UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

J. XV. 34.

Th. 6216.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

9 XV
34

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ex donatione R. D. Sebastiani Schollstrn.

Marcius habet dies. xxxi.

iij	d	kl'	Donati martiris
	e	vi	Simplicii pape z martiris
xi	f	v	Kunegundis virginis
	g	iiii	Adriani martiris.
xix	A	iii	Eusebii martiris.
ii	b	ii	Victoris martiris
	c	Nōs	Perpetue et felicitatis martirum.
xvi	d	viii	Candidi martiris
v	e	vii	Undecim militum
	f	vi	Translatio sancti Viti
xiii	g	v	Domiciani et sociorum eius
ii	A	iiii	Gregorii pape nouem lcōn.
	b	iii	Macedonii presbiteri
x	c	ii	Innocentii pape et martiris
	d	Jd'	Longini martiris
xviii	e	xvii	Heriberti episcopi
vii	f	xvi	Gertrudis virginis
	g	xv	Alexandri martiris
xv	A	xiiii	Joseph nutritoris domini
iiii	b	xiii	Cuniberti episcopi
	c	xii	Benedicti abbatis
xii	d	xi	Pauli confessoris
i	e	x	Fidelis confessoris
	f	ix	Agapiti confessoris
ix	g	viii	Annunciatio beate marie nouem icōn:
	A	vii	Turgeri episcopi.
xvii	b	vi	Resurrectio domini.
vi	c	v	Marie egiptiace
	d	iiii	Eustachii abbatis
xiiii	e	iii	Victoris confessoris.
iii	f	ii	Ividonis abbatis

Collegij Societatis Jesu Paderborna 1598.

Aprilis habet dies. xxx.

	g	kl'	Agapiti martiris	
xi	A	iiij	Theodore virginis	
	b	iij	Theodosie virginis	
xix	c	ij	Ambrosij episcopi	nouem lcōn.
viij	d	Nōs	Marciani martiris	
xvi	e	viij	Herenei episcopi.	
v	f	vij	Celestini pape	
	g	vi	Januarij confessoris.	
xiij	A	v	Marie egyptiace. Perpetui episcopi.	
ij	b	iiij	Ezechielis prophete	
	c	iij	Leonis pape.	
ix	d	ij	Julij pape et martiris.	
	e	Jd'	Eufemie virginis	
xvij	f	xviij	Tyburcij et valeriani martirū.	ferialiter.
vij	g	xvij	Maximi martiris	
	A	xvi	Marcialis	
xv	b	xv	Petri diaconi.	
xiij	c	xiiij	Eleutherij confessoris	
	d	xiij	Gaij pape	
xij	e	xij	Victoris pape	
i	f	xi	Fortunati martiris.	
	g	x	Symeonis episcopi.	
ix	A	ix	Georgij militis ⁊ martiris	festiue.
	b	viij	Eozone virginis	
xvij	c	vij	Marci euangeliste	festiue
vi	d	vi	Cleti pape	
	e	v	Anastasij episcopi	
xiij	f	iiij	Vitalis martiris	ferialiter
iij	g	iij	Germani episcopi	
	A	ij	Quirini martiris	ferialiter

Maius habet dies. xxxi.

xi b kl' Philippi z iacobi. zvalpurgis. festiue.
c vi Saturnini confessoris
xix d v Inuētio scē crucis. Alexādri Euēcij festiue
viij e iiij Floriani martiris
f iij Gothardi episcopi.
xvij g ij Johannis ante portam lati. festiue.
v A Nōs Juuenalis martiris.
b viij Victoris confessoris.
xiij c vij Translatio sancti Nicolai episcopi.
ij d vi Gordiani et epimachi mar. ferialiter
e v Damerti episcopi
x f iiij Nerei achillei et pactacij mar. festiue:
g iij Gangolfi martiris festiue
xviij A ij Victoris z corone
vij b Jd'. Sophie virginis. Jsidori episcopi.
c xvij Peregrini episcopi z martiris.
xv d xvi Torperis martiris
iiij e xv Marci pape
f xiiij Potentiane virginis
xij g xiij Basille virginis
i A xij Valentis martiris
b xi Helene virginis. Faustini martiris.
ix c x Desiderij episcopi
d ix Donaciani martiris
xvij e viij Urbani episcopi ferialiter
vi f vij Augustini episcopi anglorum
g vi Luciani presbyteri.
xiij A v Germani confessoris
iij b iiij Maximini confessoris.
c iij Felicis pape et martiris.
xi d ij Petronelle virginis.

Junius habet dies.xxx.

	e	kl	Nicomedis martiris	ferialiter.
xix	f	iiii	Marcellini z petri martirum.	festiue
viii	g	iii	Erasmi pape z martiris.	
xvi	A	ii	Quirini episcopi z martiris.	
v	b	Nōs	Bonifacii episcopi.	festiue
	c	viii.	Philippi diaconi	
xiii	d	vii	Pauli episcopi	
ii	e	vi	Medardi episcopi.	
	f	v.	Primi z feliciani martirum	ferialiter.
x	g	iiii	Mauri martiris	
	A	iii	Barnabe apostoli	festiue.
xviii	b	ii	Basilidis cyrini nazarii z naboris	festiue.
vii	c	Jd9	Felicule virginis.	
	d	xviii.	Rustici martiris. Valerii episcopi	
xv	e	xvii	Viti z modesti crescentie	festiue.
iiii	f	xvi	Aurei z iustine martirum	festiue
	g	xv	Translatio sancti bartholomei	
xii	A	xiiii	Marci z marcelliani martirū	ferialiter.
i	b	xiii	Geruasii et protbasii martirū.	ferialiter.
	c	xii	Vitalis martiris	
ix	d	xi	Albani martiris	festiue
	e	x	Decem miliū martirum	ferialiter.
xvii	f	ix		Vigilia.
vi	g	viii	Johannis baptiste	festiue.
	A	vii	Gallicani martiris	
xiiii	b	vi	Johannis et pauli martirum	noue lcōnum
iii	c	v	Septem dormientium martirum.	
	d	iiii	Leonis pape	Vigilia
xi	e	iii	Petri et pauli apostolorum	nouem lectō.
	f	ii	Commemoratio sancti Pauli	noue lcōnus

Julius habet dies. xxxi.

xix g kl Octaua sancti iohannis bap. nouem lcõn.
viij A vi Visitatio marie nouem lctõn
b v
Theobaldi confessoris
xvi c iiij Translatio sci martini. Udalrici. ix lectiõn
v d iij Dominici confessoris; nouem lcõnũ.
e ij Octaua petri et pauli nouem lcõnũ.
xiij f Nõs. Willibaldi episcopi et confessoris.
ij g viij Kiliani et sociorum eius nouem lcõn.
A vij Octaua visitationis nouẽ lcõnum
x b vi Septem fratrum ferialiter.
c v Translatio sancti benedicti ferialiter.
xviij d iiij Pij pape et martiris
vij e iij Margarete virginis nouẽ lcõnum
f ij Justi et amici confessorum nouẽ lcõnum
xv g Jd9. Diuisionis apostolorum nouẽ lcõnum
iij A xvij Donulphi et gondolphi confessorũ.
b xvi Alexij confessoris ferialiter
xij c xv Arnolphi episcopi.
i d xiiij Arsenij abbatis ⁊ confessoris. ferialiter.
e xiij Arbogasti confessoris ferialiter.
ix f xij Praxedis virginis
g xi Marie magdalene nouem lcõnũ
xvij A x Appollinaris martiris ferialiter.
vi b ix Christine virginis ⁊ mar. ferialiter. Vigĩa
c viij Jacobi apostoli nouẽ lectõnũ
xiij d vij Anne matris marie
ij e vi Translatio sancti Karoli Ermolaꝰ.
f v Panthaleonis martiris ferialiter.
x g iiij Felicis Simplicij Faustini ferialiter
xx A iij Abdon et Sennen martirũ. ferialiter
b ij Germani episcopi ferialiter

Augustus habet dies.xxxi.

viij	c	kl'	Vincula petri	nouē lcōnuz.
xvi	d	iiij	Stephani pape z martiris.	ferialiter.
v	e	iij	Inuētio sci stephāi pthomar.	ix. lectionuz z
	f	ij	Justini confessoris	nouē lcōnuz.
xiij	g	Nōs	Oswaldi regis	ferialiter
ij	A	viij	Sixti felicissimi. agapiti	ferialiter.
	b	vij	Afre martiris et donati epi	ferialiter
x	c	vi	Cyriaci martiris z so.ei9	nouem lcōn.
	d	v	Romani martiris.	ferialiter Vigilia.
xviij	e	iiij	Laurentij martiris	nouem lcōes
vij	f	iij	Tyburcij martiris	ferialiter.
	g	ij	Clare virginis	
xv	A	Jd9	Hypoliti martiris z so.e9	nouem lcōes.
iiij	b	xix	Eusebij confessoris	ferialiter. Vigilia.
	c	xviij	Assumptio btē marie virgis	nouem lcōn.
xij	d	xvij	Arnolphi episcopi.	
i	e	xvi	Octaua laurentij	triū lectōnū.
	f	xv	Agapiti martiris.	
ix	g	xiiij	Magni martiris	
	A	xiij	Bernardi abbatis.	
xvij	b	xij	Priuati episcopi z martiris.	
viij	c	xi	Octaua assumptionis	nouem lcōes.
	d	x		Vigilia
xiiij	e	ix	Bartholomei apostoli.	nouē lectōes
iij	f	viij	Benesti martiris:	
	g	vij	Herenei z abundi martirum	ferialiter.
xi	A	vi	Rufi martiris	ferialiter.
xix	b	v	Augustini episcopi	nouē lcōnes.
	c	iiij	Decollatio iohannis bap.	nouem lcōes.
viij	d	iij	Felicis z adaucti	ferialiter
	e	ij	Paulini episcopi confessoris:	ferialiter

September habet dies. xxx.

xvi	f	kl'	Egidij abbatis	
v	g	iiij	Anthonij martiris	ferialiter
	A	iij	Dansueti ⁊ remacli marti.	
xiij	b	ij	marcelli episcopi.	ferialiter.
ij	c	Nōs	Victorini martiris	
	d	viij	magni confessoris	
x	e	vij	Regine virginis	ferialiter
	f	vi	Natiuitatis marie	ferialiter
xviij	g	v	Gorgonii martiris.	nouem lcōes
vii	A	iiij	Hilarii pape.	
	b	iii	Prothi ⁊ iacincti.	
xv	c	ii	Serapionis episcopi	
iiij	d	Jd'	materni episcopi	
	e	xviij	Exaltatio sancte crucis	
xii	f	xvij	Octaua natiuitatis	nouem lcōes
i	g	xvi	Eufemie virginis. Geminiani	nouem lcōes.
	A	xv.	Lamperti episcopi ⁊ martiris	Lucii. feri.
ix	b	iiij	Ferreoli martiris.	
	c	xiij	Desiderii martiris	
xvij	d	xij	Fauste virginis. ferialiter	Vigilia
vi	e	xi	Bathei apostoli	nouem lcōnū
	f	x	mauricii et sociorum eius	ix. lectionuz.
xiiij	g	ix	Cozpalis assumptō bē ma.	Tecle virgis.
iiij	A	viij	Conceptio iohannis bap.	ferialiter.
	b	ij	Lupi episcopi.	
xi	c	vi	Cipriane ⁊ iustine martirum.	
xix	d	v	Cosme et damiani martirum	ferialiter.
	e	iiij	⁊ wentzeslai regis ⁊ martiris	ferialiter
viij	f	iij	Michaelis archangeli	noue lcōnes.
		ij	Hieronimi presbiteri	nouem lcōes.

October habet dies: xxxi.

xvi	A	kl	Remigij ⁊ germani	nouem lcōnū
v	b	vi	Leodegarij episcopi ⁊ martiris	ferialiter
xiij	c	v	Duorum euualdorum.	ferialiter
ij	d	iiij	Francisci confessoris	ferialiter.
	e	iij	Placidi et euthicij.	
x	f	ij	Fidis virginis ⁊ martiris	
	g	Nōs	Sergij et bachi martirum	ferialiter.
xviij	A	viij	Translatio sancti erhardi.	
vij	b	vij	Dionisij et socioruz eius mar.	ferialiter i
	c	vi	Gereonis et socioꝝ eius	nouē lcōnum
xv	d	v	Burchardi episcopi	
iiij	e	iiij	Cleti pape	
	f	iij	Lubentij confessoris	ferialiter
xij	g	ij	Calixti pape	ferialiter.
i	A	Id⁹.	Sanctorum maurorum mar.	ferialiter
	b	xvij	Galli ⁊ lulli confessorum	ferialiter
xi	c	xvi	Florentij confessoris.	
	d	xv	Luce euangeliste	nouē lcōnum
xvij.	e	xiiij	Januarij ⁊ sociorum ei⁹ mar.	nouē lcōnum
vi	f	xiij	Feliciani martiris.	
	g	xij	Undecim miliū virginū mar.	nouē lcōnuz.
xiiij	A	xi	Seueri pontificis ⁊ confessoris.	
xij	b	x	Seuerini episcopi et confessoris.	
	c	ix	Columbani abbatis ⁊ cōfes.	ferialiter
xi	d	viij	Chrispini et crispiniani	ferialiter
xix	e	vij	Amandi et vedasti confesso.	ferialiter.
	f	vi		Vigilia.
viij	g	v	Simonis et iude apostoloꝝ.	nouē lcōnum
	A	iiij	Narcisci episcopi ⁊ martiris.	
xvi	b	iij	Theonesti episcopi ⁊ martiris	ferialiter.
v	c	ij	Quintini martiris	ferialiter.

November habet dies. xxx.

	d	kl	Omnium sanctorum	festiue
xiij	e	iiij	Eustachij. Cōmēoratio aiarū.	ferialiter
ij	f	iij	Huberti episcopi z confessoris	
	g	ij	Modeste virginis	
x	A	Nōs	Felicis martiris.	
	b	viij	Leonardi confessoris	ferialiter.
xviij	c	vij	zvillibrordi confessoris	ferialiter
viij	d	vi	Quatuor coronatorum	ferialiter.
	e	v	Theodori martiris	ferialiter.
xv	f	iiij	Martini pape z martiris	ferialiter.
iiij	g	iij	Martini episcopi.	nouē lcōnum
	A	ij	Lunberti episcopi.	
xij	b	Jd9	Brictij episcopi	ix. lectionuz
i	c	xviij	Clementini martiris.	
	d	xvij	Felicis presbiteri.	
ix	e	xvi.	Othmari abbatis	
	f	xv	Florini confessoris	
xvij	g	xiiij	Octaua sancti martini	nouē lcōnum
vi	A	xiij	Elizabeth vidue	nouē lcōnum
	b	xij	Pontiani pape.	
xiiij	c	xi	Presentatio beate marie	nouē lcōnum
ij	d	x	Cecilie virginis	nouē lcōnum
	e	ix	Clemens pape z martiris	nouē lcōnum
xi	f	viij	Chrisogoni martiris	ferialiter.
xix	g	vij	Katherine virginis et mar.	nouem lcōnē
	A	vi	Mercurij martiris	ferialiter.
viij	b	v	zvilhildis virginis	nouē lcōnum
	c	iiij	Dansueti martiris	
xvi	d	iij	Saturnini Chrisanti Dauri	feria. Vigilia
v	c	ij	Andree appstoli	nouē lcōnum

December habet dies .xxxi.

xii	f	kl		Candide virginis	
ii	g	iiii		Potentiani confessoris	
	A	iii		Cassiani martiris	
f	b	ii		Barbare virginis z martiris	nouem lcōnū.
	c	Nōs		Hilatoris episcopi	
xviii	d	viii		Nicolai episcopi	nouē lectōnū.
vii	e	vii		Octaua sancti andree	triū lectōnuz
	f	vi		Conceptio beate marte virgi.	nouem lcōn.
xv	g	v		Berunti martiris	
iiii	A	iiii		Habundi martiris	
	b	iii		Damasi pape	
xii	c	ii		Faustini martiris	
i	d	Jd9		Lucie z otilie virginis z iodoci re	nouē lc.
	e	xix		Nicasii episcopi z martiris.	
ix	f	xviii		Aureliani episcopi	
	g	xvii		Ananie.azarie.misaelis	
xvii	A	xvi		Ignacii episcopi	
vi	b	xv		Simplicii martiris	
	c	xiiii		Sosimi monachi	
xiiii	d	xiii		Anastasii episcopi	Vigilia.
iii	e	xii		Thome apostoli	nouē lcōnuz.
	f	xi		Theodosie virginis	
xi	g	x		Eugenie virginis	
xix	A	ix			Vigilia
	b	viii		Natiuitas domini	nouem lcōn.
viii	c	vii		Stephani prothomartiris	nouem lcōnū
	d	vi		Johānis apostoli et euāgeli.	nouem lcōnū
xvi	e	v		Sanctorum innocentū	nouem lcōn.
v	f	iiii		Thome cantuariensis	iii.kc.vel.ix.k.
	g	iii		Dauid regis	si in dñica.
xiii	A	ii		Siluestri pape. iii.kc.vel.ix.kc.si in dñica :	

Septuagesimam atq̄ intervallum alicuius anni per hanc tabulam si scire volueris inspice in ea aureum numerum eiusdem anni in prima riga si annus est bisextilis. Vel in secunda si annus est communis. Et septuagesima nunq̄ erit illo die circa quem aureum numerum reperisti. sed semper dominica proxima sequente. Et a latere illius dominice habes illius anni intervallum a natiuitate domini ad Esto mihi.

	xv	c	An.		
xvi	v	d	pri	v	iii
v		e	sca	v	iiii
	xiii	f	fab	v	v
xiii	ii	g	agn	v	v
ii		A	vin	vi	
	f	b	cen	vi	i
f		c	ti	vi	ii
	xviii	d	pau	vi	iii
xvii	vii	e	pol	vi	iiii
vii		f	no	vi	v
	xv	g	bi	vi	vi
xv	iiii	A	le	vii	
iiii		b	lu	vii	i
	xii	c	men	vii	ii
xii	i	d	Bri	vii	iii
i		e	pur	vii	iiii
	ix	f	bla	vii	v
ix		g	sus	vii	vi
	xvii	A	ag	viii	
xvii	vi	b	doz	viii	i
vi		c	fe	viii	ii

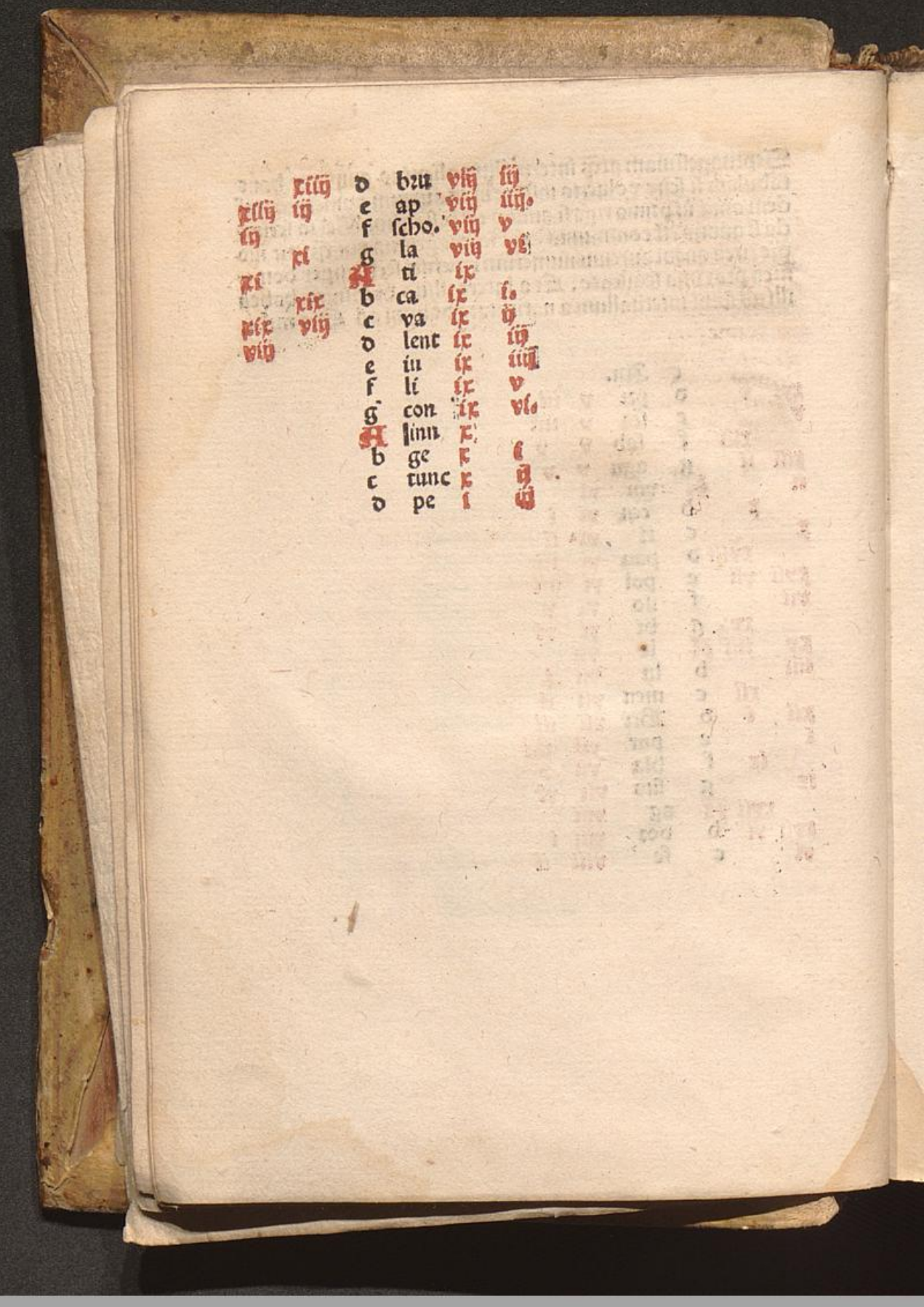

Ad matutinas principium. Pater noster ꝛc. Dñe ne in furore tuo. Adiutorium nostrum in nomine d. Sit nomẽ dñi nostri benedictum. Hic et in omni loco benedic anima mea dominum. Semper laus eius in ore nostro. In matutinis meditabor in te. Quia tu fuisti adiutor meus. Dñe labia mea aperies. ꝛc. Deus in adiutorium meum intende. Domine ad. Gloria pa. ꝛ fi. alla.

Per totum annum feriatis diebꝫ quando seruatur nocturnus ferialis tunc ante Domine labia legantur psalmi Dñe in furore primum. Ad te leuaui oculos meos sub vno Glia patri. Kyrieleison. Christeeleison. Kyrieeleison. Pater nostr̃ Et ne nos. Saluos fac fideles tuos. Deus meus sperãtes i te. Mitte eis domine auxilium de sancto. Et de sion tuere eos. Dñe exaudi. Dñs vobiscũ. Collcã.

Prerende qms dñe fidelibꝫ tuis dexteram celestis auxilij: vt et te toto corde perquirant ꝛ que digne postulant cõsequi mereantur. Per christum dominum uostrum iesum christũ.

Breuiarius Moguntiñ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Incipit registrum aduentus.

Si a fuerit littera domi-
nicalis Aduentus do-
mini celebratur tertio nonas
decembris. In primis vespe-
ris et ceteris vt breuiarius do
cet exceptis que sequũtur. In
secundis vesperis dominice ca
nitur de sancta barbara vt no
tatur de sanctis. Post p̃mum
benedicamus añ. Ne timeas.
℣. Aue maria. Collcã de do-
mina non plura.

Feria secunda per totum cani
tur de sancta barbara. post p̃-
mum bñdicam⁹ in laud. añ.
Hierusalẽ respice. verſ. Vox
clamantis. collecta Excita q̃
sumus dñe potẽtiã tuã ⁊ veni
vt ab. Bñd. ferialiter ⁊ nõ plu
ra. In vesperis post primũ be
nedicam⁹ Angelus domini.
versiculus et collecta de dña.

Feria tertia in vesp̃is. Et fe-
ria quarta de sancto nycolao
per totum ⁊ itur in albis. In
primis vesperis post primum
benedicam⁹ añ. Anteq̃ cõue
nirent. ℣ ⁊ col' d̃ dña ⁊ non pl'a
Item feria quarta in laud p⁹
primũ bened. añ. De sion. ver-
siculus Vox clamantis. colle
cta dominicalis. In vesperis
post primũ benedicam⁹ anti.
Veniet fortior. versicl's Rora
te. coll'a dñicalis. non plura.

Feria quinta canitur de octa
ua sancti andree. ĩ ecclesia ma
guntineñ habẽtur nouẽ lcões
Post primũ bñdicam⁹ i laud:
añ. Bñdcã tu. versicl's ⁊ coll'a
de dña Sequitur suffragiũ d̃
sanctis Ecce dominus nõ pl'a
In vesp̃is et feria sexta p̃ totũ
canitur de festo conceptionis
virginis. Post primũ benedi.
in primis vesp̃is añ. Expecta
bo. versicul⁹ Rorate celi desu
per. collecta dñicalis. post pri
mũ bñdi. feria sexta in laudi.
añ. Ex egipto. versicl's Vox
clamant'. collecta dominical'
Ad compl' de beata virgine.
In secũdis vesp̃is post p̃mu⁊
bñ. añ solẽnis O sapiẽtia. ver
siculus Rorate celi. col' dñica
lis. deinde añ Ecce veniet. ver
siculus Ex sion Coll'. Prope
esto Ad completoriũ d̃ aduẽ.

Sabbato canitur de fer. Le-
ctiones de esaia Rñsoriũ Sal
uatorem Rñsor̃ Audite Rñ
sor̃ Ecce virgo In vesp̃is su-
per mag. añ O adonai Col'.
de dñica futura Post primu⁊
bñd añ Leua hierl'm ℣ Ex si
on. col'. Prope esto non plura

Dñica secũda in secũdis ℣is.
sup̃ mag. añ. O radix Post p̃
mũ bñd añ Btã es maria. ℣.
⁊ collecta de domina.

Feria secũda sup̃ mag. añ. O
clauis dauid Post primũ bñ
añ. Ecce rex ve. ℣. ex siõ Coll'
Prope es. Suf. d̃ dña ⁊ d̃ scis

Feria tertia in scd̃is vesperis

canitur de sancta lucia. Post primum Benedicamus anti. Vox clamantis. ℣. Rorate celi desuper. Collecta dominicalis ⁊ non plura.

Feria quarta canitur de sancta Lucia. Post primum Benedicamus in laudibꝫ añ. Ecce ego mitto vos. ℣. Vox clamantis. Collecta dominical. Ad vespas de sancta Luciat Post primuz benedicamus añ. Si on renouaberis. ℣. Rorate celi. Collecta de dominica.

Feria quinta ad laudes añ: De sion cum ceteris vt in breuiario. feria quinta post dominicam quartam signatꝫ capituluz et collecta de dominica secunda. Sup bñdictus vt ibi. Post primum benedicamus añ. Tu es qui venturus ℣. Ex sion. Collcā. Prope. deinde suffragia ferialia. In vesperis sup mag. añ. O oriens Post primū bñdicamus añ. Qui post me veniet. ℣. Ex sion. Collctā. Prope. Deinde suffragia serialia.

Feria sexta super Mag. añ. O rex gentium. Post p̄muz bñdicamus añ. Erumpēt mōtes. ℣. Ex sion. Collecta. Prope. deinde suffragia ferialia.

Sabbato ad matutinas legitur Sermo beati Augustini. Legimus sanctum moysen. Ad vespas sup Mag. añ. O emanuel. Nulla suffragia.

Dominica tertia In secundis vesperis sup mag. añ. O ℣go ℣. et col. de dña ⁊ non plura.

Feria secunda lectiones legūtur de sermone Vos inq̄ conuenio. ℟. Clama. ℟. Oriet. ℟. Modo. Ad laud. añ. Ecce veniet cuz ceteris feria secūda post dominicam quartam notatis. Capl'm de dominica tertia. Super bñ. añ Egredietur. Collecta de domina. Post primum benedicamus añ. Dicit dominus. ℣. Ex siō Collecta dominicalis. Post de sanctis. Super mag. anti. O gabriel. Collecta de domina. Sequitur suffra. d̄ sanctis et non plura.

Feria tertia in matutinis Inuitatorium de domiuica futura. Surgite vigilemus. psalm̄ Venite exultemus domino. Nocturnus ferialis. Lectōes de euangelio Johannis Miserunt iudei. ℟. Egrediet dominus et preliabitur. ℟. Precursor pro nobis ingredit agnus. ℟. Videbunt gentes. Ad laudes ⁊ super benedcūs añ. Rorate celi cum ceteris ī laudibus tertie ferie post dominicam quartā notatis. Capitulum et collecta de dominica quarta futura. s. Capl'm Gaudete in domino semper. Collecta. Excita quesumus

domine potentiam tuam ⁊ veni et magna. Post primū bñ. Consurge consurge. ℣. Et sion. Collecta. Prope. Sequitur añ heri reseruata. Beataz me dicent. ℣. et collecta de domina. Deinde de sanctis. Ad tertiam añ. Ecce in nubibus. Capm et collecta de dominica futura. Similiter ad alias horas huiꝰ diei ⁊ vesperas p totam hebdomadam dicitur capitulū ⁊ collecta de dominica futura. Hodie etiā cantabitur officium misse de dominica futura Memento nostri domine. Super mag. añ. O rex pacifice. Post primum benedicamus añ. Eleuare eleuare. ℣. Et sion. Collecta. Prope. Suffragia consueta.

Feria quarta quatuor temporum Lectiones de euangelio Luce. Missus est. ℟. Emitte. ℟. Rorate. ℟. Germinauerunt. Ad laudes añ. Ecce deus noster. cuz ceteris ō laudibus quarte ferie post dominicam qrtā notatis. Capit. ⁊ collecta et anti. super benedictus ⁊ suffragia. vt breuiarius docet. Ad tertiam anti. Ecce in nubibus per totam hebdomadam. Capitulum et collecta de feria. Similiter ad reliquas horas. Ad nonam. et ad ves. canitur de sancto Thoma. Post primum benedicamus añ. Ponent. ℣. Rorate celi desuper. Collecta de dominica futura. Non plura.

Feria quinta canitur de sancto Thoma. Post primū Bñd. i laudib. añ. Nolite timere. ℣. Vox clamantis. Collcā dominicalis añ. Consolamini. ℣. Et sion. Collecta. Prope. añ. Quomodo fiet breuior. ℣. ⁊ collecta de domina. In secundis vesperis post primū benedicamus añā. Letamini cum hierusalem. ℣. Rorate. Col. dñice future ⁊ nō plura.

Feria sexta quatuor temporum Lectōes de euangelio Luce. Exurgens maria. ℟. Radix. ℟. Annunciatum est. ℟. Nascetur. Ad laudes añ. Constātes cum ceteris i breuiario notatis. Cap. de feria. Sup bñ. añ. Et quo. Collecta de dña. Sequitur añ. Dies domini. ℣. Et sion. Collecta de feria. Deinde de sanctis. Ad horas capitulum ⁊ collecta de feria In vesperis capitulum dñice future. Sup mag. añ. O mūdi domina: collecta de domia Sequitur post primum bñd. añ. Hoc est testimonium. ℣. Et syon. collecta de dominica futura. deinde de sanctis.

Sabbato quatuor temporū Lectiones de euangelio luce. Anno quintodecimo. ℟. Ecce radix. ℟. Egredietur virga

de radice yesse ℟. Festina ne
tardaneris Ad lauds añ Ec
ce deus noster. psalmi feriales
añ Veniat. añ Paratus Añ.
Expectetur. añ. Propter sion
cap̄ et col̄ de feria Sup bene.
añti. Om̄is vallis post p̄mū
bñd añ Quō fiet istd plixior.
deinde de sāctis. Ad hors̄. ca
pitulū ⁊ col̄ de feria In vespe
ris canit̄ de vigilia vigilie. ps̄
feriales. Benedictus cum su-
is antiphonis. cetera om̄ia vt
in breuiario habetur.

Dominica quarta que est vi-
gilia domini. Inuitatorium.
Hodie scietis In primo no-
cturno sup psalmos nock̄. dñi
calis añ Dicit dominus Añ.
Letamini. aña Dabit illi. ℣.
Egredietur virga. In secūdo
nocturno añ Canite tuba. añ
Erunt praua. añ. Omnipo-
tens sermo. quere in laudibus
quarte dominice. ℣. Egredie
tur domin⁹ In tertio nock̄. ā.
Ecce in nubibns. añ Aue ma
ria quere dominica. iiij. Sup
Benedictus añ Ecce ancilla
Quere post laudes. v. ferie.
℣ Crastina die. Sex lectōnes
de sermone dominicali Leti-
cia quanta. euāgelium de vi-
gilia. Cum esset desponsata.
Sex prima responsoria de hi-
storia dominicali Canite tu-
ba Ultima tria de vigilia do
mini Nonum responsorium re
petitur pro Te deuz Ad lau
des anti. Hodie scietis qz ve
niet dominus. psalmus Do-
minus regnauit: cum ceteris.
antiph. Ecce veniet desidera
tus. añ. Crastina. antiphona
Dominus veniet Antipho-
na Leuate capita vestra. pri-
mam tertiam et quintam añ.
require in vigilia nati. in lau.
Secundam et quartam anti
phonam require dominicz. iiij
in laudibus. Cetera om̄ia vt
in breuiario notatum est.

Si b fuerit littera domi-
calis Aduentus domi-
ni celebratur quinto Kalēdas
decembris per omnia vt bre-
uiarius docet exceptis que sel-
quuntur In secundis vesperz
canitur de sancta Bilhilda.
cuius festum transfertur in fe-
riam secundam Post primuz
Benedicam⁹ antiphona Ne
timeas maria. ℣. Aue maria
Collecta Deus qui de beate
marie virginis et non plura.

Feria secunda canitur de san-
cta Bilhilda Post primum
Benedicamus in matutinis
añ Hierusalem respice. versi-
culus Vox clamātis Collcā
dominicalis. In vesperis de
sancta Bilhilda Post primū
Benedicamus anti. Angel⁹
domini. ℣. ⁊ collecta d domīa

Feria tertia ad nonas ⁊ vespe
ras canitur de sctō Andrea.

Post primum Benedicam⁹ anti. Anteq̄ conuenirent. ℣. ⁊ collecta de domina. ⁊ nō pl'a

Feria quarta per totum d̄ sancto andrea. post primum Bn̄dicamus in laudibus añ Desion. ℣. Vox clamātis Coll'a dominicalis Post primū bn̄di. in vesp̄is anti. Veniet fortior. ℣. Rorate celi desuper et nubes. Collecta dominicalis ⁊ nō plura.

Dominica secun̄da cantatur de aduentu: ⁊ festum btē barbare transfertur in feriā secundā Igitur in secundis vesperis huius dominice canit̄ de sancta barbara Post primuz Benedicamus ā Btā es maria. ℣. et collctā de domina ⁊ non plura.

Feria secunda de scā Barbara In matutinis laud̄ p⁹ primum bn̄. ā. De celo veniet. ℣. Vox clamātis. Collecta dominicalis ⁊ non plura In ℣s canitur de sctō Nicolao Post primum Bene. ā Simile est regnuz celorum Vel antiphona ex propria historia. ℣. Elegit eā Collcā de sctā barbara Deinde añ Ecce rex tuus. ℣. Rorate celi Collecta dn̄ical'. ⁊ non plura.

Feria tertia de sctō nicolao ꝑ totum. Post primum Bn̄di. in lau. añ. Super te hierl'm. ℣ Vox clamantis Collctā dominicalis In vesperis p⁹ primum bened̄ añ. Vox clamātz ℣. Rorate Col' dn̄ical'. n̄ pl'a.

Feria quarta canit̄ de oct̄ sancti Andree In ecclesia Maguntinensi habentur nouē lectiones Post primum bened̄. in laud̄ añ Ecce ego. ℣. Vox clamantis Collecta dominicalis. Deinde de domina ⁊ sāctis suffr̄ consue. In vesperis canitur de festo conceptionis Post primū bened̄. añ. Sion reno. ℣ Rorate Collctā dominicalis non plus

Feria quinta canitur de festo conceptionis virginis. Post p̄mū bn̄ in lau. ā Tu es q̄ vē. ℣. Vox clamātis Col' dn̄ical' nō plura In ves. post primum bn̄d̄ ā O sapiētia. ℣. Rorate Collecta dn̄icalis Deinde ā. Qui post me. ℣ Ex sion Col' Prope esto Non plura

Feria sexta sup̄ mag. añ O adonai Collcā dominical' P⁹ primum bened̄ ā. Erumpent. ℣ Ex sion. Collecta Prope esto. Sequit̄ de dn̄a ⁊ de scis

Sabbato sup̄ mag. añ O radix Nulla suffragia.

Dn̄ica iij sup̄ mg. ā O clauis

Feria secūda in ves. canitur d̄ scā lūcia Post primū bn̄di. añ Btām me dicēt omnes generariones. ℣. et collecta de domina non plura.

Feria iij canit̄ de s̄ lucia ꝑ tor

Post primum benedicamus in laudibus. aña. Consurge consurge. ℣. Vox clamantis. collecta dominicalis non plura. In vesperis post primum Benedicamus aña. Eleuare eleuare. ℣. Rorate celi desup collecta dominicalis Nō pl'a

Feria quarta quattuor temporuz. Ad laudes anti. Propter syon. psalmi feriales. Añ. Prophete. añ. Spiritus domini. anti. Ecce veniet. Aña. Annunciate. capitulum de ferta. Super Benedictus aña Missus est. Collecta de domina. Post primum Benedicamus anti. Ponam in syon. ℣. Ex syon species decoris e⁹ collecta de feria. deinde de sāctis Ad horas capitulū ⁊ collecta de feria. Super Magñ. añ. O oriens.

Feria q̄nta super mag. añ O rex gentium.

Feria sexta quattuor tempoꝝ sup mag. añ. O emanuel rex.

Sabbato q̄ttuor tp̄m i mat. ℟. Suscipe verbum. ℟. Ecce radix. ℟. Egredieť virga. In vesperis super mag. ā. O virgo virginum. Collecta de domina. Nulla suffragia.

Dominica quarta sup magñ. anti. O gabriel nuncius. Nl' la suffragia dicuntur.

Feria secūda in matutinis ℟. Clama in fortitudine. ℟. Orietur stella ex iacob. ℟. Dō veniet dominator dominus. In vesperis sup mag. aña. O rex pacifice.

Feria tertia in matutinis ℟. Egredietur dominus ⁊ preliabitur contra. ℟. Precursor ingreditur pro nobis agnus sine macula. ℟. Videbūt gētes iustum tuum. Ad nonam ⁊ in vesperis canitur de sācto Thoma. Nulla suffragia.

Feria quarta p totum de sancto thoma. Post primum benedicamus in laudibus. aña Nolite timere. ℣. Vox clamātis. collecta dominicalis. In ves. de scō thoma Nulla suffꝝ.

Feria quinta legitur sermo beati augustini Legimus sctm̄ moysen. ℟. Emitte. ℟. Rorate. ℟. Germinauerūt. Ad laudes añ. De sion cum ceteris de lau. feria quiuta p⁹ dominicā quartā notatis. Sup benedictus añ. Vigilate animo. vt ibidem. Collecta dñicalis. Post primū benedicamus añ. Ecce ancilla domini. Collecta de domina. deinde de sanctis. Sup mag. añ. O mundi domina.

Feria sexta ad matutinas legitur Sermo beati augustini Vos inq̄ꝫ conuenio. ℟. Radix. ℟. Annunciatum est. ℟ Nascetur. Ad laud. añ. Constantes estote. cum ceteris de

lau. ferie sexte post dñicam q̄r
tam signatis. Super benedi.
anti. Quomodo fiet breuius
ibidem. Collecta de domina
deinde de sanctis. In vesperꝫ
canitur de vigilia vigilie.
Sabbato canitur de vigilia
p̄oīa vt signatū ē in breuiario
SI Lfuerit littera dñi
calis Aduentus domi
ni celebratur quarto kaleñ. de
cembris per omnia vt breuia
rius docet exceptis que sequñ
tur. In primis vesperis p̄ primum benedicamus suffragia de sancta bilhilda ꝛ non plu
Feria secunda ad nonā et ra.
vesperas canitur de sancto an
drea. Post primum benedica
mus añ. Angelus domini. ℣.
et collecta de domina.
Feria quarta per totum de sā
cto andrea. Post primum be
nedicamus in lau añ. Queri
te dominum. ℣. Vox claman
tis. Collecta dominical'. In
vesperis post primum benedi
camus anti. Antecēꝫ conueni
rent ℣. ꝛ collec. de dña ꝛ ñ pla.
Feria sexta in vesp̄is canit de
scā barbara. Post primū bñ
dicamus añ. Ecce veniet. ℣.
Rorate celi desup. col' dñical'.
Sabbato p̄ totum de sancta
Barbara. Post primum bñ.
añ. in laudi. aña. Sīō noli. ℣.
Vox clamantis. collecta do
minicalis. In vesperis de scā
barbara. Post primum benedi
añ. Leua hierusalem. ℣. Ro
rate celi. collecta de dominica
futura et non plura.
Dñica secunda in vesp̄is ca
nitur de sancto nicolao. Post
primum benedicamus anti.
Btā es. ℣. et collecta de dña.
Feria secunda per totum de sā
cto nicolao. Post primum h̄.
in laud. añ. De celo ℣. Vox
clamantis. collecta dominica
lis. non plura. In vesperꝫ post
primum benedicamus anti.
Ecce rex. ℣. Rorate celi. coll'.
dominicalis. non plura.
Feria tertia canitur de octa
ua sancti andree ferialit'. P̄
primum benedicamus in laud
añ. Sup te hierusal'ē. ℣. Vox
clamantis. collecta dominica
lis. Post h̄ suffragia consueta
de domina et de sanctis. In
vesp̄is canitur de conceptōne
virginis. Post primum bene
dicamus añ Vox clamantis
℣. Rorate. collecta dominica
lis. non plura.
Feria quarta p̄ totum de fe
sto conceptōnis. Post primū
benedicamus in laudib'. aña
Ecce ego. ℣. Vox cla. collectā.
dominicalis. In vesperis p̄
primum benedicam̄ O sa
pientia. ℣. Rorate. collcā do
minicalis. Sequitur añ. Sīō
renouabe. ℣. Ex sion. collectā.
P̄ rope ꝛ non plura.

Feria quinta sup mag.añ O adonai Collcã dominicalis. Post primũ benedañ' Qui post me ℣ Exsion Col. Prope. post hec suffragia ferialia.

Feria sexta sup mag.ã O radix ysse Collecta dominical' Post primum benedañ Erũpent montes iocunditatem z colles iusticiã. ℣. Exsion species decoris eius Coll'. Prope esto Deinde suffra. ꝑsueta.

Sabbato sup mag.añ

uis dauid Collecta de dñica futura Nulla suffragia O cla

Dominica tertia in secundis

vesp̃is canitur de scã Lucia z nulla suffragia.

Feria secunda per totũ de scã Lucia. Post primum benedin laudañ Dicit dominus. ℣ Vox clamãtis. Collecta dñicalis z nõ plura. In vesperis post primũ benedicamus añ. Bñm me dicent. ℣. z collectã de domina. non plura.

Feria tertia ad laudes' anti. Rorate cum ceteris de laudñ'. z super benedictus tertie ferie post dominicã quartã Capitulum et collectã de dominica preterita Post primum benedicamus añ Consurge ꝑsurge. ℣. Exsion Collectã prope esto. deinde suffra. consue. Super mg̃.ã O oriens Collecta dominicalis non plura. post primum benedicamus anti. Eleuare eleuare ℣ Exsion' Collecta. prope esto Deinde suffragia consueta

Feria quarta qttuor tempoꝝ Sup mag. añ O rex gentiũ. Collcã dominicalis post primum benedicam' añ. ponent dño ℣ Exsion Col. prope. deinde suffragia ferialia.

Feria quinta super mag. anti. O emanuel. collecta dominicalis. post primum benedicamus añ. Letamini cum hierusalem. ℣. Exsyon. Collecta ꝓpe esto Suffragia cõsueta

Feria sexta quattuor tempo rum ad matuti. ℟. Suscipe verbũ ℟. Ecce radix. ℟. Egredietur virga. Sup Mag. añ. O virgo virginum. Coll. de domina. post primum bñ. anti. Hoc est testimonium. ℣ Exsion. collecta dominicalis deinde de sanctis.

Sabbato in matuti. ℟ Clamauerunt. ℟. Oriet. ℟. Dõ veniet dominator dominus. Require sabbato post dñicaꝝ quartã. Ad laudes anti. Cõstantes. psalmi feriales. anti. Veniet iterum añ. Veni domine. añ Expectetur. añ Ego autẽ. capitulum et collecta de feria Super benedictus añ. Quomodo fiet longior. ℣. et collecta de domina. Sequit de sanctis Ad horas capitulum et collecta de feria: Ad

vesperas super magn̄.añ̄a. O gabriel nuncius celorum.col. de domina. Nulla suffragia.

Dominica quarta sup Magnificat añ O rex pacifice Nulla suffragia

Feria secūda in matutinis ℟ Egredietur. ℟. Precursor p nobis ingreditur agnus. ℟. Videbunt gentes Ad laudes añ Ecce veniet cum ceteris p totum Ad nonā ⁊ vespas canitur de sācto Thoma. Nulla suffragia.

Feria tertia de sancto thoma per totum. Post primum bn̄dicamus in laud añ̄a. Nolite timere. ℣. Vox clamantis in deserto.col lecta dominicalis non plus. In vesperis de scō thoma Nulla suffragia.

Feria quarta in matutinis legitur sermo Legimus sāctuz Moysen. ℟. Emitte. ℟. Rorate celi desuper ⁊ nubes pluant iustum. ℟ Germinauerūt. Ad laudes añ Ecce deus noster cum ceteris. Post primuz benedicamus añ. Quomodo fiet breue. ℣. et collecta de domina Deinde de sanctis Ad vespas sup mag.añ. O mundi domina Collecta de dn̄a Deinde post primum benedicamus de sanctis Non plura

Feria q̄nta In matutinis legitur sermo Vos inq̄ conuenio. ℟. Radix yesse qui exurget. ℟. Annunciatum est per gabrielem. ℟. Nascetur nob paruulus. Ad laudes anti. De sion cum ceteris per totuz In vesperis canitur de vigl̄ia vigilie.

Feria sexta canitur de vigilia domini Ad laudes ij.ā ⁊ iiij. de laudibus sexte ferie videlicet añ Ad te domine leuauit. añ. Deꝰ a libano Cetera omnia de vigilia domini.

SI D fuerit littera dn̄icalis aduentus domini celebratur tertio kalendas decembris per omnia vt breuiarius docet exceptis que sequūtur. Ad nonā et in primis vesperis prime dominice canit̄ de sācto andrea. Post primuz benedicamus añ. Ne timeas maria. ℣. Aue maria grā pleua dominus tecum.collecta. Deus qui d̄ beate marie vir.

Feria secūda de sācto andrea per totum. Post primum Benedicamus in laud añ Hierusalem respice. ℣. Vox clamantis in deserto.collecta dominicalis In ℣is pꝰ primū bn̄.añ Angelꝰ dn̄i. ℣ ⁊ col. de domīa

Feria quīta ad ves. de scā barbara Post primū bn̄d. Expectabo. ℣. Rorate celi desuper. ⁊ nubes pluāt iustum. Collecta dominicalis et non plura.

Feria sexta de sancta Barbara per totum. Post primuz

Benedicamus in laudibꝫ añ Ex egipto. ℣. Vox clamãtis Collecta dominicalis. Inve speris de sancta barbara. Pꝰ primum benedꝫ.añ. Ecce veni et. ℣. Rorate celi. Collectã dominicalis nil plus.

Dominica secunda in secun/dis vesperis canitur de sãcto nicolao. Post primum benedꝫ añ. Btã es. ℣. et coꝛ. de dña.

Feria secunda canitur de san/cto nicolao per totum. Pꝰ primum benedicamus in laudi/bus de octaua sancti Andree añ. Baptimilla. ℣. Clamaue runt. Collecta. Protegat nos Deinde añ. De celo. ℣. Vox clara. Collecta dominicalis. In vesperis canitur de festo conceptionis. Post primũ benedicamꝰ de sancto Nicolao. O per omnia. ℣. Justum deduxit. Collecta. Deus q̃ beatum nicolaum. Deinde anti. Ecce rex. ℣. Rorate. Collectã dominicalis et non plura.

Feria tertia canitur de fes.cõ/ceptionis per totum. Post primum benedicamus in laudi. añ. Sup te hierusalẽ. ℣. Vox clamantis. Collecta dominicalis. In secũdis vesperis pꝰ primum Benedicamus anti. O sapientia. ℣. Rorate. Collecta dominicalis. Deinde ã. Vox clamantis. ℣. Ex syon. Collecta. Prope esto ñ plura

Feria quarta sup mag.añ. O adonay et dux domus israel. Collecta dominicalis. Post primum benedicamus anti. Syon renouabe. ℣. Ex syon. Collecta. Prope esto. Post hec suffragia de domia ꝛ scis

Feria quinta Sup mag.añ a O radix. collecta dominicalꝫ. Post primum benedꝫ.ã. Qui post me. ℣. Ex sion. collecta. rope. Deinde suffragia se.

Feria sexta. In ves. sup mag. añ. O clauis. Post primum bñdi. añ. Erumpent. ℣. Ex syon. Collecta. Prope.

Sabbato. Super mag. anti. O oriens. Nulla suffragia. Festum beate lucie transfert in feriam tertiam propter laudes proprias secunde ferie. Cetera vt breuiarium docet.

Dominica tertia super mag. añ. O rex gentiũ. Nulla suff.

Feria secunda ad laudes añ. Ecce veniet. cum ceteris. ꝛ super benedicamus vt in landꝫ. secunde ferie post dominicam quartam. Post primum bñ. añ. Dicit dominus. ℣. Ex syon Collecta dominicalꝫ. Post hoc de sanctis ꝛ nõ plura. In vesperis canetur de sancta lucia. Post primum Benedicamus añ. Beatam me dicent ℣. et collecta de dña ꝛ nõ plꝫ.

Feria tertia p totum de sancta lucia. Post primum benedi/

camus in laud. añ Consurge consurge. ℣. Clor clamantis. Collecta dominicalis. In secundis vesperis de sancta lucia. Post primum benedicamus añia. Eleuare eleuare. ℣. Rorate. Col. dñicalis. nō pl?

Feria quarta quattuor tēpm

Sup mag. añā. O emanuel rex et legifer noster: collec. dñicalis. Post primum benedicamus añ. Ponent domino. ℣. Ex sion species decoris ei? Collecta Prope esto. Deinde suffragia ferialia consueta

Feria quinta in matutinis ℟

Suscipe verbum virgo Maria. ℟. Ecce radix iesse ascendet in salutem. ℟. Egrediet virga de radice yesse. Super mag. añā. O virgo virginum quomodo fiet istud. collā de domina. Post primum Bñdicamus añ. Letamini cum hierusalem. ℣. Ex sion. collā dominicalis. Post hec ō scis.

Feria sexta quattuor tempor

℟. Clama in fortitudine. ℟. Oriet stella ex iacob. ℟. Dō Ad laud. añ. Cōstantes este. cum reteris de laudib⁹ sexte ferie post dominicam! q̄rtā Cap̄. de feria. Sup bendi. añ Ex quo facta est. collecta de domina. Post primum bñdicamus añā. Dies domini. ℣. Ex sion. collecta ferialis. post hec de sanctis. Ad horas capitulum et collecta de feria.

Sup mag. añ O gabriel nūcius celorum. collecta de dña. post primum benedicam? añ Hoc est testimonium. ℣. Ex sion. Collecta de dñica: post hec de sanctis.

Sabbato quattuor temporū

ad matutinas ℟. egredietur. ℟. precursor. ℟. Videbunt. Ad laudes añ. De sion: psal. feriales. añ. Veniet ireuz. añ de sion. añ. expectetur. añ. dñs legifer. primam tertiam z q̄ntā añ require feria quinta p? dñicam quartam. secundam et quartam require sabbato i vigilia domini. capitulum de feria. Super benedictus añā O mnis vallis. collecta ferial' Post primum benedicamus añ. Vigilate animo. ℣. ex siō. collecta dominicalis. Deinde añ. Quomodo fiet istud p? lirior. ℣. et collecta de domīa. post hec de sanctis. Ad horās. capitulum et collecta de feria. Ad vesp̄as sup mag. anti. O rex pacifice. collecta de dominica futura. Nulla suffragia.

Dominica quarta ad nonas

et ad vesperas cantur de sctō Thoma. Nulla suffragia.

Feria secunda de sancto Thoma per totum. post primum Benedicamus anti. Nolite timere. ℣. Clor clamantis in deserto. collecta dominicalis.

et non plura In secūdis vespe
ris de sancto ⁊ nulla suffragia
Feria tertia in matutinis le⁊
gitur sermo Legimus sāctuz
moysen populo dei precepta.
℟ Emitte agnum domie do
minatorez terre de pe. ℟. Ro⁊
rate celi desup ⁊ nubes pluant
iustum ℟ Germinauerūt cā⁊
pi here. Ad laudes añ Roza
te celi cum ceteris Post pmū
benedicamus añ Quomodo
fiet breue. ℣ et collecta de dña
Deinde de sanctis. Sup mg̃.
añ O mūdi domina regio et
semine orta Collecta de dña
Deinde de sanctis.
Feria quarta in matutiñ Le⁊
ctiones de sermone Vos incz
conuenio o iudei: qui vscz i ho
diernum diem negastis filiuz
dei. ℟. Radix yesse qui exur⁊
get iudicare gentes in eum. ℟
Annunciatum est p gabrielē
archangelum Marie virgini
de introitu regis ℟ Nascetur
nobis paruulus et vocabitur
deus fortis Ad laudes anti.
Ecce deus noster et expectabi
mus eum: ⁊ cum ceteris Post
primum benedicamus ā Ec⁊
ce ācilla domini fiat mihi ſm
verbum tuum. ℣ et collecta de
dominica Deinde de sanctis.
In vesperis canitur de vigla
vigilie.
Feria quita que est vigilia do
mini ad laudes psalmi feriak
secunda anti. et quarta de lau
dibus quinte ferie scz añ. Cō
uertere domine aliquātulum
⁊ ne tardes venire. añ. Ecce de
us meus et honorabo eū. cete
ra oñia de vigilia
Si ℣ fuerit littera dñica
lis aduentus domini ce
lebrabitur pridie kalē. decē⁊
bris Eo dē die festū andree qz
trāsfertur in feriā secūdā i cho
ro ⁊ non in foro celebrādum.
Omnia ergo dicūtur vt ī bre
uiario habetur exceptis que se
quuntur. In secundis vesperz
prime dominice canitur de sā
cto andrea ⁊ itur i albis Post
primuz benedicamus añ Ne
timeas maria: inuenisti grām
apud dominum. versiculus et
collecta de domina. Feria se⁊
cūda de sācto andrea per to⁊
tum Post primum Benedi⁊
camus in lauō añ. Hierusalē
respice ad orientem. ℣. Vox
clamantis in deserto. collecta
dominicalis Non plus. In se
cundis vesperis post primum
Benedicamus aña. angelus
dñi nunciauit marie ⁊ cōcepit
℣ ⁊ collecta de domina
Feria quarta in vesperis ca⁊
nitur de sācta Barbara Post
primum benedō añ Veniet for
tior me. ℣. Rorate. collecta do
minicalis.
Feria quinta canitur de sācta
barbara per totum. Post pri⁊

mum benedicamus in laudi. añ Benedicta tu in mulieribꝫ et benedictus fructus. ℣. ⁊ col' de domina et non plura. In vesperis post primum beneď. añ. Expectabo dominum saluatorem meum ⁊ prestolabor eum dum. ℣. Rorate. collecta dominicalis

Feria sexta in vesperis canit' de sctō Nicolao. Post p̄mum benedicamus añ Ecce veniet dñs. ℣. Rorate. coll' dñical'

Sabbato canit' de scō Nicolao per totum. Post primum beneď. in lauď añ Sion noli. ℣ Vox clamantis. collcā dominicalis. ad vespas de sācto Nicolao Post primum bñdicamus añ Leua hierusalem. ℣ Rorate. collecta de dominica futura.

Dñica secunda ad matutinas super beneď ā Btā es. collcā de domina Post primum bñdicamus ā Maximilla christo. ℣. clamauerunt iusti. coll'. de oct' sācti andree ⁊ non plura In secundis vespis canitur de festo concep. Post p̄mū beneď añ. super soliū. col' dñical'

Feria secunda de conceptione btē virginis ꝑ totum. post primum benedi. in laudibus ā. De celo veniet. ℣. Vox clam̄. collctā dominicalis nil plus. In secundis vesperis post primum binedicam⁹ ā O sapia ℣ Rorate celi. col' dominical' Sequitur ā Ecce rex. ℣. Ex sion species. collcā. prope.

Feria tertia super Mg̃. ā O adonai: collecta dominicalis. post primum Benedicamus añ Vox clamātis. ℣. Ex sion collctā. prope. Deīde suff. fer̄.

Feria quarta sup mag. ā. O radix. collecta dominicalis. post primum Beneď ā Syon reno. ℣ Ex sion. collcā. prope esto. deinde de dña ⁊ de sctis

Feria quinta super mg̃. ā. O clauis dauid ⁊ sceptrū dom⁹ isrl'. col'. dñical'. p⁹ primū bñ. ā. Qui post me. ℣. Ex sion. coll' prope. deinde de dña ⁊ ď sctis

Feria sexta In secūdis vespis canit' de scā lucia. post p̄muꝫ bñ. ā. erūpēt mōtes. ℣ Rorate celi. collcā dominicalis

Sabbo ꝑ totuꝫ de sctā lucia. post primū bñď in lauď ā Leuabit dñs. ℣ Vox clamātis ī deserto. collcā dñicalis. In ℣s de scā lucia Nulla suffragia

Dñica tertia super mg̃ ā O oriēs splēdor lucis eterne. coll' dñical' ⁊ nulla suffragia

Feria scďa ad lauďs ā. ecce veniet cū ceteris ī lau. secūde fer̄ post dominicā quartā signatis. Sup Benedictus vt ibi Post primum Benedicam⁹ añ. Dicit dñs. ℣. Ex sion species decoris eius. collecta dominicalis Deinde de sanctis

et nō plura. Super Mag. ā
O rex gentium et desiderat⁹
earum. collecta dominicalis.
Post primum benedicamus
anti. Beatam me dicēt oīnes
generationes. ℣. et collecta de
domina. deinde de sanctis.

Feria tertia ad vesperas Su
per mag. añ O emanuel rex ⁊
legifer. collecta dominicalis.
Post primum benedicamus
añ. Eleuare eleuare. ℣. Ex siō
species decoris eius. collecta.
Prope esto Sequitur de do-
mina et de sanctis.

Feria quarta quattuor tēpo-
rum Rñso. Suscipe verbum
Rñsor. Ecce radix. Rñsoriū
Egredietur virga. Sup mg̃.
añ. O virgo virginū quomo-
do fiet istud. collecta de dña.
Post primum benedicamus
antiphona Ponent domino.
verſ. ex syon. collecta domini
calis. deinde de sanctis.

Feria quinta lectiones de ser-
mone Legimus sanctuz moy
sen. Rñsor. Clama Rñsoriū
Orietur Rñsoriū Mō veni-
et. Ad laudes antiphōa. De
sion veniet cum ceteris. ⁊ sup
benedictus de laudibus q̄n-
te ferie post dominicam quar
tam. Post primum benedica
mus añ Cōsolamini. versicl's
Ex sion. collecta Prope esto.
deinde Quomodo fiet breue
versiculus ⁊ collecta de domi
na Post hec de sanctis Sup
magñ. O gabriel. collecta de
domina Post primum bene.
añ. Letamini cum hierusalez.
verſ. Ex sion. collecta domi-
nicalis Post hec de sanctis.

Feria sexta quattuor tempor
rñsorium Egredietur. respon
sor. Precursor. Rñso. Uide-
bunt Ad laudes anti. Con-
stantes estote. cum ceteris de
sexta feria post dominicaz q̄r-
tam. capitulum de feria Sup
benedictus antiphona Ex q̄
facta. collecta de domina P⁹
primum benedicamus anti.
Dies domini. versicl's Ex si
on. collecta de feria. Post hec
de sanctis. Ad horas capitu-
lum et collecta de feria. Sup
mag. antiphona O rex pacifi
ce. collctā dominicalis. Post
primū benedicamus ā Hoc
est testimonium. versicl's. ex si
on. collecta Prope esto. Suf-
fragia ferialia.

Sabbato quattuor temporū
ad matutinas responsorium
Emitte agnum. Rñsorium.
Rorate. Rñsor. Germinaue-
runt. Ad laudes añ. Propter
sion non tacebo. psalmi feria-
les. añ. Ueniet iterum. Anti.
Spiritus domini super me.
Añ. Expectetur. añ. Annun-
ciate populis. Primam terti-
am et quintam añ require fe
ria quarta post dominicā iiij.

Dominicis diebus

Incipit breuiariū ꝑm diocesim Maguntiñ.

Dñicis noctibus dum de tēpore officiū dicitur. Inuit ab oct. ephie vsq; ad dñicā in. xl.

Adorem⁹ dominū Qui fecit nos. ps. Venite. Itē a festo trinitatis vsq; ad aduentum dñi. Inuitat. Regē magnuz dñm Venite adorem⁹. Ps.

Venite exultemus dño: iubilem⁹ deo salutari nostro. p̄occupemus faciē eius ī cōfessione. ⁊ in psalmis iubilem⁹ ei. Q m̄ ds magn⁹ dñs: ⁊ rex magnus sup omes dos. qm̄ nō repellit dñs plebē suā qꝛ in manu eius sūt omes fines terre. ⁊ altitudines mōtium ipe cōspicit. Q m̄ ipsius est mare et ipe fecit illud ⁊ aridā fundauerūt manus eius. venite adoremus ⁊ ꝓcidam⁹ ante deū. ploremus corā dño q̄ fecit nos qꝛ ipe est dñs de⁹ nr̄. nos autē ꝓpl's eius ⁊ oues pascue eius. Nodie si vocez eius audieritis nolite obdurare corda vr̄a sicut in exacerbatione ꝑm diē tēptatiōis in deserto vbi temptauerūt me pr̄es vr̄i ꝓbauerūt et viderūt opa mea. Quadraginta annis ꝓximus fui generatōi huic ⁊ dixi semp hi errāt corde. ipi vero nō cognouerūt vias meas q̄bus iuraui in ira mea si introibūt in requiem meā.

Gloria patri. Sicut erat.

In primo nocturñ. Ps. dd.

Beatus vir q̄ non abijt ī cōsilio impiorū ⁊ ī via peccatoꝝ nō stetit. ⁊ in cathedra pestilentie non sedit. Sed in lege dñi volūtas eius ⁊ in lege ei⁹ meditabit die ac nocte. Et erit tanq̄ lignū quod plantatatū est secus decursus aquarū quod fructum suum dabit in tēpore suo. Et foliū eius ñ defluet: ⁊ oīa q̄cūq; faciet ꝓsperabūtur. Nō sic impij nō sic. sed tanq̄ puluis quē ꝓicit ventus a facie terre. Ideo nō resurgūt impij in iudicō. neq; peccatores in consilio iustoꝝ. Q m̄ nouit dñs viā iustorū. ⁊ iter impiorum peribit. ps.

Quare fremuerūt gētes: ⁊ populi meditati sunt inania. Astiterūt reges terre et principes cōuenerūt ī vnuz aduers⁹ dñm ⁊ aduersus christum eius. Dirumpam⁹ vincula eoꝝ ⁊ ꝓiciamus a nobis iugum ipoꝝ. Qui habitat ī celis irridebit eos. ⁊ dñs subsannabit eos. Tunc loquet ad eos ī ira sua: ⁊ ī furore suo conturbabit eos. Ego autē cōstitutus sum rex ab eo sup sion mōtem sctm̄ eius. predicans p̄ceptū eius. Domin⁹ dixit ad me fili⁹ meus es tu:

ego hodie genui te. Postula
a me ⁊ dabo tibi gentes here
ditatē tuā: ⁊ possessionē tuam
termīos terre. Reges eos in
ꝛ̄ga ferrea: tāq̄ vas figuli cō-
fringes eos. Et nūc reges ī
telligite: erudimī q̄ iudicatis
terrā. Seruite dño ī timore:
⁊ exultate ei cū tremore. Ap
prehēdite disciplinā neqñ ira
scat̄ dñs ⁊ pereatꝫ ꝺ via iusta
Cū exarserit ī breui ira eius
beati om̄es qui confidūt ī eo
Domīe q̄d multiplicati
sūt q̄ tribulāt me: multi
insurgūt aduersū me. Mlti
dicūt anie mee: nō ē salus ipi
in ꝺo eiꝰ. Tu aūt dñe suscep
tor meꝰ es: gl̄ia mea ⁊ exaltās
caput meum. Voce mea ad
dñm clamaui ⁊ exaudiuit me
de mōte sctō suo. Ego dor-
miui ⁊ soporatus sū: ⁊ exurre-
xi qꝛ dñs suscepit me. Nō ti
mebo milia populi circūdātꝫ
me: exurge dñe saluum me fac
ꝺs meꝰ Qm̄ tu pcussisti oēs
aduersātes mihi sine cā: den-
tes pctōꝝ ꝯtriuisti Dñi ē sa
lꝰ ⁊ sup ꝓplꝫ tuū bñdictō tua.
Domīe ne ī furore tuo ar
guas me: neq̄ in ira tua
corripias me. Miserere mei
dñe qm̄ infirmꝰ sum: sana me
dñe qm̄ conturbata sunt ossa
mea. Et aīa mea turbata ē
valde: ⁊ tu dñe vsq̄q̄. Con-
uertere dñe ⁊ eripe aīaꝫ meā:
saluū me fac ꝓpter miscꝺiam
tuā. Qm̄ nō est ī morte q̄ me
mor sit tui: in inferno aūt q̄s
ꝯfitebit̄ tibi. Laboraui ī ge
mitu meo. lauabo ꝑ singulas
noctes lectū meū: lachrymis
meis stratum meum rigabo.
Turbatus ē a furore oculus
meus: inueteraui inter om̄es
inimicos meos. Discedite a
me om̄s q̄ opamī iniq̄tatem:
qm̄ exaudiuit dñs vocē fletus
mei. Exaudiuit dñs depca
tionē meā: dñs oratōnē meaꝫ
suscepit. Erubescāt ⁊ ꝯturbē
tur vehemēter om̄es inimici
mei: cōuertātur et erubescant
valde velociter. Gl̄ia. Aū.
Seruite dño in timore.
Domīe ꝺs meꝰ in te spe-
raui: saluū me fac ex om̄ibꝰ ꝑ-
sequentibus me ⁊ libera me.
Ne qñ rapiat vt leo animaꝫ
meā: dū nō est q̄ redimat neq̄
q̄ saluū faciat. Dñe ꝺs meus
si feci istꝺ: si est iniq̄tas ī ma-
nibꝰ meis. Si reddidi retri-
buētibꝰ mihi mala: decidam
merito ab inimicis meis ina
nis. Persequat̄ inimicꝰ ani
mā meā ⁊ cōprehēdat ⁊ ꝯcul
cet īterra vitā meā: ⁊ gl̄iam
meā ī puluerē deducat. Ex
urge dñe in ira tua: ⁊ exaltare
in finibus inimicoꝝ meoruꝫ.
Et exurge dñe ꝺs meus ī p̄-
cepto qꝺ mandasti: ⁊ synago
ga ꝓplꝰ circūdabit et. Et

ꝓpt̃ hãc in altũ regredere dñs
iudicat ꝓplos. Iudica me do
mine ꝑm iusticiã meã: ⁊ ꝑm in
nocẽtiã meã sup̃ me. Consu
met̃ neq̃tia pctõruz ⁊ diriges
iustũ scrutãs corda ⁊ renes ds
Iustũ adiutoriũ meũ a dño:
q̃ saluos fac̃ rectos cord̃. De
us iudex iust⁹ fortis ⁊ patiẽs
nunq̃d irascet̃ p̃ singl̃os dies
Nisi ꝯuersi fueritis gladiuz
suũ vibrauit: arcũ suũ tetẽdit
⁊ parauit illũ. Et i eo p̃auit
vasa mortis: sagittas suas ar
dẽtib⁹ effecit. Ecce p̃turit in
iusticiã ⁊ ꝯcepit dolorẽ: ⁊ pe
perit iniq̃tatẽ. Lacũ ap̃uit ⁊
effodit eũ: ⁊ incidit i foueam
quã fec̃. Cõuertet̃ dolor ei⁹
in caput ei⁹: ⁊ i ꝟticẽ ip̃i⁹ iniq̃
tas ei⁹ descẽdet. Cõfitebor
dño ꝑm iusticiã ei⁹: ⁊ psallaz
nomini domini altissimi.

Domine dñs nr̃ q̃ admi
rabile ẽ nomẽ tuũ i vni
uersa terra. Qm̃ eleuata est
magnificẽtia tua super celos.
Ex ore infãtiũ ⁊ lactẽtiũ p̃fe
cisti laudẽ ꝓpt̃ inimicos tuos
vt destruas inimicũ et vltorẽ
Qm̃ videbo celos tuos: opa
digitoꝝ tuoꝝ: lunã ⁊ stellas q̃
tu fũdasti. Quid ẽ hõ qd̃ me
mor es ei⁹: aut fili⁹ hois qm̃
visitas eũ. Minuisti eũ pau
lomin⁹ ab angel̃: gl̃ia ⁊ hõre
coronasti eũ: ⁊ cõstituisti eũ su
per opera manuũ tuaꝝ. Om
nia subiecisti sub pedibus ei⁹
oues ⁊ boues vniuersas insu
per ⁊ pecora cãpi. Volucres
celi et pisces maris q̃ p̃ambu
lãt semitas maris. Dñe dñs
nr̃ q̃ admirabile est nomẽ tu
um in vniuersa terra.

Confitebor tibi dñe i to
to corde meo: narrabo oĩa mi
rabilia tua. Letabor ⁊ exulta
bo i te: psallã nomi tuo altissi
me. In ꝯuertẽdo imicũũ meũ
retrorsũ: infirmabũtur ⁊ peri
bũt a facie tua. Qm̃ fecisti
iudiciũ meũ et causã meam:
sedisti sup̃ thronũ q̃ iudicas
iusticiã. Increpasti gentes et
perijt impius: nomẽ eoꝝ dele
sti in eternum ⁊ in scl̃m seculi.
Inimici defecerũt framee i fi
nẽ ⁊ ciuitates eoꝝ destruxisti.
Perijt memoria eoꝝ cũ soni
tu: ⁊ dñs in eternuz p̃m anet.
Parauit i iudicio thronũ su
um ⁊ ip̃e iudicabit orbẽ terre
in eq̃tate: iudicabit ꝓplos i iu
sticia. Et factus ẽ dñs refugi
um paup̃i: adiutor i oportuni
tatib⁹ in tribulatõe. Et spe
rent in te qui nouerunt nomẽ
tuũ: qm̃ nõ dereliquisti querẽ
tes te dñe. Psallite dño qui
habitat in sion: annũciate in
ter gentes studia eius. Qm̃
requirens sanguinem eoꝝ: re
cordatus ẽ: non est oblit⁹ cla
morez paup̃m. Miserre mei
dñe: vide humilitatẽ meã de

inimicꝫ meis. Qui exaltas
me de portis mortis. vt annũ
ciẽ oẽs laudatões tuas ĩ por-
tis filie sion. Exultabo ĩ sa-
lutari tuo: infixe sũt gẽtes in
interitu quẽ fecerũt. In laq̃o
isto quẽ absconderũt. cõprehẽ
sus est pes eorũ. Cognoscet̃
dñs iudicia faciens. in operi-
bus manuũ suarum compre-
hẽsus ẽ pctõr. Cõuertãt̃ pec
catores in infernũ: omẽs gen-
tes q̃ obliuiscunt̃ deũ. Qm̃
nõ in finẽ obliuio erit paupe-
ris: patientia pauperũ nõ pe-
ribit in finẽ. Exurge dñe nõ
confortet̃ hõ: iudicent̃ gẽtes ĩ
cõspectu tuo. Constitue dñe
legislatorem sup̃ eos: sciãt gẽ-
tes qm̃ hoies sunt Vt quid
dñe recessisti lõge despicis in
oportunitatibus in tribulati
one. Cũ sup̃bit impius incẽ
dit̃ paup̃: comprehẽdũtur in
consilijs q̃bꝫ cogitant. Qm̃
laudat̃ pctõr ĩ desiderijs aĩe
sue: ⁊ iniquus bñdicit̃. Exa
cerbauit dñm pctõr ꝑm mul-
titudinem ire sue non queret.
Non est ds in conspectu eiꝰ:
inq̃nate sũt vie illiꝰ ĩ omĩ tp̃e.
Auferũtur iudicia tua a fa-
cie eiꝰ: oĩm inimicoꝝ suoꝝ do
minabit̃. Dixit em̃ in corde
suo: nõ mouebor a generatiõe
in generatõeꝫ sine malo. Cu
ius maledictiõe os plenũ ẽ et
amaritudine et dolo: sub lin-
gua eius labor ⁊ dolor. Se-
det in insidijs cũ diuitibꝰ in
occultis vt interficiat innocẽ
tẽ. Oculi eius ĩ paup̃em re-
spiciũt insidiat̃ in abscõdito
quasi leo in spelũca sua. Insi
diatur vt rapiat paup̃em: ra-
pere paup̃em dũ attrahit eũ.
In laqueo suo humiliabit eũ
inclinabit se ⁊ cadet cũ dñatꝰ
fuerit paup̃m. Dixit eĩ ĩ cor
de suo oblitus ẽ ds: auertit fa
ciẽ suã ne videat in finẽ. Ex-
urge dñe ds exaltet̃ manꝰ tua
ne obliuiscarꝫ paup̃m. Propter
q̃d irritauit impius deuꝫ:
dixit enĩ in corde suo nõ req̃-
ret. Vides qm̃ tu laborẽ et
dolorẽ consideras: vt tradas
eos ĩ manus tuas. Tibi de
relictus est paup̃: orphano tu
eris adiutor. Cõtere brachi
um peccatoris: ⁊ maligni que
ret̃ pctm̃ illius ⁊ nõ inueniet̃.
Dñs regnabit in eternũ ⁊ in
scl̃m scl̃i peribitis gẽtes d̃ ter-
ra illiꝰ. Desideriũ pauperũ
exaudiuit dñs: p̃parationem
cordis eoꝝ audiuit aurꝫ tua.
Iudicare pupillo ⁊ humili vt
nõ apponat vltra magnifica-
re se homo super terrã. Ps̃.

In dño ꝯfido q̃uo dici-
tis anime mee: trãsmig̃
in mõtẽ sicut passer. Qm̃ ec
ce pctõres intẽderũt arcũ. pa-
rauerũt sagittas suas ĩ phare
tra vt sagittent in obscuro re-

etos cor̄ꝫ. Q. m̄ q̄ pfecisti de
struxerūt: iustus aūt q̄d fecit.
D. ñs in templo sc̄o suo: dñs
in celo sedes eius. O. cli ei⁹
in paupem respiciūt: palpebe
eius interrogāt filios hoim.
D. ñs interrogat iustū ꝛ im⁄
piuz: q̄ aūt diligit iniq̄tatem
odit aīam suā. P. luit super
peccatores laqueos: ignis sul
phur ꝛ spūs pcellarū ps calicꝫ
eor̄. Q. m̄ iustus dñs ꝛ iusti
cias dilexit: eq̄tatē vidit vul⁄
tus eius. G. lia p̄i. An. Et
omnibus persequentibus me
saluum me fac domine.

SAluum me fac dñe qm̄
defecit sctūs: qm̄ dimi⁄
nute sūt v̄itates a filijs hoim
V. an a locuti sūt vnusquisq̄
ad p̄imū suū: labia dolosa i
corde ꝛ cor̄ locuti sūt. D. i⁄
spdat dñs vniuersa labia do⁄
losa linguam magniloquam.
Q. ui dixerūt linguam nr̄am
magnificabimus: labia nr̄a a
nobis sūt. quis noster dñs ē.
P. ropter miseriā inopū ꝛ ge
mitū pauperū nunc exurgam
dicit dñs. P. onā in salutari
fiducialiter agā in eo. G. lo
quia dñi eloquia casta: argen
tū igne examinatū: pbatū ter
re purgatū septuplum. A. u
dñe seruabis nos: ꝛ custodies
nos a generatōe hac i eternū.
In circuitu impij ambulant
fm altitudinem tuā multipli

T. Quousq̄ dñe oblīuisce⁄
ris me i finē: vsq̄quo auertis
faciē tuā a me. Q. uādiu po⁄
nā cōsilia i aīa mea: dolorez
in corde meo p̄ diez. U. sq̄
exaltabit inimic⁹ meus super
me: respice ꝛ exaudi me domi
ne ds meus. I. llumīa oculos
meos ne vnq̄ obdormiam i
morte: ne q̄n dicat inimic⁹ p⁄
ualui aduersus eū. Q. ui tri
bulāt me exultabūt si motus
fuero: ego aūt in miscōia tua
speraui. E. xultabit cor meū
in salutari tuo. cantabo domi
no q̄ bōa tribuit mihi: ꝛ psal⁄
lam nomini dñi altissimi.

D. Ixit insipiens in corde
suo nō est ds. C. orrup⁄
ti sūt ꝛ abhominabiles facti sūt
in studijs suis: nō est qui faci
at bonū. nō est vsq̄ ad vnuz.
D. ñs de celo p̄spexit sup fili
os hominū. vt videat si est in
telligēs aut req̄rēs deū. O. m
nes declinauerunt. simul inu⁄
tiles facti sūt: non est q̄ faciat
bonū. nō est vsq̄ ad vnū. S. e
pulcrū patēs est guttur eor̄ū.
linguis suis dolose agebant:
venenū aspidū sub labijs eor̄
Q. uor̄ os maledictione ꝛ a⁄
maritudine plenū est: veloces
pedes eor̄ ad effundendū sā⁄
guinē. C. ōtritio ꝛ infelicitas
in vijs eor̄. ꝛ viā pacis nō co⁄
gnouerūt: nō est timor dī ante

ocl'os eoꝝ. Nõne cognoscẽt
oẽs q̃ opant̃ iniq̃tatẽ q̃ deuo
rãt plebẽ meã sicut escã pãis.
Dñm non inuocauerũt illic
trepidauerũt timore vbi non
erat timor Qm̃ dñs i gñatõe
iusta ẽ ꝯsiliũ inopis cõfudistꝭ
qm̃ dñs spes eiꝰ ẽ. Quis da
bit ex sion salutare isrl̃ cũ auer
terit dñs captiuitatẽ pleb̃ suc
Dexultabit iacob ⁊ leta/
Domie q̃s habi/bit̃ isrl̃
bit i tabnaculo tuo: aut q̃s re
q̃escet i mõte scõ tuo Qui in
gredit̃ sine macl'a: ⁊ opat̃ iu/
sticiã. Qui loq̃tur ꝟitatẽ in
corde suo: q̃ nõ egit dolũ i lin
gua sua Nec fecit ꝓximo suo
malũ: ⁊ obprobriũ nõ accepit
aduersꝰ ꝓximos suos. Ad ni
hilũ deductꝰ ẽ i ꝯspcũ eiꝰ ma
lignꝰ timẽtes ãt dñm gl'ificat
Qui iurat ꝓrio suo ⁊ nõ de/
cipit: q̃ pecuniaꝫ suã nõ dedit
ad vsurã. ⁊ munera sup̃ inno/
cẽtes ñ accepit. Qui fac̃ hec
nõ mouebit̃ i eternũ. Gl'ia.
An̄. Qm̃ diminute sũt veri/
tates a filijs hoim disperdat
dñs linguã iniustã. ꝟ. Me/
mor fui i nocte nois tui dñe.
Et custodiui legẽ tuã. In. ij.
Conserua noc. ps.
me dñe qm̃ spaui i
te: dixi dño ds me
us es tu qm̃ bono
rũ meorũ nõ eges.
Sãctis q̃ sũt i terra eiꝰ: miri
ficauit oẽs volũtates meas i
eis Multiplicate sũt infirmi
tates eoꝝ: postea accelerauẽ/
rũt. Nõ cõgregabo cõuẽticu
la eoꝝ de sãguibꝰ: nec memor
ero nominũ eoꝝ ꝑ labia mea.
Dñs ꝑs hereditatis mee et
calicis mei: tu es q̃ restitues
hereditatẽ meã mihi Funes
ceciderũt mihi i p̃claris: etem̃
hereditas mea p̃clara ẽ mihi
Bñdicã dñm q̃ tribuit mihi
intellcm̃: insup̃ ⁊ vsq̃ ad no/
ctẽ increpuerũt me renes mei
Prouidebã dñm i cõspectu
meo sẽp: qm̃ a dextris ẽ mihi
ne cõmouear. Propt̃ hoc le/
tatũ est cor meũ ⁊ exultauit li
gua mea: insup̃ ⁊ caro mea re
quiescet in spe. Qm̃ nõ dere
linques aĩam meã in inferno
nec dab̃ sctm̃ tuũ videre cor/
ruptionẽ. Notas mihi feci/
sti vias vite: adimpleb̃ me le/
titia cũ vultu tuo: delctãtões
i dextera tua vsq̃ i finẽ Gl'a.
An̄. Bonoꝝ meorũ nõ indi/
ges i te spaui ꝯserua me dñe.
Axaudi dñe iusticiã meã
intẽde depcationẽ meã.
Auribꝫ ꝑcipe orõꝫ meã: nõ in
labijs dolosis De vultu tuo
iudiciũ meũ ꝓdeat: ocl'i tui vi
deãt eq̃tates. Probasti cor
meũ ⁊ visitasti nocte: igne me
examĩasti ⁊ nõ est inuẽta i me
iniq̃tas. Ut non loquat̃ os
meũ opa hoim: ꝓpt̃ ꝟba labi/

orũ tuoꝝ: ego custodiui vias
duras. Perfice gressus me-
os ĩ semitis tuis: vt nõ moue
ant̃ vestigia mea. Ego cla-
maui qm̃ exaudisti me ds: in-
clina aurẽ tuã mihi ⁊ exaudi
ꝟba mea Mirifica miscdias
tuas q̃ saluos facis sperãtes ĩ
te A resistẽtib⁹ dextere tue cu
stodi me vt pupillã ocl̃i Sb
vmbra alarũ tuarũ ꝓtege me
a facie impioꝝ q̃ me afflixerũt
Inimici mei aĩam meã circũ
dederũt adipez suũ ꝯcluserũt:
os eoꝝ locutũ ẽ supbiã Pro
iciẽtes me nunc circũdederũt
me: ocl̃os suos statuerũt decli
nare ĩ terraz. Susceperũt me
sicut leo parat⁹ ad p̃dã: ⁊ sicut
catulus leonis habitãs ĩ ab-
ditis Exurge dñe p̃ueni eũ:
⁊ supplãta eũ: eripe aĩam meã
ab impio: frameã tuã ab ini-
micis man⁹ tue Dñe a pau-
cis de terra diuide eos in vita
eoꝝ: de abscõditis tuis adim
pletus ẽ vẽter eoꝝ Saturati
sũt filijs ⁊ diuiserũt reliq̃as su
as ꝑuulis suis Ego aũt ĩ iu-
sticia apparebo ꝯspectui tuo.
satiabor cum apparuerit glia
tua. Gl̃ia. Añ. Inclina dñe
aurẽ tuã mihi ⁊ exaudi verba
Diligã te dñe forti-mea
tudo mea: dñs firmamẽ
tũ meũ ⁊ refugiũ meũ ⁊ libera
tor me⁹. Deꝰ meus adiutor
meus ⁊ sperabo ĩ eũ. Prote-
ctor me⁹ ⁊ cornu salutis mee
⁊ susceptor meus. Laudans
inuocabo dñm: ⁊ ab inimicis
meis saluus ero. Circũdede
rũt me dolores mortis: ⁊ tor-
rẽtes iniq̃tatis cõturbauerũt
me. Dolores inferi circũde-
derũt me: p̃occupauerũt me la
quei mortis. In tribulatione
mea inuocaui dñm: ⁊ ad deuz
meũ clamaui. Et exaudiuit
de tẽplo sctõ suo vocẽ meã: et
clamor me⁹ ĩ ꝯspectu ei⁹ intro
iuit ĩ aures ei⁹. Cõmota ẽ ⁊
ꝯtremuit terra: ⁊ fũdamenta
mõtiũ cõturbata sũt ⁊ cõmo-
ta sũt: qm̃ irat⁹ ẽ eis Ascẽdit
fum⁹ ĩ ira ei⁹ ⁊ ignis a facie e⁹
exarsit: carbões succẽsi sũt ab
eo Inclĩauit celos ⁊ descẽdit:
⁊ caligo sub pedib⁹ ei⁹ Et as
cẽdit sup cherubin ⁊ volauit:
volauit sup pẽnas vẽtoꝝ Et
posuit tenebras latibulũ suũ ĩ
circũitu ei⁹: tabnaculũ ei⁹ te-
nebrosa aq̃ ĩ nubib⁹ aeris Pre
fulgore ĩ ꝯspcũ e⁹ nubes trãsie
rũt: grãdo ⁊ carbões ignis Et
intõuit d̃ celo dñs ⁊ altissim⁹
dedit vocẽ suã: grãdo ⁊ carbo
nes ignis. Et misit sagittas
suas ⁊ dissipauit eos fulgura
mltiplicauit ⁊ ꝯturbauit eos
Et apparuerũt fõtes aq̃ꝝ ⁊ re
uelata sũt fũdamẽta orb̃ terra
rũ Ab ĩcrepatõe tua dñe: ab
inspiratõe spũs ire tue. Misit
de sũmo ⁊ accepit me: assũpsit

me de aquis mltis. Eripuit me de inimicis meis fortissimis: et ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me. Preuenerunt me in die afflictionis mee: et factus ē dñs protector meus. Et eduxit me in latitudinē: saluum me fecit qm voluit me Et retribuet mihi dñs sm iusticiā meā, et sm puritatem manuum mearum retribuet mihi. Quia custodiui vias dñi. nec impie gessi a deo meo. Quoniā omnia iudicia eius in conspectu meo: et iusticias eius non repuli a me. Et ero immaculatus cū eo: et obseruabo me ab iniquitate mea. Et retribuet mihi dñs sm iusticiā meam: et sm puritatē manuū mearū in conspectu oculorū eius. Cum sancto sanctus eris: et cū viro innocēte innocēs eris. Et cum electo electus eris: et cū puerso puerteris. Quoniā tu populū humilē saluū facies: et oculos superborū humiliabis. Quoniam tu illuminas lucernam meam dñe: deus meus illumina tenebras meas. Quoniam in te eripiar a temptatione: et in deo meo trāsgrediar murū. Deus meus impolluta via eius eloqa dñi igne examinata: protector ē oīm sperantiū in se. Quoniam quis deus preter dñm: aut quis deus preter deum nrm. Deus qui precinxit me virtute: et posuit immaculatā viam meā. Qui perfecit pedes meos tanquā ceruorum: et supra excelsa statuēs me. Qui docet manus meas ad prlium: et posuisti vt arcum ereum brachia mea. Et dedisti mihi protectionem salutis tue: et dextera tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me in finē: et disciplina tua ipsa me docebit. Dilatasti gressus meos subtus me: et non sunt infirmata vestigia mea. Persequar inimicos meos et comprehendam illos: et nō conuertar donec deficiāt. Confringam illos nec poterūt stare: cadūt subtus pedes meos Et precinxisti me virtute ad bellū: et supplantasti insurgentes in me subtus me. Et inimicos meos dedisti mihi dorsū: et odientes me disperdidisti. Clamauerunt nec erat qui saluos faceret: ad dñm nec exaudiuit eos. Et cōminuam eos vt puluerē aīe facie vēti vt lutū plateaꝝ delebo eos. Eripies me de contradictionibus populi: constitues me in caput gentiū. Populus quē non cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi. Filii alieni mentiti sūt mihi. filii alieni inueterati sūt: et claudicauerūt a semitis suis. Viuit dñs et bñdictus deus meus: et exaltet deus salutis mee.

Deus q̄ das vindictas mi-
hi: ⁊ subdis populos sub me
li berator meus ꝺ inimicꝫ me
is iracūdis. Et ab insurgen
tibus in me exaltabis me: a
viro iniq̄ eripies me Prop-
terea confitebor tibi in natōi
bus dñe: ⁊ nomī tuo psalmuꝫ
dicaꝫ. Magnificans salutes
regis eius ⁊ faciēs miscdiam
christo suo dauid ⁊ semini ei⁹
vsq̄ ī scl'm. Gl'a. Añ. Dili-
gā te dñe virtus mea. ℣ De
dia nocte surgebā ad cōfiten-
dū tibi. Sup iudicia iustifi-
catōnis tue In.iij.nocť.ps.

Celi enarrant gl'iaꝫ
dei: ⁊ opa manuū
ei⁹ annūciat firma
mentū. Dies diei
eructat ꝟbū: ⁊ nox
nocti indicat sciētiā Nō sūt
loq̄le neq̄ ꝑmones q̄ꝝ nō au-
diātur voces eoꝝ. In omneꝫ
terrā exiuit sonus eoꝝ: ⁊ in fi-
nes orbis terre verba eorum.
In sole posuit tabernacl'm su-
um: ⁊ ipe tanq̄ spōsus proce-
dens de thalamo suo. Exul-
tauit vt gigas ad currendam
viam: a sūmo celo egressio ei⁹
Et occursus eius vsq̄ ad sū
mū eius: nec est q̄ se abscōdat
a calore ei⁹. Lex dñi īmacu-
lata cōuertēs aīas: testimoni
um dñi fidele sapiam p̄stans
ꝑuulis. Iusticie dñi recte le-
tificantes corda: p̄ceptuꝫ dñi
lucidū illuminās ocl'os. Ti-
mor dñi sanct⁹ ꝑmanēs in se-
culū scl'i: iudicia dñi vera iu-
stificata ī semetip̄a. Deside
rabilia sup aurū et lapidē pre
ciosum ml'tū: ⁊ dulciora sup
mel ⁊ fauū. Et tenī seru⁹ tu⁹
custodit ea: in custodiēdis ill'
retributio ml'ta. Delicta q̄s
intelligit ab occultꝫ meis mū
da me: ⁊ ab alienis ꝑce seruo
tuo. Si mei nō fuerint dña-
ti tūc īmacl'atus ero: ⁊ emun
dabor a delicto maxīo. Et
erūt vt complaceāt eloq̄a oris
mei: ⁊ meditatio cordis mei ī
ꝯspectu tuo sp. Dñe adiutor
meus ⁊ redēptor me⁹. Gl'ia.
Añ. Celi enarrāt gl'iam ꝺi.

Exaudiat te dñs ī die tri
bulatōis: ꝓtegat te nom̄
dei iacob. Mittat tibi auxi
liū ꝺ sctō: ⁊ de sion tueatur te.
Memor sit oīs sacrificij tui:
⁊ holocaustū tuū pingue fiat
Tribuat tibi dñs ꝑm cor tu
um: ⁊ om̄e ꝯsiliū tuū cōfirmet
Letabimur in salutari tuo:
⁊ ī nomīe ꝺi nr̄i magnificabi-
mur. Impleat dñs oēs petiti
ones tuas: nūc cognoui quo-
niā saluū fecit dñs christū su-
um. Exaudiet illuꝫ de celo
sctō tuo: in potētatib⁹ sal⁹ dex
tere ei⁹. Ni ī currib⁹ ⁊ hi in
equis: nos aūt in noīe dñi ꝺi
nr̄i inuocabimus. Ipsi obli-
gati sūt ⁊ ceciderūt: nos autē

surrexim⁹ ⁊ erecti sum⁹ Dñe
saluũ fac regẽ: ⁊ exaudi nos in
die q̃ inuocauerimus te Gl'a
Añ. Exaudiat te dñs in die
Domie in tribulatõis.
virtute tua letabit̃ rex: ⁊
sup salutare tuũ exultabit ve-
hemẽter Desideriũ cordis e⁹
tribuisti ei: ⁊ volũtate labioꝝ
ei⁹ nõ fraudasti eũ Qm̃ pue
nisti eũ in bñdictiõib⁹ dulcedi
nis: posuisti ĩ capite ei⁹ coronã
de lapide p̃cioso Vitã petijt
a te: ⁊ tribuisti ei lõgitudinez
dieꝝ ĩ scl'm scl'i Magna ẽ gl'ia
ei⁹ ĩ salutari tuo: gloriã ⁊ ma-
gnũ decorẽ impones sup eum
Qm̃ dabis eũ ĩ bñdictõez in
scl'm scl'i: letificab̃ eũ ĩ gaudio
cũ vultu tuo. Qm̃ rex sperat
in dño: ⁊ ĩ miscdia altissimi ñ
cõmouebit̃ Inueniat̃ manus
tua oib⁹ inimicis tuis: dexte-
ra tua inuneiat oẽs q̃ te ode-
rũt. Pones eos vt clibanuz
ignis ĩ tpe vultus tui: dñs in
ira sua ꝯturbabit eos ⁊ deuo
rabit eos ignis Fructũ eoꝝ
de terra ꝑdes: ⁊ semẽ eoꝝ a fi-
lijs hoĩm Qm̃ declinauerũt
in te mala: cogitauerunt ꝯsilia
q̃ nõ potuerũt stabilire. Qm̃
pones eos dorsũ: ĩ reliquijs tu
is p̃parabis vultũ eoꝝ Ex-
altare dñe ĩ ꝟtute tua: cãtabi-
mus ⁊ psallem⁹ ꝟtutes tuas.
Gl'ia Añ. Dñe in ꝟtute tu
letabit̃ rex ℣. Ego dixi dñe
miserere mei Sana aĩam me-
am quia peeccaui tibi.
Te deũ laudamus: te do
minũ ꝯfitemur. Te eternuz
p̃rem: oĩs terra venerat̃ Ti-
bi oẽs ãgeli: tibi celi ⁊ vniuer-
se ptãtes Tibi cherubin ⁊ se
raphin: incessabili voce ꝓcla-
mãt. Sãct⁹ Sctũs Sãctus
dñs ds sabaoth Pleni sũt ce
li ⁊ terra: maiestatis gl'ie tue.
Te gloriosus apl'oꝝ chorus.
Te ꝓphaꝝ laudabil' nũerus.
Te martyꝝ cãdidatus lau-
dat exercitus Te ꝑ orbẽ ter-
raꝝ: sctã ꝯfitet̃ eccl'ia. Patrẽ
ĩmense maiestatis Veneran
dũ tuũ veꝝ et vnicũ filiũ Sã
ctũ q̃z ꝑaclitũ spũm. Tu rex
gl'ie xp̃e. Tu p̃ris sẽpiternus
es filius Tu ad liberãdũ su-
scepturus hoĩem: nõ horruisti
ꝟginis vteꝝ Tu deuicto mor
tis aculeo: aperuisti credẽtib⁹
regna celoꝝ Tu ad dexteraz
dei sedes in gl'ia p̃ris. udex
crederis eẽ vẽturus Te ergo
qm̃s tuis famul' subueni q̃s p̃
cioso sãguĩe redemisti Eter-
na fac cũ sãctis tuis gl'ia mu-
nerari Saluũ fac ꝓpl'm tuum
dñe: et bñdic hereditati tue.
Et rege eos et extolle illos vs
q̃z in eternũ Per singulos di
es bñdicimus te. Et lauda-
mus nomẽ tuũ in scl'm et ĩ se-
culũ seculi. Dignare dñe die
isto sine peccato nos custodire

Misere re nr̄i dñe: miserere nr̄i
Fiat miscd̄ia tua dñe super
nos quēadmodū sperauimus
in te. In te dñe speraui: nō cō
fūdar ī eternū. ℣. Fiat miseri
cordia tua dñe sup̄ nos Quē
admodum sperauimus in te.
Dominus Ad laud̄ ps̄.
regnauit decorē; indutus
est: indutus ē dñs fortitudinē
et p̄cinxit se. Etenī firmauit
orbē terre q̄ nō cōmouebitur.
Parata sedes tua ex tūc a se
culo tu es Eleuauerūt flumi
na dñe: eleuauerūt flumīa vo-
cē suā Eleuauerūt flumīa flu
ctus suos: a vocib̄ aq̄rū mlta
rū Mirabiles elatōes maris:
mirabilis ī altis dñs Testi-
mōia tua credibilia facta sūt
nimis: domū tuā decz sāctitu
do dñe ī lōgitudie dierū Gl'a
Añ Indut⁹ ē dñs fortitudīez
et p̄cinxit se ꝑtute all'a all'aal.
Iubilate d̄o om̄is terra:
seruite dño in leticia. In
troite in cōspectu eius: in exul
tatōe Scitote qm̄ dñs ipse ē
d̄s: ip̄e fecit nos et nō ip̄i nos.
Popul's eius et oues pascue
eius. introite portas eius ī cō
fessiōe: atria eius ī hymnis cō
fitemi illi Laudate nomē ei⁹
qm̄ suauis ē dñs ī eternū mi-
sericordia ei⁹: et vsq̄ ī gn̄atōe
et gn̄atōnem ꝑitas ei⁹ Glo-
ria patri et filio et spiritui san
cto Sicut erat in principio et
nūc et semp̄ et ī scl'a scl'oꝝ. Añ.
Gl'ia et hōr et bn̄dictio sedēti
sup̄ thronū viuētiī scl'a scl'orū.
Deus d̄s meus ad te de
luce vigilo. Sitiuit ī te
ania mea: q̄ multipliciter tibi
caro mea. In terra deserta in-
uia et inaquosa sic in sctō ap-
parui tibi vt viderē ꝑtutē tuā
et gl'iam tuaz Qm̄ melior est
miscd̄ia tua sup̄ vitas: labia
mea laudabūt te Sic bn̄dicā
te in vita mea: et in nomīe tuo
leuabo manus meas. Sicut
adipe et pinguedine repleatur
ania mea: et labijs exultatōis
laudabit os meum. Si me-
mor fui tui sup̄ stratum meū.
in matutinis meditabor in te
q̄ fuisti adiutor meus. Et ī
velamēto alarum tuarū exul-
tabo adhesit aīa mea post te:
me suscepit dextera tua. Ipsi
vero inuanū quesierūt animā
meā. introibūt in inferiora ter
re: tradētur in man⁹ gladij: p̄-
tes vulpiū erunt Rex vero le
tabit̄ in deo. laudabūtur oēs
q̄ iurāt ī eo q̄ obstructū est os
Deus mi- loquētiū iniq̄
sereat̄ nr̄i et bn̄dicat nob̄
illuminet vultū suū sup̄ nos et
miseat̄ nr̄i Vt cognoscam⁹ ī
terra viā tuā: ī oib̄ gētib̄ salu
tar̄ tuū Cōfiteāt̄ tibi ꝓpl'i d̄s
ꝯfiteāt̄ tibi ꝓpl'i oēs Letēt̄ et
exultēt gētes qm̄ iudicas ꝓpl'os
ī eq̄tate: et gētes ī terra dirigis

Lau

Confiteātur tibi ꝓpl'i ds' ꝯfi
teātur tibi populi om̄es: ter/
ra dedit fructū suuz. B ñdi/
cat nos deus ds noster bñdi/
cat nos ds: ⁊ metuāt eū om̄es
fines terre. G l'ia. Añ. Deꝰ
misereat' nr̄i ⁊ bñdicat nobis
illuminet vultum suuz super
nos ⁊ misereatur nostri.
Benedicite oīa opa do/
mini dño: laudate ⁊ superal/
tate eū in scl'a. B ñdicite an
geli dñi dño: benedi. celi dño.
B ñdicite aque oēs q̄ super
celos sūt dño: bñdicite virtu/
tes dñi dño. B ñdicite sol ⁊
luna dño: bñd. stelle celi dño.
B ñdicite om̄is imber ⁊ ros
dño: bñd. oīs spūs di domio.
B ñd. ignis ⁊ estꝰ dño: bñdi/
cite frigus ⁊ estas dño. B ñ/
dicite rores ⁊ pruina dño: bñ
dicite gelu ⁊ frigꝰ dño. B ñ.
glacies et niues dño: bñdici/
te noctes ⁊ dies dño. B ñ.
lux ⁊ tenebre dño: bñ. fulgura
⁊ nubes dño. B ñdicat terra
dño: laudet ⁊ superaltet eum
in secula. B ñdicite montes
⁊ colles dño: bñ. vniuersa ger/
minātia i terra dño B ñdici
te fōtes dño: bñdicite maria
⁊ flumīa dño. B ñdicite cete
⁊ oīa q̄ mouētur in aq̄s dño:
bñ. oēs volucres celi domio.
B ñd. oēs bestie ⁊ pecora do
mio: bñd. filij hoīm domino.
B ñdicat isrl' dño: laudet ⁊ su
perexaltet eū i scl'a. B ñd. sacer
dotes dñi dño: bñd. serui dñi
dño. B ñdicite spūs ⁊ anie
iustoꝝ dño: bñd. sācti ⁊ humi/
les corde dño. B ñdicite ana
nia azaria misael dño: lauda/
te ⁊ superaltate euz in secula.
B ñdicamus p̄rem et filium
cū sctō spū: laudemus ⁊ super
altemus eū i scl'a. B ñdictus
es dñe in firmamēto celi: lau
dabil' ⁊ gl'iosus ⁊ superaltatꝰ
in scl'a. Añ. Bñdictio ⁊ clari
tas ⁊ sapiētia ⁊ gr̄arūactō: ho
nor virtus ⁊ fortitudo do no
stro in secula seculoꝝ Amen.
Laudate dñm de celis:
laudate eum i excelsis.
Laudate eū om̄s angeli eiꝰ:
laudate eū om̄es virtutes eiꝰ
Laudate eū sol ⁊ luna: lauda
te eū oēs stelle ⁊ lnmē. Lau
date eū celi celoꝝ ⁊ aque oēs
q̄ sup celos sūt laudēt nomen
dñi. Quia ip̄e dixit ⁊ facta
sūt: ip̄e mādauit ⁊ creata sūt.
Statuit ea in scl'm scl'i: p̄cep/
tū posuit ⁊ nō p̄teribit. Lau
date dñm de terra: dracones
⁊ om̄es abyssi. Ignis grādo
nix glacies: spiritus ꝓcellarūz
que faciūt verbū eius. Mō/
tes ⁊ oēs colles: ligna fructife
ra et oēs cedri. Bestie ⁊ vni
uersa pecora: serpentes ⁊ volu
cres pennate. Reges terre ⁊
om̄es populi: p̄ncipes ⁊ om̄es
iudices terre. Iuuenes ⁊ vir/

gines senes cũ iunioribꝰ lan/
dẽt nomẽ dñi: qꝛ exaltatũ est
nomẽ eius solius. Cõfessio
eius sup celũ et terrã: ⁊ exalta
uit cornu populi sui. Hym/
nus omĩbus sanctis eius: fi/
lijs isrl̃ ꝓplo appinquãti sibi.
Cantate dño canti/ Ps
cuꝫ nouũ: laus eiꝰ in ec/
clesia sanctoꝝ. Letet̃ israel ĩ
eo q̃ fecit eũ: ⁊ filie siõ exultẽt
in rege suo. Laudent nomẽ
eius in choro in tympano et
psalterio psallant ei. Quia
beneplacitũ est dño in poplo
suo: ⁊ exaltauit mãsuetos ĩ sa
lutẽ. Exultabũt sãcti ĩ gl̃ia:
letabũtur in cubilibus suis.
Exultatõnes dei in gutture
eoꝝ: ⁊ gladij ancipites ĩ ma/
nibus eoꝝ. Ad faciendã vin
dictã in nationibus: increpa/
tiones in populis. Ad alli/
gandos reges eoꝝ in compe/
dibus: ⁊ nobiles eoꝝ ĩ mani/
cis ferreis. Ut faciant ĩ eis
iudiciũ ꝯscriptũ: gloria hec ẽ
omnibus sanctis eius. Ps.
Laudate dñm ĩ sanctis
eius: laudate eũ ĩ firma
mento virtutis eius. Lau/
date eũ in ꝟtutibus eius: lau
date eũ ꝟm multitudinẽ ma/
gnitudinis eiꝰ. Laudate eũ
in sono tube: laudate eũ ĩ psal
terio ⁊ cithara. Laudate eũ
in tympano ⁊ choro: laudate
eũ in cordis ⁊ organo. Lau/
date eum in cimbalis bñ so/
nantibus: laudate eũ in cim/
balis iubilatiõis: omĩs spiri/
tus laudet dñm. Gl̃ia. Añ.
Sãctus sanctꝰ sanctꝰ dñs ds
omĩpotẽs q̃ erat ⁊ qui est ⁊ q̃
Aventurus est. Hymnꝰ.
Ecce iam noctis tenuat̃
vmbra lucis aurora rutilans
choruscat. nilibus totis rogi/
temus omĩes cũctipotentem.
Ut ds nr̃i miseratus omnẽ
pellat languorẽ. tribuat salu
tem: donet ⁊ nob̃ pietate pa/
tris regna poloꝝ. Prestet hoc
nobis deitas btã: pr̃is ac na
ti pariterq̃ sanctispiritus: cu
ius reboat in omĩ gloria mũ
do. Amen. ℣. In matutinis
domine meditabor in te. Qꝛ
fuisti adiutor meꝰ. Cãticuꝫ
Benedictꝰ dñs zacharie.
ds isrl̃: qꝛ visitauit ⁊ fe/
cit redemptionez plebis sue.
Et erexit cornu salutis no/
bis: ĩ domo dauid pueri sui.
Sicut locutus est per os san
ctoꝝ q̃ a seculo sũt propheta/
rum eius. Salutem ex inimi
cis nr̃is: ⁊ d manu oĩm q̃ ode
rũt nos. Ad faciendã mise/
ricordiã cũ pr̃ibus nr̃is: ⁊ me
morari testamẽti sui scti. Ius
iurandũ qd iurauit ad abra/
am pr̃em nr̃m: datuꝝ se nob̃.
Ut sine timore de manu ini
micoꝝ nr̃oꝝ liberati: ꝟuiamꝰ
illi. In sãctitate ⁊ iusticia co

ram ipo: omibꝫ diebꝫ nostris.
Et tu puer ꝓpha altissimi vo-
caberis: pibis eni añ faciem
dñi parare vias eiꝰ Ad dã-
dã sciẽtiã salutis plebi eius: i
remissionẽ pctõꝝ eoruꝫ Per
viscera miscdie di nostri: i qbꝫ
visitauit nos oriens ex alto.
Illuminare his q̃ in tenebris
et i vmbra mortis sedent: ad
dirigendos pedes nr̃os i viã
pacis Gla Añ de euãge. ad
pmas Hym. Jã lucis orto.
Psalmi dñicis diebꝫ tm̃ qñ d̃
tpe officiũ dicit.
Deus
ds meus respice in me q̃
re me dereliq̃sti: lõge a salute
mea verba delictoꝝ meorum.
Deus meꝰ clamabo ꝑ diem
ꝛ nõ exaudies ꝛ nocte ꝛ nõ ad
insipiẽtiã mihi Tu aũt i sctõ
habitas: laus israel In te dñe
sperauerũt pr̃es nr̃i: sperauer̃t
ꝛ liberasti eos Ad te clama-
uerũt ꝛ salui facti sũt: in te spe
rauerũt ꝛ nõ sũt cõfusi. Ego
aũt sũ vermis et nõ hõ: obpro
briũ hoim et abiectio plebis
Oẽs vidẽtes me deriserunt
me: locuti sũt labijs et moue-
rũt caput Sperauit i dño eri
piat eũ saluũ faciat eũ quoniã
vult eũ Qm̃ tu es q̃ abstraxi
sti me d̃ vẽtre: spes mea ab v-
beribꝫ mr̃is mee: in te ꝓiectus
sũ ex vtero De vẽtre matris
mee ds meꝰ es tu: ne discesserꝫ
a me Qm̃ tribulatio ꝓxima
est: qm̃ nõ est q̃ adiuuet Cir-
cũdederũt me vituli mlti: tau
ri pingues obsederũt me Ape
ruerũt sup me os suũ: sicut leo
rapiẽs ꝛ rugiẽs Sicut aqua
effusus sũ ꝛ dispsa sũt oia ossa
mea Factuꝫ ẽ cor meũ tãq̃
cera liq̃scens i medio ventris
mei. Aruit tanq̃ testa virtꝰ
mea: ꝛ lingua mea adhesit fau
cibꝫ meis ꝛ i puluerẽ mortꝫ de
duxisti me Qm̃ circũdederũt
me canes multi: ꝯsiliũ mali-
gnãtiũ obsedit me Foderũt
manꝰ meas ꝛ pedes meos: di
nũerauerũt oia ossa mea Ipsi
ꝓo ꝯsiderauerũt ꝛ inspexerũt
me: diuiserũt sibi vestimenta
mea: ꝛ sup vestẽ meã miserunt
sortẽ, Tu aũt dñe ne elõga-
ueris auxiliũ tuũ: ad defẽsiõꝫ
meã cõspice. Erue a framea
aiam meã: et de manu canis
vnicã meã Salua me ex ore le
onis ꝛ a cornibꝫ vnico n ũ hu
militatẽ meã Narrabo no-
mẽ tuũ fratribꝫ meis: i medio
eccl'ie laudabo te Qui timetꝫ
dñm laudate eũ: vniuersum se
mẽ iacob gl'ificate eũ. Time-
at eũ omẽ semẽ isrl': qm̃ nõ spre
uit neq̃ despexit depcationem
paupis Nec auertit faciẽ su-
am a me: ꝛ cũ clamarẽ ad euꝫ
exaudiuit me Apud te laus
mea i eccl'ia magna vota mea
reddã in cõspectu timentium
eũ Edẽt paupes ꝛ saturabũ

tur: ⁊ laudabūt dn̄m q̄ requi-
rūt eū: viuēt corda eorū ī scl'm
scl'i. Reminiscētur ⁊ ꝯuertē-
tur ad dn̄m: vniuersi fines ter
re. Et adorabūt in cōspectu
ei⁹ vniuerse familie gentium.
Q m̄ dn̄i est regnū: ⁊ ip̄e dn̄a
bit̄ gētiū. Manducauerūt ⁊
adorauerūt oēs pingues ter-
re: in cōspectu ei⁹ cadēt oēs q̄
descēdūt in terrā Et anima
mea illi viuet: ⁊ semē meū ser-
uiet ip̄i Annūciabit̄ dn̄o ge
neratio vētura: ⁊ annūciabūt
celi iusticiaꝫ ei⁹ ꝓpl'o q̄ nascet̄

Domin⁹ quē fecit dn̄s.
regit me ⁊ nihil mihi de
erit ī loco pascue ibi me collo-
cauit Sup aquam refectiōis
educauit me aīam meā ꝯuer
tit Deduxit me sup semitas
iusticie ꝓpter nomē suū Naꝫ
⁊ si ambulanero ī medio vm
bre mortis nō timebo mala:
qm̄ tū mecū es Virga tua ⁊
bacl's tu⁹ ip̄a me cōsolata sūt
Parasti ī cōspectu meo men
saꝫ: aduersus eos qui tribulāt
me. Impīguasti ī oleo caput
meū: et calix inebriās q̄ꝫ p̄cla
rus ē Et miscdia tua subseq̄
tur me: om̄ib⁹ dieb⁹ vite mee.
Et vt inhabitē ī dn̄o dn̄i ī lō
gitudine dieꝝ. Gl'ia.

Domini est terra ⁊ pleni
tudo ei⁹ orb̄ terraꝝ ⁊ vniuersi
q̄ habitāt ī eo Quia ip̄e sup
maria fūdauit eū: ⁊ sup flumi
na p̄parauit eū Quis ascen
det in mōtē dn̄i: aut q̄s stabit
in loco sctō eius Innocēs ma
nib⁹ ⁊ mūdo corde q̄ nō acce-
pit ī vano aīam suā: nec iura-
uit ī dolo ꝓximo suo Nic ac
cipiet bn̄dictōem a dn̄o: ⁊ mi
sericordiam a d̄o salutari suo
Nec ē gn̄atio querētiū eū q̄-
rētiū faciē d̄i iacob Attolli-
te portas p̄ncipes vr̄as. ⁊ ele
uamī porte eternales: ⁊ intro
ibit rex gl'ie. Quis ē iste rex
gl'ie: dn̄s fortis et potēs. dn̄s
potēs in p̄lio Attollite por-
tas principes vr̄as ⁊ eleuamī
porte eternales: ⁊ introibit rex
gl'ie Quis est iste rex glorie:
dn̄s ꝟtutū ip̄e est rex glorie.

Ad te dn̄e leuaui animā
meā: d̄s me⁹ in te ꝯfido
nō erubescā Neq̄ꝫ irrideant
me inimici mei: etenī vniuer-
si q̄ sustinēt te nō ꝯfuudētur.
Cōfundant̄ om̄es iniq̄ agē-
tes superuacue. Vias tuas
dn̄e demōstra mihi: ⁊ semitas
tuas doce me Dirige me in
ꝟitate tua ⁊ doce me. q: tu es
d̄s saluator me⁹: ⁊ te sustinui
tota die. Reminiscere mise
rationum tuarū domīe ⁊ mi-
sericordiarū tuarum que a se-
culo sunt. Delicta iuuentu-
tis mee: et ignorantias meas
ne memineris. Scd̄m mise-
ricordiā tuā memento mei tu
ꝓpter bonitatē tuaꝫ domine.

Dulcis z rect⁹ dñs: ꝓp̄ hoc
legē dabit delinquentibus ī
via. Dirīget māsuetos ī iu
dicio: docebit mites vias su
as. Uniuerse vie dñi miseri
cordia z veritas: requirētib⁹
testamentū ei⁹ z testimōia e⁹
Propter nomē tuū dñe ꝓpi
ciaberis pctō meo: multuz est
enī. Quis est homo qui ti
met dñm: legē statuit ei ī via
quā elegit. Aīa eius ī bo
nis demorabit̄: z semē ei⁹ he
reditabit terrā. Firmamen
tū est dñs timētibus eū: z te
stamentū ipius vt manifeste
tur illis Oculi mei semp ad
dñm: qm̄ ipe euellet de laqo
pedes meos. Respice in me
z miserere mei: q⁹ vnic⁹ z pau
per sū ego. Tribulatōes cor
dis mei multiplicate sunt: de
necessitatibus meis erue me.
Uide humilitatē meā z la
borē meū: z dimitte vniuersa
delicta mea. Respice inimi
cos meos qm̄ multiplicati sūt:
z odio iniq̄ oderūt me. Cu
stodi aiam meā z erue me: nō
erubescā qm̄ spaui ī te. Inno
centes z recti adheserūt mihi
q⁹ sustinui te Libera ds isrl̄:
ex omnib⁹ tribulatōnib⁹ suis.
Glia patri Sicut erat ī pn.

Iudica me dñe qm̄ ego
in innocētia mea ingres
sus sum: z ī dño sperās nō in
firmabor. Proba me dñe et
tempta me: ure renes meos z
cor meuz. Qm̄ misericordia tua
añ oculos meos: z complacui
in veritate tua. Nō sedi cuz
ꝓsilio vanitatis z cū iniq̄ gerē
tibus nō introibo Odiui ec
clesiā malignātiū: z cum im
pijs nō sedebo. Lauabo in
ter innocētes manus meas:
z circūdabo altare tuuz dñe.
Ut audiā vocem laudis: z
enarrē vniuersa mirabilia tua
Dñe dilexi decorē dom⁹ tue
z locuz habitatōnis glie tue.
Ne pdas cū impijs animaz
meā: z cū viris sanguinū vitā
meā. In quoz manibus ini
quitates sūt: dextera coz repleta
est muneribus. Ego aūt
ī innocētia mea ingress⁹ sū: re
dime me z miserere mei Pes
enī me⁹ stetit in directo: in ec
clesijs benedicam te domie.

Deus in nomine tuo sal
uuz me fac: z in virtute
tua libera me Deus exaudi
orationē meam: auribus per
cipe verba oris mei. Quoni
am alieni insurrexerūt aduer
suz me: z fortes quesierūt ani
mam meā: z nō ꝓposuerūt de
um ante ꝓspectum suū. Ec
ce enī ds adiuuat me: z domi
nus susceptor est anime mee.
Auerte mala inimicis meis:
in veritate tua dispde illos.
Uolūtarie sacrificabo tibi:
z confitebor nomi tuo domie

qm̄ bonū est Q m̄ ex om̄i tri
bulatione eripuisti me: et sup
inimicos meos despexit ocu/
lus meus. G loria patri ꝛc̄.
C Onfitemini dño quo/
niam bonus: quoniā in
seculū misericordia eius D i
cat nunc israel qm̄ bon⁹: quo/
niā in seculū misericordia ei⁹
D icat nūc domus aaron: q̊
niā in seculū misericordia ei⁹.
D icāt nūc qui timent domi
nū: quoniā ī seculū misericor/
dia eius. D e tribulatōe in/
uocaui dñm: et exaudiuit me
in latitudine domin⁹ D ñs
mihi adiutor: nō timebo q̊d
faciat mihi homo D ñs mi/
hi adiutor: et ego despiciā ini
micos meos. B onū est cōfi
dere in domīo q̄ꝫ confidere in
homīe. B onuꝫ est sperare in
domīo q̄ꝫ sperare in principi/
bus. O m̄es gentes circumi
erūt me: et in nomīe dñi qꝛ vl
tus sum in eos. C ircumdā/
tes circumdederunt me: et in
nomine dñi quia vltus sum ī
eos. C ircūdederunt me si/
cut apes et exarserūt sicut ig/
nis in spinis et in nomīe dñi
qꝛ vltus sum in eos. I mpul/
sus euersus sum vt caderem.
ꝛ dñs suscepit me. F ortitu
do mea et laus mea dñs: ꝛ fa
ctus est mihi in salutē. V ox
exultationis ꝛ salutis: in tab
naculis iustorum. D extera
dñi fecit virtutez: dextera dñi
exaltauit me: dextera dñi fe/
cit virtutem. N ō moriar sꝫ
viuam ꝛ narrabo opera dñi.
C astigās castigauit me do
min⁹: et morti non tradidit
me. A perite mihi portas iu
sticie. ingressus in eas confite
bor dño: hec porta dñi iusti ī/
trabunt in eā. C onfitebor ti
bi qm̄ exaudisti me: ꝛ fact⁹ es
mihi in salutem. L apidem
quē reprobauerūt edificātes
hic factus est in caput anguli
A domino factū est istud: ꝛ ē
mirabile in oculis nr̄is N ec
est dies quā fecit dñs exulte/
mus et letemur in ea. O dñe
saluum me fac: o dñe bñ ꝓspe/
rare: benedictus qui venit in
nomine dñi. B enedicimus
vobis de domo dñi: ds dñs
ꝛ illuxit nobis. C onstituite
diem solēnē in condensis vsq̄ꝫ
ad cornu altaris. D eus me
us es tu ꝛ confitebor tibi ds
me⁹ es tu ꝛ exaltabo te C ō
fitebor tibi qm̄ exaudisti me:
ꝛ factus es mihi in salutem.
C onfitemini domio qm̄ bo
nus qm̄ ī seculū misericordia
eius. G loria. ps̄. Beati im
maculati. Gloria. ps̄. Retri
bue. Gloria. ps̄. Quicunq̄ꝫ.
Gloria. Cetera require infra
post noct. Feria. ij. Inuit.
Venite exultemus dño. Ps̄.
Jubilem⁹ do salulari nostro.

Feria 2

In nocturno.

Dominus illumi/
natō mea: ⁊ salus
mea quē timebo.
Dn̄s ꝓtector vi/
te mee: a q̄ trepidabo. Cum
appropiant sup̄ me nocentes:
vt edāt carnes meas. Qui
tribulant me inimici mei ipsi
infirmati sunt ⁊ ceciderunt.
Si consistāt aduersum me ca
stra: non timebit cor meum.
Si exurgat aduersum me p̄/
liū: in hoc ego sperabo. Unā
petij a dn̄o hanc requiram: vt
inhabitem in domo dn̄i om̄i/
bus diebus vite mee. Ut vi
deam voluntatem dn̄i: ⁊ visi/
tem templum eius. Qm̄ ab
scondit me ī tabernaculo suo:
in die malorꝝ ꝓtexit me in ab
scōdito tab̄nacl̄i tui. In petra
exaltauit me: ⁊ nunc exaltauit
caput meū sup̄ inimicos meos
Circūiui ⁊ īmolaui ī taberna
cto ei⁹ hostiā vociferatōis: cāta
bo ⁊ psalmū dicā dn̄o. Exau
di dn̄e vocē meaz qua clama/
ui ad te: miserere mei ⁊ exau/
di me. Tibi dixit cor meum
exquisiuit te facies mea: faciē
tuā dn̄e requiram. Ne auer/
tas faciem tuam a me: ne de/
clines in ira a seruo tuo. Ad
iutor meus esto ne derelinq̄s
me: neq̄ despicias me de⁹ sa/
lutaris meus. Quoniā pa/
ter meus ⁊ mater mea dereli/
querunt me: dn̄s aūt assump/
sit me. Legem pone mihi do
mine in via tua: ⁊ dirige me ī
semita recta ꝓpter inimicos
meos. Ne tradideris me in
animas tribulantium me: q̄/
niaz insurrexerūt in me testes
iniqui: ⁊ mētita est iniquitas
sibi. Credo videre bona do
mini: in terra viuētiū. Expe
cta dn̄m viriliter age: ⁊ cōfor
tetur cor tuum ⁊ sustie dn̄m.
Ad te dn̄e clamabo deus
meus ne sileas a me. ne
quādo taceas a me ⁊ assimu/
labor descendētib⁹ in lacum.
Exaudi dn̄e vocē depcatio
nis mee dū oro ad te. dū extol
lo manus meas ad templum
sanctum tuum. Ne siml̄ tra
das me cum peccatorib⁹: ⁊ cū
operantib⁹ iniquitatē ne per/
das me. Qui loquuntur pa
cem cum ꝓximo suo: mala aūt
in cordib⁹ eorꝝ. Da illis s̄m
opa eorꝝ: ⁊ s̄m nequitiam ad/
inuentionū ip̄orꝝ. Scd̄m ope
ra manuū eorꝝ tribue illis: red
de retributionem eoruz ip̄is.
Qm̄ non intellexerūt opa do
mini: ⁊ in opera manuum ei⁹
destrues illos ⁊ non edificab̄
eos. Benedictus dominus
qm̄ exaudiuit vocem depcati
onis mee. Dominus adiu/
tor meus ⁊ protector meus in
ipso sperauit cor meum ⁊ ad/
iutus sum. Et refloruit ca/

Feria 2

ro mea ⁊ ex volũtate mea con
fitebor ei. Dñs fortitudo ple
bis sue ⁊ protector saluatõnũ
christi sui est. Saluũ fac po
pulũ tuũ dñe. ⁊ bñdic heredi
tati tue: ⁊ rege eos ⁊ extolle il
los vsq̃ in eternum. Gloria.
Añ. Dñs defensor vite mee.
Afferte dño filij dei: af
ferte dño filios arietum
Afferte domĩo gl'iam et ho
norẽ. afferte dño gl'iam nomĩ
eius: adorate dñm in atrio sã
cto ei⁹. Vox dñi sup aquas
ds maiestatis intonuit: domi
nus sup aquas mltas. Vox
dñi in virtute: vox dñi in ma
gnificentia. Vox dñi cõfrin
gentis cedros: ⁊ cõfringet do
minus cedros libani. Et cõ
minuet eos tanq̃ vitulũ liba
ni: ⁊ dilectus quẽadmodũ fili
us vnicorniũ. Vox dñi inter
cidentis flãmã ignis: vox dñi
concutientis desertũ: ⁊ cõmo
uebit dñs desrtũ cades. Vox
dñi p̃parãtis ceruos ⁊ releua
bit condensa: ⁊ in templo eius
omnes dicẽt gl'iam. Domi
nus diluuiũ inhabitare facit
⁊ sedebit dñs rex in eternum.
Domin⁹ virtutẽ ꝓpl'o suo da
bit: dñs bñdicet ꝓpl'o suo ĩ pa
Exaltabo te dñe qm̃ ce.
suscepisti me: nec delecta
sti inimicos meos super me.
Domine ds meus clamaui
ad te: ⁊ sanasti me. Dñe edu
xisti ab inferno animam meã
saluasti me a descendentibus
in lacum. Psallite domino
sancti eius: ⁊ confitemini me
morie sanctitatis eius. Quo
niã ira in indignatione eius:
⁊ vita in voluntate eius. Ad
vesperum demorabitur fletus
⁊ ad matutinũ leticia. Ego
autẽ dixi in abundantia mea
nõ mouebor in eternũ. Dñe
ĩ volũtate tua: p̃stitisti decori
meo virtutẽ. Auertisti faciẽ
tuam a me: ⁊ factus sum con
turbatus. Ad te dñe clama
bo: et ad deũ meum depreca
bor. Que vtilitas in sangui
ne meo: dũ descẽdo in corrup
tionẽ. Nunquid confitebit
tibi puluis: aut annunciabit
veritatem tuã. Audiuit do
minus ⁊ misertus est mei: do
min⁹ factus ẽ adiutor meus.
Conuertisti planctũ meũ in
gaudiũ mihi: concidisti saccũ
meũ ⁊ circũdedisti me leticia.
Vt cantet tibi gl'ia mea ⁊ ñ
compungar: dñe ds meus in
eternũ cõfitebor tibi. Gl'ia.
Añ. Adorate dñm ĩ aula sã
In te domine cta eius.
speraui non confundar
in eternum: in iusticia tua li
bera me. Inclina ad me aurẽ
tuam: accelera vt eruas me.
Esto mihi in deuz protecto
rem ⁊ in domũ refugij vt sal
uuz me facias. Quoniã for

trudo mea ⁊ refugiū meū es tu: ⁊ ꝓpter nomē tuū deduces me ⁊ enutries me. Educes me de laqueo hoc quē abscon derunt mihi: qm̄ tu es protector meus. In manus tuas cōmendo spūm meū: redemisti me dñe ds veritatis. Odisti obseruātes vanitates supuacue. Ego aūt in dño speraui. exultabo ⁊ letabor in misericordia tua. Qm̄ respexisti humilitatē meam: saluasti de necessitatibꝫ animam meā Nec conclusisti me in manꝰ inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos. Miserere mei dñe quoniā tribulor. conturbatus est in ira oculus meus anima mea ⁊ venter meus Qm̄ defecit in dolore vita mea: ⁊ anni mei in gemitibꝫ. Infirmata ē in paupertate virtus mea: ⁊ ossa mea cōturbata sunt. Super oēs inimicos meos. factus sum opprobriū vicinis meis valde ⁊ timor notis meis. Qui videbant me foras fugerunt a me obliuioni datꝰ sum tanqꝫ mortuus a corde. Factus sū tāqꝫ vas perditū qm̄ audiui vituperationem multorum cōmorātiū i circuitu. In eo dū conuenirent simul aduersum me: accipe animā meā cōsiliati sūt. Ego aūt in te speraui dñe: dixi deus meus es tu. in manibꝫ tuis sortes mee Eripe me de manu inimicorꝫ meorū: ⁊ a psequētibꝫ me. Illustra faciem tuā sup seruū tuū saluū me fac i misericordia tua domine nō confundar qm̄ inuocaui te. Erubescāt impij ⁊ deducant in infernū: muta fiāt labia dolosa. Que loquunt aduersus iustum iniquitatez: in superbia ⁊ abusione Quā magna multitudo dulcedis tue dñe quā abscōdisti timentibꝫ te. Perfecisti eis q̄ sperant in te: in conspectu filiorꝫ hominū. Abscondes eos in abscōdito faciei tue: a conturbatione hominum. Protoges eos in tabernaculo tuo: a contradictione linguarꝫ Benedictus dominus qm̄ mirificauit misericordiam suā mihi in ciuitate munita. Ego aūt dixi in excessu mentis mee: proiectus sū a facie oculorꝫ tuorꝫ Ideo exaudisti vocē orationis mee dum clamarē ad te. Diligite dñm oēs sancti eius: qm̄ veritatē requret dñs ⁊ retribuet habūdāter facientibꝫ superbiā Viriliter agite ⁊ confortetur vr̄m: oēs q̄ speratis i dño.

Beati quorꝫ remisse sunt iniquitates: ⁊ quorū tecta sunt peccata Beatus vir cui nō imputauit dñs peccatū: nec est in spū eius dolus. Qm̄ tacui inueterauerūt os

sa mea duz clamarē tota die.
Qm̄ die ac nocte grauata ē
super me manus tua: cōuersus
sum in erumna mea dum con
figitur spina. Delictum me
um cognitum tibi feci: et iniu
sticiā meā nō abscondi. Di
xi confitebor aduersū me iiu
sticiā meā dño. ⁊ tu remisisti
impietatē peccati mei. Pro
hac orabit ad te omnis sctūs
in tpe oportuno Verūtamē
in diluuio aquarum multaꝝ
ad deū nō approximabūt. Tu
es refugiū meū a tribulatōne
que circūdedit me: exaltatio
mea erue me a circūdantibus
me. Intellectum tibi dabo ⁊
instruā te in via hac qua gra
dieris. firmabo sup te oculos
meos Nolite fieri sic equus
⁊ mulus quibꝫ nō est intelle
ctus. In chamo ⁊ freno ma
xillas eoꝝ constringe: qui nō
approximāt ad te Multa fla
gella peccatoris: sperātes aūt
in dño misericordia circūda
bit. Letami in dño ⁊ exulta
te iusti: ⁊ gloriamini om̄es re
cti corde. Glia. Añ. In tua
iusticia libera me dñe.
Exultate iusti in dño: re
ctos decet collaudatio Con
fitemini domio in cithara: in
psalterio decē chordarū psalli
te illi. Cātate ei cāticū nouū
bene psallite ei in vociferat i
one. Quia rectū est verbum
dñi: ⁊ om̄ia opera eius in fide
diligit miscdiam ⁊ iudicium
miscdia domi plena est terra.
Verbo dñi celi firmati sunt
⁊ spū oris eius om̄is virtus
eoꝝ. Congregās sicut i vte
re aquas maris: ponens i the
sauris abyssos. Timeat do
minū om̄is terra: ab eo autez
cōmoueant om̄es inhabitan
tes orbem. Quoniā ipe di
xit ⁊ facta sūt: ipe mandauit
⁊ creata sunt. Dñs dissipat
consilia gentium: reprobat āt
cogitationes populoꝝ ⁊ repro
bat cōsilia principū. Consi
liū aūt dñi in etnmū manet:
cogitationes cordis eius in
generatōe ⁊ generatōem Be
ata gens cuius est dñs deus
eius populus quem elegit in
hereditatem sibi. De celo
respexit dūs: vidit om̄es fili
os hominū. De pparato ha
bitaculo suo respexit sup om
nes qui habitant terrā Qui
finxit sigillatim corda eoruz:
qui intelligit omnia opa eoꝝ
Non saluatur rex p multam
virtutem: ⁊ gigas non salua
bitur in multitudine virtutis
sue. Fallax equus ad salu
tem: in abundātia aūt virtu
tis sue non saluabitur. Ec
ce oculi dñi super metuentes
eū: ⁊ in eis qui sperant sup mi
sericordia eius. Ut eruat a
morte animas eoꝝ: ⁊ alat eos

in fame. Anima nostra sustinet dñm: qm adiutor z protector noster est. Quia in eo letabitur cor nostrum: z in nomine sancto ei⁹ speravimus Fiat misericordia tua domine sup nos. quemadmodū speravimus in te.

Benedicam dñm in omni tempe: semper laus eius in ore meo. In dño laudabitur anima mea: audiant mansueti z letentur. Magnificate dñm mecum: z exaltemus nomen eius in idipsū. Exquesiui dominuz et exaudiuit me: z ex omnib⁹ tribulationib⁹ meis eripuit me. Accedite ad eū z illumina/mini: z facies vestre non ꝯfundentur. Iste pauper clamauit z dominus exaudiuit eū: z ex omnib⁹ tribulationib⁹ ei⁹ saluauit eū. Immittet angelus dñi in circuitu timētiū eū z eripiet eos. Gustate z videte qm suauis ē dñs: beat⁹ vir qui sperat in eo. Timete dominū omes sancti eius: quoniā nō est inopia timētib⁹ eū. Diuites egerūt z esurierūt inquirentes aūt dñm nō minuentur omni bono Venite filij audite me: timorē dñi docebo vos. Quis est homo q̄ vult vitā: diligit dies videre bonos. Prohibe linguā tuā a malo: z labia tua ne loquantur dolū. Diuerte a malo et fac bonū: inquire pacē et persequere eā. Oculi dñi super iustos: z aures ei⁹ in pces eoz. Vultus aūt dñi sup facientes mala vt perdat de terra memoriā eorū. Clamauerūt iusti z domin⁹ exaudiuit eos: z ex omnib⁹ tribulationib⁹ eoz liberauit eos. Iuxta est dominus his qui tribulato sūt corde: z humiles spiritu saluabit Multe tribulatiōes iustorū: z de omnib⁹ his liberabit eos dñs. Custodit dñs omnia ossa eoz: vnū ex his non ꝯteret Mors peccatoz pessima: et q̄ oderunt iustum delinquent. Redimet dñs animas puorū suoz: z non delinquent omnes qui sperāt in eo. Gloria patri et filio. Sicut erat. zc.

Ant. Rectos decz collaudatō

Eldica dñe nocētes me: expugna impugnantes me. Apprehende arma z scutum. z exurge in adiutoriū mihi. Effunde frameaz z cōclude aduersus eos qui persequunt me: dic anime mee salus tua ego sū. Confundantur z reuereantur querētes aīmā meā. Auertātur retrorsum z confundantur cogitantes mihi mala. Fiant tāq̄ pulueris ante faciem venti: z angelus domini coartans eos. Fiat via illoz tenebre z lubricum: z angelus domini p/

sequens eos. Quoniã gratꝫ absconderũt mihi interituꝫ: laquei sui superuacue exprobrauerunt animã meaꝫ. Veniat illi laqueus quẽ ignorat. ⁊ captio quã abscondit apprehendat eũ: ⁊ in laqueũ cadat in ipsum. Anima autẽ mea exultabit in domino: ⁊ delectabitur super salutari suo. Omnia ossa mea dicẽt: domine q̃s similis tui Eripiẽs inopem de manu fortioꝝ eiꝰ: egenũ ⁊ pauperẽ a diripientibus eum. Surgentes testes iniqui: que ignorabam interrogabant me. Retribuebãt mihi mala pro bonis: sterilitatem anime mee. Ego aũt cum mihi molesti essent: induebar cilicio. Humiliabam ĩ ieiunio animã meaꝫ: ⁊ oratio mea in sinu meo conuertetur. Quasi proximum: quasi fratrem nostrũ sic complacebam quasi lugens ⁊ contristatꝰ sic humiliabar. Et aduersũ me letati sunt ⁊ conuenerunt: congregata sunt super me flagella ⁊ ignoraui. Dissipati sũt nec compũcti. temptauerunt me. subsannauerũt me subsannatõne: frenduerunt super me dentibus suis. Domĩe quãdo restitues animã meã a malignitate eoꝝ: a leonibus vnicam meam. Confitebor tibi in ecclesia magna: in ꝓplo graui laudabo te. Non supgaudeant mihi qui aduersant̃ mihi inique: qui oderũt me gratis ⁊ annuunt oculis. Quoniã mihi quidem pacifice loq̃bantur: ⁊ in iracundia terre loquẽtes dolos cogitabãt. Et dilatauerũt sup me os suum: dixerũt euge euge: viderũt oculi nostri. Vidisti domine ne sileas. domine ne discedas a me. Exurge et intende iudicio meo deus meus ⁊ dominus meꝰ in causam meã. Iudica me ſm iusticiã tuam: domine deꝰ meus: ⁊ nõ supgaudeant mihi. Non dicant in cordibus suis euge euge anĩe mee: nec dicant deuorabimꝰ eum. Erubescant ⁊ reuereãtur simul: qui gratulant̃ malis meis. Induãtur confusione ⁊ reuerẽcia: qui maligna loquũtur sup me. Exultent et letẽtur qui volunt iusticiaꝫ ⁊ dicant semp: magnificet̃ dñs qui volũt pacẽ serui eiꝰ. Et lingua mea meditabitur iusticiã tuã: tota die laudẽ tuã. Gloria patri. Sicut erat.

Dixit iniustus vt non delinquat in semetipso: nõ est timor di ante oculos eius. Qm̃ dolose egit in cõspectu eius vt inueniat̃ iniq̃tas eius ad odiũ. Verba oris eiꝰ iniquitas ⁊ dolus: noluit intelligere vt bñ ageret. Iniq̃tateꝫ

meditatus est in cubili suo.
astitit omni vie nõ bone: ma/
liciã aũt nõ odiuit. Dñe ĩ ce
lo misericordia tua et veritas
tua vsq; ad nubes. Iusticia
tua sicut montes dei iudicia
tua abissus multa Nomies
⁊ iumenta saluabis domine:
quẽadmodũ mltiplicasti mi/
sericordiã tuã ds. Filij aũt
hominũ in tegmine alarũ tua
rum sperabunt. Inebriabun/
tur ab vbertate domus tue ⁊
torrente voluptatis tue pota
bis eos. Quoniã apud te ẽ
fons vite: ⁊ in lumine tuo vi/
debimus lumẽ. Pretẽde mi
sericordiam tuam sciẽtib; te:
⁊ iusticiam tuã his qui recto
sunt corde. Non veniat mi/
hi pes superbie: ⁊ man⁹ pecca
toris nõ moueat me. Ibi ce/
ciderũt qui operant iniqui/
ta ẽ: expulsi sunt nec potuerũt
stare. Gloria. Añ. Expug/
Nna impugnantes me.
Noli emulari ĩ malignã/
tib; : neq; zelaueris facientes
iniquitatẽ. Qm̃ tanq̃ fenũ
velociter arescẽt: ⁊ quẽadmo/
dũ olera herbaꝝ cito decidẽt
Spera in dño et fac bonita/
tẽ: ⁊ inhabita terrã: ⁊ pasceris
in diuitijs eius. Delectare
in dño: ⁊ dabit tibi petitiões
cordis tui. Reuela dño viã
tuã: ⁊ spera in eo ⁊ ipse faciet.
Et educet quasi lumẽ iusti/
ciã tuã ⁊ iudiciũ tuũ tãq̃ me
ridiẽ: subdit⁹ esto dño et ora
eũ Noli emulari in eo qui ꝓ
sperat in via sua: in homie fa
ciente iniusticias Desine ab
ira ⁊ derelinque furorem: noli
emulari vt maligneris Qm̃
qui malignãtur exterminabũ
tur: sustinẽtes aũt dñz ipi he
reditabũt terrã. Et adhuc
pusillũ ⁊ nõ erit peccator ⁊ q̃/
res locũ eius ⁊ non inuenies.
Mansueti aũt hereditabũt
terrã: ⁊ delectabũtur in mul/
titudiue pacis Obseruabit
peccator iustũ ⁊ stridebit sup
eum dentibus suis. Domi/
nus aũt irridebit eũ: qm̃ ꝓspi
cit ꝙ veniet dies eius. Gla
diũ euaginauerũt peccatores
intenderũt arcũ suũ. Vi de
cipiant pauperẽ ⁊ inopem vt
trucident rectos corde. Gla
dius eoꝝ intret in corda ipo/
rum: ⁊ arcus eoꝝ confringat.
Melius est modicum iusto:
super diuitias peccatoꝝ mul
tas. Quoniã brachia pecca
toꝝ cõterẽtur. confirmat autẽ
iustos dñs. Nouit dñs di/
es inmaculatoꝝ: ⁊ hereditas
eoꝝ in eternũ erit Non cõfũ
dent in tempe malo. ⁊ in die/
bus famis saturabũtur: quia
peccatores peribũt. Inimici
vero dñi mor vt honorificati
fueriut ⁊ exaltati: deficientes
quẽadmodũ fumus deficiẽt.

Mutuabitur peccator ⁊ non
soluet: iustus aũt miseret̃ ⁊ tri
buet. Quia benedicentes ei
hereditabũt terrã: maledicen
tes aũt ei disperibũt. Apud
dñm gressus hoĩs dirigẽtur ⁊
viã eius volet. Eũ ceciderit
nõ collidet̃: qꝛ dñs supponit
manũ suã. Iunior fui etenim
senui et nõ vidi iustũ dereli-
ctũ: nec semen eiꝰ q̃rens panẽ
Tota die miseretur ⁊ como-
dat: ⁊ semen illiꝰ ĩ bñdictõne
erit Declina a malo ⁊ fac bo
nũ: ⁊ inhabita in seculũ seculi
Quia dñs amat iudiciũ. ⁊ ñ
derelinquet sãctos suos: ĩ eter
nũ cõseruabũtur. Iniusti pu-
nient̃: ⁊ semẽ eoꝝ peribit. Iu
sti aũt hereditabũt terrã: ⁊ in
habitabũt in scl̃m seculi sup
eã. Os iusti meditabit̃ sapi
entiã: ⁊ lingua eius loquet̃ iu
diciũ Lex dei eiꝰ in corde ip
sius: ⁊ nõ supplãtabũtur gres-
sus eiꝰ Considerat peccator
iustũ: ⁊ querit mortificare eũ.
Dñs aũt nõ derelinquet eũ
in manibꝫ eiꝰ: nec damnabit
eũ cũ iudicabit̃ illi. Expe-
cta dñm ⁊ custodi viam eius:
et exaltabit te vt hereditate
capias terrã: cũ perierint pec-
catores videb̃. Vidi impi-
um superexaltatũ: ⁊ eleuatũ si-
cut cedros libani. Et transi
ui ⁊ ecce nõ erat: quesiui eum
⁊ nõ est inuẽtus locꝰ eiꝰ Cu
stodi innocentiã ⁊ vide equi-
tatẽ qm̃ sunt reliquie homini
pacifico. Iniusti aũt disperi-
bũt: simul reliquie impioꝝ in
teribũt. Salus aũt iustoꝝ a
dño ⁊ ꝓtector eoꝝ ĩ tpe tribu-
lationis. Et adiuuabit eos
dñs ⁊ liberabit eos: ⁊ eruet e-
os a peccatoribus: ⁊ saluabit
Deos qꝛ sperauerũt in eo.
Domine ne ĩ furore tuo
arguas me: neq; ĩ ira tua cor-
ripias me. Qm̃ sagitte tue
infixe sunt mihi: ⁊ cõfirmasti
sup me manũ tuã. Nõ est sa
nitas in carne mea a facie ire
tue: nõ ẽ pax ossibꝫ meis a fa-
cie peccatoꝝ meoꝝ. Qm̃ ini
quitates mee supgresse sũt ca
put meũ: sicut onꝰ graue gra-
uate suut sup me. Putruer̃t
⁊ corrupte sũt cicatrices mee:
a facie insipiẽtie mee. Miser
factus sũ ⁊ curuatus suꝫ vsq;
in finẽ: tota die cõtristatus in
grediebar. Qm̃ lumbi mei
impleti sũt illusionibꝫ: ⁊ nõ ẽ
sanitas in carne mea. Affli
ctus sum ⁊ humiliatus sũ ni-
mis: rugiebã a gemitu cordis
mei. Dñe ante te om̃e desi-
deriũ meũ: ⁊ gemitus meus
a te nõ est abscõditus. Cor
meũ cõturbatũ est. dereliquit
me virtus mea: ⁊ lumẽ oculo
rũ meoꝝ ⁊ ip̃m nõ est mecuꝫ.
Amici mei ⁊ ꝓximi mei. ad-
uersuꝫ me appropinquauerũt

Laudes

ꝛ steterunt. Et qui iuxta me
erant: de longe steterũt ꝛ vim
faciebant qui querebant ani-
mã meam. Et qui inquire-
bant mala mihi locuti sunt:
vanitates ꝛ dolos tota die me
ditabant. Ego autẽ tanq̃
surdus nõ audiebam: ꝛ sicut
mutus non aperiens os suũ.
Et factus sũ sicut homo nõ
audiẽs: ꝛ nõ habens ĩ ore suo
redargutiones. Quoniã in
te domĩe speraui: tu exaudies
dñe deus meus. Quia dixi
nequãdo supgaudeant mihi
inimici mihi: ꝛ dũ cõmouẽtur
pedes mei: sup me magna lo-
cuti sunt. Quoniã ego in fla
gella paratus sũ: ꝛ dolor meꝰ
in conspectu meo semp. Quo
niam iniquitatem meam an-
nunciabo et cogitabo ꝓ pec-
cato meo. Inimici autez mei
viuũt et confirmati sunt super
me: et multiplicati sunt q̃ ode
runt me inique. Qui retribu
unt mala pro bonis detrahe-
bãt mihi: quoniã sequebar bo
nitatẽ. Ne derelinquas me
dñe deus meus: ne discesserꝫ
a me. Intende in adiutoriuz
meũ domĩe deus salutis mee
Gloria. Añ. Reuela domi
no viam tuam. ℣. Dñe in ce
lo misericordia tua. Et ℣itas
tua vsq̃ ad nubes. Te deum
non dicitur dum ferialiter of
ficium legitur. Añ laudꝰ ℣.

Fiat misericordia tua dñe su
per nos. Quemadmodũ spe
rauimus in ea. Ad laud. ps.
Miserere mei deus: scd̃m
magnam misericordiaz
tuã. Et scd̃m multitudinez
miserationũ tuaꝝ dele iniqui
tatẽ meam. Amplius laua
me ab iniq̃tate mea: ꝛ a pec-
cato meo munda me. Quo-
niã iniquitatem meã ego co-
gnosco: ꝛ peccatũ meũ contra
me est semp. Tibi soli pecca
ui ꝛ malũ corã te feci: vt iusti
ficeris in sermõibꝫ tuis ꝛ vin
cas cum iudicaris. Ecce em̃
in iniquitatibꝫ conceptus sũ:
ꝛ in peccatis concepit me ma
ter mea. Ecce em̃ veritatem
dilexisti: incerta ꝛ ociulta sa-
piẽtie tue manifestasti mihi.
Asperges me domine ysopo
ꝛ mũdabor: lauabis me ꝛ su-
per niuẽ dealbabor. Audi-
tui meo dabis gaudium ꝛ le-
ticiam: ꝛ exultabũt ossa hu-
miliata. Auerte faciem tuã
a peccatis meis: ꝛ om̃es iniq̃
tates meas dele. Cor mun-
dũ crea in me deus: ꝛ spiritũ
rectũ innoua in visceribꝫ me-
is. Ne proicias me a facie
tua: ꝛ spiritũ sanctũ tuum ne
auferas a me. Redde mihi
leticiã salutaris tui: ꝛ spũ p̃n-
cipali confirma me. Doce-
bo iniquos vias tuas: ꝛ im-
pij ad te cõuertẽtur. ibera

me de sanguinib⁹ deus de⁹ salutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iusticiā tuā. Dñe labia mea aperies: ⁊ os meū annūciabit laudē tuaz. Quoniā si voluisses sacrificiū dedissem vtiq; holocaustis nō delectaberis. Sacrificiū deo spirit⁹ contribulatus cor cōtritum ⁊ humiliatū deus nō despicies Benigne fac dñe in bona voluntate tua syon vt edificētur muri hierusalē. Tūc accepta bis sacrificiū iusticie oblatōnis: ⁊ holocausta tunc imponent sup altare tuuz vitulos. Gloria patri. Sicut erat. Añ. Scōm magnā misericordiam tuaz dñe miserere mei. Verba mea auribus percipe dñe: intellige clamorem meū. Intēde voci orationis mee: rex meus ⁊ deus meus. Quoniā ad te orabo dñe: mane exaudies vocē meam. Mane astabo tibi ⁊ videbo: quoniā nō deus volens iniquitatē tu es. Necq; habitabit iuxta te malignus: neq; permanebūt iniusti añ oculos tuos Odisti oēs q̄ operantur iniquitatem: pdes omnes qui loquūtur mendaciū. Virū sanguinū ⁊ dolosū abhominabit dñs: ego aūt in mltitudine misericordie tue. Introibo in domū tuā: adorabo ad templū sanctū tuū i timore tuo

Dñe deduc me i iusticia tua ꝓpter inimicos meos: dirige i cōspectu tuo viā meā. Quoniā nō est in ore eoz veritas: cor eoz vanū est. Sepulcrū patens est guttur eoz: liguis suis dolose agebant. iudica illos deus. Decidant a cogitationib⁹ suis ſm multitudinē impietatū eoz expelle eos: quoniā irritauerūt te dñe. Et letent oēs qui sperāt in te: i eternū exultabūt ⁊ habitabis in eis. Et gloriabūtur in te oēs qui diligūt nomē tuuz: qm tu bñdices iusto Dñe vt scuto bone volūtatis tue coronasti nos. Gl'a. Añ. Intelligie clamorē meum dñe. Ps. Deus ds me⁹. Añ. Ad te d lu Confitebor tibi dñe qm irat⁹ es mihi: cōuersus est furor tuus ⁊ consolatus es me Ecce deus saluator meus fiducialiter agā ⁊ nō timebo. Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factus ē mihi in salutē Haurietis aquas in gaudio de fōtibus saluatoris. ⁊ dicetis in illa die: confitemini dño ⁊ inuocate nomē eius. Notas facite i populis adinuentōes ei⁹: mementote quoniā excelsū est nomē eius. Cantate domino quoniā magnifice fecit: anūciate hoc i vniuersa terra. Exulta et lauda habitatō syon:

Iovia 3.

qꝛ magnus: in medio tui sanctus israel. Gloria. An. Cõuersus est furor tuus dñe ⁊ cõsolatus es me ps. Laudate dominũ de celis. An. In excelsis laudate deũ. Hymnꝰ. Ecce iam. ℣. Repleti sumus mane miscdia tua. Et exultauimus ⁊ delectati sumꝰ omibus diebꝫ nostris. Sup bñd an. Visitauit ⁊ fecit redẽptionẽ plebis sue. Suffragia feriarũ require in fine post vs. Feria tertia Inuit. Jubilemus deo salutari nostro. ps. Venite exultemꝰ. In noc. ps

Dixi custodiaz vias meas: vt non delinquã i lingua mea. Posui ori meo custodiã: cuz cõsisteret pctõr aduersuz me. Obmutui ⁊ humiliatus suz ⁊ silui a bonis: ⁊ dolor meꝰ renouatus ẽ. Cõcaluit cor meum intra me: ⁊ in meditatõe mea exardescit ignis. Locutus sũ i lingua mea: notũ fac mihi dñe finẽ meũ. Et numerũ dierũ meoꝝ quis ẽ vt sciaz quid desit mihi. Ecce mensurabiles posuisti dies meos ⁊ substantia mea tanq̃ nihilũ ante te. Verũtamen vniuersa vanitas: omis homo viuens. Verũtamẽ in imagie ꝑtransit homo: sz ⁊ frustra cõturbat. Thesaurisat ⁊ ignorat cui congregabit ea. Et nũc que est expectatio mea: nonne dñs ⁊ substantia mea apd te est. Ab omibꝫ iniqtatibꝫ meis erue me: obꝓbriũ insipienti dedisti me. Obmutui ⁊ nõ aperui os meũ: qm̃ tu fecisti: amoue a me plagas tuas. A fortitudine manꝰ tue ego defeci in increpatõnibus propter iniquitatem corripuisti hominẽ. Et tabescere fecisti sicut araneã animã eius: verũtamẽ vane cõturbat omnis homo. Exaudi orationẽ meã dñe: ⁊ depcationẽ meam auribꝫ ꝑcipe lachrymas meas. Ne sileas qm̃ aduena ego sũ apud te ⁊ peregrinꝰ: sicut omnes patres mei. Remitte mihi vt refrigerer priusq̃ abeam ⁊ amplius non ero.

Expectãs expectaui dñz: ⁊ intendit mihi. Et exaudiuit preces meas ⁊ eduxit me de lacu miserie ⁊ d luto fecis. Et statuit supra petram pedes meos: ⁊ direxit gressꝰ meos. Et immisit in os meuz canticum nouũ: carmẽ do nostro. Videbũt multi ⁊ timebũt ⁊ sperabunt in dño. Beatus vir cuius ẽ nomẽ domini spes eius: ⁊ non respexit in vanitates ⁊ infamias falsas. Multa fecisti tu domie deus meus mirabilia tua: ⁊ cogitationibus tuis nõ est q̃s simil

sit tibi. Annũciaui ⁊ locutus
sum: multiplicati sũnt sup̱ nu
merũ. Sacrificiũ ⁊ oblatõez
noluisti: aures aũt p̱fecisti mi
hi. Nolocaustũ ⁊ pro pecca-
to nõ postulasti. tunc dixi ecce
venio. In capite libri scriptũ
est de me vt facerem volũtatẽ
tuã deus meus volui: ⁊ legez
tuã ĩ medio cordis mei. An
nunciaui iusticiã tuã ĩ ecclesia
magna: ecce labia mea non p̱
hibebo dñe tu scisti. Iusticiã
tuã nõ abscondi ĩ corde meo
veritatẽ tuã ⁊ salutare tuũ di-
xi. Nõ abscõdi misericordiã
tuã ⁊ v̄itatẽ tuã a ꝯsilio mul-
to Tu autẽ dñe ne longe faci
as miseratões tuas a me: mi-
sericordia tua ⁊ veritas tua sẽ
per susceperunt me. Quoniã
circumdederũt me mala quo
rum nõ est numerus: cõprehẽ
derunt me iniq̇tates mee ⁊ ñ
potui vt viderem. Multipli
cati sunt sup̱ capillos capitis
mei: ⁊ cor meũ dereliquit me.
Complaceat tibi dñe vt eru
as me: dñe ad adiuuãduz me
respice. Confundãtur ⁊ reue
reant̄ simt̄ qui querũt animã
meã vt auferent eam. Con-
uertantur retrorsũ ⁊ reuereant̄
qui volũt mihi mala Ferãt
confestim confusionẽ suã q̇ di
cunt mihi euge euge. Exul-
tent et letentur sup̱ te omnes
querẽtes te: ⁊ dicãt semp̱ ma-
gnificetur dñs qui diligũt sa-
lutare tuũ. Ego aũt mẽdic⁹
sum ⁊ paup̱: dñs sollicitus est
mei. Adiutor meus et p̱te-
ctor meus es tu: deus meus ne
tardaueris. Gloria Añ. Ut
non delinquaz in lingua mea.
Beatus qui intelligit su
per egenum ⁊ pauperem
in die mala liberabit eũ dñs.
Dñs conseruet eũ ⁊ viuificet
eũ. ⁊ beatũ faciat eũ in terra: ⁊
non tradat eum in animã ini
micoꝝ eius. Domin⁹ opẽ fe
rat illi super lectũ doloris ei⁹
vniuersũ stratum eius versasti
in infirmitate eius. Ego di
xi dñe miserere mei: sana aĩam
meã q̄ peccaui tibi. Inimici
mei dixerũt mala mihi: quan
do morie̅t ⁊ peribit nomẽ ei⁹.
Et si ingrediebatur vt vide
ret vana loquebatur cor eius:
congregauit iniquitatez sibi.
Egrediebatur foras: ⁊ loque
batur in idipsum. Aduersũ
me susurrabant om̄es inimici
mei: aduersum me cogitabãt
mala mihi. Verbũ iniquuz
constituerũt aduersũ me: nun-
quid qui dormit non adiciet
vt resurgat. Etenĩ homo pa
cis mee in quo speraui: q̇ ede-
bat panes meos: magnifica-
uit sup̱ me supplantationem.
Tu autẽ dñe miserere mei.
⁊ resuscita me ⁊ retribuaz eis.
In hoc cognoui qm̄ voluisti

me: quoniã nõ gaudebit ini-
micus meꝰ sup̄ me. Me au-
tem ꝓpter innocentiã suscepi-
sti ⁊ confirmasti me in conspe
ctu tuo in eternũ. Benedictꝰ
dñs deus israel: a seculo ⁊ ĩ se-
Quemad-culũ fiat fiat
modũ desiderat ceruꝰ ad
fontes aquarũ: ita desiderat
anima mea ad te deus. Siti
uit anima mea ad deũ fontez
viuũ quãdo veniã ⁊ apparebo
ante faciẽ dei. Fuerũt mihi
lachryme mee pães die ac no
cte: dum dicitur mihi quotti
die vbi est deus tuus. Nec
recordatus sum ⁊ effudi ĩ me
aĩaz meã: qm̃ trãsibo ĩ locũ ta
bernacl'i ãmirabil' vsq̄z ad do
mũ dĩ. In voce exultatõnis ⁊
ꝯfessiõis: sonꝰ epulãtis. Qua
re tristis es anima mea ⁊ qua
re conturbas me. Spera ĩ dõ
quoniã adhuc confitebor illi:
salutare vultus mei ⁊ dñs meꝰ.
Ad meipsũ anima mea con-
turbata ẽ. ꝓpterea memor ero
tui de terra iordanis ⁊ hermo
nijm a monte modico. Abis
sus abissum inuocat: in voce
charactararũ tuaꝝ. Omnia
excelsa tua ⁊ fluctꝰ tui: sup̄ me
transierũt. In die mandauit
dñs miscdiam suã: et nocte cã
ticuz eius. Apud me oratio
deo vite mee: dicã deo suscep-
tor meus es. Quare oblitꝰ
es mei et quare cõtristatꝰ in-
cedo. dũ affligit me inimicus
Dũ confringũtur ossa mea:
exprobrauerunt mihi qui tri-
bulant me inimici mei. Dũ
dicunt mihi per singulos di-
es vbi est deꝰ tuus: quare tri-
stis es anĩa mea et quare con
turbas me. Spera in dõ quo
niã adhuc confitebor illi salu
tare vultus mei et deus meꝰ.
Gloria patri et filio et spiri-
tui sancto. Sicut erat ĩ prin-
cipio ⁊ nũc et sp̄ et in s. scl'oꝝ.
An. Sana dñe animã meaz
Deus qꝛ peccaui tibi.
auribꝫ nostris audiuimꝰ
patres nostri ãnũciauerũt no
bis. Opus quod operatus
es in diebus eorum: et in die
bus antiquis. Manus tua
gentes disperdidit et planta
sti eos: afflixisti populos ⁊ ex
pulisti eos. Nec enĩ in gla-
dio suo possiderũt terrã: et bra
chiũ eorum non saluauit eos.
Sed dextera tua et brachiũ
tuum et illuminatio vultꝰ tui
quoniam complacuisti in eis.
Tu es ipse rex meus et deus
meus: qui mandas salutes ia
cob. In te inimicos nr̃os ven
tilabimus cornu. et in nomĩe
tuo spernemus insurgentes ĩ
nobis. Non enĩ in arcu meo
sperabo et gladius meus non
saluabit me. Saluasti enim
nos de affligẽtibus nos: et o-
diẽtes nos confudisti. In dõ

laudabimur tota die: et in no/
mine tuo confitebimur in secu/
lum. Nūc aūt repulisti et cō
fudisti nos: z non egredieris i
virtutibus nostris. Auerti/
sti nos retrorsum post inimi/
cos nostros: et qui oderūt nos
diripiebant sibi.. Uendidi/
sti nos tanquā oues escarum:
z in gentibus dispersisti nos.
Uendidisti populū tuū sine
pcio: et non fuit multitudo in
cōmutationibus eor. Posu
isti nos obprobrium vicinis
nostris: subsannationē et deri
sum his qui sūt in circuitu no
stro. Posuisti nos in simili/
tudinē gentibus cōmotionez
capitis in populis. Tota die
verecundia mea contra me ē:
et confusio faciei mee coope/
ruit me. A voce exprobrātis
et obloquentis a facie inimi/
ci et persequentis Nec oīa
venerūt super nos. nec obliti
sumus te: et inique nō egimus
in testamento tuo. Et nō re/
cessit retro cor nostrum: et de/
clinasti semitas nostras a via
tua Quoniā humiliasti nos
in loco afflictōnis: et cooperu
it nos vmbra mortis. Si ob
liti sumus nomen di nostri: et
si expādimus manus nostras
ad deum alienum. Nōne de
us requiret ista: ipe enī nouit
abscondita cordis nri. Quo
niaz propter te mortificamur
tota die: estimati sumus sicut
oues occisionis Exurge qua
re obdormis domine. exurge
et ne repellas in finem Qua
re faciem tuam auertis obli/
uisceris inopie nostre z tribu
lationis nostre. Quoniā hu
miliata est in puluere anīa no
stra: conglutinatus est in ter/
ra venter noster. Exurge do
mie adiuua nos: z redime nos
propter nomen tuum.
Eructauit cor meū ver/
bum bonū dico ego opa mea
regi. Lingua mea calamus
scribe velociter scribentis:
Speciosus forma p filijs ho
minum. diffusa est gratia in la
bijs tuis: propterea benedixit
te deus in eternum. Accin/
gere gladio tuo sup femur tu
um potētissime. Specie tua
z pulchritudine tua: intende
pspere procedez regna Pro/
pter veritatem z mansuetudi
nem et iusticiam z deducet te
mirabiliter dextera tua. Sa
gitte tue acute. populi sub te
cadent in corda inimicor re/
gis. Sedes tua deus in se/
culū seculi: virga directionis
virga regni tui. Dilexisti iu
sticiam z odisti iniquitatem:
propterea vnxit te ds ds tuus
oleo letīcie: pre consortibus
tuis. Myrrha et gutta et cas
sia a vestimentis tuis: a do/
mibus ebureis: a quibus

delectauerũt te filie regũ ĩ ho/
nore tuo Astitit regina a de/
xteris tuis in vestitu deaura/
to circũdata varietate. Au/
di filia et vide ⁊ inclina aurẽ
tuã: ⁊ obliuiscere populũ tuũ
⁊ domũ patris tui. Et cõcu
piscet rex decorem tuũ: qm̃ ip
se est dñs ds tuꝰ et adorabũt
eum. Et filie tyri in muneri
bus: vultũ tuũ deprecabunt
om̃es diuites pleb. Omnis
gloria eius filie regis ab intꝰ
in fimbrijs aureis: circũamic
ta varietatibꝫ. Adducentur
regi virgines post eam: proxi/
me eius afferent tibi. Offe/
rentur in leticia ⁊ exultatione
adducentur in templũ regis.
Pro patribꝫ tuis nati sũt ti
bi filij: constitues eos princi/
pes sup omnẽ terrã Memor
ero nomis tui: in om̃i genera/
tione ⁊ generatõe Propterea
populi cõfitebũtur tibi ĩ eter
num: et in seculũ seculi. Gl'a
Añ. Eructauit cor meũ vbũ
Deus noster re/ bonuꝫ.
fugiũ ⁊ virtus: adiutor ĩ
tribulationibꝫ que inuenerũt
nos nimis. Propterea nõ ti
mebimus dũ turbabitur ter/
ra: ⁊ transferẽtur mõtes in cor
maris. Sonauerũt ⁊ turbate
sunt aque eoꝝ: conturbati sũt
mõtes in fortitudĩe eiꝰ Elu
minis impetus letificat ciui/
tatẽ dei: sanctificauit taberna
culũ suũ altissimus. Deꝰ in
medio eius nõ cõmouebiur.
adiuuabit eã ds mane dilucu
lo. Conturbate sunt gentes
⁊ inclinata sunt regna: dedit
vocẽ suã mota ẽ terra. Dñs
virtutũ nobiscũ susceptor no/
ster deus iacob. Venite ⁊ vi
dete opa dñi que posuit ꝓdi/
gia sup terram auferẽs bella
vsqꝫ ad finẽ terre Arcum cõ/
teret et confringet arma: et
scuta comburet igni. Vaca
te et videte qm̃ ego sum deus:
exaltabor in gentibꝫ ⁊ exalta/
bor in terra. Dñs virtutum
nobiscũ susceptor nr̃ ds iacob
Omnes gentes plaudi/
te manibꝫ: iubilate do ĩ
voce exultationis. Qm̃ dñs
excelsus terribilis rex magnꝰ
super omnẽ terram. Subie/
cit populos nob: ⁊ gentes sub
pedibꝫ nostris. Elegit dñs
hereditatẽ suã: speciem iacob
quẽ dilexit. Ascendit deus ĩ
iubilo: ⁊ dominꝰ in voce tube
Psallite deo nostro: psallite
psallite regi nostro psallite.
Qm̃ rex om̃is terre ds: psal/
lite sapienter. Regnabit ds
sup gentes: ds sedet sup sedeꝫ
sanctã suã. Principes popu/
loꝝ congregati sunt cum deo
abraham: qm̃ dij fortes terre
vehemẽter eleuati sunt. Gl'a
patri ⁊ filio. Sicut irat. ⁊c.
Añ. Adiutor ĩ tribulatiõibꝫ

Magn⁹ dominꝰ z laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri in monte sctō eius. Fūdatur exultatōe vniuerse terre: mons sion latera aq̄lōis ciuitas regꝭ magni. Deus in domibus eius: cognoscetur cū suscipiet eā. Quoniā ecce reges congregāti sūt cōuenerūt in vnū. Ipi videntes sic āmirati sūt. conturbati sūt: cōmoti sūt: tremor appḡhēdit eos. Ibi dolores vt parturiētis in spū vehemēti: conteres naues tharsis. Sic audiuimus sicut vidimus in ciuitate dñi virtutū in ciuitate dei nr̄i: deus fundauit eam ī eternū. Suscepimus deꝰ misericordiā tuā: in medio templi tui. Sc̄om nomē tuū ōs: sic z laus tua in fines terre iustícia plena est dextera tua. Letetur mons syon z exultēt filie iude: ꝓp̄ iudicia tua domine. Circūdate syon z cōplectimini eā: narrate in turribꝫ eius. Ponite corda vestra in virtute eius: z distribuite domos eius vt enarretis ī progenie altera. Quoniam hic est deus deꝰ noster ī eternū et in seculū seculi: ipe reget Audite nos in secula. Decomes gentes: auribus percipite oīes qui habitatis orbem. Quiq̄ terrigene z filij hominū in vnū diues z pauper. Os meū loquet sapientiaz: z meditatio cordis mei prudentiā. Inclinabo ī parabolā aurē meā: aperiā in psalterio propositionē meaz. Quur timebo ī die mala: iniquitas calcanei mei circūdabit me. Qui confidūt ī virtute sua: z in multitudine diuitiarū suarū gloriātur. Frater non redimit redimet homo: nō dabit deo placationē suam. Et pciū redemptionis anime suc: z laborabit in eternū z viuet adhuc in finez. Non videbit interitū cū viderit sapiētes moriētes: simul insipiens z stultus peribunt. Et relinquent alienis diuitias suas: z sepulcra eoꝝ domus illoꝝ ī eternū. Et habernacula eoꝝ in progenie z progenie: vocauerūt nomia sua ī terris suis. Et homo cum ī honore esset nō intellexit: cōparatus est iumentis insipiētibus: z similis factus ē illis Hec via illoꝝ scandalū ipsis: z postea ī ore suo complacebūt. Sicut oues ī inferno positi sūt: mors depascet eos Et dominabūtur eoꝝ iusti ī matutino: z auxiliū eoꝝ veterascet in inferno a gloria eoꝝ. Verūtamen deꝰ redimet animā meā: de manu inferi cū acceperit me. Ne timueris cū diues factus fuerit homo: et

cum multiplicata fuerit glo-
ria domus eius. Qm̄ cū in-
terierit non sumet om̄ia: neq;
descēdet cū eo gl'ia ei⁹ Quia
anima eius in vita ip̄ius bn̄-
dicetur: confitebitur tibi cum
bn̄feceris ei. Introibit vsq; ī
ꝓgenies patrū suoꝝ: vsq; ī eter
nū nō videbit lumē. Homo
cū in honore esset nō intellexit
comꝑatus ē iumētis insipien
tib⁹ ⁊ similis factus est illis.
Gloria. An̄. Auribꝫ ꝑcipite
qui habitatis orbem.
Deus deoꝝ dn̄s locutus
est: ⁊ vocauit terrā. A sol' or-
tu vsq; ad occasum: ex syō spe
cies decoris eius. Deꝰ ma-
nifeste veniet: deus noster ⁊ n̄
silebit Ignis in conspectu ei⁹
exardescet: ⁊ in circūitu ei⁹ tē-
pestas valida. Aduocauit
celum de sursū: ⁊ terrā discer-
nere populū suū. Congrega
te illi sāctos eius qui ordināt
testamētū ei⁹ super sacrificia.
Et annūciabūt celi iusticiā
eius qm̄ deus iudex ē Audi
populus meus ⁊ loquar isra-
el ⁊ testificabor tibi deus de⁹
tuus ego sū. Nō ī sacrificijs
tuis arguā te: holocausta aūt
tua in conspectu meo sunt sꝑ.
Non accipiā de domo tua vi
tulos: neq; d̄ gregib⁹ tuis hir
cos. Qm̄ mee sunt om̄es fe-
re siluarū: iumēta ī mōtibus ⁊
boues. Cognoui om̄ia vola
tilia celi: ⁊ pulchritudo agri
mecū est. Si esuriero non di-
cam tibi: meus est enī orb̄ ter
re ⁊ plenitudo eius Nunq̄d
manducabo carnes taurorū:
aut sanguinem hircorum po-
tabo. Immola deo sacrificiū
laudis: ⁊ redde altissimo vo-
at tua. Et inuoca me in die
tribulatiōis ⁊ eruam te ⁊ ho-
norificabis me. Peccatori
aūt dixit d̄s. quare tu enarras
iusticias meas ⁊ assumis te-
stamentū meū ꝑ os tuū. Tu
vero odisti disciplinam ⁊ pro
iecisti sermones meos retror-
sum. Si videbas furē curre
bas cū eo: ⁊ cū adulteris por-
tionem tuā ponebas. Os tu
um abundauit malicia: ⁊ lin
gua tua concinnabat dolos.
Sedens aduersus fratrē tuū
loquebaris: ⁊ aduersus filiuꝫ
matris tue ponebas scanda-
lum: hec fecisti et tacui. Exi
stimasti inique ꝙ ero tui simi
lis: arguam te ⁊ statuaꝫ cōtra
faciem tuā. Intelligite hec q̄
obliuiscimini deum. ne quan
do rapiat ⁊ nō sit qui eripiat.
Sacrificium laudis honori-
ficabit me: ⁊ illic iter q̄ osten-
dam illi salutare dei.
Quid gloriaris in mali-
cia qui potēs es ī iniquitate.
Tota die iniusticiaꝫ cogita
uit lingua tua: sicut nouacl'a
acuta fecisti dolum. Dilexi

sti maliciam sup benignitatē
iniqtatē magis q̄ loqui equi
tatem. Dilexisti omnia ꝟba
p̄cipitationis: lingua dolosa.
Propterea ds destruet te ī fi
nē: euellet te ⁊ emigrabit te d
tabernaculo tuo: ⁊ radicē tuā
de terra viuentium. Vide
bunt iusti ⁊ timebūt eū: ⁊ sup
eum ridebunt ⁊ dicēt: ecce hō
qui non posuit deū adiutorez
suum. Sed sperauit in mul
titudine diuitiarū suarum: et
p̄ualuit ī vanitate sua. Ego
aūt sicut oliua fructificaui in
domo dei: speraui in miseri
cordia di in eternū ⁊ in seculū
seculi. Confitebor tibi in se
culum qr fecisti: ⁊ expectabo
nomē tuū quoniā bonum est
in conspectu sanctoꝝ tuoruz.
Glo. Añ. Deus deoꝝ dñs
locutus est. ꝟ. Immola deo
sacrificiū laudis Et redde al
tissimo vota tua. Añ laudes
ꝟ. Fiat misericordia tua Ad
laudes ps̄. Miserere. Añ.
Amplius laua me dñe ab in
iusticia mea. Psalmus
Iudica me deꝰ ⁊ discer
ne causam meā de gente non
sancta: ab homīe iniquo ⁊ do
loso erue me. Quia tu es ds
fortitudo mea quare me repu
listi ⁊ quare tristis incedo dū
affligit me inimicus. Emit
te lucē tuā ⁊ veritatē tuam ip
sa me deduxerunt ⁊ adduxerūt
in montē sanctū tuū: ⁊ in tab
nacula tua. Et introibo ad
altare di: ad deū qui letificat
iuuentutem meam Confite
bor tibi in cithara ds ds meꝰ
quare tristis es anima mea: ⁊
quare conturbas me. Spera
in do qm̄ adhuc confitebor il
li salutare vultus mei ⁊ deus
meus. Gloria patri ⁊ filio et
spiritui sancto. Sicut erat ī
principio ⁊ nunc ⁊ semper et ī
secula seculorum. Amen. Añ
Salutare vultus mei deꝰ me
us ps̄. Deus deus meꝰ. añ
Sitiut in te anima mea dñe.
Ego dixi in dimidio di
erum meorum: vadā ad
portas inferi: quesiui residuuz
annoꝝ meoꝝ. Dixi non vide
bo dñm deū in terra viuenti
um: non aspiciam hominē vl
tra ⁊ habitatorē quietz. Ge
neratio mea ablata est ⁊ con
uoluta est a me quasi tabna
cula pastorum. Precisa est
velut a texente vita mea dum
adhuc ordirer succidit me de
mane vsq̄ ad vesperam fini
es me. Sperabā vsq̄ ad ma
ne: quasi leo sic contriuit om
nia ossa mea. De mane vsq̄
ad vesperam finies me: sicut
pullus hyrundinis sic clama
bo: meditabor vt columba.
Attenuati sūt oculi mei su
spiciētes ī excelso. Dñe vim
patior respōde ꝓ me q̄d dicaz

Feria 4

aut q̄d respondebit mihi cuz ipe fecerit. Recogitabo omnes annos meos in amaritudine anie mee. Dñe si sic viuitur t in talib⁹ vita spiritus mei correpies me t viuificab me: ecce in pace amaritudo mea amarissima. Tu autez eruisti aiam meā vt nō perirz piecisti post tergū tuū omnia peccata mea. Quia non in fernus confitebitur tibi.neq; mors laudabit te: nō expectabūt q̄ descendūt in lacū veritatē tuā. Viuens viuēs ipe confitebitur tibi: t ego hodie pater filijs notā faciet veritatē tuā. Dñe saluū me fac:et psalmos nostros cantabim⁹ cūctis diebus vite nostre in domo dñi. Glia. Añ. Cūctis diebus vite nostre saluos nos fac dñe. ps Laudate. Añ. Omnes angeli ei⁹ laudate dominū d celis. Hymn⁹. Ecce iam. ℣. Repleti sumus ma/ne misericordia tua. Sup benedictus añ. Erexit dñs nobis cornu salutis i domo da/uid pueri sui. Feria quarta Inuit. In manu tua domie omnes fines terre. ps. Clemite

In nocturno ps.

Dixit insipiēs i corde suo: non ē de⁹. Corrupti sunt t abhominabiles facti sūt in iniquitatib⁹: non est qui faciat bonū. De⁹ de celo prspexit sup filios hominuz vt videat si est intellīgens aut requirēs deū. Omnes declinauerūt.simul inutiles facti sūt: non est q̄ faciat bonū.non est vsq; ad vnū. Nonne sciēt omnes q̄ operant iniquitatem: q̄ deuorant plebē meā vt cibū panis. Deū nō invocauerūt:illic trepidauerūt timore vbi nō fuit timor. Qm̄ dns dissipauit ossa eoz q̄ hominib⁹ placent:confusi sunt qm̄ dns sprezuit eos. Quis dabit ex syō salutare israel:cū querterit dns captiuitatē plebis sue exultabit iacob t letabitur israel.

Exaudi deus orationem meam:t ne despexeris de precatione meam:intende mihi et exaudi me. Contristat⁹ sū in exercitatōne mea t conturbat⁹ sū a voce inimici t a tribulatione peccatoris. Quoniā declinauerūt in me iniq̄tates:t in ira molesti erāt mihi. Cor meū conturbatū est in me t formido mortis cecidit sup me. Timor t tremor venerunt sup me t contexerunt me tenebre Et dixi quis dabit mihi pennas sicut columbe t volabo t requiescā. Ecce elongaui fugiens:et mansi in solitudine. Expectabā eum qui saluū me fecit a pusillanimitate spūs t tēpestate. Dre

cipita dñe diuide linguas eo
rũ quoniã vidi iniquitatẽ et
ꝯtradictõem ĩ ciuitate Die
ac nocte circũdabit eaꝫ super
muros eius iniquitas: ⁊ labor
in medio eiꝰ ⁊ iniusticia Et
nõ deficit de plateis eius vsu
ra ⁊ dolus. Qm̃ si inimicus
meus maledixisset mihi: susti
nuissem vtiq̧. Et si is q̃ o-
derat me sup̱ me magna locu
tus fuisset: abscondissem me
forsitan ab eo Tu ꝟo homo
vnanimis dux meus ⁊ notus
meus. Qui simul mecũ dul
ces capiebas cibos in domo
dei ambulauimus cum cõsẽ-
su Veniet mors super illos
⁊ descendant in infernum vi-
uentes. Quoniã nequitie ĩ
habitaculis eoꝝ in medio eo
rum. Ego aũt ad deum cla
maui: ⁊ dominꝰ saluauit me.
Vespere et mane ⁊ meridie
narrabo ⁊ annunciabo: ⁊ ex-
audiet vocem meam. Redi
dimet in pace animam meaꝫ
ab his qui appropinquãt mi
hi: qm̃ inter multos erat me-
cum. Exaudiet ds ⁊ humi-
liabit illos: qui est ante secl̃a.
Non enĩ est illis cõmutatio
⁊ ñ timuerũt deũ: extẽdit ma
nũ suã in retribuendo. Con
taminauerũt testamentũ eiꝰ.
diuisi sunt ab ira vultus eiꝰ:
⁊ appropinquauit' cor illius.
Molliti sunt sermones eius
sup̱ oleũ: ⁊ ip̃i sunt iacula. Ia
cta sup̱ dñm curã tuã ⁊ ip̃e te
enutriet: non dabit in eternuꝫ
fluctuationẽ iusto. Tu vero
deus deduces eos: in puteuꝫ
interitus. Viri sanguinum
⁊ dolosi: non dimidiabũt di-
es suos: ego autẽ sperabo ĩ te
dñe. Gloria p. An. Auertit
dñs captiuitatem plebis sue.
Miserere mei deus qm̃ cõ
culcauit me homo: tota
die impugnãs tribulauit me.
Conculcauerũt me inimici
mei tota die: qm̃ multi bellã-
tes aduersum me. Ab alti-
tudine diei timebo ego vero ĩ
te sperabo. In deo laudabo
sermones meos: in deo spera-
ui non timebo quid faciat mi
hi caro Tota die verba mea
execrabãtur aduersũ me om-
nes cogitationes eoꝝ in ma-
lum. Inhabitabũt ⁊ abscon-
dent ip̃i calcaneũ meũ obser-
uabunt. Sicut sustinuerunt
animã meã pro nihilo saluos
facies illos in ira popl̃os cõ-
fringes: Deus vitã meã an
nũciaui tibi: posuisti lachry-
mas meas in conspectu tuo.
Sicut ⁊ in promissione tua
tũc cõuertent̃ inimici mei re-
trorsum. In quacũq̧ die in-
uocauero te ecce cognoui qm̃
deus meus es In deo lauda
bo verbum in dño laudabo
sermonem: in deo speraui non

timebo qđ faciat mihi homo
In me sūt ōs vota tua: q̄ red/
dam laudationes tibi. Q. m̄
eripuisti animā meam ō mor
te z pedes meos de lapsu vt
placeam coram deo in lumie
Miserere mei viuētium.
deus miserere mei: quo/
niam in te confidit ania mea.
Et in vmbra alarum tuarū
sperabo: donec transeat iniq̄/
tas. Clamabo ad deum al
tissimū: deū qui benefecit mi
hi. Mīsit de celo z liberauit
me: dedit in obprobriū cōcul
cantes me. Mīsit deus mise
ricordiā suā z veritatem suam
z eripuit animā meā ō medio
catulor leonū dormiui cōtur
batus. Filij hominū dētes
eorū arma z sagitte: z lingua
eor gladius acutus. Exalta
re sup celos deus z in omnez
terrā gloria tua. Laqueū pa
rauerūt pedibus meis: z in/
curuauerūt aniam meā. Fo
derunt ante faciem meā foue/
am: z inciderūt in eā. Para/
tum cor meū deus paratū cor
meū: cantabo z psalmum dicā
Exurge gla mea exurge psal
terium z cithara: exurgam di
luculo. Confitebor tibi i po/
pulis dñe: z psalmū dicam ti
bi in gentib. Quoniā mag/
nificata est vsq̄ ad celos mise
ricordia tua: z vsq̄ ad nubes
veritas tua. Exaltare super
celos deus: z super omnē terr/
ram gloria tua. Gloria. An
Qm̄ in te confidit ania mea.
Si vere vtiq̄ iusticiā lo/
quimini: recte iudicate
filij hominū. Etenim in cord
iniquitates operamini i terra:
iniusticias manus vestre con
cinat. Alienati sūt peccato/
res a vulua: errauerūt ab vte/
ro. locuti sunt falsa. Furor
illis sm similitudinem spen/
tis sicut aspidis surde z obtu
rantis aures suas. Que nō
exaudiet vocem incantantiū
z venefici incātantis sapiēter
Deus cōteret dentes eor in
ore ipor: molas leonū cōfrin/
get dñs. Ad nihilū deneniēt
tanq̄ aqua decurrēs: intēdit
arcū suū donec infirmentur.
Sicut cera que fluit auferen
tur: supcecidit ignis z nō vide
rūt solem. Priusq̄ intellige
rent spine vestre rānū: sicut vi
uentes sic in ira absorbet eos
Letabitur iustus cū viderit
vindictam: manus suas laua
bit i sāguie pctōris Et dicet
hō si vtiq̄ ē fructus iusto: vti
q̄ est deus iudicans eos i terra
Eripe me de inimicis me
is ōs me: z ab insurgen
tibus in me libera me. Eri/
pe me de operātib iniquita/
tem: z ō viris sanguinū salua
me. Quia ecce ceperūt aiam
meaz: irruerunt in me fortes.

Neqz iniq̃tas mea neqz pec
catũ meũ dñe: sine iniquitate
cucurri ⁊ direxi. Exurge ĩ oc
cursũ meũ ⁊ vide: ⁊ tu dñe ds
virtutũ ds israel. Intende ad
visitãdas oẽs gẽtes: ñ misere/
aris oĩbꝫ q̃ opantur iniquita/
tem. Conuertẽtur ad vespe/
ram ⁊ famẽ patiẽtur vt canes:
⁊ circuibũt ciuitatẽ. Ecce lo
quent̃ in ore suo: ⁊ gladius in
labijs eoꝝ: qm̃ quis audiuit.
Et tu dñe deridebis eos ad
nihilũ deduces om̃es gentes
Fortitudinẽ meã ad te cu/
stodiam qꝛ deꝰ susceptor meꝰ
deus meus misericordia eius
preueniet me. Deus ostẽdit
mihi sup̃ inimicos meos: ne
occidas eos: ne quando obli/
uiscant̃ populi mei. Disper
ge illos in virtute tua: ⁊ depo
ne eos protector meus domi
ne. Delictũ oris eoꝝ sermo/
nem labioꝝ ip̃oꝝ: ⁊ comp̃hen
dant̃ in sup̃bia sua. Et d ex
ecratione et mendatio annun
ciabũtur in cõsũmatiõe in ira
cõsũmatõis ⁊ nõ erũt. Et sci
ent: quia deꝰ dñabitur iacob
⁊ finiũ terre. Cõuertẽtur ad
vesp̃az ⁊ famẽ patiẽtur vt ca
nes: ⁊ circũibũt ciuitatẽ. Ip̃i
disp̃gent̃ ad mãducãdũ si ve
ro non fuerint saturati ⁊ mur
murabunt. Ego aũt canta/
bo fortitudinẽ tuam: ⁊ exalta
bo mane misericordiã tuam.

Quia factꝰ es susceptor me
us ⁊ refugium meũ: in die tri
bulatõnis mee. Adiutor me
us tibi psallã qꝛ ds susceptor
meꝰ es: ds meꝰ mĩa mea. Gl'a
Añ. Juste iudicate filij hoĩm
Deus repulisti nos ⁊ de/
struxisti nos: iratꝰ es ⁊ mi
ſtus es nob̃. Cõmouisti ter/
ram ⁊ conturbasti eã: sana cõ
tritiones eius qꝛ cõmota est.
Ostendisti populo tuo dura
potasti nos vino compũctõis
Dedisti metuentibꝫ te signi/
ficationez vt fugiãt a facie ar
cus. Vt liberẽtur dilecti tui
saluum fac dextera tua ⁊ exau
di me. Deus locutus ẽ ĩ san
cto suo. letabor ⁊ partibor si/
chymã ⁊ conuallem taberna/
culoꝝ metibor. Meus ẽ ga/
laad ⁊ meus ẽ manasses ⁊ ef/
fraim fortitudo capitis mei.
Iuda rex meꝰ: moab olla spei
mee. In idumeã extendaz cal
ciamentũ meũ: mihi alienige/
ne subditi sunt. Quis dedu
cet me in ciuitatẽ munitã q̃s
deducet me vsqz in idumeaz.
Nõne tu ds q̃ repulisti nos:
⁊ nõ egredieris ds ĩ ꝟtutibus
nr̃is. Da nob̃ auxiliũ d tribu
latõe qꝛ vana salꝰ hoĩs. In ds
faciemꝰ ꝟtutẽ: ⁊ ip̃e ad nihilũ
Et deducet tribulãtes nos
Exaudi ds dep̃cationem
meam. intende orationi mee
A finibus terre ad te cla/

maui dum anxiaret cor meū
in petra exaltasti me. Dedu
xisti me qr factus es spes mea
turris fortitudinis a facie ini
mici. Inhabitabo in taber/
naculo tuo in secula ꝓtegar in
velamento alarū tuaꝝ. Qm̄
tu deus meus exaudisti orati
onē meā: dedisti hereditatem
timētibꝫ nomē tuū. Dies su
per dies regis adijcies: ānos
eius vsqꝫ in diē generatōnis
ꝛ generatōnis. Permanet ī
eternū in conspectu dei: mise/
ricordiā et veritatē eius quis
reqret. Sic psalmū dicā no/
mini tuo ī seculū seculi. vt red
dā vota mea ꝺ die ī diē Gl'a

NOnne deo subiecta erit
anima mea: ab ipo eniꝫ
salutare mecū. Nam ꝛ ipe de
us meus et salutaris meus su
sceptor meꝰ nō mouebor am/
plius. Quousqꝫ irruitis ī ho
minē interficitis vniuersi vos
tāqꝫ parieti inclinato ꝛ mace
rie depulse. Verūtamē ꝑciū
meū cogitauerūt repellere cu/
curri in siti: ore suo benedice/
bāt ꝛ corde suo maledicebāt.
Verūtamē deo subiecta est
anima mea: qm̄ ab ipo patiē/
tia mea. Quia ipe ꝺs meus
et saluator meus: adiutor me
us nō enigrabo. In deo salu
tare meū ꝛ gl'ia mea ꝺs auxi/
lij mei et spes mea in deo est.
Sperate in eo om̄is cōgrega
tio populi effūdite coraꝫ illo
corda vestra: ꝺs adiutor nr̄ in
eternū. Verūtamē vani filij
hoīm mēdaces filij hominuꝫ
in stateris vt decipiāt ipsi de
vāitate i idipꝫ. Nolite spera
re in iniquitate: ꝛ rapinas no
lite cōcupiscere diuitie si afflu
ant nolite cor apponere. Se/
mel locutus est deus duo hec
audiui. qr potestas dei est: et
tibi dn̄e misericordia quia tu
reddes vnicuiqꝫ iuxta opa sua

EXaudi deus orationem
meā cū depcor a timore
inimici eripe animaꝫ meam.
Protexisti me a conuētu ma
lignātiū: a multitudie operā/
tiū iniqtatē. Quia exacue/
rūt vt gladiū linguas suas ī/
tēderūt arcū rem amarā vt sa
gittēt in occultis inmaculatū
Subito sagittabāt eū ꝛ non
timebūt: firmauerunt sibi ser/
monē neqꝫ. Narrauerunt vt
abscōderēt laqueos: dixerunt
quis videbit eos. Scrutati
sūt iniquitates: defecerūt scru
tātes scrutinio. Accedet hō
ad cor altum: ꝛ exaltabit ꝺs.
Sagitte puulorum facte sūt
plage eoꝝ ꝛ infirmate sunt cō
tra eos lingue eoꝝ. Contur
bate sūt om̄es q̄ videbant eos
ꝛ timuit eos oīs homo. Et
annūciauerūt opa ꝺi: ꝛ facta
eius intellexerūt. Letabitur
iustus in dn̄o ꝛ sperabit in eo

ꝛ laudabūtur om̄es recti cor/
de. Gloria. An̄. A timore
inimici eripe animā meam.
Iubilate deo omnis ter
ra: psalmū dicite nomi/
ni eius: date gl̄iam laudi ei⁹.
Dicite deo q̄ terribilia sūt
opa tua dn̄e: in multitudīe ꝟ
tutis tue: mētient̄ tibi inimi
ci tui. Om̄is terra adoret te
et psallat tibi: psalmum dicat
nomī tuo. Venite et videte
opera dei: terribilis in ꝯsilijs
sup filios hominū. Qui con
uertit mare in aridam. in flu/
mine ꝑtransibūt pede: ibi le/
tabimur in ipso. Qui domi
natur ī virtute sua. in eternuꝫ
oculi ei⁹ sup gētes respiciunt:
qui exasperāt nō exaltentur ī
semetip̄is. Benedicite gētes
deum nr̄m: ꝛ auditam facite
vocem laudis eius Qui po
suit animā meā ad vitam: et
nō dedit ī cōmotiōem pedes
meos. Qm̄ ꝓbasti nos deus
igne nos examinasti sicut exa
minat̄ argentum. Induxisti
nos in laqueū: posuisti tribu/
latōes ī dorso nostro: imposu
isti homīes sup capita nostra
Transiuimus ꝑ ignē ꝛ aquā
ꝛ eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domū tuam ī ho
locaustꝫ: reddā tibi vota mea
q̄ distinxerūt labia mea. Et
locutū est os meum in tribu/
latōne mea. Holocausta me
dullata offeram tibi cū incen
so arietum: offeraꝫ tibi boues
cum hircis. Venite audite ꝛ
narrabo om̄es qui timetis de
um quāta fecit aīe mee. Ad
ip̄m ore meo clamaui: ꝛ exul/
taui sub lingua mea. Iniqui
tatem meam si aspexi in cord̄
meo nō exaudiet dn̄s. Pro/
pterea exaudiuit d̄s ꝛ attēdit
voci dep̄catōnis mee. Bene
dictus dn̄s deus qui n̄ amo/
uit orationē meā ꝛ misc̄diam
Exurgat de/ suam a me.
us ꝛ dissipentur inimi/
ci eius ꝛ fugiant qui oderunt
eum a facie eius. Sicut defi/
cit fumus deficiant: sicut flu/
it cera a facie ignis sic pereāt
peccatores a facie d̄i. Et iu/
sti epulent̄ ꝛ exultent in ꝯspe/
ctu dei ꝛ delectētur in leticia.
Cantate deo psalmū dicite
nomini eius: iter facite ei qui
ascendit sup occasū dominus
nomē illi. Exultate in ꝯspe
ctu eius. turbabuntur a facie
eius patris orphanoꝝ ꝛ iudi
cis viduarū. Deus in loco
sancto eius: deus qui inhabi
tare facit vnius moris in do/
mo. Qui educit vinctos in
fortitudine similiter eos q̄ ex
asperant qui habitant ī sepul
cris. Deus cum egredieris
in conspectu populi tui: cū ꝑ/
transires in deserto. Petra
mota est etenī celi distillaue/

rūt a facie dei synai: a facie dei
israel. Pluuiam volūtariaz
segregabis deꝰ hereditati tue
et infirmata est: tu vero ꝑfeci-
sti eam. Animalia tua habi
tabūt in ea: parasti in dulce-
dine tua pauperi deus. Do
minus dabit verbū euangeli
zantibus virtute mlta. Rex
virtutū dilecti dilecti ⁊ speci-
ei domꝰ diuidere spolia. Si
dormiatis inter medios cle-
ros penne columbe deargēta-
te: ⁊ posteriora dorsi eiꝰ i pal-
lore auri. Cum discernit ce-
lestes reges sup eā niue deal-
babunt i selmō mōs dei mōs
piguis. Mōs coagulatꝰ mōs
pinguis: vt quid suspicamini
montes coagulatos. Mons
in quo beneplacitū est deo ha
bitare in eo: etenī dñs habita
bit in finē. Currus dei decē
milibꝫ multiplex milia letan-
tiū: dñs in eis in synai i sācto.
Ascēdisti in altū. cepisti cap
tiuitatem: accepisti dona ī ho
minibus. Etenī nō creden-
tes inhabitare dñm deū. Bñ
dictus dñs die quotidie pro
sperū iter faciet nobis ds salu
tariū nostroꝝ. Deus noster
deus saluos faciendi et domi
ni dñi exitus mortis. Verū-
tamē deus confringet capita
inimicoꝝ suoꝝ: verticem capil
li perambulantiū in delictis
suis. Dixit dñs ex basan cō
uertam conuertā in ꝓfundum
maris. Ut intinguatur pes
tuus in sanguine: lingua canū
tuoꝝ ex inimicꝫ ab ipo. Vide
runt ingressus tuos deus: in-
gressus dei mei regis mei qui
est in sancto. Preuenerūt pri
cipes cōiuncti psallētibꝫ ī me
dio iuuencularū tympanistri
arum. In ecclesijs benedicite
deo: dño de fontibꝫ isrl. Ibi
beniamin adolescentulus in
mētis excessu. Principes iu
da duces eoꝝ: principes zabu
lon principes neptaliz. Man
da deus virtuti tue: confirma
deus hoc quod operatus es ī
nobis. A templo tuo ī hieru
salē: tibi offerent reges mune-
ra. Increpa feras arūdinis cō
gregatio tauroꝝ in vaccis po
pulorum vt excludāt eos qui
ꝓbati sunt argento. Dissipa
gentes que bella volunt. veni
ent legati ex egypto: ethiopia
p̄ueni et manꝰ eius do. Reg
na terre cātate do: psallite do
mino. Psallite do q̄ ascēdit
sup celū celi ad oriētē. Ecce
dabit voci sue vocez virtutis:
date gl'iam deo sup israel ma
gnificētia eiꝰ et virtus eius ī
nubibus. Mirabilis ds ī sā
ctis suis deus israel ipe dabit
virtutem ⁊ fortitudinē plebi
sue bñdictus ds. Gloriā pa.
Añ. In ecclesijs bñdicite do
mino. ℣. Deus vitam meam

ānūciaui tibi. Posuisti lachry
mas meas in conspectu tuo.
An̄ laud. ꝟ. Fiat mīa t. Ad
laud. ps̄. Miserere. An̄. Ti/
bi soli peccaui dñe miser̄ mei.
Te decet hymnus Ps̄.
deus in syon ⁊ tibi red/
detur votū ī hierusalē Exau
di orationem meā: ad te om/
nis caro veniet. Verba ini/
quorum p̄ualuerūt sup̄ nos: ⁊
impietatibus nostris tu pro/
piciaberis. Beatus quē ele/
gisti et assumpsisti: inhabita/
bit in atrijs tuis. Replebi/
mur in bonis domus tue: san
ctū est templū tuū mirabile ī
equitate. Exaudi nos ds sa
lutaris noster: spes omniū fi/
niū terre ⁊ ī mari longe Pre
parās montes in virtute tua:
accinctus potentia qui cōtur
bas profundū maris: sonū flu
ctuū eius. Turbabūtur gen
tes ⁊ timebunt qui habitant
terminos a signis tuis exitus
matutini ⁊ vespere delectab.
Visitasti terraz ⁊ inebriasti
eam: multipticasti locupleta/
re eam Flumen dei repletū
est aquis mltis: parasti cibuz
illorū: qm̄ ita est p̄paratō ei⁹.
Riuos eius inebrians mul
tiplica germina eius in stilli/
cidijs eius letabitur germi/
nans. Benedices corone an
ni benignitatis tue ⁊ cāpi tui
replebūtur vbertate. Pin/
guescent speciosa deserti ⁊ exul/
tatione colles accingētur In/
duti sunt arietes ouium ⁊ val
les abundabūt frumento cla
mabūt etenī hymnum dicent
Glo. An̄. Te decet hymnus
deus in sion. ps̄. Deus deus
meus. An̄. Labia mea lau/
dabūt te in vita mea ds me⁹.
Exultauit cor meū in do
mino: ⁊ exaltatum ē cor
nu meū in deo meo. Dilata/
tum est os meū sup̄ inimicos
meos: qz letata sum in saluta/
ri tuo. Non est sanctus vt est
dñs: neqz enī est alius extra te
⁊ non ē foris sicut ds nr̄ No/
lite multiplicare loqui subli/
mia gloriantes. Recedāt ve
tera de ore vestro: qz ds scien/
tiarū dñs est: ⁊ ipi p̄parantur
cogitationes. Arcus fortiuz
superatus est: ⁊ inferni accīcti
sunt robore. Repleti prius
p̄ panib⁹ se locauerūt: ⁊ fameli
ci saturati sūt. Donec sterilis
peperit plurimos: ⁊ que mul/
tos habebat filios infirmata
est. Dominus mortificat et
viuificat: deducit ad inferos
⁊ reducit. Dñs paupez facit
⁊ ditat. humiliat et subleuat.
Suscitans de puluere egenū
⁊ de stercore erigēs pauperez.
Ut sedeat cū principib⁹ ⁊ so/
liū glorie teneat Domini enī
sunt cardines terre ⁊ posuit su
per eos orbem. Pedes san/

ctoꝝ suoꝝ seruabit: ⁊ impij in
tenebris conticescent qꝛ nō ī
fortitudīe sua roborabit̄ vir.
Dn̄m formidabūt aduersa
sarij eius: ⁊ sup ip̄os in cel' to
nabit. Dn̄s iudicabit fines
terre: ⁊ dabit imperium regi
suo: ⁊ sublimabit cornu chri-
sti sui. Gloria. An̄. Exulta
uit cor meū in dn̄o. ps̄. Lau
date. An̄. Celi celoꝝ lauda
te deū. Hymnus. Ecce iam
noctis. ℣. Repleti lum⁹ ma
ne. Sup bn̄d. an̄. Jusiuran-
dū quod iurauit dn̄s datuꝝ
se nobis. Feria quīta Jnuit.
Adoremus dn̄m Qm̄ ip̄e fe
cit nos. ps̄. Venite exulte.

Ad nocturn̄. ps̄.

Saluū me fac ds:
qm̄ intrauerūt aq̄
vsq; ad animam
meam. Infixus
suꝫ in limo ꝓfundi: ⁊ nō ē sub
stātia. Veni in altitudinem
maris: ⁊ tempestas dimersit
me. Laborauī clamās rau-
ce facte sūt fauces mee: defe-
cerūt oculi mei dū spero ī de-
um meū. Multiplicati sunt
sup capillos capitis mei: qui
oderūt me gratis. Confor-
tati sūt qui ꝑsecuti sūt me ini
mici mei iniuste: que non ra-
pui tūc exsoluebam. Deꝰ tu
scis insipiētiā meā: ⁊ delicta
mea a te nō sunt abscondita.
Nō erubescāt in me q̄ expe-
ctāt te dn̄e: dn̄e virtutū. Nō
confūdantur sup me: qui que
rūt te deus israel. Qm̄ ꝓpt̄
te sustinui obꝓbriuꝫ: operuit
cōfusio animā meā. Extrane
us factus sum fratribꝫ meis:
⁊ peregrinus filijs mr̄is mee.
Quoniā zelus dom⁹ tue co
medit me: ⁊ obꝓbria exꝓbrā-
tiū tibi ceciderunt super me.
Et operui in ieiunio animā
meam: ⁊ factū est in obꝓbriū
mihi. Et posui vestimentū
meū ciliciū: ⁊ factus sum ill' ī
parabolam. Aduersū me lo
quebātur qui sedebāt in por-
ta: ⁊ in me psallebant qui bi-
bebant vinum. Ego ꝟo ora
tionē meā ad te dn̄e: tempus
bn̄placiti deus. In multitu
dine misericordie tue exaudi
me ī ꝟitate salutis tue. Eri-
pe me de luto vt non infigar
libera me ab his q̄ oder̄t me
⁊ de ꝓfundis aquaꝝ. Nō me
demergat tempestas aque ne
q; absorbeat me ꝓfundū: ne-
q; vrgeat sup me pute⁹ os su-
um. Exaudi me dn̄e qm̄ be
nigna est misericordia tua ꝑm
multitudinē miseratōnū tua
rum respice in me. Et ne a-
uertas faciez tuā a puero tuo
qm̄ tribulor: velociter exaudi
me. Intende anime mee ⁊ li-
bera eam ꝓpter inimicos me-
os eripe me. Tu scis impro
periū meū ⁊ ꝯfusionē meaꝫ: ⁊

reuerentiam meam. In con/
spectu tuo sunt om̄es qui tri/
bulant me: improperiū expe/
ctauit cor meū ⁊ miseriā Et
sustinui qui simul contristare
tur ⁊ nō fuit: ⁊ qui consolaret̄
⁊ nō inueni. Et dederūt ī es
cam meā fel: ⁊ in siti mea po/
tauerūt me aceto. Fiat mē
sa eoꝝ coraz ip̄is in laqueuz:
⁊ in retributiones ⁊ in scanda
lū. Obscurētur oculi eoꝝ ne
videant: ⁊ dorsū eoꝝ semꝑ in
curua. Effunde suꝑ nos irā
tuam: ⁊ furor ire tue comp̄hē
dat eos. Fiat habitatō eoꝝ
deserta: ⁊ in tabernaculis eo/
rū nō sit qui inhabitet Q m̄
quem tu percussisti persecuti
sūt: ⁊ suꝑ dolorē vulnerū meo
rū addiderūt. Appone iniq̄
tatem suꝑ iniquitatē eoꝝ: et
nō intrent ī iusticia tua. De
leātur de libro viuentiū: ⁊ cuz
iustis nō scribātur. Ego suz
pauꝑ ⁊ dolens: salus tua deꝰ
suscepit me. Laudabo nom̄
dei cū cātico: ⁊ magnificabo
eū in laude. Et placebit deo
suꝑ vitulū nouellū cornua ꝓ/
ducentē et vngulas. Vide/
ant pauꝑes et letent̄: querite
deū ⁊ viuet anima vr̄a Q m̄
exaudiuit pauperes et letent̄
querite deū ⁊ viuet anīa vr̄a.
Q m̄ exaudiuit pauꝑes dn̄s
⁊ vinctos suos non despexit.
Laudēt illū celi et terra: ma
re ⁊ om̄ia reptilia ī eis Quo
niā ds saluā faciet syon: ⁊ edi
ficabūtur ciuitates iud. Et
inhabitabūt ibi: et heredita/
te acquirent eam. Et semen
seruorum eius possidebit eā:
⁊ qui diligūt nomē eius habi
tabūt in ea.

Deus ī ad/
iutoriū meū intēde: do/
mine ad adiuuādū me festīa.
Confundātur ⁊ reuereātur q̄
querūt animā meā. Auertā
tur retrorsum ⁊ erubescāt: qui
volūt mihi mala. Auertant̄
statim erubescentes: q̄ dicunt
mihi euge euge. Exultent et
letētur in te om̄es qui querūt
te: ⁊ dicant semꝑ magnificet̄
dn̄s qui diligūt salutare tuū.
Ego vero egenus ⁊ pauper
sum: deus adiuua me. Ad/
iutor meus et liberator meus
es tu dn̄e ne morer. Aū. Do
mīe ds meus ī adiutoriū meū

In te dn̄e spe/ intende.
raui nō cōfundar ī eter/
nū: in iusticia tua libera me.
⁊ eripe me. Inclina ad me au
rem tuā ⁊ salua me Esto mi
hi in deum ꝓtectorē ⁊ in locū
munitū vt saluuz me facias.
Q m̄ firmamentū meū: ⁊ re/
fugiū meū es tu. Deus me/
us eripe me de manu peccato
ris ⁊ de manu cōtra legē agē
tis ⁊ iniq̄. Q m̄ tu es patiē/
tia mea domīe: dn̄e spes mea
a iuuentute mea. In te cōfir/

matus sum ex vtero de ventre matris mee: tu es protector meus. In te cantatio mea semp tanq̃ prodigium factus sum multis et adiutor fortis. Repleatur os meum laude vt cantem gloriã tuã: tota die magnitudinẽ tuã. Ne repicias me in tẽpore senectutis cũ defecerit virtus mea ne derelinquas me. Quia dixerũt inimici mei mihi: et q̃ custodiebãt aiam meã consiliũ fecerũt in vnũ. Dicẽtes deus dereliquit eũ. persequimini et comphendite eum: q̃ non est qui eripiat. Deus ne elongeris a me: deus meus in auxiliũ meũ respice. Confundãtur et deficiant detrahentes anime mee: operiãtur confusione et pudore qui querũt mala mihi. Ego aũt semp sperabo: et adiiciam sup omnẽ laudem tuam. Os meum annũciabit iustitiã tuam: tota die salutare tuũ. Quoniam non cognoui litteraturam. introibo in potẽtias dñi: dñe memorabor iustitie tue solius. Deus docuisti me ex iuuentute mea: et vsq; nũc pnũciabo mirabilia tua. Et vsq; in senectam et senium deus ne derelinquas me. Donec annũciem brachiũ tuũ generatõi omni que ventura est potentiã tuã et iustitiam tuam deus vsq; in altissima que fecisti magnalia: deus quis similis tibi. Quantas ostendisti mihi tribulatões multas et malas. et cõuersus viuificasti me: et de abissis terre iterum reduxisti me. Multiplicasti magnificentiã tuam et cõuersus consolatus es me. Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatẽ tuã deus: psallã tibi in cithara sancte israel. Exultabũt labia mea cũ cãtauero tibi: et anima mea quã redemisti. Sed et lingua mea tota die meditabitur iustitiã tuam cũ confusi et reuariti fuerint qui querunt mala mihi.

Deus iudicium tuum regi da: et iustitiam tuam filio regis. Iudicare populũ tuum in iustitia: et pauperes tuos in iudicio. Suscipiãt mõtes pacem populo: et colles iustitiam. Iudicabit pauperes populi: et saluos faciet filios pauperum: et humiliabit calumniatorem. Et pmanebit cũ sole et ante lunam in generatione et generatõem. Descendet sicut pluuia in vellus: et sicut stillicidia stillantia super terram. Orietur in diebus eius iustitia et abundantia pacis donec auferatur luna. Et dominabitur a mari vsq; ad mare: et a flumine vsq; ad terminos orbis terrarum. Coram illo procident ethyopes: et inimici eius terram lingẽt. Re

ges tharsis ⁊ insule mūera offerent: reges arabū ⁊ saba dona adducent. Et adorabunt eum omnes reges: oēs gentes seruient ei. Quia liberauit pauperem a potēte: ⁊ pauperem cui non erat adiutor. Parcet pauperi ⁊ inopi: ⁊ animas pauperum saluas faciet. Ex vsuris ⁊ iniquitate redimet animas eor̄: ⁊ honorabile nomen eorum coram illo Et viuet ⁊ dabitur ei de auro arabie: ⁊ adorabunt de ipso semper: tota die benedicēt ei. Erit firmamentum in terra in summis montium super extolletur super libanum fructus eius: ⁊ florebunt de ciuitate sicut fenum terre. Sit nomen eius benedictū in secula ante solem permanet nomen eius. Et benedicentur in ipso oēs trib⁹ terre: oēs gentes magnificabūt eū. Benedictus domin⁹ deus israel: q̄ facit mirabilia solus Et benedictum nomen maiestatis eius in eternum: ⁊ replebitur maiestate eius oēs terra fiat fiat. Glo. Añ. Esto mihi dñe in deum ptectorem.

Quam bonus israel deus his qui recto sunt corde Mei autē pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei. Quia celaui super iniquos pacem peccatorum videns. Quia non est respect⁹ morti eorum: ⁊ firmamentum in plaga eorū. In labore hominum non sunt: ⁊ cum hominib⁹ non flagellabūtur. Ideo tenuit eos superbia: operti sunt iniq̄tate ⁊ ipietate sua. Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectū cordis. Cogitauerunt ⁊ locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sūt Posuerunt in celū os suum: ⁊ lingua eorum transiuit in terra. Ideo conuertetur popul⁹ meus hic: ⁊ dies plen inuenient in eis. Et dixerunt quomodo scit deus: ⁊ si est scientia in excelso. Ecce ipsi peccatores ⁊ abundantes in seculo: obtinuerunt diuitias. Et dixi g̃ sine causa iustificaui cor meū: ⁊ laui inter innocentes manus meas'. Et fui flagellat⁹ tota die: ⁊ castigatio mea in matutinis. Si dicebā narrobo sic: ecce nationem filiorum reprobaui. Existimabam vt cognoscerem hoc laborem añ me. Donec intrem in sanctuarium dei: ⁊ intelligam in nouissimis eorū. Verūtamen ꝓpter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarentur. Quomō facti sunt in desolationez subito defecerūt: perierunt propt iniq̄tatē suā. Velut somniuz surgentiū domine in ciuitate

Feria 5

tua: imaginē ipor ad nihilū
rediges. Q uia inflammatū
est cor meū. z renes mei com/
mutati sunt: z ego ad nihiluz
redactus sum z nesciui. V t
iumētum factus sum apō te:
z ego semp tecum. T enuisti
manū dexterā meā: z in volū/
tate tua deduxisti me. z cum
gloria suscep isti me. Q uid
eī mihi est in celo: z a te qd
volui sup terraz. D efecit ca
ro mea z cor meum ōs cordis
mei z pars mea ōs in eternū.
Q uia ecce qui elongant se a
te peribūt: perdidisti omnē q
fornicatur abs te. M ihi aūt
adherere deo bonū est: pone/
re in deo spem meā V t an/
nunciem omes pdicatōes tu/
as: in portis filie sion.

Ut quid deus repulisti
in finē: iratus est furor tu⁹ su
per oues pascue tue. D emor
esto congregationis tue: quā
possedisti ab initio. R ede/
misti virgaz hereditatis tue:
quā possedisti ab initio. R e
demisti virgā hereditatz tue:
mons syon in quo habitasti i
eo. L eua manus tuas in su/
perbias eor i finē: quāta ma/
lignatus ē inimicus in sācto.
Q t gloriati sūt q oderūt te:
in medio solēnitatz tue. P o
suerunt signa sua signa z non
cognouerūt sicut in exitu sup
summū. Q uasi in silua lig/
noz securibus excideūt ianu
as eius in idipm: in securi et
ascia deiecerūt eā. I ncenderī
ignī sanctuariū tuū in terra
polluerūt tabernaculū uomis
tui. D ixerūt in corde suo co
gnatio eoz simul: quiescere fa
ciamus omes dies festos dei
a terra. S igna nostra nō vi/
dimus. ia non est propheta et
nos non cognoscet amplius.
V sqquo deus improperā/
bit inimicus: irritat aduersa/
rius nomē tuū in finez. V t
quid auertis manū tnā z dex
terā tuā de medio sinu tuo i fi
nez. D eus aūt rex noster an
te secula operatus est salutem
in medio terre. T u confirma
sti in virtute tua mare: contri
bulasti capita draconū i aqs
T u confregisti capita draco
nis: dedisti eū escam populis
ethyopum. T u disrupisti fō
tes z torrentes: tu siccasti flu/
uios ethan. T uus est dies
z tua est nox: tu fabricatus es
auroram z solem. T u fecisti
omes terminos terre: estatem
z ver tu plasmasti ea. M emor
esto huius inimicus improp
rauit dño: z populus insipiēs
incitauit nomē tuū. N e tra
das bestijs animā confitentē
tibi: z animas paupm tuo: uz
ne obliuiscaris i finē. R espi
ce in testamētū tuū. qz repleti
sunt terre domib⁹ iniquitatū.

Ne auertatur humilis factus confusus paup & inops laudabūt nomē tuū. Exurge deus iudica causam tuam: memor esto improperior tuorū eor que ab insipiēte sunt tota die. Ne obliuiscaris voces inimicor tuor: superbia eorum qui te oderūt ascendit sēper Gloria. Añ. Liberasti virgam hereditatis tue dñe.

Confitebimur tibi deꝰ confitebimur & inuocabimus nomē tuū. Narrabimus mirabilia tua cū accepero tempus: ego iusticias iudicabo. Liquefacta est terra. & omnes qui habitant in ea: ego confirmaui colūnas eius Dixi iniquis nolite inique agere: & delinquentib nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altū cornu vestrum: nolite loqui aduersus deum iniquitatē. Quia nec ab oriēte nec ab occidēte nec a desertis montibus qm deus iudex est Hūc humiliat & hūc exaltat. qr calix in manu dñi vini meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc. Uerūtamen fex eius non est exinanita: bibent omēs peccatores terre. Ego aūt annūcia bo in seculum: cātabo deo iacob. Et omnia cornua peccatorum confringam & exaltabuntur cornua iusti.

Notus in iudea deus in israel magnum nomen eius Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in sion. Ibi confregit potentias arcuū: scutū & gladium & bellum. Illuminans tu mirabiliter a montibus eternis. turbati sūt omēs insipientes corde. Dormierunt somnū suum: & nihil inuenerūt omēs viri diuitiarū in manibus suis Ab increpatōne tua deꝰ iacob: dormitauerūt q̄ ascenderūt equos. Tu terribilis es & quis resistet tibi: ex tunc ira tua. De celo auditus fecisti iudicium: terra tremuit & quieuit. Cum exurgeret in iudicio deus vt saluos faceret omnes mansuetos terre. Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi & reliquie cogitationis diem festum agent tibi. Uouete & reddite domino deo vestro omēs qui in circuitu eius affertis munera. Terribili et ei qui aufert spiritum principū: terribili apd reges terre. Gloria Añ. Et inuocabimus nomē tuū dñe.

Uoce mea ad dominum clamaui: voce mea ad deū & intendit mihi. In die tribulationis mee deū exquisiui manib meis nocte cōtra eū: & non sū deceptus Renuit cōsolari anima mea. me-

mor fui dei ⁊ delectatus sum:
⁊ exercitatus suꝫ. ⁊ defecit spi-
ritus meus. Anticipauerūt
vigilias oculi mei: turbat⁹ sū
⁊ non sum locutus. Cogita
ui dies ātiquos: ⁊ annos eter
nos in mente habui. Et me
ditatus sum nocte cum corde
meo: ⁊ exercitabar ⁊ scopebaꝫ
spiritum meum. Nunquid ī
eternum proijciet ds ⁊ nō ap-
ponet vt complacitior sit ad-
huc. Aut in finē miscdiaꝫ su
am abscidet: a generatōne in
generationem. Aut obliuis-
cetur misereri deus: aut conti-
nebit ī ira sua miscdias suas.
Et dixi nūc cepi: hec muta-
tio dextere excelsi. Memor
fui opeꝝ dñi qꝛ memor ero ab
initio mirabiliū tuoꝝ Etem e
ditabor in omib⁹ operib⁹ tu-
is: ⁊ in adinuentōnib⁹ tuis ex
ercebor. Deus in sancto via
tua: quis deus magnus sicut
deus noster: tu es de⁹ qui fa-
cis mirabilia. Notam feci-
sti in populis virtutem tuaꝫ:
redemisti in brachio tuo po-
pulū tuū filios iacob ⁊ ioseph
Viderūt te aque deus. vide
rūt te aque ⁊ timuerūt: ⁊ tur-
bate sunt abyssi Multitudo
sonitus aquarū: vocem dede
rūt nubes. Eteni sagitte tue
transeūt: vox tonitrui tui ī ro
ta. Illuxerūt choruscationes
tue orbi terre: cōmota est ⁊ cō
tremuit terra In marivia tua
⁊ semite tue in aquis multis:
⁊ vestigia tua nō cognoscētur
Deduxisti sicut oues popu-
luꝫ tuū ī manu moysi ⁊ aarō.
Attendite popule meus
legem meā inclinate au
rem vestrā in verba oris mei.
Aperiaꝫ in parabolis os me
um: loquar propositiones ab
initio. Quanta audiuimus
⁊ cognouimus ea: ⁊ pr̄es no-
stri narrauerūt nobis. Non
sunt occultata a filijs eorum:
in generatōne altera. Narrā
tes laudes dñi ⁊ virtutes ei⁹
⁊ mirabilia eius q̄ fecit. Et
suscitauit testimoniū ī iacob:
⁊ legem posuit ī israel Quā-
ta mandauit patribus nr̄is
nota facere ea filijs suis vt co
gnoscat generatio alt̄a Filij
qui nascētur ⁊ exurgēt: ⁊ enar
rabunt filijs suis. Vt ponāt
in deo spem suam ⁊ nō obliui
scant̄ opeꝝ dei: ⁊ mādata ei⁹
exquirant. Ne fiant sicut pa
tres eorū: generatio praua et
exasperans. Generatio q̄ nō
direxit cor suū ⁊ nō est credi-
tus cū ḋo spūs ei⁹. Filij ef-
frem intendentes ⁊ mittētes
arcū: conuersi sūt in die belli.
Nō custodierūt testamētum
dei: ⁊ in lege eius noluerūt am
bulare. Et obliti sunt bene-
factoꝝ eius: ⁊ mirabiliū eius
que ostendit eis. Corā pr̄ib⁹

eoꝝ fecit mirabl'ia ī terra egip
ti in cāpo taneos Interrupit
mare ⁊ ꝑduxit eos: ⁊ statuit
aq̄s q̄si ī vtre. Et deduxit e-
os in nube diei: ⁊ tota nocte ī
illuminatōe ignis. Interru-
pit petraꝫ in heremo: ⁊ adaq̄-
uit eos velut in abysso multa
Et eduxit aquā de petra: et
deduxit tanq̄ꝫ flumīa aquas
Et aꝓposuerūt adhuc pecca
re ei: in ira excitauerūt excelsū
in inaquoso. Et temptaue-
rūt deū in cordibꝫ suis: vt pe-
terent escas animabus suis.
Et male locuti sunt de deo:
dixerūt nūquid poterit d̄s pa
rare mēsam ī deserto. Qm̄ ꝑ
cussit petrā ⁊ fluxerūt aque: ⁊
torrētes inundauerūt. Nun
quid et panē poterit dare aut
parare mēsam ꝓpl'o suo. Ideo
audiuit dn̄s ⁊ distulit: ⁊ ignis
accēsus ē in iacob. ⁊ ira ascen
dit in israel. Quia nō credi-
derūt ī d̄o: nec sperauerūt ī sa-
lutari eius Et mādauit nu
bibꝫ desuꝑ: ⁊ ianuas celi ape
ruit. Et pluit illis māna ad
māducādū: ⁊ panē celi dedit
eis. Panē angeloꝝ māduca
uit hō: cibaria misit eis ī abū
dātiā. Trāstulit austrū d̄ ce
lo: ⁊ induxit ī virtute sua affri
cū. Et pluit suꝑ eos sic̄ pul-
uerē carnes: ⁊ sicut arenā ma-
ris volatilia pēnata. Et ceci
derūt in medio castroꝝ eoꝝ
circa tabernacula eoꝝ Et
māducauerūt ⁊ saturati sunt
nimis: ⁊ desideriū eoꝝ attulit
eis. nō sūt fraudati a deside-
rio suo. Adhuc esce eoꝝ erāt
ī ore ipoꝝ: ⁊ ira dei ascēdit su-
per eos. Et occidit pingues
eorū: ⁊ electos israel impedi-
uit. In om̄ibꝫ his peccauerūt
adhuc ⁊ nō crediderūt ī mira
bilibꝫ eius. Et defecerūt in
vanitate dies eoꝝ: ⁊ anni eoꝝ
cū festinatōe. Cuꝫ occideret
eos q̄rebāt eū ⁊ reuertebātur
⁊ diluculo veniebant ad euꝫ.
Et rememorati sūt qꝛ deus
adiutor ē eoꝝ: ⁊ d̄s excelsus re
dēptor eoꝝ ē. Et dilexerunt
eū in ore suo: ⁊ lingua sua mē-
titi sūt ei. Cor aūt eoꝝ n̄ erat
rectū cuꝫ eo: nec fideles habiti
sūt ī testamento eiꝰ Ipse autē
est misericors ⁊ ꝓpiciꝰ fiet pec
catis eoꝝ: ⁊ non disꝑdet eos.
Et abūdauit vt auerteret irā
suā: ⁊ nō accēdit oēm irā suaꝫ.
Et recordatus ē qꝛ caro sūt
spūs vadens ⁊ non rediens.
Quotiēs exacerbauerūt euꝫ
in deserto: in ira cōcitauer̄t eū
ī inaq̄so. Et cōuersi sūt ⁊ tēp
tauerūt deū: ⁊ sctm̄ isrl' exacer
bauerūt. Nō sunt recordati
manꝰ eiꝰ die q̄ redemit eos d̄
manu tribulātis. Sicut po-
suit ī egipto signa sua ⁊ ꝑdi-
gia sua ī cāpo taneos Et cō
uertit ī sāguinē flumina eoꝝ: ⁊

ímbres eoꝝ ne biberẽt. Et
sit in eos cynomiã ꝛ comedit
eos ꝛ ranam: ꝛ dispdidit eos
Et dedit erugini fructus eo
rum: ꝛ labores eorũ locuste.
Et occidit in grãdine vine
as eoꝝ: ꝛ moros eoꝝ ī pruina
Et tradidit grandini iumẽ
ta eoꝝ: ꝛ possessionem eoꝝ ig
ni. Misit in eos iram indig
nationis sue: indignationem
ꝛ iram ꝛ tribulationem: īmis
sionẽ p angelos malos. Uiã
fecit semite ire sue: non peper
cit a morte animarũ eoꝝ: ꝛ iu
menta eoꝝ in morte conclusit
Et percussit omne primogeni
tum in terra egypti: primiti
as omis laboris eoꝝ in tab
naculis cham. Et abstulit si
cut oues populũ suũ: ꝛ pduxit
eos tanq̃ gregem ī deserto
Et eduxit eos in spe ꝛ nõ ti
muerũt: ꝛ inimicos eoꝝ ope
ruit mare. Et induxit eos in
montẽ sanctificatiõis sue. mõ
tem quem acquisiuit dextera
eius. Et eiecit a facie eorũ
gentes: ꝛ sorte diuisit eis ter
ram in funiculo distributõis
Et habitare fecit in taber
naculis eoꝝ: trib̃ israel. Et
temptauerũt ꝛ exacerbauerũt
deum excelsum: ꝛ testimonia
eius non custodierũt. Et a
uerterũt se ꝛ non seruauerunt
pactũ quẽadmodũ patres eo
rum: conuersi sunt in arcũ p
uum. In ira concitauerũt eũ
in collib̃ suis: ꝛ in sculptilib̃
suis, ad emulationem eũ pro
uocauerũt. Audiuit deus ꝛ
spreuit: ꝛ ad nihilum redegit
valde israel. Et repulit tab
naculum sylo: tabernaculum
suũ vbi habitauit in homini
bus. Et tradidit in captiui
tatem virtutẽ eoꝝ ꝛ pulchri
tudinem eoꝝ ī manus inimi
ci. Et cõclusit in gladio' po
pulũ suũ: ꝛ hereditatem suam
spreuit. Iuuenes eoꝝ come
dit ignis: ꝛ virgines eoꝝ non
sunt lamentate Sacerdotes
eoꝝ in gladio ceciderũt: ꝛ vi
due eoꝝ nõ ploraãbtur. Et
excitatus est tanq̃ dormiens
dñs: tanq̃ potans crapulat9
a vino. Et percussit inimicos
suos in posteriora: obprobri
um sempiternũ dedit illi. Et
repulit tabernaculũ ioseph: ꝛ
tribum effrem nõ elegit Sed
elegit tribum iuda: montẽ sy
on quem dilexit. Et edifi
cauit sicut vnicornis sãctifica
um suum in terra: quã funda
uit in secula. Et elegit da
uid seruum suũ. ꝛ sustulit eum
de gregib̃ ouiũ: de postfetan
tes accepit eum. Pascere ia
cob seruum suũ: ꝛ israel here
ditatez suam. Et pauit eos
in innocẽtia cordis sui: ꝛ in in
tellectib̃ manuũ suarũ dedu
xit eos. Glo. Ãñ. Attendi

te popule meus legem meaz.
Deus venerūt gentes in
hereditatem tuam: pol-
luerunt templum sctm̄ tuuz.
posuerūt hierusalē in pomoꝝ
custodiā. Posuerūt mortici
nia seruoꝝ tuoꝝ: escas volati
libꝫ celi: carnes sanctoꝝ tuoꝝ
bestijs terre. Effuderūt san
guinem eoꝝ tanq̄ aquā i cir-
cūitu hierusalē: ⁊ nō erat qui
sepeliret. Facti sumus obꝓ
briū vicinis nostris: subsāna-
tio ⁊ illusio his qui in circūi-
tu nostro sunt. Usq̄q̄ dn̄e
irasceris in finem: accendetur
velut ignis zelus tuus. Ef-
funde iram tuā in gentes que
te non nouerūt: ⁊ in regna que
nomē tuum nō inuocauerūt.
Quia comederūt iacob ⁊ lo
cū eius desolauerūt. Ne me
mineris iniquitatū nostrarū
antiquarū: cito anticipēt nos
misericordie tue: qꝛ pauperes
facti sū nimis. Adiuua nos
deus salutaris noster: ⁊ prop
ter gloriam nomis tui domie
libera nos: ⁊ ꝓpicius esto pec
catis nostris ꝓpter nomē tuū.
Ne forte dicant in gentibus
vbi est deus eoꝝ: ⁊ innotescat
in natōibꝫ coraz oculꝫ nostris
Ultio sanguinis seruoꝝ tuo
rū qui effusus est. introeat in
conspectu tuo gemitus cōpe-
ditoꝝ. Scd̄m magnitudinē
brachij tui posside filios mor
tificatoꝝ. Et redde vicinis
nostris septuplum ī sinu eoꝝ:
improperium ipsoꝝ quod ex-
probrauerūt tibi dn̄e. Nos
autē populus tuꝰ ⁊ oues pa-
scue: confitebimur tibi in secu
lum. In generatōe ⁊ generati
onē annūciabimꝰ laudē tuā.
Qui regis israel intende
qui deducis velut ouez
ioseph. Qui sedes super che
rubin manifestare corā effra-
im: beniamin ⁊ manasse Ex
cita potentiā tuam et veni vt
saluos facias nos. Deus cō
uerte nos ⁊ ostende faciem tu
am ⁊ salui erimus. Domine
deus virtutū quousq̄ irasce-
ris sup̄ orationē serui tui Ci
babis nos pane lachrymarū
⁊ potū dab̄ nob̄ in lachrymis
in mensura. Posuisti nos in
contradictionem vicinis no-
stris: ⁊ inimici nostri subsāna
uerūt nos. Deus virtutū cō
uerte nos: ⁊ ostende faciem tu
am ⁊ salui erimus. Vineam
de egipto transtulisti: eiecisti
gentes ⁊ plantasti eā. Dux
itineris fuisti in conspectu eiꝰ
⁊ plantasti radices eius ⁊ im
pleuit terram. Operuit mō
tes vmbra eius: ⁊ arbusta eiꝰ
cedros dei Extendit palmi
tes suos vsq̄ ad mare: ⁊ vsq̄
ad flumen ꝓpagines eiꝰ Ut
quid destruxisti maceriam eiꝰ
et vindemiant eam omnes q̄

Laudes

ꝑtergrediũt viã. Exterminauit eã aper de silua: et singularis ferus depastus ē eã Deꝰ virtutũ cõuertere: respice d̃ celo et vide: et visita vineã istam Et ꝓfice eã quã plãtauit dextera tua et sup filiũ quē cõfirmasti tibi. Incensa igni et suffossa: ab increpatõe vultꝰ tui peribũt Fiat manus tua super virũ dextere tue: et sup filium hominis quem confirmasti tibi. Et non discedimꝰ a te viuificabis nos et nomẽ tuuꝫ inuocabimus Dñe deus virtutũ cõuerte nos: et ostende faciẽ tuã et salui erimꝰ. Gloria. añ Propicius esto peccatis nr̃is ℣. Gaudebũt labia mea cuꝫ cantauero tibi. Et anima mea quã redemisti. Añ lauꝺ. ℣ Fiat misericordia tua dñe super nos Ad lauꝺ ps̃. Miserere. Añ. Auerte faciẽ tuã a peccatꝫ meis

O Omine refugium factus es nobis a generatõne in gñatiõnem. Priusq̃ montes fierent aut formaretur terra et orbis: a seculo et vsq̃ in seculũ tu es deus Ne auertas hominẽ in hũilitatẽ: et dixisti: cõuertimini filij hominũ. Quoniam mille anni añ oculos tuos: tanq̃ dies hesterna que preteriit Et custodia in nocte que ꝓ nihilo habebit eorꝫ anni erũt. Mane sicut herba transeat mane floreat et trã seat: vespe decidat induret et arescat. Quoniam defecimꝰ in ira tua: et in furore tuo turbati sumus. Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo sc̃m nr̃m in illuminatõne vultꝰ tui Quoniam omnes dies nostri defecerũt: et in ira tua defecimꝰ. Anni nostri sicut aranea meditabunt dies annoꝝ nostroꝝ in ipsis septuaginta anni. Si aũt in potentatibꝫ octoginta anni: et amplius eoꝝ labor et dolor Quoniam supuenit mansuetudo: et corripiemur. Quis nouit potẽtatem ire tue: et ꝓ timore tuo irã tuã dinumerare. Dexterã tuã sic notã fac: et eruditos corde in sapiẽtia. Conuertere dñe vsq̃quo: et deprecabilis esto sup seruos tuos Repleti sumus mane misericordia tua et exultabimus et delectati sumus in omnibꝫ diebꝫ nostris Letati sumus ꝓ diebꝫ quibus nos humiliasti: annis quibus vidimus mala. Respice in seruos tuos et in opera tua: et dirige filios eoꝝ. Et sit splendor dñi dei nostri sup nos: et opera manuũ nostrarũ dirige sup nos: et opus manuum nostrarum dirige Gloria patri et filio. Sicut erat in ꝓncipio. Añ. Dñe refugiuꝫ tu factus es nobis. ps̃ Deus deus meus. Añ. In matutinis domine meditabor in te.

Cantemus domino glori
ose enī magnificatus est
equum ⁊ ascensorem proiecit
in mare. Fortitudo mea et
laus mea dominus: ⁊ factus
est mihi in salutem. Iste deꝰ
meus et glorificabo eum: deꝰ
patris mei ⁊ exaltabo eum.
Dominus quasi vir pugna-
tor omīpotens nomen eius:
currus pharaonis: ⁊ exercituꝫ
eius proiecit in mare. Ele-
cti pricipes eius submersi sūt
in mari rubro. abyssi operue-
rūt eos: descenderūt in ꝓfun-
dū quasi lapis. Dextera tua
domine magnificata ē in for
titudine: dextera tua dñe per
cussit inimicum: ⁊ in multitu
dine glorie tue deposuisti ad-
uersarios meos. Misisti irā
tuā que deuorauit eos sic sti-
pulam: ⁊ in spū furoris tui cō
gregate sūt aque. Stetit vn-
da fluens: cōgregate sūt abis-
si in medio mari. Dixit ini-
micus persequar ⁊ comprehē
dam diuidam spolia imple-
bitur anima mea. Euagina
bo gladium meuꝫ: interficiet
eos manus mea. Flauit spi
ritus tuus ⁊ operuit eos ma-
re: submersi sunt quasi plum-
bum in aquis vehementibus
Quis similis tui in fortibus
domine. quis similis tui ma-
gnificus in sanctitate terribil'
atqꝫ laudabilis ⁊ faciens mi
rabilia. Extendisti manum
tuam ⁊ deuorauit eos terra:
dux fuisti in misericordia tua
populo tuo quem redemisti.
Et portasti eum in fortitu-
dine tua. ad habitaculum sā-
ctum tuum. Ascenderūt po
puli ⁊ irati sunt: dolores obti
nuerūt habitatores philistijꝫ
Tunc conturbati sunt princi
pes edom robustos moab ob
tinuit tremor: obriguerūt om
nes habitatores chanaan Ir
ruat super eos formido ⁊ pa-
uor: in magnitudine brachij
tui. Fiant imobiles quasi
lapis donec ꝑtrāseat populus
tuus domine: donec ꝑtranse-
at populus tuus iste quē pos
sedisti. Introduces eos ⁊ plā
tab' in mōte hereditatis tue:
firmissimo habitaculo tuo: qd̄
oꝑatus es dñe. Sanctuariū
tuū dñe quod firmauerūt ma
nus tue: dñs regnabit in eter-
nū ⁊ vltra. Ingressus est enim
pharao cum curribus ⁊ equi-
tib' eius ī mare: ⁊ reduxit suꝑ
eos dñs aquas maris Filij
aūt isrl' ambulauerūt ꝑ siccuꝫ
in medio eiꝰ. Glia. Añ. In
eternū dñs regnabit ⁊ vltra.
ps. Laudate. Añ. In sono
tube laudate eū Hymnus.
Ecce iā noctꝫ. ℣. Repleti su-
mus Suꝑ bñd añ. In scita
te ꝑuiamꝰ dño ⁊ liberabit nos
ab inimicꝫ nr̄is Fe. vi. Inuit

Feria 6

Dominū qui fecit nos. Veni
te adoremus. ps̄. Venite.

In nocturno ps̄.

Exultate deo adiu
tori nostro: iubila/
te deo iacob. Su
mite psalmū et da
te tympanum: psalteriū iocū/
dum cum cithara. Bucina/
te in neomenia tuba in insig/
ni die solēnitatis vr̄e. Quia
preceptum ī israel est: ⁊ iudi/
cium deo iacob. Testimoni
um in ioseph posuit illud cuꝫ
exiret de terra egypti: linguaꝫ
quā nō nouerat audiuit. Di
uertit ab oneribus dorsū ei⁹:
manus eius in cophino serui
erūt. In tribulatōne inuoca/
sti me ⁊ liberaui te: exaudiui
te in abscondito tempestatis:
ꝓbaui te apud aquam cōtra/
dictionis. Audi popul⁹ me
us ⁊ cōtestabor te: israel si au
dieris me non erit in te deus
recens neqꝫ adorabis deū ali
enum. Ego enī sum dn̄s ds
tu⁹ qui eduxi te de terra egyp
ti: dilata os tuū ⁊ implebo il/
lud. Et non audiuit popul⁹
meus vocem meā: ⁊ israel nō
intēdit mihi. Et dimisi eos
ꝑm desideria cordis eoꝝ: ibūt
in adinuentiōib⁹ suis. Si po
pulus meus audisset me isra/
el si in vijs meis ambulasset.
Pro nihilo forsitā inimicos
eoꝝ humiliassem: ⁊ sup tribu/
lantes eos misissez manū me
am. Inimici dn̄i mentiti sūt
ei: ⁊ erit tempus eoꝝ in secula
Et cibauit illos ex adipe fru
menti: ⁊ de petra melle satu/
Deus stetit in rauit eos
synagoga deorum ī me
dio āt deos dijudicat. Usqꝫ
quo iudicatis iniquitatez: et
facies peccatoꝝ sumitis. Iu/
dicate egeno ⁊ pupillo: humi
lē et paupem iustificate. Eri
pite paupem ⁊ egenum d̄ ma/
nu peccatoris liberate. Ne/
scierūt neqꝫ intellexerūt ī tene
bris ambulant: mouebuntur
omnia fūdamēta terre. Ego
dixi dij estis ⁊ filij excelsi om/
nes. Vos aūt sicut homies
moriemini: ⁊ sicut vn⁹ de p̄n
cipibus cadetis. Exurge de
us iudica terrā qm̄ tu heredi
tabis in om̄ib⁹ gentib⁹. Gl'a.
añ. Exultate d̄o adiutori nr̄o
Deus quis similis erit ti
bi: ne taceas neqꝫ cōpe/
scaris deus. Quoniā ecce in
imici sonuerūt: ⁊ qui oderunt
te extulerūt caput. Sup po/
pulum tuū malignauerūt con
siliū ⁊ cogitauerūt aduers⁹ sā
ctos tuos. Dixerūt venite ⁊
disperdamus eos de gente et
nō memoret̄ nomē israel vltra
Qm̄ cogitauerūt vnanimit̄
simul aduersus testamentum
disposuerūt tabernacula idu/
meoꝝ ⁊ hysmaelite. Moab ⁊

agareni gebal z amon' z ama
lech: alienigene cū habitanti
bus tyrū. Etenī assur venit
cū illis: facti sūt in adiutoriū
filijs loth. Et ac illis sic ma
dian z sisare: sicut iabin in tor
rente cyson. Qui sperierūt i en
dor: facti sunt vt stercus terre.
Pone principes eorum sicut
oreb z zeb z zebee z salmana.
Omnes principes eorū: qui
dixerūt hereditate possidea
mus sanctuariū dei. Deus me
us pone illos vt rotam: z sicut
stipulam ante faciem venti.
Sicut ignis qui cōburit sil
uam: z sicut flamma combu
rens montes. Ita perseqūris
illos in tempestate tua: z i ira
tua cōturbabis eos. Imple
facies eorū ignominia: z que
rent nomē tuū dñe. Erubes
cant z conturbētur in seculuz
seculi: z cōfundātur z pereant
Ut cognoscant qz nomē ti
bi dñs: tu solus altissimus in
Quam dile
cta tabernacula tua dñe
virtutū: cōcupiscit z deficit a
nima mea in atria dñi. Cor
meum z caro mea exultauerūt
in deum viuū. Etenī passer
inuenit sibi domū z turtur ni
dū sibi vbi pōat pullos suos.
Altaria tua domine virtu
tum rex meus z deus meus.
Beati qui habitant i domo
tua: in secula seculoz laudā
būt te. Beatus vir cuius est
auxilium abs te: ascensiones
in corde suo. dispositit in val
le lachrymarū in loco quē po
suit. Etenī benedictōes da
bit legislator: ibūt de virtute
in virtutem: videbitur ds de
orū in syon Dñe ds virtutū
exaudi orationē meā: auri
percipe deus iacob. Protec
tor noster aspice de' z respi
ce in faciem christi tui Quia
melior est dies vna in atrijs
tuis super milia. Elegi ab
iectus esse i domo di mei ma
gis q̄z habitare in tabernacu
lis peccatoz. Quia miseri
cordiam z veritatē dilīgit de
us: grām z gloriam dabit do
min'. Nō p̄uabit bōis eos
qui ambulāt in innocētia do
mine virtutū: beatus homo
q̄ sperat in te. Gloria. Añ.
Tu solus altissimus sup om
Benedixisti nē terram.
domine terraz tuā: auer
tisti captiuitatem iacob Re
misisti iniquitatem pleb tue:
operuisti oīa peccata eorum
Mitigasti omnē iram tuaz
auertisti ab ira indignatiōis
tue. Conuerte nos ds saluta
ris noster: z auerte iram tuam
a nobis. Nunquid in eter
num irascēris nobis: aut ertē
des iram tuā a generatōe i ge
nerationē. Deus tu cōuers'
viuificabis nos: z plebs tua

feria 6.

letabitur in te. Ostende nobis dñe misericordiam tuaz: z salutare tuum da nob. Audiaz quid loquatur in me dominus deus: qm loquet pacē in plebē suā. Et sup sanctos suos: z in eos qui conuertunt ad cor. Uerūtamen prope timentes eum salutare ipius vt inhabitet gloria in terra nra. Misericordia z veritas obuiauerunt sibi: iustitia z pax osculate sunt. Ueritas de terra orta est: z iustitia de celo prospexit. Etenī dns dabit benignitatem: z terra nostra dabit fructuz suum Iustitia ante eum ambulabit z ponet in via

Inclina gressus suos. domine aurem tuam: et exaudi me quoniam inops et pauper sum ego. Custodi animā meā qm sanctus sū: saluum fac seruū tuū deus meus sperantē in te. Miserere mei domine qm ad te clamaui tota die. letifica animā serui tui qm ad te dñe animā meā leuaui Quoniā tu dñe suauis z mitis: z multe misericordie omnib⁹ inuocantib⁹ te. Auribus percipe dñe orationē meā z intende voci deprecatōis mee In die tribulatōnis mee clamaui ad te qz exaudisti me. Non est similis tui in dijs dne: z nō ē scm opa tua Omnes gētes quascunq fecisti venient z adorabūt coram te dne z glorificabūt nomē tuum Quoniā magnus es tu: z faciēs mirabilia: tu es deus solus. Deduc me dñe in via tua z ingrediar in veritate tua: letetur cor meū vt timeat nomen tuū, Confitebor tibi dne deus meus in toto corde meo: z glorificabo nomē tuū in eternuz. Quia misericordia tua magna est sup me: et eruisti animā meā ex inferno inferiori. Deus iniqui insurrexerūt sup me: z synagoga potentiū quesierūt animā meaz z nō proposuerūt te in cōspectu suo. Et tu dne deus miserator z misericors patiens z multe misericordie z verax. Respice in me z miserere mei: da imperiū tuum puero tuo: z saluum fac filiū ancille tue Fac mecum signum in bono vt videant qui oderunt me z confundant qm tu dñe adiuuisti me. et consolatus es me Gl'a patri et filio z spiritui sancto. Sicut erat in principio. zc.

Ant. Bñdixisti dñe terrā tuā

Fundamenta eius in montibus sanctis: diligit dominus portas syon: sup omnia tabernacula iacob. Gloriosa dicta sūt de te ciuitas dei. Memor ero raab z babilōis scientium me. Ecce alienigene z tyrus z populꝰ ethyopuz

hi fuerũt illic. Nunq̃d siõ di
cet hõ ⁊ hõ natus est in ea: ⁊ ip
se fundauit eam altissimus.
Dñs narrabit in scripturis
populoꝝ ⁊ ꝑncipum hoꝝ qui
fuerũt in ea. Sicut letantiuꝫ
Domniũ habitatio in te.
Domie deus salutꝫ mee
in die clamaui et nocte coraꝫ
te. Intret in cõspectu tuo ora-
tio mea: inclina aurem tuam
ad ꝑcẽ meã. Quia repleta ẽ
malis anima mea: ⁊ vita mea
ĩ inferno appropinq̃uit Esti
matus sũ cũ descẽdẽtibꝫ ĩ la-
cũ. factus sũ sicut hõ sine adiu
torio inter mortuos liber Si
cut vulnerati dormiẽtes in se-
pulcris quoꝝ non es memor
amplius: ⁊ ipi d̃ manu tua re
pulsi sũt. Posuerũt me in la
cu inferiori: in tenebrosis ⁊ in
vmbra mortis. Sup me con
firmatus est furor tuus: ⁊ om
nes fluctus tuos induxisti su
per me. Longe fecisti notos
meos a me: posuerunt me ab
hominationem sibi. Tradi-
tus sum ⁊ nõ egrediebar: ocu-
li mei languerunt pre inopia.
Clamaui ad te dñe: tota die
expandi ad te manus meas.
Nunquid mortuis facis mi
rabilia aut medici suscitabũt
et confitebũtur tibi Nunq̃d
narrabit aliq̃s ĩ sepulchro mi
sericordiã tuã: ⁊ veritatẽ tuaꝫ
in perditõne. Nunquid co-
gnoscent̃ in tenebris mirabi-
lia tua: ⁊ iusticia tua in terra
obliuionis. Et ego ad te do
mine clamaui: ⁊ mane oratio
mea ꝑueniet te. Ut q̃d dñe
repellis orationẽ meã: auertꝫ
faciem tuã a me. Paup sum
ego ⁊ in laboribꝫ a iuuentute
mea: exaltatus autẽ humilia
tus sum ⁊ conturbatꝰ In me
transierũt ire tue ⁊ terrores tui
cõturbauerũt me. Circũde-
derũt me sicut aqua tota die:
circũdederũt me simul Elon
gasti a me amicum ⁊ ꝓximuꝫ
⁊ notos meos a miseria Gl̃a
patri et filio et spiritui sancto
Sicut erat ĩ principio ⁊ nũc
et semp ⁊ in scl̃a scl̃oꝝ Amen.
Añ. Fundamenta eius ĩ mõ
Misericor- tibꝫ sanctis.
dias dñi in eternum cã
tabo In genera õne ⁊ genera
tionem: veritatem tuam ĩ ore
meo. Qm̃ dixisti in eternuꝫ
misericordia iustificabitur in
celis preparabitur ꝟitas tua
in eis. Disposui testamentũ
electis meis: iuraui dauid ser
uo meo vsq̃ in eternum prepa
rabo semen tuum. Et edifi-
cabo in generatione ⁊ genera-
tionem sedem tuam. Con-
fitebuntur celi mirabilia tua
domine: etenim veritatem tu
am in ecclesia sanctoꝝ Quo
niam in nubibus equabitur
domino: similis erit domino

in filijs dei. Deus qui glorificatur in consilijs sanctorum: magnus et terribilis sup omnes qui in circuitu eius sunt. Domine deus virtutū quis similis tibi: potens es dne: et ꝓbitas tua in circuitu tuo. Tu dominaris potestati maris: motum aūt fluctuum eius tu mitigas. Tu humiliasti sicut vulneratum superbū: in brachio virtutis tue dispersisti inimicos tuos. Tui sunt celi et tua est terra: orbem terre et plenitudinem eius tu fundasti: aquilonem et mare tu creasti: Thabor et hermon in nomine tuo exultabūt tuū brachiū cū potentia. Firmetur manꝰ tua et exaltetur dextera tua: iustitia et iudicium ꝑparatio sedis tue. Misericordia et veritas ꝑcedēt faciē tuā: beatus populus qui scit iubilatōem. Domine in lumine vultus tui ambulabūt: et in nomine tuo exultabūt tota die: et in iustitia tua exaltabūtur. Quoniam gloria virtutis eoꝝ tu es: et in beneplacito tuo exaltabitur cornu nr̄m. Quia dni est assumptio nostra: et sancti israel regis nostri. Tunc locutus es in visiōe sanctis tuis: et dixisti posui adiutoriū in potente: et exaltaui electū de plebe mea. Inueni dauid seruū meū: oleo sancto meo unxi eū. Manus enim mea auxiliabitur ei: et brachiū meū cōfortabit eū. Nihil proficiet inimicus in eo: et filius iniquitatis nō apponet nocere ei. Et concidā a facie ipius inimicos eius: et odiētes eū in fugam conuertam. Et veritas mea et misericordia mea cum ipso et in nomīe meo exaltabit cornu eius. Et ponam in mari manū eius: et in fluminibus dexteram eius. Ipse inuocabit me pater meus es tu: deus meus et susceptor salutis mee. Et ego primogenitū ponam illū excelsum ꝑ regibus terre. In eternū seruabo illi misericordiam meā: et testamentū meum fidele ipi. Et ponam in seculū seculi semen eius et thronū eius sicut dies celi. Si aūt dereliquerint filij eius legē meā et in iudicijs meis non ambulauerint. Si iustitias meas ꝓphanauerint et mandata mea non custodierint. Uisitabo in virga iniquitates eoꝝ: et in verberibus peccata eoꝝ. Misericordiam aūt meam non dispergam ab eo: neq; nocebo in ꝓbitate mea. Neq; prophanabo testamētū meum et q̄ ꝓcedūt de labijs meis non faciam irrita. Semel iuraui in sancto meo si dauid mentiar: semen eius in eternū manebit. Et thronus eius sicut sol in conspectu meo: et sicut luna perfecta in eternum:

ꝛ testis ī celo fidelis. Tu vero repulisti ꝛ destruxisti: distulisti christum tuum. Auertisti testamentū serui tui: ꝓphanasti in terra sanctuariū eius Destruxisti oēs sepes eiꝰ posuisti firmamentū eiꝰ formidinē. Diripuerūt eū oēs trāseuntes viam: factus est obprobriū vicinis suis. Exaltasti dexteram deprimentiū eum: letificasti om̄es inimicos eiꝰ Auertisti adiutorium gladij eius: ꝛ non es auxiliatus ei ī bello Destruxisti eū ab emūdatione: ꝛ sedem eius in terra collisisti. Minorasti dies tēporis eius: perfudisti eum cōfusione. Usq̄quo dñe auertis in finē: exardescit sicut ignis ira tua. Memorare que mea substantia: nunquid em̄ vane constituisti om̄es filios hominū. Quis est homo q̄ viuet et non videbit mortem eruet animā meā de manu īferi. Ubi sūt miscdie tue antique dñe: sicut iurasti dauid in veritate tua. Memor esto domine obꝓbrij seruoꝝ tuoꝝ quod continui ī sinu meo mltarū gentium. Quod exprobrauerūt inimici tui dñe: qđ exprobrauerūt cōmutationez christi tui. Benedictus dominus in eternum fiat fiat.

Deus vltionū dñs: deus vltionū libere egit Exaltare qui iudicas terraz: redde retributionē superb. Usq̄quo peccatores domīe: usq̄quo peccatores gloriabunt Effabūtur ꝛ loquent iniquitatem: loquent om̄es q̄ opantur iniusticiā. Populum tuum dñe humiliauerūt: ꝛ hereditatē tuā vexauerūt Viduam ꝛ aduenam interfecerunt: ꝛ pupillos occiderūt. Et dixerūt non videbit dñs: nec intelliget deus iacob. Intelligite insipientes ī populo: ꝛ stulti aliquādo sapite Qui plātauit aurem nō audiet: aut q̄ finxit oculum nō considerat. Qui corripit gentes non arguet: qui docet hominē scientiā. Dñs scit cogitatōes hominū: qm̄ vane sūt. Beatus homo quem tu erudieris dñe ꝛ de lege tua docueris eum. Ut mitiges ei a diebꝰ mal': donec fodiatur peccatori fouea. Quia non repellit dñs plebem suam ꝛ hereditatē suam non derelinquet. Quoadusq̄ iusticia conuertatur ī iudicium: ꝛ qui iuxta illā omnes qui recto sūt cord Quis consurgat mihi aduersus malignātes: aut quis stabit mecum aduersus opantes iniq̄tatem. Nisi qꝛ dñs adiuuit me: paulominus habitasset ī inferno anima mea. Si dicebam motus est pes meus: mi

sericordia tua dñe adiuuabit me. Scdm multitudinem do
lorꝝ meorꝝ in corde meo: cõso-
latõnes tue letificauerũt ani-
mam meam. Nunquid ad-
heret tibi sedes iniquitatis: q̃
fingis laborẽ in p̃cepto. Cap
tabant in animam iusti: ⁊ san
guinẽ innocentẽ condemna-
bant. Et factus est mihi do
minus in refugium: ⁊ deꝰ me
us in adiutoriũ spei mee. Et
reddet illis iniquitatem ipso-
rum. ⁊ in malicia eorꝝ disper-
det eos: dispdet illos dñs ds
noster. Gloria patri ⁊ fi. Aũ
Benedictꝰ dominꝰ ĩ eternũ.

Venite exultemus domi
no: iubilemus deo salu-
tari nostro. Preoccupemus
faciem eius in confessione: et
in psalmis iubilemꝰ ei. Qm̃
deus magnus dominꝰ: ⁊ rex
magnꝰ sup omes deos. Quia
in manu eius sunt om̃es fines
terre: ⁊ altitudines montium
ip̃ius sũt. Qm̃ ip̃ius ẽ ma-
re ⁊ ip̃e fecit illud: ⁊ siccã ma-
nus eius formauerũt. Veni
te adoremus ⁊ procidamus
⁊ ploremus ante deum q̃ fec̃
nos: qꝛ ip̃e ẽ dñs deus noster.
Et nos populus pascue eius
⁊ oues manꝰ eius. hodie si vo
cem eius audieritis nolite ob
durare corda vestra. Sicut ĩ
irritatõe ſm diem temptatõ-
nis in deserto vbi temptaue-
rũt me patres vestri: ꝓbauerũt
⁊ viderunt opera mea. Qua
draginta annis offensus fui
generatõni illi ⁊ dixi semper:
hi errant corde. Et isti non
cognouerũt vias meas vt iu-
raui in ira mea: si intrabũt in
requiem meam.

Canta-
te dño canticum nouũ
cantate dño om̃is terra. Cã
tate dño et benedicite nomĩ
eius: annũciate de die in diez
salutare eius. Annũciate in
ter gentes gloriam eiꝰ: ĩ om̃i-
bus populis mirabilia eius.
Qm̃ magnus dñs et lauda
bilis nimis: terribilis ẽ sup
omnes deos. Qm̃ om̃es dij
gentiũ demonia: dñs autẽ ce-
los fecit. Cõfessio ⁊ pulchri-
tudo in conspectu eius: sancti
monia et magnificentia ĩ san
ctificatõne eius. Afferte do
mino patrie gentiũ. afferte do
mino gl̃iam ⁊ honorem: affer
te dño gl̃iaz nomini eiꝰ. Tol
lite hostias et introite ĩ atria
eius adorate dñm in atrio sã
cto eius. Cõmoueatur a fa-
cie eius vniuersa terra. dicite
in gentibus qꝛ dominꝰ regna
uit. Etenĩ erexit orbem terre
qui non cõmouebitur: iudica
bit populos in equitate. Le
tent̃ celi et exultet terra. com-
moueatur mare et plenitudo
eius gaudebũt cãpi et omnia
que in eis sunt. Tunc exul-

tabunt omnia ligna siluaruz
a facie dñi qꝛ venit: qm̄ venit
iudicare terram. Iudicabit
orbem terre in equitate: et po
pulos in veritate sua.
Dominus regnauit exul
tet terra: letentur insule mlte.
Nubes et caligo in circuitu
eius: iusticia et iudicium cor-
rectio sedis eius. Ignis ante
ipsum precedet et inflamma-
bit in circuitu inimicos eius.
Illuxerunt fulgura eius orbi
terre: vidit et cōmota ē terra.
Montes sicut cera fluxerunt
a facie dñi: a facie om̄is terre.
Annunciauerūt celi iusticiā
eius: et viderūt om̄es populi
gloriam eius. Confundant̄
omnes qui adorant sculptilia
et qui gloriantur in simulacrꝫ
suis. Adorate deum omnes
angeli eius: audiuit et letata
est sion Et exultauerunt filie
iude propter iudicia tua dñe.
Quoniā tu dominus altissi
mus super omnem terram: ni
mis exaltatus es super om̄es
deos. Qui diligitis domi-
nū odite malū: custodit domi
nus animas sanctoꝝ suoꝝ de
manu peccatoris liberabit eos
Lux orta est iusto: et rectꝫ cor
de leticia. Letamini iusti in
dño et cōfitemini memorie sā
ctificatōis eiꝰ. Gl̄a. añ. Cā
tate dño et bñdicite noī eiꝰ. ℣
Intret orō mea i ꝯspectu tuo
dñe Inclina aurē tuam ad p̄
cē meā. Añ laudes. ℣. Fiat
miscdia tua. Ad laud. psalm̄
Miserere. Añ. Sacrificium
deo spiritus contribulatus.
Domine exaudi oratōez
meaz auribꝫ percipe ob
secrationem meam in verita-
te tua: exaudi me in tua iusti-
cia. Et non intres in iudici-
um cū seruo tuo: qꝛ nō iustifica
bitur in cōspectu tuo om̄is vi
uens. Quia persecutus ē ini
micus animā meam: humili-
auit in terra vitā meam Col
locauit me in obscuris sic mor
tuos seculi: et anxiatus est sup
me spiritus meus: in me ꝯtur
batum est cor meū. Memor
fui dierum antiquoꝝ: medita
tus sum in om̄ibꝫ op:bꝫ tuis: i
factis manuū tuarū medita-
bar. Expandi manus meas
ad te anima mea sicut terra si
ne aqua tibi. Velociter exau
di me dñe: defecit spūs meus
Nō auertas faciem tuam a
me: et simil̄ ero descēdētibꝫ in
lacū. Auditā fac mihi mane
miscdiam tuā: qꝛ i te speraui.
Notā fac mihi viam in qua
ābulē: qꝛ ad te leuaui aīaz me
am Eripe me d̄ inimicꝫ meis
dñe ad te ꝯfugi doce me facer̄
volūtatē tuā qꝛ d̄s meꝰ es tu
Spūs tuꝰ bonꝰ deducet me i
terrā rectam: ꝓpter nomē tuuz
domine viuificab̄ me i eq̄tate

tua. Educes de tribulatiõe
animã meã: ⁊ in misericordia
tua disperdes inimicos me-
os. Et perdes omẽs qui tri
bulãt aĩam meã: qm̃ ego ser-
uus tuus sũ. Gl'ia. Añ. In
veritate tua exaudi me dñe.
Pã. Deus deus meus. Añ
Illumina dñe vultum tuum
Domine au- sup nos.
diui auditionẽ tuam et
timui. Dñe opus tuuz ĩ me
dio annoꝝ viuifica illud. In
medio annoꝝ notum facies:
cum iratus fueris miscdie re-
cordaberis. Deꝰ ab austro
veniet: et sanctꝰ de mõte pha
ran. Operuit celos gloria eꝰ
⁊ laudis eius plena est terra.
Splẽdor eius vt lux erit: cor
nua in manibꝫ eius. Ibi ab-
scõdita est fortitudo eius an-
te faciẽ eius ibit mors Egre
dietur diabolus añ pedes eiꝰ
stetit ⁊ mensus ẽ terrã Aspe-
xit ⁊ dissoluit gẽtes: ⁊ contri-
ti sũt montes seculi. Incurua
ti sũt colles mũdi: ab itineri-
bus eternitatis eiꝰ. Pro ini
quitate vidi tẽtoria ethyopie
turbabũt pelles terre madiã.
Nunq̃d in fluminibꝫ iratus
es dñe aut in fluminibꝫ furor
tuꝰ: aut ĩ mari indignatio tua
Qui ascendis sup eq̃s tuos:
⁊ q̃drige tue saluatio Susci-
tans suscitabis arcũ tuũ: in-
ramẽta tribubꝫ q̃ locutus es.
Fluuios scindes terre: vide
rũt te ⁊ doluerũt mõtes: gur-
ges aq̃rũ trãsijt. Dedit abis
sus vocẽ suam: altitudo ma-
nus suas leuauit Sol ⁊ luna
steterũt in habitaculo suo: in
luce sagittaꝝ tuarũ: ibũt ĩ splẽ
dore fulgurãtis haste tue. In
fremitu conculcabis terram:
in furore obstupefacies gẽtes
Egressus es in salutẽ popl'i
tui in salutem cũ christo tuo.
Percussisti caput de domo
impij: denudasti fũdamentũ
vsqꝫ ad collũ. Maledixisti
sceptris eiꝰ capiti bellatorũ
eiꝰ veniẽtibꝫ vt turbo ad disp
gendũ me. Exultatio eoꝝ si
cut eius qui deuorat pauperẽ
in abscondito. Viam fecisti
in mari: equis tuis in luto aq̃
rum multarũ. Audiui ⁊ con
turbatus est venter meus: a
voce cõtremuerũt labia mea.
Ingrediatur putredo ĩ ossibꝫ
meis: ⁊ subter me scateat Ut
requiescam in die tribulatõis
vt ascendã ad populũ accin-
ctũ nostꝝ. Ficus enĩ nõ flo-
rebit: ⁊ nõ erit germen ĩ vine-
is. Mentietur opus oliue. ⁊
arua non afferent cibũ. Ab-
scidetur de ouili pecus: ⁊ nõ
erit armentum in presepibus
Ego aũt in dño gaudebo et
xeultabo in đo iesu meo. De
us dñs fortitudo mea: ⁊ põet
pedes meos quasi ceruorum.

Et sup excelsa mea deducet me victor: in psalmis canente Gloria. Añ. Dñe audiui auditū tuū et timui. ps Laudate. Añ. In tympano et choro in cordis et organo laudate deū. Hymnus. Ecce iaz. ℣. Repleti sumus. Sup bñdictus añ. Per viscera misericordie dī nostri visitauit nos oriens ex alto. Sabbato Inuitatoriū. Dominū deū nr̄m venite adoremus. ps. Venite exultemus. In noc. psalm⁹

Cantate domīo cāticū nouū qr mirabilia fecit. Saluauit sibi dextera eius: et brachium sanctum eius. Notum fecit dñs salutare suum: in conspectu gentium reuelauit iusticiā suam. Recordatus est misericordie sue et veritatis sue domui israel. Viderunt omnes termini terre salutare dei nostri. Iubilate deo omnis terra: cātate et exultate ⁊ psallite Psallite dño ī cithara ī cithara ⁊ in voce psalmi: in tub̄ ductilibus et voce tube cornee. Iubilate in cōspectu regis domini: moueatur mare et plenitudo eius orbis terrarum: et qui habitant in eo. Flumina plaudent manu simul: mōtes exultabūt a conspectu dñi: qm̄ venit iudicare terraz. Iudicabit orbem terrarū ī iusticia et populos in equitate.

Dominus regnauit irascātur populi: qui sedes super cherubin moueat̄ terra. Dominus ī sion magnus et excelsus super omnes popl̄os Confiteant̄ nomini tuo magno quoniā terribile et sanctū est: et honor regis iudiciū diligit. Tu parasti directōes iudiciuz et iusticiam in iacob tu fecisti. Exaltate dominū deum nostrū: et adorate scabellū pedū eius quoniam sanctū est. Moyses et aaron in sacerdotibus ei⁹: et samuel int̄ eos qui inuocant nomē ei⁹ Inuocabant dominū et ipse exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos. Custodiebant testimonia eius: et p̄ceptum quod dedit illis Domine deus noster tu exaudiebas eos: deus tu propicius fuisti eis et vlciscēs in om̄es adinuentōnes eorum. Exaltate dominū deū nostrū: et adorate in monte sancto eius: quoniam sanctus domin⁹ deus nr̄. Gloria. Añ. Quia mirabilia fecit dominus.

Iubilate domino om̄ is terra: seruite dño in leticia Introite in conspectu eius in exultatione. Scitote quoniam dominus ip̄e est deus: ipse fecit nos et nō ipsi nos Popl̄s

eius et oues pascue ei⁹ introi
te portas eius in cōfessione:
atria eius in hymnis cōfitemi
ni illi. Laudate nomen eius q̄
nia suauis ē dñs. in eternum
misericordia eius: et vsq; in ge
neratōne et generationem veri
tas eius. Psalmus.

Misericordiam et iudici
um cantabo tibi domi
ne Psallā et intelligam in via
immaculata quando venies
ad me Perambulabā in in
nocētia cordis mei: in medio
domus mee. Nō ꝓponebam
ante oculos meos rem iniu
stam facientes p̄uaricationes
odiui. Nō adhesit mihi cor
prauum: declinantē a me ma
lignum non cognoscebā Detra
hētem secreto proximo suo
hūc p̄sequebar. Superbo oculo
et insatiabili corde: cum hoc nō
edebam. Oculi mei ad fide
les terre vt sedeant mecū: am
bulans in via immaculata hic
mihi ministrabat. Non ha
bitabit in medio dom⁹ mee
q̄ facit superbiā. qui loquitur
iniqua: nō direxit in cōspectu
oculoꝝ meorū. In matutino
interficiebā omes pctōres ter
re: vt disperderem de ciuitate
dñi omes operantes iniquitatē
Gloria patri et filio et spiri
tui sancto Sicut erat in prin
cipio et nūc et semper et in secu
la seculorum Amen. Iu
bilate deo oīs terra. psalm⁹
Domie exaudi orōez me
am et clamor me⁹ ad te
veniat Nō auertas faciē tuā
a me: in quacūq; die tribulor
inclina ad me aurē tuā. In q̄
cunq; die inuocauero te velo
citer exaudi me Quia defece
rūt sicut fumus dies mei: et os
sa mea sicut cremium aruerūt
Percussus sum vt fenū et aru
it cor meum: q̄ oblitus sum
comedere panē meū. A voce
gemitus mei adhesit os meū
carni mee. Similis fact⁹ sum
pellicano solitudinis: fact⁹ sū
sicut nycticorax in domicilio
Vigilaui et factus sum sicut
passer solitarius in tecto To
ta die exprobrabant mihi ini
mici mei: et qui laudabāt me
aduersū me iurabant Quia
cinerem tanq̄ panem mādu
cabam: et poculū meū cū fletu
miscebam. A facie ire et indi
gnationis tue: q̄ eleuans al
lisisti me. Dies mei sicut vm
bra declinauerūt: et ego sicut
fenum arui. Tu autē domie
in eternum permanes: et me
moriale tuū in generatōne et
generatōnem. Tu exurgens
misereberis syō: quia tempus
miserendi eius quia venit tē
pus. Quoniā placuerūt ser
uis tuis lapides eius: et terre
eius miserebūtur. Et time
bunt gētes nomen tuum dñe

mīe:et omnes reges terre glo-
riam tuam Quia edificauit
dñs syon ⁊ videbitur in gl̄ia
sua. Respexit in orationem
humiliū ⁊ nō spreuit p̄ces eo-
rū. Scribātur hec in genera
tione altera:⁊ populus q̄ crea
bitur laudabit dñm. Quia
prospexit de excelso sācto suo:
dñs de celo in terram, aspexit
Ut audiret gemitus cōpedi
toꝝ:vt solueret filios īteremp
toꝝ. Ut annūcient in syon
nomē dñi:⁊ laudē eius in hie
rusalē. In cōueniēdo popl̄os
in vnū:⁊ reges vt seruiāt dño.
Respondit ei in via virtutꝫ
sue:paucitatē dierū meoꝝ nū
cia mihi. Ne reuoces me in
dimidio dierū meoꝝ: in gene
ratione ⁊ generatōem āni tui
Initio tu dñe terrā fundasti:
⁊ opa manuū tuarū sunt celi.
Ipsi peribūt tu aūt permanes
⁊ om̄es sicut vestimētū vete-
rascent. Et sicut optorium
mutabis eos ⁊ mutabuntur
tu aūt idē ip̄e es:⁊ anni tui ñ
deficient. Filij seruoꝝ tuoꝝ
habitabūt:⁊ semen eoꝝ in se-
Benedic culū dirigetur
anīa mea domīo:⁊ om-
nia que intra me sunt nomini
sancto eius. Benedic anima
mea dño: ⁊ noli obliuisci oēs
retributiones eius. Qui ꝓpi
ciatur omnibꝫ iniquitatibus
tuis:qui sanat om̄es infirmi-
tates tuas. Qui redemit de
interitu vitam tuam:qui coro
nat te in miscdia ⁊ miseratōi-
bus Qui replet in bonis de
siderium tuum: renouabitur
vt aquile iuuentus tua Fa
ciens misericordias domin⁹:
⁊ iudiciū om̄ibus iniuriā pa-
tientibus. Notas fecit vias
suas moysi: filijs israel volun
tates suas. Miserator ⁊ mi
sericors domin⁹:longanimis
⁊ multū misericors. Non in
perpetuū irascet̄:neq; in eter-
nū cōminabitur. Non scdm
peccata nostra fecit nob̄ neq;
scdm iniquitates nostras re-
tribuit nob̄ Quoniā ꝑm al-
titudinē celi a terra:corrobo-
rauit misericordiā suā sup ti-
mentes se Quantum distat
ortus ab occidēte:lōge fecit a
nobis iniquitates nostras.
Quō miseretur pater filiorū
misertus est dñs timentibꝫ se
quoniā ipse cognouit figmen
tū nostrum. Recordatus ē
quoniā puluis sumus:homo
sicut fenū dies eius:tāq̄ flos
agri sic efflorebit. Quoniaꝫ
spiritus pertransibit in illo:⁊
non subsistet:⁊ non cognoscet
amplius locum suum. Mi-
sericordia autem domini ab
eterno:et vsq; in eternum sup
timentes eum. Et iusticia il
lius in filios filioruꝫ his qui
seruant testamētū eius. Et

memores sunt mandatorum
ipsius ad faciendum ea. Do
minus in celo parauit sedem
suam: et regnum ipius omni-
bus dominabitur. Benedi-
cite domino angeli eius: po-
tentes virtute facientes ver-
bum illius ad audiendā vo-
cem sermonū eius. Benedi-
cite dño omes virtutes eius:
ministri eius qui facitis vo-
luntatē eius. Benedicite do
mino omia opera eius in om
ni loco dnationis eius: bndic
aia mea dño Glia. Añ. Cla
mor meus ad te veniat deus
Benedic anima mea do
mino: dñe deus me⁹ ma
gnificat⁹ es vehemēter. Co
fessionem et decorez induisti:
amictus lumine sicut vestimē
to. Extendes celū sicut pellez:
qui tegis aquis superiora ei⁹
Qui ponis nubem ascensum
tuū: qui ambulas sup pēnas
ventoꝝ. Qui facis angelos
tuos spiritus: et ministros tu-
os ignem vrentem. Qui fū-
dasti terrā super stabilitatē su
am: non inclinabitur in secu-
lū seculi. Abyssus sicut ve-
stimentum amictus eius: su-
per mōres stabūt aque. Ab
increpatiōe tua fugient: a vo
ce tōitrui formidabūt. Ascē
dūt montes et descendūt cam
pi: in locū quez fundauit eis.
Terminū posuisti quez non
transgredientur: neq; conuer-
tent operire terrā Qui emit
tis fontes in conuallib⁹ inter
medium montiū ptransibūt.
aque. Potabunt omes be-
stie agri: expectabūt onagri
siti sua Super ea volucres ce
li habitabūt: de medio petra
rū dabunt vocem. Rigans
montes de superioribus suis
de fructu operū tuorū satiabi
tur terra. Producens fenum
iumētis: et herbā seruituti ho
minū. Ut educas panez de
terra: et vinum letificet cor ho
minis. Ut exhilaret faciem
in oleo: et panis cor homis cō
firmet. Saturabūtur ligna
campi et cedri libāi quas plā
tauit: illic passeres nidifica-
bunt. Herodij domus dux
est eorū: montes excelsi seruis
petra refugiū erinaciis Fe-
cit lunā in tempora: sol cogno
uit occasum suū. Posuisti te
nebras et facta est nox: in ipsa
pertransibunt omes bestie sil
ue. Catuli leonum rugientes
vt rapiant et querāt a deo escā
sibi. Ortus est sol et congre-
gati sūt: et in cubilibus suis col
locabūtur Exibit homo ad
opus suū: et ad operationē su
am vsq; ad vesperā. Quam
magnificata sūt opa tua dñe
omia in sapientia fecisti: im-
pleta est terra possessione tua
Hoc mare magnū et spacio-

sum manib⁹: illic reptilia quo
rū non est numerus. Anima
lia pusilla cū magnis: illic na
ues ptransibunt. Draco iste
quem formasti ad illudendū
ei: omīa a te expectant vt des
illis escam in tpe. Dante te
illis colligēt: aperient: te ma/
nuz tuā omīa implebūtur bo
nitate. Auertente aūt te faci
em turbabūtur: auferes spm
eoꝝ et deficient: z in puluerē
suum reuertētur. Emitte spi
ritum tuū et creabūtur: z re/
nouab⁹ faciem terre. Sit glo
ria dñi in seculuz: letabit⁹ do/
minus in operib⁹ suis. Qui
respicit terrā z facit eā tremere
qui tangit mōtes et fumigant
Cantabo dño in vita mea:
psallā deo meo q̄diu sum. Jo
cundū sit ei eloquiū meū: ego
vero delectabor in dño. De/
ficiāt peccatores a terra z ini
qui ita vt non sint: benedic a/
nima mea domino.

Confitemini domino et
inuocate nomen eius: annūci
ate inter gentes opera eius.
Cantate ei et psallite ei: nar
rate omīa mirabilia ei⁹. Lau
damini in nomine sancto ei⁹:
letetur cor querentiū dominū
Querite dñm z confirmami
ni: querite faciem eius semper
Memētote mirabiliū eius q̄:
que fecit, pdigia ei⁹ z iudicia
oris eius. Semen abraham
seruí eius filij iacob electi ei⁹
Ipse dñs deus noster: in vni/
uersa terra iudicia eius. Me
mor fuit in seculū testamenti
sui: verbi quod mandauit in
mille generatōnes. Quod di
sposuit ad abrahā: z iuramē/
ti sui ad ysaac. Et statuit il
lud iacob in preceptum z isr̄l
in testamentū eternū. Dicēs
tibi dabo terram chānaan: fu
niculū hereditatis vre. Cū
essent numero breui/ pauciss̄i
mi z nicole eius. Et pertrā/
sierūt de gente in gentem: et
de regno ad populū alteruz.
Non reliquit hominē nocere
eis: z corripuit pro eis reges.
Nolite tangere christos me/
os: z in prophetis meis noli/
te malignari. Et vocauit fa
mē sup terrā: z oīne firmamen
tū panis cōtriuit. Misit an/
te eos virū in seruū: venūdat⁹
est ioseph. Humiliauerūt in
compedibus pedes eius: fer/
rū ptrāsijt aiam eius donec
veniret verbū eius. Eloqui
um dñi inflāmauit eum: misit
rex et soluit eum princeps po
pulorum z dimisit eū. Con
stituit eū dñm domus sue: et
principem omīs possessionis
sue. Ut erudiret principes
eius sicut semetipz z senes ei⁹
prudētiā doceret. Et intra/
uit israel in egiptū z iacob ac
cola fuit ī terra chā. Et aucit

populum suum vehementer: ⁊ firmauit eū sup inimicos eꝰ. Conuertit cor eoꝝ vt odirēt populū eius: ⁊ dolū facerent in seruos eius. Misit moysē seruū suū aaron quē elegit ipsum. Posuit in eis verba signoꝝ suoꝝ: ⁊ ꝓdigioꝝ in terra cham. Misit tenebras et obscurauit: ⁊ non exacerbauit sermones suos. Conuertit aquas eoꝝ in sanguinem: ⁊ occidit pisces eoꝝ. Edidit terra eoꝝ ranas in penetrabilibus regum ipsoꝝ. Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ cynifes i omnibꝫ finibus eorum. Posuit pluuias eoꝝ grandinē: ignem comburentem in terra ipsoꝝ. Et percussit vineas eorum ⁊ ficulneas eorū: ⁊ cōtriuit lignum finium eoꝝ. Dixit et ⁊ venit locusta ⁊ bruchus: cuius non erat numerꝰ. Et cōedit om̄e fenū in terra eorū: et comedit omnē fructum terre eoꝝ. Et percussit om̄e ꝑmogenitū in terra eoꝝ: primirias om̄is laboris eoꝝ. Et eduxit eos cū argēto ⁊ auro ⁊ nō erat in tribubꝫ eoruꝫ infirmꝰ. Letata est egyptus in profectione eoꝝ. qꝛ incubuit timor eorū sup eos. Expandit nubem in protectōem eorum: et ignem vt luceret eis ꝑ noctez. Petierūt ⁊ venit coturnix: ⁊ pane celi saturauit eos. Disrupit petram ⁊ fluxerūt aque: abierunt i sicco flumia. Qm̄ memor fuit verbi sancti sui: quod habuit ad abrahaz puerum suū. Et eduxit popl'm suū in exultatōne: ⁊ electos suos in leticia. Et dedit illis regiones gentium: ⁊ labores populoꝝ possederūt. Vt custodiant iustificatōnes eius: ⁊ legē eius requirant. Gl'ia.

An. Benedic ania mea dño.

Confitemini dño quoniam bonus: qm̄ i seculuz misericordia eius. Quis loquetur potētias dñi: auditas faciet om̄es laudes eiꝰ. Beati qui custodiūt iudicium: et faciūt iusticiā in omni tempore. Memento nostri domie i beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo. Ad videndū in bonitate electoꝝ tuorum ad letandum in leticia gentis tue: vt lauderis cuz hereditate tua. Peccauimꝰ cū patribꝫ nostris: iniuste egimꝰ: iniquitatem fecimus. Pr̄es nostri in egypto non intellexerūt mirabilia tua: non fuerūt memores multitudinis misericordie tue. Et irritauerunt ascendētes in mare: mare rubrum. Et saluauit eos ꝓpt̄ nomen suum vt notū faceret potentiam suam. Et increpauit mare rubꝝ ⁊ exiccatum est: ⁊ deduxit eos in abyssis si

cut i deserto Et saluauit eos
de manu odientium: ⁊ redēit
eos de manu inimici. Et o-
peruit aqua tribulantes eos:
vnus ex eis non remāsit. Et
crediderūt ī verbis eius ⁊ lau
dauerūt laudem eius. Cito
fecerūt obliti sunt operū eius:
non sustinuerūt cōsilium eius
Et concupierūt cōcupiscen-
tiaꝫ in deserto: ⁊ temptauerūt
deum in aquoso. Et dedit
eis petitionem ipsoꝝ: ⁊ misit
saturitatē in animas eorum.
Et irritauerūt moysen in ca-
stris aaron sanctum domini.
Aperta est terra ⁊ deglutiuit
datan: ⁊ operuit sup cōgrega
tionem abyron. Et exarsit
ignis in synagoga eoꝝ: flam-
ma cōbussit peccatores. Et
fecerunt vitulū in oreb: et ado
rauerunr sculptile. Et muta
uerūt gloriā suam in similitu
dinem vituli comedentis fe-
num. Obliti sūt deū q̄ salua
uit eos. qui fecit magnalia in
egypto. mirabilia ī terra chaꝫ
terribilia in mari rubro. Et
dixit vt disperderet eos si nō
moyses electus eius stetisset ī
contractione in conspectu eiꝰ
Vt auerteret iraꝫ eius ne di
sperderet eos: ⁊ pro nihilo ha
buerūt terram desiderabilem
Non crediderūt verbo eius.
⁊ murmurauerūt in taberna-
culis suis: non exaudierūt vo
cem dñi. Et eleuauit manū
suam super eos: vt prosterne-
ret eos in deserto. Et vt de-
ijceret semen eorum in natōni
bus: ⁊ dispergeret eos in regi
onibus. Et initiati sūt beel
phegor: ⁊ comederunt sacrifi-
cia mortuorum. Et irritaue
runt eum in adinuentōnibus
suis: ⁊ multiplicata est in eis
ruina. Et stetit phinees et
placauit ⁊ cessauit quassatio.
Et reputatū est ei in iustici-
am in generatione ⁊ generati
onem vsq̄ in sempiternum.
Et irritauerūt eum ad aquā
contradictionis: ⁊ vexatus ē
moyses propter eos qꝛ exacer
bauerunt spiritum eius. Et
distinxit in labijs suis nō di-
sperdiderunt gentes quas di
xit dominus illis. Et cōmix
ti sunt inter gentes ⁊ didicerūt
opera eoruꝫ: et seruierūt sculp
tilibus eorum: ⁊ factum est il
lis in scandalum. Et immo
lauerūt filios suos ⁊ filias de
monijs. Et effuderunt san-
guinem innocentem: sangui-
nem filiorum suorum ⁊ filiaꝝ
suarum quas sacrificauerunt
sculptilibus chanaan Et in
terfecta est terra in sanguini-
bus ⁊ contaminata est ī ope-
ribus eorum: et fornicati sunt
in adinuentionibus suis.
Et iratus est furore domi-
nus in populum suum: ⁊ ab-

hominatus ē hereditatē suā. Et tradidit eos ī manus gē tiū: z dñati sūt eoꝝ qui ode rūt eos. Et tribulauerūt eos ínimici eoꝝ: z humiliati sunt sub manibus eoꝝ sepe libera uit eos. Ip̄i aūt exacerbaue runt eū in consilio suo: z hu miliati sunt in iniquitatibus suis. Et vidit cū tribularen tur: z audiuit oratione eoꝝ. Et memor fuit testamēti sui z penituit eum ꝑm multitudi nem misericordie sue. Et de dit eos in misericordias: ī cō spectu omniū qui ceperāt eos Saluos fac nos dñe deus nr̄ z congrega nos de nationib. Ut confiteamur nomini sā cto tuo: z gloriēur ī laude tua Benedictus dñs deus isra el: a seculo z vsq; in seculum z dicet oīs populus fiat fiat.

Confitemī dño quoniā bonus: qm̄ in seculū mi sericordia eius. Dicāt nūc qui redempti sunt a domino: quos redemit de manu ínimi ci: de regiōib cōgregauit eos A solis ortu z occasu: ab aq̄ lone z mari. Errauerūt in so litudine in ínaquoso: viā ciui tatis habitaculum nō inuene runt. Esurientes et sitiētes: anima eoꝝ ī ipis defecit. Et clamauerūt ad dominū cum tribularēt: z de necessitati bus eoꝝ eripuit eos. Et de duxit eos in viam rectam vt irent in ciuitatem habitatio nis. Confiteant dño miseri cordie eius: z mirabilia eiꝰ fi liis hominū. Quia satiauit animā inanem z aiam esurie tem satiauit bonis. Sedētes in tenebris z vmbra mortis: vinctos in mendicitate z fer ro. Quia exacerbauerūt elo quia dei: z consiliū altissimi irritauerunt. Et humiliatus est in laboribꝫ cor eorum: in firmati sunt nec fuit qui ad iuuaret. Et clamauerūt ad dominū cū tribularētur: z de necessitatibꝫ eoꝝ libauit eos. Et eduxit eos de tenebris z vmbra mortis: z vincula eo rum disrupit. Confiteātur dño misericordie eius: z mi rabilia eius filiis hominum. Quia cōtriuit portas ereas: z vectes ferreos cōfregit Su scepit eos de via iniquitatis eoꝝ: ꝓpter iniustitias enī suas humiliati sūt. Omnē escam abhominata est anima eorū: z appropinquauerūt vsq; ad portas mortis. Et clamaue rūt ad dñm cū tribularētur: z de necessitatibꝫ eoꝝ libauit eos. Misit verbū suū z sana uit eos: z eripuit eos de interi tionibus eorū. Confiteant domio misēdie eius: z mirabi lia eius filiis hominuꝫ. Et sacrificēt sacrificium laudis:

ꝛ annuncient opera eius ĩ ex/
ultatione. Qui descendunt
mare in nauibꝫ: faciẽtes ope/
rationẽ in aquis mltis. Ipsi
viderũt opera dñi: ꝛ mirabi/
lia eius in ꝓfundo. Dixit et
stetit spiritus procelle: ꝛ exal/
tati sunt fluctus eius. Ascẽ/
dunt vsqꝫ ad celos. ꝛ descen/
dũt vsqꝫ ad abyssos: anĩa eo
rũ in malis tabescebat. Tur
bati sunt ꝛ moti sũt sicut ebri
us: ꝛ om̃is sapientia eoꝝ de/
uorata est. Et clamauerunt
ad dominũ cũ tribularentur:
ꝛ de necessitatibꝫ eoꝝ eduxit
eos. Et statuit ꝓcellam eius
in auram ꝛ siluerũt fluctꝰ eiꝰ
Et letati sunt qꝛ siluetũt: et
deduxit eos in portum volũ/
tatis eorũ. Confiteant̃ do/
mino misericordie eius: ꝛ mi/
rabilia eius filijs hominum.
Et exaltent eum in ecclesia
plebis: et in cathedra seniorũ
laudẽt eũ. Posuit flumina
in desertũ: ꝛ exitus aquarum
in sitim. Terrã fructiferam
in salsuginem: a malicia inha
bitantiũ in ea. Posuit deser
tũ in stagna aquarũ: ꝛ terram
sine aqua in exitus aquaruꝫ.
Et collocauit illic esuriẽtes
ꝛ constituerũt ciuitatẽ habita
tionis. Et semĩauer̃t agros
ꝛ plãtauerũt vineas: ꝛ fecerũt
fructũ natiuitatis. Et bene
dixit eis ꝛ mltiplicati sunt ni
mis: ꝛ iumẽta eoꝝ nõ minora
uit. Et pauci fcĩ sũt et vexati
sũt a tribl̃atõe maloꝝ ꝛ dolore
Effusa est contẽtio sup̃ prin/
cipes: et errare fecit eos in in/
uio ꝛ non ĩ via. Et adiuuit
paupem de inopia: ꝛ posuit
sicut oues familias. Vide/
bunt recti ꝛ letabuntur: ꝛ om/
nis iniquitas opilabit os su/
um. Quis sapiẽs ꝛ custodi
et hec: ꝛ intelliget misericordi
as dñi. Gloria patri. Añ.
Visita nos dñe ĩ salutari tuo
Paratũ cor meũ deꝰ: pa/
ratum cor meũ: cãtabo
ꝛ psallã in gloria mea. Ex/
urge psalteriũ ꝛ cythara: exur
gam diluculo. Confitebor
tibi in populis dñe: ꝛ psallaꝫ
tibi in natõnibꝫ. Quia ma
gna est sup̃ celos misericordia
tua: ꝛ vsqꝫ ad nubes veritas
tua. Exaltare super celos de
us ꝛ sup̃ omnẽ terrã gl̃ia tua.
vt liberent̃ dilecti tui. Sal/
uum fac dextera tua ꝛ exaudi
me: deus locutꝰ est in sancto
suo. Exultabo ꝛ diuidã si/
chymam: ꝛ conuallẽ taberna
culoꝝ dimetiar. Meus ẽ ga
laad ꝛ meus est manasses: et
effraim susceptio capitis mei
Iuda rex meus: moab lebes
spei mee. In idumeam exten
dam calciamentũ meũ: mihi
alienigene amici facti sunt.
Quis deducet me ĩ ciuitatẽ

munitam: quis deducet meus
q̄ in idumeā. Nonne tu de-
us qui repulisti nos: ⁊ non exi
bis deus in virtutib⁹ nostris.
Da nobis auxiliū de tribu-
latione: q̄ vana salus homīs
In deo faciemus virtutem: et
ip̄e ad nihilū deducet inimi-
cos nostros.
Deus lau-
dem meam ne tacueris:
quia os peccatoris ⁊ os do-
losi sup̄ me apertum ē. Lo-
cuti sūt aduersū me līgua do-
losa: ⁊ sermonib⁹ odij circūde
derūt me: ⁊ expugnauerūt me
gratis. Pro eo vt me dilige-
rent detrahebāt mihi: ego aūt
orabam. Et posuerūt aduer
sum me mala ꝓ bonis ⁊ odiū
pro dilectione mea. Consti-
tue sup̄ eū peccatorē: ⁊ diabo-
lus stet a dextris eius. Cum
iudicatur exeat condemnat⁹:
⁊ oratio eius fiat in peccatū.
Fiant dies eius pauci: ⁊ epi
scopatum eius accipiat alter
Fiant filij eius orphani: et
vxor eius vidua. Nutantes
transferantur filij eius et mē-
dicent: eijcientur de habitati
onib⁹ suis. Scrutetur fenera
tor omnē substantiam eius: ⁊
diripiāt alieni labores eius.
Non sit illi adiutor nec sit il
li qui misereatur pupillis ei⁹
Fiant nati eius in interitū:
in generatōe vna deleatur no
men eius. In memoriam re-
deat iniquitas patrum eius ī
conspectu dn̄i: ⁊ pctm̄ matris
eius nō deleatur. Fiāt con
tra dominū semp̄ ⁊ dispereat
de terra memoria eoꝝ pro eo
q̄ nō est recordatus facere mi
sericordiam. Et persecut⁹ ē
hominē inopē ⁊ mēdicū ⁊ cō-
pūctū corde mortificare Et
dilexit maledictionē ⁊ veniet
ei: ⁊ noluit benedictionem et
elongabitur ab eo. Et indu
it maledictionem sicut vesti-
mentuz: ⁊ intrauit sicut aqua
in interiora eius: ⁊ sicut oleuz
in ossibus eius. Fiat ei sic
vestimentum quo operitur: ⁊
sicut zona qua semp̄ p̄cingit.
Hoc op⁹ eoꝝ qui detrahūt
mihi apud dn̄m: ⁊ qui loquū
tur mala aduersus aīam me-
am Et tu dn̄e dn̄e fac mecū
ꝓpter nomen tuū: q̄ suauis est
misericordia tua Libera me
q̄ egenus et pauper ego suz: ⁊
cor meū conturbatū est intra
me. Sicut vmbra cū decliat
ablatus sū: ⁊ excussus sū sicut
locuste. Genua mea infirma
ta sūt a ieiunio: ⁊ caro mea im
mutata est ꝓpter oleum. Et
ego factus sū obprobriū illis
viderūt me ⁊ mouerūt capita
sua. Adiuua me dn̄e d̄s me-
us: saluum me fac scd̄m mi-
sericordiam tuam. Et sciant
q̄ man⁹ tua hec: ⁊ tu dn̄e feci
sti eā. Maledicēt illi ⁊ tu be

nedices: qui insurgũt in me cõ/
fũdant: seruus aũt tuus leta/
bitur. Induãtur q detrahunt
mihi pudore: et opiant sicut
diploide cõfusiõe sua. Con/
fitebor dño nimis in ore meo
z in medio multorũ laudabo
eum. Qui astitit a dextris
pauperis: vt saluum faceret a
persequentib⁹ animã meam.
Gla patri z filio Sicut erat
in principio. Añ. Confitebor
dño nimis in ore meo. ℣. Do
mine exaudi oratiõe meam.
Et clamor meus ad te veniat
Ante laud. ℣. Fiat miscõia.
Ad laud. ps. Miserere. Añ.
Benigne fac in bona volũtate

Bonũ ẽ cõ/ ps tua dñe.
fiteri dño: z psallere no/
mini tuo altissime. Ad an/
nũciandũ mane miscõiam tu
am z veritatẽ tuam p noctem
In decachordo psalterio: cuz
cantico in cythara. Quia de
lectasti me dñe in factura tua
z in op⁹ manuũ tuarũ exul/
tabo. Quã magnificata sũt
opa tua dñe: nimis, pfunde fa
cte sũt cogitatões tue. Vir
insipiens nõ cognoscet: z stul/
tus non intelliget hec. Quz
ercrti fuerint peccatores sicut
fenũ: z apparuerit omes q ope
rant iniquitatẽ. Ut intere/
ant in seculũ seculi: tu aũt altis/
simus in eternũ dñe. Quõ ec
ce inimici tui dñe: qm ecce ini/
mici tui peribunt: z dispergẽ
tur omes qui operantur iniq/
tatem. Et exaltabitur sicut
vnicornis cornu meum: z se/
nectꝰ mea in misericordia vbe
ri. Et despexit oculus meus
inimicos meos: z insurgenti/
bus in me malignãtibus au/
diet auris mea. Iustꝰ vt pal/
ma florebit: sicut cedrus liba
ni multiplicabitur. Planta
ti in domo domini: in atriis
domus dei nostri florebunt.
Adhuc multiplicabuntur in
senecta vberi: z bene patiẽtes
erunt vt annuncient. Quo/
niam rectus dominus deꝰ no
ster: et non est iniquitas in eo.
Gloria patri. Sicut erat in
principio. zc. Añ. Bonum ẽ
confiteri domio. ps. Deꝰ de/
us meus. Añ. Metuant do
minuz omnes fines terre. ps

Audite celi que loquar:
audiat terra verba oris
mei. Concrescat in pluuia
doctrina mea: fluat vt ros e/
loquium meum. Quasi im/
ber super herbam et quasi stil
le super gramina: quia nomẽ
domini inuocabo Date ma
gnificentiam deo nostro: dei
perfecta sunt opera omes vie
eius iudicia. Deus fidelis
z absq; vlla iniquitate iustus
z rectus: peccauerunt ei z non
filij eiꝰ in sordib⁹ Gñatio pza
ua atq; puersa hec cine reddit

Laudes

dño popule stulte ⁊ insipiens.
Nunquid nõ ipse est pr̃ tuus:
qui possedit te ⁊ fec̃ ⁊ creauit.
te. Memento dierũ antiq̃ꝝ:
cogita generatõnes singulas.
Interroga patrem tuũ ⁊ an-
nũciabit tibi: maiores tuos ⁊
dicent tibi Quando diuide
debat altissimus gentes: quã
do separabat filios adã Cõ
stituit terminos populoꝝ iux
ta numeꝝ filioꝝ israel Pars
aũt dñi populus eius: iacob
funiculus hereditatis eius.
Inuenit eũ in terra deserta: in
loco horroris et vaste solitu-
dinis. Circumduxit eum et
docuit ⁊ custodiuit quasi pu-
pillam oculi sui. Sicut aqui
la prouocans ad volãdũ pul
los suos: ⁊ sup̃ eos volitans.
Expandit alas suas ⁊ assũp
sit eum: atq̃ portauit in hu-
meris suis. Dominus solus
dux eius fuit ⁊ non erat cum
eo deus alienus. Constitu-
it eũ super excelsam terraz: vt
comederet fructus eorũ. Et
sugeret mel de petra: oleumq̃
de saxo durissimo Butyruz
de armento ⁊ lac de ouib⁹: cuz
adipe agnoꝝ et arietum filio-
rũ basan. Et hircos cũ me-
dulla tritici: ⁊ sanguinem vue
biberẽt meracissimũ. Incras-
satus est dilectus ⁊ recalcitra
uit: incrassatus impinguatus
dilatatus. Dereliquit deuz
factorem suũ: ⁊ recessit a deo
salutari suo. Prouocauerũt
eum in dijs alienis. ⁊ in abho
minationib⁹ ad iracundiam
concitauerũt. Immolauerũt
demonijs ⁊ nõ deo: dijs quos
ignorabant. Noui recentes-
q̃ venerũt: quos non coluerũt
patres eoꝝ Deum qui te ge
nuit dereliquisti: ⁊ oblitus es
dñi creatoris. Vidit domi-
nus ⁊ ad iracundiã concitat⁹
est: qꝛ prouocauerũt eum filij
sui ⁊ filie. Et ait abscondaz
faciẽ meã ab eis: ⁊ considera-
bo nouissima eoꝝ. Genera-
tio enĩ peruersa est: et infideles
filij. Ipsi me ꝓuocauerunt in
eo qui non erat deus: et irrita
uerũt in vanitatib⁹ suis. Et
ego prouocabo eos in eo qui
non est populus: ⁊ in gẽte stul
ta irritabo illos. Ignis suc-
census est in furore meo: ⁊ ar-
debit vsq̃ ad inferni nouissi-
ma Deuorabitq̃ terram cũ
germine suo: ⁊ montiũ funda
menta comburet. Congre-
gabo sup̃ eos mala: ⁊ sagittas
meas complebo in eis. Con
sumentur fame ⁊ deuorabunt
eos aues morsu amarissimo.
Dentes bestiarũ immittam
in eos: cũ furore trahentiũ su-
per terram atq̃ serpentium.
Foris vastabit eos gladi⁹:
⁊ intus pauor: iuuenez simul
ac virginem lactentẽ, cũ hoĩ

sene. Et dixi vbi nam sūt cessare faciam ex hominib⁹ memoriam eor̄. Sed ꝓpter iraz inimicor̄ distuli: ne forte superbirent hostes eor̄ ū. Et dicerent manus nostra excelsa: et non dñs fecit hec oīa. Gēs absq; consilio est et sine prudētia: vtinam saperēt et intelligerent ac nouissima prouiderent. Quomodo psequebat vn⁹ mille: z duo fugar ūt decē milia. Nonne ideo qr deus suus vendidit eos: z dñs conclusit illos. Non enī est de⁹ noster vt deus eor̄z: z inimici nostri sūt iudices. De vinea zodomor̄ vinum eor̄: et de suburbāis gomorre Uua eor̄ vua fellis: z botri amarissimi. Fel draconū vinū eorum: z venenū aspidum insanabile. Nonne hec condita sunt apud me: z signata ī thesauris meis. Mea est vltio z ego retribuaz eis in tempore: vt labatur pes eor̄. Iuxta est dies perditionis: z adesse festinant tempora Iudicabit dñs populū suū: z in puis suis miserebit. Uidebit q; infirmata sit manus z clausi q̄z defecerūt: residuiq; consumpti sūt. Et dicent vbi sunt dii eor̄: in quib⁹ habebant fiduciaz De quor̄ victimis cōedebāt adipes z bibebāt vinū libaminū. Surgant z opitulent vob: et in necessitate vos protegāt. Uidete q; ego sim solus: z non sit alius deus preter me. Ego occidam z ego viuere faciam. percutiā z ego sanabo: et nō est qui de manu mea possit eruere. Leuabo ad celum manum meā: z dicā viuo ego in eternū. Si acuero vt fulgur gladium meum: z arripuerit iudiciuz manus mea. Reddam vltionē hostib⁹ meis: z his qui oderunt me retribuam. Inebriabo sagittas meas sanguine: z gladius meus deuorabit carnes De cruore occisor̄ z de captiuitate nudati inimicor̄ū capitis. Laudate gentes populū eius qr sāguinē seruor̄z suor̄ vlciscet. Et vindictaz retribuet in hostes eor̄: z propicius erit terre populi sui. Gloria. Añ. Et i seruis suis dñs miserebitur. ps̄. Laudate. Añ Jn cymbalis benesonantib⁹ laudate dominuz. Hymnus. Ecce iam noctis ℣. Repleti sum⁹ mane Sup benedictus añ. Jn viā pacis dirige nos dñe. Ad primam

JAm lucis or̄to sydere deū precemur supplices vt in diurnis actib⁹ nos seruet a nocentib⁹. Linguam refrenans temperet ne litis horor̄ insonet visum fouendo cōtegat, ne vanitates

ad primam

hauriat. Sint pura cordis ī
tima absistat et vecordia :
carnis terat superbiam pot⁹
cibiq; parcitas. Ut cum di
es abscesserit. noctemq; sors
reduxerit mundi per abstinen
tiam ipsi canamus gloriam.
Deo patri sit gloria eiusq; so
li filio cum spiritu paraclito ⁊
nunc et in perpetu ū. ps̄
Deus in nomine tuo sal⁹
tum me fac: ⁊ ī virtute tua iu
dica me. Deus exaudi ora⁹
tionem meam: auribus perci
pe verba oris mei. Quoniā
alieni insurrexerūt aduersum
me ⁊ fortes quesierūt animaz
meam: ⁊ non proposuerūt de
um ante conspectū suū. Ec⁹
ce enī deus adiuuat me: ⁊ do⁹
minus susceptor est anīe mec.
Auerte mala inimicis meis
in veritate tua disperde illos.
Uoluntarie sacrificabo tibi
⁊ confitebor nomī tuo domīe
quoniā bonum est. Quoniā
ex omni tribulatione eripuisti
me: ⁊ super inimicos meos de
spexit ocl's me⁹. Gloria. ps̄.
Beati immaculati ī via
qui ambulāt in lege do
mini. Beati qui scrutātur te
stimonia eius: ī toto corde et
quirunt eum. Non enī q̄ ope
rantur iniquitatem: ī vijs ei⁹
ambulauerūt. Tu mandasti
mādata tua custodiri nimis.
Utinam dirigant vie mee
ad custodiendas iustificatio
nes tuas. Tunc non confun
dar cum perspexero in omni⁹
bus mandatis tuis. Confi
tebor tibi in directiōe cordis
in eo q̄ didici iudicia iusticie
tue. Iustificationes tuas cu⁹
stodiam: non me derelinquas
vsq; quaq;. In quo corrigit
adolescentior viam suam: ī cu
stodiendo sermones tuos. In
toto corde meo exquisiui te:
ne repellas me a mādatis tu
is. In corde meo abscōdi elo
quia tua: vt non peccem tibi
Benedictus es domine do⁹
ce me iustificatōnes tuas. In
labijs meis pronunciaui om⁹
nia iudicia oris tui In via te
stimoniorum tuoz delectatus
sum sicut in omībus diuitijs
In mandatis tuis exercebor
et considerabo vias tuas. In
iustificationibus tuis medi⁹
tabor non obliuiscar sermōes
tuos. Gloria patri. Psalm⁹
Retribue seruo tuo viui⁹
fica me: ⁊ custodiam ser
mones tuos. Reuela ocl's
meos et considerabo mirabi
lia de lege tua. Incola ego sū
in terra: non abscondas a me
mandata tua. Concupiuit
anima mea desiderare iustifi
cationes tuas in omni tempo
re. Increpasti superbos: male
dicti qui declinant a manda
tis tuis. Auser a me obpro⁹

brium z contemptum qz te/
stimonia tua exquisiui. Et te
nim sederunt principes z ad/
uersum me loquebantur: ser/
uus autez tuus exercebatur i
iustificationibus tuis. Naz
et testimonia tua meditato
mea est: z cōsiliū meum iustifi
cationes tue. Adhesit paui/
mento anima mea: viuifica me
scōm verbū tuum Vias me
as enunciaui et exaudisti me:
doce me iustificationes tuas.
Viam iustificationū tuarū
instrue me: z exercebor in mi/
rabilibus tuis Dormitabit
anima mea pre tedio: confir/
ma me in verbis tuis. Viā
iniquitatis amoue a me: z de
lege tua miserere mei. Viaz
veritatis elegi: iudicia tua nō
sum oblitus. Adhesi testi/
mōijs tuis domīe. noli me cō
fundere. Viam mādatorum
tuorum cucurri: cuz dilatasti cor
meum. Glozia patri. zc. ps

Quic unqz vult salu⁹ es/
se: ante omnia opus ē vt
teneat catholicaz fidē. Quā
nisi quisqz integram inuiola/
tamqz fuauerit: absqz dubio
in eternum peribit. Fides
autem catholica hec est vt v/
num deum in trinitate z trini
tatem in vnitate veneremur.
Neqz confundentes perso/
nas: neqz substantiam separā
tes. Alia est enī persona pa/
tris: alia filij: alia spīritussan
cti. Sed patris et filij z spīri
tus sancti vna est diuinitas:
equalis glozia coeterna ma/
iestas Qualis pater talis fi
lius: talis spīritussanctus In
creatus pater: increatus filiꝰ
increatus spīritus sanctus.
Immensus pater immensus
filius: immensus spīritussan/
ctus. Eternus pater eternꝰ
filius: eternus spīritussanctꝰ.
Et tamē non tres eterni sed
vnus eternus. Sicut nō tres
increati nec tres immensi: sed
vnus increatus z vnus im/
mensus. Similiter omnipo/
tens pater oīmipotens filius:
omnipotens spīritussanctus.
Et tamē non tres oīmipoten
tes: sed vnus oīmipotens Ita
deus pater: deus filius deus
spīritussanctus. Et tamē nō
tres dij sed vnus ē deus Ita
dominus pater dominus fili
us: dominꝰ spīritussanctus.
Et tamē non tres dñi sz vnꝰ
est dominus. Quia sicut si/
gillatim vnamquanqz per/
sonam deum ac dominum cō
fiteri christiana veritate com
pellimur. Ita tres deos aut
domios dicere catholica reli/
gione prohibemur. Pater a
nullo est factus: nec creatus.
nec genitus Filius a patre
solo est: non factus nec creatꝰ
sed genitus. Spīritussanctꝰ

a patre et filio: non factus nec creatus nec genitus sed procedens. Unus ergo pater nō tres patres: vnus filius: non tres filij: vnus spiritussanctus nō tres spiritussancti. Et in hac trinitate nihil prius aut posterius: nihil maius aut minus. Sed tote tres psone: co eterne sibi sunt et coequales. Ita vt per omnia sicut iā supra dictū est: et vnitas in trinitate: et trinitas in vnitate veneranda sit. Qui vult ergo saluus esse: ita de trinitate sentiat. Sed necessarium est ad eternam salutem: vt incarnationem quoq; dñi nostri iesu christi fideliter credat. Est ergo fides recta vt credamus et confiteamur qz dñs noster iesus christus dei filius deus et homo est. Deus est ex substantia patris ante secula genitus et homo est ex substātia matris in seculo natus Perfectus deus perfectus homo: ex anima rationali et humana carne subsistēs. Equalis patri ꝑm diuinitatem: minor patre ꝑm humanitatē. Qui licet deus sit et homo: nō duo tamē sz vnus ē christ⁹. Unus aūt nō cōuersione diuinitatis in carne: sed assumptōe humanitatis in deo Unus oino nō cōfusione substantie: sed vnitate persone Nam sicut anima rationalis et caro vnus ē homo ita deus et homo vnus ē christus. Qui passus est pro salute nostra: descendit ad inferos resurrexit a mortuis Ascēdit ad celos: sedet ad dexteram dei patris oīpotentis. Inde vēturus est iudicare vivos et mortuos. Ad cui⁹ adventū oēs homines resurgere habent cum corpibus suis Et reddituri sūt de factis ꝓpriis rationem Et qui bona egerūt ibūt in vitam eternaz: qui vo mala in ignem eternū. Hec est fides catholica quā nisi quisq; fideliter firmiterq; crediderit: saluus esse nō poterit. Gloria. Añ. ab octauis epiphanie vsq; ad dñicam in xl. dominicis et ferialibꝫ diebꝫ Deus propicius esto mihi peccatori. A festo trinitatis vsq; ad aduentum dominicis diebus et dum habentur nouem lectiones añ. Te innocamus te adoramus te laudamus o beata trinitas. Per idem tēpus feriatis diebꝫ dum habētur tres lectiones de tempore vel de sanctis Añ Adesto deus vnus oms pater et filius et spiritussāct⁹. Cap̄ dñicale. Omnis homo quicūq; inuocauerit nomē domini saluus erit: in christo iesu dño nostro Dñe miserere Cap̄. feriale. nostri: te enim expectauimus

esto brachiū nostrū in mane ⁊ salus nostra in tempe tribu/ lationis. ℣. ℟. Christe fili dei viui miſere nobis. Chri ste fili. ℣. Qui ſedes ad dex teram patris Miſerere. Gl̄a Christe ℣. Exurge dñe adiu ua nos. Et redime nos propt nomen ſanctum tuum. Kyrie eleiſon ter. Xp̄eeleiſon ter. K ter. Pater noſter. V iuet aīa mea et laudabit te. Et iudi/ cia tua adiuuabūt me. Erra ui ſicut ouis que perijt Req/ re ſeruum tuum qr mandata tua non ſum oblitus. Credo in deum. Carnis reſurrectio nem Et vitam eternam amē D eus repleatur os meū lau de Vt cantem gloriam tuam tota die magnitudinem tuaz D ñe auerte faciem tuā a pec catis meis. Et oīes iniqui/ tates meas dele. C or mun/ dum crea in me deus. Et ſpi ritum rectum innoua in viſce ribus meis N e proicias me a facie tua. Et ſpiritum ſcm̄ tuum ne auferas a me R ed de mihi leticiam ſalutarz tui. Et ſpiritu principali confir/ ma me. E ripe me domīe ab hoie malo. A viro iniq̄ eripe me. E ripe me de inimicz ds me? Et ab inſurgentib ī me libera me. E ripe me de ope rātib iniquitatem. Et de vi ris ſanguinum ſalua me S ic pſalmū dicā nomini tuo in ſe culū ſeculi. Vt reddam vota mea de die in diem E xaudi nos deus ſalutaris nr Spes omniū fīnium terre ⁊ in mari longe D eus in adiutorium meū intēde. Dñe ad adiuuā dum me feſtina. S ancte de? ſancte fortis ſancte ⁊ immor talis Miſerere nobis. B e/ nedic anima mea domīo. Et oīa que intra me ſūt nomī ſancto eius. B enedic ania mea domino. Et noli obliui ſci omnes retributiones ei?. Q ui propiciat oib iniqui/ tatib tuis. Qui ſanat oīes infirmitates tuas. Q ui re/ dimit de interitu vitam tuā. Qui coronat te ī miſericordia ⁊ miſerationib. Q ui replet in bonis deſiderium tuū. Re nouabit vt aquile iuuent? tua R onuerte nos deus ſaluta/ ris noſter. Et auerte iram tu am a nob. D eus tu conuer/ ſus viuificabis nos Et plebs tua letabitur in te. O ſtende nobis dñe miſcōiam tuam. Et ſalutare tuum da nobis. D ignare dñe die iſto Sine peccato nos cuſtodire. M i/ ſerere noſtri dñe Miſerere no ſtri. F iat miſericordia tua domine ſup nos. Quemad/ modu ſperauimus ī te S a/ cerdotes tui induāt iuſticia. Et ſancti tui exultent. D ñe

saluum fac regem. Et exaudi nos in die qua inuocauerim⁹ te. Saluū fac populū tuū dominē. Et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vsq; in eternum. Fiat pax in virtute tua Et abundantia i turribꝫ tuis. Oremus p omnibus nobis bona facientibꝫ. Retribuere dignare oīibus nobis bona faciētibus p̄opter nomē sanctū tuū vitā eternam. Pro infirmis et captiuis Libera eos deus israel ex oīibus tribulationibus suis. Pro fidelibus defunctis Requiē eternā dona eis dñe. et lux ꝑpetua luceat eis Requiescāt in pace Pro fratribus et sororibꝫ nostris. Saluos fac seruos tuos | et ācillas tuas deus meus sperantes in te. Mitte eis dñe auxiliū de sancto. Et de sion tuere eos. Dñe exaudi orationē meam Et cla.me.ad te ve. Dominus vobis. Et cū s.t. Orem⁹. Dñe sancte pater omps eterne ds qui nos pctōres ad p̄n cipiū huius diei nō nostrꝫ meritis sed tua sanctissima gratia puenire fecisti: tua nos hodie salua virtute: vt i hac die ad nullū declinemus mortale peccatū: sed semp ad tuam iusticiam faciendā nostra ꝓcedāt eloquia: simul dirigantur cogitatōes et opera Per do. Dñs vo Et cū spū tuo. Bñdicamus dño. Deo gratias. Exultabūt sancti i gloria. Letabūtur in cubilibꝫ suis Recciosa in conspectu dñi Dors sanctoꝝ eius. Oremus. Sācta maria dignissima virgo et mater dñi nostri iesu xpi cū oīibus sanctis et electꝫ di intercedere dignare p nob pctoribꝫ ad dñm deū nr̄m omnipotentē vt mereamur ab eo adiuuari sanari liberari ac defendi. Qui in trinitate pfecta viuit et regnat de⁹ p oia se.sā Deus in adiutoriū meū intende. Dñe ad adiuuādū me festina. Gloria Sicut erat. Kyrieeleison Xpeeleison. Kyrieeleison. Pater nr̄ Et ne nos Dñe respice in seruos tuos et in opera tua et dirige filios eorū. Et sit splendor dñi dei nostri sup nos. et opa manuū nostrarū dirige sup nos: et opus manuū nr̄arū dirige. Orem⁹ Dirigere et sanctificare custodire et regere dignare domine rex celi et terre hodie et quotidie corda et corpa nostra sensus quoq; sermones et omnes actus nostros in via et in lege sancta tua et in operibꝫ mādatoꝝ tuoꝝ: et p̄esta nobis facere voluntatem tuam vt placere possimus in conspectu tuo et angeli tui boni comitētur nobiscum ad dirigendos pe-

Ad Tertiam

des nostros in viam pacis salutis et prosperitatis: vt nūc ⁊ in eternum per te iesu christe sani salui et liberi esse mereamur. Saluator mundi salua ⁊ adiuua nos qui in trinitate perfecta viuis ⁊ regnas deꝰ ꝑ omnia scl'a scl'oꝝ amē. Dñs vobiscum Et cum spiritu tuo. Benedicamus domio. Deo Gratia Oremus. gratias domini nostri iesu christi charitas dei pax ⁊ cōmunicatio sancti spiritus ⁊ defensio sancte crucis sit semper cum omibus nobis. Tu autē domine miserere nostri. Deo gratias. Fidelium anime per misericordiam dei requiescant i pace Ad tertiam hymnꝰ

Nunc sancte nobis spiritus vnum patre cum filio dignare promptus ingeri nostro refusus pectori. Os lingua mens sensus vigor cōfessione personet flammascat igne charitas accendat ardor ꝓximos. Presta pater pijssime patriq; compar vnice cum spiritu paraclito regnans ꝑ omne seculum psalmus.

Legem pone mihi domine viam iustificationuz tuarū: ⁊ exquiram eam semꝑ. Da mihi intellectum ⁊ scrutabor legem tuam ⁊ custodiā illam in toto corde meo. Deduc me in semita mandotorū tuorum qꝛ ipam volui Inclina cor meum in testimōia tua ⁊ non in auariciam. Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me Statue seruo tuo eloquiū tuuz i timore tuo Amputa obprobrium meum quod suspicatus sum: qꝛ iudicia tua iocunda. Ecce concupiui mādata tua: in equitate tua viuifica me. Et veniat super me miscdia tua domine: salutare tuum ſm eloquium tuū. Et respondebo exprobrantibꝫ mihi verbum quia speraui in sermonibus tuis Et ne auferas de ore meo verbum veritatis vsq;quaq;: qꝛ in iudicijs tuis supersperaui Et custodiā legem tuam semꝑ: in seculnm ⁊ in seculū seculi. Et ambulabā in latitudine: qꝛ mandata tua exquesiui Et loquebar ī testimoijs tuis in cōspectu regum ⁊ nō ꝯfundebar Et meditabar in mandatis tuis q̄ dilexi Et leuaui manus meas ad mandata tua que dilexi: ⁊ exercebor in iustificationibus tuis. Gloria patri et filio Sicut erat. Psalmus.

Memor esto verbi tui seruo tuo in quo mihi spez dedisti. Nec me consolata ē in humilitate mea: qꝛ eloquz tuū viuificauit me. Superbi inique agebant vsq;quaq;

a lege aũt tua non declinaui.
Memor fui iudicioꝝ tuoruꝫ
a seculo dñe: ⁊ consolatus sũ.
Defectio tenuit me pro pec-
catoribus derelinquentibus
legem tuam. Cãtabiles mi
hi etant iustificationes tue ĩ
loco peregrinatõis mee. Me
mor fui nocte nominis tui do
mine: ⁊ custodiui legem tuam
Nec facta est mihi: qꝛ iustifi
catõnes tuas exquisiui Por
tio mea domine: dixi custodi
re legem tuam dñe. Depre-
catus suꝫ faciẽ tuã in toto cor
de meo: miserere mei ſm eloq̃
um tuũ. Cogitaui vias me
as ⁊ conuerti pedes meos in
testimonia tua. Paratꝰ sum
⁊ non sum turbatus: vt custo-
diam mandata tua. Funes
peccatoꝝ circũplexi sũt me: ⁊
legem tuam non sum oblitꝰ.
Media nocte surgebam ad
confitendum tibi: super iudi-
cia iustificationis tue. Par
ticeps ego suꝫ omnium timẽ
tium te: ⁊ custodientium mã-
data tua. Misericordia tua
dñe plena est terra: iustificati
Bones tuas doce me. ps.
Bonitatem fecisti cum
seruo tuo domine: scd̃m verbũ
tuum Bonitatem ⁊ discipli
nam ⁊ scientiam doce me: qꝛ
mandatis tuis credidi Pri
usq̃ humiliarer ego deliq̃ ꝓp-
terea eloquium tuũ custodiui
Bonus es tu: ⁊ in bonitate
tua doce me iustificatões tu-
as. Multiplicata est sup me
iniquitas superborũ: ego aũt
in toto corde scrutabor man-
data tua Coagulatum ẽ sic
lac cor eoꝝ: ego vero legẽ tuã
meditatus sum. Bonũ mi-
hi quia humiliasti me: vt di-
scam iustificatões ruas Bo
num mihi lex oris tui: super
milia auri ⁊ argenti. Manꝰ
tue fecerũt me ⁊ plasmauerũt
me: da mihi intellectum vt di
scam mandata tua. Qui ti-
ment te videbũt me. ⁊ letabũ
tur: qꝛ in verba tua superspe-
raui. Cognoui domĩe quia
equitas iudicia tua: ⁊ in veri
tate tua hũiliasti me. Fiat
miseticordia tua vt consolet
me: scd̃m eloquiũ tuum seruo
tuo. Veniãt mihi miseratio
nes tue et viuã: qꝛ lex tua me-
ditatio mea est. Confundã-
tur superbi qꝛ iniuste iniqui-
tatem fecerũt in me: ego autẽ
exercebor in mandatis tuis.
Conuertantur mihi timen-
tes te: ⁊ qui nouerunt testimo
nia tua. Fiat cor meũ im-
maculatum in iustificatõnibꝫ
tuis vt non confundar. Gla
Aũ dñicis diebus ab oct̃ epi
phanie vsq̃ ad septuagesimã
Memor esto verbi tui seruo
tuo in quo mihi spez dedisti.
Item dñicis diebꝫ a festo tri

Ad Sextam

nitatis vsq; ad aduentū dñi dicitur añ. Te semp idem esse viuere et intelligere profitemur. ℟. Inclina cor meū deus. In testimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videāt vanitatem: in via tua viuifica me. In testi. ℣. Ego dixi dñe miserere mei Sana animā meā qr peccaui tibi. Feriatis diebꝫ añ. Deduc me domine in semita mandatorum tuorum Capitulum.

Sana me dñe et sanabor: saluum me fac ⁊ saluus ero quoniam laus mea tu es. D. ℟. Sana animā meam qr peccaui tibi. ℣. Ego dixi domine miserere mei. Sana. Gl'a. Sana. ℣. Adiutor meꝰ esto ne derelinquas me Neq; despicias me deus salutaris meus. Coll. de dñica. Ad vi.

Rector potens Hymnꝰ verax deus: qui tempas rerum vices splendore mane instruis ⁊ ignibꝫ meridiē Extingue flammas litium aufer calorem noxiū: confer salutez corporum. veramq; pacē cordium. Presta pater pijssime patriq; compar vnice cū spū paraclito ⁊ nūc ⁊ ī ꝑpetuū ps

Defecit in salutare tuum anima mea: ⁊ in verbuz tuum supersperaui. Defecerunt oculi mei in eloquium tuum dicētes quādo consolaberis me. Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus. Quot sunt dies serui tui: qñ facies de persequentibus me iudicium. Narrauerūt mihi iniqui fabulationes: sꝫ nō vt lex tua. Omnia mandata tua veritas: iniqui persecuti sunt me adiuua me. Paulominus cōsūmauerūt me in terra: ego aūt non dereliq̄ mādata tua. Scdm miscdiaz tuam viuifica me: ⁊ custodiā testimonia oris tui. In eternuz domine: verbū tuū ꝑmanet in celo. In generatōne ⁊ generationē veritas tua: fundasti terram ⁊ permanet. Ordinatione tua perseuerat dies: quoniā omīa seruiūt tibi. Nisi q̄ lex tua meditatio mea est: tunc forte perissem ī humilitate mea. In eternū nō obliuiscar iustificationes tuas. qr in ip̄is viuificasti me. Tuꝰ sum ego: saluū me fac. qm̄ iustificationes tuas exquisiui. Me expectauerūt peccatores vt perderēt me: testimōia tua intellexi. Omīs consūmationis vidi finē: latū mandatū tuū nimis. Gloria patri. ps

Quomodo dilexi legem tuā dñe: tota die meditatio mea est. Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: qr in eternū

mihi est Super omnes do-
centes me intellexi: qꝛ testimo
nia tua meditatio mea ē Su
per senes intellexi qꝛ manda-
ta tua quesiui Ab omni via
mala prohibui pedes meos:
vt custodiam verba tua. A
iudicijs tuis nō declinaui: qꝛ
tu legem posuisti mihi Quā
dulcia faucibus meis eloquia
tua sup̄ mel ori meo A mādā
tis tuis intellexi ꝓpterea odi-
ui omnem viam iniquitatis
Lucerna pedibus meis ꝟbū
tuum: ⁊ lumen semitis meis.
Iuraui et statui custodire iu-
dicia iusticie tue. Humilia-
tus sum vsq̄ quaq̄: dñe viuifi
ca me ꝑm verbum tuuz Vo
luntaria oris mei bñplacita
fac dñe: ⁊ iudicia tua doce me
Anima mea in manibꝫ me-
is semp̄: ⁊ legem tuam nō sum
oblitus. Posuerūt peccato-
res laqueum mihi: ⁊ de mādā
tis tuis non erraui. Heredi
tate acquisiui testimonia tua ī
eternum: qꝛ exultatio cordis
mei sunt Inclinaui cor meuz
ad faciēdas iustificationes tu
as in eternum ꝓpter retributi
onem. Gloria patri. psalmꝰ
Iniquos odio habui et
legem tuam dilexi Ad
iutor et susceptor meus es tu:
⁊ in verbū tuum supersperaui
Declinate a me maligni: et
scrutabor mandata dei mei.
Suscipe me ꝑm eloquium tu
um et viuam: ⁊ non confūdas
me ab expectatōne mea Ad
iuua me et saluus ero: ⁊ medi
tabor in iustificationibꝫ tuis
semp̄ Spreuisti omnes disce
dentes a iusticijs tuis: qꝛ in-
iusta cogitatio eoꝝ Preuari
cantes reputaui om̄es pecca-
tores terre: ideo dilexi testio-
nia tua. Confige timore tuo
carnes meas: a iudicijs eui tu
is timui. Feci iudiciū ⁊ iu-
sticiam: nō tradas me calum-
niantibꝫ me Suscipe seruum
tuū in bonū: non calumnient̄
me superbi Oculi mei defece
rūt in salutare tuum ⁊ in elo-
quium iusticie tue. Fac cuz
seruo tuo ꝑm misericordiā tu
am: ⁊ iustificationes tuas do
ce me Seruus tuus sum ego
da mihi intellectum vt sciam
testimonia tua. Tempus fa
ciendi dñe: dissipauerūt legez
tuam. Ideo dilexi mandata
tua sup̄ aurū ⁊ topaziō Pro-
pterea ad om̄ia mandata tua
dirigebar: omnē viam iniquā
odio habui Gloria. Añ. do-
minicis diebꝫ ab octaua epi-
phanie vsq̄ ad septuagesimā
Adiuua me ⁊c. Añ. dñicis di
ebus a festo Trinitatis vsq̄
ad aduentum domini Spes
nr̄a salus nr̄a honor noster o
beata trinitas. ℟. In eter-
nū dñe permanet verbū tuuz

In eternū. ℣. In celo ⁊ in sclō sclī ꝓpitas tua In eternū Gl'a. In e. ℣. Dñs regit me ⁊ nihl mihi deerit In loco pascue ibi me collocauit. Feriatꝫ diebꝫ añ Adiuua me ⁊ saluꝰ ero dñe Alter alterius onera Cꝫ portate ⁊ sic adimplebitis legē christi. D. ℟. Benedicam dño in oīni tpe. Bñ. ℣. Semp laus eiꝰ in ore meo. Bñ. Gl'a. Bñ. ℣. Dñs regit. Col' dñi Ecalis. Ad nonā hymnꝰ.

Eruꝫ deus tenax vigor immotus in te permanens lucis diurne tempa successibus determinans. Largire clarū vespe quo vita nusqꝫ decidat sed premiuꝫ mortis sacre perhennis instet gl'a Q ℟esta pr

Mirabilia testimōia tua: dñe ideo scrutata ē ea aia mea D eclaratio sermonū tuorū illuminat: ⁊ intellectū dat parvulis O s meū aperui et attraxi spm: qz mandata tua desiderabam. A spice in me ⁊ miserere mei ꝑm iudiciuꝫ diligentiū nomē tuū G ressꝰ meos dirige ꝑm eloquium tuuꝫ: ⁊ non dñetur mei oīs iniusticia. R edime me a calumnijs hominū: vt custodiā mādata tua. A ciem tuam illumina sup seruū tuū: ⁊ doce me iustificatōnes tuas. C xi tus aquarū deduxerunt oculi mei: qz nō custodierūt legē tuam. I ustus es dñe: ⁊ rectū iudiciū tuū M ādasti iusticiaꝫ testimonia tua ⁊ veritatē tuam nimis C abescere me fecit zelus meus: qz obliti sunt verba tua inimici mei. I gnitū eloquiū tuū vehementer: et seruus tuꝰ dilexit illud A dolescentulus sū ego ⁊ contemptus: iustificatōnes tuas nō sū oblitus. I usticia tua iusticia in eternū: ⁊ lex tua ꝓpitas C ribulatio ⁊ angustia inuenerūt me: mandata tua meditatio mea est. C quitas testimōia tua in eternum: intellectuꝫ da mihi et viuā. G l'a. ps

Clamaui in toto corde meo exaudi me domine: iustificationes tuas requirā C lamaui ad te: saluum me fac et custodiā mandata tua O ꝛe uenī in maturitate ⁊ clamaui in verba tua supsperaui O ꝛe uenerūt oculi mei ad te dilu culo: vt meditarer eloqa tua. V ocē meā audi scōm miam tuā dñe: ⁊ ꝑm iudiciū tuū viuifica me A ppinquerūt ꝑsequentes me iniqtati: a lege aūt tua lōge fcī sūt O ꝛope es tu dñe: ⁊ oēs vie tue ꝓpitas I nitio cognoui de testimōijs tuis qz in eternū fūdasti ea V ide hūilitatē meā ⁊ eripe me qz legē tuam nō sū oblit' I udica iudiciū meū ⁊ redime me ꝓp eloquꝫ tuū viuifica me L onge a

f iij

peccatorrb⁹ salus: qꝛ iustifica
tiones tuas non exquisierūt.
Misericordie tue multe dñe:
ſm iudicium tuum viuifica
me. Multi qui persequūtur
me et tribulant me: a testimo
nijs tuis nō declinaui Vidi
preuaricantes et tabescebaꝫ:
qꝛ eloquia tua non custodierūt
Vide qm̄ mandata tua dile
xi dñe: in misericordia tua vi
uifica me. Principium ver⸗
borū tuoꝝ veritas: in eternuꝫ
om̄ia iudicia iusticie tue. ps.
Principes persecuti sūt
me gratis: ⁊ a verb⁹ tuis
formidauit cor meum. Leta
bor ego super eloquia tua sic̄
qui inuenit spolia multa. Ini
quitatem odio habui ⁊ abho
minatus sum: legem aūt tuā
dilexi. Septies in die laudeꝫ
dixi tibi: sup iudicia iusticie
tue. Pax multa diligentib⁹
legē tuā ⁊ non est illis scanda
lum. Expectabam salutare
tuū dñe: ⁊ mandata tua dile⸗
xi. Custodiuit anima mea
testimonia tua et dilexit ea ve
hemēter. Seruaui mandata
tua ⁊ testimonia tua: qꝛ om⸗
nes vie mee in conspectu tuo.
Appinquet deprecatio mea
in conspectu tuo dñe: iuxta elo
quiū tuū da mihi intellectuꝫ.
Intret postulatio mea in con
spectu tuo: ſm eloquium tuū
eripe me. Eructabūt labia
mea hymnū cuꝫ docueris me
iustificationes tuas. Pro⸗
nūciabit lingua mea eloquiū
tuū: qꝛ om̄ia mandata tua eq̄
tas. Fiat manus tua vt sal⸗
uet me: quoniā mandata tua
elegi. Cōcupiui salutare tu
um dñe: ⁊ lex tua meditatio
mea est. Viuet anima mea
⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua
adiuuabūt me. Erraui sicut
ouis que perijt: quere seruum
tuū qꝛ mādata tua non sū ob
litus. Gloria. Añ dñicis di
ebus ab octaua epiphanie vs
q̄ ad septuagesimā Aspice i
me. Itē a festo trinitatis vs⸗
q̄ ad aduentum dñi. Libe⸗
ra nos: salua nos: iustifica nos
o beata trinitas. ℟. Clama
ui i toto corde meo exaudi me
dñe. Cla. ℣. Iustificatōnes
tuas requiram. Cla. Gloria.
Cla. ℣. Cantate domio cā
ticū nouū. Cantate dño om⸗
nis terra. Ferialiter añ. Aspi
ce in me et miserere mei ſm iu
dicium tuū dñe deus. Cap.
Omnia probate quod bonū
est tenete ab omni specie ma⸗
la abstinete vos. D. ℟ Re⸗
dime me dñe ⁊ miserere mei.
Redime. ℣. Pes eni meꝰ ste
tit in via recta in ecclesijs bñ⸗
dicam te domine. Redi. Glo
ria. Redime. ℣. Ab occultis
meis munda me dñe. Et ab
alienis pce ſuo tuo. Collcā

Dominicis diebus Desy:

dñicalis. Ad vs̄ dñicꝫ diebꝫ.

Dixit dñs domino meo: sede a dextrꝫ meis. Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuoꝝ. Virgam virtutꝫ tue emittet dñs ex syon dominare in medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecum principiū in die virtutis tue: in splendoribꝫ sanctorum: ex vtero ante luciferum genui te. Iurauit dñs ⁊ non penitebit eum: tu es sacerdos in eternū ſm ordinē melchisedech. Dominus a dexteris tuis confregit in die ire sue reges. Iudicabit in nationibꝫ implebit ruinas: conq̄ssabit capita in terra multorū. De torrente in via bibet ꝓterea exaltabit caput. Gl'ia. Añ. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis all'a. iiij. ps̄.

Confitebor tibi domīe in toto corde meo: in cōsilio iustoꝝ ⁊ congregatione magna opera domini exquisita in om̄es voluntates eius. Confessio et magnificentia opus eius ⁊ iusticia eius manet in seculū seculi. Memoriā fecit mirabiliū suoꝝ misericors ⁊ miserator dñs: escam dedit timentibꝫ se. Memor erit in seculum testamēti sui: virtutē operū suoꝝ annūciabit populo suo. Ut det illis hereditatē gentiū: opera manuuꝫ eius veritas ⁊ iudiciuꝫ. Fidelia om̄ia mandata eiꝰ: confirmata in seculū seculi: facta ī veritate ⁊ equitate. Redemptionē misit populo suo: mandauit in eternū testamentum suum. Sanctum ⁊ terribile nomen eius: initiū sapiētie timor dñi. Intellectus bonus omnibꝫ facientibꝫ eum. laudatio eius manet in scl'm seculi. Gloria. Añ. Fidelia omnia mandata eius: confirmata in seculū seculi. all'a. ps̄.

Beatus vir qui timet dominū: in mandatis eiꝰ volet nimis. Potens in terra erit semen eius: generatō rectoꝝ benedicetur. Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iusticia eius manet in seculū secl'i. Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors ⁊ miserator et iustus. Iocundꝰ homo q̄ miseretur ⁊ comedat: disponit sermones suos in iudicio q̄r in eternū nō cōmouebitur. In memoria eterna erit iustus: ab auditione mala non timebit. Paratum cor eius sperare in dño: confirmatum est cor eius nō cōmouebitur donec despiciat inimicos suos. Dispsit dedit pauperibꝫ: iusticia eius manet in seculū seculi: cornu eius exaltabitur in gloria. Peccator

videbit ⁊ irascetur: dentibꝫ suis fremet et tabescet: desiderium peccatorꝫ peribit Gloria Añ. In mãdatis eius volet nimis. alleluia ℣. Psalmus.

Laudate pueri dominũ: laudate nomen domini Sit nomẽ dñi bñdictum: ex hoc nũc et vsqꝫ in scm. A solis ortu vsqꝫ ad occasũ laudabile nomẽ dñi. Excelsus sup omnes gẽtes dñs: ⁊ sup celos gla eius Quis sicut dñs de⁹ nr̃ qui habitat: ⁊ humilia respicit in celo ⁊ in terra Suscitãs a terra inopẽ: et de stercore erigens pauperem Ut collocet eũ cũ pncipibꝫ. cũ pncipibꝫ populi sui Qui habitare facit sterilẽ in domo matrẽ filiorꝫ letantẽ Gloria patri. Añ. Sit nomẽ dñi bñdictum in secula alla. ter. Ps̃.

In exitu israel de egypto: domus iacob de populo barbaro. Facta est iudea sanctificatio eius: israel potestas eius. Mare vidit ⁊ fugit: iordanis cõuersus ẽ retrorsum Montes exultauerunt vt arietes ⁊ colles sicut agni ouium. Quid est tibi mare qđ fugisti: ⁊ tu iordanis q: conversus es retrorsum. Montes exultastis sicut arietes: ⁊ colles sicut agni ouium. A facie domini mota ẽ terra: a facie dei iacob. Qui conuertit petram in stagna aquarũ: ⁊ rupem in fontes aquarũ Non nob̃ dñe non nobis: sed nomini tuo da gloriam. Sup̃ misericordia tua et veritate tua: ne quando dicãt gẽtes vbi est deus eorũ Deus aũt nr̃ in celo: omnia q cũqꝫ voluit fecit Simulacra gentiũ argentũ et auꝫ: opera manuũ hominũ. Os habẽt et non loquent: oculos habẽt et nõ videbũt Aures habẽt ⁊ non audient: nares habẽt et nõ odorabũt. Manus habẽt et non palpabũt: pedes hãt ⁊ nõ ambulabũt: nõ clamabũt in gutture suo Similes illis fiãt qui faciũt ea: ⁊ omnes qui confidũt in eis Domus isrl̃ speravit in dño: adiutor eorũ et ptector eoꝝ est Domꝰ aaron sperauit in dño: adiutor eorũ et ptector eoꝝ est Qui timent dñm sperauerũt in dño: adiutor eoꝝ ⁊ ptector eoꝝ est. Dñs memor fuit nostri ⁊ benedixit nob̃ Benedixit domui israel: benedixit domui aarõ. Benedixit omnibus qui timent dñm: pusillis cũ maioribus Adiçiat dominꝰ sup vos sup vos ⁊ sup filios vros. Benedicti vos domino q̃ fecit celum et terram Celum celi domino: terram autẽ dedit filijs hominum. Non mortui laudabunt te domine: neqꝫ omnes qui descẽdunt in in

fernum Sed nos qui viuim⁹ benedicimus domino: ex hoc nunc et vsq; in seculum Gl'ia An̄ Nos q̄ viuim⁹ bn̄dicim⁹ dn̄o all'a. Dn̄icis ⁊ feriatis

Lucis crea diebꝫ hymn⁹ tor optime lucez dierū ꝓferens primordijs lucis noue mundi parans originē Qui mane iunctum vesperi diē vocari precipis thetrum cahos illabitur audi preces cum fletibus Ne mens grauata crimine vite sit exul munere duz nil perenne cogitat seseq; culpis alligat Celoꝝ pulset intimum vitale tollat premiuz. vitemus omne noxium: purgemus atq; pessimum Presta pater. ℣. Dirigatur dn̄e ad te oratio mea Sicut incēsum in conspectu tuo. psalm⁹

Magnificat anima mea dominum. Et exultauit spiritus meus: in deo salutari meo. Quia respexit humilitatem ancille sue: ecce enī ex hoc beatam me dicēt om̄es generationes Quia fecit mihi magna qui potens est: ⁊ sāctum nomen eius Et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum Fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui Deposuit potētes de sede ⁊ exaltauit hūiles. Esurientes impleuit bonis: ⁊ diuites dimisit inanes. Suscepit israel puerum suum: recordatus misericordie sue Sicut locutus est ad patres nostros abraham et semini eius in secula. Gloria patri et filio et spūi sancto. Sicut. Feria. ij.

Dilexi quoniam psalm⁹ exaudiet domin⁹ vocem orationis mee. Quia inclīauit aurem suam mihi: ⁊ in diebus meis inuocabo. Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ periculā inferni inuenerunt me. Tribulationem et dolorem inueni: et nomen domini inuocaui. O domine libera animam meā misericors dominus ⁊ iustus et deus noster miseretur. Custodiens paruulos dominus: humiliatus sum et liberauit me Cōuertere anima mea in requiē tuā qꝛ domin⁹ bn̄fecit tibi Quia eripuit animā meā de morte oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu. Placebo domino in regione viuorum. Gloria patri et filio. Sicut erat in principio et nunc ⁊ semper ⁊c̄. An̄. Inclinauit dominus aurem suā mihi. all'a. iij.

Credidi propter quod locutus sum: ego autez humiliatus suz nimis Ego dixi in excessu meo om̄is homo mendax Quid retribuā dn̄o ꝓ om̄ibꝫ q̄ retribuit mihi

Calicem salutaris accipiaz
z nomē dñi inuocabo. Uo/
ta mea dño reddam coz̄ om
ni populo eius: preciosa in cō
spectu dñi mors sanctoz ei⁹.
O dñe qz ego seruus tu⁹ ego
seru⁹ tu⁹ z filius ancille tue.
Dirupisti vincula mea: tibi
sacrificabo hostiam laudis: z
nomē dñi inuocabo. Uota
mea dño reddam in cōspectu
omnis populi ei⁹ in atriis do
mus dñi in medio tui hierl'm
Gloria. Añ. Credidi ꝓpter
quod locut⁹ sum alleluia. ter.
Laudate dñm oēs gentes: laudate eum om/
nes p⁹puli. Quoniā confir/
mata est sup nos miꝰicordia
eius: z veritas dñi manet in
eternū. Gloria. Añ. Lau/
date dūm omēs gētes alla. ij
Ad dñm cū tribu/ Ps.
larer clamaui: z exaudi/
uit me. Dñe libera aiam
meaz a labiis iniquis z a lin/
gua dolosa. Quid detur ti/
bi aut quid appōatur tibi ad
linguam dolosam: Sagitte
potentis acute cum carboni
bus desolatoriis. Heu mi/
hi quia incolatus meus pro/
longatus est: habitaui cū ha/
bitantibus cedar: multum in
cola fuit anima mea. Cum
his qui oderūt pacem erā pa/
cificus: cum loquebar illis im
pugnabāt me gratis. Glia.
Añ. Clamaui z exaudiuit
me alla. ij. Psalmus.
Leuaui oculos meos in
montes vnde veniet auxiliuz
mihi. Auxiliū meū a domi/
no qui fecit celum et terram.
Non det in cōmotionē pedē
tuū: neqz dormitet qui custo/
dit te. Ecce non dormitabit
neqz dormiet qui custodit isl'
Dñs custodit te dñs, protectio
tua sup manuz dexteram tuā.
Per diem sol non vret te ne/
qz luna per noctem. Dñs cu
stodit te ab oñi malo: custo/
diat aiam tuā dñs. Domi
nus custodiat introitum tuū
et exitū tuū: ex hoc nunc et vs/
qz in seculū Gloria Añ. Au
xiliū meū a domino alla. ter.
Hymnus. Lucis creator. v.
Dirigatur dñe ad te oro mea
Sicut incensum vesptinum.
Feria tertia psalmus.
Letatus sum in his que
dicta sunt mihi: in domū do/
mini ibimus Stantes erant
pedes nri i atriis tuis hierl'm
Hierusalem que edificat vt
ciuitas: cuius participatio ei⁹
in idipsum. Illuc enī ascende
runt tribus tribus dñi testi/
moniū israel ad confitendum
nomini dñi. Quia illic sede
runt sedes in iudicio sedes su/
per domū dauid. Rogate q̄
ad pacē sunt hieru alē: z abun
dantia diligentibus te. Fiat

pax in virtute tua: ⁊ abundā-
tia in turribꝫ tuis. Propter
fratres meos et proximos me
os loq̄bar pacē de te Propt̄
domū dñi dei nostri q̄siui bo-
na tibi. Glia. Añ In do-
mū dñi letātes ibimꝰ alla. iij.
AD te leuaui oculos ps.
meos qui habitas in ce
lis. Ecce sicut oculi seruoruz
ī manibꝰ domīoꝝ suoꝝ Si-
cut oculi ancille in manibus
domīe sue: ita oculi nr̄i ad do
minū deū nostrū donec mise-
reatur nostri Miserere nostri
domine: miserere nostri: qꝛ mlt̄
tū repleti sumus despectione
Quia multū repleta ē anīa
nostra obprobriū abundanti
bus ⁊ despectio superb̄ Gla
Añ Qui habitas in cel̄ mi-
serere nobis alleluia. ter. ps.
NIsi qꝛ dñs erat in nob̄:
dicat nunc israel: nisi qꝛ
dñs erat in nobis Cuz exur-
gerent homines in nos: forte
viuos deglutissent nos Cuz
irasceretur furor eoruz in nos:
forsitā aqua absorbuissz nos.
Torrētē ꝑtrāsiuit aīa nostra
forsitan pertransisset anīa no-
stra aquā intolerabilē. Bñ-
dictus dñs qui nō dedit nos
in captionē dentibus eoruz.
Anīa nostra sicut passer ere-
pta est de laqueo venantium.
Laqueus cōtritus est ⁊ nos
liberati sumꝰ. añ Adiutoriuz
nostrū in nomīe dñi. alla. iij.
QUi confidūt in dño ps.
sicut mons syon nō com
mouebitur in eternū qui habi
tat in hierusalē. Montes in
circuitu eius: ⁊ dñs in circui-
tu populi sui ex hoc nūc ⁊ vsqꝫ
in seculū Quia nō relinquet
dñs virgā peccatoꝝ sup̄ sortē
iustoꝝ vt nō extendāt iusti ad
iniquitatē manus suas Bñ
fac dñe bonis: ⁊ rectis corde
Declinantes aūt in obligati
ones adducet dñs cū operan
tibꝫ iniquitatē pax sup̄ israel.
Glia. Añ. Bene fac domīe
bonis ⁊ rectis corde. alleluia.
Alleluia alla. Psalmꝰ.
IN conuertendo domi-
nus captiuitatē syon: facti su-
mus sicut consolati. Tūc re-
pletū est gaudio os nostrū: et
līgua nostra exultatōe. Tūc
dicent inter gentes magnifi-
cauit dñs facere cū eis Ma-
gnificauit dñs facere nobiscū
facti sumus letantes Cōuer
te dñe captiuitatē nr̄am sicut
torrēs in austro. Qui semi-
nant in lachrymis in exultati
one metent Euntes ibant ⁊
flebant mittentes semīa sua.
Veniētes autē venient cum
exultatione portātes manipu
los suos. Glia. añ. Facti su
mus sicut consolati alla. bis.
Hymnus Lucis creator. ℣.
Dirigat dñe. Feria. iiij. ps.

Nisi dominus edificauerit domum: inuanum laborauerunt qui edificãt eam Nisi dominus custodierit ciuitatez: frustra vigilat qui custodit eam Vanum est vob ante lucez surgere: surgite post q̃z sederitis qui manducatis panem doloris Cum dederit dilectis suis somnum: ecce hereditas dñi filij merces fructus ventris Sicut sagitte in manu potẽtis: ita filij excussorum. Beatus vir q̃ impleuit desiderium suũ ex ipis non ꝓfundetur cum loquetur inimicis suis in porta Glo/ria Añ. Nisi tu domine seruaueris nos inuanum vigilant oculi nostri alla. v. Psalmꝰ.

Beati omez qui timent dominũ: qui ambulant in vijs eius. Laborez manuum tuarum quia manducabis: beatus es et bene tibi erit Uxor tua sicut vitis abũdans in lateribus domus tue Filij tui sicut nouelle oliuarum in circũitu mense tue. Ecce sic benedicetur homo: qui timet dominũ. Benedicat tibi dñs ex syon et videas bona hierusalem omĩb dieb vite tue Et videas filios filiorum tuorum: pacem sup isrl. Glia. Añ. Beati omnes q̃ timent dominũ alleluia. ter.

Sepe expugnauerũt me a iuuentute mea: dicat nunc israel Sepe expugnauerũt me a iuuentute mea: etenim nõ potuerũt mihi Supra dorsũ meum fabricauerũt peccatores: plongauerũt iniquitatem suã Dominus iustꝰ concidet cervices peccatorum: confundantur et cõuertantur retrorsũ omnes qui oderũt sion Fiant sicut fenum tectoꝝ: quod priusq̃z euellatur exaruit De quo nõ implebit manũ suã qui metet et sinum suum q̃ manipl'os colliget Et non dixerũt qui preteribant benedictio domini sup vos: benedixim⁹ vobis in noie dñi. Glia. Añ Benedixim⁹ vobis in nomie domini alla alla alla. psalmus.

De profũdis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocez meam Fiant aures tue intẽdentes: in vocẽ deprecatõis mee. Si iniquitates obseruaueris dñe dñe quis sustiebit Quia apud te propiciatio est: et ꝓpter legem tuã sustinui te domine Sustinuit anima mea in verbo eius: speravit ania mea in dño A custodia matutina usq̃z ad noctez speret israel in domino. Quia apõ dñm misericordia et copiosa apud eũ redemptio Et ipe redimet israel ex omĩb iniquitatib eius. Glozia. Añ. De profũdis clamaui ad dñe alla alla alla.

Domine non est exaltatū cor meū nēq; elati sūt oculi mei Neq; ambulaui in magnis neq; in mirabilibus sup me Si non humiliter sentiebā: sed exaltaui animā meā Sicut ablactatus sup mr̄em suā: ita retributio in aīa mea. Speret israel in dño: ex hoc nūc et vsq; in seculū. Gloria Añ. Speret israel in dño alleluia bis. Hymnus. Lucis crea. ℣. Dirigat Feria.v.pſ Memento domīe dauid: et omnis mansuetudinis eius. Sicut iurauit domino votū vouit deo iacob Si introiero in tabernaculū dom⁹ mee: si ascendero in lectū stratī mei Si dedero somnū oculis meis: et palpebris meis dormitationē Et requiē tpibus meis donec inueniā locū domino tabernaculū deo iacob. Ecce audiuimus eam in effrata: inuenimus eā in cāpis silue. Introibimus in tabernaculū eius: adorabimus in loco vbi steterūt pedes eius Surge domine in requiē tuā: tu et archa sanctificatōis tue Sacerdotes tui induātur iusticia et sancti tui exultent. Propt dauid seruū tuū: non auertas faciem christi tui Iurauit dominus dauid veritatē: et non frustrabitur eū de fructu ventris tui ponā super sedē tuaz. Si custodierint filij tui testamentū meū et testimonia mea hec que docebo eos Et filij eor̄ vsq; in seculū: sedebūt super sedē tuā Quoniaz elegit dñs syon: elegit eam in habitationez sibi Hec requies mea in seculū seculi: hic habitabo quoniā elegi eā Uiduā eius benedicens benedicā: paupes eius saturabo panib⁹ Sacerdotes eius induā salutarī et sancti eius exultatōne exultabunt Illuc producaz cornu dauid: parauī lucernā christo meo Inimicos eius induā cōfusione: super ipsum autē efflorebit sanctificatio mea.| Glā Añ. Et omīs mānsuetudinis eius alla. ℣. psalmus. Ecce q̄m bonū et q̄m iocundū habitare frēs in vnū Sicut vnguētū in capite qđ descēdit in barbā barbā aarō Quod descendit in oram vestimenti eius sicut ros hermon qui descendit in montem syō Quia illic mādauit dñs benedictionē et vitā vsq; in seculū Gloria patri et filio et spiritui sancto Sicut erat in principio. et nunc et s.mper et in se.scō⁹.ā. Añ. Ecce q̄m bonū et q̄m iocundum alleluia. alleluia. psalm Laudate nomen domini: laudate seruī domīnum. Qui statis in domo dñi: in atrijs domus dei nr̄i.

Laudate dñm qꝛ bonus do
minꝰ: psallite nomi eius quo
niã suaue Quoniã iacob ele
git sibi dñs: israel in possessio
nẽ sibi Quia ego cognoui ꝙ
magnus ẽ dñs: ⁊ deus noster
pre omibꝫ dijs Omia q̃cũqꝫ
voluit dñs fecit in celo ⁊ i ter-
ra: in mari ⁊ in omibꝫ abyssis
Educẽs nubes ab extremo
terre fulgura in pluuiã fecit.
Qui ꝓducit ventos de the-
sauris suis qui ꝑcussit primo
genita egypti ab homie vsqꝫ
ad pecus Emisit signa et ꝓ
digia in medio tui egypte: in
pharaonẽ ⁊ i omes seruos eiꝰ
Qui ꝑcussit gentes multas:
⁊ occidit reges fortes. Seon
regem amorreoꝝ: ⁊ og regem
basan ⁊ omia regna chanaan
Et dedit terrã eoꝝ heredita
tẽ: hereditatẽ israel poplo suo
Dñe nomẽ tuũ in eternũ dñe
memoriale tuũ in generatiõe
⁊ generatõnẽ. Quia iudica-
bit dñs populũ suũ: ⁊ i seruis
suis depcabit. Simulachra
gentiũ argentũ ⁊ aurũ: opera
manuũ hominũ Os habent
⁊ non loquẽtur: oculos habẽt
⁊ non videbũt Aures habẽt
⁊ non audient: neqꝫ eniz ẽ spi-
ritus in ore ipsorũ. Similes
illis fiant qui faciunt ea: ⁊ om
nes qui cõfidũt in eis. Do-
mus israel benedicite domio
domus aaron bñdicite domi
no. Domus leui benedicite
dño: q̃ timetis dñm bñdicite
dño Benedictus dñs ex siõ:
qui habitat in hierusalẽ Gla
an. Laudate nom dñi alla iij
Ps.
Confitemini dño
qm̃ bonus qm̃ in eternũ
misericordia eius. Confite-
mini deo deoꝝ: qm̃ in eternũ
misericordia eius. Confite-
mini dño dñoꝝ: qm̃ in eternũ
misericordia eius Qui facit
mirabilia magna solus: quo-
niã i eternũ miscdia eiꝰ Qui
fecit celos in intellectu. qm̃.
Qui firmauit terram super
aquas: qm̃. Qui fecit lumi-
naria magna: qm̃. Solẽ i po
testatẽ diei: qm̃. Lunã ⁊ stel
las in potestatẽ noctis: quo-
niã. Qui ꝑcussit egyptũ cuꝫ
primogenitis eoꝝ: qm̃ i eter-
nũ mi. eius Qui eduxit isra-
el de medio eoꝝ: qm̃ in eternũ
miscdia eius. In manu potẽ
ti et brachio excelso: quoniaꝫ.
Qui diuisit mare rubrũ i di
uisiones: qm̃. Et eduxit isra
el per mediũ eius: quoniã ⁊c.
Et excussit pharaonẽ ⁊ virtu
tem eius in mari rubro: qm̃.
Qui traduxit populũ suum
per desertũ: qm̃ Qui ꝑcussit
reges magnos: qm̃. Et occi
dit reges fortes: qm̃. Seon re
gẽ amorreoꝝ: qm̃. Et og re-
gẽ basan: quoniã. Et dedit
terrã eoꝝ hereditatem: qm̃.

Feria 6

Hereditatē isrl̄ seruo suo: qm̄
Quia i humilitate nr̄a me-
mor fuit nostri: qm̄. Et rede
mit nos ab inimicis nostris:
qm̄. Qui dat escā om̄i carni
qm̄ Confitemi deo celi: qm̄.
Confitemi dño dñoꝝ: qm̄ in
eternū miscdia eiꝰ. Gl̄ia. an̄
Qm̄ in eternū miscdia eius.
all̄a qm̄ in eternū all̄a miscdia
eiꝰ. all̄a all̄a. Psalmus.
Super flumina babilōis
illic sedimus et fleuimꝰ dū re
cordaremur syon. In salicibꝫ i
medio eius suspēdimꝰ orga-
na nostra. Quia illic interro
gauerūt nos: q̄ captiuos dux
erūt nos ꝟba cantionū Et q̄
abduxerūt nos hymnū canta
te nobis de cāticis syō Quō
cātabimus cāticū dñi i terra
aliena. Si oblitus fuero tui
hierl̄m: obliuioni det̄ dextera
mea. Adhereat lingua mea
faucibꝫ meis si nō meminero
tui. Si nō proposuero hierl̄z
in principio leticie mee Me-
mor esto dñe filiorū edom: in
die hierusalem. Qui dicunt
exinanite exinanite vsq̄ ad fū
damentū in ea Filia babi-
lonis misera: beatꝰ qui retri-
buet tibi retributōnē tuā quā
retribuisti nobis. Beatus q̄
tenebit et allidet ꝑuulos suos
ad petrā. Gl̄a. An̄ Hymnū
cantate nobis de cāticis syō.
An̄. All̄a Hymnū cātate no
bis all̄a de canticis syon all̄a
all̄a. Hymnus. Lucis crea.
ꝟ. Dirigatur. Feria sexta ps
Confitebor tibi dñe i to
to corde meo: qm̄ audi-
sti verba oris mei. In cōspcū
angeloꝝ psallā tibi: adorabo
ad templū sanctū tuū: ⁊ confi
tebor nomini tuo. Sup mise
ricordia tua et ꝟitate tua: qm̄
magnificasti sup om̄e nomen
sanctū tuū. In quacūq̄ die in
uocauero te exaudi me: multi
plicab̄ in anima mea virtutē.
Cōfiteant̄ tibi dñe om̄es re
ges terre qꝛ audierūt oīa ver-
ba oris tui Ut cantēt i vijs
dñi: qm̄ magna ē gl̄a domini.
Qm̄ excelsus dñs ⁊ humilia
respicit: ⁊ alta a longe cogno-
scit. Si ambulauero i medio
tribulatōis viuificab̄ me: ⁊ su
per irā inimicoꝝ meoꝝ exten-
disti manū tuā: ⁊ saluū me fe-
cit dextera tua. Dñs retribu
et ꝓ me dñe miscdia tua i secu
lū opa manuū tuarū ne despi
cias. Gl̄a. An̄. In conspcū
angeloꝝ psallā tibi deus meꝰ
alleluia quater. Psalmus.
Domie ꝓbasti me ⁊ cog-
nouisti me: tu ꝯgnouisti
sessionē meā ⁊ resurrectōez me
az. ntellexisti cogitatōes me
as de lōge: semitā meā ⁊ funi-
culū meū inuestigasti Et om
nes vias meas preuidisti: qꝛ
non est sermo in lingua mea.

Ecce dñe tu cognouisti oia nouissima et antiqua: tu fozmasti me ⁊ posuisti super me manū tuā. Mirabilis facta est sciētia tua ex me: confortata ē ⁊ nō potero ad eā. Quo ibo a spū tuo: ⁊ q̄ a facie tua fugiā. Si ascēdero ī celū tu illic es: si descēdero ad infernuz ades Si sumpsero pēnas meas diluculo ⁊ habitauero ī extremis maris. Etenim illuc manus tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua. Et dixi forsitā tenebre cōculcabunt me: ⁊ nox illuminatio mea in delicijs meis Quia tenebre nō obscurabūtur a te ⁊ nox sic dies illumiabit sicut tenebre eius: ita ⁊ lumē ei? Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vētero mr̄is mee Cō fitebor tibi q̄ terribiliter magnificatus es: mirabilia opa tua: ⁊ aīa mea cognoscet nimis Nō est occultatū os meum a te q̄ō fecisti ī occulto: et substātia mea in inferioribus terre. Imperfectū meū viderūt oculi tui: ⁊ in libro tuo oīes scribent: dies formabuntur ⁊ nemo ī eis. Mihi aūt nimis honorificati sūt amici tui dē: nimis cōfortatus ē principatus eoz. Dinumerabo eos ⁊ sup arenā multiplicabūtur: expurrexi ⁊ adhuc sum tecū. Si occideris dē peccatores: viri sāguinū declinate a me Quia dicitis in cogitatione: accipiant in vanitate ciuitates suas. Nōne q̄ oderūt te domine oderā: ⁊ sup inimicos tuos tabescebā. Perfecto odio oderā illos: inimici facti sūt mihi Proba me deus ⁊ scito cor meū: interroga me ⁊ cognosce semitas meas Et vide si via iniquitatis in me est: ⁊ deduc me in via eterna. Glia. Ān. Dñe pbasti me ⁊ cognouisti me alla. ter. Psalmus.

Eripe me dñe ab homine malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerūt iniquitates in corde: tota die p̄stituebant prelia. Acuerūt linguas suam sicut serpentes: venenum aspidū sub labijs eoz. Custodi me de manu peccatoris: ab hominb iniquis eripe me Qui cogitauerūt supplātare gressus meos absconderūt superbi laqueū mihi Et funes extenderūt in laqueū iuxta iter scandalū posuerūt mihi. Dixi dño deus meus es tu: exaudi dñe vocē deprecationis mee Dñe dñe virtus salutis mee obumbrasti sup caput meū in die belli Nō tradas me dñe a desiderio meo peccatori: cogitauerūt contra me ne derelinqs me: ne forte exaltētur Caput circuitus eoz labor labioz ipoz operiet eos

Cadēt sup eos carbōes i ig-
nē deijcies eos: in miserijs nō
subsistēt Vir linguosus ñ di
rigeť i terra virū iniustū mala
capiēt in interitu. Cognoui
qr faciet dñs iudiciū inopis:
z vindictā paupm Verūta-
mē iusti cōfitebūtur noi tuo: z
habitabūt recti cū vultu tuo.
Gl'a. añ. A viro iniquo liba
me dñe all'a all'. all'a.
Domie clamaui ad te ex
audi me: intēde voci mee duz
clamauero ad te Dirigať orō
mea sicut incēsū in cōspcū tuo
eleuatio manuū mearū sacrifi
ciū vesptinū Pone dñe custo
diā ori meo: z ostiū circūstātie
labijs meis. Nō declies cor
meū i ꝟba malicie ad excusan
das excusatōes i peccatz Cū
hoibꝫ opantibꝫ iniqtatē: z nō
coicabo cū electis eoꝝ Cor-
ripiet me iustus i misicordia
z increpabit me: oleū aūt pec-
catoris non impinguet caput
meū Qm adhuc et orō mea
in bñplacitz eoꝝ: absorpte sūt
iūcti petre iudices eoꝝ Audi
ent verba mea qm potuerūt si
cut crassitudo terre erupta est
sup terrā. Dissipata sūt ossa
nr̄a secꝰ infernū qr ad te dñe
dñe ocl'i mei: i te spaui nō au-
feras aīam meā Custodi me
a laq̄o quē statuerūt mihi: et
ab scādal'opantiū iniquitatē
Cadēt i retiacl'o eiꝰ pctōres
singularit' sū ego donec trāscā
Gl'ia. añ. Dñe clamaui ad
te exaudi me all'a ter Psalmꝰ
Voce mea ad dñm cla-
maui: voce mea ad dñm
depcatus sū. Effūdo in con
spectu eiꝰ orōem meā z tribu-
latōem meā añ ipm pnuncio.
In deficiēdo ex me spm meū:
z tu cognouisti semitas meas
In via hac q̄ ambulabaz ab-
scōderūt laqueū mihi Cōsi-
derabā ad dexterā z videbā:
z nō erat qui cognosceret me.
Perijt fuga a me: z nō est q̄
requirat aīam meā Clama-
ui ad te domie dixi tu es spes
mea portio mea in terra vi-
uētiū Intēde ad depcationez
meā qr humiliatus sū nimis.
Libera me a psequētibꝫ me:
qr ꝯfortati sūt sup me Educ
de custodia aīam meā ad ꝯfi
tēdū nomi tuo: me expectant
iusti donec retribuas mihi.
Gl'ia. Añ. Portio mea dñe
sit in terra viuētium all'a. vi.
Hymnꝰ. Lucis crea. ꝟ. Di
rigatur. Sabbato ps̄.
Benedictus dñs deꝰ me
us q̄ docet manꝰ meas ad p̄li
nm z digitos meos ad bellū.
Miscdia mea z refugiū meuz
susceptor meꝰ z libator meus.
Protector meꝰ z i ipo spaui q̄
subdit ꝓpl'm meū sb me Dñe
q̄d ē hō qr inotuisti ei aut filiꝰ
hois qr reputas eū Nō vā ta

ti similis factus ē: dies eius
sicut vmbra pretereūt. Dñe
inclina celos tuos ⁊ descende
⁊ tāge montes ⁊ fumigabunt
Fulgura choruscationem ⁊
dissipab eos: emitte sagittas
tuas ⁊ ꝯturbabis eos Emit
te manū tuā de alto. eripe me
⁊ libera me de aquis multis
et de manu filioꝝ alienorum.
Quoꝝ os locutū ē vanitatē:
⁊ dextera eoꝝ dextera iniqui/
tatis. Deus canticū nouum
cātabo tibi: in psalterio deca/
chordo psallā tibi. Qui das
salutē regibus: qui redemisti
dauid seruum tuum: de gla/
dio maligno eripe me Et e/
rue me de manu filioꝝ alieno/
rū quoꝝ os locutū est vanita
tem: ⁊ dextera eoꝝ dextera ini
quitatis Quoꝝ filij sicut no
uelle plātatōes: ī iuuētute sua
Filie eoꝝ composite: circūor
nate vt sil'itudo tēpli Prōp
tuaria eoꝝ plena: eructātia ex
hoc in illud Oues eoꝝ feto/
se abūdnates in gressib⁹ suis:
boues eoꝝ crasse. Nō est rui
na macerie neq; transit⁹: neq;
clamor in plateis eoꝝ. Bea
tū dixerūt populū cui hec sūt.
btūs ꝓpl's cui⁹ dñs deus ei⁹.
Gl'ia patri et filio. Sicut e.
Añ. Benedictus dominus
deus meus all'a. ter. psalm⁹.
Exaltabo te deus meus
rex: ⁊ benedicam nomi/
ni tuo in seculū et in seculū se
culi. Per singulos dies bñ/
dicam tibi ⁊ laudabo nomen
tuū in seculū et in seculū secu/
li. Magnus dñs ⁊ laudabil'
nimis: ⁊ magnitudīs eius nō
est finis Generatio ⁊ gñatio
laudabit opa tua: et potētiaꝫ
tuā ꝓnunciabūt Magnificē
tiā gl'ie sanctitatis tue loquē
tur: ⁊ mirabilia tua narrabūt
Et virtutē terribiliū tuoruꝫ
dicēt: ⁊ magnitudinē tuā nar
rabūt Memoriā abūdantie
suauitatis tue eructabūt: ⁊ iu
sticia tua exultabūt. Misera
tor ⁊ misericors dñs patiens
⁊ multū misericors. Suauis
dñs vniuersis: ⁊ miseratōnes
eius sup om̄ia opa eius Cō/
fiteant' tibi dñe om̄ia opa tua
⁊ sācti tui bñdicāt tibi Glo/
riā regni tui dicēt: ⁊ potētiaꝫ
tuā loquētur. Vt notā faciēt
filijs hominū potentiā tuam
⁊ gl'iam magnificentie regni
tui Regnū tuū regnū omni/
um seculoꝝ: ⁊ dñatō tua ī om
ni gñatōne ⁊ gñatione. Fi/
delis dñs in om̄ib⁹ verbis su
is: ⁊ sanctus in om̄ib⁹ opibus
suis. Alleuat dñs om̄es qui
corruūt: ⁊ erigit om̄es elisos.
Oculi omniū in te sperāt do
mine: ⁊ tu das escā illoꝝ in tē
pore optuno. Aperis tu ma
nū tuā: ⁊ imples om̄e anīal be
nedictōe. Iustus dñs in om

nibꝫ vijs suis ⁊ sanctus ī om-
nibꝫ operibꝫ suis. Prope est
dn̄s om̄ibꝫ inuocantibꝫ eum:
om̄ibꝫ inuocantibꝫ eū in veri
tate. Voluntatē timentiū se
faciet. ⁊ deprecatōnē eoꝝ exau
diet ⁊ saluos faciet eos. Cu
stodit dn̄s om̄es diligētes se:
⁊ om̄es peccatores disperdet.
Laudationē dn̄i loquet̄ os
meuꝫ: ⁊ benedicat om̄is caro
nomini sancto eius in seculuꝫ
et in seculū seculi Gloria. an̄
In eternū et in seculuꝫ seculi.
Lalleluia ter. Psalmus.
Lauda anima mea dn̄m
laudabo dn̄m ī vita mea: psal
lam d̄o meo q̄dīu fuero No
lite confidere in principibꝫ ī fi
lijs hominū in quibꝫ nō ē sa-
lus. Exibit spūs eius et re-
uertetur ī terrā suā: in illa die
peribūt om̄es cogitatōes eoꝝ
Beatꝰ cuius deus iacob ad
iutor eius spes eius in domi-
no deo ipsius: q̄ fecit celum et
terram mare ⁊ om̄ia que ī eis
sunt. Qui custodit veritatē
in seculū facit iudicium iniu-
riā patientibꝫ: dat escā esuriē-
tibus Dn̄s soluit compedi-
tos: dn̄s illumīat cecos Do-
minus erigit elisos; dominus
diligit iustos Dn̄s custodit
aduenas pupillū et viduā su
scipiet: ⁊ vias peccatoꝝ disp-
det Regnabit dn̄s in secula
deus tuus sion: in generatiōe
⁊ generationē. Glia pa. An̄.
Laudabo deum meum ī vita
Lmea alleluia ter psalmꝰ
Laudate dn̄m qm̄ bonꝰ
est psalmus deo nostro sit io-
cūda decoraq̄ laudatō Edi
ficās hierl̄ꝫ dn̄s dispsiōes isrl̄
ꝯgregabit. Qui sanat cōtri-
tos corde: ⁊ alligat cōtritōnes
eoꝝ Qui numerat multitu-
dinē stellarū: ⁊ om̄ibꝫ eis noīa
vocat. Magnus dn̄s noster
⁊ magna virtus eius: ⁊ sapiē-
tie eius nō est numerus. Su-
scipiens mansuetos dn̄s hu-
milians aūt peccatores vsq̄
ad terrā. Precinite dn̄o ī cō
fessione: psallite deo nostro in
cithara Qui operit celū nu-
bibus ⁊ parat terre pluuiam:
Qui ꝓducit in mōtibꝫ fenū:
⁊ herbam seruituti hominuꝫ:
Qui dat iumētis escam ipo
rū et pullis coruoꝝ inuocāti-
bus eū. Non in fortitudine
equi volūtatē habebit: neq̄ ī
tibijs viri beneplacitū erit ei
Bn̄placitū est dn̄o sup̄ timē
tes eū. et in eis qui sperāt sup̄
misericordia eius. Gloria.
An̄ Deo nr̄o iocūda sit lau-
Ldatio all̄a ter. Psalmꝰ.
Lauda hierl̄m dn̄m: lau
da dn̄m deū tuū syon. Quo
niā cōfortauit seras portarū
tuarū: benedixit filijs tuis in
te Qui posuit fines tuos pa
cem: ⁊ adipe frumēti satiat t.

Ad Completorium

Qui emittit eloquiũ suũ ter
re: velociter currit sermo eius.
Qui dat niuẽ sicut lanã: ne-
bulã sicut cinerẽ spargit Mit
tit christallũ suã sicut buccel-
las ante faciẽ frigoris ei⁹ q̃s
sustinebit Emittet verbum
suũ ⁊ liquefaciet ea: flabit spi
ritus eius ⁊ fluent aque Qui
annũciat verbũ suũ iacob: iu-
sticias ⁊ iudicia sua isrl'. Nõ
fecit tal'r omi natiõi ⁊ iudicia
sua nõ manifestauit eis Gl'a
An. Bñdixit filijs tuis in te.
all'a. ter. Hymn⁹ ab oct. epi-
phanie vsq̃ ad. xl. Lucis cre-
ator. Sed a festo trinitatis vs
q̃ ad aduentum hymn⁹
O Lux beata trinitas et
principalis vnitas iam sol re
cedit igne⁹ infũde lumẽ cordi
bus. Te mane laudũ carmi
ne: te deprecemur vespe: te nr̃a
supplex gl'ia p cũcta laudet se-
cula Deo pr̃i sit gl'ia. ℣. Ve
sp̃tina oratio. Ad compl'. ps.
Cum inuocarẽ exaudi-
uit me deus iusticie mee
in tribulatõne dilatasti mihi.
Miserere mei: ⁊ exaudi orati
onẽ meã Filij hominũ vsq̃ q̃
graui corde: vt quid diligitis
vanitatẽ ⁊ queritis mẽdaciũ
Et scitote qm̃ mirificauit do
min⁹ sctm̃ suũ: dñs exaudiet
me cũ clamauero ad eũ Irasci
mini ⁊ nolite peccare q̃ dicitis
in cordib⁹ vestris: ⁊ in cubili
bus vestris cõpũgimini Sa-
crificate sacrificiuz iusticie: et
sperate in dño: multi dicũt q̃s
oñdit nob̃ bona Signatũ est
sup nos lumẽ vultus tui dñe:
dedisti leticiã ĩ corde meo A
fructu frumẽti vini et olei sui
multiplicati sunt. In pace in
idipsũ: dormiã ⁊ requiescam.
Qm̃ tu dñe singulariter ĩ spe
Constituisti me. Gl'a ps.
In te dñe speraui nõ con
fundar ĩ eternũ: in iusticia tua
libera me. Inclina ad me au-
rẽ tuam: accelera vt eruas me
Esto mihi ĩ deũ ꝓtectorẽ ⁊ ĩ
domũ refugij vt saluũ me fa-
cias. Qm̃ fortitudo mea et
refugiũ meũ es tu: ⁊ ꝓpter no-
mẽ tuũ deduces me ⁊ enutri-
es me. Educes me de laq̃o
hoc quẽ absconderũt mihi: q̃
niã tu es ꝓtector me⁹. In ma
nus tuas cõmendo spm̃ meũ.
redemisti me dñe ds veritatis.
Gloria patri. Psalm⁹.
Qui habitat in adiuto-
rio altissimi: in ꝓtectione dei
celi cõmorabitur. Dicet do-
mino susceptor meus es tu: et
refugiũ meũ deus me⁹ spera-
bo in euz. Qm̃ ipe liberabit
me de laqueo venantiuz: et a
verbo aspero. Scapulis suis
obumbrabit tibi: ⁊ sub pẽnis
eius sperabis. Scuto circun
dabit te veritas eius: nõ time
bis a timore nocturno. A sa-

gitta volãte in die. a negotio
ꝑambulãte in tenebris: ab in
cursu ⁊ demonio meridiano.
Cadent a latere tuo mille: et
decẽ milia a dextris tuis: ad
te aũt nõ aꝓꝓpinq̃bit. Ve
rũtamẽ oculis tuis considera
bis: ⁊ retributionẽ peccatorũ
videbis. Qm̃ tu domie spes
mea altissimũ posuisti refugi-
um tuũ. Non accedet ad te
malũ ⁊ flagellũ nõ aꝓꝓinqua-
bit tabernaculo tuo Qm̃ an
gelis suis mandauit de te vt
custodiãt te in om̃ib⁹ vijs tu-
is. In manib⁹ portabunt te:
ne forte offendas ad lapidem
pedẽ tuũ. Sup aspidẽ ⁊ basi
liscũ ambulabis ⁊ conculcab
leonem et draconẽ Qm̃ i me
sperauit liberabo eũ ꝓtegam
eũ qm̃ cognouit nomẽ meum
Clamauit ad me ⁊ exaudiã
eũ. cũ ip̃o sũ in tribulatõe: eri-
piã eũ et glorificabo eũ Lon
gitudine dieꝝ replebo euꝫ: et
ostẽdã illi salutare meũ Gl'ia
Ecce nũc bñdicite dñm
om̃es ꝑui dñi Qui sta
tis in domo dñi: in atrijs do-
mus dei nostri. In noctib⁹ ex
tollite manus vestras in sctã:
⁊ bñdicite dñm. Bñdicat te
dñs ex siõ: qui fecit celũ ⁊ ter-
ram. Gl'ia. añ. Miserere mei
dñe ⁊ exaudi orõnem meam.
Te lucis ante Hymnus
terminũ rerũ creator po-
scimus vt solita clemẽtia sis
presul ad custodiaꝫ. Procul
recedãt somnia ⁊ noctiũ fãtas
mata: hostemq̃ nr̃m comp̃me
ne polluant̃ corpa Presta pr̃
omp̃s ꝑ iesũ christũ dñm: qui
tecũ in ꝑpetuũ regnat cuꝫ sctõ
spiritu. Amen. Capitulum.
Pacẽ ⁊ veritatẽ diligite ait
dñs deus omp̃s. Deo grãs.
℣. Custodi nos dñe vt pupil
lã oculi Sub vmbra alaꝝ tu
arũ ꝓtege nos. Psalm⁹
Nunc dimittis seruũ tu-
um dñe: ꝑm verbũ tuuꝫ ĩ pa-
ce. Quia viderunt oculi mei
salutare tuum. Quod para-
sti ante faciem omniũ populo
rum Lumen ad reuelationẽ
gentium: ⁊ gloriam pleb tue
israel Gloria patri Sicut e-
rat in principio ⁊ nunc ⁊ sp ⁊c
Añ. Salua nos dñe vigilan
tes custodi nos dormientes:
vt vigilemus in christo ⁊ req̃e
scamus in pace. Kyrieeleison
ter. Xp̃eeleison. ter. kyrieelei-
son. ter. Pater noster qui es
in celis sanctificetur nomẽ tu
um Adueniat regnum tuum
Fiat voluntas tua sicut in ce
lo ⁊ in terra Panem nostrum
quotidianum da nobis ho-
die. Et dimitte nobis debita
nostra: sicut et nos dimitti-
mus debitoribus nostris.
Et ne nos inducas in temp-
tationẽ. Sed libera ⁊c. Aue

Pretus

maria gr̄a plena dn̄s tecū bn̄
dicta tu in mulieribꝫ ⁊ bn̄di-
ctus fructꝰ vētris tui iesꝰ chri-
stus Amē. Et ne nos indu-
cas in tēpta. Sed libera nos
a malo. In pace in idipsum.
Dormiā et requiescā. Credo
in deū pr̄em om̄ipotētē crea-
torē celi et terre. Et in iesum
christū filiū eius vnicū domi
nū nostrū. Qui ꝯceptus ē de
spiritu sancto: natus ex maria
virgine. passus sub pontio pi
lato: crucifixus mortuus ⁊ se-
pultus Descendit ad inferna
Tertia die resurrexit a mortu
is Ascēdit ad celos: sedet ad
dexterā dei patris om̄ipoten
tis Inde venturus est iudi-
care viuos et mortuos. Cre-
do ī spm̄scm̄: scām eccl̄iam ca
tholicā: sāctoꝝ coīonē: remissi
onē pctōꝝ: carnis resurrectōez
⁊ viam eternam Amen. Car
nis resurrectionē. Et vita eter
nā Amē. Bn̄dicamꝰ patrē
⁊ filiū cū scō spū. Laudemus
⁊ superexaltemus eū in secnla
Bn̄dictus es dn̄e ī firmamē
to celi. Et laudabilis ⁊ glori-
osus et superexaltatus in secula
Benedicat et custodiat nos
pater eternꝰ Amen. Digna
re dn̄e nocte ista Sine pecca-
to nos cnstodire. Misere no
stri dn̄e miserere nostri Fiat
miscd̄ia tua domīe super nos.
Quēadmodum sperauimus
in te. Sacerdotes tui induā-
tur iusticia Et sancti tui exul
tēt. Dn̄e saluū fac regem Et
exaudi nos in die qua inuo-
cauerimus te. Saluū fac po
pulū tuū dn̄e Et bn̄dic here-
ditati tue. ⁊ rege eos: ⁊ extolle
illos vsqꝫ ī eternū. Fiat pax
in virtute tua. Et abūdātia ī
turribꝫ tuis. Oremus ꝑ om̄i
bus nob̄ bona faciētibꝫ. Re-
tribuere dignare om̄ibꝫ nobis
bona faciētibꝫ ꝓpter nomē san
ctū tuū vitā eternā. Pro in-
firmis et captiuis. Lib̄a eos
deus israel ex om̄ibꝫ tribulati
onibꝫ suis. Pro fidelibꝫ de-
fūctis. Requiez eternā dona
eis dn̄e et lux perpetua luceat
eis Requiescāt in pace Am̄
Pro fratribꝫ et sororibꝫ nr̄is
Saluos fac seruos tuos ⁊ an
cillas tuas deꝰ meꝰ sperātes
in te Mitte eis dn̄e auxiliuz
de scto Et de sion tuere eos.
Dn̄e exaudi orōem meaz Et
cla. Dn̄s vobis. Et. Oremꝰ
Illumina qūs dn̄e tenebras
nostras: et totius huius noctꝫ
insidias tu a nob̄ repelle ꝓpici
us: salua nos op̄s deus ⁊ lu-
cē nob̄ cōcede ꝑpetuā. Domi
nū nr̄m iesū christū filiū tuū:
Qui tecū viuit et regnat ī v-
nitate spūssancti deꝰ ꝑ om̄ia
scl̄a scl̄oꝝ Am̄. Dn̄s vobis-
cū Et. Bn̄dicamꝰ dn̄o. D.
Fideliū anīe ꝑ miscd̄iaz dei

requiescant in pace. Amen.
Sit nomen dñi benedictum. Ex hoc nunc et vsq; in seculm. Adiutoriū nrm in nomie domini. Qui fecit celum et terrā Oremus. Celesti benedictione. Kyrieeleison. Christeeleison Kyrieeleison. Christe audi nos Saluator mdi ad.n
Sācta dei genitrix ora p n.
Sancta maria ora.
Sācte michael ora
Sancte gabriel ora
Sancte raphael ora
Omnes sācti angeli et archāgeli Orate p nobis.
Sācte iohānes baptista ora.
Omnes sancti patriarche et phete orate pro nobis.
Sancte petre ora.
Sancte paule oar
Sancte andrea ora
Sancte iacobe ora
Sancte iohannes ora
Sancte thoma ora
Sancte iacobe ora
Sancte philippe ora
Sancte bartholomee ora
Sancte mathee ora.
Sancte simon ora
Sancte thadee ora
Sancte mathia ora
Sancte marce ora
Sancte luca ora
Sancte barnaba ora
Omnes sancti apostoli et euāgeliste orate pro nobis.
Sancte stephane ora
Sancte laurenti ora
Sancte vincenti ora
Sancte line ora
Sancte clete ora
Sancte clemens ora
Sancte georgi ora
Sancte sixte ora
Sancte corneli ora
Sancte cypriane ora
Sancte dionisi cum socijs tuis orate pro nobis.
Sancte Kiliane cum socijs tuis orate pro nobis.
Sancte mauriti cū so.t. orate
Sancte bonifati cū so.t. ora.
Sancte gereon cū so.t. orate.
Sancte ciriace cū so.tu. orate.
Sancte alexander ora
Sancte eventi ora
Sancte theodole ora
Sancte nazari ora
Sancte ferruti ora
Sancte christofere ora
Sancte lamberte ora
Sancte victor ora
Sancte auree ora
Sancte vite ora
Sancte ignaci ora
Sācte sergi ora
Sancte bache ora
Sancte albane ora
Sancte theoneste ora
Sancte romane ora
Sancte hypolite ora
Sancte fabiane ora
Sancte sebastiane ora
Sancte cosma ora
Sancte damiane ora

Sancte marcelline ora
Sancte petre ora
Sancte magne ora
Sancte mercuri ora
Omnes sancti martires ora.
Sancte martine ora
Sancte nicolae ora
Sancte gothharde ora
Sancte syluester ora
Sancte hilari ora
Sancte remigi ora
Sancte germane ora
Sancte leo ora
Sancte gregori ora
Sancte augustine ora
Sancte ambrosi ora
Sancte hieronime ora
Sancte maxumine ora
Sancte anthoni ora
Sancte bernarde ora
Sancte arseni ora
Sancte benedicte ora
Sancte seuere ora
Sancte seuerine ora
Sancte cuniberte ora
Sancte eusebi ora
Sancte arnolphe ora
Sancte columbane ora
Sancte galle ora
Sancte iustine ora
Sancte egidi ora
Sancte leonarde ora
Sancte goar ora
Sancte liborí ora
Omnes sancti confessores orate.
Omnes sancti monachi & heremite orate pro nobis.
Sancta maria magdalen ora
Sancta Katherina ora
Sancta felicitas ora
Sancta perpetua ora
Sancta petronella ora
Sancta agatha ora
Sancta agnes ora
Sancta lucia ora
Sancta cecilia ora
Sancta margareta ora
Sancta columba ora
Sancta walpurgis ora
Sancta barbara ora
Sancta christina ora
Sancta otilia ora
Sancta scolastica ora
Sancta brigida ora
Sancta iuliana ora
Sancta affra ora
Sancta digna ora
Sancta eugenia ora
Sancta euprepia ora
Sancta eufemia ora
Sancta gertrudis ora
Sancta iustina ora
Sancta bilhildis ora
Sancta elissabeth ora
Sancta Dorothea ora
Omnes sancte virgines & vidue orate pro nobis.
Omnes sancti orate p nobis
Propicius esto Parce nobis domine.
Propicius esto. Libera nos domine.
Ab omni malo Li. nos dñe.
A subitanea et impuisa morte Libera nos domine.
A morte ppetua Libera n. d.

Ab insidijs diaboli Li.n.d.
Ab insidijs omniū inimicorum nostrorum visibiliū z invisibiliū Libera nos domine
A clade z peste Libera n.d.
Ab omī immundicia mētis z corporis. Libera nos dñe.
Ab omib⁹ operib⁹ tibi ꝓtrarijs Libera nos domine.
Per natiuitatē tuā. Libera nos domine.
Per ieiuniuz tuum Libera
Per crucē z passionē tuam Libera nos domine.
Per resurrectionem z ascensionem tuam. Libera nos d.
Per aduentum spiritussancti paraclyti Libera nos dñe
In die iudicij Li.nos domi.
Peccatores te rogamus audi nos.
Ut pacem et concordiā nob dones Te rogamus au.nos.
Ut verā penitētiā nob agere concedas Te rogamus au.n.
Ut indulgētiā pctōz nrorum nobis dones Te rogam⁹ a.n
Ut ecclesiā tuā pacificare custodire et regere digneris. Te rogamus audi nos.
Ut gentes paganas q̄ in sua feritate confidūt comprimere digneris Te rogamus au.n.
Ut eas ad agnitionē tui nominis venire facias. Te rog.
Ut cordis compūctionē fontē lachrymaz nob dōes T.
Ut dies nostros in tua pace disponas. Te rogam⁹ audi nos.
Ut ab eterna damnatione nos liberare digneris Te rogamus audi nos.
Ut ad promissum glorie tue premium nos ꝓducere digneris Te rogamus audi nos.
Ut istam congregationem in sancta religiōe conseruare digneris. Te rogamus au.nos.
Ut nob miseris misereri digneris: Te rogamus audi.n.
Ut dñm apostolicum z cunctū ecclesiasticū ordinē in sancta religione cōseruare digneris. Te rogamus audi nos.
Ut pontificem nostrum z cū ctam congregationem sibi cōmissam in scā religione conseruare digneris. Te rogamus audi nos.
Ut regem nostruz z oms ꝑncipes nros in tua volūtate custodire digneris Te rogam⁹.
Ut omib⁹ fidelib⁹ defunctis requiē eternā donare digneris. Te rogamus audi nos.
Ut nos exaudire digneris. Te rogamus audi nos.
Fili dei. Te rogamus audi nos.
Agne dei qui tollis peccata mundi Parce nobis domine
Agne dei qui tollis peccata mundi Libera nos domine.
Agne dei qui tollis pcta mūdi Miserere nobis.

Christe audi nos Kyrieelei son. X. K. Pr̄ nr̄. Aue ma. Et ne nos. Sed li. Sequit̄ psal. Usq̄q dñe. ps. In te dñe spe raui. Sequuntur preces.

Et veniat sup̄ nos miscdia tua dñe Salutare tuū s̄m elo quiū tuū, Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas Deus me us spe, Saluū fac populū tu um dñe. Et bñ. Fiat pax ī v̄tute rua. Et abūdātia ī tur.

Peccauimus cū pr̄ib̄ nostris Iniuste egimus iniquitatem fecimus. Dñe non s̄m peccata nr̄a facias nobis. Neq̄ scdm iniquitates nostras retribuas nob. Dñe ne memineeis ini quitatū nostrarū antiquaruz Cito anticipent nos miscdie tue qz paupes facti sumus ni mis. Adiuua nos deus salu taris noster. Et ꝓpter gloriaz nomīs tui dñe libera nos ⁊ ꝓ picius esto peccatis nr̄is ꝓpter nomen tuum. Oremus ꝓ ꝑ sequentib̄ ⁊ calumniātib̄ nos Dñe ihesu christe ne statuas.

Exurge dñe adiuua nos Et re. Dñe exaudi orōem Do minus vobiscū. Oremus

Omp̄s sempiterne deus diri ge actus nostros in benepla cito tuo vt in nomīe dilecti fi lij tui mereamur bonis operi bus abūdare. Deus cui om ne cor ⁊ om̄is volūtas loquit̄: ⁊ quē nullū latet secretū: puri fica ꝑ infusionē sanctispiritus cogitatōnes cordis nostri vt te ꝑfecte diligere: et digne lau dare mereamur. Omnipo tens mitissime deus qui sitiē ti populo fontez viuentz aque de petra ꝓduxisti educ de cor dis nostri duricia compuncti onis lachrymas vt peccata no stra plangere valeamus remis sionemq̄ te miserante merea mur accipere. Omnipotens sempiterne deus qui facis mi rabilia magna solus pretende sup̄ famlos tuos spūm gratie salutaris ⁊ vt in veritate tibi complaceāt ꝑpetuū eis rorez tue benedictionis infunde.

Deus qui charitatis Coll. dona ꝑ grām sancti spiritus tuorum cordib̄ fideliū infun dis: da fidelib̄ tuis ꝓ quibus tuam deprecamur clementiā salutem mentis ⁊ corporis vt te tota virtute diligant ⁊ que tibi placita sunt tota dilectōe perficiant. Collecta.

Omp̄s sempiterne deus q̄ nō mortē pctōris sed vitā semper inquiris: suscipe ꝓpicius orati onē nr̄am. ⁊ comp̄me gentes paganas que ī sua feritate cō fidūt ⁊ libera eas ab idolorū cultura ⁊ aggrega eas ecclesie tue sancte ad laudē ⁊ gloriaz nominis tui. Collecta.

Deus pacis charitatisq̄ a mator da om̄ib̄ inimicis nr̄is

pacē charitatēq; verā cūctorū
q; eis remissionē tribue pecca
tor: nosq; ab eor insidijs po-
tenter eripe. Collecta.
Presta qm̄s ops ⁊ misicors
ds cūctis fidelib; defūctis ve
niā viuētib; indulgētiaz vt te
largiēte ad requiē pariter pue
nire mereamur eternā. Colla
Ascēdāt ad te dñe p̄ces nr̄e:
⁊ ab eccl'ia tua cūctam repelle
nequitiā. Per. Incipiūt pre-
ces maiores sm̄ registrū ma-
guntin̄.
Oremus p om̄i gra-
du eccl'ie. Sacerdotes tui in-
duantur iusticia.
Pro pastore nostro. Beatus
q intelligit sup egenū ⁊ paupe
rē in die mala libabit eū dñs
Pro rege nr̄o. Dñe saluū fac
regē ⁊ exaudi nos in die qua
inuocauerimus te.
Pro antistite nr̄o. Dñs ꝯser
uet eū et viuificet eū ⁊ btm̄ fa
ciat eū in terra ⁊ nō tradat eū
in aīam inimicorum eius.
Pro cōgregatione nr̄a. Me
mor esto cōgregatōis tue quā
possedisti ab initio.
Pro cuncto populo catholi-
co Saluū fac populū tuū do
mine et benedic hereditati t.
Pro pace et vnitate eccl'ie Fi
at pax in virtute tua ⁊ habun
dantia in turribus tuis.
Pro fructib; terre. Dñs da-
bit benignitatem ⁊ terra nr̄a
dabit fructum suum.

Pro fratrib; nostris. Propt
frēs meos et ꝓximos loq̄bar
pacem de te.
Pro iter agentib;. O domi
ne saluos eos fac o dñe bn̄ ꝓ-
sperare bn̄dictus qui ventur⁹
es in nomine domini.
Pro nauigantib; fidelibus
Exaudi nos deus salutar⁊ nr̄
spes oīm finiū terre ⁊ in mari
longe.
Pro aduersantib; ⁊ calumni
antib; nos. Dñe ihesu christe
ne statuas illis hoc peccatuz
quia nesciunt quid faciunt.
Pro discordātib; Et pax di
q exupat oēm sensū custodiat
corda ⁊ corpa illor ad pacez.
Pro penitētib;. Conuertere
dñe vsq; quo ⁊ deprecabil' esto
sup seruos tuos.
Pro om̄ib; nobis bona faci
entib;. Retribuere.
Pro infirmis ⁊ captiuis Li
bera eos ds isrl' ex om̄ibus tri
bulatōib; suis.
Pro fidelib; defūct⁊ Req̄ez
Requiescant in pace Amen
Pro nobismetipsis Fiat misi
cordia tua dñe super nos.
Pro pctis ⁊ negligētijs nr̄is
Dñe ne memineris iniq̄tatuz
nr̄arū antiq̄r cito anticipent
nos miscdie tue qr paupes fa
cti sum⁹ nimis. Adiuua nos
ds salutaris nr̄ Et ꝓpter gl'az
nois tui dñe libera nos ⁊ ꝓpi
cius esto peccatis nostris ꝓpt

nomē tuū.
Pro fratribꝫ et sororibꝫ nr̄is
Saluos fac ſuos tuos ⁊ an/
Mitte eis cillas tuas ds.
dñe auxilimu de sctō. Et de
sion tuere eos. Dñe exau. o.
Et ps. Miſere mei ds. Post
gl'a psal. seq̄tur all'a i aduentu
Vel Laus tibi dñe rex eter/
ne gl'ie in. lxx. ꝟ. Dñe ds vir/
tutū cōuerte nos Et ostēde fa
ciē tuā et salui erim⁹. Dñe ex/
au. Et cla. Dñs vob. Orem⁹
Sequuntur preces minores.
Ego dixi dñe miserere mei.
Sana aīaz meā qꝛ peccaui t.
Cōuertere dñe vsqꝫq̄ Et de
precabilis esto sup seruos tu.
Fiat miscdia tua dñe super
nos Quemadmodū spera. i t
Sacerdotes tui induant iu/
sticia. Et sancti tui exultent.
Dñe saluū fac regē Et exau.
Saluū fac ꝓpl'm tuū dñe. Et
bñ. Fiat pax in virtute tua.
Et abun. Orem⁹ ꝓ omibus
nobis bo. fa. Retribuere dig.
Pro infirmis ⁊ captiuis Li
bera eos ds israel. Pro fide
libꝫ defūctis Requiē. Req̄
escāt i pace. amē. Pro fratri
bus et sororibus Sal. Mit
te eis dñe auxiliū de sctō tuo.
Et de sion. Dñe exaudi. Et
cla. ps. Miserere. Post glo/
ria psalmi sequit' all'a in aduē
tu Vel Laus tibi dñe rex e. g.
in. lxx. ꝟ. Dñe ds virtutū cō/
uerte nos. Et ostēde faciē tuā
⁊ salui erimus. Dñe exau. or̄
Et cla. Dñs vobis. Et. Ore
mus. Ad. xv. gradus ps Ad
dñm cū tribu. ps. Leuaui o/
culos. Gloria ps. Letatus:
ps Ad te leuaui animam.
Glo. ps. Nisi qꝛ dñs. psal.
Qui confi. Glo. ps. In cō/
uertendo. ps. Nisi dñs edif.
Glo. ps. Bti oēs. ps Sepe
expug. Glo. ps. De ꝓfūdis
ps. De non est. Glo. ps.
Memēto. ps. Ecce q̄ bonuz
Glo. ps. Ecce nūc. ps. Do
mine exau. ora. m. auribꝫ pci:
Glo. Kyrieleison. X. K. Pr̄
nr̄. Et ne. Sz libe. Oremus
pro omi gradu ecclesie Sacer
dotes t. indu. iu. Et sci. Dñe
ex. Et cla. Dñs vob. Orem⁹.
Omnipotēs sempiterne de⁹
cuius spū totū corpus ecclesie
sanctificatur ⁊ regitur exaudi
nos pro vniuersis ordinibus
supplicantes vt gratie tue mu
nere ab omibꝫ tibi gradibꝫ fi/
deliter seruiat'. Per dominuz
Sequuntur suffragia ferialia
ad matutinas De sancta cru
ce añ. Per signum crucis de
inimicꝫ nostris libera nos ds
nr̄. ꝟ. Adoramus te christe ⁊
benedicimus tibi: Quia per
crucē tuā redemisti munduz.
Deuu qui scām crucē Coll'a
ascendisti ⁊ mūdi tenebras il
luminasti tu corda ⁊ corpa no

Suffragia

stra illuminare visitare digna re. De beata virgine añ. Alma virgo maria que genuisti christum intercede pro nobis ℣. Post partū virgo inuiolata permansisti Dei genitrix intercede ꝓ no. Col. Cōced vl Protege domie famlos tuos subsidijs pacꝫ ⁊ btē marie patrocinijs ꝯfidētes a cūctꝫ hostibꝫ redde securos. De aplis añ. In patiētia vr̄a possidebitis aias vr̄as. ℣. Annūciauerunt opa dei. Et facta eiꝰ in Exaudi nos Col. tellexerūt deus salutaris noster ⁊ aplorꝝ tuorꝝ nos tuere p̄sidijs quorū donasti fideles esse doctrinis. De sancto stephano añ. Stephanus aūt plenus gr̄a ⁊ veritate faciebat signa magna ī populo. ℣. Posuisti dñe super caput eiꝰ Coronā de lapi. p̄. Col. O p̄s sempit̄ne ds q̄ p̄. Deus qui primitias Vl col martiꝝ in beati leuite stephani sanguīe dedicasti. tribue q̄sumus vt pro nobis intercessor existat qui ꝓ suis persecutoribus exorauit. De scō martino añ. Sacerdos dei martīe pastor egregie ora pro nob deum. ℣. Ora pro nobis beate martine Vt digni ef. Col. Deus qui conspicis Vl Col Exaudi deus preces nostras ⁊ intercedente beato martino ꝯfessore tuo atqꝫ pōtifice supplicatōes nostras placatꝰ intende. Pro pace añ. Da pacē dñe in diebꝫ nostris qꝛ nō est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deꝰ nr̄. ℣. Fiat pax ī virtute tua Et abūdātia in turribꝫ tuis. Col. Deus a quo Deus auctor pacis Vl coll. ⁊ amator quē nosse viuere cui seruire regnare est protege ab om̄ibꝫ impugnationibꝫ supplices tuos: vt qui in defensione tua confidimus nullius hostilitatis arma timeamus. De om̄ibus sanctis añ. Sancti dei om̄es intercedite ꝓ nostra omniumqꝫ salute. ℣. Exultēt iusti in conspectu dei Et delectentur in leticia. Collecta Omnes sancti. Vel Collcā Tribue qm̄s dñe om̄es scōs tuos iugiter orare pro nobis: ⁊ eos semꝑ clementer exaudi. Per Suffragia ferialia adve speras. De sancta cruce añ. Adoremus crucis signaculuꝫ per quod salutis sumpsimꝰ sacramentum. ℣. Adoramꝰ te christe et benedicimus tibi. Quia ꝑ crucē tuaꝫ redemisti mdm Col Pctā nr̄a Vl col Perpetua nos qm̄s dñe pace custodi q̄s ꝑ lignū scē crucꝫ redimere dignatꝰ es. De btā virgīe añ. Sctā maria virgo intercede pro toto mundo qꝛ genuisti regem orbis. ℣. Pꝰ partum. Collcā Famuloruꝫ. Concede nos Vel collecta. famulos tuos qūs dñe deus

Suff. Vigilie

noster perpetua mētis ⁊ corpo
ris sanitate gaudere: ⁊ gl̄iosa
btē marie sp̄ v̄gis int̄cessione
a pñti liberari tristicia ⁊ eter-
na p̄frui leticia. De apl̄is añ.
Gl̄iosi p̄ricipes terre quō ī vi
ta sua dilexerūt se ita ⁊ ī mor-
te nō sūt sep̄ati. ℣. In oēm t.
Protege dñe p̄pl̄m tuū Col̄
⁊ apl̄oꝝ tuoꝝ p̄rocinio ꝯfidē-
tē p̄petua defēsiōe ꝯserua. De
scō stephāo añ et ℣. vt s̄. Col̄
Da nob̄ qm̄s dñe imitari qd̄
colim⁹ vt discam⁹ ⁊ inimicos
diliger̄ qr ei⁹ memoriā agim⁹
q̄ nouit etiā p̄ p̄secutoribꝫ ex
orare. De scō martino añ ⁊ ℣.
De⁹ q̄ ꝯspicis qr vt s̄. Col̄.
ex nll̄a nr̄a v̄tute subsistimus
ꝯcede p̄pici⁹. vt int̄cessiōe btī
martini ꝯfessoris tui atq̄ pon
tificis ꝯtra aduersa oīa muni
amur. vel coll̄. Exaudi q̄ d. p̄
Pro pace añ. ⁊ ℣. vt sup̄. Col
De⁹ a q̄ sctā desideria recta
cōsilia ⁊ iusta sūt op̄a da ſuis
tuis illā quā mōs dare ñ pōt
pacē vt ⁊ corda nr̄a mādatis
tuis dedita ⁊ hostiuꝫ sublata
formidie tp̄a sint tua p̄tectōne
trāquilla. De oībꝫ scis ā. Sā
cti dī oēs int̄cedite p̄ nr̄a oīm
q̄ salute. ℣. Exultēt iusti ī cō
spectu dei. et delectēt̄ ī leticia
Collecta Tribue. vel Coll̄a.
Om̄es sci tui qm̄s dñe nos sp̄
⁊ vbiq̄ letificēt ⁊ adiuuēt: vt
dū eoꝝ merita recolim⁹ etiam
p̄rocinia sentiamus P. Alia
Infirmitatē nr̄am qm̄s dñe p̄
pici⁹ respice ⁊ mala oīa q̄ iuste
meremur oīm sctōꝝ int̄cessiōe
clemēter auerte. Per dominū
Incipiūt vigilie maiores. añ.
Placebo dño in regiōe viuoꝝ
ps̄. Dilexi. añ. Heu me qr in
colat⁹ me ⁹ p̄lōgat⁹ ē. ps̄. Ad
dñm. añ. Dñs custodit te ab
om̄i malo. custodiat aīam tu
am dñs. ps̄. Leuaui. añ. Si
iniq̄tates obſuaueris dñe do
mi e q̄s sustinebit. ps̄. De p̄-
fūdis. añ Op̄a manuū tuaꝝ
dñe ne despicias. ps̄. Cōfite
bor. ℣. Req̄em eternā dona
eis dñe Et lux p̄pe. lu. e. Su-
per mag. añ. Om̄e qd̄ dat mi
hi p̄r ad me veniet ⁊ eū q̄ vēit
ad me nō eijciā foras. In pri-
mo noc. añ. Dirige dñe deus
meus ī cōspcū tuo viā meam
ps̄. Verba mea. añ. Cōuer-
tere dñe et eripe animā meaꝫ.
qm̄ non est in morte q̄ memor
sit tui. ps̄. Dñe ne in furore.
añ. Ne qnādo rapiat vt leo a
nimam meam dum non est q̄
redimat neq̄ qui saluum faci
at. ps̄. Dñe deus meus in te
speraui. ℣. Dirige dñe d̄s me
us. In conspectu tuo viā me-
am. Pater noster. Et ne nos.
℣. A porta inferi Erue domi
ne animas eorum. Lectō. I.
Parce mihi dñe: nihil ei
sūt dies mei. Quid ē hō

Visitac

qꝛ magnificas eũ: aut q̄d ap/
ponis erga eũ cor tuũ. Visitas
eũ diluculo: ⁊ subito ꝓbas il/
lũ. Usq; quo nõ parcis mihi:
nec dimittis me vt glutiã sali
uã meã. Peccaui: q̄d faciã ti
bi o custos hoim. Quare me
posuisti ꝯtrariũ tibi: ⁊ factus
sũ mihimetipi grauis: cur nõ
tollis pctm̃ meũ: ⁊ q̄re nõ au/
fers iniquitatẽ meã Ecce nũc
in puluere dormio: ⁊ si mane
me quesieris nõ subsistã. Btĩ
mortui q̄ in dño moriũtur ℟
Scio enĩ ꝙ redẽptor meus vi
uit: ⁊ ĩ nouissimo de terra sur
rectur⁹ sũ Et rursum circũda
bor pelle mea: ⁊ in carne mea
videbo deũ. ℣. Surgẽt mor/
tui ⁊ resurgẽt q̄ ĩ monumẽtis
sũt audiẽt vocẽ filij dei ⁊ leta
bũtur. Et rursuz. Lectõ. ij.
Sedet aĩam meã vite mee:
dimittam aduersum me elo/
quiũ meũ. Loquar ĩ amaritu
dine anime mee: dicã deo no/
li me cõdẽnare. Indica mihi
cur me ita iudices. Nunquid
bonũ tibi videt̃ si calũnieris
me ⁊ oꝓprimas me opus ma/
nuũ tuarũ: ⁊ cõsiliũ impioruz
adiuues. Nũquid oculi car/
nei tibi sũt: aut sicut videt hõ
⁊ tu videb. Nunq̄d sicut dies
hoĩs dies tui ⁊ anni tui sic̃ hu
mana sũt tpa: vt queras iniq̄
tatẽ meã ⁊ pctm̃ meũ scruter⁊
Et scias qꝛ nihil impiũ fece/
rim cũ sit nemo q̄ d̄ manu tua
possit eruere Btĩ. ℟. Roga
mus te dñe deus nr̃ vt suscipi
as aĩas eoꝝ defũctoꝝ ꝓ q̄bus
sãguinẽ tuũ fudisti Recorda
re qꝛ puluis sumus: ⁊ hõ sicut
fenũ ⁊ flos agri. ℣. Misericors
⁊ misꝛator ⁊ iuste dñe Recor.
Manus tue dñe fece/ Lcõ iij
rũt me ⁊ plasmauerũt me to/
tũ in circuitu: ⁊ sic repẽte p̃ci/
pitas me. Memẽto queso ꝙ
sicut lutũ feceris me: ⁊ ĩ pulue
rẽ reduces me. Nõne sicut lac
mulsisti me: ⁊ sicut caseum me
coagulasti. Pelle ⁊ carne vesti
sti me: ossibus ⁊ neruis cõpe/
gisti me. Vitã ⁊ miscdiam tri
buisti mihi: ⁊ visitatio tua cu
stodiuit spm̃ meũ. Beati. ℟
Manus tue dñe fecerũt me ⁊
plasmauerũt me totũ: ego aũt
homo nat⁹ de mlĩere breui vi
uẽs tpe peccaui iniquitatẽ fe
ci. In ꝯspectu tuo. ℣. Dũ ve
neris iudicare noli me cõdẽ/
nare ne gaudeat inimic⁹ me⁹
sup me. In ꝯspcũ. In. ij. noc.
añ. In loco pascue ibi me col
locauit. ps̃ Dñs regit me
Delicta iuuẽtutis mee ⁊ igno
rantias meas ne memineris
dñe ps̃. Ad te dñe leua. Añ
Credo videre bona dñi ĩ ter
ra viuẽtiũ ps̃. Dñs illumĩa/
tio mea. ℣. Delicta iuuẽtut⁊
mee. Et ignorãtias meas ne
memineris dñe Pr̃ nr̃ Et ne.

Vigilie

℣. In memoria eterna erūt iu
sti: ab auditōe mala nō time/
Responde mi/ Lcō iiij. būt
hi quātas habeo iniquitates
⁊ peccata scelera mea atq; de/
licta oñde mihi. Cur faciem
tuaz abscondis et arbitraris
me inimicū tuū. Cōtra foliū
quod a vēto rapitur ostendis
potentiā tuā: ⁊ stipulam siccā
ꝑsequeris Scribis enī contra
me amaritudines: ⁊ consume
re me vis peccatis adolescētie
mee. Posuisti in neruo pedez
meū ⁊ obseruasti om̄es semi/
tas meas: ⁊ vestigia pedū me
orū cōsiderasti. Qui quasi pu
tredo cōsumēdus sum: ⁊ sicut
vestimentuz quod comeditur
a tinea. Btī mortui q̄ in dño
moriūtur. ℟. Memēto que/
so dñe ꝙ sicut lutū feceris me
⁊ in puluerē reduces me Nō/
ne sicut lac mulsisti me: ⁊ sicut
caseum me coagulasti: pelle ⁊
carne vestisti me: ossibus ⁊ ner
uis compegisti me. ℣. Vitaz
⁊ miscdiam tribuisti mihi et
visitatio tua custodiuit spiri/
tum meum Lectio quinta.
Nomo natus de muliere bre
ui viuēs tempe repletur mul/
tis miserijs Qui quasi flos e/
gredit̄ et cōterit̄ ⁊ fugit velut
vmbra: ⁊ nunq̄ in eodez statu
ꝑmanet. Et dignū ducis sup
huiuscemōi apire oculos tuos
⁊ adducere eū tecū ī iudiciuz.
Quis p̄t facere mūdū de im
mūdo conceptū semine Non/
ne tu qui solus es Breues di
es homīs sūt: numerus mensi
um eius apud te est: constitui
sti terminos eius qui p̄terire ñ
poterūt. Recede ergo paulu/
lū ab eo vt quiescat donec op
tata veniat ⁊ sicut mercenna/
rij dies eius Btī mortui qui
in domīo moriūtur. ℟. Quō
ꝯfitebor tibi dñe deus meus
qñ veneris in iudicio tuo: qr
cor meū mūdum nō custodi/
uit anima mea ī carne posita.
pollui templū corpis mei: ⁊ o/
pere iniquitatis coinquinaui.
precor te dñe anteq̄ discutias
me Miserere mei. ℣. Tibi so
li peccaui dñe Miserere mei.
Quis mihi hoc Lectio. vi.
tribuat vt in inferno protegas
me ⁊ abscondas me donec ꝑ
transeat furor tuus et cōstitu/
as mihi temp⁹ in quo recor/
deris mei. Putas ne mortu⁹
homo rursū viuat Cūctis di
ebus quib⁹ nūc milito expecto
donec veniat īmutatio mea.
Vocab̄ me ⁊ ego rñdebo tibi
opi manuū tuaꝝ porrig⁹ dex
terā. Tu quidē gressus meos
dinumerasti sed ꝑce peccatis
meis Btī mor. ℟. Cogno/
scim⁹ dñe qr peccauim⁹ veniā
petim⁹ quā nō meremur Ma
nū tuā porrige lapsis q̄ latrōi
cōfitēti ꝑadisi ianuas apuisti

℣. Vita nr̃a ĩ dolore suspirat
⁊ ĩ ope ñ emẽdat: si expectas ñ
corrigimur: ⁊ si vindicas ñ du
ram⁹. Manũ. In iij. noc. añ.
Nõ derelinq̃s me dñe ds me⁹
ne discesseris a me ps̃ Dñe ne
in fu. Añ. Sana dñe aĩaz me
am qꝛ peccaui tibi. ps̃. Bea
tus q̃ intel. añ. Sitiuit anĩa
mea ad deũ fontẽ viuũ qñ ve
niã et apparebo añ faciẽ dñi.
ps̃. Quẽadmodũ. ℣. Audi
ui vocẽ de celo dicẽtem mihi.
Scribe btĩ mortui q̃ ĩ domĩo
moriunt̃ Pr̃ nr̃. Et ne. ℣. Ne
tradas dñe bestijs aĩas ꝯfitẽ
tes tibi Et aĩas pauꝑm tuo
rũ ne obliuiscarꝫ ĩ finẽ Lc̃ vij.
S pũs me⁹ attenuabit̃: dies
mei breuiabunt̃: ⁊ soluz mihi
supest sepulchꝝ Nõ peccaui:
⁊ ĩ amaritudĩbus morat̃ ocu
lus me⁹. Libera me dñe ⁊ po
ne me iuxta te: ⁊ cuiusvis ma
nus pugnet cõtra me. Dies
mei trãsierũt: cogitatões mee
dissipate sũt torquẽtes cor me
um Noctẽ verterũt ĩ diẽ: ⁊ rur
sũ post tenebras spero lucem.
Si sustinuero infernus dom⁹
mea ẽ ⁊ ĩ tenebris straui lectu
lũ meũ. Putredini dixi Pater
meus es mr̃ mea et soror mea
vermibꝫ. Vbi ẽ ergo nũc p̃sto
latio mea ⁊ patiẽtia mea Tu
es dñe de⁹ me⁹. Btĩ. ℟. Ab
solue dñe aĩas eoꝝ ab om̃i vin
culo delictoꝝ Nõ eas tormẽ
tũ mortis attingat nec reoruz
cathena cõstringat sed misera
tio tua in pacis eas ac lucꝫ re
giõe constituat. ℣. Si q̃ illis
sint dñe digne ctuciatibꝫ cul
pe: tu eas gr̃a lenitatis indul
ge. Non eas. Lectio octaua.
Pelli mee cõsumptis carni
bus adhesit os meũ ⁊ dereli
cta sũt tãtũmodo labia circa
dẽtes meos Miseremini mei
miseremĩ mei saltẽ vos amici
mei: qꝛ man⁹ dñi tetigit me.
Quare me ꝑsequimĩ sicut ds
⁊ carnibus meis saturamini.
Quis mihi h̃ tribuat vt scri
bantur sermones mei. Quis
mihi det vt exarẽtur in libro
stilo ferreo aut plũbi lamina:
vel celte sculpantur in silice.
Scio enĩ q̃ redẽptor me⁹ vi
uit: ⁊ ĩ nouissimo die de terra
surrecturus sum: ⁊ rursũ circũ
dabor pelle mea ⁊ ĩ carne mea
videbo deũ saluatorẽ meum.
Quẽ visurus sũ ego ip̃e: ⁊ ocu
li mei cõspecturi sũt ⁊ nõ ali⁹
Reposita ẽ hec spes mea ĩ si
nu meo Btĩ. ℟. Dñe q̃ plas
masti me miserere mei ⁊ quic
quid ĩ h̃ sc̃lo ꝓprio reatu deliq̃
totũ ineffabili pietate ac be
nignitate tua dele ⁊ absterge.
Ne peccati recipiã vicẽ sꝫ in
dulgẽtie tue piã sentiã boni
tatem. ℣. Domine quicquid
viciorum fallente dyabolo cõ
traxi: tu pius et misericors

Et ne nos [illegible]
memoria aeterna erunt iusti / Requiem aeternam dona
eis domine. Pnē exaudi orationem meā / Oremus.
Dominus vobiscum: ? Vergilie

ablue idulgēdo Ne Lectō. ix
Fratres sicut portauimus imagi
nē terreni portemus ⁊ imaginē
celestis. Hoc em̄ dico fratres
qm̄ caro ⁊ sanguis regnuz dei
possidere nō possunt neqz cor
ruptio i corruptelā possidebit
Ecce misteriū vob dico: oēs
quidē resurgemus: sed nō om̄es
imutabimur. In momēto in
ictu oculi in nouissima tuba.
Canet eni tuba: ⁊ mortui re/
surgēt incorrupti: ⁊ nos imu/
tabimur. Oportet eni corrup
tibile hoc induere incorrupte
lā ⁊ mortale hoc induere imor
talitatē Cū aūt mortale hoc
induerit imortalitatē tūc fiet
sermo qui scptus ē. Absorpta
est mors in victoria tua vbi ē
mors victoria tua. Ubi est
mors stimulus tuus Stimlus
aūt mortis pctm̄ ē: virtus ꝟo
peccati lex. Deo aūt gratias
qui dedit nob victoriā ꝑ iesū
christū dn̄m nr̄m. Beati. R.
Deus eterne in cuius huma/
na cōditio ptāte cōsistit ani/
mas oim fideliū defūctoꝝ q̄/
sumus ab om̄ib absolue pec/
catis vt penitētie fructū quez
volūtas eoꝝ optauit preuenti
mortalitate nō ꝑdāt. ꝟ. Qui
in cruce positus latronem se/
ro penitentē suscepisti: eoꝝ p̄/
camur pie pctā dilue. Ut pe.
Ad lau. añ. Dele dn̄e iniqta
tem meam ps. Miserere. Añ

Nō intres in iudiciū cum ser
uis tuis dn̄e. ps. Dn̄e exau/
di. vltimū. Añ. Me suscepit
dextera tua dn̄e. ps. Deus de
us meus Añ. Eruisti dn̄e aīas
eoꝝ ne perirēt ps. Ego dixi i.
Añ. Om̄is spūs laudet dn̄z
ps. Laudate. ꝟ. In memo/
ria eterna erūt iusti Ab audi
tione mala nō timebūt. Sup
bn̄dic. añ. Ego sū resurrectio ⁊
vita: q̄ credit in me etiā si mor
tuus fuerit viuet: ⁊ om̄is q̄ vi
uit ⁊ credit i me nō morietur i
eternū. ps. Bn̄dictus. Ky/
rieeleyson. Xp̄eeleison. kyrieel.
Pr̄ nr̄. Et ne nos. ꝟ. A por/
ta inferi. Requiē et. Et. Dn̄e
exaudi or̄. me. Dn̄s vob. Col
Quesumus dn̄e vt famulo tuo
N. cuius obitus sui diē p̄muz
secūdū tertiū septimū vel trice
simū cōmemoramus: sctōꝝ at
q̄z electoꝝ tuoꝝ largiri digne
ris cōsortiū: ⁊ rorē tue miscdie
Deus in/ ꝑhēnē infūdere.
dulgētiarū dn̄e da fidelib tu
is quoꝝ āniuersariū depositi/
onis diē cōmemoramus: refri/
gerij sedē quietis beatitudinē
ꝑpetui luminis claritatem.
Deus venie largitor ⁊ hūa/
ne salutis amator qūs imēsā
clemētiā tuā vt nr̄e cōgregati
onis frēs et sorores q̄ ex h̄ sclo
trāsierūt: btā maria sꝑ virgie
intercedēte cum om̄ib sāctis
ad ꝑpetue btitudinis cōsorti/

um peruenire concedas. Col
Omp̄s sempiterne deus cui
nunq̄ sine spe miscdie suppli-
catur: ꝓpiciare anie famuli tui
N. vt q̄ de hac vita in tui no-
mis cōfessiōe decessit: sanctoꝝ
tuoꝝ nūero facias aggregari.
Presta qūs op̄s deus: vt ani
me famuloꝝ tuoꝝ sacerdotuz
quos in hoc sc̄lo cōmorantes
sacris muneribꝫ decorasti i ce
lesti sede semp gl̄iose exultēt.
Quesum⁹ dn̄e ꝑ tua pietate
miserere anie famule tue N. ⁊
a cōtagijs mortalitatis exutā
i eterne saluatōis ꝑtē restitue.
Deus cui⁹ miscdie nō est nu
merus suscipe propicius pre-
ces humilitatis nr̄e: ⁊ anima
bus que nob in orōnem com
mēdate sūt: ⁊ quarū vtimur e-
lemosynis quibꝫ tui nomis de
disti cōfessionē: remissionē cū-
ctoꝝ tribue peccatorum.
Deus qui nos patrē ⁊ mr̄em
honorare p̄cepisti: miserere cle
mēter aiabꝫ parētū nr̄oꝝ eorū
q̄ pctā dimitte: nosq̄ eos i e-
terne claritatꝫ gaudijs fac cō
Fideliū de⁹ gaudēdo videt̄
omniū ꝯditor ⁊ redēptor ani
mabꝫ oim fideliū defūctoꝝ re
missionē cūctoꝝ tribue pecca
toꝝ: vt indulgētiā quā semp
optauerūt pijs supplicatiōibꝫ
cōsequātur Qui vi. Incipi-
Nunt vigilie miores Lc. I
Edes alienis honorez
tuum ⁊ annos tuos crudeli:
ne forte impleantur extranei
viribus tuis: ⁊ labores tui
sint in domo aliena: ⁊ gemas
in nouissimis qn̄ cōsumpseris
carnē ⁊ corpus tuū Bti mor
tui. ℟. Credo q̄ redemptor
meus viuit: ⁊ in nouissimo die
de terra surrecturus sū: ⁊ i car
ne mea videbo deū Suluato
rē meū. ℣. Quē visurus sum
ego ipse ⁊ nō alius: ⁊ oculi mei
cōspecturi Saluatorē. Lcc. ij
Melius ē nomē bonū q̄ vn-
guēta p̄ciosa. dies mortis die
ntitatis. Meli⁹ ē ire ad do-
mū luct⁹ q̄ ad domū cōuiuij.
In illa ei finis cūctoꝝ admo
net̄ hominū ⁊ viuens cogitat
quid futurum sit. Beati. ℟.
Qui lazarū resuscitasti d̄ mo-
numēto fetidū tu eis dn̄e dōa
requiē. In loco indulgētie. ℣.
Req̄ē et̄nā dōa eis dn̄e. ⁊ lux
ꝑpetua luceat eis In. Lc. iij.
Memēto creatoris tui in di
ebus iuuentutis tue Anteqū
veniat tēpus afflictōis tue: ⁊
reuertat̄ puluis in terrā suam
vn̄ erat ⁊ spūs redeat ad do-
minū qui dedit illū. Bea. ℟.
Heu mihi dn̄e q̄ peccaui ni
mis in vita mea quid faciam
miser: vbi fugiā nisi ad te de⁹
meus miserere mei. Dū vene-
ris i nouissimo die. ℣. Ania
mea turbata ē valde sz tu dn̄e
succurre ei Dū vene. Lcō iiij.

Vigilie

Viuēt mortui tui dñe inter
terfecti mei resurgēt. Expgisci
mini ⁊ laudate q̄ habitatis ī
puluere qꝛ ros lucis ros tuus
⁊ terrā gygātū detrahes ī rui/
nā Bti mor. ℟. Ne recorde
ris pctā mea dñe Dū veneris
iudicare sc̄lm p ignē. ℣. Diri
ge dñe ds̄ me⁹ in conspcū tuo
viā meā Dū vene. Lcō q̄nta.
Nec dicit dñs de manu mor
tis liberabo ꝓplꝫ meū: de mor
te redimā euꝫ. Ero mors tua
o mors morsus tu⁹ ero infer/
ne. Cōsolatio abscōdita ē ab
oculis meis: qꝛ ipse inter frēs
diuidet. Adducet enī vrentez
ventū dñs de deserto ascēdētē
⁊ siccabit venas ei⁹ ⁊ desola/
bit fontē eius Bti. ℟. Pec/
cātē me q̄ttidie ⁊ nō me peni/
tētē timor mortis ꝯturbat me
Quia ī inferno nulla ē redēp
tio miserere mei de⁹ ⁊ salua me
℣. De⁹ in noīe tuo saluuꝫ me
fac: ⁊ ī ꝟtute tua liba me. Qꝛ
Mlti de his q̄ dormi Lcō vi
unt ī terre puluere euigilabūt
alij in vitā eternā: ⁊ alij ī obꝓ/
briū vt videāt sp. Qui autez
docti fuerint fulgebunt quasi
splendor firmamēti: ⁊ qui ad
iusticiā erudiūt multos quasi
stelle in ꝑpetuas eternitates.
Bti ℟. Requiē eternā dona
eis dñe Et lux ꝑpetua luceat
eis ℣. Qui lazarū resuscita/
sti de monumēto fetidū tu eis
dñe dōa requiē. Et. Lcō. vij.
Sicut ī adā oēs moriūtur ita
⁊ ī xp̄o oēs viuificabūt. Un⁹
quisq̄ aūt in suo ordīe p̄mitie
christ⁹ Deinde hi q̄ sūt chri/
sti ī aduētu ei⁹ Bti. ℟. In/
duta ē caro mea putredine et
sordib⁹ pulueris cutis mea a/
ruit ⁊ contracta est. Memēto
mei dñe qꝛ vētus ē vita mea.
℣. Dies mei sicut vmbra de/
clinauerunt ⁊ ego sicut fenum
arui. Memento. Lectō viij.
Ecce misterium vobis dico
Oēs q̄dē resurgem⁹ sꝫ nō oēs
īmutabimur. In momēto in
ictu oculi in nouissima tuba.
Canet enī tuba ⁊ mortui re/
surgēt incorrupti ⁊ nos īmu/
tabimur Bti. ℟. Memēto
mei de⁹ qꝛ vētus ē vita mea.
Nec aspiciat me visus hoīs.
℣. De profūdis clamaui ad
te dñe dñe exaudi vocē meā.
Ipsi frēs diligēter Lectō. ix.
scitis quia dies dñi sicut fur
in nocte ita veniet. Cū enī di
xerint pax ⁊ securitas tunc re/
pētinus eis supueniet interit⁹
⁊ sicut dolor ī vtero habētis ⁊
nō effugiēt. Vos aūt fratres
nō estis in tenebris vt vos di
es illa tanq̄ fur cōprehendat
Oēs enī vos filij lucis estis
⁊ filij diei Beati mortui qui
ī do.. ℟. Libera me dñe de
vijs inferni Qui portas ere/
as cōfregisti ⁊ visitasti īfernū:

z dedisti eis lumen vt videãt
te qui erãt i penis tenebrarũ.
℣. Clamãtes z dicẽtes adue
nisti redemptor nr Qui por
tas. Sequuntur Hymni p
communi sanctor De aplis.
Exultet ad vs hymn⁹.
celũ laudib⁹ resultet ter
ra gaudijs aplor gl'iam sacra
canũt solẽnia. Vos secli iu
sti iudices z vera mũdi luia
votis pcamur corduũ audite
pces supplicũ. Qui celũ ver
bo clauditis: seraspz eius sol
uitis nos a peccatis oĩbus
soluite iussu qũs Quor pre
cepto subdit salus z languor
oĩm sanate egros moꝛib⁹ nos
reddẽtes virtutib⁹ Vt cũ iu
dex aduenerit christus in fine
secli nos sempiterni gaudij faci
at esse compotes Deo pri sit
gl'ia eiuspz soli filio cũ spũ pa
clito z nũc z in ppetuũ Amẽ.
Ortu phebi Ad matut.
iam primo hymnũ dica
mus dño aplis cõdebitã ferẽ
tes reuerẽtiã Vt mereamur
effici hor semp pedisseq̃ sper
nẽtes trãsitoria: rendẽtes ad
celestia. Iudex christus cũ ve
nerit refere cũctis ꝓpria nob
nõ vt supplicia pueniãt sed p
mia Deo sũma pster deitas:
patris natiqz vnici sctõqz cuz
spiramie i sẽpiterno tpe Amẽ.
Hymn⁹ de martiribus
Ex gl'iose martyrũ coro
na cõfidẽtiũ qui respuẽtes ter
rena pducis ad celestia. Au
rẽ benignã primus apponen
stris vocib⁹ trophea sacra pã
gimus ignosce qõ delicmus.
Tu vincis i martirib⁹ pcen
do ꝓfessor⁹ tu vince nra cri
mina donãdo indulgentiam.
Presta pr pijssime prĩcpz cõ
parvnice cũ spiritu paclito re
gnans p oĩne seculum Amen.
Aterna Ad mat hymn.
christi munera z martyꝛ
rũ victorias laudes ferentes
debitas letis canam⁹ mẽtib⁹.
Ecclesiarũ principes belli tri
umphales duces celestis au
le milites z vera mũdi lumia
Et nũc redẽptor qũs vt mar
tyꝛ cõsortio iungas pcantes
tuulos i sẽpiterna secula Amẽ.
Deus tu⁹ De vno mar.
Oor milit⁹ sors z corona
pmiũ laudes canẽtes marty⁹
ris absolue nexu crimis Nic
nempe mũdi gaudia z blan⁹
dimẽta noxia caduca rite de
putãs puenit ad celestia. Pe
nas cucurrit fortiter z sustulit
viriliter pro te effundens san⁹
guinez eterna dona possidet.
Ob hoc pcatu supplici te po
scimus pijssime in hoc trium⁹
pho martyris dimitte noxaz
seruulis. Laus et perennis
gloria deo patri cum filio san
ctoqz paraclito in sẽpiterna se
cula Amen.

Ad matutinas. Hymnus.

Martir dei qui vnicũ patris sequẽdo filiũ victis triumphas hostib⁹ victor fruens celestib⁹ Qui precat⁹ munere nr̃m reatũ dilue: arcẽs mali cõtagiũ vite remouẽs tediũ Soluta sũt iam vincl'a tui sacrati corpis: nos solue vincul' secli amore filij dei. Quo sine fine gl'iam deo patri ⁊ filio sancto simul paraclito tecũ canam⁹ ꝑpetiz. Amẽ. De ꝯfes.

Iste ꝯfessor dñi sacrat⁹ festa plebs cui⁹ celebrat ꝑ orbẽ hodie letus meruit secreta scandere celi. Qui pius prudẽs humilis pudic⁹ sobrius castus fuit ⁊ quietus: vita dũ pñs vegetauit eius corpis artus. Ad sacrũ cui⁹ tumulũ frequẽter mẽbra languẽtiũ modo sanitati quolibet morbo fuerint grauata restituunt̃ Unde nũc noster chor⁹ ĩ honore ip̃ius hymnũ canit hũc libẽter vt pijs ei⁹ meritis iuuemur om̃e ꝑ euuz. Sit laus illi decus atq; virtus q̃ supra celi residẽs cacumẽ: toti⁹ mdi machinã gubernat trin⁹ ⁊ vnus Amen. Ad mat. hymn⁹

Iesu redemptor omniũ perpes corona presuluz in hac die clemẽtius nostris aueto vocib⁹. Qui sacri qui nominis confessor almus claruit cuius celebrat annua de nota plebs solẽnia. Nic rite mundi gaudia huius caduca respuẽs cũ angelis celestib⁹ letus potitur premijs Huius benign⁹ annue nob̃ seq̃ vestigia hui⁹ p̃catu seruulis dimitte noxã criminis. Sit christe rex pijssime tibi patriq; gl'a: cũ spũ paclito ⁊ nũc ⁊ ĩ ꝑpetuum. Amẽ. De ꝟginib⁹ hym.

Iesu corona virginũ quẽ mater illa concepit que sola ꝟgo parturit hec vota clemẽs accipe. Qui pascis inter lilia septus choreis virginum sponsus decorus gloria sponsisq; reddẽs p̃mia Quocũq; pergis virgies sequũtur atq; laudib⁹ post te canentes cursitant: hymnosq; dulces ꝑsonãt Te dep̃camur largius nostris adauge mẽtib⁹ nescire prorsus om̃ia corruptiõis vulnera. Deo patri sit gloria.

Ad matutinas Hymn

Virginis ꝓles opifexq; matris virgo quem gessit peperitq; virgo virginis festuz canimus tropheũ accipe votum. Nec tua virgo duplici beata sorte: dum gessit fragilẽ domare corporis sexuz domuit cruentum corpe seclũ Nox a sublimi maneat parenti ei⁹ ⁊ nato pariterq; sancto pneumati trino domino ⁊ vni semper in euum. amen.

Incipit cōmune sanctoꝝ Primo de apostolis. In vigilia apostolorum. Ad nonam añ. In patientia vestra possidebitis animas vestras. Capīm et collē vt in primis vesperis. ℟ Nimis honorati sunt amici tui deus Ni. ℣. Nimis cōfortatus est principatus eoꝝ Nimis. ℣. Clamauerunt iusti. Nota si vigilia apostoli venerit in diem dominicū: officium misse anticipatur in diem sabbati. Nona vero de vigilia seruatur in die dominica. In primis vespis pī ferialī cū suis añ. Hymnus Exultet celū laudibus. Capitulum.

Benedictio domini super caput iusti: ideo dedit illi hereditatem: et diuisit ei partem in tribꝫ duodecim: et inuenit gratiam in conspectu oīs carnis. Deo gratias. Capitulū. Beatus homo q̄ inuenit sapientiā et cui affluit prudētia melior est acquisitio eius negociatione auri et argēti p̄mi et purissimi fructꝰ eiꝰ. ℣. Cap̄ Per manus apl̄oꝝ fiebant signa et p̄digia multa ī plebe ℟ bant apo. Cap̄. Deo grās stoli gaudētes a conspectu cōcilij q̄m digni habiti sūt p̄ nomine ihesu contumeliam pati. Fratres: Unicuiq; Capl̄z. nostrū data ē gratia ſm mensurā donatōnis christi ꝑter quod dicit ascendens in altū captiuam duxit captiuitatez dedit dona hoīb. ℣. Cap̄. Dns dedit quosdam quidē apostolos quosdā autē ꝓphetas: alios vero euangelistas: alios aūt pastores et doctores ad cōsūmationem sctoꝝ ī opꝰ ministerij in edificationē coꝝporis christi. ℣. Capitulū. Scimus q̄m diligentib deū oīa coopantur in bonū: his q̄ ſm ꝓpositū vocati sūt sci ℣. Corde creditꝝ ad iusti Cap̄. cia: ore aūt confessio fit ad salutē. dicit enī scriptura: oīs q̄ credit ī illū nō cōfundet. ℣ Beatus vir q̄ inuētus Cap̄ est sine macula: et post aurum non abijt: nec sperauit in thesauris pecunie. ℣. In omnez terrā. Sup Mag. añ. Dum steteritis ante reges et p̄sides nolite p̄meditari qualiter respondeatis. dabitur enī vob in illa hora quid loquamini. Nulla suffragia nisi aliud festū nouē lectionū coincideret. Concede nobis qūs Collē. ops ds ventura beati Apli solennitatē congruo p̄uenire honore: et veniente digna celebrare deuotione Per. Ad cōpletoriū de tpe. Ad matutinas Inuit. Regē apl̄oꝝ dñz Uenite adorem. ps. Uēite

Da aplis

Iu. i. noctur. an̄. In oēm terrā exiuit sonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. ps̄. Celi enar. an̄. Clamauerūt iusti et dn̄s exaudiuit eos. ps̄. Benedicā. an̄. Constitues eos principes sup̄ omnē terrā memores erūt nomīs tui dn̄e. ps̄. Eructauit. ℣. In omnez terram. Sermo beati augus.

Hoc est precep- Lectio I
tum meū vt diligatis inuicem: sicut dilexi vos. Siue dicatur preceptum siue mandatum ex vno greco vtrunq̄ interpretatur quod est entole Iam vero istam sententiam ⁊ antea dixerat. de qua me vob vt potui disputasse meminisse debetis. Ibi ei sic ait Mādatū nouū do vobis vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. vt et vos diligatis inuicem. Huius itaq̄ mandati repetitio cōmendatio ē nisi q̄ ibi mandatuz inquit nouum do vobis: hic ait: hoc est inq̄t mādatum meum: ibi tanq̄ non fuerit ante tale mandatum: hic tanq̄ non sit aliud eiꝰ mādatū. ℟. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporum. dicit dn̄s. Estote ergo prudētes sicut serpentes ⁊ simplices sicut columbe. ℣. Dū lucē habetis credite in lucē vt filij lucis estis. Estote. Lectio scd̄a.

Sed ibi dcm̄ est nouum ne ī vetustate nostra p̄seueremus. hic dictum est meum: ne cōtē nēdū putemꝰ. Qd̄ āt h̄ ita dixit hoc ē mādatū meū velut n̄ sit aliud: q̄d putamꝰ frēs mei Nunquid non solum eius de ista dilectione mandatū est q̄ diligamus inuicē. Nonne ē ⁊ aliud maius vt diligamꝰ deum. Aut ꝑo de sola nobis dilectōne deus mandauit vt alia nō inquiramꝰ. Tria certe cōmendat apl̄s dicens Manēt aūt fides spes charitas: tria hec: maior aūt hoꝝ charitas. Et si in charitate hoc est in dilectōne concludūtur duo illa p̄cepta: maior tamē dicta est esse non sola Tu. ℟. Tollite iugū meum sup̄ vos dicit dn̄s et discite q̄ mitis sum et humilis corde. Iuguz em̄ meum suaue est ⁊ onus meum leue. ℣. Et inuenietis requiez animabꝫ vestris. Iu. Lcō iij.

De fide igitur nobis q̄ multa mandata sunt: q̄ multa d̄ spe: quis potest cūcta colligere: q̄s enūerādo sufficere. Sz intueāur qd̄ ait idē apl̄s Plenitudo igit̄ legis ē charitas. Ubi g̊ charitas ē q̄d ē qd̄ possit deesse: vbi aūt non est q̄d ē quod possit prodesse. demon credit: sed nec sperat nec diligit Qui vero nec credit nec diligit: sperat autē: frustra q̄dem sperat: sed tamen potest spera

re ventam qui nō diligit. Nemo aūt potest desperare q̄ diligit. Tu aūt. ℟. Dum stetеritis ante reges et p̄sides nolite cogitare quomō aut q̄d loquamini. Dabitur enī vob in illa hora quid loquamini. ℣. Non enī vos estis qui loquimini sed spūs patris vestri q̄ loquitur in vobis. Da. Jn. ij. nocturn. añ. Principes apostolor cōgregati sūt cum deo abrahā. p̄s Dēs gē. añ Dedisti hereditatē timētib nomē tuū dñe. p̄s Exaudi ds dep. añ Annūciauerūt opa di t fcā ei⁹ intellexerūt. p̄s. Exaudi de⁹ ora. ℣. Constitues eos. Iracz vbi dilectio Lectō iiij. est proximi: ibi necessario fides t spes. t vbi dilectio proximi est: ibi necessario dilectō dei. Qui enī nō diligit deum quō diligit proximū tanqz seipsum. Quando quidē nō diligit t seipm: est quippe impi⁹ t iniqu⁹. Qui aūt diligit inimicitatē non plane diligit sed odit animā suā. Hoc ergo p̄ceptū dñi teneamus vt nos inuicē diligam⁹: t quicquid aliud p̄cepit faciemus qm̄ q̄cq̄d est aliud: hic habeamus Discernitur quippe ista dilectio ab ea dilectōne qua se inuicez diligūt homīes sicut homīes Nam vt discernet adiunctuz est sicut dilexi vos. T ℟. Eli di cōiūctos viros hñtes splēdidas vestes: t angel⁹ dñi locut⁹ est ad me dicēs Jsti sūt viri sācti facti amici dei. ℣ Eli di angelū dei fortē volantem p medū celi voce magna clamantē et dicentē. Jsti. Le. v. Ut quid enī nos diligit christus nisi vt possimus regnare cū christo. Ad hoc ergo t nos inuicē diligam⁹ vt dilcōez nostrā discernamus a ceteris: q̄ nō ad hoc semuicem diligunt q⁹ nec diligunt. qui aūt sep̄ habendum deum diligunt ipsi se diligūt: ergo vt se diligāt deum diligūt. Non est hec dilectio in hominib omnibus: pauci sep̄terea diligūt vt sit deus omia in omnib. Plenitudinem dilectionis qua nos inuicē diligere debem⁹ fratres charissimi diffiniuit dñs dicēs Maiorē hac dilcōez nemo hz vt aiaz suā pōat q̄s p amicis suis T ℟ Jsti sūt triūphatores t amici dei q̄ p̄tenentes iussa pncipū meruerūt p̄mia eterna. Dō coronant t accipiūt palmā. ℣. Jsti sunt q̄ venerūt ex magna tribulatōe t lauerunt stolas suas ī sāguīe agni Dō Quia g̃ supi⁹ dixerat h̄ L. vi est mādatū meū vt diligatz inuicē sic dilexi vos. q̄b verb addidit qō nūc auditz maiorez hac dilcōz nemo hz vt aiaz suam ponat quis p amicis suis

fit ex hoc consequēs q̄ idē iste
euangelista iohānes in episto
la sua dicit: vt quēadmodū
p̄ nobis animam suā posuit:
sic et nos debeamus anias p̄
fratribus ponere diligētes v̄
tiq; inuicē sicut ipe nos dile
xit: qui p̄o nobis animā suā
posuit. ℣. ℟. Isti sunt q̄ vi
uentes in carne plātauerūt ec
clesiam sanguie suo. nō sūt de
terra corpa eoꝝ sepata. Quo
rū merita sūt in celis anie sctō
rū coequales. ℣. In oēm ter
rā exiuit sonus eoꝝ. et in fines
orb̄ terre verba eoꝝ. ℣ Quo
rum. In tertio noctur. añ Et
altabuntur cornua iusti alla.
ps. Confitebimur Añ Lux
orta est iustis alla. rectis cord̄
letica alla ps̄ Dns regna. ex.
Añ Custodiebāt testimonia
eius et precepta eius alla. ps̄
Dns regnauit irascantur. ℣.
Nimis honora. Scōm ioh.
In illo tpe: Di. ie. di. su.
Hec mando vob̄ vt di
ligatis inuicem. Et reliqua.
Omelia beati augustini epi.
Nec mādo vobis vt diliga
tis inuicē. Ac p̄ hoc intellige
re debemus hūc esse fructū no
strū de quo ait: Ego vos ele
gi vt eatis et fructū afferatis:
et fructꝰ vester maneat. Et qd̄
iunxit: vt quodcūq; petieritis
patrē in nomine meo det vo
bis. Tunc vtiq; dabit nobis
si diligamus inuicē: cū et hoc
ipm dederit nob̄ q̄ nos elegit
nō habētes fructū: qr nō eum
nos elegeramus. et posuit nos
vt fructū afferamus: hoc ē in
uicē diligamus. Quē fructū
sine illo afferre nō possumus:
sicut palmites facere sine vite
nihil possunt. ℣. ℟. Isti sūt
viri sancti quos elegit dns in
charitate non ficta: et dedit il
lis gl'iam sempiternā. Quoꝝ
doctrina fulget ecclesia vt sol
et luna. ℣. Sācti p̄ fidē vice
rūt regna et operati sūt iusticiaz
Charitas Lcō viij. Quoꝝ
ergo est fructus noster: quam
diffinies ait apl's de corde pu
ro et cōscientia bona: et side nō
ficta. Hac diligimus inuicē:
hac diligimus deū. Qua enī
vera dilectōne diligerem⁹ in
uicē nisi diligētes deū. Dili
git enī vnusquisq; proximum
tanq; seipsum si diligit deum
Nam si deū nō diligit: nec se
ipm diligit. In his aūt chari
tatis duob⁹ preceptis tota lex
pendet et prophete. Hic ē fru
ctus noster. De fructu itaq;
nobis mādās: Hec mādo in
quit vobis vt diligatis inui
cē. adiecit atq; ait: Si mūd⁹
vos odit scitote qr me prior̄
vobis odio habuit. ℟. Cū
ues apostoloꝝ et domestici dī
aduenerūt hodie portātes pa
cē et illuminātes patriā. Da

re pacē gentib⁹ et liberare po/
pulū dñi. ℣. In oēm terram.
Cur ergo se mem/ Lectō ix.
brū supra verticē extollit. Se
curus es in corpe: si non vis
odiū mūdi sustinere cū capi/
te. Si de mūdo inquit essetis
mundus qđ suū erat diligeret
Uniuerse hoc vtiq; dicit ec/
clesie: quā plerūq; etiā ipsam
mūdi nomine appellat: sicut il
lud est: Deus erat in christo
mundū recōcilians sibi. To/
tus ergo mundus ecclesia: et
totus mundus odit ecclesiaz
Mūdus igitur odit mūdum
inimicus reconciliatum dam
natus saluatū inquinat⁹ mū
datū. Tu. ℟. Fuerūt sine q̄/
rela ante dñm ⁊ ab inuicē nō
sunt separati. Calicē dñi bibe/
rūt ⁊ amici dei facti sunt. ℣.
Tradiderūt corpa sua propt̄
deum ad supplicia ideo coro/
nant̄ ⁊ accipiūt palmā. Cali
cem. Te deū dicit̄ aduētu vl̄
quadragesima nō obstāte. ℣.
Annūciauerūt opa dei ⁊ fctā
eius intellexerūt Ad laud̄ añ
Hoc ē p̄ceptū meū vt diliga/
tis inuicē sicut dilexi vos. ps̄
Dñs regnauit. cuz ceteris. añ
Maiorē charitatē nemo ha/
bet vt aīam suam quis ponat
p amicis suis. Añ Uos ami
ci mei estis si fecerit⁹ q̄ p̄cipio
vobis dicit dñs. Añ Nō em̄
vos estis qni loquimini sz spi
ritus patris vestri qui loquit̄
in vobis dicit dñs. Añ. In
patientia vestra possidebitis
animas vr̄as. Hymnus Or
tu phebe. Cap̄. et coll̄. sicut i
quolibet festo signatū est. ℣.
Clamauerūt iusti ⁊ dñs ex/
audiuit eos. Et ex om̄ib⁹ tri/
bulationib⁹ eoꝝ liberauit eos
Sup bñdic. añ. Estote fortes
ī bello ⁊ pugnate cuz antiquo
serpente ⁊ accipietis regnum
eternū dicit dñs. Nulla suf/
fragia. Ad primā de tpe. Ad
tertiā añ. Maiorem charita/
tez. vt s̄ in laud̄. Cap̄ ⁊ coll̄.
sicut in omnib⁹ horis. Simi/
liter et in secundis vespis. ℟.
In oēm terrā exiuit son⁹ eoꝝ
In oēm. ℣. Et ī fi. or. In om
nē. ℣. Cōstitues. Ad sextaz
añ. Uos amici. vt in laudib⁹
℟. Constitues eos p̄ncipes
sup omnē terrā Cōstitues. ℣.
Memores erūt nois tui dñe.
Constitues. ℣. Nimis ho.
Ad nonā añ In patiētia vr̄a
vt s̄. ℟. Nimis honorati sūt
amici tui deus. ℣ Nimis cō
fortatus ē p̄ncipat⁹ eoꝝ. Ni.
℣. Clamauerūt In secundis
vespis añ. Jurauit dñs ⁊ non
penitebit eū tu es sacerdos in
eternuz. ps̄. Dixit dñs. Añ.
Collocet eū dñs cū principi
bus populi sui. ps̄. Laudate
pu. Añ Dirupisti dñe vincl̄a
mea: tibi sacrificabo hostiam

laudis. ps. Credidi añ. Cū
tes ibant et flebāt mittentes
semina sua. ps. In conuertē
do. añ Confortatus est prin
cipat⁹ eoꝝ: z honorati sūt ami
ci tui deus. ps. Dñe probasti
Hymnus. Exultet celum. ℣.
Clamauerū. Sup mag. añ
Ecce ego mitto vos sicut oues
in medio luporum: estote ergo
prudentes sicut serpētes z sim
plices sicut columbe. Nulla
suffragia nisi concurrat aliud
festum noue lectionū. De eua
gelistis patet in suis locis.
Lectio. I. Et omnia bti greg.

IAm nō dicā vos seruos
qz seruus nescit quid fa
ciat dns eius. Vos aūt dixi
amicos: qz oīa quecūqꝫ au
diui a patre meo nota feci vo
bis. que sunt oīa que audi
uit a patre suo que nota fieri
voluit seruis suis vt eos effice
ret amicos suos nisi gaudia ī
terne charitatis Nisi illa festa
supne prie que nris quotidie
mentib⁹ p aspiratōnē sui amo
ris imprimit. Dum enī audi
ta supna celestia amam⁹ ama
ta iā nouim⁹: qz amor ipe no
tícia est. Oīa ergo eis no
ta fecerat: qz a terrenis deside
riis immutati amoris summi
facibus ardebant. T. Lcō ij.
Istos vero amicos dei aspe
rerat ꝓpheta cū dicebat Di
hi aūt nimis honorificati sūt
amici tui deus. Amicus enī
quasi animi custos vocat. qz
ergo psalmista ꝓspexit electos
dei a mundi huius amore se
paratos: custodire in manda
tis celestib⁹ voluntatē dei mi
ratus est amicos domini di
cens Mihi aūt nimis honori
ficati sunt amici tui de⁹. Et
tanctꝫ si ab eo protin⁹ causas
honoris tanti nobis insinua
ri quereremus ilico adiunxit:
Nimis confortatus est prin
cipatus eorum. Tu. Lcto ij.
Ecce electi dei carnē domāt
spīm roborāt: demonib⁹ impe
rant: virtutib⁹ chorruscant: pre
sentia despiciūt: eternā patriā
cū voce moribusqꝫ predicāt: ea
etiā moriēdo diligūt: atqꝫ ad
illā p tormēta ꝓtingūt occidi
pñt z flecti nequeūt Nimis ḡ
cōfortatus est pricipatus eo
rum. In ista ipa passione qua
ceciderūt in mortem carnis vi
dete qītū fuerat culmē mēris
Vnde hoc nisi qz confortat⁹
est principatus eoꝝ Sz si ma
gni fortitā pauci sūt subiūxit.
Dinumerabo eos z sup arenā
multiplicabūtur. Tu autem
domine nrī mi Lectio. iij.
Totū mōm fratres aspicite
martyrib⁹ plenus est. Iā pe
ne tot qui videamus non su
mus quot veritatis testes ha
bemus. Deo ḡ numerabiles
nobis sup arenam multipli

cati sūt qui quāti sunt a nob comphendi nō pñt. Sed quis quis ad hāc puenit dignitatē vt amicus vocetur dei sese i se aspiciat Dona añt q̄ pceperit sup se: nihil suis meritis tribuat ne ad inimicitias erumpat Tu autez domine nostri mi. Unde z subdit Lectio qnta Nō vos me elegistis sed ego elegi vos et posui vos vt eatis z fructum afferatis. Posui ad gratiā: plantaui vt eatis volē do: fructū afferatis operādo. Eatis volendo dixit: qz velle aliquid facere iā mētē ire est. Qualē vero fructū afferre debeāt subditur Et fructus vester maneat. Ome qō fm pr̄ seus sēm labo: amus vit vsq̄ ad mortē sufficit. Mors nāq̄ interuenīēs fructū nr̄i laboris abscindit. Qō vero pro etna vita agitur etiā post mortē seruat: z tūc apparere incipit cuz labor carnaliū fructus cepe rint nō videri. Ibi ergo illa retributio inchoatur ybi ista ter Quisquis Lcō vi. mīat T. igit iā eterna cognouit apud eius animū tpales fructū vile scūt. Tales fructus operemur q̄ cū mors cūcta interimat ipsi etoz diū a morte sumāt. Nā q̄ a morte incipiat fructus ōi testat pheta q̄ dicit Cū dederit dilectis suis somnū hec est hereditas dñi. Omnis qui dormit i morte pdit hereditatē: sed cū dederit dilectis suis somnū hec est hereditas dei. Quia electi dei postq̄ puenerint ad mortē tūc inuenīūt hereditatē. Tu autem domine uostri mi. Scōm matheum.

In illo tempe: Dixit symon petrus ad iesum. Ecce nos reliquimus omnia z secuti sumus te: quid g̃ erit nobis. Et reliqua. Omelia bti hyeronimi pbi. Ab eadē. In supioi loco hui euāgelice lectois quā audistis: dns z saluator nr̄ diuitias mōi diligētes difficile regnū celoz posse intrare docebat: ideo petrus fiducialiter respondit dicens Ecce nos reliquim omnia z secuti sumus te: quid ergo erit nobis. Grandis fiducia. Petrus piscatoz erat: pisces nō fuerat: cibos manu et arte querebat: et tamen loquitur confidenter: reliquim omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere iungit qō perfectum est Et secuti sumus te Fecimus quod iussisti: quid ergo dab nob premij. Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis q̄ vos qui secuti estis me in regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue sedebitis super sedes duodecim iudicantes duodecim tribus israel. Tu añc

Non dixit qui reli- Lcō viij
quistis oīa: hoc enī ⁊ socrates
fecit philosophus ⁊ multi alij
ꝯtempserūt diuitias. Sed di
xit qui secuti estis me: qđ pro
prium apostoloꝝ est atq; cre-
dentiū. In regeneratōne cū se
derit filius homis in sede ma
iestatis sue quando ⁊ mortui
de corruptōne resurgent incor
rupti: sedebitis ⁊ vos in solijs
iudicantiū condemnātes du-
odecim tribꝫ israel. Quia vo-
bis credentibꝫ illi credere no
Et omīs q̄ Lcō. ix. luerūt.
reliquerit domum vel fratres
aut sorores aut patrē aut ma
trē: vxorem: filios aut agros:
propter nomen meū centuplū
accipiet: ⁊ vitā eternā posside
bit. multi aūt erunt primi no
uissimi ⁊ nouissimi p̄mi. Lo-
cus iste cum illa sentētia con
gruit in q̄ saluator loquit̄ Nō
veni pacē mittere sed gladiū.
Veni enī separare hominem
a patre suo ⁊ matrē a filia: et
nurum a socru: ⁊ inimici hoīs
domestici eius. Qui ergo ꝓpt̄
fidem christi et p̄dicationem
euangelij om̄es affectus con-
tempserint: atq; diuitias: ⁊ se
culi voluptates: isti centuplū
recipiēt: ⁊ vitā eternā posside
bunt. T Scđm Johannem
In illo tp̄e Dix. ie. dis. s.
Hoc est preceptum me
um vt diligatis inuicem sicut
dilexi vos. Et reliq̄. Omelia
Cum cūcta sacra bti grego.
eloquia dominicis: plena sint
p̄ceptis: quid est ꝙ de dilecti-
one quasi de singulari māda-
to dn̄s dicit: hoc est p̄ceptum
meū vt diligatis inuicē: sicut
dilexi vos: Nisi quia om̄e mā
datum de sola dilectione est:
⁊ om̄ia vnū p̄ceptum sunt: qꝛ
quicquid p̄cipitur ī sola cha-
ritate solidatur. Vt enī mul-
ti arboris rami ex vna radice
ꝓdeunt: sic multe virtutes ex
vna charitate generant̄. Nec
aliquid habet viriditatis ra-
mus boni operis si nō manet
in radice charitatis. Precep-
ta ergo dominica ⁊ multa sūt
⁊ vnum. Multa ꝑ diuersita-
tem boni operis: vnum ī radi
ce dilectōis. Tu autē. Lcō ij.
Qualiter aūt ista dilectō sit
tenenda ipse insinuat q̄ in ple
risq; scp̄ture sue sentētijs ⁊ a-
micos iubet diligere ī se: ⁊ ini
micos iubet diligi propter se.
Ille enī veraciter charitatem
habet qui et amicū diligit in
deo: ⁊ inimicū diligit propter
deum. Nam sunt nōnulli qui
diligunt proximos: sed ꝑ affe
ctum cognationis ⁊ carnis q̄-
bus tamē in hac dilectōne sa
cra eloquia non contradicūt.
Sed aliud est quod spōte im
penditur nature: aliud qđ pre
ceptis dominicis ex charita-

te debet obediētie. Hi nimi-
rum et proximum diligūt: et
tamen illa sublimia dilectōis
premia non assequūtur: quia
amorem suum non spiritalit
sz carnaliter impēdūt. L.iij.
Proinde cum dñs noster di
ceret: hoc est preceptum meuz
vt diligatis inuicem: ꝓtinꝰ ad
didit: Sicut et ego dilexi vos.
Ac si aperte dicat. Ad hoc ama
te ad quod amaui vos. Qua
in re fratres charissimi soler-
ter intuendum est ꝙ antiquꝰ
hostis duz mētes nostras ad
rerū temꝑalium dilectionem
trahit: infirmiorem cōtra nos
proximū excitat qui ea ipsa q̄
diligimus auferre moliatur:
nec curat antiquus hostis hec
faciens vt terrena tollat sed vt
charitatē in nobis feriat. Nā
in odio repente exardescimus
ꝛ dum foris inuicti esse cu-
pimus: intꝰ grauiter ferimur.
dum ꝑua foris defendimꝰ in
tus amittimꝰ maxima: qꝛ dū
rem diligimus temporalē ve-
ram amittimus dilectionem.
Omīs qui ꝑpe qui nostra tol-
lit inimicus est. Sed si odio
ceperimus habere inimicum:
intus est quod perdimꝰ. Cū
ergo aliquid exterius a proxi-
mo patimur cōtra occultū ra-
ptorem interius vigilemus: q̄
nunq̄ melius vincit nisi cum
raptor exterior amatur. Tu.

In illo tpe Scdm lucaz.
Facta est contentio int
discipulos iesu quis videret
eoꝝ esse maior. Et reliqua.
Omelia venerabilis bede p̄.
Sicut bonis esse moris solet
esse in scripturis semꝑ exēpla
patrum p̄cedentium quibꝫ ad
meliora ꝓficiant quibꝫ agnitꝫ
de suis actibꝫ humilientur in-
quirere: sic econtrario reprobi
si quid forte in electis rep̄hen
sibile reperiunt quasi suas ex
eo nequitias obtecturi aut ꝓ
iusto defensuri libentissime so
lent amplecti. Ideoq̄ multo
ardentius legunt ꝙ facta ē cō
tentio inter discipulos christi
quis eoꝝ videretur esse maior
q̄ꝫ ꝙ multitudinis credentiū
erat cor vnum ꝛ anima vna.
Tu autem dñe. Lectio.viij.
Multo recolūt tenaciꝰ ꝙ fcā
est dissensio inter barnabam
ꝛ pauluz ita vt discederēt ab
inuicez q̄ꝫ ꝙ idem paulus ait:
Cum em̄ sit inter vos zelus ꝛ
ꝯtentio: nōne carnales estis:
nonne homines estis: Quasi
nob infirmitas sanctorū imi-
tanda proponatur ꝛ non illd
potius quia conualuerunt de
infirmitate: fortes facti sunt ī
bello hoc: maxime in loco vbi
ꝛ ipsa contentionis eoꝝ causa
est nobis incognita. Neq̄ em̄
incredibile est qꝛ iuxta hoc ꝙ
alibi p̄cipitur: Cōtendite in-

trare per angustam portã ho/
nore se inuicẽ preueniẽdo cer/
tauerint Tu autẽ Lectõ ix.
U crũ qualibet ex causa cõtẽ
derint nos potius nõ carna/
les adhuc discipuli quid ges/
serint: sed spũalis magr quid
iusserit audiamus. Dixit aũt
eis Reges gẽtiũ dominãtur
eorũ et qui potestatem habẽt
sup eos bñfici vocant. Vos
aũt non sic Sed qui maior ẽ
in vobis fiat sicut minor: z q̃
precessor est sicut ministrator.
I Tu aũt. Scõm Lucaz
N illo tẽpe: Designauit
dñs ihesus et alios septuag ta
duos: z misit illos binos an/
te faciem suã in oẽm ciuitatez
z locum quo erat ipe ventur9
Et reliqua. Omlia be. greg.
D ñs et saluator noster ihesus
christus fratres charissimi ali
quãdo nos sermonib: aliquã
do vero operib ãmonet. Ipa
enĩ facta eius p̃cepta sunt qr
dũ aliquid tacit9 facit q̃d a/
gere debeam9 innotescit. Ec/
ce enĩ binos in p̃dicatõne di/
scipulos mittit. qr enĩ duo sũt
p̃cepta charitatis dei videli/
cet amor et proximi: z minus
q̃ inter duos haberi charitas
non potest. Nemo enĩ proprie
ad seip̃m habere charitatẽ di/
citur sed dilectione se in alter
tendit vt esse charitas possit:
binos ad predicandũ discipu
los dñs mittit: q̃tin9 hoc no/
bis tacitus innuat: qr q̃ cha/
ritatem erga alterũ non hab
predicationis officiũ nullate
nus suscipe debet. Lectio vij
B ñ aũt subditur Quia mi/
sit eos ante faciem suã in om
nẽ ciuitatẽ z locũ quo erat ip
se venturus. Predicatores em
suos dñs sequitur qr predica/
tio preuenit: z tũc ad mentis
nostre habitaculum dñs ve/
nit quando verba exhortatio
nis precurrũt: atq̃ per hec ve
ritas in mente suscipitur Hic
nanq̃ eisdem predicatoribus
esaias ait. Parate viam do/
mini: rectas facite semitas di
nr̃i. Hinc illis psalmista ait:
Iter facite ei qui ascendit su/
per occasum. Super occasum
nanq̃ dñs ascendit: qr vndei
passione occubuit: inde maio
rem gloriam suam resurgẽdo
manifestauit. Super occasũ
videlicet dñs ascendit q̃ mor/
tem quam pertulit resurgẽdo
calcauit. Ei ergo q̃ ascẽdit su/
per occasũ iter facim9 cuz nos
eius gl̃iam nostris mẽtib p̃/
dicamus: vt eas et ipse p9 ve/
niens per amoris sui p̃tiam
illustret Tu aũt. Lectõ nona
M issis autẽ p̃dicatorib q̃d
dicat audiamus. Messis q̃/
dẽ multa: operarij aũt pauci.
Rogate ergo dominũ messis
vt mittat operarios in messẽ

De matiis

suam. Ad messem multā ope
rarij pauci sūt quod sine gra-
ui merore loqui non possum⁹
qꝛ et si sunt qui bona audiant
desunt qui dicant. Ecce mun
dus sacerdotibꝫ plenus ē: sed
tñ ī messe dei rar⁹ valde inue
nitur opator: qꝛ officiū quidē
sacerdotale suscipim⁹: sꝫ op⁹
officij non implemus. Sꝫ pē
sate frēs mei. pēsate qđ dicit.
Rogate dñm messis vt mit-
tat operarios in messem suaꝫ.
Vos pro nobis petite vt di-
gna vobis opari valeam⁹ ne
ab exhortatōne lingua torpe-
at: ne postq̄ predicatōis locū
suscipimus apud iustū iudi-
cem nostra nos taciturnitas
addicat reos. Sepe enī ꝓ sua
nequitia predicantiuꝫ restrin
gitur lingua. Sepe etiā ex sb-
iectoꝝ culpa agitur vt eis qui
presunt p̄dicationis ꝑmo sub
trahatur. Tu aūt De pluribꝫ
martiribꝫ celebriter aut festi-
ue. Nam de feriali cōmemo-
ratione quere in fine. In pri-
mis vesperis psalmi feriales
cū suis añ. Hymn⁹ Rex glo
riose mart̄ Capi. aliquod de
istis sicut placet. Capitulū.
Sancti ꝑ fidē vicerūt regna
opati sūt iusticiā: adepti sunt
repromissiones in christo iesu
domino nostro Deo g̅. Cap̄
Iustoꝝ anīe in manu dei sunt
ꝛ nō tāget illos tormētū mor-
tis. Visi sūt ocul' insipiētium
mori illi aūt sunt ī pace. D. g̅
Iusti tulerūt spolia im- Ca-
pioꝝ et decātauerūt dñe no-
men sctm̄ tuū et victricē ma-
num tuā laudauerūt parit̄ do
mine deus noster. Capitulū
Iusti aūt in ꝑpetuuꝫ viuēt: et
apud dñm est merces eoꝝ: et
cogitatio eoꝝ apud altissimū
Ni sūt viri mise. Cap̄. Deo
ricordie quoꝝ iusticie obliuio
nem nō acceperūt: cū semīe eo
rū ꝑmanēt bona: hereditas sā
cta nepotes eoꝝ. D. Capl'm
Sātci ludbria et verbera ex
ꝑti sūt: insnꝑ et vincl'a ꝛ carce
res lapidati sūt: secti sūt tēp-
tati sūt: in occisiōe gladij mor
Reddet de⁹ Cap. tui sunt:
mercedē laboꝝ sanctoꝝ suorū
ꝛ deducet ī via mirabili. D.
℣. Letami in dño et exultate
iusti. Et gloriamini. Super
mag. añ. Sanctum est veruꝫ
lumē et admirabile mīstrans
lucem his qui permāserūt in
agōe certaminis recipient ab
ipo splēdorē sempiternū ī quo
assidue felices letantur. Nul-
la suffragia nisi cōcurrat com
De⁹ Col'. memoratō festiua
q̄ nos ꝯcedis sctōꝝ martyruꝫ
tuoꝝ N. et. N. natalicia cole
re: da nob' in eterna leticia de
eoꝝ societate gaudere. per do.
Magnificet te dñe Collctā.
sanctorum martyrum tuoruꝫ

De Mar.

N. beata solennitas q̄ ⁊ illis
gloriam sempiternam ⁊ opez
nob̄ ineffabili pietate cōtuli-
Presta qūs Coll. sti Per.
omp̄s deus: vt qui beatorum
martyr̄ tuor̄. N. et. N. nata-
licia colimus: a cūctis malis
imminentib̄ eor̄ intercessiōi-
bus liberemur Per. Ad ma-
tutinas Inuit. Regē marty-
rū dn̄m Venite adorem⁹. ps
Venite. In primo noctur. an̄
Secus decursus aquar̄ plāta
uit viam iustorum: sed in lege
domini fuit volūtas eor̄. ps.
Beatus vir. An̄ Predican-
tes preceptum domini cōsti-
tuti sunt in monte sancto ei⁹.
Ps. Quare fre. an̄. Filij ho
minum scitote q̄ domin⁹ san
ctos suos mirificauit. psalm⁹
Cū inuocarē. ℣. Letamini
in dn̄o. Sermo bti maximi
episcopi. Lctō I.
Sufficere nobis deberent ad
profectum salutis nostre mar
tyrum exempla sanctor̄ q̄ p̄p
ter adipiscendam celestē coro
nam omnib̄ se mandatis do
minicis subiecerūt: ⁊ ita cun-
ctis deuinxerūt se legib̄ salua
toris: vt propter ante actā vi-
tam mererentur ad hanc mar
tyrij gloriam peruenire. Non
enī illo in tempe tantū perfe-
cerunt preceptum dn̄i quo cō
fessionis supplicium pertule-
rūt: sed necesse fuit illos prius
s̄m euangeliū christi vixisse vt
xp̄i passionibus potirent̄ Ne
cesse est enī vt initio bona fue
rint quor̄ finis est obsecutus
⁊ martires eos non solum fu-
isse cuz passi sunt sed etiā mar
tyres christi fuisse cum viue-
rent. Martir enim latine te-
stis dicitur. Quotienscūq̄ bo
nis actibus mandata christi
facimus totiens christo testi-
moniū perhibemus. Tu. R.
Absterget deus omnē lachry
mam ab oculis sanctor̄ ⁊ iaz
non erit amplius neq̄ luctus
neq̄ clamor sed nec vll⁹ dolor
Qm̄ priora transierūt. ℣. Iu
stor̄ aūt anīe in manu dei sūt
⁊ non tanget illos tormentuz
malicie. Quorum. Lectio. ij.
Unde et crux dn̄i non illa tā
tum dicitur que passionis tpe
ligni affixione cōstruitur: sz il
la que totius vite curriculo cū
ctarū disciplinar̄ virtutibus
adaptatur. De qua mihi vi-
det̄ saluator dicere Qui vult
venire post me tollat crucē su
am ⁊ sequatur me. Nunquid
enī om̄es martyres qui secuti
sūt dn̄m crucifixi sūt Nūquid
om̄es ꝟgines que iuxta apo-
calipsim sequūtur agnum dei
crucifixe sunt vt sequantur.
Nunquid paulus apostolus
crucifixus fuerat cum dicebat
Mihi aūt absit gloriari nisi
in cruce dn̄i nostri iesu christi:

per quem mihi mundus cru-
cifixus est ⁊ ego mūdo. Hoc
aūt dicit: vt intelligas crucez
non ligni esse patibulū: sed vi
te virtutisq; propositū. Tu āt
℟. Viri sancti gloriosū san-
gninē fuderūt ꝓ domio: ama-
uerūt christū in vita sua: imi-
tati sūt eū ī morte sua. Et ido
coronas triumphales merue
runt. ℣. Unus spūs ⁊ vna fi-
des erat in eis. Et. Lctō iij.
Tota ergo vita christiani ho
minis crux est atq; martyriū
Sz hoc est quod ī nobis dif-
ficile reperitur vt om̄es actus
nostri ſm euāgeliū dirigant.
atq; ideo quotienscūq; volup
tatibus volutamur crucē sal-
uatoris amittimus. Christꝰ
em̄ est castitas: pax: ꝟitas mā
suetudo. Quō ergo pōt casti-
tati testimoniū perhibere cor-
ruptus. aut quō potest pacez
predicare cuius animus sem-
per in lite est. quo pacto etiaz
veritatem mendax sequitur:
Aut mansuetudinem qualit
seruauit inconstans. Quō in-
q̄ possumus ad martirij glo-
riam peruenire: cum domi-
nus dicat: Nolite possidere
aurum: nos auri talenta recō-
dimus. Nolite inquit possi-
dere aurum hoc aurū haben-
tibus dicit: Unde si habenti-
bus aurum possidere ꝓhibet
non habentium cupiditatem
qua pena condemnat. Et si q̄
propria retinent amittere iu-
bētur qui aliena diripiunt q̄
grauiter feriunt. ℟. Tradi-
derūt corpora sua propter de
um ad supplicia Et meruerūt
habere coronas ꝑpetuas. ℣.
Isti sunt qui venerūt ex mag
na tribulatione ⁊ lauerūt sto-
las in sanguine agni. Et. In
secūdo noct ā Scuto bōe vo
luntatis tue coronasti eos dñe
Ps. Verba me. an̄. In vni-
uersa terra gloria ⁊ honore co
ronasti eos. ps. Dñe dñs nr̄.
an̄ Habitabūt in tabernacl'o
tuo: requiescēt in monte sācto
tuo. ps. Dñe quis ha. ℣. Iu
stoꝝ autem. Lectio quarta.
Sunt enī plerīq; fratres q̄ cū
humili loco geniti fuerint ⁊ nl'
las a parētib; diuitias ꝯsecu
ti sūt: tanta auaricie cupidita
te iactātur: vt putent se sine cā
natos nisi aurū quoquo pac-
to possiderint. Existimantes
enī sicut ait propheta vitā ho
minū cōpositam ad lucruz nō
dubitant vndecunq; licet ex
malo acquirere atq; ita huius
modi homines dum lucrum
auri querūt damnū salutis in
ueniunt. ℟. Sancti tui dñe
mirabile ꝯsecuti sunt iter ſui
entes p̄ceptis tuis vt inueni-
rentur illesi in aquis validis.
℣. Terra apparuit arida et in
mari rubro via sine impedi-

tu. ℣. Qm̄ ꝑcussit petrā ⁊ flu
xerūt aque ⁊ torrētes inunda
℟ equiram⁹ frēs Le. v. uerī
quotus quisq3 est qui hoc nō
sit imbutus vicio. Pauci ad
modū sapientes ab hac pesti
lentia se defendūt. Si negoci
atorem cogites ꝓpter auarici
am ꝑmitus ī culpa est Si mi
litantē respicias cupiditas ē
illi tota causa militie. Si offi
cia singula perscruteris inue
nies homines non honestate
adduci ad obsequiū sed pre
da velut ad negotiū ꝓuocari.
Om̄es ergo pene lucris ac ne
gotijs studēt; ⁊ cum ꝑmo sur
gūt diluculo nō cogitant nisi
vt aliquod vndecūq3 ꝑcipiāt
Quos si aut honestas conui
cerit aut retruderit iudicātis
auctoritas cur res alienas di
ripiāt dānū sibi fecisse querū
tur. Sine causa inq̄t milita
mus: sine causa laboramus.
Hodie domum referre nil po
tui iniquitas iudicꝫ mala me
facere nō ꝑmisit. ℟. Uerbe
ra carnificū nō timuerūt sācti
dei morientes ꝓ christi noīe.
Ut heredes fierent in domo
dn̄i. ℣. Tradiderūt corpa sua
ad supplicia propter dn̄m Ut
Cūctos ergo pene Lectō vi.
homies agitat auaricia: nul
lum de his quietū eē ꝑmittit
Hi enī q̄ nihil habēt cupidi
tate torquētur illi q̄ diuitias
possidēt sollicitudine cruciantur. nec ip̄is enī bene est q̄ re
condito auro incubant: īmo
ip̄is est grauius: semꝑ enī sūt
anxij mesti solliciti: ne hoc ser
uus auferat ne fur effodiat at
q3 ideo retrudentes illud te
nebris ita abscondūt vt oīm
subterfugiat notionē: nihil ex
eo proferentes aliquando ad
vsum ne apertio latebrarū sit
causa prodendi. Seruant au
tem illud ⁊ nō vtunt̄ seruāt in
q̄. Custodes ergo dicerī istos
esse nō dn̄os: ⁊ alienū diligen
ter attendere: non propriū cō
uenienter expendere. Tu. ℟.
Hec est vera fraternitas que
nunq̄ potuit violari certami
ne: qui effuso sanguine secuti
sunt dominū. Contemnentes
aulam regiam peruenerūt ad
regna celestia. ℣ Ecce q̄ bo
nū et q̄ iocūdū habitare frēs
in vnum. Con. In tertio no
cturno añ Sanctis qui in ter
ra sunt eius mirificauit om
nes volūtates meas int̄ illos
ps̄. Cōserua. añ Hec ē gene
ratio querentiū dn̄m q̄rētium
faciē dei iacob. ps̄ Dn̄i ē ter.
añ. Letami ī dn̄o ⁊ exultate
iusti et gl̄amī oēs rcī cord̄. ps̄
Bti q̄ꝝ. ℣ Exultēt iu. S. lit.
In illo tꝑe Di. ie. di. su.
Cū audieritꝫ ꝑlia ⁊ se
ditiones nolite terreri. Oportet primū hec fieri sed nondū

statim finis. Et rel. Omlia
Quia lōge ab vrbe bti greg.
digressi sum⁹ ne ad reuertēdū
nos tardior hora p̄pediat: ne
cesse ē vt expositionē sācti euā
gelij breuior sermo trāscurrat
Dn̄s ac redēptor nr̄ perituri
mdi p̄currētia mala p̄nūciat:
vt eo minus ꝑturbent venien
tia q̄ fuerint p̄scita. Min⁹ em̄
iacula feriūt q̄ p̄uidenť ⁊ nos
mdi mala tolerabili⁹ suscipi-
mus si ꝯtra hec ꝑ p̄sciētie cly
peū mūimur. Ecce eteni dicit
Cū audieritis p̄lia ⁊ seditōes
nolite terreri Oꝑtet p̄mū hec
fieri sꝫ nōdū statim finis. ℟.
Propť testamētū dn̄i ⁊ leges
p̄rnas astiterūt sācti dei in a-
more fraternitatis Qr vnus
fuit sꝑ spūs ī eis ⁊ vna fides
℣ Ecce q̄ꝫ bonū Qr. Lc. viij
Pensāda sūt verba redēpto
ris nostri ꝑ q̄ nos aliud interi
us aliud exteri⁹ passuros de-
nunciat. Bella quippe ad ho
stes ꝑtinent seditiones ad ci-
ues. Vt ergo nos indicet in-
terius exteriusqꝫ turbari ali-
ud nos fatetur ab hostibus:
aliud a fratrib⁹ perpeti. Sed
his malis preueninetibus qr
nō statim finis sequatur ad-
iungit Surget gēs cōtra gen
tem ⁊ regnū aduersus regnuꝫ
⁊ terre motus magni erūt ꝑ lo
ca ⁊ pestilentie ⁊ fames: terro
resqꝫ de celo et signa magna
erūt. Vel sicut in quibusdaꝫ
codicib⁹ inuenitur: terroresqꝫ
de celo et tēpestates. atqꝫ p⁹
subditur: ⁊ signa magna erūt
Tu. ℟. Certamen magnum
habuerūt sancti dei: transierūt
ꝑ ignē ⁊ aquā ⁊ salui facti sūt:
Et coronas acceperūt a dn̄o
deo. ℣. Isti sūt sancti qui ꝓ
testamēto dei sua corꝑa tradi
derūt Et coronas. Lectō ix.
Vltima tribulatio multꝫ tri
bulationib⁹ preuenitur: ⁊ per
crebra mala que p̄ueniūt in-
dicanť mala ꝑpetua q̄ subse-
quētur. Et ideo ꝑ bella ⁊ sedi
tiones nō statim finis: qr mul
ta debēt mala p̄currere vt ma
lum valeāt sine fine nūciare.
Sꝫ cū tot signa ꝑturbatiōis
dicta sūt oꝑtet vt eoꝝ cōside-
ratōe breuiter ꝑ singula ꝑstri
gamus. Quia necesse ē vt a-
lia e celo: alia e terra: alia ab
elemētis: alia ab hoib⁹ patia
mur. Tu. ℟. Sācti mei qui
in isto sc̄lo certamē habuistis
Mercedē loboꝝ ego reddam
vob. ℣. Venite bn̄dicti p̄ris
mei ꝑcipite regnū Mer. Vl
istud ℟ Isti sūt sci q̄ ꝓ testa-
mēto dei sua corꝑa tradiderūt
Et ī sāguīe agni lauerūt stolas
suas: ℣ Tradiderūt corꝑa sua
ꝓpť deū ad supplicia ⁊ meruerūt
hr̄e corōas ꝑpetuas Et. Te
deū dr̄. ℣ Precōsa ī Ad laud
ā. O ēs sci q̄ꝫta passi sūt torm̄

ta vt securi peruenirent ad palmam martyrij. ps. Dñs reg. cuz ceteris. añ De palma ad regna puenerũt sancti coronas decoris meruerũt de manu dñi Añ. Corpa sanctorũ in pace sepulta sunt: et viuẽt nomia eorũ in eternuz. añ. Martyres dñi dominũ bñdicite in eternum. añ. Martyruz chorus laudate dominũ alla. Hym Eterna christi munera. Cap et col sicut in vesperis. ℣. Justi aũt. Sup bñ. añ Absterget deus omnem lachrymam ab oculis eoruz: et iam nõ erit amplius neq luct' neq clamor sed nec vllus dolor. qm priora trãsierũt. Nulla suffragia Ad primam de tempe. Ad tertiã añ De palma. ℟. Letamini in dño et exultate iusti, Leta. ℣ Et glo. Letamĩ. ℣. Justoz anime. Ad sexta añ. Corpa sanctoz. ℟. Justoz animeĩ manu dei sunt. Justoz. Et nõ tãget illos tormentũ malicie. Justo: ℣. Et ultent iu. Ad nonã añ Martyrum chorus s̃ in laud. ℟. Exultẽt iusti in conspectu dñi Exul. ℣. Et delectẽtur in leticia. Exul. ℣. Justi aũt in p̃petuũ viuẽt. Et apd dñm est merces eoruz. Jn. y. ps. psal. feriales cũ suis añ. Hymnus Rex gloriose, Cap̃m et coll vt in p̃mus vespis: qd etiam in̊ seq̃ntib̃ seruandum ẽ. ℣.

Justi aũt. Sup mag. añ Beati eritis cum vos oderint homines: et cum separauerit vos et exprobrauerint et eiecerit nomen vestrum tanq̃ malũ p̃pter filiuz homis: gaudete et exultate: ecce enĩ merces vr̃a multa est ĩ celis. Nulla suffragia nisi simul occurreret aliud festum. Sermo Johannis chrl

QUi sanctorum merita religiosa charitate miratur quiqz iustorum glias frequẽter colloquit eoz mores sanctos atqz iusticiam imitetur. Quonia quez delectat sancti alicuius meritum delectare debet par circa cultum dei obsequiuz. Quare aũt imitari debet si laudat aut laudare non debet si imitari detrectat. Ut qui alium laudat se laudabilem reddat. et qui sanctoz merita admiratur: mirabilis ipe vite sanctitate reddatur. Nam si p̃ptea iustos fideleszq diligimus quod in ipis iusticiam fidemqz suscipimus possumus nos quoqz esse quod sunt: si faciamus quod ipi faciũt. Tu aũt Q eqz enĩ vobis dif- Le. ficile est quod ab ipis geritur imitari dum sine p̃cedẽte exemplo ab antiquis talia gesta ꝟspicimus vt non ipsi aliorũ emuli redderẽtur sz emulãde

virtutis seipsos nobis prebe/
rent exemplum: vt dum nos
ex ipsis z ex nobis alij profici
unt: sic christus in suis semp ī
ecclesia sancta laudetur. Tu.
Undeab origine Lcō tertia
mundi innocens abel occidi/
tur: enoch deo placens trans/
fertur: iustus noe inuenitur:
abrahaz fidelis probat: moy
ses mansuetus dinoscitur: ie/
sus castus: dauid lenis: hely
as acceptus: daniel sanctus:
tres pueri victores redduñ.
Apostoli discipuli christi cre
dentium magistri habentur.
E quibus eruditi cōfessores
fortissimi pugnant: martyres
perfecti triumphant et christi
ani semper exercitus diabolū
deo armati debellant. In istz
semp parans virtutes dissimi
les pugne gloriosevictorie. T
Non pōt regi esse ace/ Luiij
ptus qui hosti fuerit lenocīa/
tus. Nec enī hostē poterit vin
cere nisi qui atrociter voluerit
dimicare victoria militis p/
emptio est hostis: z perem/
tio hostis gloria est imperato
ris. Denicz in certamine chri
stiano aut superstes miles p/
strato hoste beatus de prelio
redit aut hostem victor mori
endo deuicit. Tu. Lectio. v.
Feliciter enī vincit qui z dy
abolum z mundum post vic/
toriam derelinquit. Feliciter
vincit qui post victoriā vin/
ci non nouit. Feliciter vincit
qui proficiscens e mundo dya
bolum quem in pñti deuicit ī
futuro cuz domino iudicabit
Alios enī post vnuz Le.vi.
certamē ad alias palmas do
minus seruat: alios consūma
to martyrio iam coronat. A/
lios victores retinet in exem/
plum. alios iaz perfectos trās/
mittit ad celum. Alios freqn
ter desiderat videre certantes
alios passione iā meritos im
ponit regnis celestibz iaz tri/
umphantes: vt imperatoris
christi dignatio ab oīnibz col
laudetur qui in suis z semel z
frequenter hostem deuincit et
quem quoquo modo pugna/
re viderit numerabitj tātum
contra hostem exercitetur ani
mus: exaratur virtus: deuotō
preparetur. vt procedens mi/
les ad bellum vel primo pre/
lio coronetur vel frequentib
tropheis palmarum numero
honoretur sic dimicarūt quos
diligere christiane consuesti:
sic preliati sunt quos semper
amasti. Scōm Wattheum.
In illo tempe videns
ihesus turbas ascendit ī
montem. Et cum sedisset ac/
cesserūt ad eum discipuli eiº.
Et aperiens os suuz docebat
eos dicens. Beati pauperes
spiritu: qm ipsoz est regnum

celorum. Et reliqua. **Omnia** S t querit qd **Augustini epi** significat mons bene intelligitur significare maiora precepta iusticie qz minora erant que iudeis data sunt. Unus tamē deus p sanctos pphas z famulos suos sm ordinatissimā distributionem tēporuz dedit minora precepta populo: quem timore adhuc alligari oportebat: et per filium suum maiora populo quem charitate iam liberari ꝙuenerat. Cum āt minora minoribus dant ab eo dant qui sol? nouit congruentem suis temporibus generi humano exhibere medicinam. Nec mirum est q dantur precepta maiora pter regnuz celorum: z minora data sunt pter regnū terrenū ab eodem vno deo qui fec celum et terram. **Lectio secūda** De hac ergo iusticia que maior est p prophetā dicit: Iusticia tua sicut montes dei: z hoc bene significat q ab vno magistro solo docēdis tantis rebus idonee docet in monte Sedens aūt docet qđ pertinet ad dignitatem magistri Et accedunt ad eū discipuli eius ad audienda verba illi? vt hi essent etiā corpe vicinio res qui preceptis implēdis animo propinquabant. Aperuit os suuz z docebat eos dicens Ista circumlocutio que scribitur: z aperiens os suum fortassis ipsa mora ostēdit aliquando longiorem futurum esse sermonem nisi forte nō vacat quod nunc cum dictum: ē aperuisse os suum que ipe in lege veteri aperire soleret ora prophetarum. **Lectio tertia.** Quid ergo dicit Bti paupes spiritu qm ipsoz ē regnuz celoz. Legimus Scptū ē de appetitiōe rerū tpaliū omnia vanitas z pūptio spūs Presumptio aūt spūs audaciam z supbiā significat. Vulgo etiā magnos spiritus superbi patre dicūtur. Et recte. Quā doquidē spūs etiā ventus vocat. Unde scriptum ē Ignis grādo nix glacies spūs pcellarū. Quis ꝙo nesciat superbos inflatos dici tanq̄ vento distentos. Unde ē etiā illud apli Scientia inflat: charitas vero edificat. Qua pter recte intelligūtur paupes spū: humiles et retinētes deū id ē nō habētes inflantē spm Nec aliūde omnino incipe oportuit beatitudinē. Siquidē quēmra est ad sūmā sapientiā Initiū sapiētie timor dñi: qm z econtrario initium omnis peccati superbia scribitur. Supbi ergo appetant et diligant regna terraz: bti aūt paupes spū qm ipoz ē regnū celorum

Tu aũt. Scdm lucam.
In illo tpe: Descendens
iesus de monte stetit ĩ loco cã
pestri: ⁊ turba discipulorꝫ eiꝰ:
⁊ multitudo copiosa pleb Et
reliqua. Omelia venrabil be.
Et ipe leuatis oculis in di-
scipulos suos dicebat Beati
paupes qm̃ vestrũ ẽ regnũ dĩ.
Et si generaliter om̃ibꝫ loqui
tur specialiter tamẽ oculos sal
uator in discipl̃os leuat vt his
qui verbũ intẽta cordis aure
pcipiũt: latius saporis intimi
lumẽ aperiat. Cui simile ẽ qd̃
matheꝰ ait. Et cũ sedisset ac-
cesserũt ad eũ discipuli eius ⁊
apiens os suũ docebat eos di
cens: Btĩ paupes spũ. Nam
quibꝫ os in monte sedẽs apit:
vt magna sublimiter audiãt
in eos oculos stans in campo
dirigit vt audita patenter in-
telligant. Tu aũt dñe. Lcõ ij.
Beati itaqꝫ paupes nõ vti-
qꝫ om̃es sed illi tantũmodo q̃
om̃e pñtis seculi tam etsi altũ
videat̃ ꝓ nihilo culmẽ ducũt.
q̃ merito regni celestis ꝑhibẽt̃
munere digni qꝛ delectatõnis
humãe ꝓbant̃ cupiditate nu-
dati. Qualẽ se rex dauid pau
perrime sustinuisse declarans
ait: Ego vero paup ⁊ egenus
sũ. Et alibi: Nõ mõ terrestria
sed ipa ꝓ dño sup celestia par-
uipendens dicensqꝫ. Quid eĩ
restat mihi in celo ⁊ a te q̃d vo
lui sup terrã. Tu aũt domi-
ne miserere nobis. Lectõ iij.
Mox vbi spei sue anchoram
fixisset subdendo manifestat.
Mihi aũt adherere deo bo-
num ẽ: ponere in dño deo spẽ
meã. Alioquin nõnulli miser
rima cõditõe paupꝫtatis ⁊ hu
ius seculi gaudijs ob inopiaꝫ
rerũ ⁊ ibi regno dei ob merito
rum nequitiã carent. Beati q̃
nũc esuritis qꝛ saturabimini.
Quid esurire btĩ quid vestire
debeãt matheus expõit: vide
licet iusticiã aptissime nos in
struens nunqꝫ nos satꝫ iustos
estimare debere: sed quottidi-
anũ iusticie semp amare: ĩmo
ardere ꝓfectum Cuius ꝑfectã
saturitatem nõ in hoc seculo sꝫ
in futuro posse ꝑuenire: supno
rũ desiderio psalmista flagrãs
ostẽdit q̃ ait Ego aũt cum iu
sticia apparebo in cõspcũ tuo
satiabor dum manifestabitur
gloria tua. Tu autẽ. S. lucã.
In illo tẽpe Dixit iesus
discipulis suis: Attendi
te a fermento phariseorꝫ qd̃ ẽ
hypocrisis Et reliqua. Ome
lia beati hiero.
Ad hoc fer-
mentum pertinent omnia q̃-
cunqꝫ apud phariseum recum
bens superius disputauerat.
De quo ⁊ apostolus precepit:
dicẽs Itaqꝫ epulemur nõ ĩ fer
mẽto veteri neqꝫ ĩ fermẽto ma
licie ⁊ neq̃tie sꝫ ĩ azimis since-

ritatis et veritatis: Nam sic modicum fermenti totam farinam cui inicitur masse corrumpit: vniuersamq; mox cōspersionem suo sapore cōmaculat: sic nimirum simulatio cui⁹ semel animum imbuerit tota virtutū sinceritate ⁊ veritate fraudabit. Tu aūt. L.ij Nihil aūt opertuz quod nō reueletur. Et qm̄ in p̄nti seculo multoz diu latet hypocris ergo de futuro tempe intelligendum est quando deus iudicabit occulta hominū. Nā sicut vnus amicoz̄ beati iob verissime dixit Laus impiorum breuis: ⁊ gaudium hypocrite adinstar puncti: si ascenderit vsq; in celū superbia ei⁹: ⁊ caput eius nubes tetigerit: quasi sterquilinium perdetur. Tu autē dñe. Lectio tertia In fine inquit perdetur quia in principio florere videbatur Est ergo sensus Attendite ne emulemini simulatores: quia veniet profecto tempus i quo ⁊ vestra virtus oīnibus eoruz reueletur hypocrisis. Verum quod sequitur: Quoniā que i tenebris dixistis in lumine dicentur: ⁊ quod in aure locuti estis: in cubilib⁹ p̄dicabitur i rectis. Non solū in futuro qñ cuncta cordiū abscondita p̄ferūtur ad lucem: sed in p̄sēti tempore potest cōgruenter accipi. Quoniā q̄ inter tenebras quondam pressurarum carcerūq; vmbras vel locuti vel passi sunt apostoli: nūc clarificata per orbem ecclesia lectis eoz̄ actib⁹ publice prędicantur. Tu aūt. De vno martire festiue in primis ℣s psal. feriales cū suis aī. Hymn⁹. Deus tuorum Capitulum. Iust⁹ si morte preoccupat⁹ fuerit i refrigerio erit. D. Cap. Raptus est ne malicia īmutaret intellectum ipsius: aut ficto deciperet animam illi⁹. Deo gratias Capitulum. Iustus coz̄ suuz tradet ad vigilandum diluculo ad dominum qui fecit illum: ⁊ in ꝓspectu altissimi deꝑcabit Cap Beatus vir qui in sapientia sua morabitur: ⁊ qui in iustitia sua meditabitur: ⁊ in sensu cogitabit circumspectionē dei. Deo gratias. Capitulū Iustū deduxit dñs p vias rectas ⁊ ostendit illi regnum di honestauit illum in laborib⁹ ⁊ compleuit labores illi⁹. D. Qui parce seminat Capm parce et meret: ⁊ qui seminat in benedictionibus de bñdictionib⁹ et meret. Deo grās. Charissime Demoz Cap. esto dñm ihesuz christum resurrexisse a mortuis ex semie dauid scōm euangelium meum in quo laboro vsq; ad vincla

quasi male operans: sed verbū dei non est alligatū Cap̄ Iocunditatē et exultationez thesaurisabit super eum ⁊ nomine eterno hereditabit illuz dominus deus noster. Deo. Beatus vir qui suffert Cap̄ temptationem quia cum probatus fuerit accipiet coronaz vite quam repromisit de⁹ his qui diligunt illum. Deo grās ℣. Gloria et honore co. Super magnificat añ. Beatus vir qui suffert temptationem quia cum probatus fuerit accipiet coronam vite quam repromisit de⁹ his qui diligunt Presta quesumus Coll. illum. omnipotens deus: vt qui beati. N. martyris tui natalicia colimus: intercessione ei⁹ in tui nominis amore roboremur Per dominū. Collecta Deus qui nos beati N. martyris tui atq̄ pōtificis ānua solennitate letificas: concede propicius: vt cuius natalicia colimus: de eiusdem etiā protectione gaudeamus. Per d. Vel ꝓpriam Nulla suffragia nisi aliud festum nouez lectionum coincideret. Cōpl. de tempe. Ad matutinas Inuitato. Regem martyrū. In primo nocturno añ. In lege domini fuit voluntas ei⁹ die ac nocte. ps̄. Beatus vir. añ Predicans preceptum domini constitutus est in monte sācto eius. ps̄. Quare fremuerunt gentes. Añ. Voce mea ad dn̄m clamaui ⁊ exaudiuit me de monte sancto suo. ps̄. Domine quid multiplica. ℣. Gloria et honore coronasti.

Sermo beati maximi episco.

Ad exhibendū Lectio. I vestre caritati sermonē festiuitati sancti martyris N inquantum dominus permiserit ipso auxiliāte aliq̄d enarrare cupimus. Et quod nr̄is viribus non valemus: ei⁹ suffragijs adimplere poscimus. Charitas autez hominis nō est a semetip̄o sed salubrit̄ donatur pro christo Christus illam donauit martiribus suis qui eaz donauit fidelibus suis. Charitas ergo christi sicut in martiribus vicit: sic ad solennia martyruz fideles adducit. Eandem charitatem ī sancto isto martyre vos diligere demonstratis: ad cui⁹ festiuitatem vos delectabiliter festinatis Sanctus enim hic martir virtute charitatis indutus certauit bonum certamen: cursum consummauit: fidem seruauit: passus supauit occisus triumphauit. Tu autem. ℟. Iste sanctus ꝓ lege dei sui certauit vsq̄ ad mortem: ⁊ a verbis impiorum nō timuit. Fundatus enī erat su

pra firmam petram. ℣. Iste ē qui contempsit vitam mundi ⁊ puenit ad celestia regna Fū datus enī. Lectio secunda.

Qui aūt quedā hominū secularīū sententia qua dicere assolent apud belligeros viros victus dicitur occisus. Hoc dicit suis dilectoribꝫ mundus: sed fidelibꝫ suis aliud loq̄tur christus. In sancta enī eccl'ia inuenīt vnde illa sentētia vacuetur vt non dicatur victus qui fuerit occisus. Aliud enīz est occidi pro mundo: aliō occidi pro christo: qui occiditur pro mundo vincitur cum occiditur. Iste ītaq̄ non victor sed victus inuenitur occisus: q̄ nisi vinceretur nō occideret Qui aūt occiditur p̄ christo: victus nō dicīt q̄ nō vincitur q̄uis occidatur. Sed reuera victor occiditur: q̄ cū occidit victor efficitur. ℟. Iust⁹ germinabit sicut lilium Et florebit in eternū ante dominum. ℣. Plātatus in domo domini in atrijs domus dei nostri. Et florebit Lectio tertia.

Coronavictoribꝫ dat. Quo ergo occisus ille victor⁊ negat qui p̄ eo q̄ occiditur a iusto iudice coronatur. Ecce beatus hic martir occisus est quidez non tñ est victus sz p̄māsit victor occisus: q̄ p̄ inuicto iuenitur occisus. Inuictus enim christus dñs p̄ quo maluit occidi martir q̄ si occidi inuicto noluisset ad victoriā nō veniret: imo si nō occideretur miserabiliter vinceretur. Vicit ergo p̄ fide moriendo qui vinceretur sine fide viuēdo. Scp̄tuz est aūt q̄ iustus ex fide viuit. Proinde si iste martir amissa fide viuere decantaret: frustra viueret corpaliter quādo spūaliter in anima moreretur. Corpus enī ex anima viuit: anima ex fide viuit. ℟. Desiderīū anīe ei⁹ tribuisti ei dñe Et volūtate labioz ei⁹ nō fraudasti eū. ℣. Oīm pueni sti eū ī bñdictōnibꝫ dulcedīs: posuisti ī capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. Et. Jn.ij.no.ā Filij hoim scitote q̄ dñs sc̄m suū mirificauit. ps̄. Cū inuo. Añ. Scuto bone voluntatis tue coronasti eū dñe. ps̄. Verba me. añ. In vniuersa terra gloria et honore coroāsti eum ps̄ Dñe dñs nr̄. ℣. Posuisti. Omipotēs aūt in coridibꝫ fidelīū suoz p̄ fidē habitare dignat. Dicit enī apl's interiorē hominē habitare xp̄m p̄ fidē ī cordibꝫ nostris. Permanēte ītaq̄ fide p̄manet in hoie christus. Descēdēte aūt christo discedit ab hoie vita. Apl's enī docet q̄ cuz christ⁹ apparuerit vita nostra tunc et vos apparebitis cū ipo in gla

Inaniter itaq; corpus ab a-
nima viuificatur si discedēte
christo anīa moriat. Nā ⁊ ipe
dñs vt fidē esse vitā aīe demō
straret: infideles mortuos ap
pellauit dicēs Dimitte mor-
tuos sepelire mortuos tuos.
Tu. ℟. Iste cognouit iustici
am ⁊ vidit mirabilia magna
⁊ exorauit altissimū ⁊ inuent⁹
est i numero sctōꝝ. ℣. Iste est
qui cōtēpsit vitā mdi ⁊ pueīt
ad celestia regna. Et. Lcō v.
Quid ergo pderit qꝛ videt i
corpe viu⁹ qui fuerit i anima
morte infidelitatꝫ occis⁹ Ista
beatus martir plenus spūsan
cto cogitauit ⁊ vt semp i aīa
viueret mortē corpis nullate
nus formidauit. Meminerat
eni dñm dixisse Nolite time-
re eos qui occidūt corpus a-
nimam aūt non pñt occidere.
Magis aūt eū timete q̄ pt a-
nimā ⁊ corp⁹ pdere i gehēnaꝫ
℟. Stolā iocūditatis indu-
it eū dñs Et coronā pulchri-
tudis posuit sup caput ei⁹.
Induit eū dñs lorica fidei et
armauit eum. Et. Lcō sexta.
Nouerat ergo hec beat⁹ mar
tir anīa nō moriēte corpus q̄
dē cū eterna requie ac felicita
te victuꝝ. Hinc est ꝙ ad sube
undā corpis mortē indubitā-
ter ⁊ fortiter venit: qꝛ in ipsa
tpali morte eternā vitā anime
simul ⁊ carnis inuenit. Non ē
ergo victus ille victor occisus
cui mors corpis tm̄ facta est
triumphalis vt p illā mortez
fieret imortalis. Traditur ita
q; iudici martir: deputat cru-
ciatib⁹ occidēdus. Deinde qꝛ
feruet ardore charitatis dolo
rē nō metuit supplicij Exhibu
it corp⁹ suū hostiā viuētē san-
ctā deo placētē. Impletuꝫ est
in illo etiā corpaliter quod spi
ritualiter scriptum de iustis
in libro sapientie continetur.
Qm̄ de⁹ tēptauit illos ⁊ in-
uenit illos dignos se Tu aūt.
℟. Coronā aureā sup caput
eius Expressam signo castita
tis gl'iam honoris et op⁹ for-
titudinis. ℣. Qm̄ pueniſti e-
um i bñdictionib⁹ dulcedinis
posuisti i capite eius coronaꝫ
de lapide precioso. Expressā.
In tertio noct. añ. Iustus do
minus ⁊ iusticias dilexit eq̄ta
tem vidit vultus eius. psalm
In domio confido. añ. Ha-
bitabit in tabernaculo tuo re
quiescet in mōte sctō tuo. ps.
Dñe q̄s ha. añ. Posuisti dñe
sup caput ei⁹ coronā de lapid
pcioso. ps Dñe i vir. ℣. Ma
gna ē gl'ia. Scdm lucam.
In il. t. Di. ie. d. s. Si q̄s
post me vult venire ab-
neget semetipm ⁊ tollat crucē
suā ⁊ sequat me Et rel. Ome
Quia dñs ac re- lia b. greg.
dēptor nr̄ nou⁹ hō vēit i mdm

noua precepta dedit mundo. Vite enim nostre veteri in vi/tijs enutrite: contrarietatē op/posuit nouitatis sue. Quid enim vetus quid carnalis ho/mo nouerat: nisi sua retinere a/liena rapere si posset concupi/scere si non posset. Sed cele/stis medicus singulis quibus/q; vitijs obuiātia adhibet me/dicamenta. Nā sicut arte me/dicie calida frigidis: frigida calidis curantur Ita dominꝰ noster contraria opposuit me/dicamenta peccatis vt lubri/cis continentiam: tenacibus largitatem: iracundis māsue/tudinem. elatis preciperet hu/militatem. Tu autē. ℟. Hic est vere martir qui pro christi nomine sanguinem suuꝫ fudit Qui minas iudicuꝫ nō timu/it: nec terrene dignitatis glo/riam quesiuit: sed ad celestia regna peruenit. ℣. Justū de/duxit dominus per vias re/ctas. ⁊ ostendit illi regnū dei. ℟ ecte cū sequen/tib⁹ noua mandata propone/re dixit: Nisi quis renuncia/uerit oīb⁹ que possidet n̄ potest meus esse discipulus. Ac si aperte dicat Qui p vi/tam veterem aliena concupi/scitis per noue conuersationis studium ⁊ vestra largimini. Quid ergo in hac lectōne di/cat audiamus. Qui vult ve/nire post me abneget semetip/sum. Ibi dicitur vt abnege/mus nostra: hic dicitur vt ab/negemus nos. Et fortasse nō est homini laboriosum relin/quere sua sed valde laborioſū est relinquere semetipsum. T. ℟. Posuit coronā capiti meo ⁊ circumdedit me vestimen/to salutis. Ad expugnandas gentes et omnes inimicos. ℣. Judica dñe nocentes me: ex/pugna impugnantes me: app̄/hende arma ⁊ scutum. Le. ℣. Minus quippe est abnegare quod habet: valde aūt multū est abnegare quod est. Ad se autem nobis venientib⁹ do/minus precepit vt renuncie/mus nostris: quia qui ad fi/dei agonem venimus lucta/men contra malignos spirit⁹ sumimus. Nihil aūt maligni spiritus in hoc mundo prop̄/rium possident. Nudi ergo cū nudis luctari debemus. Naꝫ si vestitus quisq; cum mūdo luctatur: citius ad terram de/icitur. qz habet vnde teneatur Quid enī sunt terrena oīa: nisi quedam corporis indumē/ta. Tu. ℟. Gloria ⁊ honore coronasti eum dñe. Et consti/tuisti eum sup opa manuū tu/arū. ℣. Quoniam preuenisti vt s. ℟. Justum deduxit do/minus per vias rectas ⁊ ostē/dit illi regnuꝫ dei ⁊ dedit illi

scientiam sanctorum: honesta uit illum in laboribus. Et cō pleuit laborem illius. ℣. Im mortalis est enim memoria il lius quia ⁊ apud deum nota est ⁊ apud homines. Et con. Te deum dicitur. ℣. Ora ꝓ nobis. Ad laud' añ. Qui me confessus fuerit coram homi nibꝫ confitebor et ego eum co ram patre meo. ps. Domin⁹ regnauit cū ceteris. añ. Qui sequitur me non ambulat in tenebris sed habebit lumē vi te dicit domin⁹. añ. Si quis mihi ministrauerit honorifi cabit eum pater meus qui est in celis dicit dominus. Añ. Si quis ꝑ me intrauerit sal uabitur ⁊ pascua inueniet di cit dñs. Añ. Uolo pater vt vbi ego suꝫ illic sit et minister meus. Hymnus Martir di Capl'm et collecta vt in pri mis vesperis. ℣. Justus vt palma. Super benedict⁹ añ. Hic vir despiciens mundum ⁊ terrena triumphans diuiti as celo condidit ore ⁊ manu. Nulla suffra. Ad primaꝫ de tempe. Ad tertiam añ. Qui sequitur me. ℟. Gloria ⁊ ho nore coronasti eum dñe. Gl'ia ℣. Et constituisti eum sup o pera manuum tuarū. Gloria ℣. Posuisti domine. Ad sex ram añ. Si quis mihi s. ℟. Posuisti dñe sup caput eius. Posuisti. ℣. Coronam de la pide precioso. Po. ℣. Mag na est gloria. Ad nonam añ. Uolo pater. s. ℟. Magna est gloria eius in salutari tuo Ma. ℣. Gloriam ⁊ magnuꝫ decorē impones sup eū Ma. ℣. Justus vt palma florebit. Sicut ce. li. multipli. in do. d. In secūdis vs̄ ps̄ feriales cū suis añ. Hymnus Deus tu orum. ℣. Justus vt pal. Su per magñ. añ. Iste cognouit iusticiā ⁊ vidit mirabilia ma gna et exorauit altissimum: et inuentus est ī numero san cto ruꝫ. Cap̄ et col' vt s̄. Sermo de marty. et ponti. Lectio. I.

IN martyrio beatissimi N. fratres charissimi v niuersa nobiscum christi exul tet ecclesia quam in om̄e gau dium et celestis eruditione s̄ monis instruxit: ⁊ munere tri umphalis sanguinis decora uit. Fuit enī in eo sicut comp tum habemus ⁊ contra erro res diaboli spiritualis sapiē tie plenitudo ⁊ aduersus ꝑse cutiones mundi christiani in fatigata constantia. Tu aūt: Quis non huius modi virum quantis valet p̄ conijs prosequitur cuius elo quentia inspirata diuinitus ⁊ docuit ecclesias ⁊ seculuꝫ cō futauit. Uere hic mirabil' at q̄ omniuꝫ vbiq̄ studijs cele

brandus quem sanctitas sa-
cerdotem: fides martyrem cō
secrauit. Preciosa inquit in cō
spectu dñi mors sanctoꝝ eius
Videte charissimi Lectō iij.
inquantū iste venerabilis vir
etiam propheticā supgressus
est laudem cuius in cōspectu
dñi non solum mors sed ⁊ vi-
ta extitit p̄ciosa. Moriendo
nanq; ꝓprium christo sangui-
nem dedit viuendo nihilomi
nus cohortatōne fortissima ī
numeros celo martyres acq̄si
uit. Quid hoc clarius sacer-
dote qui inter hominum tur-
bas gl'ia celestis conuersatōis
emicuit: atq; inter angelicos
cetus et sua factus est et alio-
rum morte cōspicuus. L.iiij.
Iustissime hic cum patriar-
cha dauid cantauit dño deo
suo dicens. Cor meum ⁊ ca-
ro mea exultauerūt in deo vi-
uo. Exultauit itaq; cor eius ī
deo viuo cū morientis ac mo-
rituri secl'i vanitate despecta
totū se diuinis mācipauit ob
sequijs Exultauit ⁊ caro eius
in deo q̄ de hoc mūdo nō mi
seri corruptōe languoris sz pi
is ꝓ religione supplicijs conse-
crata migrauit. Tu Lectō.v.
Nic est ille archāgelicus pa-
terfamilias ꝓferēs de thesau-
ro suo noua ⁊ vetera: qui vete
ris nouiq; testamenti vnū at
q; ip̄m mysteriū p̄dicans ec-
clesias christi locupletissima
disputatione ditauit. Incor-
ruptibilis atq; indefessus illi
us est hodieq; thesaurus q̄ pe
cuniā dñi sui numularijs fene
rans quotidie in corde fideli-
um celestium diuitiaꝝ sanctā
conquirit vsuraz. T. Lcō vi.
Quid g̊ frēs tāto speciosius
viro cuius hec ē regula ⁊ men
sura sermonis vt inter varias
hoīm causas motusq; diuer-
sos non afflictione patris: nō
auctoritate doctoris console
tur hūiles supbos opprimat:
negligētes arguat: increpet i-
fideles Tanto deniq; decore
sacerdotum vitamq; suaz vir
fidelissimus adornauit vt do
ctrinā suā subsequētib; cōfir-
maret opib; dñicam illā sen-
tentiā tenēs que docuerit ⁊ fe
cerit sic magnus vocabit̄ ī re-
gno celoꝝ. Scdm mat.
In il.tē.d.ie.d.s. Nolite
arbitrari qr̄ veneriz mit
tere pacē in terram Non veni
pacem mittere sed gladium.
Et reliqua. Omelia b.hiero.
Supra dixerat dominus qd̄
dico vob̄ in tenebris dicite in
lumine: ⁊ quod in aure audit̄
predicate supra tecta. Nūc in
fert quid post predicationem
sequitur ad fidem christi. To
tus orbis contra se diuisus ē
Vnaqueq; domus ⁊ infide-
les habuit ⁊ credentes: ⁊ ꝓpte

rea bellū missum ē bonum vt rumpetur pax mala. Tale q̄d z in genesi aduersus rebelles homies qui moti fuerant de oriente z turriz extruere festi/ nabant p̄ quam celi alta pene trarent feciſſe scribitur de⁹ vt diuideret linguas eoz. Vn/ de et in psalmo dauid precat Dissipa dñe gentes que bella volunt. Tu autem domie mi/ serere nobis. Lectō secūda. Ueni enī separe hominē ad uersus patrē fuū z filiam ad/ uersus matrem suam. z nuruz aduersus socrum suam: z ini/ mici hoīs domestici eī⁹. Hic locus p̄prie hisdem verb̄ in michea p̄pheta scribit. Et notandum vbicunq̄z de vete ri instrumento testimoniū po nitur verum sensus tantū: an z sermo cōsentiat. Qui amat patrez aut matrem plusq̄ me non est me dignus. Et reliq̄. Qui ante p̄miserat non veni pacē mittere sed gladiū: z di/ uidere hominē aduersus pa/ trē et matrē z socrū ne quis pi etatē religioni anteferret sub/ iecit dicens Qui amat p̄rem aut matrē plusq̄ me. z in can tico legimus canticoz o:dina/ te in me charitatem. Le.iij.

ic ordo in oīni affectu ne/ cessarius est Ama post deum patrē: ama matrē: ama filios Si autē necessitas venerit vt amoz parentū ac filioz dei a/ mori comparet: z nō possit v/ trūq̄ seruari odium i suos: pi/ etas in deum est. Non ergo p hibuit amari patrem aut ma trem signanter addidit. Qui amat patrem aut matrē plus q̄ me: z qui non accipit crucē suam et sequitur me nō est me dignus. In alio euāgelio scri bitur Qui nō accipit crucem suam quotidie ne semel pute/ mus ardorem fidei posse suffi cere semper crux portanda est vt nos sēp̄ christuz amare do ceamus. Tu autem domine. miserere nobis. Secūdum

In illo tpe Johannem Dixit iesus discipul. su. Amen amen dico vobis Ni si granū frumenti cadens i ter ram mortuū fuerit ip̄m soluz manet Et reliqua. Omelia beati Augustini episcopi.

Seip̄m dñs dicebat: ip̄e erat granum mortificandum z mul/ tiplicandum. Mortificandū in infideli tra: iudeorum: mul/ tiplicandum fide populorum Jam vero exhortans ad pas/ sionis sue sectanda vestigia: q̄ amat inquit animam suam p̄ det eam. quod duobus mo/ dis intelligi potest. Qui a/ mat perdet: id est si amas per des. Si cupis vitam tenere i christo noli mortem timere p̄ christo. Itē alio modo' Qui

amat animam suam ꝑdet eã
Noli amare ne perdas. Noli
amare in hac vita ne ꝑdas in
eterna vita. Tu autẽ. Lcõ. ij
Hoc aũt quod posterius di-
xi magis habere videtur sen-
sus euangelicus. Sequit̃ em̃
Et qui odit animã suã ĩ hoc
mundo: in vita eterna custo-
dit eam. Qđ ergo supra dcm̃
est qui amat subintelligitur ĩ
hoc mundo ip̃e itaq; perdet.
Qui aũt odit in hoc mundo
in vita eterua ipse custodit eã
Magna ⁊ mira sentẽtia quẽ-
admodum sit homĩs in aĩam
suam amor vt pereat odiũ ne
pereat. Si male amauerꝫ tũc
odisti: si bene oderis tũc ama
sti. Felices qui oderũt custo-
diendo ne perdant amando.
Sed vide ne tibi surrepat vt
teipsum velis interimere sic in
telligendo quod debes odisse
in hoc mundo animã tuam.
Nunc eniꝫ quidam Lectõ iij
maligni atq; peruersi ⁊ in se-
metip̃is crudeliores ⁊ scelera
tiores homicide: flãmis se do
nant: aquis prefocant: preci-
pitio collidũt pereunt. Hoc
christus non docuit imo etiã
diabolo precipitium suggerẽ
ti redi retro inquit sathanas.
scriptum est Non temptabis
dominũ deum tuum. Petro
autẽ dixit significans q̃ mor-
te glorificaturus erat deum.
Cum esses iunior cingebas
te et ibas quo volebas. Cuꝫ
autem senueris: alter te cinget
⁊ feret quo tu non vis. Ubi
satis expressit non a seip̃o sed
ab alio debere occidi qui vesti
gia sequitur christi. Tu autẽ.
In illo tp̃e Scđm lucã.
Dixit iesus discipul' su-
is Si quis venit ad me ⁊ nõ
odit patrem suum ⁊ matrem
⁊ vxorem ⁊ filios ⁊ fratres ad
huc aũt et animam suam non
potest me⁹ esse discipulus. Et
reliqua. Omelia beati greg.
Si consideremus fratres cha
rissimi que ⁊ quanta sunt que
nobis promittuntur in celis:
vilescunt animo omnia q̃ ha
bentur in terris. Terrena nã-
q; substantia superne felicita-
ti comparata pondus est nõ
subsidium. Temporalis vita
eterne vite comparata mors
est potius dicẽda q̃ vita. Ip-
se em̃ quotidianus defect⁹ cor
ruptionis quid est aliud q̃ q̃
dam prolixitas mortis. Tu.
Que aũt lingua di- Le. viij
cere aut quis intellectus cap̃e
sufficit illa sup̃ne ciuitatis q̃n
ta sint gaudia ãgeloꝝ choris
interesse cum beatissimis spi-
ritib⁹ glorie conditoris assi-
stere presentem dei vultũ cer-
nere: incircumscriptum lumẽ
videre nullo mortis metu af-
fici: incorruptionis perpetue

munere letari Sed ad hec audita inardescit animus iāq; illic cupit assistere vbi se spat sine fine gaudere. Sz ad magna premia peruenirī nō pōt nisi per magnos labores Vñ et paulus egregius predicator dicit: Nemo coronabitur nisi qui legittime certauerit. Tu autem domine nostri miserere. **Lectio nona.**

Delectet igitur mentē magnitudo premiorum sed nō deterreat certamen laborū. Vñ ad se venientib veritas dicit: Si quis venit ad me et nō odit patrem suū et matrē et vxorem et filios et fratres et sorores adhuc autē et animā suaz non potest meus esse discipulus. Sed percunctari libet q̄ modo parentes et carnaliter propinquos precipimur odisse q̄ubemur et inimicos diligere Et certe de vxore veritas dic: Quod deus iunxit homo nō separet. Et paulus ait: Viri diligite vxores vestras: sicut christus dilexit ecclesiam. Ecce discipulus vxorem diligendam predicat: cum magr dicat. Qui vxorem non odit nō potest meus esse discipulus. Nunquid aliud iudex nūciat aliud preco clamat aut simul odisse possumus et diligere.

In illo tempore **S. mathe.** Dixit iesus discipulis suis: Nihil operum q̄s non reueletur: et nihil occultū quod non sciatur. Et reliqua.

Omelia beati hyeronimi pr.

Et quomodo in p̄nti seculo multoz vitia nesciuntur Sed de futuro tpe scribitur: quādo iudicabit dominꝰ occulta hominum et illumiabit latebras tenebrarum et manifesta faciet consilia cordium. Et est sensus Nolite timere persecutoz seuiciaz et blasphemantium rabiem q̄ veniet dies iudicij in quo et vestra virtus et eoz nequitia demonstrabitur. Tu autem domine nostri miserer

Quod dico vobis **Lectō. ij.** in tenebs dicite in lumine: et quod i aure auditis predicate super tecta. Quod auditz in mysterio apertius p̄dicate Quod didicistis abscondite publice loq̄mini. Quod vos eruditi in paruulo iudee loco in vniuersis vrbibus et in toto mūdo audaciter dicite. nolite timere eos q̄ occidūt corpus animaz aūt non p̄nt occidere. Tu autem: **Lectio. iij**

Si qui corpus occidunt animam non possunt occidere. Ergo anima inuisibilis et incorporalis est Scōm crassiorem dico nostri corporis substantiam. Vel eo certe tempore punietur et supplicia sentiet quando pristinum corpꝰ

De confessoribus

recepit: vt cuz quo peccauit cũ
ipo et puniatur. eum timete: q̃
potest animam ⁊ corpus per/
dere in gehennam. De cõfes/
soribus festiue in primis ve/
speris. psalmi feriales cum su
is añ. Hymnus Iste confess.
Cap̃. de vno confessore ⁊ põ.
Omnis pontifex ex homini/
bus assumptus pro homini/
bus constituitur in his q̃ sũt
ad deum vt offerat dona ⁊ sa
crificia pro peccatis. Capl'm
Ecce sacerdos magnus qui
in diebus suis placuit deo et
inuentus est iustus. ⁊ in tem/
pore iracũdie factus ẽ recon/
ciliatio. Capitulum.
Non est inuentus similis il/
li qui conseruaret legem excel
si: ideo iureiurãdo fecit illum
dñs crescere in plebem suam.
Charissime Testi/ Capl'm
ficor corã deo ⁊ christo iesu q̃
iudicaturus est viuos ac mor
tuos ⁊ aduentum ip̃ius ⁊ re/
gnum eius predica verbuz. in
sta oportune importune. Deo
Ecce sacerdos magnus q̃ in
vita sua suffulsit domũ: ⁊ ĩ di
ebus suis corroborauit tem/
plũ. Templi aũt altitudo ab
ipso fundata est duplex edifi/
catio et excelsi parietes tem/
pli. Deo grãs De pluribꝫ cõ/
Fratres: fessoribus Capl'z
Plures facti sunt sacerdotes
idcirco q̃ morte prohiberent
permãere. Iesus aũt eo q̃ ma
neat in eternum sempiternum
habet sacerdotium. Deo g̃.
De confessore nõ ponti. Ca.
Dilectus deo ⁊ hominibus
cuius memoria in benedictõe
Dedit dñs Cap̃. est. Deo.
confessionem sancto suo ⁊ ex/
celso in verbo glorie ⁊ om̃i cor
de laudauit dñm ⁊ dilexit eũ
qui fecit illum. Deo gratias.
℣. Ecce sacerdos magnus.
Sup magñ. si fuerit pont. añ.
Sacerdos et pontifex ⁊ virtu
tum artifex bonus pastor ĩ po
pulo sic placuisti dño. Si nõ
ponti. añ. Similabo eũ viro
sapienti qui edificauit domuz
suam supra petram. De con/
fessore et pontifice Collecta.
Misericordiam tuã domine
nobis quesumus interuenien
te beato. N. confessore tuo at
qz pontifice clementer impen
de: ⁊ nobis peccatoribꝫ ip̃ius
propiciare suffragijs Per do.
Da quesumus omp̃s deus:
vt beati N. confessoris tui at
qz pontificis veneranda solẽ/
nitas ⁊ deuotõnem nobis au
geat et salutem. Per dominũ
De confessore non pontifice.
Deus qui nos be/ Collectã
ati N. confessoris tui ãnua so
lennitate letificas concede p̃
picius vt cuius natalicia coli
mus: per eius ad te exempla
gradiamur. Per dominum.

De Confess.

De pluribus confessoribus Col

Deus qui nos sanctorum tuorum. N. et N. confessionibus gloriosis circundas et protegis: da nobis eorum imitatōne proficere: et intercessione gaudere Per dominum. Nulla la suffragia nisi concurrat cōmemoratio festiua. Ad completorium de tempore. Ad matutinas Inuitatoriū Regem confessorum dominū Venite adoremus. psalmus. Venite In primo nocturno an. Beatus vir qui in lege dñi meditatur voluntas eius pmanet die ac nocte et omīa quecunque faciet semper prosperabūtur. ps. Beatus vir. an. Beatus iste sanctus qui confisus est ī domino predicauit preceptū domini constitutus est ī monte sancto eius. Ps. Quare fremuerunt gentes. An. Tu es gloria mea tu es susceptor meus domine: tu exaltans caput meum et exaudisti me de monte sancto tuo. ps. Domine quid. ℣ Ecce sacerdos m.

Sermo beati Maximi epi.

AD sancti ac Lectō pma beatissimi istius patris nostri cuius hodie festa celebramus laudes addidisse aliquid decerpsisse est. Cum si quidem virtutum eius gratia non sermonibus exponenda sit sed opibus comprobanda Cum enī dicat scptura: Gloria patris est filius sapiens: quante huius sunt glorie qui tantorum filiorum sapientia et deuotione letatur. In christo enim iesu per euangelium ipe nos genuit Quicquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis et gratie: de hoc quasi quodam fonte lucidissimo omnium riuulorum puritas emanauit. Tu autē domine. ℟. Euge serue bone et fidelis quia in pauca fuisti fidelis supra multa te constituam Intra in gaudium domini tui. ℣. Domine quinque talēta tradidisti mihi: ecce alia quinque suplucratus sum. In.

Et enim qr Lectio secūda. castitatis pollebat vigore. qr abstinentie gloriabatur angustijs quia blandimentis erat pditus lenitatis omnium ciuium in deum puocauit affectum: quia pontificis amministratione fulgebat plures e discipulis reliquit sui sacerdotij successores. Tu autem domine miserere nobis Deo g̃. ℟. Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit do Ideo inreiurando fecit illuz dominus crescere in plebē suā ℣. Benedictionem omnium gentium dedit illi: et testamentum suum confirmauit sup caput eius Ideo. Lectio tertia

De confess.

Bene et cõgrue ĩ hac die. quã nobis beati patris nostri hu/ius ad paradisum transitus exultabilem reddit. presentis psalmi versiculum decantaui mus In memoria eterna erit iustus. Digne enĩ in memori/am vertitur hominum qui ad gaudium transiit angelorum Tu autẽ. ℟. Jurauit dñs ⁊ non penitebit eum tu es sacer dos in eternum ſm ordinem melchisedech. ℣. Dixit domi nus domino meo sede a d.m. Secõm. In secundo noctur. ã Jnuocantes exaudiuit domi/nus sanctum suum: dñs exau diuit eum ⁊ constituit eum ĩ pace pſ̃. Cum inuocarem. añ. Letentur omnes qui spe/rant in te dñe qm̃ tu benedi/xisti iusto scuto bone volunta tis tue coronasti eum. psalm⁹ Verba mea. añ. Dñe domi/nus noster q̃ admirabile ẽ no men tuum in vniuersa terra. qz gloria et honore coronasti sã/ctum tuum ⁊ constituisti eum super opera manuum tuarum. pſ̃. Dñe dominus no. ℣. Ju rauit domin⁹. Lectõ quarta Beati autẽ patris merita iã ĩ tuto posita securi magnifice mus qui gubernaculum fidei virliter tenens anchoraz spei tranquilla iam in statione cõ posuit ⁊ plenam celestib⁹ di/uitijs et eternis mercibus na/uim optato in littore collocauit. | Qui contra omnes ad/uersarios scutum timoris dei tamdiu infatigabiliter tenu/it donec ad victoriam perue/niret Tu autem. ℟. Jnueni dauid seruum meum oleo sã/cto meo vnxi eum. Dan⁹ em̃ mea auxiliabitur ei. ℣. Ni/hil proficiet inimicus in eo: et filius iniquitatis non noce/bit eum Danus. Lectio. v. Quid enĩ fuit totus vite il/lius cursus nisi vnus cum vi/gili hoste conflictus. Quãtis hic cecis a via veritatis errau tib⁹ ⁊ de summa in pfundum rupe pendentibus amissum reddidit visum: et illum quo christus videretur reparauit intuitum. Quantorum auri/bus surdis ⁊ infidelitatis ob duratione damnatis ad per/cipiendam vocem celestium mandatorum preciosum infu dit auditum vt vocanti deo ad misericordiam responderet per obedientiam. ℟. Po sui adiutorium sup potentem ⁊ exaltaui electũ de plebe mea Danus enĩ mea auxiliabit ei. ℣. Jnueni dauid seruũ me um oleo sancto meo vnxi eum Danus enĩ mea Lectõ sexta Quantos intrinsecus vulne ratos angelici oris ⁊ oratio/num arte infirmitate curauit Quãtos per longam incuriã

peccati labe resolutos: ꝛ quadam lepre contagione perfusos castigatiõibus exhortati onibus expiando deo ī se operante mũdauit. Quantorum animas viuentes in corpore iam defunctas ꝛ delictoꝝ mole obrutas ac sepultas ad emẽdationẽ tanctꝫ ad lucem vocãte deo resuscitauit: vt dñi sui admirandus imitator iã mortuos deo econtrario mortifi/cet vitali morte peccato. ℟. Iste est qui ante deum magnas virtutes operatus est: et omnis terra doctrina eius repleta est. Ipse intercedat pro peccatis omniũ populorum. ℣. Iste est qui contempsit vitaz mũdi ꝛ peruenit ad celestia regna. Ipe. In.iij.noctur.añ. Dñe iste sanctus habitabit ī tabernaculo tuo opatus ẽ iustitiã requiescet in mõte sãcto tuo. ps. Dñe quis habi. Añ. Etiam petita te tribuisti ei dñe gloriam ꝛ magnũ decorẽ imposuisti super eũ: posuisti i capite eius coronam de lapide precioso. ps. Dñe in virtute. añ Hic accipiet benedictionẽ a dño ꝛ misericordiam a do salutari suo qz hec est generatio querentium dominũ. psalmꝰ Dñi est terra. ℣. Amauit eũ dominus. Scõm Lucam.

In illo tẽpore Dixit ihs discipulis suis. Sint lũbi vestri precincti: ꝛ luceme ardentes in manib vestris. Et reliqua Omelia beati grego. Sancti euangelij fratres charissimi apte est nobis lectio recitata: sed ne aliquib ipa eiꝰ planicies alta fortasse videat sub breuitate eã transcurrimꝰ quatinꝰ eius expositio ita nescientib fiat cognita vt tamẽ scientibus nõ sit onerosa. Qz viris luxuria in lũbis sit femínis in vmbilico testatur dñs qui de diabolo ad beatũ iob loquitur dicens: Virtus eiꝰ in lumbis eius ꝛ fortitudo illius in vmbilico ventris eiꝰ. ℟. Iste homo ab adolescentia sua partiz meruit infirmos curare. Dedit illi dñs claritatem magnam cecos illumina re ꝛ demones effugare. ℣. Ecce homo sine querela verꝰ dei cultor abstinens se ab omi opere malo ꝛ pmanens i innocentia sua. Lectio octaua. Principali igitur sexu lũborum nomie luxuria designat cum dominus dicit Sint lũbi vestri precincti. Lumbos enim precingimus cum carnis luxuriam per continentiã coartamus. Sed quia mínꝰ est mala non agere nisi etiam quisqꝫ studeat et bonis operibus insudare protinus additur. Et luceme ardentes in manibus vestris. Lucernas

quippe ardentes in manibus
tenem⁹ cū per bona opera pri
mis nostr̄ lucis exempla mō
stramus. De quibus profe
cto operibus dñs dicit: Luce
at lux vestra coram hominib⁹
vt videant opera vestra bona
& glorificent patrem vestrum
qui in celis est. ℟ Iste homo
perfecit omnia que locutus ē
ei deus et dixit ad eū: Ingre
dere in requiem meam: quia
te vidi iustū coram me ex om̄i
bus gentibus. ℣. Justum de
duxit dñs per vias rectas et
ostendit illi regnum dei. In.
D uo autem sunt Lectio.ij.
que iubent et lumbos restrin
gere et lucernas tenere: vt et
mundicia sit castitatis i cor
pore et lumen veritatis i ope
ratione. Redemptori etenim
nostro vnum sine altero neq̄
q̄ placere potest si aut is qui
bōa agit adhuc luxurie inqui
namenta non deserit: aut is q̄
castitate preeminet: nec dum
se per bona opera exercet. nec
castitas ergo magna est sine
bono opere: nec bonum opus
est aliquid sine castitate. ℟.
Amauit eum dominus & or
nauit eum stola glorie induit
eum. Et ad portas paradisi
coronauit eum. ℣. Induit eū
dñs lorica fidei & armauit eū
Et ad portas. Vl̄ illud ℟.
Sint lumbi vestri precincti &
luceme ardentes in manibus
vestris. Et vos similes homi
nibus expectantibus domi
num suum quando reuertat a
nuptijs. ℣. Vigilate ergo q̄
nescitis qua hora domin⁹ ve
ster venturus sit. Et vos sim.
Te deum dicitur. ℣. Ora p
nobis. Si fuerint plures. ℣
Jurauit dominus. Ad laud
añ. Ecce sacerdos magnus q̄
in diebus suis placuit deo et
inuētus est iustus. psal. Do
minus regnauit cum ceteris.
añ. Non est inuentus similis
illi qui conseruaret legem ex
celsi. Añ. Ideo iureiurando
fecit illum dominus crescere
in plebem suam. Añ. Bene
dictionem omnium gentium
dedit illi: et testamentum su
um confirmauit super caput
eius. Añ. Statuit illi testa
mentum sempiternum & dedit
illi sacerdotium magnum.
Hymnus. Jesu redemptor.
Capl. et collec. vt in vesperis
℣. Justum deduxit dom⁹
per vias rectas. Super Be
nedictus añ. Amauit eū do
minus et ornauit eū stola glo
rie induit eu. & ad portas pa
radisi coronauit eum. Nulla
suffragia. Ad primam de tē
pore. Ad tertia añ. Non est in
uentus similis illi qui conser
uaret legem excelsi. ℟. Ecce
sacerdos magnus qui in die

bus suis placuit deo Ecce. ℣. Placuit deo ⁊ inuentus ē iustus. Ecce sa. ℣. Jurauit. Ad sextā añ. Ideo iureiurādo. s̄ in laudib⁹. ℟. Jurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eum. Jurauit. ℣. Tu es sacerdos in eternū Jurauit. ℣. Amauit eū. Ad nonā añ. Statuit illi. vt s̄ in laudibus. ℟. Amauit eū dominus ⁊ ornauit eū. Amauit ℣. Stola glorie induit eum. Amauit. ℣. Justum dedux. In secūdis vs̄. ps̄ feriales cū suis añ. Hymnus Iste confessor. ℣. Justum deduxit dominus ꝑ vias rec. Sup mag. Iste hō ab adolescētia sua ꝑtim meruit infirmos curare: dedit illi domin⁹ claritatem magnā cecos illuminare ⁊ demones effugare. Cap̄. ⁊ col̄. sicut in primis vespis. Nulla suffragia nisi aliud festum cōcurrat. Sermo beati fulgētij

Dominicus epi Lcō. I. sermo quem debem⁹ omnes non solum studiose: verū etiam sapiēter audire cui nos oportet humiliter ac delectabiliter obedire moderatōnis sue tenens vbiq; temperiem: vt nec ouibus desint pabula: nec pastoribus alimenta: quedam specialiter solis precepit nobis quedam vero generaliter ⁊ nobis ⁊ vobis. Nob̄ nāq; id est seruis quos pater ille familias rerum omniū dominus ad hoc in sua magna domo constituit: vt populo eius verbum gratie ministremus specialiter iniungitur sctē predicatiōis officium. Generaliter ℣o ⁊ nob̄ et vob̄ salutaris indicitur obedientia mandatorum. Tu autem. Lcō scda. In quib⁹ denuo mādatis tāq; ditissimis ferculis sic celestium delitiarum copia spūal̄ exuberat vt in verbo dei abūdet ꝙ perfectus comedat abūdet ꝙ etiam paruulus sugat. Ibi est enī simul et lacteus potus quo tenera fidelium nutriatur infantia et solidus cibus quo robusta perfectorum iuuentus spiritalia sancte virtutis accipiat incrementa. Tu. Ibi prorsus ad Lectō tercia. salutem consulitur vniuersis quos dn̄s saluare dignatur: ibi est quod om̄i etati congruat ibi qd̄ om̄i ꝓfessioni conueniat ibi audimus p̄cepta que faciamus ibi cognoscimus p̄mia que speram⁹: ibi ē iussio q̄ nos ꝑ litteram doceat ⁊ instruat ad scientiā Ibi ꝓmissio que ꝑ grām trahat ⁊ ꝑducat ad gl̄iam. Tu. Lectō iiij Seruoꝝ igitur quos ꝓpl̄o suo preposuit dn̄s spēale volens officiū demonstrare ait qd̄ ex euāgelio mō audiuim⁹ Quis putas est fidelis dispēsator et

De Confes.

prudens quem constituit dñs
supra familiam suam vt det
illis in tempe tritici mensurã
Beatus seruus ille quem cuz
venerit dominus: inuenerit
ita facientez. Tu autẽ. Le. v.
Quis est iste dominus frẽs
christ⁹ sine dubio qui suis di
scipulis ait: Vos vocatis me
magister et dñe et bene dicitz
Sum eteni. Que est etiã hu-
ius domini familia. Nimirũ
illa est quam ipse domin⁹ de
manu inimici redemit: et suo
dominio mãcipauit. Hec au
tem familia sancta est ecclesia
catholica que per orbem ter-
re copiosa fertilitate diffundi
tur ⁊ redemptaz se precioso sui
domini sanguine gloriatur.
Dispensator vero Lcõ sexta
qui sit quem oportet esse fide
lem pariter ⁊ prudentem pau
lus nobis ostendit apostolus
qui de se suisqz socijs loquens
ait. sic nos existimet homo vt
ministros christi et dsipensa-
tores misteriorum dei. Hic
iam queritur inter dispensato
res vt quis fidelis inueniat.
Tu autẽ. Scdm Matheuz.
In illo tpe Dixit ie. dis.
suis parabolam hanc:
Homo quidam peregre profi
ciscens vocauit seruos suos et
tradidit illis bõa sua. Et rel.
Omelia beati gregorij pape.
Lectio sancti euangelij frẽs
charissimi sollicite nos admo
net ne nos qui plus ceteris in
hoc mundo accepisse aliquid
cernimur ab auctore mundi
grauius inde iudicemur. Cũ
eni augentur dona ratiões eti
am crescunt donorum. Tãto
ergo esse humilior atqz ad ser-
uienduz promptior qnisqz de
bet ex munere quanto se obli-
gatiorem esse conspicit in red
denda ratione. Lectõ octaua
Ecce homo qui peregre pro-
ficiscitur seruos suos vocat e-
isqz ad negotium talenta par-
titur. post multum vero tẽpo-
ris positurus rationem reuer
titur bene operantes pro ap-
portato lucro remunerat: ser-
uum vero a bono opere torpẽ
tem damnat. Quis itaqz hõ
iste est qui peregre proficiscit
nisi redemptor noster q̃ in ea
carne quam assumpserat ab-
ijt in celum. Carnis eni loc⁹
proprius terra ẽ: que quasi ad
peregrina ducitur dum per re
demptorẽ nostrum in celo col
locatur. Tu autem domine.
Sed homo iste pe- Lectõ. ix.
regre proficiscens seruis suis
bona tradidit quia fidelibus
suis spiritalia dona concessit.
Et vni quidem quinqz talen
ta alij duo: alij vero commisit
vnum. Quinqz etenim cor-
poris sunt sensus videlicet: vi
sus: auditus: gustus: odora-

rus et tactus. Quinq; igitur talentis donum quinq; sensuum id est exteriorum scientia exprimitur. Duobus vero intellectus et operatio designatur. Unius autē talenti noīe intellectus tantummodo designatur. Scōm Matheum

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Vigilate quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit. Et reliqua. Omelia bti hyeronimi pr.

Perspicue ostendit quare supra dixerit de die autem illa nemo scit: neq; filius hominis neq; āgeli nisi pr solus quod nō expediat scire apostolis vt pendule expectationis incerti semper eum credant esse venturum quē ignorant quando venturus sit.

Et non dicit Lectio secūda.

quia nescimus qua hora vēturus sit dominus sed nescitis: premissoq; patrisfamilie exemplo cur reticeat consummationis diem mānifestius docet dicens Estote parati quia nescitis qua hora filius homis venturus sit Tu autē domīe.

Plenius inculcat Lectō. iij. et replicat quare de die cōsummationis et hora nec angelos nec se scire predixerit sed soluz patrem q̄ non expediat scire apostolis. Exemplum patrisfāilias est sui et fidelium seruorum id est apostolorum ad cohortationem sollicite mentis interserit: vt spe premiorū ministrent conseruis in tempore suo cibaria doctrinaruz. Tu autem dñe. Scōm lucaz

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis Nemo lucernaz accendit et in abscondito ponit: neq; sub modio. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.

De seipso dominus hoc loquitur ostendens: et si suā dixerit nullum generatōni neq; nisi signum ione danduz nequaq̄ tamen lucis sue claritatem fidelibus occultandam. Ipē quippe lucernaz accendit qui testam humane nature flāma sue diuinitatis impleuit. Tu autem domīe. Lectio secūda

Quam profecto lucernā nec credentibus abscondere: nec modio supponere: hoc est sub mensura legis includere vl in tra vnius iudee gentis terminos voluit cohibere. Sed supra candelabrum inquit vt qui ingrediuntur lumen videant. Candelabrum ecclesiaz dicit cui lucernam suppositit: quia in nostris frontibus fidem sue incarnationis affixit vt qui ecclesiam fideliter ingredi voluerint lumen veritatis palam queant intueri. Tu autē domine. Lectio tertia.

De Virginibus

Qua sententia iudeorum q̊/
q̄ proceres condemnat: qui si
gna querentes exterius aper/
tam lucis ianuam noluerunt
intrare credendo. Deniq̄ pre
cipit vt nec opera tantummo
do sed ⁊ cogitationes: ⁊ ip̄as
etiam cordis intentiones mū
dare et castigare meminerint.
Nam sequitur Lucerna cor/
poris tui est oculus tu⁹. Cor
pus quippe dicit opa que pa/
lam cunctis apparent. Ocu/
lum vero ipsam mentis inten
tionem que operatur. Et de
cuius merito eadem opera lu
cis an tenebrarum sint opera
discernuntur. Scd̄m mathe.

In illo tempore: Dixit
iesus discipulis s. Vos
estis sal terre: quod si sal eua/
nuerit in quo salietur. Et rel.
Omelia beati gregorij pape.
Si sal sumus condire mentes
fidelium debemus. Vos igi
tur qui pastores estis pensate
quia anialia dei pascitis. De
quibus profecto animalibus
dño per psalmissam dicitur:
Animalia tua habitabunt ī
ea. Et sepe videmus q̄ petra
salis brutis animalibus po/
nitur vt ex eadem salis petra
lambere debeant ⁊ meliorari
quasi ergo inter bruta anima
lia petra salis esse debet sa/
cerdos in populis. T Lcō ij
Curare nanq̄ sacerdotē ne/
cesse est que singulis dicat v/
nūquemq̄ qualiter mōeat vt
quisquis sacerdoti iungitur q̄
si ex salis tactu eterne vite sa/
pore condiatur. Sal enī ter/
re non sumus si corda audien
tium non condimus. Quod
ꝓfecto condimentū ille vera/
citer proximo impendit q̄ pre
dicationis verbum non sub/
Sed Lectio tertia. trahit.
tunc vere alijs predicamus si
dicta rebus ostendim⁹ si nos/
ipsi diuino amore compungi
mur ⁊ humane vite que sine
culpa nequaq̄ transire potest
quotidianas maculas lachri
mis lauamus. Tu autē. De
virginibus festiue ad primas
vesperas psalmi feriales cum
suis añ. Hymnus. Jesu coro
na virginum. Capitulum.

Fratres: De virginib⁹ pre/
ceptuz domini non habeo cō
silium aūt do tanq̄ misericor
diaz consecutus a deo vt sim
fidelis. Deo grās. Capitulū

Frēs: Qui gl̄iat̄ ī dño glo
riet̄. Nō enī qui seip̄m cōmē/
dat ille ꝓbatus est sz quē de⁹
Cōfitebor Cap̄. cōmēdat.
tibi domīe rex ⁊ collaudabo
te deū saluatorē meū confite/
bor nomī tuo magno qm̄ ad/
iutor et protector fact⁹ es mi
hi: ⁊ liberasti corpus meū a p̄
ditione Deo gratias. Cap̄.
Dñe deus me⁹ exaltasti sa/

per terram habitationem me am: z pro morte defluenti de/ precata sum. Capitulum. Sapientia vincit malicia attingit a fine vsq; ad finem fortiter z disponit omia suauiter. Mulierem fortez quis Ca. inueniet procul z de vltimis finibus precium eius: confi/dit in ea cor viri sui: z spoliis non indigebit. Capitulum. Fallax gratia z vana e pul/chritudo mulier timens deu ipsa laudabitur. ℣. Specie tua et pulchritudine. Super Mag. añ. Veni electa mea z ponam in te thronum meum quia concupiuit rex specie tu/am. Collecta de vna virgine Deus qui inter ce/ martyre tera potentie tue miracula etiam i seru fragili victoria martyrij contuliſti concede propi/cius: vt cuius natalicia coli/mus per ei? ad te exempla gradiamur. Per dominu nostr iesum christu. De virgine nō Deus qui martire Collecta. nos beate N. virginis tue annua solennitate letificas: cōce de propicius vt eius adiuue/mur meritis cuius castitatis irradiamur exemplis. Per dominum nostrum iesum xpm. De vna sancta non virgine. Exaudi nos deus Collecta salutaris noster: vt sicut de beate N. festiuitate gaudemus: ita pie deuotōnis erudiamur affectu. Per dominum. Nulla suffragia nisi aliud festum concurrat. Ad completoriu de tempe. Ad maturinas Inuitatoriu. Regem virginū dominum Venite adorem?. ps̄. Venite. In primo nocturn. añ. Veniente sponso prudēs virgo preparata introuit cu eo ad nuptias. ps̄. Domine dominus noster. Añ. Hec ē virgo sapiens quam domin? vigilantem inuenit. Ps̄. In dño confido. Añ. Ecce pru/dens virgo migrauit ad chri/stum fulgens inter choros virginum sicut sol in virtute celesti. ps̄. Domine quis habitabit. ℣. Specie tua z pulchri/tudie tua Sermo beati marci Cum in mi epi. Lectō I. toto mundo virgineus flos marie inmarcessibiles coronas innectat z sceptrigeraz pudoris aulam immaculato conseruet affectu: eo vsq; integritas perseuerauit ad palmā vt in puellis tropheum sanctitatis arriperet: et per vestigia matris virginis ad celestem thalamum peruenire. Hinc est q anulo fidei hec sancta virgo N. se asserit subarratam et clamat se amori cōstrictam. Tu autem domine nostri miserere. Deo gratias. ℣. Veni sponsa christi accipe co

ronam quaz tibi dominus p̄
parauit pro cuius amore san
guinem tuum fudisti. Et cuz
angelis in paradisum introi/
sti. ℣. Veni electa mea ⁊ po/
nam in te thronum meum qꝛ
concupiuit rex speciem tuam.
Et cum ange. Lectio secūda
O q̄ mirabile virginibꝫ vir/
go tui tradidisti amoris exē/
plum. O q̄ sanctum pectori/
bus dandum virgineis tribu
isti responsum contemnendo
mundi diuitias: execrādo car
nis concupiscentias ⁊ solam
christi pulchritudinem ada/
mando. Tu autē domīe. ℟.
Concupiuit rex speciem tuaz
quia ipse est deus tuus ⁊ ado
rabunt eum. ℣. Specie tua ⁊
pulchritudine tua intende ꝓ/
spere procede et regna. Quia
ipse est deus tuus ⁊ adorabūt
Accedite ad Lctō iij. eū.
puellam puelle ⁊ discite in an
nis infantie quales in pectore
suo circa amorem christi hec
sancta virgo accendit. Dicit
se amatori suo seruare fidem
⁊ eius corpus concupiscere so
lum qui pro amore hominuz
mortis non recusauit interi/
tum. Discite virgines christi
amorem in puella feruentem
⁊ omnes diuitias mundi ve/
lut stercora recusantem. Tu.
℟. Hec est virgo sapiēs quā
dominus vigilantem inuēit
que acceptis lampadibꝫ sūp/
sit secum oleum. Et veniente
domino introiuit cum eo ad
nuptias. ℣. Media autē no/
cte clamor factus est: ecce spō
sus venit exite obuiam ei: Et
veniente domino introiuit cū
eo. In secūdo noctur. ā Pru/
dentes virgines ornate lam/
pades vestras: ecce sponsus ve
nit exite obuiam ei. ps̄. Celi
enarrant. Añ. Tunc surrexe/
runt om̄es ille virgines ornā/
tes suas lāpades exierūt ob/
uiam. ps̄. Domine in virtu.
Añ. Pulcra facie sed pulcri/
or fide: beata es virgo respu/
ens mundum: letaberis cum
angelis intercede pro nobis.
ps̄ Domini est terra. ℣. Dif
fusa est gratia in labiis tuis:
propterea vnxit te deꝰ L. iiij.
Ideo enī sanctorum per litte
ras traduntur exempla vt v/
nusquisqꝫ pro qualitate sexus
et pro etate annorum moduz
sui propositi teneat. Et sicut
per virginem virgines ita per
coniugem cōiuges vincere se/
culum pro christi amore stu/
deant ac repugnatōne animi
mundi dulcia recusantes: et
eius non recusantes austera
ad delectationes perpetuas:
⁊ ad gaudia eterna pertingāt
Tu aūt dn̄e. ℟. Dilexisti iu
sticiam et odisti iniquitatem
propterea vnxit te deus deus

tuus oleo letitie. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intẽde prospere procede ⁊ regna. Propterea vnxit te. Lcõ. v. Nec dicentes non vituperamus coniugium casta cõmertia sed virginum perseuerantiam adornamus. Non enī virginitas malis rebus superponenda est: sed est reb⁹ optimis preferenda. Que enim mũdis mudior: ⁊ sanctis sanctior nõ indiget malarum rerum vituperatione laudari. Tu autẽ. ℟. Propter veritatem ⁊ mãsuetudinem et iusticiam. Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Dilexisti iusticiaz ⁊ odisti iniquitatem: propterea vnxit te deus tuus. Et. Sequantur itaqz. Lectõ vi. sancta coniugia patriarchaz coniuges religione posite ac diuinis litteris informate: sara rebeccam rachelem annã susannam ac sephoram imitẽtur vrores. Christi vero virgines solam virginem matrez luminis subsequãtur. Huius pedissequa beatissima A. magnuz de se pudicitie excitauit exemplum: cum virginitatẽ pulitvite oẽmqz a se amorẽ terrẽnu p amorẽ celestẽ expellẽs tropheũ crucis christi arripuit: ⁊ tam contra libidines: ꝙ etiã contra vniuersa supplicia fide potius, armata, ꝙ, ferro fortiter dimicauit et vicit. Tu autem, dñe. ℟. Specie tua et pulchritudie tua intẽde Prospere, pcede et regna. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. propterea benedixit te deus in eternum Procedez. In tertio noctur. añ. Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna. Psal. Eructauit. Añ. Adiuuabit eam deus vultu suo: deus in medio eius non commouebitur. psã. Deus noster refugiũ Añ. Sicut letantium omniũ nostrum habitatio est in te sãcta dei virgo. psã. Fundamẽta. ℣. Adiuuabit eam deus.

In illo Scõm matheũ. tempore Dixit iesus discipulis suis parabolam hãc: Simile est regnum celorũ decem virginibus que accipientes lampades suas exierunt obuiã sponso ⁊ sponse. Et rel' Omelia beati gregorij pape. Sepe vos fratres charissimi ammoneo praua opera fugere mundi huius inquinamenta deuitare: sed hodierna sancti euangelij lectione compellor dicere vt ⁊ bona que agitz cum magna cautela timeatis ne per hoc quod a vobis rectum geritur: fauor aut gratia humana requirat: ne appetit⁹ laudis subripiat: ⁊ quod foris ostẽditur intus a mercede

euacuetur. ℟. Quinq; pru-
dentes virgines acceperũt ole
um in vasis suis cũ lampadi
bus suis: media autem nocte
clamor factus est ecce spõsus
venit exite obuiam christo do
mino. ℣. Audi filia et vide ⁊
inclina aurem tuã: q̃ concu-
piuit rex speciem tuam. Me.
Ecce enĩ redemp- Lcõ. viij.
toris voce decem virgines: et
tamen intra beatitudinis ia-
nuam non omnes recepte. q̃
earum quedam dum de virgi
nitate sua gloriam foris ex-
petunt in vasis suis oleuz ha
bere noluerunt. Sed pri⁹ que
rendũ nobis est quid sit celo-
rum regnum: aut cur decẽ vir
ginibus comparetur: que eti-
am virgines prudentes ⁊ fa-
tue dicuntur. Dum in celorũ
regnum constat: q̃ reproborũ
nullus ingreditur: etiam fatu
is virginib⁹ cur simile esse p-
hibetur. Sed sciendũ est q̃ se
pe in sacro eloquio regnũ celo
rum presentis temporis eccle
sia dicitur. De quo alio in lo
co domin⁹ dicit: Mittet fili⁹
hominis angelos suos ⁊ colli
gent de regno eius om̃ia scan
dala. Tu autẽ. ℟. Pulchra
facie sed pulchrior fide beata
es. N. respuens mundum le-
taberis cum angelis. Inter-
cede pro omnibus nobis. ℣.
Specie tua et pulchritudine
tua Intercede. Lectio nona.
Presens itaq; ecclesia celorũ
regnũ dicitur. In quinq; aũt
corporis sensibus vnusquisq;
subsistit. Geminatus aũt q̃na
rius denariũ perficit. Et q̃ ex
vtroq; sexu fideliũ m̃ltitudo
colligitur sancta ecclesia decẽ
virginibus similis denuncia
tur. In qua quia mali cũ bo-
nis ⁊ reprobi cum electis ad-
mixti sunt: recte similis virgi
nibus prudentibus ⁊ fatuis
perhibetur. Tu autem domi
ne. ℟. Regnũ mundi ⁊ om-
nem ornatum seculi contemp
si propter amorem dñi mei ie
su christi Quem vidi quez a-
maui in quẽ credidi quẽ dile-
xi. ℣. Eructauit cor meũ ver-
bum bonum dico ego opera
mea regi. Quem. Te deũ di
citur. ℣. Ora pro nobis bea
ta. N. Ad laudes añ. Hec ẽ
virgo sapiens ⁊ vna de nume
ro prudentium. ps̃. Domi-
nus regnauit cum ceteris. añ
Media nocte clamor factus
est ecce sponsus venit exite ob
uiam ei. añ. Prudentes vir-
gines acceperũt oleum in va-
sis suis cuz lampadibus. añ.
Veni sponsa christi accipe co
ronam quam tibi dñs prepa
rauit in eternum. añ. Inuen-
ta vna margarita dedit om-
nia sua ⁊ cõparauit eã. Hym
nus. Virginis proles. Cap.

7 collecta sicut in vesp̃is. ℟. Elegit eam deus et preelegit eaz. Et habitare facit eam in tabernaculo suo. Super Benedictus añ. Tunc surrexerunt omnes virgines ille 7 ornaverunt lampades suas. Nulla suffragia. Ad primam ℣ tempore. Ad tertiam añ. Media nocte. vt s̃ in laudib̃. ℟. Specie tua et pulchritudine tua Specie. ℣. Intende prospere procede 7 regna. Specie ℟. Diffusa est gratia in labijs tuis. Ad sextam añ. Prudentes vt s̃ in laud̃. ℟. Diffusa est gratia in labijs tuis. Diffusa. ℣. Propterea benedixit te deus in eternum. Diffusa. ℟. Adiuuabit eaz. Ad nonã añ. Inuenta vt s̃ in laud̃. ℟. Adiuuabit eam deus vultu suo Adiu. ℣. Deus in medio eius non commouebitur. Adiuuabit. ℣. Elegit. In secundis vs̃ ps̃ feriales cũ suis añ. Hymnus Jesu corona. Capitulũ 7 collec. vt in p̃mis vs̃. ℣. Elegit eam. Super mag. añ. Simile est regnũ celorum decem virginibus que accipientes lãpades suas exierũt obuiam sponso et sponse. quinq; erant fatue et quinq; prudentes alla alla alla. Nulla suffragia nisi concurrat aliud festum nouem lectionum. Sermo beati augustini episcopi.

Videtur itaq; Lectio. I. mihi quinq; virgines significare quincuptitã cõtinẽtiã a carnis illecebris. Continẽdus enim est animi appetitus a voluptate oculorum: a voluptate auriũ: a voluptate olfaciendi: gustandi: tãgẽdi. Sed q̃ ista continẽtia p̃tim coram deo fit vt illi placeat interiore conscientie: partim coram hominib̃ tm̃: vt gloria humana capiatur q̃nq; dicunt̃ sapientes: 7 quinq; stulte: vtreq; tamen virgines et vtraq; continentia est q̃uis diuerso fonte gaudeat. Tu ãt Lampades autẽ Lectio. ij. q̃ manib̃ portantur opa sũt que s̃m istam cõtinẽtiam fiũt Dictum est aũt Luceant opera vestra coram hominib̃. Omnes vero acceperũt lampades suas 7 venerũt obuiam spõso Intelligendũ est ergo christi nomine censeri de quib̃ agit Non enĩ possunt qui christiani nõ sũt sponso christo venire obuiam. Tu autem. Lcõ iij. Sed quinq; fatue acceptis lãpadibus suis non sumpserũt oleum secum. Multi enĩ q̃uis de christi bonitate plurimum sperent: gaudium tamẽ non habent dum continenter viuunt nisi i laudibus hominum. Non ergo habẽt oleum secum. Nam ipsam leti-

ciam oleum significare arbi-
tror propheta inquit. Unxit
te deus deꝰ tuus oleo leticie.
Qui autez propterea nõ gau
det quia deo intrinsecus pla-
cet non habet oleum secum.
Tu autem. Lectio quarta.
Prudentes autẽ acceperunt
oleum in vasis suis cum lam
padibus id est leticiaz bono-
rum operum in corde atqz cõ
scientia posuerũt. Sicut apo-
stolus monet. Probet se inq̃t
homo. ⁊ tunc in semetip̃o glo
riam habebit ⁊ non in altero.
Tardante autez sponso dor-
mierũt omnes: quia ex vtroqz
genere continentium hominũ
siue eorum qui coram deo ex-
ultant siue eorum qui in lau-
dibus hominum acquiescũt
moriuntur hoc interuallo tẽ-
poris donec sub aduentu do-
mini fiat resurrectio mortuo-
rum. Tu autem Lectõ q̃nta.
Media autem nocte id ẽ nul
lo sciente aut sperante. Quip
pe cum ipse dominus dicat:
De die autem illa et hora ne
mo scit: ⁊ apostolus dicat Di
es domini tanq̃ fur in nocte
ita veniet ex q̃ significat peni-
tus latere cum venerit. Cla-
mor factus est: ecce sponsus ve
nit surgite obuiam ei. In ictu
oculi in nouissima tuba om-
nes resurgemus Tu autẽ do.
Ergo surrexerunt Lectio. vi.
om̃es virgines ille ⁊ aptaue-
runt lampades suas id est ra
tiones reddendas operũ suo-
rum. Oportet nos exhiberi
ante tribunal christi vt illic re
cipiat vnusquisqz quod gessit
in corpore siue bonuz siue ma
lum. Et dixerũt stulte ad sa-
pientes: Date nobis de oleo
vestro quia lampades nostre
extinguuntur. Quorum eniz
facta aliena laude fulciuntur
eadem subtracta deficiunt et
et de consuetudine id semper
inquitit vnde animus gaude
re solet. Itaqz hominum qui
corda vident testimonium vo
lunt habere apud deum q̃ cor
dis inspector est Tu autẽ do.
In illo Scdm matheũ.
tempore Dixit iesus di
scipulis suis parabolam hãc.
Simile est regnum celorũ the
sauro abscondito in agro. Et
reliqua. Omelia be. gregorij.
Inuentus thesaurus abscon-
ditur vt seruetur quia studiũ
celestis desiderij a malignis
spiritibus custodire non suffi
cit qui hoc ab humanis lau-
dibus non abscondit. In pre
senti etenĩ vita quasi in via su
mus qua ad patriam ꝑgimꝰ.
Maligni aũt spiritus iter no
strum quasi quidam latrun-
culi obsident. Depredari er-
go desiderant qui thesaurum
publice portant in via. The-

saurus aũt celeste est desideri
um. Ager vero in quo thesau-
rus absconditur disciplĩa stu
dij celestis. Quez profecto a-
grum venditis omnib⁹ com-
parat qui voluptatibus car-
nis renunciat cuncta sua terre
na desideria per discipline ce
lestis custodiam calcat vt ni-
hil quod iam caro blanditur
libeat: nihil quod carnalez vi
tam trucidat spiritus perhor-
rescat. Tu autem domine.
Rursum celeste Lectio scda
regnum negociatori homini
simile dicitur qui bonas mar
garitas querit sed vnam pre-
ciosam inuenit quam videli-
cet inuentam omnia vendens
emit qꝛ qui celestis vite dulce
dinem inquantum possibili-
tas admittit perfecte cogno-
uerit ea que in terris amaue-
rat libenter cuncta derelinq̃t
in comparatiõe eius vilescũt
omnia: deserit habita congre
gata dispergit: inardescit ĩ ce
lestibus animus: nihil in ter-
renis libet deforme conspicit
quicquid de terrene rei place
bat specie: quia sola speciose
margarite claritas fulget in
mente. Tu autẽ. Lectio. iij.
De cui⁹ dilectiõe recte ꝑ salo
monem dicitur: Fortis est vt
mors dilectio. Quia videli-
cet sicut mors corpus intere-
mit sic ab amore rerum corpo
ralium eterne vite charitas oc
cidit. Nam quem perfecte ab
sorbuerit ad terrena foris de
sideria velut insensibilem red
dit. Neqz eni sancta hec cui⁹
hodie natalicia celebramus:
mori pro domino potuisset in
corpore si prius a terrenis de
siderijs mortua non fuisset in
mente. Erectus nanqz in vir-
tutis culmine animus tormẽ
ta despexit: premia calcauit:
ante armatos reges et presi-
des ducta stetit: feriente robu
stior: iudicãte sublimior Tu.
In commemoratione feriali
cuiuscunqz sancti ĩ primis ve
speris si concurrit commemo-
ratio festiua alterius sancti il
la agitur: ⁊ nihil de sancto feri
ali. Exempli causa si cõmemo
ratio ferialis alicuius sancti
cadit in feriam secundam tũc
in primis vesperis hoc est in
vesperis diei dominice dicun
tur vespere d̃ dominica aut sã
cto que agebatur in domini-
ca: ⁊ nihil de sancto feria. ij. cõ
memorando. Si vero die pre
cedenti sanctum ferialẽ nõ ha
bentẽ nouez lectiones: tunc ĩ
primis vesperis psalmi feria-
les cum suis añ. Hymn⁹. ca.
v̄. añ. super magñ. collecte di-
cuntur de sancto. Post p̃muz
Benedicamus Suffragia fe
rialia Compl' ⁊ prime de tpe
In matutinis Inuitatoriuz

dicitur de sancto. Nocturn⁹ ferialis cum suis añ. ꝟ. et. Rc. de communi sanctorũ de primo nocturno si fuerit feria secunda vel quinta. Vel de secundo nocturno si fuerit feria tertia vel sexta. Aut de tertio nocturno si fuerit feria quarta vel sabbato. Lectiones leguntur de vita illius sancti: vel de biblia: aut de sermone ex communi sicut placet. Te deum laudamus non dicitur Ad laudes vna tantum añ ꝺ laudibus ex communi sanctorum. psalmus Dominus regnauit cum ceteris. Hymn⁹ cap̄. ꝟ. añ. super benedict⁹ col. de sancto ex cõmuni nisi ꝙ collecte legũtur proprie si habẽtur si non legantur de communi. Post primũ bñꝺ suffragia ferialia. Ad horas de sancto: sicut habetur in cõmuni. In secundis vesperis nihil de sãcto isto: sed vel de feria vel scõ crastina die peragendo. Nota etiam si commemoratio sãcti ferialis cadit in dominicã nihil de sancto dicitur sꝫ eius memoria tantum habetur cũ collecta ĩ missa nisi aliud suo loco notaretur. Si autẽ commemoratõ festiua sãcti cadit in dominicam illa ibidem seruatur: ⁊ nihil de dñica nisi in primis vesperis. suffragiũ dominicale de quo loco suo dicetur: secus in aduentu et q̃dragesima: vt ibidem patet.

Nota etiã si due festiue commemorationes sanctoꝝ imediate se sequũtur tũc dicũtur secunde vespere de sancto precedenti: ⁊ post primũ bñꝺ suffragium de p̃mis vesperis sãcti sequentis nisi aliud suo loco signatum esset. Vespere tamen dominicales tam prime q̃ꝫ secunde semper cedunt sanctis nouem lectionum. etiam in aduentu ⁊ quadragesima: vt notatur dominica prima post Trinitatis.

Dominica prima aduentus in primis vesperis añ.

Hora est iam nos de somno surgere: ⁊ aperti sunt oculi nostri surgere ad christum qꝛ lux vera est fulgens in celo. ps̄. Benedictus cū ceteris. Añ. Veni et libera nos deꝰ noster. añ Nox precessit dies aūt appinquabit: abiciamus ergo opera tenebrarū ⁊ induamur arma lucis: sic vt in die honeste ambulemus. añ. Saluatorē expectamus dn̄m nostrū iesū christū qui reformabit corpꝰ humilitatis nostre configuratū corpi claritatꝫ sue. añ Scientes qꝛ hora est iam nos de somno surgere: nūc em̄ ꝓpior ē nostra salus q̄ cum credidimus: nox p̄cessit dies aūt appinquabit. Capitulum.

Deus pacis sanctificet vos ꝑ om̄ia vt integer spūs vester ⁊ anima et corpus sine querela in aduentu dn̄i nostri iesu christi seruetur Deo grās. ℟. Ecce dies veniēt dicit dn̄s ⁊ suscitabo dauid germē iustū: ⁊ regnabit rex ⁊ sapiens erit: ⁊ faciet iudiciū et iusticiā ī terra. Et hoc est nomē qd̄ vocabūt eū dn̄s iustus noster. ℣. In diebꝫ illis saluabitur iuda et israel habitabit confidēter. Et hoc. Gloria. Hymnꝰ

Conditor alme syderuꝫ eterna lux credentiū xp̄e redemptor omniū exaudi p̄ces supplicū. Qui cōdolēs ī teritu mortis perire seculum: saluasti mūdū languidū donās reis remediū: Vergēte mundi vespere vti spōsus de thalamo egressus honestissima virginis matris clausula. Cuiꝰ forti potentie genu curuant̄ om̄ia celestia terrestria: fatētur nutu subdita. Occasum sol custodiēs luna pallorem retinēs: cādor ī astris relucens certos obseruat limites. Te dep̄camur aye vētu re iudex seculi cōserua nos in tp̄e hostis a telo ꝑfidi Laus honor virtus gloria deo p̄ri ⁊ filio vna cū scō spū in sempit̄na secula Amē. ℣. Rorate celi desup̄ ⁊ nubes pluāt iustū. Aperiat̄ terra ⁊ germīet saluatorē. Sup̄ mag. añ. Ecce nomē dn̄i venit de longinquo et claritas eius replet orbē ter. Excita qm̄s Collcā rarum dn̄e potētiā tuā et veni: vt ab īminētibꝫ pctōꝝ nostroꝝ periculis te mereamur protegente eripi: te liberāte saluari. Qui Bn̄dicamus dn̄o Deo grās

Nulla suffragia nisi aliquod festū nouē lectōnū ip̄o die sabbati occurrisset. Ad cōpleto. añ. Veni et libera nos d̄s nr̄. ps̄. Cū inuoca cum ceteris.

Veni repemptor hymn⁹. gentiū ostēde partū virginis miretur om̄e seculuz tal decet partus deum. Non ex virili semine sed mystico spiramine verbū dei factū ē caro fructusq; ventris floruit Aluus tumescit ꝟginis claustra pudoris ꝑmanēt vexilla virtutum micant versatur ī templo deus. Procedens de thalamo suo pudoꝛ aula regia gemine gigas substantie alacrꝫ vt currat viā. Egressus eius a patre: regressus eius ad patrē: excursus vsq; ad inferos: recursus ad sedez dei Equalis et no patri carnis tropheo accingere infirma nostri corporis virtute firmās perpetiz Tu esto nr̄m gaudiū q̄ es futurū p̄miū sit in te nostra gl̄ia ꝑ cūcta pie secula Deo patri sit gl̄ia eiusq; soli filio cū spiritu paraclito ⁊ nūc ⁊ ī ꝑpetuū. Patiētes estote Cap Amē ⁊ confirmate corda vestra qm̄ aduētus dn̄i appinquabit D ꝟ. Ostēde nob dn̄e misc̄diaz tuā Et sa. Sup nūc dim̄. an̄. Qui venturus ē veniet ⁊ non tardabit iā nō erit timor in finibus nr̄is. Preces solite col Excita qm̄s dn̄e potētiā tuā ⁊ veni ⁊ qd̄ ecclesie tue promisisti vsq; in finē seculi clement opare Qui. Bn̄dicam⁹ dn̄o Deo. Sit nomē dn̄i bn̄dictū. Adiutoriū. Iste ordo cōpletorij ꝑ totū aduētū nō mutat excepto festo ꝯceptōis. Et feriatis diebꝫ additur ps̄ Miserere. Ad matu. legitur psal, Dn̄e ne in fur̄. i. Gl̄ia. k. x. k. Pr̄ nr̄. Dn̄e labia mea. Et. Deus ī adiutoriū. me. in. dn̄e ad adiu. me fe. Gl̄ia Sic̄ In uitat Regē vēturū dn̄m Venite adorem⁹. ps̄ Venite ex. In. i. noctur. an̄. Hora est iaz vt s̄. ps̄ Btūs vir cū ceteris. De noct. dn̄icali an̄. Veni et libera. an̄. Nox p̄cessit vt s̄ī ves. ꝟ Egredict ꝟga Et flos d̄ radice eius ascendet. Lectō

Visio esaie filij amos quā vidit sup iudam ⁊ hierusalē in diebus ozie ioathan achas et ezechie regum iuda. Audite celi ⁊ auribus ꝑcipe terra qm̄ dominus locutus ē. Filios enutriui ⁊ exaltaui: ipsi aūt spreuerūt me. Cognouit bos possessorē suū ⁊ asin⁹ p̄sepe dn̄i sui. Israel aūt me n̄ cognouit ⁊ populus meus nō intellexit Hec. ℟. Aspiciēs a longe ecce video dei potētiam veniētē ⁊ nebulā totā terrā tegentē Ite obuiā ei ⁊ dicite Nuncia nobis si tu es ipse Qui regnaturus es in poplo israel. ꝟ. Quiq; terrigene ⁊ filij hominū simul in vnū diuis ⁊ paup. Ite ob. ꝟ. Qui regit israel intende q̄ deducis velut

ouem ioseph. Nūcia. ℣. Excita dñe potētiā tuaz et veni vt saluos facias nos Qui regñ. Gloria Aspiciēs a lōge repe-
Ue genti tit. Lectō secūda peccatrici populo graui iniq̄tate semi neq̄ filijs sceleratis. Dereliquerūt dñm: blasphēauerūt scm̄ israel: alienati sūt retrorsū. Sup q̄ pcutiā vos vltra addētes p̄uaricatōz. Omne caput languidū ⁊ om̄e cor merēs. A planta pedis vsq̄ ad verticē nō est in eo sanitas Vulnus et liuor et plaga tumēs nō est cir cūligata nec curata medicamine neq̄ fota oleo. Hec. ℟. Aspiciebā ī visu noctis ⁊ ecce in nubibus celi filius homīs venit. Et datū est ei regnū ⁊ honor ⁊ om̄s populi trib⁹ ⁊ lingue seruiēt ei. ℣. Ecce dñator dñs cuz virtute veniet. Et datum. Lectō iij.
Terra vestra deserta: ciuitates vestre succense igni. Regionē vr̄az corā vobis alieni deuorāt ⁊ defolabit̄ sicut in vastitate hostili. Et derelinquetur filia sion vt vmbraculum in vinea: ⁊ sicut tuguriū in cucumerario sicut ciuitas queva statur. Nisi dñs exercituuz reliquisset nobis semē quasi zodoma fuissemus ⁊ quasi gomorra similes essemus Hec. ℟. Missus est gabriel angelus ad mariā virginē despōsatam ioseph nunciās ei verbuz ⁊ pauescit virgo de lumine ne timeas maria: inuenisti enim grām apud dñm. Ecce concipies ⁊ paries ⁊ vocabitur altissimi filius. ℣. Aue ma. gr̄a ple. do. te. Ecce. Gl̄ia. Ecce. In secūdo noc. ā. Saluatorē expectamus vt s̄ i vs̄ ps̄ Cōserua. añ. Dicite filie syon ecce rex tuus veniet tibi syō noli timere ecce rex tuus veniet. ps̄. Exaudi do. añ. Sciētes q̄z vt s̄ in v̄s. ps̄ Diligā te. ℣. Egredietur dñs de loco sācto suo Veniet vt saluū faciet populū suū. Sermo be. aug. epi
Propicia diuini- Lectō iiij
tate frēs charissimi iā ꝓpe est dies in quo natalem dñi saluatoris cū om̄i gaudio debemus celebrare. Et ideo rogo ⁊ moneo vt quantū possumus cū dei adiutorio laboremus: vt in illa die cū sincera fide ⁊ pura cōscia: mūdo corde ⁊ casto corpe ad altare dñi possimus accedere: ⁊ corpus ⁊ sanguinē ei⁹: nō ad iudiciū sz ad remediū anīe nr̄e mereamur accipere. Tu. ℟. Aue maria gr̄a plena dñs tecū spūssanct⁹ supueniet ī te: ⁊ virtus altissimi obumbrabit tibi. qd̄ enim ex te nascetur sctm̄ vocabit̄ filius dī. ℣. Tollite portas p̄ncipes vr̄as ⁊ eleuami porte eternales ⁊ introibit Fi.

In christi eniz corpe vita nr̄a
ꝯsistit sicut ꝛ ip̄e dn̄s dicit Ni
si mãducaueritis carnem filij
hominis et biberitis ei⁹ san/
guinẽ nõ habebitis vitã ĩ vo/
bis. Mutet ergo vitã q̄ vult
accipe vitã. Nã si non mutet
vitam: ad iudiciũ accipiet vi/
tã. Et magis ex ip̄a confundi
tur q̄ sanet̄: magis occidit̄ q̄
viuificet̄. Sic eni dixit apl̄us
Qui mãducat corpus dn̄i et
bibit sanguinez eius indigne
iudiciũ sibi mãducat et bibit
Tu. ℟. Saluatorẽ expecta/
mus dn̄m iesũ christũ: Qui
reformauit corpus humilita/
tis nostre configuratũ corpo/
ri claritatis sue. ℣. Preoccu
pemus faciẽ eius in cõfessiõe
ꝛ in psalmis iubilem⁹ ei Qui
Et licet nos om̄i tp̄e Le. vi.
bonis operib⁹ ornatos ac splẽ
didos esse ꝯueniat p̄cipue tn̄
in die natalis dn̄i sicut ip̄e in
euãgelio dixit: lucere debent
hoib⁹ op̄a nostra bona. Cõsi
derate queso fratres qn̄ aliq̄s
hõ potẽs aut nobilis natalez
suũ aut filij sui celebrare desi/
derat q̄nto studio an̄ pl̄es di/
es quicq̄d in domo sua sordi/
dũ inuenerit ordinat emũda
ri quicquid ineptũ ꝛ incõgru
um proicit quicquid vtile ꝛ ne
cessariũ p̄cipit exhiberi Si ta
lia prep̄as morituro qualia p̄
parare debes eterno. ℟. Au/
dite verbũ dn̄i gentes ꝛ annũ
ciate illud in finib⁹ terre. Et
insul̄ que procul sũt dicite sal
uator noster adueniet. ℣. A
solis ortu ꝛ occasu ab aquilo
ne et mari. Et Gloria pa. Et
In tertio noc. an̄. Dicite pu/
sillanimis ꝯfortamini ecce do
minus deus vester veniet. ps̄
Celi enar. an̄. Missus ẽ an/
gelus ad mariã virginẽ despõ
satã ioseph. ps̄. Exaudiat te
an̄. Ne timeas maria inueni
sti grãm apud dn̄m ecce con/
cipies et paries filiũ all̄a. ps̄.
Dn̄e in virtu. ℣. Ex syõ sp̄es
decoris eius. Scd̄m mathm

In illo tp̄e: Cũ appin/
quassent hierosolymis:
ꝛ venissent bethfage ad mon
tem oliueti: tũc iesus misit du
os ex discipulis dicẽs: Ite in
castellum quod contra vos ẽ
Et reliqua. Omelia iohis e.
Puto res ip̄a exigit vt quera
mus. Frequẽter quidẽ iesus
venit in hierl̄m sicut iohãnes
testatur nunq̄ tamẽ sibi ad/
hibuit mĩsteria iumẽtoꝝ: nec
ramoꝝ virentia circa se orna/
menta constituit: nec ad terri/
bilẽ laudẽ sue diuinitatis ani
mos populi excitauit nisi mõ
qn̄ vt pateret̄ ascẽdit. Ideo er
go cũ tanta gloria est ingres/
sus vt amplius illoꝝ aduersũ
se excitaret inuidiã qꝛ iã passi
onis eius temp⁹ instabat: et

non mors eum vrgebat sz magis ipe aduersū se cōpellebat mortē. ℟. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiū dicit dñs ⁊ vocabitur nomē eius admirabilis. Deus fortis. ℣. Tollite portas principes vestras ⁊ eleuami porte et̄nales. L. viij

Quotiēs enī de manu sacerdotū elapsus euasit cū esset visibilis factus. Qñ em̄ iudei christū voluerūt occidere tangere eū non potuerūt. Qñ aūt christus secut⁹ ē mortez ꝑcere ei iudei nō potuerūt. Ergo si christ⁹ eos prouocauit ne forte de morte sua fecit eos innoxios. Absit. Excitauit eos vt nō facerēt qd̄ antea noluerant sed vt possent facere quod ꝑus volebāt. facultas eis data est nō mutata volūtas. Tu aūt. ℟. Obsecro dñe mitte quem missurus es: vide afflictionez populi tui Sicut locutus es veni et libera nos. ℣. A solis ortu et occasu: ab aquilone et mari. Sicut lo. Lectō nona.

Tūc misit iesus duos discipulos dicens Ite in castelluz quod cōtra vos est ⁊ ꝯfestim īuenietis asinā alligatā ⁊ pullū cū ea: Soluite ⁊ adducite mihi. Asina ⁊ pullus eius iudei sūt ⁊ gētes. Judea enī ꝑm deū mater ē gētiū. Tu aūt ℟. Letētur celi et exultet terra iubilate mōtes laudē qr dñs noster veniet Et paupeꝝ suoruz miserebitur. ℣. Ecce dñator dñs cū virtute veniet. Et p. Gloria. Loco Te deū quod non dicitur per totū aduētuz nisi diceretur officiū de sāctis festiue repetitur ℟. Letētur celi Sequitur statiz ℣ Ostē de nob̄ dñe. Deus ī adiutori. Dñe ad ad. Ad laud̄. añ. In illa die stillabūt montes dulcedinē ⁊ colles fluēt lac et mel all'a. ps̄. Dñs regnauit cum ceteris. añ. Jocūdare filia syon: exulta satis filia hierusalē all'a. Añ. Ecce dñs veniet et om̄es sancti eius cū eo: ⁊ erit ī die illa lux magna all'a. Añ. Om̄es sitiētes venite ad aq̄s querite dñm dum inueniri potest all'a. Añ. Ecce veniet ꝓpheta magnus: ⁊ ipe renouabit hierusalem all'a. Hymn⁹

Vox clara ecce intōat obscura queqz increpat pellatur eminus somnia ab ethere christus promicat. Mens iam resurgat torpida que sorde extat saucia sydus refulget iam nouum vt tollat om̄e noxium. Ex sursū agnus mittitur laxare gratis debitum om̄es ꝓ indulgentia vocem demus cum lachrymis. Secundo vt cum fulserit mundumqz horror cinxerit non pro reatu puniat sed pius nos tunc ꝓtegat Laus honor virtus gl'ia deo

patri cū filio. Capitulum.
Frēs: Sciētes qꝛ hora ē iaꝫ
nos de somno surgere: nunc e-
nim ꝓpioꝛ ē nr̄a salus q̄ꝫ cū cre
didimus nox p̄cessit dies aūt
aꝓpinquabit Deo. ℣. Vox cla
mātis in deserto parate viam
dn̄i Rectas facite semitas d̄i
nr̄i Sup bn̄d a Spūssāctꝰ in
te descendet maria ne timeas
habebis in vtero filiū dei all'a
Deus q̄ de btē marie Coll.
virginis vtero verbū tuū an-
gelo nūciante carnē suscipe vo
luisti: p̄sta supplicib⁹ tuis: vt q̄
vere eā dei genitricē credim⁹
eius apud te intercessiōibus
adiuuemur. Nulla suffragia
Et nota quotiēs añ sup mag
nificat vel bn̄d sonat de beata
virgine omissa coll'cta de tpe
dicit. coll. de dn̄a: scꝫ. Deus
qui btē ma. Ad p̄mā hymn.
Jā lucis. añ. Sciētes qꝛ ho
ra ꝛc. vt s. ps. Deus d̄s me⁹
respice cū ceteris. Capitulū.
Abiciamus ergo opera tene
brarū ꝛ induamur arma lucꝫ
sic vt in die honeste ambule-
mus. D ℟. Christe fili dei
viui Miserere nob. Christe.
Qui sedes ad dexterā patris
Miserere Gloria. Christe. ℣.
Ostēde nob. Kyrieleison ter
Xp̄eleison ter. Kyrieleisō ter.
Preces solite. Collcā Exci-
ta qm̄s dn̄e potētiā tuā ꝛ vēi.
vt ab immi. vt s in vs. Seq
tur Exultabūt sancti cū cete-
ris solito more Sic dicentur
prime ꝑ om̄es dn̄icas aduēt⁹
Ad iij. Hymn⁹ Nūc sctē. añ
Dicite pusillanimis vt s i. iij.
noct. Cap. Sciētes vt s. ℟.
Veni ad liberādum nos dn̄e
de⁹ virtutū Veni. ℣. Et ostē
de faciē tuā et salui erim⁹ Ve
ni Gl'ia Veni. ℣. Timebunt
gētes nomē tuū dn̄e Et om̄es
reges terre gloriā tuā. Coll.
ad horas sicut i ves. Ad sextā
hymnus Rector potens. añ.
Saluatorē expectamus vt s
in vesp̄is. Cap. Sciētes. ℟.
Oñde nob dn̄e misc̄diaꝫ tuā.
Oñde. ℣. Et salutare tuum
da nobis Ostēde Gloria pa
tri. Ostende nobis. ℣. Me-
mento nostri dn̄e in beneplaci
to populi tui. Visita nos in
salutari tuo. Ad nonā hym.
Rerum deus. Añ. Dicite fi
lie syon. vt s in secūdo noct.
Cap. Scientes. ℟. Super
te hierusalem orietur domin⁹
Super te. ℣. Et gloria eius
in te videbit Su. Gl'. Su ℣.
Domine deus virtutum con-
uerte nos. Et ostende faciem
tuam et salui erimus. In se-
cundis vesperis psalm⁹ Di-
xit dominus. cum ceteris ꝛ su
is añ. Hymnus. Conditor
alme syderum. Capitulum.
Scientes quia hora. vt s. ℣.
Rorate celi desuper. Super

Feria 2a

Mag. añ Ne timeas maria vt supra in tertio noctur. Col de domina. Nulla suffragia. Feria secunda et omnibus feriatis diebus per totum aduentum Inuitatorium Regem venturum dominuz Venite adoremus. ps Venite. Nocturnus ferialis cum suis añis Secūdis et quintis ferijs. ℣. Egredietur virga vt s Tertijs et sextis ferijs. Egredietur dominus Quartis et sabbatis ferijs. ℣. Ex syō spe.

Audite verbū Lcō pma dñi pncipes sodomoruz auribꝫ pcipite legē dei vr̄i populꝰ gomorre Quo mihi mltitudinē victimaꝝ vr̄arū dic dñs Plenus sū. Holocausta arietū ⁊ adipē pinguiū ⁊ sanguinē vituloꝝ ⁊ agnoꝝ ⁊ hyrcoꝝ nolui. Cū veniretis ante cōspectū meū q̄s quesiuit hec de manibꝫ vestris vt ambularetis in atrijs meis Hec. ℟. Aspiciebā vt s. Lectio scda. Ne offeratis vltra sacrificia frustra incēsum abhomiatio ē mihi. Neomeniā ⁊ sabbatum ⁊ festiuitates alias nō feram. Iniqui sūt cetus vestri kalendas vr̄as et solēnitates vr̄as odiuit aīa mea Facta sūt mihi molesta Laboraui sustinēs Et cū extenderitis manꝰ vestras auertam oculos meos a vobis: ⁊ cū multiplicaueritis orōem nō exaudiā: Manꝰ em̄ vestre sanguine plene sūt. hec. ℟. Missus ē ga. vt s. Le. iij.

Lauamī mūdi estote: auferte malū cogitationū vr̄arum ab oculis meis: quiescite agere peruerse: discite bñfacere: q̄rite iudiciū: subuenite oppresso: iudicate pupillo: defendite viduā: et venite ⁊ arguite me dicit dñs. Si fuerint pctā vestra vt coccinū quasi nix dealbabūtur. ⁊ si fuerint rubra q̄si vermiculus velut lana alba erūt. H. ℟. Aue maria vt s. Laudes feriales s. Scdz maguam ꝛc vt in psalterio habet ℣. et hym. p totū aduētū dū d tpe dr̄ officiū nō mutat. Cap ⁊ col de dñica. Sup bñd añ. Hierusalem respice ad orientem ⁊ vide alla. Preces miores cum psalmo Miserere flexis genubꝫ dicit ad matutias ⁊ vespas diebꝫ feriatis. Post primū bñd añ. Missus ē gabriel angelus ad mariā virginē desponsatā ioseph. ℣. Aue maria gr̄a Collecta. Deus qui de beate ma. añ Ecce dominus veniet vt s in laud. ℣. Cōgregate illi sctōs eiꝰ Qui ordināt testamētū eiꝰ sup sa-

Cōsciētias Coll. crificia. nr̄as qm̄s dñe visitādo purifica vt veniēs dñs nr̄ iesꝰ xpūs filiꝰ tuꝰ cū oibꝫ sāctis patā sibi ī nobis inueniat māsionez

Feria 3.

Qui. Benedicamus dño et non plura. Nota etiam q̄ nullius sancti cōmemoratō ferialis peragitur in aduentu ⁊ in quadragesima nisi in missa tantum cum collecta excepta octaua sancti andree. Ad i. ps̄. Deus in nomie Preces solite dicutur cū ps̄ Miserer. flexis genubꝫ vsq̄ Gloria pa. Sicut Amē alla. ℣. Dñe ds̄ virtutū ꝙuerte nos. Et ostende faciē tuā. Dñe exaudi orationez meam. Dñs vobiscum collecta et cetera omia p̄ totu aduentū sicut heri. Ad hor̄s p̄ totā ebdomadā sicut heri. Ad vs̄ ps̄ feriales cū suis añ Hymnus et ℣ p̄ totū aduētū vt s̄. Sup mag. añ. Angelus dñi nūciauit marie ⁊ concepit de spiritu sancto alla. Preces minores vt s̄ Collcā de dña. Post p̄mū bñ. Quia. añ. sup mag. sonuit de dña non dicit suffragi. de dña. Dum autem alijs ferijs non sonat de dña dicitur añ Ne timeas maria vt s̄. ℣. Aue maria gratia p. Col. Deus qui de beate Deinde de sanctis añ. ℣. ⁊ collcā sicut in laudibꝫ. Cetera videlicet hym. ca. ℣. col. per totam hebdomadā dicūtur ds̄ dñica Feria tertia Lectio prima.

Si voluerītis ⁊ audieritꝭ me ⁊ bona terre comedetis quod si noluerītꝭ ⁊ me ad iracundiā p̄uocaueritis gladius deuorabit vos: q̄ os domini locutū est. Quō facta ē meretrix ciuitas fidelis plena iudicijs. Justicia habitauit ea: nūc aūt homicide: argentū tuū versum ē in scoriā: vinum tuū mixtum est aqua. ℣. ℟. Saluatorem expectam⁹ vt s̄. O rincipes tui in⁊ Lectio. ij. fideles socij furū. Omnes diligūt munera: sequūtur remunerationes. Pupillo non iudicant ⁊ causa vidue nō ingreditur ad illos propt̄ hoc ait dominus ds̄ exercituū fortis isr̄l Heu ego consolabor sup hostibꝫ meis ⁊ vindicabor ō inimicis meis Hec. ℟ Audite verbum vt s̄. Lectō secūda. Et conuertam manū meam ad te: ⁊ excoquam ad purum scoriam tuam: ⁊ auferā omne stannū tuū: ⁊ restituā iudices tuos vt fuerūt p̄ius et consiliarios tuos sicut antiquitus post hec vocaberis ciuitas iusti vrbs fidelis. Sion in iudicio redimetur ⁊ reducent eam in iusticia. Et conteret sceleſtos et peccatores simul ⁊ qui dereliquerūt dñm· consumentur· ℣. ℟. Ecce virgo vt supra. Super benedic. añ Quere dñm dū inueniri potest inuocate eum dum prope ē alla Sup mag. añ. Anteq̄ cōuenirent inuenta est maria bñs i

Feria 4 Feria 5a.

vtero de spiritu sancto alleluia. Suffragia in laudibꝫ 7 vesperis sicut heri signatum est. 7 ita p totū aduētū feriatis diebus. Feria quarta Lcō ꝓma

COnfundentur enim ab ydolis quibꝫ sacrificauerūt. Et erubescetis sup hortis quos elegeratis cum fueritis velut quercus defluentibꝫ foliis: velut hortus absq; aqua. Et erit fortitudo vestra vt fauilla stuppe 7 opus vestrū q̄si scintilla 7 succendetur vtrūq; simul 7 nō erit qui extinguat. ℣. ℟ Ecce virgo conci vt s̄ Verbum qđ vidit Lctō. ij. esaias filius amos sup iudaz 7 hierusalē Et erit in nouissimis diebꝫ preparatus mōs domus dñi in vertice montium: 7 eleuabitur sup colles Et fluent ad eū oēs gentes 7 ibūt populi multi 7 dicent Venite ascendamus ad montē domi 7 ad domū dei iacob: 7 docebit nos vias suas: 7 ambulabimus in semitis eius: q̄ de syon exibit lex: 7 verbum dñi de hierusalem Hec ℟ Obsecro domine. Lectio tertia.

Et iudicabit gentes 7 arguet populos multos et conflabunt gladios suos in vomeres: 7 lanceas suas in falces. Non leuabit gens contra gentem gladium: nec exercebunt vltra ad prelium: domus iacob venite et ambulemus i lumine dei nostri. Hec. ℟ Letentur celi. vt s̄. Super bnō añ De sion exibit lex 7 verbū dñi de hierusalē. Sup mag. añ. Veniet fortior me p9 me cuius nō sum dignus soluere corrigiam calciamentoꝝ eius

Feria quinta Lctō ꝓma

PRoiecisti em̄ populū tuum domū iacob q̄ repleti sūt vt olim et augures habuerūt vt philistiim et pueris alienis adheserūt Repleta ē terra argento 7 auro 7 nō est finis thesaurorum eius: et repleta ē terra eius equis: 7 innumerabiles quadrige eius Hec. ℟. Aspiciebam vt s̄ Lectō secūda Et repleta est terra eius ydolis Opus manuū tuarū adorauerūt quod fecerūt digiti eorum. Et incuruauit se homo 7 humiliatus est vir ne ergo dimittas eis Ingredere i petrā 7 absconde in fossa humo a facie timoris dñi 7 a gl̄ia maiestatis eius. Oculi sublimis hominis humiliati sunt 7 incuruabitur altitudo virorum ℣. ℟ Diffus ē vt i dñica. i Et exaltabitur añt Lcō tertia dñs solus in die illa quia dies domini exercituū sup oēm superbum et excelsum 7 sup omnem arrogantem 7 humiliabitur 7 sup oēs cedros libani sublimes 7 erectas 7 sup oēs

Feria 6ª Sabbato

quercus basan: ⁊ sup oēs mō-
tes excelsos: ⁊ sup omes colles
eleuatos ⁊ sup oēm turrē excel
sam ⁊ sup oēm murū munitū
⁊ sup omes naues tharsis: et
sup ome qd visu pulchr ē. H
℟. Aue maria gra vt s. Su
p bñdic. an Bñdicta tu ī mu
lieribꝫ ⁊ bñdictus fructꝰ ven-
tris tui Sup mag an Expe-
ctabo dñm saluatorē meū: et
p̄stolabor eū dum prope allā
Feria sexta Lectio prima.

Et incuruabitur omnis
sblimitas hominū ⁊ hu
miliabitur altitudo virorum.
Et eleuabitur dñs solus ī die
illa: ⁊ idola penitus conteren
tur. Et introibūt in spelūcas
petrarū et in voragines terre
a facie formidinis dñi ⁊ a glā
maiestatis eius cum surrexerit
percutere terrā Hec dicit. ℟
Saluatorē expectamus. vt s.
In die illa proiciet Lectio. ij.
homo idola argenti sui: simu-
lachra auri sui q̄ fecerat sibi:
vt adoraret talpas ⁊ vesptili-
ones. Et ingredietur scissuras
petrarū ⁊ in cauernas saxorū
a facie formidinis dñi ⁊ a glā
maiestatis eiꝰ cū surrexerit p
cutere terrā. Quiescite ergo
ab homie cuius spūs ī naribꝫ
eius ē: qꝛ excelsus reputatus ē
ip̄e Hec. ℟ Audite verbum
dñi gentes. Lectio tertia.
Ecce enī dñator dñs exerci-
tuū aufert ab hierusalem ⁊ ab
inda validū et fortem omē ro
bur panis ⁊ omē robur aque
⁊ fortem et virū bellatorē ⁊ iu
dicē ⁊ ꝓphetā ⁊ ariolū ⁊ senem:
principē sup quinquaginta et
honorabilē vultu ⁊ cōsiliariū
⁊ sapiētē de architectis ⁊ pru
dentē eloquij mystici Hec ℟
Ecce virgo vt s Sup bñd ā
Ex egypto vocaui filiū meum
veniet vt saluet populū suum
Sup mag. ā. Ecce veniet ds
⁊ hō de domo dauid sedere in
throno allā. Sabbato Lcō I
Et dabo pueros p̄ncipes
eoꝝ et effeminati domina
būtur eis. Et corruet populꝰ
vir ad virꝝ ⁊ vnusquisq; ad p-
ximū suū Tumultuabit puer
ꝯtra senem ⁊ ignobilis contra
nobilē. Appꝫhēdet enī vir frēm
suū domesticū p̄ris sui Et di
cet Vestimētū tibi est p̄nceps
esto nr̄: ruina aūt hec sub ma-
nu tua. Hec. ℟ Ecce virgo.
Respōdebit ī die vt s Le. ij
illa dicēs: Non sū medicꝰ ⁊ in
domo mea nō est panis neq;
vestimētū. Nolite cōstituere
me principē populi. Ruit enī
hierusalē ⁊ iudas concidit qꝛ
lingua eorum ⁊ adinuētōnes
eoꝝ cōtra dñm vt ꝓuocarent
oculos maiestatis eius Hec
℟ Obsecro. Lectio tertia.
Agnitio vultus eorum respō
debit eis: et peccatū suū quasi

Dominica secunda adventus

sodoma predicauerūt nec ab-
sconderūt. Ve anie eoꝝ quo-
niā reddita sūt eis mala. Di-
cite iusto qm̄ bene qm̄ fructū
adinuentionū suarū comedet.
Ve impio in malum. Retri-
butio em̄ manuuz eius fiet ei.
Hec. ℟. Letentur celi. vt s.
Super bn̄d an Sion noli ti-
mere. Ecce deus tuus veniet.
alla. Dnica secuda aduentus
in pmis ves. ps. Bn̄dict⁹. cū
ceteris et suis an̄ Capituluz.
Frēs: Quecūqꝫ scripta sunt
ad nostrā doctrinā scripta sūt
vt ꝑ patiam et cōsolatōez scp̄
turarū spē habeamus. Deo.
℟. Rex noster adueniet xp̄s.
Quē iohānes predicabat ag
num esse venturū. ℣. Ecce ag
nus dei ecce qui tollit pecca-
ta mdi Quem Gloria Quē
Hym. et ℣ vt s dnica prima
aduentus Sup mag. an̄ Le-
ua hierusalem oculos et vide
potentiaz regis ecce saluator
venit soluere te a vinculis.
Excita qm̄s dn̄e Collecta.
corda nostra ad preparādas
vnigeniti tui vias vt ꝑ ei⁹ ad
uentum purificatis tibi mēti
bus seruire mereamur. Per.
Bn̄dicamus dn̄o ⁊ nō plura
Ad matut Inuit. Rex no-
ster adueniet christus Quez
iohannes p̄dicabat agnū esse
venturū. ps. Venite. In p̄-
mo noct. an̄ Angelus dn̄i nū
ciauit marie ⁊ cōcepit de spū
scō alla. ps et ℣ vt s. i. dnica
an Querite dn̄m dū inueniri
pōt inuocate eū dū prope est.
alla. an. Anteqꝫ cōuenirent ī
uenta ē maria hn̄s in vtero d̄
spū sancto alla. ℣. Egrediet
virga. Sermo be. augusti. epi
Sanctam ac singu- L. I
larē solennitatē ac gl̄io-
sam ⁊ desiderabilem natiuita
tem dn̄i saluatoris nostri frēs
dilectissimi deuotōe fidelissi-
ma suscepturi totꝫ viribꝫ debe
mus cū ip̄ius adiutorio nos
prepare ⁊ om̄es latebras anie
nostre diligēter aspicere ne for
te sit ī nobis aliqd̄ peccatum
abscōditū qd̄ ⁊ cōsciam nr̄am
cōfundat ac mordeat: ⁊ ocl̄os
diuine maiestatis offendat.
Tu ℟ Hierusalem cito veni
et salus tua quare merore cō-
sumeris: nunquid consiliari⁹
non est tibi qꝛ inouabit te do
lor. Saluabo te et liberabo
te noli timere. ℣. Israel si me
audieris non erit in te de⁹ re
cens neqꝫ adorabis deū alie-
num. ego em̄ dn̄s Sal. L. ii.
Nā licet xp̄s dn̄s nr̄ p⁹ passi
onē resurrexerit ⁊ ī celū ascēde
rit: cōsiderat tn̄ vt credim⁹ et
diligēter attēdit qual̄r vnus-
quisqꝫ seruoꝝ ei⁹ sine auaricia
sine ira: sine supbia: sine luxu-
ria ad celebrādū ei⁹ natalici-
um se studeat preparare atqꝫ

2 adventus

componere ⁊ ꝑm ꝙ vnumquē
q̄ ornatum bonis opib⁹ vide
rit: ita illi gratiā sue misericor
die dispensabit. Tu autē. ℟.
Ecce dominus veniet ⁊ om̄s
sancti eius cum eo: ⁊ erit i die
illa lux magna ⁊ exibūt de hie
rusalem sicut aqua mūda Et
regnabit dn̄s in eternū super
om̄es gentes. ℣. A solis ortu
⁊ occasu ab aquilone et mari.
Et regnabit. Lectō tertia.
Si enī viderit charitatis lu-
ce vestitum iusticie vel miseri
cordie margaritis ornatuz ca
stum humilem benignū mise-
ricordem ⁊ sobrium: si talē ag
nouerit corpus ⁊ sanguinē su
um ei nō ad iudiciū sed ad re
mediuz anime per sacerdotū
suoꝝ ministerium dispensabit
Tu. ℟. Hierl'm surge et sta i
excelso et vide Jocunditatez
que veniet tibi a deo tuo. ℣.
Leua in circuitu oculos tuos
⁊ vide et contemplare Jocū.
Gloria Jocunditatez. In se-
cundo nocturno añ De syon
exibit lex ⁊ verbum dn̄i d̄ hie
rusalem. añ Benedicta tu in
mulieribus et benedict⁹ fru-
ctus ventris tui. añ Ex egyp
to vocaui filium meum veniet
vt saluet populum suum. ℣.
Egredietur domin⁹ Le. iiij.
Si vero aliquem viderit ad-
ulterū: ebriosū cupidū: sup̄bū
timeo ne hoc illi dicatur qd̄ i
euangelio ille predixit Ami-
ce quomodo huc intrasti non
habens vestem nuptialē: ⁊ qd̄
auertat deus: fiat illud qd̄ se-
quitur Ligate ei manus ⁊ pe
des ⁊ proijcite eū in tenebras
exteriores ibi erit fletus ⁊ stri-
dor dentiū. Ecce qualem sen-
tentiam in die iudicij excipi-
et qui sine remedio penitētie
ad festiuitatem dn̄i vitiorum
sordibus inquinatus accesse-
rit. Tu aūt ℟ Ciuitas hie-
rusalē noli flere qm̄ doluit do
minus sup̄ te. Et auferet a te
omnē tribulationem. ℣. Ec-
ce dominator dn̄s cū virtute
veniet Et auferet. Lectio. v.
In natali enī dn̄i fratres dile
clissimi quasi in nuptijs spiri
talibus sponse sue ecc'lie xp̄us
adiunctus est. Tunc veritas
de terra est: tunc iusticia de ce
lo ꝓspexit Tunc processit spō
sus de thalamo suo hoc ē ver
bū dei de vtero virginali Pro
cessit enī ad sponsam suam id
est humanam carnem susce-
pit. Tu autem ℟ Ecce veni
et dn̄s protector noster sanct⁹
israel Coronam regni habēs
in capite suo. ℣ Ecce domia-
tor dominus cum virtute ve-
niet Coronam. Lectio sexta
Ad istas ergo tā sāctas nup
tias inuitati ⁊ ad conuiuium
patris et filij ⁊ spūssācti intra
turi videte qualib⁹ indumētis

debeam⁹ ornari Et ideo mũ
demus quantũ possumus cũ
dei adiutorio corda sil' et cor⁄
pora nostra vt celestis ille in⁄
uitator nihil in nobis sordidũ
nihil fedũ: nihil obscurũ: nihil'
oculis suis depḧendat indig⁄
num. Tu ℟ Sicut mater cõ
solatur filios suos: ita consola
bor vos dicit dñs z de hierusa
lem ciuitate quam elegi veni⁄
et vobis auxilium Et videbi
tis et gaudebit cor vestrum.
℣ Deus a libano veniet z san
ctus de monte vmbroso z cõ⁄
denso Gloria Et In tertõ no
cturno añ. A finib⁹ terre lau⁄
des audiuimus gl'iam iusti.
all'a. añ Ecce veniet dñs z hõ
de domo dauid sedere in thro
no all'a añ. Sion noli timeꝛ
ecce deus tuus veniet all'a. ℣.
Ex sion spẽs Scõm Lucam
In illo tpe: Dixit iesus
discipulis suis Erũt si⁄
gna in sole et luna z stellis z i
terris pressura gentium p con
fusione sonitus maris. z fluc⁄
tuum arescentibus hominib⁹
pre timore et expectatõne que
superueniẽt vniuerso orbi Et
reliqua. Omelia bti gregorij
Dns ac redẽptor noster pa⁄
ratos nos inuenire desiderãs
senescentem mõm que mala se
quantur denunciat vt nos ab
eius amore compescat. Ap⁄
pinquantẽ eius terminũ quã⁄
te pcussiones preueniãt inno⁄
tescit vt si deum metuere i trã
quillitate nolumus vicinum
eius iudicium vel pcussiõib⁹
attriti timeamus Tu autem
℟ Hierusalem plantabis vi
neam in montib⁹ tuis z exul⁄
rabis qz dies dñi veniet sur⁄
ge sion cõuertere ad dominuꝫ
deum tuũ: gaude et letare Ja
cob qz de medio gentiũ salua
tor tuus veniet. ℣. Deus a li
bano vt s. Lectio octaua.
Nuic eteni lectõni sancti euã
gelij quam mõ vestra fraterni
tas audiuit: paulo superi⁹ do
minus pmisit dicẽs Exurget
gens ꝓtra gentem z regnũ ad
uersus regnũ: z erũt terre mo⁄
tus magni p loca pestilentie z
fames Tu aũt. ℟ Egrediet
dominus de samaria ad por⁄
tam q̃ respicit ad orientẽ z ve
niet in bethleem ambulãs su
per aquas redemptõis iudee
Tunc saluus erit omis hõ qz
ecce veniet. ℣ Deus a libano
Et quibus⁄ vt s Lectõ nona
dam interpositis hoc qõ mo⁄
do audistis iũxit: et erunt sig⁄
na in sole et luna et stellis et i
terris pressura gentium p con
fusione sonitus maris z fluc⁄
tuũ. et quib⁹ pfecto omnibus
alia iã facta cernimus alia in
proximo ventura formidam⁹
Nam gentẽ super gentem er⁄
urgere earumq⁹ pssuraꝫ terris

Feria 2

insistere plus iam in nostrꝫ tri
bulationibus cernimus q̄ꝫ in
codicibus legimus Tu autē.
℟ Rex noster adueniet xp̄s.
vt s̄ in .i. vespis .ij. dn̄ice. Re-
petit ℟ Rex noster loco Te
deum Ad laud̄ an̄ Ecce i nu
bibus celi dn̄s veniet cū po-
testate magna all'a Ps̄ Dn̄s
regnauit cū ceterꝫ An̄ Vrbs
fortitudinis nr̄e syon saluator
ponetur ī ea murus ⁊ murale
aperite portas qꝛ nobiscū d̄s
all'a An̄. Ecce apparebit do
minus ⁊ nō mētiet̄ si moram
fecerit expecta eū: qꝛ veniet et
non tardabit all'a. An̄ Mon
tes et colles cantabūt coram
deo laudez ⁊ omnia ligna sil-
uarum plaudent manibꝫ quo
niam veniet dominus domīa
tor in regnum eternum. all'a.
all'a. An̄. Ecce dominus no-
ster cum virtute veniet ⁊ illu-
minet oculos seruorum suoꝝ
all'a Capl'm et coll'sicut ī ve-
speris. ℣ Vox clamantꝫ Su
per benedictus an̄ Super so-
lium dauid ⁊ super regnū eiꝰ
sedebit in eternum alleluia.

Non plura. Ad tertiam an̄.
A finibus terre Capitulum ⁊
collecte ad horas per totā heb
domadam de dominica Ce
tera sicut hucvsqꝫ Ad vespe-
ras Super Mag an̄ Beata
es maria que credidisti perfi-
cientur in te que dicta sunt ti
bi a domino all'a Collecta d̄
domina Cetera vt s̄ in dn̄i-
ca Feria secunda Lcō pria

Populum meum exac-
tores sui spoliauerunt ⁊
mulieres dominate sunt eis.
Popule meus qui beatuꝫ te
dicunt ip̄i te decipiunt: ⁊ viā
gressuum tuorum dissipant.
Stat ad iudicandum domi
nus ⁊ stat ad iudicandos po
pulos Dominus ad iudiciū
veniet cuꝫ senibus populi sui
⁊ principibus eius Hec ℟ p
totam ebdomadam de histo-
ria dn̄icali s̄m ordinem repe-
Vos enim Lectio ij tuntur
depasti estis vineam meam et
rapina pauperis in domo ve
stra Quare atteritis populū
meum ⁊ facies pauperum cō
molitis dicit dominus deus
exercituum. Et dixit domi-
nus deus. Pro eo q̄ eleua-
te sunt filie syon: ⁊ ambulaue
runt extēto collo ⁊ nutibꝫ ocu
lorum ibant ⁊ plaudebant et
ambulabant: ⁊ pedibꝫ suis cō
posito gradu incedebant de-
caluabit dominus verticem
filiarum syon: ⁊ dominus cri
nem earum nudabit Hec di
cit dominus deus exercituuꝫ
conuertimini ad me. Le. in.
In die illa auferet dominus
ornamentum calciamentoruꝫ
⁊ lunulas et torques ⁊ moni-
lia ⁊ armillas ⁊ mitras ⁊ dis-

crimialia ⁊ periscelidas ⁊ mu
renulas ⁊ olfactoriola ⁊ inau
res et anulos: ⁊ gemmas in
fronte pendentes ⁊ mutatoria
⁊ palliola ⁊ linthea mina ⁊ a/
cus ⁊ specula ⁊ syndões ⁊ vit
tas et theristra Hec dicit do
minus Laudes feriales Ca
pitula ⁊ collecte per totam eb
domadam de dñica Sup be
nedict⁹ añ De celo veniet do
minator dominus ⁊ in manu
eius honor ⁊ imperium Pre/
ces vt supra Suffragia feria
lia vt s̄ Ad horas sicut heri:
per totam ebdomadam Su
per magn̄. añ Ecce rex veniet
dominus terre: ⁊ ipse auferet
iugum captiuitatis nostre

Feria tertia Lectio prima

At erit pro suaui odore
fetor ⁊ pro zona funicu/
lus et pro crispante crine cal/
uicium: ⁊ pro fascia pectorali
cilicium Pulcherrimi quoq;
viri tui gladio cadent: ⁊ fortes
tui in prelio Et merebūt at/
q; lugebunt porte eius: ⁊ deso
lata in terra sedebit. Hec di/
cit dominus Lectio scd̄a.
Et apprehendent septem mu
lieres virum vnum in die illa
dicentes Panem nostrum co
medemus ⁊ vestimentis no/
stris operiemur: tātummodo
inuocetur nomen tuum super
nos: aufer obprobrium nostr̄
In die illa erit germen domi/
ni in magnificentia ⁊ gloria:
⁊ fructus terre sublimis et ex
ultatio his qui saluati fuerint
de israel Et erit omnis qui re
lictus fuerit in sion: ⁊ resīdu/
us in hierusalem sanctus vo/
cabitur omis qui scriptus est
in vita in hierusalem Hec di
cit dominus deus cōuertimi
ni ad me⁊c̄. Lectio tertia
Si abluerit dominus sordes
filiarū sion ⁊ sanguines hieru/
salem lauerit de medio eius i
spiritu iudicij ⁊ spiritu ardo/
ris et creabit dominus super
omnem locum montis syon.
⁊ vbi inuocatus est nubem p
diem ⁊ fumum ⁊ splendorem
ignis flammātis i nocte Su
per omnem eni gloriam prote
ctio ⁊ tabernaculū erit i vm
braculum diei ab estu ⁊ in se/
curitatem ⁊ absconsionem a
turbine et pluuia Hec dicit.
Super bñdict⁹ añ Super te
hierusalem orietur dominus
⁊ gl'a eius in te videbitur Su
per magn̄ añ Vox clamātis
in deserto: parate viam dñi re
ctas facite semitas dei nostri

Feria quarta Lectio prima

Cantabo dilecto meo cā
ticū patruelis mei vinee
sue. Vinea facta est dilecto
meo in cornu filio olei: ⁊ sepi/
uit eam: et lapides elegit ex
illa: et plantauit vineam ele/
ctam. Et edificauit turrē in

Feria 5 Fer. 6

medio eius ⁊ torcular extruxit
in ea. et expectauit vt faceret
vuas et fecit labruscas Hec.
Nunc ergo ha/ Lectō scda.
bitatores hierusalem ⁊ viri iu
da iudicate inter me ⁊ vineaꝫ
meam. Quid est ꝙ vltra face
re debui vinee mee et non feci
ei: An ꝙ expectaui vt faceret
vuas et fecit labruscas. Hec.
Et nūc ostendam Lectō iij.
vobis quid ego faciam vinee
mee Auferam sepē eius ⁊ erit
in direptionem diruam mace
riam eius ⁊ erit in conculcati
onem et ponam eā desertam.
Non putabitur ⁊ nō fodietur
⁊ ascendent super eam vepres
⁊ spine et nubib⁹ mandabo ne
pluant sup eā imbrē. H. Su
per bñd añ Ecce mitto ange/
lū meū qui p̄parabit viā tuaꝫ
ante faciem tuā Sup mag. ā
Syon renouaberis ⁊ videbis
iustū tuū qui venturus ē in te
Feria quinta Lectio prima.
Vinea aūt dñi exercituū
domus israel est ⁊ vir iu
da germen eius delectabile.
et expectaui vt faceret iudiciū
⁊ ecce iniquitas ⁊ iusticiā ⁊ ec
ce clamor Ve qui coniūgitis
domuꝫ ad domū ⁊ agrū agro
copulatis vsqꝫ ad terminū lo
ci Nunquid habitabitis vos
soli in medio terre In auri/
bus meis sunt hec H. Lcō ij
Nisi domus mlte deserte fu
erint grandes ⁊ pulcre et abs/
qꝫ habitatore Decem enī iu/
gera vineaꝝ faciūt lagūculaꝫ
vnam: ⁊ triginta modij semen
tis facient modios tres. H.
Ve qui consurgitis. Le. iij.
mane ad ebrietatē sectandaꝫ
et potandū vsqꝫ ad vesperam
vt vino estuetꝫ. Tithara ⁊ ly
ra et tympanum et tibia ⁊ vi/
nū in cōuiuijs vestris: ⁊ opus
dñi nō respicitis: nec opa ma/
nuū eius consideratis. Hec.
Super benedict⁹ añ. Tu es
qui venturus es dñe quē expe
ctamus vt saluū facias popu
lū tuū Sup mag. añ Qui p⁹
me venit ante me factus ē cu/
ius non suꝫ dignus calciamē
ta soluere. Feria sexta Lcō I.
Propterea captiuus du
ctus est ꝓpl's me⁹ qr nō
habuit sciam ⁊ nobiles eius
interierunt fame ⁊ multitudo
eius siti exaruit. ꝓpterea dila/
tauit infernus aīam suā ⁊ ape
ruit os suū absqꝫ vllo termio.
et descendēt fortes eius ⁊ po/
pulus eius ⁊ sublimes glorio
sicqꝫ eius ad eum. H. Lectō ij
Et incuruabitur homo ⁊ hu
miliabitur vir ⁊ oculi sublimi
um deprimenꝫ ⁊ exaltabitur
dñs exercituū in iudicio ⁊ ds
sanctus sanctificabitur in iu/
sticia: et pascentur agni iuxta
ordinem suuꝫ ⁊ deserta ī vber
tatem versa aduene comedēt

vocē meaz vxores lamech: auscultate sermonez meum. Qm̄ occidi virz in vuln⁹ meum: ⁊ adolescentulū in liuorem meū. Septupluz vltio dabit de cayn: de lamech vero septuagiesseptries. Tu au. Cognouit q̄z adh̄ buc adā vxorē suā ⁊ peperit filiū: vocauitq̄z nomen eius seth dicēs. Posuit mihi deus semen aliud ꝓ abel quez occidit cayn. Sed et seth natus ē fili⁹ quez vocauit enos. Iste cepit inuocare nomen dñi. Gen. v. cap. Hic est liber generatiōis adam in die qua creauit de⁹ hoiem Ad similitudinē dei fecit illū: masculū ⁊ feminā creauit eos: ⁊ benedixit illis: et vocauit nomen eoz adā in die q̄ creati sunt. Tu autem. Lectio. iij. Vixit aūt adā centū triginta ānis ⁊ genuit filiū ad imaginem ⁊ sili̇tudinē suā: vocauitq̄z nomē eius seth. Et facti sunt dies adaz postq̄z genuit seth octingenti anni: genuitq̄z filios et filias. Et factum est omne tps qđ vixit adā anni nongēti triginta: ⁊ mortu⁹ est. Tu autem dñe. Nocte. viij. Lectio prima.

Vixit q̄z seth centū quinq̄z ānis: ⁊ genuit enos Vixit q̄q̄z seth postq̄z genuit enos octingentis septē annis: genuitq̄z filios et filias. Et facti sūt oēs dies seth nōgentoz duodecim annoz: ⁊ mortuus est. Vixit ꝙ enos nonaginta annis: et genuit caynan Post cui⁹ mortū vixit octingētis quindecim annis ⁊ genuit filios ⁊ filias. Facti q̄z sunt oēs dies enos nōgēti quinq̄z anni: ⁊ mortu⁹ ē. Tu Vixit q̄z caynan Lectō. iij septuaginta annis: ⁊ genuit malalehel. Et vixit caynan postq̄z genuit malalehel octingētis quadraginta annis: genuitq̄z filios ⁊ filias Et facti sunt oēs dies caynan nōgenti decē anni: ⁊ mortu⁹ est Vixit aūt malalehel sexagintaquinq̄z annis: ⁊ genuit iared. Tu autem. Lectio. iij. Et vixit malalehel postq̄z genuit iared octingētis trigita annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sunt oēs dies malalehel octingēti nonagintaquinq̄z anni: ⁊ mortu⁹ est. Vixitq̄z iared centū sexagintaduobus annis: ⁊ genuit enoch. Et vixit iared postq̄z

m

genuit enoch octingētis an/
nis ⁊ genuit filios ⁊ filias. et
facti sunt oēs dies iared nō/
gentiseptuagintaduo anni: et
mortuꝰ est. Tu. Nocte. iſ.

PRo enoch Lectō. j.
vixit sexagintaquinq;
annis: et genuit mathusalā.
Et ambulauit enoch cū dō.
Et vixit enoch postq; genu
it mathusalā trecētis annis
⁊ genuit filios ⁊ filias Et fa
cti sūt oēs dies enoch trecen
tiseptuagintaquinq; anni: am
bulauitq; cū deo ⁊ nō appa
ruit: q⁊ tulit eū deꝰ. Lectō. ij.
Vixit q; mathusalā centū
octogitaseptē annis: ⁊ genu
it lamech. Et vixit mathusa
lā postq; genuit lamech sep
tingentisoctogitaduobꝫ an/
nis: et genuit filios et filias.
Et facti sūt oēs dies mathu
sale nōgētiseptuagintanouem
anni: ⁊ mortuꝰ est. Lectō. iij.
Vixit aūt lamech centum
octogintaduobꝫ annis: ⁊ ge
nuit filium: vocauitq; nomē
eius noe dicens. Iste ꝓsola/
bit nos ab opibꝫ et laboribꝫ
manuū nr̄arꝫ ī terra: cui ma/
ledixit dñs. Tu. Nocte. ij.

VIxitq; lamech Le. j.
postq; genuit noe q̄n/
gētisnonagintaq;nq; annis:
⁊ genuit filios ⁊ filias Et fa
cti sunt oēs dies lamech sep
tingētiseptuagintaseptē an/
nis: ⁊ mortuꝰ est. Gen. 6. cap.
Noe ꝙo cū quingētoꝝ esset
annoꝝ genuit sem ⁊ cham ⁊
iaphet. Tu aūt. Lectio. ij.
Cū q̄ cepissent hoīes mul/
tiplicari sup terrā ⁊ filias ꝓ/
creassent: vidētes filij dei fili
as hoim q̄ essent pulcre: ac/
ceperunt sibi vxores ex oīb⁹
quas elegerāt. Dixitq; deꝰ.
Non ꝓmanebit spūs meus
in hoīe in eternū q⁊ caro est.
Erūtq; dies illiꝰ centūvigi/
ti annoꝝ. Gigātes aūt erāt
sup terrā in diebꝫ illis. Post/
q̄ eīm ingressi sunt filij dei ad
filias hoim illeq; genuerūt:
isti sunt potentes a sec̄lo vi/
ri famosi. Tu aūt. Lectō. iij.
Videns aūt deus q⁹ mul/
ta malicia hoīm esset in ter/
ra: ⁊ cuncta cogitatio cordis
intenta esset ad malū oī tpe
penituit eū q⁹ hoiem feciſſet
in terra. Et p̄cauēs in futuꝝ
⁊ tactus dolore cordis ītrin
secus: delebo inq̄t hoiez quē
creaui a facie terre ab homie
vsq; ad animantia: a reptili
vsq; ad volucres celi. Pen

tet enim me fecisse eos. Tu.

Nocte.xj. Lcõ pma.

Noe ꝟo inuenit grãz coram dño. He sunt generatõnes noe. Noe vir iust⁹ atq; pfectus fuit in generatõnib⁹ suis: cũ deo deambulauit: et genuit tres filios: sem cham ⁊ iaphet. Corrupta est autez terra coraz dño: ⁊ repleta est inquitate. Tu aũt. Lectõ.ij

Cunq; vidisset de⁹ terram esse corruptã: oĩs q̃ppe caro corrupat viã suã sup terram dixit ad noe. Finis vniuerse carnis venit coram me. Repleta est terra iniquitate a facie eoꝝ: ⁊ ego dispdã eos cũ terra Fac tibi archã d̃ lignis leuigatis. Mãsiunculas in archa facies: ⁊ bitumĩe linies intrinsecus ⁊ extrinsecus: ⁊ sic facies eã. Tu. Lcõ.iij.

Ꝟ recẽtoꝝ cubitoꝝ erit longitudo arche: quinq̃ginta cubitoꝝ latitudo: ⁊ triginta cubitoꝝ altitudo illius Fenestrã in archa facies: ⁊ ĩ cubito cõsummabis sũmitatem eius. Ostiũ aũt arche pones ex latere. Deorsũ cenacula ⁊ tristega facies in ea. Tu aũt

Nocte.xij. Lectio.j.

Ecce ego adducam aq̃s diluuij sup terrã vt interficiam oẽm carnẽ in q̃ spũs vite ẽ subter celũ: et vniuersa q̃ in terra sunt ꝯsũment̃. Ponã q; fedus meũ tecũ: ⁊ ingredieris archã tu et filij tui: vxor tua ⁊ vxores filioꝝ tuoꝝ tecũ: et ex cunctꝫ aniantib⁹ vniuerse carnis bina induces in archã: vt viuãt tecũ masculini sexus ⁊ feminini De volucrib⁹ iuxta gen⁹ suũ: ⁊ de iumẽtꝫ in genere suo: ⁊ ex oĩ reptili terre ꝟm gen⁹ suuz binana de oĩb⁹ ĩgredient̃ tecũ vt possint viuere. Tolles igit̃ tecũ ex oĩb⁹ escis q̃ mãdi pñt ⁊ cõportabis apud te: ⁊ erũt tã tibi q̃z illis in escã. Lcõ.ij

Fecit igit̃ noe oĩa q̃ precepe rat illi deus. Genes 7. Dixitq; dñs ad eũ. Ingredere tu ⁊ omnis do m⁹ tua in archam. Te em̃ vidi iustũ corã me in generatiõe hac. T.

Ex oĩb⁹ animãtib⁹ Le.iij mũdis tolles septena ⁊ septena masculum ⁊ feminam: de animantib⁹ ꝟo ĩmundis duo ⁊ duo masculuz et feminam: sed et de volatilib⁹ celi septena ⁊ septena masculuz ⁊ feminam: vt saluetur semẽ super faciem vniuerse terre.

Adhuc em̄ ⁊ post dies septē
ego pluā sup terrā quadra/
ginta diebꝫ ⁊ q̄draginta no
ctibꝫ: ⁊ delebo oēm substan
tiam quā feci de supficie ter/
re. Tu. Nocte. xiij. Lectio. j

Fecit ergo noe oīa que
mādauerat ei dominꝰ
Eratq; sexcētoꝝ annorū qn̄
diluuij aq̄ inundauerant su
per terrā. Et īgressus ē noe
⁊ filij eius: vxor eius et vxo/
res filioꝝ eius cum eo in ar
cham ꝓpter aq̄s diluuij. T.
De animātibꝫ q̄z Lcō. ij.
mūdis ⁊ īmūdis et de volu/
cribꝫ ⁊ ex oī qd̄ mouet̄ super
terrā duo ⁊ duo ingressi sūt
ad noe in archā masculus ⁊
femīa sicut p̄cepat dn̄s noe.
Cūq; transissent septez dies
aque diluuij inundauerunt
sup terrā. Tu aūt. Lcō. iij

Anno sexcētesimo vite noe
mense scd̄o: septimodecimo
die mēsis: rupti sunt oēs fon
tes abyssi magne ⁊ cathara/
cte celi apte sūt. ⁊ facta ē plu/
uia sup terraz quadraginta
diebus ⁊ q̄draginta noctibꝫ
In articl̄o diei illius ingres/
sus est noe ⁊ sem ⁊ cham et
iaphet filij eius: vxor illius ⁊
vxores filiorū eius cū eis in
archam: ipsi ⁊ om̄e aīal s̄m
genus suū: vniuersaq; iumē
ta in genere suo: ⁊ oē qd̄ mo
uet̄ sup terraz in genere suo:
cunctūq; volatile s̄m genus
suum. Tu. Nocte. xiij. L. j

Vniuerse aues om̄esq;
volucres ingresse sunt
ad noe in archā bina et bina
ex oī carne in q̄ erat spūs vi/
te. Et q̄ ingressa sunt mascu
lus ⁊ femīa ex oī carne introi
erunt sicut p̄cepat ei deus: ⁊
inclusit eū dn̄s deforis. Tu.
Factūq; est diluuiū L. ij.
q̄draginta diebꝫ ⁊ q̄dragin/
ta noctibꝫ sup terrā: ⁊ multi/
plicate sunt aq̄ ⁊ eleuauerūt
archā ī sublime a terra. Ve/
hemēter em̄ inundauerūt: ⁊
oīa repleuerunt in superficie
terre. Porro archa ferebat̄
sup aq̄s: ⁊ aq̄ preualuerūt ni
mis sup terrā: optiq; sūt oēs
montes excelsi sub vniuerso
celo. Quindecim cubitis al
tior fuit aq̄ sup mōtes quos
operuerat. Cōsumptaq; est
oīs caro q̄ mouebat̄ sup ter/
ram: volucrū animātiū be/
stiaꝝ omniūq; reptiliū q̄ re/
ptant sup terrā. Tu. L. iij.
Vniuersi hoīes ⁊ cuncta in
q̄bus spiraculū vite ē in ter/

ra: mortua sunt. Et deleuit deus oēm substantiā q̄ erat sup terram ab hoīe vsq; ad pec⁹tā reptile q̄q; volucres celi: ⁊ deleta sunt de terra. Remansit aūt solus noe: ⁊ q̄ cū eo erant in archa. Obtinueruntq; aq̄ terrā cētū quinq̄gīta diebꝰ. Tu autē. Nocte xv. Lectio. i. Gen. 8.

Recordat⁹ autem dn̄s noe cūctoꝝq; animātium ⁊ oīm iumētoꝝ q̄ erant cuz eo in archa: adduxit spūm sup terrā ⁊ īminute sunt aque et clausi sunt fontes abyssi ⁊ catharacte celi: et ꝓhibite sunt pluuie d̄ celo. Reuerseq; sūt aq̄ de terra euntes ⁊ redeuntes: ⁊ ceperūt minui post cētum q̄nq̄ginta dies. Requieuitq; archa mēse septimo: vicesimo septimo die mēsis super mōtes armenie. Tu. At ꝟo aque ibāt Lectō. ij ⁊ decrescebant vsq; ad decimū mēsem. Decimo em̄ mēse prima die mēsis apparuerunt cacumina mōtiū. Cūq; transissent q̄draginta dies. aperiens noe fenestrā arche quā fecerat dimisit coruum q̄ egrediebat̄: ⁊ non reuertebat̄ donec siccarent̄ aque super terram. Tu. Lectio. iij.

Emisit q̄z columbā post eū vt viderer si iā cessassent aq̄ super faciē terre. Que cū nō inuenisset vbi req̄esceret pes eius: reuersa est ad eū in archam Aque em̄ erant super vniuersam terraz. Extendit q; manū suam ⁊ app̄hensaz intulit in archā. Expectatis aūt vltra septem diebꝰ alijs rursum dimisit colūbam ex archa. At illa venit ad eum ad vesperam: portās ramū oliue virentibꝰ folijs in ore suo. Tu. Nocte xvi. Lcō. i

Intellexit ḡ noe ꝙ cessassent aq̄ super terraz. Expectauitq; nihilomin⁹ septem alios dies: ⁊ emisit colūbā: q̄ non est reuersa vltro ad eū. Igit̄ sexcentesimo primo āno: primo mēse: prima die mensis īminute sunt aq̄ super terraz. Et apiens noe tectū arche aspexit. viditq; ꝙ exiccata esset sup̄ficies terre. Mēse scd̄o septimo ⁊ vicesimo die mensis arefacta ē terra. Tu aūt dn̄e. Lcō. ij.

Locut⁹ est aūt dn̄s ad noe dicēs. Egredere de archa tu et vxor tua: filij tui ⁊ vxores filioꝝ tuoꝝ tecum: cūcta ani

mantia q̃ sunt apud te ex oi
carne taz in volatilibꝫ q̃z in
bestijs et vniuersis reptilibꝫ
que reptant sup terram educ
tecum: ⁊ egredimini sup ter
rã. Crescite et mltiplicami/
ni super eam. Tu. Lcõ.iij.
Egressus est ergo noe ⁊ filij
eius et vxor illius et vxores
filioꝝ eius cum eo: sed ⁊ oĩa
animãtia iumenta et repti/
lia que reptant super terraz
ſm genus suum: egressa sũt
de archa. Tu autem domĩe
Nocte.xvij. Lectio.j
EDificauit aũt noe alta
re dño: ⁊ tollens de cunctis
pecoribꝫ ⁊ volucribꝫ mũdis
obtulit holocausta sup alta
re. Odoratusq; est dñs odo
rem suauitatꝭ et ait ad eum.
Nequaq̃z vltra maledicam
terre ꝓpter homĩes Sensus
em̃ ⁊ cogitatio hũani cordis
in malũ ꝓna sunt ab adole/
scentia sua. Tu. Lectio.ij.
Non igit̃ vltra ꝑcutiã oẽm
animã viuentẽ sicut feci. Cũ
ctis diebꝫ terre semẽtꝭ ⁊ mes/
sis frigus ⁊ estus: estas ⁊ hy/
ems nox ⁊ dies nõ req̃escẽt.
Gen.9.ca. Bñdixitq; deus
noe ⁊ filijs eiꝰ: ⁊ dixit ad eos
Crescite ⁊ mltiplicamini et
replete terraz: ⁊ terror vester
ac tremor sit sup cuncta ani/
malia terre: ⁊ sup oẽs volu/
cres celi cũ vniuersis q̃ mo/
uent̃ sup terrã. Tu. Lcõ.iij
Omnes pisces maris ma/
nui vestre traditi sũt et om̃e
qd̃ mouet̃ ⁊ viuit erit vobis
in cibũ. Quasi olera virẽtia
tradidi vobis oĩa: excepto q̃
carnẽ cũ sanguine nõ comed
detis. Sanguinẽ em̃ aniaꝝ
vestraꝝ requiram de manu
cunctaꝝ bestiaꝝ: ⁊ de manu
hoĩs. De manu viri et d̃ ma
nu fratris eius req̃ram aĩaz
hoĩs. Quicũq; effuderit hu
manũ sanguinẽ: fundet̃ san/
guis illius. Ad imaginẽ dei
q̃ppe factus est homo. Tu.
Nocte.xviij. Lctõ.j.
VOs aũt crescite ⁊ mul
tiplicamini: et ĩgredimini su
per terrã ⁊ implete eã. Hec
q̃z dixit deus ad noe et ad fi
lios eius cũ eo. Ecce ego sta
tuã pactũ meũ vobiscũ ⁊ cũ
semĩe vr̃o post vos ⁊ ad oẽz
animã viuẽtẽ que ẽ vobiscũ
tam in volucribꝫ q̃z in iumẽ
tis ⁊ pecudibꝫ terre cũctisq;
que egressa sunt de archa et
vniuersis bestijs terre. Sta
tuam pactũ meum vobiscũ

ꝛ nequaq̃ vltra interficietur
om̃is caro aq̃s diluuij: neq3
erit deinceps diluuium dissi
pans terrã. Tu aũt. Leõ. ij
Dixitq3 de⁹ Hoc est signũ
federis quod do inter me et
vos: ꝛ oẽm aĩam viuentez q̃
est vobiscum in generatiões
sempiternas. Arcũ meũ po
nam in nubib⁹ celi et erit si/
gnum federis inter me et in/
ter terram. Tu. Lectio. iij.
Cũq3 obduxero nubibus
celum: apparebit arcus me⁹
in nubibus: ꝛ recordabor fe
deris mei qđ pepegi vobiscũ
ꝛ cum omni anima viuẽte q̃
carnem vegetat: et nõ erunt
vltra aque diluuij ad delen
dam vniuersam carnẽ. Erit
q3 arcus meus in nubibus
ꝛ videbo illu3: ꝛ recordabor
federis sempiterni quod pa
ctum est iter deum ꝛ omnez
animã viuentẽ vniuerse car
nis que ẽ sup terrã. Dixitq3
dñs ad noe. Hoc est signu3
feder⁹ qđ ꝯstitui inter me et
omnẽ carnẽ sup terram. T.
Nocte. xix. Lectio. j.
Erãt g̃ filij noe q̃ egres
si sunt de archa: sem cham ꝛ
iaphet. Porro cham ip̃e est
pr̃ chanaan. Tres isti sũt fi/
lij noe: ꝛ ab his disseminatũ
est oẽ gen⁹ hoim sup vniuer
sam terraz. Cepitq3 noe vir
agricola exercere terrã: ꝛ plã
tauit vineam. Bibensq3 vi/
nũ inebriatus est: ꝛ nudatus
iacuit in tabernacl'o suo. T.
Quod cu3 vidisset Leõ. ij.
chã pater chanaan verenda
q3 sc3 patris sui esse nudata:
nunciauit duob⁹ fratrib⁹ su
is foras At ꝟo sem ꝛ iaphet
palliũ imposuerũt hũer⁹ su/
is: ꝛ incedentes retrorsũ ope
ruerũt verẽda patris sui. Fa
ciesq3 eorum auerse erant et
patris virilia non viderunt.
Tu autem dñe. Lectio. iij
Euigilans aũt noe ex vino
cum didicisset que fecerat ei
filius suus minor: ait. Ma/
ledictus chanaan seruus ser
uoꝝ erit fratribus suis. Di/
xitq3. Benedictus domin⁹
deus sem: sit chanan seruus
eius. Dilatet deus iaphet
ꝛ habitet in tab̃naculis sem
sitq3 chanaan seruus eius.
Uixit autem noe post dilu/
uium trecentisquinquagin/
ta annis et impleti sunt oẽs
dies eius nongentoꝝ quin/
quaginta annoru3: ꝛ mortu
us est. Tu autem domine.

Nocte.xx. Leõ.j. Genes.io.

Hec sunt generatiões filiorꝫ noe: sem: cham: et iaphet. Natiqꝫ sunt eis filij post diluuiũ. Filij iaphet: gomer ⁊ magog ⁊ madai ⁊ iauan ⁊ tubal ⁊ mosoch et tyras. Porro filij gomer: assenez ⁊ riphat et thogorma. Filij aũt iauã: helisa ⁊ charsis cethim ⁊ dodanim. Ab his diuise sunt insule gẽtiuꝫ in regionibꝫ suis: vnusq̃sqꝫ ſm linguã suam ⁊ familias suas in nationibꝫ suis. Tu.

Filij aũt cham: chus ⁊ mesraym ⁊ phuth ⁊ chanaan. Filij aũt chus: saba euila ⁊ sabatha ⁊ regina ⁊ sabatacha. Filij regina: saba et dadan Porro chus genuit nẽroth. Ipse cepit esse potens in terra: ⁊ erat robust⁹ venator coram dño. Ab hoc exiuit ꝓuerbiuꝫ Quasi nẽroth robust⁹ venator coraꝫ dño. Fuit aũt principiũ regni eius babylon ⁊ arach ⁊ archad et chalanne: in terra sẽnaar De terra illa egressus est assur et edificauit niniuen et plateas ciuitatis et chale. Resen q̃qꝫ inter niuiuen ⁊ chale. Hec est ciuitas magna. At vero mesraym genuit ludin ⁊ anamim ⁊ laabim ⁊ neptuim ⁊ phetrusiꝫ ⁊ cessuim: de q̃bꝫ egressi sunt philistijm ⁊ capturim. Tu.

Nocte.xxj. Lectio prima.

Canaan aũt genuit sydonẽ primogenitũ suũ etheum ⁊ iebuseum ⁊ amorreum et gergeseũ ⁊ eueum ⁊ aracheũ cineum ⁊ aradium samarithen ⁊ amotheũ. Et per hos disseminati sunt populi chananeorꝫ. T. Le.ij.

Factiqꝫ sunt termini chanaan venientibꝫ a sydone ieraram vsqꝫ gazam: donec ĩgrediaris sodomã ⁊ gomorrã ⁊ adamam ⁊ seboym vsqꝫ iesa Hi sunt filij cham in cognationibꝫ ⁊ linguis ⁊ generationibꝫ terrisqꝫ gẽtibus suis. Tu autem. Lectio.iij.

De sem quoqꝫ nati sunt patre oĩm filiorꝫ heber fratre iaphet maiore. Filij sem helã ⁊ assur ⁊ arfaxat lud ⁊ aram Filij aram: hus et hul et gether et mes. At v̄ro arfaxat genuit sale: de quo ortus est heber. Natiqꝫ sunt heber filij duo. Nomen vni phaleg eo ꝙ in diebꝫ eius diuisa sit terra: ⁊ nomẽ fratris eius ie

ctan. Qui iectan genuit el/
modad ⁊ saleph ⁊ asermoth
iare ⁊ adurã et vzal et deela
⁊ hebal et abimahel saba et
ophir ⁊ euila ⁊ iobab. Oẽs
isti filij iectan. Tu. Nocte
Et facta ẽ xxij. Lcõ. i.
habitatio eoꝝ de mes/
sa ꝑgentibꝫ vsqꝫ sephar mõ/
tem orientalẽ. Isti sunt filij
sem ſm cognatiões ⁊ liguas
et regiones in gẽtibus suis.
He familie noe: iuxta popu
los ⁊ natõnes suas. Ab his
diuise sunt gẽtes in terra pꝰ
diluuiũ T. Gen. xi. ca. L. ij
Erat aũt terra labij vniꝰ et
sermonũ eorundẽ. Cũqꝫ ꝓ/
ficiscerent de oriente: inuene
rũt campũ in terra sennaar:
⁊ habitauerunt in eo. Dixit
qꝫ alter ad ꝓximũ suũ Veni
te faciamus lateres: ⁊ coqua
mus eos igni. Habuerũtqꝫ
lateres ꝓ saxis: ⁊ bitumen ꝓ
cemẽto: ⁊ dixerunt. Venite
faciamus nobis ciuitatez et
turrem cuiꝰ culmen ꝑtingat
vsqꝫ ad celũ ⁊ celebremꝰ no/
men nostrũ anteq̃ꝫ diuida/
mur in vniuersas terras. T
Descendit aũt dñs L. iij.
vt videret ciuitatem ⁊ turrẽ
quã edificabant filij adaꝫ: ⁊
dixit. Ecce vnꝰ est populus
⁊ vnũ est labium oĩbꝫ. Cepe
runtqꝫ hoc facere: nec desi/
stent a cogitatiõibꝫ suis do/
nec eas ope compleant. Ve
nite igit descẽdamus ⁊ ꝯfũ/
damus ibi linguam eoꝝ: vt
nõ audiat vnusq̃sqꝫ vocem
proximi sui. Atqꝫ ita diuisit
eos dñs ex illo loco in vni/
uersas terras: ⁊ cessaueruut
edificare ciuitatẽ. Et idcir/
co vocatũ est nomẽ loci illiꝰ
babel: qꝛ ibi confusum est la
bium vniuerse terre. Et indꝫ
dispsit eos dñs sup faciẽ cũ/
ctaꝝ regionũ. Tu autem.
Nocte. xxiij. Lcõ. i.
Hec sunt generatõnes
sem. Sem erat centũ anno/
rum qñ genuit arfaxat: bien
nio post diluuium. Vixitqꝫ
Sem postq̃ꝫ genuit arfaxat
quingẽtis annis. ⁊ genuit fi
lios ⁊ filias. Porro arfaxat
vixit trigintaq̃nqꝫ annis: ⁊
genuit sale. Vixitqꝫ arfaxat
postq̃ꝫ genuit sale trecẽtistri/
bus annis: ⁊ genuit filios et
filias. Tu autẽ Lectio. ij.
Sale q̃ꝫ vixit triginta ãnis:
⁊ genuit heber. Vixitqꝫ sale
postq̃ꝫ genuit heber q̃drin/
gentistribꝫ annis ⁊ genuit fi

lios et filias. Uixit autē be/
ber trigintaq̄ttuor annis:et
genuit phalech. Et vixit be
ber postq̄ genuit phalech q̄
dringētistrigintatribꝫ ānis:
ꝛ genuit filios et filias. Tu
Uixit quoqꝫ pha Leō.iij
lech triginta annis:ꝛ genu/
it reu Uixitqꝫ phalech post
q̄ genuit reu ducētisnouem
annis:ꝛ genuit filios et fili/
as. Uixit aūt reu trigitaq̄n/
qꝫ annis: et genuit saruch.
Uixit q̄ꝫ reu postq̄ genuit
saruch ducētisseptem annis
et genuit filios et filias. Ui/
xit autem saruch triginta an
nis ꝛ genuit nachor Tu au
tem domine nostri miserere

Nocte.xxiiij. Leō.j.

Uixitqꝫ saruch postq̄
genuit nachor ducētis ānis:
ꝛ genuit filios et filias. Ui/
xit aūt nachor vigintinouē
annis:ꝛ genuit thare. Uixit
qꝫ nachor postq̄ genuit tha
re centū decem ꝛ nouem an/
nis:et genuit filios et filias.
Uixitqꝫ thare septuaginta
annis:ꝛ genuit abram ꝛ na
chor ꝛ aram. Tu. Leō.q.
Hæ sūt aūt generatiōes tha
re. Thare genuit abrā:na/
chor ꝛ aram. Porro arā ge
nuit Loth. Mortuusqꝫ est
aram ante thare patrē suuꝫ
in terra natiuitatꝭ sue in bur
chaldeorum. Duxerunt aūt
abrā ꝛ nachor vxores. No/
men vxoris abram sarai. et
nomen vxoris nachor mel/
cha filia arā patris melche
ꝛ patris iesche. Tu. Leō.iij
Erat autē sarai sterilis:nec
habebat filios. Tulit itaqꝫ
thare abram filium suum:et
loth filiū aram filiū filij sui.
ꝛ sarai nurū suā vxorē abrā
filij sui et eduxit eos de bur
chaldeoꝝ vt irent in terram
chanaan. Ueneruntqꝫ vsqꝫ
aran ꝛ habitauerunt ibi. Et
facti sunt dies thare ducēto/
rum q̄nqꝫ annoꝝ:ꝛ mortuꝰ
est in aran. Tu autem dñe.

Nocte.xxv. Leō.j. Heñ.ij.

Dixit autē dominꝰ ad
abram. Egredere de
terra tua ꝛ de cognatiōe tua
ꝛ de domo patris tui:ꝛ veni
in terram quaꝫ mōstrauero
tibi. Faciamqꝫ te in gentem
magnā:ꝛ bñdicā tibi et ma/
gnificabo nomen tuū:eriſqꝫ
benedictus. Benedicā bene
dicētibꝫ tibi:ꝛ maledicā ma
ledicētibꝫ tibi:atqꝫ in te bñ/
dicent vniuerse cognatiōes

terre. Egressus ē itaqz abrā sicut p̄ceperat ei dñs: et iuit cum eo loth. Tu. Lectō. ij. Septuagintaq̄nqz annorū erat abram: cū egrederet̄ de aran. Tulitqz sarai vxorez suam: ⁊ loth filiū fratris sui vniuersamqz substātiā quā possederant: ⁊ aias quas fecerant in aran: ⁊ egressi sunt vt irēt in terrā chanaan. Cūqz venissent in eā: ptransiuit abram terrā vsqz ad locum sichem: ⁊ vsqz ad cōuallē illustrem. Chananeus autez tūc erat in terra. T. Lcō. iij. Apparuit aūt dñs abram: ⁊ dixit ei. Semini tuo dabo terrā hāc. Qui edificauit ibi altare dño q̄ apparuerat ei: ⁊ inuocauit ibi nomē eius Et inde trāsgrediēs ad mōtem q̄ erat ꝑ orientē bethel tetendit ibi tabernaculū suū ab occidente habēs bethel: ⁊ ab oriente hay. Edificauit qz ibi altare dño: et inuocauit nomē eius. Perrexitqz abram vadēs: ⁊ vltra ꝑgrediens ad meridiē. Tu autē.

In nocte. xxvi. Lectō. j. Facta est aūt fames in terra. Descēditqz abram in egyptum: vt pegrinaret̄ ibi. Preualuerat enim fames in terra. Cūqz prope esset vt ingrederetur egiptum: dixit sarai vxori sue. Noui q̄ pulcra sis mlier: et q̄ cum viderint te egiptij dicturi sūt: vxor illius est: ⁊ interficient me ⁊ te reseruabūt. Dic ergo obsecro te q̄ sozor mea sis: vt bene sit mihi ꝓpter te: ⁊ viuat anima mea ob gratiam tui. Tu autem domine no.

Cum itaqz Lectio secūda ingressus esset abram egiptum: viderunt egiptij mulierem q̄ esset pulcra nimis. Et nunciauerūt principes pharaoni: et laudauerūt eā apd illum. Et sublata est mulier in domum pharaonis: abrā vero bene vsi sunt ꝓpter illam. Fuerūtqz ei oues et boues et asini ⁊ serui et famule ⁊ asine ⁊ cameli Tu autem domine nostri mi. Lectio

Flagellauit autem tertia. dominus pharaonem plagis maximis et domū eius ꝓpter Sarai vxorem Abram. Uocauitqz pharao abrā: ⁊ dixit ei. Quidnaz est hd qd̄ fecisti mihi. Quare nō indicasti mihi q̄ vxor tua esset. Quam ob cām dixisti

esse sororem tuã: vt tollerem
mihi eam in vxorẽ. Nũc igi
tur ecce ꝯiũx tua: accipe eaꝫ
ꝛ vade. Precepitqꝫ pharao
sup abram viris ꝛ deduxe-
runt eũ ꝛ vxorem eiꝰ: ꝛ oĩa q̃
habebat. Tu autẽ. Nocte
xxvij. Lectio. i. Gen. 13. cap.
Ascendit ḡ abram de
egypto ipse ꝛ vxor eiꝰ:
ꝛ oĩa q̃ habebat: ꝛ loth cum
eo: ad australeꝫ plagã. Erat
aũt diues valde in possessio
ne auri ꝛ argẽti Reuersusqꝫ
est ꝑ iter quo venerat a meri
die in bethel: vsqꝫ ad locum
vbi priꝰ fixerat tabernaculũ
inter bethel ꝛ hay. in loco al
taris qđ fecerat prius: ꝛ inuo-
cauit ibi nomẽ dñi. T. L. ij
Sed et loth q̃ erat cũ abraã
fuerũt greges ouiũ armenta
ꝛ tabernacl'a: nec poterat eos
cape terra vt habitarẽt siml'
Erat q̃ppe substantia eoruꝫ
multa: et nequibant habita
re cõmuniter. Unde facta ẽ
rixa inter pastores gregum
abram ꝛ loth. Eo aũt tẽpo-
re chananeus ꝛ pheresеꝰ ha
bitabant in illa terra. Tu.
Dixit ergo abrã Lctõ. iij.
ad loth. Ne q̃so sit iurgiũ in
ter me et te: et inter pastores
meos ꝛ pastores tuos. Fra-
tres em̃ sumus Ecce vniuer
sa terra coram te est: recede a
me: obsecro. Si ad sinistraꝫ
ieris ego dextrã tenebo. si tu
dextram elegerꝫ: ego ad sini-
stram ꝑgam. Tu aũt dñe.
Nocte. xxviij. Lcõ. i.
Eleuatꝫ itaqꝫ Loth o-
culis vidit oẽm circa regio-
nem iordanis q̃ vniuersa ir-
rigabat' anteq̃ꝫ sꝫuerteret do
minus sodomã et gomorrã
sicut ꝑadisus dñi: ꝛ sicut egy
ptus venientibus in segor.
Elegitqꝫ sibi loth regioneꝫ
circa iordanem: ꝛ recessit ab
oriẽte. Diuisiqꝫ sunt alteru-
trũ a fratre suo. Tu. Lcõ. ij
Abram habitauit in terra
chanaan. Loth v̄o moratꝰ
est in opidis q̃ erãt circa ior
danem: et habitauit in sodo
mis Homies aũt sodomite
pessimi erant ꝛ pctõres corã
dño nimis. Dixitqꝫ dñs ad
abrã: postq̃ꝫ diuisus ẽ ab eo
loth. Leua ocl'os tuos in di
rectũ ꝛ vide a loco in q̃ nunc
es: ad aq̃lonem ꝛ meridiem
ad orientem et occidentem.
Oẽm terrã quã ꝯspicis tibi
dabo ꝛ semĩ tuo vsqꝫ in sem
piteruũ. Faciãqꝫ semẽ tuum

sicut puluerē terre. Lec.iij.
Si q̄s potest hoīm nūerare
puluerē terre: semē q̄z tuum
nūerare poterit. Surge g̃ et
pambula terrā in lōgitudīe
⁊ in latitudīe sua: q⁊ tibi da/
turus sum eā. Mouens igit̄
tabernaculū suū abrā venit
et habitauit iuxta cōuallem
mābre: q̄ est in hebron. Edi
ficauitq̄z ibi altare dño. T.
Gen.14. Nocte.xxix. Le.j.
Factū est aūt in illo tpe
vt amraphel rex senna
ar: ⁊ arioth rex ponti: et cho/
dorlaomor rex elamitarū et
thadal rex gentiū: inirēt bel/
lum ꝯ basa regem sodomo/
rū ⁊ ꝯtra bersa regē gomor/
re ⁊ ꝯ sennaar regē adame.
⁊ ꝯ semeber regē seboym: cō
traq̄z regē bale ipa est segor
Oēs hi cōuenerunt in vallē
siluestrē que nūc est mare sa
lis. Duodecim em̄ annis ser
uierāt chodorlaomor. ⁊ ter/
ciodecimo anno recesserunt
ab eo. Tu autē. Lectio.ij.
Igit̄ quartodecio anno ve/
nit chodorlaomor ⁊ reges q̄
erāt cū eo: ⁊ pcusserūt rapha
ym in astaroth ⁊ carnaim ⁊
zuzim cū eis: ⁊ emim in sau
he cariathaim et chorreos ī
montibꝰ seyr vsq̄z ad campe
stria pharan q̄ est in solitudi
ne. Reuersiq̄z sūt ⁊ venerūt
vsq̄z ad fontē masphat. ipa
est cades: ⁊ pcusserūt oēm re
gionē amalechitaꝝ et amor
reoꝝ q̄ habitabāt in asason/
thamar. Tu aūt. Lcō.iij.
Egressi sunt rex sodomo/
rū ⁊ rex gomorre rexq̄z ada/
me ⁊ rex seboim: necnō ⁊ rex
bale q̄ est segor: et direxerūt
aciē contra eos in valle silue
stri: scz aduersus chodorlao
mor regem elamitaꝝ et tha
dal regē gentiū ⁊ amraphel
regē sennaar ⁊ arioth regem
pōti: q̄tuor reges aduersus
quinq̄z Vallis aūt siluestris
habebat puteos multos bi
tuminis. Tu. Nocte.xxx.
Itaq̄z rex so Lectō.j.
domoꝝ ⁊ rex gomorre
terga verterūt ceciderunt q̄z
ibi: ⁊ q̄ remāserāt fugerūt ad
montē. Tulerūt aūt omnez
substantiā sodomorū et go/
morreoꝝ et vniuersa q̄ ad ci
bum ptinent: ⁊ abierūt: nec
non ⁊ loth et substantiā eiꝰ
filium fratris abram q̄ habi
tabat in sodomis. T. Le.ij.
Et ecce vnus qui euaserat
nūciauit abrā hebreo q̄ ha/

bitabat in cõualle mambre amorrei fratris eschol ⁊ fratris aner. Hi em̃ pepegerãt fedus cũ abram. Qd cũ audisset abrã captuz videlicet loth fratrẽ suũ: nũerauit expeditos vernaclos suos trecentos decẽ ⁊ octo: ⁊ ꝑsecut⁹ ẽ eos vsqꝫ ad dan. T. L.iij.

Et diuisis socijs irruit sup eos nocte. Percussitqꝫ eos ⁊ ꝑsecut⁹ est vsqꝫ hoba ⁊ phenicen: q̃ est ad leuã damasci Reduxitqꝫ oẽm substantiã ⁊ loth fratrẽ suũ cũ substantia illius: mlieres q̃z ⁊ populum. Tu. Nocte.xxxj. L.j.

Egressus est aũt rex sodomoꝝ in occursuz ei⁹ postq̃ꝫ reuersus ẽ a cede chodorlaomor et regũ qui cũ eo erant in valle sabe q̃ est vallis regis. At vero melchisedech rex salem ꝓferẽs panez ⁊ vinũ: erat em̃ sacerdos dei altissimi: bñdixit ei ⁊ ait Benedict⁹ abrã de excelso q̃ creauit celũ ⁊ terrã: ⁊ bñdictus deus excelsus q̃ ꝓtegẽte hostes in manib⁹ tuis sunt. Et dedit ei decimas ex oĩb⁹. T.

Dixit aũt rex sodomoꝝ ad abram. Da mihi animas: cetera tolle tibi. Lectio.ij

Qui respondit ei. Leuo manum meã ad dñm deum excelsum possessorem celi ⁊ terre q̃ a filo subtegminis vsqꝫ ad corrigiã calige nõ accipiam ex omnib⁹ que tua sunt: ne dicas. ego ditaui abrã exceptis his que comederũt iuuenes ⁊ partib⁹ viroꝝ q̃ venerunt mecũ. aner: eschol et mambre. Isti accipient partes suas. Tu autem domi. Lcõ.iij. Genesis.i5. capitu.

Nis ita transactis fact⁹ est sermo dñi ad abrã ꝑ visiõez dicens. Noli timere abram Ego ꝓtector tuus: ⁊ merces tua magna nimis. Dixitqꝫ abram. Domine deus quid dabis mihi. Ego vadã absqꝫ liberꝫ: et filius ꝓcuratoris domus mee iste damasc⁹ eliezer. Addiditqꝫ abrã. Mihi autem nõ dedisti semẽ: et ecce vernaculus me⁹ heres meus erit. Statimqꝫ sermo dñi factus est ad eum dicẽs. Non erit hic heres tu⁹: sed qui egredietur de vtero tuo ip̃m habebis heredez. Eduxitqꝫ eũ foras: ⁊ ait illi. Suspice celum: et nũera stellas si potes. Et dixit ei. Sic erit semen tuum. Tu autez dñe.

Nocte. xxxij. Lectō. j.

Credidit abram deo. ⁊ reputatum est illi ad iustici/am. Dixitq; ad eū. Ego domin⁹ q̄ eduxi te de hur chal/deorum vt darem tibi terrā istam et possideres eam: at il le ait. Domine deus: vnd̄ scire possum ꝙ possessurus suꝫ eam. Et respondit domin⁹. Sume mihi inquit vaccaꝫ triennē ⁊ capram trimam et arietem annoꝝ trium: turturem quoq; ⁊ columbā. Qui tollens vniuersa hec: diuisit ea per mediuꝫ: ⁊ vtrasq; partes contra se altrinsecus posuit. Aues autem non diuisit. Descenderūtq; volucres super cadauera: et abigebat eas abram. Tu aūt. Lcō. ij

Cunq; sol occūberet sopor irruit super abram: ⁊ horror magnus ⁊ tenebrosus inuasit eum. Dictumq; est ad eū Scito prenoscens ꝙ pegrinum futurū sit semen tuū in terra non sua ⁊ subijciēt eos seruituti: ⁊ affligēt q̄dringē/tis annis. Verūtamen gentem cui seruituri sunt ego iudicabo: ⁊ post hec egredientur cum magna substantia. Tu autez ibis ad patres tuos in pace: sepultus in senectute bona. Generatōne aūt quarta reuertētur huc. Necdum em̄ complete sunt iniq̄tates amorreoꝝ vsq; ad presens tempus. Tu. Lcō. iij.

Cum ergo occubuisset sol: facta est caligo tenebrosa: et apparuit clibanus fumans: ⁊ lampas ignis transiens inter diuisiones illas. In die illo pepigit dominus fedus cum abram dicens. Semini tuo dabo terram hanc a fluuio egypti vsq; ad fluuiū magnum eufraten: cineos ⁊ ceneseos cethmoneos ⁊ etheos ⁊ phereseos raphaim q̄ꝫ et amorreos chananeos et gergeseos ⁊ iebuseos. Tu.

Nocte. xxxiij. L. j. Gen. 16.

Igitur sarai vx/ cap. or abram non genuerat sibi liberos: sꝫ habēs ancillam egyptiā nomīe agar: dixit marito suo. Ecce conclusit me dominus ne parerem: ingredere ad ancillam meam: si forte saltem ex illa suscipiam filios. Cunq; ille acquiesceret deprecanti: tulit agar egyptiam ancillam suam post annos decez q̄ꝫ habitare ceperāt in terra

chanaan: et dedit eam viro
suo vxorē Qui ingressus est
ad eā. At illa cōcepisse se vi/
dens: despexit dñam suā. T
Dixitqz sarai ad Lctō.ij.
abram. Iniq̄ agis cōtra me
Ecce dedi ancillā meā in si/
nū tuū: q̄ videns ꝙ cōceperit
despectui me habet Judicet
dñs inter me ⁊ te. Cui rñdit
abram. Ecce ait ancilla tua
in manu tua ē vtere ea vt li/
bet. Tu autem. Lectio.iij
Affligēte i gīt eam sarai fu
gam iniit. Cunqz inuenissz
eam angelus dñi iuxta fon/
tem aque in solitudine que ē
in via sur in deserto: dixit ad
illā. Agar ancilla sarai vnd
venis: ⁊ q̄ vadis. Que rñdit
A facie sarai dñe mee ego fu
gio. Dixitqz ei angelus dñi.
Reuertere ad dñam tuaz et
hūiliare sub manu illi⁹. Et
rursum. Multiplicās inq̄t
multiplicabo semē tuū ⁊ nō
nūerabit̄ pre multitudie Ac
deinceps. Ecce ait cōcepisti
et paries filiū: vocabisqz no
men eius ysmahel: eo ꝙ au/
dierit dñs afflictionē tuam.
Hic erit ferus hō. Manus
eius cōtra oēs: et man⁹ oim
ꝯtra eum: et e regiōe vniuer
soꝝ fratrū suoꝝ figet taber/
nacula. Tu autem domie.
Nocte.xxxiiij. Lcō.ij
Vocauit aūt agar no/
men dñi q̄ loquebat̄ ad eaz:
tu de⁹ q̄ vidisti me. Dixit em̄
Profecto hic vidi posterio
ra videntis me. Propterea
appellauit puteū illū: puteū
viuētis ⁊ vidēt̄ me. Ip̄e est
inter cades ⁊ barath. Pepe
ritqz agar abre filiū: q̄ voca
uit nomen ei⁹ ysmael. Octo
ginta ⁊ sex annoꝝ erat abrā
qñ peperit ei agar ysmahelē
Tu autez. Lcō.ij. Gen.17.
Postq̄z v̄o nonagita et no
uem annoꝝ esse cepat appa
ruit ei deus: dixitqz ad eum
Ego de⁹ op̄s. Ambula co/
ram me: et esto pfect⁹. Po/
nāqz fedus meū inter me et
te: et mltiplicabo te vehemē
ter nimis. Cecidit abrā pn⁹
in faciē. Dixitqz ei de⁹. Ego
sum et ponā pactū meū tecū
erisqz pater mltaꝝ gentium
Nec vltra vocabit̄ nomen
tuum abrā sed appellaber/
abraam: qz patrē mltaꝝ gē/
tium constitui te. Faciāqz te
crescere vehemētissime ⁊ po
nam te in gētib⁹: regesqz ex
te egredient̄. Et statuam pa

detrahe festina predare. qꝛ an
teq̄ sciat puer vocare patrem
suū ⁊ matrē suā auferet̄ forti/
tudo damasci et spolia sama
rie coram rege assyrioꝝ Hec.
Ad laudes an̄ Rorate celi de
super et nubes pluant iustum
aperiatur terra et germīet sal
uatorem. ps̄ ferial. an̄ Emit/
te agnū dn̄e dn̄atorē t̄re de pe
tra deserti ad montem filie sy
on. an̄ Ut cognoscamus dn̄e
in terra viā tuā in om̄ib⁹ gen/
tibus salutare tuum. an̄ Da
mercedem dn̄e sustinentibus
te vt prophete tui fideles inue
niant̄. an̄. Lex ꝑ moysen da/
ta est gratia et veritas ꝑ iesuꝫ
christum facta est. Capl'm ⁊
coll' de dn̄ica. Sup̄ bened̄ an̄
Tu bethleem terra iuda non
eris minima in principib⁹ iu
da. ex te ei exiet dux qui regat
populū meum israel. Suffra
gia consueta Sup̄ mag'ā. O
quale euenerit Suffragia cō/
sueta. Feria quarta Lectio. I

ET adiecit dn̄s loq̄ ad
me adhuc dicēs Pro eo
q̄ abiecit populus iste aquas
syloe que vadūt cum silentio
⁊ assūpsit magis Rasin et fi/
liū Romelie. ꝓpt̄ hoc ecce ad/
ducet dn̄s sup̄ eos aquas flu/
minis fortes ⁊ multas regem
assyriorū et oēm gl'am ei⁹. Et
ascēdet sup̄ om̄es riuos ei⁹ :⁊
fluet sup̄ vniuersas ripas ei⁹:
⁊ ibit ꝑ iudam inundans et
trāsiēs vsq̄ ad collū veniet: ⁊
erit extēsio alarū eius implēs
latitudinē terre tue o emanu/
el. Hec dicit dn̄s. Lcō scd̄a.
Congregamini populi ⁊ vin
cimini ⁊ audite vniuerse ꝓcul
terre. Confortamini ⁊ vinci/
mini ⁊ accingite vos ⁊ vinci/
mini inite consiliū ⁊ dissipa/
bitur: loquimī verbū et nō fi/
et qꝛ nobiscū d̄s. Hec enī ait
dn̄s ad me. Sic̄ in forti ma/
nu erudiuit me ne irem in via
populi huius dicēs Nō dica
tis coniuratō. Om̄ia em̄ que
loquit̄ populus iste cōiuratō
est. Et timorē eius ne timea/
tis neq̄ paueatis Hec dicit.
Dn̄m exercituū Lctō tertia.
ip̄m sanctificate ⁊ ipse pauor
vester ⁊ ip̄e terror vester: ⁊ erit
vobis in sanctificatōem: in la
pidē aūt offensiōis ⁊ in petrā
scandali duabus domib⁹ isrl'.
in laqueū ⁊ ruinā habitātib⁹
hierusalē. Et offendent ex eis
plurimi et cadēt ⁊ conterētur
irretient̄ ⁊ capient̄ Hec dicit
Ad laudes an̄ Ecce deus no
ster ⁊ expectauimus eū ⁊ sal/
uabit nos all'a. ps̄ feriales ā.
Prophete p̄dicauerunt nasci
saluatorē de virgīe maria. an̄
Spūs dn̄i sup̄ me euāgeliz at̄
paupibus misit me. an̄ Ecce
veniet dn̄s vt sedeat cū prin/
cipibus ⁊ soliū gl'ie teneat. an̄

Annũciate populis. et dicite ecce deus saluator noster veniet. Super bñdi. añ. Propter syon non tacebo donec egrediatur vt splendor iustus ei⁹ Suffragia consueta. Super mag. añ O quale euenerit. Suffragia consueta. Feria. v Sermo beati augusti. epi l. I.

Legimus sanctũ moysẽ populo dei p̃cepta dantem vbi dixit: Audi israel dominus deus tuus deus vn⁹ est. Non põt esse maior: nõ potest esse minor: non p̃t numerari dicente ꝓpheta dauid Magnus dñs noster ⁊ magna virtus eius: ⁊ sapientie eius non est numerus. Optime nostis ista fratres charissimi qui corde fortiter tenetis catholicaꝫ veritatẽ. Audite tamẽ breuit̃ qđ adiuuante dño ꝓposui explanãdum. Tu aũt. Lectõ ij

Deus vnus est pater: đs vn⁹ est filius: deus vnus est spũs sanctus. Non tres dij sꝫ vn⁹ est deus. Tres in vocabulis: vnus in deitate substãtie. Sꝫ dicit mihi hereticus: Ergo si vnum sũt om̃es sũt incarnati nõ ad solũ christũ ꝑtinet caro Nẽpe alid est aĩa: alid est rõ: ⁊ tñ i aĩa ẽ rõ: ⁊ vna est aĩa. sꝫ aliud anima agit: aliud ratio. Anima viuit: ratio sapit: ⁊ ad animã ꝑtinet vita. ⁊ ad rõem ꝑtinet sapientia: ⁊ cũ vnũ sint anima sola suscipit vitam: rõ sola suscipit sapiam: ⁊ tñ nec anima sine rõe: nec rõ sine aĩa Tu autẽ domine. Lectio. iij.

Sic ⁊ pater et filius licꝫ vnũ sint et vnus deus sint: ad christuꝫ solũ ꝑtinet caro: sicut ad solam rationẽ ꝑtinet sapiẽtia. licet nõ recedat ab aĩa. Ad laudes añ De syon veniet dominus om̃ipotẽs vt saluuꝫ faciat populũ suuꝫ ps̃ feriales. añ. Conuertere dñe aliquãtulum ⁊ ne tardes venire ad seruos tuos. añ. De syon veniet qui regnatut⁹ ẽ emanuel magnum nomen eius Añ Ecce deus meus ⁊ honorabo eum deus pacis mee ⁊ exaltabo eũ Añ Dñs legifer noster dominus rex noster ip̃e veniet ⁊ saluabit nos. Sup bñdict⁹ añ. Vigilate animo in proximo est dominus deus noster. P⁹ primũ bñđ. añ. Ecce ancilla dñi fiat mihi ꝑm verbum tuum. ꝟ. et collecta de dña. Deinde de sanctis. Sup mag. añ O q̃le euener̃. Suffra. ꝯsue. Feria vi Sermo b. aug. L. I.

Vos inq̃ꝫ conuenio o iudei qui vsq̃ꝫ in hodiernũ diẽ negastis filium dei: Nõne vox vestra est illa quãdo eũ videbatis miracula facientẽ. atq̃ꝫ temptantes dicebatis q̃ usq̃ꝫ animas nostras suspendis si tu es christus dic nob

palam. Ille aũt vos ad consi
derationem miraculoꝝ mitte
bat dicens Opera que ego fa
cio ipsa testimoniũ ꝑhibent ꝺ
me vt christo testimoniũ dice
rent non verba sed facta Vos
aũt nõ agnoscẽtes saluatorez
qui operabatur salutẽ in me-
dio terre vestre adijcientes in
malo aistis: Tu de tripo testi
moniũ dicis: testimoniũ tuuz
non est verum. Tu. Lcõ scda
Sed ad hec ille quid vob re-
sponderit aduertere noluistis
Nonne scriptũ est in lege vr̃a
ꝙ duorum hominũ testimoni
um verũ sit. Preuaricatores
legis intendite legez testimo-
nium queritis de christo. In
lege vestra scriptũ ẽ ꝙ duoruz
hominũ testimoniũ veruz sit.
Procedant ex lege nõ tm̃ duo
sed etiã plures test s christi et
cõuincant auditores legꝫ nec
factores. Dic esaia testimo-
niũ christo Ecce inquit virgo
in vtero concipiet et pariet fi-
lium ⁊ vocabitur nomen eius
emanuel quod est interp̃tatũ
nobiscum deus. Tu. Lcõ iij.
Accedat et alius testis: dic ⁊
tu hieremia testimõiũ christo
Hic est inquit deus noster: et
non estimabitur alius absqꝫ
illo qui inuenit omnẽ viam sci
entie ⁊ dedit eaz iacob puero
suo ⁊ israel dilecto sibi. Post
hec in terris visus est ⁊ cũ ho-
minibꝫ conuersatus est. Ecce
duo testes idonei ex lege vr̃a:
ex quorum testimonio nõ sunt
compuncta corda vestra. Sz
alij atqꝫ alij ex lege christi te-
stes introducant̃ vt frõtes du
rissime inimicorum conteran
tur. Veniat ⁊ ille Daniel san
ctus iuuenis quidem etate: se
nior vero scientia ac mansue-
tudine conuincat om̃es falsos
testes. Sicut conuicit seniores
impudicos ita suo testimõio
christi conterat inimicos Dic
sancte Daniel: dic de christo
quod nosti. Cum venerit in-
quit sanctus sanctorum cessa
bit vnctio vestra. Tu Ad lau
des añ. Constantes estote vi
debitis auxilium dñi supvos
Psalmi feriales añ Ad te do
mine leuaui animã meam ve-
ni ⁊ eripe me domine ad te cõ
fugi. añ. Veni domine ⁊ no-
li tardare relaxa facinora pleb̃
tue israel. añ. Deus a libano
veniet ⁊ splẽdor eius sicut lu-
men erit. añ. Ego aũt ad do-
minũ aspiciã ⁊ expectabo deũ
saluatorem meum. Capitu-
lum dominicale. Super bene
dictus añ Quomõ fiet istud
qm̃ virũ nõ cognosco ãgele ꝺi
Collca ꝺ dña. Post primuz
bñ. fuffra. de sãctis. Ad vs̃ ca
nit̃ de vigilia vigilie. Sabba
to si nõ fuerit vigilia dñi lege
tur vt supra sabbato quattu-

or tpm. Ad laudes pma añ.
iij. et. v. ⁊ sup bñd de laud illi⁹
ferie in quā cadit vigilia dñi.
Sed añ secūda Veniat iterꝝ
angelus tuus ⁊ doceat nos vi
as tuas domine. psalmi feri-
ales Quarta añ Expectetur
sicut pluuia eloquiū dñi ⁊ de
scendet sup nos sicut ros de⁹
noster. Si vero vigilia dñi ca
dit in dñicā tūc laudes dicū-
tur sabbato hoc mō. añ. Ec-
ce deus noster. vt s̄. ps̄ serial
Añ. Veniat iterū. añ. Para
tus esto israel in occursū dñi:
qm̄ venit. an Expectetur. añ.
Propter syon vt s̄. Sup bñ.
añ Om̄is vallis vt s̄. Cap̄.
et col. de feria. Post primum
bñ. añ. Quō fiet vt s̄ plixior.
Deinde de sanctis. Si vero
fuerit vigilia dñi legetur vt in
registro. Si B. In vigilia vi
gilie ad vs̄ p̄s fe. cū suis añis
Propter syon nō tace-
bo ⁊ ꝓpter hierl'm nō quiescaz
donec egrediat̄ vt splēdor iu-
stus eius ⁊ saluator ei⁹ vt lā-
pas accendatur. D. R. De il
la occulta habitatōe sua egres
sus ē filius dei. Descendet vi-
sitare et cōsolari om̄es q̄ eum
de toto corde desiderabāt. ℣.
Ex syon species decoris eius
deus noster manifeste veniet.
Descendet Gl'ia. Descendet.
Hym. Conditor al. ℣. Cō
stantes estote: videbitis auxi
liū dñi sup vos. Sup mag. ā.
O hierl'm ciuitas regis sūmi
leua in circuitu oculos tuos ⁊
vide dñm deū tuuz qꝛ veniet
soluere te a vinculis. Collcā
Deus qui nos redemptiōis
nr̄e annua expectatione letifi-
cas p̄sta vt vnigenitū tuū, quē
redemptorē leti suscipimus:
venientē q̄z iudicē securi vide
amus Dñm. Nulla suffragia
Ad completor̄. sicut hucvsq̄.
In vigilia na. dñi Inuit̄ Ho
die scietis qꝛ veniet domin⁹.
Et mane videbitis gl'iam e⁹
ps̄. Venite exultem⁹ domio
Nocturnus ferialis cū suis ā.
℣. Crastina die delebit̄ iniq̄
tas terre. Et regnabit sup nos
saluator mundi. Scdm ma.
In illo tpe: Cū esset de
sponsata mater iesu ma
ria ioseph anteq̄z cōuenirēt in
uenta est ī vtero habēs de spi
ritu sctō. Et reliq̄. Ol'ia ori-
Cum despōsata esset genis.
mater eius maria ioseph: que
fuit necessitas vt desponsata
esset maria ioseph nisi ꝓpterea
quatinus hoc sacramentū di
abolo celaret̄: ⁊ ille malignus
fraudis cōmēta aduersus de-
sponsatā virginē nulla penit⁹
inuenissz. Vel ideo fuerat de
sponsata ioseph vt nato infan
ti vel ip̄i marie curā videretur
gerere Joseph: siue in egyptū
iens: vel inde denuo veniens:

ideo desponsata fuit Joseph
nō tñ ī ꝯcupiscētia iuncta. T.
℟. Sanctificamini hodie et
estote parati. Quia die crasti
na videbitis maiestatē dei in
vobis. ℣. Hodie scietis quia
veniet dñs ⁊ mane videbitis
gloriam eius Quia. Lectō ij
Mater inquit eius immacu
lata mr̄ incorrupta mater in-
tacta mater eius. Cuius ei⁹
mater dei vnigeniti dñi ⁊ re-
gis oīm plasmatoris ⁊ creato
ris cūctoꝝ illius qui in excelꝭ
sine mr̄e: ⁊ in terra sine pr̄e ip̄i
us qui in celis ꝭm deitatē ī si
nu ē pr̄is: ⁊ in terris ꝭm corpo
ris susceptōem sinu ē matris.
O magne admiratōnis gra-
tia. O inenarrabilis suauitas
O ineffabile magnūq; sacra
mentū. Ip̄a eadēq; virgo ip̄a
⁊ mr̄ dñi ip̄a genitrix ip̄a eius
ancilla: plasmatio eius ip̄a q̄
genuit. Tu aūt. ℟. Constā-
tes estote videbitis auxilium
dñi sup̄ vos iudea ⁊ hierl̄z no
lite timere. Cras egrediemī:
⁊ dñs erit vobiscū. ℣. Vos q̄
in puluere estis expergiscimi-
ni ⁊ laudate: ecce dñs veniet
cū salute. Cras Lectio tercia
Quis vnq̄ ista audiuit: q̄s
vidit talia: quis hoc excogita
re potuit vt mater virgo esset
intacta generaret: que ⁊ virgo
permāsit ⁊ genuit. Sicut em̄
quondā rub⁹ cōburi videbat̄.
⁊ ignis eū nō tāgebat: ⁊ sicut
tres pueri in camīo inclusi ha
bebātur: ⁊ tamen eos nō lede
bat incēdiū nec odor fumi e-
rat in eis vel quēadmodū da
niel intra lacum leonū inclu-
so claustris nō aptis allatuz
est ei prandiū ab abachuc ita
⁊ hec sancta virgo genuit dñm
sed intacta p̄mansit. Mater
effecta ē: sed virginitatē nō a-
misit: genuit infantem: ⁊ vt di
ctū est virgo permansit. Tu.
℟. Sāctificami filij israel di
cit dñs: in die enī crastina de-
scēdet dñs. Et auferet a nob̄
oēm languorē. ℣. Ecce domi
nus veniet vt saluos nos faci
at ⁊ illuminet abscōdita tene
brarū Et auferet a Gloria Et
Te deū laudamus nō dicitur
nec ℟ repetitur. ℣. Crastina
die erit vob̄ salus Dicit domi
nns deus exercituū. Ad lau.
Hodie scietis qꝛ veniet dñs ⁊
mane videbitis gloriā eius.
Psalmi feriales. añ. ij. ⁊. iij.
de laud̄ illius ferie in quaz ca
dit vigilia dñi. añ. Crastina
die delebitur iniquitas terre:
⁊ regnabit super vos saluator
mundi. añ Leuate capita ve
stra ecce a ꝓpinquabit redem-
ptio nostra. Hym. Vox cla
ra. Cap̄. sicut in vesperis. ℣.
Constantes estote vt s̄ ī ve-
ves. Sup̄ bñd̄. añ. Joph
fili dauid noli timere acciper̄

mariam coniugem tuam. qđ
enī in ea natum est de spū san
cto est alleluia. Collecta đ do
mina:nec preces dicūtur: nec
suffragia. Ad primā añ Sci
tote qr ppe est regnuz dei amē
dico vobis quia nō tardabit.
Cap̄. Propter syon non tace
bo vt s̄. R̄. Christe fili dei ℣
Crastina die delebitur. Pre
ces solite sine genuflexione et
sine psalmo Miserere. Coll.
Deus qui nos redemptionis.
vt supra. Sequitur Exulta/
bunt sancti cū ceteris. Ad ter
tiam añ Crastina die. vt s̄ in
laudibus. Capl'm z collecta
sicut in vesperz. R̄. Hodie sci
etis quia veniet dñs. Hodie.
℣. Et mane videbitis gloriā
eius Hodie Gloria Hodie.
℣. Crastina erit. Ad sextam
añ Crastina erit vobis salus
dicit dominus deus exercitu
um. Cap̄. z collecta vt supra.
R̄. Constantes estote: vide/
bitis auxilium. Constan.
℣. Domini/super vos. Cōstā
tes. Gloria Constantes. ℣.
Hodie scietis. Ad nonā añ.
Leuate capita vestra vt s̄. R̄
Crastina die delebitur iniqui
tas terre. Crastina. ℣ Et re
gnabit super nos saluator mū
di Crastina. Gloria Crasti.
℣. Constantes estote. In vi
gilia natiuitatis dñi in p̄mis
vesp̄is añ Judea z hierusalez
nolite timere cras egredie mi:
z dñs erit vobiscum alla. ps̄.
Omnia laudate. Añ Orie
sicut sol saluator mundi z de
scendet in vterum virgis sicut
imber super gramen alla. añ.
Dum ortus fuerit sol de celo:
videbitis regem regū proce/
dentem tanqz sponsuz de tha
lamo suo. añ. Gaude et leta/
re hierusalē qr rex tuus venit
de quo prophete predixerunt
quem angeli adorauerunt cui
cherubin z seraphin sanct'/sa/
et'/scūs pclamant. añ. Beth
leem non es minima in/princi
pibus iuda ex te enī exiet dux
qui regat populum meū israel
ipe em saluū faciet populū su
um a peccatis eorum. Capi.
Paulus seruus iesu christi
vocatus apostolus segregat'
in euangelium dei quod an/
te promiserat per propheras
suos in scripturis sanctis đ fi
lio suo q̄ factus est ei ex semie
dauid ſm carnem Deo g̃. R̄.
Judea z hierl'm nolite timere
Cras egredimini z domin'
erit vobiscū. ℣ Cōstātes esto
te videbitis auxiliū dñi super
vos. Cras egredie. Hymn'
Solis ortus cardie ad
usqz terre limitē christū
canamus principē natum ma
ria virgine Beatus auctor se
culi seruile corp' indut vt car
ne carnem liberans ne pderet

quos condidit Clausa parē
tis viscera celestis intrat gra/
tia venter puelle baiulat secre
ta que nō nouerat. Domus
pudici pectoris templū repen
te fit dei intacta nesciens virū
verbo concepit filiū. Enixa
est puerpera quē gabriel p̄di/
xerat quā matris aluo gestiēs
clausus iohannes sēserat Sū
mo parēti gloria natoq̄ laus
q̄ maxima cū sancto sit spira
mine nūc et ꝑ om̄e seculū Am̄
℣. Hodie scietis qꝛ veniet do
minus. Et mane videbitꝫ glo
riam eius Sup mag. añ Cū
esset despōsata mater ih̄u ma
ria ioseph anteq̄ cōuenirēt in
uenta ē in vtero habēs quod
enī in ea natū est de spūsancto
est all'a. Hec antiphōa dupli
catur ꝑm ordinē ecclesie Ma
guntiñ. semel ante Mag. ⁊ se/
mel post. Collecta. Deꝰ qui
nos redemptionis nostre. vt s̄
Nulla suffragia. Ad comple
toriū añ. Rex pacificus ma/
gnificatus est cuius vultū de/
siderat vniuersa terra. psalmꝰ
Cum inuocarem exaudi. cū
ceteris. hymnꝰ
Feno ia/
cere ꝑtulit presepe non
abhorruit ꝑuoq̄ lacte pastus
est per quem nec ales esurit.
Gaudet chorus celestium et
angeli canunt deuꝫ: palamq̄
fit pastoribus pastor creator
omniū. Sūmo parenti gl'ia.

Capitulum Propter syō nō
tacebo. vt s̄. ℣ Crastina die
Super Nūc dimittis ā Ma
gnificatus est rex pacificus su
per om̄es reges vniuerse terre
Preces solite vsq̄ Sacerdo/
tea. Deinde ℣. Constantes
estote videbitis auxilium ⁊c̄.
Dñe exaudi. Et cla. Dñs vo
biscū. Collcā Deus qui vt s̄
in vesp̄is. Ad matutinas pri
usq̄ dicitur Dñe lab̄ loco ps̄
Dñe ne in furore legit̄ p̄s Be
nedixisti Gl'ia. Sicut erat. ky
rieleison. xp̄eleison. kyrieleison
Pater nr̄ Sequit̄ Dñe labi.
Deꝰ in adiutorium meum in
tende Domine ad adiuuan/
dum. Gl'ia patri et filio. Si/
cut erat in principio ⁊ nūc ⁊c̄.
All'a. ita seruabitur ꝑ totam
octauam. Inuitat̄. Xp̄us na
tus est nobis Venite adore/
mus. ps̄. Venite ex. In pri/
mo nocturno ā Dñs dixit ad
me filius meus es tu: ego ho/
die genui te. ps̄. Quare fre/
muerūt. añ. Tāq̄ spōsus do/
minus procedēs de thalamo
suo ps̄. Celi enar. añ. Diffu
sa est gratia in labijs tuis ꝓp/
terea bn̄dixit te deus in eter/
num. ps̄ Eructauit. ℣. Tan
q̄ sponsus domin⁹ Procedēs
de thalamo suo. Lectō prima
Primo tēp̄e alleuiata ē
terra zabulō ⁊ terra nep
talim ⁊ nouissimo agg̃uata ē

via maris transiordanē gali/
lee. Gentiū populus q̄ ambu
labat in tenebris vidit lucem
magnā habitātib⁹ ī regiōe vm
bre mortis lux orta ē eis Par
uulus enī natus ē nob⁹: filius
datus est nobis. Et factus ē
principatus sup humerū ei⁹:
z vocabitur nomē eius admi/
rabilis: consiliarius deus for
tis: pater futuri seculi: princeps
pacis. Multiplicabit ei⁹ im
periū et pacis non erit finis.
Sup soliū dauid z sup regnū
eius sedebit vt confirmet illō
z corroboret in iudicio z iusti
cia ammō z vsq̄ in sempiter/
num. ℟. Hodie nob ce/
lorū rex de virgine nasci dig/
natus est vt hominē pditum
ad regna celestia reuocaret:
gaudet exercitus angelorum.
Quia salus eterna humāo ge
neri apparuit. ℣. Gl̄ia ī excel
sis deo: z in terra pax homīb⁹
bone voluntatis. Quia. L.ij
Consolami consolami pop̄le
meus dicit deus vr̄. Loq̄mi/
ni ad cor hierl̄z z aduocate eā
quō cōpleta ē malicia eius di
missa est iniquitas illi⁹. Su/
scepit de manu dñi duplicia
pro oīb⁹ peccatis suis Vox
clamantis ī deserto parate vi/
am dñi rectas facite in solitu/
dine semitas dei nr̄i. Oīs
vall̄ exaltabitur: z oīs mōs
z collis humiliabit̄: z erūt p/
ua in directa z aspa ī vias pla
nas: z reuelabit̄ gl̄ia dñi z vi/
debit oīs caro pter qō os
dñi locutū ē. Sup mōtē excel
sum ascende tu qui euāgelizas
syon exalta in fortitudine vo/
cem tuā qui euāgelizas hierl̄z
exalta: noli timere dic ciuitati
bus iude Ecce deus vester: ec
ce dñs ds ī fortitudie veniet
brachiū eius dñabitur. Ecce
merces eius cum eo: z opus il
lius corā eo Hec di. ℟. Ho
die nobis de celo: pax vera de
scendit: Hodie p totū mūdū
melliflui facti sūt celi. ℣. Gl̄a
in excelsis deo z ī terra pax ho
mīb⁹ bone volūtatis. Hodie
Consurge cōsurge Lectio ij
induere fortitudine tua syon.
Induere vestimēt⁹ glorie tue
hierl̄m ciuitas sancti. q̄ non
adiciet vltra vt pertranseat p
te incircūcisus z immūd⁹ Ex
cutere de puluere consurge se/
de hierl̄m. Solue vincula col
li tui captiua filia syon: q̄ hec
dicit dñs Gratis venundati
estis: z sine argēto redimemi/
ni. Propter hoc sciet populus me
us nomē meū in die illa: quia
ego ipse q̄ loquebar ecce assu:
cp̄ pulchri sup montes pedes
annūciātis et pdicātis pacē
annūciātis bonū: pdicātis sa
lutē dicentis sion regnabit de
us tuus. Vox specularo⁹ tuo
rum leuauerūt vocē simul lau

dabunt: qz oculo ad oculm vi/ debūt cū cōuerterit dñs sion. Gaudete z laudate simul de serta hierusalē: qz cōsolat⁹ est dñs ꝑplm suū redemit hierlm Parauit dñs brachiū sctm̄ suum in oculis oīm gentiū: z vi debūt omes fines terre salutare dei nostri. Hec ℟. Descē dit de celis missus ab arce patris: introiuit ꝑ aurē virginis in regionē nr̄am indutus stola purpurea. Et exiuit per auream portā lux z dec⁹ vniuer/se fabrice mundi. ℣. Tanqz sponsus dñs ꝓcedens de thalamo suo. Et exi. Gl̄a. Sic̄ z Loco repetitionis post Gl̄ia p̄ri iterat ℟. Descendit. In secūdo noctur. añ. Rex oīs terre deus venit psallite sapiē/ter ps̄. Oīes gentes. Añ. Suscepimus deus misericordiaz tuam in medio templi tui. ps̄. Magnus dominꝰ. añ. Orietur in diebꝫ dñi abūdātia pacis z domiabit. ps̄. Deus iudicium. ℣ Speciosus forma p̄ filijs hominū Diffusa ē gr̄a in labijs tuis. Sermo be. Leonis pape. Lectio quarta. Saluator noster dilectissimi hodie natus est gaudeamus. Necz em̄ locū fas ē esse tristicie vbi natalis est vite qui cōsumpto mortalitatis timore: ingerit nobis de promissa eternitate leticiam. Nemo ab hu ius alacritatis ptīcipatōne se cernitur: vna cūctis letīcie cōmunis ē ratio qua dñs noster peccati mortisqz destructor sicut nullū a reatu liberū reppe rit ita liberandis oīmbꝫ venit Exultet sanctꝰ qz appinquat ad palmā. Gaudeat peccator qz inuitatur ad veniam. Animetur gentilis qz vocatur ad vitam. Dei enī filius ꝑm plenitudinē tēporis quam diui/ni consilij inscrutabilis altitudo disposuit reconciliādā auctori suo naturā generis assūpsit humani vt inuentor mortiz diabolus ꝑ ipam quam vicerat vinceretur Tu. ℟. Quez vidistis pastores dicite annūciate nobis in terris quis apparuit Natum vidim⁹ i choro angelorz saluatorē dñm. ℣. Dicite quid nam vidistis et annūciate christi natiuitatez. Na. Sermo leonis pape. le. v Exultemus in dño dilectissimi z spūali iocūditate letēur: qz illuxit dies redemptōis noue: reparationis antique: felicitatis eterne. Reparatur enīz nobis salutis nostre annua reuolutō sacramentū ab initio ꝑmissum in fine redditum sine fine mansurum in quo dignū est nos sursum erectis cordibꝫ diuinū adorare mysteriū vt quod magno ōi munere agitur magnis ecclesie gaudijs

celebretur. Deus enī omps t clemens cuius natura bōitas cuius voluntas potentia: cuius opus misericordia est statim vt nos diabolica malignitas venēo sue mortificauit inuidie preparata renouādis mortalibus pietatis sue remedia inter ipsa mundi primordia presignauit Tu autez domine nostri miserere ℟. O magnū mysterium t admirabile sacramētū vt anīalia viderent dñm natū. Jacentem in pīsepio beata virgo cuius viscera meruerūt portare dominū christum. ℣. Dñe audiui auditum tuum et timui consideraui opera tua et expaui ī medio duum animalium Jacentem. Sermo beati fulgentij episcopi. Lectio sexta. Cupientes aliquid de huius diei solennitate narrare: simul q̄z considerātes illud vnū verbum de quo dicere volumus nulla inuenīemus verba quibus sufficiēter aliquid dicere valeamus. Est enī hoc verbū non quod desinit prolatū sed quod permanet natū nō transitorium sed eternum; non factum a deo patre sed genitum: nec solum genitum sed etiam vnigenitum. Vnum quippe verbum deus pater genuit de seipso: per quod oīa creauit ex nihilo. Jn principio erat verbum t verbum erat apud deum: t deus erat verbū. Hoc erat in principio apud deum. Oīa p ipm facta sūt t sine ipo factum ē nihil. Jn hoc aūt q̄ per illud verbum deus pater oīa fecit ostēditur quia hoc verbum genuit ipse non fecit. Illud igitur verbū de deo dr est: de creatore, creator est. Tu autē domine nostri miserere. ℟ Beata dī genitrix maria cuius viscera intacta permanent. Hodie genuit saluatorem seculi. ℣ Beata et venerabilis virgo q̄sine tactu pudoris inuēta ē mater saluatoris. Hodie genuit saluatorez. Gloria patri. Hodie. In tertio nocturno ant. Veritas de terra orta est t iusticia de celo prospexit. psalm Benedixisti dñe terram tuā. Ant Homo natus est in ea: et ipse fundauit eam altissimus ps. Fundamenta eius ī montibus sanctis. Ant Letentur celi et exultet terra ante faciez domini quoniam venit. psal. Cantate domino canticum ī. ℣. Notum fecit dominus salutare suum In conspectu gētium reuelauit iusticiam suam

In illo Scōm Lucam. tempore Exijt edictum a cesare augusto vt describeretur vniuersus orbis Et relīq. Omelia beati gregorij pape

Quia largiente domio mis-
sarum solennia ter hodie cele-
braturi sumus: loqui diu de
euangelica lectione nō possu-
mus. Sed nos aliquid vl' bre
uiter dicere redemptoris no-
stri natiuitas ipa compellit.
Quid est q nascituro domio
mundus describitur nisi hoc
quod aperte monstratur qr il
le apparebat in carne qui ele-
ctos suos ascriberet in eterni-
tate. Quo contra de reprobis
per prophetam dicitur Dele-
antur de libro viuentium: et
cū iustis nō scribant Qui bn̄
etiā i bethleē nascit: bethleem
q̄ppe dom⁹ panis interpretat
Ipe nanq̄ est qui ait Ego sū
panis viuus qui de celo descē
di. Locus ergo in quo domi-
nus nascitur dom⁹ panis an
te vocatus est. quia profecto
futurū erat vt ille ibi p mate-
riam carnis appareret qui ele
ctorū mentes interna sacieta-
te reficeret. Tu autem do mi
ne nostri miserere D ℟. Bea
ta viscera marie virginis que
portauerunt eterni patris fili
um et beata vbera que lacta-
uerunt christum dominum.
Quia hodie pro salute mūdi
de virgine nasci dignatus est
℣. Dies sanctificatus illuxit
nobis. venite gentes ⁊ adora-
te dominuz Quia hodie pro
salute mundi. ⁊c.

Scdm Lucam Lectio octaua.
In illo tpe Pastores lo-
quebantur ad inuicem Tran
seamus vsq̄ bethleem ⁊ vide
amus hoc verbum quod fcm̄
est quod dominus ostēdit no
bis. Et reliqua. Omelia ve-
nerabilis Bede presbyteri
Nato in bethleem domino
saluatore sicut sacra euangelij
testatur hystoria pastoribus
qui in regione eadem erant vi
gilātes vigilias noctis supra
gregem suum: angelus domi
ni magna cum luce apparuit.
exortumq̄ mundo solem iusti
cie non solum celestis voce ser
monis: verumetiam claritate
diuine lucis astruxit. Nusq̄
enim in tota veteris instrumē
ti serie reperimus angelos qui
tam sedulo apparuere patrib⁹
cum luce apparuisse. sed hoc
priuilegium recte hodierno tē
pori seruatum est quando ex-
ortum est in tenebris lumen
rectis corde misericors ⁊ mi-
serator dominus. Tu autem
domine nostri miserere. Deo
gratias: ℟. Sancta ⁊ imma
culata virginitas quibus te
laudibus referā nescio Quia
quem celi capere non poterāt
tuo gremio contulisti. ℣. Be
nedicta tu ī mulieribus ⁊ be-
nedictus fructus ventris tui.
Quia quem celi capere nō ⁊c

Scdm Johannem Lectō ix.

In principio erat verbū ⁊ verbum erat apud deū: ⁊ deꝰ erat verbū Hoc erat in principio apud deum. Oīa p ipm facta sūt: ⁊ sine ipo factū est nihil. Et relíqua Omeliavene Quia tēporalem rabilis be. mediatoris dei ⁊ hominū hominis iesu christi natiuitatez que hodierna die facta est: sanctorū verbis euāgelistarū mathei videlicet ⁊ luce manifestatam cognouimus: libet etiam de verbi id est de diuitatz eius eternitate in qua pri manet semp equalis beati iohannis euangeliste dicta scrutari Ergo alij euangeliste christuz ex tpe natū describūt. Johannes eundem in principio fuisse testatur dicens: In principio erat verbum. Alij int̄ homines eū subito apparuisse cōmemorant alle ipm apō deuz semp fuisse declarat dicens: Et verbū erat apud deū. Alij eū verū hoiem: ille ipm verū confirmat esse deum dicens: Et ds erat verbū. Alij hominē eū apud homines tempaliter conuersatum: ille deū apō deū in principio manentē ostēdit dicēs Hoc erat in principio apud deum. Tu. ℟. Verbum caro factū est: ⁊ habitabit in nobis cuius gl'iam vidimus quasi vnigēiti a pre Plenum gratia et veritate. ℣. In principio erat verbum ⁊ verbum erat apud deum: ⁊ deus erat verbum. Plenum. Gl'a. Sicut ⁊c Post gl'a statim iterat ℟ Verbum caro. Quo finito statim sequit officiū misse. Dns dixit ⁊c. in qua nō dicit Ite missa est ꝛd Bñdicam⁹ dño. Statim post bñs legit euāgeliū Liber generatōnis. Quo lecto sequitur Te deuz. Deinde ℣ Bñdictus q̄ venit in nomīe dñi Deus dns ⁊ illuxit nobis. Deus in adiutoriū Ad laus añ. Quem vidistis pastores dicite annūciate nobis in terris quis apparuit natum vidimus in choro angelor saluatorem dñm alla alla ps̄ Dns regnauit cū ceteris. Añ Genuit puerpera regem: cui nomē eternū et gaudium mris hns cū virginitatis pudore nec primā similez visa est nec hre sequentē alla. añ Ecce aduenit dominator ds ⁊ regnum in manu eius ⁊ ptās ⁊ imperiū in eternū alla. Añ. Angelus ad pastores ait: annuncio vobis gaudiū magnū qz natus est nobis hodie saluator mūdi alla. añ. Pastores dicite quidnam vidistis ⁊ annūciate christi natiuitatem infantem vidimus pannis involutū ⁊ chozos angelor laudantes saluatorem Nec hymnus nec cap. nec ℣. h loco dr.

hodie sz statim seqt Sup bñ. añ Gloria in excelsis deo: ⁊ in terra pax hominib⁹ bone volũtatis alla alleluia. Collcã. Deus qui hanc sacratissimã noctem veri lumis fecisti illustratõne clarescere da nobis q̃sumus vt cuius lucis mysteria in terra cognouimus: eius quoq; gaudijs in celo pfruamur. Per. Post primũ bñd ã Completi sũt dies marie vt pareret filiũ suũ primogenitũ ℣. Post partũ virgo inuiolata permansisti Dei genitrix intercede p nobis. Collecta. Deus qui p beate marie virginis partũ sine hnmana concupiscẽtia pcreatũ: in filij tui membra veniẽtes paternis fecisti p̃iudicijs nõ teneri presta qm̃s vt huius creature nouitate suscepta: vetustatis antique contagijs exuamur. Per. Bñdicamus dño. Et nõ pla Ad primam hymn⁹ Jã luc; Añ: Hodie christus natus ẽ hodie saluator apparuit hodie in terra canunt angeli: letant archangeli: hodie exultant iusti dicẽtes: gl'ia in excelsis deo alla. ps. Deus in nomĩe. cuz Apparuit be- ceteris. Cap. nignitas ⁊ humanitas saluatoris nostri dei: non ex operib⁹ iusticie que fecimus nos: sed ꝑm miscdiam suã saluos nos fecit Deo grãs. ℟. Christe fili dei viui miserere nob. Xp̃e fili dei viui. ℣. Qui sedes ad dexteram patris Miserere ñ. ℣. Benedictus qui venit: vt sup̃. kyrieleison. xp̃el. kyrielei. Preces solite vsq; sacerdotes. ℣. Notum fecit. Collecta. Nõcede qm̃s omp̃s deus vt nos vnigeniti tui noua p carnẽ natiuitas liberet quos sub peccati iugo vetusta seruit⁹ tenet Per. Sequitur Exultabunt sancti cũ ceter; solito more. Alijs dieb⁹ vsq; ad epiphaniam. Ad primã añ Nato domino angelor̃ chori canebãt dicentes salus deo nostro sedenti super thronum ⁊ agno. Cetera om̃ia sicut mõ notatum est. Ad tertiam hymn⁹. Nunc sancte nobis. añ Hodie natus est nobis rex regu; dñs hodie venit nobis salus mdi redemptio nostra alla ps Legem pone. cũ ceteris. Ca. Fratres: Multiphariã mltisq; modis olim deus loq̃ns p̃rib⁹ in pphetis: nouissime vero dieb⁹ istis locutus est nob in filio suo quem sciuit heredẽ vniuersor̃ p quẽ fecit ⁊ secula Deo grãs. ℟ Speciosus forma p̃ filijs hoim Speciosus. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis Spe. Gl'ia Speci. ℣ In sole posuit tabernacl'm suum. Et ip̃e tanq̃ sponsus pcedẽs de thalamo suo. Collcã Cõ

cede qm̄s omp̄s deus vt nos
vni. Ad sextā Hymn⁹ Rcōr
potens. Añ. Hodie intacta
virgo deum nobis genuit te-
neris indutū mēbris quē la-
ctare meruit omnes christum
adoremus qui venit saluare
nos. Capl'm. Fratres Mul
tiphariā. ℟ Notum fecit do
minus salutare suū. Notum.
℣. In conspectu gentiū reue-
lauit iusticiam suā Notum fe
cit Gloria Notum fe. ℣. Ip
se inuocauit me pater me⁹ es
tu deus meus ⁊ susceptor salu
tis mee. Collecta vt s̄ in. iij.
Ad nonā hymnus Rerū d̄s.
Añ Virgo hodie fidelis et si
verbum genuit incarnatū vir
go mansit et post partum quē
laudātes om̄es dicimus bn̄-
dicta tu i mulieribꝫ. ps̄. Mi
rabilia testimonia Cap̄ ⁊ col
vt s̄. ℟. Benedictus qui ve-
nit in nomīe dn̄i Bn̄. ℣. De⁹
dn̄s ⁊ illuxit nobis. Benedi-
ctus Gl'ia. Bn̄ ℣. Letent̄ ce
li et exultet terra. Ante faciez
domini qꝛ venit. In secūdis
vesperis añ Tecum principiū
in die virtutis tue in splendo
ribꝫ scōꝝ ex vt'o añ luciferū ge
nui te ps̄. Dixit dn̄s do Añ.
Redemptionem misit domi-
nus populo suo mādauit i et-
nū testamētū suū. ps̄. Confi
tebor añ. Exortū ē i tenebris
lumē ⁊ rectis corde miseri cors
⁊ miserator ⁊ iustus dn̄s. ps̄.
Beatus vir. Añ Apud dn̄m
miscd̄ia et copiosa apud eum
redemptio Psal. De profun-
dis cla. Añ De fructu vētris
tui ponā sup sedem tuam. ps̄
Memento dn̄e. Hym. A so
lis ortu Capl'm Multipha-
riam vt s̄. ℣ Tecū principiuz
in die virtutis tue In splēdo
ribus sanctoꝝ ex vtero añ lu-
cifetū genui te Super Mag.
anti. Lux orta est sup nos qꝛ
hodie natus est saluator alla.
Collecta Concede qm̄s op̄s
deus vt s̄ Post p̄mū bn̄d añ.
Sctā ⁊ īmaculata virginitas
quibꝫ te laudibꝫ referā nescio:
qꝛ quē celi cape non poterant
tuo gremio contulisti ℣ Post
partum virgo Collecta De⁹
qui per beate Deīde añtipha
Om̄es intendētes in eū aspi
ciebāt vultū ei⁹ tanq̄ vultuz
angeli stantis inter illos. ℣.
Posuisti dn̄e sup caput Coll
Da nobis qm̄s dn̄e imitari
qd̄ colimus vt discam⁹ ⁊ ini-
micos diligere qꝛ bti stephāi
ꝓthomartyris tui natalicia ce
lebram⁹ q̄ nouit etiā ꝓ suis ꝑ
secutoribus exorare Dn̄m no
strum Benedicamus domīo
Nota anti. sup psalmū Tecū
principium cum sequentibus
⁊ p̄s Hymnus et ℣ ad vespe-
ras vsq̄ ad epiphaniaz ñ mu
tantur Ad completorium añ

Notum fecit dñs alla saluta-
re suum alla Ps Cũ inuoca-
rem cum ceteris Hymnꝰ Fe-
P opu- Capitulũ. no iacere
lus gentiũ qui ambulabat in
tenebris vidit lucem magnã
habitantibꝫ in regione vmbre
mortꝫ lux orta ẽ eis Deo gra
tias ℣ Benedictus qui venit
Sup Nũc di. añ Verbũ caro
fcm̃ ẽ alla: et habitabit ĩ nob
alla. Preces vsq; sacerdotes.
Seqtur ℣ Notum fecit dñs
salutare suum Collecta
P resta qm̃s omp̃s ds vt na
tus hodie saluator mundi sic
diuine nobis generatõis ẽ au
ctor: ita ⁊ immoratlitatis sit
ip̃e largitor Qui tecum No-
ta iste ordo completor, vsq;
ad epiphaniã nõ mutatur ex
cepto q̃ in octaua ⁊ deinceps
in collecta omittitur hec dic-
tio hodie In natiuitate sã-
cti stephani Ad matutias In
uit Regẽ prothomartyris ste
phani Venite adoremus do-
minũ iesum christum. Psal.
Venite exultemus In p̃mo
nocturno añ Beatus stepha-
nus iugi legis dei meditatõe
roboratus tanq̃ lignum fru-
ctiferuꝫ secus salutariũ aqua
rum plantatum decursus fru
ctum martyrij in tempore suo
dedit primꝰ Psal et ℣ d vno
martyre Añ Constitutꝰ a do
predicator p̃ceptoꝝ eius in ti
more sancto illi seruire studu-
it officioq; fideliter peracto ĩ
montem sanctum eius ascen-
dere dignꝰ fuit. añ In tribla
tione lapidum se prementiuꝫ
positus milia populi se circũ-
dantis non timuit: qꝛ suscep-
torem suum iesum vt eũ saluũ
faceret exurgere in celo vidit.
Sermo beati Fulgẽtij Lcõ I
H Eri celebrauimus tem-
poralem sempiterni re-
gis nostri natalem hodie cele
bramus triumphalem militꝫ
passionez Heri eni rex noster
trabea carnis indutus de au
la vteri virginalis egrediens
visitare dignatus ẽ mundum
hodie miles de tabernaculo
corpis exiens triũphator mi
grauit ad celum Tu ℟ La-
pidabãt stephanũ inuocantẽ
⁊ dicentẽ: Dñe iesu christe ac-
cipe spũm meum ⁊ ne statuas
illis hoc ad pctm̃ ℣ Positꝫ au
tem genubꝫ stephanus orabat
dicens Domine Lcõ scda.
I lle sempiterne diuitatis ma
iestate seruata seruile cinctori
um carnis assumẽs ĩ huiꝰ secu
li cãpũ pugnaturus intrauit
iste depositis corruptibilibus
corpis indumẽtis ad celi pa-
laciũ ꝑhẽniter regnaturꝰ ascẽ
dit ⁊ ille descendit carne ve-
latus: iste ascendit sanguine
laureatus Ascendit iste lapi-
dantibꝫ iudeis qꝛ ille descen-

dit letantibus angelis. Tu. ℟. Videbant omes stepha/ num qui erāt i cōcilio Et intu ebātur vultū eius tancꝫ vul/ tum angeli stantis inter illos ℣. Stephanus aūt plen⁹ grā & fortitudine faciebat pdigia & signa magna in populo Et intuebantur. Lectio tertia Gloria in excelsis dō heri ex ultantes sancti angeli decan/ tauerunt hodie stephanū letā tes in suū consortium suscepe/ runt. Heri dñs exiuit de vte/ ro virginis: hodie miles egres sus est de argastulo carnis. Heri pro nob christus ē pan nis inuolutus: hodie stepha/ nus stola est ab eo immortali tatis indutus Tu aūt dñe ℟ Stephanus aūt plen⁹ gratia & veritate Faciebat signa ma gna & prodigia in populo. ℣. Stephanus vidit celos aper tos: vidit et introiuit. Facie. Gloria patri. Faciebat signa. In secūdo noc. añ. Lumine vultus tui domine insignit⁹ prothomartir stephanus sa/ crificium iustitie seipm sacrifi cauit: ideoꝫ in letitia cordis in pace obdormiens requie/ scit. Añ Benedictōis tui do mine munere glorificatus & scu to tue protectionis in passiōe munitus nomis sui coronam Stephanus a te pcipe meru it. Añ O ꝙ admirabile ē no men tuū dñe deus noster pro quo beatus stephanus passus gloria & honore a te est corona tus: & sup celos dono tue ma/ gnificentie exaltatus Le.iij. Heri ꝑsepis angustia rpūm portauit infantē: hodie immē sitas celi susscepit Stephanū triumphantem Solus descē/ dit dñs vt mīros eleuaret: hu miliauit se rex noster vt suos milites exaltaret. Qui enim corpi suo virgis ꝓparauit vte rum ipe martyrio suo aperire dignatus est celum Dñs chri stus angustias nō dedignat⁹ est intrare vteri vt animam ste phāi latitudo susciper celi. T ℟. Stephanus seru⁹ dei quē lapidabant iudei vidit celos aptos vidit & introiuit Bea/ tus homo cui celi patebūt. ℣. Stephanus aūt plenus gra/ tia et fortitudine vt̄s Beat⁹ homo cui ce. Lectio quita. Necessariū tñ nob est frēs ag noscere quib⁹ armis ꝑcinctus stephanus seuiciam iudeoꝝ potuit supare: vt ita meruisset feliciter triumphare. Necꝫ ei quipendenda sunt talis virt⁹ talisꝫ triumphus. Haut ve/ ro vilib⁹ armis potuit premu niri q̄ a multis nō potuit su/ perari. Tu. ℟ Hesterna die dñs natus ē in terris vt Ste phanus nasceretur in cel. In/ gress⁹ ē dñs mōm vt stephan⁹

nasceretur in celis. Ingressus est dñs mundū vt stephanus ingrederetur in celuz. ℣. Stephā⁹ vidit celos aptos vidit ⁊ introiuit Ingress⁹. Leō sexta

Inuicte nanq; in eo emicuit insigne virtutꝫ que nec fremētium seuiciaꝫ formidauit nec lapidantium ictibus deuicta succubuit. Usq; adeo eni inť fremētes permāsit interritus ⁊ inter lapidantiū fuit cruciamenta securus vt incredulitatem iudeoꝝ fidēter argueret ⁊ benignus pro lapidantibus exoraret. Tu. ℟. Patefacte sunt ianue celi christi martyri beato stephano qui numero sanctoꝝ iuuentus est primus Et ideo triumphat ī celis coronatus. ℣. Vidit beat⁹ stephanus celos apertos vidit ⁊ introiuit. Et ideo. Glia Et In tertio noctur. añ. In dño deo suo confisus fortis athletha stephanus lapiduz fortiť sustinuit ict⁹: ⁊ idcirco ad mōtem virtutū transmigrauit victoriosus. añ Sine macla beatus stephanus ingressus est dñe in tabernaculū tuuz: ⁊ qꝛ operatus est iusticiam requiescet in monte sancto tuo. Añ Dñe virtus et leticia rectoruz qm̄ tu preuenisti dilectuz tibi stephanum dono gratuite benedictōis te primus secutus ē morte gloriose passiōis: vñ cū corōa martyrij dedisti ei vitā ī scl'm secl'i. Scdm Johannē.

In illo tpe Dicebat ihs turbis iudeoꝝ ⁊ principibus sacerdotum. Ecce ego mitto ad vos prophetas ⁊ sapientes et scribas ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis: ⁊ ex ill' stagellabitis in synagogis vestris. Et reliqua. Omelia b.

Ecce ego mitto hyeronimi. ad vos prophetas ⁊ sapientes ⁊ scribas: ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis: ⁊ ex illis flagellabitis in synagogis vestris ⁊ ꝑsequimini de ciuitate in ciuitatem. Hoc quod antea dixeram vos implete mēsurā pr̄m vestroꝝ ad ꝑsonam dñi ꝑtinere eo ꝙ occidēdus esset ab eis potest ⁊ ad discipulos eius referri. Tu āt. ℟. Impij sup iustū iacturā fecerūt vt eū morti traderent. At ille gaudēs suscepit lapides vt mereretur accipere coronā glorie. ℣. Captabant in animā iusti ⁊ sāguinem innocentē condemnabāt At ille gaudēs. Leō octaua

De quib⁹ nūc dicti Ecce ego mitto ad vos prophetas ⁊ sapientes et scribas: ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis ⁊ flagellabitis in synagogis vestris: ⁊ persequimini de ciuitate in ciuitatem vt compleatis mēsuram patrum vestroruz Tu autem domine nr̄i miserere.

℟. Impetum fecerunt vna / nimes in eum ⁊ eiecerũt eum extra ciuitatem inuocantem ⁊ dicentẽ Dñe accipe spũm meum. ℣. Positis aũt genubus stephanus orabat dicẽs Dñe ne statuas illis hoc / peccatum. Hec cũ dixisset obdormiuit. Saulus aũt adhuc spirans cedis ⁊ minarum in discipulos dñi ad principem sacerdotum accessit petiitq; ab eo epistolas in damascum ad synagogas: ut si quos inuenisset huius sectę viros ac mulieres: vinctos perduceret in hierusalem. Dum hec agerentur: contigit eum iter facientem: prope damascum subito de celo lucem circumfulsisse maiorem: ac cadens in terram audiuit vocem dicentem sibi. Saule saule quid me persequeris. Qui dixit. Quis es dñe. Et ille. Ego sum ihesus quem tu persequeris. Dura tibi est contra stimulum calcitrare. Qui tremens ⁊ stupens dixit. Dñe quid me vis facere. Et dñs ad eum. Surge ⁊ ingredere ciuitatem: ⁊ ibi dicetur tibi quid te oporteat facere. Viri aũt qui comitabant eum stabant stupefacti audientes quidem vocem neminem aũt videntes. Surrexit aũt saulus de terra apertisq; oculis nichil videbat. Ad manus itaq; illum trahentes introduxerunt damascum. Et erat ibi tribus diebus non videns ⁊ non manducauit neq; bibit. Erat aũt quidam discipulus damasci nomine ananias. Et dixit ad illum dñs in visu. Anania. Qui ait. Ecce ego dñe. Et dñs ad eum. Surge ⁊ vade in vicum qui vocatur rectus: ⁊ quere in domo iude saulum nomine tarsensem. Ecce enim orat. Et vidit virum nomine ananiam introeuntem ⁊ imponentem sibi manum vt visum recipiat. Respondit aũt ananias. Dñe audiui a multis de viro hoc quanta mala fecerit sanctis tuis in hierusalem. Et hic habet potestatem a principibus sacerdotum vt omnes qui inuocant nomen tuum alligent. Dixit aũt ad eum dñs. Vade quoniam vas electionis est mihi iste vt portet nomen meum coram gentibus ⁊ regibus ⁊ filiis israel. Ego enim ostendam illi quanta oportet eum pro nomine meo pati. Abiit ananias ⁊ introiit in domum: ⁊ imposita manu super eum dixit. Saule frater dñs misit me ihesus qui apparuit tibi in via qua venisti vt videas ⁊ implearis spũ sancto. Et statim ceciderunt a oculis eius tanquam squame: ⁊ visum recepit. Et surgens baptizatus est. Et cum accepisset cibum confortatus est. Fuit aũt cum discipulis qui erant damasci per dies aliquot. Et continuo in synagogis predicabat ihesum quoniam hic est filius dei. Stupebant aũt omnes qui audiebant eum ⁊ dicebant. Nonne hic est qui expugnabat in hierusalem eos qui inuocabant nomen istud. Et ad hoc huc venerat vt vinctos illos duceret ad principes sacerdotum. Saulus aũt multo magis conualescebat potentia ⁊ confundebat iudeos qui habitabant damasci affirmans hunc esse christum. Cum aũt impleti essent dies multi: consilium fecerunt iudei vt interficerent eum. Notum factum est aũt saulo insidie eorum. Custodiebant aũt portas die ac nocte vt eum interficerent. Discipuli aũt accipientes eum nocte per murum demiserunt illum submittentes in sporta. Cum aũt venisset hierusalem temptabat se iungere discipulis. Et omnes timebant eum non credentes quod esset discipulus. Barnabas aũt assumpsit eum ⁊ duxit ad apostolos. Et narrauit illis quomodo in via vidisset dñm ⁊ quia locutus est ei. Et quomodo in damasco fiducialiter egisset in nomine ihesu. Et erat cum illis intrans ⁊ exiens in hierusalem. Fiducialiter agens in nomine dñi ihesu. Loquebatur aũt ⁊ disputabat cum gręcis. Illi aũt querebant illum interficere. Quod cum cognouissent fratres: deduxerunt eum cesaream ⁊ dimiserunt tarsum. Ecclesie quidem per totam iudeam ⁊ galileam ⁊ samariam habebant pacem ędificate ⁊ ambulantes timore dñi ⁊ consolatione spũs sancti replebantur. Factum est aũt dum pertransiret vniuersos petrus descendit ⁊ ad sanctos qui habitabant lidde. Inuenit aũt ibi hominem quendam nomine enee octo annis iacentem in lectulo qui erat paraliticus. Et ait illi petrus. Enea sanat te dñs ihesus christus surge ⁊ sterne tibi. Et continuo surrexit. Et viderunt eum omnes qui habitabant lidde ⁊ saron qui conuersi sunt ad dñm. In ioppe aũt quędam discipula nomine tabita que interpretata dicitur dorcas. Hec plena erat operibus bonis ⁊ elemosinis quas faciebat. Factum est aũt in diebus illis infirmata mortua est. Quam cum lauissent posuerunt in cenaculo. Cum aũt prope esset lidda discipuli audientes quia petrus esset in ea: miserunt duos viros ad eum rogantes ne pigritaretur venire usque ad illos. Exurgens petrus venit cum illis. Quo cum venisset duxerunt illum in cenaculum: ⁊ circumsteterunt illum omnes vidue flentes ⁊ ostendentes tunicas ⁊ vestimenta que faciebat dorcas. Eiectis aũt omnibus foras petrus positis genibus orauit. Et conuersus ad corpus dixit. Tabita surge. Et illa aperuit oculos suos. Et cum vidisset petrum resedit. Dans illi manum erexit eam. Et cum vocasset sanctos ⁊ viduas assignauit eam viuam. Notum factum est aũt per vniuersam ioppen. Et credidit multi in dñm. Factum est aũt vt moraretur dies multos ioppe apud quendam simonem coriarium. Vir aũt quidam erat in cesarea nomine cornelius centurio cohortis que dicitur italica. Deuotus ac timens deum cum omni domo sua. Faciens elemosinas multas plebi ⁊ deprecans deum semper. Hic vidit in visu manifeste quasi hora diei nona angelum dei introeuntem ad se ⁊ dicentem sibi. Cornelii. Intuens aũt illum timore correptus dixit. Quid est dñe. Dixit aũt illi. Oratio tua ⁊ elemosine tue ascenderunt in memoriam in conspectu dei. Et nunc mitte viros in ioppen ⁊ accersi simonem quendam qui cognominatur petrus. Hic hospitatur apud quendam simonem coriarium cuius est domus iuxta mare. Hic dicet tibi quid te oporteat facere. Et cum discessisset angelus qui loquebatur cornelio: vocauit duos domesticos ⁊ militem timentem deum ex his qui illi deseruiebant. Et cum exposuisset omnia illis: misit illos in ioppen. Sequenti aũt die cum illi iter facerent ⁊ appropinquarent ciuitati ascendit petrus in superiora vt oraret circa horam sextam. Et cum esset valde esuriens: voluit gustare. Parantibus aũt illis: cecidit super eum mentis excessus. Et vidit celum apertum ⁊ descendens vas quoddam velut linteum magnum quatuor initiis demitti de celo in terram. In quo erant vniuersa quadrupedia terre ⁊ bestie ⁊ reptilia ⁊ volucres celi. Et facta est vox ad eum. Surge petre occide ⁊ manduca. Dixit aũt petrus. Absit dñe quia nunquam manducaui omne commune ⁊ immundum. Et vox iterum secunda ad eum. Quod deus purificauit tu ne communem dixeris. Hoc aũt factum est per ter. Et statim receptum est vas illud in celum. Et dum intra se haberet petrus quid esset visio hec quam viderat: ecce viri tres qui missi fuerant a cornelio interrogantes domum symonis astiterunt ante ostium. Et vocauerunt ⁊ interrogabant si hospitatur ibi simon qui cognominatur petrus. Petro aũt cogitante de visione dixit spũs ei. Ecce viri tres querunt te. Sed surge descende ⁊ vade cum eis nichil hesitans quia ego misi eos. Descendens aũt petrus ad viros dixit. Ecce ego sum quem queritis. Quę causa est propter quam adestis. Illi aũt dixerunt. Cornelius centurio vir iustus ⁊ timens deum testimonium habens ab vniuersa gente iudeorum: responsum accepit ab angelo sancto accersire te in domum suam ⁊ audire verba a te. Introductos ergo hospitio recepit. Die aũt alia surgens petrus abiit cum illis. Et quidam de fratribus ioppe abierunt cum eo. Et alia die introiuit cesaream. Cornelius aũt exspectabat illos conuocatis cognatis suis ⁊ amicis. Et cum introisset petrus occurrit ei cornelius ⁊ procidens ad pedes eius adorauit. Petrus aũt eum leuauit dicens. Surge ⁊ ego ipse homo sum. Et loquens cum illo intrauit ⁊ inuenit multos conuenientes. Dixit aũt ad illos. Vos scitis quomodo abominatum sit viro iudeo adherere aut accedere ad alienigenam. Et mihi ostendit deus neminem communem aut immundum dicere hominem. Propter quod sine dubitatione veniens accersitus sum. Interrogo ergo quam ob causam accersistis me. Et cornelius dixit. Ab hora nona usque ad horam hanc eram orans in domo mea ⁊ ecce vir stetit ante me in veste candida ⁊ ait. Cornelii exaudita est oratio tua ⁊ elemosine tue facte sunt coram deo. Mitte ergo in ioppen ⁊ accersi simonem qui cognominatur petrus. Hic hospitatur in domo simonis coriarii iuxta mare. Qui cum venerit loquetur tibi. Et continuo misi ad te. Et tu bene fecisti adueniens. Nunc ergo omnes nos in conspectu dei adsumus audire omnia que tibi precepta sunt a deo. Aperiens aũt petrus os suum dixit. In veritate comperio quia non est personarum acceptor deus. Sed in omni gente qui timet deum ⁊ operatur iustitiam acceptus illi est. Verbum quod misit filiis israel annuncians pacem per ihesum christum. Hic est omnium dominus. Vos scitis quod factum est verbum per vniuersam iudeam incipiens a galilea post baptismum quod predicauit iohannes. Ihesum a nazareth quomodo vnxit eum deus spũ sancto ⁊ virtute. Qui pertransiit benefaciendo ⁊ sanando omnes oppressos a diabolo. Quoniam deus erat cum illo. Et nos testes sumus omnium que fecit in regione iudeorum ⁊ in hierusalem. Quem ⁊ occiderunt suspendentes in ligno. Hunc deus resuscitauit tertia die ⁊ dedit eum manifestum fieri non omni populo sed testibus preordinatis a deo nobis qui manducauimus ⁊ bibimus cum illo postquam resurrexit a mortuis. Et precepit nobis predicare populo ⁊ testificari quia ipse est qui constitutus est a deo iudex viuorum ⁊ mortuorum. Huic omnes prophete testimonium perhibent remissionem peccatorum accipere per nomen eius omnes qui credunt in eum. Adhuc loquente petro verba hec cecidit spũs sanctus super omnes qui audiebant verbum. Et obstupuerunt qui ex circumcisione fideles venerant quotquot cum petro venerant: quia ⁊ in nationes gratia spũs sancti effusa est. Audiebant enim illos loquentes linguis ⁊ magnificantes deum. Tunc respondit petrus. Numquid aquam quis prohibere potest ne baptizentur hi qui spũm sanctum acceperunt sicut ⁊ nos. Et precepit eis in nomine dñi ihesu christi baptizari. Tunc rogauerunt eum vt maneret apud eos aliquot dies. Audierunt aũt apostoli ⁊ fratres qui erant per iudeam quia ⁊ gentes recepissent verbum dei. Et cum ascendisset petrus hierusalem disceptabant aduersus illum qui erant ex circumcisione dicentes. Quare introisti ad viros preputium habentes ⁊ manducasti cum illis. Incipiens aũt petrus exponebat illis ordinem dicens. Ego eram in ciuitate ioppe orans ⁊ vidi in mente mea visionem. Descendens vas quoddam velut linteum magnum quatuor initiis demitti de celo ⁊ venit usque ad me. In quod intuens contemplabar ⁊ vidi quadrupedia terre ⁊ bestias ⁊ reptilia ⁊ volucres celi. Audiui aũt ⁊ vocem dicentem mihi. Surge petre occide ⁊ manduca. Dixi aũt. Absit dñe quia communis aut immundus nunquam introiit in os meum. Respondit aũt vox de celo secunda. Quod deus purificauit tu ne communem dixeris. Hoc aũt factum est per ter. Et recepta sunt omnia rursum in celum. Et ecce tres viri confestim steterunt in domo in qua eram missi a cesarea ad me. Dixit aũt spũs mihi vt irem cum illis nichil dubitans. Venerunt aũt mecum ⁊ sex fratres isti. Et introiuimus in domum viri. Et narrauit nobis quomodo vidisset angelum in domo sua stantem ⁊ dicentem sibi. Mitte in ioppen ⁊ accersi simonem qui cognominatur petrus. Qui loquetur tibi verba in quibus saluus eris tu ⁊ omnis domus tua. Cum aũt cepissem loqui cecidit spũs sanctus super eos sicut ⁊ in nos in principio. Recordatus aũt sum verbi dñi quomodo dixerit. Quia iohannes quidem baptizauit aqua vos aũt baptizabimini spũ sancto. Si ergo eandem gratiam dedit illis deus sicut ⁊ nobis qui credidimus in dñm ihesum christum: ego quis eram qui possem prohibere deum. Hec audientes tacuerunt ⁊ glorificauerunt deum dicentes. Ergo ⁊ gentibus penitentiam dedit deus ad vitam. Qui aũt dispersi erant ab tribulatione que facta est sub stephano perambulauerunt vsque phenicen ⁊ cyprum ⁊ antiochiam: nemini loquentes verbum nisi solis iudeis. Erant aũt quidam ex eis viri cyprii ⁊ cyrenei qui cum introissent antiochiam loquebantur ad gręcos annuntiantes dñm ihesum. Et erat manus dñi cum illis. Multus aũt numerus credentium conuersus est ad dñm. Peruenit aũt sermo ad aures ecclesie que erat hierosolymis super hoc verbo. Et miserunt barnabam vsque antiochiam. Qui cum venisset ⁊ vidisset gratiam dei gauisus est ⁊ hortabatur omnes in proposito cordis permanere in dño. Quia erat vir bonus ⁊ plenus spũ sancto ⁊ fide. Et apposita est turba multa dño. Profectus est aũt barnabas tarsum vt quereret saulum. Quem cum inuenisset perduxit antiochiam. Factum est aũt illis annum totum conuersari in ecclesia ⁊ docere turbam multam. Chrisdiani quoque primum appellati sunt antiochie discipuli. In illis aũt diebus descenderunt ab hierusalem prophete antiochiam. Et surgens vnus ex eis nomine agabus signabat per spũm famem magnam futuram in vniuersum orbem terrarum. Que fuit sub claudio. Discipuli aũt prout quis habebat abundare misit vnusquisque eorum in ministerium habitantibus in iudea fratribus. Quod ⁊ fecerunt mittentes ad seniores per manus barnabe ⁊ saulum. Eodem aũt tempore misit herodes rex manus vt affligeret quosdam de ecclesia. Occidit aũt iacobum fratrem iohannis gladio. Videns aũt quia placet iudeis apposuit vt ⁊ petrum apprehenderet. Erant aũt dies azimorum. Quem ⁊ cum apprehendisset posuit in carcere tradens quatuor quaternionibus militum custodiendum. Voluit post pascha producere eum populo. Petrus quidem seruabatur in carcere. Oratio aũt fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. Cum aũt producturus esset eum herodes in illa nocte erat petrus dormiens inter duos milites vinctus catenis duabus. Custodes aũt ante ostium custodiebant carcerem. Et ecce angelus dñi astitit ⁊ lumen refulsit in habitaculo. Percussa aũt latere petri suscitauit eum dicens. Surge velociter. Et ceciderunt catene de manibus eius. Dixit aũt angelus ad eum. Precingere ⁊ calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi. Circumda tibi vestimentum tuum ⁊ sequere me. Et exiens sequebatur eum nesciens quia verum est quod fit per angelum: existimabat aũt se visum videre. Transeuntes aũt primam ⁊ secundam custodiam venerunt ad portam ferream que ducit ad ciuitatem. Quę ultro aperta est eis. Et exeuntes processerunt vicum vnum: ⁊ continuo discessit angelus ab eo. Et petrus ad se reuersus dixit. Nunc scio vere quia misit dñs angelum suum ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de omni exspectatione plebis iudeorum. Intelligens aũt venit ad domum marie matris iohannis qui cognominatus est marcus. Ubi erant multi congregati ⁊ orantes. Pulsante aũt petro ostium ad ianuam puella processit ad audiendum nomine rode. Et cum agnouisset vocem petri: prę gaudio non aperuit ianuam. Sed intro currens nuntiauit stare petrum ante ianuam. Illi aũt dixerunt ad eam. Insana es. Illa aũt affirmabat sic se habere. Illi aũt dicebant. Angelus eius est. Petrus aũt perseuerabat pulsans. Et cum aperuissent: viderunt eum ⁊ obstupuerunt. Annuens aũt illis manu vt tacerent enarrauit quomodo dñs eduxisset eum de carcere. Dixit aũt nuntiate iacobo ⁊ fratribus hec. Et egressus abiit in alium locum. Herodes aũt quesito eo ⁊ non inuento: inquisitione facta de custodibus iussit duci eos. Et descendens a iudea in cesaream ibi commorabatur. Erat aũt iratus tyriis ⁊ sidonensibus. Illi aũt unanimes venerunt ad eum ⁊ persuasum blasto qui erat super cubiculum regis petebant pacem quia alebantur regiones eorum ab illo. Die aũt constituta herodes vestitus veste regia sedit pro tribunali ⁊ concionabatur ad eos. Populus aũt acclamabat dei voces ⁊ non hominis. Et continuo percussit eum angelus dñi eo quod non dedisset honorem deo. Et consumptus a vermibus expirauit. Verbum aũt dei crescebat ⁊ multiplicabatur. Barnabas aũt ⁊ saulus reuersi sunt hierusalem impleto ministerio assumpto iohanne qui cognominatus est marcus. Erant aũt in ecclesia que erat antiochie prophete ⁊ doctores. Barnabas ⁊ symeon qui vocabatur niger ⁊ lucius cyrenensis ⁊ manahen qui simul lactatus erat herodi tetrarche ⁊ saulus. Ministrantibus aũt illis ⁊ ieiunantibus dixit illis spũs sanctus. Segregate mihi barnabam ⁊ saulum in opus ad quod assumpsi eos. Tunc ieiunantes ⁊ orantes imponentesque manus illis dimiserunt illos. Et illi quidem missi a spũ sancto abierunt seleuciam. Et inde navigauerunt cyprum. Et cum venissent salamynam predicabant verbum dei in synagogis iudeorum. Habebant aũt iohannem in ministerio. Et cum perambulassent vniuersam insulam vsque paphum: inuenerunt quendam virum magum pseudoprophetam iudeum cui nomen erat barihesus. Qui erat cum sergio paulo proconsule viro prudenti. Hic accersito barnabe ⁊ saulo: desiderauit audire verbum dei. Sed resistebat illis elymas magus. Sic enim interpretatur nomen eius. Querebat aũt auertere proconsulem a fide. Saulus aũt qui ⁊ paulus repletus spũ sancto intuens in eum dixit. O plene omni dolo ⁊ omni fallacia fili diaboli inimice omnis iustitie non desinis subuertere vias dei rectas. Et nunc ecce manus dñi super te ⁊ eris cecus non videns solem usque ad tempus. Et ecce ceciderunt in eum caligo ⁊ tenebre: ⁊ circumiens querebat qui ei manum daret. Tunc cum vidisset proconsul factum credidit admirans super doctrina dñi. Cum aũt a paphum nauigassent: venerunt pergen pamphilie. Iohannes aũt discedens ab eis reuersus est hierusalem. Illi aũt pertranseuntes pergen venerunt antiochiam pisidie. Et introeuntes synagogam die sabbatorum sederunt. Post lectionem aũt legis ⁊ prophetarum: miserunt principes synagogę dicentes. Viri fratres si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebem dicite. Surgens aũt paulus ⁊ manu silentium indicens ait. Viri israelite ⁊ qui timetis deum audite. Deus plebis israel elegit patres nostros ⁊ exaltauit plebem cum essent incolę in terra egypti ⁊ in brachio excelso eduxit eos de ea. Et quasi quadraginta annorum tempus passus est mores eorum in deserto. Et destruens septem gentes in terra chanaan sorte distribuit eis terram eorum. Et post hec quasi annis quadringentis quinquaginta dedit iudices donec prophetam samuhel. Et exinde petierunt regem. Et dedit illis deus saul filium cis virum de tribu beniamin annis quadraginta. Et amoto illo suscitauit dauid illis regem. Cui testimonium perhibens dixit. Inueni dauid filium iesse virum secundum cor meum qui faciet omnes voluntates meas. Hunc deus de semine secundum promissionem eduxit israel saluatorem ihesum. Precedente ante faciem aduentus eius iohanne baptismum penitentie populo israel. Cum impleret aũt iohannes cursum suum dicebat. Quem me arbitramini esse non sum ego. Sed ecce venit post me cuius non sum dignus calciamenta pedum exuere. Viri fratres filii generis abrahe ⁊ qui in vobis timent deum vobis verbum salutis huius missum est. Qui enim habitabant hierusalem ⁊ principes eius hunc ignorantes ⁊ voces prophetarum que per omne sabbatum leguntur iudicantes impleuerunt. Et nullam causam mortis inuenientes in eo petierunt a pilato vt interficerent eum. Et cum consummassent omnia que de eo scripta erant deponentes eum de ligno posuerunt eum in monumento. Deus aũt suscitauit eum a mortuis tertia die. Qui visus est per dies multos his qui simul ascenderant de galilea hierusalem qui usque nunc sunt testes eius ad plebem. Et nos vobis annuntiamus eam que ad patres repromissionem factam deus hanc filiis eorum resurgere ihesum sicut ⁊ in psalmo scriptum est. Filius meus es tu ego hodie genui te. Quod aũt suscitauit eum a mortuis amplius non reuersurum in corruptionem sic dixit. Quia dabo vobis sancta dauid fidelia. Et ideo ⁊ alio loco dicit. Non dabis sanctum tuum videre corruptionem. Dauid enim cum in sua generatione deseruisset consilio dei dormiuit ⁊ appositus est ad patres suos ⁊ vidit corruptionem. Quem aũt deus resurrexit non vidit corruptionem. Notum ergo sit vobis viri fratres quia per hunc vobis remissio peccatorum annuntiatur ⁊ ab omnibus quibus non potuistis in lege moysi iustificari in hoc omnis qui credit iustificatur. Videte ergo ne superueniat quod dictum est in prophetis. Videte contemptores ⁊ admiramini ⁊ disperdimini quia opus ego operor in diebus vestris opus quod non credetis si quis enarrauerit vobis. Exeuntibus aũt illis rogabant vt sequenti sabbato loquerentur sibi hec. Dimissa aũt synagoga secuti sunt multi iudeorum ⁊ colentium proselytorum pauli ⁊ barnabe. Qui loquentes suadebant illis vt permanerent in gratia dei. Sequenti aũt sabbato conuenit ciuitas fere vniuersa audire verbum dei. Videntes aũt turbas iudei repleti sunt zelo ⁊ contradicebant his que a paulo dicebantur blasphemantes. Tunc constanter dixerunt paulus ⁊ barnabas. Vobis oportebat primum loqui verbum dei. Sed quoniam repellitis illud ⁊ indignos vos iudicatis eternę vite ecce conuertimur ad gentes. Sic enim precepit nobis dñs. Posui te in lucem gentium vt sis in salutem vsque ad extremum terre. Audientes aũt gentes gaudebant ⁊ glorificabant verbum dei. Et credebant quotquot erant ordinati in vitam eternam. Disseminabatur aũt verbum dei per vniuersam regionem. Iudei aũt contradicentes ⁊ blasphemantes contradicebant his que a paulo dicebantur. Tunc paulus ⁊ barnabas constanter dixerunt

Concede quesumus vt s̄ De
inde sequitur Virgo ꝟbo cō
cepit: virgo permansit: virgo
peperit regem omniū regū. ꝟ
Post partum virgo. Collcā.
Deus qui per beate. vt s̄ Nō
plura. Ad primam añ Nato
domino angelorum vt s̄. Ce
tera sicut heri. Ad tertiam añ
In domino vt s̄ in tertio no-
cturno. Capl'm ⁊ collecta vt ī
matutinis ℟ ⁊ ꝟ. sicut de v-
no martyre. Ad sextam ⁊ no-
naz añ. de laudib. iij. ⁊ v. In
secundis vesp̄is Capl'm Ste
phanus aūt vt s̄. Sup mag.
añ. Eicientes eum extra ciui
tatem lapidabāt: ⁊ testes mi-
serunt vestes suas secus pe-
des adolescentis qui vocaba
tur saulus. Collecta. Da no
bis quesumus domine imita
ri. Cetera om̄ia sicut heri no
tatum est. Post primum Be
nedicamus añ Pastores loq̄
bantur adinuicem transeam⁹
bethleem et videamus h̄ ver
bum quod dominus ostēdit
nobis alleluia. ꝟ. Notum fe-
cit dominus salutare suum.
Collecta. Concede quesum⁹
omnipotens deus vt s̄. Dei-
de añ Sancta ⁊ immaculata
virginitas. vt s̄. ꝟ. et Coll'c.
de domina sicut heri. Dein-
de statim sequitur de sācto io
hanne añ. Valde honorādus
est beatus iohannes qui sup̄
pectus domini ī cena recubu-
it. ꝟ. Cibauit illum domin⁹
pane vite et intellectus. Et a-
qua sapientie salutaris pota-
Ecclesi- Collecta. uit eum.
am tuam qm̄s dñe benignus
illustra: vt beati iohannis a-
postoli tui ⁊ euangeliste illu-
minata doctrinis ad dona p̄-
ueniat sempiterna Per domi
num nostrum iesum xp̄m Bñ
dicamus domio ⁊ non plura.
In natiuitate sancti iohānis
euangeliste Inuitatori. Ado
remus regem apostoloꝝ Qui
priuilegio amoris iohannem
dilexit apostolum. ps̄. Veni
te. In primo noctur. añ. Io-
hannes apl's et euāgelista vir
go est electus a domino atq̄
inter ceteros magis dilectus.
ps̄. de apl'is. añ. Sup pectus
dñi iesu recumbens euange-
lij fluenta de ipso sacro domi
nici pectoris fōte potauit. añ.
Quasi vnus de paradisi flu-
minibus euagelista iohannes
verbi dei gratiam in toto ter-
rarū orbe diffudit. ꝟ. In om
nem terram exiuit sonus eoꝝ.

Sermo Isydori ep̄i. Lectō I

IOhannes apostolus ⁊
euangelista filius zebe-
dei frater iacobi virgo electus
a domino: atq̄ inter ceteros
magis dilectus qui etiam su
pra pect⁹ mgr̄i recūbēs euāge
lij sui fluēta de ip̄o sacro dñici

pectoris fōte potauit: ⁊ quasi
vnus de paradisi fluminibus
verbi dei grām in toto terra⁹
orbe diffudit. Tu autē. ℟.
Valde honorandus ē beat⁹
iohannes qui supra pect⁹ dñi
in cena recubuit. Cui christ⁹
in cruce matrē virginē virgi/
ni cōmendauit. ℣. Mulier ec
ce filius tuus ad discipulū āt
ecce mater tua. Cui christus
Quicq̄ in loco christi Lcō ij
christo iubente successit dum
suscipiens matrem mgri disci
pulus par post christum: alē
quodāmodo derelictus ē fili
us. Hic dū euangeliū christi
in asia predicaret a domicīão
cesare in pathmos insula me/
tallo relegaℓ vbi etiā positus
apocalipsim scripsit. Tu aūt.
℟. In die illo suscipiā te ser/
uum meū ⁊ ponā te sicut signa
culū in conspectu meo. Quo/
niā ego elegi te dicit domin⁹
℣. In tribulatione inuocasti
me ⁊ exaudiui te ⁊ liberaui te.
Om̄ ego elegi. Lectio tertia
Interfecto āt a senatu Domi
ciano exilio resolutus recessit
ephesum ibiq̄ ob hereticoruz
refutādas versutias efflagita
tus ab asie epīs euangeliū no
uissimus edidit. Tu autē. ℟.
Qui vicerit faciā illū colūnaz
in tēplo meo dicit domin⁹ Et
scribā sup eū nomē meū ⁊ no/
men ciuitatis noue hierl'm. ℣
In illo die suscipiā te fuū me
um Et Gl'. Et. In. ℣. noct. 3
In feruentis olei dolium mis
sus iohannes apostolus diui
na septegente gratia intactus
exiuit. an. Propter] insupera
bilem euangelizandi cōstanti
am exilio relegatus diuine vi
sionis ⁊ allocutōis meruit ce
bra consolatiōe releuari. Ā.
Occurrit homo iohāni ab ex
ilio reuertenti oīnis popul⁹ vi
roq̄ ac mulierū clamantium⁹
dicentiū benedictus q̄ venit i
nomine dñi. ℣. Constitues
eos principes. Lectio qrta.
Huius quidē inter alias vir
tutes magnitudo signoq̄ hec
fuit: Mutauit in aurū filue/
stres frondium virgas: litore/
aq̄ sara in gemmas. Itē gē/
marū fragmina in propriam
reformauit naturam. Viduā
quoq̄ precepto populi susci/
tauit: ⁊ rediuiuuz iuuenis cor
pus remeante anima repara/
uit Tu. ℟. Hic ē discipulus
qui testimoniū phibet de his
⁊ scripsit hec: Et scimus quia
verū ē testimoniū ei⁹. ℣ Quā
ta audiuimus ⁊ cognouimus
ea ⁊ patres nostri narrauerūt
nobis. Et scimus. Lectio. v.
Hibens letiferū haustū nō so
lum euasit periculū sed eode⁹
prostratos poculo i vite repa
rauit statum. Hic aūt āno sep
agesimo septimo p⁹ passionē

domini saluatoris' sub traiāo
principe longeue vetustatis se
nio fessus cū diē transmigra/
tionis sue imminere sibi sense
rat iussisse fertur effodere sibi
sepulchrum atq; inde valedi/
cens fratribꝫ facta orōne viuēs
tumulū introiuit. Tu aūt. ℟.
Iste est iohānes qui sup̄ pectꝰ
dñi in cena recubuit. Beatus
apostolus cui reuelata sunt se/
creta celestia. ℣. Valde hono
randus est beatus iohannes
qui supra pectus dñi ī cena re
cubuit. Beatus apl's. Le. vi.
Deinde in eo tanq̄ ī lectulo
requieuit. Unde accidit vt q̄
dā eū viuere asserant nec mor
tuum in sepulchro' sed dormi
entē iacere cōtēdant maxime
pro eo q̄ illic terra sensim ab
imo scaturiens ad sup̄ficiē se/
pulchri conscendat ⁊ quasi fla
tu quiescentis deorsū ad supe
riora puluis ebulliat. Tu aūt
℟. Tibauit illū dñs panevi
te ⁊ intellectus ⁊ aqua sapien
tie salutaris potauit eum. Et
exaltauit euꝫ apud proximos
suos. ℣. In medio ecclesie a/
peruit dñs os eius ⁊ impleuit
eū spū sapientie ⁊ intellectus.
Et exaltauit. Gloria. Et ex.
In tertio noctur. añ. Appa/
ruit caro suo iohanni dominꝰ
iesus christus cū discipulis su
is ⁊ ait illi veni dilecte meus
ad me: qꝛ tempus est vt epu/
leris in cōuiuio meo cū fratri/
bns meis. añ Expandēs ma
nus suas ad deum dixit inui
tatus ad conuiuium tuū veni
ens gratias ago. quia me dig
natꝰ es dñe iesu christe ad tu
as epulas inuitare sciēs q̄ ex
toto corde meo desiderabā te.
Añ Dñe suscipe me vt cū fra
tribus meis sim cum quibus
veniens inuitasti me aperi mi
hi ianuā vite: ⁊ perduc me ad
conuiuiū epularū tuarū: tu es
eniꝫ christus filius dei viui q̄
p̄cepto patris mūdū saluasti
tibi grās referimus per infini
ta seculoꝝ secula. ℣. Nimis
honorati. Scdm Johannez.
In illo tp̄e Dixit iesꝰ pe
tro Sequere me. Con/
uersus petrus vidit illum di/
scipulum quem diligebat iesꝰ
sequentez: qui ⁊ recubuit ī cha
na sup̄ pectus eius. Et reliq̄.
O melia venerabilis bede p̄s.
Lectio sancti Lectio vij
euangelij que nobis le/
cta est fratres mei tanto maio
ri a nobis intentione debet p̄
singula verba pensari quanto
magna gratie sup̄ne dulcedīe
redundat. Cōmendat enī no
bis beatissimus euangelista
⁊ apostolus iohannes priuile
giū amoris precipui quo cete
ris amplius meruit honorari
a dño. Cōmendat testimoni/
um euangelice descriptionis

quod veritate diuina subnix/
rum nullus fidelium dubita/
re permittitur. Commendat
placitam sue carnis absoluti
onem quam domino speciali
ter se visitante percepit. Tu.
℟. Ecce puer meus quez ele/
gi dicit dominus Elect⁹ me
us complacuit sibi in illo ani
me mee. ℣. Iste est iohannes
cui christus in cruce matrem
virginem virgini cōmēdabat
Electus meus complacuit si
bi in illo. Lectio octaua.
O
Otum autē nouī vestrī fra
ternitati quis sit ille discipul⁹
quē diligebat iesus Johānes
videlicet ipse cuius hodie na/
talicia festa celebram⁹: q̄ hoc
scripsit euangeliuz: atq̄ ideo
suam personam maluit indi/
cijs rerum accidentium q̄ p/
prio designare vocabło. Dili/
gebat aūt eum iesus non ex/
ceptis ceteris singulariter so/
lum. sed pre ceteris quos dili
gebat familiarius vnum quē
specialis p̄rogatiua castitatis
ampliori dilectione fecerat di
gnum. Tu aūt domine nostri
miserere. ℟. Diligebat au/
tem eum iesus quoniam spe/
cialis prerogatiua castitatis
ampliori dilectōne fecerat di/
gnum. Quia virgo elect⁹ ab
ipo virgo in euum permansit
℣. In cruce denicq̄ moriturus
matrē dominus virginē vir/
gini commendabat. Quia
O
mes quippe se dili/ Lec.
gere probat quibus ante pas/
sionem loquitur. Sicut dile/
xit me pater z ego dilexi vos:
manete in dilectōne mea Sz
hunc pre oīmibus diligit que
virgo electus ab ipo virgo in
euum permansit. Tradūt nā
q̄ hystorie q̄ eum de nuptijs
volentem nubere vocauerit:
ꝓpterea quem a carnali volup
tate retraxerat potiore sui a/
moris dulcedine donauit T.
℟ In medio ecclesie aperuit
os eius. Et impleuit euz dns
spū sapie et intellect⁹. ℣. Di
sit dns manum suam z tetigit
os meū. Et im. Gla Et imp.
Añ laud ℣ Libauit illū dns
Ad laudes añ. Hic est disci/
pulus ille qui testimoniū per
hibuit scimus q̄ verum ē te/
stimonium eius. ps. Dns re/
gnauit cum cereris. añ. Hic
est discipulus meus sic eū vo
lo manere donec veniam. añ.
Sūt de hic stantibz q̄ nō gu/
stabūt mortē donec videāt fi
lium homis i regno suo. Añ.
Ecce puer meus electus quez
elegi posui sup eū spūm meuz.
Añ Sic eū volo manere do/
nec veniā tu seqre me. Hymn
Verbum patris. Capitulū.
Q
ui timet deum facier bōa
z qui cōtinens est iusticie ap/
prehēdet illam: z obuiabit illi

quasi mater honorificata D.
℣. Clamauerunt iusti ⁊ dñs
exaudiuit eos. Et ex omibus
tri. Super bñdic. añ. Iste ē
iohannes qui supra pecus dñi
in cena recubuit beatus apl's
cui reuelata sunt secreta cele-
stia. Collcā Ecclesia tuam.
vt s̄. Post primum bñd añ.
Verbum caro factū est ⁊ habi
tabit in nobis: ⁊ vidim⁹ glo-
riam eius gloriam quasi vni-
geniti a patre: plenū gratia et
veritate all'a. ℣. Notum fecit
Collecta Concede. Deinde
de dña. añ Virgo verbo. vt s̄
℣. et collcā vt s̄. Ad terciā añ
In feruentis vt s̄ in ij. no. cap
⁊ coll' sicut in laudib⁹ ℟ et ℣.
de apl'is. Ad vi. ⁊ nonā añ de
lau. iij. et. v. In secūdis vs̄ ca
pitulū ⁊ collcā sicut ī laudib⁹
Sup mag. añ Exijt sermo in
ter fratres ꝙ discipulus ille ñ
morit' ⁊ nō dixit iesus nō mo-
ritur sed sic eū volo mãere do
nec veniā. Post primū bñdi.
añ Cōtinet in gremio celum
terramq; regentem virgo dei
genitrix ꝓceres comitātur he
riles ꝑ quos orbis ouās chri-
sto sub principe pollet. ℣. P⁹
partū. Col. Deus q̄ ꝑ btē vt s̄
Post hoc añ. Istoꝝ est enim
regnū celoꝝ qui contempserūt
vitā mdi ⁊ ꝑuenerūt ad p̄mia
regni ⁊ lauerūt stolas suas in
sanguine agni. ℣. Letamini ī
dño et exultate iusti Et glori-
amini om̄es recti corde Col'
Deus cuius hodierna die p̄
coniū innocentes, martyres ñ
loquendo sed moriendo ꝯfessi
sūt om̄ia ī nobis vitioꝝ mala
mortifica: vt fidez tuam quaz
lingua nostra loquit' etiā mo-
ribus vita fateatur. Per. Bñ
dicamus dño Deo. Et ñ pl'a
In natiuitate innocentū In-
uita. Regem martyrum Ad
oremus dominū. ps̄. Veni-
te exultemus Sine Gl'a p̄ri
Et nota ꝙ hodie preter q̄ ad
psalmodiam non dicitur Gl'a
patri nec Te deū: nec ad mis
sam Gloria in excelsis nec al-
leluia nec Credo nec Ite mis
sa est nisi fuerit dies domica.
In octaua autē om̄ia dicunt'
preter symbolum quod nō di
citur nisi fuerit dies domini-
ca. In ℟ autem tam in ma-
tutinis q̄ horis loco Gloria
repetitur ℟. In primo secun-
do et tertio nocturñ añe. psal-
mi et ℣. ex cōmuni d̄ martyri.

Sermo b. seuerini. L. I.

Zelus quo tēdat quo ꝓsi
liat liuor: inuidia q̄ ferat' He
rodiana hodie patefecit īma
nitas q̄ dū tpalis regni emu-
lat' angustias eterni regis or-
tū molit' extinguere: sicut ait
euāgelista Tūc herodes inq̄t
videns qꝛ illusus essz a magꝭ
misit in bethleē: ⁊ occidit om

nes pueros qui erant in ea: et
in omnibꝫ finibꝫ eius. Tu. ℟
Sub altare dei audiui voces
occisorum dicentium Quare
non defendis sanguinē nostꝝ
ꝛ acceperūt diuinū responsum:
adhuc sustinete modicū tem-
pus donec impleatur numerꝰ
fratrum vestroꝝ. ℣. Vidi sub
ara dei animas sanctoꝝ ꝓpter
verbum dei quod habebant:
ꝛ clara voce dicebant Quar̄
Volet impietas Lectō scda
se esse illusam dilatam se cru-
delitas furit. Fremit dolosi-
tas se deceptam: ꝛ in se fraus
reuersa colliditur. Herodes
stridet cadens ipse in laqueuꝫ
quem tetendit Hinc iniquita
tem quam considerat euagi-
nat. De fide perfidie sumit ar
ma: terreno querit furore quē
natum celitus non credit. T.
℟ Effuderūt sanguinē san-
ctoꝝ velut aquam. In circui-
tu hierusalem ꝛ nō erat qui se
peliret. ℣. Vindica dn̄e san-
guinem sanctoꝝ tuoꝝ q̄ effusꝰ
est In circuitu. Lectio tertia
Ad sinus matrū militū co-
git castra. Inter vbera arcem
pietatis oppugnat. In tenerꝫ
vberibꝫ ferrum durat lac fun
dit anteq̄ sanguinem dat an-
te mortem sentire q̄ vitā. Te-
nebras ingerit intrantibꝫ lucē
Tu. ℟. Adorauerūt viuen-
tem in secula seculoꝝ. Mittē
tes coronas suas ante thronū
domini dei sui. ℣. Veniētes
aūt venient cū exultatōne por
tantes manipulos suos Mit
tētes. Sine Gloria Loco cu
ius repetitur ℟. Lectō iiij
Sic agit mgr̄ malicie: mini-
ster doli: ire artifex: inuētor sce
leris: impietatis auctor: pieta
tis predo: inimicus innocētie:
hostis nature: malus om̄ibus
suis: peior pessimus sibi. quez
christus non vt euaderet sꝫ ne
videretur aufugit Tu autem
℟. Isti sunt sancti qui passi
sunt ꝓpter te dn̄e vindica eos
Qui clamant ad te quotidie
℣. Vindica do. Quia Le. v
In altū tendēs cadit ab alto
Celum pulsans intrat ꝓfun-
dum. In se vadit cū vadit i de
um. Se occidit qui vitā cona
tur occidere. qꝛ cape non po-
test perditionem vita: eterni-
tas finez. O ambitio q̄ ceca
semp. O q̄ presumptio pessi-
ma. O q̄ pdit concessa q̄ in-
concessa captatur. Tu aūt ℟
Cantabant sancti canticum
nouum ante sedem dei ꝛ agni
Et resonabat terra i voces eo
rum. ℣. Sub throno dei om-
nes sancti clamabāt vindica
sanguinem nostrum ds̄ noster
Et resonabat terra Lcō sexta
Herodes obsidens terrenuꝫ
regnum impugnat celeste ter
renis inhians irruit in diuina

ipamq; pietatem insectatur. Audierat natum regē desti/natus ad scelus ad piaculuz promptus: paratus ad crimē causas innocentie non reqrit. ius abnegat: cōfūdit fasq; nephasq;. Tu. ℟. Isti sūt sancti qui non inquinauerūt vestimēta sua. Ambulabūt mecū ī albis quia digni sūt. ℣. Hi sūt qui cū mulieribꝫ nō sūt coinq̄nati virgines enī sūt Ambulabunt. sine Gl'ia loco cuius repetitur ℟. Scdm mathm.

In illo tpe Angelus domini apparuit ī sōnis ioseph dicens: Surge et accipe puerū ⁊ matrē eius ⁊ vade in egyptum: ⁊ esto ibi vsq; dū dicam tibi Et reliqua. Omlia venerabilis Bede presbyteri

De morte p̄ciosa martyrum christi innocentium sacra nobis est fratres charissimi euāgelij lectio recitata: in qua tamē oīm christi martyrum preciosa est mors designata Qd enī puuli occisi sūt significat p humilitatis meritum ad martyrij pueniendū gl'iam. Et qr nisi conuersus fuerit quis ⁊ effectus vt paruulus non possit animam dare pro christo T. ℟. Coronauit eos dn̄s corona iusticie Quia passi sunt p domino ⁊ sequunt agnum. ℣. Amauerunt christum in vita sua imitati sūt eū ī morte sua. Quia passi sūt. Lectio viij.

Quod in bethleem ⁊ in om̄ibus finibꝫ eius occisi sūt ostendit nō solū in iudea vnde ecclesie cepit origo sed in om̄ibꝫ eiusdem ecclesie finibus quecunq; p orbē diffusa ē psecutionē seuituram perfidoꝝ ⁊ piorum patientiā esse coronadā Tu. ℟. Ecce vidi agnū stantem supra montē syon ⁊ cum eo sanctoꝝ milia Et habebāt nomē eius ⁊ nomē patris eiꝰ scriptum in frōtibꝫ suis ℣. Hi sunt qui cum mulieribꝫ. Et.

Quia bini occisi sunt Le. ix. doctrina et opatione perfectos indicat. Quia vero infra simplices vel ideotas fidei tamen non ficte constantia eq̄ denūciat. Qd illi quidē occisi sunt sed christus qui querebat viuens euasit: insinuat corpa q̄dem ab impijs posse perimi: sed christū p quo persecutō tota seuit nullatenus eis vel viuentibus vel occisis posse auferri Tu. ℟. Cētum quadraginta quatuor milia q̄ empti sūt de terra hi sunt qui cū mulieribꝫ nō sunt coinquiati: virgines enī pmanserūt Ideo regnant cū deo ⁊ agnus dei cū illis. ℣. Isti sūt qui venerunt ex magna tribulatione ⁊ lauerunt stolas suas Ideo Sine Gloria Loco cuius repetitur ℟. Te deum nō dicitur. Ad

laudes añ. Herodes irat⁹ occidit multos pueros in bethleem iuda ciuitate dauid ps Dñs regnauit cū ceteris. Añ Angeli eor semp vident faciē patris. añ. Vox in rama audita est ploratus z vlulatus rachel plorans filios suos. Añ. Sub throno dei oēs sancti clamant vindica sanguinē nostrum deus noster. añ. Cātabant sancti canticū nouū ante sedem dei z agni: z resonabat terra invoces eor. Hymnus Verbum patris. Cap. Vidi supra montē syon agnum stantē: z cuz eo centuz quadraginta quattuor milia: habentes nomen eius z nomen patris eius scriptum in frontibus suis Deo. ℣. Justi aūt in perpetuū. Sup benedc añ. Hi sūt q cū mulieribus nō sūt coinquinati. virgines enī sūt z sequūtur agnum quocunqz ierit Collecta. Deus cuius hodie vt s. Post primū bñ. añ. Beat⁹ vēter qui te portauit xpe z beata vbera que te lactauerūt dñm z saluatorem mundi ℣. et Collcā de dña. Ad prima vt s. Sed ad R Xpe fili dei non dicit Gloria. Ad iij. añ Lauerūt stolas suas z candidas eas fecerūt in sanguine agni. Capīm et collecta vt in laudibz R de martyribus sine Gloria. Ad sextā añ Abi matu et infra occidit multos pueros herodes ꝓpter dominū Ad nona añ Ambulabūt mecum in albis qm digni sūt et non delebo nomina eor de libro vite. In secūdis vesp̄is capitulū et colle sicut in laudibz Sup mag. añ Hi sūt qui venerūt ex magna tribulatiōe et lauerūt stolas suas z dealbauerūt eas in sanguine agni. Post primū bñdc. añ O rege celi cui talia famulātur obsequia stabulo ponit qui continet mundum iacet in presepio: z in nubibz tonat. ℣. Notum fecit Collecta Concede qms vt s. Deinde añ Sctā z imaculata. ℣. Post partū. Colle O eus qui p beate marie virginis partuz sine humana cōcupiscentia, preparasti: in filij tui mēbra venientes p̄nis fecisti p̄iudicijs nō teneri: p̄sta qms vt hui⁹ creature nouitate suscepta vetustatis antiquecontagijs exuamur Per dominū nostrum ihesuz christū. nō plā De scō thoma mar. z pō. Ad vs post primū bñdic. añ Pastor celsus in gregis medio pace emit cruoris pcioso let⁹ dolor in tristi gaudio grex respirat pastore mortuo plāgēs plaudit mr in filio qz viuit victor ih gladio. ℣. Gla z ho. Collcā O eus p cuius eccl'ia gloriosus martir z pōtifex thomas

gladijs impiorꝝ occubuit pre-
sta qm̄s vt om̄es q̄ ei⁹ implo
rant auxiliū petitōis sue salu
tarē consequā tur effectū Per
Inuit. Assūt thome marty-
ris solēnia. Virgo mr̄ iubilet
ecclesia Venite. In p̄mo no-
cturno an̄. Sūmo sacerdotio
thomas sublimatus ē in virū
aliū subito mutatus. an̄ Mo
nachus sub clerico clam cilici
atus: carnis carne fortior edo
mat conat⁹. an̄. Cultor agri
dn̄i tribulos auellit ⁊ vulpes
a vineis arcet et expellit. Ps
v. de vno mar. Lectō p̄ma
D Igne fratres hui⁹ diei fe-
stiuitas solēnis agit̄ ⁊ celebr̄
qꝛ inuictissimi athlete thome
mors in cōspectu dei efficitur
p̄ciosa ⁊ victoria dinoscit̄ glo
riosa. Hodie nanq̄ beat⁹ tho
mas celesti patria terrenū cō-
mutauit exiliū: de labore trā-
siuit ad requiē: de mdo ad pa
trē. Tu. ℟ Studēs liuor tho
me supplicio thome gen⁹ dā-
nat exilio Tota simul exijt co
gnatio. ℣. Ordo sexus etas
conditio nullo gaudet h̄ pri-
uilegio Tota simul. Lectō ij.
S impliciter euoluamus que
in vita ei⁹ p̄cesserūt meritorū
insignia ꝑ q̄ tāta ꝑfruit̄ btitu-
dinis gloria tāta excellit mi-
raculoꝝ potentia. Dormien-
te igitur cū patrib⁹ suis theo-
baldo archiepiscopo thomas
cantuariensis archidyacon⁹ ī
archiepūm eligit̄ ⁊ cōsecratur
In tāta aūt gratia sacrauit p̄
sulatus fui exordia vt indut⁹
clāculo mōachali scemate mo
nachi adimpleret opus ⁊ me
ritum. Tu aūt dn̄e. ℟ Tho-
mas manum mittit ad fortia
spernit dāna spernit obꝓbria.
Nulla thomā frangit iniuria
℣. Clamat cūctis thome cō
stantia om̄e solū ē forti p̄ria.
C Ilicio Lectio iij. Nll̄a.
⁊ femoralibus cilicinis ī
duitur ⁊ supeductis alijs ve-
stibus noticie hominū exime
bat qꝛ nō ab homīe sed a deo
gl̄iaꝫ querebat. Cōsiderās ita
q̄ hostis liuidus nouū pōtifi
cē tot vernare virtutib⁹ machi
natus ē tēptatiōis vredinem
īmittere q̄ exortū meritoꝝ ger
mē posset suffocare. Inexora-
biles igit̄ discordias inter re
gē ⁊ archiepūm semīauit Or
ta interim q̄stōne sup regni cō
suetudinib⁹ ⁊ iure eccl̄iastico
ꝓposuit rex accito ꝯsilio ꝑm as
sentationē ꝓcerū regni ꝯsuetu
dines ⁊ eas archiepi ⁊ suffra-
ganioꝝ auctoritate firmari.
Sed cōsuetudīes has beat⁹
thomas cōtra ecclesie liberta
tē cōfirmare negauit. Tu aūt
℟. Lapis iste sex annis tūdi
tur sic polit̄ sic q̄drus reddit̄.
Minus cedēs q̄ magis cedit̄
℣. Auꝝ fornax ꝓbat nec vrit̄

domus firma ventis nō qua-
titur. Minus Gloria Min⁹
In secūdo noct. añ Nec i ag
nos sustiet lupos deseuire nec
in ortū olerū vineam transire.
Añ. Exulat vir optimus sa-
cer ⁊ insignis ne cedat ecclesie
dignitas indignis. Añ Exu
lantis predia preda sūt mali-
gnis: sed in igne positu⁊ nō ex
urit ignis. Lectio quarta.
Huiusmōi incremētis discor
die virtus adeo grassabat vt
om̄es vere calumnijs ⁊ accusa
tionibus insurgerent in ponti
ficem eumq; probris ⁊ insulta
tionibus impeterent. Cunq;
vix inueniretur qui ei respōde
ret aut faceret bonu⁊ facta ap
pellatione iniquitati cessit et
transiretauit. Ibat autē gau-
dens q̄ dignus habitus est a
concilio pro iusticia contume-
liam pati. Aditoq; beato pa-
pa alexandro qui eadem tēpe
state in franciam venerat d̄ op
pressionib⁹ ecclesie sue quam
in animam suam regenda⁊ su
sceperat diligenter exposuit.
Tu. R. Jacet granu⁊ oppres
sum palea intus cesus prauo
rum framea. Celu⁊ domo cō
mutans lutea. ℣. Cadit cu-
stos vitis in vinea dux i castr⁊
cultor in area. Celū. Lcō. v.
Qui cum aduentus sui cau-
sam cognouisset de tanta dei
domus erecta columna grās
egit q̄ lucerna ta⁊ mirifice ar-
dens et lucens inuenta fuerit
ad occiduas mundi tenebras
illuminādas. Suscepit eo tē
pore christianissimus rex fran
corum ludouic⁹ beatum tho-
mam in magnam gratiā eiq;
cum suis in omni liberalitate
necessarie ministrabat. Jam
eni⁊ cantuariensis ecclesie red
ditus iussi sunt confiscari. In
super iniquus exactor diabo-
lus furorem suum i cognatos
⁊ parentes eius exacuit ⁊ pro
scriptionem eis enormi crude
litati excitauit. Tu aūt d. R.
Ex sūma rerū leticia summus
fit planctus in ecclesia de tan
ti patroni absentia. Sed cum
redeunt miracula redit popu-
lo leticia. ℣. Concurrit turba
languidoꝝ ⁊ consequitur gra
tia beneficioꝝ Sz cū. Lcō vi
Iam tūc videre erat spectacu-
lum miserabile vtriusq; sexus
lactantes cum pregnantibus
⁊ senibus exulare: ⁊ in augmē
tum doloris ⁊ confusionis añ
pij patris p̄ntiā lugubres ⁊ de
solatos exhiberi. Sanctus ve
ro presul cū veteranoꝝ depor-
tationem conspiceret ⁊ eorum
quorum adhuc alimēta a ma
ternis vberib⁹ dependebant
animā ip̄ius cōpassionis gla-
dius pertransiuit Sic martir
fit ante necem post accepturus
coronam martyrij duplicem.

Sed nec sic abstractus est vl' illectus Nam perfectus ī charitate abduci blandimentis seduci fallacijs frāgi nesciuit aduersis. Concuti poterat palmes vinee celestis non auelli. Exulans ergo beatus pater iam fere sex ānos impleuit cū toto eo tempe inter ipm ⁊ regem anglorꝝ pax nullatenꝰ posset reformari. Tu ℟ Mundi florem a mūdo conteri rachel plorans iam cessat conqueri. Thomas cesus dum dat' funeri nouus abel succedit veteri. ℣. Vox cruoris vox sparsi cerebri: celum replet clamore celebri. Thomas Gloria. Intertio nocte. añ Sathane satellites irrumpentes templū inauditum perpetrant sceleris exemplum. Añ Sāctus thomas ensibꝰ obuiā procedit nō minis non gladijs sed nec morti cedit. Añ Hosti pādit ostiuꝫ hostia futurus ⁊ pro domo dñi stat in hostes murus. Euāgeliū Johannis Ego sū pastor bonus Require dñica secūda post pasca. ℟. Thome cedunt et parent om̄ia pestes morbi mors ⁊ demonia. Ignis aer tellus ⁊ maria. ℣. Thomas mundum compleuit gloria thome mundus p̄stat obsequia. Ignis aer.

Deniq; complacuit omni dispensatori ꝺo thome recompensari merita ⁊ labores consūmare victorie palmam. Regis ergo sententiaꝫ cōmutauit in melius mediātibus dñi pape paterna exhortatōne regisq; francorꝝ ⁊ pluri morum episcoporꝝ ꝯsilio: sed et principum interuētu archiep̄m recepit in grām: ⁊ ad suā redire cōcessit eccl'iaꝫ. Incho ante autē anno septimo vir sāctus cantuariam redijt qꝛ noluit sedem martirij sui honore priuari. Transito itaq; mari in sua susceptus est ecclesia cū solenni processione quasi āgelus dñi om̄ibꝰ pre gaudio illa crimantibꝰ T. ℟ Nouis fulget thomas miraculis membris donat castratos mascul' Ornat visu priuatos oculis ℣. Mundat lepre conspersos maculis soluit mortꝫ ligatos vinculis Ornat Lectio nona

Om̄ibꝰ ergo in pacis osculo receptis resedit in sua pontifex ecclesia expectās horaꝫ q̄ a domīo perciperet martyrij coronam premunitus siquidem a multis sciebat ꝙ breuis foret vita eius ⁊ mors in ianuis vix per mēsem pater ī ecclesia moram fecerat ⁊ ecce quinta dominice natiuitatis die veniunt quattuor diaboli satellites genere quidem preminētia conspicui sed ausu sceleris gloriā milicie ⁊ scematꝫ titl'm

perpetua ignorãtia damnatu
ri. Qui claustrũ monachoruz
irrũpentes cũ multa armato/
rũ sequela veniũt et ipi arma
ti. Jam precesserat eos presul
in oratoriũ Cũq; eos a tergo
viderẽt armatos valuas eccle
sie repagulando hostes a ne/
ce sui pastoris arcere festinant
Quos pater sanct⁹ remouit
ne impedito itinere hostiũ ei⁹
imped ret martyriũ. Tu. ℟.
Jesu bone ꝑ thome merita no
stra nobis dimitte debita do
mũ portam sepulchrũ visita.
Et a trina nos morte suscita.
℣. Actu mente vel vsu perdi/
ta pietate restaura solita. Et.
Gloria Et. Ad laudes anti.
Granum cadit copiam ger/
minat frumenti alabastrũ frã
gitur fragrat visvngenti. añ.
Totus orbis martiris certat
in amorẽ cuius signa singl'os
angũt in stuporẽ. Añ Aq̃ tho
me quinquies variat colorem
in lac semel transijt quater in
cruorem. Añ Ad thome me/
moriam quater lux descendit
⁊ in sancti gloriam cereos ac/
cendit. Añ. Tu ꝑ thome san
guinem quem ꝓ te impendit
fac nos christe scandere q̃ tho
mas ascendit. Hymn⁹ Ver
bũ patris. Cap̃. Om̃is pon
tifex. ℣. Justus vt pal. Añ.
sup bened Opem nob o tho/
ma porrige rege stantes: iacen
tes erige mores actus et vitã
corrige ⁊ in pacis nos viã di/
rige. Coll. vt s̃. Post primuz
benedicam⁹ anti. Virgo dei
genitrix quẽ totus ñ capit or
bis i tua se clausit viscera fa/
ctus homo vera fides geniti
purgauit crimina mundi: ⁊ ti/
bi virginitas inuiolata manz
℣. et coll'a de dña ⁊ non plura.
In secũdis vesp̃is sup ps̃ Te
cum principiũ. Sup mag. ã.
Martir thoma martir dei p̃
ciose qui lauisti stolam tuam
in agni dei cruore filiorum ad
te clamantium voces admit
te et quos honorasti tua san/
cta passione adiuua pia inter
cessione. Post primum bñdi.
anti. Facta ẽ cum angelo mul
titudo celestis exercitus lau/
dantiũ ⁊ dicẽtiũ gloria i excel
sis deo et in terra pax homini
bus bone voluntatis alleluia
℣. Notũ fecit Collecta Con
cede vt s̃ Deinde añ Scã ⁊ i
maculata virginitas ℣. ⁊ col'
de domina ⁊ non plura. Se/
quenti die canitur de dñica si
ue fuerit dies dominica siue
feriata. Si igit̃ fuerit dies do
minica tunc Inuitatoriũ. ps̃
añ. et ℣ in trib⁹ noctur. dicun
tur sicut supra in ñatiuitate.
Sermo beati maximi epi. l. I

In aduentu dominico
fratres charissimi solu/
tus est om̃is paterne preuari/

cationis metus quem diabo-
licis dudum fraudib⁹ incur-
rit circumuenta mortalitas.
Adest eni nob celi terreq; iu-
dex qui recisso cyrographo de
lictoꝝ reatū nr̄m miserat⁹ ab
soluit. Adest ille dn̄s qui iu-
gum captiuitatis antique no
stris a ceruicib⁹ soluens mero
rem mundi eterna libertate le
tificet Adest rex ille mansue-
tus qni per spacia totius orb
celestis iusticie gressibus ince
dens superbientē furentis ini
mici conterat tyrannidē Tu.
℟ Ecce agnus dei qui tollit
peccata mūdi ecce de quo di-
cebaz vobis Qui post me ve
niet ante me factus est cui⁹ nō
sum dignus corrigiam calcia
menti soluere. ℣ Hoc est testi
monium quod perhibuit io-
hannes Qui post. Lectō ij:
Nodie nanq; ꝑturiente ma-
ria natus est nobis dei filius
vt germane carnis nostre con
ceptione productus creato a
se homini et pietatez paternā
ꝛ fraternum largiretur affcm̄
Et natus sane ab intacta est
femina vt eum pariter ꝛ ho-
minem testaretur partus hu-
manus: ꝛ deum probaret eter
na virginitas Tu ℟ Nesciēs
mater virgo virum peperit si-
ne dolore saluatorē seculorum
ip̄m regē angelorū. Sola vir-
go lactabat vbere de celo ple-
no. ℣. Btā viscera marie vir
ginis que portauernnt eterui
regis filium Sola. Lectio iij
Nā sicut nō poterat nisi caro
de carne nasci ita non poterat
dei caro de femineo vtero nisi
sine generante prodire Prop-
ter quod ait angelus beatissi
me marie spūssānctus supue-
niet in te ꝛ virt⁹ altissimi ob-
umbrabit tibi ꝛ quod nascet̄
ex te sanctum vocabitur fili⁹
dei. ℟ Cōtinet in gremio ce
lum terramq; regentem ꝟgo
dei genitrix ꝓceres comitant̄
heriles Per quos orb ouans
christo sub principe pollet. ℣.
Dom⁹ pudici pectoris tēpluz
repēte fit di ītacta nesciēs viꝝ
ꝟbo ꝯcepit filiū Per Gl. Per
Sāct⁹ inq̄t spūs supue L. iiij
niet ī te Idcirco tibi fr̄ ꝟtutē
sci spūs angelic⁹ sermo ꝑtexit
ne ꝯiecturꝫ carnal' disputatōis
hebetat⁹ celeste tibi ip̄e myste
riū terrēa argum̄tatōe ꝯfūdas
An nō putas eū nouū puerū ī
aluo virgīs potuisse formare
q̄ cū p̄mū ꝯderet hoīem nec se
mē p̄ris nec viscera mr̄na q̄si-
uit T ℟ Cōfirmatū ē cor vir
gīs in q̄ diuīa mysteria ange-
lo narrāte ꝯcepit ꝛ forma p̄ fi-
liis hoīm castis ꝯcepit visce-
rib⁹ Et bn̄dcā ī eternū deū no
bis ꝓtulit ꝛ hoīem. ℣ Dom⁹
Sic itaq; q̄cū- Le. v. pudici
q; es supne dispēsatiōis arbi-

ter ⁊ discussor que tibi videtur
virtus eminentior partum de
disse virgini aut perfectū ho-
minem creasse de terra. Pri-
mus em̄ homo vt ait aposto-
lus de terra terrenus secund⁹
homo de celo celestis. ℟. Be
nedictus qui venit in nomine
domini. Deus dn̄s et illuxit
nobis. ℣. Lapidem quem re
probauerūt edificantes hic fa
ctus est in caput anguli a do
mino factum est istud ⁊ ē mi-
rabile in ocul' nr̄is De⁹. L. vi
Si contra naturā esse conten
dis ꝙ in mysterio redemptio-
nis nostre sine viro puella asse
ritur concepisse: cui⁹ queso na
ture est ꝙ in parente generis
nostri caro sine carne formata
est. Que ista est ratio imo q̄ꝫ
ceca contentio vt non credat̄
deus facere hominē posse ꝺ fe
mina quem creditur fecisse ꝺ
puluere. T. ℟. Beata et ve-
nerabilis virgo que sine tactu
pudoris inuenta est mater sal
uatoris. Jacebat in presepio
⁊ fulgebat in celis. ℣. Dn̄e au
diui auditum tuum ⁊ timui:
consideraui opa tua ⁊ expaui
in medio duum animalium.
Jacebat in presepio ⁊ fulge-
bat. Gloria Jacebat. S. lu.
In illo tempore: Erant
pater iesu ⁊ mater āmi-
rantes super his que dicebā-
tur de eo Et rel'. Oliā origēis

Congregemus in Lectio vij.
vnum ea que in ortu iesu dic-
ta scriptaqꝫ sūt de eo: ⁊ tunc
scire poterimus singula queqꝫ
digna esse miraculo. Quam
obrem mirabatur ⁊ pater: sic
enī appellatus est ioseph: quia
nutricius fuit mirabat̄ ⁊ ma-
ter super omnib⁹ que dicebā
tur de eo Tu. ℟. Congratu-
lamini mihi om̄es q̄ diligitis
dominū qꝛ cuꝫ essem paruula
placui altissimo Et de meis
visceribꝫ genui deum ⁊ homi-
nem. ℣. Casta parentis visce
ra celestis intrat gratia, ven-
ter puelle baiulat secreta que
non nouerat Et. Lectio. viij.
Que nam ergo sunt que de
paruulo iesu fama dispersera
Pastores erant i regione illa
vigilantes et obseruantes cu-
stodias noctis super gregem
suum. Venit angelus sub ip-
sa hora natiuitatis Jesu ⁊ a-
it ad eos Annuncio vob gau
dium magnū Jte ⁊ inuenie-
tis infantem inuolutum i pā-
nis ⁊ positum in presepe Nec
dum angelus verba finierat
ecce multitudo celestis exerci
tus laudare cepit ⁊ bn̄dicere
deum T. ℟. Bn̄dicta ⁊ vene
rabilis virgo maria. Cuius
viscera meruerūt portare do-
minū christū. ℣. Bn̄dicta tu
in mulierib⁹ ⁊ benedictus fru-
ctus ventris tui Cui⁹. Lectio

Cum hoc pastores trepidi ꝑ
spexissent ⁊ angelus recessisset
ab eis: dixerũt ad se inuicem:
Eamus bethleem ⁊ videam⁹
factum quod dñs ostendit no
bis. Venerũt ⁊ inuenerũt ꝑ
uulum tam illi q̃ꝫ parentes q̃
facta fuerant mirabant̃ super
hoc. Tu aũt. ℟ O regem ce
li cui talia famulantur obse
quia: stabulo ponitur qui con
tinet mũdũ Jacet in presepio
⁊ in nubibus tonat. ℣. Dñe
audiui auditum Jacet. Gl'ia
Jacet. Te deum dicitur. ℣.
Notum fecit. Ad laudes añ
Quem vidistis vt s̃ ꝑ totum
Hymn⁹ Verbũ patris. Ca.
Quanto tpe heres ꝑuulus ẽ
nihil differt a seruo cuꝫ sit do
minus omniũ sed sub tutori
bus et actoribꝫ est vsq̃ꝫ ad p̃fi
nitum tempus a patre Deo.
℣. Benedictus qui. Super
benedic. añ Dum mediũ silẽ
tiũ tenerẽt oĩa ⁊ nox ĩ suo cur
su iter ꝑageret op̃s sermo tu⁹
dñe a regalibus sedibꝫ venit.
Omp̃s sem Coll'. alleluia.
piterne deus dirige actus no
stros in beneplacito tuo vt in
nomine dilecti filij tui domi
mini nr̃i mereamur bonis o
peribꝫ abundare Qui tecum.
Post primũ bñdica. añ. Ne
sciens mater virgo virũ pepe
rit sine dolore saluatorẽ secu
lorum ip̃m regem angeloꝝ so
la virgo lactabat vbere d̃ celo
pleno. ℣. et. Col' de dña. non
plura. Ad tertiã añ Parun
lus filius hodie natus ẽ nob̃:
⁊ vocabitur d̃s fortis all'a al.
Cap̃ et collcã de dñica. ℟. et
℣. sicut in die natiuitatꝫ. Ad
sextam añ Ecce agnus dei ec
ce qui tollit peccata mũdi al
lelnia. Ad nonã añ Ecce de
quo iohannes dixit christ⁹ na
tus est in israel: ⁊ regnũ ei⁹ nõ
erit finis all'a. Si autẽ fuerit
dies feriata legẽtur tres lcões
de euangelio Erãt pater iesu
añ. ps̃. ℣. ℟ de primo noc. sta
tim suprapositо. Ad laud̃. añ
Quem vidistis vt s̃. vna tãtũ
Cetera om̃ia vt s̃. In vespe
ris canitur de sancto siluestro.
añ Tecum principium vt sup̃
per totuꝫ Capl'm Ecce sacer
dos vt s̃. Sup mag. añ Sa
cerdos et pont̃. vt in cõmini.
Da qm̃s omp̃s deus Coll'
vt beati siluestri cõfessoris tui
atq̃ꝫ pontificis veneranda so
lennitas ⁊ deuotionẽ nob̃ au
geat et salutem Per. Post p̃
mũ benedi. añ. Gaudeamus
om̃es fideles saluator nr̃ na
tus est ĩ mundo: hodie ꝓcessit
proles magnifici germinis: ⁊
perseuerat pudor virginitatis
℣ ⁊ collecta de dña ⁊ nõ plu
ra. In natiuitate sancti silue
stri ad matuti. Inuit̃. iij. añ.
p̃s cũ totidẽ ℟ d̃ coĩ cõfesso.

Nisi fuerit dies dñica tñc habētur nouē lec. cū cātu de cōi ꝯfesso. Similiter sicut ꝺ sācto Thoma notatum est. Lcō I.

Siluester a mr̄e re ⁊ noīe iusta genit⁹ a cyrino p̄sbytero eruditus hospitalitatē sūme exercebat. Timothe⁹ aūt quidam christianissimus ab eo in hospitiū suscipitur q̄ tamē ob persecutionē ab alijs vitabatur. hic post annū coronam assecutus martyrij dum predicaret constantissime fidē christi. Putans aūt tarquin⁹ p̄fectus timotheū mltis abūdasse diuitijs eas a siluestro expetijt inferēs ei minas mortis. Sed cū vere timotheum hm̄oi diuitias nō habuisse cōperit: siluestrū ydolis immolare p̄cepit: alioquin in crastinū diuersa recipet genera tormētoꝝ. Tu autē Lectō secūda

Qui siluester stulte hac nocte morieris ⁊ sempiterna tormēta recipies: ⁊ velis nolis veruz deū esse quem colimus recognosces. Siluester igitur carceri traditur ⁊ tarquin⁹ ad prādiū inuitatur. Dū ergo comederet os piscis in eius gutture sic versat̄ vt nlla rōe reijcere potuerit vl̄ glutire. Sicq; media nocte defunctus est: ad tumulum cum luctu ducitur: et siluester cum gaudio a carcere siberatur. Qui nō solū a christianis sed etiā a paganis miro diligebatur affectu. Erat em̄ aspectu angelicus: ſmōe nitidus: integer corpe: sanctus opere: consilio magnus: fid̄ catholicus: spe patientissimus: charitate diffusus. T. Le. iij

Mortuo igitur melchiade episcopo vrbis rhome siluester ab om̄i plebe plurimū renitēs in sūmū pontificē est electus. Hic omniū orphanorum ⁊ viduarū ⁊ pauperū nomia i matricula scripta habebat: ⁊ omnib⁹ necessaria prouidebat. Hic constantinū augustuz a lepra incurabili quam merito tyrānice p̄secutōis incidit baptizans curauit matremq; helenā iudaico errore deceptam rōe ⁊ miracul̄ sapiētib⁹ iudeorū ꝯfutatis ad fidē catholicā ꝯuertit Rhomanoꝝ ppl̄m a cultura demōis ⁊ venēo draconis liberauit: ⁊ sic tandem pace reddita eccl̄ie i dño feliciter obdormiuit Tuāt Ad lau. añ Ecce sacerdos vt sup̄, vna tm̄ nisi fuerit dies dñica. Hym. Verbū pa. Cetera ꝺ ꝯfes. Post primū bñd̄ añ Natus ē nob̄ hodie saluator q̄ est christus dñs in ciuitate dauid ℣ Notū fecit. Col̄ Concede qm̄s vt s̄ Deide añ Vigo verbo vt s̄. ℣ ⁊ coll̄ de dña Ad horas sicut de confessori. In vesp̄is nihil ꝺ scō siluestro

 in octaua natiuit

nisi fuerit dies dñica tunc p⁹ primuz bñdicam⁹ dicitur suffragiū de scō siluestro ex cōi cōfessoꝝ. In octaua natiuitatis dñi ad vespas añ. Tecū principium cū ceteris vt s Hym A solis ortus. Capitulum Priusq̄ veniret fides sub lege custodiebamur conclusi in eaz fidē q̄ reuelanda erat ī nobis Deo. ℣ Tecū principiuz Sup mag. añ Qui de terra ē de terra loquitur: qui de celo venit sup om̄es est: ⁊ quod vidit ⁊ audiuit hoc testatur. ⁊ testimoniū eius nemo accipit: qui aūt accepit eius testimonium signauit qꝛ ds verax est Deus qui nob nati Collcā. saluatoris diē celebrare cōcedis octauū fac nos qm̄s eius perpetua diuinitate muniri. cuius sumus carnali commertio reparati Qui tecū Nulla suffragia nisi fuerit dies dñica vt statim supra notatum ē Ad completoriū sicut huc vsq̄ Sed ī collectis p̄termittit dictio hodie. In mat. psal. Dñe ne in fu. i. Kyriel. x. kyr. Pr̄ nr̄ Dñe labia. Inuitato. Christus natus est ps̄ Veni te exultemus. In primo noc. añ Dñs dixit ad me fili⁹ meus es tu ego hodie genui te. ps̄ Quare fremuerūt. añ In sole posuit tabernaculum suū ⁊ ipe tanq̄ sponsus procedēs de thalamo suo. ps̄ Celi enarrant. añ Eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie Ps̄ Dñi est terra. ℣. Tanq̄ sponsus. Sermo beati maxi.

Quanq̄ nō Lctō p̄ma. Quos charissimi ꝑ paternam sollicitudinem instructione diuini sermonis edoctos vniuersas kalendarum superuenientium vanitates declīare penitus et horrere ad perfectioris tamen emendationis augmentum non me piguit vsitatum vestris auribus inferre sermonem sicut ait beatissimus paulus Fratres eadem vobis scribere mihi quidem non pigrum vobis autē necessarium Tu autem domine nostri miserere. ℟ Descendit de celis vt supra Lectō ij Necessariū dilectissimi: nec superfluuz reor si pro commotione sancta dudum habita p̄cedentium patrum vobis repetantur alloquia. Et reuera quid fastidij quid oneris habet ꝓ salutis ꝓfectu vtilia ac deo placita sepe dicere frequēter audire: ⁊ ideo charissimi fide ac deuotōe solita religiosi itineris vias ac veritatis semitas gradiētes magis magisq̄ erroꝝ deuia et dyabolica calcate figmenta. Tu autē ℟ Quem vidistis vt s L. iij Nec eī dz fidel' aīa q̄ angl'oꝝ

consortia concupiscit demoni
orum lusibus delectari. Neq;
vero luci ac tenebris veritati
atq; mendacio turpitudini ⁊
honestati apud dei seruos vl/
la pōt esse cōmunio sicut nos
ecclesiarum doctor instruit di
cens: Que conuentio christi
ad belial: qui autē consensus
templo dei cum ydolis. Tu.
℟. O magnū mysterium vt
s̄. In.ij.noc.añ Speciosꝰ for
ma p̄ filijs hominū diffusa ē
gratia in labijs tuis. p̄s Eru
ctauit. añ Rex om̄is terre ds
venit psallite sapienter. psal.
Om̄es gentes. Añ Suscepi
mus deus miscdiam tuā ī me
dio templi tui. p̄s Magnus
dñs. ℣. Speciosus forma p̄
filijs hominum. Lectio q̄rta.
Quicunq; ergo credentiū vel
est templum dei vel desiderat
sollicite caueat ne mortua et
vana sectādo desinens esse tē/
plum dei fiat habitatio tene/
brarum: fiat demonis monu
mentum. Ait gloriosissimus
prophetarum dauid Beatus
vir cuius est nomen dñi spes
eius ⁊ non respexit in vanita/
tes ⁊ insanias falsas. Tu aūt
℟. Btā dei genitrix vt supra
Itaq; qui sperat Lectō q̄nta
in deum ac toto corde in eius
gloriam luminū suoꝝ defigit
aspectum ad insanissimas va
nitates consecratos semel deo
non debet oculos retorquere.
Quia vt ait dñs nemo mittēs
manū ad aratrū ⁊ respiciēs re
tro aptus ē regno di. Om̄is
enī arās si retro respiciat aut
tortuosū et inutilem faciet sul
cum aut arantum boum suo/
rum vestigia vulnerabit Tu.
℟. Beata viscera ma vt sup̄
Ita et qui directo Lectio.vi
tramite ac spirituali vomere
vitia mundana persulcans in
cedit ad dei regnum si aspcm̄
suū ad impia ⁊ vana cōuerte/
rit ⁊ iugeres suos: hoc ē corpꝰ
atq; animā vulnerabit: et op/
timi itineris periculosum ni/
mis incurret errorem. Et non
respexit inquit in vanitates ⁊
insanias falsas Quomō bea
tus dauid falsas insanias di/
cit cum vere insaniant qui ab/
iecto retrorsum timore dei ad
demonū respiciūt vanitates.
Sed vir fidelis proprie natu
ram impie falsitatis expressit
qr insana sūt om̄ia quecunq;
diaboli fallenti mendacio di
in se non habent veritatē. T.
℟ Sancta ⁊ inmaculata. vt
sup̄. In tertio nocturn̄ Ho/
mo natus est in ea ⁊ ip̄e fūda
uit eā altissimus. p̄s Fūdmē
ta. Añ Exultabūt om̄ia lig/
na siluarū añ faciē dñi qm̄ ve/
nit. p̄s Cantate dño.i. Añ.
In principio ⁊ ante secula de
us erat verbū ip̄e natꝰ ē nob

hodie saluator. ps. Dñs re-
gna exultet. ℣. Notũ fecit d.
In illo tpe Scdm lucã.
Cuz consummati eeñt
dies octo vt circumcideretur
puer vocatum est nomen ei⁹
iesus Et reliqua. O melia ve
nerabilis Bede presbyteri.
Sanctam venerandamq; p̄-
sentis diei festi memoriã pau-
cis quidem verbis euangeli-
sta comprehendit: sed nõ pau
ca celestis mysterij virtute gra
uidam reliquit. Exposita nã-
q; natiuitate dñica cui⁹ gau-
dia mox angeli dignis glorie
laudibus extulerũt: pastores
deuota visitatione celebrarũt
om̃es qui tunc audiere mira-
ti sunt: nos quoq; pro modu-
lo nostro ꝓut potuimus prox
ime domio largiente cõgruis
missarum hymnorumq; solẽ-
nijs exegimus subiunxit atq;
ait. Et postq̃ cõsummati sũt
dies octo vt circũcideret puer
et vocatum est nomẽ eius ies⁹
quod vocatum est ab angelo
priusq̃ in vtero conciperetur.
Tu. ℟ Ecce agnus dei vt s̄.
Nec sunt festiuitatis Le. viij
hodierne gaudia veneranda
hec sacre solennitas diei hec il
le supne pietatis munera sa-
crosancta que fidelium cordi
bus commendans apostolus
ait: Quia vbi venit plenitu-
do temporis misit deus filiũ
suum factũ ex muliere: fcm̃ sb̄
lege vt eos qui sub lege erant
redimeret: vt adoptionem fi-
liorum reciperemus Tu autẽ
℟ Nesciens mater virgo vt s̄
Magna nanq; Lectio nona
dispensatõe pietatis ad redẽ-
tionem generis humani deus
pater non angelum nõ archã
gelum sed filium suum vnige
nitũ mittere dignatus ẽ Quẽ
qꝛ in diuinitatis sue spẽ vide-
re nequiuimus magna rursuz
dilectõis arte ꝓuidit: vt hunc
factũ ex muliere hoc ẽ ex mat
ne carnis ac substãtia sine viri
li admixtiõe cõceptũ ad hũa-
nos verũ hominẽ ꝓferret aspe
ctus Qui ĩ diuina ꝟtute sub
stantia manẽs ꝑ om̃ia quod
erat veram nature mortal' in-
firmitatẽ quã nõ habebat in-
dueret ℟ O regem celi vt s̄.
Ad laudes anti. O admira-
bile cõmerciũ creator generis
humani animatũ corpus su-
mens de virgine nasci digna-
tus est: ꝛ procedens homo si-
ne semine largitus est nob̄ suã
deitatẽ. Añ Quando natus
es ineffabiliter de virgine tũc
implete sũt scripture sicut plu-
uia in vellus descendist vt sal
uum faceres genus humanũ.
te laudamus deus noster. Añ
Rubum quẽ viderat moyses
incombustum conseruatã ag-
nouimus tuam laudabilẽ vir

ginitatem dei genitrix interce
de ꝑ nobis: añ. Germinauit
radix yesse orta ē stella ex ia/
cob virgo peperit saluatorem
te laudamus deus noster añ.
Ecce maria genuit nobis sal/
uatorem quē iohannes vidēs
exclamabat dicens ecce agn⁹
dei ecce qui tollit peccata mū
di alleluia. Hymnus Uerbū
patris. Capl'm et col'. vt s̄ in
vesp̄is. ℣ Benedictus qui.
Sup bene. añ Mirabile my/
sterium declaratur hodie īno/
uātur nature deus homo fa/
ctus est id quod fuit ꝑmansit
ꝛ qnod non erat assnmpsit nō
cōmixtionem est passus| neq̄
diuisionem. Nulla suffragia.
Ad horas añe ℟ et ℣ vt sup̄
dñica infra octauas. Capl'm
ꝛ collecta vt sup̄ in vesperis.
In secūdis vesp̄is añ Tecuz
principium cū ceteris vt sup̄.
Capl'm ꝛ collecta sicut s̄ ī p/
mis vesp̄is. Sup mag. anti.
Magnuz hereditatis myste
rium templum dei factus est
vterus nesciens virū nō est pol
lutus ex ea carnem assumens
om̄es gentes venient dicentes
gloria tibi dñe. Nulla suffra:
In octaua beati stephani ad
matutinas legūtur ix añ ix p̄s
tres lcōes tria ℟ nisi fuerit di
es dñica. pariformiter in oct.
Johannis ꝛ innocentuz. Ad
matutinas Inuitato. sicut in
die. In noc. añ. Hesterna die
dñs natus est in terris vt ho
die stephanus nasceretur ī cel'
p̄s Beatus vir. añ Qui eniz
corp̄i suo virginis preparauit
vterū ipse martyri suo aperire
dignatus est celum. p̄s Qua
re fre. Añ Presepis angustia
christum portauit infantem ī/
mensitas celi stephanū trium
phantem suscepit. p̄s. Domi
ne quid. añ Stephanus aūt
plenus gratia et veritate faci
ebat signa magna in populo.
P̄s Cū inuocarem. añ Om
nes intendentes in eū aspicie
bant vultum eius tanq̄ vul/
tum angeli stantis inter illos
p̄s Uerba mea. añ Eijcien/
tes eū extra ciuitatem lapida
bant: ꝛ testes deposuerūt vesti
menta sua secus pedes adole/
scentis qui vocabat̄ saul⁹. p̄s
Dñe dñs. añ Lapidauerunt
stephanū ꝛ ip̄e inuocabat do
minū dicens ne statuas illis
hoc peccatum. p̄s In dño cō.
añ. Lapides torrētis illi dul/
ces fuerūt ip̄m sequūtur om̄es
anime iuste. p̄s Dñe quis ha
bi. añ Ecce video celos aptos
ꝛ iesū stātē a dextris dei. P̄s.
Dñe in vir. ℣ Magna ē gl'ia
Sermo beati augustini L. I
Dominus noster iesus
christus pastor bonus:
mitis ꝛ pius oues suas misc̄
inter lupos in h̄ scl'o vt eas ad

tuuet de throno suo Vis vide
re quicunq; es christiane dñz
Jesum oues inter lupos mi-
scentem ipe in pñti euangelio
lectõe clamabat dicens Ecce
ego mitto vos sicut oues i me
dio lupoꝝ Vis iterũ vider ie
suz christũ oues suas de lupo
rum manib; educentẽ ipe cla-
mat et dicit Ego sum pastor
bonus: bonus pastor animaz
suam ponit ꝓ ouib; suis Tu.
℟ Stephanus aũt vt s̄ L.ij
Lupus destruitur quãdo pa
stor occiditur. Quis remittit
quãdo pastor crucifigitur Nõ
em̄ timere dñt oues misse in
medio luporum. ad hoc ergo
lupis miscentur vt non i ipoꝝ
malicia cõmutent sed vt lupi
in innocentia ouiũ conuertan
tur. Sed si volunt fieri oues
agni non deficiant sequentes
agnum qui tollit peccata mũ
di. Ecce eni prima ouis san-
ctus stephanus qui testimõio
fidei lupos excutit ꝓclaman
tes: ⁊ oculis suis celos cernit
patentes Tu aũt dñe . ℟.
Patefctẽ sũt ianue vt s̄ L.iij.
O prima ouis pugnas i me-
dio luporum sequens nõ ad-
huc ꝑueniens ad dominuz: et
iam amicus es angelorum q̄
manifeste familiaris erat an-
gelis amicus qui in medio lu
porum parebat vt angelus.
Adapertis eteni celis aspe-
ctus mutatus est confessoris ⁊
cepit tanq̄ sole illustratus iu
sticie ita splendere vt humanã
speciem nõ haberet ipis patẽ
tibus celis ipis testantib; ini
micis Tu aũt ℟ Intuens in
celum vt s̄. Ad laudes ꝑ om-
nia sicut in die sancti stephani
Post primum Benedicam⁹
añ Virgo verbo. vt sup̄. ℣.
Post partum. Collecta
Deus qui salutis eterne btẽ
marie virginitate fecunda hu
mano generi premia prestiti-
sti tribue quesumus vt ipsam
pro nobis intercedere sentia-
mus per quam meruim⁹ au-
ctorem vite suscipere Domi-
num nostrum. Istud suffragi
um de domina singulis dieb;
dicetur vsq; ad festuz purifica
tionis lxx non obstante siue d̄
tempore dicatur officium si-
ue de sanctis excepta sola die
Epiphanie. Ad horas añe d̄
laud̄ Cetera vt in die. In se-
cundis vesp̄is añ Tecũ prin-
cipium um cereris. Sup̄ ma
gnificat añ Sepelierũt Ste-
phanum viri timorati: ⁊ fece-
runt planctũ magnum sup̄ eũ
Cetera omnia sicut in die.
Post primum Benedicamus
añ Glorificamus te dei geni
trix quia ex te natus est chri-
stus salua omnes qui te glori
ficant. ℣ Post partum: virgo
Cou Deus qui sa. vt sup̄. nõ

plura. Et hoc suffragium sil'r sicut in matutinis sic dicet' diebus singulis vsq; ad purificationis septuagesima non obstāte. Si aūt octaua bti Stephani occurrit in diē dñicum In matutinis canit' historia sicut iacet cū anti. tñ sup̄scriptis. Ad laudes ⁊ cetera sicut modo signatum est. In octaua beati iohannis Inuitato. sicut in die. In no. anti. Qui vicerit faciam illū columnam in templo meo dicit domin⁹. ps̄ Celi enarrāt. anti. Cibauit eū dñs panevite ⁊ aqua sapientie potauit eū. ps̄ Benedicam. añ. Spū sapientie repleuit eū dñs ⁊ intellectus. p̄s Eructauit. añ Tu es discipulus meus in te complacuit anime mee dicit dñs. p̄s O ēs gentes. añ Ponā te signacl'm dicit dñs in conspectu meo sē ꝑ qm̄ elegi te. p̄s Exaudi dñe deprecationē. añ. Dicit dominus mr̄i sue mulier ecce filius tuus: ad discipulū ecce mr̄ tua. all'a. p̄s Exaudi dñe orationē Añ Misit dñs manuz suam ⁊ tetigit os meum ⁊ repleuit illd. p̄s Confitebimur Añ Johannes aūt apostolus virgo dei electus cui virginez mr̄em dñs virgini cōmendauit. p̄s Dñs reg. exul. añ. In medio ecclesie aperuit dominus os eius ⁊ impleuit eū spiritu sapientie ⁊ intellectus alleluia. p̄s Dñs regnauit iras. ℣. Nimis honorati. Sermo beati augustini episcopi Le. I

NOn parua questio ē cur apostolo petro quando se tertio manifestauit discipulis dixerit Jesus Sequere me de apostolo aūt iohāne sic eū volo manere donec veniā quid ad te. Huic questioni quātū dñs ipse donauerit siue ꝑtractande siue soluende sermonez nouissimū operis huius impendimus. Duas itaq; vitas sibi diuinit⁹ predicatas et cōmendatas nouit ecclesia: quarum est vna in fide: altera in spe: vna in tempe peregrinationis: altera in eternitate mansionis: vna in labore altera in req̄e vna ī via: alt'a ī pr̄ia vna ī ope actōis alt'a ī merced ꝯtē platōnis Tu ℟ Qui vicerit Ista significata vt sup̄. Le. ij. est ꝑ apl'm petrū: illa ꝑ iohannem Tota hic agitur ista vsq; in huius seculi finem ⁊ illic inuenit finem differtur illa cōplenda post huius seculi finē sed in futuro seculo non habz finem: Ideo dicitur huic Sequere me. De illo aūt sic eum volo manere donec veniaz q̄d ad te: tu me seqnere. Quid ei est hoc q̄tum sapio: q̄tum capio: quid est hoc nisi tu me sequere per imitationem perfe-

rēdi temporalia mala ille ma
neat donec sempiterna venio
redditurus bona quod apti⁹
ita dici potest perfecta ne seq̄
tur actio informata mee passi
onis exemplo ĩchoata vero cō
templatio maneat donec ve⁹
nio perficienda cum venero.
Tu aūt. ℟ Libauit illū do
minus pane vt sup̄. Lcō iij.
Sequitur enim christū que⁹
niens vsq; ad mortem pia ple
nitudo patientie: manet autez
donec veniat christus tūc ma
nifestanda plenitudo scientie
Hic quippe tolerantur mala
huius mundi in terra morien
tiū: ibi videbunt bōa dñi ī ter
ra viuentium. Ob enī ait vo⁹
lo eum manere donec veniam
non sic intelligendum ē qua⁹
si dixerit remanere vel pmane
re sed expectare: qm̄ quod per
eū significatur non vtiq; nūc
sed cum venerit christ⁹ imple⁹
bitur Ob aūt p hūc significa
tur cui dictū ē tu me sequere:
nisi nūc agat ñ q̄uenietur ad
illud quod expectatur. Tu aūt
℟ In medio ecclesie vt s̄ Si
autē fuerit dies dñica dicunt
nouez lectiones cū hystoria to
tali de sancto iohanne z nouē
anti. suprapositis. Ad laud. p
oīa sicut in die. Post pmuz
bñdi. suffra. de dña sicut heri.
z non plura. Ad horas anti.
de lau. Cetera sicut⁹ die In
secundis vesperis p oīa sic̄
in die. Post primū benedica.
suffragiū de dña sicut heri. nō
plura. In octaua innocentuz
Inuitato. sicut in die. ix. añ. z
psal' ex cōmuni de martyrib⁹
℣ Exultent iusti. Sermo be
ati iohannis episcopi Lcō I.

Dedicatur nouus ab in
fantib⁹ sermo sanctz lau
dibus christi In gloriam do
mini primam vocem aperuit
innocentes Fiunt deserti lau
de qui fuerant imperiti sermo
ne. Offerūt dño primitias li⁹
gue: nouos oris immolāt fru
ctus verbo⁹ principia libāt.
Infantia enī que p etatē lo⁹
qui nō poterat glias dei cum
gaudio resonabat Nozūt lau
dare christum qui loqui non
nozant. Fiunt periti laude q̄
fuerant imperiti sermone Os⁹
tendunt laudibus dominuz
suffragijs predicant christuz.
Tu aūt ℟ Adoratierunt vt s̄
℣ iunt interea pueri Lcō ij.
sine magistro deserti: docti si⁹
ne doctore: periti sine erudito
re. Agnoscūt christum p̄dicāt
dñm non quez psuasio huma
na docuerat sed quem diuini⁹
tas innocentib⁹ inspirabat.
Cessant em̄ humana cū diui
na tractantur: quia humana
ipa prodesse non poterunt ni⁹
si diuino⁹ solatō subleuentur
Necesse ē enī terrēa succūbere

cum celestia predicantur: na-
turalia silere cum virtutes lo
quunt̄ Tu ℟ Isti sūt sci vt s̄
Erigitur itaq; infan- Le. iij
tium etas in laudem que de-
lictorum non nouerat crimen
Dignus a dignis laudatur:
⁊ innocens innocentium testi
monio predicatur. Accipiunt
em̄ a christo ⁊ reddunt conse-
quuntur ⁊ referūt: Uno em̄ tē
pore ⁊ qui dederat recipit et q̄
acceperat reddit. Uno inq̄
tpe sua christo redduntur duz
eius laudes illi ab infantibus
referūtur. Tu. ℟ Centū qua
draginta vt sup̄ Te deum di-
citur. Si aūt fuerit dies dn̄i-
ca dicūtur nouē lec. cū totali
hystoria sicut in die. Ad lau
des añ ⁊ cetera omnia sicut in
die. Post primū Bn̄dicamus
suffra. de dn̄a ⁊ nō plura. Ad
horas añe de lau. Ad ℟ dici
tur Gl̄ia patri. In secūdis ve
speris sicut i die. Post p̄mum
bn̄d suffragia de dn̄a ⁊ nō pl̄a
In vigilia epiphanie si fuerit
dies dn̄ica Inuitatoriū anti.
p̄s ℣ ℟ per totum sicut domi
nica infra octauas natiuitat̄
Sermo beati maximi episco.

Inuestigabiles Lctō. I
humanis sensib; dispo-
sitōnes esse diuinas ip̄a op̄m
dei altitudo testat̄: sed eo ma
gis nobis christi sunt venerā-
da mysteria quo magnitudīe
sue capacitatem ingenij mor-
talis excedunt Tu aūt Le. ij.
Et ideo fratres cū annuncia
tur nobis sempiternus ille v-
nigenitus dei patris cui sub
iacent om̄ia ⁊ per quem crea-
ta sunt vniuersa sub fine tem-
porum nasci voluisse de femi
na infantiam perpeti nostre
carnis subire cōsortia tāte di-
gnationis gratiam non debe
mus examinare sz credere nec
discutere sed mirari. Quid ei
est equius: quid ve tam ꝯgru
um: q̄ vt in rebus diuinis
om̄ipotentiam magis sequa-
mur dei q̄ sapientiam mūdi.
Tu aūt domine Lectio iij.
Nodie igitur nobis sicut de
cursa euāgelij lectione cogno-
uimus s̄m carnem natus est
christus. Incipiens quidē eē
quod non erat sed non desinēs
esse quod erat: Nec enī natiui
tas hominis imminuere aut
separare indiscrete maiestatis
poterat vnitatem. Qd̄ deꝰ de
deo patre processit ineffabilis
ac permanentis ē secretū vir-
tutis q̄ homo natus est ex fe-
mina nostre salutis est gratia
Illic gl̄a nature hic mysteriū
voluntatis. Tu aūt. Le. iiij.
Quis ergo fratres ꝓfunduz
hoc celestis consilij valeat esti
mare q̄ inmortalitatis domi
nus incorrupteq; substantie:
vt conditione carnis mortem

suscipe ꝓ mortalibus possit ꝺ
femineo vtero nulla corporee
generatōis lege conceptus hu
mana voluit sub lege prodire
atq; hoc ita vt eū beata mater
que intacta concepat inuiola
ta pferret. Tu aūt. Lcto v.
O buoluitur p̄terea pannis
ꝛ ponitur in p̄sepe vilitas ista
infantis preciosuz dei ē sacra
mentum. In pannis enī nr̄as
infirmitates nostra se indicat
suscepisse peccata. Qꝺ vero ī
p̄sepe vbi pastus est animaliū
sua collocari membra permit
tit: in eternam refectionem ve
scendum a mortalibꝫ suū cor
pus ostendit Tu. Lectio vi.
Quid illi dicam ꝙ in terras
angelica multitudo descēdēs
vagientē puulum gl'iosa lauꝺ
prosequitur. Stupet enī om
nis creatura tam grande mi
raculum ꝙ vnus idemq; ꝛ de
us regnat in celo: ꝛ homo nu
tritur in terra. T. Scdm ma.
In illo tempe Defuncto
herode ecce angelus do
mini apparuit in sōnis ioseph
dicens Surge ꝛ accipe puerū
ꝛ mr̄em eius ꝛ vade in terraz
israel Et reliqua Omelia ra
bani episcopi Lectio septima
Multi ꝓpter ignorantiā hy
storie labūtur errore putantes
eundem esse herodem a quo ī
passione sua dominus irrideꝫ
Ergo herodes ille qui cū pila
to postea amicitiam fecit: hu
ius herodis filius fuit q̄ nūc
mortuus esse prefertur Tu āt
Frater aūt arche Lcō viij.
lai qui testimonio patris he
rodis adiudicante cesare au
gusto regni iudeoruz successor
extiterat Tricesimo quidē et
septimo regni sui anno vt hy
storie docent: herodes hic de
quo euangelium narrat defū
ctus est: qui fuit Augusti cesa
ris quadragesimusquartus:
iuxta chronicarum fidem T.
Defuncti sūt enī q̄ Lectio ix.
querebāt animā pueri. Ex h̄
loco intelligim⁹ nō solū hero
dem sz et sacerdotes et scribas
iā eo tpe necem dn̄i fuisse me
ditatos. Legit̄ etiā ī iosepho
Herodem nōnullos de p̄nci
pibꝫ iudeoꝝ ante mortē suam
necasse: ꝛ merito vt eis cū q̄bꝫ
añ paululuz de innocētū mor
te tractabat ip̄e moriens cau
sa mortis existeret Tu Te de
um laudamus dicit̄ Ad lau.
añ Quē vidistis vt s̄ ꝑ totuz
Hymn⁹ Verbum patrꝫ Ca
pituluz Apparuit benignitas
vt sup̄. ꝟ. Benedictus. Sup
Benedict⁹ añ Tolle pueruz
ꝛ matrem eius ꝛ vade in terrā
iuda. Collecta Concede que
sumus omp̄s deus vt nos v
nigeniti vt s̄. Post primū bn̄
dica. suffra. de dn̄a ꝛ non plu
ra. Ad tertiam et sextā cap̄. et

Vigilia Epiphanie

Tol sicut in laud. añ. ℟ ℣. sicut supra dñica infra octauas natiuitatis. Ad nonam anti. Magi videntes stellam vt s̄ S cimus q̄m quecūq; Cap. lex loq̄tur his qui in lege sunt loquitur vt omne os obstruatur ⁊ subditus fiat oīs mūdus d̄o D. ℟ Oīes de saba vt s. ℣. Tria sūt munera. vt sup̄ Collecta. Corda nr̄a q̄ms vt infra in vespis Si fuerit dies feriata Inuit Christus natus vt sup̄ p̄s Venite exultemus In nocturn̄ anti. Veritas de terra vt sup̄. psal. Benedixisti. añ. Homo natus vt sup̄. p̄s Fundamenta Añ Letentur vt sup̄ p̄s Cantate. i. ℣ Notum fecit dñs vt sup̄ Tres lectiones de euāgelio matthei Defūcto herode. vt sup̄. ℟ Confirmatum est. vt sup̄ ℟ Bñdictus qui. ℟. O regem celi vt sup̄ Te deuz non dicitur. Ad laudes anti. Pastores vt sup̄ vna tm̄ Cetera oīa vt supra dictum ē. In vigilia epiphanie Ad p̄mas vesperas anti. O admirabile comertium vt sup̄ cum ceteris. psal. Dixit cū ceteris de natiuitate Capitulum. Ecce gentē quam nesciebas ⁊ gentes que non cognouerūt te ad te currēt p̄pter dominuz deum tuū ⁊ sanctū; israel qui glorificauit te Deo. ℟ Illuminare illuminare hierusalez venit lux tua Et gloria domini sup̄ te ꝛorta est ℣ Et adorabunt gentes in lumine tuo. ⁊ reges in splendore ortus tui. Et Gloria Et Hymnus.

Hostis herodes impie christum venire quid times non arripit mortalia qui regna dat celestia Ibant magi quā viderant stellā sequentes previam lumen requirunt lumine deum fatentur munere. Sūmo parenti gloria. ℣. Reges tharsis et insule munera offerent Reges arabum ⁊ saba dona adducent. Sup mag. añ Magi videntes stellam dixerūt adinuicem hoc signū magni regis est eamus ⁊ inquiramus eum ⁊ offeram⁹ ei munera aurū thus ⁊ mirrā. Oratio Corda nostra q̄ms Collectā dñe venture festiuitatis splendor illustret qui mundi hui⁹ tenebris carere valeam⁹ ⁊ p uenire ad patriam claritatis eterne Per. Nulla suffragia: Ad completoriū sup̄ psalmuz Cum inuocarem cum ceteris añ Vidimus stellam eius in oriente ⁊ venimus cū muneribus adorare dominū Hym.

Lauacra puri gurgitis celestis agnus; attigit peccata que non detulit nos abluendo sustulit Nouum genus potentie aque; rubescunt

hydrie vinumq; iussa funder̄
mutauit vnda originem Sū
mo parenti gloria Capitulū
Om̄es de saba venient aurū
⁊ thus deferentes ⁊ laudē do
mino annūciantes. ℣. Veni/
ent ad te qui detrahebant ti/
bi Et adorabūt vestigia pe/
dum tuoꝝ Super Nuc d. añ
Stella ista sicut flamma cho
ruscat ⁊ regem regum deū de/
monstrat magi eam viderunt
⁊ christo regi munera obtule/
rūt Preces solite vsq; Sacer
dotes Deīde ℣ Tria sūt mu
nera preciosa que obtulerunt
magi domino aurum thus et
Deus illu/ Collecta mirrā
minator omnium gentiuz da
populis tuis ꝑpetua pace gau
dere: ⁊ illud lumen splendidū
infunde cordib; nostris quod
trium magoruz mentib; aspi/
rasti. Deo. Sic dicet̄ comple
toriū ꝑ octauas. Ad matuti.
Inuitatoriū nō dicitur sz sta
statim post Deus in adiuto/
rium gloria alla imponit̄ añ.
In primo nocturno ā Affer/
te dño filij dei adorate domi
nū in aula sancta eius. Psal.
Afferte dño. añ Psallite deo
nostro psallite regi nr̄o psalli/
te sapiēter Ps̄ Omnes gen/
tes Añ Om̄is terra adoret te
⁊ psallat tibi psalmū dicat no
mini tuo dñe Psal. Jubilate
longū ℣ Om̄es gentes quas/
cunqz fecisti Venient et ado
rabunt coram te dñe Lcō I.
Omnes sitientes venite
ad aquas ⁊ qui non ba
betis argentū properate emite
⁊ comedite Venite emite abs
qz argento et absqz vlla com
mutatōne vinum ⁊ lac Qua/
re appenditꝫ argentum nō in
panibus ⁊ laborem vestrū nō
in saturitate. Audite audien
tes me ⁊ comedite bonū ⁊ de
lectabitur in crassitudine ani
ma vestra Inclinate aurē ve/
stram ⁊ venite ad me: audite
et viuet anima vestra ⁊ feriaz
vobiscum pactuz sempiternū:
misericordias dauid fidelis.
Ecce testem populis dedi euz
ducem ac p̄ceptorem gentib;.
Ecce gentem quam nesciebas
vocabis: ⁊ gentes que non
cognouerunt te: ad te current
propter dñm deum tuum ⁊ sā
ctum israel qui glorificabit te
Hec dicit domin⁹ ℟ Hodie
in iordane baptizato dño ap/
ti sunt celi ⁊ sicut columba su
per eum spūs mansit ⁊ vox pa
tris intonuit Hic ē fili⁹ me⁹
dilectus in quo mihi compla
cui. ℣ Celi aperti sunt sup eū
⁊ vox patris audita est Hic.
Surge illuminare Lectio. ij.
hierusalem qr venit lumen tu
um ⁊ gloria dñi sup te orta ē.
Qr ecce tenebre operiēt terrā
⁊ caligo populos sup te autez

orietur dñs ⁊ gl̃ia eius ĩ te vi
debitur. Et ambulabũt gen/
tes in lumine tuo : ⁊ reges in
splendore ortus tui. Leua in
circuitu oc̃los tuos ⁊ vide om
nes isti congregati sũt venerẽt
tibi. Filij tui de longe veniẽt:
⁊ filie tue de latere surgẽt H.
℟ Om̃es de saba veniẽt au/
rum ⁊ thus deferẽtes Et lau/
dem dño annũciãtes. ℣. Re
ges tharsis et insule munera
offerent reges arabum ⁊ saba
dona adducent Et lau. L. iij
G audens gaudebo in dño :
⁊ exultabit anima mea in d̃o
meo. Quia induit me vestimẽ
tis salutis ⁊ indumento iusti
cie circumdedit me quasi spõ
sum decoratũ corona ⁊ q̃si spõ
sam ornatã in monilib⁹ suis.
Sicut enĩ terra ꝓfert germen
suum et sicut hortus semẽ su/
um germinat sic dñs d̃s ger/
minabit iusticiam ⁊ laudẽ co
ram vniuersis gentib⁹. Propt̃
syon non tacebo ⁊ ꝓpter hieru
salem non quiescã donec egre
diatur vt splendor iustus ei⁹:
⁊ saluator eius vt lampas ac/
cendatur. Hec. ℟ Stellam
quã viderãt magi in oriẽte an
tecedebat eos donec venirent
ad locũ vbi puer erat. viden/
tes aũt eam Gauisi sũt gau/
dio magno. ℣. Et intrantes
domũ inuenerũt puerũ cũ ma
ria matre eius ⁊ ꝓcidẽtes ado
rauerũt eũ Gauisi. Gloria Ga
uisi. In secũdo noctur. añ Re
ges tharsis et insule munera
offerent regi dño Ps̃ De⁹ iu/
diciũ. añ Omnes gentes q̃s/
cunq; fecisti ⁊ adorabũt corã
te dñe. ps̃. Inclina. añ. Ve
nite adoremus eum q̃ ipse ẽ
dominus de⁹ noster. ps̃ Ve/
nite exultemus. ℣ Om̃is ter
ra adoret te ⁊ psallat tibi: psal
mum dicat nomĩ tuo domĩe.
Sermo be. Leonis pa. L. iiij
C elebrato proxime die quo
intemerata virginitas huma
ni generis edidit saluatorem
epiphanie nobis dilectissimi
veneranda festiuitas dat ꝑse
uerantiam gaudioꝝ vt int̃ co
gnatarũ solennitatũ vicina sa
cramenta exultationis vigor
⁊ feruor fidei nõ tepescat Ad
oĩm enĩ homiuũ spectat salu/
tem q̃ infantia mediatoris d̃i
⁊ hominũ iã vniuerso declara
bat̃ mdo cũ adhuc exiguo de
tineret̃ opidulo. Quãuis enĩ
israeliticam gentem ⁊ ipsius
gentis vnam familiam dele/
gisset: de qua naturaꝫ vniuer
se humanitatis assumeret no
luit tamẽ intra materne habi
tationis angustias ortus sui
latere primordia : sed mox ab
om̃ib⁹ voluit agnosci qui dig
natus est om̃ib⁹ nasci Tu. ℟
Interrogabat magos hero/
des quod signũ vidistis super

natū regem. stellā magnā fulgentē cuius splēdor illuminat mōm Et nos cognouimus et venimus adorare dominū. ℣ Magi veniūt ab oriente inquirentes faciē dñi et dicētes. Et

Sermo beati Leonis pape.

Gaudete in dño dilectissimi: iterū dico gaudete: qm̄ breui interuallo tpis post solennitatē natiuitatis christi festiuitas declaratōis ei⁹ illuxit et quem in illo die virgo peperit in hoc mudus agnouit. verbum enī caro factum sī susceptiōis nostre temperauit exordia vt Jesus natus et credentibus manifestus et psequentib⁹ essz occultus. Jaz tūc ergo celi enarrauerūt gl'iam dei et ī oēm terram sonus veritatis exiuit qñ et pastoribus exercitus angelorum saluatoris editi annūciator apparuit: et magos ad eum adorandū p̄ uia stella p̄duxit Tu ℟ Magi veniunt ab oriente hierosolymam querentes et dicentes Ubi est qui natus est cuius stellam vidimus et venimus adorare dominū. ℣. Magi veniūt Ubi est

Sermo beati leonis pape

Audistis dilectissimi Le. vi lectionem euangelij salutaria p̄tis diei sacramenta recitantem audistis qualiter dñs q̄ ī hūc mōm latēter aduēit paulatim dignatus est sīā aperire mortalib⁹ maiestatez q̄ carissimi latere inter obscura scl'i lum̄ celeste ñ poterat. Denicz cum visitationem suā nec dum terra dinosceret celū sua gaudia ac totius mūdi leticiam chaldeis stupentib⁹ tacito īsidere loquebat: et cū qs quantusue eēt necdū infidelis posset videre iudea: iā tūc gloriam eius indicijs excitata celestib⁹ gētilitas sentiebat. Tu autē domine nostri miserere. ℟ Tria sunt munera p̄ciosa q̄ obtulerūt magi dño ī die ista et habent ī se diuina mysteria. Jn auro vt ostendatur regis potentia: in thure sacerdotez magnū ꝓsidera et ī mirrha dominicā sepulturā. ℣. Reges tharsis et insule Jn Gl'ia Jn. Jn tertio noctur. ā. Fluminis simpetus letificat all'a ciuitatē dei all'a. p̄s Deus noster refugiū. añ Adorate dñm all'a. in aula scā eius all'a. p̄s Cātate ī. Añ. Adorate deū all'a oēs angeli eius all'a. p̄s. Dñs regnauit exul. ℣. Omnes de saba venient aurū et thus deferentes Et laudē dño annūciantes

Scōm Matthēum

Cum natus esset ihesus ī bethlehem iude in diebus Herodis regis ecce magi ab oriente venunt hierosolymam dicentes Ubi est qui natus est rex iudeoz Et reliq̄

Omelia beati gregorij pape
Sicut ex lectōne euangelica
fratres audistis celi rege nato
rex terre turbatus est: qꝛ nimi
rum terrena altitudo confūdi
tur cum celsitudo celestis ape
ritur Tu ℟ Dies sanctifica/
tus illuxit nobis venite gētes
ꝛ adorate dn̄m. Quia hodie
descendit lux magna in terris
℣ Venite adoremus eum qꝛ
ip̄e est dn̄s deus noster Quia
Sed querendum no Le. viij.
bis est quid nam sit ꝙ redēp/
tore nato pastoribꝫ ī iudea an
gelus apparuit atqꝫ ad adorā
dn̄ hūc ab oriente magos nō
angelus sed stella perduxit.
Quia videlicet iudeis tanq̄
ratione vtentibꝫ rationale ani
mal id est angelus predicare
debuit: gentiles vero quia vti
ratione nesciebant ad cogno/
scendum dominū nō ꝑ vocem
sed pet signa ꝑducūtur: quia
ꝛ illis prophetie tanq̄ fideli/
bus non infidelibus ꝛ istis si
gna tanq̄ infidelibꝫ data sūt
Tu aūt ℟ Hic est dies p̄cla/
rus, in quo saluator mūdi ap
paruit quem prophete predix
erunt angeli adorauerūt cuiꝰ
stellam magi videntes gauisi
sunt Et munera ei obtulerūt.
℣ Et intrantes Et munera.
Et notandum ꝙ redē/ L. ix.
ptorem nostrum cum perfecte
esset etatis eisdem gētibꝫ apo/
stoli predicant eumqꝫ paruu
lum ꝛ necdum ꝑ humani cor/
poris officium loquentē stella
gentibꝫ denunciat qꝛ nimiruꝫ
rōis ordo poscebat vt loquen
tem dn̄m loquentes nobis p̄/
dicatores innotescerent ꝛ nec
dum loquētem elementa mu/
ta predicarēt Tu ℟ Viden
tes stellā magi gauisi sūt gau
dio magno: ꝛ intrātes domū
inuenerūt puerum cuꝫ maria
matre eius ꝛ procidentes ad/
orauerūt eum Et apertis the
sauris suis obtulerūt ei mune
ra aurum thus ꝛ mirrham. ℣
Reges tharsis et insule mūe
ra offerent Et aptis. Gloria.
Et apertis. Te deum dicit.
℣. ante laudes Venient ad te
qui detrahebāt vt s̄. Ad lau.
an̄ Ante luciferum genitus ꝛ
ante secula dominus saluator
noster hodie mūdo apparuit.
ps̄ Dn̄s regnauit cuꝫ ceteris
An̄ Venit lumen tuū hieru/
salem et gloria dn̄i sup̄ te orta
est ꝛ ambulabūt gentes in lu
mine tuo alla. An̄ Apertꝫ the
saurꝫ suis obtulerūt magi do/
mino aurum thus ꝛ mirrhaꝫ
alla. An̄. Maria et flumina
benedicite domino hymnum
dicite fontes domino alla. an̄
Magi videntes stellam ob/
tulerūt dn̄o aurū thus ꝛ mir/
rham Hymnus Verbū pa
Surge illuminare Capitulū

hierusalem qꝛ venit lumē tuū
ꝛ gloria dñi sup̄ te orta ē. D.
℣. Tria sūt mūera. Sup̄ bñ.
añ Hodie celesti sponso iūcta
est ecclesia quoniā in iordane
lauit christus eius crimīa cur
runt cuꝫ muneribus magi ad
regales nuptias ꝛ ex aqua fa
cta vino letātur conuiuie all'a
Deus qui hodierna Collcā
die vnigenitum tuū gentibus
stella duce reuelasti: concede
propicius vt qui te iam ex fid̄
cognouimus vsq̄ ad contem
plandam speciem tue celsitu-
dinis perducamur Per. Bñ
dicamus domino Non plura
Ad primā añ Lux de luce ap
paruisti christe cui magi mu-
nera offerēt all'a iij Cap̄ et col'
sicut in laud̄. ℟ Christe fili
dei. ℣. Qui sedes ad. ℣ Ve
nient ad te qui detrahe. Pre
ces solite vsq̄ Sacerdotes. ℣
Tria sunt. Sequitur Exult'
cum ceteris solito more. sic di
centur prime per totam octa-
uam. Ad tertiam anti. Tria
sūt munera que obtulerūt ma
gi domino aurū thus ꝛ mirrā
filio dei regi magno all'a. Ca
pitulum et collcā ad om̄es ho
ras vt s̄ in laudib̄ ℟ Reges
tharsis ꝛ insule munera offe-
rent. Reges tharsis. ℣. Re-
ges arabū ꝛ saba dona addu
cent Reges Gloria. Reges.
℣. Om̄es gentes quascunq̄.

Ad sextā añ Apertis thesau.
vt sup̄. ℟ Om̄es gentes quas
cunq̄ fecisti Om̄es. ℣. Ve-
nient et adorabūt coraꝫ te do
mine Om̄es Gl'a. Om̄es. ℣
Adorate dñm in aula sancta
eius. Ad nonā añ Magi vi-
dentes vt s̄. ℟ Om̄es de sa
ba venient aurum ꝛ thus defe
rentes Om̄es. ℣. Et laudem
domino annūciantes Om̄es
Gloria Om̄es. ℣. Tria sunt
munera. In secundis vesp̄is
laudes p̄ter quartam añ loco
cuius dicitur añ. Veniēt ad
te qui detrahebant tibi ꝛ ad
orabūt vestigia pedum tuoꝝ
ps̄ Dixit dñs cū ceteris d̄ na
tiuitate. Hymnus sicut heri
Cap̄ et col' vt s̄ in laudibus
℣. Tria sunt munera. Super
mag. añ Trib̄ miraculis or-
natum diem sanctū colimus:
hodie stella magos duxit ad
presepiuꝫ: hodie vinū ex aqua
factum est ad nuptias: hodie
a iohanne christus baptizari
voluit vt saluaret nos allelu-
ia Nulla suffragia Prima die
post epiphanie si feriata fuerit
Inuitatoriū Christus appa
ruit nobis Venite adorem⁹.
ps̄ Venite In nocturno añ.
Afferte vt s̄. ps̄ Afferte. añ.
Fluminis impetus vt sup̄. ps̄
Deus noster. añ Psallite vt s̄
ps̄ Om̄es gentes. ℣. Om̄es
gentes. Sermo bti Fulgē. epi

Nostis charissimi Le. I.
frēs qr dies iste q̄ nobis
in honorē dñi p̄ ānos singl'os
celebratur ore cūctoꝝ fideliū
epiphania venerabiliter nun
cupat̄. ⁊ qr grecū probat̄ esse
vocabulum multis ē latinis ī
cognitū. Inde est ꝙ nomē istd̄
omes quidē dicūt latini sz nō
omes inueniūtur nosse q̄d di-
cunt Tu aūt ℟ Omes de sa
ba venient vt s̄. Lectio. ij.
Proinde bonū est vt cūcti q̄
diem hodiernū epiphaniā nū
cupāt ⁊ cur hoc dicatur igno-
rant sacr̄m diei huius nomis
interp̄tatōe cognoscāt. Debet
enī diei huius solennitas a fi
delibus celebrari: ⁊ ideo solē-
nitatis causa non debet igno-
rari Tu aūt ℟ Stellam quā
viderant magi vt s̄ Lectō iij
Nūc ergo diem sicut diximꝰ
epiphaniā vocat christiana re
ligio. Epiphania vero interp̄
tatur manifestatio. Traditū
aūt tenemus a patribꝫ ꝙ vni-
genitus deus magis venienti
bus manifestatus a quibꝫ ob
latis muneribꝫ supplicitet est
adoratus Tu aūt ℟ Illumi
nare vt s̄. Te deuz dicitur p̄
totam oct̄. Ad lau. añ Añ lu
ciferū vt s̄ vna tm̄. Hymnus
Cap̄ ꝟ col'. sicut in die. Sup
bn̄d añ Ab oriente venerunt
magi in bethleez adorare do
minū ⁊ aptis thesauris suis p̄
ciosa munera obtulerūt aurū
sicut regi magno: thꝰ sicut d̄o
vero: mirrham sepulture eius.
all'a Suffragia de dña vt sup̄
Ad .i. et horas om̄ia sicut in
festo In vesp̄is añ Tecū prin
cipiū cū ceteris. p̄ totā ebdom̄
Hym. cap̄. ꝟ. coll' sicut in die.
Sup mag. añ Vox de cel' so
nuit ⁊ vox patris audita ē h̄ ē
filius meus in quo mihi com
placui ip̄m audite. Suffragi.
de dña vt s̄ ⁊ nō plura. Secū
da die post festū si fuerit feria-
ta ad matuti. Inuitato. sicut
heri p̄ totā ebdom̄. In no. añ
Om̄is terra vt s̄. ps̄ Jubila
te longū. añ. Reges tharsis.
vt s. ps Deus iudiciū. Anti.
Om̄es gentes vt s̄. p̄s Incli
na. ꝟ Om̄is terra ado. Le. I
Nam qr ip̄e est deus q̄ si
bi in veteri testamento
primitias offerri mādauit idē
deus hō natus gentiū primi-
tias suo cultui dedicauit. A-
postolica vero testat̄ auctori-
tas qr vnus ē d̄s qui iustificat
circūcisionē ex fide ⁊ p̄putiuz
p̄ fidē circūcisionis nomie iu-
deos preputij nomie gētes in
dubitāter oñdēs T. ℟. In
terrogabat vt sup̄. Lectio. ij.
Isti sunt duo parietes qui ex
diuerso venerūt ⁊ ī lapidē q̄ fa
ctus ē ī caput anguli vnitate
fidei cōuenerūt. Vnus paries
venit ex iudeis: alter venit ex

gentiby. Longe a se diuersi e/
rãt qñ diuersa credebãt. Tu.
℟ Magi vene vt s. Lcõ iij.
Positus est i medio lapis an
gularis qui ad se vtrũq; pari
etẽ duceret: t vtrũq; vno noie
nũcuparẽt: eeñtq; vnũ coione
vocabli q̃ fierẽt in vna gr̃a sa
cramẽti. Per christũ enĩ q̃ est
pax nr̃a faciẽs vtrũq; vnũ iu/
dei t gentiles facti sũt vnum:
quiby fidei vnitas vnum indi
dit nomis christiani vocabu/
lum T. ℟ Tria sũt mu. vt s
Ad lau. ij. añ de lau. Sup be
nedic. añ. Celi apti sũt super
eũ t vox facta ẽ de celo dicẽs.
hic est filius meus dilectus in
quo mihi cõplacui Cetera vt
heri. In vespe. Sup mag. añ
Johãnes quidẽ clamabat di
cens ego nõ sũ dignus bapti/
zare dñm rñdit iesus t dixit.
sine mõ sic enĩ decz nos adim
plere oẽm iustitiã alla. Cete
ra vt heri. Tertia die p̃ festũ
si fuerit feriata ad matutinas
Inuitk sicut heri. In nock. añ.
Adorate dñm vt s. ps. Can
tate i. añ Adorate deũ. plal.
Dñs reg. er. añ Notũ fe ps.
Cãtate ij ℣ Oẽs de sa: L i.
Ad lapidem ergo angu/
larem vterq; paries ve/
nit t verũ angulum fidei vni/
tas fecit. Hoz duoz parietũ
vnus adductus est qñ pasto/
ribus iudeis christum natuz
angelus nũciauit alter paries
adductus est qñ gentiliby ma
gis nouũ sydus apparuit Tu
autem domine nostri miserer.
℟ Dies sanctificatus. vt s.
Illi fuerũt primitie Lectõ ij.
iudeoz: isti facti sũt primitie
gentiũ: illi de proximo addu/
cti: isti de longe reducti. Pro/
pe enĩ erãt iudei q̃ deum cole
bant longe erãt gentes q̃ ydo
lis seruiebãt. Tu. ℟ Hic est
dies p̃clarus vt s. Lcõ tertia
Noc vtiq; significabant pa
stores qui nascente christo p̃/
pe sũt inuenti: t magi qui sunt
de longeuis partibus orien/
tis adducti. Qui tamẽ venie
tes cum ipi iudei non ceñt re/
gem iudeoz se querere profes
si sunt: t ad ipm adorandum
se venisse dixerũt Tu aũt. ℟.
Videntes stellam vt s. Ad
laudes ij añe de lau. Sup be
nedic. añ Aqua cõburit pec/
catum hodie apparens libera
tor: irroret omnem mundum
diuinitatis ope. Cetera vt s
in prima die. Super mag. añ
Pater de celis filiũ testificat
spiritus sancti presentia adue/
nit vnum edocens qui bapti
zabatur christus Cetera vt s
prima die. Quarta die si fue
rit feriata Inuitatoriũ psal
mi añ. p̃ responsoria vt supra
in prima die post festum.

Lectio Prima.

Ait em̄ euangelista quia magi ab oriente venerūt hierosolimā dicentes: Vbi ē qui natus est rex iudeorū Vidimus enī stellā eius in orie/te z venimus adorare eū. T. Quid est hoc dile/ctissimi fratres vt isti magi regem iudeorum adorandū q̄rerent cū ipi iudei non ecnt. Et quem regem Vtiq; non herodem sed christum volūt ado/rare regem nup natū nec adorant regē ante annos aliq̄t or/dinatum. Tu aūt. Lcō tertia Adorare cupiunt infantem lactentem nec adorant regez populis imperantem Nam z de herode rege iudeoz filij ia fuerant nati qui erant patre mortuo regnaturi Mortuo ei isto herode archelaus i iudea regnauit z galilee p̄cipatū iunior herodes obtinuit Tu. Ad lau. ij. añ de lau. Super bñs añ Baptizatur christus z testificatur oīs mundꝰ tribuens nobis remissionē pec/catoz aqua spū oīes purifi/cans. Cetera vt supra in p̄ia die. Sup mag. añ Sup ripā iordanis stabat beatus iohānes indutus est splendore ba/ptisans saluatorē: baptisa me iohannes: baptisa benedico te z tu iordanis congaudens su/scipe me. Cetera oīa vt sup in p̄ima die Quinta die si fuerit feriata Inuitat. ps z R. vt supra i. ij. die Lectio p̄ma

Archelaus natus est in palacio christus i diuersorio archelaus natus est i lecto argenteo positus christus aūt natus in p̄sepio est bre/uissimo collocatus. Ille fortis/tan p̄ciosis inuolutus est se/ricis: iste vilissimis inuolutus est pannis: z tamē ille natus in palacio cōtemnitur: iste natus in diuersorio queritur ille a magis nullatenus nomina/tur: iste inuentus supplicit adoratur Tu aūt. Lectō scda Omnino spernitur p̄mogenitus regis z muneribꝫ honorat p̄mogenitus pauperis emu/lieris Quis est iste rex iudeorum pauper z diues humilis z sublimis: quis est iste rex iudeorum qui portatur vt puerulus: adoratur vt deus: puer in p̄sepio: immensus in celo: vix in pannis: p̄ciosus in stellis Tu autem domine. Lectio iij Huius natiuitate comperta herodes turbatus est: z oīs hierosolyma cum eo. Quid ē q̄ sic turbaris Herodes: q̄m natum regem iudeorum audisti turbaris suspitionibꝫ agitaris: inuidie stimulis inflāmaris: z ob hoc natum regem occidere coronaris Tu aut̄ domine. Ad lau. v. añ de laudi. Sup benedic. añ. Baptizat

miles regez seruus domminū suū iohannes saluatorē aqua iordanis stupuit columba ꝓtestatur: paterna vox audita est. hic est filius meus. Cetera vt supra in secūda die. Super mag. añ Vox de celis. vt sup̄. Cetera om̄ia vt sup̄ ī die prima. Sexta die sup benedi. añ Pater de celis Cetera de vna feriarum sup̄ dictarum. Dñica infra octa. epiphanie In primis vesp̄is añ Tecum principium vt s̄ cum ceteris. Cetera om̄ia de festo sic̄ huc usq; nihil de dñica. Ad mat. Inuitato. añ p̄s ꝟ Rvt supra notatum est infra octauam.

Sermo beati leonis pa. Le. I

Quamuis sciam dilectissimi ꝙ sanctitatem vr̄az hodierne festiuitatis causa ñ lateat: eamq; ꝑm consuetudinem euangelicus nobis ꝑmo reserauerit tamē vt nostri nihl̄ officij loqui de eadē qd̄ dominus donauerit audebo vt ī cōmuni gaudio tāto religiosior sit omniū pietas quātomagis fuerit intellecta solennitas T

Prouidentia misericordie dei dispositum hn̄s pereūti mūdo ī nouissimis tēporib; subuenire saluatōnem omniū gentiū prefiniuit ī xp̄o vt qr̄ ꝛ cūctas natōnes a veri dei cultu ip̄ius error dudū auerterat ꝛ ip̄e peculiaris d̄i populus israel ab institutis legalib; pene totus excesserat conclusis omnib; sub peccato omninm miseretur. Tu. Lcō iij.

Deficiente em̄ vbiq; iusticia ꝛ toto fundo in vana ꝛ ligna prolapso nisi iudicium suū potestas diuina differret: vniuersitas omniū sententiā damnationis exciperet. Tu. Lcō iiij

Sed in indulgētiam ira trāslata est ꝛ vt clarior fieret exercende gratie magnitudo tunc placuit abolendis peccat; hominum sacramētum remissionis afferri quando nemo poterat de suis meritis gloriari. Tu autem. Lectio quinta.

Nuius aūt dilectissimi ineffabilis miscd̄ie manifestatō facta est Herode apud iudeos tenente ius regium vbi legittima successione cessante ꝛ pōtificum ptāte destructa alienigena obtinuerat principatum vt veri regis ortus illius prophetie probaret̄ voce qua dixerat: non deficiet princeps ex iuda: neq; dux de femorib; ei⁹ donec veniat cui repositum ē. ꝛ ip̄e est expectatio gentium. Tu autē domine. Lcō sexta.

De quib; quondam beatissimo patriarche abrahe innūerabilis fuerat promissa successio non carnis semine sed fid̄i fecunditate generāda: ꝛ ideo stellaruz multitudini cōpata

vt ab omniũ gentium patre ñ
terrena sed celestis progenies
speraretur. Tu. Scdm lucaz
In illo tpe: Cum eẽt ie-
sus annoꝝ duodecim as-
cendentib⁹ illis hierosolymã
ꝑm consuetudinem diei festi.
Et reliqua. Omelia ve. bed
Aperta nobis est fratres ca-
rissimi sancti euangelij lectio
recitata neqꝫ opus est vt in ea
quid exponendo loquamur.
Describit nanqꝫ infãtiã pueri-
ciãqꝫ nostri redẽptoris q̃ nr̃e
particeps humanitatis dig-
nat⁹ est fieri cõmemorat eter-
nitatem diuine maiestatis in
qua patri mãsit ac manet sẽp
equalis vt vicz incarnationis
eius humilitate ad memoriã
reuocata: ⁊ ipi contra omniuz
vulnera peccatoꝝ medicamẽ-
tum vere humilitatis curem⁹
exercere pio semp animo reco-
lentes quãtũ nos ꝓ diuino a-
more quãtũ pro nostra salute
oporteat humiliari qui terra
sumus et cinis: si tm̃ sũma il-
la ptãs pro nobis humiliari
nõ respuit: vt ad suscipienda
nr̃e fragilitatis infirma descẽ-
deret. Tu aũt Lectio octaua
Itẽ audita credita et confessa
diuinitate dñi saluatoꝝ qua
patri et spũisancto cõsubstãti-
alis semp ⁊ coetern⁹ pseuerat
speremus nos ꝑ humanitatis
eius sacramenta quib⁹ imbu-
ti sumus vsqꝫ ad contemplã-
dã diuinitatis eiusdẽ gloriaz
posse ꝑtingere Tu aũt. Le. ix
Quã ipe ad cõtemplationez
fidelib⁹ suis seruis fideli pie-
tati pollicetur dicẽs Qui ha-
bet mãdata mea ⁊ seruat ea:
ille est qui diligit me: qui aũt
diligit me diliget a pr̃e meo.
⁊ ego diligam eũ ⁊ manifesta-
bo ei meipm. Tu ãt. Ad lau-
des añ Ante luciferũ vt s̃ cũ
Fratres ceteris. Capitulũ
Obsecro vos ꝑ miscdiam dei
vt exhibeatis corpa vestra ho-
stiam viuentem scãm deo pla-
centẽ: rõnabile obsequiũ vr̃m
Deo. ℣. Tria sũt muñ. Sup
bñd añ. Fili q̃d fecisti nobis
sic ego ⁊ pater tuus dolẽtes q̃
rebamus te: ⁊ quidẽ ꝙ me q̃re-
batis nesciebatis qꝛ in his q̃
patris mei sũt oportet me esse
Vota qm̃s dñe sup- Coll.
plicantis populi celesti pieta-
te ꝓsequere: vt et que agenda
sunt videãt: ⁊ adimplenda q̃
viderit conualescãt Per dñm
Post primũ benedicamus d̃
festo añ de supra signatis Ab
oriente que ex ordine contin-
git. ℣ Venient ad te. Colla
de festo. Deinde de domina:
⁊ non plura. Ad horas Cap̃
⁊ collec. de dñica Cetera d̃ fe-
sto. Ad vespas añ Tecũ prin-
cipiũ cum ceteris. Cap̃ ⁊ col.
de dñica. Hymn⁹ ⁊ ℣ de festo

 In octava epiphanie

Super mag. añ Puer iesus ꝓ
ficiebat etate et sapiẽtia apd
deum et homies. Suffragia
de festo ⁊ de domina. Nota si
festũ epiphanie venerit ĩ dñi-
cam tunc aliqua die feriata ĩ
fra hebdomadã qua placue-
rit legatur omelia dñicalis: ⁊
ad laudes ⁊ horas Cap̃ ⁊ col̃
de dñica. Sup bñ. añ Fili qd
fecisti vt s̃ Post primũ bñd.
suffra. de festo ⁊ de dña Cete
ra de festo. In vespis omia d
festo: nihil de dñica. Eodem
die canitur officium misse In
excelso throno dñicaliter cum
Gloria in excelsis Sequẽtia.
Anno homis Symbolo ⁊ p̃
fatione de festo. Ite missa est
In octaua epiphanie Ad vs
añ Tecũ princip̃ cum ceteris
Hymnus Hostis hero Ca.
Exultet desertũ ⁊ exultẽt soli
tudines iordanis ⁊ popl's me
us videbit altitudinem dñi ⁊
maiestatẽ dei Deo. ℣ Reges
tharsis. Super mag. añ Fon
tes aquarũ sãctificati sũt xp̃o
apparẽte in gl̃ia orbi terraruz
haurite aquas de fonte salua
toris sãctificauit enĩ nũc oẽm
creaturã christus deus noster
Deus cuius vnigenit⁹ Col̃
in substantia nostre mortali-
tatis apparuit: p̃sta qm̃s vt ꝑ
eum quem similẽ nobis foris
agnouimus intus reformari
mereamur Per. Post primũ
bened añ de dña ⁊ nõ plura ni
si fuerit dies dñica tũc p⁹ pri
mũ bñdi. añ Puer iesus. vt s̃
℣ Tria sũt munera. Collcã
de dñica Deinde de dña ⁊ nõ
plura. Ad cõplet̃. si cut huc vs
q̃. Ad matuti. Inuitat̃. ant̃.
p̃s ℣ Re p̃ter ix vt sup̃ infra oc
tauã. ix. Re. In columbe spẽ.
vt sup̃. Sermo beati maximi

Licet fratres Lctõ p̃ma
dilectissimi de solennita
te diei huius veterũ sit diuer-
sa traditio vna tamẽ scẽ deuo
tionis ẽ fides. Et q̃q̃ nõnul
li hodie dñm nostrũ iesũ xp̃m
stella duce veniẽtib⁹ ab orien
te a magis estimẽt adoratuz
alij aũt asserãt eũ aquas in vi
na mutasse: quidã vero bapti
zatũ illũ a iohãne confirment
in omnib⁹ dei filius creditur ĩ
om̃ib⁹ est nostra festiuitas T
Nam q̃ magis Lectõ scda.
vtiq̃ gentilib⁹ ⁊ adorare do-
minum ⁊ munera offerre cõce
ditur: gẽtium est prefigurata
vocatio. Qd aque trãsformã
tur in vinum religionis nostre
designatur archanũ. Qd ve-
ro fluentis iordanis baptiza
tur iesus aque nostro bapti-
mati consecrantur Tuãt do-
mine miserere nob̃. Lectõ iij.
Oportet itaq̃ charissimi vt
aliqua nunc de ipso baptisma
te sanctitati vestre prout dñs
dõauerit proferam⁹ vt siml̃ ⁊

humilitatem saluatoris nr̄i ⁊ mysterioꝝ gl̄iam cognoscat̄. Tu autem. Lecto quarta.

Predicabat in deserto iohā/nes baptismū penitentie ꝓpl̄o peccatori non quo crimina cō missa deleret: sed q̄ emūdaret errantes. Nam remissio pecca toꝝ christi gratie seruabatur. Confluebāt ergo ad iordanez desiderio lauacri diuersoꝝ co/piosissima multitudo quoruz essent tam scelerati actus vita tam perdita: vt eos venerabil̄ baptista viperio semini cōpa/raret Tu autem Lcō quīta

Inter hmōi homines ille vir/tutū celestium dn̄s: ille q̄ re/spicit terram ⁊ facit eaz treme re christus iesus nō dedignat̄ humilis et quietus ad seruu/li sui baptismū ꝓperare. Sed quid mirum de mansuetudīe saluatoris si se ꝓphete sui ma/nibus inclinauit: qui se ab ini micis suis passus ē crucifigi. Tu autē domīe. Lcō sexta

Quo ꝓperante ad fluuiū ta/lem iohānes circūstātib̄ turb̄ erupit in vocem: Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mū di Hoc ē dicere: cessate iam: cessate a baptismo meo q̄ pe/nitentia suscipitur: ecce bapti/sta: ꝑ quem crimina dimittūt̄ Tu autē do. Scd̄m Iohem

In illo tempe Vidit io hannes iesum venientē ad se ⁊ ait: Ecce agnus dei ec ce qui tollit peccata mundi. Et reliqua. Omelia Bede p̄

Iohannes baptista et precur sor dn̄i saluatoris quez diu vē turum populis verbo p̄dica/uerat: ipm iam venientem ad se sicut ex lectione sancti euan gelij fratres modo cū legeretur audistis: mox digito demon/strauit dicens Ecce agnus di ecce qui tollit peccata mdi T

Ecce agnus dei Lectio viij.

ecce innocens ⁊ ab omni pec/cato immunis vtpote qui os quidē de ossibus adam ⁊ ca/ro de carne adam: sed nullam de carne peccatrice traxit ma culam culpe. Ecce q̄ tollit pec catum mūdi: Ecce qui iustus inter pctōres: mitis int̄ impi os: hoc est quasi agnus int̄ lu pos apparens etiā peccatores ⁊ impios iustificādi habz po testatem Tu aūt. Lectio.ix.

Quō aūt peccata mūdi tol/lat quo ordine iustificet impi os apostolus petrus ostēdit: qui ait: Nō corruptibili argē to vel auro redempti estis de vana vestra cōuersatōne pat̄/ne traditionis sed p̄cioso san guine quasi agni incontamīa ti ⁊ inmaculati iesu christi T

℟ In columbe spē spūssāct⁹ visus est paterna vox audita est Hic est filius meus dilec/tus in quo mihi bn̄ cōplacui:

spm audite. ℣. Celi apli sūt super eum ⁊ vox pr̄is audita est Hic est Gloria Hic. Ad laud̄ añ Veterem hominē renouans saluator venit ad baptismuz vt naturā que corrupta est per aquam recuperaret incorruptibili veste circumamictans nos Añ. Tu qui in spiritu et igne purificas hūana contagia deum ⁊ redēptorem om̄es glorificamus. Añ. Baptista contremuit ⁊ nō audet tangere sanctū dei verticē sed clamat cū tremore sanctifica me saluator. Añ Caput draconis saluator contriuit ī iordane flumine: ab eius potestate om̄es eripiens. añ. Magnum mysteriū declaratur hodie qꝛ creator omniū in iordane expurgat nostra facinora. Hymnus Verbum pa. Ca. Dñe d̄s meus honorificabo te laudem tribuam nomī tuo qui facis mirabiles res: consiliū tuum antiquū verum fiat Deo. ℣. Tria sūt munera. vt s. Sup bñdic. anti. Precursor iohannes exultat cū iordane baptizato dño facta est orbi terraruz exultatio facta est peccatoꝝ nostroꝝ remissio sāctificans aquas ipsi omnes clamemus miserere nobis. Collecta Deus cuius vnige. vt s. Post primū bñdicam⁹ suffragia de dña ⁊ non plura. Ad primā sicut hucvsq̄. Ad horas añ. de lau. ij. iij. ⁊ v. Capitulū ⁊ col' vt in lau. R. et ℣ de festo. In secūdis vespis ā. Te cum principiū vt s cū ceteris. Hymnus. Hostis herodes cum versu Lauacra. et sequentib⁹. ℣. Tria sunt mu. Super mag. añ. Christo datus est princi patus ⁊ honor regni om̄es populi trib⁹ et līgue seruient ei in eternū. Post primum bñdi. de domina ⁊ non plura. Ad completo. añ. Miserere. ps. Tum inuocarem. O cum ceteris Hymn⁹. Orde natus ex parētis ante mundi exordium: alpha ⁊ o cognominatus ip̄e fons ⁊ clausula omniū que sūt fuert: queq̄ post futura sunt seculorum seculis. O beatus ꝑtus ille virgo cuz puerpera edidit nostram salutem feta sctō spū ⁊ puer redemptor orbis os sacratū ꝓtulit seculoruz seculis. Psallat altitudo celi psallāt om̄es angeli quicq̄ est virtutis vsq̄ psallat in laudem dei nulla linguarum silescat vox. ⁊ omnis consonet scl'oꝝ secul'. Ecce quē vates vetustis cōcinnebant seculis: quē ꝓphetarū fideles pagine spoponderant emicat ꝓmissus oliz cuncta collaudant deum seculoꝝ seculis. Te senes ⁊ te iuuēt⁹ ꝑuuloꝝ: te chor⁹ turba mr̄m

virginumq; simplices puellu
le voce concordes pudici per
strepent concentibus seculoꝝ
seculis ¶ ibi christe sit cū pa
tre alioq; spiritu hymnus me
los laus perhennis gratiarū
actio: honor virtus victoria re
gnum eternaliter seculorū se
culis Amen. Iste hymn⁹ di
cetur vsq; Purificationis lxx
non obstante. Capl'm Pacē
⁊ verit. ℣. Custodi nos dñe
Sup Nūc dimittis añ Sal
ua nos dñe vigilātes. Preces
solite per totū. Collcā Illuia
qm̄s dñe tene. Hec omnia in
psalterio habētur. Sequenti
die canitur de sctō felice: ⁊ le
ctiones legūtur de epl'is Pau
li nisi fuerit dies dñica tūc ca
nitur de dñica vt infra notat̄
⁊ nihil de sancto. Si vero di
es feriata vna vel pl'es occur
rerint infra festū felicis ⁊ dñi
cā cātabitur ⁊ leget̄ per om̄ia
sicut inferius post dñicam i si
mili feria registratum ē. Cap̄
aūt ⁊ colle. de dñica infra oc
tauas. Sup bñdic. anti. de fe
ria. Sup mag. añ Puer iesus
vt s̄. que repetitur quotiēs o
pus fuerit. Nota qr tm̄ tria
officia dñicalia quātū ad euā
gelia Cap̄ ⁊ coll'. ⁊ añ sup bñ.
⁊ mag. habent̄ post octa. epi
phanie ⁊ ante septuagesimaz.
Ido si pauciores dñice occur
rāt anticipanda sunt dñicalia
officia in dies feriatas in heb
domada proxima āte lxx. Si
vero dñice plures occurrerint
nec sāctoꝝ festa subrogari po
terūt officiū tertie dñice repe
tendum erit quotiēs fuerit ne
cessariū. Et nota ꝙ quia que
libet feria ꝓpria habet ℟ d ps
ferial'. noc. sumpta. Ideo licet
in aliq̄ feriarū cōtingit legere
euangeliū dñicale. cap̄ ⁊ coll'.
⁊ cetera de hystoria tñ ℟ Do
mine ne in ira. vt s̄ non nisi in
dñica seruātur. Similiter te
nendū est de ferijs post octa.
⁊ añ dñicam primā post octa.
occurrētib⁹ vt statim s̄ dictū
est. excepto dū septuagesima
occurrit. xv kal' februa. hoc est
in die Prisce virgīs. Quia ex
quo tunc nulla dñica occurrit
inter octauā epiphanie ⁊ lxx:
Ideo feria quarta que est cra
stina post octa. canitur de scō
felice. ⁊ imponūtur ibi episto
le Pauli. Ad vs̄ aūt iiij ferie
ps ferial' cū suis añ. Hymn⁹
Lucis crea. Cap̄ ⁊ col' de do
minica p̄terita Dirigatur
Sup mag. añ Puer iesus vt
sup̄ Suffra. de dña. Feria qn
ta legitur euāgeliū Nuptie.
℟ Dñe ne in ira vt supra. ℟.
De⁹ qui sedes vt sup̄ ℟ Et
urge vt sup. Cap̄. Habentes
donatōes vt s̄ Sup bñd añ.
Nuptie vt s̄ Coll'. Omps sē
piterne ds q̄ ce. vt sup̄. Cetera

de feria In vespis sup magñ.
añ Quid m ihi vt s̄. Suffra.
de dña. Eodē die canit offici
um dñicale Om̄is terra: Fe-
ria ferta legit eua. Cū descē
dissz iesus de mōte ℟ A dex
tris vt sup ℟ Notas mihi vt
sup ℟ Diligā te. vt sup Cap
Nolite eē prudē. vt sup Sup
bñd añ Cū descēdisset vt sup
Collcā Omp̄s sempi. Ce-
tera de feria. Eodē die ca. of-
fi. dñicale Adorate. In vespe
ris sup mag añ Dñe si vis po.
vt sup. Cap et collcā vt sup ī
matuti. Sabbato legit euan
geliū Ascēdēte iesu l naui vt
sup ℟ Dñi ē terra. vt sup ℟
Ad te dñe vt sup ℟ Audiaz
dñe vt sup. Cap Nemini q̄c
q̄ debeatis vt sup. Sup bnd
añ Ascendēte iesu vt sup Col
Deus q̄ nos in tātis pe. vt s̄.
Cetera de feria Missa cante
tur de dña nr̄a cū magna re-
uerētia. Ad vespas canit de
lxx. Dñica p̄ma post octa. epi
phanie nisi occurrat ibi festuz
btōr Fabiani et Sebastiāi.
quod si occurrit agendū ē vt
notatur infra post dñicā terti
am. In primis ves. Bñdict⁹
anti. p̄s. Bñdictus cu cete-
ris vt ī psalterio habet. hym.
Lucis creator Cap et collcā
de dñica p̄terita. ℣. Vesperti
na oro. Sup mag. an. Puer
iesus vt sup Post primū bnd.
de dña ⁊ nō pl'a. Ad comple.
vt sup. Ad matut Inuit Ad
oremus dñm. p̄s Venite an.
p̄s ℣ de noct dñicau vt ī psal-
terio. Epistola pauli ad rho-
manos. Lctō I

Paulus seruus iesu christi voca-
tus apl's segregatus in euāge
liū dei qd ante pmiserat p pro
phetas suos in scripturis san
ctis de filio suo qui factus est
ei ex semine Dauid fm carnē
qui predestinatus est fili⁹ dei
in virtute fm spūm sanctifica
tionis ex resurrectōe mortuoꝝ
iesu christi domini nostri: per
quem accepimus gratiam et
apostolatum ad obediendum
fidei in omnibus gentibus p
nomine eius in quibus estis
et vos vocati iesu christi om-
nibus qui sunt rhome dilectꝫ
dei vocatis sanctis. Gratia
vobis et pax a deo patre ⁊ do
mino nostro iesu christo. Tu
autem domine miserere nobis
Deo gratias. ℟ Domīe ne ī
ira tua arguas me neqz in fu-
rore tuo corripias me Mise
rere mihi domine quoniā in-
firmus sum. ℣. Timor ⁊ tre-
mor venerūt super me ⁊ conte
xerunt me tenebre et dixi Mi
serere mihi domine Lectio. ij.
Primum quidem gratias a
go deo meo per iesum christū
pro omnibus vobis qꝛ fides
vestra annunciatur ī vniuerso

mundo. Testis enī mihi ē ds
cui seruio in spū meo in euāge
lio filij eius q̄ sine int̄missiōe
memoriā vestri facio sp̄ i ora/
tionib⁹ meis obsecrans si qūo
tandē aliqñ ꝓsperum iter ha/
beam in volūtate dei veniēdi
ad vos. Tu ℟ Deus q̄ sedes
sup̄ thronū et iudicas equita/
tem esto refugium paupm in
tribulatione Quia tu sol⁹ la/
borem et dolorem consideras
℣. Tibi em̄ derelict⁹ est paup̄
pupillo tu er⁹ adiutor. qr L.3
Desidero enī videre vos vt
aliquid impartiar vob̄ gratie
spiritualis ad confirmandos
vos: id est simul consolari i vo
bis p̄ eam que inuicem est fi/
dem vestram atq̄ meam No
lo aūt vos ignorare frēs qr se
pe ꝓposui venire ad vos: ⁊ pro
hibitus sum vsq̄ adhuc vt a/
liquem fructū habeā in vob̄ si
cut ⁊ in ceteris gentib⁹ Tu ℟
Exurge dñe ds meus ⁊ exal/
tetur manus tua ne obliuisca
ris paupm In finem ℣. Tibi
enī In Gl'a In Lectio q̄rta.
Grecis ac barbaris sapienti
bus et insipientib⁹ debitor sū
itaq̄ quod in me promptū ē:
⁊ vobis qui rhome estis euan
gelizare. Nō em̄ erubesco euā
gelium. Virtus enī dei est in
salutem om̄i credenti iudeo p̄
mum ⁊ greco. Justicia enī di
in eo reuelatur ex fide in fidez
sicut scriptū est Justus aūt ex
fide viuit Tu. ℟. A dextris
est mihi dñs ne commouear.
Propter hoc dilatatum ē cor
meū et exultauit lingua mea.
℣ Conserua me dñe qm̄ in te
speraui dixi dño deus me⁹ es
tu Propter. Lectio quinta
Reuelatur em̄ ira dei de ce/
lo sup̄ omnē impietatē ⁊ iniu/
sticiā hominū eoꝝ qui verita/
tem dei i iniusticia detinent:
qr qd̄ notū ē dei manifestum
est in illis Deus enī illis reue
lauit. Inuisibilia em̄ ipsius a
creatura mūdi p̄ ea que facta
sūt intellecta ꝯspiciūtur: sem/
piterna quoq̄ eius virtus et
diuinitas ita vt sint inexcusa
biles T. ℟. Notas mihi do
mine fecisti vias vite adiplebꝫ
me leticia cū vultu tuo Dele
ctationes in dextera tua vsq̄
ad finem. ℣. Conserua. De/
lectationes. Lectio sexta.
Quia cū cognouissent deuz
nō sicut deū glorificarūt: aut
gratias egerūt: sed euanuerūt
in cogitationib⁹ suis ⁊ obscu/
ratum ē insipiens cor eorū Di
centes enī se esse sapiētes: stul
ti facti sūt Et mutauerūt glo
riā incorruptibilis dei in sili/
tudinē imaginis corruptibil'
homīs ⁊ volucrū ⁊ q̄drupedū
⁊ serpentū Tu. ℟. Diligā te
dñe virtus mea Dñs firma/
mentū meū ⁊ refugium meū.

℣. Laudans inuocabo dñm: ⁊ ab inimicis meis salu⁹ ero. Dñs Gloria Dñs. S. Joh.

In illo tpe Nuptie facte sūt in chana galilee. Et erat mater iesu ibi Et rel'. Omelia venerabilis Bede p̄

Quod dñs noster atq; saluator ad nuptias vocatus nō solū venire sed et miraculū ibidē quo cōuiuas letificaret facere dignatus est exceptis celestiū sacramentoꝝ figuris etiā iuxta litteram fidem recte credētiū cōfirmat. Porro Taciani ⁊ Marciani ceterorumq; qui nuptijs detrahūt perfidia q̄ sit damnabilis insinuat Tu. ℟. Dñi est terra ⁊ plenitudo eius Orbis terrarū ⁊ vniuersi qui habitant in eo. ℣. Ipe sup maria fundauit eū ⁊ super flumina preparauit eum Orbis terrarum. Lectio octaua

Si em̄ thoro immaculato et nuptijs debita castitate celebrat' culpa inesset nequaq̄ dominꝰ ad has venire: nequaq̄ eas signoꝝ suoꝝ initijs consecrare voluisset Tu ℟ Ad te dñe leuaui animā meā Deus meus in te cōfido nō erubescā ℣. Neq; irrideant me inimici mei etenī vniuersi q̄ sustinēt te nō cōfūdētur Deus. Le. ix

Nunc aūt q̄ bona ē castitas coniugalis melior cōtinentia vidualis: optima pfectio virginalis ad comprobādā omniū electionē graduū discernēdum tamē meritū singuloruz ex intemerato marie virginis vtero nasci dignatus est a prophetico. Anne vidue ore mox natus bñdicitur a nuptiaruz celebratoribꝫ iam iuuenis inuitatur ⁊ hos sue pñtia virtutis honorat T. ℟ Audiam dñe vocē laudis tue Ut enarrem vniuersa mirabilia tua ℣ Dñe dilexi decorē domus tue ⁊ locum habitatōis glorie tue Ut enarrem Gloria Ut enarrem. Te deū dicit vsq; ad lxx ℣. Fiat miscdia. Ad laud. añ Indutus est ps̄ Dñs regnauit cū ceteris. ℣ et hymn⁹ vt ī

Fratres: Habētes donatōez ꝑm grām que data ē nob differentes siue pphetiam ꝑm rōez fidei siue ministeriū in ministrando siue q̄ docet in doctrina D. Super bñdic. añ Nuptie facte sūt in chanagalilee: ⁊ erat ibi iesus cum maria matre eius. Col

Omps sempiterne deus q̄ celestia simul ⁊ terrestria moderaris supplicationes popl'i tui clemēter exaudi ⁊ pacē tuā in nostris concede temporibus. Per Post primū bñd de dña ⁊ nō plura. Ad primā hymn⁹ Jam lucis. añ Deus ppicius ps̄ vt s̄ dñica prima aduēt⁹. Cap. Omis homo quicūq;

℟ Christe fili ℣ Qui sedes ℣
Exurge dñe adiuua. Kyriel.
Xpeleison kyriel Preces soli-
te cum collectis cõsuetis Ad
tertiam hymnus Nunc sãcte
Añ Memor esto verbi tui ser
uo tuo in quo mihi spem de-
disti Caplm et collcã vt ĩ lau
dibꝫ ℟ Inclina ℣. Ego dixi
Ad sextam hymnus Rector
potens. añ Adiuua me Ca.
ꝛ col vt sup in lau. ℟ In eter
num. ℣ Dñs regit me Ad ix
hymnus Rerum deus tenax
Cap ꝛ coll vt sup ℟ Clama
ui ℣ Cantate domĩo Ad ve-
speras ps Dixit cum ceteris.
anti. hym. ℣ vt ĩ psalterio. ca.
ꝛ collecta vt in laudibꝫ. Sup
Mag añ Quid mihi et tibi
est mulier nonduꝫ venit hora
mea: ꝛ conuertit aquam in vi-
num: ꝛ crediderũt in eum di-
scipuli eius: hoc initiũ signoꝝ
fecit iesus ꝛ manifestauit glo-
riam suam Post primũ bñd.
de dña ꝛ non plura. Ad cõple
toriũ, sicut heri Per ebdoma-
dam sup bene. ꝛ mag. añ De
ficiente vino iussit iesus imple
re hydrias aqua que in vinuꝫ
conuerse sunt alla. añ Nuptie
vt supra Añ Quid mihi alt
natim si opus est repetantur.
Feria scda et per reliquas fe-
rias dum non habetur cõme-
memoratio alicuius sãcti In-
uitat noct añ ℣ feriales vt in
psalterio Lectiones de episto
lis Pauli ℟ vt infra Te deũ
feriatis diebus non dicitur. ℣
Fiat misericordia Laudes fe
riales vt in psalterio Caplm
ꝛ collecta d dominica pterita
Sup bened añ de euañgelio:
vt supra. vel que in laudibꝫ fe
rialibus signatur Preces nõ
dicũtur vsqꝫ ad lxx. Post pri
mum bñd de dña ꝛ non plura
Ad primã vt in psalterio Ad
horas cap et collc de domini
ca Cetera vt ĩ psalterio Ad
vespas ps feriat cum suis añ.
Hymnus Lucis creator: ℣.
Dirigatur Cap ꝛ col. de dñi-
ca Sup mag. añ de euãgelio.
vt sup. Post primũ bñdi. de
domina et non plura. Lcões
per ebdomadam de apostolis
Q pauli Ad Rhomanos.
Ropter quod tradidit
illos deus in desideria cordis
eorũ in immũdiciã vt contu-
meliis afficiant corpa sua ĩ se-
metipis: qꝛ cõmutauerũt veri
tatem dei in mendaciũ ꝛ colu
erunt ꝛ seruierunt creature po
tius q̃ creatori qui est benedi
ctus in secula Amen Propte
rea tradidit illos deus ĩ pas-
siones ignominie Nam femi
ne eorum immutauerũt natu-
ralem vsum in eum vsum qui
est contra naturam. Similit
aũt ꝛ masculi relicto naturali
vsu femine exarserunt in desi-

derijs suis in inuicem mascu-
li in masculos turpitudinem
operantes ⁊ mercedez quam
oportuit erroris sui in semet-
ipsis recipientes Et sicut nõ
probauerũt deũ habere in no
ticia tradidit illos deus in re
probum sensum vt faciant ea
que non conueniunt repletos
omi iniquitate: malicia forni-
catione: auaricia nequitia ple
nos inuidia homicidijs cõtẽ
tione: dolo malignitate susur
rones detractores deo odibi-
les cõtumeliosos supbos ela-
tos: inuentores malorꝫ: parẽ-
tibꝫ nõ obediẽtes: insipientes
incompositos: sine affectione
absqꝫ federe sine miscdia: qui
cũ iusticiã dei cognouissent ñ
intellexerũt: qm̃ q̃ talia agunt
digni sũt morte: non solũ q̃ ea
faciũt sed etiã q̃ cõsentiũt faci
entibꝫ propter quod inexcusa
biles o homo om̃is qui iudi-
cas In quo em̃ iudicas alterꝫ
teipm cõtemnas: eadem eniz
agis que iudicas Scimꝰ em̃
qm̃ iudicium dei est in verita
te in eos qui talia agunt. Eti
stimas aũt hoc o homo q̃ iu-
dicas eos qui talia agũt ⁊ fa-
cis ea qꝛ tu effugies iudiciuz
dei An diuitias bõitatis eiꝰ
⁊ patientie ⁊ longanimitatis
contemnis Ignoras qm̃ be-
nignitas dei ad penitentiam
te adducit Scdm aũt durici-
am tuam ⁊ impenitẽs cor the
saurisas tibi iram in die ire et
reuelationis iusti iudicij dei:
qui reddet vnicuiqꝫ ſm opera
eius His quidẽ qui ſm pati
entiã boni opis glam ⁊ hono
rem ⁊ incorruptionẽ querenti
bus vitã eternã His aũt qui
sunt ex cõtentõne ⁊ qui nõ ac-
quiescũt veritati credũt aũt in
iquitati: ira ⁊ indignatio tri-
bulatio ⁊ angustia in omnem
animã homis opantis malũ
iudei primum ⁊ greci Gloria
aũt et honor ⁊ pax omni ope
ranti bonum iudeo primum
et greco Non eni est acceptio
personarum apud deũ Qui-
cunqꝫ eni sine lege peccauerũt
sine lege peribũt ⁊ q̃cũqꝫ in le
ge peccauerũt ꝑ legem iudica
bũtur Nõ eni auditores legꝫ
iusti sunt apud deum sed fac-
tores legꝫ iustificabũtur Cũ
eni gentes que legez nõ habẽt
naturaliter ea que legꝫ sũt fa-
ciunt eiusmodi legem non ha
bentes ipsi sibi sunt lex q̃ ostẽ
dunt opus legis scriptum in
cordibus suis testimoniũ red
dente illis conscientia ipsoruz
⁊ inter seinuicem cogitationũ
accusantium aut etiam defen
dentium in die cuz iudicabit
deus occulta hominum ſm
euangelium meum per iesum
christum Tu autem domine
miserere nobis. Deo gratias

Feria secūda ℟ Quā magna multitudo dulcedinis tue dñe Quam abscondisti timentibus te. ℣. Perfecisti eis q sperant in te in conspcū filioꝝ hominū Quā ℟ Benedicaz dño in oīi tpe Sēp laus ei⁹ in oze meo. ℣ In dño laudabitur anima mea audiāt mānsueti et letētur Semp. ℟ Delectare i dño Et dabit tibi petitiones cordis tui. ℣ Spera in dño z fac bonitatem: inhabita terram z pasceris in diuitijs eius. Et da. Gloria Et.

Feria tertia ℟ Auribꝰ percipe dñe lachrymas meas Ne sileas a me remitte mihi quoniā incola ego sum apud te et peregrinus. ℣. Dirigā custodiā vias meas vt nō delinqz in lingua mea Ne. ℟ Statuit dominus supra petrā pedes meos z direxit gressus meos de⁹ meus Et immisit in os meuz canticū nouum. ℣. Expectās expectaui dñm z respexit mez eraudiuit deprecationē meaz Et immisit. ℟ Ego dixi domine miserere mei Sana aiam meam qz peccaui tibi. ℣ Domine ne i ira tua arguas me: neqz i furoze tuo corripias me Sana aiam meā qz peccaui tibi Gloria Sana. Feria qrta ℟ Paratū cor meum de⁹ paratū cor meum Cātabo et psalmū dicā dño. ℣. Exurge gloria mea exurge psalterium z cythara exurgam diluculo. Cātabo. ℟. Adiutoꝛ meus tibi psallā qz ds suscepto: meus es Deus meus mia mea. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus Et ab insurgentibꝰ in me libera me De⁹ ℟. Exaudi deus deprecationē meam intende oratōi mee A finibus terre ad te clamaui dñe. ℣. Dum anxiaretur coz meuz in petra exaltasti me z deduxisti me A finibꝰ Gla. A finibꝰ

Feria qnta ℟ Deus in tesperaui dñe non cōfundar in eternum in tua iusticia libera me Et eripe me. ℣ Esto mihi domine in deū protectoꝛem z in locū munitū vt saluū me facias Et ℟ Repleat os meū laude: z hymnū dicam glie tue tota die magnificentie tue noli me proijcere in tpe senectutis. Dū defecerit virtus mea deus ne derelinquas me. ℣. Gaudebūt labia mea dū cantauero tibi z anima mea quā redemisti Dum. ℟ Gaudebūt labia mea dū cātauero tibi Et aīa mea quā redemisti dñe. ℣. Sz et lingua mea meditabit iusticiā tuaz: tota die laudē tuā Et Gla Et. Feria sexta ℟ Confitebor tibi dñe ds i toto corde meo z honorificabo nomē tuū i eternū Qz misericōia tua dñe magna

super me. ℣. Eripuisti aīam meam ex inferno inferiori Qr ℟. Misericordia tua domīe magna est sup me Et liberasti animā meā ex inferno inferiori. ℣. Deus iniqui insurrexerūt in me et synagoga potētiū quesierūt aīam meam Et. ℟. Factus est mihi dominꝰ in refugium Et deus meꝰ in auxilium spei mee. ℣. Deus vltionū dn̄s deus vltionū libere egit Et Gloria. Et deꝰ. Sabbato ℟ Misericordiaꝫ ꝛ iudiciū cantabo tibi domīe psallā et intelligam Invia immaculata qn̄ venies ad me. ℣. Perambulabam in innocentia cordis mei ī medio domus mee In ℟ Dn̄e exaudi orationē meā ꝛ clamor meus ad te vēiat. Qr nō spernis deus preces pauperū. ℣. De ꝓfundis clamaui ad te domine dn̄e exaudi vocē meā Quia. ℟. Velociter exaudi me domine Quia defecerūt sicut fumus dies mei. ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerūt et ego sic̄ fenū arui. qr. Gl'ia. qr. Dn̄ica secūda ī primis vesperis p̄s Bn̄dictus cū ceteris ꝛ suis anti. Hym. Lucis creator. Cap̄ ꝛ col' de dn̄ica p̄terita. ℣. Vespertina oratio Super mag. an̄ Quid mihi vt s̄ Suffragia de dn̄a ꝛ nō plura Nota si hodie occurrit festuꝫ nouē lectionū ꝛ nullū cras tūc hic dicūtur ij. ves. de scō cū suffragijs de dn̄a ꝛ nihil de dn̄ica. Ad comple. vt s̄. Ad matutinas Inuit' an̄e p̄s ℣ ꝛ ℟ vt s̄ dn̄ica proxima Epistola prima ad corinthios Lctō I.

Paulus vocatus apostolus iesu christi ꝑ volūtatem dei ꝛ sostenes frater eccl'e dei que est corinthi sanctificatis in christo iesu vocatis sanctis cū om̄ib⁹ qui inuocāt nomē dn̄i nr̄i iesu xp̄i in om̄i loco ip̄oꝝ et nostro Gratia vob̄ ꝛ pax a deo patre nostro ꝛ domino iesu christo Tu. Lcō ij

Grās ago d̄o meo semꝑ pro vobis in gratia dei que data est vobis in christo iesu: qr in om̄ib⁹ diuites facti estis ī illo in om̄i verbo ꝛ in om̄i sciētia. sicut testimoniū christi confirmatū est in vob̄: vt nihil vob̄ desit in vlla gratia expectantibus reuelationem dn̄i nostri iesu christi qui et cōfirmabit vos vsq̄ in finem sine crimīe in die aduentus dn̄i nostri iesu christi. Fidelis deus ꝑ quē vocati estis ī societatē filij eiꝰ iesu christi dn̄i nostri. Le. iij.

Obsecro aūt vos fratres per nomē dn̄i nr̄i iesu christi vt id ip̄m dicatis om̄es ꝛ nō sint in vobis scismata Sitis aūt ꝑfecti in eodem sensu ꝛ in eadē scīa Significatū est enī mihi

de vobis fratres mei ab his
qui sunt cloes qꝛ cõtentiones
sũt inter vos. hoc aũt dico qđ
vnusquisq; vestruz dicit Ego
quidẽ sũ pauli: ego aũt appol/
lo: ego vero cephe: ego aũt chri
sti Tu autẽ. Lectio quarta.
Diuisus est christus Nun/
quid paulus crucifixus ẽ pro
vobis aut in nomĩe pauli ba/
ptisati estis. Gratias ago deo
meo ꝙ neminẽ vestrũ baptiza
ui nisi crispũ et gayum: ne q̃s
dicat ꝙ in nomine meo bapti
zati estis. Baptizaui autez ⁊
stephane domũ: ceterũ nescio
si quẽ aliũ vestrũ baptizaueri
Non em̃ misit me christꝰ bap
tisare sed euãgelisare: nõ in sa/
pientia verbi vt nõ euacuetur
crux christi Tu. Lectõ quĩta
Verbum em̃ crucis pereun/
tibus quidem stulticia ẽ. his
aũt qui salui fiunt. id est nob̃
dei virtus est. Scriptũ ẽ eniz
Perdam sapĩam sapiẽtium:
⁊ prudẽtiã prudẽtiũ reproba/
bo. Vbi sapiẽs vbi scriba vbi
inquisitor huius seculi. Nõne
stultam fecit deus sapientiaz
huius mũdi. Nam quia in đi
sapientia non cognouit mun/
dus ꝑ sapĩam deũ: placuit đo
ꝑ stulticiã predicationis sal/
uos facere credentes Tu aũt
Qm̃ et iudei si/ Lecio sexta
gna petũt: ⁊ greci sapĩam que
runt Nos aũt predicamꝰ chri
stum crucifixum iudeis q̃dez
scandalũ gentib; aũt stulticiã
ipsis aũt vocatis iudeis atq;
grecis christũ dei virtutem et
dei sapiẽtiã. qꝛ qđ stultũ ẽ dei
sapientiꝰ ẽ hoĩb; ⁊ qđ ĩfirmũ
est đi fortiꝰ ẽ hoĩb; T. S. ma.
In illo tpe: Cum descen
disset iesus de monte se/
cute sunt eum turbe mlte. Et
ecce leprosus veniens rogauit
eũ dicẽs Dñe si vis potes me
mundare Et reliqua. Omla
Docẽte in monte Origenis
domino discipuli venerũt ad
eum sicut alacres sicut dome
stici: sicut proximi: sicut amici
vel fratres: ideo ait ⁊ dominꝰ
ad eos: Vos estis sal terre: et
vos estis lux mũdi. Nũc vero
descendente eo de monte tur/
be secute sũt que in mõtẽ ascẽ
dere nõ potuerũt vt pigri po/
puli vt negligentes vt impfe/
cti. Tu autẽ. Lectio octaua.
Ita et filij israel primitꝰ ĩ mõ
tẽ ascẽdere nõ valuerũt ad ob
uiandũ deo ꝑgere nõ potuerũt
ꝓpter suã irreligiositatẽ ⁊ im/
pietatẽ sz solus moyses ascen/
dit: ⁊ pauci cũ eo senioꝝ israel
Ita et cũ dño discipuli soli in
mõtẽ ascẽderũt: ⁊ tardiores de
orsũ steterũt Tu aũt. Lcõ sex
Sic et mõ vigilãtes ⁊ alacres
⁊ fideles anĩe deũ timentes ⁊
dñm diligẽtes regna celestia
desiderãtes: dñm sp̃ sequẽtes

post dñm ī illū celestē montez ascēdūt: audiētes apostolum dicētē Que sursū sūt querite. que sursū sūt sapite vbi christ⁹ est ī dextera dī sedēs Tu. Te deū dicit. Añ lau. ℣ Fiat miseri. Ad lau. añ Indutus est. ps Dñs reg cū ceterꝫ. ℣. hymnus vt in psalterio. Capl'm.

Fratres Nolite esse prudētes apud vosmetipos nll'i malū pro malo reddētes ꝓuidentes bona nō tm̄ corā deo sꝫ etiā corā om̄ib⁹ homib⁹. Deo. Sup bened añ. Cū aūt descendisset iesus de mōte: ecce leprosus veniēs adorabat eū dicēs dñe si vis potes me mūdare: ⁊ extēdēs manū tetigit eum dicēs volo mūdare Col'

Omnipotēs sempiterne ds infirmitatē nr̄am ꝓpicius respice: atqꝫ ad protegendum nos dexterā tue maiestatis extende Per dominum nostruz iesum christum filium tuum. qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti de⁹ Per omnia scl'a scl'oꝝ. Cetera omnia vt s̄ dñica proxima. Sed ad horas capl'm ⁊ coll' vt s̄ in matuti. Ad ves. ps ferial'. cuz ceteris. ℣. hymno vt s̄ dictuz est ī dñica proxima. Capl'm ⁊ col'. vt s̄ in matu: Sup mg̃. añ Dñe si tu vis potes me mūdare. et ait iesus volo mūdar̄. Cetera vt s̄ dñica proxima.

He antiphone dicuntur per ebdomadam super benedict⁹ ⁊ magnificat dum de tempe officiū dicit q̄ etiā repeti pñt quotēs opus fuerit. añ. Dñe puer meus iacet paraliticus in domo ⁊ male torquetur. amē dico tibi ego veniā ⁊ curabo eū. añ. Dñe nō sum dign⁹ vt intres sub tectū meū sꝫ tm̄ dic verbo et sanabit puer me⁹ Añ. Nā ⁊ ego homo sum sub potestate constitutus hñs sub me milites ⁊ dico huic vade ⁊ vadit: ⁊ seruo meo fac hoc ⁊ facit. añ. Multi veniūt ab oriēte ⁊ recumbēt cū abraā ysaac ⁊ iacob in regno celoruz all'a. Sup bñd tm̄ pñt dici añe. singulis ferijs in psalterio signate ꝑ totā ebdomadā. dū de feria legendū erit legetur ꝑ omnia vt s̄ feria secūda oñsum ē. Sed cap̄ ⁊ col' de dñica, p̄terita. Lectiones ꝑ hebdomadā

Videte enī vocationē vestram frēs qꝛ nō ml'ti sapientes scd̄m carnem: nō multi potentes: non multi nobiles sed que stulta sunt mundi elegit deus vt confundat sapientes: et infirma mūdi elegit deus vt cōfundat fortia ⁊ ignobilia mundi ⁊ contemptibilia elegit deus ⁊ ea que non sunt vt ea que sunt destrueret vt ñ glorietur omnis caro ī cōspcū ei⁹. Ex ip̄o aūt vos estꝫ ī xp̄o

ihesu qui factus est nobis sapiē
tia ⁊ iustitia ⁊ sanctificatio et
redemptio vt quēadmodum
scriptū est: qui gloriatur i dño
glorietur. Et ego cū venissem ad
vos fratres veni nō in sublimi
tate sermonis aut sapiētie an
nuncians vobis testimonium
christi. Nō em iudicaui me sci
re aliquid inter vos nisi ihesum
christū ⁊ hūc crucifixum. Et
ego in infirmitate ⁊ timore et
tremore multo fui apud vos:
⁊ sermo meus ⁊ predicatio mea
non in psuasibilibus humānis
sapientie verbis sed i ostensio
ne spūs ⁊ virtutis vt fides ve
stra non sit in sapia hominū:
sed in virtute dei. Sapiētiam
aūt loquimur inter perfectos.
Sapiam vero non huius se
culi neq; principum hui⁹ se
culi que destruūtur sed loqui
mur dei sapientiā in mysterio
que abscondita est: quā pdes
tinauit deus ante secula i glo
riā nostram quā nemo princi
pum huius seculi cognouit.
Si em cognouissent nūq; do
minū glie crucifixissēt. Sicut
scriptum est: qō oculus nō vi
dit nec auris audiuit nec i cor
homis ascendit que pparauit
deus his qui diligunt illum.
Nobis aūt reuelauit ds p spi
ritū suū. Spūs em oīa scru
tatur etiam pfūda dei. Quis
em scit hominuz que sūt hois
nisi spūs homis qui in ipo est
Ita et que dei sunt nemo cog
nouit nisi spiritus dei. Nos au
tem nō spūm huius mūdi ac
cepimus sed spūm qui ex do e
vt sciamus que a deo donata
sunt nobis que et loquimur nō
in doctis humane sapiētie ver
bis: sed in doctrina spiritus:
spiritualibus spiritualia cōpa
rantes. Animalis aūt homo
non percipit ea que sunt spiri
tus dei. Stultitia em est illi
⁊ non potest intelligere q; spi
ritualiter examinat. Spūalis
aūt iudicat oīa ⁊ ipe a nemi
ne iudicatur: sicut scriptum e
Quis em cognouit sensū dñi
aut quis instruxit eū. Nos au
tem sensum christi habemus.
Et ego fratres non potui vo
loqui quasi spiritualibus sed
quasi carnalibus. Tanq; par
uulis in christo lac vobis po
tum dedi: non escam nondum
enim poteratis: sed nec nūc q
dem potestis: adhuc enim car
nales estis. Cum enim fuerit
inter vos zelus ⁊ contentiō nō
ne carnales estis: ⁊ sm homi
nem ambulatis. Cum enim
quis dicat ego quidem sū paul
li: alius aūt ego Apollo: nōne
homines estis. Quid igitur
est apollo: quid vero paul⁹ mi
nistri eius cui credidistis. Et
vnicuiq; sicut dñs dedit. Ego
plantaui appollo rigauit sed

deus incrementum dedit Itaq; neq; qui plantat est aliq̃d neq; qui rigat: sed qui increm̃tum dat deus. Qui plantat autē et qui rigat vnum sunt. Vnusquisq; aūt propriā mercedem accipiet ſm laborē suū Dei eni sumus adiutores dei agricultura estis dī edificatō estis Tu aūt. Dñica tertia i primis vesp̄is cap̄ t col t añ. sup mag. de dñica p̄cedēti Cetera oīa vt ſ dñica p̄ma p̄ octa. epipha. Epistola secūda ad corinthios Lectio prima

PAulus apostolus cbristi ihesu p̄ voluntatem dī t timotheus frater ecclesie dei que est corinthi cum oīb̄us sanctis qui sunt in vniuersa achaia Gratia vobis et pax a dō patre nostro t dño ihesu xp̄o Benedictus de⁹ et pater dñi nostri ihesu christi pater miseri cordiarum t deus totius consolationis que consolatur nos in omni tribulatione nostra vt possimus t ip̄i cōsolari eos q̃ in oī p̄ssura sūt p̄ exhortatōz q̃ exhortamur t ip̄i a dō q̃m sic abūdāt passiōes christi i nob̄ ita t p̄ christum abundat consolatio nostra Tu aūt. Le.ij. Sive aūt tribulamur p̄ro vestra exhortatione et salute: sive consolamur, p̄ro vestra consolatione sive exhortamur p̄ vestra exhortatione que operatur tolerantiam earundē passionum quas t nos patimur vt spes nostra firma sit p̄ro vobis scientes q̃m sicut socij passionum estis sic eritis t cōsolationis. Tu autem. Lcō.iij. Non enim volumus ignorare vos fratres de tribulatōne nostra que facta est in asia q̃niam supra modum grauati sumus supra virtutem ita vt tederet nos etiam viuere Sz ipsi in nobismetipsis resp̄ōsum mortis habuimus vt non simus fidentes in nobis sz i dō q̃ suscitat mortuos q̃ de tantz periculis nos eripuit t eruit in quē speramus q̃m t adhuc eripiet adiuuantib̄ t vobis in oratione p̄ro nobis vt ex multarum personis facierum eius que in nobis est donationis p̄ multos gratie agāt̄ p̄ nobis Tu autē. Lectio quarta

Nam gloria nostra hec est testimonium conscientie nostre q̃ in simplicitate cordis t sinceritate dei t non in sapiētia carnali sed in gratia dī cōuersati sumus in hoc mūdo abūdantius autem ad vos. Non enim alia scribimus vobis q̃ que legistis t cognouistis T. Spero autem q̃ vsq; Lcō.v in finem cognoscetis sic t cognouistis nos ex p̄te: q̃ gloria vestra sumus sicut et vos nostra in die domini nostri ihesu

christi. Et hac confidentia vo
lui prius venire ad vos: vt se/
cundam gratiam haberetis ⁊
ꝑ vos transirem ī macedoniā
⁊ iterum a macedonia venirē
ad vos ⁊ a vobis deduci ī iu
deam Tu aūt dñe. Lcō sexta
Q ū ergo hoc voluissem nun
quid leuitate vsus sum aut q̄
cogito ſm carnē cogito vt fit
apud me est ⁊ nō. Fidelis aūt
ds qꝛ ſmo nr̄ q̄ fuit apud vos
nō est: ī illo ē ⁊ n̄ ſz ē ī illo ē Dei
enī filius iesus christus qui in
vobis ꝑ nos predicatus est ꝑ
me et siluanū et timotheum n̄
fuit in illo est ⁊ non sed in illo
fuit est. Quotquot enī ꝓmissi
ones dei sūt in illo est Tu aūt
In illo tpe Scdm mat.
Ascendens iesus in na/
uiculam secuti sūt eū discipu
li eius Et ecce motus magnꝰ
factus est in mari: ita vt naui
cula operiretur fluctibus Et
reliqua Omlia origē. d ea d l
Ingrediente dño in nauiculā
secuti sūt eū discipuli eius nō
imbecilles sed firmi ⁊ stabiles
in fide: māsueti ⁊ pij spernen/
tes mdm nō duplici corde sz
simplici. Hi ergo secuti sūt eū
non tantū gressus eius sequen
tes sed magis sanctitatez co/
mitantes ⁊ iusticiā eius cōse/
ctantes Tu aūt. Lcō octaua
Et ecce tempestas magna fa
cta est in mari ita vt nauicula
operireeur fluctibꝰ. Cum em̄
multa magna ⁊ miranda ostē
disset in terra transijt ad mar̄
vt et ibidem adhuc excellētio
ra opa demōstraret quatenus
terre marisq̄ dñm se esse cun/
ctis ostenderet. Ingressus er
go nauiculā fecit turbari ma
re: cōmouit ventos concitauit
fluctus. Cur hoc ideo vt di/
scipulos mitteret in timorem
⁊ suum auxilium postularent.
suamq̄ potentiam rogantibꝰ
manifestaret Tu aūt. Le. ix.
Illa tempestas non ex sese ob
orta est sz potestati paruit im
perantis eius qui educit ven
tos de thesauris suis. qui ter/
minū mari arenam cōstituit.
Dixit enī ei vsq̄ huc venies ⁊
non supgredieris sed ī temet/
ipso confringētur fluctus tui.
Huius ergo iussione ⁊ p̄cep/
to orta est tempestas in mari
ꝓpter occasiones superius me
moratas. Cetera vt s. Cap
Fratres Nemini quicq̄ de
beatis nisi vt inuicem diliga/
tis. qui em̄ proximū diligit le
gem adimpleuit. Deo. Sup
Benedic. aū. Ascendente ie/
su in nauiculaz ecce motꝰ ma
gnus factus est in mari ⁊ su/
scitauerunt eum discipuli eiꝰ
dicentes domīe salua nos pe
Deus qui Collecta. rimus
nos in tantis periculis cōsti/
tutos ꝓ hūana scis fragilitate

non posse subsistere da nobis salutem mentis et corporis vt ea que pro peccatis nostris patimur te adiuuante vincamus Per. Sup mag. añ. Dñe salua nos perimus impera ⁊ fac deus tranquillitatem magnã Cetera vt sup̃. Sequẽtes añ. dicẽtur per ebdomadam sup benedictus ⁊ mag. dum d̃ feria dicitur officium. añ. Dñe salua nos perimus: impera et fac deus tranquillitatem magnaz. porro homines cũ vidissent quod fecerat signum dicebant qualis est hic: qꝛ ventꝫ imperat ⁊ mari ⁊ obediunt ei Añ Surgens iesus impauit ventis et mari ⁊ facta est tranquillitas magna ⁊ mirati sunt vniuersi. añ. Ascendente vt s̃ añ Dñe salua vt s. repetant̃ si necesse est. Nota si in dominicam aliquam occurrunt festa nouem lectionum illa ibidem seruãtur ⁊ nihil de dñica neqꝫ in p̃mis vesperis neqꝫ in secũdis. Et euãgeliũ dñicale in proxima die sequẽti qua ferialiter legitur siue de tempore siue de sanctis pro lectionibus legetur in matutinis ⁊ in eisdem cap̃. et coll̃. ⁊ anti. sup bñd̃ si de tp̃e officiũ dicitur erunt de dñica. Si vero de sancto dicitur officium ferialiter Cap̃. ⁊ col̃. añ. sup bñdic. d̃ sancto. Et post primũ bñd̃ i lau. tm̃ añ de euangelio dominicali cum ℣. Repleti. ⁊ collecta dominicali. Deinde suffragi. de domina ⁊ nõ plura. Si fuerit ante festum purificatiõis. vel suffragia ferialia si fuerit post. Si autem in dominicã coincidit commemoratio alicuis sancti ferialis siue trium lectionum nihil de sancto dicitur nisi collecta in missa tantum. Si etiam festum nouez lectionum cadit in die sabbati dicuntur de sancto ⁊ non de dominica. etiam si fuerit i aduentu vel quadragesima: In quibus post primum Bened̃ dicitur suffragium de dominica. Similiter si festum nouez lectionum cadit in feriam secundam vespere in die dominico dicuntur de sancto cum suffragijs de dominica Tam̃ si plures dominice occurrerẽt ante septuagesimam q̃ꝫ tres: i reliquis si occurrerit commemoratio sancti triũ lectõnũ legende erunt. nouem lectiones de communi sanctoꝝ. ⁊ nihil de dñica. Per ebdomadã lec.

I Deo ⁊ p̃ ip̃m amẽ deo ad gloriam nostraz. qui autem confirmat nos vobiscũ in christo ⁊ qui vnxit nos deus et qui signauit nos ⁊ dedit pignus spiritus in cordibus nostris. Ego autem testem deum inuoco in animam meam

ꝑ parcens vobis non veni vl/
tra corinthum:non quia do/
minamur fidei vestre sed ad/
iutores sumus gaudij vestri.
Nam fide statis. Statui aũt
hocipm apud me ne iteruz in
tristicia venirem ad vos. Si
enim ego contristo vos:t qs ẽ
qui me letificet nisi qui cõtri/
statur ex me. Et hocipsũ scrip
si vobis vt nõ cum venero tri
sticiam sup tristiciam habeaz
de quib⁹ oportuerat me gau/
dere confidens in oĩib⁹ vob:
qz meum gaudium omniũ ve
strum est. Nam ex multa tri/
bulatione et angustia cordis
scripsi vobis per multas la/
chrymas non vt contristemi/
ni sed vt sciatis quam charita
tem habeam abundãtius in
vobis. Si quis aũt contrista
uit me non me contristauit sz
ex parte vt non onerem oĩes
vos. Sufficit illi qui eiusmo
di est obiurgatio hec que sit
a pluribus ita vt econtrario
magis donetis et consolemi
ne forte abundãtiori tristicia
absorbeaf qui eiusmõi est: ꝑ
ter quod obsecro vos vt cõfir
metis in illũ charitatẽ Ideo
enim et scripsi vobis vt cogno
scam experimentum vestrum:
an in omnibus obedientes si
tis. Cui aũt aliquid donastz
t ego. Nam et ego quod do/
naui si quod donaui ꝑter vos
in persona christi vt non cir
cumueniamur a sathana Nõ
enim ignoramus cogitatões
eius. Cum venissem aũt troa
dem ꝑter euangelium christi
t ostium mihi apertum esset ĩ
domino non habui requiẽ spi
ritui meo:eo q non inuene/
rim titum fratrem meum:sed
valefaciens eis profectus suz
in macedoniam. Deo autem
gratias qui semper triũphat
nos in christo iesu t odorem
notitie sue manifestat per nos
in omni loco:qz christi bonus
odor sumus deo in his qui sal
ui fiunt t in his que pereunt.
Aliis quidem odor mortis i
mortem:aliis aũt odor vite i
vitam Et ad hec quis tã ido
neus Nõ enĩ sumus sicut plu
rimi adulterantes verbum dĩ
sed ex sinceritate sicut ex dõ co
ram deo in christo loquimur.
Incipimus iterum nosmetip
sos commendare aut nũquid
egemus sicut quidam cõmen
datijs epistis ad vos aut ex vo
bis. Epistola nostra vos estis
scripta in cordibus nris q sci
tur et legitur ab oĩibus ho/
mínib⁹ manifestati:qm epistо
la estis christi ministrata a
nobis et scripta non atramẽ/
to sed spiritu dei viui:non i ta
bulis lapideis sed in tabulis
cordis carnalibus Fiduciam
autẽ talem habemus ꝑ xpũm

ad deum non ꝙ sufficientes si
mus cogitare aliquid a nobis
quasi ex nobis sed sufficiētia
nostra ex deo est que et idone
os nos fecit mīstros noui te-
stamenti non littera sed spiri
tu. Lr̄a em̄ occidit spiritꝰ au
tem viuificat Tu autem dn̄e.

Per quartam hebdomadam

Quod si mini- Lcōnes
stratio mortis litterꝫ de
formata in lapidibus fuit in
gloria ita vt non possent intē-
dere filij israel in faciem moy-
si propter gloriam vultus eiꝰ
que euacuatur quomodo non
magis ministratio spiritꝰ erit
in gloria Nam si ministratio
damnationis gloria est: mlto
magis abundat ministerium
iusticie in gloria Nam nec glo
rificatū ē quod claruit in hac
parte propter excellentem glo
riam. Si enī quod euacuatur
per gloriam est: multo magis
quod manet in gloria ē. Ha-
bentes igitur talem spem mlt
ta fiducia vtimur. Et non sic̄
moyses ponebat velamen sup
faciem suam vt non intende-
rent filij israel in faciem eius
quod euacuatur sꝫ obtusi sūt
sensus eorum. Usqꝫ in hodier
num enim diem idip̄m vela-
men in lectione veteris testa-
menti manet non reuelatum:
quoniā in christo euacuat̄ sed
vsqꝫ in hodiernum diem cum
legitur moysis velamen posi-
tum est super cor eorum. Tū
autē conuersi fuerint ad deuꝫ
auferetur velamen. Dominꝰ
autē spiritus est: vbi autē spi-
ritus dn̄i ibi libertas. nos ve
ro om̄es reuelata facie gloriaꝫ
domini speculantes in eandē
imaginem transformamur a
claritate in claritatem tanqꝫ
a domini spiritu Ideo habē-
tes hanc ministrationem iux-
ta quod misericordiaꝫ cōsecu
ti sumus non deficimus sꝫ ab
dicamus occulta dedecoris:
non ambulantes ī astucia ne
qꝫ adulterantes verbum dei:
sed in manifestatione veritatꝫ
commendantes nosmetip̄os
ad omnē conscientiam homi-
num coram deo. Qd̄ si etiam
opertum est euangeliū nostrū
in his qui pereunt est opertuꝫ
in quibus deus huius scl̄i ex
cecauit mentes infideliū vt n̄
fulgeat illuminatio euangelij
glorie christi qui est imago d̄i.
Non enī nosmetipsos p̄dica-
mus sed iesum christū domi-
num nostrum: nos aūt. seruos
vestros per iesum qm̄ deꝰ qui
dixit de tenebris lucem splen
descere illuxit in cordib̄ nr̄is
ad illuminationem sciētie cla
ritatis ī facie iesu christi. Ha
bemus aūt thesaurū istū ī va
sis fictilibus vt sublimitas sit
virtutis dei ⁊ nō ex nobis In

omib⁹ tribulatōem patimur: sed non angustiamur Aporiamur sed non destituimur Persecutionem patimur sed nō derelinquimur. Deijcimur sz nō perimus. Semper mortificationē iesu in corpore nr̄o circūferentes vt et vita iesu manifestetur in corporib⁹ nostrꝫ Sp̄ enī nos qui viuimus in mortē tradimur propter iesum vt et vita iesu manifestetur ī carne nostra mortali: ergo mors in nobis operatur: vita autem ī vobis. Habentes aūt eūdem spiritum fidei sicut scriptum est credidi ꝓpter quod locutus sum et nos credimus propter quod et loquimur sciētes qm̄ qui suscitauit iesum ⁊ nos cū iesu suscitabit ⁊ constituet vobiscum. Om̄ia enī ꝓpter vos vt gratia abundās ꝑ multos in gratiarūactione abundet ī gloriam dei ꝓpter quod nō deficimus: sed licet is qui foris est noster homo corrumpatur tamē is qui intus est renouat̄ de die in diem. Id enī quod in pn̄ti est momentaneum ⁊ leue tribulationis nostre supra modum in sublimitate eternum glorie pondus operatur in nobis non contemplantib⁹ nobis que videntur sed que n̄ videntur. Que enim vidētur tp̄alia sūt: q̄ aūt nō vidētur et̄na sunt. Tu per eb dom̄. v. l̄c.

Scimus em̄ qm̄ si terrestris domus nostra huius habitatōis dissoluat̄ q̄ edificationē ex d̄o habeam⁹ domū nō manufcām eternā ī cel̄ Nā ⁊ ī h̄ ingemiscim⁹ habitationē nr̄az q̄ d̄ celo ē supindui cupiētes: si tn̄ vestiti ⁊ nō nudi iueniam⁹. Nā ⁊ q̄ sum⁹ ī h̄ tabnacl̄o ingemiscim⁹ g̃uati eo q̄ nolum⁹ expoliari sz sup̄vestiri vt absorbeatur qd̄ mortale est a vita. Qui aūt efficit nos in hocip̄m deus qui dedit nobis pignus sp̄ūs. Audientes igitur semp̄ ⁊ scientes qm̄dum sumus in corpe peregrinamur a dn̄o. Per fidem em̄ ambulamus ⁊ nō ꝑ sp̄em Audemus aūt et bonā volūtatez habemus magis peregrinari a corpe ⁊ pn̄tes esse ad dn̄m: ⁊ ideo contendim⁹ siue absentes siue pn̄tes placer̄ illi Omnes enī nos manifestari oportet ante tribunal christi vt referat vnusquisq̄ propria corporis ꝓut gessit siue bonum siue malum. Scientes ergo timorē dn̄i hoib⁹ suademus d̄o autez manifesti sumus. Spero aūt ⁊ in conscientijs vestris manifestos nos esse. Non iterū cōmendamus nos vob̄ sed occasionē damus vobis gloriandi pro nobis: vt habeatis ad eos qui ī facie gl̄iantur et nō in corde. Siue enī in mēte

excedimus deo siue sobrij su-
mus vobis: charitas em̄ chri
sti vrget nos estimātes h̄ qm̄
si vn⁹ pro om̄ib⁹ mortuus est
ergo om̄es mortui sūt. Et pro
om̄ib⁹ mortuus est christus vt
et qui viuūt iam nō sibi viuāt
sed ei qui ꝓ ip̄is mortuus ē et
resurrexit. Itaqꝫ nos ex hoc ne
minem nouim⁹ ꝑm carnē Et
si cognouimus ꝑm carnē chri-
stū sed nūc iā nō nouim⁹. Si
qua ergo in christo noua crea
tura vetera transierūt ecce fcā
sūt om̄ia noua. Om̄ia autē q̄
nos reconciliauit sibi ꝑ chri-
stū et dedit nobis ministeriuꝫ
reconciliationis. Qm̄ quidez
deus erat in christo munduꝫ
reconcilians sibi non putans
illis delicta ip̄oꝝ ⁊ posuit i no
bis verbum reconciliationis
Pro christo ergo legatōne fū
gimur tanq̄ d̄o exhortante ꝑ
nos obsecram⁹ pro christo re-
conciliamini deo. Eū qui nō
nouerat peccatū ꝓ nobis pec
catū fecit vt nos efficeremur
iusticia dei in ipso. Adiuuan
tes aūt exhortamur ne inua-
cuū grām dei recipiatis. Ait
em̄ Tpe accepto exaudiui te:
⁊ in die salutis adiuui te. Ec
ce nūc tempus acceptabile ec
ce nūc dies salutis Nemi dā
tes vllam offensionem vt non
vituperetur ministeriū nostrū
Sed in om̄ib⁹ exhibeam⁹ nos
metip̄os sicut dei ministros i
multa patiētia in tribulatiōi
bus: in necessitatib⁹: in angu-
stijs: in plagis: in carceribꝫ: in
seditionib⁹: in laborib⁹: in vi-
gilijs: in ieiunijs: in castitate:
in scientia: in longanimitate: ī
suauitate: in spūsancto: i cha-
ritate non ficta: in verbo veri-
tatis: in ꝟtute d̄i Per arma iu
sticie a dextris ⁊ a sinistrꝫ Per
gl'iam et ignobilitatē: ꝑ infa-
miā et bonā famam Vt sedu
ctores et veraces sicut q̄ igno
ti et cogniti quasi moriētes ⁊
ecce viuim⁹ vt castigati ⁊ nō
mortificati: quasi tristes sem-
per aūt gaudētes sicut egen-
tes multos aūt locupletantes
tanq̄ nihil habentes ⁊ om̄ia
possidētes. T. Dn̄ica in lxx.
Ad. i. vs ps Bn̄dcūs cū cete
ris ⁊ suis alla hym. Lucꝫ cre.
Fr̄es Nescitꝫ q̄ hi q̄ i Cap.
stadio currūt oēs q̄dē currūt:
sꝫ vn⁹ accipit brauiū: sic curri
te vt cōprehēdatis D. ⁊ Ve
sptia orō Sup mag. ā Hym-
nū cātate nob alla d̄ cāticꝫ siō
alla quō cutabim⁹ cāticū dn̄i
in terra alla alla septuaginta
ānos sup flumia babilōis se-
dim⁹ ⁊ fleuim⁹ alla dū recor-
daremur siō alla ibi suspendi
mus organa nr̄a. Nota q̄ in
hac clausula ibi suspēdim⁹ or
gana nr̄a claudit alla: ⁊ iō i fi
ne añ. nō debet dici alla Col

Preces populi tui quesum⁹ dñe clementer exaudi: vt q̄ iu ste pro peccatis nostris afflī gimur pro tui nominis gl̄ia misericorditer liberemur Per Benedicamus dño sine alla. Si ante festū purificatōis venerit post primum bñd suffragia de dña z non plura. Si vero post festū purificatōis venerit nulla suffragia. Nota etiā q̄ si hodie occurrit festū nouē lectionum vespere dicūtur mō quo supra. Sed post primum bñd suffragi. de festo Excepto festo purificationis. Quod si hodie occurrerit vespe dicunt de festo. z post primū benedi. añ Hymnum cantate. vt supra. z tibi clauditur alleluia ℣ Vespertina. Collecta. Preces populi vt supra z non pla Nota etiam si in dominicam septuagesime occurrit festum nouem lectionum transferet i feriam secundam Excepto festo purificatōnis quod ibidē solenniter agitur. Post primū Bñd in primis ves. añ. Hymnum cantate vt s̄ cum ℣ z collectis vt s̄ Et ibi claudit alla Cetera oīa p̄ter alla solēniter de festo. Ad completoriuz Conuerte nos Deus i adiutorium Domine ad adiuuandum Gl̄ia Sicut erat. Loco alla dicitur Laus tibi domine rex eterne glorie: z ita in oībus horis vsq̄ ad cenam dñi. Si vero etiam in añ vel R. occurreret alla vel p̄termittatur vel loco eius dicatur in eternū. Cetera sicut hucvsq̄ Ad matutinas Inuitat. añ ps z ℣. in primis duob⁹ nocturn. sicī psalterio. Genesis p̄mo. Le.

In principio creauit de⁹ celum z terram. Terra autē erat inanis et vacua: z tenebre erant sup faciem abyssi z spiritus dñi ferebatur super aquas. Dixitq̄ de⁹ Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit de⁹ lucem q̄ esset bona. z diuisit lucem a tenebris: Appellauitq̄ lucem diem: z tenebras nocte Factūq̄ est vespe z mane dies vnus Tu autē dñe nr̄i. ℟ In principio fecit deus celum z terram: z creauit in ea hominem Ad imaginem z similitudinem suam. ℣. Formauit igitur dñs hominē de limo terre: z inspirauit i faciem ei⁹ spiraculum vite Ad imaginem. Dixit quoq̄ deus Lectio ij Fiat firmamentum in medio aquarum z diuidat aq̄s ab aquis Et fecit deus firmamētum diuisitq̄ aquas que erāt sub firmamento ab his q̄ erāt super firmamentum. Et fc̄m est ita: vocauitq̄ deus firmamentum celum: z factum ē vespere z mane dies secund⁹ T. ℟ In principio de⁹ creauit

celum et terram: ⁊ spiritus do
mini ferebatur sup aquas Et
vidit deus cūcta que fecerat
⁊ erant valde bona. ℣. Igitur
perfecti sunt celi ⁊ terra ⁊ om/
nis ornatus eoꝝ. Et. Lec. iij.
Dixit vero deus. Congregē
tur aque que sub celo sūt ī lo/
cum vnum ⁊ appareat arida.
⁊ factum est ita. Et vocauit
deus aridam terram: congre/
gationesq; aquarum appella/
uit maria. Et vidit deꝰ ꝙ eēt
bonum ⁊ ait Germinet terra
herbam virentem ⁊ facientez
semen et lignum pomiferū fa/
ciens fructum iuxta genus su
um cuius semē in semetipo sit
sup terram. Et factum ē ita.
Et protulit terra herbam vi/
rentem facientez semen iuxta
genus suum: lignumq; faciēs
fructum: ⁊ habens vnūquod/
q; sementem ꝑm speciem suaz
Et vidit deus ꝙ esset bonum
Et factum est vespere ⁊ mane
dies tertius Tu autē domīe.
℟. Formauit igitur dn̄s ho/
minem de limo terre ⁊ inspira
uit in faciem eius spiraculuz
vite. Et factus est homo ī a/
nimam viuentem. ℣. In prī
cipio fecit deus celum ⁊ terrā
⁊ plasmauit in ea hominē Et
Gloria Et. Sermo beati io/
hannis episcopi Lectio q̄rta.
Dignitas humane originis
facile agnoscit̄ considerata sō
limitate auctoris Nec enī fa/
cile poterat esse vel leue quod
manus sacra confinxit ⁊ cele/
stis flatus in vitalem substā/
tiam animauit: maxime cum
idem artifex deus potestatez
suaz in omnem fabricam eidē
homini fuerat traditurus: vt
quem ꝑm presidem post se fa/
cere disponebat eundem face/
ret plenum atq; perfectn̄. Tu
autem. ℟. Tulit ergo domi
nus hominem ⁊ posuit eum ī
paradisum voluptatis Vt o/
peraretur ⁊ custodiret illud.
℣. Formauit igitur dn̄s ho/
minem de limo terre ⁊ posuit
eum in paradisum Vt opera
retur ⁊ custo Lectio quinta.
Et vt haberet in sese digni/
tatem qua precelleret ⁊ pote/
statem qua cunctis animan/
tibus imperaret soli seruiens
illi a quo ei cuncta fuerant sb̄/
iugata vt imperaret mundo:
seruiret deo: creatorem suspice
ret creaturam sibi parere com
pelleret: tantumq; ditionis se
se domino debere perspiceret:
quantū ipe a creatura exigerz
habens in propria potestate ⁊
obedientiam ⁊ contēptū obe
dientiam qua viueret: contēp
tum quo digne pro meritꝫ in/
teriret. ℟. Dixit domin⁹ ds
non est bonum esse hominem
solum Faciamus ei adiutori
um simile sibi. ℣. Ade vero ī

inueniebatur adiutor similis eius. dixit quoq; deus Faci. Unde effectū ē Lectio sexta vt contēnēdo mortē incideret qui obediendo viuere potuis/ set. Uñ prātem concessā dum in cōtemptū, ptulit t vite pri/ uilegiū pdidit. Et tñ creatu/ ra adhuc eius seruat imperiū licet ipe creatoz suū denega/ rit obsequium. Unde apparet qđ sue felicitati detraxerit cuz peccatoz merita eius statum adhuc mutare nō possint. Tu ℟. Immisit dominꝰ sopoꝛez in adam: t tulit vnā de costis eius: t edificauit costā quam tulerat dñs de adam in muli erem. t adduxit eā ad adā vt videret quid vocaret eam Et vocauit nomen eius virago: qz de viro suo sumpta est. ℣. Hoc nunc os ex ossibꝫ meis; t caro de carne mea Et Gla. Et. In tertio noc. añ. Ite et vos in vineā meā t quod iu/ stum fuerit dabo vobis. pſ. Celi enarrāt. añ. Voca ope rarios t redde illis mercedez suā dicit dominus. pſ. Exau diat. añ. Tolle qđ tuū ē t va de qz ego bonus sū dicit dñs. pſ. Dñe in virtu. ℣. Ego di/ xi dñe. Secm Matheum.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis Simile est regnum celoꝛum homi pa trifamilias qui exijt pmo ma ne conducere opaꝛios in vine am suā Et relīqua. Omelia In explanatōne beati grego. sua multa ad loquēdū sancti euangelij lectio postulat quā volo si possuz sub breuitate p stringere ne nos et extensa pro cessio et prolixa expositio vi/ deatur onerare. Regnum ce/ loꝛum patrifamilias simle di citur qui ad excolendam vine am suā opaꝛios conduxit T ℟. Dum deambularet dñs i paradiso ad auram post meri diem clamauit et dixit adam vbi es: audiui domine vocem tuā et abscondi me. ℣. Dñe audiui auditōez tuā t timui. Quis vero patrisfa/ Le. vij milias similitudinē rectius te net qz conditoꝛ noster q regit quos condidit t electos suos sic in mōdo hoc possidet quasi subiectos dñs i domo q habz vnicā vniuersā scz ecclesiam q ab abel iusto vsqz ad vltimū electum qui in fine mōi nasci turus est quot sanctos ptulit quasi tot palmites misit. T. ℟. In sudoꝛe vultus tui ve/ sceris pane tuo dixit dñs ad adam cū operatus fueris ter ram. Non dabit fructus suos sed spinas t tribulos germia bit tibi. ℣. Pro eo q obedi/ sti vocis vxoꝛis tue pꝛ qz mee maledicta terra in opere tuo. Non dabit. Lectio Nona.

Hic itaqz paterfamilias ad excolendam vineam suã mane hora tertia sexta nona vndecima operarios conducit: qz a mõi hõ initio vsqz i finẽ ad erudiendam plebem fideliuz predicatores congregare non desistit. Hanc etenĩ mũdi fuit ab adam vsqz ad Noe. Hora vero tertia a Noe vsqz ad abraham. Sexta quoqz ab abraham vsqz ad moysen. Nona aũt a moyse vsqz ad aduẽtum dñi. Vndecima vero ab aduentu dñi vsqz ad finẽ mũdi in qua predicatores sancti apostoli missi sũt q mercedez plenam z tarde venientes acceperunt. Tu autem domine miserere nob. ℟. Ecce adam quasi vnus ex nobis factus est sciens bonum z malũ. Videte ne forte sumat de ligno vite et viuat i eternũ. ℣. Cherubin z flammeum gladium atqz versatilem ad custodiendam viam ligni vite Videte Gloria Videte. Te deũ laudamus non dicit vsqz ad pascha nisi de sanctis festiue officium diceretur. sed loco eius repetitur nonum ℟. non tamen repetitur tertium ℟. feriatis diebus. Ad laudes añ. Miserere mei deꝰ z a delicto meo munda me quia tibi soli peccaui. ps. Miserere. añ. Cõfitebor tibi dñe qm erauisti me. ps. Cõfitemini quod habetur in primis dominicalibus. Añ. Deus deus meus añ. Benedictus es in firmamento celi z laudabilis in seculã deus noster. ps. Bñdicite. añ. Laudate dominum de celis. ps. Laudate Nota isti psalmi sic dicũtur in laudibus dominicalibꝰ vsqz ad pascha nisi de sancto cantaret hymnus Ecce iã noctis. Capitulũ et collecta vt s in vs. ℟. In matutinis domine Super bñs añ. Simile ẽ regnũ celoz homi patrifamilias q exijt primo mane cõducere operarios in vineã suã dicit dñs. Nulla suffragia nisi de dña. si fuerit ante festum purificationis. Ad primam sicut huc vsqz dominicis diebus excepto q loco ps Confitemini dicitur ps Dominus regnauit decorem. Ad tertiam añ Ite z vos vt s in tertio nocturno. Capitulum z collectã vt s. ℟. Inclina coz meum. ℣. Ego dixi. Ad sextaz antipha Voca operarios z redde illis mercedem suam: dicit dominꝰ Capitulum et collecta vt s. ℟. In eternum domine. ℣. Dominus regnauit. Ad nonam añ. Tolle quod tuum est vt supꝰ. Capitulum z collecta vt supra. ℟. Clamauit. ℣. Cantate. Nota q hec antipbecus

Capitulum et collec. ad ho-
ras per totam ebdomadam
seruantur dum de feria canta
tur cum R feriali. Nota etiaz
q̄ sanctoꝝ commemoratōnes
tam festiue q̄ feriales seruan-
tur vbi occurrunt vsq̄ ad qua
dragesimam. In secundis ve
speris psalmi dominicales cū
suis anti. Hymnus Lucis cre
ator: ℣. Dirigatur. Capl'm
z collec. vt supra. Sup mag.
añ Conuentione añt facta ex
denario diurno misit eos dñs
in vineam suam. Sequentes
anti. dicuntur p̄ hebdomadā
sup̄ benedz z mag. quādo ō fe
ria officiuz dicitur añ Quid
hic statis tota die ociosi rnde
runt z dixerunt nemo nos cō-
duxit. añ Dixit paterfamili-
as operarijs suis quid h̄ statz
tota die ociosi. at illi respondē
tes dixerunt: quia nemo nos
conduxit: ite in vineam meaz
z quod iustum fuerit dabovo
bis. añ. Cum autē sero factū
esset dixit dominus vinee p̄-
curatori suo voca operarios z
redde illis mercedem. Anti.
Hi nouissimi vna hora fecerūt
z pares illos nobis fecisti qui
portauim? pondus diei et est?
Añ. Amice non facio tibi in
iuriam nonne ex denario con
nisti mecum tolle quod tuum
est z vade. Añ. Dixit autem
paterfamilias amice nō facio
tibi iniuriam: nonne ex dena-
rio conuenisti mecum tolle q̄
tuū ē et vade. añ Non licz mi
hi facere quod volo an oculus
tuus neqū est quia ego bonus
sum dicit dominus. Añ. Sic
erunt nouissimi primi z primi
nouissimi: multi enim sūt vo-
cati pauci vero electi. añ Mul
ti enim sunt vocati pauci ve-
ro electi dicit domin? Et p̄ht
repeti si opus fuerit. Feria se-
cūda z per reliquas ferias dū
de tempe officium dicit leget
nocturnus ferialis z cetera lic
hucusq̄ Sed lectiones de ge-
nesi z R dicuntur de histo-
ria dñicali per ordinem. Lau
des feriales. hymnus et ℣ tā
in laudibus q̄ in horis sicut
hucusq̄ seruari sunt vsq̄ in-
uocauit. Capl'm z coll. de do
minica. Sup̄ benedz z magi.
añ de euāgelio dñicali p̄m or-
dinem vt supra signate sunt.
Preces minores cum psalmo
Miserere dicuntur feriis ge-
nibus ad laudes z vesp. vsq̄ ad
quadragesimam. Similit ad
preces solitas in primis z cō-
pleto. additur psalm? Miser
rere z genuflectitur. Ad cet.a
vero horas non dicūtur p̄ces
Sed dum de sanctis officium
dicitur siue festiue siue feriali
preces in matutinis z vespis
omittūtur: similiter z psalm?
Miserere z genuflexio in p̄is

ꝛ compl. Suffragi. sicut huc/
vsq̄. Ad primas sicut hucvs/
q̄. Ad horas añ capl. ꝛ coll'c.
per totaꝫ ebdomadā sicut he
ri. R. et ꝟ. ferial. vt s̄. Ad vs̄
patet ex supradictis. Lcōnes

Dixit aūt ds ꝑ ebdomad
Fiant luminaria in fir/
mamento celi ꝛ diuidant di/
em ac noctem ꝛ sint in signa ꝛ
tempora ꝛ dies ꝛ annos vt lu
ceant in firmamento celi ꝛ il/
luminent terram. Et factum
est ita. Fecitq̄ deus duo lu/
minaria magna: lumīare ma/
ius vt preesset diei: ꝛ lumina/
re minus vt p̄esset nocti ꝛ stel
las. Et posuit eas in firmam̄
to celi vt lucerent sup̄ terram.
ꝛ preessent diei ac nocti ꝛ diui
derent lucem ac tenebras Et
vidit deus ꝙ esset bonū ꝛ fa/
ctū est vespe et mane dies q̄r/
tus. Dixit etiaꝫ ds: producat
aqua reptile anime viuentis ꝛ
volatile sup̄ terram sub firma
mento celi. Creauitq̄ deꝰ ce/
te grandia ꝛ omnē animā vi/
uentem atq̄ motabilem quā
produxerant aque ī species su
as ꝛ om̄e volatile ꝑm genꝰ su/
um. Et vidit deus ꝙ eēt bonū
bn̄dixitq̄ ei dicens Crescite
et multiplicamini ꝛ replete a/
quas maris auesq̄ multipli/
centur super terram. Et factū
est vespe ꝛ mane dies quintꝰ.
Dixit quoq̄ deus Producat
terra animā vinētez in genere
suo iumenta ꝛ reptilia ꝛ besti/
as terre scd̄m spēs suas. Fcm̄
q̄ est ita Et fecit deus besti/
as terre iuxta spēs suas iumē
ta et om̄e reptile terre in gene/
re suo. Et vidit deus ꝙ eēt bo
num ꝛ ait: Faciamus homi/
nem ad imaginem ꝛ similitu/
dinem nostram ꝛ presit pisci/
bus maris et volatilibus celi
ꝛ bestijs vniuerseq̄ terre om̄i
q̄ reptili quod mouetur ī ter
ra Et creauit deus hominem
ad imaginem ꝛ similitudinez
suam: ad imaginem dei crea/
uit illum masculum ꝛ feminā
creauit eos. Benedixitq̄ ill'
deus ꝛ ait Crescite ꝛ mlt'ipli
camini ꝛ replete terram ꝛ sub
ijcite eam ꝛ dn̄amini piscibus
maris ꝛ volatilibus celi ꝛ v/
niuersis animātib' q̄ mouent'
super terram. Dixitq̄ deꝰ Ec
ce dedi vobis omnem herbā
afferentem semen sup̄ terram:
ꝛ vniuersa ligna que habent ī
semetipsis sementem generis
sui vt sint vobis in escā ꝛ cun
ctis animātib' terre omniq̄
volucri celi ꝛ vniuersis q̄ mo/
uentur in terra ꝛ in quib' ē a/
nima viuens vt habeāt adve
scendum. Et factum est ita.
Viditq̄ deus cuncta que fe/
cerat ꝛ erant valde bona. Et
factum est vespere et mane di
es sextus Igitur perfecti sūt

celi et terra et omnis ornatus
eorum. Compleuitq; de⁹ die
septimo opus suũ quod fece-
rat et requieuit die septio ab
vniuerso opere quod patrarat
Et benedixit diei septimo et
sanctificauit illum qꝛ in ipso
cessauerat ab omi ope suo qđ
creauit de⁹ vt faceret. Iste sũt
generationes celi ⁊ terre quã-
do create sunt in die quo fecit
deus celum et terrã ⁊ omẽ vir
gultũ agri anteq̃ oriretur ĩ ter
ra omnẽq; herbam regionis
priusq̃ germinaret. Nõ enim
pluerat dñs deus sup terram
⁊ homo non erat qui operare
tur terram. Sed fons ascẽde-
bat e terra irrigans vniuersaz
superficiẽ terre. Formauit igit̃
dominus deus hominẽ de li
mo terre et inspirauit in faciẽ
eius spiraculum vite: ⁊ factus
est homo in animã viuẽtẽ. T
Dñica que appellatur septua
gesima in p̃mis vespis capl̃m
⁊ col. de dñica p̃terita. ⁊ cete-
ra sicut hucvsq̃. Sup mag. ã
Plantauerat aũt dñs đs pa-
radisum voluptatis a princi-
pio in quo posuit hominẽ quẽ
formauerat. Ad matu. Inui
tato. an. ps. ꝟ. in primo ⁊ secũ
do noctur. vt in psalte. ℟. sic
dñica proxima p̃ter nonuz qđ
est Ubi est abel frater tuus.
Sermo beati iohannis epis
copi Lectio Prima.

Nemo ẽ qui nesciat a p̃n
cipio hominem sic a đo
plasmatũ vt instrueretur pru-
dentia consilio formaretur: ra
tionis capax diuina prouidẽ-
tia redderetur. Instrueretur
inq̃ prudentia qua hostis cal
liditatẽ vitaret: consilio q̃ sa-
lutaria ac recta perquireret: ra
tione qua deo genitori paren-
dum esse cognosceret Tu aũt
Eteni dñs deus Lectio scda.
vidẽs hominẽ innocentẽ quẽ
fecerat instruxit monuit ⁊ ar-
mauit: quippe qui cum diabo
lo fuerat pugnaturus velut q̃
busdam armis hoc est prudẽ
tia consilio ratione fuerat in
struendus. Addidit preterea
legem qua dei voluntatẽ cog
nosceret: ⁊ quid contemnenti
euenire posset addisceret Tu
autem domine miserere nob̃.
Qui quidẽ homo Lectio iij.
incautus dum dyabolo p̃sua
denti q̃ dño iubente cõsensit:
sic et vitam quam habuit per
didit: ⁊ mortem quam ignora
bat accepit. Stabat adaz in-
ter vxorem et dyabolum inter
euam et hostem: inter mulie-
rem et serpentem. Diabolus
persuadet vt noceat. Eua cõ
sentit vt pereat. Tu aũt dñe.
Diabolus mulierẽ Lectio iiij.
astucia fallendi circumuenit.
Mulier incauta serpentinum
virus excepit. Diabolus qđ

senon potuit per vxorē adam protoplastus circumuenit a/dam vero per vxorem inuēit interitum quam a deo accepe rat in auxilium. Prochdolor prospera in contrarium cedūt vtilia perniciem operantur. Tu autem dñe. Lectō ḡnta. Deniq; plus Adam dome/sticis q̄ inimici iaculis ledit plus proprio q̄ hostili ense pe/rimitur: plus mulieris q̄ ex/traneo gladio vulneratur. Ac cessit em serpens subtil' vt fal/leret ⁊ accessit non vt viro sed vt mulieri serpentinum virus infligeret. Accessit inq̄ vt v/nius cōsensu vtriusq̄ nocere po tuisset. Soli psuadet qō am/bobus obesset: vtriusq̄ obfuit: quod vnius animum mali/cia serpentis infecit Tu ātd. Deniq; consentiēs Lectō. vi. mulier talis circa virum erti/tit qualē circa se malicia ſpē/tis inuenit. Ab eo psuasa est ⁊ persuasit: infecta est ⁊ ifecit. decepta est et decepit. Que q̄ dē mulier fertur sententia du plici: altera propria cōi altera ꝓpria qua filios parere in do/lore precepta est. Cōmuni q̄ cū viro morti addicta est. Al tera qua serpenti assentit: alte ra qua viro psuasit. De consē/su em mortis sententiam in/cidit: de persuasu in dolore fi/lios parere meruit T. In ter

tio noc. añ. Jesus hoc dicens clamabat qui habz aures au diendi audiat. p̄s Celi enar rant. añ. Si vere fratres di/uites esse cupitis veras diui/tias amate. p̄s. Exaudiat. añ. Si culmen veri honoris queritis ad illam celestem pa triam quantocius properate. p̄s. Dñe in virtute. ℣. Ego dixi domine. Scōm Lucaz.

In illo tpe: Dixit iesus turbis similitudine hāc Exit qui seminat seminare se men suum. Et dum semīat a/liud cecidit secus viam ⁊ con culcatū est: ⁊ volucres celi co/mederunt illud Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

Lectio sācti euāgelij quā mō frēs charissimi audistis expo/sitione non indiget sed āmo/nitione Quā enī p semetipsaz veritas exposuit: hanc discure re humana fragilitas nō psu/mit. Sed ē qō sollicite in hac ipsa expōe dñica pensare debe amus qz si nos vob seinē ver/bum agrum mundū volucres demonia spinas diuitias sig/nificare diceremus ad creden dum nobis mens forsitan ve/stra dubitaret Tu. Lectō. iiij. Unde et isdē dōmin⁹ per se/metipsū dignatus ē exponere quod dicebat vt sciatis reruz significationes querere ī his etiaz que per semetipm noluit

explanare. Exponendo ergo qō dixit figurate se loqui inno tuit quatinus certos vos red deret cum vobis nostra fra gilitas verboꝝ illius figuras aperiret. Tu aūt. Lectio.ix. Quis enī mihi crederet si spi nas diuitias interptari volu isseꝫ maxime cū ille pungant iste delectent. Et tamen spine sunt que cogitationū suarum punctōe mentem lacerāt: ꝛ cū vsqꝫ ad peccatū ptrahūt qua si inflicto vulnere cruentant. Quas bene in hoc loco alio euangelista testante nequaqꝫ dominus diuitias: sed falla ces diuitias appellat. Falla ces enī sunt que nobiscuꝫ diu permanere nō possiunt. Falla ces sunt que mentis nr̄e ino piam non expellunt. Sole au tē diuitie vere sūt que nos di uites virtutiby faciunt T. ℟. Ubi est abel frater tuus dixit dñs ad cayn: nescio dñe num quid custos fratris mei sum ego ꝛ dicit ad eū quid fecisti Ecce vox sanguinis fratrꝭ tui abel clamat ad me de terra. ℣. Maledicta terra in ope tuo que aperuit os suum ꝛ suisce pit sanguinē fratris tui de ma nu tua. Ecce Gloria Ec. ℟e peritur loco Te deū. Ad lau des añ. ps. hym. ℣. sicut dñi ca proxima ꝓterita. Si tamē festum nouem lectionu occur reret in dñicam sequentē lau des eiusdem dñice hic dicant Sed cap̄. ꝛ col'. ꝛ añ. sup bñd. de pñti dñica dicūtur. Cap. Fratres Libenter sufferis insipientes cum sitis ipi sapi entes. Sustinetis enī si quis in seruitutē vos redigit: si qs deuorat: si qnis accipit: si qs extollitur: si quis in faciē vos cedit Deo gratias. Sup be nedi. añ. Cū turba plurima conuenirent ꝛ de ciuitatiby pro perarent ad iesum dixit p̄ similitudinē exijt qui seminat semi nare semen suū. Collecta. Deus qui conspicis qz ex nr̄a uostra actione confidim⁹: concede ꝓpicius vt cōtra ad uersa omia doctoris gentium protectione muniamur Per. Ad tertiā añ. Jesus hec vr̄s in tercio nocturn. Ad tertiā añ. Si vere fratres vt s̄. Ad no nam añ. Si culmen vt s̄. ca. ꝛ col'. de dñica. Ne anti. cum cap̄. ꝛ col'. dñicali p totā ebdo madā dicētur ad horas dum de feria dicit. Cetera sicut do mínica proxima. Ad vesp. sup mag. añ Exijt qui seminat se minare semen suū: ꝛ dū semi nat aliud cecidit in terrā bo nam et fecit fructū cētuplum Cetera solito more. Hec añe dicūtur p ebdomadā sup bñ. ꝛ mag. dū de feria officiū dr. Añ. Qui verbū dei retinent

corde pfecto ⁊ optimo fructū afferūt in patientia. añ. Semen cecidit in terram bonam ⁊ obtulit fructū aliđ cētesimū aliđ sexagesimū. añ. Semen cecidit ī terrā bonā ⁊ obtulit frcm̄ ī patīa. añ. Vob datū ē nosse mysteriū regni đi ceterꝫ aūt ī pabolis dixit iesꝰ discipulis suis. añ. Quod aūt cecidit in terrā bonaꝫ hi sūt qui ī corde bono et optimo verbuꝫ dei afferūt ⁊ fructū afferunt ī patientia. añ. Si gloriam dignitatum diligitis ī superna angeloꝝ curia ascribi festinate. Possunt repeti quotiēs opus fuerit. Feria secūda ⁊ per reliquas ferias dum de feria legitur. Lcōnes de genesi ℞. de histo. In principio. Cetera vt s. Per ebdo. Lectōes

Plantauerat aūt dominus deus paradisū voluptatis a pricipio in quo posuit hominē quē formauerat. Produxitq̄ dominꝰ deus de humo om̄e lignū pulchrū visu: ⁊ ad vescendū suaue: lignū etiā vite in medio paradisi lignumq̄ scientie boni et mali. Et fluuius egrediebat̄ de loco voluptatis ad irrigandum paradisum. qui inde diuidit̄ in quattuor capita. Nomen vni phison ipse est qui circuit oēm terrā eiulath vbi nascit̄ aurū ⁊ aurū terre illius optimū est. Ibiq̄ inuenitur bdellium et lapis onichinus. Et nomen fluuij secundi gyō ipe est qui circuit oēm terraꝫ ethiopie. Nomē vero flumīs tertij tigris ipe vadit cōtra assyrios Fluuius aūt quartus ipse est eufrates. Tulit ergo dominus deus hominē ⁊ posuit eum in paradisum voluptatis vt oparet̄ ⁊ custodiret illum. Precepit ei dicens: Ex om̄i ligno paradisi comede đ ligno aūt scientie boni ⁊ mali ne comedas. In quacūq̄ em̄ die comederꝫ ex eo morte morieris. Dixit quoq̄ dominus đs: Nō est bonū hominē esse solum: faciamus ei adiutoriū simile sibi. Formatis igit̄ dominus deus de humo cūctis animātibꝫ terre ⁊ vniuersꝫ volatilibꝫ celi adduxit ea ad adam vt videret quid vocaret ea. Om̄e enī quod vocauit adam anime viuentis ipsum ē nomen eius. Appellauitq̄ adam nomibꝫ suis cūcta aīantia et vniuersa volatilia celi ⁊ om̄es bestias terre. Ade vero non inueniebatur adiutor similis eius. Immisitq̄ dominus deus soporem in Adam Cunq̄ obdormisset tulit vnam de costis eius ⁊ repleuit carnē ꝓ ea. Et edificauit dn̄s deus costā quā tulerat đ adā in mulierē: ⁊ adduxit eam ad

Adā. Dixitq; adā: Hoc nūc
os ex ossibus meis: ⁊ caro de
carne mea. Hec vocabit̄ vira
go qm̄ d̄ viro sūpta ē Quāob
rē relīquet hō p̄rem suū ⁊ mr̄ez
⁊ adherebit vxori sue ⁊ er̄t duo
in carne vna. Erat aūt vterq;
nudus Adam scz ⁊ vxor eius
⁊ non erubescebāt. Sed ⁊ ser
pens erat callidior cūctis ani
mantib; terre que fecerat dn̄s
deus quo dixit ad mulierem:
cur p̄cepit vob̄ de⁹ vt nō cōede
rei; ex om̄i ligno paradisi. Cui
rn̄dit mlier: de fructu lignorū
q̄ sūt i paradiso vescimur: de fru
ctu v̄o ligni qd̄ ē i medio paradi
si p̄cepit nobis deus ne come
deremus ⁊ ne tangerem⁹ illd̄
ne forte moriamur. Dixit aūt
serpēs ad mulierē: Nequaq̄
morte moriemini. scit eni de⁹:
q̄ in quocunq; die comederi
tis ex eo aperiētur oculi vr̄i ⁊
eritis sicut dij scientes bonuz
⁊ malum. Vidit igit̄ mulier
q̄ bonū esset lignū ad vescen
dum et pulchrū oculis aspec
tuq; delectabile: ⁊ tulit d̄ fru
ctu illius ⁊ comedit: deditq;
viro suo qui comedit: ⁊ aperti
sunt oculi amboꝝ. Cūq; cog
nouissent se esse nudos consue
runt folia ficus ⁊ fecerunt sibi
perizomata. Et cum audissēt
vocem dn̄i dei deambulantis
in paradiso ad auram p⁹ me
ridiem abscondit se adā ⁊ vx
or eius a facie dn̄i dei i medio
ligni paradisi Tu aūt. Dn̄i
ca qne appellat quinquagesi
ma ad primas ves. Capitulū
⁊ collecta de dn̄ica p̄terita. ce
tera vt s̄: Sup mag. an̄. Vo
bis datū vt s̄. Ad matutinal
Inuitat. an̄. p̄s. ℣. in. i. ⁊ ij. no
cturn̄ sicut hucusq;. Sermo
beati iohannis epi. Lcō pria

Fides est religionis san
ctissime fundamentum
charitatis vinculum: amoris
subsidium. Hec sanctitatē fir
mat: castitatez roborat: digni
tates exornat: in pueris splen
det: in iuuenibus floret: in p
uectis apparet: gubernat sex⁹:
gradus prouehit: officia cun
cta custodit. In paupe grata
est: in mediocre leta: in locu
plete honesta. Tu aūt do. ℟.
Quadraginta dies ⁊ noctes
aperti sunt celi ⁊ ex om̄i carne
habente spūm vite: Ingressi
sunt in arcam ⁊ clausit a foris
ostiū dn̄s. ℣. Noe vero ⁊ vxor
eius filij eius et vxores filioꝝ
eius Ingressi sūt. Lectō scd̄a

Fides amicitias seruat col
legia copulat: artes cōmēdat
Nullū despicit: nullū cōtēnit:
nulli deest nisi q̄ ei forte defu
erit. Fides mādata tenet: pre
cepta seruat: promissa cōsum
mat. Fides familiares efficit
deo amicos cōstituit christo.
Tu. ℟. Ponā arcū meū i nu

bibus celi dixit dñs ad Noe. Et recordabor federis mei qđ pepigi tecū. ℣. Cumqz obduxero nubibus celū apparebit arcus meus in nubibus Et recordabor Neqz enī quisqz fidei Le.iū. promissa pficiet nisi professionem actibus seruet: aut pmiū pōt cōpos existere: qui promissam fidem noluerit conseruare vt iam aut implete fidei merces homī repensetur: aut violate pena competēs tribuatur Tu. ℟. Per memetipm iurauī dicit dñs vt nō adiciam vltra aquas diluuij super terram pacti mei recordabor Vt non pdaz aquas diluuij omnē carnē. ℣. Ponā arcum meū i nubibus celi z iurabo per dexterā meam Vt Gl̄a Vt. Nūus fidei ad Lectio.iiij. abraam ducamus exordius qui cū in occisdua ostitut? eratē filiū a dō promissum se credere acceptuzum z fidei pcium in filio cōspexit: z ī stellaz numerū suam sobolem redūdantem fide eadem comparauit. Deniqz vnus abrahe filius eroptatur: z immēsa ei mltitudo pmittitur. Solatium vnius heredis conquiritur: et innumerabilis soboles destinatur. Tu. ℟. Edificauit Noe altare dño offerens sup illud holocaustū odoratus est dñs odorez suauitatis et bñdixit eis Crescite z multiplicamī. z replete terrā. ℣. Ecce ego statuā pactū meū vobiscū z cum semine vestro postvos Crescite. Nescis inquit dñs Lectō. v. nescis abraam quid destinatū sit tibi: sed idcirco nescis qz quid merearis nō respicis Tātū enī de me tua meruit fides tm̄ tua obsequia valuerūt vt z quid desideras nozim z facere quod mereris decreueriz. Nāqz tibi nascet filius cuius semē diffūdet ī milia vt siderū dini sydez coequet z arenem mēsitatibus cōputetur Tu āt. ℟ Locutus ē dñs ad abraā dicēs egredere de terra z de cognatōe tua z veni ī terrā quam mōstrauero tibi Et faciam te crescere ī gētē magnā. ℣. Bñ dicēs bñdicā tibi z mltiplicabo te. Et. Credo Lcō vi. ínqt abraā dñe credo qz potes facturū te cōfido qđ spondes Nec enī ofectā senectutē mareſcētis mee etatz ofidero aut sare ouz sterilē effetāqz cōditionē attēdo sz tue maiestatis potētiā tracto nec cui tlia promittāt: sz a q̄ promittāt agnosco. T. ℟ Dū staret abraā ad radicē mābre vidit tres pueros descēdētes p viā Tres vidit z vnuz adorauit. ℣. Dixit dominus ad abraham ecce sara vxor tua pariet tibi filium et vocabis nomen eius ysaac.

Tres. Gloria. Tres. In ter-
tio noc. añ. Miserere mei fili
dauid quid vis vt faciam ti-
bi dñe vt videam. p̄s cōsueti.
Añ Cecus sedebat secus viā
⁊ clamabat miserere mei fili da
uid. añ. Cecus magis ac ma
gis clamabat vt eum dñs il-
luminaret. ℣. Ego dixi dñe.
In illo tpe Scdm lucaz
Assumpsit iesus duode
cim discipulos suos ⁊ ait illis
Ecce ascendimus hierosoly-
mam ⁊ consummabūtur om-
nia que scripta sūt ꝑ prophas
de filio homis. Et reliqua.
Omelia beati Gregorij pa.
Redemptor noster p̄uidens
ex passione sua discipulorum
animos ꝑturbandos eis lon
ge añ ⁊ eiusdē passionis penā
⁊ resurrectionis sue gloriam p̄
dixit vt cū morientē sicut pre
dictū ē cernerēt etiā resurrectu
rū nō dubitarēt Tu autē. ℟
Temptauit deus abraham ⁊
dixit ad eū tolle filiū tuū quē
diligis ysaac ⁊ offeres illum
ibi in holocaustū. Sup vnuz
mōtiū quē dixero tibi. ℣ Im
mola deo sacrificium laudis:
⁊ redde altissimo vota tua.
Super vnum. Lectō octaua
Sed qꝛ carnales adhuc disci
puli nullo mō valebant cape
verba mysterij venitur ad mi
raculum anteeoꝝ oculos cecꝰ
lumē recepit: vt qui celestꝫ my
sterij verba non caperent eos
ad fidem celestia facta solida
rent. Sed miracula domini
et saluatoris nostri sic accipiē
da sūt fratres mei vt in veri
tate credantur facta ⁊ tamē ꝑ
significationē nob aliq̄d innu
ant. Tu aūt. ℟. Angelꝰ dñi
vocauit abraham dicēs ne ex
tendas manū tuā sup pueruz
Eo ꝙ timeas dñm. ℣. Et be
nedicētur in te om̄es trib⁹ ter
re Eo ꝙ timeas. Lectō nona
Opera qnippe eius ⁊ ꝑ potē
tiā aliud ostendūt ⁊ ꝑ myste-
riū aliud loquūtur. Ecce em̄
quis iuxta historiā cecus iste
fuerit ignoramus: sed tamen
quē ꝑ mysteriū significet noui
mus. Cecum quippe ē genus
humanum quod in ꝑente pri
mo a paradisi gaudijs expul
sum claritatem supne lucꝫ ig-
norans damnatiōis sue tene-
bras patitur: sed tamen ꝑ re-
demptoris sui p̄ntiam illumi
natur: vt interne lucis gaudia
iam ꝑ desideriū videat: atqꝫ i
via vite boni opis gressus po
nat. T. ℟. Cecꝰ sedebat secꝰ
viam transeūte domino ⁊ ex-
clamauit ad eū. ait illi domi
nus quid vis vt faciam tibi.
Raboni vt videam lumē. ℣.
Et qui preibant increpabant
eum vt taceret: ipe ꝟo multo
magis clamabat Raboni vt
videā lumē Gl'a Raboni vt.

Repetitur R̄ pro Te deū laudamus. Ad laud. añ. Scōm multitudinē miserationū tuarum domine dele iniquitatez meam. p̄s. Miserere. cum ceteris vt in lxx. Añ. Deus meus es tu confitebor tibi deus meus es tu z exaltabo te. añ. Ad te de luce vigilo deus vt videam virtutē tuā. añ Hymnū dicite et superexaltate eū in secula. añ. Oīnes angeli eius laudate dñm de celis. Hymnus et ỹ. vt supō. Capitulum Frēs: Si linguis hominuz loquar et angeloz: charitatez aūt non habeam factus sum velut es sonās z cymbalū tinniens. Deo. Super bñdic. ā. Transeūte dño clamabat cecus ad eū miserere mei fili da Preces nostras Col. uid. qms dñe clementer exaudi: a peccatoz vinculis absolutos ab oīni nos aduersitate custodi Per Nota si hic occurrit festum nouem lectionū ipsum hic seruatur. Sed anti. i laud. anticipātur in dñicā sexagesime vt ibi notatū ē. Euangeli. vero cū histo. Quadraginta. vt s̄ transferetur in feriā seqntem. Ad tertiā añ. Miserere mei vrs. Ad sextā añ. Cecus sedebat vt s̄. Ad nonam añ. Cecus magis vt s̄ p totam ebdomada Capl̄m z collectā de dñica vsqz ad cineres. Le

tera vt s̄ dñica prōxima. Ad vs̄: sup mḡ. añ Dū appinquaret iericho cecus quidam inter rogabat quid hoc esset dixer̄t aūt ei q ihesus nazarenus trāsiret z clamabat dicēs iesu fili dauid miserere mei. Lectera solito more. Hec añe dicūtur sup benedc̄ z mag. ferūs. ū. et. iū. añ. Iter faciente iesu dū ambularet iericho cecus clamabat ad eum vt lumē recipere mereretur. añ. Dixit iesus ceco respice fides tua te saluū fecit: z confestim vidit et seqbatur illū magnificans deuz. añ. Oīnis plebs vt vidit dedit laudem deo. Añ. Transeunte dño vt s̄. Feria ỹ. ad maturinas nocturnō ferialis cuz suis anti. et ỹ. Lectio prima.

IN Occauitqz dominꝰ deꝰ adam z dixit ei vbi es. Qui ait Vocē tuā dñe audiui i paradiso z timui eo q nudus eē̄m et abscondi me Cui dixit dñs. Quis enī indicauit tibi q nudus esses nisi q ex ligno de quo p̄cepam tibi ne comederes comedisti Dixitqz adam Mulier quā dedisti mihi sociā dedit mihi de ligno z comedi. Tu autē. R. Vocauit angelus dñi abraā de celo dicēs benedicam tibi. Et multiplicabo te sicut stellas celi. ỹ. Et benedicētur in te oīnes tribꝰ terre q obedisti

voci mee Er. Lectio secunda
Et dixit dñs ds ad mulierē
Quare hoc fecisti Que respō
dit Serpens decepit me z co
medi. Et ait dñs ad serpentē
Quia fecisti hoc maledictus
es inter oīa animātia et be-
stias terre. Sup pectus tuuz
gradieris et terram comedes
cūctis diebz vite tue. Inimici
tias ponā inter te z mulierem
z semē tuū semē illius Ipa cō
teret caput tuū z tu insidiabe
ris calcaneo eius Tu autem.
℟. Deus dñi mei abrāā diri
ge vias meas Ut cū salute re
uertar in domum dñi mei. ℣.
Deus in eius conspectu am-
bulauerūt patres mei domie
qui pascis me a iuuētute mea
Ut cum salute. Lectō tertia
Mulieri quoqz dixit: multi-
plicabo erūnas tuas z cōcep-
tus tuos. In dolore paries fi
lios z sub viri potestate eris:
z ipe dñabitur tibi. Ade vero
dixit: Quia audisti vocē vxo-
ris tue: et comedisti de ligno
ex quo preceperam tibi ne cō
deres: maledicta terra in ope
tuo. In laboribus cōedes ex
ea cunctis diebz vite tue. Spi
nas z tribulos germinabit ti
bi z comedes herbas terre In
sudore vultus tui vesceris pa
ne tuo donec reuertaris in ter
ram de qua sumptus es quia
pulvis es z in puluerē reuerte
ris Tu aūt. ℟. Veni hodie
ad fontem aque et orauī dñm
dicēs Dñe deus abrahām tu
prosperū fecisti desideriū meū
℣. Igit puella cui dixero da
mihi aquaz de hydria tua vt
bibā. at illa dixerit bibe dñe
z camel tuis potum tribuam
ipa est eni quā prepauit domi
nus filio dñi mei Dñe Glia.
Dñe Laudes fer. Cetera vt
sup. Feria tertia ad mat In-
uit. nocturnus feri. cū suis ān
et versiculis. Lcō prima
In vo cauit adam nomē
vxoris sue eua: eo q mater cet
cūctoz viuētiū. Fecit qz dñs
deus ade et vxori eius tūicas
pelliceas z induit eos z ait. Ec
ce adam quasi vn ex nob fa-
ctus est sciens bonum z malū
Nūc ergo ne forte mittat ma
num suaz sumat etiā de ligno
vite et comedat z viuat i eter-
nū: emisit eū dñs ds de para-
diso voluptatis vt operet ter
ram de qua sumptus est Tu.
℟. de hystoria Quadragita.
Expulitqz adam z Lcō scdā
collocauit añ paradisū volup
tatis cherubin z flāmeū gla-
diū atqz versatilem ad custo-
diendā viam ligni vite. Cog-
nouit vero adam euam vxo-
rem suā que concepit z peperit fi
lyn dicens: Possedi hominē p
deum. Rursumqz peperit fra
trē ei abel. Fuit aūt abel pa-

stor ouium ⁊ cayn agricola. Tu autē domine miseiere no. Factū ē aūt post Lectō. iij. multos dies vt offerret cayn de fructib⁹ terre munera dño abel quoq3 obtulit de primogenitis gregis sui ⁊ de adipibus eoꝝ. Et respexit dñs ad abel ⁊ ad munera eius: ad cayn aūt ⁊ ad munera illius non respexit. Iratusq3 est cayn vehementer ⁊ concidit vult⁹ ei⁹ Dixitq3 dominus ad eum. Quare iratus es ⁊ cur concidit facies tua. Nonne si bene egeris recipies. Si nautē male statim in forib⁹ pctm̄ aderit Sed sub te erit appetit⁹ eius ⁊ tu dñaberis illius Tu autē domine miserere nobis Deo. Laudes feriales: Cetera sic hucvsq3. Feria quarta cinerū Ad mat. Inuit. ⁊ noc. fer. cuz suis anti. ⁊ ꝟ. Scdm matheū

In illo tpe Dixit ihs discipulis suis: Cū ieiūatis nolite fieri sicut hypocrite tristes Et reliqua. Omla bti Cum ieiunatis hyeroñ pbri nō solū a cibo et potu sed etiā ab omnib⁹ vitijs a rapina ab ebrietate et ceteris vitijs. nolite fieri sicut hypocrite tristes. hypocrita grece latine dicitur deauratus qui extrinsecus pretendit sanctitatem cū intrinsecus plen⁹ sit iniquitate. Tales erant scribe ⁊ pharisei ī populo iudeoꝝ: q̄ quādo ieiunabant ostendebant se tristes in vultu vt viderentur sācti a populo. Tu autem domine miserere no. Rē de historia Quadraginta vt s̄. Lectio secūda

Extermināt em̄ facies suas Exterminare ꝓprie dicit̄ extra terminos patrie ducere sicut Pylatus et archelaus quorū vnus missus est in viennā: id est Pylatus: alter Lugdunū id est Archelaus: qui possunt dici extermīati id est extra terminū habitationis sue eiecti ī exiliū. Sed hic extermīare positū est ꝓ demoliri: demoliuntur enī facies suas: id est dissimulant preferentes tristiciaz ī facie cū leticiam habeāt ī mēte ⁊ corde: qz laudātur ab hominibus. Tu autē do. Le. iij

Amē dico vobis receperūt mercedem suam id est nō mercedem dei: sed laudem humanam quam quesierunt Tu āt christiane cum ieiunas: vnge oleo caput tuum. Oleum posuit pro odorifero vnguento: quod conficitur ex oleo. More palestinorum loquitur hic dominus: qui quando celebrant festiuitates vngebant capita sua vt ostenderent se festiuos esse. Scdm hanc consuetudinem debemus nos facere mystice. Tu autem domine miserere nobis Deo grās.

Laudes feriales. Hymnus
Ecce iam noctis Capitulū
Conuertimini ad me in to-
to corde vestro. In ieiunio et
fletu et plāctu: scindite corda
vestra ⁊ non vestimēta vestra
ait dn̄s omp̄s. Deo. ℣. Re-
pleti sumus. Sup̄ bened̄ an̄.
Cuz ieiunatis nolite fieri sic̄
hypocrite tristes. Preces ma
iores cū p̄s. Miserere ad ma
tuti. et ves. feriatis diebus per
totam quadragesimā dicunt̄
flexis genub⁹ vsq̄ ad cenā dn̄i
nisi festum nouem lectionum
Concede Collectā impediat
nobis qm̄s dn̄e presidia mili
tie christiane sanctis inchoare
ieiunijs vt cōtra spiritales ne
quitias pugnaturi continen-
tie muniamur auxilijs. Per.
Post primū bened̄ an̄. Qui
cognoscis om̄ia occulta a pec
catis meis munda me: tēpus
mihi ꝯcede vt me penitēs plā
gam. peccaui miserere mei sal
uator mūdi. ℣. Dn̄e non s̄m
peccata nr̄a facias nob̄ Neq̄
s̄m iniquitates nostras retri-
buas nobis. Super populū.
Presta dn̄e fidelibus tuis vt
ieiunioꝝ veneranda solennia
et ꝯgrua pietate suscipiāt ⁊ se
cura deu otōe percurrant. De
inde anti. Sancti dei om̄es
intercedite pro nostra omniū
q̄ salute. ℣. Exultent iusti in
conspectu dei. Et Collecta.

Infirmitatem nr̄am qm̄s do
mine ꝓpici⁹ respice: ⁊ mala om
nia que iuste meremur omni-
um sanctoꝝ tuoꝝ intercessiōe
auerte Per. Sic dicēt̄ suffra
gia per totam quadragesimā
feriatis dieb⁹ mutata in qua-
libet die collecta Sup̄ popu-
lum et non plura. Nota etiaz
cōmemorationes sanctoꝝ fe-
ria. nisi in missa tm̄ cū collecta
non habent̄. Festa vero nouez
lectionum festiue tenentur: et
de solita solennitate preter al-
leluia nihil omittitur. Si ta-
men in dn̄icam occurrūt trās-
ferūtur vt clarius notatur in
parte de sanctis. Ad primas
sicut hucusq̄. Preces solite cū
psalmo Miserere flexis geni-
bus. Sed post collectaz Do-
mine scē pr̄ s̄m morē eccl̄e ma
guntin̄. legūtur septez psalmi
cum letanijs psalmis precib⁹
⁊ collectis sicut ī psalterio scō
tum ē. Deinde sequitur Ex-
ultabūt sancti cū ceteris Ad
tertiam et ceteras horas anti
phōe vt heri. Cap̄. ⁊ col. d̄ fe-
ria p̄ totā quadragesimā cum
precib⁹ minorib⁹ flexis genib⁹
℟ et ℣. sicut hucusq̄. Nota
post tertiam ⁊ ante sextā legū
tur quindecim gradus sic. ps.
Ad dn̄m cū tribula. p̄s. Le-
uaui. Gl̄a. p̄s. Letatus. p̄s.
Ad te leuaui. Gloria. p̄s. Ni
si qr. p̄s. Qui confidūt. Gl̄ia

ps. In conuertendo. ps. Ali fi dns. Glia. ps. Beati oms ps. Sepe expugnauerũt Glo ria. ps. De pfundis. ps. Do mine nõ est exaltatuz. Gloria ps. Memento. ps Ecce q̃ bonuz. Gloria. ps. Ecce nũc. ps Dñe exaudi oza. Gloria Kyrieleison. x.k. Pater noster Et ne. ℣. Oremus pro oĩ gradu eccle Sacerdotes tui i duank iustícia: z sancti tui ex ℣ ultẽt Dñe exaudi Et clamor Dns vobíscum Collecta Omps sempiterne deus cu ℣ ius spũ totum corpus ecclesie sanctificatur z regitur exaudi nos pro vniuersis ordínibus supplicantes vt gratie tue mu nere ab oĩbus tibi gradib fideliter seruiatur Per. eiusdẽ Ad vesperas que ita tim post missam dícende sũt p totã q̃ ℣ dragesimã exceptis duntaxat dieb dñicis. ps feriales cum suis anti. hymnus Lucis cre ator Lap̃ z colle. de feria vt s ℣ Dirigatur Sup Dag añ Thesaurísate vob thesauros in celo vbi nec erugo nec tinea demolitur Preces maiores. Post primum benedc añ Co ℣ gnoscimus dñe q̃ peccauím? veniam petimus quã nõ me ℣ remur: manum tuam porrige lapsis: qui latroni confidenti paradísi ianuas apísti. ℣. Pec cauimus dñe cũ patrib nr̃is Iniuste egimus iniquitatem fecimus Collecta Sup po ℣ pulum Presta dñe fidelibus: vt s̃ in laudibus Deinde añ Sancti dei ℣ Letamini ĩ do mino Collecta Infirmitatẽ vt s et non plura Hec suffra ℣ gia non variantur feriatis di ebus vsq̃ ad cenam domini: mutata tamen collecta super populum nisi festum impedi ret nouem lectionum Ad cõ ℣ pletorium sicut hucvsq̃ Pre ℣ ces solite cum psalmo Dille rere flexis genib vsqz ad cenã dñi nisi festum nouem lectio num impediret Feria quinta ad matutinas nocturnus fe ℣ rialis cũ suis antiphis et ℣ ℣:

Dixitqz cayn Lectõ pria ad Abel fratrem suum: Egrediamur foras. Cumqz essent in agro consurrexit Ca yn aduersus fratrem suũ abel z interfecit eum Et ait dns ad Cayn: Ubi est abel frater tuus Qui respondit Nescio Nunquid custos fratris mei sum ego Dixitqz ad eũ Quid fecisti Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra z Nunc igitur maledictus eris super terram que aperuit os su um z suscepit sanguinem fra ℣ tris tui de manu tua Cũ ope ratus fueris eaz non dabit ti ℣ bi fructus suos Vagus et p ℣ fugus eris super terram Tu:

Re. de historia Quadragīta.
Dixitq; cayn ad Lectō scda
dñm maior ē iniquitas mea
q̄ vt veniaz merear. Ecce eij-
cis me hodie a facie terre ⁊ a
facie tua abscondar ⁊ ero va-
gus et ꝓfugus in terra. Om-
nis igitur qui inuenerit me oc
cidet me. Dixitq; ei dominꝰ.
nequaq̄ ita fiet sz omis q̄ oc-
ciderit cayn septuplū puniet.
Tu autem dñe. Lectō tertia
Posuitq; dñs in cayn signū
vt nō interficeret eum omis q̄
inuenisset eū. Egressusq; cayn
a facie dñi habitauit profugꝰ
in terra ad orientalē plagam
edem. Cognouit aūt cayn vx
orem suā que concepit ⁊ pepe
rit enos. Et edificauit ciuita-
tem ⁊ vocauit nomē eiꝰ ex no
mine filij sui enos Tu autem
Laudes feriales Hymnꝰ ⁊ ꝟ.
Egrotauit vt heri. Capl'm.
ezechias vsq; ad mortem: ⁊ in
troiuit ad eū esaias filiꝰ amos
ꝓpheta et dixit ei Hec dic̄ do
minus dispone domui tue q̄r
morieris tu ⁊ nō viues. Deo.
Sup bñdic añ. De etenī de
die in diem querūt ⁊ scire vi-
as meas volunt. Collecta.
Deus qui culpa offenderis
penitētia placaris preces po-
puli tui supplicantis ꝓpiciꝰ re
spice: et flagella tue iracundie
q̄ pro peccatꝫ nostrꝫ meremur
auerte Per do. Sup populū.
Parce domīe parce ꝓplo tuo
vt dignis castigationibus fla
gellatus in tua miseratione re
spiret. Cetera vt s̄. Ad vs̄ su
per mag. añ. Quare ieiunaui
mus et non aspexisti. humilia
uimus animas nostras ⁊ ne-
scisti. Cetera vt heri. Feria. vi
Nocturnus ferialis cum suis
antiphonis et ꝟ. Scdm mat.
In illo tpe: Dixit iesus
discipulis suis. Audistꝫ
quia dictum est antiquis Di
liges proximuz tuum ⁊ inimi
cum tuum odies Et reliqua.
Omelia lectionis eiusdem.
Per omīa vult nos dñs in p̄
ceptis suis esse perfectos Jaz
dudum quidē in lege p̄ceptū
est Diliges amicos ⁊ odies i-
imicos: sed populo terreno et
carnali ꝑm tempus data ista
p̄cepta sunt sicuti ⁊ illd̄ Ocu
lum pro oculo: dentem pro dē
te. Tu aūt do. Re. de hystoria
Quadraginta. Lectō scda.
Nūc aūt euāgelico ꝓplo tra-
duntur precepta celestis ac p̄
fecte iusticie vt inimicos dili-
gamus: odientes amemus ꝓ
calumniātibꝫ ⁊ ꝑsequentibus
nos oremus vt veri filij dī esse
mereamur: qui ꝓ misericordia
sua indiscrete super bonos et
malos iustos atq; iniustos vi
te p̄ntis beneficia celesti dono
largitur Tu aūt Lcō tertia.
Et merito sequit Si diligitꝫ

eos qui vos diligunt quā mer
cedem habebitꝫ Nōne ⁊ pub
licani hoc faciūt Et si saluta/
ueritis fratres vestros tantū
quid amplius facitis Nonne
⁊ ethnici hoc faciunt. Esto te
ergo vos perfecti sicut ⁊ pat
vr̄ celestis ꝑfectus ē. Osten/
dit dn̄s meritū nos perfecte
dilectionis habere non posse
si eos tm̄ diligamus a quib⁹
nobis vicem rependi dilcōis
mutue nouerim⁹ cū huiusmōi
dilectionē etiam gētib⁹ ⁊ pec
catoribus sciamus esse com/
munem. Tu autem domine
miserere nobis. Deo gratias.
Laudes feriales Hym. et ꝑ.
Nec dicit vt supra. Capl'm.
dn̄s d̄s Clama ne cesses qua
si tuba exalta vocem tuā ⁊ an
nūcia populo meo scelera eoꝝ
⁊ domui iacob peccata eoꝝ.
Deo. Sup bn̄d an̄. Cū facis
elemosynā nesciat sinistra tua
quid faciat dextera tua. Col'
Inchoata ieiunia qūs dn̄e be
nigno fauore ꝓsequere vt ab/
stinētiā quā corꝑaliter exhibe
mus mentib⁹ etiā sinceris ex/
ercere valeamus Per Super
Duere dn̄e poplum populū
tuū ⁊ ab om̄ib⁹ peccatis clem̄
ter emūda: qꝛ nulla ei nocebit
aduersitas si nulla dominet
iniquitas. Cetera vt s̄. Ad
vs̄ sup Mag. an̄ Nesciat sini
stra tua quid faciat dext'a tua

Cetera vt s̄. Sabbato Ad
matutinas nocturnus ferialis
cum suis an̄is ⁊ ꝑsicul' Lcō I
Hic est liber generatōis
Adaz i die qua creauit
deus hominē Ad similitudi/
nem dei fecit illum masculū
⁊ feminam: creauit eos: ⁊ bn̄/
dixit illis: ⁊ vocauit nomē eo
rum adā in die qua creati sūt
Vixit autē Adam centū tri/
ginta annis ⁊ genuit filiū ad
imaginem ⁊ similitudinē suā
vocauitqꝫ nomē eius seth Et
facti sunt dies Adam postq̄
genuit seth octingēti anni: ge/
nuitqꝫ filios ⁊ filias. Et fcm̄
est om̄e tempus quod vixit a/
dā ān̄i nongēti trigīta ⁊ mor
tuus est Tu autem domine.
℞ de hystoria Quadragīta.
Vix/ vt supra Lectō secūda
it quoqꝫ seth centum quinqꝫ
annis ⁊ genuit enos Vixitqꝫ
seth postq̄ genuit enos octin/
gentis septeꝫ annis: genuitqꝫ
filios ⁊ filias Et facti sūt oēs
dies Seth nongentorū duo/
decim annorum ⁊ mortuus ē
Vixit vero Enos nonaginta
annis ⁊ genuit Caynan. P⁹
cuius ortum vixit octingētis
quindecim annis: ⁊ genuit fi/
lios et filias Factiqꝫ sūt om/
nes dies enos nongenti quin
qꝫ anni ⁊ mortuus est Tu au
tem domine miserere nobis.
Deo gratias Lectio tertia

Vixit quoqz caynan septua
ginta annis ⁊ genuit Mala/
lehel Et vixit caynan postq̄
genuit malalehel octingentis
quadraginta annis: genuitqz
filios ⁊ filias Et facti sūt om
nes dies caynan nōagenti de
cem anni et mortuus ē Vixit
aūt Malalehel sexaginta q̄n
qz annis et genuit iared Et
vixit Malalehel postq̄ genu
it iared octingentis triginta
annis et genuit filios et fili/
as Et facti sūt om̄es dies ma
lalehel octingenti nonaginta
quinqz anni ⁊ mortuus ē T.
Laudes feriales Hymn⁹ et
℣ vt supra Capitulum
Cum effūderis esuriēti ani/
mam tuā et aīam afflictā re/
pleueris orietur ī tenebris lux
tua ⁊ tenebre tue erūt sicut me
ridies D. Super be. añ Tūc
inuocabis ⁊ dn̄s exaudiet cla
mabis ⁊ dicet ecce assū Colt
A Desto dn̄e supplicationi/
bus nostris ⁊ concede vt hoc
solenne ieiunium qd̄ animis
corpibusqz curandis salubrit̄
institutū est deuoto seruitō ce
lebremus Per Sup populū
Da populo tuo qm̄s omp̄s
deus eterne ꝓmissionis gau/
dia querere ⁊ quesita citi⁹ in/
uenire Cetera vt s̄ Domica
in quadragesima ī primis vs̄
p̄s Benedictus cum ceteris
⁊ suis antiphōis Capitulū
Fratres: Hortamur vos ne
inuacuum gratiam dei recipi
atis Ait eni Tpe accepto ex/
audiui te ⁊ in die salutis ad/
iuui te Deo ℟ Scapulis su/
is obumbrabit tibi domin⁹:
⁊ sub pennis eius sperab Scu
to circūdabit te veritas eius
℣ Cadent a latere tuo mille
⁊ decem milia a dextris tuis
tibi aūt non appropinquabit
Scu. Gloria Scuto Hym.
Ex more docti mystico s̄
uemus hoc ieiuniū de/
no dierū circulo ducto quater
nouissimo Lex ⁊ ꝓphete pri/
mit⁹ hoc protulerūt postmo/
dum christus sacrauit omniū
rex atqz factor tempoꝝ Uta
mur ergo partius verbis cib
⁊ potibus somno iocis ⁊ arti
us perstemus ī custodia Vi
temus aūt pessima que sub/
ruunt mentes vagas nullūqz
demus callido hosti locū ty/
rannidis Dicamus omnes
cernui clamemus atqz singu/
li ploremus ante iudicē fletta
mus iram vindicem Nostr⁹
malis offendimus tuam de⁹
clementiam effunde nob de/
super remissor indulgentiam
Memento q̄ sumus tui licet
caduci plasmatis ne des ho/
norem nominis tui precamur
alteri Laxa maluz quod ges
simus auge bonum quod po
scimus placere quo tādē tibi

possimus hic et perpetī Pre-
sta beata triniras ꝯcede sim-
plex vnitas: vt fructuosa sint
tuis ieiuniorum munera Am̄
Iste hymnus vsq; ad dñicaz
tertiam non variatur. ℣ An-
gelis suis deus mandauit de
te. Vt custodiant te in om̄ib;
vijs tuis. Vsq; ad dñicam ī
passione non mutatur. Su-
per mag. añ. Ecce nūc temp⁹
acceptabile: ecce nūc dies sa-
lutis: in his ergo dieb; exhi-
beamus nos sicut dei mīstros
in multa patientia: in vigilijs
in ieiunijs ⁊ in charitate non
Deus qui ec- Collecta ficta
clesiam tuā annua quadrage
simali obseruatione purificas
presta familie tue: vt qđ a te
obtinere abstinendo nititur:
hoc bonis opibus exequatur.
Per do. Nulla suffragia dñi-
cis dieb; dicūtur vsq; ad pa-
sca. Ad completoriū vsq; ad
dñicam in passione. añ Quis
scit si cōuertat ⁊ ignoscat đs ⁊
relinquat post se benedictōez
ps. Cū inuocarem. hymnus
Christe qui lux es et dies
noctis tenebras detegis
lucisq; lumen crederis lumen
beatū predicans Precamur
sancte domine defende nos ī
hac nocte sit nobis in te requi
es quietam noctē tribue Ne
grauis somnus irruat nec ho-
stis nos subripiat nec caro il-
li consentiēs nos tibi reos sta-
tuat. Oculi somnum capiāt
cor ad te semp̄ vigilet dextera
tua protegat famulos q̄ te di-
ligūt Defensor noster aspice
insidiantes reprime guberna
tuos famulos quos sanguine
mercatus es. Memento no-
stri domine ī graui isto corpo-
re qui es defensor anie adesto
nobis dñe Deo pr̄i sit gl'ia.
Iste hymnus capl'm ℣. et col'
non variant' vsq; ad cenā do-
mini. Capl'm Pacem ⁊ veri.
℣. Custodi. Sup̄ hunc di-
sabbatis diebus vsq; ad dñi-
cam in passione. añ. Media
vita in morte sumus quē que-
rimus adiutorem nisi te dñe.
qui pro peccatis nostris iuste
irasceris. Ne proijcias nos ī
tp̄e senectutis dum defecerit
virtus nostra ne derelinquas
nos dñe. Sancte deus. Qui
cognoscis omnia occulta cor-
dis parce peccat; nostris Sā-
cte fort;. ℣. Noli claudere au-
rē tuā ad p̄ces nr̄as dñe Scē
⁊ misericors saluator amare
morti ne tradas nos. Dñicis
dieb; et quartis ferijs. ā. Pa-
cem tuam qm̄s dñe ⁊ pax tua
christe maneat in mentib; no-
stris vt nō timeamus a timo-
re nocturno siue diurno s; sem-
per vigilemus cunctis in ope-
ribus mandatorum tuorum.
Ferijs secundis ⁊ quintis añ.

Vigila sup nos eterne salua/
tor ne nos apprehendat calli
dus temptator quia tu nobis
factus es sempiternus adiu/
tor. Feria tertia et sexta anti.
Salua nos dñe vi. Preces
solite. Collā Illumia qñs
dñe. Ad matutinas Inuita.
Nō sit vobis vanū mane sur
gere ante lucem Quia promi
sit dominus coronam vigilan
tibus. ps Venite. In primo
nocturno añ Cum ieiunatis
nolite fieri sicut hypocrite tri/
stes. ps. de nocturno dominica/
li añ. Thezaurisate vob the/
sauros i celo vbi nec erugo nec
tinea demolit. añ. Vbi ē the
saurus tuus ibi est et cor tuum.
℣. Scuto circūdabit te ꝑitas
eius. Non timebis a timore
nocturno. Sermo beati au/
gustini Lectio prima.
Rogo vos et ammoneo
fratres charissimi vt i isto le/
gittimo ac sacratissimo tēpo/
re exceptis dominicis diebus
nullus prandere presumat ni/
si forte ille quez ieiunare infir
mitas non permittit qz alijs
diebꝫ ieiunare aut remedium
est aut premium in quadrage
sima nō ieiunare peccatū est.
Tu añt. ℟. Ecce nūc tempus
acceptabile ecce nūc dies salu
tis commendemus nosmetip
sos in multa patientia i ieiu/
nijs multis Per arma iusticie
virtutis dei. ℣. In omnib⁹ ex/
hibeamus nosmetipsos sicut
dei ministros vt nō vituperet
ministeriū nostrum Per. Li
Alio tpe qui ieiunat accipit
indulgentiam in quadragesi
ma qui pōt et non ieiunat sen/
tiet penam. Et ipe tamē q̄ ie/
iunare nō ꝑualet secretius sibi
soli aut si est alius infirm⁹ ei
ipo sibi in domo sua preparet
quod accipiat Tu autem. ℣
Paradisi portas aperiat nob
ieiunij tempus suscipiam⁹ il/
lud orantes et depcantes. Vt
in die resurrectionis cū domi/
no gloriemur. ℣. Ecce nūc tē
pus acceptabile ecce nūc dies
salutis nemini dantes vllam
offensionem. Vt. Lectio. iij.
Et illos qui ieiunare ꝑualēt
ad prandium non inuiter: qz
si hec fecerit non solum ds sed
etiā homines intelligere pñt
illū nō ꝓ infirmitate non pos/
se sed pro gula ieiunare nō vel
le. Sufficiat illi q ipse ieiuna
re non ꝑualet et magis cū ge/
mitu et suspirio et animi dolo
re manducet pro eo q alijs ie/
iunantibus ille abstinere non
potest. ℟. Emendem⁹ i mei
lius quod ignoranter pecca/
uimus ne subito preoccupati
die mortis queramus spaciū
penitentie et inuenire nō possi
mus. Attende dñe et miserere
quia peccauimus tibi. ℣ Pe

cauimus cum patribꝫ nostris iniuste egimus iniquitatē fecimus Attende Gl'ia Atten. In secūdo noc. an. Me etem̄ de die in diem querunt: ⁊ scire vias meas volunt. an. Nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua. an. Tu aūt cū oraueris intra in cubiculum ⁊ clauso ostio ora patrem tuum. ℣. Cadent a latere tuo mille et decem milia a dextris tuis.

Quod si opus est Lectō iiij vnicuiq; infirmo secreti⁹ aut sibi soli aut cum alio infirmo similiter faciat preparare: qꝛ non ei oportet vt aliquem sanum roget ad prandiū ne sibi augeat etiā de alteri⁹ gula peccatum. Pro eo tn̄ ꝙ nō pōt ieiunare amplius paupibꝫ erogare debet vt peccata que nō pōt ieiunādo curare possit elemosynam dando redimere T. ℟. In ieiunio ⁊ fletu orabāt sacerdotes dicētes Parce domine ꝑce populo tuo: ⁊ ne des hereditatem tuam in ꝑditōez ℣. Int' vestibuluz ⁊ altare plorabant sacerdotes dicentes: Parce domine. Lectō. quita

Bonū ē ieiunar̄ fratres sꝫ melius est elemosynā dare. Si aliquis vtrunq; p̄t duo sūt bona. si vero nō p̄t melius ē elemosynam dare. si possibilitas non fuerit ieiunandi elemosyna sufficit sibi sine ieiunio. Ieiunium vero sine elemosyna n̄ sufficit. Tu aūt. ℟. In om̄ibus exhibeamus nos sicut d̄i ministros in multa patientia Vt non vituperetur ministerium nr̄m. ℣. Ecce nūt tēp⁹.

Ergo si aliquis nō p̄t L. vi. ieiunare det elemosynam. Elemosyna sine ieiunio bonum si vero preualet ieiunium cum elemosyna duplex bonum est. nisi forte ita sit aliquis paup: vt non habeat om̄ino qd̄ tribuat. Illis vero qui non habuerint vnde possint tribuere sufficit bona voluntas. Tu. ℟. Abscondite elemosynam in sinu paupis: ⁊ ip̄a oret pro vobis ad dominū. Quia sic̄ aqua extinguit ignem ita elemosyna extinguit peccatum. ℣. Honora dn̄m de tua substantia ⁊ de primitijs fruguz tuarum da pauperibus. Qꝛ Gl'ia Qꝛ. In tertio noctur. a

Jesus aūt cum ieiunasset q̄draginta diebus et quadragita noctibꝫ postea esurijt. an. Vade sathanas non temptabis dominū deum tuum. an Reliq̄t eū temptator ⁊ accesserūt angeli ⁊ ministrabāt ei. ℣. Clamabit ad me ⁊ ego exaudiā eū. Cum ip̄o sū in tribulatione. Scd̄m Matheuz

In illo t. Ductus ē iesus ī desertū a spū vt tēptaret̄ a diabolo Et reliqua

Omelia beati Gregorij pape

Dubitari a quibusdaz solet a quo spū sit iesus ductus in desertū ꝓpter hoc qđ subditur Assumpsit eū diabolus ī sanctā ciuitatē. Et rursus assūpsit eū ī mōtē excelsum Sz vere et absq; vlla qtōne conuenienter accipitur vt a sancto spū in desertū inductus credatur vt illuc eū suus spūs duceret: vbi hūc ad temptanduz spūs malignus inueniret Tu autez domine miserere nobis D ℟ Tribularer si nescirem misericordias tuas dñe: tu dixisti nolo mortē peccatoris sed vt cōuertatur et viuat. Qui chananeam et publicanum vocasti ad penitentiam. ℣. Et petrū lachrymantem suscepisti misericors dñe Quia cha.

Sed ecce cum dicitur deꝰ hō vel in montē excelsum vel in sāctam ciuitatē a diabolo assūptus mens refugit humana. Hoc audire aures expauescūt que tamē nō incredibilia· esse cognoscimus si ī illo z alia facta pensamus Tu. ℟. Angelis suis mandauit de te vt custodiāt te in om̄ib; vijs tuis. In manibus portabūt te ne vnq̄ offēdas ad lapidē pedē tuū. ℣. Sup aspidem z basiliscum ambulabis z conculcabis leonem z draconē. Le. ix.

Certe iniquoꝝ omniū dyabolus caput est: z huius capitis membra sunt om̄es iniqui An non diaboli membꝝ fuit pylatus an non membra dyaboli iudei persequentes z milites crucifigētes fuerūt Quid ergo mirū si se ab illo ꝑmisit ī mōtem duci qui se ꝑtulit etiaz a membris illiꝰ crucifigi Tu autem domiue miserere n. ℟ Scapulis suis vt s ī vel. repetat ℟ pro Te deuz: Añ laudes. ℣. Ipe liberauit me de laqueo venantium Et a verbo aspero. Ad lauđs ā. Cor mundū crea in me deus et spiritum rectum innoua in visceribꝫ meis. ps vt s in septuagesima nō mutātur ꝑ totā quadragesimā dñicis diebꝫ añā.

O dñe saluū me fac o domie bene ꝓsperare. añ. Sic benedicam te in vita mea domine z in nomie tuo leuabo manus meas. añ. In spū humilitatis z in animo cōtrito suscipiāur dñe a te: z sic fiat sacrificiū nostruz vt a te suscipiat hodie vt placeat tibi dñe đs. añ Laudate deuz celi celorū z aq̄ oēs

Audi benigne Hymnꝰ conditor nostras preces cum fletibꝫ in hoc sacro ieiūio fusas quadragenario Scrutator alme cordium: infirma tu scis virium ad te reuersus exhibe remissiōis grām Multū quidē peccauimus pēasq;

comparauimus: sed cuncta q̄ solus potes confer medelā languidis Sic corpus extra conteri dona ꝑ abstinentiā: ieiūet vt mens sobria a labe prorsus criminū. Presta btā trinitas ℣. Dñe refugiū tu fact⁹ es nobis A generatōne in generationez vsq̄ ad passionem ñ mutatur. Sup bened̄ añ Ductus est iesus in desettū a spū vt tēptaretur a diabolo. ⁊ cū ieiunasset quadraginta dieb⁹ ⁊ q̄dragīta noctib⁹ postea esuriit Capl'm et col' vt sup̄ in vesperis. Nulla suffragia. Ad primam añ Cum videris nudū operi eum ⁊ carnem tuā ne despexeris tūc erūpet quasi mane lumē tuū et sanitas tua citius orietur: ⁊ anteibit faciez tuam iusticia tua ⁊ gloria dñi colliget te. Cetera sicut huc vsq̄. ⁊ hec añ dicetur vsq̄ ad dñicam Oculi. Ad tertiam añ Jesus aūt vt s̄ i. iij. no. ℟ Spes mea dñe. A iuuentute mea. ℣. In te ꝯfirmatus suz ex vtero de ventre matris mee tu es meus protector A iuuē. Gloria Spes. ℣. Dicet dño susceptor meus es tu Et refugium meum d̄s meus ꝑperabo in eum. Ad sextam anti. Uade sathanas vt s̄. ℟. Educ de carcere animā meam Ut confiteatur nomī tuo dñe ℣. Periit fuga a me ⁊ nō est q̄ requirat animam meam Ut Gl'a Educ. ℣. Ipe liberabit Ad nonam. añ Reliquit euz vt s̄ ℟. Esto nobis domine Turris fortitudinis. ℣ A facie inimici Turris. Gl'a Esto nob. ℣. Scapulis suis obumbrabit tibi Et sub pennis ei⁹ sperabis. Capl'z ⁊ col' vt i laudib⁹. Et nota generaliter q̄ sē per cap̄ ⁊ col' qd̄ dr̄ in lau. dicitur etiā ad horas. iij. vi. et. ix. ⁊ ij. vs̄ ꝑ totū annū excepto die natiuitatis christi duntaxat ⁊ ferialib⁹ capl'is extra aduētuz ⁊ septuagesimā. In ij. vs̄ psal. Dixit cū ceteris ⁊ suis anti. Sup Oag. añ. Non in solo pane viuit homo sed in omni verbo dei. Feria secūda et ꝑ reliquas ferias Inuitat̄ ⁊ nocl'nus ac laud̄ ferial'. ℣. de nocl'. heri signatis. ℟. de hysto. Ecce nūc tempus ℣. vsq̄ ad passionē dñi nō mutant̄. S. ma.

In illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis Cū venerit filius homīs in maiestate sua ⁊ om̄es angeli eius cum eo. Et reliqua. Om'la lec. ei⁹ Notandū sane q̄ filiū hominis venturū in maiestate dic̄. Per qd̄ destruit opinionē q̄rūdam hereticoꝝ qui dixerunt: dñm nr̄m iesum christū a tempore resurrectionis ⁊ ascensionis non manere in natura veraciter assumpte humanitatis

non attendentes q̄ ãgeli ĩ ei⁹
ascensione dixerũt Sic veniet
quemadmodum vidistis eũ
euntem in celum. Tu autem.
Et hic dñs manifeste Lcõ ij.
filium hominis fatetur ventu
rum esse ad iudicium. Idẽ ei
verus filius dei idemq̄ filius
verus hominis non tamẽ duo
sed vnus est filius dei q̄ ĩ iudi
cio ꝑ solam videndus ẽ huma
nitatem. Nam in diuinitate
sua solis post iudicium appa-
rebit electis Quia scriptũ ẽ:
Tollatur impi⁹ ne videat glo
riam dei. Tu autem. Lectõ iij
Soli aũt regem seculorum in
decore suo videbũt oculi mũ-
di sanctoꝝ. Cum ergo inquit
venerit filius hominis ĩ ma-
iestate sua hoc est in diuinita
tis sue potentia: per quã cũ pa
tre simul ⁊ sancto spũ gen⁹ hu
manum iudicabit bene meri
tis premia impijs ⁊ peccato-
ribus digna rependens suppli
cia Tu autẽ d. Capitulum.
Nec dicit dñs: Ecce ego ipse
requirã oues meas ⁊ visitabo
illas sicut visitat pastor gre-
gem suum in die qñ fuerit in
medio ouiũ suarum dissipata
rum. Deo gratias. Sup bñ.
añ. Quod vni ex minis me-
is fecistis mihi fecistis dicit
dominus. Preces. Collecta.
Conuerte nos deus saluta-
ris noster ⁊ vt nobis ieiuniũ
quadragesimale proficiat mẽ
tes nostras celestibus instrue
disciplinis Per. Sup ꝓl'm.
Absolue qm̄s dñe nostroꝝ
vincula peccatoꝝ: ⁊ quicquid
pro eis meremur ꝓpiciatus a-
uerte. Suffragia vt s̄ notatũ
est. Ad tertiam añ Jesus aũt
℟. Participẽ me fac de⁹ om-
nium timentium te Et custo-
dientiũ mandata tua. ℣. A-
spice in me ⁊ miserere mei s̄m
iudicium diligentium nomẽ
tuum Et Gl'a Participẽ. ℣.
Dicet dño. Ad sextam anti.
Aduenerũt nobis dies peni-
tentie ad redimenda peccata
et saluandas animas. ℟. Ab
omni via mala prohibui pe-
des meos Vt custodiam mã
data tua dñe. ℣. A iudicijs
tuis non declinaui q̄ tu legẽ
posuisti mihi Vt Gl'a Ab oĩ.
℣. Ip̄e liberauit. Ad nonam
añ Per arma iusticie virtutis
dei commendemus nosmetip
sos in multa patientia. ℟.
Septies in die laudem dixi
tibi dñe d̄s meus Ne perdas
me. ℣. Erraui sicut ouis que
perieiat require seruũ tuũ dñe
q̄ mandata tua non sum ob-
litus Ne Gl'a Sep. ℣. Sca-
pulis suis. Hec anti. dicunt
per totã ebdoma. ad hõ. ℟. ℣. o
ꝑ duas ebdomadas diebꝫ fe-
riatis legent Cetera vt supra
Sup mag. añ Venite bñdcĩ

patris mei accipite regnū qđ vobis patum ē ab origine mūdi. Cetera vt ē. Feria tertia.

IJritq; iared Lcō ṗma centum seragin ta duo/ bus annis ⁊ genuit enoch Et vixit iared postq; gēuit enoch octingentis annis: ⁊ genuit filios et filias. Et facti sūt oēs dies iared nongenti seragīta duo anni ⁊ mortuus ē. Porro Enoch vixit seragintaquinq; annis ⁊ genuit mathusalem. Et ambulauit enoch cū deo. Tu autez dñe. Lectio secūda

Et vixit enoch postq; genuit mathusalem trecentis annis ⁊ genuit filios et filias. Et facti sunt oēs dies enoch trecenti seragintaquinq; anni. Ambulauitq; cū deo ⁊ nō apparuit qz tulit eū dñs: vixit q̄q; mathusalē cētū octogīta septez annis ⁊ genuit lamech Et vixit mathusalem postq; genuit lamech septingentz; octogintaduob; annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sūt omnes dies mathusalē nongenti seragintanouē anni ⁊ mortuꝰ est. Tu autem. Lectio tertia.

Vixit autem lamech centuz octogintaduob; ānis: ⁊ genuit filium. vocauitq; nomē eiꝰ noe dicens Iste consolabitur nos ab operib; et laboribꝫ manuū nostrarum i terra cui maledixit dominꝰ Vixit lamech postq; genuit noe quingentis nonagintaquinq; annis: ⁊ genuit filios et filias. Et fc sūt oēs dies lamech septingēti septuagintaseptez anni ⁊ mortuus ē. Noe vero cū quingētorum eēt annoꝝ genuit Sem: Cham: ⁊ Japhet. Tu autem Querite dñm dū i/ Capīm ueniri ṗt inuocare eū dum ṗpe ē. Sup bñ añ Domꝰ mea domꝰ oꝝōis vocabitur. Col.

Respice dñe familiā tuā ⁊ ṗsta vt apud te mēs nostra tuo desiderio fulgeat que se carnis maceratōe castigat Per dñm nostrum iesum christuz. Su/ Ascendāt ad te per populū. dñe ṗces nostre: ⁊ ab ecclesia tua cūctā repelle nequitiā Cetera vt heri ṗ totā ebdomadā Sup mag. añ. Osanna filio dauid benedictus qui venit i nomine dñi. Feria quarta q̄t tuoꝝ tempoꝝ. Scōm matheū

In illo tpe Accesserunt ad iesum scribe ⁊ phari/ sei dicētes Magister volumꝰ a te signū videre. Et reliqua. Omelia venerabilis bede p̄.

Hic signum postulant quasi que viderant signa non fuerit Sed in alio euangelista quid petant plenius explicatur. Volumus a te signum vide/ re de celo Vel in mozem Helye ignē de sublimi venire cu/ piebāt: vl̄ in similitudiez samuel

tempore estiuo mugire toni-
trua choruscare fulgura im-
bres ruere quasi non possint ⁊
illa calumniari ⁊ dicere ex oc-
cultis et varijs aeris passioni-
bus accidisse. Tu aūt. Le.ij.
Ut quid calumniaris q̄ ocu-
lis vides in manu tenes: vtili-
tate sentis quid facies de his
que de celo venerint. Utiq; re-
spondebis ⁊ magos in egipto
mlta signa fecisse d̄ celo. Qui
respondēs ait illis Generatō
mala ⁊ adultera signum q̄rit:
Egregie dixit adultera quia
dimiserat virum ⁊ iuxta Eze-
chielem multis se amatoribꝫ
copulauerat. Et signuz uō da-
bitur ei nisi signum ione ꝓphe
Tu aūt dñe. Lectio tertia.
Duplici fuerat questiōe pul-
satus Quidam em̄ calumnia-
bant eum in beelzebub eiecis-
se demonia: quibꝫ hacten⁹ re-
sponsum ē Et alij temptātes
signum de celo qnerebant ab
eo: quibꝫ ab hinc responder̄ in-
cipit: non eis signū de celo qd̄
indigni erāt videre verū de ꝓ-
fundo inferni tribuens quale
Jonas ꝓpheta naufragus ce-
toq; voratus sorbente: sed de
abysso ac mortis fauce libera-
tus ⁊ accepit ⁊ dedit signum:
videlicet incarnatōis nō diui-
nitatis passionis non glorifi-
cationis Tu aūt. Capituluz
In diebus illis venit Hely-
as in bersabee iuda: ⁊ dimisit
ibi puerum suū ⁊ perrexit i de-
sertum viā vnius diei Deo g̃.
Sup bened anti. Generatio
hec praua ⁊ ꝑuersa signū que-
rit ⁊ signū non dabitur ei nisi
signū ione prophete. Preces.
Preces nostras qm̄s Coll.
dñe clementer exaudi: ⁊ cōtra
cūcta nobis aduersantia dex-
teram tue maiestatis extende
Per dñm nr̄m. Sup poplm.
Mentes nostras qm̄s domi-
ne lumine tue claritatis illu-
stra vt videre possimus q̄ agē-
da sūt: ⁊ q̄ recta sūt agere vale-
amus Per. Sup Mag'añ.
Sicut fuit ionas in ventre ce-
ti tribꝫ diebus et tribꝫ noctibꝫ
ita erit filius hoīs in cord̄ ter-
re. Cetera vt s̄. Feria.v.L.I.
Cunq; cepissent homies
multiplicari sup terram
⁊ filias procreassent videntes
filij dei filias hominum ꝙ es-
sent pulchre acceperūt sibi vx-
ores ex om̄ibꝫ quas elegerant
Dixitq; deus Non ꝑmanebit
spūs meus in homine in eter-
num qr caro est. Eruntq; di-
es illius centum viginti anno-
rum. Tu aūt. Lectio secūda
Gigantes aūt erāt sup terraz
in diebꝫ illis. Postq̄ eni igres-
si sunt filij dei ad filias hoim
illeq; genuerūt isti sūt potētes
a secnlo viri famosi. Videns
aūt de⁹ ꝙ multa malicia hoīz

esset in terra ⁊ cuncta cogita⁊ tio cordis intenta esset ad ma⁊ lum omni tpe penituit eū q̄ ho mīē fecisset in terra. Et pēa⁊ uens in futurū ⁊ tactus dolo⁊ re cordis intrinsecus: delebo inquit hominē quem creaui a facie terre: ab homine vsq̄ ad animātia: a reptili vsq̄ ad vo⁊ lucres celi. Penitet em̄ me fe⁊ cisse eos. Tu autē. **Lcō tertia** Noe vero inuenit grām coram dño. He sūt generatōes Noe Noe vir iustus atq̄ perfectus fuit in generationib⁹ suis cum deo ambulauit: ⁊ genuit tres filios Sem Cham ⁊ Japhet Corrupta ē aūt terra coram dño ⁊ repleta est iniquitate Et Nec dicit dñs **Capitulum** Ecce omnes anime mee sūt vt anima patris ita et anima fi⁊ lij mea est Deo grās. **Super benedc̄ aī.** Dixit quidā ad ie⁊ sum ecce mater tua ⁊ fratres tui foris stant querentes loq̄ tecum. at ille respondēs dice⁊ centi sibi ait que est mr̄ mea ⁊ fratres mei. ⁊ extendens ma⁊ num in discipulos suos dixit ecce mater mea et fratres mei **Cetera vt supra. Collecta.** Deuotionem populi tui q̄⁊ sumus dñe benignus intēde: vt qui p abstinentiaz macerā⁊ tur i corpe p fructū boni ope⁊ ris reficiant in mente Per d. Da q̄ms dñe. **Sup populuz** populis christianis et que p̄si tentur agnoscere ⁊ celeste mu⁊ nus diligere quod frequētant **Sup mag. aī.** Si quis fece⁊ rit voluntatem patris mei ip se meus frater soror ⁊ mat̄ est. **Feria sexta quattuor tēporuz** In illo tpe: **Scōm Jo.** Erat dies festus iudeo⁊ rum ⁊ ascendit iesus hierosoli mam. Est aūt hierosolymis p batica piscina Et reliqua. **Omelia venerabilis bede p̄.** Loquendū vobis censemus fratres charissimi nunc ō euā gelica lectōne in quo duo pa⁊ riter miracula humane sanita tis legūtur: vnum inuisibilit̄ p angelicam administratōem alterū p dñicā pntiā visibilit̄ exhibitum. Sed vtriusq̄ nob sūt breuiter exponenda myste ria ne plixe lectionis prolixa q̄ q̄ explanatio cuiq̄ forte gra⁊ uis existat. Tu aūt. **Lectio.ij** Probatica piscina que q̄nq̄ porticib⁹ cingebat̄ popul⁹ est iudeorum legis vndiq̄ custo dia ne peccare debeat muni⁊ tus. Recte em̄ lex que quinq̄ libris moysi descripta est qui⁊ nario numero figuratur. Re⁊ cte populus qui in quibusda⁊ mundicia vite deo seruire: in q̄ busdam ꝓo solebat immūdo rum spūum tēptamentis agi tari: p aquam signatur piscie que nunc placida ventis stat̄

nūc eis irruētibus rurbari cō
sueuerat. Tu aūt Lectio. iij.
Et bene piscina eadem ꝓba
tica vocatur: ꝓbatū q̄ppe gre-
ce oues dicūtur qꝛ erāt nimiꝝ
in illo populo qui dicere dño
nossent. Nos aūt popul⁹ tu⁹
ꝛ oues gregis tui confitemur
tibi in secula. Vulgo aūt pro
batica id est peculialis piscīa
fertur appellata ꝙ in ea sacer-
dotes hostias lauare consue-
uerunt. Tu aūt dñe Capl'm
Filius non portabit iniq̄ta
tem pr̄is ꝛ pr̄ non portabit in
iquitatē filij: iusticia iusti sup
euꝫ erit: ꝛ impietas impij erit
sup eum. Deo. Sup bñd añ.
Angelus dñi descendebat de
celo mouebatur aqua ꝛ sana-
batur vnus. Preces. Collcā.
Esto dñe propici⁹ plebi tue
ꝛ quam tibi facis esse deuotā
benigno refoue miseratus au
xilio. Per dñm. Sup ꝓpl'm.
Exaudi nos misericors de⁹:
ꝛ mētib⁹ nostris gratie tue lu-
men ostende. Sup mag. anti.
Qui me saluū fecit ille mihi p̄
cepit tolle grabatum tuum ꝛ
ambula in pace. Cetera vt s̄
Sabbato q̄ttuor tē. S. mat.
In illo tempe Assump-
sit iesus petrum ꝛ iaco-
bum et iohannem frēm eius:
ꝛ duxit illos in montem excel
sum seorsū Et reliq̄ Omelia
In euangelio venerabilis bed

luce ita scriptum ē. Factum ē
post hec verba fere dies octo
ꝛ assumpsit petrum ꝛ iacobuꝫ
et iohannem: ꝛ ascendit ī mō-
tem vt oraret ꝛ cetera. Hinc
queritur qñio post dies sex as-
sumpserit eos et duxerit ī mō
tem excelsum seorsum qđ ma-
theus marcusq̄ testant: cū lu-
cas euāgelista ponat octona-
rium numerum. Tu. Lcō. ij.
Sed facilis responsio est quia
hic medij ponūtur dies ibi p̄-
mus quo hec dominus ꝓmi-
sit ꝛ extremus quo sua ꝓmissa
compleuit additur. Ideoq̄
Lucas non post dies octo sed
temperantius fere dies octo
ponit. Et in ratōne mystica il
lic plus sex etates mūdi sāctis
ab omī labore quiescendum.
Hic vero tpe octauo designat
esse resurgendum. Tu. Le. iij
Et bene cū diceret ducit il-
los in montem excelsum addi
dit seorsum Quia iusti ꝛ nūc
cum prauorum vitijs premun
tur animo tamen sunt toto at
q̄ intentōne fidei separati ab
illis et in futuro funditus, se-
orsum abducuntur ab eis ꝓcū
abscondet eos in abscondito
vultus sui a conturbatōe ho-
minum Tu autē d miserere n
Aratres: Rogamus Capl'm
vos corripite inquietos conso
lami pusillanimes: suscipite i-
firmos patientes estote aute

omnes. Deo gratias. Super
bened. añ. Assumpsit iesus di
scipulos suos ⁊ ascendit i mõ
tem ⁊ transfiguratus est ante
Populum tuũ Collcã. eos
quesumus dñe propicius re-
spice: atq; ab eo flagella tue
iracundie clementer auerte. ꝑ
dominum nostrũ Sup ꝓlm
Ab omnib; nos quesum⁹ do
mine peccatis propiciat⁹ ab-
solue: vt ꝑcepta venia delicto-
rum liberis tibi mentib; serui
amus. Cetera vt supra. Dñi
ca secũda i quadragesima. i. i.
ves. ps Bñdcũs cum ceteris et
Frẽs suis anti. Capitulum
Rogamus vos ⁊ obsecram⁹
in dño iesu vt quemadmoduz
accepistis a nobis qũo opor-
teat vos ambulare ⁊ placere
deo sic et ambuletis vt abun-
detis magis Deo. ℟. Vidi
dñm facie ad faciem Et salua
facta est anima mea. ℣ Et di
xit: nequaq̃ vltra vocaberis
Jacob sed israel erit nomẽ tu
um Et Gl'a Et. Hymnus et
℣. vt s̃ dñica preterita. Sup
mag. añ. Visionem quã vidi
stis nemini dixeritis donec a
mortuis resurgat filius hoĩs
Deus qui ꝯspicis omĩ Col'
nos virtute destitui interi⁹ ex
teriusq; custodi vt ab omĩbus
aduersitatibus muniamur in
corpe ⁊ a prauis cogitatiõib;
mundemur in mente. Per d.

Nulla suffragia. Ad cõpleto
rium vt supra in dñica: Ad
matuti. Jnui. Om̃ deus ma
gnus dominus Et rex mag-
nus sup omes deos. ps: Ve
nite. In primo nocturno añ.
Quod vni ex minimis meis
fecistis mihi fecistis dicit do
minus. ps dñicalis. añ Osã-
na filio dauid bndictus q̃ ve-
nit in noĩe dñi. añ. Sicut fu-
it ionas in ventre ceti trib us
dieb; ⁊ trib; noctib; ita erit fi
lius homis in corde terre. ℣.
Scuto circundabit. Sermo
beati iohannis epi. Lcõ pria.

Portabat rebecca gemi
nos in vtero fratres an-
te ortus principia bellatores
Certantes filios mr̃ ante sen
tit q̃ nouit añ patitur q̃ vidz
ante sustinet q̃ agnoscit. Li-
cuit filiorum bella sentire q̃s
nondum licuit generare Cer
tamẽ inter fratres in vtero ge
ritur: bellum inter natos com
mittitur. Materna viscera q̃-
tiuntur: nec ad ortus princi-
pia properatur. sed ante prin-
cipia noua certamina celebrã
tur Tu autem domine misere
re nobis. ℟. Tolle arma tua
pharetram ⁊ arcum ⁊ affer de
venatõne tua vt comedã. Et
benedicat tibi anima mea ℣.
Cunq; de venatu aliquid at
tuleris. fac mihi inde pulmen
tum vt comedam. Et. Le. ij.

Vellem causas tanti certa/
minis noscere vellem isti⁹ pu/
gne negotia tractare. Quid
interceſſerat: quid factum fue
rat: que pugnādi ratio: que cā
vincendi: q̄ spectatore id geri
quo iudice celebratur: quid vi
ctori promittitur: quid victo
cōtrario denegatur: quis cer/
tare docuerat: quis pugnare
monstrauerat Tu aūt do. ℟.
Ecce odor filij mei sicut odor
agri pleni quem benedixit do
minus crescere te faciat deus
meus sicut arenam maris Et
donet tibi de rore celi bñdic/
tionem. ℣. Qui maledixerit
tibi sit ille maledictus t q̄ bñ
dixerit tibi benedictionibus
repleatur Et do. Lcō tertia.
Sed notum est cunctis istor
certamine fratrum causas du
orum exprimi populor. Vult
enī deus ante ostendere futu
ra q̄ veniant: ante vētura mō
strare q̄ fiant. Ceterū p̄iudi/
cari uō pōt pugna si pugne nō
p̄sentiant merita. Tu aūt. ℟.
Det tibi deus de rore celi t d̄
pinguedine terre abundantiā
seruāt tibi tribꝰ populi. Esto
dominus fratrum tuorum. ℣
Et incuruētur ante te filij ma
tris tue Esto Elia. Esto. In
secūdo noc. añ Dñe nō habeo
hominē vt cum mota fuerit aq̄
mittat me in piscinā. añ. Dñe
bonū est nos hic esse si vis fa/
ciamus hic tria tabernacula:
tibi vnum: moysi vnum: t he
lie vnum. añ. Faciamus hic
tria tabernacla tibi vnū moy
si vnum et helye vnum. ℣. Cā
dent a latere tuo. Lectio. iij.
Sed futurorū p̄scius deus
monstruosum certamen volu/
it exerceri. Dat certandi affe/
ctus vincendi vota ostendit
se spectatorem constituit se iu
dicem demonstrauit. A d̄o ge
ritur certamen p̄nte deo q̄ ge/
nuit t matre teste que sensit.
Sed mater certamen sentire
potuit videre ñ potuit. T ℟.
Cum exiret iacob de terra sua
vidit gloriam dei et ait. Quā
terribilis est locus iste non est
hic aliud nisi dom⁹ dei et por
ta celi. ℣. Vere dñs est in lo/
co isto t ego nesciebam. Quā
Deniq̄ iurrogat dñm. Ly
Quid est inquit dñe istō q̄d
geritur: quid est quod i vtero
meo te teste tractatur. Quid
facturi sunt nati qui sic luctāt
innati: aut que natorum vota
suscipiam cum sic luctamine
innatorum concutiar. Tu. ℟
Si dñs deus me⁹ fuerit me/
cum in via ista qua ego ambu
lo et custodierit me t dederit
mihi panem ad edendum: et
vestimentum quo operiat t re/
uocanerit me cum salute Erit
mihi dominus i refugiū t la/
pis iste in signū. ℣. Vere dñs

est: vt s̄. Et erit mihi. Le. vi.
Duo sunt inquit domin⁹ po
puli ī vtero tuo: ⁊ due gentes
de ventre tuo diuident̄ ⁊: po-
pulus ꝓpl'm supabit: ⁊ maior
seruiet minori. O veneranda
pn̄tia dei. Designantur ī vtris
q3 fratribus gentes in singul'
populi declarantur immo ip̄i
gentes et populi nuncupātur.
Tu. ℟. Erit mihi dn̄s in de
um: ⁊ lapis iste quem erext in
titulum vocabitur domus d̄i
⁊ de vniuersis que dederis mi
hi. Decimas et hostias paci-
ficas offeram tibi. ℣. Si do-
minus deus meus fuerit me-
cum in via ista qua ego ambu
lo ⁊ custodierit me. Decimas
Gloria Decimas. In iij. no.
an̄. O mulier magna ē fides
tua fiat tibi sicut petisti. an̄.
Cōmendemus nosmetipsos
in multa patientia ꝑ arma iu
sticie virtutis dei. an̄. Viuo
ego dicit domin⁹ nolo mortez
peccatoris sed vt magis con-
uertatur et viuat. ℣. Clama
bit. Scd̄m Matheum
In illo tempe: Egressus
iesus secessit ī partes tyri ⁊ sy-
donis Et rel'. Ol'a b. hieron̄.
Scribis et phariseis calūnia
torib⁹ derelictis trāsgreditur
in partes tyri et sydonis vt ty
rios sydoniosq3 curaret. Mu
lier autē chananea egreditur
de finibus pristinis clamans
vt filie impetret sanitatē Mi
serere mei dn̄e fili dauid: filia
mea male a demonio vexatur
Tu. ℟. Orauit Jacob ⁊ di
xit dn̄e qui dedisti mihi reuer
tere in terram natiuitatis tue
Erue me de manu fratr3 mei.
quia valde eum timeo. ℣. De
us in cuius conspectu ambu-
lauerunt patres mei domine:
qui pascis me a iuuētute mea
Erue me de ma. Lcō octaua
Unde vero nouit vocare fili
um dauid q3 egressa iā fuerat
de finib⁹ suis ⁊ errorem tyrio-
rum ac sydoniorum loci ac fi-
dei commutatōne dimiserat.
Filia mea male a demōio ve
xatur Ego filiam ecclesie pu-
to animas esse credentiū que
male a demonio vexabantur
ignorantes creatorem ⁊ ado-
rantes lapidem. Cn aūt. ℟.
Dixit angelus ad iacob: di-
mitte me aurora est: respōdit
ei non dimittam te nisi bene-
dixeris mihi. Et bn̄dixit ei ī eo
dem loco. ℣. Bn̄dicens bene
dicam tibi ⁊ multiplicabo te
Et benedixit. Lectio nona
Qui non respondit ei verbuz
non de supbia pharisaica nec
de scribarum supercilio: sed ne
ip̄e sententie sue videretur cō-
trarius ꝑ quā iusserat in viaz
gentium ne abieritis: ⁊ in ciui
tates samaritanoꝝ ne intraue
ritis. Nolebat enī occasionez

calumniatoribus dare: pfcām
q̄ salutem gentiū passionis ⁊
resurrectōis tempori reserua-
uit. Tu aūt. ℟. Uidi dñm.
vt s̄ in vs̄. Et repetitur ℟ p
Te deū. Ad laudes añ. Dñ
labia mea aperies ⁊ os meū
annūciabit laudē tuam. p̄s.
vt s̄ dñica. añ Dextera domi
ni fecit virtutē dextera dñi ex
altauit me. añ. Factus ē ad-
iutor meus deus meus. Añ.
Trium puerorum cantemus
hymnum quez cantabant in
camino ignis benedicētes do
minum. añ. Statuit ea ī eter
num ⁊ in seculum seculi p̄cep
tum posuit ⁊ non preteribit.
Hymnus et ℣. vt sup̄ Capi-
tulum et collecta vt in vesp̄is
Sup̄ benedē añ Egressus ie-
sus secessit in partes tyri ⁊ sy-
donis: ⁊ ecce mlier chananea
a finib⁹ illis egressa clamabat
dicens miserere mei domīe fi-
li dauid Non plura. Ad ter-
tiam anti. O mulier vt s̄ ℟ ⁊
℣ vt s̄ dñica prima Ad sextā
añ Cōmendemus vt s̄. Ad
nonaz añ Uiuo ego vt s̄ In
secūdis vesp̄is p̄s Dixit cum
ceteris ⁊ suis añis Sup̄ mag
nif. añ Dicit dñs mulieri cha
nanee non ē bonū sumere pa-
nem filioꝝ ⁊ mittere canibus
ad manducandum vtiq̄ dñe
nam ⁊ catelli edūt de micis q̄
cadūt de mensa dñorum suo-
rum ait illi iesus mulier mag
na est fides tua fiat tibi sicut
petisti Non plura Feria secū-
da et p̄ reliquas ferias Inuit
nocturn⁹ ac laudes feriales vt
sup̄ ℟ de historia Tolle arma
vt supra Scd̄m Johannem

In illo tpe: Dixit iesus
turbis iudeoꝝ Ego va
do et queretis me Et reliqua
Omelia lectionis eiusdem
Refert sup̄ius sanctus eua
gelista iohānes quia cū doce-
ret dominus in gazophilatio
templi ⁊ diuinitatis sue myste
ria apertissime populis pāde-
ret voluerūt eum iudei appre-
hendere sed nemo in eū misit
manus quia nondum vene-
rat hora eius Tu autē Le. ij.
Nondum venerat hora volū
tatis eius ⁊ dispositiōis q̄ si-
cut voluntate natus sic et vo
luntate passus ē. Quia ergo
illi dominum apprehēdere vo
lebant vt oñderet illos ineffi-
caciter conari q̄diu ip̄e vellet
Ideo dñs dixit ill' quod mo-
do audiuimus Ego vado et
queretis me Ac si alijs verbis
diceret: Frustra me persequi-
mini incassum mihi man⁹ iui
cere temptatis Tu aūt L. iij.
Ego em p̄finiui tempus quā
do p̄ humāi generis salute pa
ti debeam Ego inquit vado
ego volens ad passionem per
go Uos aūt nec mō aliquid

mali mihi potestis facere: qꝛ
ego nolo nec tunc parcere pote
ritis cum ego pati voluero T
Non in iustificatio/ Capl̄z
nibus nostris prosternimus
p̄ces nr̄as ante faciē tuā dn̄e:
sed in miserationib⁹ tuis mul
tis Deo Sup bn̄ an̄ Ego p̄n
cipium qui ⁊ loquor vob̄ Pre
Y resta q̄s op̄s ces Collcā.
deus vt familia tua que se af/
fligendo carne ab alimēt⁹ ab/
stinet sectando iusticiā a cul/
pa ieiunet Per Sup populū
A desto supplicationib⁹ nr̄is
omp̄s d̄s ⁊ quib⁹ fiduciā spe/
rande pietatis indulges: con
suete misericordie tribue beni
gnus effectum Per Suffra/
gia vt s̄ Ad horas p̄ totā eb
domadam an̄e vt heri ℟ ⁊ ꝟ
vt s̄ feria secūda p̄cedent⁹ eb
domade Sup mag. an̄ Qui
me misit mecum est ⁊ non re/
liquit me solum qꝛ que placi/
ta sunt ei facio semper.. Feria
Stertia Lectio prima.
Senuit an̄t ysaac ⁊ cali/
gauerunt oculi eius ⁊ videre
non poterat: vocauitq̄z esau fi
lium suū maiorē et dixit ei Fi
li mi Qui respondit Assum:
Cui pr̄ Vides inquit ꝙ senu
erim ⁊ ignorē diē mortis mee
Sume arma tua ⁊ pharetraz
⁊ arcū ⁊ egredere foras Cū/
q̄z venatu aliquid a ꝓprehēde
ris fac mihi inde pulmentum
sicut velle me nosti: ⁊ affer vt
comedam ⁊ benedicat tibi a/
nima mea anteq̄z moriar Tu
Quod cum au/ Lectō scda
disset Rebecca ⁊ ille abijsset ī
agrum vt iussionem p̄ris im
pleret dixit filio suo iacob: au/
diui patrē tuum loquentē cū
esau fratre tuo ⁊ dicentem ei:
Affer mihi de venatōe tua et
fac cibos vt comedam ⁊ bene
dicaz tibi coram dn̄o anteq̄z
moriar Nunc ergo fili mi acq̄
esce consilijs meis: ⁊ p̄gēs ad
gregē affer mihi duos hedos
optimos vt faciā ex eis escas
patri tuo quib⁹ libenter vescit̄
q̄s cū intuler⁹ ⁊ comederit bn̄
dicat tibi priusq̄z moriat̄ Tu
Qui ille rn̄dit Nosti Lcō ij
ꝙ esau frat̄ me⁹ hō pilosus sit
⁊ ego lenis Si attrectauerit
me pater me⁹ et senserit timeo
ne putet sibi voluisse me illu/
dere ⁊ inducat sup me male/
dictionez pro benedictōe Ad
quem mater in me sit ait ista
maledictio fili mi tantum au
di vocem meam: ⁊ p̄gens affer
que dixi Tu aūt Capitulum
Factus est sermo dn̄i ad he
lyam tesbiten dicens: surge et
vade in sarepta sydoniorum:
⁊ maneb̄ ibi: p̄cepi em̄ ibi mu
lieri vidue vt pascat te Deo
Sup benedictus an̄ Unus ē
em̄ magister vester qui in cel̄
est christus dominus Collcā

Perfice qm̄s dn̄e benignus
in nobis obseruantie sācte sb̄
sidium: vt que te auctore faciē
da cognouimus te operāte im
pleamus Per. Sup populū.
Propiciare dn̄e supplicatōi/
bus nostris ⁊ animarū nr̄arū
medere languoribus vt remis
sione percepta in tua semp bn̄
dictōe letemur. Sup mag. ā.
Qui maior est vestrū erit mi/
nister vester: qr om̄is q̄ se exal
tat humiliabitur dicit domi/
nus. Feria quarta. S. math.
In illo tpe: Ascendens
iesus hierosolymam as/
sūpsit duodeci disciplos suos
secreto ⁊ ait illis Ecce ascēdi/
mus hierosolymam ⁊ cōsum/
mabūtur om̄ia que scripta sūt
de filio homīs Et reliqua.
Omelia lectionis eiusdem.
Dominꝰ ac redemptor nr̄ p/
uidens anios discipulorū de
sua passione turbandos longe
ante eis ⁊ penā eiusdē passio/
nis et gloriam sue resurrectōis
predicare voluit vt cū eū mori
entem cernerēt resurrecturum
quoqz sicut eis p̄dixerat mini
me dubitarent. Tu aūt. L. ij.
Et crebro qiudē hoc ip̄m eis
p̄nūciauerat sed qr tp̄is acces
su qd audierāt labi a memo/
ria poterat: idcirco iturus ad
passionem et secum eos ductu
rus iterato eis futura p̄dixit.
qnatenus eos contra tempta
tionem veniētē preparet ne ve
niēte crucis p̄secutione ⁊ passi
onis ignominia terrerent. Di
nus enī afficiūt mala q̄ p̄sciū
tur. Nam subiti casus fortissi
mos q̄sqz obruer̄ solēt. T. Lj
Assumpsit inquit duodeciz
discipulos suos. In initio sue
predicationis plures dominꝰ
voluit habere discipulos eq/
bus duodecim elegit quos ⁊
apostolos nominauit Quib
euangelij sacramēta commit/
teret: ⁊ p quos totū mdm ad
suam fidem vocaret. T. Ca.
Dn̄e deus rex omp̄s i tua di
tōne cūcta sunt posita ⁊ nō est
qui possit tue resistere volūta/
ti si decreueris saluare nos cō
tinuo liberabimur Deo. Su
per bn̄d an̄. Ecce ascendimꝰ
hierosolymam et filius homi
nis tradetur vt crucifigatur.
Populū tuū qm̄s dn̄e Col
ꝓpicius respice: ⁊ q̄s ab escis
corp̄alib p̄cipis abstinere: a
noxijs quoqz vitijs cessare cō
cede Per. Qui te. Sup ꝓpm
Deus innocentie restitutor
⁊ amator dirige ad te tuorū
corda seruoꝝ: vt sp̄us tui fer/
uore concepto: ⁊ in fide inueni
antur stabiles: ⁊ in ope effica
ces. Super mag. an̄. Tradet
enī gentib ad illudendū ⁊ fla
gellandum et crucifigendum
Feria quinta. L. cō p̄ma
Bijt ⁊ attulit: deditq

matri: parauit illa cibos sicut
velle nouerat patrem illius et
vestib⁹ Esau valde bonis q̄s
apud se habebat domi indu-
it eum: pelliculasq̄ hedoꝝ cir-
cūdedit manib⁹: ⁊ colli nuda
ꝓtexit. deditq̄ pulmentum et
panes quos coxerat tradi-
dit. Tu aūt domine. Lectō ij
Quib⁹ allatis dixit: Pater
mi. At ille respondit Audio.
Quis es tu fili mi Dixitq̄ ia
cob Ego sum primogenit⁹ tu
us esau: Feci tibi sicut p̄cepi-
sti mihi: surge sede ⁊ comede
de venatōe mea vt benedicat
mihi anima tua. Rursumq̄
ysaac ad filiū suū: Quō inq̄t
tam cito inuenire potuisti fili
mi. Qui respondit Volūtas
dei fuit vt cito occurreret mi-
hi quod volebam. Tu. L. iij
Dixitq̄ ysaac: accede ad me
vt tangam te fili mi: ⁊ probeꝫ
vtrū tu sis filius meus esau
an non. Accessit ille ad p̄rem
⁊ palpato eo dixit ysaac: Vox
quidē vox Jacob est: sed ma-
nus manus sūt esau Et ñ co-
gnouit eum q̄ pilose man⁹ si-
militudinē maioris expresse-
rant. Tu aūt dñe. Capitulū
Nec dicit dñs deus Male-
dictus homo qui cōfidit ī ho
mine: ⁊ ponit carnē brachium
suū ⁊ a dño recedit cor ei⁹ D.
Sup bend̄ añ. Pater abraaꝫ
miserere mei ⁊ mitte lazarum
vt intingat extremū digiti sui
in aquā vt refrigeret linguam
Presta nobis Collca meaꝫ
qm̄s dñe auxiliū gratie tue vt
ieiunijs et orationib⁹ cōueniē
ter intenti liberemur ab hosti
bus mentis ⁊ corpis. Per d.
Adesto dñe famu Sup ꝓpl̄ꝫ
lis tuis ⁊ perpetuam benigni
tatē largire poscentib⁹: vt his
qui te auctore ⁊ gubernatore
gloriantur ⁊ cōgregata restau
res ⁊ restaurata cōserues Su
per mag. añ. Fili recordare q̄
recepisti bona in vita tua ⁊ la
zarus similiter mala. Feria
Iserta Scd̄m Matheuꝫ
In illo t. Dixit iesus di-
scipulis suis ⁊ turbis iudeorū
parabolam hanc Homo erat
paterfamilias qui plantauit
vineam. Et reliqua. Omelia
Homo em̄ iste lectōis eiusdē
paterfamilias deus omp̄s ē:
qui sic homies in mūdo qua-
si dñs suos famulos possidet ī
domo. Hic est paterfamilias
ille qui habuit duos filios q̄-
q̄ s̄m alterius loci parabolaꝫ
conduxit operarios in vineaꝫ
suam: qui plantauit vineā ple
bem vicꝫ israeliticā quam de
om̄ib⁹ gentib⁹ in populuꝫ sibi
peculiarē elegit. Tu. Lctō ij.
Nec est illa vinea de q̄ esaias
in cantico locutus ad vltimū
addidit. Vinea domini saba
oth domus est israel De qua

psalmista dicit Vineā d egip
to transtulisti: eiecisti gentem
et plantasti eā. Tu. Lectō iij.
Et sepem circumdedit ei ⁊ fo
dit in ea torcular ⁊ edificauit
turrim: ⁊ locauit eam agricol.
Sepes vel murum: vrbes vel
angelica presidia designant.
Sepem ergo vinee circūdedit
qꝛ munimie muroꝝ ⁊ auxilio
angelorum illam plebē valla
uit. Tu aūt dñe. Capituluz.
Dixit israel ad ioseph vade ī
sychem et vide si cuncta sint ꝓ
spera erga fratres tuos ⁊ peco
ra Deo. Sup beneď añ Ma
los male ꝑdet ⁊ vineam suam
locabit alijs agricolis q̄ red
dunt ei fructū tꝑib⁹ suis. Col
Da qm̄s omp̄s deus vt sa
cro nos purificāte iciunio sin
ceris mentib⁹ ad sancta ven
tura facias ꝑuenire Per dñm
Da qm̄s omp̄s Sup ꝓplm.
deus populo tuo salutem mē
tis et corporis: vt a bonis ope
rib⁹ inherendo tue semꝑ vir
tutis mereatur protectōne de
fendi. Sup mag. añ Querē
tes eum tenere timuerūt tur
bas qꝛ sicut prophetam eum
habebant. Sabbato Lcō i.
Benedicens ergo illi ait
Tu es filius meus esau
Respondit Ego sum. At ille
Affer inquit mihi cibos d ve
natione tua fili mi vt benedi
cat tibi anīa mea. Quos cuz
oblatos comedisset obtulit ei
etiam vinū. Quo hausto dix
it ad euz. Accede ad me ⁊ da
mihi osculum fili mi. Tu aūt.
Accessit ⁊ osculatus Lctō ij
est eum. Statimqꝫ vt sensit ve
stimentorum eius fragrantiā
benedicens illi ait Ecce odor
filij mei sicut odor agri pleni
cui benedixit domin⁹ Det ti
bi deus de rore celi: ⁊ de pin
guedine terre abundantiā vi
ni et olei: ⁊ seruiāt tibi populi
⁊ adorent te trib⁹. Esto domi
nus fratrū tuorū: ⁊ incuruent
ante te filij matris tue. Qui
maledixerit tibi sit ille male
dictus: ⁊ qui benedixerit tibi
benedictionib⁹ repleatur Tu
Vix ysaac sermonē Lectō iij
impleuerat: ⁊ egresso iacob fo
ras venit esau: coctosqꝫ de ve
natione cibos intulit patri di
cens: Surge pater mi ⁊ come
de de venatōne filij tui vt be
nedicat mihi anima tua. Dix
itqꝫ illi ysaac. Quis enī es tu
Qui respondit Ego sum fili
us tuus primogenitus Esau
Tu aūt. R. Pater peccaui ī
celum: ⁊ coram te iam non suz
dignus vocari filius tu⁹ Fac
me sicut vnum ex mercēnarijs
tuis. ℣. Quanti mercennarij
in domo patris mei abūdant
panibus: ego autem hic fame
pereo: surgam et ibo ad p̄rem
meum ⁊ dicam ei. Fac me si

Gloria patri. Fac. Capitlm.
Benedicēs ysaac filio suo ia
cob ait: det tibi deus de rore
celi ⁊ de pinguedine terre abū
dantiam frumenti vini ⁊ olei
⁊ seruiant tibi populi: ⁊ ado/
rent te tribus. Deo. Sup be/
nedictus añ Vadam ad pa/
trem meum et dicam ei pater
fac me sicut vnum ex mercēna
Da qm̄s Collctā. rijs tuis
dñe nostris effectum ieiunijs
salutarez: vt castigatio carnis
assumpta ad nostrarum vege
tationem transeat animarum
Per dominum nostruz iesum
christum filium tuum Qui te
cum viuit ⁊ regnat in vnitate.
Familiam Super populuz
tuam quesumus domīe conti
nua pietate custodi: vt que in
sola spe gratie celestis innitit̄
celesti etiā ꝓtectōe muniatur.
Dominica tertia in quadra/
gesima Adves. p̄s Bñdictus
cum ceteris et suis anti. Ca.
Fratres: Estote imitatores
dei sicut filij charissimi ⁊ am/
bulate in dilectione sic̄ ⁊ chri/
stus dilexit vos Deo gratias
℟. Videns iacob vestimen/
ta ioseph scidit vestimēta sua
cum fletu et dixit Fera pessi/
ma deuorauit filium meuz io
seph. ℣. Vide si tūica filij tui
sit an non: ⁊ cum vidissz pater
ait. Fera pessima de. Gloria
patri et filio Fera pessima.

Iesu quadrage/ hymnꝰ
narie dicator abstinen/
tie qui ob salutem mentium
hoc sanxeras ieiunium Quo
paradiso redderes seruata ꝑ/
simonia quos inde castimar/
gie huc illecebra depulit Ad
esto nunc ecclesie: adesto peni
tentie qua pro suis excessibus
orat profusis fletibus. Tu re
troacta crimina: tua remitte
gratia ⁊ a futuris adhibe cu/
stodiam mitissime. Vt expi
ati annuis ieiuniorum victi/
mis tendamus ad paschalia
digne colenda gaudia. Pre
sta pater per filium: presta ꝑ
almum spiritum in his ꝑ euū
triplici vnus deus cognomīe.
Amen. Hic hymnus dicetur
vsqꝫ ad Passionem domini.
℣. vt supra. Super magnifi.
anti. Fili tu semper mecū es:
⁊ omnia mea tua sunt epula/
ri autem et gaudere oporte/
bat: quia frater tuus mortuꝰ
fuerat et reuixit: perierat ⁊ in/
uentus est. Collecta.
Quesumus omnipotens de
uus vota humilium respice:
atqꝫ ad defensionem nostraz
dexteram tue maiestatis extē
de. Per dominum nostrū iesū
christum filium tuum Qui te
cuz vi. et reg. ī vni. spi. s. deꝰ ꝑ.
omnia secula seculoꝝ Amen.
Nulla suffragia dicenk. Ad
matutinas Inuitatorium.

Preoccupem⁹ faciem dñi. Et
in psalmis iubilemus ei. ps.
Venite. In primo nocturno
añ. Ego principiũ qui ⁊ loq̃r
vobis. ps dñicalis noc. anti.
Qui maior est vestrũ erit mi
nister vester: qꝛ om̃is qui se ex
altat humiliabitur dicit dñs
añ. Tradetur em̃ gentib⁹ ad
illudendum et flagellandum
⁊ crucifigẽdum. ℣. Scuto cir
cundabit. Sermo be. Jo. epi
Mittitur a iacob Lcõ. I.
patre sanctissimo ioseph
sanctus ad fratres qui salutẽ
patris ad illos ⁊ ip̃oꝝ ad pa-
trem afferret vt inter absentes
medius vtriusq̃ salutis nũci-
us extitissꝫ. Ut ꝙ de semet ab
sentes scire nõ poterãt Joseph
referẽte cognoscerent. Et dis-
iunctos huius relatio iungerꝫ
quos locoꝝ diuersitas separa
bat. Tu aũt. ℟. Vidẽtes io
seph a lõge loquebant̃ mutuo
frẽs dicẽtes ecce somniator ve
nit Venite occidamus eum ⁊
videamus si prosint illi som-
nia sua. ℣. Cunq̃ vidissẽt io
seph fratres sui ꝙ a patre cun
ctis fratribus plus amaretur
oderant eũ nec poterant ei q̃c
q̃ pacifice loqui. vnde ⁊ dice-
bant Venite occi. Lectio. ii.
Quem cũ venientem de lõge
conspicerent: ecce inquiũt ecce
somniator venit Venite itaq̃
⁊ occidamus illuꝫ ⁊ videam⁹
quid pretendant somnia ei⁹.
O nephanda rabies iniquo-
rum. Non licet ioseph: non li-
cet inq̃ impunitum esse quia
bonus est: non licet meliorem
tutũ esse cũ malis: ⁊ quasi in-
uidi aliquid perdant: aut di-
spendiuꝫ alicuius rei incurrãt
sic bonoꝝ vita detrimentũ est
pessimoꝝ. T. ℟. Dixit iudas
fratribus suis ecce hismaelite
transeũt Venite venundetur
⁊ manus nostre nõ polluãtur.
Caro em̃ ⁊ frater noster est. ℣.
Cunq̃ abijsset ruben ad pu-
teum ⁊ nõ inuenisset eũ scissis-
q̃ vestibus pergẽs ad fratres
ait puer non comparet ⁊ ego q̃
ibo Caro eni. Lectio tercia.
Celant mãsuetũ inuidi. mo-
destum: sup̃bi probuꝫ. impro-
bi mitez tumidi inimica emu
latione lacescũt Pati̇̃ ioseph
sanctus innocẽtis vite inuidi-
am ⁊ emulos in se fratres san-
cta excitat vita: bonuꝫ videre
mali non p̃nt. Deniq̃ venien-
tem ad se lacerant seuiũt festi
nant necare. T. ℟. Videns
iacob vt s̃ in ves. In ij noc. añ.
Sedere aũt mecũ nõ ẽ meum
dare vobis sed quib⁹ paratuꝫ
est a patre meo. añ. Diues il-
le guttam aque petijt qui mi-
cas panis lazaro negauit. añ.
Malos male p̃det ⁊ vineam
suã locabit alijs agricolis qui
reddũt fructus tp̃ib⁹ suis. ℣.

Cadent a latere. Lectio iiij.
Nolũt meliorẽ viuere ne degeneres ipi possent impropia sustinere. Cur innocentem zelas inimica fraternitas Cur inuides bono: Cur pati simplicem non potes Cur modestum persequeris: Cur ꝓbuz non diligis. Cur rea innocentis sanguinis inueneris. Saltem distractus aliquatin⁹ viuat ne in te accusator innocẽs sanguis vt cayn aliqñ existat. Tu. ℟. Joseph duz intraret in terram egypti linguaz quã nõ nouit audiuit. Man⁹ ei⁹ i laboribꝫ seruierũt ⁊ lingua ei⁹ inter principes loquebat sapientiam. ℣. Diuertit ab oneribus dorsum ei⁹ Man⁹. L. v.
Serua tibi serua inimica fraternitas viuũ quẽ sentias aliquando placatũ. Serua incolumẽ quẽ necessitatis tpe inuenias ꝓuisorem. Forsitã enĩ adueniet tempus quo eũ ꝟuũ fecisse peniteat: patricidiũ nõ perpetrasse conlibeat Tu aũt ℟. Memento mei dñ bñ tibi fuerit. Vt suggeras phara oni vt educat me de isto carcere qꝛ furtim sublatus sum ⁊ hic innocens in lacũ miss⁹ sũ. ℣. Tres enĩ adhuc dies sunt post quos recordabitur pharao ministerij tui vt reuocet te in gradũ pristinũ tũc memento mei Vt sugge. Lctõ sexta

Leuius crimẽ est sanctũ seruituti addici: grauius nihil ẽ innocentem animã iugulari. In seruitute qđ curetur iuuenies in patricidio nõ reperies quod excuses: multis ꝓuides si istum distraxeris: tibi nocueris si innocentẽ aĩam iugalarꝫ Tu. ℟. Tollite hinc vobiscũ munera ⁊ ite ad dñm terre: et dum inueneritis adorate euz sup terram. Deus aũt me⁹ faciat vobis eum placabilem ⁊ remittat ⁊ hunc fratrem vr̃m vobiscum: ⁊ eum quem tenet ĩ vinculis. ℣. Tollite de fructibus terre in vasis vestris ⁊ offerte viro munera De⁹ Gl̃a: De⁹. In tertio nocturno añ.
Qui nõ colligit mecũ dispergit. ⁊ qui nõ ẽ mecũ cõtra me ẽ Añ Si in digito dei eijcio demonia ꝓfecto venit ĩ vos regnum dei. añ. Cum immũd⁹ spũs exierit ab homine ambulat ꝑ loca inaquosa querẽs requiem ⁊ non inuenit. ℣. Clamabit ad me. Scđm Lucaz.
In illo tpe: Erat ies⁹ eijciẽs demoniũ: ⁊ illđ erat mutum. Et reliqua. Omelia venerabilis Bede presbyteri.
Demoniacus iste apud matheum nõ solum mutus sed ⁊ cecus fuisse narrat: curatusq; dicitur a demonio: ita vt loq̃retur et videret tria generalia signa sil' in vno hoĩe ꝑpetrata

sunt. Cecus videt: mutus lo-
quitur possessus a demone li-
beratur. Tu autē. ℟. Iste est
frater vester minim⁹ d̄ quo di
xeratis mihi de⁹ misereat̄ tibi
fili mi. Festinauitq; ī domuz
z plorauit qr erumpebāt la-
chryme et non poterat se con
tinere. ℣. Attollens autem io
seph oculos vidit Beniamin
stantem commota sunt om̄ia
viscera eius sup̄ fratre suo Fe.
Q d̄ z tūc q̄dē carnal̄r L. viij
factum est sed et quottidie cō
pletur in conuersione credenti
um vt expulso primū demone
fidei lumen aspiciant: deinde
ad laudem dei tacentia prius
ora laxentur. ℟. Dixit rubē
fratribus suis Nunquid non
dixi vobis nolite peccare ī pu
erum z non audistis me. En
sanguis eius exq̄ritur. ℣. Me
rito hec patimur qr peccaui-
mus in fratrem nr̄m vidētes
angustiam anime eius dū de
precaretur nos z non audiui-
mus. Tu aūt. Lectio nona.
Quidam aūt ex eis dixerūt ī
beelzebub principe demonio
rum eijcit demonia. Non hoc
aliq̄ de turba sed pharisei ca-
lumniabantur z scribe sicut a-
lij euangeliste testantur. Tur-
bis quippe que minus erudi-
te videbantur domini semper
facta mirantibus illi contra
vel negare hec: vel que negare
nequiuerant sinistra interpre
tatiōe peruertere laborabant.
Tu. ℟. Salus nostra in ma
nu tua dn̄e respiciat super nos
misericordia tua. Ut securi s-
uiamus tibi. ℣. Uiuat ania
tua domine vt nō videamus
mortem neq; paruulos nr̄os
deficientes. Gl̄ia Ut. Repe
tatur ℟ pro Te deū. Ad lau
des anti. Fac benigne in bo-
na voluntate tua vt edificent̄
domine muri hierusalem. ōs.
Miserere cū ceteris. an̄ Do-
minus mihi adiutor est nō ti-
mebo q̄d faciat mihi homo.
An̄ Deus misereatur nostri z
benedicat nobis. An̄. Uim
virtutis sue oblitus est ignis
vt pueri tui liberarentur illesi
An̄. Sol et luna laudate de-
um quia exaltatum ē nomen
eius solius. Hymnus.
Claruz decus ieiunij mō
stratur orbi celitus quod chri
stus auctor omniū cibis di-
cauit abstinens Hoc moy-
ses charus deo legisq; lator fa
ctus ē hoc heliam p̄ aera cur-
ru leuauit igneo. Hinc da-
niel mysterium victor leonum
viderat p̄ hoc amicus intim⁹
sponsi iohannes claruit Nec
nos sequi dona deus exēpla p̄
simonie: tu robur auge menti-
um dans spiritale gaudium.
Presta pater p̄ filium vt sup̄
Hymnus hic nō mutat̄ vsq;

ad dñicam in passione nisi de sancto diceretur officiũ. Capitulum ⁊ col' vt in ves. Sup benedcũs añ. Dum fortis armatus custodit atrium suum in pace sunt omia que possidz si aũt fortior illo supueniẽs vicerit eum vniuersa arma eius auferet et spolia eius distribuet. Nulla suffragia. Ad pmã añ Fili tu sp. vt s̃ in pmis vesperis vsqz ad passionez dñi. Cetera sicut hucusqz. Ad tertiam añ Qui nõ colligit mecum dispergit ⁊ qui non ẽ mecum contra me est. R. et ꝟ. vt supra dominica in quadragesima. Ad sextam anti. Si in digito dei eicio demonia profecto venit in vos regnum dei. Ad nonam añ. Cum immũdus spiritus exierit ab homie ambulat p loca inaquosa querẽs reqez ⁊ nõ inueit Nota q̃ iste añe. dicũtur ad ho. p totã ebdomadã. In secũdis vesperis sup mag. añ Extollens q̃dã mulier vocem de turba dixit: beatus venter qui te portauit et vbera que suxisti. at ies⁹ dixit ei quinimo beati q̃ audiunt verbum dei ⁊ custodiũt illud. Cetera solito more. Feria secunda Inuit ⁊ noc. feri.

In illo tpe Scdm lucaz Dixerunt pharisei ad iesum Quanta facta audiuim⁹ in capharnaum fac ⁊ hic i patria tua Et reliqua. Omelia Refert superi⁹ lectõis eiusdẽ euangelista qz cum venissz iesus nazareth ⁊ in synagogis lectoris fũctus officio ab omnibus intento studio studiosaqz intentione auditus fuisset: omnesqz mirarentur in verb gratie que procedebãt de ore ipius ceperunt scribe et pharisei inuidentes dicere Nonne hic est filius ioseph fabri. Tu autem domine miserere nob. R. Merito hec patimur quia peccauimus in fratrem nostr videntes angustiam anie ei⁹ dum depcaretur nos ⁊ nõ audiuim⁹ Idcirco venit sup nos tribulatio. ꝟ. Dixit rubẽ fratribus suis nunquid non dixi vobis nolite peccare in puerũ ⁊ non audistis me Idcirco venit sup nos tribulatio. Le. ij.

Quorum quanta esset cecitas hinc liquido cognoscimus quia dominum quem in verbis factisqz mirabãtur ⁊ christum agnoscebant ob solã generis noticiam contemnunt: quia illum apud se genitum ⁊ per etatum tempora creuisse viderant. Unde et eum q̃ de virgine natus fuerat filiuz ioseph appellabant qui sponsus integerrime matris eius ⁊ baiulus ac nutrici⁹ fuerat ipsius: Tu autem domine miserere nostri. Deo gratias.

℟. Dixit ioseph vndecim fra
tribꝫ ego sum ioseph quē ven-
didistis ī egyptum: adhuc vi
uit pater noster senior de quo
dixeratis mihi Ite adducite
ad me vt possit viuere. ℣. Bi
enniū est em̄ ꝙ fames cepit es
se in terra adhuc restāt alij q̄n
q̄. Ite adducite. Lctō tertia
Et ait illis: Utiq̄ dicetis
mihi medice cura teipsum.
Quid aūt hoc vulgare cōti-
neret prouerbium apit cū sub
iungit quāta audiuimus fa-
cta in capharnaū fac ⁊ hic in
patria tua id est ī ciuitate tua
Patria enī vel ciuitas dñi na
zareth erat in qua ꝑm hoīem
assumptum ⁊ conceptus est et
nutritus est. Tu. ℟. Nuncia
uerunt iacob dicētes Joseph
filius tuus viuit: ⁊ ipe dñatur
in tota terra egypti quo audi-
to reuixit spūs eius et dixit.
Sufficit mihi vadam ⁊ vide
bo eum anteq̄ moriar. ℣. Cū
q̄ audisset iacob ꝙ filius eiꝰ
viueret quasi de graui somno
euigilans ait Sufficit. Glia.
Sufficit. Laudes feri. Ca.
Naaman princeps militie re
gis syrie erat vir magnus apd
dñm suum ⁊ honoratus. Per
illum enī dedit dominꝰ salutē
syrie Deo. Sup bened anti.
Amen dico vobis qr nemo ꝓ
pheta acceptꝰ est ī patria sua.
Cordibus nostris Collecta
qm̄s dñe gratiam tuā benig-
nus infunde: vt sicut ab escis
corpalibus abstinemꝰ: ita se-
sus quoq̄ nostros a noxijs re
trahamus excessibus Per d.
Subueniat nob Sup ꝓlm.
dñe misericordia tua vt ab im
minentibꝫ peccatoꝝ nr̄oꝝ pe-
riculis te mereamur protegē-
te saluari Ad tertiam ⁊ reli-
quas horas añ sicut heri. ℟.
Bonuz mihi dñe ꝙ hūiliasti
me. Bonum mihi lex oris tui
super milia auri et argenti. ℣.
Manus tue dñe fecerūt me ⁊
plasmauerūt me da mihi in-
tellectum vt discam mādata
tua Bonum mihi lex Gloria
Bonum mihi dñe. ℣. Dicet
dño. Ad sextam ℟. Seruus
tuus ego sū da mihi intellcm̄
dñe. ℣. Ut discam mandata
tua Da mihi Gl'a Seruꝰ. ℣.
Ipe libera Ad nonā ℟. De
clara sup nos deus Tuā mi-
sericordiam. ℣. Declaratō ser
monū tuoꝝ dat intellcm̄ dñe.
Tuam Gl'a Declara. ℣. Sca
pulis. Sic dicētur ℟. ad ho-
ras feriatis diebꝫ vsq̄ ad pas
sionem dñi. Sup mag. anti.
Jesus aūt transiens ꝑ mediū
illorum ibat. Feria tertia ⁊ ꝑ
reliquas ferias Inuitat ⁊ no
ctur. ⁊ lau. feriales Le. prima
Joseph cum sedecim es-
set annorū pascebat gre-
gē cū frībꝫ suis adhuc puer. et
erat cū filijs bale et zelphe vx

orũ p̃ris sui. accusauitq; frēs suos apd̃ p̃rem crimine pessimo Israēl diligebat ioseph super oēs filios eo q̃ i senectute gēuisset eū. fecitq; ei tūicā polimitam Tu. R̄. de hystoria Videntes ioseph. Lectio secūda Uidentes autē fratres eius q̃ a patre plus cunctis filijs amaretur oderant eū: nec poterant ei quicq; pacifice loqui: Accidit q̃z vt visum somniū referret fratribꝫ suis que causa maioris odij seminariū fuit. Tu autē dñe. Lectō tertia Dixit ioseph fratribꝫ suis: audite somnium meum qd̃ vidi Putabam nos ligare manipulos in agro & quasi consurgere manipulum meum & stare: vestros q̃z manipulos circūstantes adorare manipulum meum. Responderunt fratres eius. Nunquid rex noster erīs. aut̄ subij ciemur ditioni tue. Hec ergo causa somniorū atq; sermonum inuidie et odij fomitem ministrauit Tu aūt Mulier quedam clamabat ad heliseum p̃phetam dicens: seruus tuus vir meus mortuus est et tu nosti: q̃z seruus tuus fuit timens deum. Deo gratias. Sup benedc̃ añ Ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo in medio eorum sum dicit dñs Col. Exaudi nos omp̃s & miserere eorꝫ deus: & continentie sa-lutaris propicius nobis: dōa concede Per dñm. Sup p̃ces Oua nos dñe p̃tectōe defende & ab oī semp iniquitate custodi. Cetera vt heri. Sup mag. añ. Non dico tibi petre dimittēdo septies sed vsq; septuagiessepties Feria quarta In illo tpe: Scōm mat. Accesserūt ad iesū phariseī dicentes Quare discipuli tui transgrediūtur traditiones seniorum Et reł. Omlia Quia dei lectionis eiusdem filius p̃ salute hominum i mūdum veneratꝰ ideo loca singlacitis gressibꝫ p̃currebat vt omnibus prodesset vniuersis succurreret. postremo cunctorum in commune saluti consuleret Denicq; vt superius Lcō. y. euangelista loquitur venit cū discipulis suis dominꝰ in terram gerazenorum vt illis q̃q; optatum leuamen sua visitatione conferret. Ibi quoq; pharisei iusticie inimici eū p̃secuti sunt non studio discende veritatis. sed causa struēde falsitatis. Tu aūt. Lectō tertia. Nam sicut lectum est Accesserunt ad iesum phariseī dicētes Quare discipuli tui transgrediuntur p̃cepta seniorum. Non enī lauant manus suas cum panem manducant c̃p̃ vera est confessio domini qua

superius deuz patrem laudãs
dixerat: Adscondisti hec a sa
pientibus et prudentib⁹ ⁊ re-
uelasti ea paruulis Tu autẽ.
Nec dicit dñs deus Capi.
Honora patrem tuum ⁊ ma-
trem tuam vt sis longeuus su
per terram quam domin⁹ ds
tuus dabit tibi. Deo. Super
bened. añ. Audite et intelligi
te traditiones quas domin⁹
dedit vobis. Collecta.
Presta nobis qũs dñe vt sa
lutaribus ieiunijs eruditi: a
noxijs quoqz vitijs abstinen
tes propiciationem tuam fa-
cilius impetremus Per Su
Concede qm̃s per populum
omp̃s deus vt qui ꝓtectõnis
tue gratiam querimus libera
ti a malis om̃ibus secura tibi
mente seruiamus. Sup mag
nificat añ. Om̃is plantatio
quã nõ plãtauit pater meus
celestis eradicabitur dicit do
minus. Feria quinta Lcõ i.
Aliud quoqz vidit som-
nium quod narrans fra
tribus ait Vidi ꝑ somnium
quasi solem et lunam ⁊ stellas
vndecim adorare me. Quod
cum patri suo et fratrib⁹ retu-
lisset increpauit eum pr̃ suus
⁊ dixit: quid sibi vult hoc som
nium quod vidisti. Nũ ego ⁊
mr̃ tua ⁊ frẽs tui adorabim⁹
te sup terrã Tu aũt. Lectõ ij.
Inuidebant ei igitur frẽs sui
pater vero rem tacitus consi-
derabat. Cunqz fratres illi⁹
in pascendis gregibus patris
morarentur in sychem Dixit
ad eum israel Fratres tui pa-
scunt oues in sychimis: veni
mittam te ad eos Quo respõ
dente presto sum ait Vade ⁊
vide si cũcta ꝓspera sint erga
fratres tuos ⁊ pecora ⁊ renũ-
cia mihi quid agatur Tu au.
Missus de valle Lectõ iij.
hebron venit in sychem. In-
uenitqz eum vir errantem in
agro: ⁊ interrogauit quid q̃re
ret. At ille rñdit Fratres me-
os quero indica mihi vbi pa-
scant greges. Dixitqz ei vir.
Recesserũt de loco isto Audi
ui autẽ eos dicentes Eamus
in dothaim. Tu aũt domine.
Nec dicit dñs exercitu Ca.
um ds israel: Bonas facite vi
as vestras ⁊ studia vestra: et
habitabo vobiscũ in loco isto
Deo. Sup bened añ. Cũ sol
aũt occidisset om̃es qui habe
bant infirmos varijs languo
rib⁹ ducebant illos ad iesum
Concede Collcã ⁊ curabant
qm̃s op̃s ds: vt ieiunioꝝ nob
scã deuotio ⁊ purificationẽ tri
buat ⁊ maiestati tue nos red-
dat acceptos Per. Sup ꝓpl̃z
Subiectũ tibi populũ qm̃s
dñe ꝓpiciatio celestis amplifi
cet ⁊ tuis sp̃ faciat seruire man
datis. Sup mag. Om̃es q̃

habebant infirmos varijs lā
guoribus ducebāt illos ad ie
sum ⁊ curabant. Fe.vi.S.io.
In illo tpe Venit iesus
in ciuitatez samaritano
rū que vocatur sychem iuxta
predium qd dedit iacob filio
suo. Et rel. Omelia lec. eius.
Venit ergo dñs in ciuitatez
samaritanoꝝ vt illis quoqz in
transitu doctrine sue benefici
um imptiret. Ad prediū vero
quod dedit iacob filio suo io-
seph accessit vt se ostenderet il
lum esse quē sanctus ioseph p̄
figurauerat: quem sol ⁊ luna
venerantur: ⁊ cui astra omnia
famulant. Quem fratres im
pij iudei videlicz iniusto odio
persequebant Tu aūt. Le.ij.
Sedit sup fontē qz ibi noue-
rat venturam mulierem quā
crediturā ante secula prescie-
bat Unde sequit Venit mu
lier samaritana haurire aquā
dicit ei iesus Da mihi bibere
Tu autem dñe. Lectō tertia
Quid est ꝙ dñs a muliere sa
maritana potum exposcit i se
sequentibꝫ affluentiam spiri-
talis fontis in se credentibus
se daturum promisit. Sz sitie
bat non tam aquam q̄ mlie-
ris salutem et fidem. Deniqz
qualis sit sitis dñi ex conseq̄n
tibus claret vbi dicit Meus
cibus ē vt faciam voluntatez
patris mei Qualis ergo cibꝫ
est talis et potus. Tu. Cap.
Domie deus exaudi clamo
rem populi huius ⁊ aperi eis
thesaurum tuum fontez aque
viue: vt satiati cesset murmu-
ratio eorum Deo grās. Sup
per bened. añ Domine vt vi-
deo propheta es tu patres no
stri in monte hoc adorauerūt
Ieiunia nostra quesumꝰ Col.
dñe benigno fauore ꝓsequere:
vt sicut ab alimentis abstine
mus in corpe: ita vitijs ieiu-
nemus in mente Per domiñ.
Presta qm̄s Sup populuz
omp̄s deus: vt qui in tua pro
tectione confidimꝰ cūcta nob
aduersantia te adiuuante vin
camus. Sup mag. añ Veri
adoratores adorabūt patrez
in spiritu et veritate. Sabbo
Perrexit itaqz Lectio.I.
Joseph post fratres su-
os ⁊ inuenit eos i Dothaym
Qui cum vidissent eum ꝓcul
anteq̄z accederet ad eos cogi-
tauerunt illum occidere ⁊ mu
tuo loquebantur Ecce somni
ator venit Venite occidamꝰ
eum ⁊ mittamus in cisternam
veterem. dicemusqz Fera pes
sima deuorauit eum: ⁊ tūc ap
parebit quid illi prosint som-
nia sua. Tu autem domīe mi
serere nobis. Lectio Secūda.
Audiens aūt hec ruben ni-
tebatur liberare eum de ma-
nibus eorum ⁊ dicebat. Non

interficiamus animam eius:
nec effundamus sanguinem:
sed proijcite eum in cisternaz
veterem que est in solitudine:
manusqꝫ vestras seruate inno-
xias. Hoc aũt dicebat volẽs
eripe eũ de manibꝫ eorũ ⁊ red
dere patri suo. Tu. Lectio iij
Confestim igitur vt peruẽit
ad fratres suos nudauerũt eũ
tunica talari et polimita: mise
runtqꝫ eũ in cisternã veterem
que non habebat aquam Et
sedentes vt comederẽt panez
viderunt bismaelitas viato-
res venire de galaad ⁊ came-
los eorum portantes aroma-
ta et resinam ⁊ stacten i egip-
tum. Dixit ergo iudas fratri-
bus suis Quid ꝓdest nobis
si occiderimus fratrem nr̃m ⁊
celauerimus sanguinem ip̃i⁹
Melius est vt venũdetur hys
maelitis ⁊ manus nostre non
polluantur: Frater em̃ ⁊ caro
nostra est Tu autẽ. Capl̃m.
Deus eterne qui abscondito
rum es cognitor ⁊ nosti om̃ia
anteqũ fiant: tu scis qm̃ falsuz
testimonium tulerũt cõtra me
Deo gratias Sup bñd. añ.
Inclinauit se ies⁹ scribebat in
terra Si quis sine peccato est
mittat in eam lapidem. Col
Presta qm̃s omp̃s deus: vt
qui se affligendo carne ab ali
mentis abstinent sectando iu
sticiam a culpa ieiunent Per

Pretende dñe Sup populũ
fidelibus tuis dexteram cele-
stis auxilij: vt et te toto corde
perquirant: ⁊ que digne postu
lant consequi mereantur Per
Dñica quarta in quadragesi
ma ad vesperas. p̃s Benedi-
ctus cum ceteris. Capitulũ.
Fratres: Scriptum est qm̃
abraam duo filios habuit v-
num de ancilla: vnum de libe
ra: sed qui de ancilla s̃m car-
nem natus est: qui autem de
libera ꝑ repromissionem: que
sunt per allegoriam dicta D.
℟. Audi israel precepta dñi:
⁊ ea in corde tuo quasi i libro
scribe Et dabo tibi terrã fluẽ
tem lac ⁊ mel. ℣. Israel si me
audieris non erit in te de⁹ re-
cens neqꝫ adorabis deũ alie-
nũ. Et Gl̃ia Et. Sup mag.
añ. Nemo te cõdemnauit mu
lier: nemo dñe nec ego te cõdẽ
nabo iam amplius noli pec-
Concede q̃s Collecta. care
omp̃s deus: vt qui ex merito
nostre actionis affligimur tue
gratie consolatione respirem⁹
Per. Nulla suffragia. Ad ma
tutinas Inuitat. Popul⁹ do
mini ⁊ oues pascue eius Ve-
nite adoremus eum. p̃s Ve-
nite. In p̃mo noctur. ã. Amẽ
dico vob̃ q̃ nemo ꝓpheta ac-
ceptus est in patria sua. psal.
dñical. noc. añ. Ubi duo vel
tres congregati fuerint in no

mine meo in medio eorum sū dicat dñs. añ. Non lotis manibus manducare nō coinq; nat hominē. Sermo bti iohānis episcopi. Lectio Prima. STabat moyses ī monte non armis sed pcib; pugnaturus Stabat extens ad celum manib; deuoto orās affectu non de terra sed de celo auxiliū postulabat. Pugnat cū hostib; absens cū externis sine bello decertat: vt quē loci diuersitas ab inimicis seiūxerat orationis effectus: bellatorem pītem hostib; exhiberet. Tu. ℟. Locutus est dominꝰ ad moysen dicens: descende ī egyptum dic pharaoni vt dimittat populum meū. Induratum est cor pharaonis non vult dimittere populū meum nisi in manu forti. ℣. Videns vidi afflictionem popli mei ī egypto et gemitum eiꝰ audiui z descendi liberare eū Indu. Exit moyse orāte Lectō scōa pugna occulta sed manifesta victoria Latēter dimicat z euidenter deuicit. Solus orat vt multi saluēt. Stabat moyses in monte iam primus celorsam vicinus syderibus: et quanto eū sublimitas mōtis extulerat tanto oratio deo prīmum exhibebat Tu aūt. ℟. Stetit moyses coram pharaone z dixit Hec dicit dominꝰ dimitte populū meum vt sacrificet mihi ī deserto. ℣. Dominus deꝰ hebreoꝝ misit me ad te vt dicam tibi Hec dic. Exit moyse orāte Lectō tertia victoria cessante mestícia Potentior hostiꝫ efficitur iusti corpore fatigato. Desini israel vicere moyse desistente in prece vt dum diuersa populis exhibentur: orationis nobis potēcia monstraretur Tu autē. ℟. Cantemus dño gloriose enī honorificatus est equū z ascēsorem piecit ī mare. Adiutor z protector factus ē mihi dñs ī salutem. ℣. Currus pharaonis et exercitum eius proiecit in mare Ad Gla Ad. In secundo nocturno añ. Detinebant turbe iesum ne discederet ab eis quib; ille dixit qz z alijs ciuitatibus oportet me euangelisare regnum dei. Añ Aqua quam ego dedero qui biberit ex ea non sitiet vltra. anti. Deus cibus est vt faciam voluntatem patris mei. ℣. Cadent a latere. Lectō iiij Deniq; tamdiu ista diuersitas valuit quādiu iugis oratio defuit Perseuerante prece perseuerans victoria roborat Jam geritur pugna cum hostis: amalech precib; debellatur Cōmendatur hebreoꝝ populus deo quem hostilis īmanitas puocarat ad bellū

Tu. ℟. In mari via tua ⁊ se
mite tue ī aqui s multis De-
duxisti sicut oues populū tuū
in manu moysi ⁊ aarō: ℣. Il
luxerunt choruscatōes tue or
bi terre cōmota est ⁊ cōtremu
it terra. Dedux. Lectō q̄nta.
Oratio in vltionem inimici
dirigitur cuius scelera iam in
teritum prouocabant ne dum
moysi oratio circa victorie ef
fectus minus valeret inimici
virtus in populum dei poten
tior esset non iam celeste sz hu
manum certamen ab om̄ib
putaretur. Tu aūt: ℟. Ecce
mitto angelum meum qui p̄-
cedet te ⁊ custodiat semp obs
ua ⁊ audi vocem meam: ⁊ ini
micus ero inimicis tuis ⁊ af-
fligentes te affligam. Et p̄ce-
det te angelus meus. ℣. Isrl
si me audieris non erit ī te ds
recens neqz adorabis deum
alienum. ego enī domin⁹. Et
Quis em̄ iustorū Lectio vi.
non orando pugnauit q̄s non
hostem orando deuicit. orati
onibus Danieli visa pandū-
tur: sopiunt flamme fere ebete
scunt: cadunt hostes inimici
vincuntur Tu. ℟. Qui per
sequebantur populum tuum
domine dimersisti eos in pro
fundum Et in columna nub
ductor eoꝝ fuisti dñe. ℣. Ex
clamauerūt filij israel ī angu-
stia sua ad dñz ⁊ misit eis sal
uatorem. Et Gl'ia Et. In ter
tio nocturno añ De quīqz pa
nibus et duobus piscibus sa
tiauit dñs quinqz milia ho-
minum. añ. Satiauit domi
nus quinqz milia hominum
de quinqz panibus ⁊ duobus
piscibus. añ. Cum vidissent
turbe signum quod fecerat ie
sus dicebant vere hic est pro-
pheta qui venit in mundum.
℣. Clamabit. Scdm Johā.
In illo tempe Abijt ie-
sus trāsmare galilee qd
est tyberiadis Et reliqua.
Omelia venerabilis bede p̄.
Qui signa et miracula do-
mini ac saluatoris nostri recte
cum legunt vel audiunt acci-
piūt non tā in his quid foris
stupeant attendūt q̄z quid ho
rum exemplo ip̄i intus agere
quod in his mysticum perpē-
dere debeant inspiciunt. Tu.
℟. Moyses famulus domi-
ni ieiunauit quadraginta die
bus ⁊ quadraginta noctibus
Ut legem dñi mereretur acci
pere. ℣. Ascendit moyses ad
montem synai. Ut. Lcō viij
Ecce enī ꝓpinquante pascha
die festo iudeorum sequentem
se multitudinem domin⁹ ver
bo salutis pariter ⁊ opere cu-
rationis erigebat. Nam sicut
alius euangelista scribit loq̄-
batur illis de regno dei ⁊ eos
qui cura indigebant sanabat

Eademq; doctrina ⁊ sanatio
ne cōpleta paucis de cibarijs
abundantissime refecit. Tu
autem domine miserere nob
℟. Splendida facta est faci
es moysi dum respiceret in eū
dominus Uidentes seniores
claritatem vultus eius admi
rātes timuerūt valde. ℣. De
scēdit moises de mōte portās
duas tabulas lapideas ī ma
nibus suis scriptas vtrasq; di
gito dei. Uidentes. Lcto ix.
Et nos ergo fratres charissi
mi huius exemplo facti pro
pinquante pasca die festo no
stre redemptiōis adiūcta fra
trum caterua dominum toto
corde sequamur quo actionū
itinere ingressus sit diligentis
sime contemplemur vt vesti
gia ei⁹ sequi mereamur. Qui
enī dicit se in ipso manere de
bet sicut ille ambulauit: ⁊ ipe
ambulare Tu autem domine
miser̄ nobis D. ℟. Audi isra
el vt supra in vesperis. ⁊ repe
titur pro Te deum. Ad lau
des anti. Tunc acceptab̄ sa
crificium iusticie si auerteris
faciem tuam a peccatis meis
Añ Bonum est sperare ī dño
q̄ sperare in principibus. añ
Benedicat nos deus ds no
ster: benedicat nos ds. Añs.
Potens es dñe eripe nos de
manu mortis libera nos de⁹
noster. añ. Reges terre ⁊ oīns
populi laudate deum. Cap
⁊ collecta vt s in vesperis. ℣.
Domine refugium Sup be
nedictus añ Cum subleuassz
oculos iesus ⁊ vidisset maxi
mam multitudinem veniētez
ad se dixit ad philippum: vn
de ememus panes vt mandu
cent hi: ipe enī sciebat quid es
set facturus Ad tertiam añ.
De quinq; panib⁹ vt s Ad
sextam añ Satiauit vt supra
Ad nonam añ Cum vidissz
vt supra Per totam ebdoma
dam ℟ et ℣ vt supra dñica in
quadragesima In secūdis ve
speris psalmus Dixit cū cete
ris Sup Mag. añ Illi ergo
homines cuz vidissent quod
fecerat signum dicebant quia
hic est vere propheta qui ven
turus est ī mundum Feria ij.
Inuitatorium nocturnus et
laudes feriales Scdm iohā:
In illo tempore: Prope
erat pascha iudeorum ⁊
ascendit iesus hierosolymam
Et reliqua Omelia lectōnis
Quod dominus eiusdem.
appropinquante pascha hiero
solymam ascendit nobis pro
fecto exemplum dedit quan
ta cura et studio diuinis sub
di debeamus imperijs. Tu
autem domine miserere nobis
Deo gratias ℟ Attēdite po
pule meus legē meā Inclina
te aurē vr̄am ī verba oris mei

℣. Aperiam in parabolis os meum loquar ꝓpositiones ab initio seculi Inclinate. Le. ij. Si em̄ ille qui erat dei filius i infirmitate nostre carnis apparens decreta legis a se date implebat: solennitates legitimas cum ceteris hominibus frequentando quid nobis q̄ serui sumus agendum est q̄nto studio et hec z alie festiuitates z bonis operibus sūt p̄ueniende z digna reuerentia cuz venerint celebrande. Tu autē ℟. Vos qui transituri estis iordanem edificate altare domino de lapidib⁹ quos ferruz non tetigit. Et offerte sup illō holocaustum z hostias pacificas deo vestro. ℣. Cumqz intraueritis terram quā dñs daturus est vobis edificate altare domino Et offer. Lectō iij Et inuenit in templo vendētes oues et boues z colūbas z numularios sedentes. Et cum fecisset quasi flagellum ō resticulis oms eiecit de tēplo Oues quoqz z boues z numulariop effudit es z mensas subuertit. Non est putanduz q̄ hec venalia in ipo templo fierent sed potius in porticib⁹ quibus ip̄m templum cingebatur Tu. ℟. Sicut fui cuz moyse ita ero tecum dicit dñs Confortare et esto robust⁹ introduces pp̄lm meū i trā lacte et melle manantē. ℣. Oñm tecum est dominus deus tuus: in oīb⁹ ad quecunqz perrexeris. Confor. Elia Conforta. Audiuit oīs israel Capi. iudicium quod iudicassz rex z timuerunt regem videntes sapientiaz dei esse in illo ad faciendum iudicium Deo gra. Super benedicamus Afferte ista hinc dicit dñs z nolite facere domum patris mei domū negocia Oratio Deus qui tribulationis omp̄s ds: vt observatōnes sacras annua deuotōe recolentes z corpe tibi placeamus et mente. p. Super populum. Oēpcationem nram quesumus dñe benignus exaudi: et quibus supplicādi p̄stas affectum tribue defensionis auxilium Per Super magnificat Soluite templum hoc dicit dominus z post triduum reedificabo illud: hoc aūt dicebat de templo corporis sui Feria tertia Lō prima

Hec sunt nomia filiorum israhel qui ingressi sunt in egyptum cum iacob Singuli cum domib⁹ suis introierunt Rubē Symeon: Leui: Judas: yssachar: zabulon z beniamin: dā z neptalim: gad et aser Erāt igitur oīes anime eorū q̄ ingressi sūt de femore iacob sexaginta Tu autem domine ℟ Sicut fui vt supra Lō

Ioseph aũt i egipto erat. quo mortuo ⁊ vniuersis fratribꝫ eius omniq̃ cognatõne sua filij israel creuerũt ⁊ quasi germinantes multiplicati sũt ac roborati nimis impleuerũt terram. Tu. ℟. Popule meus quid feci tibi aut quid molestus fui tibi responde mihi q̃niã ego eduxi vos de t̃ra egipti ⁊ de domo seruitutis q̃draginta annos in heremo Mãna plui vobis: ⁊ obliti estꝫ me dicit dñs. ℣. Adduxi vos ꝑ desertum quadraginta ãnos i heremo ego dñs Mã. L. iij Surrexit interea rex nouꝰ sup egiptuꝫ qui ignorabat ioseph Et ait ad populũ suuꝫ. Ecce populus filiorum israel multus ⁊ fortior nobis est. Veni te sapienter opprimamus euꝫ ne forte multiplicetur: ⁊ si ingruerit contra nos bellũ addatur inimicis nostris: expugnatisq̃ nobis egrediat̃ d̃ terra. Tu. ℟. Adduxi vos per desertũ q̃dragita ãnos. ego dñs nõ sũt attrita vestimenta vestra. Manna de celo plui vobis ⁊ obliti estis me dicit dominus. ℣. Popule meus q̃d feci aut q̃d molestus fui tibi: rñde mihi qm̃ ego eduxi vos de terra egypti Manna Gl'a Manna. Laudes fer̃. Cap̃ Placatus est dñs ne faceret malum quod locutus fuerat aduersus populũ suũ ⁊ misertus est populo suo dñs d̃s noster Deo grãs. Sup bñd. añ Quid me queritis interficere hominẽ qui vera locutus suꝫ Sacre nobis qũs Col. vob̃ dñe obseruatõis ieiunia ⁊ pie conuersatõis augmentum: et tue ꝓpiciationis continuũ prestens auxiliũ Per Sup poplꝫ Miserere dñe populo tuo: et continuis tribulatõibꝫ laborantem ꝓpicius respirare concede. Sup Mag. añ. Vnuꝫ opus feci ⁊ admiramini q̃ totum hoiem sanũ feci i sabbato. Feria secũda. S. Johem.

In illo tpe: Preteriẽs iesus vidit hominẽ cecuꝫ a natiuitate Et reliq̃. Omlia Venerat dei filiꝰ lcõis eius. ad solẽnitatez scenophagie et nouissimo die hmõi festiuitatis stãs i templo docebat populum qui ad diem festũ confluxerat: redarguebat iudeos infideles vt mysterijs diuinitatis sue instrueret fideles. T ℟ de histo. Locutus ẽ dñs. Sed miseri ⁊ totius Lcõ. ij. boni inimici iudei verba illiꝰ ferre non valẽtes ad lapides confugerũt querẽtes obruere quẽ nõ poterãt intelligere. ip se hinc transiẽs ꝑ mediũ illoꝝ ibat. necdum quippe venerat hora eius quam p̃finierat passioni q̃ nõ in scenophagia sꝫ

In pasca pati disposuerat Tu autē domine. Lcō secūda.
Preteriens ergo dominus sicut nūc euangelista loquitur: Vidit hominem cecum a natiuitate: hoc est cecum natuz quem mater ex tenebris vteri pfuderat in noctem mundi. Vidit inquit eum id est misertus est illius. Videre em̄ eius misereri est. Tu aūt dñe mise.
Nec dicit dñs ds Capitl'm
Lauamini mundi estote: auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis: quiescite agere peruerse: discite bñ facere Deo gratias. Sup bñ dic. añ. Rabbi quis peccauit homo iste q̄ cecus natus ē: respondit iesus ⁊ dixit: neq̄ hic peccauit neq̄ parentes eius sz vt manifestent̄ opa dei in illo
Deus qui ⁊ iustis Collecta
premia meritoꝝ: ⁊ peccatoribus p ieiunium veniā prebes miserre supplicibus tuis vt reatus nostri confessio indulgētiam valeat percipere delictorū. Per dominū. Sup ppl'm
Pateant aures misericordie tue dñe precib⁹ supplicantiuz ⁊ vt petentibus desiderata cōcedas: fac ea que tibi placita sunt postulare. Sup mag. añ
Ille homo qui dicitur iesus lutum fecit ex sputo: ⁊ liniuit oculos meos ⁊ modo video.
Feria quinta noc. feri. Lcō I

Preposuit itaq̄ eis magistros operum vt affligerent eos oneribꝫ. Edificauerunt q̄ vrbes tabernaculorum Pharaoni Phiton ⁊ Ramasses quantoq̄ opprimebāt eos tantomagis multiplicabantur ⁊ crescebant. Oderāt q̄ filios israel egiptij ⁊ affligebant illudentes ⁊ inuidentes eis atq̄ ad amaritudinem pducebant vitam eoꝝ operib⁹ duris luti et lateris: omniq̄ famulatu quo in terre operib⁹ premebantur. Tu aūt. Lcō ij
Dixit aūt rex egipti obstetricibus hebreorum Quaꝝ vna vocabatur Sephora: altera Phua: precipiens eis Quando obstetricabitis hebreas ⁊ partus tempus aduenerit si masculus fuerit interficite eū si femina reseruate. Tu autem
Timuerunt autē Lectio. iij
obstetrices deum ⁊ non fecerūt iuxta preceptum regis egipti sed conseruabant mares. q̄bus accersitis ad se rex ait: q̄d nam est hoc quod facere voluistis vt pueros seruaret⁹ Que respōderunt Non sunt hebree sicut egyptie mulieres: Ipse enim obstetricandi habēt sciētiam: ⁊ priusq̄ veniamus ad eas pariunt. Tu autem domine miserere nobis. Capl'm
Ingressus helise⁹ domū clausit ostium super se ⁊ sup puerū

ꝛ orauit ad dominum. Deo. Super benedic. añ. Propheta magnus surrexit in nob: et quia deus visitauit plebē suā Presta quesumus Collectā omp̄s deus: vt quos ieiunia votiua castigāt: ip̄a quoq; deuotio sancta letificet vt terrenis affectibus mitigatis facilius celestia capiamus Per d. Populi tui deus Sup̄ ꝓplm̄ institutor ꝛ rector peccata q̄bus impugnatur expelle: vt sp̄ tibi sit placitus: ꝛ tuo munimine sit securus. Sup̄ mag. añ. Accepit autem omnes timor ꝛ magnificabant deuz dicentes quia propheta magn⁹ surrexit in nobis: ꝛ qꝛ deus visitauit plebem suam. Feria sexta Scd̄m Johannez.

In illo tempore: Erat q̄dam languens lazarus a bethania d̄ castello marie ꝛ marthe sororum eius Et reliqua: Omelia lectionis eiusdem.

Inter omnia miracula que d̄i filius vt suam panderet diuinitatem operatus est supeminet hoc et quasi quendam obtinet principatum quod circa lazarum fecit. Tu aūt. Le. ij.

Et quidem singula eius opera ammiratione dignissima sunt. Quis em̄ nō venerabiliter admiretur ꝙ claudi rectis gressibus incesserunt ꝙ mutis linguarum claustra ꝙ cecoruz diu clausa lumina tactu sacre manus ei⁹ reserata sūt. Quis hec ꝛ alia plurima considerās non diuinam potentiā stupēs admiretur Tu aūt. Lcō. iij.

Sed hec om̄ia parua ad ingentem christi maiestatem videbantur nisi amicus eius lazarus moreretur Quem idcirco mori permisit vt eum nouo ꝛ seculis o m̄ib⁹ admirādo ordine resuscitādo sese vite mortisq; dn̄m esse declararet. Tu Exaudiuit dn̄s vocē Cap̄. helye ꝛ reuersa ē ania pueri intra eū ꝛ reuixit. Sup̄ bn̄d añ Lazarus amicus nr̄ dormit: eamus ꝛ a somno suscitemus Deus qui ineffabi Col. eū libus mūdū renouas sacr̄is: p̄sta q̄s vt eccl̄a tua et̄nis ꝓficiat institutis ꝛ tp̄alib⁹ non destituat̄ auxilijs P. Sup̄ ꝓplz

Presta q̄s op̄s d̄s vt q̄ infirmitatis nostre conscij de tua pietate cōfidimus sub tua sp̄ ꝓtectōe gaudeamus. Super mag. añ. Dn̄e si hic fuisses lazarus nō eēt mortuus: ecce iā fetet quadriduanus ī monumento. Sabbato Lectō pria

Bene ergo fecit domin⁹ obstetricibus: et creuit populus confortatusq; est nimis. Et quia timuerunt obstetrices deum edificauit eis domos: Precepit ergo pharao omni populo suo dicens.

Quicquid masculini sex⁹ na-
tum fuerit in flumē ꝓiicite: q̄c
quid feminini reseruate. Tu.
Egressus est post Lectō scda
hec vir d̄ domo leui ⁊ accepit
vxorem stirpis sue que ꝯcepit
⁊ peperit filiū: ⁊ videns eū ele
gantē abscondit trib⁹ mēsib⁹.
Cunq̄ iam celare non posset:
sumpsit fiscellam scirpeam et
liniuit eam bitumine ac pice:
posuitq̄ intus infantulum ⁊
exposuit eū ī charecto ripe flu
minis stante ꝓcul sorore eius
⁊ considerante euentū rei Tu
antem domine. Lectio. iij.
Ecce autē descendebat filia
pharaonis vt lauaretur in flu
mine: ⁊ puelle eius gradiebā-
tur ꝑ crepidinem aluei. Que
cum vidisset fyscellam ī papy
rione misit vnam e famulab⁹
suis ⁊ allatam aperiens: cer-
nensq̄ in ea paruulū vagientē
miserta eius ait. De infanti-
bus hebreorum est hic. Tu.
Laudate celi ⁊ exultet Cap̄
terra: iubilate montes laudez
quia cōsolatus ē dn̄s populū
suū: ⁊ pauperū suoꝝ miseretur
Deo grās. Sup bened̄ anti.
Ego sū qui testimonium ꝑhi
beo de meipso ⁊ testimonium
perhibet de me q̄ misit me pr̄
Fiat qūs dn̄e ꝑ grām Col.
tuā fructuosus nostre deuoti-
nis affectus: qꝛ tūc nob̄ ꝓde-
rūt suscepta ieiunia si tue sint
placita pietati Per. Sup pe
Deus qui sperantib⁹ pulum
in te misereri potius eligis q̄
irasci: da nob̄ digne flere ma-
la que fecimus: vt consolatōis
tue grām inuenire valeamus
Dn̄ica in passione In ves. ps
Benedictus. cū ceteris ⁊ sir-
Christus is anti. Caplm
assistens pontifex futuroꝝ bo
norum ꝑamplius ⁊ ꝑfectius
tabernaculum nō manufctm̄
id ē nō huius creationis neq̄
ꝑ sanguinem hyrcoruz aut vi
tulorum sed ꝑ propriū sangui
nem introiuit semel ī scā eter-
na redemptōe inuenta. Deo:
℟ Circūdederūt me viri mē
daces sine causa flagellis ceci
derūt me Sed tu dn̄e defēsor
vindica me. ℣ Qm̄ tribula
tio ꝓxima est ⁊ non est q̄ adiu
uet. Sed. Gloria nō dicitur.
Sed loco Gloria repetit ℟.
Et nota q Gloria solum ad
p̄s dicitur ⁊ nō ad ℟: neq̄ in
matutinis neq̄ in horis ⁊ sep̄
loco gloria repetitur ℟. hym.
Vexilla regis prodeunt:
fulget crucis mysteriuz
quo carne carnis conditor su
spēsus est patibulo Quo vul
neratus insuper mucrone di-
ro lancee: vt nos lauaret cri-
mine manauit vnda sanguie.
Impleta sunt que concinit da
uid fidelis carmine dicendo
natiōib⁹ regnauit a ligno de⁹

Arbor decora et fulgida or-
nata regis purpura electa dig
no stipite taꝫ sancta membra
tāgere. Beata cuius brachi
is secli pependit p̄cium state-
ra facta ē corpi predamq; tu-
lit tartari. O crux aue spes v
nica hoc passionis tpe: auge
pijs iusticiam reisq; dona ve-
niam. Te sūma deus trini-
tas collaudet om̄is spiritus:
quos ꝑ crucis mysterium sal
uas rege per secula. Amen. ℣.
Eripe me domine ab homīe
malo A viro iniquo eripe me
Hymnus iste et ℣. dicuntur
vsq; ad cenam dñi. Sup mag
nifi. añ. Ego sū lux mundi. q̄
sequitur me nō ambulat in te
nebris sed habebit lumē vite
Quesumus Col. dicit dñs.
omp̄s deus familiam tuā pro
picius respice: vt te largiēte re
gatur in corpe: ꝛ te seruante cu
stodiatnr in mente Per dñm
Ad compl. sup p̄s añ. Vul-
pes foueas habent ꝛ volucres
celi nidos filius aūt hoīs nō
hꝫ vbi caput suū recliet Hym
nus capl'm. ℣. Preces Coll.
sic̄ huc vsq;. Sup nūc dimit.
Sabbato. Feria secūda quar
ta et sexta añ. Alpha et o om
niū salus ꝛ virtus ad te diri-
gimus corda nostra: vt h̄ tem
pore passionis des nobis iter
correctionis ꝛ non despicias
tuum opus seruare ꝑ quo sub
isti mortem in cruce: sꝫ fac nos
purgatos ab omni crimine te
cum resurgere quos mercatus
es tuo precioso sanguine. Do
minica Feria tercia et quinta
añ. Rogabo patrē meū vt ñ
deficiat fides tua Petre. Ita
seruatur i ecclesia maiore ma
guntiñ. Alique ecclesie nō ha
bent anti. Alpha vt s̄. que le
gunt anti. Rogabo vt s̄. sin-
gulis noctib. Sic dicet̄ com
pletorium vsq; ad cenam dñi
In matutinis Inuitat̄. Ho-
die si vocem dñi audieritꝫ no
lite obdurare corda vestra. p̄s
Venite exultemus dño: iubi-
lemus deo sine Gloria patri.
Et ideo post primum ℣. repe
titur ps Inuitato. post scd̄m
totum: et ita s̄m ordinē. In p̄
mo noctur. añ. Soluite tem-
plum hoc dicit dñs ꝛ post tri
duū reedificabo illud. hoc au
tem dicebat de templo corpo
ris sui. p̄s noc. dñicalis Añ.
Et me scitis ꝛ vnde sim scitꝫ
ꝛ a meipso non veni sed pater
meus misit me. añ. Nemo in
eum misit manum: qꝛ nondū
venerat hora eius. ℣. Domīe
deus meus in te speraui Sal
uum me fac ex om̄ib; persequē
tibus me. Sermo beati Jo.
Magnum episcopi Le. I.
hieremie sāctissimi me-
ritum: magnum in eum colla
tum est diuinitatis donum.

Magnum íncp̃ hieremie est
merituz qui ante p;omerek c̃p
naſcitur:añ ſanctíficak c̃p edí
tur:añ ꝓpheta conſtituítur c̃p
mundi exordío potiak Tu ãt
℟. Iſti ſunt dies quos obſer
uare debetís temporib; ſuis.
Quartadecima die ad veſpe
rũ paſca dñi eſt:z ín quíntade
címa ſolennitatem celebzabi;
tis altíſſímo dño. ℣. Locut⁹
eſt dñs ad moyſen dícens lo;
quere filijs íſrael z díces ad e;
os. Quarta. Iſtõ ℟ poſt hãc
die nõ íterak q hebõ: Le.ij.
Dícuntur ei⁹ merita z ab eo
necdum exercentur officia. do
na narrantur: nec tamẽ dono
rum cauſe tractank. Promo;
tio dícitur z necdum ꝓmotio
nis negotíum aperitur Tu ãt
℟. Multíplicati ſũt q tribu
lant me et dicũt non eſt ſalus
illí ín deo eius exurge domie:
ſaluuz me fac deus meus. ℣.
Ne quando dícat ínimicus
meus pzeualui aduerſus euz.
Exurge domine. Lctõ tertia
Noli ínquit domín⁹ putare
Hieremia q hodíe te ꝓphetã
conſtituo:aut nũc primuz ad
íſtam gentem cozrigendam p̃
mitto. Olím eñ mihí proba
tus ac notus es olím conſe;
crat⁹ac dignus olím ꝓpha gẽ
tib; inſtitut⁹. T. ℟ Qui cu;
ſtodiebant animã meam con
ſilium fecerunt ínvnũ dicẽtes
Deus dereliquít eum: perſeq
mini et comp̃hendite eũ:quia
nõ eſt qui liberet eum:de⁹ me⁹
ne lõge eas a me deus meus í
adiutozium meũ intende. ℣.
Omnes ínimici mei aduer;
ſum me cogitabãt mala mihí
verbũ iniquũ mãdauerũt ad;
uerſum me dicentes Deus.
Repetatur ℟ loco Glia. In
ſecũdo nock.añ Dixi vob;z
z auditis lutum mihí poſuit
ille qui dicitur ieſus. añ. Aſe
culo nõ eſt auditũ q⁹ quis a;
peruit oc̃los ceci nati niſi chri
ſtus filíus dei. añ. Prophet
magnus ſurrexit í nobis z q⁹
deus viſitauit plebẽ ſuam. ℟.
Uſq;quo exaltabitur ínimic⁹
meus ſup me Reſpice et exau
di me dñe deus meus. Le.vij
Ge mihi aptum te ydoneu
preſcientia ipa mõſtrauit tibí
ꝓphetandi p̃ſagium z fiducia
predicandi attríbuit p te pro
phete officia: z mee diſpoſitio
nis nuncia perferri ad illos i
ſtituí Tu. ℟ Deus meus es
tu ne diſcedas a me. Qm̃ tri
bulatio prima eſt z nõ eſt qui
adiuuet. ℣. Deus ds me⁹ re;
ſpice ín me quare me dereliq;
ſti Quoniam. Lectio quinta
Ge tm̃ nemo deterreat:nemo
formidinẽ vanã imittat. Ine
mez ipos tu eris medius qui
íuſſa p̃feras p̃cepta oñdaſimã
data edicas. Nec poteris re

ticere que loquor ne silēdo pos
sis afferre ꝑniciē q̄ p̄dicando
poteris conferre salutē Tu āt
℟. Deus meus eripe me de
manu peccatoris: ⁊ de manu
contra legem agentis ⁊ iniq̄.
Qm̄ tu es patientia mea. ℣.
Eripe me de inimicꝫ meis de
us meus: ⁊ ab insurgentibus
in me libera me. Qm̄. Le. vi.
Quid est inquit dominator
dn̄e Cur iuniori mihi tā one
rosum pondus imponis: cur
ad corrigendum populū eta
tem ꝑuulam delegis: cur pro
phetandi mihi tantā operam
credis. Ego em̄ nec ad exeq̄n
dum ydoneus qꝛ etate p̄mor:
sermone impedior: officio ter
reor. Tu. ℟. Tota die cōtri
status ingrediebar dn̄e qm̄ a
nima mea cōpleta ē illusiōib
Et vim faciebāt q̄ querebant
animā meā. ℣. Et qui inqui
rebāt mala mihi locuti sūt va
nitates et dolos tota die me
ditabātur. Et vim. ℟. repeti
tur ꝑ Gloria. In tertio nock.
an̄. Anime impioꝝ fremebāt
aduersum me ⁊ grauatum est
cor meū sup eos. an̄. Ego de
moniū nō habeo, sed honorifi
co patrē meū dicit dn̄s. An̄a
Ego gl̄iam meā nō quero: est
qui querat ⁊ iudicet. ℣. Ne ꝑ
das cū impijs aīaꝫ meā Et cū
viris sanguinū vitam meam.
In illo Scdm Johem.

tēpe: Dixit iesus turb̄ iudeo
rum et principibus sacerdotū
Quis ex vobis arguet me de
peccato. Si veritatē dico q̄re
nō creditis mihi. Et reliqua.
Omelia beati Grego. pape.
Pēsate frēs charissimi man
suetudinē dei Relaxare pctā
venerat et dicebat: Quis ex
vob̄ arguet me de pctō. Non
dedignat̄ ex rōe on̄dere se pec
catorē nō esse q̄ ex virtute diui
nitatis poterat peccatores iu
stificare. Tu. ℟. Adiutor ⁊ ꝓ
tector meus es tu dn̄e: ⁊ ī ver
bū tuū sꝑaui. declinate a me
maligni. Et scrutabor māda
ta dei mei. ℣. Eripe me de in
imicis. Et scruta. Lcō. viij.
Sed terribile ē valde q̄d sub
dit̄: Qui ex d̄o ē ꝟba dei au
dit. ꝓpterea vos nō auditis qꝛ
ex d̄o nō estis. Si em̄ ip̄e ꝟba
d̄i audit q̄ ex d̄o ē: ⁊ audit̄ ver
ba d̄i n̄ p̄t q̄sq̄s ex illo nō ē: in
terroget se vnusq̄sq̄ꝫ si ꝟba d̄i
ī au e cordis ꝑcepit ⁊ ītelliget
vn̄ sit Tu autem dn̄e. ℟. In
proximo est tribulatio mea
dn̄e ⁊ n̄ ē q̄ adiuuet vt fodiāt
manꝰ meas ⁊ pedes meos Li
bera me d̄ ore lcōis vt narrem
nom̄ tuū frib̄ meis. ℣. Deus
d̄s meꝰ respice ī me q̄re me de
Celestē Le. ix. reliq̄sti. Liba
priam desiderare veritas iu
bet carnis desideria conteri:
md̄i gl̄iam declinare: aliēa nō

rapere propria largiri. Pēset
ergo apud se vnusquisq; ve-
strum si hec vox dei in cordis
eius aure cōualuit z quia iaz
ex deo sit agnoscet Tu autez.
℟. In te iactatus sum ex vte
ro de vētre matris mee de⁹ me
us es tu ne discedas a me. q̄
nia tribulatio proxima est z n̄
est qui adiuuet. ℣. Erue a fra
mea deus animam meā: z de
manu canis vnicā meā Qm̄.
Loco Gloria et Te deū repe
titur ℟ semel. Ante laudes ℣.
De ore leonis. Ad laudes ā.
Vide dñe afflictionem meaz
q̄m erectus est inimicus me⁹.
p̄s sicut hucusq;. Añ. In tri-
bulatōne inuocaui dominuz:
z exaudiuit me in latitudine.
añ. Judicasti dñe causā anie
mee defensor vite mee domie
deus meus. añ. Populē me⁹
quid feci tibi aut quid mo le-
stus fui tibi respōde mihi. añ
Nunquid redditur pro bono
malum quia foderūt foueam
anime mee. Hymnus.
Et christe factor omni-
um redemptor z credētiū pla-
care votis supplicum te laudi
bus colentium. Cuius beni
gna gratia crucis p alma vul
nera virtute soluit ardua pmi
parentis vincula Qui es cre
ator syderum: regmen subisti
carneum dignatus hanc vilis
simam pati doloris formulaz
Ligatus es vt solueres mōi
ruentis complices per probra
tergens crimina que mundus
auxit plurima Cruci redem
ptor figeris terram sed omnē
concutis: tradis potentē spi-
ritum nigrescit atq; seculum.
Mox in paterne glorie victor
resplendens culmine cū spiri-
tus munimie defende nos rex
optime Amen. Cap. z colle-
cta vt supra in vesp̄is. ℣. Eri
pe de inimicis meis deus me
us. Et ab insurgentib⁹ in me
libera me. Sup̄ benedicam Tu
lerūt lapides iudei vt iacerēt
in eum. Iesus aūt abscondit se
z exiuit de templo. Ad pmaz
añ Sicut exaltatus est serpens
in heremo ita exaltari oportet
filium hominis. ℟. Christe
fili dei sine Gloria. Cetera si
cut hucusq; Sic dicent pme
usq; ad cenam dñi. Ad tertiā
añ. Anime impiorum vt s. ℟
Erue a framea deus animaz
meam Et de manu canis vni
cam meam. ℣. Salua me do
mine de ore leonis z a cornib⁹
vnicornium Et. Repetit ℟.
loco Glia. ℣. De ore leonis.
Ad sextam añ Ego demoni-
um vt s. ℟. De ore leonis
libera me dñe Et a cornibus
vnicornium humilitatē meaz
℣. Erue a framea deus aiam
meam: z de manu canis vni-
cam meā Et De ore. ℣. Usq;

quo. Ad nonam. añ Ego glo
riam vt s̄. ℟. Principes ꝑse
cuti sūt me gratis ⁊ a verb̄ tu/
is formidauit cor meum Le/
tabor ego sup̄ eloquia tua. ℣.
Quasi qui inuenit spolia mlt̄
ta Letabor Prīcipes. ℣. Ne
ꝑdas cū impijs. Nota hym
nus et. ℣. ī omib̄ horis ℟. ad
horas vsq̄ ad cenā dñi nō mu
tant̄. añe aūt suprascripte ad
horas per totam ebdomadaz
sic seruātur. In ijs̄ vs̄ ps̄ Di/
xit cū ceteris et suis anti. Su
per mag. añ Quinquaginta
annos nondū habes ⁊ abraā
vidisti amen dico vobis ante
q̄ abraam fieret ego sum. Fe
ria secūda et ꝑ reliquas ferias
Inuit̄. et noc. et lau. feriales.
ps̄. Venite dicitur sine Gl̄ia

In illo tēpe Scd̄m Jo.
Miserunt̄ principes et
pharisei ministros vt apprehē
derent iesū Et reliqua. Ome
Nemo sa lia lectionis eiusdē
tis digne sufficit āmirari q̄n/
ta fuerit in scribarum ⁊ phari
seorum corde duricia Cū em̄
redemptor noster assidua p̄/
dicatione ⁊ miraculoꝝ opera
tione illos ad fidem vocaret:
turbis simplicib̄ credentib̄
⁊ facta dñi simul et verba dñi
glorificātib̄: illi non solū ecō/
tra in eū credere nolebant ve/
rumetiā apprehendere labora
bant Tu ℟. Ne auertas fa
ciem tuam a puero tuo domi
ne Qm̄ tribulor velociter ex/
audi me. ℣. Eripe me domīe
ab homīe malo: a viro iniquo
libera me Qm̄. Lectio scd̄a.
In amorem nanq̄ seculi radi
cē cordis fixerant: idcirco ver
ba doctrine celestis recipere ñ
valebant. Miserunt ergo mi
nistros vt comp̄henderent eū
Tu. ℟. Pacifice loquebant̄
mihi inimici mei ⁊ in ira mo
lesti erant mihi. Vidisti dñe
ne sileas ne discedas a me. ℣
Om̄es inimici mei aduersuz
me cogitabant mala mihi ℣/
bum iniquū mandauerūt ad
uersum me Vidisti. Lctō iij:
Sed dñs qui in sua potesta/
te habebat quādo vel quomō
mori vellet respondit dicens
Filioli adhuc modicum vobi
scum sum ac si diceret p̄ꝓperū
est quod nūc agere vult̄. Qd̄
em̄ vultis facturi quidē estis
sed non modo quia ego nolo.
Adhuc eni modicum temp̄
vobiscum sum: ⁊ vado ad eū
qui me misit Tu autē domīe
℟. Docebo iniquos vias tu/
as: ⁊ impij tui ad te conuertē
tur. Libera me de sanguinib̄
deus salutis mee. ℣. Dñe la
bia mea aperies ⁊ os meū an
nunciabit laudem tuam: sine
Gloria Repetitur ℟. Cap̄.
Crediderūt viri niniuite do
mino ⁊ predicauerūt ieiuniū:

ꝛ vestiti sūt saccis: a maiore vs
qꝫ ad minorem Deo. Super
bened. añ Si quis sitit veni/
at et bibat ꝛ de ventre ei⁹ flu/
Sāctifica Col. ent aq̄ viue.
qm̄s dñe nostra ieiunia ꝛ cun
ctarū nobis propicius indul/
gentiā largire culparum Per
Da quesumus Sup popl'm
domine populo tuo salutē mē
tis et corporis vt bonis operi
bus inherendo tua semp me/
reatur protectione defendi.
Ad horas añ. Re. ꝟ. per totaꝫ
hebdo. sicut heri. Sup mag.
añ. In die magno festiuitatꝫ
stabat iesus ꝛ clamabat dicēs
si quis sitit veniat ad me ꝛ bi
bat. Feria quarta. Lcō p̄ma
Verba hieremie prophe/
te filij helchie de sacer/
dotib⁹ qui fuerūt in anathot ī
terra beniamin. Quod factuꝫ
est verbum dñi ad eū in dieb⁹
iosie filij amon regis iuda in
terciodecimo anno regni eius
Et factū est in dieb⁹ ioachim
filij iosie regꝫ iuda vsqꝫ ad cō
sūmationem vndecimi anni
sedechie filij iosie regis iuda
vsqꝫ ad transmigrationē hie/
rusalē in mēse quinto. Et fcm̄
est verbū dñi ad me dicēs Pri
usq̄ te formarē in vtero noui
te: ꝛ anteq̄ exires de vulua sā
ctificaui te: ꝛ ꝓphetā in genti/
bus dedi te. Hec. Re. Mul/
tiplicati tum sequētib⁹ s̄m o/

Et dixi a a a dinē Lectio ii
dñe deus Ecce nescio loqui:
quia puer ego sū. Et dixit do/
minus ad me. Noli dicere qꝛ
puer ego sum qm̄ ad omnia q̄
mittā te ibis: ꝛ vniuersa que/
cunqꝫ mandauero tibi loque
ris. Ne timeas a facie eorum
qꝛ ego tecum sum vt eruam te
Hec dicit domin⁹ Lctō. iij.
Et misit dñs manū suam ꝛ
tetigit os meū ꝛ dixit ad me.
Ecce dedi verba mea ī ore tuo
ecce constitui te hodie sup gē
tes ꝛ sup regna vt euellas ꝛ de
struas et disperdas ꝛ dissipes
ꝛ edifices ꝛ plantes. Et fctm̄
est verbū dñi ad me dicēs q̄d
tu vides hieremia. Et dixit.
Virgam vigilantem ego vi/
deo. Et dixit dñs ad me Bñ
vidisti qꝛ vigilabo ego super
verbum meū vt faciaꝫ illud.
Hec dicit domin⁹. Capl'm:
Cōgregati sūt babilonij ad
regem: ꝛ dixerūt ei: trade nob
danielem qui bel destruxit: et
draconem interfecit; alioquin
interficiemus te ꝛ domū tuaꝫ
Deo. Sup bñd añ. Vos a/
scendite ad diem festum hūc
ego non ascendam quia tem/
pus meum nondum aduenit
Nostra tibi qm̄s dñe Coll.
sint accepta ieiunia que nos ex
piādo gratia tua dignos effi/
ciant: ꝛ ad remedia perducāt
eterna. Per. Super populuꝫ.

Da nobis quesumus dñe p-
seuerantez in tua volũtate fa
mulatum: vt in diebꝫ nostris
ꝛ merito ꝛ numero populus ti
bi seruiens augeatur. Super
mag. añ. Quidã aũt iudei di
cebant quia bonus est: alij au
tem dicebant non: sed seducit
turba s. Feria quarta S. Jo.
In illo tempe: Facta sũt
encenia in hierosoiymis
ꝛ hyems erat. Et reliq̃. Ome
Encenia lia lectionis eiusdẽ
plurali numero vocabat festi
uitas dedicatiõis templi quã
populus iudeoꝝ ex antiq̃ pa-
trum consuetudine per annos
singlos celebrare solebat. En-
ceniare grece initiare vel icho
are latine dicitur. Tu autem
domine miserere no. Lectõ ij
Verum non ab re esse credẽ
dum est quod sanctus euãge-
lista temp⁹ quoqꝫ quo ista de
dicatio facta est intimare cura
uit dicẽs Et hyems erat. Per
hoc quippe ostendit ꝙ hec en-
cenia non ad primam dedica
tionem templi sed ad eaꝫ que
vltima fuit pertinent. Tu au
tem domine miserere nobis.
Tertio nanqꝫ ipsum Le. iij
templum dedicatum in sãctis
litteris inuenimus. Prima si
quidem eius dedicatio a sa-
lomone in magna gloria ꝛ re-
gni totius pace autumnali tẽ
pore facta est. Secunda a zo
robabel ꝛ Jesu sacerdote ma-
gno ꝛ reliquis filijs transmig̃
tionis veris tempore perfecta
est. Tertia a iuda machabeo
ꝛ fratribus eius hyemis tem-
pore peracta est: Tu autẽ do-
mine miserere nobis. Cap̃.
Non facias calumniam ꝓxi
mo tuo nec vi opprimas eum
non morabitur opus mercen
narij tui apud te vsqꝫ mane.
Deo gratias. Super bened.
añ. Oues mee vocem meam
audient ꝛ ego domin⁹ agno-
Sanctificato Col. sco eas.
hoc ieiunio deus tuorum cor
da fideliuꝫ miserator illustra.
ꝛ quibus deuotionis prestas
affectum prebe supplicantibꝫ
pium benignus auditu ꝫ Per
dominum nostrum iesũ chri-
stum filium tuum Qui. ꝛc̃.
Adesto sup- Sup populuꝫ.
plicationibꝫ nostris omp̃s de
us: ꝛ quibꝫ fiduciã sperãde pi
etatis indulges consuete mi-
sericordie tribue benignus ef
fectum. Sup mag. añ. Mul
ta bona opera operatus sum
vobis ꝓpter quod opus vultꝫ
me occidere. Feria quinta.
Et factum Lectõ prima
est verbum domini secũ
do ad me dicens. Quid tu vi
des. Et dixi Ollam succensã
ego video: ꝛ faciem eius a fa-
cie aquilonis. Et dixit do-
minus ad me: Ab aquilone

pandetur omne malum super habitatores terre. Quia ecce ego convocabo omnes cognationes regnorum aquilonis dicit dominus & venient et ponent vnusquisque solium suum in introitum portarum hieru salem. & super omnes muros eius in circuitu & super vniuersas vrbes iuda Hec. Lectio secunda. Et loquar iudicia mea cum eis super omnem maliciam eorum qui dereliquerunt me & libauerunt dijs alienis & adorauerunt opus manuum suarum. Tu ergo cinge lumbos tuos & surge et loquere ad eos omnia que ego precipio tibi: ne formides a facie eorum: nec enim timere te faciam vultum eorum Hec. Le.iij Ego quippe dedi te hodie in ciuitatem munitam & in columnam ferream & in murum ereum super omnem terram regibus iuda et principibus eius & sacerdotibus & omni populo terre & bellabunt aduersum te & non prevalebunt quia ego tecum sum ait dominus vt liberem te. Hec. Orauit daniel dicens Cap domine ne despicias populum tuum: neque auferas misericordiam tuam a nobis propter abraham dilectum tuum & ysaac seruum tuum & iacob sanctum tuum Deo. Sup benedi. an. Magister dicit tempus meum prope est apud te facio pascha cum discipulis meis. Collecta. Oresta quesumus omnipotens deus: vt dignitas conditionis humane per immoderantiam sauciata medicinalis parsymonie studio reformetur. Per. Supplim. Esto domine precibus plebis tue: vt que tibi non placet respuas tuoque potius repleatur delectationibus mandatorum. Super mag. an. Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscum antequam patiar. Feria

Feria Secunda Johannes

In illo tpe: Collegerunt pontifices et pharisei consiliu aduersus iesum. Et reliqua. Omelia lectionis eiusdem. Resuscitato a christo saluatore lazaro tanto ingenti miraculo multi ex iudeis qui presentes fuerant vel viderant quod fecit crediderunt in eum Quidam vero ex Leō secda ipsis siue qui iam in eum crediderant siue qui ad marthaam & mariam consolādi causa venerant abierunt ad pharisēos & nunciauerunt eis que fecit iesus siue pio studio vt et ipsi in eum crederent siue gratia deferendi vt cōtra eum seuirent. Tu autē domine miserere nobis. Deo grās. Lectio tertia Protinus illi malicia sua cōtenebrati et quo se verterēt nescientes videbant se signorum euidentia superari. Collegerūt

consilium vt non conuerteren
tur ⁊ crederẽt sed vt eũ nephã
da conspiratione morti dãna
rent. Ineunt vt eum perderẽt
non vt sibi consulerent. Cap̃
Dixit hieremias Dñe om̃es
qui te derelinquunt confũden
tur recedentes aũt a te in ter/
ra scribenrur qm̃ dereliquerũt
venam aquarum viuentium
dñm Deo. Sup̃ Bened̃ añ.
Appinquabat aũt dies festus
⁊ querebant pricipes sacerdo
tum qũo iesum interficerent:
sed timebant plebem. Collcã
Cordibꝫ nostris qm̃s domi
ne grãm tuã benignꝰ infunde
vt peccata nostra voluntaria
castigatione cohibentes tem
poraliter potius maceremur:
q̃ supplicijs deputemur eter/
nis Per. Super populum
Concede qm̃s omps deꝰ: vt
qui protectionis tue gratiam
querimus: liberati a malꝰ om
nibus: secura tibi mente serui
amus. Super Magñ. anti.
Principes sacerdotum conci
lium fecerũt vt iesum occide/
rent: dicebãt aũt non in die fe
sto ne forte tumultus fieret in
populo. Sabbato Lectio. I.
Et factum ẽ verbum do
mini ad me dicens: Va
de ⁊ clama in auribꝫ hierusa/
lem dicens: Hec dicit domi/
nua Recordatus sum tui mi
serans adolescentiam tuam ⁊
charitatem desponsatiõis tue
quãdo fecuta es me in deſto
in terra que non seminat̃ Sã
ctus israel dño p̃mitie fruguꝫ
eius. Om̃es qui deuorãt euꝫ
delinquent: mala venient sup̃
eos Hec dicit. Lectõ secũda
Audite verbũ dñi domꝰ ia/
cob ⁊ om̃es cognatões domꝰ
israel. Hec dicit dñs. Quid
inuenerũt patres vestri in me
iniquitatis qꝛ elongauerũt a
me ⁊ ambulauerũt post vani
tatem ⁊ vani facti sunt. Et ñ
dixerunt vbi est dominꝰ q̃ as/
cendere nos fecit de terra egi/
pti qui traduxit nos p̃ deser/
tum per terram inhabitabilẽ
⁊ inuiam: p̃ terram sitis ⁊ ima
ginem mortis per terram in q̃
non ambulauit vir neq̃ habi
tauit homo Hec. Lectio iij.
Et induxi vos in terram car
meli vt comederetis fructum
eius ⁊ optima illius. Et igres
si contaminastis terram meã
⁊ hereditatem meam posuistꝭ
in abhominationem. Sacer/
dotes non dixerũt vbi est dñs
⁊ tenentes legem nescierũt me
⁊ pastores preuaricati sũt in
me Et p̃phete prophetauerũt
in baal ⁊ idola secuti sũt Hec
Dixerũt impij iudi adin Ca.
uicem venite cogitemus con/
tra iustum cogitatões: nõ eni
peribit lex a sacerdote neq̃ cõ
silium a sapiente: neqꝫ sermo

a propheta. Super benedꝫ añ
Clarifica me pater apud te-
metipsum claritate quam ha-
bui priusq̄ mundus fieret.
Proficiat qñs domine Col
plebs tibi dicata pie deuotio
nis affectu: vt sacris actioni-
bus erudita quanto maiesta
ti tue fit gratior tanto donis
potioribus augeatur Per d.
Queatur Super populum.
quesum⁹ dñe populum tuum
dextera tua deprecantem ⁊ pu
rificatum dignãter erudiat vt
consolatione presenti ad futu-
ra bona proficiat. In vigilia
palmarum ad primas vespe-
ras psalmus Benedictus cũ
ceteris et suis anti. Capitulũ
Fratres: Hoc sentite in vo-
bis quod et in christo iesu qui
cum in forma dei esset non ra
pinam arbitratus est se esse e-
qualem deo sed semeitp̄m ex-
inaniuit formam serui accipi-
ens Deo. ℟. Circundederẽt
vt supra sine Gl̃ia. Hymnus
et ꝟ. vt s̄. Super mag. anti.
Pr̄ iuste mds te ñ cog̃uit ego
aũt cog̃ui te qꝛ tu me misisti.
O p̄s sempiterne de Collec-
us qui humão generi ad imi-
tandum humilitatꝫ exemplũ
saluatorem nostrum carnẽ su-
mere ⁊ crucez subire fecisti: cõ-
cede propicius: vt ⁊ patientie
ip̄ius habere documẽta: ⁊ re-
surrectõis cõsortia mereãur. p
Nulla suffragia. Ad matuti
nas Inuitatorium Ipsi ve-
ro non cognouerũt vias meas
quibus iuraui in ira mea. ps̄
Venite exultemus sine Gl̃ia
In primo nocturno añ Nun
quid reddetur pro bono ma-
lum quia foderũt foueam ani
me mee. p̄s de nocturno dñi-
cali. Añ Popule meus quid
feci tibi aut q̄d molest⁹ fui ti-
bi responde mihi. Añ. Ma-
gister dicit tempus meum p̄-
pe est apud te facio pasca cuꝫ
discipulis meis. ꝟ. Domine
deus meus in te. Sermo bea
ti Maximi. Lectio Prima.
Psalmi vicesimi primi
qui lectus est seriem de-
cursuri diligenter debem⁹ in-
tendere ꝙ totus hic psalmus
digestus ex persona domi sal-
uatoris quippe cum plura de
eo in nouo sint posita testamẽ
to. Dicit itaqꝫ. Deus ds me
us respice in me Et reliqua.
Quare assumpti hominis a-
git causam vt interrogare q̄-
dammodo videatur dicens:
Deus omnium qui es deus
meus cur me dereliquisti Tu
℟. In die qua iuocaui te do
mĩe noli timere Iudicasti cau
sam meam ⁊ liberasti me de⁹
meus. ꝟ. Deus deus me⁹ eri
pe me de manu peccatoris: ⁊
de manu contra legẽ agẽtis ⁊
iniqui. Iubi. Lectio secunda

Nihil em̄ mihi conscius sum Scōm ꝓpheraz em̄ nesciebat peccatum. nec erat dolus i ore eius Hec aūt dicit vt manifestaret ꝓpter nos se eē derelictū quoruz peccata portabat ac vidētes discederemus z nos p ipōs ctō z iusto morti cū pro peccato nostro ille moreretur Tu. ℟. Frēs mei elongauerunt a me z noti mei Quasi alieni recesserūt a me. ℣. Amici mei aduersum me appropinquerūt z proximi mei. Quasi Deniqz hac voce Lcō tertia in passione vsus est: sicut i euāgelio legimus Heli heli lama zabathani: ꝫ ē ds meus ds ms quare me dereliquisti. Hac ī ꝫ voce vsus est: vt quod pro pheta annunciauerat rei eritus appbaret Tu aūt. ℟ At tēde domine ad me z audivoces aduersarioz meoz nunqd redditur pro bono malū Ozfoderunt foueam anime mee. ℣. Homo pacis mee in quo sperabam ampliauit aduersum me supplantatōnē Quia Repetitur ℟ loco Gloria patri. In ij. nocturno añ. Quid molesti estis huic mlieri opus em̄ bonū opata ē in me. Añ. Mittēs hec mulier in corp̄s meum hoc vnguētum ad sepeliēdum me fecit Añ Tēpus meum nondum aduēit tēpus aūt vīm sp ē paratum. ℣ Usqz quo exaltabitur inimicus meus sup me Respi. Lcō iiij. At quoniam sequentia pene manifestata sunt inspiciamus versiculū i quo ait Ego autē sum vermis z non homo cur totius creature dominus vermiculo se voluit comparare Possumus hoc quidē humilitati ꝑmitt assignare q̄ sanctoruz virtus ē maxima: sicut sanctus moyses añ deum animal se irrationale profitetur. Dauid culicē se sepe cōmemorat Tu aut ē ℟ Saluum me fac deus quoniā intrauerunt aq̄ vsqz ad aiam meā ne auertas faciē tuā a me qm̄ tribloz exaudi me deus meus. ℣ Intēde anīe mee z libera eā ꝓpter inimicos meos cripe me dñe Qm̄ tribuloz. Lcō ḡnta Sed magis accipiēdū puto: qm̄ vermis nulla extrinsecus admixtione alieni corporis sz de sola z pura terra ꝓcreatur: ideo illum compatū dño quo mō z ipe saluator de sola z pura maria generatur. Legim̄ etiā in libris moysi de mānaz ymiculos ꝓcreatos. Tu. ℟ Noli eē mihi dñe alien̄ pce mihi ī die mala ꝓfūdāt oēs q̄ me ꝑsequūt Et n ꝓfūdar ego ℣. Cōfūdāt oēs inimici mei q̄ querūt aiaz meā vt auferāt eam Et non. Lectio sexta. Signa itaqz z plana compz

tio Siquidem de manna ver
miculus gignitur: ꝛ domin⁹
christus de virgine procreat.
Quin potius ipam Mariaz
manna dixerim: quia est sub⁊
tilis splendida suauis ꝛ ꝯgo.
que velut celitus veniens cũ⁊
ctis ecclesiaruz populis cibũ
dulciorẽ melle defluxit Quẽ
qui edere ac manducare neg⁊
lexerit vitam in semetipo ha⁊
bere non poterit Tu. ℟. Do
minus mecum est tanq̃ bella
tor fortis ꝓterea persecuti sũt
me ꝛ intelligere non potuerũt
dñe probas renes ꝛ corda: Ti
bi reuelaui causam meam. ℣.
Et vim faciebant qui quere⁊
bant animam meam ꝛ qui in
q̃rebant mala mihi locuti sũt
vanitates Tibi. Loco Glia
repetatur ℟. In tertio nock.
añ. Libera me dñe ꝛ pone me
iuxta te ꝛ cuius vis man⁹ pu⁊
gnet contra me. añ. Tibi re⁊
uelaui causam anime mee de⁊
fensor vite mee domine deus
meus. anti. Inuocabo nomẽ
tuũ dñe ne auertas faciem tu
am a clamore meo. ℣. Ne per
das cum impijs Scõm Jo.
In illo tempe: Cum ap
propinquassent hiero⁊
solymis ꝛ venissent bethfage
ad montem oliueti Tunc ie⁊
sus misit duos discipulos di⁊
cẽs eis Et rel. Omelia vene
rabilis Bede
Mediator dei ꝛ hominum homo christus ie
sus qui pro humani gener⁹ sa
lute passurus de celo descen⁊
derat ad terras appropinquã
te hora passionis vt etiã per
hoc clarescceret quia non inui
tus sed sponte pateretur i asi⁊
no venire ꝛ a turbis rex appel
lari ac laudari voluit vt etiaz
per hoc eruditus q̃sq̃ cogno⁊
sceret ipm esse christum quem
sic illo venturũ prophetia oliz
premissa signauerat Tu aũt ℟
Obprobrium factus sum ini
mis inimicis meis viderunt
me ꝛ mouerũt capita sua Ad
iuua me dñe de⁹ me⁹. ℣. Per
sequar inimicos meos ꝛ com
prehendam illos ꝛ non cõuer
tar donec deficiant Adiuua
Ante quinq̃ dies Lcõ vij
pasche voluit venire sicut ex jo
hãnis euangelio didicim⁹ vt
etiam per hoc ostenderet se eẽ
agnum immaculatum q̃ pec
cata tolleret mundi Tu autẽ
℟ Synagoga populoz cir⁊
cũdedit me ꝛ nõ reddidi re⁊
tribuentib⁹ mihi mala Con
sũmetur domine nequitia pec
catorum ꝛ diriges iustum. ℣.
Tu autẽ dñe suscepto: meus
es gloria mea ꝛ exaltãs caput
meum Consũmet Lcõ nona
Agnus quippe paschalis cu
ius immolatone populus isr̃
est ab egyptia seruitute libe⁊
ratus: ante quinq̃ dies pasce

id ē decima luna de grege ser/ uandus assumi. Deide quar/ tadecima luna ad vespaz ius/ sus est immolari: significans eum qui nos suo sanguīe erat redemptur⁹. Ante quīcz dies pasce. id ē hodierno die mag/ no precedentium sequentiūcz populorum gaudio ad lauda tionem deductus venit ī tem plum dei: z erat quotidie do/ cens in eo. Tu autē domine. ℟. Ingrediente dño in scām ciuitatem hebreorum pueri re surrectionem vite pronunciā/ tes Cum ramis palmarum. Osanna clamantes in excelſ. ℣. Cuncz audissent qz venit iesus hierosolymam exierunt obuiam ei Cum ramis pal/ marum. Loco Gloria z loco Te deum laudamus repetit ℟. Ad laudes añ. Domin⁹ deus auxiliator meus z ideo non sum confusus. ps. Di/ xerere cum cereis. añ. Circū dantes circumdederūt me et in nomīe domini vindicabor in eis. añ. Judica causā meā defende quia potens es dñe. añ. Cum angelis z pueris fi deles inueniantur triumpha tori mortis clamantes osan/ na in excelsis. añ. Confūdā/ tur qui me persequuntur z nō confundar ego domine deus me⁹. Hymnus et ℣. sicut huc vsqz Capitm z collec. sicut in vesperis. Super bened. ant. Turba multa que conuene/ rat ad diem festuz clamabat domino benedictus qui venit in nomine domini osanna in excelsis. Nulla suffragia. Ad tertiam añ Libera me domi ne. vt supra. ℟ et ℣. sicut huc/ vsqz. Ad sextam añ. Tibi re/ uelaui vtṡ. Ad nonā añ. In/ uocabo nomē tuum vtṡ. Ne añe ad horas dicetur vsqz ad cenam dñi. Ad vṡ ps Dixit cum cereis z suis añis. Sup mag. añ. Ceperūt omnes tur be descendentium gaudētes laudare deum voce magna su per omnibus quas viderant virtutibus dicentes Benedi ctus qui venit rex in noīe do mini pax de celis et gloria in excelsis. Nota ab hac die vs/ qz ad octauas pasche nullius sancti memoria nisi in missa tantum habetur. Sed si festa sanctorum occurunt aut trās/ ponūtur aut omittuntur vt i parte de sanctis dicetur.

Feria secunda Inuitatoriū. Ubi temptauerūt me patres vestri Probauerunt et viderūt opera mea. ps. Venite Sine Gloria. Nota ℣ Hodie si vo cem eius audieritis finem ha ber ibi in deserto. Nocturn⁹ ferialis. Sermo beati Leois

O pape. Lectio Prima. Esiderata nob dilectissi

mi et vniuerso optabilis mū/
do adest festiuitas dñice pas/
sionis que nos inter exultati/
ones spiritalium gaudiorum
silere non patitur. Quia et si
difficile est de eadem re sepi/
us digne aptecp̄ differere non
est tamen liberum sacerdoti ī
tanto diuine misericordie sa/
cramento fidelis populi auri
bus subtrahere sermonis offi
cium cum ipsa materia ex eo
q̄ est ineffabilis fandi tribuat
facultatem ne possit deficere
quod dicatur: de qua nunc̄p̄
potest satis esse quod dicitur:
Tu autem domine miserere
nobis. Deo gra. ℟. Obpro/
brium factus: vt supra. L. ij.
Succūbat ergo humana in/
firmitas glorie dei ⁊ in expli/
candis operibus misericordie
eius imparem se semper inue
niat. Laboremus sensu: hereа
mus ingenio: deficiamus elo
quio: bonuz est vt nobis parū
sit quod etiā recte de domini
maiestate sentimus. Dicente
eē propheta: querite dominū
⁊ confirmamini: querite faciē
eius semper: nemini presumē
dum est quod totum quod q̄
rit inuenerit ne desinat propin
quare qui cessauerit accedere.
℟. Deus israel propter te su
stinui improperium: operuit
reuerentia faciem meaz: extra/
neus factus sum fratribꝫ me/
is ⁊ hospes filiꝫs matris mee
Quonia zelus dom⁹ tue com
edit me. ℣. Deus deus meus
respice in me quare me dereli/
quisti. Quoniam Lectio iij.
Quid aūt inter omnia ope/
ra in quibus humane admi/
rationis fatigatur intētio ita
contemplationem mentis no
stre et oblectat ⁊ superat sicut
passio saluatoris: de cui⁹ om/
nipotentia que ei cum pa/
tre vnius et equalis essentie ē
quotiens vt possumus cogita
mus mirabilioz nobis fit do
humilitas cp̄ potestas: ⁊ diffi
cilius capitur maiestatis di/
uine exinanitio cp̄ seruilis for/
me summa prouectio Tu aūt
℟. Concluſit vias meas ini
micus insidiatoz factus ē mi
hi sicut leo in abscondito re/
pleuit et inebriauit me amari
tudine dederunt in lacum
mortis vitam meam ⁊ posue/
runt lapides contra me. Iu/
dica dñe iniquitatem illorum ⁊
defensoz vite mee. ℣. Omes ini
mici mei aduersum me cogi/
tabāt mala mihi verbum ini
quum mandauerūt aduersuz
me. Uide. ℟. repetitur loco
Gloria. Ad laudes gñ. Fac
em meam non auerti ab incre
pantibus et conspuentibꝫ in
me. p̄s feriat. gñ. Framea su/
scitare aduersus eos qui disp

gūt gregem meū. añ. Appen-
derūt mercedē meā trigita ar
genteis quos appreciatus suz
ab eis. Añ. Inundauerunt
aq̄ sup caput meū: dixi perij in
uocabo nomē tuū dñe ds. añ.
Labia insurgētiū ⁊ cogitatio
nes eoꝝ vide dñe. ps. Laud.
Hymn⁹ et ꝟ. vt supra. Capi.
In diebꝫ ill' Dixit esaias dñs
deus aperuit mihi aurem: ego
aūt nō cōtradico: retrorsū non
abij: corp⁹ meū dedi ꝑcutienti
bus: ⁊ genas meas vellētibꝫ.
Deo. Sup bñd añ Nō habe
res i me ptātē nisi desup datū
Da qm̄s Col. tibi fuisset.
ops deus: vt q̄ in tot aduers
ex nr̄a infirmitate deficimus:
intercedēte vnigeniti filij tui
passione respiremus Qui vi.
A diuua nos de⁹ Sup ꝓplm
salutarꝫ noster: ⁊ ad beneficia
recolēda quibꝫ nos instaurare
dignat⁹ es tribue venire gau
dentes Per. Ad horas añ ℟
ꝟ. sicut heri vsq̄ ad cenā dñi.
Cap. et colla. de feria. Super
mag. añ. Tanto tpe vobiscuz
erā docēs vos in templo ⁊ nō
me tenuistis: mō flagellatum
ducitis ad crucifigendū Ce-
tera sicut hucusq̄ Feria tertia
Inuit. Quadraginta annis
offēsus fui generatōi huic Et
dixi sp hi errāt corde. ps Ve
nite sine Gl'a. Nota vltim⁹ ꝟ
sus incipit ibi Ipi vero non.

Noctur. feri. ꝟ. Vsq̄q̄. Ser
mo beati leonis pape. Lcō I.
Gloria dilectissimi dñi-
ce passiōis de q̄ nos eti-
am hodie locuturos esse ꝓmisi
mus humilitatꝫ maxime ē mi
randa mysterio: q̄ oēs nos re-
demit ⁊ docuit vt vñ datū est
p̄cium inde ⁊ iusticia sumeret
Tu aūt. ℟ Synagoga vt s.
O m̄ipotētia em̄ filij Lcō. ij.
dei q̄ ꝑ eādē eēntiā equal' est
patri potuisset hoīm genus a
dñatu diaboli solo impio sue
voluntatis eruere nisi diuinis
opibꝫ maxime ꝯgruisset vt ne
quitie hostilis aduersitas de
eo qd̄ vicerat vinceret: ⁊ ꝑ ip-
sā materiā naturalis reparet
libertas ꝑ quā generalis fue-
rat illata captiuitas. Tu. ℟.
Insurrexert i me viri iniq̄ abs
q̄ mīa q̄sierūt me int'ficere et
nō pepcerūt i faciē meā spue-
re ⁊ lāceis suis vulnerauerunt
me: ⁊ cōcussa sūt oīa ossa mea
Ego autē estimabā me tāq̄
mortuū sup terrā. ꝟ. Et dede
rūt i escā meā fel ⁊ in siti mea
potauert me aceto Ego. L. 5
Dicēte aūt enāgelista q̄ ver
bū caro fcm̄ ē ⁊ habitauit i no
bis: ⁊ dicēte apl'o q̄ ds erat in
xp̄o nōdū recōciliās sibi: oñsū
est qr vnigenit⁹ p̄ris sūmi tale
inijt cuz humana humilitate
cōsortium vt susceptaz nostre
carnis animeq̄ substātiā vn⁹

atq; idem filius dei permane
ret nostra augendo non pro-
pria quia infirmitas erat pro
uehenda non virtus: vt cum
suo creatori creatura esset vni
ta: nihil assumpto diuinum:
nihil assumenti deessz huma
num. Tu aūt dñe. ℟. Dixe-
runt impij apd se non recte co
gitantes circumueniamus iu
stum quoniā contrarius ē ope
ribus nostris promittit se sci
entiam dei habere filium dei
se nominat ⁊ gloriatur patrez
se habere deum. Videam⁹ si
sermones illius veri sint: et si
est verus filius dei: liberet eū
de manibus nostrꝫ: morte tur
pissima condemnemus eum.
℣. Viri impij dixerunt oppri
mamus virum iustum iniuste
⁊ de spolijs eius sortem mitta
mus. Videamus: Repetit
℟ loco Gloria patri. Ad lau
des añ Vide domine et con
sidera quoniam tribulor velo
citer exaudi me. psalmi feria
les. añ. Discerne causam me-
am domine ab homine iniq̄ ⁊
doloso eripe me. añ Dum tri
bularer clamaui ad dominuz
de vētre inferi ⁊ exaudiuit me
Añ. Domine vim patior re-
spōde pro me qui nescio quid
dicam inimicis meis. añ Di
xerunt impij opprimamus vi
rum iustum quoniam contra
rius est operibus nr̄is. Hym
nus et ℣. vt supra: Capitulū.
Domine deus sabaoth qui
iudicas iuste et probas renes
⁊ corda videam vltionē tuaz
ex eis: tibi enī reuelaui causaz
meam domine deus Deo g̅.
Super benedict⁹. añ. Nemo
tollit a me animā meam: sed
ego ponam eam: et iterū sumo
Omnipotēs Collecta eam
sempiterne deus da nobis ita
dominice passionis sacramē-
ta peragere: vt indulgentiam
percipere mereamur Per eun
dem dominum. Sup ꝓlm.
Tua nos misericordia deus
⁊ ab om̄i surreptione vetusta
tis expurget: ⁊ capaces sancte
nouitatis efficiat Sup mag.
añ. Quottidie apud vos erā
in templo docens ⁊ nō me te
nuistis: ⁊ ecce flagellatum du
citis ad crucifigendum. Fe-
ria quarta Inuitato. Quib⁹
iuraui in ira mea. Si introi-
bunt in requiem meam. psal.
Venite sine Gloria. Nota
vltimus versus finem habet
ibi Inira mea Nocturn⁹ feri
alis cum suis an. Sermo bea
ti Leonis pape Lectio ꝑma
Exigit fides dilectissimi
vt partez sermonis. quā
de domini passione promisi-
mus eodem vobis auxiliante
reddamus: in quo nos oratio
nibus vestris non ambigim⁹
adiuuari. Ad cōmune enī per

tinet lucrum si potueritis me habere deuotū quia vestre impenditur edificationi quicq̄d nostre facultati tribuitur. ℟. Viri impij dixerūt opprimamus virum iustū iniuste ⁊ deglutiamus eū tanq̄ inferi viuum: auferamus memoriā illius de terra ⁊ de spolijs eius sortem mittamus inter nos. Ipse em̄ homicide thesauriza uerunt sibi malum insipiētes ⁊ maligni oderūt sapientiam Et regi facti sūt in cogitationibꝫ suis. ℣. Dixerunt impij apud se ne recte cogitātes circumueniamus iustum quoniam contrarius est operibꝫ nostris. Et regi. Lectio secūda.

Post illud ergo impium iude detestandumq̄ commercium quo ab eo iudeis perseq̄ntibus mundi redemptor ē traditus post illas sacrilegas illusiones inter quas vsq̄ ad locum pene eius mansuetudo ꝑducta est: crucifixi cuꝫ eo sunt statutis vtrimq̄ patibul' latrones duo quorum vnus ad id temporis par similisq̄ consortis insidiator viarum ⁊ saluti hominū semꝑ infestus vsq̄ ad crucez reus fit christi repēte confessor: ⁊ int' illos acerbissimos corꝑis animiq̄ cruciatus quos simul et instātia ⁊ difficultas mortis augebat mira conuersione mutat⁹ memento inquit mei domine dū veneris in regnum tuū T. ℟. Contumelias et terrores passus sum ab eis qui erant pacifici mei ⁊ custodientes latus meum: dicentes decipiamus eum ⁊ preualeamus illi: sed tu dñe mecum es tanq̄ bellator fortis. Cadant in obprobriū sempiternū ⁊ videam vindictā in eis qꝛ tibi reuelaui causam meam ℣. Omnes inimici mei aduersum me cogitabant mala mihi verbum iniquum mandauerūt aduersuꝫ me. Cadant in. Lctō tertia

Que istum exhortatio sumpsit: que doctrina imbuit: quis predicator accendit non videbat prius acta miracula cessauerat tunc languentiū curatio: cecorum illuminatio: viuificatio mortuoꝝ: ea ip̄a q̄ mox erant gerenda non aderant ⁊ tamen dñm confitetur ⁊ regez quem vidit supplicij sui esse cōsortem. ℟. Ingressus pylat⁹ cum iesu in pretorium tūc ait illi: tu es rex iudeorum: respondit tu dicis qꝛ rex sum. exiuit ergo iesus de pretorio portās coronam et vestem purpureā Et cum indutus fuisset exclamauerūt omnes crucifigatur quia filiū dei se fecit. ℣. Tunc ait illis pylatus: regem vestrū crucifigam: responderūt regez non habemus nisi cesarez Et

Repetitur ℟ loco Gloria p:
Ad laudes añ. Libera me d
sanguinibus deus meus ⁊ ex
altabit lingua mea iusticiam
tuam. ps ferialis. añ. Con-
tumelias ⁊ terrores passus sũ
ab eis ⁊ dominus mecum est
tanq̃ bellator fortis. añ. Ipi
vero inuanũ quesierũt animã
meam introibũt in inferiora
terre. añ. Om̃es inimici mei
audierunt malum meũ dñe:
letati sunt qm̃ tu fecisti. Añ.
Alliga domĩe in vinculis na-
tiones gentium: ⁊ reges eorũ
in compedib. Capitulũ.
Sicut ouis ad occisionẽ du-
cetur: et quasi agnus corã ton
dente se obmutescet sic nõ ape
riet os suũ Deo grãs. Super
bened añ. Consiliũ fecerunt
inimici mei dicentes contera-
mus eum de terra viuentium
Presta quesumus Collctã
omp̃s deus: vt qui nostris ex
cessibus incessãter affligimur
per vnigeniti tui passionem li
beremur. Qui. Sup populũ
Respice quesumus dñe sup
hanc familiam tuam ꝑ q̃ dñs
noster iesus christus nõ dubi-
tauit manib tradi nocentiũ
⁊ crucis subire tormentũ. Ce
tera sicut hucusq̃. Similiter
ad horas. Ad vesperas anti.
Recordare mei dñe tuere me
ab his qui persequuntur me.
ps ferial. añ. Infirmata ẽ vir
tus mea in manibus inimico
rum meorum. añ. Quia ego
tecum sum de manu pessimo
ruz liberabo te dicit domin⁹
Añ. Non sis mihi tu formi-
dinis spes mea in die afflicti
nnis mee. añ. Potestatez ha-
beo ponendi animã meam et
iterum sumendi eam. Capi.
Sicut ouis. ℟. Ingressus
pylatus sine Gl̃ia. loco cuius
repetitur ℟. Hymnus Uex-
illa. ℣ Eripe me. Sup mag.
añ Factus iesus in agonia ꝑ
lixius orabat: ⁊ factus ẽ sudor
eius sicut guutte sanguis de-
currentis in terram. Ammo-
do nec preces nec suffragi. di
cuntur. Collecta. Respice q̃-
sumus domine vt sup. Bene
dicamus domino. non plura
Ad completoriũ om̃ia sic huc
vsq̃ pretermissis genuflexiõe
et psal. Miserere. In cena do
mini et sequentibus duob di
ebus in matutinis non dicit
psalmus Dñe ne in furore nec
Dñe labia nec Deus in adiu
toriũ: nec Inuitat. nec Jube:
nec Tu aũt: nec Hec dic dñs
nec Hierusalẽ hierl̃z nec hym
nus nec cap. nec Gl̃a p. ad ps
nec ad ℟ nec Dñs vobiscuz:
nec Oremus ad col: nec con-
clusio: nec Bñdicamus dño
ad horas Sz quasi ex obrup
to inchoat. añ Zelus domus
tue comedit me: ⁊ obprobria

exprobrantiū tibi ceciderunt
super me. ps. Saluū me fac.
sine Gloria pa. Aña. Auer-
tantur retrorsum ⁊ erubescant
qui cogitant mihi mala ps.
Deus in adiutorium meum i
tende. Aña. Deus meus e-
ripe me de manu peccatoris.
ps. In te dñe spera. ℣. Exur
ge dñe et iudica cām meam.
Memor esto improperiorum
eorum que ab insipiente sunt
Q tota die. Lco. I. Aleph
Uomodo sedet sola ci-
uitas plena populo Facta est
quasi vidua domina gentium
princeps prouinciarū facta ē
sub tributo. Beth. Plorans
ploraui in nocte: ⁊ lachryme
eius in maxillis eius. Non ē
qui cōsoletur eā ex omib⁹ cha-
ris eius. Oms amici ei⁹ spre
uerunt eaz ⁊ facti sūt ei inimi
ci. Gymel. Migrauit iuda
ꝓpter afflictionem et multitu
dinē seruitutꝫ. Habitauit int
gentes nec inuenit requiem.
Omnes persecutores eius ap
prehenderūt eā inter angusti-
as. Rñsorin In monte oli-
ueti orauit ad patrez pater si
fieri potest transeat a me calix
iste: spiritus quidem promp-
tus est caro aūt infirma Fiat
voluntas tua. ℣. Uerumta-
men non sicut ego volo sed si-
cut tu vis pater Fiat vo. L. ij
Uie syon lugent eo Deleth.
q̄ nō sūt q̄ veniāt ad solēnita-
tem. Omes porte eius destru
cte sacerdotes eius gementes
Uirgines eius squalide ⁊ ip
sa oppressa amaritudine. He
Facti sūt hostes eius in capi-
te: ⁊ inimici eius locupletati
sunt quia dominus locutus ē
super eam propter multitudi-
nem iniquitatum eius. Par-
uuli eius ducti sunt in capti-
uitatem ante faciem tribulan
tis. Uau. Et egressus est a
filia syon omnis decor eius.
Facti sunt principes eius ve-
lut arietes nō inuenientes pa-
scua ⁊ abierunt absq̄ fortitu-
dine ante faciem subsequentꝫ
Respōso. Tristis est anima
mea vsq̄ ad mortem: sustine-
te hic ⁊ vigilate mecum: nunc
videbitis turbam que circun
dabit me Uos fugam capie-
tis ⁊ ego vado immolari pro
vobis. ℣. Uigilate et orate
dicit dominus Uos fugam:
Recor- Lectio tertia Xay:
data est hierusalem dieruz af
flictōis sue et preuaricatiōis
omnium desiderabilium suo-
rum que habuerat a dieb⁹ an
tiquis cum caderet populus
eius in manu hostili ⁊ non es-
set auxiliator. Uiderunt eam
hostes: ⁊ deriserunt sabbata
eius. Heth. Peccatum pec-
cauit hierusalem: propterea
instabilis facta est. Omnes

qui glorificabant eam spreue/
runt illam quia viderunt ig/
nominiam eius. Ipsa autem
gemens ⁊ conuersa retrorsum
Teth. Sordes eius in pedi/
bus eius nec recordata est fi/
nis sui. Deposita est vehemē/
ter non habens consolatorem
Vide domine afflictionē me
am quoniā erectus est inimi
cus. Rñsor. Ecce vidimus
eum non habentem speciem :
neq; decorem: aspectus eius ī
eo non est: hic peccata nostra
portauit ⁊ pro nobis dolens :
ipse autem vulneratus est ꝓp
ter iniquitates nostras. Cu/
ius liuore sanati sum⁹. ℣. Ve
re languores nostros ipe ab/
stulit ⁊ infirmitates nostras
ipe portauit Cuius. ℟ repe
titur loco Glia. In secundo
nocturno añ. Liberauit dñs
pauperem a potente ⁊ inopez
cui non erat adiutor. ps. De
us iudicium. añ. Cogitaue/
runt impij ⁊ locuti sunt nequi
tiam: iniquitatez in excelso lo
cuti sunt. ps. Quam bonus.
Añ. Exurge domine ⁊ iudi/
ca causam meaz. ps. Ut qd
deus. ℣. Deus me⁹ eripe me
de manu peccatoris Et d̄ ma
nu contra legem agentis ⁊ ini
Exaudi. Lectio. iiij. qui.
deus orationem meam cū tri/
bulor: a timore inimici eripe
animam meaz. Seuierūt ini
mici in martyres. Quid ora/
bat ista vox corporis christi h̄
orabat vt eruerentur ab inimi
cis ⁊ non eos possent occide/
re inimici. Ergo exauditi non
sunt: qr occisi sunt : ⁊ deseruit
deus cōtritos corde seruos su
os et sperantes in se despexit.
Absit. Quis em̄ īuocauit do
minum ⁊ derelictus est: quis
sperauit in eo ⁊ desertus ē ab
eo. ℟. Vnus ex discipul' me/
is tradet me hodie ve illi per
quem tradar ego Melius il/
li erat si natus non fuisset. ℣.
Qui intingit mecum manuz
in parapsidem hic me tradi/
turus est in manus peccator.
Melius illi. Lectio quinta.
Exaudiebantur ergo ⁊ occi
debantur: ⁊ tamē ab inimicis
eruebantur. Alij timentes cō
sentiebant ⁊ viuebant: ⁊ tamē
ab inimicis absorbebātur: oc
cisi eruebantur. Inde est illa
vox gratulationis Forsitan vi
uos absorbuissent nos. Mul
ti absorpti ⁊ viui absorpti mlti
mortui absorpti. ℟. Eraz q̄/
si agnus innocens ductus suz
ad immolandum ⁊ nesciebaz
consilium fecerūt inimici mei
aduersum me dicentes Veni
te mittamns lignum in panez
eius ⁊ conteramus eum d̄ ter
ra viuentium. ℣. Omnes ini
mici mei aduersum me cogi/
tabant mala mihi: verbum

aperte pugnat qui sagittam
mittit fallit vt feriat. Pri⁹ em̄
sagitta percutit q̄ venire ad
vulnus preuideatur. Sz quē
laterent insidie cordis huma
ni. Nunquid et dn̄m nostruz
iesum christum qui non opus
habebat vt ei testimoniū q̄s-
q̄ perhiberet de homine. Ip̄e
em̄ sciebat quid esset in homi
ne sicut euangelista testatur.
℟ Tanq̄ ad latronem exi-
stis cum gladijs comprehen-
dere me quotidie apd̄ vos erā
in templo docens ⁊ non me te
nuistis ⁊ ecce flagellatum du
citis ad crucifigendū. ℣. Fi-
lius quidem hominis vadit
sicut scriptum est de illo: ve āt
homini illi per quem tradet̄.
Tamen Lcō. v. Ad crucifi.
audiamus eos ⁊ intueamur
eos quasi nesciente domīo sa-
cere quod moliūtur. Intende
runt arcuz rem amaram vt sa
gittent in abscondito imma-
culatum. Quod dixit: inten-
derunt arcum: hoc est in ab-
scondito quasi fallentes insi-
dijs. Nostis enī quibus dol̄
id egerūt quemadmodum di
scipulum ei coherentem pecu-
nia corruperūt vt sibi trade-
retur quomodo falsos testes
procurauerunt: quib⁹ insidijs
⁊ dolis egerunt: vt sagittarēt
in abscondito inmaculatum.
Magna iniquitas ecce de ab
scōdito venit sagitta. ℟. Te
nebre facte sunt dum crucifix-
issent iesum iudei: ⁊ circa ho-
ram nonam exclamabat iesus
voce magna de⁹ meus vt q̄d
me dereliquisti ⁊ inclinato ca-
pite emisit spiritum. Tūc vn⁹
ex militibus lancea latus ei⁹
perforauit: ⁊ continuo exiuit
sanguis et aqua. ℣. Et veluz
templi scissum est a summo vs
q̄ deorsum ⁊ om̄is terra tre-
muit. Tunc vnus ex militib⁹
lancea latus eius ꝑ. Lctō vi.
Repente sagittabunt eum:
⁊ non timebunt: firmauerunt
sibi sermonem malignum. Fa
cta sunt tanta miracula ⁊ non
sunt moti: perstiterunt in con-
silio sermonis maligni. Tra-
ditus est ille iudici: trepidat
iudex: ⁊ non trepidant qui eū
iudici tradiderunt. Contre-
miscit potestas ⁊ non cōtremi
scit immanitas: vult ille laua
re manus suas: ⁊ illi inquināt
linguas suas. Sed quare hoc
Firmauerunt sibi sermonem
malignum quanta em̄ egit py
latus: quanta vt refrenarent̄:
quid dixit: quid egit. Sz fir-
mauerunt sibi sermonem ma-
lignuz Crucifige crucifige eū
Repetitio confirmatio ē ser-
monis maligni. ℟. Barra-
bas latro dimittitur: ⁊ inno-
cens christus occiditur. nam ⁊
iudas armiductor sceleris q̄

per pacem didicit facere bellū
Osculādo tradidit dominuz
iesum christum. ℣. Verax da
tur fallacibꝫ piū flagellat im/
pius. Osculādo tradidit do
minum iesum. ℟ repetitur lo
co Gloria patri. In tertio no
cturno. an̄ Ab insurgentibus
in me libera me domine quia
occupauerūt animam meam
p̄s. Eripe me dn̄e. an̄. Lon/
ge fecisti notos meos a me: tra
ditus sum et non egrediebar.
p̄s. Dn̄e deus sa. an̄. Capta
bant in animam iusti ⁊ sāgui
nem innocentem condemna/
bant. p̄s. Deus vltionum. ℣
Locuti sūt aduersum me lin/
gua dolosa Et sermonibꝫ odij
circūdederunt me et expugna
uerunt me gratis. Lectō vij.
Festinemus ergo ingredi in
illam requiem vt ne in idip̄m
quis incidat incredulitatis ex
emplum. Viuus est em̄ ꝑmo
dei ⁊ efficax ⁊ penetrabilior
om̄i gladio ancipiti ⁊ ꝑtingēs
vsqꝫ ad diuisionem anime ac
spiritus compagum quoqꝫ et
medullarum ⁊ discretor cogi/
tationum et intentionum cor
dis: ⁊ non est vlla creatura in/
uisibilis in cōspectu eiꝰ. Om
nia aūt nuda et aperta sūt ocu
lis eius ad quem nobis ꝑmo.
℟. Tradiderunt me in ma/
nus impiorū: ⁊ inter iniquos
proiecerūt me ⁊ nō pepercerūt
anīe mee: cōgregati sūt aduer
sū me fortes Et sicut gigātes
steterūt contra me. ℣. Astite/
rūt reges terre ⁊ principes cō/
uenerunt in vnum. Et. L. viij
Habētes ergo pontificē ma
gnum qui penetrauit celos ie
sum filiū dei teneamus cōfes/
sionē spei nostre. Nō em̄ habe
mus pontificem qui nō possit
compati infirmitatibꝫ nostris
temptatum aūt per omnia ꝓ
similitudine absqꝫ pctō. Ade
amꝰ ergo cū fiducia ad thro/
num gratie vt misericordiam
consequamur ⁊ grām inuenia
mus in auxilio oportuno. ℟.
Jesuz tradidit impius sūmis
principibus sacerdotum ⁊ se/
nioribus populi: petrus aūt se
quebatur a longe Vt videret
finē. ℣. Et ingressus petrus ī
atriū princips sacerdtū. Vt.
Omnis nanqꝫ pon/ Lcō ix.
tifex ex hominibꝫ assumptꝰ ꝓ
hominibꝫ ꝯstituit in his que
sūt ad deum vt offerat dona
⁊ sacrificia ꝓ peccatis q̄ cōdo
lere possit his qui ignorant et
errant qm̄ ⁊ ip̄e circūdatus ē
infirmitate. Et propterea de
bet quemadmodum ⁊ ꝓ ꝓplo
Ita etiam et pro semetipso of
ferre ꝓ peccatis. Nec quisqꝫ su
mat sibi honorem sed q̄ voca
tur a deo tanqꝫ aaron: Sic et
christus n̄ semetipsum clarifi/
cauit vt pontifex fieret: sed q̄

locutus est ad eum. Filius meus
es tu: ego hodie genui te. ℟.
Caligauerūt oculi mei a fle-
tu meo qr elōgabatur a me q̄
consolabatur me videte omēs
populi. Si est dolor similis
sicut dolor meus. ℣. O vos
omēs qui transitis per viam
attendite et videte Si. ℟. re-
petitur pro Gloria ⁊ Te deū.
Sequūtur statiz lau. sine De-
us in adiu. sicut heri. Ad lau-
des an. Proprio filio suo nō
pepercit deus sed pro nob om-
nibus tradidit illum. ps. fe.
sine Gloria. an. Anxiatus ē
in me spiritus meus in me tur-
batum est cor meum. an. Ait
latro ad latronem: nos q̄dem
digna factis recipimus: h̄ au-
tem quid fecit: memento mei
dñe dum veneris in regnum
tuum. an. Dum conturbata
fuerit anima mea dñe miseri-
cordie memor eris. an. Me-
mento mei domine deus duz
veneris in regnum tuū. Sta-
tim sequitur ℣. Proprio filio
suo non pepercit deus Sed.
Sup bened an Posuerunt su-
per caput eius causam ip̄ius
scriptam iesus nazarenus rex
iudeorum. p̄s. Bn̄dictus sine
Gloria. Deinde sequitur ℣.
Jesu christe ⁊ cetera omnia si-
cut heri signatum est. Simili-
ter ad primam ⁊ ceteras hor̄s
omnia sicut heri excepto dū-
taxat q̄ loco ℣. Christus fa-
ctus est legitur ℣. Proprio fi-
lio non pepercit quoties op̄
fuerit. Ad vs p̄s fe. sine Gl̄ia
⁊ sine an. ℣. Propo fi. Seq̄t
p̄s. Magnificat. ℣ Propo f.
Pr̄ nr̄ Miserere flexis g b
℣. Proprio filio Coll. Re-
spice quesumus domine vt s.
sine Oremus sine conclusiōe.
Ad completorium sicut heri.
℣. Proprio filio: In sabbato
pasche. Ad matutinas obru-
pte incipitur. In primo noct
no an. In pace in idipsū dor-
miam ⁊ requiescam. ps Cuz
inuocarem sine Gloria Ana
Habitabit in tabernacl̄o tuo
requiescet in mōte sancto tuo
p̄s Dñe quis habitabit Ana
Caro mea requiescet in spe:
ps Conserua. ℣. In pace in
idipsum Dormiam. Lecto I

Quomodo obscuratuz
est aurum mutatus ē co-
lor optimus: dispersi sunt lapi-
des sanctuarij in capite omni-
um platearum Filij syon in-
clyti ⁊ amicti auro primo qūo
reputati sūt i vasa testea opus
manuū figuli Sz et lamie nu-
dauerūt māmā: lactauerūt ca-
tulos suos Filia ꝓpl̄i mei cru-
del̄ q̄si strucio i deserto ℟ Se-
pulto dño signatū ē monumē-
tum voluētes lapidē ad osti-
um monumenti. Ponentes
milites qui custodirent illud

℟. Ne forte veniant discipu-
li eius ⁊ furentur eum ⁊ dicant
plebi surrexit a mortuis Po-
nentes milites Lectō scda
Adhesit lingua lactētis ad
palatum eius in siti: paruuli
petierunt panem ⁊ non erat q̄
frangeret eis. Qui vescebant̄
voluptuose interierūt in vijs:
qui nutriebant̄ in croceis am
plexati sunt stercora. Et ma-
ior effecta est iniq̄tas filie po-
puli mei peccato zodomorum
que subuersa est in momento:
⁊ non ceperunt in ea manus.
℟. Hierusalem luge et exue
te vestibus iocunditatis: in-
duere cinere ⁊ cilitio: qꝛ in te ē
occisus saluator israel. ℣. Ulu
late pastores et plorate asper
gite vos cinere. Quia in te.
Recordare dñe Lectio. iij.
quid acciderit nobis: intuere
et respice obprobrium nostrū
Hereditas nostra versa ē ad
alienos: domus nostre ad ex-
traneos. pupilli facti sumus
absq̄ patre: matres nostre q̄-
si vidue. Aquam nostram pe
cunia bibimus: ligna nostra
precio comparauimus. Cer-
uicibus minabamur lassis ñ
dabatur requies. Egipto de-
dimus manum ⁊ assyrijs vt
saturemur pane. Patres no-
stri peccauerunt ⁊ non sunt: et
nos iniquitates eorum porta
uimus. ℟. Plange quasi vir
go plebs mea: vlulate pasto-
res in cinere et cilicio. Quia
veniet dies domini magna et
amara valde. ℣. Plauserūt
super me manibꝫ suis omnes
transeuntes per viam sibilaue
runt ⁊ mouerūt caput Quia.
℟ repetitur loco Gloria. In
secundo nocturno añ. Eleua-
mini porte eternales ⁊ introi
bit rex gl̄ie. p̄s. Domini ē ter
ra. añ. Credo videre bōa do
mini in terra viuentium. p̄s.
Dominus illuminatio. Añ.
Dñe abstraxisti ab inferis a-
nimam meam. p̄s. Exaltabo
te. ℣. Tu autē domine mise-
rere mei Et resuscita me ⁊ re-
tribuam eis. Lectio quarta.
Quid ergo sequitur: Ac-
cedet homo ad cor altum:
⁊ exaltabitur deus. Illi dixe-
runt quis nos videbit: defece
runt scrutantes scrutationes
consilia mala. Accessit homo
ad ipsa consilia passus est se te
neri homo: non enim teneret̄
nisi homo aut videtur nisi hō
Aut colaphisaret̄ nisi hō: aut
crucifigeretur ⁊ moreretur ni-
si homo. ℟. Recessit pastor
noster fons aque viue: ad cu-
ius transitum sol obscuratus
est. nam ⁊ ille captus est q̄ cap
tiuū tenebat p̄mū hoīem Ho
die portas mortis ⁊ seras pa-
riter saluator noster destruxit.
℣. Destruxit quidez claustra

infernī z subuertit potentiam diaboli. Hodie por. Lectō. v. Accessit ḡ hō ad illas oēs passiones que in illo nihil valerent nisi esset homo. Sed si ille non esset homo non liberaretur homo. Accessit homo ad cor altum: id est secretū cor abditum obiciens humanis aspectibus hominem seruans intus deum: celans formā dei in qua equalis est patri z offerens formam serui in q̄ minor est patre. ℟. O vos oēs q̄ transitis per viam attendite z videte si est dolor similis sicut dolor meus. ℣. Attendite vniuersi populi z videte dolorem meum Si est dolor similis sicut dolor meus Le. vi Quid sequitur: Sagitte infantium facte sunt plage eor Vbi est illa seuitia: vbi est ille fremitus leonis populi rugiētis z dicentis crucifige crucifige Vbi sunt insidie arcū tendentium Nonne sagitte infātium facte sunt plage eorum. ℟. Ecce quomodo moritur iustus z nemo percipit corde: z viri iusti tolluntr: z nemo cōsiderat a facie iniquitatis sblatus est iustus Et erit ī pace memoria eius. ℣ In pace factus est locus eius: z in syon habitatio eius Et. ℟ repetit loco Gloria In tertio nocturno añ Deꝰ adiuuat me: et dominus susceptor est anie mee? ps Deus in nomine. añ. In pace factus est locus eius: et ī syon habitatio eius. ps Notus in iudea. añ Factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. ps Deꝰ deus salutis. ℣ In pace factus est locus eius Et in syon habitatio eius. Lectio septima Quapropter intermittentes inchoationis christi sermonē ad perfectionem feramur: nō rursum iacientes fundamētū penitentie ab operibus mortuis: z fidei ad deum baptismatum doctrine impositōnis quoq; manuum ac resurrectionis mortuorum z eterni iudicij Et hoc faciemus si quidem permiserit deus. ℟ Estimatus sum cum descendentibus in lacum Factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. ℣. Et sic vulnerati dormientes protecti in monumentis quorum non es memor amplius: z ipi quidem de manu tua repulsi sūt Factus sum Lectō octaua Impossibile est enī eos qui semel sunt illuminati: gustauerunt etiam donum celeste: z participes facti sunt spiritussancti: gustauerunt nihilominus bonum dei verbum: virtutes q̄ seculi venturi z prolapsi sūt renouari: rursus ad penitētiā

rursum crucifigentes sibimet ipsis filiuz dei ⁊ ostētatui habentes. ℟. Agnus dei christꝰ immolatus est pro salute mūdi: nam de parentis protoplasti fraude factor condolēs quando pomi noxialis morsu in mortem corruit Jp̄e lignū tunc notauit damna ligni vt solueret ℣. Christus factus est pro nobis obediens vsqz ad mortem mortem autē crucis Jp̄e. Lectio nona.

Confidimus aūt de vob̄ dilectissimi meliora ⁊ viciniora saluti tametsi ita loquimur. Non enim iniustus deus vt obliuiscatur operis vestri ⁊ dilectionis quam ostenditis in nomine ipsius qui ministratz sanctis ⁊ ministrastis. Cupimus vnumquemqz vestrum eandem ostentare sollicitudinem ad expletionem spei vsqz in finem vt non segnes efficiamini: verum imitatores eorū qui fide et patientia hereditabunt promissiones. ℟. Sicut ouis ad occisionem ductus ē ⁊ dum male tractaretur non aperuit os suum Traditus ē ad mortem vt viuificaret populū suū ℣. In pace factꝰ ē locus eius Traditus est. Repetit ℟. loco Gloria ⁊ Te deū Statim sequūtur laudes sine Deus in adiutorium Añ. O mors ero mors tua morsus tuus ero inferne. ps̄ Miserere. Añ. Plangent eū quasi vnigenitum quia innocens dominus occisus est. ps̄. Judica me deus ⁊ discerne cām meam. añ. Attendite vniuersi populi ⁊ videte dolorē meū ps̄. Deus deus meus. Añ. A porta inferi erue dn̄e aīam meam. ps̄ Ego dixi. añ. O vos om̄es qui transitis ꝑ viā attendite ⁊ videte si est dolor sicut dolor meus. ps̄. Laudate. Statim sequitur ℣. In pace. Super bened̄ añ. Mulieres sedentes ad monumentū lamentabantur flentes dominum. ps̄. Benedictꝰ sine Gl̄a Sequitur ℣. Jesu christe ⁊ cetera sicut heri excepto ꝗ loco tertij versus Qui expassis dicitur ℣. Vita in ligno morit̄ infernus ex morsu despoliat̄. Loco ℣. Proprio filio legat̄ ℣. In pace fa q̄tiens opus fuerit. Ad primam ⁊ ad om̄es horas sicut heri preter ℣. qui erit In pace factus est locus eius.

In vigilia pasce ad vesperas Deus in adutoriū nō dicitur sed statim post cōmunionē in missa sequitur antiphona.

Alla alla alla ps. Laudate dominū omes gētes laudate eū omes populi. alla alla al. ℣. Qm cōfirmata est sup nos miscordia ei⁹ ⁊ veritas dñi manet in eternuz Alla alla alla sine Gl'ia. Stans sequit añ sup mag. Vespere aūt sabbati que lucescit in prima sabbati venit maria magdalene ⁊ altera maria videre sepulchrum alla. psalm⁹ Mag. sine Gl'a. q̄ dcō repetit añ. Vespe. Dñs vob. Oremus Spūm nobis dñe tuè Coll'. charitatis infude: vt quos sacramētis paschalibus satiasti: tua facias pietate concordes Per. Benedicam⁹ dño sine alla. nō plura. Ad completo. legūtur psalmi sine Gl'ia. Cū inuoca. In te. Qui habi. Ecce Nūc di. ℣. In pace. Alicq loco In pace legunt alla. Et non plura. In die sancto pasche ad matuti. prius dicit Dñe labia legit ps. Confitemi dño vsq ad illū versum Lapidē excluse. Gl'ia. kyrie. xpe. kyr. Pr nr Secit Dñe labia mea Deus i ad. Gloria Sicut erat. alla. Jnuit Alla alla al. ps. Venite. In pmo nocturn. añ. Ego suz q̄ sum: et cōsiliū meū nō est cū impijs: sed in lege dñi volūtas mea ē alla. ps. Beatus vir. añ Postulaui patrē meū alla: dedit mihi gentes alla in hereditatem tem alla. ps. Quare fremuerūt. añ. Ego dormiui ⁊ somnū cepi ⁊ exurrexi qm dns suscepit me alla al. ps. Dñe quid. ℣. Quem queris mulier Viuē tem cū mortuis alla. Nota q̄ in medio versiculoz nō dicitur alla sed in fine tantum.

In illo tpe. Scōz maria Maria magdalena et Maria iacobi ⁊ salome emerunt aromata vt veniētes vngerent iesum. Et rel. Omnia Audistis frēs beati Gregoi. charissimi q̄ sancte mulieres que dñm fuerāt secute cū aromatib⁹ ad monumētū venert ⁊ ei quē viuētē dilexerāt etiaz mortuo studio humanitatis obsequuntur: Sed res gesta aliquid in sancta ecclesia figt gerendum. Sic quippe necesse est vt audiamus que fcā sūt quatinus cogitemus etiā que nobis sint ex eoz̄ imitatione facienda. Et nos ergo in euz q̄ est mortuus credentes si odore virtutum refecti cū opinione bonoz opm dñm querentes. ad monumentum pfecto illi⁹ cum aromatib⁹ venimus. Ille aūt mulieres angelos vident que cū aromatib⁹ venerūt: qz

videlicet ille mētes supernos
ciues aspiciūt que cum virtu/
rum odoribꝫ ad dñm p sācta
desideria proficiscūtur T. ℟
Angelus dñi descendit de ce/
lo: ⁊ accedens reuoluit lapidē
⁊ sup eū sedit ⁊ dixit mulier/
bus nolite timere: scio enī qꝫ
crucifixum queritis Jā surre/
xit venite ⁊ videte locū vbi po
situs erat dñs alla. ℣. Ange/
lus dñi locutus ē mulieribus
dicens quem queritis: an iesū
queritis. Jam. Lectio secūda
Notandū vero nobis est qđ
nam sit qđ in dexteris sedere
angelus cernitur quidnā p si/
nistram nisi vita pñs: quid ve
ro p dexteram nisi ppetua vi/
ta signatur. Vnde scriptū est
Leua eius sub capite meo et
dextera illius amplexabit̄ me
Quia igitur redemptor nr̄ ia
pñtis vitę corruptionē transi/
erat recte angelus qui nuncia
re phennem eius vitā venerat
in dextera sedebat. Qui stola
candida coopertus apparuit:
qꝫ festiuitatis nostre gaudia
nunciauit. Candor eteni ve/
stis splendorem nostre denun
ciat solennitatis an sue: sed vt
fateamur verius ⁊ sue dicam⁹
⁊ nostre Tu. ℟. Angelus do
mini locutus ē mulieribus di
cens quem queritis an iesum
queritis iam surrexit. Venite
⁊ videte al.al. ℣. Ecce prece/
det vos in galileam ibi eū vi
debitis sicut dixit vobis Ve
Illa quippe Lectio iij. nite.
redemptoris nostri resurrectō
⁊ nostra festiuitas fuit qꝫ nos
ad immortalitatem reduxit:
⁊ angelorum festiuitas extitit
quia nos reuocando ad cele/
stia eorum numerum imple/
uit. In sua ergo ac nostra fe/
stiuitate angelus in albis ve/
stibus apparuit quia dū nos
per resurrectionem dominicā
ad superna reducimur: celestꝫ
patrie damna reparam⁹. Sz
quid venientes feminas affat
audiamus Nolite expauesce/
re: ac si aperte dicat Paueant
illi qui non amant aduentum
supernorū ciuium. Pertime/
scant qui carnalibꝫ desideriis
pressi ad eorum se societatem
pertingere posse desperāt: vos
aūt cur ptimescitis que vos
concines videtis Tu autem
℟. Dum transisset sabbatū
maria magdalena ⁊ maria ia
cobi et salome emerūt aroma
ta Vt venientes vngerent ie/
sum al.al. ℣. Et valde mane
vna sabbatorum veniunt ad
monumentum orto iam sole.
Vt Gloria Vt. Repetit ℟
Dum transisset. Te deū dici
tur. ℣. Surrexit dñs vere Et
apparuit symoni petro alla.
Deus in adiutoriū. Laudes
Angelus aūt dñi descendit d

celo ꝛ accedens reuoluit lapi-
dem ꝛ sedebat super eum alla
al. ps. Dñs regnauit cum ce-
teris. añ. Et ecce terremotus
factus est magnus angelꝰ au
tē dñi descendit de celo alla.
Añ. Erat aūt aspectus eius
sicut fulgur vestimenta eiꝰ can
dida sicut nix alla. añ. Presti
more aūt eius exterriti sūt cu
stodes et facti sunt velut mor
tui alla. añ. Respōdens aūt
angelus dixit mulieribꝫ noli-
te timere: scio em̄ ꝙ iesum que
ritis alla. Deinde statim seqt
Super b eneđ añā. Et valde
mane vr a sabbatorum veni-
unt ad monumētum orto iaz
Deus qui ho Col. sole alla.
dierna die ꝑ vnigenitum tuū
eternitatis nobis aditum de
uicta morte reserasti vota no-
stra que preueniendo aspiras
etiam adiuuando prosequere
Per. Bñdica. d. al. al. Seqt
de ps Cōfitemi. ℣. Lapidē
quē reprobauerūt cū sequenti
bus vt s̄ Gla. ℣. Surrexit do
minus vere Et appa. Et non
plura Et ita ꝑ totam octauā
in lau. nec hymnꝰ nec cap̄. nec
℣. dicūtur Sed statim pꝰ ps
ꝛ añ lau. sequit añ sup bñđ. ad
boras dr̄ Deus i adiu. Sed
nec hymnꝰ nec cap̄ nec ℟ nec
℣. Ad. i. statim post Deus in
adiutoriū sup ps Deus i noīe
Beati imaculati. Retribue.

Quicunq̄. añ. Surgens ie-
sus mane prima sabbati appa
ruit primo marie magdalene
de qua eiecerat septem demo-
nia al. Statim sequit Domi
nus vobiscū. Col. vt s i ma-
tutinis. Benedicamus dño.
sine alla. Et nota ꝙ ad bñdi-
camꝰ dño non dr̄ alla nisi dū-
taxat in ves. ꝛ mat. duz festiue
canitur: ꝛ nō plura. Ad tertiā
añ Surrexit dñs de sepulcro
qui pro nobis pependit in li-
gno al. ps. Legē pone cū ce-
teris. Deinde statim sequitur
Collecta vt s̄ in p̄mis ꝛ non
plura. Nota hodie ad primā
ꝛ tertiam non dicitur Hec di
es pro eo ꝙ nondum dicta sūt
in missa. Ad sextā añ. In ga
lea iesū videbitꝫ sicut dixit vo
bis alla. ps. Defecit cū ceterꝫ
Građ. Hec dies quā fec̄ dñs
exultemus et letemur i ea. ℣.
Confitemini domino quoni-
am bonus quoniam in seculū
miscđia eius Alla sine versu.
Sequitur statim collecta de
die. Ad nonam anti. Mane
nobiscum quoniam aduespe-
rascit ꝛ inclinata est iam dies
alleluia alleluia. psalmꝰ Mi
rabilia testimonia tua domie
cum ceteris. Građ. Hec dies
℣. Confitemini do. alla sine
versu Sequitur collecta vt su
pra habita est et non plura.
Ad vesperas vero per totam

hebdom̃ nō dicitur Deus in adiuto. Sed hoc mō incipit Kyrieleyson ter. xpeleison ter Kyriel. ter. Deinde sequitur ps Dixit cū ceteris z suis alla vt in psalterio. Sic p totā ebdomadā Grad. Hec dies. ℣. Cōfitemini. Alla. ℣. Pascha nr̃m imolatus ē christus. ℣. Epulemur in azymis sinceritatis et veritatis. Alla statiz sequitur. Sup mag. añ Et respicientes viderūt reuolutū lapidem. Erat quippe magnus valde alla. Coll. de die Hic nō dicit Dñs vobis. sed statiz post amē sequitur añ. Christus resurgens ex mortuis iaz non moritur: mors illi vltra n̄ dominabitur. ℣. Dicāt nunc iudei quō milites custodientes sepulchrū perdiderunt regem ad lapidis positionem Quare non seruabant petram iustitie aut sepultum reddant: aut resurgentē adorent nobiscum dicentes: Vō enī viuit viuit deo al. al. ℣. Surrexit dominꝰ de sepulchro Qui p nobis pependit in ligno alla al. Oresta qms ops ds Collecta qui resurrectionis dñice solennia colimus: ereptionis nostre letitiam sentiamus Per. Dñs vobiscum Bñdicamus dño alla alla alla. Deo grās alla alla alla. Ad completo. dicatur Conuerte. Deꝰ in adiutoriū: añ. Ite nūciate fratribus meis alla vt eant in galileā ibi me videbūt alla al. a. ps. Cū inuoca. cum ceteris. Hec dies non dicit: qz ebora noctis. Statum post anti. sup psalmū sequit añ. Alleluia resurrexit dominus alla sicut dixit vobis alla alleluia. ps. Nunc di. Statim sequit Dominus vobiscū. Collecta Oresta qūs omps ds vt qui gratiā dominice resurrectōis agnouimus ipi p amorē spiritus a morte anie resurgamus Per. Benedicamus do. nō plura. Sic dicetur completo. per ock. Feria. ij. pasce. ad matutī. p totā ebdō Inuit Surrexit dñs vere. Alla. ps. Venite. Ad nock. vnā tm̃ dicim̃ añ. Inclinauit se maria pspexit in monumentū vidit duos angelos in albis sedētes alla ps. Cū inuo. ps. Verba m. ps. Dñe ne in furo. ℣ Quem queris mulier Viuentē cum mortuis alla: Scōm Lucaz.

In illo tpe: Duo ex discipulis ibant in castellum quod erat in spacio stadioz̄ sexaginta ab hierusalē nomine emaus. Et reliqua. Omelia In quotidiana beati Grego. vobis solēnitate laborantibus pauca loquenda sūt z fortasse hec vtilius proderūt: qz sepe q alimēta que minus sufficiūt

auidius sumūtur. Ecce audi
stis fratres charissimi qꝛ duo
bus discipulis ambulantibꝫ
in via non quidē credētibꝫ sed
tamē de se loquētibꝫ dominꝰ
apparuit sed eis speciem quaꝫ
recognoscerent nō ostēdit. hoc
ergo egit foris dñs in oculꝰ cor
poris qđ apđ ipos agebatur:
intus in oculis cordis. Tu āt
℟. Maria magdalena ⁊ al-
tera maria ibant diluculo ad
monumētū iesū quez queritis
non ē hic surrexit sicut locutꝰ
est precedet vos in galileā ibi
eū videbitis alla alla. ℣. Ci
to eūtes dicite discipulꝰ eꝰ ⁊ pe
tro qꝛ surrexit dñs Precedet.
Ipsi nanqꝫ apđ semet Lctō ij
ipsos intus ⁊ amabāt ⁊ dubi
tabāt: eis aūt dñs foris ⁊ pre
sens aderat: ⁊ quis eēt nō ostē
debat. De se ergo loquentibꝫ
pñtiā exhibuit: sed de se dubi
tantibꝫ cognitionis sue speciē
abscōdit. Verba quidē con-
tulit: duriciā intellectus incre
pauit: scripture sacre mysteria
que de seipso erant apuit: ⁊ tñ
qꝛ adhuc in eoꝝ cordibꝫ pere-
grinus erat a fide: ire se longi
us finxit. Tu autē. ℟. Sur-
gēs iesus dñs nr̄ stās ī medio
discipuloꝝ suoꝝ dixit pax vo
bis alla. Gauisi sunt discipu-
li viso dño alla. ℣. Surrexit
dñs de sepulchro qui pro nob
pependit in ligno Gauisi sūt.

Fingere nanqꝫ Lcō tertia.
componere dicimus: Unde
⁊ compositores lutifigulos vo
camus: nihil simplex veritas
per duplicitatem fecit: sed ta-
lem se eis exhibuit in corpe q̄-
lis apud illos erat in mente.
Probandi aūt erāt si hi q̄ eū
⁊ si nec dum vt dñm diligerēt
saltē vt peregrinū amare potu
issent. Sed qꝛ esse extranei a
charitate nō poterant hi cum
quibꝫ veritas gradiebatur eū
ad hospiciū qnasi pegrinū vo
cant. Tu. ℟. Cōgratulamī
omēs q̄ diligitis dñm: qꝛ quē
querebam apparuit mihi. Et
dum flerem ad monumentuꝫ
vidi dñm meū alla. ℣. Tule-
rūt dñm meū ⁊ nescio vbi po
suerūt eū si tu sustulisti eū di-
cito mihi Et Glia p. Et Te
deum dicitur per totam ebđ.
Añ laud. ℣ Surrexit dñs ve-
re vsqꝫ ad ascēsionē dñi ñ mu-
tatur dū de tpe officiū dicit.
Ad laudes dicitur vna anti.
tm̄. añ. Scio q̄ iesum queritꝫ
crucifixū surrexit alla. ps Do
minus regnauit cū ceteris.
Et nota q̄ iste anti. ad noctꝰ.
⁊ ad laud dicūtur secūdis fe-
rijs vsqꝫ ad ascensionē duꝫ de
tpe officiū dicit. ⁊ similiter in
alijs ferijs quo ad suas anti:
in noc. ⁊ in lau. p̄s vero ī lau.
vsqꝫ post octa. corpis christi ñ
variātur. Statim post psal.

℣añ. Sequitur sup̃ bñs ꝙ tota ebdom̃. añ. Jesus iunxit se discipulis in via ℣ ibat cum illis. oculi eoꝝ tenebant ne eũ agnoscerent ℣ increpabat eos dicens o stulti et tardi corde ad credendum in his que locuti sunt ꝓphe alla. Collea Deus qui solennitate pasca/li mundo remedia contulisti. populum tuum qũs celesti dono ꝓsequere: vt ꝓfectam liber/tatem cõsequi mereatur ℣ ad vitam ꝓficiat sempiternã Per Benedicamus dño all. al. Nulla suffra. ad matutinas ꝙ totã ebdomadã. ad primã et alias ho. dicitur Grad̃. Hec dies: ℣. Dicat nũc israel quoniã bonus qm̃ in seculũ miseri/cordia eius. Alleluia sine ℣. Col. de die. Ad horas añ. et ps̃ sicut heri ꝙ totã hebd̃. cetera vt in ꝑmis. Ad vesp. oia sic̃ heri exceptis col. ℣su gradual' qui est Dicat nunc ℣ versu al/leluia qui erit Nonne cor nostrum ardẽs erat in nob̃ de ie su dñ nobis loqueretur in via alleluia. Sup̃ mag. añ. Qui sunt hi sermones quos cõfer/tis adinuicẽ ãbulãtes et estis tristes al. al. respõdẽs vn⁹ cui nomen cleophas dixit ei tu so solus peregrinus es in hieru/salem ℣ nõ cognouisti que fc̃a sunt in illa his diebꝫ alleluia quibꝫ ille dixit. que: ℣ dixerũt de iesu nazareno qui fuit vir ꝙ pheta potẽs in ope ℣ sermone coram deo et omni populo al. al. Col. vt sup̃. Cetera oĩa sicut heri. Ad comple. per to/tam ebdom̃. sicut heri. Feria tertia ad nock. añ Et recorda/ti sunt verborum eius ℣ regres si sũt a monumento: nunciaue/rũt hec oĩa illis vndecim et ceteris oĩbus al. ps̃. Domi/ne deus meus in te: ps̃. Dñe domin⁹ noster. ps̃. In dño cõ ℣. Noli flere maria Resurre/xit dominus al. Scõm lucaꝫ

In illo tpe Stetit iesus in medio discipulorum suorum ℣ dixit eis pax vobis, ego suꝫ: nolite timere. Et reliq̃ Omelia venerabilis Bede. Gloriã sue resurrectionis do/minus ℣ redẽptor noster pau/latim discipulis ℣ ꝙ incremen/tum temporis ostendit quia nimirum tãta erat virtus mi/raculi vt hanc repente totam capere fragilia mortalium pe/ctora non possent. Tu au. ℟. Virtute magna reddebãt a/postoli Testimoniũ resurrect/onis Jesu christi dñi nostri. al. al. ℣. In omnẽ terrã exiuit sonus eorũ et in fines orb̃ ter/re verba eoꝝ. Le. Lectio. ij. Consulẽs igitur ipe imbecil/litati querentium primo vul/gentib̃ ad monumentum ℣ fe/minis suo amore feruentib̃ a

viris reuoluto lapide ⁊ abla/
to suo corpe lintheamina qui
bus inuolutum erat sola posi
ta monstrauit. Tu autem. ℟.
Tulerūt dn̄m meum ⁊ nescio
vbi posuerūt eū ait illi angel⁹
noli flere maria surrexit sic di/
xit Precedet vos in galileam
ibi eū videbitis al. al. ℣. Ci/
to eūtes vt s̄. Pre. Lcō tertia
Deinde curiosius inquirēti/
bus femis et de eo qd̄ inuene
rant mēte cōsternatis angelo/
rū visionē on̄dit qui illū resur
rexisse certa manifestatōe pa/
tefacerent ac sic precurrēte fa
ma patrate resurrectionis tā/
dem ip̄e dn̄s virtutū ⁊ rex glo
rie apparēs q̄nta potētia mor
tem quam ad horam gustaue
rat deuicisset aperuit Tu āt
℟. Expurgate vetus fermen
tū vt sitis noua conspersio ete
nim pasca nr̄m īmolatus: est
christ⁹. Itaq; epulemur ī dn̄o
al. ℣. Non in fermēto malicie
⁊ nequitie sed in azymis since
ritatis et veritatis Ita Glo.
Ita. Ad lau. an̄. Et dicebāt
adinuicē: quis reuoluet nobis
lapidem ab ostio monumen/
ti al. al. Sup bn̄d an̄. Stetit
iesus in medio discipulor̄ suo
rū et dixit eis pax vob̄ al. al.
Deus qui ecclesiā tuā Col.
nouo sp̄ fetu mlutiplicas con/
cede famulis tuis vt sacramē
tum viuendo teneant quod fi
de p̄ceperunt Per. Cetera vt
heri. Ad p̄mas ⁊ horas grad̄
Hec di. ℣. Dicant nūc q̄ re/
dempti sunt a dn̄o quos rede
mit de manu inimici ⁊ de regi
onib⁹ congregauit eos allelu/
ia sine versu. Ad ves. ℣. de alle
luia. Surrexit pastor bonus
qui posuit aīam suā pro ouib⁹
suis ⁊ pro suo grege mori dig/
natus est al. Sup mag. an̄a.
Conturbati vero ⁊ conterri/
ti existimabant se sp̄ūm vide/
re. et dixit eis: q̄d turbati estis
⁊ cogitatōes ascendūt ī corda
vestra al. Cetera om̄ia vt he
ri. Col. sp̄ de feria dr̄ ad om̄s
ho. p̄ter cōpl̄. Fe. iiij. ad mat.
Ad noct. ā. Et respiciētes vi/
derūt reuolutū lapidē: erat q̄p/
pe magn⁹ valde al. ps̄ Saluū
me fac. ps̄ Usq; q̄ ps̄. Dixit
insi. ℣. Tulerūt dn̄m meum.
Et nescio vbi posuerūt eū all̄.

In il. t. Mani/ S. Jo.
festauit se iesus iterū di
scipulis suis ad mare tyberia
dis Et reliqua. O melia gre.
Lectio sācti euāgelij que mō
in vr̄is auribꝫ lcā est frēs, mei
q̄stiōe aīm pulsat: sz pulsatiōe
sua vim discretionis indicat.
Queri enī p̄t cur petrus q̄ pi/
scator an̄ ꝯuersionē fuit p⁹ cō
uersionē ad piscatōz redijt. et
cū veritas dicat nemo mittēs
manum suā in aratrum: ⁊ re/
spiciēs retro apt⁹ ē regno dei

cur repetit quod dereliq̄t Tu
℟. Ecce vicit leo de tribu iu
da radix dauid aperire librū
ꝛ soluere septem signacula ei⁹
alla al. al. ℣. Et vnus de seni
oribus dixit mihi ne fleueris:
dignus ē agnus qui occisus ē
accipe potestatem ꝛ fortitudi
Sed si virtus Le. ij. nē alla.
discretionis inspicitur citi⁹ vi
detur: qꝛ nimirū negotiuꝫ qđ
ante conuersionē sine peccato
extitit: hoc etiā p⁹ cōuersionez
repetere culpa nō fuit. Nā pi
scatorē petrū: matheū vero the
lonariū scimus. ꝛ post cōuersi
onē suā petrus ad piscationez
redijt: matheus vero ad thelo
nei negotiū nō resedit qꝛ ꝛ ali
ud est victū ꝑ piscationē que
rere: aliud thelonei lucris pe
cuniā augere. T. ℟. Isti sūt
agni nouelli qui ānūciauerūt
alla. Mō venerūt ad fontes:
repleti sūt claritate alla al. ℣.
In oēm terrā. Mō. Lctō iij
Sūt enī pleraq̄ negotia que
sine peccatis exhiberi aut vix
aut nullatinus possunt. Que
ergo ad peccatuꝫ implicāt ad
hec necesse est vt post conuersi
onem animus nō recurrat. T
℟. De ore prudentis ꝓcedit
mel alla dulcedo mellis līgua
eius. Fauus distillās labia e⁹
alla al. ℣. Quādulcia faucib⁹
meis eloquia tua domīe sup
mel ꝛ fauum ori meo Fa. Gla

Fa. Ad laudes añ. Nolite ex
pauescere iesum nazarenū que
ritis crucifixū surrexit non est
hic alla Sup bened añ Mit
tite in dexterā nauigij rhete ꝛ
inuenietis alla. Collecta.
Deus qui nos resurrectōnis
dñice annua solēnitate letifi
cas cōcede ꝓpicius: vt ꝑ tpa
lia festa que agimus ꝑuenire
ad gaudia eterna mereamur.
Per dñm. Ad primas ꝛ hors
Grad. Hec dies. ℣. Dexte
ra dñi fecit virtutē dextera do
mini exaltauit me. Alla sine
℣. Ad ves. post alla. ℣. Chri
stus resurgens ex mortuis iaꝫ
nō moritur mors illi vltra nō
dñabitur alla. Sup mag. añ
Dixit iesus discipulis suis af
ferte de piscib⁹ quos prendidi
stis nūc: ascendit, aūt symōpe
trus et traxit rhete ī terrā ple
num magnis piscib⁹ alleluia.
Collcā de die Cetera vt sup
Feria quinta in noc. añ Cito
eūtes dicite discipulis qꝛ sur
rexit dñs alla. ps. Dñe quis
habitabit. ps Conserua. ps
Exaudi domine iusti. ℣. ꝛ ℟
vt supra. feria secūda S. ioh.
In illo tpe: Maria sta
bat ad monumentū fo
ris plorans Et reliq̄. Omlia
Maria mag beati gregorij
dalene que fuerat in ciuitate
peccatrix amando veritatem
lauit lachrymis maculas cri

minis Et vox veritatis implet
tur qua dicitur Dimissa sunt
ei peccata multa qz dilexit mlt
tum Que enim prius frigida
peccando remanserat postmo
dum amādo fortiter ardebat
Tu autem. Lectio secunda.
Nam postq̄ venit ad monu
mentum ibiq̄ corpus domi
nicum non inuenit sublatum
credidit atq̄ discipul' denūci
auit. Qui venientes viderūt
atq̄ ita esse vt mulier dixerat
crediderūt. Et de eis ptinus
scriptum est: abierūt ergo di
scipuli ad semetipos ac dein
de subiungitur Maria autē
stabat ad monumentum fo
ris plorans Tu aūt. Lcō iij.
Qua in re pensandum ē hu
ius mulieris mentem quanta
vis amoris accenderat que a
monumēto dñi discipulis eti
am recedētib⁹ non recedebat.
Exquirebat quem nō inuene
rat flebat inquirendo z amo
ris sui igne succensa ei⁹ quez
ablatum credidit ardebat de
siderio. Tu aūt. Ad laud. añ.
Venite et videte locū vbi po
situs erat dominus alla alla.
Sup bened añ. Maria sta
bat ad monumentum plorās
vidit duos angelos in alb⁹ se
dentes: z sudarium quod fue
rat sup caput ihesu alla. Colla
Deus qui diuersitatem gen
tium in confessione tui nomi
nis adunasti: da vt renatis fō
te baptismatis vna sit fides
mentum et pietas actionum
Per. Ad primas et ad horas
Grad. Hec dies ℣. Būdi
ctus qui venit in nomine dñi:
deus dominus et illuxit nob.
Alla sine ℣. Ad vesp. ℣. p⁹ alla
Surrexit altissim⁹ ō sepulcro
q̄ pro nobis pependit i ligno
alleluia Super mag. añ Di
xit ihesus mulier quid ploras:
quem queris: illa autem dixit
tulerūt dñm meū z nescio vbi
posuerūt eū alla al. Collecta
de die Cetera vt supra. Feria
sexta ad maturinas In nock
añ Nōne sic oportuit pati chri
stum z intrare in gloriam suā
alleluia Ps̄ Celi enarrant.
p̄s Exaudiat te. p̄s Dñe i vir
tute. ℣. et ℟ vt s̄. feria tertia.
In illo tpe: Scōm mat.
Undecim discipuli ab
ierunt in galileam in montem
vbi constituerat illis ihesus. et
videntes eum adorauerūt Et
reliqua. Omelia venera. bed⁹
Quangelica lectio fratres ca
rissimi quam mō audiuimus
z iuxta litteram gaudio ple
na refulget quia triumphum
redemptoris nostri simul z re
demptionis nostre dona pla
no sermōe describit. Et si hāc
enucliatius pertractar̄ velim⁹
gratiorem in littera fructum
spiritalis sensus indutum eē

comperimus Tu aũt. Leo ij
Sermo eteuĩ dei aromatum
more quo subtilius quasi terẽ
do ⁊ cernẽdo discutitur eo ma
iorẽ interne sue virtutis fragrã
tiam reddit. Planum nãq; ẽ
⁊ dulce ad audiẽdum pijs q̃
discipuli abierunt in galileaꝫ
montem vbi constituerat illis
iesus: ⁊ videntes eum adora-
uerunt Tu autẽ Lectõ tertia
Sed non vacat a mysterio q̃
dominus in galilea post resur
rectionem vel q̃ in mõte disci
pulis apparuit. In monte ete
niꝫ apparuit vt significaret q̃
corpus quod de communi hu
mani generis terra nascendo
susceperat resurgendo iam su-
per terrena om̃ia subleuatum
celesti virtute induerit. Tu ãt
Ad laudes. añ. Et incipiẽs a
moyse ⁊ om̃ib; prophetis int̃
pretabatur illis scripturas de
om̃ib; que de ip̃o erant allelu
ia. Sup bñd. añ. Undecim
discipuli in galilea videntes
dñm adorauerũt al Collcã.
Omp̃s sempiterne deus qui
pascale sacramentum in recõ-
ciliationis humane federe cõ-
tulisti: da mentib; nostris: vt
quod professione celebramus
imitemur effectu. Per. Ad p̃
mas et ceteras horas Grad.
Hec dies. ℣. Lapidem quẽ
reprobauerunt edificantes h̃
factus est in caput ãguli a do
mino factum est istud ⁊ ẽ mi-
rabile in oculis nostris Alle-
luia sine versu. Ad vs̃ Grad.
Hec dies. ℣. Lapidem. Al-
leluia. ℣. Dicite in gentibus
q̃ dñs regnauit a ligno alle:
Sup mag. añ. Data ẽ mihi
om̃is ptãs in celo et in terra
alleluia. Collecta de die. Ce-
tera vt supra. Sabbato i ma-
tuti. Ad noc. añ. Et coegerũt
illũ dicentes mane nobiscũ do
mine q̃m aduesperascit allelu
ia. p̃s Dñs regit me. psalm⁹
Dñi est terra. ps. Judica me
dñe. ℣. et R. vt supra feria iiij.
In illo tp̃e Scd̃m Joh.
Una sabbati Maria
magdalena venit mane cũ ad
huc tenebre essent ad monmẽ
tum Et reliqua. Omelia gre.
Lectio sancti euangelij quaꝫ
mõ frẽs audistis valde in sup
ficie historie est aperta: sꝫ ei⁹
nobis sũt mysteria sub breui-
tate querenda Maria mag-
dalena cum adhuc tenebre es
sent venit ad monumẽtũ iux
ta historiaꝫ notatur hora iux
ta intellectum vero mysticum
requirentis intelligentia. Tu
Maria aũt auctorem Le. ij.
oim quẽ carne viderat mortu
um querebat in monumento.
Et quia hunc minime inuẽit
furatum credidit. Adhuc er-
go erant tenebre cum vẽit ad
monumentum cucurrit citius

discipulis nunciauit: sed illi p̄
ceteris cucurrerūt qui p̄ cete-
ris amauerūt vicz petrus ⁊ io
Currebāt Lectō. iij. hānes
aūt duo simul sed iohānes p̄-
cucurrit citius petro venit pri
or ad monumentum ⁊ ingre-
di non presumpsit. Venit er-
go poster ior petr⁹ ⁊ intrauit.
Quid ergo ꝑ iohannem nisi
synagoga: q̄d ꝑ petrum nisi ec
clesia designatur. Nec mirum
esse videatur quod ꝑ iuniorez
synagoga: ꝑ seniorem vero ec-
clesia signari ꝑhibetur: q̄a ⁊ si
ad cultū dei prior ē synagoga
q̄ ecclesia gentium ad vsū tñ
seculi prior ē multitudo gētiū
q̄ synagoga Tu aūt. Ad lau
des añ. Et intrauit cū illis. et
factū ē dū recūberet cū eis ac-
cepit panē et bñdixit fregit ac
porrigebat illis al. Sr̄ bñ. ā.
Currebant duo simul ⁊ ille a-
lius discipulus precucurrit ci
tius petro ⁊ venit prior ad mo
Concede Col. numentū al.
q̄ms op̄s de⁹: vt qui festa pa-
scalia venerando egimus: per
hec cōtingere ad gaudia eter
na mereamur Per. Benedi-
camus dño al. ter. et nō plura
Ad primā ⁊ ceteras horas nō
dicitur Grad̄ Sed loco eius
dicit̄ Alleluia. ℣. Hec dies
quam fecit dñs exultemus et
letemur in ea al. Coll. de die
Cetera vt s̄. In octaua pa-
sche ad vesperas dr̄ Deus in
adiutorium. p̄s Benedictus
cum ceteris et suis alleluia vt
in psalterio habetur. Hymn⁹
vsq̄ ad ascensionem domini.
siue de tp̄e siue de sanctis di-
catur officiū. Hymnus.
Vita sanctorum de⁹ an
gelorum vita cunctorum pari
ter piorum christe qui mortis
moriens ministrum exsupera-
sti Tu tuo letos famulos tro
pheo nūc in his serua placidis
diebꝫ in quibꝫ sanctū celebrat̄
oēm pasca ꝑ orbē. Pasca q̄
victor rediens ab imo atq̄ cū
multis alijs resurgēs ip̄e susce
ptā sup̄ alta carnē astra leua-
sti. Nūc i excels̄ dñs refulgēs
⁊ supra celos deus eleuat⁹ in-
de venturus homo iudicatus
denuo iudex Corda tu sursū
modo nostra tolle quo p̄ri dex
ter residens in alto ne resurgē
tes facias in ima precipitari.
Hoc pater tecum hoc idē sa-
cratus p̄stet amboruz pie xp̄e
flatus cū quibꝫ regnas deus
vnus om̄i iugiter euo. Amen
Expurgate vetus fer- Cap̄
mentum vt sitis noua cōsper-
sio sicut estis azymi: etenī pa-
scha nostrum īmolatus ē chri
stus. deo. ℣. vsq̄ ad ascensio-
nem Gauisi sunt discipuli Vi
so domino al. Sup̄ Magni
licat anti. Qui sunt hi sermo
nes quos con. vt supra. Feria

secunda Collectal Concede quesumus omps ds: vt q. vt supra Benedicamus domio alleluia ter Deide sequitur ℣. Crucifixum in carne laudate et sepultum ꝓpter nos! glorificate resurgentemq; a morte adorate. ℣. Nolite metuere dico vobis quia ille quē queritis mortuum iam viuit ⁊ vita hominis cum eo surrexit. ℣ Recordamini quomodo predixit quia oportet filium hominis crucifigi ⁊ tertia die a morte suscitari Alleluia. Sequitur aīa Christus resurgēs sine versu Dicant. ℣. In resurrectione tua christe Celuz et terra letentur. Col. Deus qui nos resurrectōnis domice vt supꝫ sine conclusione. Deinde ℟ Gaudete iusti in domino alleluia rectos decz collaudatio al. alla. ℣. In memoria eterna erūt iusti ab auditione mala nō timebunt Rec. sine Gloria. ℣. Gaudete iusti i dño Rectos decet collauO resta qms Col. datō alla oms deus: vt in resurrectiōe dñi nostri iesu christi cū oīib⁹ sanctis! pcipiamus veraciter portionē Qui. Sic dicentur suffragia oīib⁹ sabbatis vesperis et in primis vesperis sanctoz festiue peragendoz unvsq; ad ascensionē domini. Ad completoziū aīa Ite nunciate vt supꝫ. ps Cum inuocarez ceteris. Hymn⁹ Ad cenā agad ℣. O vere digna hostia ꝑ quā ꝛc. flectantur genua vsq; ad finem versus. Hymnus.

AD cenam agni prouidi
⁊ stolis albis cādidi p⁹
transituz maris rubri christo
canamus principi Cui⁹ coz
pus sanctissimum in ara cruc
cis tozridum cruoze eius ro
seo gustādo viuim⁹ deo. Pio
tecti pasce vespere a deuastante angelo erepti de durissimo
pharaonis imperio. Iam pa
sca nostrum christus est q̄ im
molatus agnus est sinceritatis azyma caro eius oblata ē
O vere digna hostia ꝑ quaz
fracta sunt tartara redempta
plebs captiuata redit ad vite
premia. Q ū surgit christ⁹ tumulo victoz redit de baratro
tyrannum trudens vinculo et
reserans paradisum. Q uesumus !auctoz omniū in hoc pascali gaudio ab omni mortis
impetu tuum defendas populum G loria tibi domie q̄ surrexisti a mortuis cum patre ⁊
sancto spū in sempiterna secu
Iesus Capitulum la Amen
christus traditus est ꝓpter
delicta nostra ⁊ surrexit ꝓpter
iustificationem nostram Deo
℣. Surrexit christus ⁊ illuxit
populo suo. Quem redemit
sanguine suo alleluia. Supra

nunc dimittis añ Alleluia re
surrexit dominus alleluia sic
dixit vobis alleluia al. Pre-
ces solite vsq; ad sacerdotes i
clusiue Deide sequitur ℣ In
resurrectione tua christe Col
lecta Presta quesum? omps
deus vt supra in die pasche
Benedicamus dño Sic di
cetur completoriū vsq; ad a-
scensionem dñi nō obstantib;
festis sanctoz Ad matutinal
Inuitatoriū añ psalmi ℣ R.
sicut in die pasce: sed tertium
R non repetitur. Scōm Jo.
In illo tpe: Cum sero fa
ctum esset vna sabbato
rum z fores essent clause vbi
erant discipuli congregati ꝓp
ter metum iudeoꝝ Et reli.
Prima Omelia bti grego.
lectionis huius euangelice q̄
stio animum pulsat corp? do
minicum quomō post resurre
ctionem verum fuit q̄ clausis
ianuis ad discipulos ingredi
potuit Sed sciendū nobis ē:
q̄ diuina operatio si ratōe cō-
prehenditur nō est ammirabi
lis: nec fides habet meritum
cui humana ratio prebet expe
rimentum Tu autem. Le.ij
Sed hec ipsa redemptio no-
stri opera que ex semetipis cō
prehendi nequaq; possunt ex
alia eius operatione pensāda
sunt vt rebus mirabilibus si-
dem prebeant facta mirabili
ora. Illud em̄ corpus domi
ni intrauit ad discipulos ia-
nuis clausis qō videlicet ad
humanos oculos per natiui-
tem suā clauso exīt vtero vir
ginis Tu autem t. Lectio iij
Quid ergo mirum si ianuis
clausis post resurrectionē suā
in eternum iam victur? intra-
uit qui moriturus veniens nō
aperto vtero virginis exiuit: sz
quia ad illud corpus quod vi
deri poterat fides intuentiuz
dubitabat oñdit eis ꝓtinus
manus et latus Palpandam
carnem prebuit quam clausis
ianuis introduxit Tu Te de
um dicitur oñib; dñicis die
bus et festis nouem lectionuz
vsq; ad aduentū dñi ad lau-
des añ z psal. sicut in die pas.
Te lucis auctor Hym.
personēt huius caterue
carmina quam tu replesti gra
tia anastasis potentia No-
bis dies hec innuit diem sup
mū insistere quo mortuos re-
surgere viteq; phas sit redde-
re Gloria tibi vt s Capl'm.
Charissimi Om̄e qō natuz
est ex deo vincit mundum: et
hec est victoria que vincit mū
dum fides nostra Deo grās.
℣ Surrexit christus z illuxit
populo suo quem redemit san
guine suo alleluia Super be-
nedictus anti. Cum esz sero
die illa vna sabbatoꝝ z fo

res eeñt clause vbi erant disci
puli congregati stetit ies⁹ i me
dio ⁊ dixit eis: pax vobis al.
Q resta qm̄s op̄s d̄s. vt Col
q̄ festa pascalia ꝑegimus: hec
te largiente moribꝫ ⁊ vita te-
neamus Per Benedicamus
dño al. ter. Nulla suffragia di
cūtur in matutinis ⁊ in secun
dis vesp̄is dñicis diebꝫ eo ꝙ
om̄ia ꝑsonāt de resurrectione:
nisi de scō diceretur officiū tūc
tenētur suffragia cōsueta de re
surrectione ⁊ de sanctis Ad p̄
mā hym. Jā lucis añā Sur-
gens iesus mane vt sup̄. Ps.
Deus in noīe cū ceteris Cap̄
Christ⁹ resurgēs ex mortuis
iā nō morit̄ mors illi vltra m̄
dñabitur. d eo. ℟. Christe fi
li d̄i viui miserere nobis al. al.
Christe fili. ℣. Qui resurre-
xisti a mortuis al. al. Christe
Gl̄ia Christe ℣. Surrexit do
min⁹ sicut dixit vob̄ al. Pre-
ces solite vsq̄z sacerdotes. seq̄t̄
℣. In resurrectōe Col. De⁹
qui ꝑ vnigenitū tuū vt s̄ i die
scō pasce omissis istis dcōibꝫ
hodierna die Bn̄dicam⁹ do.
Sequit̄ Exultabūt sci. solito
more sic legent̄ prime vsq̄z ad
ascensionē d. scōꝝ festiuitatibꝫ
nō obstātibꝫ. Ad tertiā hym.
Nunc sancte añ Surrexit do
minus vt s̄. p̄s Legē po. Ca.
⁊ col. vt s̄ in matu. ℟ Quem
queris mulier al. Quē ℣. Vi
uētem cū mortuis al. al. Quē
Glo. Quem. ℣. In resurrecti
one. Ad sextā hymnus Rcōr
potēs Añ In galilea. vt sup̄.
p̄s Defecit ℟ Noli flere ma
ria al. al. Noli. ℣. Resurrexit
dñs al. Noli Gloria No. ℣.
Surrexit dñs vere Et. Ad
nonā hymn⁹ Rerum de⁹ Añ
Mane nobiscuz vt s̄. p̄s. Mi
rabilia ℟ Tulerūt dñm me-
um al. al. Tu. ℣. Et nescio v-
bi posuerunt eum al. al. Glo.
Tule. ℣. Surrexit dñs de se-
pulchro Hymni añe ℟ ℣. ad
horas dū de tp̄e officiū dicit̄
non variātur vsq̄z ad ascensio
nē dñi Ad vs̄ p̄s Dixit dñs
dño meo cuz ceteris ⁊ suis al.
vt i psalterio Hymnus ⁊ ℣ n̄
mutant̄ Cap̄ ⁊ col. de dñica
Sup̄ mag. añ Thomas q̄ di
citur dydimus nō erat cū eis
quando venit iesus dixerūt a-
lij discipuli vidimus dominū
al. Nulla suffragia. Feria se
cunda ⁊ per reliquas ferias vs
q̄z ad ascensionē Inuit̄. Alle
luia ter. Ad noct̄. qualibet fe-
ria legūtur tres p̄s tm̄ d̄ noct̄
eiusdem ferie s̄m ordinez ita
ꝙ in prima ebdomada p⁹ oc
tauas pasce legūtur tres p̄mi
p̄s de noctur. eiusdem ferie ⁊ i
sequenti ebdomada in eadez
feria dum de tp̄e legitur tres
sequentes p̄s eiusdē nocturne
legūtur: ⁊ ita s̄m ordinem cuz

añ et ℣ in nocturn. eiusdem ſe/rie ſupra in hebdomada paſ/cali poſita. Lectiones legant de apocalipſi per quindenaz ℟. de hiſtoria Dign⁹ es ſm ordinem qui ſequitur. ℟. Di gnus es dñe accipe librum et aperire ſignacula eius qm̃ oc ciſus es z redemiſti nos deus In ſanguĩ tuo. ℣. Parce do mie parce populo tuo quẽ re demiſti chriſte In ſanguĩe ℟ Ego ſicut vitis fructificaui ſu auitatem odoris al. Tranſite ad me oẽs qui concupiſcitis me: z a generatõnib⁹ meis ad implemini al.al. ℣. Ego dili gentes me diligo z qui mane vigilauerint ad me inuenient me Tran. ℟ Audiui vocem de celo tanq̃ vocem tonitrui magni al. Regnabit deus in eternum al. qz facta eſt ſalus et virtus et poteſtas chriſti e⁹ al.al. ℣. Vidi angelũ dei fo rtem volantẽ p mediũ celi vo/ce magna clamãtem z dicẽtez Reg. Gloria Reg. ℟. Locu/tus eſt ad me vnus de ſeptem angelis dicens veni oſtendaz tibi nouam nuptã ſponſã ag/ni et vidi hieruſalem deſcen/dentem de celo ornatã monili bus ſuis al.al.al. ℣. Ego di/ligentes all. ℟. Audiui vo/cem in celo angelor̃ multorũ dicentium Timete dominuz z date claritatem illi z adora te eũ qui fecit celũ z terrã ma/re z fontes aquarum al.al. ℣. Vidi angelũ dei. Ti. ℟. De cantabat populus in iſrael al leluia z vniuerſa multitudo iacob canebat legittime. Et dauid cuz cantoribus cytha/ram percutiebat in domo do mini laudem deo decanta/bant alleluia.al. ℣. Moyſes aaron in ſacerdotibus eius z ſamuel inf eos Et Gloria. Et. ℟. Vidi portam ciuita tis ad orientem poſitam z a/poſtolorum nomina z agni ſu per eam ſcripta. Et ſuper mu ros eius angelorum cuſtodiã alleluia. ℣. Vidi ciuitatez ſã ctam hieruſalem nouam de/ſcendentem de celo ornatam tanq̃ ſponſam viro ſuo. Et. ℟. Oſtendit mihi angelus fontem aque viue: z dixit ad me alleluia hic deum adora: alla.al.al. ℣. Vidi angelum dei al. ℟. Vidi hieruſalẽ de ſcendentem de celo ornatam auro mundo z lapidibus p̃ci ſis intertam. Alleluia allelu ia. ℣. Ab intus in fimbriis aureis circumamicta varieta te alleluia. Gloria Alleluia. ℟. In dyademate capitis aaron lapides precioſi fulge/bant dum p̃ficereretur op⁹ di. al.al.al. ℣. Coronã aureã ſup caput eius expreſſaz ſigno ſanctitatz alleluia. ℟ Placte

tue hierusalem sternentur auro mundo alleluia ꝛ cantabit in te canticum letitie alleluia Et p omnes vicos tuos ab vniuersis dicetur alleluia alle. ℣. Qm confortauit seras portarum tuarum benedixit filijs tuis in te Et ℟ Veniens a lybano ꝓpulchra facta e alleluia ꝛ odor vestimentorum eius Sup omnia aromata alleluia alleluia. ℣. Speciosa facta es ꝛ suauis i delicijs tuis Super Gloria Super ℟ Hec e hierusalem ciuitas magna celestis ornata tanqz sponsa agni Qm tabernaculum facta e al. ℣. Vidi ciuitatem Quonia ℟ Docete filios vestros alleluia vt memoriter teneant alleluia Et ore decantent alleluia al. ℣ Filij qui nascetur et exurgent narret ea filijs suis Et ℟ Candidi facti sunt nazarei eius alleluia splendorem deo dederut alleluia Et sicut lac coagulati sunt al.al: ℣. Justi aute in perpetuu vivent: ꝛ apud dnm est merces eorum Et Gloria Et Te deum nō dicitur nisi fuerit festū alicuius sancti Ad laud psal. Dns regnauit cū ceteris An̄ vna tantū supra in laudibus eiusdem ferie in hebdomada pascali posita Hymnus Te lucis Capi. ꝛ col. de dominica Super bened ꝛ mag. dicūtur antiph bone sequentes: An̄ Gauisi sunt discipuli alla viso dño al. an̄. Mitte manum tuam ꝛ cognosce loca clauorū alleluia ꝛ noli esse incredulus sed fidelis alleluia. an̄. Quia vidisti me thoma credidisti beati qui non viderut ꝛ crediderunt al. an̄. Multa quidem ꝛ alia signa fecit ihesus in conspectu discipulorum suorū alleluia que nō sunt scripta in libro hoc all. an̄. Hec autem scripta sūt vt credatis qz ihesꝰ est christus filius dei ꝛ vt credentes vitam habeatis in nomine ipsius al. an̄. Post dies octo ianuis clausis ingressus dns ꝛ dixit eis pax vobis al. al. Si opus est repetant̄ Benedicam⁹ dño dicitur sine al. Post primum Benedicam⁹ an̄ Surrexit em sic dixit dns ꝛ precedet vos in galilea alla ibi eū videbitis al. ter. ℣. In resurrectone Collecta Deus qui nos resurrectois domice Deinde de sanctis an̄. Fulgebunt iusti sicut sol in regno patris eorū alleluia. ℣. Gaudete iusti. Collecta Presta q̄ sum⁹ omps dens vt in resur. Benedicamus dño sine alla sic dicent suffragia dū ferialit

dicitur officium siue dicat de tempe siue de sanctis. Ad horas per omnia sicut heri p totam ebdomadā nisi legeretur de sanctis. Feria secūda ⁊ per reliquas ferias vsq; ad ascensionē dñi ad vs dicētur psal. feriales cū suis alīa vt ī psalterio habetur. Cap̄ ⁊ collecta de dñica. Sup mag. vt supra. Post primū Bñd suffra. aña Surrexit christꝰ et illuxit populo suo quē redemit sanguine suo alīa. ℣. In resurrectōe tua christe. Collecta. Deus qui nos resurrectionis vt s. Dei de de sanctis añ Vox letīcie ī tabernaculis iustorum alīa al. al. ℣. Gaudete ius. Col. Presta qms omps deus vt in re. Bene. sine alīa ⁊ non plura.

Per ebdomadā lcōes d apoc

Apocalipsis ihesu christi quam dedit illi deꝰ palam facere seruis suis que oportet fieri cito ⁊ significauit mittens p angelū suum seruo suo iohānī qui testimoniū phibuit verbo dei: ⁊ testimoniū ihesu christi quecunq; vidit. Beatꝰ qui legit ⁊ qui audit verba p phetie huius ⁊ seruat ea que ī ea scripta sunt. Tempus enīz prope est. Johannes septē ecclesijs que sunt in Asia Gratia vobis ⁊ pax ab eo qui est ⁊ qui erat et qui venturus ē: ⁊ a septem spiritibus qui in conspectu throni eius sunt ⁊ a ihesu christo qui est testis fidelis primogenitus mortuorū ⁊ pncips regū terre q̄ dilexit nos: ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo: ⁊ fecit nos regnum ⁊ sacerdotes deo ⁊ patri suo: ipi gloria et imperiū ī scla seculorum Amen. Ecce venit cum nubibus: ⁊ videbit eū omnis oculus ⁊ qui eū pupugerūt Et tunc plangent se sup eum omēs tribꝰ terre etiam. amen: Ego sum alpha et o principiuz et finis dicit dominꝰ deus q̄ est et qui erat ⁊ qui venturus ē omps. Ego iohannes frater vester ⁊ particeps in tribulatione et regno ⁊ patientia ī xpo ihesu. Fui in insula que appellatur Pathmos ꝓpter verbū dī ⁊ testimonium ihesu. Fui i spiritu in dominica die ⁊ audiui post me vocem magnam tanq; tube dicētis Quod vides scribe in libro tuo ⁊ mitte septem ecclesijs epheso ⁊ smirne ⁊ pergamo ⁊ thyatire ⁊ sardis ⁊ philadelphis ⁊ laodicie. Et conuersus sum vt viderem vocem que loquebatur mecū Et conuersus vidi septem candelabra aurea ⁊ in medio septē candelabrorū aureorum simile filio hominis vestitū podere ⁊ pcinctū ad māmillas zona aurea. Caput aut̄ eiꝰ ⁊ capilli erant candidi tanq;

lana alba et tanq̄ nix. Et o-
culi eius tanq̄ flamma ignis
⁊ pedes eius similes aurical-
co sicut in camino ardēti. Et
vox illius tanq̄ vox aquaruz
multarum: ⁊ habebat in dex-
tera sua stellas septem: ⁊ d̄ ore
eius gladius vtraq̄ ꝑte acu-
tus exibat: ⁊ facies eius sicut
sol lucet in virtute sua. Et cū
vidissem eum cecidi ad pedes
eius tanq̄ mortuus. Et po-
suit dexteram suam super me:
dicens: Noli timere Ego suz
primus ⁊ nouissimus ⁊ viuus
⁊ fui mortuus: ⁊ ecce sum vi-
uens in secula seculorum: ⁊ ha-
beo claues mortis ⁊ inferni.
Scribe ergo que vidisti ⁊ que
sunt et que oportet fieri p⁹ hec
Sacramentum septem stella
rū quas vidisti in dextera mea
⁊ septē candelabra aurea: sep-
tem stelle angeli sunt septē ec-
clesiaruz ⁊ candelabra septē:
septē ecclesie sunt: Et angelo
Ephesi ecclesie scribe. Hec di-
cit: qui tenet septem stellas in
dextera sua: qui ambulat ī me-
dio septem candelabroruz au-
reorum. Scio opera tua ⁊ la-
borem et patientiam tuam: ⁊
quia non potes sustinere ma-
los ⁊ temptasti eos qui se di-
cunt apostolos esse ⁊ non sunt
⁊ inuenisti eos mendaces Et
patientiam habes ⁊ sustinui-
sti ꝓpter nomen meum ⁊ nō de-
fecisti: sed habeo aduersum te
pauca q̄ charitatem tuam p̄-
mam reliquisti. Memor esto
itaq̄ vnde excideris ⁊ age pe-
nitentiam et prima opera fac
Sinautem venio tibi ⁊ moue-
bo candelabrum tuum de lo-
co suo nisi penitētiā egerꝫ. Sꝫ
hoc habes q̄r odisti facta ni-
colaytaꝝ que et ego odi. Qui
habet aurē audiat quid spūs
dicat ecclesijs Vincēti dabo
edere de ligno vite quod est in
paradiso dei mei. Et angelo
smirne ecclesie scribe Hec di-
cit primus ⁊ nouissimus qui
fuit mortuus ⁊ viuit. Scio tri-
bulationē tuā ⁊ pauꝑtatē tu-
am sꝫ diues es ⁊ blasphemarꝫ
ab his qui se dicūt iudeos ēē
⁊ nō sūt sed sunt synagoga sa-
thane Nihil horum timeas q̄
passurus es. Ecce missurus ē
diabolus ex vobis in carcerez
vt temptemini ⁊ habebitꝫ tri-
bulationez diebus decē Esto
fidelis vsq̄ ad mortē ⁊ dabo
tibi coronā vite: q̄ habet aurē
audiat q̄d spūs dicat ecclesijs
Qui vicerit ñ ledet̄ a morte
secūda: Nota historiā lancee
⁊ clauoꝝ requirendā esse in fi-
ne libri cum alijs historijs.
Dñica secūda post pasca Ad
vs̄ p̄s Bñdictus cū ceteris ⁊
suis alla. Cap̄ ⁊ col. de dñica
p̄terita. Sup mag. añ d̄ euā.
ex suprapositis. Cetera om̄ia

sicut sabbato pxio est signatū
Ad matuti. Inuit. ps. añ. ꝟ.
R. vt s dñica. Scdm Johm
IN illo tpe Dix. i. d. suis
Ego sū pastor bon⁹ Bo
nus pastor aiam suā dat pro
ouib⁹ suis. Et rel. Omlia gre.
Audistis fratres charissimi
ex lcōne euāgelica eruditionez
vr̄am audistis ex lcōe euāgeli
ca pericl'm nr̄m. Ecce em̄ is q̄
nō ex accidēti dono sed essen-
tialiter bonus ē dicit Ego sū
pastor bonus atq; eiusdē bo-
nitatis formā quā nos imite-
mur adiūgit dicēs Bon⁹ pa-
stor aiam suā ponit ꝓ ouib⁹ su
is. Tu autem. Lectō secūda.
Fecit quod monuit: oñdit
quod iussit. Bonus pastor a-
nimā suam pro ouib⁹ posuit:
vt in sacramēto nr̄o corp⁹ suū
ꝛ sāguinē verteret: ꝛ oues q̄s
redemerat carnis sue alimēto
satiaret. Ostensa nobis ē de
contēptu mortis via quā seq̄
mur apposita forma cui impri
mamur. Tu aūt. Lcō tertia.
Primū nobis ē exteriora no
stra misericorditer ouib⁹ eius
impendere. postremuz vero si
necesse ē etiā mortē nostrā pro
eisdē ouib⁹ ministrare. A pri-
mo aūt hoc minimo ꝑuenitur
ad postremū maius sz cum in
compabiliter longe melior sit
anima qua viuim⁹ a terrena
subia quā exterius possidem⁹
qui nō dat ꝓ ouib⁹ substantiā
suā qūo pro his daturus ē a-
nimā suam. Tu aūt. Capl'm
O Charissimi. Christus pas
sus est pro nobis vob relin q̄ns
exēplū vt sequamī vestigia ei⁹
qui pctm̄ nō fecit nec inuētus
est dolus ī ore eius Deo. Su
per bñd. añ. Ego sum pastor
bonus all'a qui pasco oues me
Deus qui Col. as alleluia.
in filij tui humilitate iacentē
mdm erexisti fidelib⁹ tuis ꝑpe
tuā cōcede leticiā vt quos per
petue mortis eripuisti casibus
gaudijs quoq; facias sempi-
ternis ꝑfrui. Per dominū no-
strum iesum chri. Sup mag.
añ. Pastor bonus aiam suaz
ponit pro ouib⁹ suis all'a. Ce
tera oia sicut dñica p̄cedente.
Hec añe dicūtur ꝑ ebd super
bñ. ꝛ mag. qñ de tpe dicit offi
ciū. añ. Mercēnarius ē cui⁹
nō sūt oues ꝓprie videt lupum
veniētē ꝛ dimittit oues ꝛ fu-
git ꝛ lupus rapit ꝛ dispergit
oues all'. añ. Lup⁹ rapit ꝛ di
spgit oues. mercēnari⁹ fugit qz
mercennarius est: cuius non
sūt oues proprie alleluia. añ.
Ego suz pastor bonus qui pa
sco oues meas: ꝛ pro ouibus
meis pono animam meaz al-
leluia. Añ. Ego sum pastor
ouium: ego sum via ꝛ veritas
ego sū pastor bon⁹ ꝛ cognosco
meas ꝛ cognoscūt me mee all'.

alla. an̄. Sicut nouit me pa-
ter et ego agnosco patrē ⁊ ani
mam meā pono pro ouib⁹ me
is alla. ana. Alias oues ha-
beo que non sunt ex hoc ouili:
⁊ istas oportet me adducere:
⁊ vocem meam audient ⁊ fiet
vnum ouile ⁊ vnus pastor al-
leluia. an̄. Ego sum alpha et
o primus ⁊ nouissimus: ⁊ stel
la matutiua ego clauis dauid
alla. Repetātur si opus est. ce
tera ꝑ hebdomadā sicut ī heb
domada precedenti scriptum
est. Cap̄. ⁊ collecta ad matu
tinas tertiā sextā nonā ⁊ adve
speras de dn̄ica precedēti. suf-
fragia ferial' vt s̄. Nota ī hac
hebdomada de ferijs. ij. iiij. ⁊
vi. est ieiuniū bannitū. ℣. P⁹
salus miseri sequitur ieiuniuz
banni. Lectiones per ebdo.

Et angelo pergami eccle
sie scribe. Hec dicit: qui
habet rhōpheam vtraqꝫ ꝑte a
cutā. Scio vbi habitas vbi se
des est sathane: ⁊ tenes nomē
meum ⁊ non negasti fidē meā
Et in dieb⁹ illis antiphas te
stis meus fidelis qui occisus
est apd̄ vos vbi sathanas ha-
bitat. Sed habeo aduersus
te pauca quia habes illic te-
nentes doctrinā balaam qui
docebat balac mittere scāda-
lum coram filijs israel edere ⁊
fornicari: ita habes et tu tenē
tes doctrinam nicholaitaruz.
Similiter penitentiaz age si
quo minus. veniam tibi cito
⁊ pugnabo cuz illis in gladio
oris mei. Qui habet aurē au
diat: quid spiritus dicat eccle
sijs. Vincēti dabo mānā ab-
sconditum ⁊ dabo illi calculū
candidum: ⁊ in calculo nomē
nouum scriptum quod nemo
scit nisi qui accipit. Et ange-
lo thiatire ecclesie scribe Hec
dicit filius dei: qui habz ocu-
los tanqꝫ flammā ignis ⁊ pe-
des ei⁹ similes auricalco. No
ui opera tua ⁊ fidem et chari-
tatē tuam ⁊ ministeriū ⁊ pati
entiam tuam ⁊ opera tua no-
uissima plura prioriby. Sz ha
beo aduersus te pauca: qꝛ per
mittis mulierem Jesabel que
se dicit ꝓpheten docere ⁊ sedu-
cere seruos meos: fornicari et
manducare de ydolatitis Et
dedi illi tempus vt penitenti-
am ageret: ⁊ non vult penitere
a fornicatōe sua Ecce ego mit
to eam in lectuz ⁊ qui mechā-
tur cum ea in tribulatōe maxi
ma erunt nisi penitentiam ab
operib⁹ suis egerint ⁊ filios e⁹
interficiam in mortem: ⁊ sciēt
om̄es ecclesie quia ego sū scru
tans renes ⁊ corda ⁊ dabo v-
nicuiqꝫ vestrum ꝟm opa vr̄a.
Vobis autē dico ⁊ ceteris q̄
thiatire estis: quicunqꝫ nō ha-
bent doctrinaz hanc ⁊ qui nō
cognouerūt altitudinē sathāe

quemadmodum dicunt: non mittam super vos aliud pondus: tamen id quod habetis tenete donec veniam. Et q̄ vicerit et custodierit vsq; in finē opera mea dabo illi potestatē super gentes et reget eas ī virga ferrea ꝛ tāq; vas figuli cōfringentur sicut et ego accepi a patre meo ꝛ dabo illi stellaz matutinam. Qui habet aurē audiat quid spiritus dicat ecclesijs. Et angelo ecclesie sardis scribe. Hec dicit qui habet septem spiritus dei ꝛ septem stellas. Scio opera tua: quia nomen habes q̄ viuas ꝛ mortuus es. Esto vigilans ꝛ cōfirma cetera que moritura erant. Non em̄ inuenio opera tua plena coram deo meo In mente ergo habe qualiter acceperis ꝛ audieꝛ ꝛ serua ꝛ penitentiam age. Si ergo nō vigilaueris veniam ad te tanq; fur ꝛ nescies qua hora veniaz ad te: Sed habes pauca noīa in sardis qui non inquinauerūt vestimenta sua ꝛ ambulabūt mecum in albis quia digni sūt Qui vicerit sic vestietur vestimentis albis et non delebo nomen eius de libro vite ꝛ confitebor nomen eius coraz patre meo ꝛ coram angelis eꝰ Qui habz aurem audiat q̄d spiritus dicat ecclesijs. Et angelo philadelphie ecclesie scribe Hec dicit spiritus ꝛ verus qui habet clauem dauid qui aperit ꝛ nemo claudit: claudit ꝛ nemo aperit. Scio opa tua Ecce dedi coram te ostiū apertum quod nemo pōt claudere qz modicam habes virtutem ꝛ seruasti verbum meum ꝛ nō negasti nomē meum. Ecce dabo de synagoga sathane q̄ dicunt se iudeos esse ꝛ non sunt: sed mentiuntur. Ecce faciam illos vt veniant ꝛ adorent añ pedes tuos ꝛ scient quia ego dilexi te. Q̄m seruasti verbuz patientie mee ꝛ ego seruabo te ab hora tēptationis q̄ vētura est in orbem vniuersum tēptare habitantes in terra. Ecce venio cito. Tene quod habes vt nemo accipiat coronā tuam. Qui vicerit faciam illū columnam in templo dei mei ꝛ foras nō egredietur amplꝰ Et scribā sup eum nomen di mei ꝛ nomē ciuitatis dei mei noue hierusalem que descendit de celo a deo meo ꝛ nomē meum nouum. Qui habz aurem audiat: quid spiritus dicat ecclesijs. Dñica tertia ad vesperas. Capīm ꝛ collecta de dñica preterita. Sup̄ mag. ā. Alias oues de supascriptis. Cetera oīa sicut dñica pterita. Scōm Johannem

In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis Modicum et

lam non videbitis me: z iterꝙ modicum et videbitis me qꝛ vado ad patrem. Et reliqua. Leta dñi z sal⁊ Omelia beᵭ uatoris nostri prꝺmissa frēs charissimi leto coꝛdis auditu percipere debemus sedulaqꝫ ītentione persistere quatin⁹ ad hec ꝓtigere mereamur Quid est em̄ qᵭ merito letius audi⁊ atur q̄ꝫ puenire posse ad gau⁊ dium quod nunqꝫ possit au⁊ ferri. Tu aūt dñe Leō secūda Notandū aūt qꝺ tota lcōnis huius euangelice series ill' cō⁊ uenit qui eā pñtes audierunt a dño. Pars aūt illius etiam nobis qui post passionem z re surrectionē dñicā ad fidē veni mus aptissime congruit. Tu. Quod ergo ait mo⁊ Leō ij. dicū z iā nō videbitis me z ite rū modicū et videbitis me qꝛ vado ad pr̄em ad illos spēali ter ꝓtinet qui ei⁹ discipulatuꝫ prꝺdicātis in carne adherere. z post tristiciaz passionis visa resurrectione et ascensione eiuꝰ letificari meruerūt. Tu. Cap̄ Charissimi Obsecro vos tā q̄ꝫ aduenas et pegrinos absti nere vos a carnalibus desideriꝭ q̄ militāt aduersus aīam Deo. Sup bñᵭ.añ. Modi⁊ cū z nō videbitis me dic̄ dñs iterū modicū z videbitis me. quia vado ad pr̄em alla alla. Deus qui crātib⁹ Collecta vt in viam possint redire iustꝫ cie veritatis tue lumē ostēdis da cūctis q̄ christiana pfessio ne cēsenᵭ z illa respuere q̄ huic inimica sūt nomi z ea q̄ sūt ap ta sectari. Per d. Cetera oia sicut in octa. pasche. Supᵭ mag.añ. Quid est hoc qꝺ dic̄ nobis modicū nescim⁹ q̄d lo⁊ quiᵭ alla. Feria secūda z pre liquas ferias vsqꝫ ad rogatio nes legūtur epistole canoni⁊ ce cum cantu de hist̄o. Si ob litus. ℟ hoc ordine sequitur. ℟. Si oblitus fuero tui alla. obliuiscatur me dextera mea. Adhereat lingua mea fauci⁊ bus meis si nō meminero tui alla al. ℣. Sup flumina ba⁊ bilonis illic sedim⁹ z fleuim⁹ dum recoꝛdaremur tui syon. Ad. ℟. Viderūt te aque dꝺs viderūt te aque z timuerunt. Multitudo sonitus aquaruꝫ vocem dederūt nubes all. al. alla. ℣. Illuxerūt choꝛuscati⁊ ones tue orbi terre: cōmota ē z contremuit terra. Dul. ℟. Alla. Audiuimus ea ī cuſta ta inuenimus eā in cāpis sil⁊ ue introibimus in tabernacu lum eius adoꝛabimus in lo⁊ co Ubi steterūt pedes ei⁹ alle alla. ℣. Surge dñe in requiē tuam tu z arca sanctificatio⁊ nis tue. Adoꝛabimus Alla. Ad. ℟. Ha rrabo nomē tuū fratrib⁹ meis alla. In medio

ecclesie laudabo te al.alla. ℣. Qui timetz dñm laudate eū vniuersū semē iacob magnifi/cate eū Jn. ℟. Hymnū cāta te nobis alla. Quo cātabim9 cāticū dñi in terra aliena alla alla. ℣. Sup flumina. Quo. ℟. Deus canticū nouū canta bo tibi alla. Jn psalterio decē chordarū psallā tibi alla alla ℣. Qui das salutē regib9 q̄ li berasti seruū tuū ō gladio ma ligno. Jn. Glā. Jn. ℟. Jn to to corde meo alla exquesiui te alla. Ne repellas me a mā/datis tuis al.al. ℣. Jn labijs meis pronunciaui omia iudi/cia oris tui. Ne. ℟. Alla de/lectatio bona in opib9 manuū illi9 diuitie multe al.alleluia. ℣. Speciosa facta es z suauis in delitijs tuis Dī. ℟. Jn ec clesijs benedicite deo alleluia Dño ō fōtib9 isrl al.al. ℣. Cā tate dño cāticū nouū: cantate dño omis terra Dño. Gloria. Dño. ℟. Cantate deo alla. Psalmū dicite ei alla. ℣. Da te gloriam laudi eius. Psal. ℟. Bonū est cōfiteri dño al. Et psallere al. ℣. Ad annun/ciandū mane misericordiā tu am z veritatē tuaz p noctem. Et. ℟. Dicant nūc qui re/dēpti sūt alla. A dño alleluia ℣. Quos redemit de manu inimici z de regionib9 congre gauit eos A dño. Gloria. A

Cap. z col. de dñica. Sequē/tes añe dicūtur sup benedē. es mag. dum de tpe canitur quo tiens opus fuerit repetende. Añ. Amē amen dico vob9 qz plorabitis et flebitis vos: mū dus aūt gaudebit: vos aūt cō tristabimini: sed tristicia vra vertetur in gaudiū alla. Añ. Tristicia implebit coz vestrū alla z gaudiū vrm nemo tol/let a vobis alla. añ. Tristicia vestra alla vertetur in gaudi/um alla. añ. Modicū z non videbitis me alla qz vado ad patrē al. añ. Jterū autē vide bo vos z gaudebit coz vestrū alla. z gaudiū vestrum nemo toller a vobis alla. Ceteravt hebdo. p̄cedēti. Per ebd. lec.

Jacob9 dei z Epla Ja. do mini nostri iesu chri/sti fuus duodecim tribubus que sūt i dispsiōe salutē Om̄e gaudium existimate frēs mei cū in temptatōnes varias in/ciderītis scietes q̄ pbatio fi/dei vre patiam operaf. Patia aūt opus pfectū habeat vt sitz pfecti z integri i nullo deficiē/tes. Si q̄s aūt vestrū indiget sapia postulet a deo q̄ dat om nib9 affluenter z nō imp̄perat: z dabit ei. Postulet autem in fide nihil hesitans. Qui enim hesitat similis est fluctui ma/ris que a vento mouetur et circūfertur. Non ergo estimet

homo ille quod accipiat ali-
quid a domino. Vir duplex
animo inconstans est in omni-
bus vijs suis: glorietur autez
frater humilis in exaltatione
sua. diues autē in humilitate
sua: quoniā sicut flos feni trā-
sibit. Exortus ē enī sol cū ar-
dore ⁊ arefecit fenum ⁊ flos eꝰ
decidit: ⁊ decor vultus eiꝰ de
perijt. Ita et diues in itineri-
bus suis marcescet. Beatus
vir qui suffert temptationem
quoniam cum ꝓbatus fuerit
accipiet coronam vite quā re-
promisit deus diligentibus se
Nemo cum temptatur dicat
qm̄ a deo temptatur. Deꝰ em̄
interp̄tator malorum est. Ip-
se autem neminem temptat.
Unusquisqꝫ vero temptatur a
concupiscentia sua abstractus
⁊ illectus. Deinde concupiscē
tia cum ceperit parit peccatū
peccatū vero cuz consumma-
tum fuerit generat mortem.
Nolite itaqꝫ errare frēs mei
dilectissimi Om̄e datum op-
timum ⁊ om̄e donum ꝑfectuz
desursum est descendens a pa
tre luminum apud quē non ē
transmutatio nec vicissitudīs
obumbratio Voluntarie em̄
genuit nos verbo veritatis vt
simus initium aliquod crea-
ture eius. Scitis fratres mei
dilectissimi Sit aūt om̄is hō
velox ad audiendum: tardus
autē ad loquendum: ⁊ tardꝰ
ad iram. Ira em̄ viri iusticiā
dei non operatur. Propt̄ qd̄
abijcientes omnez immundi-
tiam et habundantiam mali
cie in mansuetudine suscipite
insitum verbum quod potest
saluare animas vestras. Esto
te aūt factores verbi ⁊ nō au-
ditores tantum fallentes vos-
metipsos. quia si quis audi-
tor est verbi ⁊ non factor h̄ cō
parabitur viro cōsiderāti vul
tum natiuitatis sue in speculo
Considerauit em̄ se ⁊ abijt: ⁊
statim oblitus est qualis fue-
rit. Qui aūt ꝑspexerit in lege
perfecte libertatis ⁊ perman-
serit in ea non auditor obliui
osus factus sed factor operis
hic beatus ī facto suo erit. Si
quis aūt putat se religiosum
esse non refrenans linguam su
am sed seducens cor suum: hu
ius vana est religio. Religio
munda et immaculata apud
deum et patrem hec est visita
re pupillos et viduas in tribu
latione eorum ⁊ immaculatuz
se custodire ab hoc seculo. Fra
tres mei nolite in personarum
acceptione habere fidem dn̄i
dn̄i nostri iesu christi gl̄e. Ete-
nim si introierit in conuentuz
vestrum vir aureum anulum
habens in veste candida intro
ierit aūt ⁊ pauper in sordido
habitu ⁊ intendatis in eum q̄

indutus est veste preclara ⁊ di
xeritis tu sede hic bene: paupe
ri aūt tu sta illic: aut sede sub
scabello pedum meorum: nō
ne iudicatis apud vosmetip
sos ⁊ facti estis iudices cogi
tationum iniquarum. Audi
te fratres dilectissimi Nonne
deus elegit pauperes ī h̄ mū
do diuites ī fide ⁊ heredes re
gni quod repromisit deus di
ligentibus se. Vos aūt exho
norastis paupem. Nonne di
uites per potentiaz opprimūt
vos: ⁊ ipsi attrahunt vos ad
iudicia Nōne ipi blasphemāt
bonū nomē qđ inuocatum ē
super vos. Si tamen legē per
ficitis regalem ſm scripturas
diliges proximum tuuz sicut
teipsum. bene facitis: si autez
personas accipitis peccatum
operamini redarguti a lege q̄
si transgressores. quicunqz au
tem totam legez seruauerit of
fendat autem in vno factus ē
omnium reus. Qui em̄ dixit
non mechaberis: dixit ⁊: nō oc
cides. Qđ si non mechaberis
occides aūt fact⁹ es transgres
sor legꝫ. Sic loquimini ⁊ sic fa
cite sicut per legem libertatis
incipientes iudicari. Judiciū
eni sine misericordia illi q̄ nō
facit misericordiam. Super
exaltat autem misericordia iu
diciū. Tu. Sabbato in ves.
añ. sup mag. Iterum āt vt s̄.

Dñica iiii. Scdm Johannes.

In illo tempe: Dixit ie
sus discipulis suis Va
do ad eum qui me misit ⁊ ne
mo ex vobis interrogat me q̄
vadis. Et rel. Omlia ve. be.
Sicut ex lectione euangelica
fratres charissimi audiuimus
dominus ⁊ redemptor noster
imminente sue passionis arti
culo discipulis et gloriam as
censionis q̄ ipe post mortem ⁊
resurrectionem erat clarificā
dus ⁊ aduentum spiritussācti
quo illi erant illustrandi pate
fecit quatinus instante hora
passionis eiusdem minus pro
illius morte dolerent quē p⁹
mortem ad celos subleuandū
non dubitarent minus đ sua
desolatione trepidarent quos
ab eunte licet dño spiritussan
cti gratia cōsolandos esse spe
rarent. Tu. Lectio secunda.
Vado inquit ad eum q̄ me
misit ⁊ nemo ex vobis interro
gat me quo vadis Ac si aper
te dicat Reuertor ascendēdo
ad eum qui me incarnari con
stituit ⁊ tāta tamqz manifesta
erit eiusdem ascensionis clari
tas vt nemini vestrum opus
sit interrogare quo vadam vi
dentib⁹ cunctis quia ad celos
pergam Tu aūt. Lctō tertia
Bene aūt cū de ascensiōe sua
dixisset vado ad euz q̄ me mi
sit addidit: ⁊ nemo ex vobis

interrogat me quo vadis. Superius nanq; cum de sua passione protestaretur dicēs quo ego vado vos non potest; venire interrogauit eum petrus ⁊ ait Dñe q̄ vadis. Responsumq; est ei. Quo ego vado ñ potes me modo sequi: sequeris autem postea: qꝛ nimirum passionis mortisq; eius mysterium necdū intelligere necdū poterat imitari: maiestatē vero ascensionis statim vt videre cognouerunt· totisq; animi votis vt sequi mererent' optabant. Tu aūt dñe. Capitl'm Charissimi: Om̄e datū optimū ⁊ om̄e donū ꝑfectnm desursum ē descendens a pr̄e luminum apud quē nō ē transmutatio: nec vicissitudis obūbratio. Deo grās. Sup Bñ. añ Vado ad eū qui misit me sed quia hec locutus sum vob tristicia repleuit coꝛ vestrū al. Deus qui fideliñ mē- Col. tes vnius efficis voluntatis: da populis tuis id amare qđ precipis: id desiderare qđ promittis: vt inter mundanas varietates ibi nostra fixa sint coꝛda vbi vera sunt gaudia Per Sup mag. añ. Vado ad euz qui me misit. ⁊ iterum veniaz ad vos all'a. Capitulū ⁊ coll. dñicalis ꝑ totam hebdomadam dicentur ad mat. iij. vi. ix. ⁊ vespas. Hec anti. sequentes dicent' sup bñđ. ⁊ mag. ꝑ hebdomadā dū de tpe officiū dicit' quotiēs op⁹ fuerit repetende. añ. Ego veritatē dico vobis: expedit vobis vt ego vadam. si em̄ nō abiero paraclytus non veniet all'a. Añ. Cum venerit ꝑaclytus spūs veritatis ille arguet munduz de peccato ⁊ de iusticia ⁊ đ iudicio alleluia. añ. Adhuc mlta habeo vobis dicere. sed nō potestis portare modo. cū aūt venerit ille spiritus veritatis docebit vos omnē veritatē alleluia. añ. Cū aūt venerit ille spūs veritat; docebit vos omnem veritatē ⁊ que vētura sūt annūciabit vobis all'a. Añ. Ille me clarificabit qꝛ đ meo accipiet ⁊ annunciabit vobis all'a. añ. Non em̄ loquetur a semetip̄o sed quecunq; audiet loquetur ⁊ que ventura sūt annunciabit vobis all'a. Cetera omnia tam in dñica q̄ per hebdomadam sicut dñica et ebdomada p̄cedeñ. Per ebđ. Lcōes ex epistola cañ. be. pe.

Petrus apostol⁹ iesu xp̄i electis aduenis dispersionis ponti galacie capadocie asie et bithinie ꝑm p̄scientiam dei patris in sanctificationez spūs inobedientiā ⁊ aspersionez sanguinis iesu christi gratia vobis ⁊ pax multiplicetur Bñdictus deus ⁊ pater dñi

nostri iesu christi q̄ fm miam
suā magnā regenerauit nos ī
spem viuā p resurrectionē iesu
christi ex mortuis in hereditā
tem incorruptibilem ⁊ incon/
taminatam ⁊ immarcessibilē
cōseruatā in celis in vobis q̄
in virtute dei custodimini per
fidem in salutem paratā reue
lari in tpe nouissimo In quo
exultabitis modicum nunc si
oportet cōtristari in varijs tē/
ptationib⁹ vt probatio vestre
fidei multo pciosior sit auro
qđ p ignē probatur inueniat
in laudem et gloriam ⁊ hono/
rem in reuelatione iesu christi
quem cum non videritis dili
gitis. In quem nūc quoq; nō
videntes creditis: credentes
autē exultabitis leticia ienar
rabili ⁊ glorificata reportan/
tes finem fidei vestre: salutem
animarum vestrarum. De q̄
salute exquisierūt atq; scruta/
ti sunt prophete qui de futura
in nobis gratia prophetaue/
runt scrutantes in quod vel q̄
le tempus significaret ī eis spi
ritus christi prenuncians eas
que in christo sunt passiones
⁊ posteriores glorias quib⁹ re
uelatum est qz non sibimetip/
sis: vobis autē ministrabant
ea que nunc nunciata sunt vo
bis per eos que euangelizaue
runt vobis spiritusancto mis/
so de celo in quem desiderant
angeli prospicere. Propter qđ
succincti lumbos mentis vre
sobrij perfecte sperate ī eam q̄
offertur vobis gratiam in reue
lationem iesu christi quasi fi/
lij obedientie non configurati
priorib⁹ ignorātie vestre de
sideriis sed scōm eum qui vo
cauit vos sanctum vt et ipi in
omni conuersatione sancti si/
tis quoniam scriptum est san/
cti eritis quoniam ego sanct⁹
sum Et si patrem inuocatis eū
qui sine acceptione personaruz
iudicat scōm vniuscuiusq; o/
pus in timore incolatus ve/
stri tempe conuersamini. Sci
entes q̄ nō corruptibilib⁹ au/
ro vel argento redempti estis
de vana vestra conuersatione
paterne traditionis: sed preci
oso sanguine quasi agni ima/
culati christi ⁊ incontaminati
precogniti quidem ante mun
di constitutionem. manifesta
ti; aūt nouissimis tempibus
ꝓpter vos q̄ p ipm fideles est;
in deo q̄ suscitauit eū a mortu
is ⁊ dedit ei gl'iam vt fides et
spes eēt ī deo. Animas vras
castificantes in obedientia ca
ritatis in fraternitatis amore
simplici corde inuicem diligi/
te attentius renati nō ex semi/
ne corruptibili. sed incorrup/
tibili per verbum dei viui ⁊ p
manentis quia oīs caro vt
fenū ⁊ oīs gl'ia ei⁹ tāq; flos

feni. Exaruit fenuz et flos eiꝰ decidit: verbū aūt dñi manet in eternum. Hoc est aūt verbum qđ euangelisatum est in vobis. Deponētes igitur oēm maliciam et omnem dolum z simulatōnes z inuidias z omnes detractiones sicut mō geniti infantes rationabiles z sine dolo lac concupiscite vt in eo crescatis in salutē si tn̄ gustastis qm̄ dulcis ē dñs Ad quē accedentes lapidem viuū ab hominib quidem reprobatū a deo aūt electum z honorificatum z ipi tanq̄ lapides viui superedificamini domus spirituales in sacerdotium sctm offerentes spiritales hostias acceptabiles deo p ihesū xpm. Propter quod continet scriptura: Ecce pono in syon lapidem summū angularem probatum electum precios̄um: et qui crediderit in eum non cōfundetur. Vobis igitur honor credentibus: non credentibus aūt lapis quem reprobauerūt edificantes hic factus ē in caput anguli z lapis offensionis et petra scandali his q̄ offendūt verbo nec credunt in quo et positi sūt. Vos autem genus electum regale sacerdotium: gens sancta: pp̄lus acq̄sitionis vt virtutes annuncietis eius qui de tenebris vos vocauit in ammirabile lumē suum. Qui aliquando nō populus dī qui nō consecuti misericordiam nunc autē misericordiam consecuti Tu. Sabbato in vesp. añ sup mag. Ille me vt s. Dñica v. Scdm io.

In illo tpe Dixit ie. d. s. Amen amen dico vob si quid petieritis patrem in nomine meo dabit vobis Et reliqua. Omelia venera. bede.

Potest mouere infirmos auditores quod modo in capite lectionis huius euangelice discipulis saluator promittat: si quid inquiens petieritis pr̄z in nomine meo dabit vobis. cum non solum nostri simules multa q̄ patrem in christi nomine videntur petere non accipiant: verum etiam ipe apostolus paulus cum tertio dominum rogauerit vt a se angelus sathane a quo tribulabat discederet nec impetrare potuerit. Tu aūt domie. Lcō ij. Sed huius motio questiōis antiqua iaz patrum explanatione reserata est: qui veracit intellexerūt illos solum in noie saluatoris petere qui ea q̄ ad perpetuam salutem pertinent petunt: ideoq̄ apostolum nō in nomīe saluatoris petisse vt temptatione careret quam obcustodiam humilitatis acceperat. qua si caruisset saluus esse non posset ipo affirmante

cum ait Et ne magnitudo re
uelationū extollat me: datus
est mihi stimulus carnis mee
angelus sathane vt me colla-
phiset. Tu aūt do. Lcō tertia
Quotienscunq; ergo petētes
non exaudimur ideo fit. q; vl'
contra auxilium nostre salutis
petimus ac ꝓpterea a miseri-
cordie patre beneficij gr̄a nob
quod inepte petimus negat
quod eidem apostolo paulo
contigisse probatur. cur ter pe
tenti responsuz est sufficit tibi
gratia mea. Capitulum.
Charissimi Estote factores
verbi et non auditores tātuz
fallentes vosmetip̄os. quia si
quis auditor est verbi ⁊ nō fa
ctor hic cōparabitur viro con
sideranti vultum natiuitatis
sue in speculo Deo gratias.
Super bened̄ añ Vsq; mō ñ
petistis quicq̄ petite ⁊ accipi
Deus a Col. etis alleluia.
q̄ bona cuncta procedunt lar
gire supplicib; tuis vt cogite-
mus te inspirāte que recta sūt
⁊ te gubernante eadem facia
mus. Super mag. añ Petite
⁊ accipietis vt gaudiū vestrū
plenum sit. ip̄e enim pr̄ amat
vos quia vos me amastꝫ ⁊ cre
didistis all'a. Cetera vt dñi-
ca precedenti. Hee sequentes
añe dicuntur super benedic. ⁊
mag. vsq; ad ascensionem dū
de tempe dicitur officium. añ

Exiui a patre ⁊ veni in mdm
all'a iterum relinquo munduz
⁊ vado ad patrem alleluia al
lu. all. añ. Ecce nunc palam
loqueris et prouerbium nll'm
dicis. nunc scimus quia scis
omnia ⁊ non est opus tibi vt
quis te interroget al. al. Añ
Vsq; modo non. añ. Petite
⁊ accipietis. Feria ij. in roga
tionib; Scdm Lucam
In illo tpe Dixit iesus di
scipulis suis. Quis vestrum
habebit amicum et ibit ad il
lum media nocte Et reliqua.
Omelia venerabilis Bede.
Rogatus a discipulis salua
tor non mō formā orōis sed et
instātiā frequentiāq; tradidit
orandi. Amicus ergo ad quē
media nocte venitur ip̄e deꝰ
intelligitur cui in media tri-
bulatiōe supplicare. ⁊ tres pa-
nes id est intelligentiā trinita
tis qua p̄ntis vite consolētur
labores efflagitare debemus
Tu. R. de historia Si obli-
Amicus Lectio ij. tus vt s̄.
qui venit de via ip̄e noster est
animus qui totiens a nobis
recedit quotiens ad appeten-
da terrena et temporalia fo-
ris vagatur. Redit ergo cele-
stiq; alimonia refici desiderat
cum in se reuersus superna ce-
pit ac spiritualia meditari. T
De quo pulcre Lectō tertia
q̄ petierat adiūgit nō se habet

quod ponat ante illum quo-
niã anime post seculi tenebras
deum suspiranti nihil p̄ter eũ
cogitari nil loqui libet intue-
ri solum; qđ recognouit sũme
trinitatis gaudiũ ⁊ contẽpla-
ri atq; ad hoc plenius intuen-
dum ꝑuenire satagit T. Ca.
Charissimi Confitemi al
terutrum peccata vestra ⁊ ora
te pro inuicem vt saluemi. mł
tum em̄ valet dep̄catõ iusti as
sidua. Deo. Sup bñđ Anti.
Omnis em̄ qui petit accipit:
⁊ qui querit inuenit ⁊ pulsan-
ti aperietur. alleluia. Collcã.
Presta quesumus omp̄s đs
vt qui in afflictione nostra de
tua pietate confidimus ꝯtra
aduersa om̄ia tua semp̄ prote
ctione muniamur Per. Post
primum Benedi. suffra. ꝯsue.
ta. Ad horas capl'm ⁊ collecta
de feria. Si hodie alicui⁹ san
cti commemoratio coincidit:
om̄ia dicentur de sancto. Sz
lectiones de euangelio Luce
Quis vr̄m. Et post primuz
bñđañ Omnis ẽnĩ qui petit
accip it ℣. Fiat misericordia
tua domine super n. Collecã
Presta quesumus omp̄s đs:
vt qui in afflic. vt supra. Dei-
de suffragia consueta. Ad ve-
vesperas si de tempore canit:
Sup mag. añ Exiui a patre ⁊
ve. Capl'm et collecta de dñi-
ca cum suffragijs consuetis.

Feria tertia in rogationibus
Sermo beati maximi.
Legimus in prophetijs:
cum Niniue ciuitati subuer-
sio diuinitus immineret ⁊ iu-
xta sentẽtiã dei destruẽdi illã
tempus ingrueret consistẽtel
in ea aliud non habuisse pre-
sidium nisi vt abiectis copio-
sis epulis ieiunia continuata
suscip erent diuitiarum ambi
tiõe seposita hũilitate se pau-
pertatis induerẽt sczvt exinde
remedium ꝑciperẽt vnde his
perditio contingebat hoc ẽ vt
iram diuinitatis quam luxu-
riando prouocauerant absti-
nendo lenirent: ⁊ offensã quã
in eos sup̄bia contraxerat hu-
militas mitigaret Tu R. de
histo. Si oblitus. vt̄s Liij
Dicit̄ eni in illa tribulatõne
sp̄e rex đposita imp̄iali purpu
ra regali ambitione sũmota:
membra sua cilitio precinxis-
se: atq; in sacco se diebus ac
noctibus volutasse. Sapiẽs
ergo rex qui sciret quẽadmo-
dum aduersa sibi sup̄are de-
beret. Hostes eni virtute supe
rabat deũ aũt humilitate vin
cebat Tu autẽ dñe. Lctõ iij.
Sapiens plane rex q̄ intelli-
geret quib⁹ armis vteretur ꝑ
temporis qualitate. Cũ eniz
insidiantur illi homines app̄
hendit arma bellica Cũ irasci
tur ei đs corripit arma iusticie

Sapiens inq̃ rex qui pro sa-
lute ciuiũ peccatorem se ma-
gis confitetur esse q̃ regẽ Tu
Capl'm ⁊ collecta de domini
ca. Cetera sicut hucusq̃. Si
tñ hodie concurrit cõmemo-
ratio alicuius sãcti omnia di
cuntur de sancto ⁊ nihil de fe-
ria. Feria iiij: in vigilia ascen-
sionis dñi Scdm Johãnem.

In illo tpe Subleuatꝫ
iesus oculis in celum di
xit: Pater venit hora clarifi-
ca filium tuum vt filius tuus
clarificet te Et reliq̃. Omlia
Clarificatum beati augus. e.
a pre filium scdm formam ser
ui quẽ pater suscitauit a mor
tuis ⁊ ad suã dexterã colloca-
uit res ipa indicat ⁊ null⁹ am
bigit christianus Tu autem.
℟. de historia Si oblit⁹ vt s̃
Sed qm̃ nõ tm̃ dixit Lcõ ij.
Pr̃ clarifica filiũ sed addidit
etiã vt filius clarificet te me-
rito queritur quomodo pr̃em
clarificauerit filius cum sem-
piterna claritas pr̃is nec di-
minuta fuerit in forma huma
na nec augeri poterit ĩ sua per
fectione diuina qꝛ ꝑ seipsam
claritas patris nec minui nec
augeri potest. Tu ãt. Lcõ iij.
Apud homines autẽ procul
dubio minor erat quãdo ĩ iu-
dea tãtummodo deus notus
erat: nonduꝫ a solis ortu vsq̃
ad occasum laudabũt pueri
nomen dñi. Hoc aũt qꝛ ꝑ euã
gelium christi factum est vt ꝑ
filium pr̃ innotesceret gentib⁹
profecto pr̃em clarificauit ⁊ fi
lius T. Cetera om̃ia sic huc-
vsqꝫ. Si tñ hodie concurrit fe
stum alicuius sãcti celebriter
agendum om̃ia dicuntur d̃ sã
cto vsqꝫ ad nonã exclusiue. sꝫ
in mat. leguntur omelie due.
Prima de sãcto. secũda de vi
gilia. Sed si commemoratio
ferialis de sãcto occurrit legit
ome. de vigil. Cetera de sãcto
Ad no. añ. Uidẽtib⁹ ill. vt i.
ĩ lau.. Ca. ⁊ col. vt infra in ve
speris. ℟. Ascendo ad pr̃em
vt ĩfra. ℣. Dñs ĩ celo. In vi
gilia ascẽsiõis domini In pri
mis vesperis super psalmos
Omnia laudate Añ. Nisi
ego abiero paraclytus non ve
niet: ⁊ dum assumptus fuero
mittam vobis alleluia. Ana
Nõ turbet cor vestrum alle-
luia ego vado ad pr̃em al. añ.
Rogabo patrem meum ⁊ a-
lium paraclytum mittet vo-
bis alleluia Añ. Uado pa
rare vobis locum ⁊ iterum ve
niam ad vos alleluia ⁊ gau-
debit cor vestrum alleluia al
leluia. Antiphona. Sic ve-
niet quemadmodum vidistis
eum euntem in celum allelu-
Unicuiqꝫ Capitulum. ia.
vestrum data est gratia scdm
mẽsurã donatõnis xp̃i ꝓpt qd̃

dicit ascendens in altum cap
tiuam duxit captiuitatem de
dit dona hominibus Deo g̃.
℟. Qui credit in filium dei
habet vitã eternã alla. ℣. Qui
crediderit ⁊ baptizatus fuerit
saluus erit alleluia. Gloria.
Ad versum Oramus domie
flectuntur genua. Hymnus.
Festum nunc celebre ma
gnaq; gaudia cõpellunt
animos carmina promere cũ
christus solium scandit ad ar
duum celorum pius arbiter.
Conscendit iubilãs letus ad
ethera sãctorum populus pre
dicat inclytum concinit pari
ter angelicus chorus victoris
boni gloriam. Qui scandẽs
superos vincula vinxerat do
nans terrigenis munera plu
rima districtus rediens arbi
ter omnium qui mitis modo
transijt. Oramus domie cõ
ditor inclyte deuotos famulos
respice protegens ne nos liuor
edax demonis obruat demer
gat vel in inferos. Ut cũ flã
miuoma nube reuerter occul
ta hominũ pãdere iudicãs ne
des supplicia horrida noxijs
sed iustis bona premia. Pre
sta hoc genitor optime maxie
hoc tu nate dei ⁊ bone spirit⁹
regnãs perpetuo fulgida tri
nitas ꝑ cuncta pie secula Am̃
℣. Dñs in syna in sancto: A
scendens in altum captiuam
duxit captiuitatem alleluia.
Super mag. añ. Pater ma
nifestaui nomen tuum homi
nibus quos dedisti mihi nũc
autẽ pro eis rogo non pro mũ
do quia ad te vado alla. Col
Presta qm̃s omp̃s pater vt
nostre mentis intentio quo so
lennitatis venture gloriosꝰ au
ctor ingressus est semper intẽ
dat ⁊ quo fide pergit conuer
satione perueniat Per. Bñ
dicamus dño alla. al. al. Deo
Nulla suffragia nisi hodie cõ
currisset festiua cõmemoratio
alicuius sancti tunc post pri
mum Benedicamus dicitur
suffragiũ de sancto ⁊ nõ plura
Ad comple. vsq; ad vigiliam
pẽthecostes. Sup ps añ. A
scendens christus in altũ alla
captiuã duxit captiuitatẽ all.
Iesu nostra re Hymnꝰ
demptio amor ⁊ deside
riũ ds creator oim hõ i fine tẽ
porum. Que te vicit clemen
tia vt ferres nostra crimia cru
delem mortem patiẽs vt nos
a morte tolleres. Inferni clau
stra penetrans tuos captiuos
redimens victor triũpho no
bili ad dexteram patris resi
dens. Ipa te cogat pietas vt
mala nostra superes parcẽdo
⁊ voti compotes nos tuo vul
tu saties. Gloria tibi dñe q̃
scandis super sydera cum pre
⁊ sãcto spũ i sẽpiterna scla. am̃

Iesus christus qui de/ scendit ipe est qui ascendit su per omes celos vt adimpleret omnia. Deo gratias. ℟. Al/mis exaltatus es Super om nes celos alla. Sup Hunc di mittis añ. Rogabo patrem meum ⁊ alium paraclytū mit tet vobis al. Preces solite vsq ad sacerdotes Deinde ℣. Ascendens christus in altum Deus cuius filius Collecta. in alta polorum potenter ascē dens captiuitatem nostrā sua durit virtute captiuaz: tribue qms vt dona que suis partici pibus contulit largiatur ⁊ no bis ihesus christus filius tuus domin⁹ noster. Qui. In die sancto ad maturi. Inuitato. Alla. Regem ascendentē i ce lum Venite adoremus alla. ps. Venite. In noctur. añe: Eleuata ē magnificētia tua super celos deus alla. ps Do mine domin⁹ noster. añ. Do/minus in celo sancto suo dñs in celo al. ps. In dño cōfido añ. A sūmo celo egressio eius ⁊ occursus eius alla. ps. Ce/li enarrant. ℟. Ascendit de⁹ in iubilatione. Et domin⁹ in voce tube alla. Scōm marcū

In illo tempe: Recūben tibus vndecim discipul apparuit illis Jesus ⁊ expro/brauit incredulitatem illoruz ⁊ duriciā cordis. Et reliqua.

Omelia beati Gregorij pa.

Quod resurrectionē domini eam discipuli tarde credide/runt non tā illorum infirmi/tas q̄ nostra vt ita dicam fu/tura firmitas fuit. Ipsa nāq̄ resurrectio illis dubitantib⁹ per multa argumēta mōstra/ta est: que dum legentes nos agnoscimus quid aliud q̄ de illorum dubitatione solida/mur. Minus em̄ mihi maria magdalena prestitit que citi⁹ credidit q̄ Thomas qui diu dubitauit. Ille etem̄ dubitā/do dum vulnerum cicatrices tetigit: ⁊ de nostro pectore du/bietatis vulnus, amputauit. Tu añ dñe. hoc ℟ non rapetitur. ℟. Post passionem suā per dies quadragīta apparēs eis loquens de regno dei alla Et videntib⁹ illis eleuatus ē: ⁊ nubes suscepit eum ab ocul⁹ eorum alla. ℣. Et conuescens precepit eis ab hierosolymis ne discederent sed expectarent promissionem patris Et con. Ad insinuandam Lectio.ij quoq̄ veritatem dñice resur/rectionis notandum ē nobis qđ Lucas referat dicēs Cō/uescens precepit eis ab hiero/solymis ne discederent. Et p⁹ pauca videntib⁹ illis eleuat⁹ est ⁊ nubes suscepit eū ab ocu lis eorum. Notate verba sig/nate mysteria: conuescens ele/

uatus est. comedit z ascendit vt vicz ꝓfectum comestiõis veritas pateſceret carnis. T. ℟ Omnis pulchritudo domini exaltata est super sydera species eius in nubibus celi. Et nomen eius in eternũ permanet alla. ℣. Nisi ego abiero paraclytus non veniet duz assumptus fuero mittam vob eum. Et nomen eius i. Le. iij Carcus vero priusqz celũ dominus ascendat eum de cordis atqz infidelitatis duricia increpasse discipulos memorat. Qua in re quid aliud cõsiderandum est nisi qꝫ idcirco dominus tunc discipulos increpauit cum corporaliter reliquit vt verba que recedẽs diceret in corde audientium arctius impressa remanerẽt. Increpata igitur duritia eorum quid ammonendo dicat audianus. Euntes in mundum vniuersum predicate euangelium omni creature Tu ãt. ℟ Ite in orbem vniuersum z pdicate dicentes alla. Qui crediderit et baptisat fuerit saluus erit al. al. alla. ℣. In nomine patris et filij z spirit sancti. Qui. Glia Qui. Te deũ dicitur singulis diebꝫ vsqz ad vigiliam penthecosten. Ante laudes ℣. Ascendens christ in altum Captiuã duxit captiuitatem alla. Ad laudes ã. Viri galilei quid aspicitis in celum hic ihesus qui assumptus est a vobis in celum sic veniet alla. ℣s Dñs regnauit ãn. ter. ris. an. Cunqz intuerentur in celum euntem illum dixẽt alla. añ. Eleuatis manibus ferebatur in celum z benedixit eis alla. añ. Exaltate regem regum z hymnum dicite deo alla. añ. Videntibꝫ illis eleuatus est z nubes suscepit eũ in celum alla. Hymn Hymnum canamus gloriẽ hymni noui nunc ꝓsonent: christus nouo cũ tramite ad patris ascendit thronũ. Q rãsit triũpho nobili celi poteter culmina qui morte mortem abſupserat derisus a mortalibꝫ Cui tibi do. q scã. vt s. Lu. Primũ quidẽ sermonez fecit de omnibus o teophile que cepit ihesus facere et docere vsqz in diem qua precipiẽs apostolis ꝑ spũm sanctum quos elegit assumptus est. Sup bñdi añ. Ascendo ad patrem meũ z patrem vestrum deum meũ z deum vestrum alla. Colla Concede qmũs omps deus: vt qui hodierna die vnigenitum tuum redemptorem nostrum ad celos ascendisse credimꝰ: ipsi qz mẽte i celesti habitemus Per dominum nrm Nulla suffragia. Ad primas Hymnus. Jam lucis. Añ.

Nisi ego abiero Ps. Capi.
Iohannes quidez baptisauit
aqua: vos aũt baptisabimini
spiritu sancto non post mltos
hos dies. ℟. Christe fili. ℣.
Qui sedes ad dexteram pr̃is
alla Christe Gla. ℣. Nimis
exaltatus. Preces solite vsq;
ad Sacerdotes. Deinde. ℣.
Ascendens christus in altum
Collecta vt in lau. Sequitur
Exultabunt sancti cum cete-
ris. Sic dicentur prime vsq;
ad penthecosten. Ad tertiam
Hymnus Nunc sancte Añ
Hodie secreta celi caro chri-
sti petijt hodie factum est ma
gnum angelorum gaudium:
quia filius excelsi iam immor
talis in regno patris sui glo-
riosus aduenit alla al. Capi.
⁊ collecta vt in lau. ℟ Ascen
dit deus in iubilo al. al. Ascẽ-
dit. ℣. Et dominus ĩ voce tu
be alleluia alleluia. Ascendit
dit deus. Gloria patri ⁊ filio
et spiritui sancto. Ascendit.
℣. Ascendens christus in al-
tum. Ad sextam hym. Rcõr
potens. añ. Eleuatis mani-
bus vt s̃. ℟. Ascendẽs chri
stus in altum alla al. Ascẽdẽs
℣. Captiuam duxit captiui
tatem dedit dona hominibus
alla al. Ascendens Gla Ascẽ
dens. ℣. Ascendit deus ĩ iu-
bilo. Et dominus in voce tu
be al. Ad nonam hymnꝰ Re
rum deus: añ. Uidentib; ill.
vt s̃. ℟. Ascendo ad patrem
meum et patrem vestruz alla
alla. Ascendens. ℣. Deũ me-
um et deum vestrum alleluia
alle. Ascendens. Gloria Ascẽ
dens. ℣. Dñs in celo Para-
uit sedem suam alleluia. In
secundis vesperis laudes ꝑ to
tum. psalmi feriales. Hymni
et ℣. non variantur vsq; ad vi
giliam penthecostes Capl'm
⁊ collecta vt in laudib⁹. Su-
per Mag. añ. O rex glie dñe
virtutuz qui triumphator ho-
die super omnes celos ascen-
disti: ne derelinquas nos or-
phanos sed mitte promissum
patris in nos spiritum verita
tis alleluia. Benedicamꝰ do
mino alleluia ter. et non plu-
ra. Nota si hodie occurrit cõ-
memoratio festiua alicuiꝰ san
cti transfertur in diem crasti-
num. Et post primum Bene
dicamus in secundis vesperis
añ. ⁊ collecta de sancto. Feria
sexta si non occurrit festiua cõ
moratio sancti quoniam feria
lis nõ agitur vsq; ad octauas
corporis christi. Inuitat. Al
leluia. Regem ascendentem.
p̃s. Uenite In noctur. añ.
Exaltare dñe ĩ virtute tua cã
tabimus et psallemus all. p̃s
Dñe in vir. Añ. Exaltabo te
dñe qm̃ suscepisti me alla. p̃s.
Exaltabo te. añ. Ascẽdit ds ĩ

subilatione et dñs in voce tu-
be alla. ps Omnes gentes. ℣
Exaltare dñe in virtute tua.
Cantabimus. Lectō I
Primum quidem sermo
nem feci de omnibus o teo-
phile que cepit iesus facere et
docere vsq; in diem qua preci
piens apostolis ꝑ spūm sanctū
quos elegit assūptus ē. Qui-
bus et prebuit seipm viuū p⁹
passionē suam in multis argu
mentis per dies quadraginta
apparens eis ⁊ loquens de re-
gno di. T. ℟ Non turbet cor
vestrum: ego vado ad patrem
dum assumptus fuero a vob
mittam vobis alla. Spirituz
veritatis ⁊ gaudebit cor vrm
alla. ℣. Nisi ego abiero Spi.
Et cōuescens p̄cepit Lctō ij
eis ab hierosolymis ne disce-
derent sed expectarent ꝓmissi
onem patris quam audistꝫ in
quit per os meum quia iohā-
nes quidē baptisauit aq̄: vos
aūt baptizabimini spū sancto
nō post multos hos dies Igi
tur qui conuenerant interro-
gabant eum dicentes. Dñe si
in tempe hoc restitues regnuz
israel. Tu autē. ℟. Exaltare
dñe alla In virtute tua all. ℣
Cantabimus et psallemus.
In virtute. Lectio tercia.
Dixit aūt eis: Non ē vestruz
nosse tempa vel momenta que
pater posuit in sua potestate:
sed accipietis virtutem supue
nientis spiritussancti in vos ⁊
eritis mihi testes in hierusalē
⁊ in omi iudea et samaria ⁊ vs
q; ad vltimum terre. Et cum
hec dixisset videntibus illis
eleuatus est ⁊ nubes suscepit
eum ab oculis eorum. Cunq;
intuerentur in celum euntem
illum: ecce duo viri astiterunt
iuxta illos in vestib⁹ albis q̄ ⁊
dixerūt Viri galilei quid sta
tis aspicientes in celum. h ie-
sus qui assumptus est a vobis
in celum sic veniet quēadmo-
dum vidistis eum euntem i ce
lum Tu autē domine misere-
re nobis. ℟. Ascendens chri
stus in altum al. captiuaz du
xit captiuitatez. Dedit dona
hominibus al. all. ℣. Ascen-
dit deus in iubilatione ⁊ dñs
in voce tube. Dedit dona ho-
minibus Gloria. Dedit. Te
deum landamus dicitur vsq;
ad vigiliam penthecostē. Ad
laudes aña vna tm̄ de laudi-
bus festi. Hymnus et ℣. cap.
⁊ collecta non variātur nisi q̄
omittitur in collecta hodier
na die pro eo q̄ cōmunicātes
in missa non seruatur per octa
uam. Super bened. añ. Non
turbetur cor vestrum al. qr va
do ad patrem al. Benedica-
mus domino alla. ter. Post
primum benedicam⁹ suffra-
gia de sanctis. ℣. et collecta sic

huc vsq; mutato nomine resur
rectione in nomen ascensione
in collecta et non plura. No-
ta si hodie occurrit festiua cō
memoratio alicuius sancti il-
la agitur. ⁊ añ p̄s ⁊ ℟. que ho
die in matuti. signata sūt trās
ferūtur in diem sequentē q̄ de
festo canitur: ⁊ ita fiet cōseq̄n-
ter de alijs ferijs vsq; ad vigi-
liam penthecostes que nō ob
stantib; precedentib; sanctoꝝ
festis seruatur vt infra scriptū
est. Ad tertiā vsq; ad pēthec.
añ. Sic veniet quē ad Cet̄a
sic̄ heri. Ad vi. ⁊ nonā sic̄ heri
Ad ves. p̄s feria. cum suis all̄.
Hymnus cap̄. ℣. ⁊ collecta si
cut in die sancto. Sup mag.
Añ. Domine si in tempe hoc
restitues regnū israel dixit au
tem eis: non est vestrum nosse
tempora vel momenta que pr̄
posuit in sua potestate all̄a.
Post primū benedicam⁹ suf-
fragia de sanctis. non plura.
Si tamē de sancto festiue ca-
nitur post primū bn̄di ī mat̄.
⁊ vesp̄is añ ℣. collec. de festo q̄
illa die sup bn̄d ⁊ mag. signa-
ta est: ⁊ deīde de sāctis. Sab-
bato si non occurrit cōmemo
ratio festiua alicuius scti. In
matuti. Inuitat̄ All̄a Regē
ascen. p̄s. Venite. In noctur
no añ. Exaltare sup celos d̄s
all̄a ⁊ sup omnē terram allelu
ia. p̄s. Miserere mei de⁹ mi.

Añ. Ascendens christus ī al-
tum all̄a captiuam duxit ca-
ptiuitatem al. Ps̄. Exurgat
deus. añ. Nimis exaltat⁹ es
all̄. sup oēs celos d̄s al. Psal.
Dn̄s regnauit ex. ℣. Exalta
re super celos deus Et super
omnem terram all̄a. Lectō I

Tunc reuersi sūt hieroso
lymam a monte q̄ voca
tur oliueti qui est iuxta hieru-
salem sabbati habēs iter. Et
cum iutroissent in cenaculum
ascenderat vbi manebat Pe-
trus et Johannes ⁊ Jacob⁹
⁊ Andreas: philippus ⁊ Tho
mas. Bartholomeus ⁊ Ma
theus: Jacobus alphei ⁊ Sy
mon zelotes ⁊ Judas Jaco-
bi. hi om̄es erant pseuerantes
vnanimiter in oratione cum
mulieribus ⁊ Maria matre
iesu ⁊ fratrib⁹ eius. Tu autē.
℟. Non conturbetur cor ve-
strum ego vado ad patrem et
mittam vobis Spūm verita
tis: ⁊ ille vos docebit que sūt
precepta vite all̄a ℣. Nisi e-
go abiero paraclytus non ve
niet: dum assūptus fuero mit
tam vobis eum. Et ille. L. ij
In diebus illis: Exurgēs pe
trus in medio fratrum dixit:
Erat aūt turba hominū siml̄
fere centum viginti viri. frēs
oportet impleri scripturā quā
predixit spiritussanctus p os
dauid de iuda q̄ fuit dux eoꝝ

qui comprehenderunt Jesum
qui connumeratus erat in no
bis: ⁊ sortitus est sortem mini
sterij huius. Et hic quidē pos
sedit agrum de mercede iniq̄
tatis et suspensus crepuit me
dius et diffusa sunt om̄ia vi
scera eius. Tu aūt. ℟. Pōis
nubem ascensum tuum domi
ne. Qui ambulas sup̄ pennas
ventorum alla. ℣. Qui facis
angelos tuos spiritus ⁊ mini
stros tuos flāmā ignis. Qui
ambulas super. Lectio tertia
Et notum factum est omni
bus habitantibus hierusalez
ita vt appellaret̄ ager ille lin
gua eorum Acheldimach: h̄ ē
ager sanguinis. Scriptum ē
enim in libro psalmoruz: Fiat
commemoratio eorum deser
ta ⁊ non sit qui īhabitet in ea
Et episcopatum eius accipiat
alter. Tu. ℟. Tempus ē vt
reuertar ad eum qui me misit
dicit dominus nolite contri
stari nec turbetur cor vestruz.
Rogo pro vobis patrem vt il
levos custodiat alla al. ℣. Ni
si ego abiero. Rogo. Gloria.
Rogo. Sup̄ bened̄ añ. Do
minus in syon alla magnus ⁊
excelsus alla. Suffragia d̄ sā
ctis no plura. Cetera omnia
sicut heri dictum est. In vespe
ris p̄s feriales cum suis alleluia.
Sup̄ Mag. añ. Euntes
in mundum vniuersum p̄di
cate euangelium om̄i creatu
re alleluia qui crediderit ⁊ ba
ptisatus fuerit salu⁹ erit alla.
qui aūt non crediderit condē
nabitur alleluia. Cetera d̄ fe
sto ⁊ nulla suffragia. Dñica ī
fra octauam ad matuti. In
uit̄ añ p̄s. ℣. hym. in noc. ⁊ ad
lau. sicut iu die sancto. S. io.
In illo tp̄e: Dixit iesus
discipulis suis: Cū ve
nerit paraclytus quē ego mit
tam vobis a patre spūm veri
tatis qui a patre procedit ille
testimonium perhibebit d̄ me
Et reliqua. Omelia venera
bilis Bede presbyteri.
Ex multis sancti euangelij
locis inuenimus, quia disci
puli ante aduentuz sancti spi
ritus minus capaces erāt ad
intelligenda archana diuine
sublimitatis: minus fortes ad
tollerāda aduersa humāe pra
uitatis. Sed eis aduenientē
spiritu cum augmento diuine
agnitionis. data est etiam cō
stantia vincende humane per
secutionis. Tu. ℟. Omnis
pulchtitudo vt supra. Le. ii.
Unde illis dominica p̄mis
sione nunc dicitur cuz venerit
paraclytus quem ego mittaz
vobis a patre spiritum verita
tis qui a patre procedit ille p̄
hibebit testimonium de me ⁊
vos testimoniuz perhibebitis
Tu autem domine misereris.

℟. Non turbet cor ... p̄mū. Notandū aūt vt s̄. Lectō iii in primis q̄ dominus spiritū veritatis ⁊ a se mittenduz esse testatur: ⁊ eūdē mox a p̄re procedere subiūgit: nō q̄ idē spiritus aliter a p̄re procedit q̄ a filio mittitur aut alio tempe a patre procedit q̄ cuz a filio mittitur: sed ideo filius cuz a se mitti a patre dicit procedere vt aliam patris aliam esse suam personam designet atq̄ in eadem distinctione personarum vnam esse opationem ac voluntatem suā cum patris voluntate ⁊ operatione denūciet. Tu. ℟. Ite in orbez. vt s̄. Estote ergo prudētes Cap̄. ⁊ vigilate i orationib̄ añ omnia autē mutuaz in vobismet ip̄is charitatem continuā habentes. q̄ charitas operit mlt̄itudinē peccatoꝝ Deo g̃. ℣. Nimis exaltatus. Sup bñd Cū venerit paclytus quē ego mittā vob̄ spm̄ veritatꝭ q̄ a patre ꝓcedit ille testimoniū ꝑhibebit de me all̄a. Collecta. Omp̄s sēpiterue d̄s fac nos tibi sp̄ ⁊ deuotā gerere voluntatē ⁊ maiestati tue sincero corde ꝑuire Per. Post primū bñ. de fes. añ. Dñs q̄dē ih̄s postq̄ locutus ē eis ascēdit i celuz ⁊ sedet a dextrꝭ dei al. ℣. Dominꝰ in celo. Col. de ascēsio. Cōcede vt s̄. Bñdicamꝰ domino alleluia ... Ad horas capituluz ⁊ collecta de dominica. Cetera vt s̄ de fest. missa canit̄ de dñica cū col. sequētia et p̄fatiōe de festo. Ad vs̄ p̄s. Dixit cū ceteris ⁊ suis all̄. Cap̄. ⁊ col. de dñica. Super mag. añ. Dū venerit paclytꝰ quē ego mittā vob̄ a p̄re spm̄ veritatis ille testimoniū ꝑhibebit d̄ me all̄a ⁊ vos testimoniū ꝑhibebitis quia ab initio mecū estis all̄a. Post primuz Bñd añ. Illi aūt ꝓfecti predicauerunt vbiq̄ deo cooꝑante ⁊ sermonē ꝯfirmāte sequētib̄ signis all̄a. ℣. Dñs i ce. Col. de festo ⁊ nō plura. Feria scd̄a Ad matuti. Inuit̄. añ. p̄s. ℣. et ℟. vt s̄. Feria sexta Lcō i.

Oportet ergo ex his virꝭ qui nobiscum sūt cōgregati in om̄i tempe quo intrauit, ⁊ exiuit inter nos dominꝰ iesus incipiens a baptismo iohannis vsq̄ in diez qua assūptus ē a nobis testē resurrectionis eius nobiscum fieri vnū ex istis. Tu autem domīe miserere nobis. Lectio secūda Et statuerūt duos Joseph qui vocabatur barsabas: qui cognominatus est iustꝰ ⁊ mathiam. Et orantes dixerunt: Tu domine qui corda nosti omnium ostende quem elegeris ex his duob̄ vnū accipe locū misterij huiꝰ ⁊ apl̄atꝰ de q̄

preuaricatus est iudas vt abi
ret in locum suum. Et dede-
runt sortes eis: ⁊ cecidit sors
super Mathiam: ⁊ annume-
ratus est cum vndecim apo-
stolis Tu aũt. Lectio tertia.
Et dum complerentur dies
penthecostes erant om̃es pa-
riter in eodem loco. Et factus
est repente de celo sonus tãq̃
aduenientis spiritus vehemẽ
tis ⁊ repleuit totã domum v-
bi erãt sedentes. Et apparue-
rũt illis dispertite lingue tan-
q̃ ignis: Seditq̃ supra sin-
gulos eorum. Et repleti sunt
omnes spiritu sancto: ⁊ ceperũt
loqui varijs linguis prout spi
ritussanctus dabat eloq̃ illis.
Tu aũt. Sup bñdic. añ. Do
minus in celo alla parauit se-
dem suã al. Cap̃. et col. de fe-
sto vsq̃ penthecosten. Bene-
dicamus domino al. ter. Suf
fragia de sanctis. In ves. sup
mag. añ. Vado parare vobis
locum: ⁊ iterum venio ad vos
alleluia ⁊ gaudebit cor vestrũ
al. al. al. Cetera om̃ia d̃ festo.
Feria iij. ad mat. Inuit. añ.
p̃s. v. ⁊ R̃e vt s̃. Sabba. Le. I
ERant aũt in hierusalem
habitantes iudei viri re
ligiosi ex omni natione q̃ sub
celo est. Facta aut hac voce cõ
uenit multitudo ⁊ mente con
fusa est quoniã audiebat vnus
q̃sq̃ lĩgua sua illos loq̃ntes T

Stupebant aũt om̃es Le. ij.
⁊ mirabantur dicentes Non-
ne ecce om̃es isti qui loquunt
galylei sunt. Et qũo nos au-
diuimus vnusquisq̃ linguam
nostram in qua nati sumus.
Parthi ⁊ medi ⁊ elamite ⁊ q̃
habitãt mesopotamiã iudeam
⁊ capadociam ponthum ⁊ a-
siam frigiam ⁊ pãphiliã. egyp
tum ⁊ partes Lybie que ẽ cir
ca cyrenen: ⁊ aduene romani:
iudei quoq̃ ⁊ proseliti cretes
⁊ arabes audiuimus eos lo-
quentes nostris linguis mag
nalia dei Tu aũt. Lcõ tertia
Stupebant aũt om̃es ⁊ mi-
rabantur adinuicem dicẽtes
Quidnam vult hoc esse. Alij
aũt irridentes dicebant quia
musto pleni sunt isti: stans au
tem petrus cum vndecim le-
uauit vocem suam ⁊ locutus ẽ
cum eis Viri iudei et qui ha
bitatis hierusalem vniuersi h̃
vobis notum sit ⁊ auribꝰ per-
cipite verba mea. Non enim
sicut vos estimatis hiebrij sũt
cum sit hora diei tertia. Sed
hoc est quod dictum est p̃ pro
phetam Johel. Et erit in no-
uissimis diebus dicit domi-
nus effundam de spiritu meo
super omnem carnem. Et p̃-
phetabunt filij vestri ⁊ filie ve
stre ⁊ iuuenes vestri visiões vi
debunt ⁊ seniores vestri som-
nia somniabunt. Tu autem.

Sup benedictus añ. Ponis nubem ascensum tuum domine qui ambulas sup pennas ventorũ alla alla. Sup mag. añ. Dñe si in tempore hoc vt supra feria sexta. Cetera vt s̄ Feria quarta ad matut. Inuitato. añ. p̄s. ꝟ. sicut in die ascensionis Lectio Prima.

Et quidem super seruos meos ⁊ ancillas meas ĩ diebꝫ illis effundam de spiritu meo ⁊ prophetabunt ⁊ dabo prodigia in celo sursum: et signa in terra deorsum sanguinem et ignẽ ⁊ vaporem fumi. Sol conuertetur in tenebras ⁊ luna in sanguinem antequã veniat dies dñi magnꝰ ⁊ manifestus. Et om̄is quicũq; inuocauerit nomen dñi saluꝰ erit Tu. ℟. Om̄is pulchritudo. Viri israelite vt supra. Le. ij. audite verba hec: Jesũ nazarenum viruz approbatum a d̄o in vobis virtutibus ⁊ prodigijs et signis que fecit deus ꝑ illũ in medio vestri sicut scitis hũc definito consilio et presciẽtia dei traditum ꝑ manus iniq̊ꝝ affigẽtes interemistis. Quez deus suscitauit solutis doloribus inferni iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo. Tu. ℟. Non conturbet̄ cor vestrum vt supra. Lectio. iij. Dauid em̄ dicit in eum Prouidebam dominum in cõspcũ meo semper quoniam a dextris est mihi ne commouear Propter hoc letatum ẽ cor meũ ⁊ exultauit lingua mea insup ⁊ caro mea requiescet in spe. Om̄ non derelinques animam meam in inferno: nec dabis sctm̄ tuum videre corruptionẽ. Notas mihi fecisti vias vite replebis me iocunditate cuz facie tua Tu. ℟. Exaltare dñe vt s̄. Sup bñdic. añ. Pacez meam do vobis al. pacẽ relinquo vobis al. Sup mag. añ. Illi aũt ꝓfecti. vt s̄ dñica. Feria quinta ad matuti. Inuitato. añ. p̄s. ꝟ. vt s̄. feria vi.

Viri fratres liceat Le. i. audẽter dicere ad vos d̄ patriarcha dauid qm̄ defũctꝰ est et sepultus est ⁊ sepulchruz eius est apud nos vsq; in hodiernum diem. propheta igit̄ cum esset ⁊ sciret quia iureiurando iurasset illi deus de fructu lumbi eiꝰ sedere sup sedez eius prouidens locutus ẽ de resurrectõne christi quia neq; derelictus est in inferno: neq; caro eius vidit corruptionem Hunc iesũ resuscitauit deus: cuius om̄es nos testes sumꝰ. Tu. ℟. Exaltare dñe vt sup̄ Dextera igitur Lectõ scd̄a. dei exaltatus ⁊ ꝓmissione spiritussancti accepta a patre effudit hoc donum qd̄ vos videtis vel auditis. Non enim

dauid ascendit in celū. Dicit aūt ipe. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos scabellū pedū tuoꝝ. Tu. ℟. Ascēdēs christus vt s̄. Lectio tertia. Certissime sciat ergo omnis domꝰ israel qꝛ et dñm eū et xp̄m fecit deus hūc iesū quem vos crucifixistis. His aūt auditis compuncti sūt corde et dixerūt ad petrū et ad reliquos aplos. Quid faciemus viri frēs. Petrus aūt ad illos: penitentiam inquit agite et baptisetur vnusquisq; vestrū in nomie iesu xp̄i in remissionē pcatoꝝ vr̄oꝝ et accipietis donū spūs̄ancti Tu. ℟. Nō cōturbet. ℣. vt s̄. Sup bñ aī. Nōturbetur vt s̄. Feria sexta Sup mag. aī Dñs quidē iesus vt s̄ dominica. Nota q̄ feria q̄nta in ecclesia magūtiñ seruat oct. ascensiōis sic i die ascēsiōis excepto Omnia laud: in primis ℣s et ℟ passionē. Sed ℟. sūt Omis. Nō cōturbetur. i. et Jte in orbē. Ad iij. Sic veniet. Fe. vi. ad matut. Jnuit. aī. p̄s. ℣. vt supra. Sabbo Lectō I Nobis est enī repromissio et filijs vestris et omib' qui longe sūt quoscūq; aduocauerit dñs deus noster. Alijs etiam verbis plurimis testificatus est et exhortabatur eos dicens Saluamini a generatōe ista prava. Tu. ℟. Pōis nu. Qui ergo Lcō ij. bem vt s̄. receperūt sermonē eius baptisati sūt: et apposite sūt in die illa aīe circiter tria milia. Erāt aūt pseuerātes in doctrina apostolorum et cōicatōe fractionis panis et orationibus. T. ℟. Tempus est vt s̄. Le. ij. Fiebat aūt omī anietimor. Multa quoq; prodigia et signa p aplos in hierlm fiebant et metus erat magnꝰ i vniuersis. Omnes etiā qui credebāt erant pariter et habebāt omia coia. Possessiones et substantias vendebāt et diuidebāt illa oibus put cuiq; opus erat. Quotidie quoq; perdurātes vnanimiter i templo: et frāgētes circa domos panē sumebāt cibū cū exultatione et simplicitate cordis collaudātes deū et habētes grām ad oēm plebem. Dñs aūt augebat qui salui fierēt quotidie in idipm. T. ℟ Jte in orbem vt s̄. Sup bñ aī. Dñs in syon vt s̄. Super mag. aī. Eūtes in mundum vt s̄. Sabbato in vigilia pentecostes i matutinis et horis canit ferialit Jnuit. Alla. rege ascē. Jn noct. aī Dñs ilsyon vt s̄. p̄s. Dñs reg. iras. aī Dñs i celo vt s̄. p̄s. Bñdic. l. aī. Ponis nubē vt s̄. plal. Bñdic. ij. ℣. Exaltare sup cēlos. Scōm Johannem.

In illo tpe D.ie.d.s. Si diligitis me mandata mea seruate. Et reliq. Ome-
Quia sancti lia venera. bede spiritus hodie fratres charissimi celebramus aduentum debemus ipsi congruere solēnitati quā colim⁹. Hoc eteni ordine tante festiuitatis huius digna gaudia celebram⁹, si nos quoq; domino opitulante aptos reddiderim⁹ ad quos spiritussanctus aduenire, ⁊ in q̄bus habitare dignet. Tu aūt ℟. Nō conturbetur cor ve. ii. Ea aūt solūmodo vt s. L. ij ratōne aduentu ⁊ illustratōne sancti spiritus apti existimus si ⁊ corda nostra diuino amore repleta ⁊ corpa sint dominicis mancipata preceptis vnde in exordio lectōis hui⁹ euāgelice discipulis veritas ait: Si diligitꝫ me mādata mea seruate: ⁊ ego rogabo p̄rem et alium paraclytum dabit vob̄ Tu aūt dñe. ℟. Non cōturbetur cor vestrū ij. vt s. L. iij. Paraclitus quippe consolator interpretatur. Et spiritussanctus recte paraclitus vocatur. quia corda fidelium ne inter huius seculi aduersa deficiant celestibus interim desiderijs sb̄leuat ac reficit. Vñ in actibus apostoloruꝫ crescēte sancta eccl̄ia dicitur ⁊ edificabat̄ ambulās i timore dñi ⁊ consolatione sancti spiritus replebat̄ Tu autem domine miserere nobis. ℟. Ite in orbem vniuersum vt s̄. Te deū laudamus non dicitur. Ad laudes antiphona. Videntibus vt s̄ vna tm̄. Hymnus capl'm ꝟ. ⁊ collecta de ascensione. Super bened̄ anti Si diligitis me mandata mea seruate all'a al. al. Benedicam⁹ domino sine alleluia ferialit̄ Sequitur suffragium de sanctis. Ad primam tertiā ⁊ sextam de ascensione sicut hucusq;. Et nota q̄ si hodie occurrit commemoratio festiua alicuius sancti illa peragitur festiue more solito. Sed in matutinis due omelie leguntur prima de sanctis: secunda de vigilia. Et post primum Benedicamus. añ. Si diligitꝫ me mandata mea seruate alleluia al. al. ꝟ. Nimis exaltatus es. Collecta de ascensione. Deinde suffragia de sanctis. Missa autem solenniter dicitur de vigilia: ⁊ fiet memoria de sanctis cum collecta tantū None similiter de vigilia dicuntur: et in vesperis nihil de sancto. Si vero occurrit commemoratio ferialis alicui⁹ sācti tunc nihil dicitur de sācto. nisi collecta tantum in missa. In die vero penthecos. nulli⁹ scti memo. habetur. nec etiaꝫ

in missa. Si aũt infra octauã occurrit tantum in missa habetur memoria: excepto festo beati bonifacij. de quo vide i parte de sanctis. Ad nonã feriatim hymnus Rerum de⁹. añ. Repleti sũt vt infra. Cap. Iohannes baptisauit baptismo penitentie populum dicẽs in eum qui venturus esset p⁹ tpm vt crederent hoc est in Iesum Deo gratias. ℟. Loquebant varijs vt infra. ℣. Cõfirma hoc deus. Collecta. Presta quesumus omps deus: vt claritatis vt infra.

In vigilia Penthecostes ad vesperas atiphõa

Veni sãcte spiritus reple tuorũ corda fidelium z tui amoris in eis ignez accende qui per diuersitatez linguarum cunctarum gentes in vnitate fidei congregasti alla. al. Fletis genibus totiens q̃ tiens cantanda est. z hec antiphona duplicatur semel ante pm̃ dicit z semel post pm̃ Omnia laudate. Capitulum. Factum est cum apollo eẽt corinthi z paulus peragratis superioribus partibus veniꝛz ephesum z inueniret quosdaz discipulos dixit ad eos si spiritum sanctum accepistis credentes Deo. ℟. Aduenit ignis diuinus non comburens sed illuminans: nõ consumẽs sed lucens z inuenit corda discipulorum receptacula munda. Et tribuens eis carismatum dona alla. ℣. Et inuenit eos concordes charitate z illustrabat eos inundans claritas deitatis Et. Gloria. Et.

Veni creator Hymnus. spiritus mentes tuorum visita imple superna gratia q̃ tu creasti pectora. Qui paraclitus diceris donum dei altissimi fons viuus ignis charitas et spiritalis vnctõ Tu septiformis munere dextre dei tu digitus tu rite promisso patris sermone ditans guttura. Accende lumen sensibus infunde amorem cordibus infirma nostri pectoris virtute firmans perpetim. Hostem repellas longius pacemq̃ donãs protinus ductore sic te p̃uio vitem⁹ omne noxiũ Ne te sciamus da patrem noscamus atq̃ filium: te vtriusq̃ spiritum credamus omni tpe Amen. ℣. Loquebantur varijs linguis apostoli Magnalia dei al. Super Magñ. Non vos relinquã orphanos al. vado et veniã ad vos alla z gaudebit cor vestrũ all. que similiter duplicatur. Collãa. Presta qm̃s omps deus: vt claritatis tue super nos splendor effulgeat: z lux tue lucis

corda eorum qui per gratiaz tuam renati sunt spiritussan/ cti illustratõe confirmet. Per. in vnitate ei9. spũssancti de9. Benedicamus. alla ter. Nulla suffragia. Ad completo. añ Spiritus paraclytus all. ille vos docebit oia al. Hymn9.

Beata nobis gaudia anni redurit orbita cũ spiritus paraclytus effulsit in discipulos. Ignis vibrante lumine lingue figuram detulit verbis vt essent profluí t charitate feruidi Linguis loquũtur omnium turbe pauent gẽtilium musto madere deputant quos spiritus repleuerat Patrata sunt hec mystice pasce peracto tempore sacro diez numero quo lege fit remissio. Te nunc de9 pũssime vultu pcamur cernuo illapsa nobis celitus largire dona spiritus. Ducum sacrata pectora tua replesti gratia dimitte nunc peccamina: t da quieta gaudia. Sit laus patri cum filio sancto simℓ paraclyto nobisqz mittat fili9 charisma sci spiritus Amen. Capitulum Apparuerũt apostolis dispartite lingue tanqz ignis sedit qz supra singulos eorum spũssanctus. Deo. ℣. Confirma hoc deus quod operatus es in nobis A templo sãcto tuo quod est in hierusalem al. Sup nũc dimittis añ. Verba que ego locutus sum vobis al. spiritus t vita sunt al. Preces solitevsqz sacerdotes. ℣. Emitte spi Sancti spũs Collecta ritum. dñe corda nostra munder infusio: t sui roris intima aspersione fecunder. Per dñm. eiusdez. Iste ordo completo rũ seruatur p totam hebdomadaz Ad matuti. Jnuit. Alla spiritus domini repleuit orbem terrarum Venite adoremus alleluia. ps. Venite. In nocturno añ. Factus est repente de celo sonus aduenientis spiritus vehementis alla allꝰ ps. Magnus dominus. Añ Confirma hoc deus qõ operatus es in nobis a templo sãcto tuo quod est in hierusalez al.al. ps. Exurgat deus. Añ Emitte spũm tuum t creabũtur t renouabis faciem terre. al.al. ps. Benedic. ij. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt Et spiritu oris eius oĩs virtus eorum alleluia. Scõm Johem In illo tpe Dicebat ihs discipulis suis Si quis diligit me sermonem meũ seruabit t pater meus diliget eũ t ad eum veniemus t mansionem apud eum faciemus. Et relíqua. Omelia beati Gre. Libet fratres charissimi euãgelice verba lectionis sub breuitate trãscurrere vt p9 diuti9

liceat in contemplatione tan-
te solennitatis immorari Ho
die nanqz spiritussanctus re-
pentino sonitu super discipu-
los venit mentesqz carnalium
in sui amorem permutauit: et
foris apparētibus linguis ig-
neis int⁹ facta sunt corda flā-
mantia: qz dum deum ī ignis
visione suscipiunt per amorez
suauiter arserunt. Tu aute. ℟
Dū complerētur dies penthe
costes erant om̄es pariter di-
centes all'a: ⁊ subito factus ē
sonus de celo all'a Tanq̄ spi-
ritus torrens repleuit totam
domū al.al. ℣. Repleti sūt om
nes spūscō ⁊ ceperūt loq̄. Tāq̄
Hoc ℟ nō repetit Lectō ij.
Ipe nanqz spiritussanctus a-
mor ē Vñ et iohānes dic̄ De
us charitas ē Qui ergo mē-
te integra deuz desiderat pro
fecto iam habet quem amat
neqz enī quisq̄ posset deuz di
ligere si eum quem diligeret
non haberet Sed ecce si vnus
quisqz vestrum requiritur an
diligat deum tota fiducia et
secura mente respōdet diligo.
In ipo autem lectionis exor-
dio audistis quod veritas di
cit Si quis diligit me sermo
nem meū seruabit: probatō er-
go dilectionis exhibitio ē ope
ris Tu autē ℟ Repleti sunt
om̄es spiritu sancto ⁊ ceperūt
loqui ꝓut spiritus sanctus da
bat eloqui illis Et cōuenit
multitudo dicētiū all'a ℣ Lo
quebātur varijs linguis apo-
stoli magnalia dei Et cōuēit
Nunc in epistola sua Lctō iij
isdem iohannes dicit: Qui
dicit quia diligo deum ⁊ mā
data eius nō custodit mēdax
est. Vere enim diligimus si
ad mādata eius a nr̄is volup
tatib⁹ coartamus Nā qui ad
huc per illicita desideria dif-
fluit profecto deuz non amat
qz ei in sua volūtate cōtradi-
cit Sequit̄ Et pr̄ me⁹ diligz
eum ⁊ ad eum veniem⁹ ⁊ mā-
sionē apud eū faciemus Pen-
sate frēs charissimi quāta sit
ista solēnitas habere in cordis
hospitio aduentū dn̄i Certe
si domū vr̄am quisq̄ diues ac
p̄potēs amicus intraret omni
festinātia domus tota mūda
retur ne quid fortasse esset qd̄
oculos amici intrantis offen-
derat Tergat ergo sordes p̄l-
ui opis qui deo prepat domū
mētis ℟ Apparuerūt aposto
lis dispertite lingue tāq̄ ignis
all'a Seditqz supra singulos
eoꝝ spūssanct⁹ all'a all'a ℣ Lo
quebant̄ varijs Seditqz Gl'a
Seditqz Te deū dicitur per
totam ebd̄ Añ laud̄ ℣ Emit-
te spūm Ad laud̄ añ Dū cō-
plerentur dies penthecostes
erāt om̄s pariter dicētes all'a
p̄s Dn̄s regnauit cuz ceteris

al Spūs dñi repleuit orbem terrarū alla Añ Repleti sunt omēs spū sancto ꝛ ceperūt lo/ qui alla Añ Fontes ꝛ omia q̄ mouēturī aqs hymnū dicite deo alleluia Añ Loquebant varijs linguis apostoli mag/ nalia dī alla alla alla Hymn IAm christus astra ascē derat regressus vnde ve nerat promissum patris mu/ nere sanctum daturus spiritū Solēnis vrgebat dies q̄ my/ stico septemplici orbe voluto septies signat btā tempa Sit laus patri Capitulum Dū cōplerētur dies pēthecostes erāt omes pariter i eodē loco ꝛ factus ē repente de celo sonus tanq̄ aduenientis spiri/ tus vehemētis: ꝛ repleuit to/ tā domū vbi erāt sedētes Deo ℣ Spūs dñi repleuit orbē ter rarū Et hoc qđ cōtinet omia sciam habet vocis al. Super hos an Accipite spūm sanctū quoꝝ remiseritis pctā remit/ tuntur eis alleluia Collcā Deus qui hodierna die cor/ da fidelium spūs sācti illustra tione docuisti da nobis in eo/ dē spū recta sape ꝛ de eius sēp consolatione gaudere Per do minū Bñdicamus dño alle/ luia ter ꝛ non plura Ad pri/ mā Hymnus Veni creator p totū Añ Veni sancte spiritus vt s Capt Apparuerūt apo stolis vt s ℟ Christe fili dei ℣ Qui sedes ad ℣ Confirma Preces solite Post sacerdotes ℣ Emitte spūm Collectā De us qui hodier. cor. Sequitur Exultabunt sancti cū ceteris Sic dicētur prime p totā eb/ domadam Ad tertiam hym/ nus Nunc sancte nobis Añ Hi qui linguis loquuntur no bis galilei sunt ꝛ serpentes tol lent alleluia Capitulū ꝛ col lecta ad oēs horas ꝛ vesp̄as sicut in laudib ℟ Spiritus dñi repleuit orbem terrarum alleluia alleluia Spiritus ℣ Et hoc quod continet omnia sciam habet vocis alleluia al leluia Spiritus Gla Spūs ℣ Emitte spūm Ad sextam hymn Veni creator ℣ Accē dē ℣ Per te sciamus vt sup Añ Spiritus dñi ℟ Emit/ te spiritum tuum ꝛ creabūtur alleluia alleluia Emitte spi. ℣ Et renouabis faciem terre al leluia alleluia Emitte Gla Emitte ℣ Spūs dñi Ad no nam hymn Veni creator ℣ Hostē repellas ℣ Per te scia/ mus Añ Repleti sunt vt s ℟ Loquebantur varijs lin/ guis apostoli alle.alle Loque bantur ℣ Magnalia dei alle luia alle. Loqbāt Gla Lo. ℣ Confirma hoc deus Iste or/ do hymnorū an.ps ad horas per totam hebdomadam ad

variatur. Capitulū vero ⁊ collecta ad tercia sexta nonā quolibet die mutant. In secūdis vesppis ps Dixit cum ceteris anti. de lau. preter iiij. loco cuius dicitur anti. Apparuerūt apostolis dispertite lingue tāq̄ ignis. sedit q̄z supra singlos eorum spiritussanctus alleluia. Hymnus et ℣. p totā ebd. non variatur. Capi. ⁊ col. vt̄s Sup mag. añ. Hodie cōpleti sūt dies penthecostes alleluia. hodie spiritussanctus in igne discipulis apparuit ⁊ tribuens eis carismatum dona misit eos in vniuersum mūdū predicare et testificari qui crediderit et baptizatus fuerit: saluus erit. al. Feria secunda Inuit. anti. p̄s. ℣. p totā ebd. sicut heri. Scōm Johannem

In illo tpe Dixit ie. dis. su. Sic deus dilexit mūdum vt vnigenitum suum daret vt oīs qui credit in eum non pereat sed habeat vitam eternam. Et reliq̄. Omelia Saluatoris nr̄ frēs Augustini. charissimi qui ad redemptionem generis humani in hunc mundum venire dignatus est satis euidenter euangelicis ꝓmonib⁹ semetip̄m nobis insinuare dignat⁹ est dicens Sic em̄ deus dilexit mundum vt filium suum vnigenitum daret. Tu aūt. ℟. Jam non dicam vos seruos sed amicos meos quia omnia cognouistz que operatus sum in medio vestri alleluia Accipite spūm sanctum in vobis paracletuz ille est quem pater mittet vobis alleluia. ℣. Quorum remiseritis peccata remittūtur eis. Accipite. Lectio secūda. Que em̄ maior dilectō ee valet dilectione dei patris q̄ ad salutem ⁊ redemptionem humani generis vnigenitum filium suum mittere voluit Qui in preuaricatione primi hois ymago dei in omnib⁹ hominibus cōmaculata nequaq̄ aliter reformari potuit nisi ipse dei filius ante omnia secula sē per manens cum patre in hūc mundum veniret ⁊ homo fieri dignaretur Tu. ℟. Discipli nam ⁊ sapiam docebit eos dominus alleluia firmauit i illis gratiam spiritussancti Et intellectu adimpleuit corda eorum alleluia al. ℣. Spiritus dñi repleuit orbem terrarum. ⁊ hoc quod continet oīa scientiam habet vocis. Et. Lj Magna miseratio frēs mei q̄ ipe dei filius de sinu patris ad nos saluandos ⁊ liberandos venire dignatus ē Jdeoqz non negligamus tam magnam ⁊ immensam misericordiam conditoris nostri Non simus ingrati tante benignitatis ꝯ

cuz omni sollicitudine ⁊ deuo
tione dignis ⁊ sanctis moribꝫ
viuentes debitas ei gratias ī
conuersatiōe nostra fide recta
agere studeamus eiusq̄ volū
tatis mandata in omībꝫ q̄n
tumcunq̄ possumus ipo lar
giente adimplere curemus. qꝛ
nihil condignum tante boni
tati illius rependere possumꝰ
nisi tm̄ vt cordis nostri studia
ad eius voluntatem dirigamꝰ
Tu. ℟. Spūssanctus proce
dens a throno apostoloꝝ pe
ctora inuisibiliter penetrauit.
nouum sanctificationis signū
Ut in ore eorum omnia gene
ra nascerentur linguaruz alla.
℣. Loquebantur Ut Gloria
Ut. Ad laudes dicitur vna
an̄ tantū. Spiritus dn̄i vt s̄.
Hymnus et ℣. non mutatur.
Aperiens petrus os Capl'z
suum dixit Viri fratres ⁊ pa
tres nobis precepit dominus
predicare populo ⁊ testificari:
quia ipse est qui constitutus ē
a deo iudex viuorum ⁊ mortu
orum. Deo. Super bn̄d anti.
Sic deus dilexit mūdum vt
filium suum vnigenituz daret
vt omnis qui credit in ip̄m n̄
pereat sed habeat vitam eter
nam alleluia. Collecta.
Deus qui apostolis tuis san
ctum dedisti spiritum conce
de plebi tue petitionis effectū
vt quibus dedisti fidem: lar
giaris et pacem Per. Bene
dicamus domino alleluia ter
Nulla suffragia per totaz ebd
Ad primā sicut heri. Ad cete
ras horas Capl'm ⁊ collecta
de laudibus. Cetera vt heri:
Ad vesperas ꝑ totam ebdom̄
super psal'. Dixit cum ceteris.
an̄. Veni sanctespūs vt s̄. cap̄
⁊ collecta de laudibꝫ. Super
mag. an̄. Audistis quia dixi
vobis vado ⁊ venio ad vos: si
diligeretis me gauderetis vti
q̄ quia ad patrem vado quia
pater maior me ē alleluia. Be
nedicamus domino alla ter.
Nulla suffragia. Feria tertia
In illo tpe Scd̄m Jo.
Dixit iesus discipul' su
is Amen amen dico vobis: q̄
non intrat ꝑ ostium ī ouile o
uium sed ascendit aliunde il
le fur est et latro Et reliqua.
Omelia beati Augustini ep̄i
Verba sancti euangelij frēs
charissimi ita recte intelligun
tur si cum superioribꝫ simul re
q̄rātur habere cōcordiā. Cō
uenire em̄ debēt anteriora cū
sequentibus q̄n veritas loqui
tur. In iudiciuz em̄ veni ī mū
dum hūc Venit em̄ mediator
dei et hominum in iudiciū in
hunc mundum vt discretionē
nos doceret facere inter bonū
⁊ malum: inter iusticiā ⁊ iniu
sticiā: inter lucem ⁊ tenebras:
vt hac discretiōe per eius grāz

percepta ea que sunt iusta et deo placita exercere studeam⁹ Tu. ℟. Repleti sunt vt sup̄. Unde his verbis Lectio.ij. subiunxit: quod modo audistis. Amen amen dico vobis: qui non intrat per ostium in ouile ouium sed ascendit aliūde ille fur est et latro: ergo q̄ recta fide et sincera intrare nitūtur in ecclesiam dei oues christi dicuntur. Ostium autē et pastorem hic christum intelligere debemus: ostiarium vero spūm sanctum: ouile sanctā ecclesiam: furem vero dyabolum nuncupari. ℟. Apparuerunt apostolis vt s̄. Lectio iij In quibus verbis nos salubriter ammonuit. multi sūt eniz qui ꝑm consuetudinez vite huius boni dicūtur. sed quid ꝓdest ipsa bonitas si non vsq̄ ī finem quisq̄ bonus est. Non autē cuiq̄ spes ꝟa et certa datur sēp viuendi nisi agnoscat veram vitam que christus: et per ianuam id est per spiritus sancti gratiam quam in baptismo accepit conseruando intrauerit in ouile christi quod est ecclesia vbi fructum bonorum operum deo iugiter ferre valeat. Tu. ℟. Loquebātur varijs linguis apostoli. magnalia dei alla Prout spiritus sanct⁹ dabat eloqui illis alla ℣. Repleti sunt omnes. Pro Gloria Pro. Hec sex ℟. heri et hodie signata dicūtur ꝑ ebdomadā alternatim. Cap̄ Cum audissent apostoli qui erant hierosolymis q̄ recepisset samaria verbum dei miserūt ad eos petrum ⁊ iohānez Deo gratias. Super Bñd. añ. Ego sum ostium dic̄ dominus: ꝑ me si quis introierit saluabit̄ ⁊ pascua inueniet al. Assit nobis qm̄s Collcā. dñe virtus spūssancti q̄ ⁊ corda nr̄a clemēter expurget ⁊ ab om̄ib⁹ tueatur aduersis. Sup mag. añ. Si q̄s diligit me sermonē meū seruabit ⁊ pr̄ meus diliget eū ⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ māsionē apud eū faciem⁹ all. Feria.iiij. q̄ttuor tp̄m. S. Io. In il. tē. D. i. d. s. Nemo p̄t venire ad me nisi pr̄ q̄ misit me traxerit eū ⁊ ego resuscitabo eū ī nouissimo die. Dñs Oria b. aug. e. Et rel. ac redemptor noster ait discipulis suis vt audistis fratres charissimi. Nemo potest venire ad me nisi pater q̄ misit me traxerit eum. Quid hic dicimus frēs Si trahimur ad xp̄z ergo inuiti credimus violentia exhibetur: non volūtas excitat̄ intrare q̄sq̄ eccl̄az p̄t nolēs accipe sacr̄z p̄t nolēs: credere aūt ī eū q̄ sctificat eccl̄az et qui adoratur in ecclesia nō potest nisi volēs. Quia nō corp̄e

sed corde creditur: vt ait apl's
Corde inquit creditur ad iu
sticiam ore aūt fit cōfessio ad
salutem. Tu. ℟. Jam nō di/
cam vt supra. Lectio secūda.
Volūtate ergo trahimur ad
credulitatem non obligatōne
mentis sed delectatōe. Quā/
to fortius dicere possum⁹ tra/
bi hominē ad christum q̄cun
q̄ delectatur iusticia delecta/
tur vita sempiterna quod to/
tum est christus. Trahit autē
pater ad filium eos qui prop
terea credunt in filium q̄ eu3
patrē credūt hr̄e deū: ⁊ q̄ de
us pater eq̄lē sibi genuit fili/
um Tu. ℟ Disciplinam vt s̄
Qui ergo hoc cogitat L. iij.
atq̄ in fide sua sentit ⁊ intelli
git equalem esse filium patri
christū dn̄m nostrū ip̄3 trahit
pater per fidem ad filiū. Na3
sequit̄. Qr om̄is qui audit a
patre et didicit venit ad me.
Videte qūo trahit nos pr̄ ad
btitudinē docēdo ñ necessita
tē iponēdo. ℟. Sp̄s do. vt s̄
Nec dicit dn̄s Sol Capl'm
conuertetur in tenebras ⁊ lu/
na in sanguinem anteq̄ veni/
at dies dn̄i magnus ⁊ mani/
festus. ⁊ om̄is quicunq̄ inuo/
cauerit nomē dn̄i saluus erit.
Deo grās. Sup bn̄ añ Ego
sum panis viuus qui de celo
descendi dicit dn̄s si q̄s man/
ducauerit ex hoc pane viuet ī
eternum alleluia. Collecta.
Mentes nr̄as qm̄s dn̄e pa/
raclytus qui a te procedit illu
minet et inducat in omnē sic̄
tuus promisit filius veritatē.
Qui. eiusdem. Sup mag' añ
Si diligeretis me all'a gaude
retis vtiq̄ all'a quia vado ad
patrem all'a al. al Feria q̄nta
In illo tp̄e Scd̄m lucā.
Conuocatis iesus duo
cim discipulis suis dedit illis
virtutem et potestatē sup om
nia demonia: ⁊ vt languores
curarēt. Et rel'. Ol'ia augus.
Modo frēs cū euāgeliū lege
retur audiuimus q̄ cōuocat3
iesus duodecim discipulis de
dit illis ptātem sup om̄ia de/
monia et vt languores curarēt
⁊ misit illos p̄dicare regnum
dei et sanare infirmos Tu āt
℟. Repleti sunt vt s̄. Lcō ij.
Fortasse eni3 nemo crederet
hōib⁹ illitteratis promittenti
bus regna celoꝝ: ideo ꝯcessit
illis primū ptātē signorum. et
tūc misit p̄dicare regnum dei.
vt promissoꝝ magnitudinem
attestaretur etia3 magnitudo
factorum fidemq̄ verbis da
ret virtus ostensa ⁊ noua face
rent q̄ noua predicarent: atq̄
in hoc visibilia miracula face
rent vt corda audientiū ad fi
dem inuisibilium ꝑtraherent
Tu. ℟. Apparuerunt. vt sup̄
Signa vero que tunc Lcō iij

per apostolos fiebāt quotidie in sancta ecclesia per sāctos p̄dicatores spiritualiter fiunt: cum in fide quis infirmus eorum predicatione roboratur ad fidem cum mortuus quis in peccatis gratia z miserior dia dñi compunctus per eor eruditionē resuscitatur ad penitentiam et confessionem peccatorum suorum dignaq; emēdatione vitam merebitur sempiternam. Tu. ℟. Loquebātur varijs vt supra. Capīm. Philippus descendēs i ciuitatem Samarie p̄dicabat illī christum. Deo gratias. Super bñs. añ. Dum complerēt dies penthecostes alleluia venit laus in hierusalem alleluia in syon. Collecta. Deus q̄ corda fidelium vt s. vī Illos nos igne. Super Mag. añā. Spiritussanctus procedens a throno apostolorum pectora inuisibiliter penetrauit alleluia. Feria sexta Scōm lu.

In illo tpe: Factū ē vna dierum z iesus sedebat docens: et erant pharisei sedētes. Et reliqua. Ymna Beō

Ubi dominus sedens docuerit quādo scribis z pharisei consedentibus paralyticū curauit lucas breuiandi gratia preterit: sed matheus z marcus qui narrant questionē facere videntur. Quoniā quidē Mathe⁹ in ciuitate sua: marcus in capharnaum hoc cū fecisse testantur Tu. ℟. Jam non dicam. vt s. Lectō scda.

Que difficilius solueretur si matheus eriā nazareth nominaret. Nunc vero vel ipa galilea in qua erat nazareth intelligenda est dcā ciuitas christi ad distinctionē videlicet regionis transmarine gerasenorū de qua transfretando sic matheus scribit venerat galilea vel certe ipsa capharnaum ciuitas christi est dicta quā nō nascendo sed virtutib⁹ illustrādo suam ipse fecerat. Tu aūt. ℟ Disciplinam et sapientiā

Et ecce viri vt s. Lō tertia portantes in lecto hominez q̄ erat paralyticus z querebant eū inferre z ponere ante eum. Curatio paralytici hui⁹ anime post diuturnam illecebre carnalis inertiam ad christuz suspirantis indicat saluatōez Que primo omniū ministris qui eam subleuent z christo afferant id est bonis doctoribus qui spem sanatōis opēq; intercessionis suggerunt indiget Tu. ℟. Spiritus do vtū

Aperiens petrus Capitulū os suū dixit Viri fratres audite verba hec: Jesum nazarenum virum approbatum a deo in vobis virtutibus z pdigijs z signis que fecit p illum de⁹

in medio vestri sicut vos scitꝫ
hunc definito consilio ⁊ p̄sciē
tia dei traditu ꝑ manus ini/
quorum affigentes interemi/
stis. Sup̄ bened̄ añ Si dili/
gitis me mandata mea serua
Da qm̄s ec/ Col. te al. alla.
clesie tue misericors deꝰ vt sā/
cto spiritu congregata hostili
nullatenus incursione turbet̄.
Per. Super mag. añ. Pacez
meam do vobis alla. pacem
meam relinquo vobis alla vl
añ Spūs vbi vult spirat.
Sabbato Scd̄m Lucam.
In illo tempe: Surgēs
iesus d̄ synagoga intra
uit in domum symonis: socrꝰ
autē symonis tenebatur ma/
gnis febribꝫ Et rel. Omelia
Si virum supius vene. Bed̄
a demonio liberatū moraliter
animū ab immūda cogitatōe
purgatū significare dixerimus
cōsequenter femina febribꝫ tē/
ta sed ad imperiū dñi curata
carnem ostendit a concupiscē
tie sue feruore ꝑ continentie p̄/
cepta frenatam Tu autē. Re.
Repleti vt supra. Lectō scd̄a
Omnis em̄ amaritudo ira ⁊
indignatio clamor et blasphe
mia spiritus immūdi feruor ē
Fornicationē vero immūdici
am libidinem concupiscentiā
malam ⁊ auariciaz qui ē ydo
lorum seruitus febrem illece/
brose carnis intellige. Et ro/
gauerunt illum pro ea. Stās
sup̄ illam impauit febri ⁊ di/
misit illam. Tu. Re. Apparu
erunt vt supra. Lectio tertia.
Modo saluator rogatus mō
vltro curat egrotos ostendens
contra peccatorum quoqꝫ pas
siones et vitia precibus semp̄
annuere fidelium ⁊ ea que ipi
minime in se intelligunt dare
vel etiā nō intellecta dimitte/
re iuxta qd̄ psalmista postulat
Delicta quis intelligit ab oc
cultis meis munda me dñe.
T. Re. Loquebant̄ vtā. Ca
Conuenit vniuersa ciuitas
audire verbum dñi ⁊ vidētes
iudei turbas repleti sunt zelo
⁊ contradicebant his q̄ a pau
lo dicebantur blasphemātes.
Deo Sup̄ Bened̄ añ Ulti/
mo festiuitatis die dicebat ie
sus qui in me credit flumina
de ventre eius fluent aque vi
ue. hoc aūt dixit d̄ spiritu quē
accepturi erant credentes ī eū
Mentibus nr̄is Collcā alla
dñe spm̄ scm̄ benignus infun/
de cuius ⁊ sapientia cōditi su
mus et prouidentia guberna
mur Per. eiusdem. Ad horas
sicut hucusqꝫ. Ad vs̄ canitur
de sancta trinitate ⁊ nihil de
pēthecoste. In festo sanctissi/
me trinitatis In primis vs̄
sup̄ pā Omnia laud̄. añ Gla
tibi trinitas equalis vna dei/
tas ⁊ ante om̄ia secula ⁊ nunc

ꝛ in ꝑpetuū. añ. Laus ꝛ per
hennis gloria deo patri cū fi/
lio sancto simul paraclyto i se
cula seculorum. añ. Glia lau
dis resonet in ore omniū patri
genitecꝫ proli spirituisācto pa
riter resultet laude perhenni.
Añ. Laus deo patri pariliꝫ
proli et tibi sancte studio per/
henni spiritus nostro resonet i
ore oīe ꝑ euum. añ. Ex quo
oīa ꝑ quē oīa in quo oīa
ipsi gloria in secula. Capīm.
Vidi ostiū apturz in celo et
vox prima quā audiui tancꝫ
tube loquentis mecum dicēs
ascende huc et ostendam tibi
que oportet fieri post hec Deo
Gl. Cap. O altitudo. ℟.
Sūme trinitati simplici deo
vna diuinitas equalis gloria
coeterna maiestas patri proli
cꝫ sanctocꝫ flamini Qui torū
subdit suis orbem legibus. ℣
Prestet nob grām deitas btā
prīs ac nati piterꝫ spūs almi
Qui Gla Qui. vl ℟ Honor
Adesto sancta Hymn⁹.
trinitas par splendor v/
na deitas qui extas rerū om/
nium sine fine principiū Te
celozum militia laudat ado/
rat p̄dicat triplexꝫ mūdi ma
china benedicit p scla Assu/
mus et nos cernui te adorāte
famuli vota preceꝫ supplicū
hymnis iunge celestiū Unū
te lumē credim⁹ qō ꝛ ter idez
colimus alpha et o quem dici
mus te laudat oīs spiritus
Laus patri sit ingenito laus
eius vnigenito laus sit sancto
spiritui trino deo ꝛ simplici:
Amen. ℣. Benedicamus pa
trem et filiū cū sancto spiritu.
Laudemus ꝛ superaltem⁹ eū
in secula. Sup mag. añ Gra
tias tibi deus: gratias tibi ve
ra vna trinitas vna ꝛ trinave
ritas trina et vna vnitas Col
Omps sempiterne deus qui
dedisti famulis tuis in confes
sione vere fidei eterne trinita/
tis gloriam agnoscere ꝛ in po
tentia maiestatis adorare uni
tatē qms ut ei usdē fidei firmi
tate ab oīb⁹ semper munia/
mur aduersis Per. Bñdica/
mus sine alla. Nulla suffra/
gia. Ad completo. anti. Dis/
serere mei deus. ps. Cū iuo/
carē cū ceteris. Hymn⁹. Te
lucis. La. Pacē et ve. ℟. Cu
stodi. Sr nūc di. añ. Salua
nos. Preces solite. Col. Il/
lumia qs d. Bñ. do. Sit no.
do. be. Adiutoriū nrm in no. d.
Qui fe. Sic dicck completo.
vsqꝫ ad aduentū dñi nisi ma/
iora festa impediant. Ad ma
turinas Jnuit. Deū verum
in trinitate et trinitatem in vni
tate Venite adoremus. ps.
Venite. In primo noc. añā.
Adesto deus vnus omps pr
ꝛ filius ꝛ spiritussanctus. ps.

Dñe dñs nr. añ: Te vnum i substantia trinitatez i psonis cõfitemur: ps. Celi enarrãt. añ. Te sp idẽ esse viuere et intelligere pfitemur. ps. Dñi ẽ terra ℣. Bñdictus dñs deꝰ israel Qui facit mirabilia solus. Sermo beati Leonis.

In trinitate Lectõ pma diuina nihil dissimile: nihil impar est. ꝛ oĩa que de illa possunt substantia cogitari nec virtute nec gloria nec eternitate discreta sunt. Tu autez domine miserere nobis Deo. ℟. Bñdicat nos deus ds nr bñdicat nos deus. Et metuant eum oĩes fines terre. ℣. Deus misereatur nostri ꝛ bñdicat nos deus Et. Lctõ.ij. Quũqz in psonarũ pprietatibꝫ alius sit pater alius filiꝰ aliꝰ spũssanctus: non tamen alia deitas nec diuersa natura est. Siquidẽ ꝛ de patre sit filius vnigenitus ꝛ spiritussanctus patris filijqꝫ sit spũs nõ sicut quecunqz creatura que ꝛ pris et filij est sed sicut cum vtroqz viuens et potens et sempiterne ex eo qest pater filiusqz subsistens. Tu. ℟. Benedictus dñs deus israel qui facit mirabilia solus. Et benedictuz nomen maiestatis eius i eternum. ℣. Replebitur maiestate eius omnis terra fiat fiat. Et benedictum. Lctõ tertia.

Unde cum dominus añ passionis sue diem discipuł suis sancti spiritus sponderet aduentum: adhuc inquit multa habeo vobis dicere sed nõ potestis illa modo portare cum enim venerit ille spiritus veritatis ille diriget vos in oẽm veritatem. Non enĩ loquetur a semetipso: sed quecunqz audierit loquetur ꝛ futura annũciabit vobis. Non ergo alia sunt patris alia sunt filij: alia spiritussancti: sed omnia q̃ habet pater: habet filius: habet spiritussanctus Tu autez domine miserere nob. ℟. Quis deus magnus sicut deus noster Tu es deus qui facis mirabilia. ℣. Notã fecisti in populis virtutem tuam redemisti in brachio tuo populuz tuum. Tu. Gloria patri et filio Tu es deus. In secundo nocturno añ. Te inuocamus te adoramus te laudamus o beata trinitas. psalmus. Eructauit. Añã. Spes nostra salus nostra honor noster o beata trinitas. psalmꝰ. Deus noster refugium. Añã. Libera nos salua nos iustifica nos o beata trinitas. psalmꝰ Magnus dominꝰ. ℣. Magnus dominus ꝛ laudabilis nimis Et magnitudinis eis non est finis. Lectio quarta.

Nec vnquam in illa vnitate

non fuit ista cōmunicatio: qz hoc est ibi oīa habere quod semper existere. Nulla ibi tpa nulli gradus: nulle differentie cogitenť. z si nemo de deo pōt explicare quod est: nemo audeat affirmare quod non est. Tu aūt. ℟. Magnus dominus z magna virtus eius Et sapientie eius non est numer⁹ ℣. Magnus dominus z laudabilis nimis z magnitudis eius non est finis Et. Lcō v. Excusabilius eni ē de natura ineffabili nō eloqui digna: cē diffinire contraria. Quicquid itaqz de sempiterna z incōmutabili gl'ia prīs pia possunt corda concipe hoc simł et de filio z de spiritu sancto insēparabiliter atqz indifferenter intelligant. T. ℟. Gloria patri genitoqz proli z tibi cōpar vtriusqz semper spūs alme ds vnus Omni tempe seculi. ℣. Da gaudioz premia da gratiarum munera: dissolue litis vincula astringe pacis federa Omni tempore. Lectō sexta

I deo em̄ hanc beatā trinitatē vnum confitemur deum qz in his trib⁹ psonis nec substātie nec potentie nec volūtatis nec opationis est vlla diuersitas Tu aūt. ℟. Honoz virtus z ptās et imperium sit trinitati in vnitate vnitati in trinitate In perhenni seculoz tempore ℣. Trinitati laus perhennis: vnitati sit decus perpetiz. In perhen. In tertio noctur. añ. Charitas pater ē gratia xp̄s cōicatio spūssanctus o beata trinitas. p̄s. Benedixisti. añ Verax est pater veritas filius veritas et spiritussanct⁹ o beata trinitas. p̄s. Fundamenta. añ. Un a igit̄ pater logos paracly tusqz substantia ē o beata trinitas. p̄s. Cantate. ℣. Sit nomen dñi bñdc̄m Et hoc nunc. Scōm Johannez.

In illo tēpe Erat homo ex phariseis Nicodem⁹ nomine princeps iudeorum. Hic venit ad iesum nocte z dixit ei Rabbi scimus qz a deo venisti magister. Et reliqua. Omelia venerabilis bedę.

Sicut ex lectiōe sancti euāgelij fratres chariss̄imi audistis princeps iudeorum venit ad iesum nocte cupiens secreta e⁹ allocutione pleni⁹ discere mysteria fidei cuius aperta ostensione signoz aliquatin⁹ iaz rudimēta pceperat. Qui quoniam prudēter ea que ab illo fieri videbat intelligere curauit subtiliter ea que ab ipo q⁹rebat inuestigare promeruit. Tu. ℟. Summe trinitati. Rabbi vt supza. Lectō sexta inquit scimus qz a deo venisti magister Nemo em̄ pt hec signa facere q tu faciz nisi fuerit

deus cum illo. A deo igitur ie
sum ad magisteriū celeste mū
do adhibendum venisse ꝯfes-
sus est: deum cū illo fuisse mi
raculis precedentibus intelle
xit: necdum tamē ipm deū eē
cognouit Tu. ℟. Benedica
mus prem et filiū cū sctō spū
laudem⁹ ⁊ supexalte. e. i secla.
℣. Benedictus es dñe in fir-
mamento celi et laudabilis ⁊
gloriosus In secula. Lctō ix.
Sed qr quē magistrum noue
rat veritatis studiose docēd⁹
adijt merito ad agnitionē di-
uinitatis eius perfecte doctus
subijt. Merito vtriusqꝫ nati-
uitatis eis diuine scz ⁊ huma
ne sed et passionis ⁊ ascensio-
nis ipi⁹ archana percepit: nec
non etiā modum secūde gene
rationis ingressum regni cele-
stis aliaqꝫ ꝑplura doctrīe euā
gelice sacramēta domino reue
lante didicit. Tu aūt ℟. Te
deum patrem ingenitū te spi-
ritum scm paraclytum sanctā
⁊ indiuiduā trinitatē toto cor
de et ore cōfitemur laudam⁹
atqꝫ benedicimus Tibi glia
in secula. ℣. Om magn⁹ es
tu ⁊ faciēs mirabilia tu es de
us sol⁹ Tibi Glia Tibi. Te
deū dicitur ꝑ totā ebdomad.
℣. Bñdicamus prem ⁊ filiū
cum sancto spū Laudemus.
Ad laud añ dicūtur.
Añ. O beata et benedicta et
gloriosa trinitas pater et fili⁹
⁊ spiritussanct⁹. ℣. Tibi laus
tibi gloria tibi gratiarūactio.
ps. Dñs regnauit cum ceteris
Añ. O beata et benedicta et
gloriosa trinitas pater ⁊ filius
⁊ spiritussanctus. ℣. Misere-
re miserere misere nobis. Añ.
O vera sūma sempiterna tri-
nitas pater et filius et spūssā
ctus. ℣. Tibi laus tibi glia.
tibi gratiarūactio. añ. O ꝑa
sūma sēpiterna trinitas pater
⁊ filius ⁊ spiritussāct⁹. ℣. Mi
serere miserere miserere nobis
Añ Te iure laudāt te adorāt
te glorificant omnes creature
tue o beata trinitas. ℣. Tibi
laus tibi glia tibi grārūactō.
In iubilo lau- Hymn⁹.
dabili ⁊ laude venerabi
li glorificemus filium prem ⁊
sanctum spiritum. Omes in
insigni die natiuitatis annue
expurgatis criminibus cōfor-
memur in mentibus. In con-
densis statuite diē solēnem et
dicite laudes concentus hyla
ris vsqꝫ ad cornua altaris Sit
infirmis saluatio captiuis li-
beratio pctōrum remissio ⁊ sa
lus sine noxio. Trinitas in-
diuidua vnitas ꝑpetua dent
eterna gaudia vbi est pax et
gloria Amen. Capl'm ⁊ coll.
vt supra in vespis. ℣. Bñdi-
ctus es dñe in firmamento ce
li Et laudabilis et gloriosus

ꝛ superexaltatus in secula.
Sup bened̄ añ. Benedcā sit
creatrix ꝛ gubernatrix omniū
sancta ꝛ indiuidua trinitas ꝛ
nunc et semp ꝛ p infinita secu
lorum secula. Benedicamus
dño sine alla Nulla suffragia
Ad primā añ. Te inuocam⁹
ps̄. Deus in nomine. psalm⁹
Beati. Retribue. Quicunqꝫ
Cetera omnia vt infra domi-
nica secunda post Trinitatis
Ad horas Capl'm ꝛ collecta
vt sup̄ in ꝟs. Cetera om̄ia vt
infra dñica. ij. In. ij. ves. anti.
Gloria et honor deo in vnita
te trino patri et filio cum san
cto spū in sempiterna secula.
p̄s Dixit. cū ceteris. aña. In
patre manet eternitas in filio
equalitas: in spū sancto eter-
nitatis equalitatisqꝫ cōnexio
Añ. Sanctus sanctus sāct⁹
dñs deus omp̄s qui erat et q̄
est et qui ventur⁹ est. añ. Gl'a
et honor et benedictio sedenti
sup thronum viuenti in scl'a se
culorum. aña. Benedictio ꝛ
claritas et sapientia ꝛ grārū-
actio honor virtus et fortitu-
do deo nostro in secula seculo
rum Amē. Hymn⁹ cap̄. ꝟ. ꝛ
col'. vt sup̄. Sup mag. añ. Te
deū p̄rem ingenitum te filiuꝫ
vnigenitum te spūm sanctum
paraclytum: sanctam ꝛ indiui
duam trinitatem toto corde ꝛ
ore confitemur laudamus at
qꝫ benedicimus tibi gloria in
secula. Nulla suffragia. Feria
secūda tertia et quarta si festū
alicuius sancti non impedit
canitur festiue de sancta trini
tate qualibet die vnus noctur
nus tm̄ de historia trinitatis
Inuit'. sicut in die. Lcōes vt
infra. Te deuꝫ dicitur ad lau
des vna anti. tm̄ de laud̄ sine
O altitudo diui- ꝟsu Cap̄
tiarum sapientie et scientie d̄i
q̄ incomp̄hensibilia sūt iudi
cia ei⁹ ꝛ inuestigabiles vie ei⁹
Deo. Hymnus de festo. ꝟ. si
cut in die. Sup bñd̄ dicuntur
añe sequētes. añ. Gloria ꝛ ho
nor deo vt s̄. Añ. In p̄re ma
net. vt s̄. añ. Sanctus vt sup̄.
Collecta de festo. Nulla suf-
fragia. Ad primas sicut heri.
Ad horas Capl'. O altitu-
do diuitiarum. Cetera p om-
nia vt in die sancto. In vespe
ris psalmi feriales cū suis añ
Hymnus ꝟ. col'. sicut in festo
Capl'm O altitudo Super
mag. anti. sequentes. añ Gl'a
tibi trinitas vt s̄. añ. Ex quo
om̄ia vt s. Nulla suffra. No-
ta si festiua cōmemoratio oc-
currit in diem trinitatis trās-
fertur in feriam secundam cū
tribus lectionibus et totidēꝫ
psalmis ac cantu de cōmuni
sanctorum peragenda. Sed i
primis vesperis sancti canit'
de festo trinitatis. ꝛ post p̄mū

benedicamus anti. ℣. ℟ collecta de sancto. Si vero infra hebdomadam eueneritcommemoratio festiua alicuius sancti non plures q̄ tres lectiones leguntur de communi sanctorum. vel propria historia excepto festo iohannis baptiste. ℟ p̄ primum nocturnum. in vesp. ℟ matutini. sufragia. de scā trinitate. feriat̄ ℣o sc̄orum. cōmemorationes nō fiūt nisi tm̄ in mis.

Lectiones pro ebdō. Ser. leōis

Hodierne dilectissimi diei festiuitas vniuerso venerabilis orbe terrarum in totius trinitatis honorem ea rōne potissimum creditur introducta. vt sicut personarum trium p̄ temporum proprietate singulariter hucusq; acta sunt festa sic omnium pariter festiuitas personarum sub totius honorificentia trinitatis hodierno die cōmuni et integro honoris gaudio celebretur. Nunq; em̄ ab omnipotentia patris ℟ filij seu spiritussancti trinitas ē discreta maiestas: ℟ quicquid dispositione omniū rerū agit diuina moderatio ex toto⁹ venit prouidētia trinitatis vna est ibi benignitas mīa cordis vna est censura iusticie: nec aliquid est in actione diuisū: vbi nihil est in voluntate diuersum. Que ergo illuminat p̄ filium illuminat filius: illuminat spūssc̄us. Quoq; alia sit p̄sona missi alia mittentis: alia p̄mittētis simul nobis et vnitas manifestatur ℟ trinitas vt essentia habens equalitatem ℟ non respiciens solitudinez ℟ eiusdē substātie ℟ nō eiusdē intelligat eē p̄sone. Dō ergo salua cooperatione inseparabilis deitatis q̄dā pater quedam filius q̄dā p̄pie spūssanctus exequitur nostre dispositio redemptōis nostre cā salutis ē. Si em̄ hō ad imaginē et similitudinem dei factus i sue nature honore mānisset: nec diabolica fraude deceptus a lege sibi proposita p̄ concupiscētiā deuiasset: creator mōi creatura non fieret neq; aut sempitern⁹ temp̄alita⁹ tem subiret. aut equalis deo patri filius deus formam serui et similitudinez carnis peccati assumeret. Sed quia iuidia diaboli mors introiuit in orbem terre et aliter solui captiuitas humana nō potuit nisi causam nostrā ille suscīperet q̄ sine maiestat̄ siue dāno ℟ verus hō fierz ℟ sol⁹ peti ꝓtagiū nō h̄ret diuisit sibi opus nr̄e redemptōis mia trinitat̄ vt p̄ ꝓpiciaret: filius ꝓpiciaret spūssanct⁹ igīscere. Oportebat em̄ vt etiaz saluādi aliq̄d p̄ se ageret ℟ cōuert̄ ad redēptorē cordibꝫ ab inimici dñatōne discederēt: q̄niam sicut apostolus ait: misit ds spūm filij sui i corda nr̄a

clamantem abba pater Ubi aũt spũs dñi ibi libertas Et nemo potest dicere dominum iesum nisi in spiritu sancto Si igit duce gratia dilectissimi fideliter sapienterq; noscam⁹ quid patri quid filio quid spiritui sancto in reparatõne nra proprium: quid ve commune sit ea que pro nobis humilit z corpaliter gesta sunt: ita pro culdubio suscipiemus vt nihil indignum de vna atq; eadem trinitatis gloria sentiamus. Tu autẽ domine miserere nobis. In festo sacramẽti eucharistie ad pmas vespe/ras antiphona.

Sacerdos i eternuz christus dominus scõm ordinem melchisedech panem z vinum obtulit. ps. Dixit dominus. añ. Miserator dominus escam dedit timentib⁹ se in memoriam suorum mirabilium. ps. Confitebor. anti. Calicem salutaris accipiam z sacrificabo hostiam laudis ps. Credidi. anti. Sicut nouelle oliuaruz ecclesie filij sint in circuitu mense domini. ps Beati omnes. anti. Qui pacem ponit fines ecclesie frumẽti adipe satiat nos dominus. ps. Lauda hierusalem. Ca: Dominus iesus in qua nocte tradebatur accepit panem z gratias agens fregit z dixit Accipite et manducate hoc ẽ corpus meuz quod p vob⁹ tradetur. ℟. Homo quidam fecit cenam magnã z misit seruum suum hora cene dicere inuitatis vt venirent. Quia parata sunt oĩa. ℣. Venite comedite panem meum z bibite vinum quod miscui vobis Quia Gloria. Quia. In ecclesia maguntiñ hymnus Sacris dicitur in vespis z Pãge lingua in completo. Hymn⁹.

Pange ligua gloriosi corporis mysterium sanguinisq; preciosi quem in mundi precium fructus ventris generosi rex effudit gentium Nobis natus nobis datus ex intacta virgine et in mũdo conuersatus sparso verbi semine: sui moras incolat⁹ miro clausit ordine. In supreme nocte cene recumbens cum fratrib⁹ observata lege plene cibis in legalibus cibum turbe duodene ẽ dat suis manib⁹ Uerbum caro panem verum verbo carnem efficit fitq; sanguis christi merum z si sensus deficit ad firmandum cor sincerũ sola fides sufficit. Tantũ ergo sacramentũ veneremur cernui z antiquum documentuz nouo cedat ritui prestet fides supplementum sensuum defectui. Genitori genitoq; laus

et iubilatio salus honor virt⁹ quoqz sit et benedictio proce dēti ab vtroqz compar sit lau datio Amen. ℣. Panem ō ce lo prestitisti eis Omne delcā mentum in se habentem⁊ om nem saporem suauitatis alla. Sup mag.anti. O q̄ suauis est domine spiritus tuus qui vt dulcedinem tuam in filios demōstrares pane suauissimo de celo prestito esurientes re plens bonis fastidiosos diui tes dimittis inanes. Collcā Deus qui nobis sub sacra mento mirabili passionis tue memoriā reliquisti: tribue q̄su mus ita nos corpis⁊ sāguinis tui sacra mysteria venerari vt redēptionis tue fructū in nob iugiter sentiamus Qui cum. Benedicam⁹ dño al. ter. Per totaz octauā etiā si post suffra gia dicitur Benedicam⁹ ad dicitur alla ter. Nulla suffragi. nisi hodie fuisset cōmemoratō festiua alicuius sancti tūc p⁹ primū bñs dicetur suffra. ō sā cto. Ad comple.añ. A fructu frumenti et vini multiplicati fideles in pace christi requi escunt. ps. Cum inuocarem cum ceteris. Hymnus. Sacris solennijs iuncta sint gaudia⁊ ex precordijs so nent preconia recedant vetera noua sint omnia corda voces ⁊ opera. Noctis recolitur ce na nouissima qua christ⁹ cre ditur agnum⁊ azyma dedis se fratribus iuxta legitima p̄ scis indulta patrib⁹ Post ag uum typicum expletis epulis corpus dominicum datuz di scipulis sic totum om̄ib⁹ q̄ to tum singulis ei⁹ fatemur ma nibus. Dedit fragilibus cor poris ferculum dedit⁊ tristi bus sanguinis poculuz dicēs accipite quod trado vasculuz om̄es ex eo bibite. Sic sacri ficiuz istud instituit cuius of ficium committi voluit solis presbyteris quibus sic ꝯgruit vt sumant⁊ dent ceteris Pa nis angelicus fit panis hom dat panis celicus figuris ter minum o res mirabilis man ducat dominuz pauper seruus ⁊ humilis. Te trina deitas vnaqz poscimus sicut te coli mus: p̄ tuas semitas duc nos quo tendimus ad lucē quam inhabitas Amen. Capitl. Quotienscunqz enim mādu cabitis panem hūc ⁊ calicem bibetis mortem dñi annūcia bitis donec veniat Deo grās ℣. Posuit fines tuos pacem. Et adipe frumenti satiat te. alla. Super Nunc dimit. añ Cōmunione calicis quo de⁹ ipse sumitur non vitulozuz sā guine congregauit nos domi nus. Preces solite vsqz sacer dotes. Deinde ℣. Cibauit

illos ex adipe frumenti Et de petra melle saturauit eos alla

O eus qui glorioſum Colla corpis et ſanguis dñi nri ieſu chriſti nobiſcū myſterium manere voluiſti da nobis qſum? eius pñtiā corpalem ita venerari in terris vt de eius viſiõe gaudere mereamur in cel Per eundem. Sic ſuabik comple toriū p octauā. Ad matutiñ. Jnuik. Chriſtū regē adoremus dñantem gētib Qui se manducantibus dat ſpiritus pinguedinem. ps. Venite exultemus. In primo noctur. ā. Fructum ſalutiferū guſtandū dedit dñs mortz ſue tempore. ps. Beatus vir. añ A fructu frumenti vt ā. ps. Cū inuocarem. añ. Cõione calicis vt ſupra. ps. Cõfua. ℣. Panez celi dedit eis Panem angelorum manducauit homo alla

In menſa diuie Leõ. I. largitatis beneficia exhibita populo chriſtiano ineſtimabilem conferūt ei dignitatem. nec eſt aut fuit aliquādo tam grauis natio que habeat deos appinquātes ſibi ſicut adeſt nobis ds nr. Unigenitus ſiquidem dei filius ſue diurnitatis volens nos eē pticipes noſtrā naturā aſſūpſit. vt homines deos facerz fact? homo. Et hoc inſup quod de noſtro aſſumpſit torū nob cõtulit ad ſalutē. Tu. ℟. Immolabit hedum multitudo filiozum iſrael adveſpam paſce Et edēt carnes et azymos panes. ℣. Paſca nrm immolatus eſt chriſt? itaqz epulemur in azymis ſinceritatis et veritatis. Et edent. Lectio ij.

O corpus nanqz ſuū p noſtra reconciliatione in ara crucis hoſtiam obtulit deo patri ſanguinem ſuum fudit in precioz ſimul et lauacrum vt redempti a mirabili futute a peccatz omnibus mūdaremur. Et vt tanti beneficij iugis in nobis maneret memoria corpus ſuū in cibum et ſanguinem ſuum in potum ſub ſpecie panis et vini ſumendum fidelibus deliquit. Tu añt. ℟. Comedetis carnes et ſaturabimini panibus Jſte eſt panis quez dedit vobis dominus ad veſcendū. ℣. Non moyſes dedit vobis panez de celo ſed pater meus dat vobis panem de celo verū. Jſte eſt. Lectō tertia

O precioſum t admirādum conuiuiū ſalutiferū t omī ſuauitate repletū. Quid hoc ſacramento mirabilius. Jn ipo nā qz panis et vinum in corpus chriſti t ſanguinem ſubſtanti aliter cōuertunt. Jdeoqz chriſtus de? t homo preſtus ſub modici panis ſpē continetur. Manducaī itaqz a fidelib

sed minime lacerat: quinimo diuiso sacramento integer sub qualibet diuisionis parte pseuerat. Tu. ℟. Respexit helyas ad caput suum subcinericium panē qui surgēs comedit ⁊ bibit. Et ambulauit in fortitudie cibi illius vsqz ad mōtem dei. ℣. Si quis manducauerit ex hoc pane viuet ī eternum. Et. Gloria. Et. In secundo nocturñ anti. Memor sit dominus sacrificij nostri: ⁊ holocaustum nr̄m pingue fiat ps. Exaudiat te. añ. Parat nobis mensa dñi aduersꝰ omnes qui tribulant nos. psalm̄ Dñs regit añ. In voce exultationis resonēt epulantes in mensa dñi. ps. Quemadmodum. ℣. Cibauit illos ex adi Accidentia enī Lctō iiij. pe. sine subiecto in eodem existūt vt fides locū habeat: dum visibile inuisibiliter sumitur aliena specie occultatum ⁊ sensꝰ a deceptōe immunes reddantur qui de accidentibus iudicant sibi notis. Nullum eniz sacramentum est isto salubriꝰ quo purgantur peccata virtutes augentur ⁊ mens omniuz spūalium carismatum abūdātia impinguat. Offertur ī ecclesia ꝓ viuis ⁊ mortuis vt oībus prosit qd̄ ē ꝓ salute omnium institutum. Tu autē domine miſere nobis. Deo.. ℟

Panis quem ego dabo caro mea ē pro mundi vita litigabāt ergo iudei dicētes Quō pōt h̄ nob̄ dare carnez suā ad manducandū. ℣. Locutus ē populus contra dñm aīa nr̄a nauseat super cibo isto leuissimo. Quō pōt. Lectio v.

Suauitatē deniqz huius sacramēti nullus exprimere sufficit per quod spiritualis dulcedo in suo fonte gustatur ⁊ recolitur memoria illius quam in sua passione christus monstrauit excellentissime charitatis. Unde vt artius huius charitatis ī mensitas cordib̄ infigeret fideliū ī vltima cena quādo pasca cū discipulis celebrato transiturus ex h̄ mundo erat ad pr̄em hoc sacramētum instituit tanq̄z passionis sue memoriale perhenne figurarum veterum impletiuū miraculoꝝ ab ipo factoꝝ maximum et de sua contristatz absentia solatium singulare Tu autem domine miſere nobis. ℟. Cenantibus illis accepit iesus panem ⁊ bn̄dixit ac fregit deditqz discipulis suis et ait. Accipite ⁊ comedite hoc est corpus meum. ℣. Dixerūt viri tabernaculi mei quis det de carnibus eiꝰ vt saturemur Accipite et comedite Le. vi.

Conuenit itaqz deuotionez fidelium solenniter recolere

institutionem tã salutiferi tã/
qz mirabilis sacramenti vtĩ/
effabilem modũ diuine essen
tie in sacramento visibili vene
remur et laudetur dei potẽtia
que in sacramento eodem tot
mirabilia operatur nec nõ et
de tam salubri tanqz suaui be
neficio exsoluantur deo grãrũ
debite actiones. Tu. ℟. Ac/
cepit iesus calicem postq̃ ce/
nauit dicens: hic calix nouus
testamentum est in meo sãgui
ne Hoc facite in meam cõme
morationem. ℣. Memoria
memor ero t tabescet in me a/
nima mea Hoc. Gloria Hoc
In tertio nocturno añ. In/
troibo ad altare dĩ sumã xp̃m
qui renouat iuuentutem meã
p̃s. Judica me. añ Cibauit
nos dñs ex adipe frumenti et
de petra melle saturauit eos.
p̃s. Exultate deo. añ. Ex al
tari tuo domine christũ sumi
mus in quem cor et caro no/
stra exultant. p̃s. Quam di/
lecta. ℣. Educas panem de
terra. Et vinum letificet cor
hominis alĩa. Scõm Johã.
In illo tempe: D.i.d.su.
t turbis iudeorum Ca
ro mea vere est cibus t sãguis
meus vere est potus Et relig̃
Omelia beati Augustini ep̃.
Dum em̃ cibo et potu id ap
petãt homies vt non esuriant
neqz sitiant hoc veraciter non
prestat nisi iste cibus et potus
qui eos a quibus sumitur im
mortales et icorruptibiles fa
cit id est societas iporum san
ctorum vbi par erit t vnitas
plena atqz perfecta. Tu ãt. ℟
Melchisedech vero rex salem
proferens panem et vinũ erat
aũt sacerdos dei altissimi Be
nedixit abrae t ait. ℣. Bene/
dictus abraham deo excelso
qui creauit celũ et terrã. Bñ.
Propterea quippe Lcõ viij.
sicut etiam ante nos hoc intel
lexerunt homines dei t domi
nus noster iesus christ9 corp9
t sanguinem suum in eis reb9
commendauit: que ad vnum
aliquid rediguntur. Ex mul/
tis namqz granis vnus panis
conficitur t ex multis racemis
vinum confluit. Tu autẽ. ℟.
Calix benedictõnis cui bene
dicimus nonne cõmunicatio
sanguinis christi est Et panis
quem frangimus nonne parti
cipatõ corporis domini est. ℣.
Qm̃ vnus panis t vnum cor
pus multi sumus nam oĩes
de vno pane t de vno calice p
ticipamus Et pa. Lectio ix.
Deniqz iam exponit qũo id
fiat quod loquitur et quid sit
manducare corpus eius t sã/
guinem bibere. Qui mandu/
cat inquit carnem meam t bi
bit meum sanguinez i me ma/
net t ego in illo. Hoc est ergo

manducare illam escam ⁊ bi/bere illū potū in christo mane re ⁊ illū manentē in se habere Tu aūt. ℟. Unus panis et vnū corpus multi sum⁹. Om nes qui de vno pane ⁊ de vno calice pticipamus. ℣. Para/sti i dulcedie tua paupi de⁹ q̄ habitare facis vnanimes ī do mo. Omnes. Gl'a Oēs. Te deum dicitur per totam octa/uam. ℣. Cibauit illos. Ad laudes añ. Sapientia edifi/cauit sibi domū: miscuit vinū ⁊ posuit mensam all'a. psalm⁹ Dominus regnauit cū ceter⁹. Añ. Angelo⁹ esca nutriuisti populum tuum: et panem de celo prestitisti illis all'a. Añ. Pinguis est panis christi ⁊ p̄ bebit delicias regibus allelu/ia. añ. Sacerdotes sancti in/censum et panes offerunt deo all'a. añ. Vincenti dabo mā/na absconditum ⁊ nomen no/uum alleluia. Hymnus Verbum supernum pro/diens nec patris linquēs dex teram ad opus suum exiēs ve nit ad vite vesperam. In mor tem a discipulo suis tradēdus emulis prius ī vite ferculo se tradidit discipulis. Q. ubi⁹ sub bina specie carnem dedit ⁊ sanguinem vt duplicis sub stantie totum cibaret hoiem. Se nascens dedit socium con uescens in edulium se moriēs in precium se regnans dat in premiuz. O salutaris hostia que celi pandis ostium bella premūt hostilia: da robur: fer auxilium. Vni trinoq; domi no sit sempiterna gloria vitaz sine termino nobis donet ī pa tria Amen. Capīm ⁊ collec. vt supra in vesperis. ℣. Posu it fines. Sup Benedic. anti. Ego sū panis viuus qui ō ce/lo descendi. si quis manduca/uerit ex hoc pane viuet ī eter/num Benedicam⁹ do. all'a. ī Nulla suffragia. Ad primas hymnus Pange lingua p to/tum. añ. Sapientia edifica'. vt s. ps. Deus in noīe. Capō ⁊ collecta vt s. ℟. Christe fi li al. al. ℣. Qui sedes. ℣. Po suit fines. Preces solite vsq; sacerdotes. ℣. Cibauit illos Deinde Exultabunt cum ce teris. Ad. ī. hym. Pāge lig. ℣. In sup. ℣. Genitori. Añ. Angelorum vt s. ℟. Panez celi dedit eis al. al. Panez. ℣. Panem angelorū manduca/uit homo al. al. Pa. Gl'a Pa. ℣. Cibauit. Ad sextā hym. Pange lingua: ℣. Verbum caro. ℣. Genitori. an. Pin/guis est panis vt sup. ℟. Ci bauit illos ex adipe frumenti al. all'a. Ciba. ℣. Et de petra melle saturauit eos al. al. Ci/bauit Gloria Ciba. ℣. Edu cas panez de terra. Ad nonā

hymnꝰ Pāge lingua glorio: ℣. Tantū ergo. ℣. Genitori. añ Vincenti vt s̄. ℟. Edu cas panem de terra alla alla. Edu. ℣. Et vinum letificet cor hoīs alla al. Edu. Gloria Edu. ℣. Posuit fi. In secū dis vel. añ ⁊ p̄s. hym. ℣. cap̄. ⁊ coll. sicut heri per totā ebd̄. Sup mag. añ. O sacrū con uiuiū in quo christꝰ sumitur: recolitur memoria passionis eius mens impletur gratia et future glie nob pignꝰ dat alla Nulla suffragia. Nota si ho die occurrit festum natiuitatꝫ beati iohānis baptiste trans fertur in crastinum: ⁊ post pri mum bn̄d. in ℣s añ. de sancto Johanne. Ingresso zacharia cum ℣. et col. de vigi. ⁊ die cra stino dr̄ suffra. in matu. ⁊ ves. de sacramēto. Prime quoq̄ ⁊ comple. de festo sacramenti: et deinde p octa. fit suffra. i mat ⁊ ves. de scō iohāne Cetera di cūtur de festo sacramēti. In fra octa. canitur festiue de fe sto sacramēti singulis diebus tres lectōes cū vno nock. d̄ hi sto. festi s̄m ordinē repetendo. Anuit sicut in die. lec. vt infra Te deū dr̄ ad lau. vna añ tm̄ de lau. hym. cap̄. ℣. ⁊ col. sicut in die. Sup bn̄d añ. Ego sum panis vt sup̄ singulis diebus Nulla suffrag. Ad primas et horas sicut in die. Ad vs̄ añ. Sacerdos in eternum vt sup̄ cuꝫ sequētib. hym. cap̄. ℣. coll sicut in die. Sup mag. alter natim añ. O q̄ suauis vt su pra. añ. O sacrum cōuiuium vt sup̄. Lectiones p hebdom̄

Eugenius episcopus ser uus s̄uorum dei: ad per petuam rei memoriam Excel lentissimum corpis ⁊ sanguis domini nostri iesu christi sa cramentū quod appinquante passionis eius hora dn̄s ipse signo precipue quo nos dilex it amoris salubriter instituit. Eiusq̄ cōmeimoratōnem sa cratissimam iugi mentis exul tatione contemplantes: ad h̄ inter singlos hmōi mercatos sanguine spūalia dispēsatōne munera votis exposcimus vt illi cōdignis assurgentes lau dib sua frequentius ad ipiꝰ veneratōem sacr̄i corda diri gant. Et eo quo corpalis ha betur p̄ntia saluatoris viatico fructus vite complectētes eter ne celestia conscendant ipm q̄ nobis in edulium tribuit per petuo conspecturi. Sane du dū pie memorie Urbanꝰ pa pa quartus p̄decessor nr̄ ad or thodoxe corroboratōem ⁊ ex altationem fidei digne ⁊ lau dabiliter statuēs vt de tāto sa cramento preter istā que die tim in ecclesia fieret: annuatiꝫ memoria solēnior ⁊ specialior

haberet. Et ad celebrandum eius tam excelsum tanq; glo/ riosū festū quintam post octa/ nas penthecostes feriam desi gnans: ac christi fideles quos/ libet ad colendum illud dōis spūalib⁹ animare volens oīb⁹ vere penitentib⁹ et confessis: qui in matutinali officio festi eiusdem i ecclesia in qua illō celebraretur interessent centū Qui vero misse totidē ꝛ qui in primis ipius festi vespis si/ militer centum. Qui aūt in se cundis vesp. totidem. Illis ve/ ro qui pme tertie sexte none ac completorij adessent offi/ cijs pro qualibet ipārū qua/ draginta. Eis autem qui per octauas ipsius festi matutīa/ libus vespertinis misse ac pre dictarum horarum officijs in teressent singulis octauarū ip sarum diebus similiter centū

Et subsequēter felicis recor dationis martinus papa q̄n/ tus etiam predecessor noster: fideles eosdem ad impartien da pro veneratione sacramen ti huiusmodi potiora reueren tie et deuotionis exercitia fir mare cupiens singulis et eis vere penitentibus ꝛ confessis qui et quotiens in ipsius sacrī profesto ieiunium vel loco ip/ sius aliquod pium iuxta suo/ rum consilia ꝓfessorum opus facerent etiam centum. Et q̄ premissis in ecclesijs in quib⁹ illa celebrari contigerit offi/ cijs interessent. Necnon epi/ scopis et alijs prelatis superi oribus qui dictis officijs li/ benter interessent: si quo min⁹ eis in ipsis ecclesijs interesse non possent: pro conseruādis suarum dignitatum iuribus et alijs tunc legittime impe/ ditis pro matutinali ducen/ tos: et pro misse officijs toti/ dem et pro qualibet vespera/ rum etiam ducentos. Reli/ quarum vero horarum vide/ licet pme tertie sexte none ac completorij festo octuaginta. Rursus autem in quibuslib⁹ octauarum diebus pro singu lis matutinalium missarum ꝛ vesperorum similiter centum. Nec non reliquarum horarum officiorum huiusmōi quadra ginta. Illis preterea qui pro/ cessiones in quibus ipsum vi uificum sacramentum in dō festo iuxta prefatarum ritus ecclesiarum defertur continue secuti forent: ac quibuslibet in festo ꝛ octauarum diebus huiusmodi pro pace ꝛ tranql litate ecclesie missas deuote celebrantibus pro singulis ip sarum. Necnon alijs in cod⁹ festo eucharistie sacrm deuo/ te sumētib⁹ etiā centum singu lis annis profecto vice quali/ bet. Eis etiaz qui dū corpus

dominicū cōmunicandū de/
fertur infirmis illud cum in/
censu luminari precedendo vl
sequendo venerantur similiter
centum: ⁊ qui tunc illud alias
deuote secuti fuerint quinqua
ginta dies de iniunctis eis pe
nitentijs misericorditer relax/
arunt. Ac etiam ipe martin⁹
predecessor vult q̄ in festo ⁊ī
diebus octauarum huiusmōi
in terris et locis ecclesiastico
quauis auctoritate suppositis
interdicto pulsatis campāis
ianuis apertis ⁊ alta voce ex
communicatis penitus exclu
sis: sed interdictis vt citi⁹ re/
conciliari studeant admissis
⁊ illis qui causam vel occasio
nem huiusmodi interdicti de
dissent altari tunc nullatenus
appinquantibus misse ⁊ offi/
cia p̄dicta licite celebrari pos
sint auctoritate apostolica du
xit concedendum. Nos vero
quos interim ad summi apo/
stolatus apicem diuina clemē
tia prouexit etiaz pro frequē/
tiori huiusmodi veneratione
sacramenti summis, gestien/
tes affectibus nostri partes
ministerij salubriter imparti/
ri: necnon relaxationes ⁊ con/
cessiones predictas apostolici
robori munimus ipōrum de/
uotione fidelium cōmittētes
premissis per eundem marti/
num predecessorem vt prefer
tur relaxatis diebus alios to/
tidez dies pariformiter ab ip
sis fidelibus consequēdos ad
dicimus q̄ p̄ntes. Et insuper
vniuersos patriarchas archi/
episcopos epos ⁊ alios eccles
arum prelatos monemus ⁊ ex
hortamur in domino: ac eis
per apostolica scripta in virtu
te sancte obedientie districte
precipiendo mandamus ⁊ in
remissionem peccaminum in
iungimus vt per se vel alios
eorum subditos per singulas
suarum ciuitatum ⁊ dyocesiū
ecclesias in dominicam feriaz
⁊ festum predicta proxime p̄/
cedente salutarib⁹ ad venera/
tiōem potissimi sacramēti hu
iusmōi monitis et exhortatio
nib⁹ p̄ntium quarū etiā tenor
inter matutinale festi necnon
dierum octauarum hmōi le/
ctiones recitetur litterarū con
tinentiam ⁊ effectum publica
re et insinuare procurēt vt eius
dem sacramēti suffragāte my
sterio subditi ⁊ fideles ipi spi
ritualium gratiarum vberiori
fulciantur augmēto: ⁊ ab illo
qui se pro ipis immolauit ho
stiam post huius vite cursum
ad gloriam deducantur eter/
naz. Verum q̄ difficile foret
hmōi litteras singulis exhibe
re. Volumus et eadē auctori
tate decernimus q̄ ipsor⁹ trās
sūptio manu publica ⁊ sigillo

alicuius episcopalis vel supe/
rioris ecclesiastice curie muni
to tanc̄ p̄fatis si originales
exhiberentur litteris: z pinde
sterur ac si originales l̄re forēt
exhibite: vel ostense. Datū ro
me apud sanctum petrum ab
anno incarnationis domini /
ce Millesimo quadringente/
simo triceſimo septimo kalen/
das Junij Pontificatus no/
stri Anno tertio. Dñica infra
octauas sacramenti p totuz si
cut in die scō. Sed in vespe
ris non dicitur Ry. z p̄ p̄muz
bñdāa. Loquere dñe q̄ au/
dit seruus tuus. ℣. Vesperti
na oratio. Collecta Deus in
te sperantium non pl̄a. Le. I.

HUius sacramenti figu/
ra p̄cessit quādo man
na pluit deus patribꝫ in deser
to qui quotidiano celi pasce
bantur alimento. Vnde di/
ctum est Panem angelorꝫ mā
ducauit homo. Sed tñ panē
illum qui manducauerūt oīes
in deserto mortui sunt: ista aūt
esca quam accipitis iste pāis
vnus qui de celo descendit vi
te eterne subam ministrat Et
quicunq̄ hunc panem mādu
cauerit non morietur ī eternū
quia corpus christi est. Lcō q
Considera vtrum nūc p̄stan
tior sit panis angelorꝫ an ca/
ro christi q̄ vtiq̄ est corpus vi
te. Manna illud de celo hoc
super celum. Illud celi hoc do
minus celorum. Illud corru/
ptioni obnoxium si in die alte
rum seruetur hoc alienum ab
oīni corruptione. Quicūq̄ re
ligiose gustauerit corruptōem
sentire non poterit Tu. Le. iij
Illis aqua de petra fluxit ti/
bi sanguis ex christo Illos ad
horam satiauit aqua te sāguis
diluit in eternum. Judeus bi
bit et sitit tu cum biberis siti
re nō poteris: z illud ī vmbra
hoc ī veritate Tu aūt. Le. iij
Si illud quod miraris vm/
bra est quātuz est istud cuius
vmbram miraris. Audi quia
vmbra est que a pud p̄res fc̄ā
est. Bibebant inquit de spiri
tali consequente eos petra: pe
tra aut̄ erat christus. Sed ñ
in pluribus complacitum est
deo. nam prostrati sūt in des/
to. Hec aūt facta sunt in figu
ra nostri. Tu aūt. Lectio. v.
Cognouisti potiora. Potior
est enī lux q̄ vmbra: veritas
q̄ figura: corpus auctoris q̄
manna de celo Forte dicis a/
liud video. Quō tu mihi asse
ris q̄ corpus christi accipiaz.
Et hoc nobis superest q̄ pbe/
mus. Tu aūt. Lectio sexta.
Quantis igitur vtimur exē/
plis vt probemus hoc nō esse
quod natura formauit sed qō
benedictio consecrauit. Da/
iorem q̄ vim esse benedictiōis

q̄ nature quia benedictōe eti
am ip̄a natura mutatur. Vñ
virgaz tenebat moyses ꝓiecit
eam et facta est ꝑpens. Rurs⁹
apprehendit caudaz serpētis:
⁊ in virge naturam reuertit̄.
Vides ḡ ꝓphetica gr̄a bis
mutatā naturam esse ⁊ serpen
tis et virge. Tu autem dñe.
Cetera vt ī die sancto. In oc
cta. eucharistie oīa sicut ī festo
principali excepto R. in p̄mis
v̄s quod pretermittit̄. In ec
clesia Magūtiñ dr̄ R. Hō q̄.
Panis in altari Lctō. I.
vsitatus āte verba sacra
mentoꝝ vbi accessit considera
tio de pane fit caro christi.
Qūo aūt pōt q̄ panis est esse
corpus christi. Consecratō au
tem ex quib⁹ ⁊ cuius sermoni
bus est dñi iesu. Nam ꝑ reliq̄
omnia que dicuntur laus deo
offertur. Tu aūt Lcō secūda
Oratōes p̄mittūtur ꝓ popu
lo pro regibus et pro ceteris.
Vbi aūt sacramentum confi
citur iam non suis sermonib⁹
sacerdos sed vtitur ꝑmonibus
christi. Ergo ꝑmo christi h̄ cō
ficit sacramentū. Tu. Lcō. iij
Quis ꝑmo christi. Hic nēpe
quo fcā sunt om̄ia celum terra
mare. Vides ergo q̄ operato
rius sit ꝑmo christi. Si ergo
tanta vis est in sermone domi
ni nr̄i iesu xp̄i vt inciꝑet eē qd̄
non erat quanto magis oꝑato
rius est vt sint que erant: ⁊ in
aliud conuertantur. Tu autē
Et sic quod erat pa⁹ Le. iiij
nis ante consecrationē: iā cor
pus christi post ꝯsecrationem
est: qꝛ sermo christi creaturam
mutat: ⁊ sic ex pane corpus fit
christi. Et vinū cum aqua in
calice mixtum fit sanguis cō
secratione verbi celestis. Tu.
Sed forte dicis. Lectō q̄nta
Speciem sanguis non video
sed habet similitudinez. Si
cut em̄ mortis similitudinem
accepisti: ita etiam christi sili
tudinem sanguinis bibis: vt
nullus horror cruoris sit ⁊ pre
cium tamē redemptōis oꝑet̄.
Tu aūt domine. Lectō sexta
Cōficit̄ aūt sacrificiū eccl̄ie
duob⁹ sacr̄o et re sacr̄i id ē cor
pore christi. Caro eius ē quā
forma panis opertā in sacra
mento accipimus: ⁊ sanguis
eius quē sub vini spē ⁊ sapore
potamus. Tu aūt. Cetera si
cut in die sctō. Fe. vi. p⁹ octa.
corꝑis xp̄i si nō occurrit cōme
moratō alic⁹ sc̄i legit̄ euāgeli
um dñicale: si infra oct̄. nō est
lcm̄. Si v̄o infra oct̄. ē lectum
qd̄ fieri p̄t quāuis ꝯuenient⁹
huc differat̄ si festa sctōꝝ non
impediāt tunc legūtur li. regū
cū cātu d̄ histo/ Deus omniū.
vt ifra. Ca. ⁊ col. de dñica pte
rita. Suꝑ bñd̄ ⁊ Mag. añ de
euangelio Cetera oīa de feria

suo mō sabbato sequēte. Dñi
ca prima post ocť. sacri que ē
secunda post trini. si nō occur/
rit festū nouē lcōnum. Ad vs
ps Bñdcūs cū ceteris ⁊ suis
ñis vt in psalterio. Hymnꝰ
O lux bt. In pmis ves. dñi
calibus dū de tpe officiū dici
tur nō mutať vsq; ad aduen/
tū dñi. Capl'm et collcā ď dñi
ca pterita nisi impōeretur no/
ua historia: tunc dicitur capi.
⁊ collecta de dominica futura
℣. Vespertina oratio: Sup
mag. añ. Cognouerūt omēs
vt ifra. Nlla suffragia nisi cō/
curreret commemoratio festi/
ua alicuius sancti. Vt itaq;
multa paucis concludantur:
Nota ꝙ si festum nouem lecti
onum cadit in dominicā offi/
cium dicitur de festo ⁊ nihil ď
dñica nisi in sabbatinis vespe
ris. Post primuz bened. dicit
añ. de historia dominicali. ℣.
Vespertina oro. Collcā ď do
minica pterita si non imponi/
tur noua historia vel futura si
noua historia imponitur. Et
euangelium dñicale transfera
tur in proximam feriam ī qua
non leguntur nouem lectiōes
siue de scō siue de tpe dicať of
ficiū. Et dū euā. in mať. legit
sup bñď dicať añ. de euā. si de
tpe canit vel pꝰ primū bñ. añ.
fer. suffra. si de scō canit feriali
ter. ℣. Repleti sumus. Col.

de dñica: Post hec suffra. feri
alia. Et nota qñ enāgeliū do
minicale transfertur in feriam
in qua de sctō ferialiter canit
omia psonabunt de sancto p/
ter lectiones que legentur de
omelia dominicali. Possunt
tamen due et tres lectōnes le
gi de legenda sancti si qua ha
beatur. Si vero in dominicā
venerit commemoratio ferialꝰ
id est trium lectionum tūc di
misso sancto officium dicēdū
est de dominica: et de sancto
fiet tantum memoria ī missa.
Si etiam festum nouem lcō/
num cadit in diem sabbati ve
spere dicuntur de sancto cum
suffragijs de dominica. etiā si
fuerit in aduentu vel quadra
gesima. Similiter si festū no/
uem lectionum cadit in feriaz
secundam vespere ī die dñico
dicūtur de scō cū suffra. ď dñi
ca. Dum ergo de tpe hoc ē de
dñica dicēde sunt vespere: ꝑue
tur ordo pscriptꝰ ⁊ sup mag.
añ. vna ex histo. īposita ꝑm or/
dinē infra scptū de histo. De/
us oīm. añā. Loqre dñe qr au
dit ꝑuus tuꝰ. añ. Cognoue/
rūt oēs a dā vsq; bersabee ꝙ fi
delis samuel ꝓpheta esset dñi.
añ. Preualuit dauid ī phili/
steo in funda et lapide in noīe
dñi. añ. Nōne iste ē dauid de
q̄ canebāt ī choro dicētes sa/
ul pcussit mille ⁊ dauid decez

milia in milib⁹ suis. añ. Quis enim in om̄ib⁹ sicut dauid fidelis inuentus est ī regno suo egrediens ⁊ pergens ad imperium regis. añ. Doleo sup̄ te frater mi Jonatha amabilis valde super amorem mulierū sicut mater vnicum amat filium ita te diligebaz sagitta ionathe nunq̄ abijt retrorsum: nec declinauit clypeus eius ī bello et hasta eius non est auersa. añ. Rex aūt dauid cooperto capite incedēs lugebat filium dicens: absolon fili mi fili mi absolon quis mihi det vt ego moriar pro te fili mi absolon. añ. Obsecro dñe affer iniquitatem serui tui qꝛ insipiēter egi. añ. Dixitq̄ dauid ad dñm cū vidisset angeluz cedentez populū ego sū qui peccaui ego inique egi: isti q̄ oues sūt quid fecerūt. añ. Unxerūt salomonem sadoch sacerdos ⁊ nathan propheta in gyon: ⁊ ambulantes leti dixerūt viuat rex in eternum alla. Prescripte anti. dicētur ī vesp̄is. Sabbato sup̄ mag. vel pro suffra. a pr̄ia dñica post trinitatꝫ vsq̄ ad kl̄as augusti. Ad matutinas dum de tp̄e officiū dicitur. Inuitat̄ Regem magnū dominū Venite adoremus. p̄s. Venite. In noctur. añ̄a. psal. ℣. ⁊ laud. vt in psalterio. Sex lectiones de libris regū vsq̄ ad kl̄as Augusti. Ultie tres de euangelio que p⁹ cum capi. ⁊ col. suo ordine ponētur. ℟. Deus omniū exau: s̄m ordinem vt infra repetenda q̄tiens opus fuerit. Ad laud cap̄ ⁊ collecta de dñica p̄nti. Super bened añ de euāge. dñicali. Ad primā om̄ib⁹ dominicꝫ dieb⁹ et feriatis duz festiue canitur siue de tp̄e siue de sāctis vsq̄ ad aduentum. añ. Te inuocamus. Cap̄. Om̄is homo quicūq̄. Cetera om̄ia vt in psalterio. Ita dico nisi p̄ maiora festa diceretur añ. de festo. Capl̄m et collecta similiter de feria. Quod quando fieri debebit suis in locis dicetur. Ad tertiam añ. Te sēp̄ idem esse. Ad sextā añ Spe nostra. Ad nonaz añ. Libera nos. Cap̄. et col. de p̄nti dñica. ℟. Inclina cum ceterꝫ et suis ℣. ad ves. dum de tp̄e canitur. hymnus Lucis creator ℣. Dirigatur vsq̄ ad aduētū non mutatur. Cap̄ ⁊ collecta de p̄nti dñica. Sup̄ mag. añ. de euangelio dñicali. Cetera omnia vt in psalterio. Feria ij et p̄ reliquas ferias duz de tēpore canitur. Inuit. añ. p̄s. ℣. lau. vt in psalterio. Lcōes leguntur de libris Regum cuz tribus ℟. de historia Deus omnium vt infra s̄m ordinez historie. Ad primā dum non

festiue canitur vsq̃ ad aduen
tum añ. Adesto deus. Cap.
Dñe miſere. ⁊ cetera vt i psal
terio. Ad horas et ves. vt sig
natum est post octa. epiphãie
Sed post primũ Bñdrcam⁹
in matuti. ⁊ ves. dicũtur suffra
gia ferialia. añ. Per signũ cru
cis cum ceteris vt in psalterio
habetur. ℟. Deus oim exau
ditor est ip̃e misit angelnm su
um ⁊ tulit me de ouib⁹ patris
mei. Et vnxit me vnctõne mi
sericordie sue. ℣. Dñs q̃ eripu
it me de ore leonis ⁊ de manu
bestie liberauit me. Et. ℟.
Dñs qui eripuit me de ore le
onis et de manu bestie libera
uit me. Ip̃e me eripiet de ma
nibus inimicorum meorũ. ℣.
Misit deus misericordiã suã
et veritatem suã: animã meã
eripuit de medio catulor̃ le
onum Ip̃e me eripiet de. ℟.
Ego te tuli d̃ domo patr̃ tui
dic̃ dñs ⁊ posui te pascere gre
gem populi mei ⁊ fui tecuz in
om̃ibus vbicunqz ambulasti
Firmans regnuz tuũ i eternũ
℣. Fecicq̃ tibi nomen grande
iuxta nomen magnorum qui
sunt in terra Firmans. Gl'ia.
Firmans. ℟. Montes gel
boe nec ros nec pluuia veniat
super vos Vbi ceciderunt for
tes israel. ℣. Om̃es montes
in circuitu eius visitet domi
nus a gelboe transeat. Vbi.

℟. Exaudisti dñe orationez
serui tui vt edificarem tẽpluz
nomini tuo Benedic ⁊ sancti
fica domum istam in sempter
num deus israel. ℣. Qui reg̃
israel intende qui deducis ve
lut ouem ioseph. Benedic. ℟.
Dñe si conuersus fuerit ꝓpl's
tuus ⁊ adorauerit ad sanctua
riũ tuum. Tu exaudies i celo
domine et libera eos de mani
bus inimicorum eor̃. ℣. Qui
regis Tu Gl'ia Tu. ℟. Au
di domine hymnum ⁊ orõnez
quam ſuus tuus orat corã te
hodie vt sint oculi tui apti et
aures tue intente Sup̃ domũ
istam die ac nocte. ℣. Respi
ce domine de sanctuario tuo.
⁊ de excelso celor̃ habitaculo
Super. ℟. Peccaui sup̃ nũe
rum arene maris ⁊ multiplica
ta sunt peccata mea ⁊ nõ sum
dignus videre altitudinem ce
li p̃ multitudine iniquitatis
mee qm̃ irritaui iram tuam.
Et malum coram te feci. ℣.
Qm̃ iniquitatem meam ego
cognosco ⁊ peccatum meũ cõ
tra me est semper tibi soli pec
caui Et malum. ℟. Factum
est dum tolleret dominus he
lyam per turbinem in celum:
helizeus clamabat dicẽs Pa
ter mi pater mi currus israel ⁊
auriga eius. ℣. Eleuauitq̃
pallium Helye quod cecide
rat ei p̃cussitq̃ aquas ⁊ dixit.

Pater Gloria Pater. ℟. Re
cordare dñe testamenti tui: ⁊
dic angelo percutienti: cesset
iam manus tua. Et non de/
soletur terra ⁊ ne pdas omnē
animā viuaz. ℣. Quiescet do
mine ira tua a populo ⁊ a ciui
tate sancta tua Et non. ℟.
Preparate corda vestra dño:
⁊ fuite illi soli. Et liberabit
vos de manibus inimicorum
vestrorū. ℣. Auferte deos alie
nos de medio vestri Et. ℟:
Planxit autē dauid planctu
magno super saul ⁊ ionathan
filium eius et dixit Quō ceci
derunt fortes in bello ⁊ interi
erūt arma bellica. ℣. Mōtes
gelboe nec ros nec pluuia ve/
niat sup vos. Quomō. Glia.
Quō. Lcōes de ꝓmo li. regū.

HAbit vir vnus de rama/
thaym sophim de mon
te ephraim ⁊ nomen eius Hel
chana Filiꝰ Roboam filij be
liu filij thau filij suph eufrate
us. Et habuit duas vxores
nomen vni Anna ⁊ nomen se/
cunde Fenenna. Fuerūtq; fe/
nenne filij: anne aūt non erant
liberi. Et ascendebat vir ille
de ciuitate sua statutis dieb⁹
vt adoraret et sacrificaret do/
mino exercituū in sylo. Erāt
aūt hi duo filij heli ofni ⁊ phi/
nees sacerdotes domini. Ve/
nit ergo dies ⁊ imolauit hel/
chana. deditq; fenenne vxori
sue ⁊ cunctis filijs eius ⁊ filia
bus ptes. Anne aūt dedit p/
tem vnā tristis qz annā dilige
bat. dñs aūt concluserat vul/
uā eius. Affligebat quoq; ēā
emula eius ⁊ vehementer an/
gebat intantum vt exprobra/
ret q̄ dominꝰ concluſisset vul
uam eius. Sicq; faciebat per
singulos annos cum redeūte
tempe ascenderent ad templū
dñi. et sic prouocabat eā. Por
ro illa flebat et non capiebat
cibum. Dixit ergo ei Helcha
na vir suus Anna cur fles: et
quare non comedis: ⁊ quam/
obrem affligitur cor tuū. Nū/
quid non ego tibi melior sum
q̄ decem filij. Surrexit autez
Anna postq̄ comederat ⁊ bi
berat in sylo. Et heli sacerdo
te sedente super sellam añ po/
stes domus dñi cum esset an/
na amaro aīo orauit ad do/
minū flens largiter ⁊ votū vo
uit dicens. Dñe exercituum si
respiciens videris afflictionez
famule tue ⁊ recordatus mei
fueris nec oblitus ancille tue
dederisq; fue tue serum virile
dabo eum domino oīb⁹ die
bus vite eius ⁊ nouacula non
ascēdet super caput eius. Fa/
ctum est cum illa multiplica/
ret preces coram domino: ve
heli obſuaret os eius. Por/
ro anna loquebatur in corde
suo tantumq; labia eius mo/

uebantur ⁊ vox penitus non
audiebatur. Estimauit ḡ eaz
hely temulentam. dixitq̄ ei.
Usq̄quo ebria eris. Digere
paulisper vinum quo mades.
Respondens anna Nequaq̄
inquit domine mi. Nam mu
lier infelix nimis ego suz vinū
qz ⁊ omne quod inebriare po
test non bibi: sed effudi aniaz
meā in conspectu domini. Ne
reputes ancillam tuam quasi
vnam de filiabus belial: qr
ex multitudine doloris et me
roris mei locuta sum vsq̄ in p̄
sens. Tūc heli ait ei. Vade ī
pace: ⁊ deus israel det tibi pe
titionem tuam quam rogasti
eum. At illa dixit. Vtinā in
ueniat ancilla tua gratiam in
oculis tuis et abijt mulier in
viam suam ⁊ comedit: Vul
tusq̄ illius non sunt amplius
in diuersa mutati. Et surrexe
runt mane et adorauerūt co
ram domino: reuersiq̄ sunt et
venerūt in domum suā rama
tha. Cognouit aūt Helcha
na annam vxorem suā. Et re
cordatus ē ei⁹ dn̄s Et factus
est post circulū dierū. cōcepit
anna et peperit filium. voca
uitq̄ nomen ei⁹ samuel eo q̄
a domīo postulasset eū. Ascē
dit aūt vir ei⁹ helchana ⁊ om
nis domus eius vt īmolaret
dn̄o hostiā solēnē ⁊ votū suuz
⁊ anna nō ascendit. Dixit em̄
viro suo Non vadā donec ab
lactetur infans ⁊ ducam eum
vt appareat ante conspectum
dn̄i ⁊ maneat ibi iugiter. Et
ait ei Helchana vir suus Fac
quod bonū tibi videtur ⁊ ma
ne donec ablactes eum: p̄cor
qz vt impleat domin⁹ ꝟbum
suum. Mansit ergo mulier et
lactauit filium suū donec a
moueret euz a lacte. Et addu
xit eum secum postq̄ ablacta
uerat in vitulis trib⁹ ⁊ tribus
modijs farine ⁊ anphora vini
⁊ adduxit eum ad domū dn̄i
in sylo. Puer autē erat adhuc
infantulus. Et immolauerūt
vitulum ⁊ obtulerunt pueruz
hely. Et ait anna: Obsecro
mi domine viuit anīa tua do
mine. ego sum illa mulier que
steti coram te hic orās domi
nū pro puero isto. orauī ⁊ de
dit mihi dn̄s petitōnem meā
quā postulaui eū. Idcirco et
ego comodaui eū dn̄o cūctis
dieb⁹ q̄b⁹ fuerit accōmodatus
domino. Et adorauerunt ibi
dominū. Et orauit anna ⁊ a
it. Exultauit cor meum ī do
mino et exaltatum est cor me
um in deo meo. Dilatatuz est
os meum super inimicos me
os quia letata sum ī salutari
suo. Et abijt Helchana in ra
matha domum suam. Puer
autem erat minister in cōspe
ctu domini ante faciem hely

sacerdotis. Porro filij hely
filij belial nescientes dominū
nec̄ officium sacerdotum ad
populuz: sed quicunc̄ immo
lasset victimam veniebat pu/
er sacerdotis duz coquerētur
carnes z habebat fuscinulam
tridentem in manu sua: z mit
tebat eā in lebetē vel in calda
riam aut in ollam siue in ca/
cabuz. Et om̄e quod leuabat
fuscinula tollebat sacerdos si
bi. Sic faciebant vniuerso is/
raeli venientium in sylo Eti/
am antec̄ adolerent adipem
veniebat puer sacerdotis z di
cebat immolāti Da mihi car
nem vt coquam sacerdoti Nō
eni accipiam a te carnez coctā
sed crudam. Dicebatc̄ illi i/
molans Incendatur primuz
iurta morem hodie adeps et
tolle tibi quantumcunc̄ desi
derat anima tua. Qui respon
dens ait nequac̄. Nunc eniz
dabis alioquin tollā vi. Erat
ergo peccatum puerorū gran/
de nimis coram domio: quia
detrahebant homines sacrifi
cio domini. Samuel aūt mi/
nistrabat ante faciez domini
puer accinctus ephot lineo. et
tunicam paruam faciebat ei
mater sua quam afferebat sta
tutis diebz ascendens cū viro
suo vt immolaret hostiam so/
lēnem et votum suum. Et bñ
dixit hely helchane et vxori ei
dixitc̄z ei Reddat tibi dom̄
nus semen de muliere hac pro
feno z qō comodasti domio:
Et abierunt in locum suum.
Visitauit ergo dominus an/
nam et cōcepit et pepert tres
filios et duas filias z magni
ficatus est puer samuel apud
dominuz. Heli aūt erat senex
valde z audiuit om̄ia que fa/
ciebant filij sui vniuerso israe/
li z quomodo dormiebant cū
mulieribus que obſuabāt ad
ostium tabernacli et dixit eis
Quare facitz res huiuscemōi
quas ego audio res pessimas
ab om̄i popło. nolite filij mei.
Non em̄ est bona fama quaz
ego audio vt transgredi facia
tis populum dñi. Si peccaue
rit vir in virum placari ei pōt
deus. si autē in domino pecca
uerit vir quis orabit pro eo: z
non audierunt vocem patris
sui qz voluit dominus occide
re eos. Puer autē samuel pro/
ficiebat atc̄ crescebat z pla/
cebat tam deo c̄ hominibus.
Venit ergo vir dei ad hely z
ait ad euz. Hec dicit dom̄
Nunquid non apte reuelatus
sum domui patris tui cū esset
in egypto ī domo pharaonis.
Et elegi euz ex om̄ibus tribu
bus israel mihi in sacerdotez
vt ascenderet ad altare meum
z adoleret mihi incensuz z por
taret ephot coram me: z dedi

domui patris tui om̄ia de sa-
crificijs filiorum israel Qua-
re calce abiecistis victimā me
am ⁊ munera mea que precepi
vt offerentur in templo ⁊ ma-
gis honorasti filios tuos q̄ꝫ
me vt comederetis primitias
om̄is sacrificij isrl̄ populi mei.
Propterea ait dominus deus
israel: Loquens locutus sum
vt domus tua et domus pa-
tris tui ministraret in conspe-
ctu meo vsq̄ꝫ in sempiternum
Nunc aūt dicit domin⁹ Ab-
sit hoc a me sed quicunq̄ꝫ ho
norificauerit me glorificabo
eum. Qui aūt contemnūt me
erunt ignobiles. Ecce dies ve
niunt et prescidam brachium
tuum et brachium dom⁹ pa-
tris tui vt non sit senex in do-
mo tua ⁊ videbis emulum tu
um in templo in vniuers̄ pro-
speris israel ⁊ non erit senex in
domo tua omnib⁹ dieb⁹. Ve-
rumtamen non auferam peni
tus virum ex te ab altari meo
sed vt deficiant oculi tui ⁊ ta-
bescat anīa tua ⁊ ꝑs magna
domus tue morietur cum ad
virilem etatem venerit. Hoc
autem erit tibi signum q̄d vē-
turum est duob⁹ filijs tuis of
ni et Finees. In die vno mori
entur ambo. Et suscitabo mi
hi sacerdotem fidelem q̄ iux-
ta cor meum ⁊ animā meā fa
ciet ⁊ edificabo ei domū fide
lem: et ambulabit coram chri
sto meo cunctis dieb⁹. Futu-
rum est aūt vt quicūq̄ꝫ remā-
serit in domo tua veniet vt ore
tur ꝓ eo' et offerat nummum
argenteum ⁊ tortaꝫ panis di
catq̄ꝫ dimitte me obsecro ad
vnam partem sacerdotalez vt
comedam buccellam panis:

De secundo libro Regum.

Factum est autez postq̄ꝫ
mortu⁹ est Saul vt da-
uid reuerteretur a cede ama-
lech ⁊ maneret ī Sycelech du
os dies. In die autē tertio ap
paruit homo veniens de ca-
stris saul veste concissa ⁊ pul-
uere conspersus caput. Et vt
venit ad dauid cecidit sup̄ fa
ciem suam ⁊ adorauit. Dixit
q̄ꝫ ad eum dauid: Unde ve-
nis Qui ait ad eum. De ca-
stris israel fugi. Et dixit ad
eum dauid. Quid est verbuꝫ
quod factum est Indica mi-
hi. Qui ait. Fugit populus
ex p̄lio ⁊ multi corruētes e po
pulo mortui sunt sed et saul ⁊
ionathas filius eius interie-
runt. Dixitq̄ꝫ dauid ad ado-
lescentem qui nunciabat ei.
Unde scis q̄r mortuus est sa-
ul et ionathas filius ei⁹. Ait
adolescens qui nunciabat ei.
Casu veni in montem gelboe
⁊ saul incumbebat super ha-
stam suam: porro currus ⁊ eq̄
tes appinquabāt ei ⁊ ꝯuersus

post tergum suum. videnſqꝫ
me vocauit. Cui cum respon
diſſẽ aſſum dixit mihi. Quiſ
nam es tu Et aio ad eum A-
malechites ego sũ Et locutus
est mihi. Sta sup me ⁊ inter-
fice me qm̃ tenent me angu-
stie ⁊ adhuc tota aĩa mea ĩ me
est. Stansqꝫ super eum ceci-
di illum. Sciebam em̃ ꝙ vi-
uere non poterat post ruinam
Et tuli dyadema quod erat
in capite eius ⁊ armillam de
brachio illi⁹ ⁊ attuli ad te do
minum meũ huc. Apprehen-
dens autẽ dauid vestimenta
sua scidit om̃esqꝫ viri q̃ erant
cũ eo ⁊ planxerũt ⁊ fleuerunt
⁊ ieiunauerũt vsqꝫ ad vesp̃am
super saul ⁊ sup ionathan fili
um eius et sup populũ domi-
ni et sup domũ israel eo ꝙ cor
ruisset gladio. dixitqꝫ dauid
ad iuuenem qui nunciauerat
ei Unde es tu Qui respõdit
Fili⁹ hominis aduene ama-
lechite ego sum. Et ait ad eũ
dauid Quare nõ timuisti mit
tere manum tuam vt occide-
res christum domini. Vocãs
qꝫ dauid vnum de pueris su-
is ait Accedens irrue in eum
Qui pcussit illum ⁊ mortuus
est. Et ait ad eum dauid Sã
guis tuus sup caput tuũ. Os
em̃ tuũ locutum ẽ aduersũ te
dicens. Ego interfeci christũ
domini. Planxit autẽ dauid
planctum huiuscemodi super
saul et super ionathan filium
eius ⁊ precepit vt docerent fi-
lios Juda planctuꝫ sicut scp̃
tum est in libro iustoruꝫ ⁊ ait
Considera israel pro his qui
mortui sũt sup excelsa tua vul
nerati. Inclyti israel sup mon
tes tuos interfecti sunt Qũo
ceciderunt fortes. Nolite an-
nunciare in geth neqꝫ annũ-
cietis in compitis ascalonis:
neqꝫ forte letẽt̃ filij philistijm
ne exultent filij incircumciso⁊
Montes gelboe nec ros nec
pluuia veniat sup vos. Neqꝫ
sint agri primitiarum. qꝛ ibi
abiectus est clypeus fortiũ cli
peus saul q̃si non esset vnctus
oleo a sanguine interfectorum
ab adipe fortiũ Sagitta Jo
nathe nunq̃ꝫ abijt retrorsum:
⁊ gladius saul nõ est reuersus
ĩanis. Saul et ionathas ama
biles ⁊ decori valde ĩ vita sua
in morte q̃ꝫ nõ sũt diuisi. Aq̃
lis velociores leonib⁹ fortio-
res Filij israel sup saul flete q̃
vestiebat vos coccino ĩ deli-
tijs qui p̃bebat ornamẽta au
rea cultui vestro. Qũo cecide
rũt fortes ĩ p̃lio Jonathas in
excelsis tuis occisus est. Do-
leo sup te frater mi Jonatha
decore nimis ⁊ amabilis sup
amorem mulierum. Sic̃ ma-
ter vnicum amat filiũ suũ ita
⁊ ego te diligebã. Qũo cecide

tūt robusti ⁊ pierūt arma bel/
lica. Igitur post hec cōsuluit
dauid dñm dicens. Num a/
scendam in vnā de ciuitatib⁹
iuda. Et ait dñs ad eū Ascē/
de. Dixitq; dauid Quo ascē
dā. Et respōdit ei In hebrō
Ascēdit ergo dauid ⁊ due vx
ores eius Achinoen israelites
⁊ abigail vxor nabal carmeli
sed et viros qui erāt cū eo du/
xit dauid singulos cuz domo
sua ⁊ manserūt in oppidis he/
bron. Veneruntq; viri iuda
⁊ vnxerūt ibi dauid vt regna/
ret sup domū iuda. Et nunci
atum est dauid q viri Jabes
galaad sepelissent saul. Mi/
sit ergo dauid nūcios ad viros
iabes galaad dixitq; ad eos
bñdicti vos a dño qui fecistis
misericordiam hāc cuz dño vestro
saul et sepelistis eū. Et nūc re
tribuet vob⁹ quidē dñs miam
⁊ veritatē ⁊ ego reddā gratiaz
eo q fecistis verbū istud. Cō
fortent manus vre ⁊ estote fi
lij fortitudinis. Licet em mor
tuus sit dñs vr Saul tñ me
vnxit dom⁹ Juda i regez sibi
Abner aūt filius ner principis
exercitus saul tulit hisboseth
filiū saul ⁊ circūduxit eū p ca/
stra: regemq; cōstituit sup ga
laad ⁊ sup iesuri ⁊ sup israel ⁊
sup effraim ⁊ sup beniamin ⁊
sup israel vniuersum. Qua/
draginta annoz erat hysbo/
seth filius saul cū regnare ce/
pisset sup israel ⁊ duob⁹ ānis
regnauit. Sola aūt dom⁹ iu/
da sequebatur dauid. Et fuit
numerus dierū qs cōmorat⁹
est dauid imperans in hebrō
sup domū iuda septem anno/
rum et sex mensiū. Egressusq;
est Abner filius Ner ⁊ pueri
hysboseth filij saul de castris
in gabaon. Porro Joab fili/
us saruie ⁊ pueri dauid egres
si sunt ⁊ occurrerunt eis iuxta
piscinā gabaon. Et cū in vnū
cōuenissent e regione sederūt
hi in vna parte piscine ⁊ illi ex
altera Dixitq; abner ad ioab
Surgāt pueri et ludāt coram
nobis. Et respōdit ioab Sur
gant. Surrexerunt ergo ⁊ trā
sierunt numero duodecim de
beniamin ex parte hysboseth
filij saul ⁊ duodecim de pueriz
dauid. Apprehensoq; vnusq;
q; capite comparz sui defixit
gladiū in latus contrarij ⁊ ce
ciderūt sil. Vocatūq; ē nomē
illius loci ager robustoz i ga
baon Et ortuz est bellum du/
rum satis i illa die. Fuga tus/
q; est abner ⁊ viri israel a pue
ris dauid. erāt aūt ibi tres fi/
lij saruie ioab ⁊ abisai ⁊ asahel
porro asahel cursor velocissim⁹
fuit q̄si vn⁹ de capreis q̄ mo/
rant in siluis. Persequebat au/
tem asahel abner ⁊ non decli/
nauit ad dexteram: siue ad

sinistram omittens persequi
abner. Respexit itaqz abner
post tergum suum et ait. Tu
ne es asahel q̄ respōdit. Ego
sum Dixit ei abner Vade ad
dexteram siue ad sinistram et
apprehende vnuz de adolescē-
tib⁹ ⁊ tolle tibi spolia ei⁹. No
luit aūt asahel omittere quin
vrgeret eum. Rursumqz locu
tus est abner ad asahel. Rece
de ⁊ noli me sequi ne forte cō-
pellar confodere te in terram
⁊ leuare non potero faciem me
am ad ioab fratrem tuū q̄ au
dire contempsit ⁊ noluit de-
clinare. percussit ergo eum ab
ner auersa hasta in inguine et
transfodit ⁊ mortuus est ī eo-
dem loco. Omnesqz qui tran
sibant per locum in quo ceci-
derat asahel ⁊ mortu⁹ erat sub
sistebant ꝑsequentibus autez
Joab ⁊ abisai fugientem ab
ner sol occubuit. Et venerunt
vsqz ad collem aqueductus:
qui est ex aduerso vallis ⁊ iti-
neris deserti in gabaon. Cō-
gregatiqz sunt filij beniamin
ad abner ⁊ globati in vnū cu
neum steterunt in summitate
tumuli vnius Et exclamauit
abner ad Joab ⁊ ait: Num
vsqz ad internitionem tu⁹ mu
cro deseuiet. An ignoras q̄ pe
riculosa sit desperatio. Vsqz
quo nō dicis populo vt omit
tat persequi fratres suos ⁊ ait
ioab Viuit domin⁹ si locut⁹
fuisses mane recessisset ꝓplus
persequens fratrem suum. In
sonuit ergo ioab buccina ⁊ ste
tit omnis exercitus nec ꝑsecu
ti sunt vltra israel: neqz iniere
certamen: abner autem ⁊ viri
eius abierunt per campestria
moab tota nocte illa ⁊ transie
runt iordanem ⁊ lustrata om
ni bethorō venerūt ad castra
Porro ioab reuersus omisso
abner congregauit omnem po
pulū et defuerūt de puer⁹ da-
uid decē ⁊ nouē viri excepto a
saheli. ꝑui aūt dauid ꝑcusserūt
de beniamin ⁊ de viris q̄ erāt
cum abner trecentos sexagin-
ta qui ⁊ mortui sunt. Tulerūt
qz asahel ⁊ sepelierunt eum in
sepulcro patris sui in bethleez
Et ambulauerunt tota nocte
Joab ⁊ viri qui erant cum eo
⁊ in ip̄o crepusculo peruenerūt
in hebron. De tertio li. Re.

A Trex dauid senuerat:
habebatqz etatis pluri
mos dies. Cunqz operiretur
vestibus non calefiebat. Di-
xerunt ergo ei ꝑui sui Quera-
mus domino nostro regi ado
lescentulam virginez ⁊ stet co
ram rege et foueat eum: dor-
miatqz in sinu suo ⁊ calefaci-
at dn̄m nostrum regem. Que
sierūt igitur adolescentulam
speciosam in om̄ibus finibus
israel ⁊ inuenerunt abisac su-

namiten et adduxerunt eã ad regem. erat aũt puella pulcra nimis: dormiebatq; cum rege z ministrabat ei. rex vero ñ cognouit eam. Adonias aũt filius agith eleuabatur dicens Ego regnabo Fecitq; sibi curus et equites et quinquaginta viros qui currerent añ eum. Nec corripuit eũ pater suꝰ aliquando dicens. Quare hoc feciſti. Erat aũt et ipe pulcer valde secũdus natu post Absolon. Et sermo eius cum Joab filio saruie z cum abiathar sacerdote qui adiuuabant partes adonie. Sadoch vero sacerdos et banaias filius ioade z nathan prophete et Semei z Cerethi z Felethi. z omne robur exercitus dauid non erat cum adonia. Immolatq; ergo Adonias arietibus z vitulis et vniuersis pinguibus iuxta lapidem zoeleth q̃ erat vicinus fonti Rogel: vocauit vniuersos fratres suos filios regis et oẽs viros iuda seruos regis nathan aũt ꝓphetã z Banaiã z robustos quosq; z salomonem frẽm suum non vocauit. Dixit itaq; nathan ad bersabee matrem Salomonis. Num audisti q̃ regnauerit adonias filius agith z dñs noster dauid hoc ignorat. Nũc ergo veni accipe consilium a me et salua animã tuam filiiq; tui Salomonis: vade z ingredere ad regẽ dauid: z dic Nonne tu domine mi rex iurasti mihi ancille tue dicẽs: q̃ Salomon filius tuus regnabit post me: z ipe sedebit ī solio meo. Quare ergo regnat adonias Et adhuc ibi te loquente cum rege ego veniã pte: z complebo sermones tuos Ingressa est itaq; bersabee ad regem in cubiculo. Rex autẽ senuerat nimis z abisac sunamitis ministrabat ei. Inclinauit se bersabee z adorauit regem. Ad quam rex. Quid tibi inquit vis. Que respõdẽs ait. Dñe mi tu iurasti per dominum deum tuum ãcille tue salomon filius tuus regnabit post me et sedebit ī solio meo. z ecce nunc adonias regnat te domine mi rex ignorãte. Occauit boues z pinguia quecq; z arietes plurimos: et vocauit oẽs filios regis. Abiathar quoq; sacerdotez et Joab pncipem militie salomonem autem seruum tuum non vocauit. Verumtamen dñe mi rex in te oculi respiciunt toti⁹ isr̃l vt indices eis quis sedere debeat ī solio tuo dñe mi rex pte. Eritq; cum dormierit dñs meus rex cum patribus suis: erimus ego z filius meus peccatores. Adhuc illa loquente cum rege nathan ꝓpheta venit

Et nunciauerūt regi dicentes
Adest nathan propheta. Cū
q̄ introisset in conspectu regis
et adorasset eum pronus ī ter
ram dixit nathan. Domīe mi
rex tu dixisti Adonias regnet
post me et ip̄e sedeat sup̄ thro
num meū. Quia descēdit ho-
die et immolauit boues ⁊ pin
guia et arietes plr̄imos: ⁊ vo-
cauit vniuersos filios regis ⁊
principes. abiathar quoq̄ sa-
cerdotem illisq̄ vescētib⁹ ⁊ bi
bētib⁹ corā eo et dicētib⁹: vi-
uat rex adonias me seruū tuū
⁊ Sadoch sacerdotem ⁊ Ba
naiā filiū ioiade ⁊ famulū tu
um salomonē ñ vocauit. Nū-
quid a dño meo rege exiuit h̄
ꝟbū ⁊ mihi nō indicasti seruo
tuo quis sessur⁹ esset sup̄ thro
nū dñi mei regis post euz. Et
respōdit rex dauid dicēs. Vo
cate ad me bersabee. Que cū
fuisset ingressa corā rege ⁊ ste-
tisset añ eum iurauit rex ⁊ ait.
Viuit dñs qui eripuit aīam
meam de om̄i angustia q̄r sic
iuraui tibi p̄ dñm deū tuū isrl̄
dicens Salomō fili⁹ tu⁹ reg-
nabit post me. et ip̄e sedebit
super soliuz meū pro me. sic fa
ciam hodie. summissoq̄ bersa
bee in terram vultu adorauit
regem dicēs. Viuat domin⁹
me⁹ rex dauid ī eternū. Dixit
q̄ rex dauid. Vocate mihi sa
doch sacerdotem ⁊ nathā pro
phetam ⁊ banaiā filiū ioiade
Qui cum ingressi fuissent co-
rā rege dixit ad eos. Tollite
vobiscū seruos dñi vestri ⁊ im
ponite salomonem filiū meum
sup̄ mulā meā ⁊ ducite eum ī
gyon ⁊ vngat eum ibi sadoch
sacerdos et nathan ꝓpheta in
regem super israel. Et canetis
buccina atq̄ dicetis viuat rex
salomō. Et ascēdetis post euz
⁊ venietis in hierl̄m ⁊ sedebit
sup̄ soliū meū ⁊ ip̄e regnabit p̄
me. illiq̄ p̄cipiā vt sit dux sup̄
israel et sup̄ iudā. Et respōdit
banaias filius ioiade regi di-
cens Amen. Sic loquitur do
minus deus domini mei re-
gis. Quomodo fuit domin⁹
cum domino meo rege sic sit
cū salomone ⁊ sublimius faci
at soliū eius a solio dñi mei re
gis dauid. Descendit ergo sa
doch sacerdos ⁊ nathan ꝓphe
ta et banaias filius ioiade et
cerethi et felethi. ⁊ imposuerūt
salomonē sup̄ mulā regis da-
uid ⁊ adduxerūt eū in gyon.
sumpsitq̄ Sadoch sacerdos
cornu olei de tabernacl̄o ⁊ vn-
xit salomonē ⁊ cecinerūt bucci
na ⁊ dixit om̄is ꝓpl̄s: Viuat
rex salomō. Et ascēdit vniuer
sa multitudo post eum. ⁊ po-
pulus canentium tibijs ⁊ le-
tantium gaudio magno ⁊ in-
sonuit terra a clamore eorum.
Audiuit autem Adonias et

omnes qui inuitati fuerãt ab eo. Jamqz conuiuium finituz erat. Sed et Joab audita voce tube ait. Quid sibi vult clamor ciuitatis tumultuantis. Adhuc illo loquẽte Jonathã filius abiathar sacerdotis venit. Cui dixit Adonias. Ingredere quia vir fortis es z bona nuncians. Respondítqz Jonathan adonie Nequaqz. dominus eñ noster rex dauid regem constituit salomonẽ. misitqz cũ eo sadoch sacerdotem z nathã ꝓphetã z banaiaz filium ioiade z cerethi et felethi z imposuerũt eũ sup mulã regis Unxeruntqz eum sadoch sacerdos et nathan propheta regem in gyon. z ascenderũt inde letãtes z insonuit ciuitas'. Hec est vox quã audistis. Sz et salomõ sedet sup solliũ regni. z ingressi serui regis benedixerunt domino nostro regi dauid dicẽtes. Amplificet deus nomẽ Salomonis sup nomẽ tuũ. magnificet thronũ ei9 sup thronũ tuũ. Et adorauit rex in lectulo suo. insup z hec locutus ẽ. Bñdictus dñs ds israel qui dedit hodie sedẽtez in solio meo videntib oculis meis. Terrti sunt ergo z surrexerunt oñes qui inuitati fuerant ab adonia. z uit vnusquisqz in viam suam. Adonias autem timens salomonez surrexit et abijt in tabernaculuz domini. tenuitqz cornu altaris. Et nunciauerũt salomoni dicentes. Ecce Adonias timens regem Salomonem tenet cornu altaris dicens Juret mihi rex Salomon hodie q̃ non interficiat seruum suũ gladio. Dixitqz Salomon. Si fuerit vir bonus non cadet nec vnus quidez capillus eius in terram. sinautem malum inuentum fuerit ĩ eo morietur. Misit ergo Salomon et eduxit eum ab altari. et ingressus adorauit regem Salomonem. Dixitqz ei Salomon. Vade in domum tuam Appropinquauerunt autem dies dauid vt moreretur. precepitqz Salomõi filio suo dicens. Ecce ego ingredior viaz vniuerse terre. Confortare et esto vir fortis et obserua vt custodias mandata domini dei tui vt ambules in vijs eius vt costodias cerimonias eius et precepta eius et iudicia z testimonia sicut scriptum est in lege moysi vt itelligas vniuersa que facis z quocũqz te verteris. vt confirmet dominus sermones suos quos locutus est dominus de me dicens: Si custodierint filij tui vias meas z ambulauerint coram me in veritate ĩ oñi corde suo z ĩ oñi anima sua nõ auferet

tibi vir de solio israel. Tu q̃q̃
nosti que fecerit mihi moab fi
lius saruie que fecerit duob
principibus exercitus isrl: ab
ner filio suo ner ⁊ amasa filio
iether quos occidit et effudit
sanguinem belli in pace: ⁊ po
suit cruorem prelij in baltheo
suo qui erat circa lumbos ei⁹:
⁊ in calciamento suo qd̃ erat
in pedibus eius. Facies ergo
iuxta sapiam tuam et non de
duces caniciem eius pacifice
ad inferos. Sed et filijs ber
zellai galaaditis reddes gra
tiam: eruntq̃ comedentes in
mensa tua. Occurrerunt eniz
mihi quando fugiebam a fa
cie absolon fratris tui. Habes
quoq̃ apud te Semei filium
gera filij gemini ⁊ Bauri qui
maledixit mihi maledictione
pessima quando ibam ad ca
stra. Sed quia descendit mi
hi in occursum cum transirez
iordanem ⁊ iuraui ei ꝑ domi
num dicens non te interficiaz
gladio: tu noli pati eum eẽ in
noxium. Vir autem sapiẽs es
vt scias que facies ei deducas
q̃ canos eius cũ sanguine ad
inferos. Dormiuit igitur da
uid cuz patribus suis ⁊ sepul
tus est in ciuitate Dauid. Di
es autẽ quib⁹ regnauit dauid
sup israel quadraginta anni
sunt. In hebron regnauit sep
tem annis in hierusalem trigi
ta tribus. Salomõ aũt sedit
super thronum dauid patris
sui ⁊ firmatum est regnũ eius
nimis. De quarto li. Regum

P Reuaricatus est autem
moab in isrl' postq̃ mor
tuus est achab. Ceciditq̃ o
chozias ꝑ cancellos cenaculi
sui quod habebat in samaria
⁊ egrotauit: misitq̃ nuncios
dicens ad eos. Ite consulite
beelzebub deum Accharon.
vtrum viuere queam de infir
mitate mea hac. Angelus au
tem domini locutus ẽ ad he
lyam thesbyten dicens: surge
⁊ descende in occursum nunci
oruz regis samarie ⁊ dices ad
eos. Nunquid non est d̃s i is
rael vt eatis ad consulenduz
beelzebub deũ accharõ Quã
obrem hec dicit domin⁹: De
lectulo sup quem ascendisti ñ
descendens sed morte morie
ris. Et abijt helyas reuersiq̃
sunt nuncij ad ochoziã. Qui
dixit eis. Quare reuersi estis
At illi responderunt ei: Vir
occurrit nobis et dixit ad nos
Ite reuertimini ad regem q̃
misit vos et dicetis ei. Hec di
cit dominus Nunquid qr nõ
erat deus ĩ israel mittis vt cõ
sulatur beelzebub deus accha
ron. Idcirco de lectulo super
quem ascendisti non descen
des sed morte morieris. Qui
dixit eis. Cuius figure ⁊ ha

bitus est vir ille qui occurrit vobis ⁊ locutus est verba hec Ad illi dixerunt. Vir pilosus ⁊ zona pellicea accinctus renibus. Qui ait helyas thesbytes est. Misitq; ad eum qui quagenarium principem ⁊ qn quaginta qui erat sub eo. qui ascendit ad eum: sedentiq; in vertice montis ait. Homo dei rex precepit vt descēdas. Respondensq; Helyas dixit qn quagenario Si homo dei sum descendat ignis de celo ⁊ deuoret te ⁊ quinquaginta tuos Descendit ergo ignis de celo ⁊ deuorauit eum ⁊ quinquagita qui cum eo erant. Rursusq; misit ad eum principem quinquagenarium alterum ⁊ quinquaginta eum eo. Qui locutus est illi. Homo dei hec dicit rex. Festina descende. Respondens helyas ait. Si homo dei ego sum descendat ignis de celo ⁊ deuoret te et quinquaginta tuos. Descēdit ergo ignis de celo et deuorauit illum et quinquaginta eius. Iterq; misit principem quinquagenarium tertium ⁊ quinquaginta qui erant cum eo. Qui cū venisset curuauit genua contra helyam ⁊ precatus est eum ⁊ ait Homo dei noli despicere animam meam ⁊ animas seruorum tuorum qui mecū sunt Ecce descendit ignis de celo ⁊ deuorauit duos principes quinquagenarios primos et quinquagenos qui cū eis erāt. Sed nunc obsecro vt misereaꝛis anime mee. Locutus ē autem angelus domini ad helyam dicens Descende cum eo Ne timeas. Surrexit igitur et descendit cum eo ad regem ⁊ locutus est ei Hec dicit dominus Quia misisti nuncios ad consulendum beelzebub deum accharon quasi non eēt deus in israel a quo posses inrogare sermonem: ideo de lectulo super quem ascendisti nō descendes sed morte morieꝛ. Mortuus est autez iuxta sermonem domini quem locut⁹ est helyas ⁊ regnauit ioram frater eius pro eo. anno secundo Joram filij iosaphat regis iude. Non enī habebat filium. Reliqua autem verborum ochozie que operatus est: nonne hec scripta sunt in libro sermonum dierum regum israel. Factum est aūt cū leuare vellet dñs helyam p turbinem celum ibant Helyas ⁊ Heliseus de galgalis. Dixitq; helyas ad heliseum: Sede hic: qz dñs misit me vsq; in bethel Cui ait heliseus. Viuit dñs ⁊ viuit anima tua quia nō derelinquam te. Tūcq; descēdissent bethel egressi sunt filij prophetarum qui erant in bethel

ad heliseum et dixerunt ei: nū quid nosti quia hodie dominus tollet dominum tuum a te Qui respondit Et ego noui. Silete. Dixit autē Helias ad heliseum Sede hic quia dñs misit me ān iericho. Et ille ait Viuit dominꝰ et viuit anima tua qꝛ non derelinquaꝫ te. Cūqꝫ venissent iericho accesserūt filij prophetaruꝫ qui erant in iericho ad heliseuꝫ et dixerunt ei Nunquid nosti qꝛ dominꝰ hodie tollet dñm tuum a te et ait. Et ego noui. Silete. Dixit autē ei helyas. Sede hic qꝛ dñs misit me vsqꝫ ad iordanem. Qui ait Viuit dñs et viuit anīa tua quia nō dereliquā te. Jerūt igitur ambo pariter et quinquagīta viri de filijs prophetarum secuti sunt eos. Qui steterunt econtra longe. Illi aūt ambo stabant sup iordanē. Tulitqꝫ helias pallīū suū ꝛ inuoluit illud et pcussit aquas que diuise sūt in vtranqꝫ partem ꝛ trāsierūt ambo p siccū. Cūqꝫ trāsissent helyas dixit ad heliseū Postula quid vis vt faciā tibi anteqꝫ tollar a te. Dixitqꝫ heliseus Obsecro vt fiat ī me duplex spūs tuus. Qui respōdit. Rem difficilē postulasti. Attamē si videris me qñ tollar a te erit quod petisti. si aūt nō videris non erit. Cumqꝫ pgerent et incedentes sermocinarentur ecce currus igneꝰ et equi ignei diuiserūt vtrumqꝫ. Et ascendit helyas p turbinē in celū. heliseus aūt videbat ꝛ clamabat Pater mi pater mi currus israel et auriga eius. Et non vidit eum amplius. Apprehenditqꝫ vestimēta sua et scidit illa in duas partes. Et leuauit pallium Helye qđ ceciderat ei. Reuersusqꝫ steterit supra ripam Jordanis ꝛ pallio Helye quod ceciderat ei percussit aquas et non sunt diuise. Et dixit. Vbi est deus helye etiam nūc. ꝛ percussit aquas et diuise sunt huc atqꝫ huc ꝛ transijt heliseus. Videntes autem filij prophetarum qui erant in iericho decontra dixerunt. Requieuit spiritus Helye super Heliseum. Et venientes in occursum eius adorauerunt eum proni in terram Dixeruntqꝫ illi. Ecce cum seruis tuis sunt quinquaginta viri fortes qui possunt ire ꝛ quere dominum tuum ne forte tulerit eum spiritus domini: ꝛ proiecerit eum in vnum mōtium aut in vnaꝫ vallīū. Qui ait Nolite mittere Coegerūtqꝫ eum donec acquiesceret et diceret. Mittite Et miserunt quinquagita viros Qui cum quesissent tribus diebus non inuenerunt. Et reuersi sunt

ad eum. At ille habitabat in iericho et dixit eis. Nunquid non dixi vobis: nolite mittere. Dixerunt quoqz viri ciuitatis ad Heliseum. Ecce habitatio ciuitatis huius optima est sicut tu ipse domine prospicis. sed aque pessime sunt et terra sterilis. At ille ait. Afferte mihi vas nouum: et mittite in illud sal. Quod cū attulissent egressus ad fontem aquarum: misit in illum sal t ait. Hec dicit dominus. Sanaui aquas has t nō erit vltra in eis mors neqz sterilitas. Sanate sunt ergo aque vsqz in diem hanc iuxta verbum Heliseī quod locutus ē Ascendit autem inde Helyseus in Bethel. Cunqz ascenderet per viam pueri parui egressi sunt de ciuitate t illudebant ei dicētes. Ascēde calue. ascende calue. Qui cum respexit vidit eos t maledixit eis in nomine domini. Egressiqz sunt duo vrsi de saltu et lacerauerunt ex eis quadraginta duos pueros. Abiit autem inde in montem carmeli t inde reuersus est in Samariam. Joram vero filius Achab regnauit super israel in Samaria anno decimooctauo iosaphat regis Jude. Regnauitqz duodecim annis et fecit malum coram domino: sed non sicut pater suus t mater. Tulit enim statuas baal quas fecerat pater eius. Verumtamen in peccatis hieroboam filij Nabath qui peccare fecit israel adhesit nec recessit ab eis. Porro mesa rex moab nutriebat pecora multa et soluebat regi israel centū milia agnorum t centum milia arietum cum velleribus suis. Cunqz mortuus fuisset achab preuaricatus est fedus quod habebat cum rege israel. Egressus est igitur rex Joram in die illa de Samaria t recensuit vniuersum israel. misitqz ad Josaphat regem iuda dicens. Rex moab recessit a me veni mecum cōtra eum ad prelium. Qui respondit. Ascendam. Qui meus est tuus est. populus meus populus tuus. equi mei equi tui. Dixitqz. Per quam viam ascendemus. At ille respondit Per desertum ydumee. Perrexerunt igitur rex israel et rex iuda et rex edom. et circuierunt per viam septem dierum nec erat aqua exercitui et iumentis que sequebantur eos. Dixitqz rex israel. Heu heu heu. Congregauitqz nos dominus tres reges vt traderet in manu moab. Et ait Josaphat. Est ne hic prophete domini vt deprecemur dñm per

eum. Et respondit vnus d̄ ser
uis regis israel. Est hic helise
us filius Saphat qui funde
bat aquam super manus he-
lye. Et ait Josaphat. Est apd̄
eum sermo domini. Descēdit
qz ad eum rex israel et Josa-
phat rex iuda ⁊ rex edom. Di
xit autē heliseus ad regem is-
rael Quid mihi ⁊ tibi ē Va
de ad prophetas patris tui ⁊
matris tue. Et ait illi rex isrl̄
Quare congregauit domin⁹
tres reges hos vt traderz eos
in manus moab. Dixitqz ad
eum heliseus. Viuit domin⁹
exercituū in cuius cōpectu sto
q̄ si non vultum iosaphat re-
gis iude erubescerē non atten
dissem quidem te nec respexis
sem. Nūc aūt adducite mihi
psalten. Cunqz caneret psal-
tes facta est super eum man⁹
domini Et ait Hec dicit do-
minus Facite alueum torren
tis hui⁹ fossas et fossas. Hec
enī dicit dominus Non vide-
bitis ventum neqz pluuiam:
⁊ alueus iste replebitur aquis
⁊ bibetis vos ⁊ familie vestre
⁊ iumenta vestra. Parumqz
est hoc in conspectu domini:
insuper tradet etiam moab ī
manus vestras. Et percutietz
omnem ciuitatem munitam ⁊
omnem vrbem electam ⁊ vni-
uersum lignum fructiferū suc-
cidetis. cūctosqz fontes aq̄ruz
obturabitis: ⁊ omnem agrū
egregium operietis lapidib⁹:
Factum est igitur mane quā-
do sacrificium offerri solet: et
ecce aque veniebant ꝑ viam
edom: ⁊ repleta est terra aquis
Vniuersi autē moabite audi
entes q̄ descendissent tres re-
ges vt pugnarent aduers⁹ eos
conuocauerūt om̄es qui acci-
cti erant baltheo desup. ⁊ ste-
terunt in terminis. Primoqz
mane surgentes et orto iā so-
le ex aduerso aquarum vide-
runt moabite econtra aquas
rubras quasi sanguinem. Di
xeruntqz Sanguis gladij est
Pugnauerūt reges contra se.
⁊ cesi sunt mutuo. Nunc ꝑge
ad predam moab. Perrexerūt-
qz in castra israel. Porro con-
surgens israel percussit moab
At illi fugerūt coram eis. Ve
nerunt igitur qui vicerant et
percusserunt moab et ciuita-
tes destruxerunt: ⁊ omnē agrū
optimum mittētes singuli la
pides repleuerunt ⁊ vniuersos
fontes aquarum obturauerūt
⁊ omnia ligna fructifera succi
derunt ita vt muri tantum fi
ctiles remanerent. Et circun
data est ciuitas a fundibula
rijs et magna ex parte ꝑcussa.
Quod cum vidisset rex mo-
ab preualuisse scz hostes tulit
secum septingētos viros edu
centes gladios vt erumperēt

ad regem edom et non potue
runt. Arripiensq; filium suuz
primogenitum qui regnatur⁹
erat pro eo obtulit holocau-
stum super murum: ⁊ facta est
indignatio magna ī isrl'. Sta
timq; recesserūt ab eo ⁊ reuer
si sunt in terram suā. Tu aūt.
Dñica proxima sequens vl' p̄
cedens kaleñ. augusti. In pri
mis vesperis imponitur histo
ria In principio vt infra. ⁊ le
guntur libri sapientie vsq; ad
kalendas septembris. Unde
si kl'. cadunt in dñicam ibi im
ponitur. si in feriam secūdam
tertiam vel quartam domini
ca precedente fit impositō. Si
in feriam quintā sextā vel sep-
timā dñica sequente. Et sic eti
am intelligatur de sequētibus
historijs. In eadem nocte sup
Mag. vel post primū bñ. añ.
Sapientia clamitat in plate-
is si quis diligit sapientiam
ad me declinet ⁊ eam inueni-
et. dū eā inuenerit beatus ē si
tenuerit eam. Capl'm ⁊ coll'.
de dominica futura. Alijs no
ctib⁹ domicalib⁹ sequētes añe
dicentur sup' mag. vel post p̄-
mum benedi. cum Capl' ⁊ col'
de dñica p̄terita. añ. Sapiē-
tia edificauit sibi domum: ex
cidit columnas septem: sub-
didit sibi gentes superborum
q; et sublimiuz colla propria
virtute calcauit. añ. Ego ī al
tissimis habito ⁊ thron⁹ me⁹
in columna nubis. añ. Om-
nis sapientia a dño deo ē: ⁊ cū
illo fuit semp ⁊ est ante euum
Añ. Sicut malum inter lig-
na siluarum sic dilectus me⁹
inter filias all'a. añ. Prebe fi
li cor tuū mihi oculi tui vide-
ant equitatem vt addat gra-
tia capiti tuo. In matut'. In
uitat'. p̄s. añ. ℣. vt s̄. dñica. ℟
In principio deus anteq̄ ter
raz faceret: priusq̄ abyssos cō
stitueret: p̄usq̄ produceret fō-
tes aquarum anteq̄ montes
collocarentur. Ante om̄es col
les generauit me dominus ℣
Ego in altissimis habito: et
thronus meus in columna nu
bis. Añ oēs. ℟. Emitte dñe
sapiaz de sede magnitudinis
tue vt mecum sit ⁊ mecū labo
ret. Ut sciam quid acceptum
sit coram te omni tp̄e. ℣. Da
mihi domie sedium tuarū as-
sistricem sapientiam Ut. ℟.
Domine pater et de⁹ vite mee
ne derelinquas me in cogita-
tu maligno extollentiam ocu-
lorum meoꝝ ne dederis mihi
⁊ desiderium malignū auerte
a me dñe aufer a me cōcupiscē
tiam. Et animo irreuerenti ⁊
infrunito ne tradas me dñe
℣. Da mihi dñe sedium tua-
rum assistricem sapientiā Et
Gloria Et. ℟. Da mihi do
mine sedium tuaruz assistricē

sapientiaz z noli me reproba/
re a pueris tuis. Quoniaz ser
uus tuus sum ego z filius an/
cille tue. ℣. Domine pater et
deus vite mee ne derelinquas
me in cogitatu maligno Om̃
℟. Girum celi circuiui sola z
i fluctibus maris ambulaui.
in omni gente z in om̃i popło
primatum tenui. Superboꝝ̃
z sublimium corda propa vir
tute calcaui. ℣. Ego in altis/
simis Superborum. ℟. Jni
tium sapiẽtie timor domini.
intellectus bonus om̃ibus fa
ciẽtibus eum laudatio ei/ ma
net In seculum seculi. ℣. Di
sperſit dedit pauperibus iusti
cia eius manet. In. Gloria p.
In. ℟. Verbum iniquum z
dolosum longe fac a me dñe.
diuitias z pauperates ne de/
deris mihi Sz tantum victui
meo tribue necessaria. ℣. Ne
forte satiatus euomam illud
z piurem nomen dei mei. ℟.
Magna em̃ sunt iudicia tua
dñe z inenarrabilia verba tua
Magnificasti populũ tuum
z honorasti. ℣. Deduxisti si/
cut oues populũ tuũ in manu
moysi z aaron. Magnifi. ℟.
Ne derelinquas me domine
pater z dominator vite mee
vt non corruam in conspectu
aduersarioꝝ mecoꝝ Ne gaude
at de me inimicus meus. ℣.
Aprehende arma z scutum z
exurge in adiutoriũ mihi. Ne
Gloria Ne. ℟. Sup salutez
z omnẽ pulchritudinez dilexi
sapientiam z proposui p luce
habere illã. Venerũt mihi om/
nia bona pariter cum illa. ℣.
Dixi sapiẽtie soror mea es et
prudẽtiã vocaui amicã meaz.
Vene. ℟. Que sunt in corꝺ
hominũ oculi tui viderũt dñe
z in libro tuo om̃ia scribẽtur.
Hõ videt in facie deus aũt in
corde. ℣. Imp̃fectũ meũ vi/
derũt oculi tui z in libro tuo
om̃es scribẽtur. Hõ. ℟. Pre
be fili cor tuũ mihi. oculi tui
vias meas custodiãt. Vt ad
dak gratia capiti tuo. ℣. At/
tende fili mi sapiam meam z
ad eloquiũ meũ inclina aurez
tuã Vt Gloria Vt. ℟. Fili
mi noli deficere a disciplia do
mini z ne fatigeris duz ab eo
argueris. Quẽ em̃ diligit do/
minus corripit z quasi pater i
filios cõplacet sibi. ℣. Audi
fili disciplinã patris tui. z ne
dimittas legẽ mr̃is tue. Quẽ
℟. Audi fili mi disciplinam
p̃ris tui z ne dimittas legem
matris tue Vt multiplicen/
tur tibi anni vite tue. ℣. Ho
nora dñm de tua substia z de p
mitijs frugũ tuarũ da paupi/
bus Vt. ℟. Auersio pusillo
interficiet eos z p̃speritas stul
toꝝ perdet illos. Qui aũt me
audierit absq; terrore ꝙscet.

℣. O viri ad vos clamito. ⁊ vox mea ad filios hoīm. Qui Gl'a. Qui De prīo li. sapiētie

PArabole Salomonis filij Dauid regꝫ israel ad sciēdā sapiētiā ⁊ disciplinā ad intelligenda verba prudētie. ⁊ suscipiendam eruditionem doctrine iusticiam ⁊ iudiciuꝫ ⁊ equitatē vt detur ꝑuul' astucia ⁊ adolescēti sciētia ⁊ intellectus. Audiens sapiēs sapiētior erit ⁊ intelligēs gubernacula possidebit. Animaduertit parabolā. ⁊ interpretatōnē verba sapiētū ⁊ enigmata eorum. Timor dñi principiū sapiētie. Sapiētiā atqꝫ doctrinam stulti despiciunt. Audi fili mi disciplinā patris tui ⁊ ne dimittas legeꝫ matris tue vt addatur gratia capiti tuo ⁊ torques collo tuo. Fili mi si te lactauerint pctōres ne acquiescas eis. Si dixerint Ueni nobiscū insidiemur sanguini. abscondamus tēdiculas contra insontē. frustra deglutiamus eum sicut infernus viuētē ⁊ ītegrum quasi descēdētē ī lacū oēm p̄ciosam sub̄am repiem⁹ implebimus domus nostras spolijs sorteꝫ mitte nobiscum marsupiū sit vnum omniū nostrorū fili mi ne ambules cuꝫ eis.. Prohibe pedē tuum a femitis eorum. Pedes enī illorum ad malum currūt ⁊ festinant vt effundant sanguineꝫ Frustra autē iacitur rheteañ. oculos pēnatorum. Ipsi quoqꝫ contra sanguinē, suū insidiantur ⁊ moliūtur fraudes cōtra animas suas. Sic semite om̄is auari animas possidētium rapiunt. Sapiētia foris p̄dicat in plateis dat vocē suam. In capite turbarum clamitat in foribus portarū vrb̄ profert verba sua dicēs Usqꝫ quo ꝑuuli diligitis infantiaꝫ ⁊ stulti ea q̄ sibi sunt noxia cupiēt ⁊ imprudentes odibunt scientiam conuertimī ad correptionē meā. En proferā vobis spm̄ meū ⁊ ostēdā vob̄ verba mea. Quia vocaui ⁊ renuistis. extēdi manū meā ⁊ ñ fuit q̄ aspicerꝫ. Despexisti omne cōsiliū meū ⁊ increpatiōes meas neglexistis. Ego q̄ꝫ in interitu vr̄o ridebo ⁊ subsānabo cū vob̄ id qd̄ timebatꝫ aduenerit. Cū irruerit repētina calamitas ⁊ interit⁹ quasi tēpestas ingruerit qñ venerit sup̄ vos tribulatio ⁊ angustia. Tūc inuocabūt me ⁊ nō exaudiā. mane consurgent ⁊ nō inuenient me eo q̄ exosaꝫ habuerint disciplinam ⁊ timorē dñi non susceperint nec acquieuerint consilio meo ⁊ detraxerīt vniuersi correptioni mee. Comedent ergo fructus vie sue: suisqꝫ consilijs saturabuntur.

Auersio paruulorum interficiet eos ⁊ prosperitas stultorum perdet eos. Qui aũt me audierit absq; terrore requiescet et abundãtia perfruetur timore malo sublato. Fili mi si susceperis ꝓmones meos et mãdata mea absconderis penes te vt audiat sapientiã auris tua inclina cor tuũ ad cognoscendam prudentiam. Si enī sapientiam inuocaueris ⁊ inclinaueris cor tuum prudentie: si quesieris eam quasi pecuniam et sicut thesauros effoderis illam tunc intelliges timorem dñi et scientiam dei inuenies quia dominus dat sapiẽtiam et ex ore eius prudentia et scientia. custodiet rectoꝝ salutem et proteget gradientes simpliciter seruãs semitas iusticie et vias sanctoꝝ custodiens. Tunc intelliges iusticiam ⁊ iudicium et equitatem ⁊ omnem semitam bonam. Si intrauerit sapientia cor tuum ⁊ scientia anime tue placuerit consilium custodiet te ⁊ prudentia suabit te vt eruaris a via mala ⁊ ab homĩe qui peruersa loquit. Qui relinquunt iter rectum et ambulant ꝑ vias tenebrosas. Qui letantur cum malefecerint et exultant in rebus pessimis. Quorum vie peruerse sunt et infames gressus eorum. Vt eruaris a muliere aliena ⁊ ab extranea que mollit sermones tuos: et relinquit ducẽ pubertatis sue ⁊ pacti dei sui oblita est. Inclinata est enī ad mortẽ domꝰ eius ⁊ ad inferos semite ipsiꝰ. Oĩnes qui ingrediũtur ad eã non reuertent. nec apprehendent semitas vite vt ambules in via bona ⁊ calles iustorum custodias. qui enī recti sũt habitabũt in terra ⁊ simplices ꝑmanebunt in ea. Impij aũt de terra perdentur. ⁊ qui inique agunt auferentur ex ea. Fili mi ne obliuiscaris legis mee ⁊ precepta mea cor tuum custodiat. Longitudinem enī dierum et annos vite ⁊ pacẽ apponent tibi. Misericordia ⁊ veritas te non deserant. Circũda eas gutturi tuo ⁊ describe in tabulis cordis tui ⁊ inuenies gratiam et disciplinam bonam coram deo ⁊ hominib⁹. Habe fiduciam in domio et toto corde tuo ⁊ ne innitaris prudentie tue. In oĩnib⁹ vijs tuis cogita illum ⁊ ipe diriget gressus tuos. Ne sis sapiens apud teipm. Time deum et recede a malo. Sanitas quippe erit vmbilico tuo ⁊ irrigatio ossium tuorũ. Honora dominum de tua substantia ⁊ ꝑ primitijs omniũ frugum tuarum da pauperib⁹ ⁊ implebũt horrea tua saturitate. ⁊ vino

torcularia redundabunt.
Disciplinam domini fili mi ne abijcias nec deficias cum ab eo corripieris. Quem enī diligit dominus corripit t q̄ si pater in filio complacet sibi Beatus homo qui inuenit sapientiam t qui affluit prudē tia. Melior est acquisitio eī negociatione auri t argenti p̄ mi et purissimi fructus eius. Preciosior est cunctis opib⁹ sapientia et oīa que desiderantur huic non valent comparari. Longitudo dierum in dextera eius t in sinistra illi⁹ diuitie t glia. Vie eī⁹ vie pulchre t oīes semite eius pacifice. Lignum vite est his qui apprehenderint eam: et qui tenuerint eam beati. Domin⁹ sapientia fundauit terram stabiliuit celos prudentia. Sapientia illius erupernt abyssi: t nubes rore concrescūt. Fili mi ne effluant hec ab oculis tuis. Custodi legez meā atq̄ consilium meum t erit vita aīme tue t gratia faucib⁹ tuis. Tunc ambulabis fiducialiter in via tua t pes tuus nō impinget. Si dormieris non timebis quiescesq̄ t suauis erit somnus tuus. Ne paueas repentino terrore t irruentes tibi potentias impiorum. Dominus enī erit in latere tuo et custodiet t pedez tum ne capiaris. Noli prohibere bñfacere eum qui potest: si vales et ipse bene fac. Ne dicas amico tuo vade t reuertere t cras dabo tibi cum statim possis dare. Ne moliaris amico tuo malum cum ille in te habeat fiduciam. Non contēdas aduersus hominem frustra cū ip se tibi nihil mali fecerit. Ne emuleris hominem iniustum nec imiteris vias eius q̄z abhominatio domini oīs illusor: t cum simplicib⁹ oīs sermocinatio eī⁹. Egestas a domino in domo impij: habitacula aūt iustorum bñdicētur. Ipe deludet illusores t mansuetis dabit grām. Gloriam sapientes possidebunt: stultorum exultatio ignominia. Audite filij disciplinā patris t attendite vt sciatis prudentiā. Donū bonū tribuam vobis: legem meam ne derelinquatz Nam t ego fili⁹ fui p̄ris mei tenellus t vnigenitus coram matre mea: t docebat me atq̄z dicebat. Suscipiat verba mea cor tuum. custodi precepta mea t viues. posside sapientiam. posside prudentiam Ne obliuiscaris neq̄z declines a verbis oris mei. Ne dimittas eam: t custodiet te. dilige eam et seruabit te. Principium sapiētie posside sapiētiā. t i omni possessione tua acquire pru

dentiam. Arripe illam ⁊ exal
tabit te. glorificaberis ab ea
cum eam fueris amplexatus.
dabit capiti tuo augmenta gra
rū: ⁊ corona inclyta protget te.
Audi fili mi ⁊ suscipe verba
mea vt multiplicentur tibi an
ni vite. Viā sapie mōstrabo ti
bi ⁊ ducam te p semitas equi
tatis. quas cum ingressus fue
ris non artabuntur gressꝰ tui
⁊ currens non habebis offen
diculum. Tene disciplinā ne
dimittas eam. Custodi illaz
q illa est vita tua. Ne delecte
ris in semitis impiorum: nec
tibi placeat maloꝝ via. fuge
ab ea: nec trāseas p illā: decli
na ⁊ desere eam. Nō em dor
miūt nisi cū malefecerint ⁊ nō
rapitur somnꝰ ab eis nisi sup
plantauerint. Comedūt pa
nē impietatis ⁊ vinū iniqui
tatis bibūt. Justoꝝ aūt semita
quasi lux splendens procedit
⁊ crescit vsq; ad perfectā diez.
via impioꝝ tenebrosa. nesciūt
vbi currūt. Fili mi ausculta p
mones meos ⁊ ad eloq̄a mea
inclina aurez tuā. Ne recedāt
ab oculis tuis custodi ea ī me
dio cordis tui. vita em sunt in
uenientibꝰ ea ⁊ vniuerse carni
sanitas. Omni custodia serua
cor tuū q ex ipo vita procedit.
remoue a te os prauū ⁊ detra
hētia labia sint procul a te. ocu
li tui recta videāt: ⁊ palpebre
tue precedāt gressus tuos. Di
rige semitas pedibus tuis: et
omes vie tue stabilietur. Ne
declines ad dexteraz neq; ad
sinistram. Auerte pedem tuuz
a malo. Vias em que a dex
tris sūt nouit dns: peruersa ve
ro sunt que sūt a sinistris. Ipe
em rectos faciet gressus tuos:
itinera aūt tua in pace producet
Fili mi attende sapiam meaz
⁊ prudentie mee inclina aurez
tuā vt custodias cogitatiōes
⁊ disciplinā labia tua ꝓseruēt
Ne intēderis fallacie mulie
ris. Fauus em distillans la
bia meretricis ⁊ nitidius olea
guttur eius. Nouissima autē
illius amara quasi absynthi
um. ⁊ lingua eius acuta qua
si gladius biceps. Pedes eiꝰ
descendūt in mortem ⁊ ad in
feros gressus eius penetrant.
Per semitam vite non ambu
lant. vagi sunt gressus eius ⁊
inuestigabiles. Nunc ergo fi
li mi audi me. ⁊ ne recedas a
verbis oris mei. Lōge fac ab
ea viaz tuam ⁊ ne appropin
quies foribꝰ domus eius. Ne des a
lienis honorez tuum ⁊ annos
tuos crudeli. Ne forte imple
antur extranei viribꝰ tuis ⁊ la
bores tui sint in domo aliena
⁊ gemas in nouissimis quan
do consumpseris carnes tuas
⁊ corpus tuum. Et dicas cur
detestatus sum disciplinam ⁊

increpationib⁹ non acquieuit cor meū. nec audiui vocē doc-
tōꝝ meorū ñ inclinaui au-
rem meam. Pene fui in omni
malo in medio ecclesie ⁊ syna-
goge. Bibe aquā de cisterna
tua ⁊ fluenta putei tui. Deri-
uētur fontes tui foras ⁊ ī pla-
teis aquas tuas diuide. Ha-
bebo eas solus. nec sint alieni
participes tui. Sit vena tua
benedicta ⁊ letare cum mulie
re adolescentie tue. Cerua ca-
rissima et gratissimus hinnu-
lus. Vbera eius inebrient te
oī tempore ⁊ in amore ei⁹ de-
lectare iugiter. Quare sedu-
ceris fili mi ab aliena ⁊ foue-
ris in sinu alterius. Respicit
dominus viam hom̄is ⁊ om-
nes gressus eius considerat.
Iniquitates sue capiunt im-
pium ⁊ funib⁹ peccator⁹ suo⁹
constringitur. Ipe morietᷣ qz
non habuit disciplinaz ⁊ ī mꝭ
titudine stulticie sue decipietᷣ
fili mi si spoponderis p̄ ami-
co tuo defixisti apud extrane-
um animā tuā. Illaqueatus
es verbis oris tui ⁊ capt⁹ pro
priis p̄monib⁹. fac ergo quod
dico fili mi ⁊ teip̄m libera qz
incidisti in manum p̄rimi tui
Discurre festina suscita ami-
cum tuum ne dederis somnū
oculis tuis nec dormitēt pal-
pebre tue. Eruere quasi da-
mula de manu ⁊ quasi auis ō
insidijs aucupis. Vade ad
formicam o piger: et conside-
ra vias eius: et discę sapienti-
am. Que cum non habeat
ducem: nec p̄ceptorem: nec
p̄incipem: parat in estate ci-
bum sibi: ⁊ congregat in mes-
se quod comedat. Vsqꝫquo
piger dormies. Quando con
surges e somno tuo paululum
dormies: paululum dormita-
bis: paululum conseres ma-
nus tuas vt dormias ⁊ veni-
et tibi quasi viator egestas: et
pauperies quasi vir armatus.
Si vero impiger fueris veni-
et vt fons messis tua: et ege-
stas tua longe fugiet a te Hō
apostata vir inutil' gradi ur
ore peruerso: annuit oculis: te
rit pede: digito loquitur: p̄ra-
uo corde machinatur malum
⁊ omni tempore iurgia semi-
nat. Huic exemplo veniet p̄di
tio sua. ⁊ subito conteretur nec
habebit vltra medicinam.
Sex sunt que odit dominus:
et septimum detestatur ani-
ma ei⁹. Oculos sublimes: lin
guam mendacem: manus ef-
fundentes innoxium sangui-
nem cor machinans cogitati-
ones pessimas. pedes veloces
ad currendū in malū p̄ferētes
mendacia testem fallacem et
eum qui seminat inter frēs di
scordias. Conserua fili mi p̄-
cepta patris tui. ⁊ ne dimit-

tas legem matris tue. liga eā
in corde tuo iugiter z circūda
gutturi tuo. Cū ambulauerȝ
gradiantur tecum. cum dor-
mieris custodiant te. z euigi-
lans loquere cum eis. Qz mā
datū lucerna ē. z lex lux. z via
vite increpatō disciplīne vt cu
stodiat te a muliere mala et a
blanda lingua extranee. Nō
concupiscat pulchritudinem
eius cor tuū. ne capiaris nu-
tibus illius. Precium enim
enī scorti vix est vnius panis.
Mulier aūt viri pciosā aīam
capit. Nunquid pt hom ab-
scondere ignē in sinu suo vt ve
stimenta illius non ardeant.
aut ambulare super prunas vt
non comburantur plante ei?.
Sic qui ingreditur ad mulie
rem proximi sui nō erit mun-
dus cū tetigerit eam. Nō grā
dis est culpa cum quis furat?
fuerit. Furatur em vt esurien-
tem impleat animā. Deprhen
sus quoqz reddet septuplum.
z oēm substātiā dom? sue tra
det et liberabit se. Qui autē
adulter est ppter cordis inopi
am perdet animam suā. Tur
pitudinem z ignominiam cō
gregat sibi: et opprobrium illi?
non delebitur. Quia zelus et
furor viri non pcet in die vin
dicte nec acquiescet cuiuscp̄
cibus nec suscipiet pro redem
ptione dona plurima. Fili mi
custodi sermones meos z pce-
pta reconde tibi. Fili honora
dominum z valebis preter eū
vero ne timueris alienū. Ser-
ua mandata mea z vives z le
gem meam quasi pupillā ocu
li tui. Liga eam in digitis tu
is. scribe illam in tabulis cor-
dis tui. Dic sapie soror mea
es et prudentiā voca amicam
tuam. Vt custodiat te a mu-
liere extranea z ab aliena que
verba sua dulcia facit. De fe-
nestra em domus mee per can
cellos prospexi iuuenem z vi-
deo paruulos. Considero ve
cordem iuuenem qui transit
per plateas iurta' angulum z
pe viam domus illius gradi
turi obscuro aduespascēte die
in noctis tenebris z caligine.
Et ecce occurrit illi mulier in
ornatu meretricio preparata
ad decipiendas anias. Gar-
rula et vaga quietis impati-
ens nec valens in domo consi
stere pedibus suis. Nunc fo-
ris nunc in plateis nunc iux-
ta angulos insidians. Appre
hensumqz deosculatur iuue-
nem et procaci vultu blandit
dicens: Victimas pro salute
deuoui: hodie reddidi vota
mea. Ideirco egressa sum in
occursum desiderans te vide-
re et reperi. Interui funibus
lectulum meum straui tapeti
bus pictis ex egypto: aspersi

cubile meum mirra et aloe et cynamomo Veni inebriemur uberibus et fruamur cupitis amplexibus donec illucescat dies. Non est enī vir in domo sua. abijt via longissima. saculum pecunie secū tulit: in die plene lune reuersurus ē in domum suam. Irretiuit eū multis sermonibus et blanditijs labiorum protraxit illū. Statim eam sequitur quasi bos ductus ad victimam et quasi agnus lasciuiens et ignorās et nescit q ad vincula stulti trahatur: donec transfigat sagitta iecur eius. Velut si auis festinet ad laqueū et nescit q de periculo anime illius agitur. Nunc ergo fili mi audi me et attende verbis oris mei. Ne abstrahatur in vijs illi⁹ mens tua neq decipiaris semitis eius. Multos vero vulneratos deiecit ex fortissimi quiq interfecti sunt ab ea. Vie inferi domus eius penetrātes interiora mortis. Nunquid non sapientia clamitat: et prudentia dat vocē suam. In summis excelsisq verticib⁹ supra viam in medio semitis stās iuxta portam ciuitatis in ipsis foribus loquit dicens. O viri ad vos clamito: et vox mea ad filios hominum. Intelligite paruuli astuciam et insipientes animaduertite. Audite quoniā de rebus magnis locutura sū et aperientur labia mea vt recta pdicent. Veritatē meditabit̄ guttur meū: labia mea detestabūtur impiū. Justi sūt oīs sermones mei: non est in eis prauum quid neq peruersum. Recte sunt intelligētib⁹ et equi inuenientib⁹ scientiā. Accipite disciplinam meā et nō pecuniam doctrinā magis q̄ aurū eligite. Melior est em̄ sapiētia cūctis opib⁹ pciosissimis et oīe desiderabile ei nō pōt comparari. Ego sapientia habito in consilio et eruditis intersuū cogitationib⁹. Timor dñi odit malum arrogantiam et superbiam et viā prauā et os bilingue detestor. Meū est consilium et eq̄tas mea est prudentia mea est fortitudo. Per me reges regnant et legū cōditores iusta decernūt. Per me pricipes imperant et potētes decernūt iustitiam. Ego diligētes me diligo: et qui mane vigilauerint ad me inuenient me. Decum sunt diuitie et gloria opes superne et iustitia. Melior ē fructus meus auro et lapide pciosо et genimina mea argēto electo. In vijs iustitie ambulo i medio semitarum iudicij. vt ditem diligētes me et thesauros eor repleam Tu aūt dñe

Dñica prima kalen. septēb hoc est festo Egydij imponit

historia. Si bona vt infra cū
libro Job per duas ebdoma
das legendo. In primis ꝟs
eiusdem dñice Sup mag. vel
post primū bñd. añ. Cum au
disset iob nunciorꝫ verba susti
nuit patienter ⁊ ait: Si bona
suscepimus de manu dñi ma
la aūt quare non sustineamus
in omib⁹ his nō peccauit iob
labijs suis neqꝫ stultuz aliqd
contra deū locutus est. Cap.
⁊ collecta de dñica futura. A
lio sequēti sabbato añ. In om
nib⁹ his nō peccauit iob labijs
suis neqꝫ stultum quid cōtra
deū locutus ē. Sequētes añe
pñt ꝑ hebdomadā secundam
feriatis dieb⁹ imponi si place
at vel eque omitti. añ Crines
mei vermes sunt cutis mea a
ruit deuorata caro: os meum
putruit nimis. datus sum io
obꝓbrium mundo ⁊ iā nō cn
gnoscor ab amicis meis. añ
Auditu auris audiui te nunc
aūt oculus meus videt te. id
circo ipe me reprehendo ⁊ ago
penitentiaz in fauilla ⁊ cinere
Añ. Quātas habeo iniqui
tates ⁊ pctā respōde mihi cur
faciē tuā abscondis ⁊ arbitra
ris me inimicū tuum. ℟. Si
bona suscepimus de manu do
mini mala autē quare non su
stineamus. Dñs dedit domi
nus abstulit sicut domino pla
cuit ita factum est. sit nomen
dñi bñdictū. ℣. In oib⁹ his
non peccauit iob labijs suis.
neqꝫ stultum quid cōtra deuz
locutus est. Domin⁹. ℟. An
teqꝫ comedam suspiro: ⁊ tāqꝫ
inundantis aque sic rugit⁹ me
us qꝛ timor quē timebam eue
nit mihi: ⁊ quod verebar acci
dit. Nonne dissimulaui nōne
silui sed iam quieui ⁊ venit su
per me indignatio tua domi
ne. ℣. Nolo multa fortitudi
ne contendat mecum ne mag
nitudis sue mole me p̄mat eq
tatem proponat cōtra me Nō
ne. ℟. Utinam appenderen
tur peccata mea quib⁹ iā me
rui. Et calamitas quā patior
ī statera. ℣. Quasi arena ma
ris hec grauior appareret vnd
⁊ verba mea dolore sūt plena
Et Gl'ia. Et. ℟: Quare de
traxistis ꝑmonib⁹ veritatꝭ ad
increpandum verba compo
nitis ⁊ subuertere nitimini a
micū vestrum. Verumtamen
que cogitastis explete. ℣. Mi
litia est vita hominis sup ter
ram. ⁊ sicut dies mercennarij
dies eius. Verumtamē que
℟. Paucitas dierū meorum
finitur breui dimitte me dñe.
sine plangam paululum dolo
rem meum. Anteqꝫ vadaz ad
terram tenebrosam ⁊ opertaz
mortis caligine. ℣. Ecce ī pul
uere sedeo ⁊ ī puluere dormio
⁊ si mane me quesieris nō sub

sistam. Anteq̄. ℟. Ne abscō
das me domie a facie tua ma
num tuam longe fac a me Et
formido tua nō me terreat. ℣.
Voca me dñē et respondebo
tibi aut certe loquar ⁊ tu rñde
mihi. Et formido. Gl'ia. Et.
℟. Quis mihi tribuat vt in
inferno protegas me ⁊ abscon
das me donec pertranseat fu-
ror tuus dñe. Nisi tu qui sol⁹
es deus et constituas mihi tē
pus in quo recorderis mei ℣.
Nunquid sicut dies hominis
dies tui vt queras iniquitatē
meā cū sit nemo qui de manu
tua possit eruere. Nisi. ℟.
Scio dñe qr morti me tradi-
turus es vbi cōstituta ē om̄is
domus viuentiū spero ī te do
mine qr nō ad cōsumptōz me
am emittis manū tuaz ⁊ si in
pfundum inferni dimersus fu
ero Inde me liberabis. ℣. Si
ascēdero ī celū tu illic es: si de-
scendero in infernū. Inde ℟.
Nocte os meū pforatur dolo
rib⁹ ⁊ qui me comedūt nō dor
miunt a multitudine eoꝝ con
sumetur vestimentū meū. Cō
paratus sum luto ⁊ assimila-
tus sum fauille ⁊ cineri. ℣. O
custos hominuz quare me po
suisti contrarium tibi ⁊ fact⁹
sum mihimetipi grauis parce
mihi domie nihil em̄ sūt dies
mei. Compa. Gl'ia Compa.
℟. Versa est in luctuz cytha
ra mea ⁊ organū meum in vo
cem flentium. Parce domine
nihil em̄ sunt dies mei. ℣. O
custos hoim quare me posui-
sti cōtrariū tibi ⁊ factus sum
mihimetipsi grauis. Parce.
℟. Nōne cognoscit ds vias
meas ⁊ cunctos gressus meos
dinumerat. q̄ si ābulaui ī vani
tate aut festinauit in dolo pes
meus appēdat me ī statera iu
sta. Et probet deus innocēti
am meā. ℣. Quis det vt ve-
niat petitio mea aut qd expe-
cto tribuat mihi ds. Et ℟.
Adesto dolori meo de⁹ nimiū
fatigor ⁊ cecidit in luctum cy
thara mea ⁊ cantatio mea In
ploratione. ℣. Versa ē ī luctū
cythara mea et organū meum
In Gl'a. In. ℟. Auditu au
ris audiui te dñe: nūc aūt ocu
lus meus videt te: idcirco ipe
me rephēdo Et ago penitēti
am ī fauilla et cinere. ℣. Vnū
locutus sum qd vtinā nō dixis
sem ⁊ alterum quib⁹ vltra vnū
nō addā sz ponā digitum ori
meo Et ℟. Qui ꝯsolabat̄ me
recessit a me q̄ro qd volui ⁊ ñ
inuenio: fūdunt oculi mei la-
chrymas Qr replet⁹ sū ama-
ritudie. ℣. Fletū deduxerunt
oculi mei: ⁊ palpebras meas
operuit vmbra mortis. Qr.
℟. Desideriū meū ops audi
⁊ tribue mihi auditorem qui
eq̄tatez pponat cōtra me. Vt

peruenīat ad victoriā iudiciū
meū. ℣. Nolo multa vt s̄ i ij.
℟. Gl̄ia. Ut. ℟. Inclinans
faciē meā ingemisco cōmoue-
bor om̄ib⁹ mēbris meis. scio
em̄ dn̄e q̄r impunitū nō dimit
tis. Et si sum impius quare
non sum mortuus sed laboro
℣. Que est em̄ fortitudo mea
vt sustineam. aut quis finis
meus vt patiēter agam. Et

Vir erat ī De libro Job
terra hus nomine Job:
⁊ erat vir ille simplex ⁊ rectus
ac timens deum ⁊ recedens a
malo. Natiq̄ sūt ei septem fi-
lij et tres filie. et fuit possessio
eius septē milia ouium ⁊ tria
milia camelor̄: quingēta quo
q̄ iuga boum ⁊ quingente asi
ne ac familia multa nimis.
Eratq̄ vir ille magnus inter
om̄es orientales Et ibant filij
eius et faciebāt conuiuium ꝑ
domos vnusquisq̄ in die suo
Et mittentes vocabāt tres so
rores suas vt comederēt ⁊ bi-
berent cū eis. Cūq̄ in orbem
transissent dies conuiuij mit-
tebat ad eos iob ⁊ sanctifica
uit illos. Consurgensq̄ dilu-
culo offerebat holocausta per
singulos. Dicebat em̄ Ne for
te peccauerint filij mei ⁊ bene
dixerint deo in cordibus suis
Sic faciebat iob cunctis die
bus. Quadam aūt die cū ve-
nissent filij dei vt assisterēt co-
ram dn̄o affuit inter eos etiaz
sathan. Cui dixit dn̄s. Und
venis. Qui rn̄dens ait. Cir-
cuiui terraz ⁊ perambulaui eā
Dixitq̄ dn̄s ad eū Nunquid
considerasti seruuz meū iob q̄
non sit ei similis ī terra homo
simplex ⁊ rectus ⁊ timens de
um ac recedens a malo. Cui
respondens sathan ait Nun
quid frustra timet iob deum.
Nonne tu vallasti eum ac do
mum eius vniuersamq̄ sub-
stantiā ꝑ circuitum. Operib⁹
manuū ei⁹ bn̄dixisti ⁊ posses-
sio eius creuit in terra. Sz ex-
tende paululū manū tuam et
tange cuncta que possidet ni-
si in faciē bn̄dixerit tibi. Di-
xit ergo dn̄s ad sathan. Ecce
vniuersa que habet in manu
tua sunt: tm̄ in eū ne extēdas
manū tuā. Egressusq̄ ē sathā
a facie dn̄i. Cum autem qua
dam die filij et filie eius come
derent ⁊ biberēt vinū ī domo
fratris sui primogeniti nunci
us venit ad Job qui diceret:
Boues arabant ⁊ asine pasce
bantur iuxta eos. ⁊ irruerunt
sabei: tuleruntq̄ om̄ia ⁊ pue-
ros ꝑcusserunt gladio: ⁊ euasi
ego solus vt nunciarem tibi.
Cunq̄ adhuc ille loqueretur
venit alter ⁊ dixit. Ignis dei
cecidit e celo ⁊ tactas oues pu
erosq̄ consumpsit ⁊ effugi ego
solus vt nūciarem tibi. Sed

adhuc illo loquente venit ali⁹
⁊ dixit. Chaldei fecerunt tres
turmas et inuaserūt camelos
⁊ tulerūt eos necnon et pueros
ꝑcusserunt gladio: et ego fugi
solus vt nūciarē tibi. Adhuc
loquebatur ille ⁊ ecce ali⁹ in-
trauit et dixit. Filijs tuis ⁊ fi-
liabus tuis vescentib⁹ ⁊ bibē
tibus vinum in domo fratris
sui primogeniti repente vent⁹
vehemēs irruit e regione deſ-
ti et concussit quattuor angu
los domus: q̄ corruēs oꝑpres-
sit liberos tuos ⁊ mortui sunt
⁊ effugi ego solus vt nunciarē
tibi. Tūc surrexit Job ⁊ scidit
tunicā suā ⁊ tonso capite cor-
ruens in terrā adorauit ⁊ di-
xit: Nudus egressus sū de vte
ro maris mee: ⁊ nudus reuer-
tar illuc. Dn̄s dedit dn̄s ab-
stulit sicut dn̄o placuit ita fa-
ctum est sit nomē dn̄i, bn̄dcm̄
In om̄ibus his non peccauit
Job labijs suis neq̄ stultum
quid contra deum locutus ē.
Fcm̄ est aūt cū quadā die ve-
nissent filij dei et starent corā
dn̄o venisset quoq̄ sathan in-
ter eos ⁊ staret in cōspectu ei⁹
⁊ diceret dn̄s ad sathan. Vn̄
venis. Qui respondens ait:
Circuiui terram ⁊ ꝑambula-
ui eaꝫ. Et dixit dn̄s ad sathā
Nunquid considerasti ſuum
meum iob q̄ non sit ei similis
in terra vir simplex ⁊ rectus et
timēs deum ac recedēs a ma
lo: ⁊ adhuc retinens innocēti-
am. Tu aūt cōmouisti me ad
uersus eum vt affligerem euꝫ
frustra. Cui respondēs sathā
ait. Pellem pro pelle ⁊ cuncta
que habet homo dabit ꝓ ani-
ma sua. Alioquin mitte ma-
num tuam et tange os eius ⁊
carnem ⁊ tūc videbis q̄ in fa
ciem bn̄dicat tibi Dixit ergo
dn̄s ad sathan Ecce in manu
tua est. verūtamen animā illi-
us serua. Egressus igit̄ sathā
a facie dn̄i ꝑcussit Job vlcere
pessimo ⁊ a planta pedis vsq̄
ad verticem eius. Qui testa
saniem radebat sedens in ster
quilinio. Dixit autez illi vxor
sua. Adhuc tu ꝑmanes ī sim-
plicitate tua. Benedic deo et
morere. Qui ait ad illā Qua
si vna de stultis mulierib⁹ lo-
cuta es. Si bona suscepimus
de manu dn̄i mala quare non
sustineamus. In om̄ib⁹ his n̄
peccauit iob labijs suis. Igit̄
audiētes tres amici Job om
ne malum qd̄ accidisset ei ve-
nerūt singuli de loco suo. Ely
phas themanites ⁊ Baldad
suites ⁊ Sophar Naamathi
thes. Cōdixerāt em̄ vt parit̄
venientes visitarent eum ⁊ cō
solarent̄. Eūq̄ eleuassent pro
cul oculos suos non cognoue
rūt eū. Et exclamantes plora
uerūt scissisq̄ vestib⁹ sparsert

puluerem sup caput suum i ce
lum. Et sederūt cū eo in terra
septem dieb⁹ et septē noctib⁹:
⁊ nemo loquebatur ei verbuz.
Uidebāt em̄ dolorem esse ve
hemētē. Post hec aperuit iob
os suum ⁊ maledixit diei suo.
⁊ locutus est: Pereat dies in
qua natus sum ⁊ nox in q̄ di-
ctū est ꝯceptus ē hō. Dies il-
la vertatur in tenebras. Non
requirat eum deus desup: ⁊ ñ
illustret lumīe. Obscurēt euz
tenebre ⁊ vmbra mortis. Oc
cupet eū caligo ⁊ inuoluatur
amaritudine. noctē illā tene-
brosus turbo possideat. Non
computetur in dieb⁹ anni nec
numeretur in mēsib⁹. Sit nox
illa solitaria nec laude digna.
Maledicāt ei qui maledicūt
diei q̄ parati sunt suscitare le-
uiathan. Obtenebrent stelle
caligine eius. Expectet lucem
⁊ non videat nec ortum surgē
tis aurore. Quia nō conclusit
ostia ventris qui portauit me
nec abstulit mala ab ocul' me
is. Quare non in vulua mor-
tuus sum. egressus ex vtero nō
statim perij. quare except⁹ ge-
nib⁹ cur lactatus vberibus.
Nūc em̄ dormiens silerem et
somno meo requiescerem cum
regibus et consulibus terre q̄
edificāt sibi solitudīes: aut cū
principib⁹ qui possidēt aurū.
⁊ replent domus suas argen-

to. Aut si cut abortiuuz abscō
ditū nō subsisterē. vel qui con
cepti non viderunt lucem Ibi
impij cessauerūt a tumultu et
ibi requieuerūt fessi robore et
quondā vincti pariter sine mo
lestia. Non exaudierūt vocem
exactoris. Paruus ⁊ magnus
ibi sūt ⁊ seruus liber a domio
suo. quare misero data est lux:
⁊ vita his qui in amaritudie
anime sūt. Qui expectāt mor
tem et non venit quasi effodi
entes thesaurum. gaudentq̄
vehementer cum inuenerint se
pulcrum. Uiro cuius abscon
dita est via ⁊ circūdedit eum
dñs tenebris. Anteq̄ come-
dam suspiro ⁊ quasi inundan
tis aque sic rugitus meus q̄r
timor quez timebā euenit mi-
hi. et qd̄ verebar accidit. Nō-
ne dissil'aui. nōne silui. nōne qe
ui. Et venit sup me idignatio
Rñdēs aūt eliphas themani
tes dixit: Si ceperim⁹ loq̄ tibi
forsitā moleste accipies. Sed
cōceptū ꝑmonē tenere q̄s pote
rit. Ecce docuisti mltos ⁊ ma
nus lassas roborasti. Uacillā
tes cōfirmauerūt ꝑmones tui
⁊ genua trementia cōfortasti:
Nūc aūt venit sup te plaga ⁊
defecisti. tetigit te ⁊ cōturbat⁹
es. Timor tu⁹ fortitudo tua.
⁊ patientia tua ⁊ pfectio via-
rum tuarum. Recordare obse
cro te quis vnq̄ innocens pe-

rijt. aut qñ recti deleti sunt q̃n potius vidi eos qui opantur iniquitatem et seminãt dolores ⁊ metũt eos flante deo perisse et spũ ire eius cõsumptos Rugitus leonis et vox leene ⁊ dentes catulorꝫ leonũ ꝯtriti sunt. Tigris perijt eo ꝙ nõ haberet p̃daꝫ ⁊ catuli leonis dissipati sũt. Porro ad me dcm̃ est verbũ absconditum ⁊ quasi furtiue suscepit auris meavenas susurrij eius. In horrore visionis nocturne qñ solet sopor occupare homines pauor tenuit me ⁊ tremor ⁊ om̃ia ossa mea perterrita sunt. Et cũ spiritus me pñte trãsiret inhorruerunt pili carnis mee. Stetit q̃dam cuius nõ agnoscebã vultum imago corã oculꝭ meis: et vocem q̃si aure lenis audiui. Nunquid homo dei compatiõe iustificabitur aut factore suo purior erit vir Ecce q̃ seruiunt ei nõ sũt stabiles ⁊ in angelis suis repperit prauitatez Quantomagis hi qui habitant domus luteas qui terrenum habẽt fundamẽtum consumentur velut a tinea de mane vsqꝫ ad vesp̃am succidẽtur ⁊ qꝛ nullus intelligit in eternum peribũt Qui aũt reliqui fuerint auferẽtur ex eis moriẽtur et nõ in sapientia. Tu au. In dñica sequẽte eiusdẽ mensis septembris imponit̃ historia Peto. vt infa. et legitur tobias ꝑ vnam ebdomadã tm̃. In primis ꝟs sup Mag. vel pro suffra. post primũ bñd̃ ã. Ne reminiscaris dñe delicta mea vel parentum meorꝫ neqꝫ vindictaꝫ sumas de peccatis meis. Capl̃z et collecta d̃ dominica futura. Sequẽtes añe ꝟuari pñt infra ebd̃. sup mag. si placet vel omitti. añ. Om̃i tp̃e bñdic deuꝫ ⁊ pete ab eo vt vias tuas dirigat: ⁊ omni tp̃e consilia tua in ip̃o ꝑmaneant añ. Memor esto fili qm̃ pauperem vitã gerim⁹ habeb̃ mlta bona si timueris deum. ℟. Peto dñe vt de vinculo imꝓperij huius absoluas me aut certe desup terrã eripias me Ne remiscaris delicta mea vel parentũ meorꝫ neqꝫ vindictã sumas de peccatis meis qꝛ eruis sustinẽtes te dñe. ℣. Qui regis israel intende qui deducis velut ouem ioseph. Ne. ℟. Om̃i tp̃e bñdic deũ ⁊ pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et om̃i tp̃e cõsilia tua ĩ ip̃o ꝑmaneãt. ℣. Memor esto fili qm̃ pauꝑem vitã gerimus habeb̃ mlta bona si timueris deũ Et ℟. Memor esto fili qm̃ pauperẽ vitam gerimus. Habebis multa bona si timueris deum ℣. Fiducia magna erit coraꝫ sũmo deo elemosyna omnib̃ qui faciunt eam. Ha. Gsoria. Habebis vitã. ℟. Sufficiebat nob̃ paupertas nostra vt

diuitias computaremus nun
q̄ fuisset pecunia ista pro qua
misisti filiū nr̄m. Baculū se-
nectutis nostre. ℣. Heu me
fili mi vt quid te misim⁹ pere
grinari lumē oculoꝝ nostrorū
Bac. ℟. Bn̄dicite deum ce
li ⁊ coram om̄ib⁹ viuētib⁹ con
fitemini ei. Quia fecit vobis
cum misericordiam suam. ℣.
Tēpus est vt reuertar ad euꝫ
qui me misit vos aūt bn̄dici-
te deū. Quia. ℟. Temp⁹ est
vt reuertar ad euꝫ qui me mi
sit vos aūt benedicite deum.
Et enarrate om̄ia mirabilia
eius. ℣. Om̄i tp̄e bn̄dic deuꝫ
⁊ pere ab eo vt vias tuas diri
gat. Et Gloria. Et. Et nota
si hec historia in die domini-
co seruatur puta q̄ non occur
rit ī ea festū nouē lcōnū tūc q̄
nō hꝫ nisi tm̄ sex ℟. adiciunt
tria prima ℟ de histo. Ado-
nai vt infra tm̄ illa die ⁊ n̄ per
hebdōadā. Ex libro Thobie

Thobias ex tribu ⁊ ciui-
tate neptalim que est in
superiorib⁹ galilee supra naa-
son post viam que ducit ad oc
cidētē ī sinistro hn̄s cītatē Se
phet: cuꝫ captus esset in dieb⁹
Salmanasar regis assyriorū
in captiuitate tamē positus vi
am veritatis non deseruit ita
vt om̄ia que habere poterat q̄
tidie concaptiuis fratribus q̄
erāt ex eins genere impartiret
Cunq̄ esset iunior om̄ib⁹ in
tribu neptalim nihil tamē pu
erile gessit in op̄e. Deniq̄ cuꝫ
irent om̄es ad vitulos aureos
quos hieroboam fecerat rex is
rael hic solus fugiebat consor
tia oīm ⁊ pergebat ad hieru-
salem ad templū dn̄i ⁊ ibi ad
orabat dn̄m deuꝫ israel om̄ia
primitiua sua ⁊ decimas suas
fideliter offerens ita vt in ter-
tio anno proselitis et aduēis
ministrat oēm decimationeꝫ.
Hec et his similia s̄m legem
dei puerulus obseruabat. Cū
vero factus fuisset vir accepit
vxorem Annā de tribu sua et
genuit ex ea filiū nomē suum
imponens ei quē ab infantia
timere deum docuit ⁊ abstie-
re ab om̄i peccato. Igitur duꝫ
p̄ captiuitatem deuenisset cuꝫ
vxore sua ⁊ filio in ciuitatem
Niniuen cum om̄i tribu sua
⁊ cū om̄es ederent ex cibis gē
tiliū. iste custodiuit aīam su-
am ⁊ nunq̄ contaminatus ē ī
escꝫ eoꝝ: et qm̄ memor fuit do
mini in toto corde suo dedit
illi deus grām in cōspectu sal
manasar regis: ⁊ dedit illi po
testatem quocunq̄ vellet ire.
habens libertatē quecūq̄ fa-
cere voluisset. Pergebat ergo
per om̄es qui erāt in captiui-
tate ⁊ monita salutꝫ dabat eis
Cum aūt venisset in Rages
ciuitatem Medoruꝫ ⁊ ex his

quib⁹ honoratus fuerat a re/ ge habuisset decez talenta ar genti. ⁊ cū in multa turba ge neris sui Gabelum egentem videret qui erat ex tribu eius sub cyrographo dedit illi me/ moratū pondus argenti. P⁹ multū vero rpis mortuo Sal manasar rege cū regnaret sen/ nacherib filius eius pro eo et filios israel exosos haberet in cōspectu suo. Tobias pgebat pe/ oēm cognationem suam ⁊ consolabatur eos: diuidebat vnicuiqz prout poterat de fa/ cultatib⁹ suis. Esurientes ale bat: nudisqz vestimenta pre/ bebat ⁊ mortuis atqz occisis sepulturam sollicitus exhibe/ bat. Deniqz cum reuersus es set rex sennacherib fugiens a iudea plagam quam circa eū fecerat deus ꝓpter blasphemi am suam ⁊ iratus multos oc ciderat ex filijs israel. Tobias sepeliebat corpa eorum. At v/ bi nūciatum est regi iussit euz occidi et tulit oēm substantiam ei⁹ Tobias vero cum filio suo et cum vxore fugiens nudus la/ tuit qz multi diligebant euz. Post dies vero quadraginta quinqz occiderūt regem filij ipsius. Et reuersus est Tobi/ as in domū suam: omnisqz fa cultas eius restituta est ei. P⁹ hec vero cum esset dies festus dñi ⁊ factū eēt prandium bo/ nuz in domo Tobie dixit filio suo: Vade ⁊ adduc aliquos de tribu nostra timentes de/ um vt epulent nobiscū. Cum qz abijsset reuersus nunciauit ei vnū ex filijs israel iugulatū iacere in platea. Statimqz ex iliens de accubitu suo relin/ quens prandium ieiunus per uenit ad corpus tollensqz illō portauit ad domū suā occulte vt dū sol occubuisset caute se/ peliret eum. Cūqz occultassz corpus manducauit panē cū luctu et tremore memorās il/ lum sermonē quem dixit dñs per amos prophetam. Dies festi vestri conuertentur in la/ mentationem et luctum. Cū vero sol occubuisset abijt ⁊ se peliuit eum. Arguebant autē eum oēs proximi eius dicē tes Jam huius rei causa inē/ fici iussus es ⁊ vix effugisti mor tis imperium: ⁊ iterū sepelis mortuos. Sed Tobias plus timens deum qz regem rapie/ bat corpa occisorum ⁊ occul/ tabat in domo sua: ⁊ medijs noctib⁹ sepeliebat ea. Contigit aūt vt quadam die fatiga tus a sepultura veniēs domū iactasset se iuxta parietez ⁊ ob dormisset: ⁊ ex nido hyrūdinū dormienti illi callida sterco/ ra inciderent sup oculos eius fieretqz cecus. Hāc aūt tēpta tionez ideo ꝓmisit ds euenire

illi vt posteris daret exemplū patiētie eius sicut et sancti Iob Nā cū ab infātia sua sp deus timuerit et mādata eius custodierit nō est cōtristatus cōtra dñm q plaga cecitatis euenerit ei: sed immobilis in dei timore permānsit agens grās dō omnib⁹ diebus vite sue. Tu aūt. In dñica quarta mensis septembris imponitur hystoria Adonay vt infra cū libro Iudith fere p ebdō legēdo. In primis vesp̄is sup̄ mag. vel post primū bnd. an. Adonay dñe deus magne et mirabilis qui dedisti salutē in manu femine exaudi pces seruoz tuoz. Capitulum et collecta de dñica futura. R. Adonai dñe ds magne et mirabilis qui dedisti salutē in manu femie Exaudi pces puorū tuoz. ℣. Qui regis israel. Et. R. Tribulatōes ciuitatū audiuimus quas passe sunt et defecimus timore et ebetudo mētis cecidit sup̄ nos et sup̄ liberos nostros ipi montes nolūt recipe fugā nostram Dñe miserere. ℣. Peccauimus cū pribus nris iniuste egimus: iniquitatem fecimus. Domie R. Benedixit te dominus in virtute sua qui per te ad nihilū redegit inimicos nostros. Vt non deficiat laus tua de ore hominū. ℣. Subuenisti angustie generis tui et nō peperisti anime tue. Vt Glia. Vt R. Nos aliū deū nescimus p̄ter dñm in quo speramus qui non despiciet nos. Nec āmouet salutē suā a genere nro. R. Expectemus humles consolationē eius qui nō derelinquet nos. Nec. R. Recordare mei dñe omni potentatui dominās da ꝓmonē rectū et bn̄ sonantē in os meū vt placeāt verba mea in conspectu principis euerte cor eius in odiū repugnātiū nobis et in eos qui cōsentiūt eis Nos aūt libera in manu tua deus noster in eternū. ℣. Ladat virtus eorū in iracundia tua qui ꝓmittūt se violare scā tua Nos. R. Dñator dñe celorum et terre creator aquarū rex vniuerse creature tue Exaudi orationē puoz tuoz. ℣. Dñe ds exercituum magne et mirabilis Exau. Glia Exaudi. R. Dñe ds qui cōterens bella ab initio eleua brachiū tuū sup̄ gētes qui cogitāt puis tuis mala. Et dextera tua glorificetur in nobis. ℣. Erige brachium tuū sicut ab initio et laude virtutē eoz. Et. R. Clos qui in turribus estis aperite portas dñs omps fecit virtutem Et victoriā dedit ō inimicis nostris. ℣. Laudate dñm deum nrm qui nō deseruit sperantes in se. Et. R. Laudate dominum deum nostrum qui nō

deseruit sperantes in se. Et in me impleuit misericordiam suam quam promisit domui israel. ℣. Laudate dñm om̄es gentes ⁊ collaudate euꝫ om̄es populi. Et in me imple. Gloria patri et filio. Et im. Ex libro Judith

ARphaxat itaqꝫ rex Medeoꝝ subiugauerat multas gentes imperio suo ⁊ ip̄e edificauit ciuitatem potentissimam quam appellauit egbathanis. Ex lapidibꝫ quadratis ⁊ sectis fecit muros eius in altitudine cubitorum septuaginta ⁊ in latitudine cubitoꝝ triginta: turres vero eius posuit in altitudine cubitoꝝ centum. Per q̄drum vero earuꝫ latus vtrūqꝫ vicenoꝝ pedum spacio tendebatur. Posuitqꝫ portas eius ī altitudine turriū. Et gloriabatur quasi potēs in potētia exercitus sui et in gloria q̄drigarum suarū. Anno igit̄ duodecimo regni sui Nabuchodonosor rex assyrioꝝ qui regnabat in Niniue ciuitate magna pugnauit contra arphaxat ⁊ obtinuit eū in campo magno qui appellat̄ Ragau circa eufraten ⁊ tigrim et Jadason in campo erioch regis elichorum. Tūc exaltatum ē regnū nabuchodonosor ⁊ cor eiꝰ eleuatū est. Et misit ad oēs q̄ habitabāt in cilicia ⁊ damasco et libano ⁊ gentes que sūt in carmelo ⁊ cedar: ⁊ inhabitantes galileam in campo magno Esdrelon ⁊ ad omnes q̄ erant in Samaria ⁊ trans flumen iordanem vsqꝫ hierusalē ⁊ omnem terram yesse quousqꝫ perueniatur ad montes ethiopie. Ad hos omnes misit nūcios Nabuchodonosor rex assyriorum qui omnes vno animo contradixerunt ⁊ remiserunt eos vacuos ac sine honore abiecerunt. Tunc indignatus Nabuchodonosor rex ad omnem terram illam iurauit per regnum ⁊ thronum suum q̄ defenderet se de omnibus his. Anno tertiodecimo Nabuchodonosor regis vicesima ⁊ secunda die mensis primi factum est verbū in domo Nabuchodonosor regis Assyriorum vt defenderet se. Vocauitqꝫ omnes maiores omnesqꝫ duces bellatores suos. ⁊ habuit cum eis mysteriū cōsilij sui. Dixitqꝫ cogitationem suam in eo esse vt omnem terram suo subiugaret imperio. Quod dictum cum placuissꝫ omnibus vocauit Nabuchodonosor rex holofernem principeꝫ militie sue ⁊ dixit ei Egredere aduersum omne regnum occidentis. ⁊ contra eos precipue qui contempserunt imperium meum. Non

parcet oculus tuus vlli regno
omnēq; vrbem munitā subiu
gabis mihi. Tūc holofernes
vocauit duces ⁊ magistratus
virtutis assyriorum ⁊ dinume
rauit viros in expeditionē sic
precepit ei rex centū vigīti mi
lia peditū pugnatoꝝ ⁊ eq̄tes
sagittarios duodecim milia.
Omnēq; expeditionem suaꝝ
fecit preire in multitudine in/
numerabiliū camelorum his
q̄ exercitib⁹ sufficerēt copiose
bouꝝ quoq; armēta gregesq;
ouium quoꝝ nō erat numer⁹
Frumentū ex oīm syria in trā/
situ suo parari constituit. Au
rum vero ⁊ argentū de domo
regis assumpsit multū nimis
Et profectus est ipe ⁊ omnis
exercitus cum quadrigis ⁊ e/
quitibus et sagittarijs q̄ coo/
peruerūt faciem terre sicut lo/
custe. Cunq; ptransisset fines
assyrioꝝ venit ad mḡnos mō
tes ange qui sunt a sinistro ci/
licie. ascenditq; oīa castella
eoꝝ ⁊ obtinuit munitionem.
Effregit autē ciuitatem opi/
natissimam melotbi: preda/
uitq; oīes filios tharsis ⁊ fi
lios hismael qui erāt cōtra fa
ciem deserti ⁊ ad austrū terre
celeon. Et transiuit eufraten
⁊ venit in mesopotamiaꝝ ⁊ fre
git oīes ciuitates excelsas q̄
erant iuxta torrente mambre
vsq;quo ꝓueniatur ad mare:
⁊ occupauit terminos eius a
cilicia vsq; ad fines iaphet q̄
sunt ad austrum. Adduxitq;
oīes filios madian ⁊ p̄dauit
omnē locupletationem eoꝝ
omnesq; resistentes sibi occi/
dit in ore gladij Et post hec
descendit in campos dama/
sci in diebus messis ⁊ succen/
dit oīa sata: omnesq; arbo/
res et vineas fecit incidi. ⁊ ce/
cidit timor illius sup omnes
inhabitantes terrā. Tūc misē
rūt legatos suos vniuersarū
vrbium ac prouinciarū reges
ac principes syrie scz ⁊ meso/
potamie ⁊ syrie sobal ⁊ lybie:
atq; cilicie: qui venientes ad
holofernem dixerūt. Desinat
indignatio tua circa nos. me
lius est enī vt viuentes seruia
mus Nabuchodonosor regi
magno et subditi simus tibi:
q̄ morientes cum interitu no
stro ipi seruituris nostre dam
na patiamur. Oīs ciuitas
nostra oīsq; possessio oīes
colles et montes et campi et
armenta boum gregesq; ouiū
⁊ caprarum. equoꝝ. camelorū
⁊ vniuerse facultates nre atq;
familie in conspectu tuo sunt.
Sint oīa sub lege tua. nos
etiam ⁊ filij nostri serui tui su
mus. Veni nobis pacificus
dominus et vtere seruitio no
stro sicut placuerit tibi. Tu.

Circa finem illius hebdom.

in vna feriarū vbi conuenien-
tius ſm occurrentium feſtorū
qualitatem fieri poteſt. impo-
nitur hiſtoria Domine rex vt
infra. cū libro Heſter in fine
illius ſeptimane legendo. In
primis ꝟs ſup Mag. añ Do
mine rex omp̄s in ditione tua
cuncta ſunt poſita ⁊ non ē qui
poſſit tue reſiſtere voluntati.
Cap̄. et collecta de domini-
ca p̄terita. Poſt primū Bñd
ſuffra. ferialia. Si tam̄ hodie
fuiſſet feſtum nouem lectionū
tunc poſt primnm Bñd añal.
Dñe rex vt ſupra cum ꝟ. Di-
rigatur ⁊ col. de dñica preteri
ta ſine ſuffragijs ferialib. In
matuti. om̄ia de feria. Si au
tem c vel d fuerit littera dñi-
calis tūc hiſtoria Dñe rex im
ponitur ſabbato ſequenti cuz
cap̄ ⁊ col. de dñica futura. dñi
ca ſequenti legitur Heſter cū
quattuor R. eiuſdem hiſtorie
quibus addantur quinqz pri-
ma R. d hyſt. Adonay vt ifra
die dñica tm̄. ꝑ ebdomadam
vero repetantur quattuor R.
de hiſt. Dñe rex vt ifra cū lcōi
bus de libro Heſter vbi op⁹
fuerit. Ex libro Heſter Le. I

In dieb Aſſueri q̄ reg-
nauit ab India vſqz e-
thyopiam ſuper centum vigī-
ti ſeptem prouincias quando
ſedit in ſolio regni ſui Suſa
ciuitas regni ei⁹ exordiū fuit
Tertio igitur āno imperij ſui
fecerat grande conuiuiū cun-
ctis principibus et pueris ſu-
is fortiſſimis perſarum ⁊ me
dorum inclytis et p̄fectis pro
uinciarum coram ſe vt oſtēde
ret diuitias glorie regni ſui ac
magnitudinem atqz iactanti
am potentie ſue multo tempo
re centum videlicet ⁊ octogin-
ta dieb Tu aūt. R. Dñe rex
omp̄s in ditōne tua cūcta ſūt
poſita ⁊ nō eſt q̄ poſſit reſiſter
voluntati tue Libera nos ꝓp
ter nomen tuum. ꝟ. Qui regꝫ
Libera nos ꝓpter. Lectio. ij.

Cunqz implerentur dies cō
uiuij inuitauit omnē populuz
qui inuentu eſt in ſuſis a max
imo vſqz ad minimuz. ⁊ iuſſit
ſeptem diebus conuiuium p̄-
parari ī veſtibulo orti ⁊ nemo
ris qd̄ regio cultui manu con
ſitum erat. Et pendebant ex
om̄i ꝑte tentoria aerei coloris
et carbaſini ac hyacinctini ſu
ſtentata finibus byſſinis atqz
purpureis qui eburneis circu
lio inſerti erant ⁊ colūnis mar
moreis fulciebantur. Lectuli
quoqz aurei et argentei ſuper
pauimentum ſmaragdino et
pario ſtratum lapide diſpoſi-
ti erant quod mira varietate
pictura decorabat. Tu au. R.
Conforta me rex ſanctorū p̄n
cipatum tenens Et da ſmo-
nem rectum et bene ſonantem

in os meum. ℣. Da nob̄ dñe
locum penitentie ⁊ ne claudas
ora canentiū te domine. Et.
Bibebant autē qui Lcō iij.
inuitati erant aureis poculis
⁊ alijs atq; alijs vasis cibi in
ferebantur. Vinum quoq; vt
magnificentia regia dignum
erat abundans et precipuum
ponebatur. nec erat qui nolen
tes cogeret ad bibendum sed
sic rex statuerat preponēs mē-
sis singulos de principib⁹ su-
is vt sumeret vnusquisq; quod
vellet. Vasthi qnoq; regina
fecit conuiuium feminarū in
palatio vbi rex assuerus mane
re consueuerat Tu. ℟. Spē
in alium nunq̄ habui preter ī
te deus israel qui irasceris. ⁊ ꝓ
picius eris. Et om̄ia peccata
hoīm in tribulatōne dimittis
℣. Qui regis israel inten. Et
℟. Memento mei deus ī bo
no ⁊ ne deleas miseratōes me
as q̄s feci. In domo dei mei
⁊ in ceri monijs eius. ℣. Me
mento verbi tui seruo tuo in q̄
mihi spez dedisti In. In do
minica ꝓxia kal. octobris im-
ponitur historia Adaperiat.
vt īfra. cū libris Machabeo-
rum vsq; ad mensem nouēbrē
legendis. In primis ℣s super
Mag. vel post primū bñd̄ añ
Adaperiat dñs cor vestrum ī
lege sua ⁊ in p̄ceptis suis ⁊ fa-
ciat pacem in diebus nostris

Cap̄ ⁊ coll. de dñica futura.
Sequētes vero añe in p̄mis
vesp̄is sequētiū dñicarū vsq;
ad nouembrem sup̄ mag. vel
post primū bñd̄ sūt dicēde añ
Libera nos deus in mirabili
bus tuis et da gloriam nomi
tuo. añ. Da pacē dñe in dieb⁹
nostris quia non est alius qui
pugnet pro nobis nisi tu de⁹
noster. añ. Extende dñe bra-
chiuz tuū et libera animas no
stras ne pereamus. ℟. Ada
periat dñs cor vestrum ī lege
sua et in preceptis suis ⁊ faci-
at pacez in dieb⁹ nostris. Cō
cedat vobis salutē ⁊ redimat
vos a mal. ℣. Exaudiat do-
minus orationes vestras ⁊ re
concilieť vobis, nec vos de-
serat in tp̄e malo. Conce. ℟.
Exaudiat dñs orationes ve-
stras et reconcilietur vobis:
nec vos deserat in tēp̄e malo.
Dñs deus noster. ℣. Adape
riat dominus cor vr̄m in lege
sua et in p̄ceptis suis ⁊ faciat
pacē Dñs. ℟. Tua ē potētia
tuum regnū domine tu es sup̄
om̄es gētes. Da pacē dñe in
dieb⁹ nostris. ℣. Qui regis
israel. Da Gl'a. Da. ℟. Re-
fulsit sol ī clipeos aureos ⁊ re
splenduerunt montes ab eis.
Et fortitudo gentiuz dissipa
ta est. ℣. Erat eni exercitus
magn⁹ valde ⁊ fortis ⁊ appin
quabat iudas ⁊ exercitus ei⁹

ad prelium. Et. ℟. Impetũ inimicoꝝ ne timueritꝫ memores estote quõ salui facti sunt patres nostri. Et nũc clamemus in celum ⁊ miserebit̃ nostri deus noster. ℣. Mementote mirabiliũ eiꝰ que fec̃ pharaoni et exercitui eius in mari rubro Et nunc. ℟. Ornauerũt faciem templi coronis aureis ⁊ dedicauerunt altare domio. Et facta ẽ leticia magna in populo. ℣. In hymnis ⁊ confessionibꝫ benedicebant dominũ. Et. Gl̃a Et. ℟. In hymnis et confessionibꝫ bñdicebant dñm. Qui magna fecit in israel ⁊ victoriã dedit illis dñs op̃s. ℣. Ornauerunt faciem tẽpli coronis aureis et dedicauerunt altare domino. Qui. ℟. Congregati sũt inimici nostri ⁊ gl̃iant̃ in virtute sua. contere fortitudinẽ illorũ dñe ⁊ dispge illos. Ut cognoscãt qꝛ nõ est aliꝰ q̃ pugnet ꝓ nobis nisi tu d̃s noster. ℣. Disperge illos in virtute tua ⁊ destrue illos protector noster domine Ut. ℟. Dixit iudas symoni fratri suo. elige: tibi viros ⁊ vade libera fratres tuos in galileam ego aũt ⁊ Jonathas frater meꝰ ibimus ĩ galadithim. Sicut fuerit voluntas in celo sic fiat. ℣. Et nũc clamemus ĩ celũ ⁊ miserebit̃ nr̃i deus nr̃. Si. Gl̃a. Si. ℟. Hic ẽ fratrũ amator ⁊ populi israel Hic est qui multũ orat pro populo et vniuersa sancta ciuitate hierusalẽ. ℣. Uiriste in populo suo mitissimus apparuit Hic. ℟. Congregate sunt gentes in multitudine vt dimicent contra nos ⁊ ignoramus quid agere debeamus Dñe d̃s ad te sũt oculi nostri ne pereamus. ℣. Aperi oc̃los tuos dñe ⁊ vide afflictionem nostram. Domine deus. ℟. Tu dñe vniuersorum qui nullam habes indigentiam voluisti templum tuum fieri in nobis Conserua domum istam immaculatam ĩ eternũ domĩe ℣. Qui regis israel Conſrua Gloria Con. ℟. Aperi oculos tuos domine ⁊ vide afflictionem nostram circundederunt nos gentes ad puniendum nos. Sed tu domine extende brachium tuum ⁊ libera animas nostras. ℣. Congregate sunt gentes in multitudine vt pugnẽt contra nos. Sed. ℟. Dirumpam vincl̃a ꝓpl̃i mei dicit dñs ⁊ dispdam om̃ia mala q̃ induxi sup eum. Et auferaꝫ vniuersum laborem a facie terre ⁊ a ciuitate ista. ℣. Ego suꝫ protector tuus qui deleo iniquitates tuas

Et. Ex p̃mo li. machab̃

Et factũ ẽ postq̃ ꝑcussit alexãder philippi rex macedo

qui primus regnauit in Gre/
cia egress⁹ de terra cethim da
rium regem persarum et me/
dorum constituit prelia m̄ta
z obtinuit omniū munitōnes
z interfecit reges terre. Et per
trāsijt vsq; ad fines terre z ac
cepit spolia multitudinis gē/
tium et siluit terra in conspec
tu eius. Et congregauit virtu
tem et exercitum fortē nimis
z exaltatum est et eleuatū cor
eius z obtinuit regiones gen
tium et tyrannos z facti sunt
illi in tributuz. Et post hec de
cidit in lectum z cognouit qr
moreret. Et vocauit pueros
suos nobiles qui secū erāt nu/
triti a iuuentute sua z diuisit
illis regnum suum cū adhuc
viueret. Et regnauit Alexan/
der annis duodecī z mortuus
est. Et obtinuerūt pueri eius
regnū vnusquisq; in loco suo:
z imposuerunt oēs dyade/
mata post mortem eius. z fi/
lij eor⁹ post eos annis multz
z multiplicata sunt mala in
terra. Et exijt ex eis radix pec
cati antiochus illustris filius
Antiochi regis qui fuerat rho
me obses. et regnauit in anno
centesimo tricesimo z septimo
regni grecoruz. In dieb⁹ illis
exierunt ex israel filij iniqui et
suaserūt multis dicentes. Ea
mus et disponamus testamē
tum cum gētib⁹ que circa nos
sunt qr ex quo recessim⁹ ab eis
inuenerunt nos multa mala.
Et bonus visus est sermo i ocu
lis eor⁹. Et destinauerūt alios
de populo. z abierunt ad regē
z dedit illis potestatem vt fa
cerent iusticiam gentium. Et
edificauerunt gymnasium in
hierosolymis sm leges natio
num z fecerunt sibi prepucia
z recesserunt a testamento san
ctor⁹ z iuncti sunt nationib⁹ z
venundati sunt vt facerēt ma
lum. Et paratum est regnum
in conspectu Antiochi z cepit
regnare in terra egypti vt reg
naret super duo regna. Et in
trauit in egyptum in multitu
dine graui in curribus z elephā
tis z equitib⁹ z copiosa nauiū
multitudine Et cōstituit bel
lum aduersus Ptolomeuz re
gem egypti et veritus ē Pto
lomeus a facie eius et fugit z
ceciderūt vulnerati multi et
comphendit ciuitates muni/
tas in terra egypti. et accepit
spolia terre egypti. Et conuer
tit antiochus postq; percussit
egyptum in centesimo z qua/
drageſimo et tertio anno. z a/
scendit ad israel. z ascēdit hie
rosolymis in multitudine gra
ui. Et intrauit in sanctificati/
onem cum superbia z accepit al
tare aureum z candelabrū lu
minis z vniuersa vasa eius et
mēsā propositiōis z libatoria

ꝛphialas ꝛ mortariola aurea ꝛ velum ꝛ coronas ꝛ ornamentum aureum quod in facie tẽpli erat ꝛ cõminuit oĩa. Et accepit argentũ et aurum ꝛ vasa cõcupiscibilia ꝛ accepit thesauros occultos quos inuenit ꝛ sublatis oĩbꝫ abiit in terram suã. Et fecit cedẽ homini num ꝛ locutus est in superbia magna. Et factus est planctꝰ magnus in israel et in oĩ loco eorum. Et ingemuerũt principes et seniores ꝛ iuuenes et virgines infirmati sunt ꝛ speciositas mulierum immutata est. Omnis maritus sumpsit lamentũ et qui sedebant i thoro maritali lugebant. Et commota est terra sup habitantes in ea ꝛ vniuersa domus iacob induit confusionẽ. Et post duos annos dierũ misit rex p̃ncipem tributorum in ciuitates Juda. ꝛ venit hierusalẽ cũ turba magna. Et locutus est ad eos verba pacifica in dolo: et crediderunt ei. Et irruit super ciuitatẽ repente ꝛ pcussit eaz plaga magna. ꝛ pdidit populum multũ ex israel. Et accepit spolia ciuitatis ꝛ succẽdit eam igni. Et destruxit domos eius ꝛ muros eius in circuitu ꝛ captiuas duxerũt mulieres: ꝛ natos ꝛ pecora possiderẽt. Et edificauerẽt ciuitatẽ dauidmuro magno et firmo ꝛ turribus firmis. ꝛ facta est illis in arcẽ. Et posuerunt illic gentez peccatricem viros iniquos et conualuerũt in ea. Et posuerunt arma et escas ꝛ congregaueꝛt spolia hierusalez: ꝛ reposuerũt illic et facti sunt in laqueũ magum. Et factũ est hoc ad insidias sanctificationi ꝛ in dyabolum magnum in israel semper. Et effuderũt sanguinem innocentẽ p circuitum sanctificationis ꝛ contaminauerũt sanctificationem. et fugerunt habitatores hierusalem ꝓpter eos. ꝛ facta est habitatio exterorum ꝛ facta est extera semini suo: ꝛ nati eius reliquerunt eam. Sanctificatio eius desolata est sicut solitudo dies festi eius conuersi sunt in luctuz sabbata eius i obprobriũ honores eius in nihiluz. Scõm gl'iam eius multiplicata est ignominia eiꝰ: ꝛ sublimitas eiꝰ cõuersa est in luctũ. Et scripsit rex antiochus omni regno suo vt esset oĩs populꝰ vnꝰ. Et reliquerũt vnusquisqꝫ legẽ suam: ꝛ consenserũt oĩes gentes ſm verbũ regis antiochi. Et multi ex israel consenserũt ei et sacrificauerunt ydolis et coinquinauerũt sabbatuz. Et misit rex antiochus liberos p manus nũcioꝝ in hierusalem ꝛ in oĩes ciuitates iudeyt sequerẽtur leges gentium terre

z perhiberēt holocausta z sa/
crificia et placationes fieri in
templo dei et prohiberent cele
brari sabbatum z dies solen/
nes. Et iussit coinquinari scā
z sanctum populū isrl. Et ius/
sit edificari aras z templa z y/
dola z īmolari carnes suillas
z pecora cōmunia. Et relinq;/
re filios suos incircumcisos: z
coinquinari animas eor; i om
nib; immundicijs z abomīatio
nib; ita vt obliuiscerētur legē.
et imutarēt oīs iustificatōes
dei Et quicunq; non fecissent
ꝑm verbū regis antiochi moze
rentur. Scōm oīa ꝓba hec
scripsit oīi regno suo z prepo
suit ꝓncipes populo qui hec fi
eri cogerent. Et iusserūt ciui/
tatib; iude sacrificare. Et cō/
gregati sunt multi de populo
ad eos qui dereliquerant legē
dñi z fecerūt mala sup terrā z
effugauerūt ꝓpl'm isrl i abdit;
z i abscōditis fugitiuor; loc;
Die quinta decima mēsis cas
leu quinto et quadragesimo
z centesimo āno edificauit rex
Antiochus abominādū ydo
lum desolatōnis sup altare dī
z p vniuersas ciuitates iude i
circuitu edificauerūt aras: et
ante ianuas domor; z in pla/
teis incendebant thura z sa/
crificabant Et libros leg; dei
cōbusserūt igni scidētes eos z
apud quēcunq; inuenirebantur
libri testamenti dñi. z quicūq;
obseruabat legem dñi ꝑm edi
ctum regis trucidabant eum.
In virtute sua faciebant hec
populo israel qui inueniebat
in oīi mense in ciuitatib;. Et
quinta et vicesima die mēsis
sacrificabant sup aram q̄ erat
contra altare z milites q̄ cir/
cumcidebant filios suos tru/
cidabātur ꝑm iussum reg; an/
tiochi. Et suspēdebāt pueros
a ceruicib; p vniuersos domos
eor; z eos qui circumciderant
illos trucidabant. Et multi
de populo israel diffinierunt
apud se vt non manducarent
immunda: z elegerunt magis
mori q̄ cibis coinquinari im
mundis. z noluerunt infringe
re legem dei sanctam z truci/
dati sunt. Et facta ē ira mag
na super populum valde. In
diebꝫ illis surrexit mathatias
filius iohannis filij Symeo/
nis sacerdos ex filijs ioarī ab
hierusalem z consedit i mon/
te modin. Et habebat filios
quinq; Johannem qui cogno
minabatur gaddis: z Symeo
onem qui cognominabat tha
si: z Judam qui cognomina/
batur machabeus: z eleasarus
qui cognominabatur abarō.
z ionathan qui cognomina/
tur apphus. Hividerūt mala
que fiebant populo Juda et
hierusalē: z dixit mathathias

Ue mihi: vt quid natus sum videre contritionē popli mei z contritionē ciuitatis sancte z sedere illic cum datur ī manibus inimicoꝝ. Scā ī manu extraneoꝝ facta sūt templū eius sicut homo ignobil: vasa glie eius captiua abducta sūt trucidati sunt senes eius in platheis: z iuuenes eius ceciderūt in gladio inimicoꝝ. Que gens non hereditauit regnum eius z non obtinuit spolia ei? Omnis compositio eius ablata ē. Que erat libera facta ē ancilla. Et ecce sancta nostra z pulchritudo nostra: z claritas nostra desolata est: z coinquinauerūt eam gentes. Quo ergo nob adhuc viuere. Et scidit vestimenta sua mathathias z filij eius et operuerūt se cilicijs z plangerūt valde. Et venerūt illuc qui missi erant a rege antiocho vt cogerent eos qui cōfugerāt in ciuitatē modin immolare et accendere thura: z a lege dei discedere. Et multi de populo israel consentientes accesserūt ad eos. Sed mathathias et filij eius constāter steterūt. Et respondētes q̄ missi erāt ab antiocho dixerūt mathathie. Princeps z clarissimus z magnus es in hac ciuitate: z ornatus filijs z fratribus. Ergo accede prior z fac iussum regis sicut fecerūt omnes gentes z viri iuda: z qui remanserunt in hierusalem: z eris tu et filij tui inter amicos regis z amplificatus auro z argēto z muneribus multis. Et respōdit mathathias z dixit magna voce. Et si omnes gentes regi Antiocho obediunt vt discedāt vnusquisq; a seruitute legis patrum suoꝝ z consentiāt mandatis eius ego z filij mei z fratres mei obediemus legi p̄m nostrorum. Propicius sit nob deus non est nobis vtile relinquere legem z iustitias di. nō audiemus verba regis antiochi nec sacrificabimus transgredientes legis nostre māda ta vt eamus altera via. Et vt cessauit loqui verba hec accessit quidam iudeus in omniuz oculis sacrificare ydolis super aram in ciuitate Modin p̄m iussum regis. Et vidit Mathathias z doluit. z contremuerunt renes eius. Et accensus est furor eius scōm iudicium legis. z insiliens trucidauit eum super aram. Sed et virum quē rex Anthiochus miserat qui cogebat immolari occidit in ipso tempore. z aram destruxit: z zelatus est legem sicut fecit Phinees Zambri filio Salomi. Et exclamauit Mathathias voce magna in ciuitate dicens. Omnis q̄ zelum habet legis statuens

testamētum exeat post me. Et fugit ipē et filij eius in mōtes ⁊ reliquerūt quecunq; habe/ bāt in ciuitate. Tunc descēde runt multi querentes iudiciū ⁊ iusticiam in desertum. ⁊ sede rūt ibi ipi ⁊ filij eorum ⁊ mu lieres eoꝝ et pecora eoꝝ quo/ niam indurauerunt super eos mala. Et renūciatum est virꝫ regis et exercitui qui erant in hierusalem ciuitate dauid q/ niā discessissent viri quidam qui dissipauerūt mandatū re/ gis in loca occulta in deserto. ⁊ abijssent post illos mltī. Et statī preterūt ad eos ⁊ cōstitu erūt aduersus eos prelium in die sabbatoꝝ. Et dixerunt ad eos. Resistitis ⁊ nunc ad/ huc. Exite et facite ꝑm verbū regis antiochi et viuetis. Et dixerūt Nō exibimus necq; fa ciemus verbum regis vt pol/ luamus diem sabbatoꝝ. Et concitauerūt aduersus eos p/ liū ⁊ nō responderūt illis. nec lapidem miserūt ī eos nec opi lauerūt loca occulta dicentes Moriamur oēs in simplici tate nostra ⁊ testes erūt super nos celum ⁊ terra ꝙ iniuste p ditis nos. Et intulerūt ill' bel lum sabbatꝫ ⁊ mortui sunt ip si et vxores eoꝝ. ⁊ pecora eoꝝ vsq; ad mille aiasꝫ hominuꝫ Et cognouit mathathias et amici eius et luctū habuerūt sup eos valde. Et dixit vir pr imo suo. Si oēs fecerimus sicut fratres nostri fecerūt ⁊ nō pugnauerimus aduersus gen tes pro animab⁹ nostris ⁊ iu/ stificationib⁹ nostrꝫ citius di/ sperdēt nos a terra Et cogita uerūt in illa die dicētes Om nis homo qui cūq; venerit ad nos in bello die sabbatoꝝ pu/ gnemus aduersus eum ⁊ non moriemur oēs sicut mortui sunt fratres nostri in occultis Tūc congregata ē ad eos sy/ nagoga iudeoꝝ fortis viri/ bus ex israel. Oēs volūtari us in lege: ⁊ omnes qui fugie/ bāt a malis additi sūt ad eos ⁊ facti sunt illis ad firmamen tum. et collegerūt exercitum ⁊ percusserūt peccatores in ira sua: ⁊ viros iniquos in indig natione sua ⁊ ceteri fugerunt ad natōes vt euaderent. et cir cuiuit mathathias ⁊ amici ei⁹ ⁊ destruxerūt aras ⁊ circūcide rūt pueros incircumcisos q/ quot inuenerūt in finib⁹ israel in fortitudine. et pſecuti sūt fi lios superbie ⁊ prosperatum est opus in manib⁹ eoruꝫ. Et ob tinuerūt legem de manib⁹ gē/ tium ⁊ de manib⁹ regū. ⁊ non dederūt cornu peccatores. Et appinquauerūt dies Matha thie moriendi: ⁊ dixit filijs su is Nunc confortata est super bia et castigatio ⁊ tēp⁹ euersi/

onis et ira indignatõis. Nũc ergo o filij emulatores estote legis z date animas vras p testamento patrum. et memẽ tote opm patrũ que fecerũt in generationib⁹ suis z accipietz gloriaz magnã et nomẽ eternũ Abraam nõne in temptatiõe inuentus est fidelis z reputatũ est ei ad iusticiam. Joseph in tpe angustie sue custodiuit mandatum z factus ẽ dominus egypti Phinees pr̃ noster zelando zelum dei accepit testamẽtũ sacerdotij eterni Jesus dũ impleuit verbum fact⁹ est dux in israel. Caleph dum testificatur in ecclesia accepit hereditatem. Dauid ĩ sua misericordia consecutus ẽ sedez regni in secula. Helyas dũ zelat zelum legis receptus ẽ ĩ celum. Ananias azarias misa'l el credentes liberati sũt de flãma. Daniel in sua simplicitate liberatus est de ore leonum Et ita cogitate p generatõez z generationẽ: q̃ omes q̃ sperant in eum non infirmantur. et a verbis viri peccatoris ne timueritis q̃ gloria eius sterc⁹ et vermis est. hodie extollitur z cras nõ inuenietur. q̃ conuersus est in terram suam: z cogitatio eius perijt. Vos ergo filij confortamini z viriliter agite in lege q̃ cum feceritis que vobis precepta sunt in lege a domino deo vestro ĩ ipsa gloriosi eritis. Et ecce symon frater vester scio q̃ vir consilij est ipm audite semper z ipe erit vobis pater: Et Judas machabeus fortis viri⁹ a iuuentute sua sit vobis princeps militie z ipse aget belluz populi. et adducetis ad vos omes factores legis z vindicate vindictam populi vestri Retribuite retributõem gentibus z intendite in preceptũ legis. et benedixit eos z appositus est ad pres suos. et defunctus ẽ centesimo z quadragesimo sexto anno. z sepultus ẽ a filijs suis in sepulchris patrũ suor̃ in modin: z planxerunt eum omis israel planctu magno. Tu autẽ In dñica ꝑma kalẽ. nouembris imponit̃ hi storia Vidi dominũ vt infra z legitur ezechiel et daniel cũ ꝓphetis minorib⁹ vsq̃ ad aduentum dñi. Eadem ergo nocte in primis scz vespis canit̃ sup mag. vel post primũ bñd. anti. Vidi dñm sedentẽ sup soliũ excelsũ. z plena erat omis terra maiestate eius. z ea que sub ipo erãt replebãt templũ. Capl̃m et coll. cra de dominica futura. Sequentes vero añ dicũtur sup mag. vel post primũ bñd in primis vel. dñica q̃ noctium. añ. Super muros tuos hierl'm ꝑstitui custodes

tota die z nocte nō tacebunt laudare nomen domini. An. Qui celorum contines thro/nos et abyssos intueris dñe rex regum montes ponderas: terram palmo concludis : ex/audi nos in gemitibus nostr̄/alla. an. Sustinuimus pacē z non venit dñe quesiuim⁹ bo na z ecce turbatio cognouim⁹ dñe peccata nostra non ī eter/num irascaris nobis deus isr̄l Si occurrerint quinq; domi/nice sub hac hystoria repetat/ vna ex prescriptis anti. In ō/mis vel. vltime dñice. ℟. Vi di dominū sedentem sup soli um excelsum z eleuatum. z ple na erat oīs terra maiestate eius. Et ea que sub ipo erant replebant templum. ℣. Sera phin stabant super illō ser ale vni et ser ale alteri. Et. ℟. Aspice domine de sede sancta tua z cogita de nobis inclina deus meus aurem tuā z audi Aperi oculos tuos z videtri/bulationem nostram. ℣. Qui regis israel intende Aper. ℟. Aspice dñe q̄ facta ē desola/ta ciuitas plena diuitijs sedet in tristicia domina gentium. Nō est qui consoletur eam ni/si tu ds. ℣. Plorans plorauit in nocte z lachryme eius ī ma xillis eius. Non Bta. Nō. ℟ Sup muros tuos hierusalez co nstitui custodes. Tota die z nocte non tacebūt laudar̄ no men dñi. ℣. Qui reminisca/mini dominū ne taceatis z ne detis silentium ei. Tota. ℟. Muro tuo inexpugnabili cir cūcinge nos dñe z armis tue potentie protege nos semper. Libera domine de⁹ israel cla mantes ad te. ℣. Qui regis israel. Libera. ℟ Sustinui/mus pacem z non venit que/siuimus bona et ecce turbatō cognouimus dñe peccata no/stra. Nō in ꝑpetuum obliui/scaris nos. ℣. Peccauim⁹ cū patrib⁹ nostris iniuste egim⁹ iniquitatem fecimus. Nō. ℟ Dixit dominus angelum su um et conclusit ora leonum/. Et non me contaminauerunt quia coraz eo iusticia inuenta est in me. ℣. Dixit deus mise ricordiā suaz et veritatē suam animā meā eripuit de medio catulorum leonum. Et. ℟. Angustie mihi sunt vndiq; z quid eligam ignoro. Melius est mihi incidere in man⁹ ho/minum q̄z derelinquere legem dei mei : ℣. Si em̄ hoc egero mors mihi est: si aūt nō egero non effugiam manus vestras. Melius. ℟. Laudabilis po pulus quem dominus exerci/tuum benedixit dicens opus manuum mearum tu es. He reditas mea israel. ℣. Beata gens cuius ē dñs ds eius po/

pulus quē elegit in hereditatē sibi Hereditas. ℟. Redimet dñs populū suū ⁊ liderabit eos et veniēt et exultabūt ī mōte syon. et gaudebūt de bonis dñi sup frumēto vino et oleo. Et vltra non esurient. ℣. A fructu frumenti vini et olei sui multiplicati sunt. Et. ℟. A facie furoris tui deus conturbata est om̄is terra sed tu domie miserere. Et ne facias cōsummationem. ℣. Conuerte nos deus salutaris noster: et auerte iram tuam a nob̄. Et. ℟. Fluctus tui sup me transierunt: et ego dixi expulsus sum ab oculis tuis. Putas videbo templum sanctum tuuz. ℣. Abyssus vallauit me ⁊ pelagus cooperuit caput meum. Putas videbo templum sanctum tuum. ℟. Indicabo tibi homo q̄d sit bonuz aut q̄d dominus requirat a te facere iudicium et iusticiam Et sollicitum ambulare cuz d̄o tuo. ℣. Spera in dño ⁊ fac bonitatem inhabita terram ⁊ pasceris in diuitijs eius: Et sol. ℟. Genti peccatrici populo pleno peccatis. Miserere domīe deus. ℣. Esto placabilis sup nequicia populi tui. Miserer̄ ℟. Ciuitatem istam tu circūda domine et angeli tui custodiāt muros eius. Exaudi domine populum tuum cum misericordia. ℣. Qui regis israel Exaudi dñe populū tuū ℟. Qui celoꝝ ꝯtines thronos et abyssos intueris domīe rex regum montes ponderas terraz palmo cōcludis Exaudi nos deus ī gemitib̄ nr̄is. ℣. Qui regis israel. Exaudi nos deus in gemitibus nostris.

Incipit ezechiel propheta.

Et factum est in tricesimo anno in quarto ī q̄nta mensis cum essem in medio capitiuorum iuxta fluuiū chobar aperti sunt celi ⁊ vidi visiones dei in quinta mēsis ipse est annus quintus transmigrationis regis Joachim. Factum est verbum dñi ad Ezechielem filium Busi sacerdotem in terra chaldeorum secus flumen Chobar. Et facta est super eum ibi man⁹ domini. Et vidi: et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone ⁊ nubes magna ⁊ ignis inuoluens. Et splendor in circuitu eius. et de medio eius quasi species electri id est de medio ignis. Et in medio eius similitudo quattuor animalium: ⁊ hic aspectus eorū. Similitudo hominis in eis. Et quattuor facies vni ⁊ q̄ttuor penne vni. Et pedes eorum pedes recti. ⁊ planta pedis eorum quasi plāta pedis vituli et scintille q̄si aspectus

eris candentis. et manus ho-
minis sub pennis eorū ī quat
tuor ꝑtib⁹. ⁊ facies et pennas
per quattuor ꝑtes habebant.
iuncteq; erant penne eoruz al
terius ad alterum. Nō reuer-
tebantur cū incederent sz vnū-
quodq; ante faciem suaz gra-
diebatur. Similitudo autem
vultus eoꝝ facies homis ⁊ fa
cies leonis a dextris ip̄orū q̄t
tuor. facies autē bouis a sini-
stris ip̄oꝝ quattuor. ⁊ facies
aquile desuꝑ ip̄oꝝ quattuor:
⁊ facies eorū ⁊ penne eoꝝ extē
te desuꝑ. Due pēne singulorū
iungebantur: ⁊ due tegebant
corꝑa eorum. et vnumquodq;
eorum coram facie sua ambu
labat Ubi erat impetus spi-
ritus illic gradiebant̄ nec re-
uertebātur cum ambularent.
Et similitudo animalium et
aspectus eorum quasi carbo-
num ignis ardentium et qua-
si aspectus lampadarū. Hec
erat visio discurrens in medio
animaliū sp̄lendor ignis ⁊ de
igne fulgur egrediens. et ani-
malia ibant ⁊ reuertebantur ī
similitudinem fulguris choru
scantis. Cunq; aspicerē anīa
lia apparuit rota vna suꝑ ter-
ram iuxta animalia habens
quatuor facies. et aspectus ro
tarum et opus earuz q̄si visio
maris. et vna similitudo ip̄a-
rum quattuor ⁊ aspectus eaꝝ
et oꝑa quasi sit rota in medio
rote. Per quattuor ꝑtes earū
euntes ibant et non reuerte-
bantur cum ambularēt. Sta
tura quoq; erat rotis ⁊ altitu
do ⁊ horrbilis aspectus ⁊ to-
tum corpus oculis plenum in
circuitu ip̄arum q̄ttuor. Cū-
q; ambularent animalia am-
bulabant pariter et rote iuxta
ea. ⁊ cū eleuarentur animalia
de terra eleuabantur simul et
rote. Quocunq; ibat spiritus
illic eunte spiritu ⁊ rote parit̄
leuabātur seq̄ntes eū Sp̄s ei
vite erat ī rotꝫ. cū eūtib⁹ ibāt ⁊
cū stātib⁹ stabāt ⁊ cū eleuat̄
a terra pariter eleuabāt̄ ⁊ rote
sequentes ea q⁊ sp̄ūs vite erat
in rotis. Et similitudo suꝑ ca
put animalium quasi aspect⁹
chrystalli horribilis et exten-
ti suꝑ capita eoꝝ desuꝑ. Sub
firmamento aūt penne eorum
erecte alteri⁹ ad alterū. Unū
quodq; duabus alis velabat
corpus suum et alterum simil̄r
velabat̄ Et audiebā sonū ala
rū q̄si sonū aq̄ꝝ mlt̄aꝝ q̄si so-
nū sublimis dei. Cū ābularēt
q̄si son⁹ erat mlt̄itudinis vt so-
nus castrorum. Cunq; starēt
demittebātur penne eorū Nā
cum fieret vox suꝑ firmamen-
tum quod erat suꝑ caput eoꝝ
stabant ⁊ submittebant alas
suas. et super firmamentū qd̄
erat imminens capiti eorum

quasi aspectus lapidis saphyri. similitudo throni ⁊ sup̄ sili-
tudinē throni similitudo quasi aspectus hominis desuper.
Et vidi quasi speciem electri
velut aspectum ignis intrinse-
cus eius p̄ circuitum a lumb̄
eius ⁊ desuper. ⁊ a lumb̄ eius
vsq̄ deorsum. vidi quasi spēm
ignis splendentis in circuitu.
velut aspectum arcus cum fu-
erit in nube ī die pluuie. Hic
erat aspectus splendoris p̄ gy-
rum. hec visio similitudīs glo-
rie domini. et vidi et cecidi in
faciem meam ⁊ audiui vocē
loquentis. et dixit ad me. Fi-
li hominis sta sup̄ pedes tuos
et loquar tecū. Et ingressus ē
in me spiritus postq̄ locutus
est mihi. ⁊ statuit me supra pe-
des meos ⁊ audiui loquentē
ad me et dicentem. Fili homi-
nis mitto ego te ad filios isrl̄:
ad gētes apostatrices que re-
cesserūt a me. Patres eorum
p̄uaricati sunt pactum meum
vsq̄ ad diem hanc. ⁊ filij du-
ra facie et indomabili corde
sunt ad quos ego mitto te. et
dices ad eos. Hec dicit dn̄s.
deus. si forte vel ip̄i audiant:
et si forte quiescant qm̄ dom⁹
exasperans est. ⁊ scient qr̄ pro-
pheta fuit in medro eoꝝ. Tu
ergo fili hominis ne timeas
eos neq̄ sermones eorum me-
tuas qm̄ increduli et subuer-
sores sunt tecum ⁊ cum scorpi-
onibus habitas. Verba eoꝝ
ne timeas et vult⁹ eoꝝ ne for-
mides qr̄ domus exasperans
est. Loqueris ergo verba mea
ad eos si forte audiant et qui-
escant qm̄ irritatores sunt. tu
autē fili hominis audi quecū-
q̄ loquor ad te ⁊ noli eē exaspe-
rans sicut domus exasperat̄x
est. Aperi os tuum et comede
quecunq̄ ego do tibi. et vidi:
⁊ ecce manus missa ad me in
qua erat inuolutus liber: ⁊ ex-
pandit illum corā me qui erat
scriptus intus et foris ⁊ scrip-
te erāt in eo lamentationes ⁊
carmen ⁊ ve. ⁊ dixit ad me Fi-
li hominis quodcūq̄ inuene-
ris comede. Comede volumē
istud et vadens loquere ad fi-
lios israel. et aperui os meum
⁊ cibauit me volumine illo. ⁊
dixit ad me. Fili hominis vē-
ter tu⁹ comedet ⁊ viscera tua
complebunt̄ volumīe isto q̄d
ego do tibi. et comedi illud ⁊
factum est in ore meo sic̄ mel
dulce. et dixit ad me. Fili ho-
minis vade ad domum israel
⁊ loqueris verba mea ad eos.
Non em̄ ad populum profū-
di sermonis et ignote lingue
tu mitteris ad domum israel
neq̄ ad populos multos pro-
fundi s̄monis ⁊ ignote lingue
quorum non possis audire ser-
mones. et si ad illos mitteris

ipsi audirent te. Domus aũt
israel nolũt audire te quia no
lunt audire me. Omnis q̃p-
pe domus israel attrita frõte
est et duro cord̃. Ecce dedi fa
ciem tuam valentiorem facie
bus eorum ⁊ frontem tuã du-
riorem frontib⁹ eorum vt ada
mantem et vt silicem dedi fa
ciem tuã. Ne timeas eos ne-
q̃ metuas a facie eorum quia
domus exasperans est. et dix-
it ad me. Fili hominis om̃es
sermones meos quos ego lo-
quor ad te assume i corde tuo
⁊ auribus tuis audi ⁊ vade i-
gredere ad filios populi mei.
⁊ loqueris ad eos ⁊ dices eis:
Hec dicit dominus de⁹. Si
forte audiant et quiescant Et
assumpsit me spiritus ⁊ audi
ui post me vocem cõmotõnis
magne benedicta gloria do-
mini de loco suo et vocem ala
rum animalium percutientiũ
alteram ad alteram ⁊ vocẽ ro
tarũ sequentium animalia· et
vocẽ cõmotõnis magne. Spi
rit⁹ quoq̃ leuauit me ⁊ assũp
sit me et abij amarus in indig
natione spiritus mei. Man⁹
enim dñi erat confortãs me.
Et veni ad transmigratione;
ad aceruum nouarum fruguz
ad eos qui habitabant iuxta
flumen Chobar. et sedi vbi il
li sedebant. ⁊ mansi ibi septem
dieb⁹ merens in medio eorum

Tum aũt ꝑtransissent septez
dies factum est verbum domi
ni ad me dicens. Fili homis
speculatorem dedi te domui
israel. ⁊ audies de ore meo ver
bum et annũciabis eis ex me
Si dicente me ad impiũ mor
te morieris. non annunciaue-
ris ei. neq̃ locut⁹ fueris vt a-
uertatur a via sua impia ⁊ vi-
uat. ip̃e impius in iniquitate
sua morietur. Sãguinem aũt
eius de manu tua requiram.
Si aũt tu annunciaueris im-
pio et ille non fuerit conuersus
ab impietate sua: ⁊ a via sua
impia. Ip̃e quidem in impie
tate sua morietur: tu aũt ani-
mam tuam liberasti. Sed et
si conuersus iustus a iusticia
sua fuerit et fecerit iniquitatẽ
ponam offendiculum corã eo
Ip̃e morietur q̃ non annũci-
asti ei. In peccato suo morie-
tur et non erũt in memoria iu
sticie eius quas fecit. Sãgui-
nem vero eius de manu tua re
quiram. Si autẽ tu annunci-
aueris iusto vt non peccet iu-
stus ⁊ ille non peccauerit vi-
uens viuet quia annunciasti
ei: ⁊ tu animam tuam libera-
sti. Et facta est super me ma-
nus dñi et dixit ad me. Sur-
gens egredere in campum: et
ibi loquar tecum. Et surgens
egressus sum in campum: ⁊ ec
ce ibi gloria dñi stabat quasi

gloria quaz vidi iuxta fluuiū Chobar. z cecidi in faciē meam. Et ingressus est ī me spūs z statuit me super pedes meos et locutus est mihi z dixit ad me. Ingredere et includere in medio domus tue. Et tu fili hominis ecce data sunt sup te vincula z ligabūt te in eis z non egredieris in medio eorum. z linguam tuam adherere faciam palato tuo: z eris mutus. nec quasi vir obiurgāns qz domus exasperās est. Cuz aūt locutus fuero tibi aperiaz os tuū et dices ad eos. Hec dicit dñs ds. Qui audit audiat: et qui quiescit quiescat. qz domus exasperans ē. Hec dicit dominus conuertimini ad me et salui eritis. Deo gr̄. Incipit Daniel prophera Et nota q̄ in fine lectiōis dicitur Tu autem domine mi. et non Hec dicit dominus deus.

Lectiones. Danielis pphe.

Anno tercio regni Joachim regis Juda venit Nabuchodonosor rex Babilonis Hierusalem: et obsedit eam: et tradidit dominus in manu eius Joachim regem iude et partem vasorum domus dei: et asportauit ea in terram Sennaar in domum dei sui. et vasa intulit in domum thesauri dei sui. et ait rex Assenes preposito eunuchorum vt introduceret de filijs israel et de semine regio et tyrannorum pueros in quib⁹ nulla essz macula: decoros forma et eruditos omni sapientia: cautos scientia: z doctos disciplina: et qui possent stare in palatio regis vt doceret eos litteras et linguam Chaldeorum. et constituit eis rex annonam per singulos dies de cibis suis et vino vnde bibebat ipse vt enutriti tribus annis postea starent in conspectu regis. Fuerunt ergo inter eos de filijs iude Daniel Ananias Misahel et Azarias. et imposuit eis prepositus eunuchorum nomina Danieli: Balthasar Ananie Sydrach Misaheli Misac et Azarie abdenago. Proposuit autem Daniel in corde suo ne pollueretur de mensa regis neqz de vino potus eius. et rogauit eunuchorum prepositum: ne contaminaretur. Dedit autez deus Danieli gratiam z misericordiam in conspectu principis eunuchorum. et ait princeps eunuchorum ad Danielem: Timeo ego dominuz meum regem qui constituit vobis cibum et potum: Qui si viderit vultos vestros macilentiores preceteris adolescētibus coetuis vestris condemnabitis caput meum regi. et

dixit Daniel ad Malasser: quem cōstituerat princeps eunuchorum sup Danielem ananiam misahelem et azariaz Tempta nos obsecro seruos tuos diebus decem: et dētur nobis legumina ad vescēduz et aqua ad bibendum: et contemplare vultꝰ nostros z vultus puerorum qui vescuntur cibo regio: z sicut videtis facies cum seruis tuis Qui audito sermone huiuscemodi tēptauit eos diebus decem. Pꝰ dies aūt decem apparuerunt vultus eorum meliores z corpulentiores pre oīb pueris qui vescebātur cibo regio Porro Malasser tollebat cibaria z vinum potus eoꝝ. dabatq; eis legumina: Pueris autem his dedit deus scientiam z disciplinam in oī libro z sapia Danieli aūt intelligentiā omniū visionum z somnioꝝ. Cōpletis itaq; diebus post quos dixerat rex vt introduceretur introduxit eos prepositus eunuchorum in conspectu nabuchodonosor cunq; eis locutus fuisset rex non sunt inuenti tales de vniuersis vt Daniel. ananias. misael. et azarias. et steterūt in conspectu regis: et oīe verbum sapientie z intellectus quod sciscitatus est ab eis inuenit in eis decupluz super cunctos ariolos z magos qui erant in vniuerso regno eꝰ Fuit aūt daniel vsq; ad annū primum Cyri regis. In āno secūdo regni vidit Nabuchodonosor somnium z conterritus est spiritus eius z somnium eius fugit ab eo Precepit aūt rex vt vocarēt ariolos magi malefici z chaldei vt indicarent regi sōnia sua. Qui cū venissent steterunt coram rege z dixit ad eos rex. Vidi somnium z mente confusus ignoro quid viderim. Responderūt qz chaldei regi syriace. rex in sempiternum viue. Dic somnium seruis tuis et interpretationez eius indicabimus. et respondens rex ait Chaldeis Sermo recessit a me nisi indicaueritis mihi somnium z conjecturam eius peribitis vos et domus vestre publicabūtur. Si autē somniū et coniecturā eius narraueritis pmia z dona et honorem multum accipietis a me. Somniū igitur z interptationem eius indicate mihi. Responderunt secundo atq; dixerunt Rex somnium dicat seruis suis z interptationem eius indicabimus. Rñdit rex z ait. Certe noui q; tempus redimitis scientes q; recessit a me sermo Si ergo somnium non indicaueritis mihi vna est de vobis sententia q; interptationem quoq; fal-

lacem et deceptione plenā cō/
posueritis vt loquamini mihi
donec temp⁹ pertranseat. Sō
nium itaq; dicite mihi vt sciā
q; interp̄tationem quoq; eius
veram loquamini. Rn̄dentes
ergo chaldei coram rege dixe/
runt Non est homo, super ter
ram qui sermonem tuum rex
possit implere: sed neq; regum
quisq; magnus et potens ver
bum huiuscemodi sciscitatur
ab oīi ariolo z mago z chal/
deo. Sermo em̄ quem tu que
ris rex grauis est: nec reperiet
quisq; qui indicet illum in cō
spectu regis exceptis dijs q̄rū
non ē conuersatio cū homib⁹
Quo audito rex in furore et ī
ira magna p̄cepit vt perirēt
oīes sapientes Babilonis.
et egressa sententia sapientes
interficiebantur querebantur
q; Daniel et socij eius vt pe/
rirent. Tunc Daniel requisi/
uit de lege atq; sententia ab
Arioth p̄ncipe militie regis
qui egressus fuerat ad interfi/
ciendos sapientes Babilōis
et interrogauit eum qui a re/
ge potestatem acceperat quā
ob causam tam crudelis sen/
tentia a facie regis esset egressa
Cum ergo rem indicasset a/
rioth danieli ingressus roga/
uit regem vt tempus daret si
bi ad solutionem indicandā
regi: z ingressus ē domum su
am Ananiē z misaheli z a/
zarie socijs suis indicauit ne/
gotium vt quererēt miserico/
diam a facie dī celi sup sacra/
mento isto z non perirent Da
niel et socij eius cū ceteris sa/
pientibus Babilonis. Tunc
Danieli mysteriuz per visionē
nocte reuelatum est. et daniel
benedixit deo celi z locutus
ait. Sit nomen dñi bñdictuz
a seculo et vsq; in seculum. q;
sapientia et fortitudo ei⁹ sunt
z ip̄e mutat tempora z etates
Transfert regna atq; consti/
tuit dat sapiam sapientibus:
z scientiam intelligentib⁹ di/
sciplinā Ip̄e reuelat p̄fūda z
absc̄dita et nouit ī tenebris
constituta z lux cum eo. Tibi
deus patrum nostrorum con/
fiteor teq; laudo q; sapientiā
et fortitudinem dedisti mihi.
z nunc ostendisti mihi que ro
gauimus te q; sermonem re/
gis aperuisti nobis. Post hec
Daniel ingressus ad Arioch:
quem constituerat rex vt per/
deret sapiētes Babilonis: sic
ei locutus est Sapientes ba/
bilonis ne perdas. Introduc
me in conspectu regis z soluti
onem regi narrabo. Tunc ari
och festinus introduxit Da/
nielem ad regem. et dixit ei.
Inueni hominē de filijs trās/
migrationis iude qui solutio
nē regi annunciet. Rn̄dit rex

¶ dixit danieli: cuius nomen
erat Balthasar Putasne vere
potes mihi indicare somniuꝫ
quod vidi et interpretationeꝫ
eius. et respondens Daniel co
ram rege ait. Mysteriū quod
rex interrogat sapientes ma/
gi et arioli ¶ aruspices neque
unt indicare regi sed est deus
in celo revelans mysteria qui
indicauit tibi rex Nabucho/
donosor que ventura sunt no/
uissimis temporibus. Som/
nium tuum et visiones capitꝫ
tui in cubito tuo huiuscemo/
di sunt. Tu rex cogitare cepi/
sti in stratu tuo quid esset fu/
turum. post hec. et qui revelat
mysteria ostendit tibi que vē/
tura sunt. Mihi quoqꝫ nō in
sapientia que est in me plusq̄
in cunctis viuentibus sacra/
mentum hoc revelatum est ſꝫ
vt interpretatio rei manifesta
fieret et cogitationes mentis
tue scires. Tu rex videbas. et
ecce quasi statua vna grādis.
Statua illa magna et statu/
ra sublimis stabat contra te ¶
intuitus eius erat terribilis.
Huius statue caput ex auro
optimo erat: pectus autem et
brachia de argento. porro vē/
ter et femora ex ere. tybie autē
ferree. pedum quedam pars
erat ferrea. quedam autem fi
ctilis Videbas ita donec ab
scisus est lapis de monte sine
manibus: ¶ percussit statuam
in pedibus eius ferreis ¶ fic/
tilibus ¶ cōminuit eos. Tūc
contrita sunt pariter ferruꝫ te/
sta es argentum et aurum. et
redacta quasi in fauillam esti
ue aree que rapta sunt vento:
nullusqꝫ locus inuentus ē eis
Lapis aūt qui percusserat sta
tuam factus est mons mag/
nus ¶ impleuit vniuersam ter
ram. Hoc est somniū. Interp̄
tationē quoqꝫ eius dicem⁹ co
ram te rex. Tu rex regum es
et deus celi regnum ¶ fortitu/
dinem et imperium et gloriaꝫ
dedit tibi. ¶ oīa in quibꝫ ha
bitant filij hominum et bestie
agri. volucres q̄qꝫ celi dedit
in manu tua ¶ sub ditione tua
vniuersa constituit. Tu es er/
go caput aureum. et post te cō
surget regnum aliud min⁹ te
argenteum. ¶ regnum tertium
aliud ereum quod imperabit
vniuerse terre. ¶ regnum quar
tum erit velut ferreum. Quō
ferrum cōminuit ¶ domat om
nia. sic cōminuet ¶ cōteret om
nia hec Porro q⁹ vidisti pedū
¶ digitoꝫ partem testeam fi/
guli et partem ferream. regnū
diuisum erit quod tamen de
plantario ferri orietur. Secū/
dum qō vidisti ferrum mixtū
teste ex luto. et digitos pedu
ex parte ferreos et ex parte fi/
ctiles. et ex parte regnum erit

solidum et ex parte contritum. Qđ aũt vidisti ferrũ mixtum teste et luto cõmiscebũt q̃dez humano semini sz nõ adhere/ bũt sibi sicut ferrũ misceri non pt teste. In dieby aũt regnoz illorum suscitabit ds celi re/ gnum quod in eternũ nõ dis/ sipabitur z regnũ eius alteri pplo nõ tradetur. Cõminuet autem et cõsumet vniuersa re gna hec z ipm stabit i eternuz ẽm qđ vidisti q de monte ab/ scisus ẽ lapis sine manibus z cõminuit testam et ferrũ z es: z argentũ z aurũ ds magnus ostendit regi que ventura sunt postea. z verũ est somniũ z fi/ delis interpretatio eius. Tũc rex Nabuchodonosoz cecidit in faciem suã et danielẽ ado/ rauit. et hostias et incensũ p/ cepit vt sacrificarent ei. Lo/ quens ergo rex ait Danieli: Vere deus vester deus deoz est et dns regum revelans my steriũ qm tu potuisti aperire hoc sacramentuz. Tũc rex da nielẽ in sublime extulit z mu/ nera multa et magna dedit ei et cõstituit eũ principem sup omnes prouincias babilonis et pfectũ et magistrũ sup cun/ctos sapiẽtes babilonis. Da niel aũt postulauit a rege z cõ stituit sup opa prouincie Ba bylonis Sydrac Misac: et Abdenago. Ipe aũt Daniel erat in foribus regis. Tu aũt.

In dominica prima post festum Trinitatis euangelium

In illo tpe Scõm Lu. Di. ie. di. s. Homo qui/ dam erat diues et induebat purpura et bysso et epulabat quotidie splendide. Et reliq̃.

Omelia beati gregorij pape.

Quem frẽs charissimi quez diues iste qui induebat pur/ pura et bysso z epulabatur q̃/ tidie splendide nisi populũ iu daicũ significat qui cultum vi te exterius habuit qui accep/ te legis delitijs ad nitorẽ vsus est. non ad vtilitatem. Quem vo lazarus vlceribz plenus ni si gentilem populum figurali ter expmit. qui dum conuers9 ad deum peccata sua non eru buit. huic vulnus in cute fuit. Tu autem domine. Lcõ. viij

In cutis qppe vulnere virus a visceribus trahit z foras e/ rumpit. quid ẽ q̃ peccatorum cõfessio nisi q̃dã vulnerũ erup tio. q̃ peccati virus salubriter apitur in confessione qđ pesti/ fere latebat in mente. Vul/ nera etenĩ cutis in supficiem trahunt humorem putredis. et cõfitẽdo pctã q̃d aliud agi mus nisi malum qđ in nobis latebat aperimus. Tu. Le. ix

Sed lazarus vulneratus cu/ piebat saturari de micis que cadebant de mensa diuitis:

ꝛ nemo illi dabat: quia genti-
lem quēqꝫ ad cognitionē legis
admittere supbus ille popl's
despiciebat qui duꝫ doctrinā
legis non ad charitatem ha-
buit sed ad elationeꝫ quasi de
acceptis opibus tumuit. et qꝛ
ei verba defluebāt de sciētia
quasi mice cadebāt de mensa
Tu autem dñe. Capitulum
Charissimi: Deus charitas
est et qui manet in charitate ī
deo manet ꝛ deus in eo. si deꝰ
dilexit nos ꝛ nos debemus in
uicem diligere Deo. Collcā
Deus in te sperantium forti
tudo adesto ꝓpicius inuocati
onibꝫ nostrꝫ. et qꝛ sine te nihil
potest mortalis infirmitas p̄
sta auxilium gratie tue vt in
exequendis mandatis tuis ꝛ
voluntate tibi ꝛ actōne place
amus. Per dominum nostrū
Super Bñd. ꝛ Mag. tam ī
dominica q̄ per hebdomadā
dum de tempe officium dicit
leguntur anti. que sequuntur
repetende quotiens opus fue
rit. Possunt tamē ꝑ hebdom̄
super benedictus legi anti. fer
que signate sunt in psalterio
in singulis feriis dūmodo añ
de euangelio sunt lecte. Dum
aūt de sanctis officium dicit
siue in dñica siue in feria nihil
additur d̄ dñica nisi forte euā
gelium dñicale lectum fuisset
in matutinis. de quo vide su-
pra dñica secunda post trinita-
tis. ꝛ sic intelligendum est
et ꝑuandum vsqꝫ ad aduentū
domini. De euangelio anti.
Homo quidā erat diues ꝛ in
duebat purpura ꝛ bysso ꝛ epu
labatur qnotidie splendide ꝛ
erat quidam mendicus nomi
ne Lazarꝰ qui iacebat ad ia-
nuam eius vlceribꝫ plenus cu
piēs saturari de micis que ca-
debant de mensa diuitis: ꝛ ne
mo illi dabat sed ꝛ canes ve-
niebant ꝛ lingebant vlcera eꝰ
alla. añ. Factum est autez vt
moreretur mendicus ꝛ porta
retur ab angelis in sinū abra
he. Añ Eleuās aūt diues o-
culos suos cuꝫ esset in tormē
tis vidit abraham a longe et
lazarum in sinu eius ꝛ ipe cla
mans dixit pater abrahā mi
sere mei. añ. Rogo ergo te pa
ter vt mittas eum in domum
patris mei habeo enim quin
qꝫ fratres vt testetur illis ne ꝛ
ipsi veniant in locū hunc tor-
mentorum. añ. Deus chari-
tas est et qui manet in chari-
tate in deo manet ꝛ d̄s in eo
Añ. Pater Abraham mise-
rere mei ꝛ mitte lazarum vt i-
tinguat extremum digiti sui ī
aqua vt refrigeret lingua mea
Dñica secunda Scdm lucā.
In illo tēpe Dixit iesus
discipulis suis similitu-
dinem hanc Homo quidam

fecit cenam magnam ⁊ voca-
uit multos: ⁊ misit seruū suuz
hora cene dicere inuitatis vt
venirent qꝛ iaz parata sūt om-
nia. Et reliqua. Omelia bea-
Noc distare frēs ti Gregorij
charissimi īter delitias corpo
ris ⁊ cordis solet quod corpo-
rales delitie cum non habent
graue in se desiderium accen-
dunt. cum vero habite edunt
comedentem protinus in fa-
stidium per satietatem vertūt
Tu autem domīe. Lectō viij
Et cōtra spiritales delitie cū
non habentur in fastidio sunt
cum vero habentur in deside-
rio tantoq̄ a comedente am-
plius esuriuntur q̄nto et ab e-
suriente amplius comedūtur.
In illis appetitus placet: ex-
perientia displicet: in istis au
tem appetitus vilis est experiē
tia magis placet. In illis ap-
petitus saturitatem: saturitas
fastidium generat: ī istis autē
appetitus saturitatem saturi-
tas appetitum parit. Tu aūt.
Augent em̄ spiritales Le. ix
delitie desiderium in mēte dū
satiant. qꝛ quanto magis earū
sapor ꝑcipitur eo amplius co-
gnoscitur ⁊ auidius amatur: ⁊
idcirco non habite amari non
possunt. qꝛ earum sapor igno-
ratur. Quis em̄ amare valeat
quod ignorat. Tu aūt. Cap
Charissimi Nolite mirari si
odit vos mundus: nos scim⁹
qꝛ translati sum⁹ de morte ad
vitam qm̄ diligimus fratres
Deo gratias. Collecta.
Sancti nomīs tui dñe timo-
rem pariter ⁊ amorem fac nos
habere ꝑpetuum: qꝛ nūq̄ tua
gubernatione destituis quos
in soliditate tue dilectionis ī-
stituis. Per. De euange. añ
Homo q̄dam fecit cenā mag
nam ⁊ vocauit multos. ⁊ mi-
sit seruum suum hora cene di-
cere inuitatis vt venirent quia
oīa parata sūt all'. añ. Exi ci
to in plateas ⁊ vicos ciuitatis
⁊ pauꝑes ac debiles cecos et
claudos cōpelle intrare vt im
pleatur domus mea all'a. añ.
Dñe factū est vt imperasti et
adhuc locus est. añ. Dico au
tem vobis ꝙ nemo viroruz il-
lorū qui vocati sunt gustabūt
cenam meam. Dñica tertia.
In illo tpe: Scdm lucā
Accesserunt ad iesū pu-
blicani et peccatores vt audi
rēt illū. Et murmurabāt pha
risei et scribe dicentes. Quia
hic peccatores recipit ⁊ man-
ducat cum illis. Et reliqua.
Omelia beati Gregorij pape
Audistis in lectione euange
lica fratres mei qꝛ peccatores
⁊ publicani accesserūt ad redēp
torē nr̄m ⁊ non solum ad col-
loquendum sed etiā ad conue
scendum recepti sunt. Quod

videntes pharisei dedignati
Ex q̃ re Lcō octaua. sūt. T.
colligite qz vera iusticia com/
passionez habet: falsa iusticia
dedignationem q̃uis z iusti
soleant recte peccatoribꝫ indi
gnari: sed aliud est quod agit
typo supbie: aliud quod zelo
discipline. Dedignātur eteni
sed non dedignantes: despe/
rant sed non desperantes Per
secutionem cōmouēt sed amā
tes. Quia et si foris increpa/
tiones p disciplinam exagge/
rant: intꝰ aūt dulcedinē p cha
ritatē seruant. T. Lcō nona
P reponunt sibi in animo ip
sos plerumq; quos corrigunt
meliores existimantes eos q̃z
quos iudicant. Quod videli/
cet agentes et p disciplinā sub
ditos z per humilitatem cu/
stodiūt semetipos. T. Cap̃
Charissimi: Humiliamini
sub potenti manu dei vt vos
exaltet in tpe visitationis oēm
sollicitudinem vestram p̃iciē
tes in eum qm̃ ipi cura est de
vobis. Deo gratias. Colla.
P rotector in te sperantium
deus sine quo nihil est validū
nihil sanctum: multiplica sup
nos miscōiam tuam vt te rec/
tore te duce sic transeamus
p bona tempalia vt nō amit/
tamus eterna. Per. Ex euan
gelio añ. Quis ex vobis ho/
mo qui habet centum oues et
si pdiderit vnam ex illis non/
ne dimittit nonaginta nouem
in deserto et vadit ad illam q̃
perierat donec inueniat illam
alla. añ. Congratulami mi/
hi qz inueni ouem meā q̃ peri
erat dicit domin⁹. añā. Que
mulier habens dragmas de/
cem: et si pdiderit dragmaz
vnam nonne accendit lucer/
nā z euertit domuz z querit di
ligēter donec inueniat. Añā.
Dico vob gaudiū ē angel' dei
sup vno peccatore penitētiam
agente. Dñica iiij. Scōm lu.
In illo tēpore: D.ie.d.s.
Estote misericordes sic
z pater vester misericors ē. Et
relíqua. Omelia vene. Bede
Hoc loco nobis nihil aliō p/
cipi existimo nisi vt ea facta q̃
dubium est quo animo sancti
meliorem ptez interpretemur.
Oō em̃ scriptū est ex fructib
eorum cognoscetz eos. De ma
nifestis dictum est que nō pos
sunt bono animo fieri sic sunt
stupra vel blasphemie vel fur
ta vel ebrietates. z si qua sunt
talia de quib nobis iudicare
permittitur. Tu aūt. Le. viij
De genere aūt ciborum quia
possunt bono animo z simpli/
ci corde sine vicio concupisten
tie quicunq; humani cibi idif
ferēter sumi, phibet apls iudi/
cari eos qui carnib vescebau
tur et vinum bibebant ab eis

qui se huiusmōi aliment⁹ tem
perabāt. Qui māducat inq̄t
nō māducantē nō spernat: ⁊ q̄
nō māducat manducantē nō
iudicet. Tu autez domine mi
serere nobis. Lectō nona.
Ad hoc ꝑtinet etiā illud qd̄
alio loco dicit. nolite ante tē
pus quicq̄ iudicare quoadus
q̄ veniat domin⁹ ⁊ illuminet
abscondita tenebrarum ⁊ ma
nifestabit cogitatōnes cordis
Sūt ergo quedā facta media
que ignoramus quo animo fi
ant. que bono ⁊ malo fieri pos
sunt. de quib⁹ temerarium est
iudicare: maxime vt condem
nemus. Tu autem domīe mi
serere nobis. Capitulum:
Fratres: Existimo em̄ q̄ nō
sunt condigne passiones hui⁹
temporis ad futurā gloriam
que reuelabitur in nobis. naz
expectatio creature reuelatio
nem dei expectat. Deo Col.
Da nobis quesumus domi
ne vt ⁊ mundi cursus pacifice
nobis tuo ordine dirigatur: ⁊
ecclesia tua tranquilla deuo
tione letetur. Per dominum
nostrum iesum. De euangelio
añ. Estote ergo misericordes
q̄r et pater vester misericors ē
alla. añ. Nolite iudicare vt ñ
iudicemini. in quo enī iudicio
iudicaueritis iudicabimī dic̄
dominus. añ. Mensurā bo
nam et confertam ⁊ coagita
tam dabūt in sinū vestrū alla
Añ. Eijce primū hypocrita
trabem de oculo tuo ⁊ tūc vi
debis vt educas festucā de o
culo fratris tui alla. Dñica
In illo t. quinta. S. lu.
Cum turbe irruerēt ad
Jesum vt audirent verbū di.
⁊ ipse stabat secus stagnuz ge
nesareth. Et reliqua. Ome
Factum est lia vene. Bede
āt cū turbe irruerēt vt audirēt
ꝟbū di ⁊ ip̄e stabat sec⁹ stagnū
genezareth. Stagnum gene
zareth idem dicūt esse qd̄ ma
re galylee vel mare tyberiadis
Sed mare galilee ab adiacē
te ꝓuincia dictum: mare tybe
riadis a proxima ciuitate: que
olim Chenereth vocata sed
ab Herode tetrarcha instau
rata in honorem tyberij cesa
ris tyberias est appellata Tu
autem domine miserere nob.
Deo gratias. Lectio octaua
Porro Genesar a laci ip̄si
us natura qua crispantibus
aquis de seip̄o sibi excitare au
ram perhibetur greco vocabu
lo quasi generans sibi auram
dicitur. Neq̄ enim in stagni
morem sternitur aqua sed fre
quentibus auris spirantibus
agitatur: haustu dulcis ⁊ ad
potandum abilis. Sed he
brayce lingue consuetudine
omnis aquarum congrega
tio siue dulcis siue salse mare

nuncupatur. Tu aũt. Lcõ ix.
Qui lacus interfluente Jor-
dane cẽtum quadraginta sta
dijs in longitudinem ⁊ q̃dra-
ginta extenditur in latitudi-
nem. Quia ergo stagnum si-
ue mare pñs seculuz designat
domin⁹ secus mare stat post-
q̃ vite labentis mortalitatez
deuincens in ea qua passus ẽ
carne stabilitatẽ perpetue q̃e
tis adijt. Tu aũt. Capitulũ.
Omnes vnanimes in orõne
estote compatientes: fraterni-
tatis amatores. misericordes
modesti. humiles: nõ redden-
tes malum pro malo. vel ma-
ledictum ꝓ maledicto sz econ
trario benedicẽtes Deo grãs.
Deus qui diligẽtib⁹. Colla
te bona inuisibilia preparasti
infunde cordib⁹ nostris tui a-
moris affectum vt te in omi-
bus et sup omia diligentes ꝓ
missiones tuas que ome desi-
derium supant consequamur
Per. De euangelio añ. Ascẽ-
dens iesus in nauim ⁊ sedens
docebat turbas alla. Anti.
Preceptor ꝑ totam noctez la
borantes nihil cepimus i ver
bo aũt tuo laxabo rhete. añã
Dixit aũt dñs Symoni noli
timere ex hoc em̃ homies eris
capiens. Dñica sexta S. ma.
In illo tpe: Dix. i. d. suis
Amen dico vobis: nisi
abũdauerit iusticia vr̃a plus-
q̃ scribarum et phariseoꝝ non
intrabitis in regnum celorũ.
Et reliqua. Omelia b. aug⁹.
Que sunt aũt ista vt abũdet
inquit iusticia vestra plus q̃
scribarum et phariseorum q̃
nisi abũdauerit nõ intrabitis
in regnum celorum id ẽ nisi ñ
solũ illa minima legis p̃cepta
impleueritis qui inchoãt ho-
minem. sed etiaz ista que a me
adduntur qui non veni solue
re legem sed adimplere. nõ in
trabitis in regnum celorum.
Tu autẽ domie. Lcõ octaua
Qui ergo vult esse magn⁹ at
q̃ illi regno aptus debet face
re et docere sicut christus nũc
docet. id est vt abundet iusti-
cia eius plusq̃ scribarũ ⁊ pha
riseorum. Justicia phariseorũ
est vt non occidant. Justicia
vero eorum qui intraturi sunt
in regnum dei vt non irascant̃
sine causa. Tu. Lectio nona:
Minimum ergo est nõ occi-
dere. ⁊ qui illud soluerit mini
mus vocabitur in regno celo-
rum. Qui aũt illud impleue-
rit vt non occidat non conti-
nuo magnus erit ⁊ ydone⁹ re-
gno celoruz sed tamẽ ascendit
aliquem graduz. Perficietur
aũt si non irascitur sine causa
Qd̃ si ꝑfecerit mlto remotior
erit ab homicidio. Qua ꝓpter
qui docet vt non irascamur ñ
soluit legem vt ne occidamus

sed implet potius vt et foris dum non occidimus ⁊ in cor/ de dum non irascimur inno/ centiam custodiamus. Tu aũt Fratres: Quicunq; Cap. baptisati sumus in christo ie/ su in morte ipius baptisati su mus. Deo gratias. Collecta Deus virtutum cuius est ro tum quod est optimum insere pectoribꝫ nostris amorem tui nominis: ⁊ presta in nobis re ligionis augmentũ: vt q̃ sunt bona nutrias ⁊ pieratꝫ studio que sũt nutrita custodias Per Dece uangelio añ. Audistꝫ qr dictum ẽ antiquis: non occi/ des. qui aũt occiderit re⁹ erit iudicio añ. Si offers munus tuum ante altare ⁊ recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduersum te: relinque ibi mun⁹ tuũ añ altare: ⁊ va/ de prius reconciliari fratri tuo. ⁊ tunc veniens offeres munus tuum alla. Dñica septima.

In illo tpe: Scõm mar. Cum turba multa essꝫ cum iesu. nec haberet qõ man ducarent conuocatis discipu lis ait illis Misereor sup tur/ bam. Et reliqua. Omꝫ hes. Et in hac lectione considerã/ da est in vno eodemq; redẽp/ tore nostro distincta operatio diuinitatis et humanitatis: atq; error eutichetis qui vnã tantum in christo opationem dogmatisare presumit peul a christianis finibꝫ expellẽdus. Tu autem dñe. Lectio. vij.

Quis ergo nõ videat hoc qđ sup turbã mittetur dominus: ne vel inedie vel vie longioris labore deficiat affectũ eẽ ⁊ cõ/ passionẽ habere humane fra/ gilitatis. q; vero de septẽ pani bus et piscibus paucis quat tuor hominũ milia saturauit diuine opus esse virtutis. Tu Mystice aũt hoc Lectõ. ix. miraculo designatur q; via se/ culi p̃sentis aliter incolumes trãsire nequimus nisi nos gra tia redẽptoris nostri alimẽto sui ꝑbi reficiat. Hoc vero typi ce inter hanc refectionem ⁊ il/ lã quinq; panum ac duorum piscium distat q; ibi littera vete ris instrumenti spirituali gra tia plena esse signata ẽ. h aũt noui veritas et gratia testa/ menti fidelibꝫ ministrãda de monstrata est. Tu aũt. Cap

Fres: Humanũ dico ꝓpter infirmitatẽ carnis vestre. Si cut eĩm exhibuistis mẽbra ve/ stra seruire immundicie ⁊ ini/ quitati ad iniquitatẽ ita nũc exhibete membra vestra serui re iusticie ad sanctificationẽ. Deo gratias. Collecta.

Deus cuius prouidentia in sui dispositione nõ fallitur: te supplices exoramus vt noxia cũcta submoueas ⁊ oĩa nob

profutura concedas. Per. De euangelio añ. Miser eor' sup turbam' qr iã triduo sustinent me nec habent qd manducẽt ⁊ si dimisero eos ieiunos deficient in via all'a. añ. Precepit iesus turbe discumbere super terram ⁊ accipiens septem panes gratias agẽs fregit ⁊ dabat discipulis suis vt apponerent et apposuerũt turbe all'a. añ. Erant aũt qui manducauerant quasi quattuor milia ⁊ dimisit eos. añ. Accipiẽs dominus septem panes gratias agens fregit ⁊ dabat discipul' suis ⁊ apposuerũt turbe ⁊ mãducauerũt et saturati sũt all'a

Dñica octaua Scd̃z matheũ

In illo tempe: Dixit iesus discipulis suis. Attendite a falsis prophetis qui veniũt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autẽ sunt lupi rapaces. Et reliqua.

Attendite a falsis ꝓphetis q̃ veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autẽ sunt lupi rapaces. Quod paulo superius spaciosam et latam viam' nomiauit hic nũc aptius falsos prophetas ostendit per quos multi ĩperditõnem' abhominabilem abierunt. Tu autẽ. Lcõ viij.

Qui primo in Judea multi apparuerũt ⁊ mõ in pfidia totum repleuerũt mundũ. ¶ Sed illi prius qui falsi ꝓphete fuerunt verissimosq; domini prophetas vsq; ad mortem psecuti sunt sicut hieremiã ⁊ Micheam aliosq; multos. Tu aũt Isti autẽ nunc falsi Lcõ nona ꝓphete ⁊ falsi christiani qui sũt nisi qui veraces christianos sine misericordia psequunt' ⁊ opprimunt aliquãdo si detur copia etiam gladijs sine intmissione aut' suis prauis moribꝫ ⁊ exemplis. Idcirco omẽs dominus p̃ueniens adhortatus est dicens: Attendite a falsis prophetis. Tu aũt. Capl'm

Frẽs Debitores sumus non carni vt sm carnem viuamus Si em̃ sm carnez vixeritꝫ moriemini. si aũt spũ facta carnis mortificaueritis viuetis. D.

Largire nobis qm̃s Collcã domine semper spiritum cogitandi que recta sunt ꝓpicius ⁊ agendi: vt qui sine te esse non possumus sm te viuere valeamus. Per. De euã. añ. Attẽdite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autez sunt lupi rapaces. a fructibꝫ eoꝝ cognoscetis eos all'a. añ. Nõ pt arbor bona fructus malos facere neq; arbor mala fructꝰ bonos facere. añ. Non omis q̃ dicit mihi dñe dñe intrabit ĩ regnum celorum sed qui facit voluntatem patris mei qui ĩ

celis est ipe intrabit in regnuz celorum alla. añ. Omnis arbor que non facit fructum bonum excidetur ⁊ in ignem mittetur. Dñica nona Scdz lu.

In illo tēpe. Dixit iesus discipulis suis. Homo quidam erat diues qui habebat villicum ⁊ hic diffamatꝰ est apud illum quasi dissipasset bona ipsius. Et reliqua.

Villicus Omlia btī Hier. proprie ville gubernator ē: vñ ⁊ a villa villicus nomen accepit. Economus aūt tam pecunie q̄ frugum ⁊ omniū q̄ dñs possidet dispensator ē. Vñ et economicus xenophontis pulcherrimus liber est qui nō gubernationē ville sed dispensationem vniuerse domus tullio interpretante significat. Tu.

Iste igitur dispensator accusatus est ad dominuz suū q̄ dissiparet substantiam eius. Quo vocato dixit. quid audio de te Redde rōnem dispensationis tue. neq̄ em̄ mea vltra dispensabis. Tu autez. Lcō viij

Qui fidelis est in paruo ⁊ in multis fidelis est. Qui in minimo iniquus est: ⁊ in magno iniquus erit. Si ergo iniquo mamone fideles non fuistis quod vestrum est quis credet vobis. Et si i alieno fideles non fuistis qd̄ vr̄m est quis dabit vobis T. Ca.

Frēs: Non simus concupiscētes malorum sicut et illi cōcupierūt neq̄ ydolatre efficiamini sicut q̄dā ex ip̄is quemadmodū scriptū ē. sedit populus māducare et bibere ⁊ surrexerunt ludere. Deo gratias

Pateāt aures mise ricordie tue dñe precib̄ supplicantiū ⁊ vt petentib̄ desiderata cōcedas. fac eos q̄ tibi placita sunt postulare. Per dñm nostrum iesum christum. Colla De euangelio añ. Dicit dñs villico quid audio de te. redde rationē villicatōnis tue alla. añ

Quid faciam qr dñs meꝰ aufert a me villicationē. fodere ñ valeo. mēdicare erubesco. scio quid faciam vt cū amotus fuero a villicatōne recipiant me in domos suas. añ. Dixit autem villicus intra se quid faciam vt cū amotus fuero a villicatione recipiāt me in domos sūas. añ. Facite vob̄ amicos de māmona iniquitatis: vt cū defeceritis recipiant vos i eterna tabernacula. Dominica decima Scdm Lucam.

In illo tempe: Cum appropinquasset iesus hierusalem videns ciuitatem fleuit super illam dicens. quia si cognouisses et tu. Et reliqua.

Omelia beati Gregorij pape

Quod flente domino illa Hierosolymorum; subuersio

describatur que a Vespasião et Tyto rhomanis principib⁹ facta est nullus qui historiam euersionis eiusdem legit ignorat. Rhomani em̄ principes denūciātur cū dicitur. Quia venient dies in te ⁊ circumdabūt te inimici tui vallo: ⁊ circūdabūt te ⁊ coangustabūt te vndiq̄: ⁊ ad terram cōsternēt te et filios tuos qui in te sunt Tu autem domine. Lcō viij

Hoc quoq̄ qd̄ dicitur ⁊ non relinquent in te lapidem sup̄ lapidem: ip̄a iam eiusdem ciuitatis transmigratio testat̄: que dum nūc in eo loco cōstructa est vbi extra portaz fuerat dominus crucifixus: prior illa hierl̄m vt dicitur funditus euersa est. Cui ex qua culpa euersionis sue pena fuerit illata subiungitur Eo q̄ nō cognoueris tempus visitatōis tue Tu autem domīe. Lcō nona

Creator quippe omniū p̄ incarnationis sue mysteriū hāc visitare dignatus est: sed ipsa timoris ⁊ amoris illius recordata non est. Unde etiam p̄ prophetā in increpatione cordis humani aues celi ad testimonium deducūtur dum dicitur Miluus in celo cognouit tempus suum. turtur ⁊ hyrundo et cyconia custodierūt tempus aduentus tui. populus autē meus non cognouit iudiciū dei. Tu aūt. Capl̄m

Fratres Scitis qm̄ cū gentes essetis ad simulacra muta p̄ut ducebamini euntes. ideo notum vobis facio q̄ nemo i spiritu dei loquens dicit anathema Jesu. Deo gratias.

Deus qui om̄ipotētiā tuam parcendo maxime ⁊ miserando manifestas. multiplica sup̄ nos grāz tuā. vt ad tua p̄missa currētes celestiū bonorum facias esse cōsortes Per. Col.

De euange. añ. Cum appinquaret domin⁹ hierusalem videns ciuitatem fleuit sup̄ illā. ⁊ dixit. q̄ si cognouisses et tu: q̄ veniēt dies in te ⁊ circūdabūt te ⁊ coangustabūt te vndiq̄ ⁊ ad terrā p̄sternent te eo q̄ non cognouisti tempus visitationis tue alla. añā. Videns dn̄s ciuitatem hierusalē fleuit sup̄ illam dicens quia si cognouisses que ad pacem tibi nūc autē abscondita sūt ab oculis tuis. añ. Scriptum ē eī q̄ dom⁹ mea dom⁹ orōis ē cunctis gentibus. vos autem fecistis illam speluncam latronum. ⁊ erat quotidie docens i te mplo. Dn̄ica vndecima.

In illo tp̄e: Scd̄m lucā. Dixit iesus ad quosdaz qui in se confidebant tāq̄ iusti: ⁊ aspernabātur ceteros parabolam istaz. Duo homies ascendebant in templū vt ora

rent vnus phariseus ⁊ alt̄ publicanus Et reliqua. Omelia vene. bede
Quia parabolā dn̄s qua semp̄ orare et nō deficere docebat ita conclusit vt diceret veniente iudice difficile fidem in terra reperiendam ne quis sibi forte desup̄ vacua fidei cognitione vel etiā confessione blandiretur mox altera iuncta parabola diligenti⁹ ostendit a deo fidei non ꝟba examinanda sed opera. Int̄ que nimirum op̄a maxime regnat humilitas. Lcō octaua
Unde et supra cum fidē grano synapis minuto quidē sed ex contritione flagranti cōpararet quasi exponendo subiūxit. Cū feceritis om̄ia q̄ p̄cepta sunt dicite serui inutiles sumus. Quo contra superbi cuz nequaq̄ om̄ia sed modicū q̄d eorum q̄ p̄cepta sunt faciant. non soluz mox de sua iusticia p̄sumūt. sed et infirmos quosq̄ despiciunt. atq̄ ideo quasi fide vacui cum orauerint non exaudiūtur Tu. Lecto nona.
Duo homines ascenderūt in templū vt orarent. vnus phariseus ⁊ alter publican⁹: Publicanus humiliter orās ad illa p̄fate vidue hoc est ecclesie membra pertinet de quib⁹ supra dicitur. Deus aūt non faciet vindictam electorum suorum clamātiū ad se. Phariseus aūt merita iactans ad ea de q̄bus terribilis in conclusione sententia subditur. Verumtamen filius hominis veniens putas inueniet fidez in terra
Fratres: Notuz vobis Cap̄ facio euāgeliū q̄d p̄dicaui vobis quod ⁊ accepistis in quo ⁊ statis p̄ quod et saluamini.
Omp̄s sempiterne d̄s Coll. qui ex abūdātia pietatis tue merita supplicum excedis ⁊ vota. effunde sup̄ nos misc̄diam tuam vt dimittas que consciētia metuit ⁊ adijcias q̄d oratō non p̄sumit. Per dn̄z. De euāgelio añ. Duo homies ascēderūt in templum vt orarent. vnus phariseus et alter publicanus. Phariseus stans hec apud se orabat. deus gratias ago tibi quia non sum sicut ceteri hominum raptores iniusti adulteri velut etiā h̄ publicanus. Publicanus aūt stans p̄cutiebat pectus suum dicēs deus ꝓpicius esto mihi peccatori. añ. Stans a longe publicanus nolebat oculos ad celus leuare sed p̄cutiebat pectus suum dicens deus ꝓpici⁹ esto mihi peccatori. añ. Descendit hic iustificatus in domum suā ab illo q̄r om̄is qui se exaltat humiliabitur. ⁊ qui se humiliat exaltabitur. Añ. Omnis qui se exaltat humiliabitur. et qui se humiliat exal

tabit. añ. De⁹ ꝓpici⁹ esto mi-
hi peccatori. Dnica duodecia

In illo tpe Scdm mar.
Eciens iesus de finib⁹
Tyri venit per Sydonez ad
mare galilee per medios fines
decapoleos. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede p̄.
Surdus ille ⁊ mutus quē mi
rabiliter curatum a domino
modo cum euangelium legere
tur audiuimus genus desig-
nat humanum in his qui ab
errore dyabolice deceptionis
diuina merentur gratia libera
ri. Tu autem. Lectio octaua

Obsurduit namq; homo ab
audiēdo vite ꝟbo postq̄ mor
tifera serpētis verba cōtra de
um tumidus audiuit. Mut⁹
a laude conditoris effectus ē
exquo cum seductore colloqui
um habere presūpsit T. L. ix

Et merito clausit aures ab
audienda inter angelos lau-
de creatoris quas ad audiē-
dam eiusdem creatoris vitu-
perationem sermonibus hostꝫ
incaute aperuit. Merito clau
sit os a predicanda cum ange
lis laude creatorꝫ. qd̄ velut ad
meliorandū eiusdē opus crea
toris cibi vetiti p̄uaricatōe su
perb⁹ impleuit. Et heu miser
generis humani defectus qd̄
in radice vitiorum germīauit
vitiosius mlto dilatare cepit
in propagine ramorum. Tu.

Fiduciam talē Capitulū
habemus per christum ad de
um non ꝙ sufficientes simus
cogitare aliquid a nobis qua
si ex nobis: sed sufficientia no-
stra ex deo est. Deo. Collecta

Omp̄s et misericors deus d̄
cuius munere venit vt tibi a
fidelib⁹ tuis digne et laudabi
liter seruiatur: tribue qm̄s: vt
ad promissiones tuas sine of-
fensione curramus. Per. De
euangelio añ. Dum transiret
domin⁹ per medios fines ty-
ri surdos fecit audire ⁊ mutos
loqui. añ. Quanto eis preci-
piebat tanto magis plus pre
dicabāt. ⁊ eo amplius āmira
bantur dicentes: bene omnia
fecit et surdos fecit audire et
mutos loqui. añ. Bene om-
nia fecit surdos fecit audire ⁊
mutos loqui. Dominica. xiij

In illo Scdm Lucam:
tempe. dixit iesus disci-
pulis suis: Beati oculi qui vi
dent que vos videtis Et reliq̄

Omelia venerabilis Bede.
Legisperitus qui de vita et-
na dominum temptans inter
rogat occasionem vt reor tem
ptandi de ipsis domini ꝑmo-
nibus sumpsit vbi ait Gaude
te aūt ꝙ nomina vestra scrip-
ta sunt in celis. Sed ipsa sua
temptatione declarat q̄ vera
sit illa domini confessio q̄ pa
tri loquitur ꝙ abscōdisti. hec

a sapientib⁹ et prudentibus: ⁊ reuelasti ea paruul'. Tu aũt domine miserere nob⁹. Lviij. At ille dixit ad eum. In lege quid scriptum est Quõ legis Ille respõdens dixit Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et ex om̃ibus viribus tuis ⁊ ex om̃i mente tua: ⁊ proximũ tuum sicut teip̃m Tu autem. Cum legisperito Lcõ nona. respondet perfectuꝫ nobis saluator iter vite celestis ostẽdit cui primo de dilectione dei et proximi legis scripta proponẽti dicit. Recte respõdisti. hoc fac et viues. Deinde post inductam parabolam respondẽti illum fuisse proximum vulnerato qui fecit misericordiaꝫ in illum adiecit vade et tu fac similiter. Tu autem domine. Fratres Abrahe Capitulũ dicte sunt promissiones ⁊ semini eius. non dicit et seminibus quasi in multis sed quasi ĩ vno ⁊ semiuiuo qui ẽ christus. Deo gratias. Collecta Omnipotens sempiterne ds da nobis fidei spei ⁊ charitatꝫ augmentum: ⁊ vt mereamur assequi quod promittis. fac nos amare qd̃ precipis. Per dominum nostrũ iesum xp̃m. Ex euangelio añ. Dico autẽ vobis ꝙ multi reges et prophete voluerunt videre q̃ vos videtis et non viderunt: ⁊ audire que auditis ⁊ non audierunt. añ. Magister quid faciendo vitam eternam possidebo. Ait illi Jesus. In lege scriptum est. Diliges dominum ex toto corde tuo. anti. Homo quidam descendebat ab Hierusalem in ihericho ⁊ incidit in latrones qui etiam despoliauerunt eum. ⁊ plagis impositis abierunt semiuiuo relicto. Añ. Samaritanus quidam iter faciens ⁊ videns eum semiuiuum relictum misericordia motus est. ⁊ appropians alligauit vulnera eius infundens oleuꝫ et vinum duxit in stabulum ⁊ curam eius egit. añ. Quis tibi videt̃ ꝓximus fuisse ille qui incidit. in latrones. et ait ille qui fec̃ misericordiam in illum vade et tu fac similiter alleluia. Dominica decimaquarta S. lu.

In illo tempore. Dum iret iesus in hierusalem transibat per mediam Samariam et galileam. Et cum ingrederetur qnoddam castellum occurrerunt ei decem viri leprosi. Et reliqua. Omelia venerabilis Bede presby.

Leprosi non absurde intelligi possunt qui scientiam vere fidei non habẽtes varias doctrinas profitentur erroris nõ em̃ abscõdũt impiciã suã sꝫ ꝓ.

summa peritia proferunt i lu/
cem ⁊ iactantiā sermonis ostē
tant. Tu autem. Lectō viij.
Nulla porro doctrina est q̄
non aliqua vera intermisceat
Vera ergo falsis inordinate
ꝑmixta in vna disputatōe vel
narratione hominis tanq̄ in
vnius corpis colore apparen/
tia significant. lepram tanq̄
veris falsisq̄ coloruz locis hu/
mana corpa variantem atq̄
maculantem. Tu: Lcō nona
Ni aūt tam vitandi sūt ec/
clesie vt si fieri potest longius
remoti magno clamore chri/
stum interpellent. Unde ⁊ ap
te subiungitur. Qui steterunt
a longe et leuauerūt vocē dicē
tes Jesu p̄ceptor miserere nr̄i
Et bene vt saluent̄ Jesum p̄
ceptorem nominant. Qr eni
in eius verbis se errasse signi/
ficant hunc saluandi humili/
ter prceptorem vocant Tu āt
Fratres Spū ambu/ Cap̄
late et desideria carnis nō ꝑfi
cietis caro eni concupiscit ad
uersus spūm spūs aūt aduer/
sus carnē. Deo gratias Coll.
Custodi quesumus domine
ecclesiam tuam propiciatione
perpetua. ⁊ quia sine te labit̄
humana mortalitas tuis sēp
auxilijs et abstrahatur a no/
xijs. ⁊ ad salutaria dirigatur.
Per dn̄m. Et euangelio añā
Dum intraret iesus in quod/
dam castellum occurrerunt ei
decem viri leprosi qui steterūt
a longe et leuanerūt vocem di
centes Jesu p̄ceptor miserere
nobis. añ. Unus aūt ex illis
vt vidit qr mundatus est re/
gressus est cum magna voce
magnificans deum. añ. Nō/
ne decem mundati sunt ⁊ no/
uem vbi sunt non est inuentus
qui rediret et daret gloriā d̄o
nisi hic alienigena. vade qr fi
des tua te saluum fecit alla.
Dn̄ica quitadecima S. ma.
In illo tp̄e: Dixit iesus
discipulis suis. Nemo
potest duobus dominis seruire
Et reliqua. Omelia venera/
bilis Bede presbyteri.
Nemo p̄t duob̄ domis serui/
re. qr nemo valet simul transi
toria et eterna diligere. Si eī
eternitatē diligimus cuncta
temporalia in vsu non in affe
ctu possidemus Tu. Le. viij.
Aut em̄ vnū odiet ⁊ alterum
diliget. aut vni adherebit ⁊ al
terum contemnet. Hec verba
diligenter consideranda sunt
Naz qui sunt duo domini cō
sequenter exponit dicens. Nō
potestis d̄o seruire ⁊ mammo
ne. Audiat hoc auarus. audi
at qui censetur vocabulo chri
stiano non posse simul mam/
mone hoc est diuitijs christo/
q̄ seruire Tu aūt. Lcō nona
Et tamen non dixit. qui ha/

bet diuitias sed qui seruit di-
uitijs. Qui enī diuitiarum ꝑ-
uus ē diuitias custodit vt ser
uus. Qui autē seruitutis ex-
cussit iugum distribuit eas vt
dominus. Sed qui seruit mā
mone illi vtiq; seruit qui reb;
istis terrenis merito sue ꝑuer-
sitatis prepositus prīceps hu
ius secl'i a dño dicit̄ T. Ca.
Fratres. Si spū viuim⁹ spi
ritu et ambulemus. Non effi
ciamur inanis glorie cupidi ī
uicē ꝓuocantes inuicem inui-
dentes. Deo gratias. Coll'a
Ecclesiam tuam domine mi
seratio continuata mundet et
muniat. ⁊ qꝛ sine te non p̄t sal
ua consistere tuo semꝑ muner̄
gubernetur Per dñm nostrū.
Ex euange. añ. Considerate
lylia agri quō crescunt non la-
borant neq; nent. dico aūt vo
bis qm̄ nec Salomon in om
ni gloria sua coopertus ē sicut
vnum ex istis. añ. Nolite sol
liciti esse dicentes quid man-
ducabim⁹ aut quid bibem⁹
scit em̄ pr̄ vr̄ celestis q̄d vobis
necesse est all'a. añ. Primū q̄-
rite regnum dei ⁊ iusticiam e⁹
⁊ hec om̄ia adijcient̄ vob̄ dic̄
dñs. añ. Querite primū reg-
num dei et iusticiā eius ⁊ hec
om̄ia adijcientur vobis all'a.
Dñica decimasexta. S. lucā.
In illo tpe. Ibat iesus ī
ciuitatē que vocat̄ Na-
ym. Et reliqua. Oml'a Bed
Naym ciuitas est galylee in
secundo miliario thabor mō-
tis ꝯtra meridiez iuxta endor
qui est vicus grandis. in q̄rto
miliario eiusdē mōtis ad me
ridiem. Et ibant cum illo di-
scipuli eius ⁊ turba copiosa.
Tu autē domine. Lectō viij
Cum aūt aꝓpinquaret porte
ciuitatis ecce defunctus effere
batur filius vnicus mr̄is sue.
Defunctus hic qui extra por
tam ciuitatis multꝫ est intuē
tibus elatus significat homi-
nem letali criminum funere so
poratum. eandemq; insuper
anime mortez non cordis ad
huc cubili tegentem sꝫ ad ml'
torum noticiam ꝑ locutionis
operis ve indicium quasi per
sue ostia ciuitatis ꝓpalantem
Tu autem domine. Lectō ix
Qui bene filius vnicus ma-
tris sue fuisse perhibetur quia
licet e multis collecta persōis
vna sit ꝑfecta ⁊ īmaculata ꝟ-
go mater ecclesia singuli qui-
q; tamen fidelium vniuersal'
se ecclesie filios rectissime fa-
tentur. Tu autē. Capitulum.
Frēs. Obsecro vos ne defi-
ciatis in tribulationib; meis
pro vobis que ē gl'a vr̄a. Deo
Gua nos dñe qm̄s Coll'cā
gratia semꝑ p̄ueniat ⁊ sequat̄
ac bonis operib; iugiter pre-
stet esse intentos. Per domi.

Et euange. añ. Accessit iesus ad loculum ⁊ ait adolescenti: tibi dico surge ⁊ resedit q̄ erat mortuus ⁊ cepit loqui alleluia. añ. Accepit aūt oēs timor ⁊ magnificabant deum dicentes qr propheta magnus surrexit in nobis. ⁊ quia deus visitauit plebez suam. añ. Propheta magnus surrexit in nobis qr deus visitauit plebē suam. Dñica xvij. Scdm lucā

In illo tpe Cuz intraret iesus in domum cuiusdam principis phariseoꝝ sabbato manducare panem ⁊ ipi obseruabant eū Et ecce hō q̄dam hydropicus erat añ illū Et reliqua. Omelia ve. bede

Hydropis morbus ab aq̄so humore vocabulum trahit Grece em̄ aqua hydor vocat Est aūt humor subcutaneus de vesice vitio natus cum inflatione turgēte ⁊ anhelitu fetido. Tu autem. Lectio viij.

Propriumq̄. est hydropici quantomagis abundat humore inordinato tanto amplius sitire. ⁊ ideo recte comparatur ei quem fluxus carnalium voluptatum exuberans aggr̄uat. Compatur diuiti auaro qui quanto est copiosior diuitijs q̄bꝫ nō bñ vtit: tāto ardētius talia ꝯcupiscit Tu L. ix.

Et respondēs iesus dixit ad legisperitos et phariseos Licet sabbato curare. At illi tacuerunt. Quod dicitur respōdisse iesus. ad hoc respicit qd̄ premissum est. ⁊ ipi obseruabant eum. Dominus eni nouit cogitationes hominū: sed merito interrogati tacent qui contra se dictum quicquid dixerint vident. Capitulum.

Fratres: Obsecro vos ego vinctus in domino vt digne ambuletis vocatione qua vocati estis cū om̄i mānsuetudine ⁊ hūilitate. cū patiētia supportātes iuicē i charitate D. Col

Da quesumus domine populo tuo dyabolica vitare cōtagia. ⁊ te solum deum puramente sectari. Per. Ex euangelio añ. Cum intraret iesus in domum cuiusdam principis phariseoruz sabbato mānducare panem ⁊ ecce homo q̄dam hydropicus erat añ illū ipe vero apprehensum sanauit eum ac dimisit. añ. Cū vocatus fueris ad nuptias recumbe in nouissimo loco vt dicat tibi qui te inuitauit amice ascēde supius ⁊ erit tibi gloria coram simul discumbentibus alla. Dñica xviij. Scdm ma

In illo tpe. Accesserunt ad iesum pharisei ⁊ interrogauit eum vnus ex eis legis doctor temptans eū Magister quod est mandatum magnū in lege. Et reliq̄. Omlia

Et interrogauit bti iohā.e. eū vn⁹ ex eis legisdoctor Cō-
uenerūt vt multitudine vince
rent quē rōne supare non pote
rant. A veritate nudos se esse
pfessi sunt qui multitudine se
armauerunt. Tu aūt domine
Dicebant em̄ Lectio octaua
apud se. Vnus loquatur pro
omnib⁹ ⁊ om̄es loquamur per
vnum. vt siquidem vicerit om
nes videamur victores. si aūt
victus fuerit vel solus videa
tur confusus. O pharisei qui
om̄ia ꝓpter homines cogita-
tatis ⁊ facitis. Primum qui-
dem venientes cum vno vin-
cendi estis per vnum. Tamē
bene qꝛ vno victo homies nō
intelligunt om̄es vos esse vi-
ctos. nunquid conscientie vr̄e
non sentiūt se esse cōfusas T.
Leuis eni est Lectio nona.
consolatio qui in seipso confu
sus est ꝙ ab aliis ignoratur.
Magister quod est manda-
tum magnum in lege. Magi
strum vocat cuius non vult es
se discipulus. Simplicissim⁹
interrogator ⁊ malignissim⁹
insidiator. de magno manda
to interrogat q̄ nec minimum
obseruat. Tu autē. Capl'm.
Fratres Grās ago d̄o meo sp
ꝑ vobis in gratia dei que da
ta est vobis in christo iesu. qꝛ
in om̄ibus diuites facti estis
in illo in om̄i verbo ⁊ in omni
scientia Deo gratias. Coll.
Dirigat corda nr̄a qm̄s dn̄e
tue miseratōis opatō q̄ tibi si
ne te placere nō possum⁹ Per
Ex euā añ. Mgr̄ qd̄ ē māda
tū magnū in lege. Ait illi ies⁹
diliges dn̄m deū tuū ex toto
corde tuo all'a. añ. Quid vo
bis videt̄ de christo cui⁹ fili⁹
est. dicūt ei oēs dauid. dic̄ eis
iesus qūo dauid in spū vocat
eū dn̄m dicens dixit dn̄s dn̄o
meo sede a dextris meis. Do-
minica decimanona. S. ma.
In illo tpe Ascēdēs ih̄s
in nauiculam transfreta
uit et venit in ciuitatē suā. Et
ecce afferebāt ei paralyticū in
lecto iacentem. Et reliqua.
Omelia beati Johānis epi.
Christū in humāis actibus
diuina gessisse mysteria et i re
bus visibilib⁹ inuisibilia exer
cuisse negocia lectio hodierna
mōstrauit. Ascēdit inquit in
nauiculā ⁊ trāsfretauit ⁊ venit
in ciuitatē suā. Tu. Lec. viij.
Nōne ipe ē q̄ fugat⁹ fluctib⁹
maris ꝓfūda nudauit vt israe
litic⁹ ꝓpl's int̄ stupētes vndas
vestigio velut mōtium conca
ua trāsiret. Nonne h̄ ē q̄ petri
pedib⁹ marinos vertices incli
nauit vt iter liq̄dū humanis
gressib⁹ solidū p̄beret obseq̄uz
Et q̄d ē qd̄ ipe sibi maris sic
denegat ꝑuitutē vt breuissimi
lac⁹ trāsitū sb̄ merced̄ nautica

transfretaret. Ascendit inquit
in nauiculam ⁊ transfretauit
Tu autem domie. Lcō nona
Ut quid mirum fratres chri
stus venit suscipere infirmita/
tes nostras vt sue nobis ꝯfer/
ret remedia sanitatis qꝛ medi
cus qui non fert infirmitates
curare nescit. ⁊ qui non fuerit
cum infirmo infirmatus infir
mo non p̄t conferre sanitatem
Tu autem domie. Capitulū
Fratres Renouamini spiri
tu mentis vestre et induite no
uum hominē q̄ ꝑm deum crea
tus est in iusticia et sanctita/
te veritatis Deo grati. Col.
Omp̄s et misericors deus.
vniuersa nobis aduersantia ꝓ
piciatus exclude vt mente et
corpore pariter expediti que
tua sunt liberis mentib⁹ exeq̄
mur. Per. Ex euangelio añ.
Et videns iesus fidem illorū
dixit paralytico surge tolle le/
ctum tuum et vade in domuꝫ
tuam. añ. Dixit domin⁹ pa/
ralitico confide fili remittunt̄
tibi peccata tua. añ. Cum vi
disset iesus fidem illorum di/
xit paralytico surge tolle lcm̄
tuum ⁊ vade in domū tuam
qꝛ fides tua te saluuꝫ fecit va
de in pace. añ. Videntes tur
be timuerunt ⁊ glorificauerūt
deum qui dedit potestatē ta/
lem hominib⁹ alt̄a. añ. Tulit
ergo lectum suum in quo iace
bat magnificans deum ⁊ om
nis plebs vt vidit dedit lau/
dem deo. Nota in hac ebdo
mada feriis secūdis quartis ⁊
sextis est ieiunium bannitum
de cuius causa institutione et
modo seruande parum vel ni
hil inuenitur. Dñica vicesima
In illlo tp̄e Scdm ma.
Dicebat iesus turbis si
militudinem hanc Simile fa
ctum est regnum celorum ho
mini regi qui fecit nuptias fi/
lio suo Et reliqua Omlia gre.
Textū euāgelice lectōis frēs
charissimi volo si possū sb bre
uitate transcurrere vt in fine
eius valeā ad loquēdū largi⁹
vacare. Sed querendum est
prius an hec apud matheum
ip̄a sit lectio que apud lucam
sub appellatione cene describi
tur Tu autem do Lcō viij.
Et quidem sunt nonnulla q̄
sibi esse dissona videant̄. qꝛ
hic prandium illic cena me/
moratur. Hic qui ad nuptias
non dignis vestib⁹ intrauit re
pulsus est. hic nullus qui in/
trasse dicitur. repulsus esse ꝑ/
hibetur. qua ex re recte colligi
tur ꝙ et hic ꝑ nuptias p̄ns et
illic ꝑ cenam eternum ⁊ vlti/
mum conuiuium designatur.
Quia et hanc nonnulli exitu
ri intrant. et ad illud quis/
quis semel intrauerit vlteri⁹
non exibit Tu. Lectio nona

Quod si quis forte cōtendat hanc eandem esse lectionem ego melius puto salua fide alieno intellectui cedere q̄ contentionibus deseruire q̄q̄ intelligi congrue forsitan potest: q̄ de proiecto eo qui cū nuptiali veste non venerat quod lucas tacuit Mathe⁹ dixit. T. Fratres: Videte Capim. quō caute ambuletis nō quasi insipientes sed vt sapientes redimentes tempus q̄m dies mali sunt. Deo gratias. Col Largire quesumus dñe fidelibus tuis indulgentiam placatus et pacem: vt pariter ab omnib⁹ mundentur offensis: ⁊ secura tibi mente deseruiāt. Per. Et euangel. añ. Dicite inuitatis ecce prandiū meum parauī venite ad nuptias dicit dominus. añ. Nuptie q̄dem parate sunt. sed qui inuitati erant nō fuerūt digni. ite ad exitus viarum. ⁊ quoscūq̄ inueneritis vocate ad nuptias dicit dominus. añ. Amice quō huc intrasti non habens vestē nuptialem. at ille obmutuit. Rex aūt dixit: ligatis manibus ⁊ pedibus mittite in tenebras exteriores. añ. Multi sūt vocati pauci vero electi dicit dominus. Dñica. xxi. Scōm io.

In illo tempe: Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capharnaū. Et reliq̄. Omelia beati gregorij

Lectō sancti euangelij quam mō fratres audistis exposītione non indiget: sed ne hāc tacite preterijsse videamur exhortando potius q̄ exponendo ea aliq̄d loquamur. Hoc aūt nobis solūmodo de expositione video esse requirendus cuius qui ad salutem perendam venerat audiuit. Nisi signa et pdigia videritis non creditis Tu autem domīe. Lcō. viij.

Qui em salutem filio querebat ꝑculdubio credebat. Neq̄ em ab eo quereret salutem quem nō crederet saluatorem Quare ergo dicitur nisi signa et prodigia videritis nō creditis: qui ante credidit q̄ signū videret. Sed mementote q̄d petijt. ⁊ apte cognoscetis quia in fide dubitauit. Tu. Le. ix.

Deposcit nanq̄ vt descēderet et sanaret filiuz eius. Corporalem ergo pñtiam dñi q̄rebat qui ꝑ spūm nusq̄ deerat. Dinus itaq̄ in illo credidit quem non putauit posse salutem dare nisi pñs esset ⁊ corpe Si em perfecte credidisset ꝑculdubio sciret q̄ non eēt locus vbi nō esset de⁹. Ex magna em pte diffisus est qui virtutē honoris non dedit maiestati sed pñtie corpali. Tu ā t.

Fratres: Cōfor Capitulū tamini in domino ⁊ i potētia

virtutis eius induite vos ar/
matura dei, vt possitis stare
aduersus insidias dyaboli.
Deo gratias. Collecta.
Familiam tuam quesumus
domine continua pietate cu/
stodi vt a cunctis aduersitati
bus te protegente sit libera: t
in bonis actib⁹ tuo nomini sit
deuota. Per dominu⁹ nostrū.
Et euangelio añ. Erat q̄da⁹
regulus cuius filius infirma/
batur capharnaum. hic cū au
disset quia ihesus veniret in ga
lyleam rogabat eum vt sana
ret filium eius. añ. Domīe de
scende vt sanes filiu⁹ meū pri/
us q̄⁹ moriatur. dicit ei Jesus:
vade filius tuus viuit alleluia/
ia. añ. Cognouit autē pater
quia illa hora erat in qua dixit
ihesus filius tuus viuit t cre
didit ipe et domus eius tota.
Dñica. xxij. Scōm matheum
In illo tempe: Dixit ie/
sus discipulis suis para
bolam hanc: Simile ē regnū
celorum homini regi qui vo/
luit rationem ponere cum ser/
uis suis. Et reliqua. Omlia
beati Hyeronimi presbyteri.
Ideo assimilatum est regnu⁹
celorum homini regi qui vo/
luit rationem ponere cum ser/
uis suis quia familiare est sy/
ris t marie palestinis ad om/
nem sermonem suum parabo/
las iungere: vt q̄d q̄ simplex
preceptum teneri ab auditor⁹
bus non potest: per similitu/
dinem exempli teneatur Tu.
Q recepit itaq⁹ Lectō octaua
petro sub comparatione regis
t domini et serui: qui debito⁹
decem milium talento⁹ a do
mino rogans veniam impe/
trauit vt ipse quoq⁹ dimittat
conseruis suis minora peccan
tibus. Si enim ille rex t do/
minus seruo debitori decem
milium talentorum tam faci/
le dimisit quantomagis serui
conseruis suis debent mino/
ra dimittere. Tu autē. Lec.
Q uod vt manifestius fiat di/
camus sub exemplo. Si quis
nostrum commiserit adulteri
um homicidium sacrilegium:
maiora crimina decem miliū
talentorum rogantib⁹ dimit/
tantur: t si ipi dimittunt mi/
nora peccantibus. Tu autem
domine miserere nobis. La.
Fratres: Confidimus i do
mino ihesu. q⁹ qui cepit in vo/
bis opus bonum perficiet vs/
q⁹ in diem ihesu christi. Deo g̃
Deus refugium nō/ Collā
strum et virtus: adesto pīs ec
clesie tue precibus auctor ipe
pietatis et presta: vt quod fi/
deliter petimus efficaciter con
sequamur. Per dominū nrm.
Et euangelio añ. Dixit autē
dominus seruo redde q̄d de/
bes. procidens autem seruus

ille rogabat eum dicens: patientiam habe in me & omnia reddam tibi. añ. Patientiaz habe in me domine peccaui et omnia reddam tibi. añ. Seruenequam omē debitū dimisi tibi quoniaz rogasti me. nōne ergo oportuit & te misereri conserui tui sicut et ego tui misertus sum dicit dominus.

Dñica vicesimatertia. S. ma. In illo tempe: Abeūtes pharisei consilium inierunt vt caperent iesum in sermone. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri. Et obseruantes miserunt insidiatores qui se iustos simularent vt caperent iesum in sermone et traderent eum principatui et potestati presidis. Querentes dominū comprehendere principes sacerdotuz & scribe timuerunt populū atq; ideo quod per se non poterant presidis manibus efficere temptabant: vt velut ipsi a morte eius viderentur immunes. Tu autē domie. Le. vij. Nuper eni sub cesare Augusto iudea subiecta rhomanis quando in toto orbe est celebrata descriptio stipendiaria facta fuerat. Et erat in populo magna seditio dicentibus alijs pro securitate & quiete. quia rhomani pro omnib; militarent debere tributa persoluí. pharisei vero qui sibi applaudebant de iusticia ecōtrario nitentibus non debere populum dei qui decimas solueret aut primitiua daret & cetera que in lege scripta sunt humanis legibus subiacere. Tu autē domine miserere nobis. Ne uius seditionis. Lectō. ix adeo fomes inualuit: vt post domini passionem insistentibus sibi rhomanis patriam: gentem et regnum nobile illō cum sua religione templū immo ipsam lucē perdere q̄z tributa pendere maluerunt. Tu Fratres: Imitatores Capmei estote et obseruate eos q̄ ita ambulant sicut habetz formam nostram. Deo gratias. Collecta. Deus refugiū vt ē Et euangelio añ. Abeuntes pharisei consilium inierunt vt caperent iesum in sermone alleluia. añ. Magister scimus quia verax es & viam dei in veritate doces alleluia. añ. Interrogatus a iudeis dominus si licet censum dare cesari. respondit iesus et dixit. reddite ergo que sunt cesaris cesari: et que sunt dei deo alleluia. añ. Reddite ergo que sunt cesaris cesari & que sunt dī deo alleluia. Dominica vicesima quarta Scōm Matheum. In illt. Loquēte ihu ad turbas ecce pnceps vn9

accessit et adorabat eū dicēs. dñe filia mea modo defuncta est. Et reliqua. Omelia beō

Ecce vir venit cui nomē erat Jairus. ⁊ ipe princeps synagoge erat. Priori lctōe quam de abiectione synagoge fidei ecclesie atq; iterū instauratione synagoge sumus interpretati consequēter archisynagogi filia moriens subiungitur quam dux suscitare properat dominus preoccupat emorroissa mulier sanitatem. fitq; vt postveniens prior salute potiatur Tu autem domīe. Lctō. viij.

Ethiopia eī pueniet manꝰ eius deo. ⁊ cum intrauerit plenitudo gentium tunc omnis israel saluꝰ fiet. Princeps itaq; synagoge nullus melius q; ipe Moyses intelligitur. Un bene Jairus id est illuminās siue illuminatus vocatur. qꝛ qui accipit verba vite dare nobis. ⁊ p hec ceteros illuminat ⁊ ipe a spū sancto quo vitalia monita scribere vl docere possit illuminatur. Tu. Lctō. ix.

Et cecidit ad pedes iesu rogans eum vt intraret in domū eius. Si caput christi deꝰ: pedes eius consequenter incarnatio qua terram nostre mortalitatis tetigit accipiēdi sūt. Cecidit igitur archisynagogus ad pedes iesu qꝛ legislatoꝛ cum tota patruꝫ progenie christum in carne apparentē longe sibi dignitatis gloria p ferendum esse cognouit. Tu. Fratres: Non cessam⁹ Lapro vobis orantes ⁊ postulantes vt impleamini agnitione voluntatis dei in omi sciētia ⁊ intellectu spirituali. Deo g. Collecta Deus refugiū nrm. vt supra. Et euāge. aī. Dicebat enim intra se: si tetigero fimbriam vestimenti eius tm salua ero. aī. Si tetigero fimbriam vestimenti eius salua esse potero ab ifirmitate mea. Dñica proxima ante aduentum domini. Scōm Johānē

In illo tempe: Cum sublevasset oculos iesus vidisset qꝛ multitudo maxima venit ad eum dicit ad philippum. Unde ememus panes vt manducent hi. Et reliqua

Omelia beati Augustini epi

Miracula que fecit dominꝰ noster iesus christꝰ sūt quidē diuina opa ad itelligēdū deū de visibilib⁹ ammonēt humanam mentē. Quia em illeno est talis substantia que videri oculis possit: ⁊ miracula eiꝰ quib⁹ totū mundum regit vni uersamq; creaturam ammini strat: assiduitate viluerūt ita vt pene nemo dignet attendere opera dei mira et stupenda in quolibet seminis grano. Scōm ipsaꝫ misericordiā ser

uauit sibi quedaz que faceret
oportuno tempe preter vsita-
tum cursum ordinemqz natu
re vt non maiora videndo sz
insolita stuperent quib9 quo-
tidiana viluerunt Tu autem
Maius em̄ mi- Lcō octaua
raculum ē gubernatio totius
mundi q̄z saturatō quinqz mi
lium hominū de quinqz pani-
bus. et tamē hec nemo mirat̄
Illud mirant̄ homies nō qz
maius est sed quia rarum est.
Tu autem domie. Lcō nona
Quis em̄ et nunc pascit vni-
uersum mundū nisi ille qui d̄
paucis granis segetes creat.
Fecit ergo quomō deus. Uñ
eni multiplicat de paucis gra
nis segetes inde in manib9 su
is mltiplicauit quinqz panes
Potestas em̄ erat in manib9
christi. Panes aūt illi quinqz
quasi semina erant. Tu. Ca.
Ecce dies veniūt dicit dñs:
z suscitabo dauid germen iu
stum: z regnabit rex z sapiens
erit z faciet iudicium z iustici
am in terra. Deo grās. Col.
Excita dñe qm̄s tuorum fi-
deliū voluntates z diuini ope
ris fructuz propensius exeq̄n-
tes: pietatis tue remedia ma
iora percipiant. Per dominū.
Ex euangelio añ Cum sub-
leuasset oculos iesus z vidissz
maximā multitudinē veniētē
ad se dixit ad philippum vn-
de ememus panes vt mādu-
cent hi. ipe enim sciebat q̄d es
set facturus. Añ. De quin-
qz panibus et duobus pisci-
bus satiauit dominus q̄nqz
milia hominum. añ. Satia-
uit dñs quinqz milia hominuz
de quinqz panib9 et duob9 pi-
scibus. añ. Illi g̊ hoies cū vi
dissent quod fecerat signū di
cebant. quia hic est vera pro-
pheta qui venturus ē in mdm
Nota si plres dñice q̄z xxv. oc-
currerint infra festum trinita-
tis z aduentū dñi. Si p9 dñi-
cam xxiiij. festa sanctoꝝ etiaz
trium lectionum in dominicis
superexcrescentib9 occurrerit ibi
dem seruentur cum nouē lcōi-
bus. Si autē officium domi
nice xxiiij. repetatur quotiens
opus fuerit tam in dñicis q̄z p
hebdomadam vsqz ad domi
nicam vltimam: in qua semp
seruabitur officium dñice pxi
me nisi festum nouem lectōnū
impediat. Si vero pauciores
fuerint dominice q̄z. xxv. offici
um de xxv. dominica semp̄ re-
seruetur in vltimam dñicam:
id est proximam ante aduen-
tum domini. dñice aūt super
fluentes quantum ad euange
lium capl'm z collectam z añ.
in euangelio. z similiter quo
ad officium misse anticipēt̄ i
dies feriatas penultime ebd̄.
in q̄b9 cōueniētius fieri potit

Feria quarta post exaltatōis sancte crucis est ieiunium q̄t tuor temporum In matutin̄. om̄ia de feria. Scd̄m marcuz

In illo tempore Respō dens vnus de turba di xit Magister attuli filiuz me um ad te habentem spiritum mutum. Et reliqua. Om̄lia

Factum est venera. Bede. autem in sequenti die descēdē tibus illis de monte occurrit illi turba multa. Et ecce vir d̄ turba exclamauit dicens. ma gister obsecro te respice in filiū meum q̄z vnicus est mihi. loca rebus congruunt. in mōte do minus orat. transformat̄. di scipulis archana sue maiesta tis aperit. In inferiora descē dens turbe cursu excipit̄. mi serorū fletu pulsatur. Tu aūt

Rursum discipulis Lectō ij mysteria regni reserat: deorsū turbis peccata infelicitatꝫ ex probrat. Sursum patris vo cem his qui sequi se poterant pandit: deorsum spiritus ma los ab his qui vexabantur ex pellit. Qui etiam nunc pro q̄ litate meritorum alijs ascēde re alijs descendere nō desinit. Tu autem domine Lctō iij.

Nam terrenos adhuc et insi pientes quasi inopes confor tat et castigat. perfectos autē quorum conuersatio in cel̄ est sublimius extollendo glorifi cat liberius de eternis instru it ꝛ sepe ea que a turbis ne au diri valeant docet. Tu autez.

Ecce dies venient Capl̄m. ꝛ comp̄hendet arator messo rem ꝛ calcator vue mittentem semen et stillabūt mōtes dul cedinem ꝛ omnes colles culti erunt. Deo gratias. Super bened̄ añ de dominica. Pre ces minores ad matutias tā tum flexis genibus. Similit̄ ad primam preces dicuntur flexis genibus cum ps̄. Mise rere mei deus. Collecta.

Misericordie tue domine re medijs quesumus fragilitas nostra subsistat: vt que sua cō ditione atteritur tua clemētia reparetur. Per dominū nostꝝ Suffragia ferialia ad horas Capl̄m et collecta vt in ma tutinis sed preces non dicunt̄ Cetera de feria. Nota si ho die vel sexta feria aut sabbato occurrit festum nouem lectio num tunc seruantur due ome lie. prima de festo. secūda pro octaua et nouem lectionibus. Et post primuz benedicam⁹ suffragium de feria. hoc ē añ. de dominica. ℣. Repleti su mus. Collecta de feria. Ad vesperas nihil de quattuor tē poribus. Cōmemoratio aūt ferialis sanctorum his tribus diebus nō seruatur. Feria. vi. quattuor tempoꝝ. S. lucam.

In illo tpe: Rogabat ie
sum quidam phariseus
vt manducaret cuz illo. Et re
liqua. Omelia br. Gregorij.
Cogitanti mihi de Marie
penitētia flere magis libet q̄
aliud dicere. Cuius em̄ vl' sa
xeuz pectus ille huius lachry
me peccatricis. ad exemplum
penitentie nō emolliant. Cō
siderauit nāq̄ quid fecit ⁊ mo
derari noluit q̄d faceret. Su-
per conuiuantes ingressa ē nō
iussa. venit int' epulas lachry
mas obtulit. Discite quo do-
lore ardet que flere ⁊ inter epu
las non erubescit. Tu autem
domine miserere nob. Lcō ij.
Hanc vero quam Lucas pec
catricem mulierez Johannes
nominat Mariam illam esse
Mariam credimus. de qua
Marcus septem demonia e-
iecta fuisse testatur. Et quid
per septem demonia nisi vni-
uersa vitia designantur. Qr
septem diebus omne temp⁹
comprehēditur. recte septena-
rio numero vniuersitas signa
tur. Septem ergo demōia ma
ria habuit: que vniuersis vitijs
plena fuit. Tu autem domine
miserere nobis. Lectō tertia.
Sed ecce qr turpitudinis sue
maculas aspexit lauanda ad
fontem misericordie cucurrit.
conuiuantes non erubuit. nā
quia semetip̄am grauiter eru-
bescebat intus nihil esse credi
dit q̄ verecundaretur foras.
Quid igit', miramur fratres
mariam venientem an domi
num suscipientem. Suscipien
tem dicam an trahentem. Di
cam melius trahentem ⁊ susci
pientem qr nimirum ip̄e eam
per misericordiam traxit int⁹
qui per mansuetudinem susce
pit foris. Tu autem domine.
Nec dicit dominus Capl'm
Conuertere israel ad dominū
deum tuum quoniam corrui
sti in iniquitate tua. tollite vo
biscum verba ⁊ conuertimini
ad dominum. Deo g̅. Coll'.
Presta quesumus omp̄s de
us vt obseruatiōes sacras an
nua deuotōne recolētes ⁊ cor-
pore tibi placeamus ⁊ mente.
Per dominum nostrum iesū.
Super bn̄dic. an̄ de domini-
ca. Cetera suo modo vt supra
feria quarta. Sabbato quat
tuor temporum. Scd̄m lucaz
In illo tempe: Dicebat
iesus turbis similitudi
nem hanc. Arborem fici ha-
bebat q̄dā plātatā i vinea sua
Et reliqua. Omelia Grego.
Duas eteni res ex euāgelio
frēs audistis ficulneā ifructu
osam ⁊ mulierē curuā: ⁊ vtriq̄
rei est pietas impēsa. Illd̄ aūt
dixit per similitudinem: istud
egit per exhibitōnem Sz hoc
significat ficulnea infructuosa

quod mulier inclinata. ⁊ hoc
ficulnea reseruata quod muli
er erecta. Tu autem domine.
Dominus vinee Lectō scda.
tertio venit ad ficulneaꝫ ⁊ fru
ctum minime inuenit: ⁊ muli
er que erecta est decem ⁊ octo
annis fuerat curua. Hoc aūt
decem ⁊ octo annoꝝ numero
signatur quod tertio domin⁹
vinee ad infructuosam ficulne
am venisse perhibetur. Tu au
tem dñe miserere nob. Lcō. iij
Quia igitur p̄mittendo sum
matim tota perstrinxim⁹ iam
per lectionis ordinem singula
disseramus. Arborem fici ha
bebat quidam plantatam in
vinea: ⁊ venit querens fructuꝫ
in illa ⁊ non inuenit. quid ar
boꝛ fici nisi humanam natu
raꝫ signat. Quid mulier incli
nata nisi eandem naturam si
gnificando denūciat. Que et
bene plantata est sicut ficus. ⁊
bene creata sicut mulier: sed ī
culpa propria sponte lapsa. ne
q̄ fructum seruat operatōnis
neq̄ statum rectitudinis. Tu
autem domine Capitulum.
In diebꝫ illis Locutus ē do
minus ad Moysen dicēs. de
cimo die mensis huius septi
mi dies expiationum erit ce
leberrim⁹ ⁊ vocabitur sanct⁹.
dic̄ dñs op̄s. Deo. Sup bñd
añ. Dixit aūt domin⁹ ad cul
torem vinee. Ecce anni tres
sunt ex quo venio querens fru
ctuꝫ in ficulnea hac ⁊ nō inue
ni succide ergo illam vt quid
etiam terram occupat. Col.
Omnipotēs sempiterne de
us qui per continentiam salu
tarem ⁊ corporibꝫ mederis et
mentibus: maiestatem tuam
supplices deprecamur: vt pie
ieiunantium deuotione pla
catus: et presentia nobis sub
sidia prebeas et futura. Per
dominum nostrum Jesū chri
stum. Preces et cetera vt sup̄
feria quarta. Nota etiam q̄ ī
vesperis harum trium feriarū
nihil dicitur de quattuoꝛ tem
poribus. sed vel de dñica vel
de sancto si festum nouem le
ctionum in aliquam earum in
ciderit.
Sequit̄ historia sabbato an
te aduentum celebranda que
est de commemoratione bea
te Marie virginis. In primis
vespis super ps de dña anti.
Nigra sū sed formosa filie hie
rusalem sicut tabernacula ce
dar sicut pellis salomonis no
lite me cōsiderare q̄ fusca sum.
quia decolorauit me sol. Ca.
Ego quasi vitis fructificaui
suauitatē odoris ⁊ flores mei
fructus honoris ⁊ honestatis
Deo gratias. ℟. Salue ma
ria gemma pudicitie de q̄ mū
do illuxit sol iusticie. salue pia
mater christianorū. Succurre

filijs ad filium regem angelo-
rum ℣. Virgo solamen deso
latorum spes ⁊ mater benig-
na orphanorum. Succurre fi.
Gloria. Succurre. Hymnus
Aue maris stella. ℣. Post p-
tum. Sup mag. añ. Alma re
demptoris mater que peruia
celi porta manens ⁊ stella ma
ris succurre cadēti surgere cui
cura est populo. Tu que genu
isti natura mirante tuum scm̄
genitorez. Virgo prius ac po
sterius gabrielis ab ore sumēs
illud aue peccatorum miserere
Omnipotens sem- Collcā.
piterne deus qui gloriose vir-
ginis et matris marie corpus
⁊ animam vt dignum filij tui
habitaculum effici mereretur
cooperante spiritusancto p̄pa
rasti. da vt cuius cōmemora-
tione letamur. eius pia inter-
cessione ab instantibus mal'
⁊ a morte perpetua liberemur
Per eundem. eiusdem. Ad
completorium añ. Sub tuaz
protectionem. Hymn⁹. Vir
go singularis. Capitulum.
Transite ad me omnes qui
concupiscitis me ⁊ a generati
onib⁹ meis adiplemini. deo.
℣. Elegit. Super nūc dimit
tis añ. Glorificamus te dei
genitrix qꝛ ex te natus ē chri-
stus salua om̄es qui te glorifi
cant. Preces vsq̄ Sacerdo-
tes. ℣. Sentiant. Collecta.

Concede quesumus miseri-
cors deus fragilitati nostre p̄
sidium: vt qui sancte dei geni
tricis commemorationē agi-
mus eius apud te patrocinia
sentiamus. Per eū. Ad matu
tinas Inuitator̄. In honore
beatissime marie virginis Iu
bilemus deo. p̄s Venite. In
primo noct. añ. Ecce tu pul-
chra es amica mea. ecce tu pul
chra oculi tui columbarum.
Ps̄. Domīe dominus noster
Añ. Sicut lilium inter spi-
nas sic amica mea inter filias
Ps̄. Celi enarrant. Añ. Fa
uus distillans labia tua spon
sa et odor vestimentorum tuo
rum sicut odor thuris. psalm̄
Domini est terra. ℣. Specie
tua et pulchritudine tua In-
tende prospere procede ⁊ reg-
na. Lctō prima. Sermo bea
ti Augustini episcopi.
Adest nobis dilectissimi
dies venerabilis virginis ma
rie dedicatus. Et ideo gaude
at terra nostra tante virg i de-
bitum obsequium exhibendo
Hec est enī flos campi d̄ qua
ortum est preciosum lilium cō
uallium. Per cuius partum
mutat̄ natura prothoplasto-
rumq̄ deletur culpa. precisuz
est in ea eue infelicitatis elogi
um quo dicitur ei: In dolore
paries filios quia maria ī le-
ticia concepit dominuz. Eua

eim luxit. ista exultauit. Eua dolorem. maria portauit gaudium in ventre. Illa peccatorem. ista edidit saluatorē. Impleta est maria gratia. et eua euacuatur a culpa. Maledicto eue mutatur in bñdictionem marie. Mater generꝫ nostri penam intulit mundo genitrix domini nostri salutem attulit mundo. Auctrix peccati eua. auctrix meriti maria Eua occidēdo obfuit. maria speciali gratia quam apō dominū inuenit totū mundū vinificauit. Tu autē. ℟. Salue nobilis virga ysse. salue flos campi maria vñ ortū est liliuꝫ conualliū. Odor tu⁹ sup cūcta preciosa vnguenta. ℣. Fauus distillans labia tua lac t mel sub lingua tua Odor.

Qualis aūt et quanta Lectō sit virgo beata diuinitus declaratur cum angelus ait Aue gratia plena dominꝰ tecuꝫ. benedicta tu in mulieribꝫ. Talibꝫ nancꝫ decebat virginem obpignorari muneribꝫ vt esset gratia plena que celis gloriā dedit terris deuꝫ pacēcꝫ reddit gentibus fidem. vitꝫs finem. vite ordinem: moribꝫ disciplinam. Vere etenī gratia plena per quam large spiritus sancti ymbre perfusa est oīs creatura. Tu autē. ℟. Gaude maria virgo cūctas hereses sola interemisti que gabrielis archāgeli dictis credidisti Dum virgo deum et hominem genuisti t post partū virgo inuiolata permansisti. ℣. Gabrielem archangelum credimus diuinitus te esse affatum vterum tuum de spū sancto credimus impregnatum. erubescat iudeus infelix q̄ dicit christum ex ioseph semine esse natum. Dum. Lectō.iij. Igitur nācꝫ quod non habuit vsus nature diuinitus nūciatur: t p christuꝫ in maria adimplet. t ve bñdicta inf mlieres q̄ ñ solū bñdcā inf mlieres sꝫ inf mlieres bñdcās maiori bñdictione spāliter insignis. Recte ergo ei dicitur benedicta tu inter mulieres t benedictus fructus ventris tui. benedicta est enim incompabiliter que et diuini germinis polem generauit t coronam integritatis inuiolabiliter obseruauit. Et bñdictus fructꝰ ventris illius. per quem t semen incorruptionis et eterne hereditatis quam perdidimus in adam fructū recepim⁹. Et vere ac singulariter bñdictus q̄ nō nr̄o more postcꝫ natus est grām bñdcōnis a dño⁹ pcepit sꝫ ipe ad saluādū mōm bñdictus venit in noie dñi. Tu. ℟. Stirps ysse virga pdurit virgacꝫ florē. Et sup hūc florem

requiescit spūs almꝰ. ℣. Vir
go dei genitrix virga ē flos fi
lius eius. Et. In secūdo no:
añ. Emissiōes tue paradisꝰ ma
lorꝝ punicorꝝ cū pomorꝝ fructi
bus. ps. Eructauit añ. Fōs
ortorꝝ puteus aquarū viuen
tiū que fluunt impetu de liba
no. ps. Deꝰ nr̄ re. añ. Veni
at dilectus meus ī ortū suum
ꝛ cōmedat fructū pomorꝝ suo
uorꝝ. ps. Fūdamēta. ℣. Dif
Gaude ergo Lctō iiij. fusa.
virgo maria q̄ cūctas hereses
sola interemisti q̄ gabriel' ar
changeli dictis credidisti: qñ
ꝑ aures tuas angelica saluta
tio benedictionē infundens:
maledictōnē exclusit quam ꝑ
aures eue diabolica deceptio
mortē inducēs ex ore serpētis
mūdo infudit. Tu ergo sāctis
sima et clementissima dña q̄
totius mūdi genuisti saluato
rē miserere miserie ꝛ dolori ꝓ
om̄ibꝫ misericorditer interce
de q̄ om̄ibꝫ facta es ianua mi
sericordie. sana dulcissima mr̄
christi qđ dolemus. excusa qđ
timemus ꝛ vbi non valet ex
cusatio valeat scīssima tua de
p̄catio. Tu. ℟. Sup salutez
ꝛ oēm pulchritudinē dilcā es
a dño ꝛ regīa celorꝝ vocari di
gna est Nā et chori angelorū
cōsortes ꝛ ꝯciues tui. ℣. Spē
tua ꝛ pulchritudīe tua intēde
ꝓspe ꝓcede ꝛ regna. Nā. Le v

Esto nūc orōibꝫ ꝛ p̄cibꝫ por
ta celi q̄ porta fuisti ꝛ clausa
ꝑmāsisti ad introitū ꝛ exitū fi
lij đi. vt ꝑte nob ad eū patefi
at aditus ꝑ quā ab inscruta
bili diuine natiuitatis archa
no ad nos ei patuit exitꝰ. Dū
virgo deū ꝛ hominē genuisti.
ꝛ post partuz virgo inuiolata
permansisti. Qui em̄ añ secl'a
in sinu dei p̄ris eternaliter e
rat vnigenitus diuine nature
ꝛ primogenitꝰ om̄is creature.
Ip̄e in fine seculorꝝ in sinu ꝟ
ginis mr̄is tempaliter. Factꝰ
est in singulari natiuitate vni
genitus ꝛ in multis adoptōis
fratribꝫ primogenitus. T. ℟
Beata es virgo maria đi ge
nitrix q̄ credidisti dño ꝑfecta
sūt in te que dcā sūt tibi. Ecce
exaltata es sup choros angelo
ruz intercede pro nobis ad do
minū ih̄m christū. ℣. Aue ma
ria gr̄a plena dñs tecū. Ecce.
Propterea frēs cha Le. vi.
rissimi hortor vos ꝛ ām̄oneo
nolite cessare a laudibꝫ genit'
cis dei marie. Qđ si ꝟgo aut
ꝯtinēs es venerare ꝛ lauda qꝛ
nō potes eē continēs al'r q̄ꝫ ex
gr̄a christi q̄ fuit plenissime in
maria quā laudas. Qđ si ī cō
iugio aut ī pctō es nihilomi
nus ꝯfitere ꝛ lauda qꝛ ex ma
ria oībꝫ miscđia ꝓfluxit ꝛ gr̄a.
Vñ dilcīssimi celebrate ꝟgīs
cōmemoratōez ꝛ totꝫ laudibꝫ

honorate qꝛ ip̄a est virgo re/
gia quam splendor elegit pa/
terne glorie. que corpus chri/
sti sine contagio generauit. vir
ga de radice yesse procedens.
virgo dei genitrix flos fili⁹ ei⁹
flos candidus ⁊ rubicundus
electus ex milibus. flos ī quez
prospicere desiderant angeli.
flos ad cuius odorem reuiui/
scunt mortui: ⁊ ad vitaz recre
antur infirmi. Tu. ℟. Salue
maria gemma pudicitie. vt s̄
in vespis. In tertio nocturno
an̄. Veni in ortum meum so
ror mea sponsa messui mirraz
meam cuz aromatibus meis.
ps̄. Cantate primū. an̄. Cō/
medi fauū cum melle meo bi
bi vinum meū cum lacte meo
Ps̄. Dn̄s regnauit. exultet.
An̄. Talis est dilectus meus
⁊ ip̄e est amicus me⁹ filie hie/
rusalem. ps̄. Cantate. ij. ℣.
Adiuuabit eam. Scd̄m luc̄.
In illo tēpore: Extollēs
quedam mulier vocem
de turba dixit ad iesum Bea
tus venter qui te portauit et
vbera que suxisti. Et reliqua.
Omelia venerabilis Bede.
Magne deuotōis ⁊ fidei hec
mulier ostenditur que scribis
⁊ phariseis dominū temptan
tibus simul et blasphemanti/
bus tanta sinceritate eius in/
carnationem cognoscit. tanta
fiducia confitetur vt et p̄senti
um procerum calumniam. et
futurorum confundat hereti/
corum p̄fidiaz. Nam sicut in
dei spiritus sancti opera blas/
phemando verum consubstā/
tialemq̄ patri dei filium ne/
gabant. sic heretici postea ne
gando mariam semper virgi/
nem sancti spiritus operante
virtute nascituro ex humanis
membris vnigenito deo car/
nis sue materiam ministrasse
verum consubstantialēq̄ ma
tri filiū hoīs fateri nō debere
dixerunt. Tu aūt domine. ℟.
Uidete miraculuz mater dn̄i
concepit virgo virile ignorās
consortiū. Stans onerata no
bili onere maria ⁊ matrem se
letā cognoscit que se nescit vx/
orem. ℣. Uirgo concepit et
virgo peperit ⁊ post partū vir/
go permāsit. Stans onerata.
Sed si caro verbi Lectio viij
dei s̄m carnez nascentis a car
ne virginis matris pronuncia
tur extranea sine causa venter
qui euz portasset. ⁊ vbera que
lactassent bt̄ificarētur. Qua
enim consequentia eius lacte
crederetur nutritus cuius se/
mine negaretur cōcept⁹. Cū
ex vnius eiusdem fontis origi
ne s̄m phisicos vterq̄ liquor
emanare probetur nisi forte o/
pinentur sementinam sue car
nis materiam nutriēdo ī car/
ne dei filio suggerere potuisse

Incarnandi autem quasi ma
iori et inusitato miraclo mini
me potuisse. Tu autem domi
℟ Felix namq; es sacra vir-
go maria ⁊ omni laude dig-
nissima. Quia ex te ortus est
sol iusticie christus deus no-
ster. ℣ Ora pro populo inter
ueni pro clero intercede ꝓ de-
uoto femineo sexu sentiāt om-
nes tuum leuamen quicunq;
celebrant tuam commemora-
tionem. Quia. Lectō nona
Sed huic opinioni obstat a-
postolus dicens. misit deus fi
lium suum factum ex muliere
factum sub lege. neq; eni au-
diendi sunt qui legendum pu
tant. natum ex muliere factuz
sub lege. sed factum ex mulie-
re factum sub lege. In vtero
virginali carnem non de nihi
lo. non aliunde. sed materna
traxit ex carne. alioquin nec ve
re filius homis diceretur qui
originem non haberet ex hoīe
Et nos igitur cōtra hec euti-
cen dicta extollamus vocem
cum ecclesia catholica. cuius
hec mulier typum gessit extol
lamus et mentem de medio
turbarum dicamusq; saluato
ri Beatus venter qui te porta
uit et vbera que suxisti. Tu.
℟. Christi virgo dilectissima
virtutum operatrix opem fer
miseris. Subueni domia cla
mātib; ad te iugiter. ℣. Quī
peccatorum mole premimur
ob hoc te deprecamur Sub.
Gloria Sub. Ad laudes añ
O admirabile cōmertiū gene
ris hu. per totum. Require i
octaua dñi. Hymnus Quē
terra pontus. Cap. ⁊ collecta
vt s. Sup bene. añ Aue regi
na celorum aue domina ange
lorum salue radix sancta ex q̄
mundo lux est orta gaude glo
riosa super oīes speciosa va-
le valde decora et pro nob fē-
per christum exora. Ad pri-
mam añ Maria virgo semp
Cap. et collec. ad oīes hora
vt s. Ad tertiā añ. Quando
natus es. ℟. Audi filia. Ad
sextam añ. Rubū quē vide-
rat. ℟. Diffusa. Ad nonā añ
Ecce maria. ℟. Adiuuabit
eam. In secundis ℣s legit de
aduentu.

De impositione historiarum.

Si littera .a. fuerit littera dominicalis Tunc hy/ storia Sapientia imponitur dominica ante vincula sancti petri. Job: dominica p⁹ Egi dij. Tobias: dñica eralratio/ nis sancte crucis. Judith: do minica post mauricij'. In ea/ dem ebdomada scz feria ter/ tia imponitur Hester. Ada/ periat dñica post michaelis. Vidi dñm dñica ante omni/ um sanctoꝝ Aspiciens dñica post Andree.

Si i.b. imponitur Sapiẽtia : dñica ante vincula. Job dñi/ ca post Egidij. Tobias dñi/ ca post eralratiõis sancte cru/ cis. Judith: dñica post mau/ ricij. Hester: in eadẽ ebdoma da. Adaperiat: dñica p⁹ mi/ chaelis. Vidi dñm: dñica an te omniũ sanctorum. Aspiciẽs dñica ante festum andree apli.

Si i.c. Sapiẽtia in die ad vin cula Petri. Job: die decolla/ lationis sancti Johãnis bap tiste. Tobias dñica ante eral ratiõis sancte crucis. Judith dñica ante mauricij. Hester dñica ante michaelis. Ada/ periat: dñica post Remigij. Vidi dominũ: in vigilia om nium sanctorum. Aspiciens. ante festũ sancti andree apli.

Si i.d. Sapientia. dominica post vincula petri. Job. domi nica antẽ Egidij. Tobias añ eralratõnis sancte crucis. Ju dith. dominica ante Hauri/ cij. Hester dominica ante mi chaelis. Adaperiat in die san cti Francisci. Vidi dominum in die omnium sanctoꝝ. Aspi ciẽs in vigilia sci andree apli

Si i.e. Sapientia in die inuẽ/ tõnis sancti Stephani. Job dñica ante Egidij. Tobias in die eralrationis sancte cru cis. Judith. in die Hathel. Hester. in eadem hebdoma/ da. Adapereat in vigilia mi/ chaelis. Vidi dominum. do minica post omnium sanctoꝝ Aspiciẽs. i die sci andree apli

Si i.f. Sapientia. dñica post vincula petri. Job. in die egy dij. Tobias in crastino eral/ tatiõis sãcte crucis. Judith. in die mauricij. Hester i eadẽ hebdomada. Adaperiat i die michaelis. Vidi dominum. post omnium sanctorũ. Aspi/ ciens dominica post festũ an dree apostoli.

Si i.g. Sapientia. dñica ante vincla petri. Job. dñica post Egydij. Tobias dñica post eralratiõis sancte crucis. Ju dith. dñica p⁹ mauricij. He/ ster in eadẽ hebdomada. Ad aperiat in crastino michaelis Vidi dominũ dñica p⁹ om/ nũ sanctoꝝ. Aspiciẽs dñica post festũ sancti andree apli.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

In vigilia sancti andree apostoli vicesima nona die nouẽbris in matutinis canitur de sanctis Saturnino et Crisãto et Daria ferialiter sicut de martyribus. Sed lectõnes d euangelio leguntur. S. Joh.

In illo tempe: Stabat Johannes et ex discipulis eius duo. Et reliqua.

Omelia venerabilis Bede.

Erat aũt andreas frater symonis petri vnus ex dnobus qui audierant ab Johanne ⁊ secuti fuerant eum. Inuenit hic primum frẽm suũ Symonem et dicit ei Inuenim⁹ messyam quod est interpretatum christus. Et adduxit eum ad Jesum. Andreas dñm quem inuenit etiam symoni fratri sequendum euangelizat: quia h̃ est vere dominũ inuenire. vera illius dilectiõe feruere. fraterne quoq; salutis curam gerere. Tu autẽ domine. Le. ij.

Ille etenĩ perfecte conditoris sui ducatum sequitur qui etiam proximum suũ quantum valet habere comitatum nititur. Inuenimus inq̃t messyam qd̃ est interp̃tatum christus. Messyas idem qd̃ christus ẽ. Sed messyas hebreo sermone christus dicitur greco: latino aũt vnctus interp̃tat̃. Vñ ⁊ crisma grece latine vnctio dicitur. Tu. Lectõ iij

Christus aũt id est vnctus appellatur domin⁹. q̃ sicut petrus ait vnxit eum de⁹ spiritu sancto et virtute. Vñ etiã psalmista in eius laude loquitur: Vnxit te deus deus tu⁹ oleo leticie pre consortib⁹ tuis Consortes aũt eius nos vocat qui ad accipiendam spiritussancti gratiaz in baptismo etiã crismate visibili perungimur: ⁊ a christi nomine christiani vocamur. Tu autẽ. R̃ ⁊ cetera omia de martyribus ⁊ nihil de vigilia. Collecta.

Beatorum martyrũ tuorum Saturnini Crisanti mauri: ⁊ Darie virginis nob̃ quesumus dñe assit oratio: vt quos obsequio veneramur: pio iugiter experiamur auxilio Per: Ad primã de tpe. Ad tertiaz et sextã de sanctis. Officium misse de vigilia cũ collecta de sanctis. Si vero vigilia venerit in dñicam euãgeliũ cũ officio misse anticipatur in diem sabbati. sed. ix. in diem dñicũ reseruat̃. Ad. ix. añ. Beat⁹ andreas orabat dicens dñe rex eterne glorie suscipe me pẽdẽtem in patibulo. Cap̃. ⁊ coll. vt infra in ves. R̃. et ꝟ. de apostolis. Ad vs̃ super p̃s feri. vel Oĩa laudate ĩ ecclesia Maguntiñ. añal. Mox vt vocem dñi p̃dicãtis audiuit beatus andreas relictis retib⁹ quoꝝ

vsu actuq̄ viuebat eterne vite
secutus est p̄mia largientē. an
Vnus ex duob⁹ qui secuti sūt
dn̄z erat andreas frater symo
nis petri. alla. An. Andreas
christi famul⁹ dign⁹ deo apl's
german⁹ petri. ⁊ i passione so/
cius. an. Vidēs andreas cru
cem cū gaudio dicebat: quia
amator tuus semp̄ fui ⁊ desi/
deraui amplecti te o bōa crux
an. Cōcede nobis hominem
iustū. redde nobis hominem
sanctū ne interficias hominez
deo carū iustū mā̄suetū ⁊ piū.
Cap. Bn̄dictio dn̄i sup̄ ca.
℟. Homo dei. Hymnus et
℣. de apo. Sup̄ mag. an. Am
bulans iesus iuxta mare gal i
lee vidit petrū et andreā fra/
trē eius ⁊ ait illis. venite post
me faciā vos fieri piscatores
hominū. at illi relictis rhetib⁹
⁊ naui secuti sunt eum. Coll.
Quesumus omp̄s deus. vt
beatus andreas apostol⁹ tu/
um pro nobis imploret auxili
um. vt a nostris reatib⁹ abso/
luti: a cūctis etiā pericul' erua
mur. Per. Nulla suffragia ni
si fuerit in aduentu dn̄i. Ad
comple. om̄ia de tp̄e dicunt ⁊
nihil de scō. In die scō. xxx. no
uembris. ad matuti. Inuitat
Adoremus victoriosissimum
regem christum. Qui victorē
p̄ crucis tropheum coronauit
beatum andream apostolum
p̄s. Venite ex. In primo no.
an. Vidit domin⁹ petrum et
andream et vocauit eos. p̄s ⁊
℣. de apo. an. Venite p⁹ me
dic̄ dn̄s faciā vos fieri pisca/
tores hoīm. an. Relictis rhe
tib⁹ secuti sūt dn̄m redēptorē.
Procōsul Egeas Lco. I
patras cinitatē ingress⁹
cepit cōpellere credentes chri
sto ad sacrificia ydolor̄. Cui
occurrēs beatus andreas di/
xit: Oportebat vt tu q̄ iudex
hominum esse meruisti iudicē
tuū qui in celo est agnosceres
⁊ agnitū coleres. ⁊ colēdo euz
qui verus deus est ab his qui
veri dij nō sūt aīm reuocares.
Tu. ℟. Dū deambularet do
minus iuxta mare secus litus
galylee vidit petrū et andreā
rhetia mittētes in mare voca
uit eos dicēs. Venite p⁹ me
faciā vos piscatores hominū
℣. Erāt em̄ piscatores ⁊ ait il
lis Venite p⁹ me. Lectio. ij.
Qui egeas dixit Tu es An/
dreas qui p̄dicas sup̄sticiosā
sectam quā rhomani p̄ncipes
exterminare iusserūt. Ad quē
andreas rhomani principes
nondū cognouerūt quō dei fi
li⁹ p̄ salute hominū veniēs do
cuerit ista ydola non solum de
os nō esse sed demonia pessi/
ma humano generi inimica.
Tu aūt. ℟. Mox vt vocem
predicātis audiuit beat⁹ An

dreas relictis rhetibꝫ quorum
vsu actuq; viuebat eterne vi-
te secutus est Premia largien
tē. ℣. Ad vnius iussiōis vocē
petrus et andreas relictis rhe
tibꝫ secuti sūt redēptorē Pre.
Cui egeas. Ista vana L. iij
iesus vester predicās crucꝫ pa
tibulo ē affixus. Cui andre-
as. Pro restauratōne nr̄a non
ꝓ culpa nostra crucis patibu-
lū sponte suscepit. Ad quem
Egeas. Miror te prudētem
virum illū sectari velle quē q̄-
cunq; pacto aut sponte aut in
uitū cruci tn̄ cōfiteris affixū.
Tu. ℟. Orauit sanctꝰ An-
dreas dū respiceret celū voce
magna clamauit et dixit tu es
deus meus quē vidi. Ne me
patiaris ab impio iudice de-
poni qꝛ virtutē sancte crucꝫ a-
gnoui. ℣. Tu es magister me
us christe quē dilexi quē cog-
noui quē confessus sum. tan-
tūmodo ī ista voce exaudi me
Ne. Gl̄a. Ne. In secūdo no.
an̄. Ego si patibulū crucis ex
pauescerem crucis gl̄iam non
predicarē. an̄. Christꝰ me mi
sit ad illā ꝓuinciā vbi nō par
uum populū acquisiui. An̄a.
Dignū sibi dn̄s computauit
martyrem quē vocauit apl̄m
dū esset in mari all̄a. L cō iiij
Andreas respondit Est ma
gnum mysteriū crucis. quod
si forte audire volueris retexā

Egeas dixit: Mysteriū dici
non pōt sed suppliciū. Andre-
as respōdit ip̄m suppliciū my
steriū esse repationis humani
generis si patiēter audies cō-
probabis. Egeas dixit Ego
quidē patiēter audio verūtn̄
nisi mihi obtēpauerꝫ ip̄m my
steriū te faciā experiri. Tu aūt
℟. Homo dei ducebatur vt
crucifigerent eū. populus aūt
clamabat voce magna dicēs.
Innocēs huius sanguis sine
causa dānat̄. ℣. Cūq; carni-
fices ducerēt eū vt crucifigere
tur factus ē cōcursus populoꝝ
clamātiū et dicētiū. In. L. v
Andreas respondit: Ego si
crucis patibulū expauescerez
crucis gl̄iam non predicarem
Iratus Egeas iussit eū ī car
cerē recludi. Mane facto tri-
bunali sistitur. ⁊ cū nullis pe-
narum minis ad ydolorum
posset induci sacrificia: iussit
eū egeas a vigitiuno hoībꝫ ce
di ⁊ cesū māibꝫ ⁊ pedibꝫ cruci
alligari vt sic longiorē reciꝑet
cruciatū. T. ℟. Salue crux q̄
ī corꝑe xp̄i dedicata es ex mē
bris eiꝰ tāq̄ margaritꝫ ornata
es Suscipe discipl̄m eiꝰ q̄ pe-
pēdit ī te. ℣. O bona crux q̄
diu desiderata ⁊ iā ꝯcupiscēti
Cūq; L. vi. aīo p̄ꝑata. Su.
duceret̄ ad crucē factꝰ ē ꝯcur-
sus ꝑpl̄oꝝ dicētiū. Innocēs
sāguis eiꝰ sine causa dānatur

quos rogauit apostolus ne su
um martyriū impedirent: Vi
dens autem andreas a longe
crucem salutauit eam dicēs
Salue crux que in corpe chri
sti dedicata es ⁊ membris ei⁹
tanq̄ margaritis ornata. se
curus et gaudens venio ad te
vt tu exultās suscipias me di
scipulū eius qui pepēdit in te
Tu. ℟. Doctor bon⁹ ⁊ ami
cus dei andreas ducitur ad
crucem aspiciēs a longe vidit
crucem. salue crux. Suscipe
discipulum eius qui pepēdit
in te magister meus christus.
℣. Salue crux q̄ in corpe xp̄i
dedicata es et ex mēbris ei⁹
tanq̄ margaritꝫ ornata. Su.
Gloria. Su. In tertio noct.
añ. Salue crux que in corpo
re christi dedicata es ⁊ ex mē
bris eius tanq̄ margaritꝫ or
nata. añ. Recipe me ab ho
minib⁹: ⁊ redde me magistro
meo vt ꝑ te me recipiat qui ꝑ
te me redemit. alla. añ. Dile
xit andreā dn̄s in odorē suaui
tatis alleluia. Scd̄m mathm

In illo tempe: Ambu
lās iesus iuxta mare ga
lilee vidit duos fratres Sy
monem qui vocatur Petrus:
⁊ andream fratrem eius mit
tentes rhetia in mare. Et rel
Omelia beati Gregorij pa.
Audistis fratres charissimi
quia ad vnius iussionis vocē
petrus ⁊ andreas relictis rhe
tibus secuti sunt redemptorē.
Nulla vero hūc facere adhuc
miracula viderant nihil ab eo
de premio eterne retributio
nis audierant: ⁊ tamē ad vnū
dn̄i preceptum hoc qd̄ possi
dere videbātur obliti sūt. T.
℟. Expandi manus meas
tota die in cruce ad populum
nō credētē sed contradicētem
mihi. Qui ambulant vias n̄
bonas sed post peccata sua. ℣.
Deus vltionū dominus de⁹
vltionum libere egit. exaltare
qui iudicas terram redde re
tributionem supbis. Qui.
Quanta nos eius Lcō viij
miracula videmus. quot fla
gellis affligimur. quantis mi
narum asperitatibus deterre
mur: ⁊ tamen vocantē seq̄ cō
temnimus. In celo iam sedet
qui de cōuersione nos admo
net. Iam iugo fidei colla gen
tium subdidit. iaꝫ mdi gl̄iaꝫ
strauit: iam ruinis eius cre
brescentib⁹ districti sui iudi
cij propinquantez denunciat
diem: ⁊ tamen supba mēs no
stra non vult hoc sponte dese
rere. quod quotidie ꝑdit inui
ta. Tu aūt. ℟. Vir iste i po
pulo suo mitissimus apparu
it sanctitate aūt et gr̄a plenus
iste est qui assidue orat. Pro
populo et pro ciuitate ista. ℣.
Pro eo vt me diligerēt detra

hebant mihi ego autē orabā. Pro populo. Lectio nona.
Quid ergo fratres charissimi. quid in eius iudicio dicturi sumus qui ab amore presentis seculi nec p̄ceptis flectimur. nec verberibus emendamur. Sed fortasse aliquis tacitis sibi secum cogitatōibus dicat. Ad vocem dn̄icam vterq; iste piscator q̄d aut quātū dimisit qui pene nihil habuit. Sed hac in re frēs charissimi affectum potius debemus pensare q̄ censum. Multum reliquit qui sibi nihil retinuit. Multum reliquit qui quātūlibz parū totū deseruit Tu. ℟. Dilexit andreā dn̄s in odorē suauitatis dū pēderet in cruce dignū sibi computauit martyrem quē vocauit apl'm dū esset ī mari. Et ideo amicus dei appellatus est. ℣. Tu es magister. Et ido Gl'a Et. Te deū dicitur qn̄cunq; de scō. ix. l'c. legūtur. vel festiue canit' aduētu et lxx. ac. xl. non obstātib. Ad lau. añ. Salue crux p̄ciosa suscipe discipuluz eius qui pependit in te magister meus christus añā. Bi duo viuens pendebat in cruce pro christi nomine beatus andreas et docebat populuz. añ. Non me p̄mittas domīe famulum tuū a te separari tēpus est vt cōmendes terre corpus meū. añ. Qui p̄sequebātur iustū dimersisti eos domine in infernum ⁊ in ligno crucis dux iusti fuisti. añ. Beatus andreas orabat dicēs domine rex eterne glorie suscipe me pendentem in patibulo. Hymnus et ℣. de aposto. Capitulū. Frēs: Corde credit ad iu. Sup bn̄dict⁹ añ. Domine iesu christe magister bone suscipe spūm meum ī pace. qr iā tēpus ē vt veniā desiderans te videre. Collecta.
Maiestatē tuā dn̄e supplices exoramus: vt sicut eccl'ie tue beatus andreas apostol⁹ extitit predicator ⁊ rector: ita apud te sit pro nobis p̄petuus intercessor. Nulla suffragia nisi fuerit in aduentu. Ad p̄mā de tp̄e Ad tertiā añ. Dilexit andream dn̄s vt s̄. Capl'm ⁊ col'. ad horas sicut in lau. ℟. et ℣. de apostol'. Ad sextam et nonā añ. iij. et. v. de lau. In secundis ves. añ. Jurauit p̄ totum. Cap̄. et col'. vt in laudi. Hym. ⁊ ℣. de apo. Sup mg̃. añ. Cum p̄uenisset beat⁹ andreas ad locum vbi crux parata erat exclamauit et dixit: O bona crux diu desiderata ⁊ iam concupiscenti animo p̄parata securus ⁊ gaudens venio ad te ita vt et tu exultans suscipias me discipulū eius q̄ pepēdit in te. Nulla suffragia

aisi fuerit in aduentu. In fe-
sto sācte Barbare. In pmis
vs sup ps. feri. añ. Veni elcā
mea. Caplm. Cōfitebor tibi
dñe rex. ℟. Surge virgo ⁊ no
stras sponso preces aperi. tua
vox est dulcis in aure domini
que pausas sub vmbra dilecti
Ab estu mdi transfer nos ad
amena paradisi. ℣. Pulchre
syon filia pro mortali tunica
agni tecta vellere ⁊ corona glo
rie. Ab es. Gla. Ab. Hymn⁹.

GRatuletur ecclesia lau-
dū pmat pconia. cantu
testet gaudia ad barbare solē
nia. Nsta p christo ceditur i ar
ta cella claudit. hec ad psidē
ducit dijs libare pcipit. Nec
nitet sicut liliū deos spnit gē-
tiliū. dei testat filiū. anhelat
ad martyriū. Nec laceratur
verbere tetro damnat carcere
digne meritis barbare carcer
resplēdet iubare. O mira di
gratia barbare fert solacia de
us qui pōt omia hec redit ad
iudicia. Sic latus suū pādit
igne lāpadis vrit. ⁊ māmilla
abscidit. malleo caput tondi-
tur. Sic vestib⁹ exuit a do sto
la tegitur. hec decollata mori
tur. ad celos pficiscitur. Deo
patri sit. ℣. Spē tua. Super
mag. añ. Aue gēma claritatis
adinstar carbunculi. aue rosa
paradisi more flagrans balsa
mi. barbara virgo felix glori-
osa meritis assistētes tuis fe-
stis celi iunge gaudijs. Col.
Deus ad quē hodierna die
beata virgo barbara mox vt
ferro passionis occubuit cum
triumpho martyrij gloriosa p
uenit. cōcede ppicius vt ei⁹ so
lēnia celebrātes. pietatis tue
munera largius cōsequamur.
Per dñm. Inuitat. Venite
adoremus regē regū Qui be-
ate barbare coronā dedit gle
ps. Venite. In primo noct.
añ. Virginis eximie barbare
martyris alme. festa celebrare
da nobis rex pie christe. ps.
Dñe dñs noster. añ. Hec mū
dū spernēs ⁊ mūdi florida du
cēs pro nihilo verā studuit co
gno scere vitaz ps. Celi enar
rant. añ. Cepit amare deuz
totumq relinquere mūdū ce-
lica mēte petens ⁊ christo sem
p adherens. ps. Dñi ē terra.

Tēporib⁹ impato- Lcō l.
ris maximiani erat qdā
satrapa nomie Dioscorus di-
ues valde paganus vero exi-
stens ⁊ colebat ydola. hic ha-
buit vnicā filiā nomie barba
ram. Fecit aūt pater eius tur
riz sublimen: ibiq reclusit eā:
ita vt nō videret ab hoib⁹ ppt
eminētez pulchritudinē eius.
Tu. ℟. Erat quidā satrapa
nomie Dioscorus cui erat fi-
lia nomine barbara. ℣. Pul-
chra facie sz pulchrior fid erat

beata christi filia. Lectio ij.
Locuti sūt vero quidā de optimatibus patri eius de eavt maritū sibi acciperet. Ipse vero ascendens turrim psuadebat ei dicens. Filia mea quidam de potentatibꝫ cōmemorati sūt mihi de te vt accipent te in coniugio. Quid ergo vis de hoc. Tu autez domine miserere nob. Deo gra. ℟. Pater dixit filie quidā locuti sūt mihi de te vt accipent te in cōiugio. Ad hec respondit virgo. ℣. Regnū mōi ⁊ omnem ornatū scli cōtēpsi ꝓpter amorem domini mei. Ad hec respondit. Lectio Tertia.
Ipsa vero intuita in eū cū ira dixit ne cogas me hoc agere pater. At vero ipe secessit ab ea. ⁊ descēdēs pmanebat i loco in quo cōdebatur ab eo lauatoriū. Instituerat em̄ multitudinē artificū quatinꝰ hoc cito pficeret. Instituēs vero quō debuit fieri ⁊ tribuēs singulis propriam mercedē i integro profectus est in regionē longinquā faciens ibi tempꝰ non modicum. Tu autē domine miserere nobis. Deo. ℟. Dixit beata barbara artificibus sui patris. tres mihi fenestras facite. In nomīe trinitatis. ℣. Om̄ rex omis terre deus psallite semp sapiēter. In. In secūdo nocturno ℟. Hāc pius in propriam sibi christꝰ ducere spōsam dignatus celi puexit ad atria sūmi. ps̄. Eructauit. añ. Nō cedēs monitꝭ mactatur verbere mutis. carcere damnat. nec virgo sic superatur. ps̄. Deus noster refugium. Preses vt inuictā penitus vidit barbarā vt leo iubet crudelis hāc discerpere penis. ps̄. Fundamenta. Lectio ōrta.
Descendēs vero famula xpi barbara de turri videre opus quod factū est: vidit cōtra septentrionē duas tātūmodo fenestras supastantes. ⁊ dic artificibus. Quare duas fenestras instituistis. Dicūt ei. pr̄ tuus sic nobis precepit. dicit eis beata barbara. facite ⁊ instituite mihi ⁊ vnā aliam fenestram. Tu autem domine miserere nobis. ℟. Pater repletus scelere filiam vult occidere, sed videt illam euanescere. vident hanc pastores fugere. Alter illam non vult prodere alter ostēdit temere. ℣. A domino fit signuz mirabile oues proditoris fiunt locuste. Alter illam non vult. ℟. cō ānte.
Ipsi vero dicunt ei: Timem̄ domina ne quando indignetur pater tuus aduersum nos ⁊ non possumus portare eum Dicit eis famula dei Barbara: quod dico vobis facite: ego ꝛc hoc acquiescere

faciam patrem meū. Ipi ve-
ro acquieuerūt vt aliam fene
stram facerent sicut constitu-
it eis. Tu. ℟. Christus san
ctam tenebroso reclusaz erga
stulo. Miro satis atq; blan-
do cōfortat alloquio. ℣. Sal
ue virgo benedicta quā chri-
sti presentia. Miro. Lctō vi.
Perambulans vero inque-
rulosa et īmaculata barbara ī
natatoria et abiens cōtra ori
entem instituit marmoribꝫ di
gito preciosam crucem ī figu-
ra eius vsq; in hodiernū diez
ad compunctionem intuenti
um. Tu aūt. ℟. Ego aūt ad
iuta a dño perseuerabo in cō-
fessione eius Qui me saluaz
fecit et consolatꝰ ē me. ℣. Me
dicinam carnalem corpi meo
nunq̄ exhibui sed habeo do-
minū meū iesum christū Qui
Gloria. Qui. In tertio noct
añ. Sponsa christi a p̄sid nu-
datur ⁊ per vicos agitatur ;sz
precata deum mox stola can-
dida velatur. ps̄. Cantate.
primū. añ. Martyr vt orauit
gladium subit ethera scādit.
sponsus honorq; datur: cum
christo deliciatur. ps̄. Dñs
reg. exultet. añ. O martyr sā
cta nunc patri deo sociata sis
memor hic nostri deuotos q̄s
tibi nosti. ps̄. Cant ate. scdm
In illo tpe: Scdm ma.
Dixit iesus discipul' su-
is. Simile est regnū celoꝝ de
cem virginibꝫ. ℟. septimum.
Simile est regnū celoꝝ decez
virginibꝫ q̄ accipiētes Lāpa-
des suas. Exierūt obuiā spō-
so et sponse ℣. Media autē
nocte factus est clamor vigi-
late virgines sponsus ecce ve
nit. Exierūt. ℟. Precepto p̄-
sidis christi virgo nudat: nu-
data rursuz flagellatur. nuda
p̄ puinciam ab impijs viris
agitatur. sed nuda ne videat:
petit a dño q̄ tegatur. Et ec
ce ab eo stola cādida velat ℣
Mira dñi clementia qui lar-
gitur quod petit abiecta dif-
fidentia. Et ecce. ℟. ix. Vir
go sancta barbara a patre suo
decollatur. pater eius. iudicio
dei igne concrematur. Illa ce
lo coronatur: hic inferno cru-
ciatur. ℣. Exultent filie syon
ꝓpter iudicia tua domine. Il
la ce. Gl'a. Illa. Laudes. añ.
Eterno regi celo terraq; po-
tenti seruans morte fidē ꝟgo
conregnat eidem. añ. Atria
hierusalem penetrans ⁊ lumi
nis arcem hec iubilans spon-
so seruit cui celicus ordo. añ:
Ad laudem vigilem fontēq;
deum sitientem christus susce
pit cui virgo fidelis adhesit.
añ. Ignibus extinctis canit.
hymnum vox puerilis sic ne-
ce consumpta sponsi barbara
sub vmbra. añ. Ordo puel-

larum q̄ felix candidularum cum quib⁹ hec virgo cantat noua cantica christo. Hym. Virginis proles. Capitulū Confitebor. Sup bened. ā. Voce cordis et oris in laudē summi redemptoris exultat om̄is fidelis cuius mediante gratia martir et virgo barbara facto clamore hora matutina exiuit obuiaz christo spōso qui sedet super cherubin cūcta videns in absconso. ferēs sertum rose et lilij cū triūpho martirij. euasit minas tortoꝝ o beata virgo ora iugiter ꝓ reatib⁹ supplicum tuoꝝ. Ad. iij añ. Sponsa christi. Ad vi. et nonā añ. de laud. iij. ꝛ. v. In secūdis ꝟs añ. de laud. psalm̄ feriales. hymnus. vt in p̄mis ꝟs. Sup mag. añ. Bn̄dict⁹ dominus rex celestis qui per merita beate barbare virgīs medelaz languidis prestat sanitatis ipsius corpis oleo fideliter perunctis. Col. vt supra. Nicolai ep̄i et confess. vi. decembris. In primis ꝟs sup psal. feriales añ. Nobilissimis siquidē vt ifra. cuz seq̄ntibus. iiij. vt infra in. i. ꝛ. ij. nocturno. Cap̄. Ecce sacerdos vt i cōi. ℟. Dū mirensiuz q̄dā antistes pulsus ob inuidiā esset de sede sua. Stillicidium manare statiz olei sacri desijt ꝟ. Tamdiu q̄ppe salutaris ille liquor manare cessauit quousq̄ presul idem cathedram suam reciperet. Stil. Gloria. Stillicidium. Hymnus.

Nicolae confessor patris inuicte miles filij athleta fortis spiritus nobis faue poscentibus. Christi crucez tu baiulas christoq̄ confixus cruci iocunda spernens seculi gaudes modo in regno dei. Nunc ergo nobis quesumus clemens adesto cominus omne impetrando commodum: et post perhēne gaudiū. Presta pater pijssime patriq̄ compar vnice. ꝛc. ꝟ. Ora ꝓ nob beate Nicolae. vt. Sup mag. añ. O pastor eterne o clemēs et bone custos qui dū deuoti gregis preces attenderes voce lapsa de celo presuli sanctissimo dignum episcopatu nicolaum ostendisti tuum famlm̄

Deus qui beatum Collcā. nicolaum pium confessorē tuum atq̄ pontificem innumeris decorasti miracul: tribue qm̄s vt eius meritis et p̄cib⁹ a iehenne ignis incendijs liberemur. Per dn̄m nostrum ie. Post primum Bn̄d. añ. ferialis cuz collc. Prime et cō. non mutantur in festis sanctorum sed de tp̄e dicūtur nisi id spēaliter exprimatur. Preces solite dicuntur sed non flexis genibus. nec cum p̄s. Miserere.

Ad matutinas Inuit. Confessorum regē adorem⁹. Qui celestis regni meritū et gl̄iam cōcessit sācto suo nicolao. ℣s. Venite. In primo noctur. añ. Nobilissimis siquidem natalibus ortus velut lucifer nicolaus emicuit. ℣s et ℣. de cōfessoribꝫ. añ. Postq̄ domi puerilez decursat etatē cūctꝫ mūdi huius spretis oblectatōibꝫ christi se iugo subiiciens documentis sanctis suū prebuit auditum. añ. Pudore bono repletus dei famulus sumptibus datis stupri nepbas prohibuit. Lectō I. Beatus nicola⁹ qui victoria populi interpretatur patre Epiphanio z Johanna matre ortus prima die natiuitatis sue dū balnearetur erectus sterit in pelui. Insup quarta z sexta feria tm̄ semel sugebat ubera. Tu. ℟. Cōfessor dei nicola⁹ nobilis progenie sed nobilior moribꝫ. Ab ipo puerili euo secutus dn̄m meruit diuina reuelatione ad summū prouehi sacerdotiū. ℣. Erat em̄ valde ꝑpatiēs z sup afflictos pia gestans uiscera. Ab. Lectio. ij. Defunctis uero parentibus dū esset cuius patere urbis cepit cogitare qualiter diuitia q̄ ei remāserāt ad gl̄iam dī dispensaret. Tūc quidā conuicinus ob inopiā tres filias satis nobiles lupanarī tradere disposuit ut earū infami commercio miserā uitā sustētaret. Tu. ℟. Opibꝫ sanctis nicolao humiliter insistente reuelatione diuina prouectus est. Ad summū sacerdotij gradū ℣. Uoce quippe de celo lapsa cuidam insinuat p̄sulī dignus ep̄atu Nicolaū Ad sū. Lectō II. Nicolaus hec audiēs sacculum auri in domū patris clam ꝓiecit Quo inuento primogenitam maritauit. Idemq̄ secūdo et tertio nicolaus fecit z a bñficiato dep̄hensus rogauit ne in uita sua proderet illud. Tu autem domine. ℟. Quadā die tempestate seuissima quassati naute ceperunt sanctum uocare nicolaum Et statim cessauit tempestas. ℣. Dor illis clamantibꝫ apparuit quidam dicens eis: ecce assum quid uocastis me. Et. Gloria. Et. In secūdo nocturn. añ. Auro uirginū incestus auro patris earum inopiam auro prorsus utrorumq̄ detestabilem infamiam dei seru⁹ abemit nicolaus. añ. Innocentē puerilia iura transcendēs cuā gelice institutionis discipul⁹ effectus est. añ. Gloriā mundi spreuit cum suis oblectationibus. et ideo meruit prouehi ad sūmū sacerdotij gradū. Post hec in mirrea Lectō III.

metropoli voce lapsa de celo reuelante eum in cathedram licet renitentem plurimū collocauerūt. Ipse aūt eādē quā prius humilitatē et morū grauitatē in oīb⁹ seetabat. quigil in oratione corpus macerabat ieiunio. mulierum consortia fugiebat. Efficax i loqndo. alacer in exhortādo. severus in corripiēdo. Tu aūt ℟. Audiēs christi cōfessor trium iuuenū innocentium necē pcurrit q̄ntocius ad locū Quo fuerāt plectendi ꝛ liberauit eos ℣. Statimq; solutos a vinculis vsq; ad p̄torū cōsulis secum adduxit. Quo fu. Le.v. Quadam die cū quidā nauta periclitarenť ita cū lachrymis orauerūt Nicolae famule dei si vera sunt q̄ de te audiuimus nūc ea expiamur. mox quidam in eius similitudinē apparuit dicens Ecce assumvocastis em̄ me ꝛ cepit eos in armamentis nauis iuuare. ꝛ statim cessauit tēpestas Tu. ℟. Qui cū audissent scī Nicolai nomē statim expandūt manus vtraq; ad celū Saluatoris laudātes clementiaz ℣. Clara quippe voce co rā omnib⁹ dignū referebant illū dei famulū Saluatoris. Le cō vi. Q ū aūt ad eius ecclesiā venissent quē nunq̄ ante viderant sine indice cognouerunt Tunc deo et sibi de sua libe ratione grās egerunt. Ille autem diuine misericordie ꝛ eorum fidei non suis meritis attribuere docuit ꝛ benecrudi tos remisit Tu. ℟. Beatus nicolaus iam triumpho potitus nouit suis famulis prebere celestia cōmoda. qui toto corde poscunt eius petōnes Illi nimirum tota nos deuotione oportet committere. ℣. Vt apud christum eius pcinijs adiuuemur semp. Illi Gla Illi In iij. no. añ. Pōtifices almi dīna reuelatōe glorificati nicolaum tunc presulez deuotissime consecrauerūt. añ Sanctus quidem tritici q̄ a nautis postulauerat ꝛ acceptuz et sagacitate distribuerat ꝛ augeri precib⁹ impetrauit. añ. Muneribꝫ datis neci sūt iuuenes innocēter addicti q̄ bus dñi seruus fuit vite presidium festināter. ℣. Amauit. Euangeliū. Sint lumbi vr̄i. ℟. Et ei⁹ tūba marmorea sacrū resudat oleū q̄ liniti sanāť ceci surdis audit⁹ reddiť. Et debilis q̄sq; sospes regrediť. ℣. Cateruatim ruūt populi cernere cupientes q̄ p eum fiūt mirabilia. Et. ℟. Magne pr̄ nicolae summo patri proxie. ad miranda q̄ p̄cellis apō deum gratia. A commissis nos emunda ne cadamus sustine.

℣. Jam per terras ⁊ ꝑ mare
fama celeberrima refouendo
tribulatos releuando naufra
gos. A cō. ℟. Sūme dei p̄
sul nicolae tuam cateruā pro
tege. Nanq̄ credimus tuis p̄
cib⁹ nos sem ꝑ esse saluandos
℣. Qui tres pueros morti de
ditos illesos abire fecisti tuis
laudib⁹ instantez conſua ple
bem. Namq̄. Gloria Nāq̄.
Ad laud̄ añ. Beatus Nico
laus pontificatus infulis de
coratus talem se exhibuit: vt
ab omnib⁹ amaretur. ps̄ Do
minus regnauit cum ceteris.
añ. Ecclesie sancte frequētās
limina sacro pectori mādata
condebat sagaciter. añ. Infā
tia teneriori decursa corp⁹ ie
iunijs macerabat. añ. Sācte
⁊ iuste viuendo ad honorē sa
cerdotij meruit releuari diui
nitus. añ. Sancte nicolae cō
fessor domini preciose adesto
nostris precib⁹ pius ac ꝓpici⁹
Hymnus. Ad sacrum cuius
Cap̄. et collec. vt supra i ves.
Sup̄ bened̄ añ. O christi pi
etas om̄i prosequenda laude
qui sui famuli merita lōge la
teq̄ declarat. nam ex tumba
eius oleum manat cunctosq̄
lāguidos sanat. Post primū
bened̄ de feria. Ad tertiā añ.
Pontifices almi. vt supra. ℟
et ℣. de confess. Cap̄. et collc.
vt s̄ de sancto. Ad sextā ⁊ no
nā añ. de lau. iij. ⁊. v. In secū
dis ℣s laudes ꝑ totū. p̄s feri
ales. Hymnus vt supra i ℣s
℣. Justum deduxit. Super
mag. añ. O per om̄ia lauda
bilem virum cuius merit⁹ ab
om̄i clade liberant q̄ ex toto
corde querunt illum. Capi
tulum et collecta vt s̄. Et no
ta generaliter vt non sit opus
totiens repetere cap̄. ⁊ collec.
quod dicitur in primis ℣s dū
modo non fuerit vigilia dicit
etiam ad lau. ad horas ⁊ i. ij.
℣s. Si vero fuerit vigilia tūc
in primis vesp̄is capl̄m ⁊ col.
de vigilia. in ceteris aūt capi
tulum et collecta de die. Post
primū bn̄d̄. de feria ⁊ nihil de
octā. sancti andree. In octā.
sancti Andree nouē l̄c. in ec
clesia maguntineñ. sed in alijs
locis eiusdē dyocesis in octa.
sancti andree. vij. decembris
canitur ferialiter hoc modo.
Ad matutinas Inuit. Regē
apostolorū. p̄s. Venite. No
cturnus ferialis cum suis añ.
℣. In omnem terram Lcō I
Biduo in cruce viuēs an
dreas viginti milibus
hominum astantium predica
uit. Tunc mināte turba egee
mortē et dicente virum sāctū
⁊ māsuetū et pium non deber
ita pati venit vt ip̄m deponeret. Quem videns Andreas
dixit Quid tu ad nos venisti

Egea si ꝓ ꝑenitentia ipsaꝫ cõ
sequeris. Si autẽ vt me depo
nas scias ꝙ ego viuus de cru
ce non descendam Tu aũt. ℟
Orauit sanctus andreas vt s̃
Et cũ vellẽt eũ sol/ Lectõ ij
uere nullo mõ poterãt eũ con/
tingere Quia statim eoꝝ bra
chia obstupuerũt. Uidẽs an
dreas ꝙ plebs volebat eũ de/
ponere orauit dicens. Ne me
permittas domine descende
re viuum: sed tẽpus est vt cõ/
mendes terre corpus meum.
Tu aũt. ℟. O bona crux q̃
decorem et pulchritudinem
de membris dñi suscepisti Ac
cipe me ab hominibꝫ ⁊ redde
me magistro meo: vt ꝑ te me
recipiat qui per te me redemit
℣. Salue crux que in corpore
christi dedicata Acci. Lcõ iij
Nis dictis splendor nimius
de celo venit ⁊ dimidia hora
eum circumdedit ita vt nullꝰ
eum videre posset Et abscedẽ
te lumine simul cum ip̃o luĩe
sp̃m tradidit Maximilla ꝟo
vxor Egee tulit corpus apo/
stoli ⁊ honorifice sepeliuit. E/
geas aũt anteq̃ domum suaꝫ
redijsset arreptus a demonio
in via coram om̃ibꝫ expirauit
Tu aũt ℟ Cum vidisset bea
tus andreas crucem exclama
uit et dixit salue crux q̃diu fa
tigaris expectans me Sicut
expectasti dñm et mgr̃m meũ
℣. Expecta me sãcta crux hu
milem propter dominum Si
cut Gl̃ Sicut. Te deũ nõ di/
citur Ad laudes anti Salue
crux preciosa vt supra vna tm̃
ps̃ Dñs regnauit cum ceterꝫ
Hymnus ℣ ⁊ ℟ ad horas d̃
apostolis Cap̃ Corde credi
tur ad iusti. Sup Bened̃ añ
Maximilla christo amabilis
tulit corpus apostoli optimo
loco cum aromatibus sepeli/
uit Preces non dicũtur Col̃
Protegat nos domine bea/
ti andree apostoli repetita so/
lennitas vt cuius patrocinia
sine intermissione recolimus:
perpetuam defensionem senti
amus Per Post primũ Bñ/
dicamus de feria cum suffra/
gijs ferialibus Ad primã de
tẽpe Preces dicũtur stando
sine psalmo Miserere Ad ho/
ras añ de laudibꝫ ij iij ⁊ v In
secundis vesperis nihil de san
cto andrea sed tantuꝫ d̃ feria
Si octaua hec venerit in diez
dominicum nihil dicit̃ d̃ oct̃
nisi in matutinis post primuꝫ
bened̃ añ Maximilla vt sup̃
℣ Clamauerunt Coll̃ Pro/
tegat vt supra In festo cocep
tionis beate Marie virginis
viij decembris In primis ꝟs
sup psal̃ Om̃ia laudate Añ.
Adest nanq̃ conceptio sacra/
tissime virginis que ex regali
progenie genita genuit chri/

stum regē dn̄m ip̄a intercedat
pro peccatis nostris. an̄. Or
tus conclusus es dei genitrix
ortus conclusus fons signat⁹
surge propera amica mea. an̄.
Dilecte mi apprehendaz te et
ducā te in domū p̄ris mei et ī
cubiculū genitricz mee ibi me
docebis p̄cepta dn̄i. an̄. De-
scendi in ortū nucū vt viderē
poma conualliū et inspicerem
si floruissent vinee et germias
sent malapunica. reuertere re-
uertere sunamitis reuertere re
uertere vt intueamur te. An̄.
Anīa mea liquefacta ē vt di-
lectus locutus est quesiui ⁊ n̄
inueni illum. vocaui ⁊ non re-
spōdit mihi. inuenerūt me cu
stodes ciuitatis ꝑcusserūt me
⁊ vulnerauerūt me tulerūt pal
liū meū custodes muroꝝ filie
hierusalem nūciate dilecto qꝛ
amore langueo Collecta
Domin⁹ possedit me ab ini
tio viarū suarū anteq̄ quicq̄
faceret a principio ab eterno
ordinata sum ⁊ ex antiq̄s an-
teq̄ terra fieret necdū erāt a-
byssi: ⁊ ego iā ꝯcepta erā D.
℟. Ad nutū. vt ifra. Hym⁹
Gaude visceribꝫ mr̄ in in
timis felix ecclesia q̄ sa-
cra replicas sancte festa marie
plaudēt astra solū mare Cu
ius magnifica est generatō cu
ius vita sacris claruit actibus
cuius finis honorem summū
sine tenet fine. Que ꝟgo pe-
pit ꝟgoq̄ ꝑmanet lactauit ꝓ
prijs vberibꝫ deū portantēq̄
gerebat vlnis ꝓna tremētib⁹.
Felix multiplici laude puer
pera regis porta sūmi clausa
ꝑhenniter mdi stella fluentis
floris virgula regia Te nūc
suppliciter scā theotocos regis
ꝑpetui sponsamq̄ poscim⁹ vt
nos sp vbiq̄ miti munere ꝓte
gas. Sanctis obtineas ꝟgo
p̄catibꝫ pacis p̄sidiū dulce di-
utine nobis atq̄ beati regni
dona ꝑhēnia Presta summe
pr̄ p̄ris et vnice amborūq̄ si-
mul spūs ānue qui regnas de
us vnus om̄i tp̄e scl̄i Amē. ℣.
Audi filia et vide et inclina
aurē tuā Quia cōcupiuit rex
speciē tuā. Sup mg̃. an̄. Cō
ceptio tua dei genitrix ꝟgo gau
diū annūciauit vniuerso mū-
do ex te em̄ ortus ē sol iusticie
christus deus nr̄ q̄ soluēs ma
ledictionē dedit bn̄dictionez
⁊ ꝯfundēs mortē donauit no
bis vitam sempit̄nam Coll.
Deus ineffabilis miscdie q̄
prime mulieris piacula ꝑ ꝟgi
nē mariā expiāda sanxisti: da
nobis qm̄s eiusdē ꝟgis btissi
me ꝯceptōis solēnia digne ve
nerari q̄ vnigenitū tuū ꝟgo cō
cepit ⁊ ꝟgo pepit Dn̄m. Post
p̄mū bn̄d dr̄ de fe. Ad cōplet.
sup p̄s. Cū inuocarem cū ce-
teris. An̄ Sub tuā ꝓtectōem

confugimus vbi infirmi acce
pert ꝑtutē ⁊ ꝓpt hoc tibi psal
lim⁹ dei genitrix virgo. hym.
Virgo singlaris vt infra i an/
nunciatione Capitulum
Sicut liliuz int spinas sic a/
mica mea inter filias Deo ℣.
Elegit Sup Nuc dimittis
an Talis est dilectus meus ⁊
ipe est amic⁹ me⁹ filie hierlm
Preces vsq Sacerdotes. ℣.
Sentiant omes tuum leuam
quicunq celebrant tuam cō/
Kamu/ Collecta. ceptionē
lor tuor qm̄s dñe delictis ig
noscevt qui tibi placere de a/
ctib nr̄is nō valemus genit/
cis filij tui dñi dei nr̄i intcessi
one saluemur Per Ad matu
tinas Inuitatoriū In hono
re beatissime Marie virginis
Iubilemus deo Ps Venite
In primo noctur. an Ecce tu
pulcra es amica mea : ecce tu
pulcra oculi tui colūbar Ps
Dñe dñs An Sicut liliū in
ter spinas sic amica mea int
filias Ps Celi enarrant An
Fau⁹ distillās labia tua spō/
sa et odor vestimentor tuorū
sicut odor thuris Ps Dñi ē
terra ℣ Specie tua Lectio I
Sacrosancta general sy/
nodus Basilien in spū/
sancto legittime congregata
vniuersalem ecclesiam represē
tans: ad ꝑpetuā rei memoriā
elucidantibus diuine gr̄e my
steria mercedē gl̄iosā reꝑmisit
eterna dei pr̄is sapia dūz ait
Qui elucidāt me vitā eternā
habebūt Qd etiaz de gl̄iosa
ꝑgine q̄ ipam pr̄is sapiam di
filiū et̄num in vtero ꝑtulit ac
mdo pepit sacrosancta legit ec
clesia T. ℟ Hodie cōcepta ē
ꝑgo maria ex progenie dauid
ꝑ quā salus mundi credenti/
bus apparuit Cuius vita gl̄o
sa lucē dedit seculo ℣ Bea/
tissime virginis marie cōcep/
tionez deuotissime celebrem⁹
Cuius vita Lectio secunda
Nam quicquid de dignita
te et sublimitate virginis, ma
tris educit in lucem: hoc non
dubium est ad laudem ⁊ ho/
norem filij sui ꝑtinere ⁊ q̄ ho/
norificant gr̄am ⁊ sanctitatez
matris honorificāt ⁊ elucidāt
gloriosum nomen filij ei⁹ qui
ipsam sanctificauit ⁊ repleuit
gr̄a Tu autē ℟ Gloriose vir
ginis marie ortum dignissi/
mum recolamus Cui⁹ dñs
humilitatē respexit angelo nū
ciante concepit redēptorē mū
di ℣ Beatissime virgis marie
Uñ si i ceterꝫ reb e/ Lcō iiij
lucidatio ꝑitatis q̄ a dño deo
est p̄clara merita ꝑturit i ea re
spēal̄r fruct⁹ vberrimos affer/
re sperāda ē q̄ scīficatōez ⁊ de/
dicationē tēpli illi⁹ cōcernit: i
quo an secula anq̄ terra fieret
et ab eterno sibi mansionem

ordinauit prima et eterna ve/
ritas Idcꝫ maxime congruit
vt pax habeatur in questioni/
bus concernentibus sanctita
tem per quam diffusa est pax
in terris Tu autē ℟ Stirps
yesse virgam produxit ℣gacꝫ
florem Et sup hunc florem re
quiescit spiritus alm⁹ ℣ Vir
go dei genitrix virga est flos
filius eius Et Gloria Et
In secūdo nocturū añ Emis/
siones tue paradisus malorū
punicorum cum pomorum fru
ctib⁹ Ps Eructauit añ Fōs
ortoꝝ puteus aquarum viuē
tium que fluunt impetu de li
bano Ps Deus noster refu/
gium Añ Veniat dilect⁹ me
us in ortum suū vt comedat
fructus pomorum suorum Ps
Fundamenta ℣ Diffusa est
gratia in labijs tuis Lcō iij
℟ actenus vero difficilis q/
stio in diuersis partib⁹ z corā
hac synodo sancta sup cōcep/
tione ipsius gloriose virginis
marie matris dei z exordio sā
ctificationis ei⁹ facta ē Qui
busdam dicentibus ipam vir
ginem et eius animam p ali/
quod tempus aut instans tē/
poris subiacuisse actualit orī
ginali culp e Tu ℟ Concep
tio tua dei genitrix virgo gau
dium annunciauit vniuerso
mundo : ex te em ortus est sol
iusticie christus deus noster
Qui soluēs maledictionē de
dit bñdcōz et cōfūdēs mortē
donauit nob vitā sempiternā
℣ Aue maria gra plena dns
tecum Qui soluens Lcō dnica
H ijs aūt econuerso dicenti/
bus a principio creatōnis sue
et deum ipam diligendo gra/
tiam eidem contulisse p quaz
a macula originali illā beatis
simam psonā liberās et preser
uās sublimioꝝ sanctificationis
genere cum fundaret eā altis/
simus et ipam fabricaret filiꝰ
dei patris vt esset mater eius
in terris Tu aūt ℟ Beatissi
me virginis marie conceptio
nem deuotissime celebremus
Vt ipa pro nobis intercedat
ad dominū iesum christum ℣
Hodie concepta ē bta virgo
maria ex pgenie Dauid Vt
N os vero diligēter Lcō vi
inspectis auctoritatib⁹ trōni
bus que a pluribꝰ annis ipu/
blicis relationibus et pte vtri
usqꝫ doctrine corā hac sancta
synodo allegate sunt altisqꝫ
plurimis super hac visis z ma
tura consideratione pensatis
doctrinā illam differentē glo
riosam virginē dei genitricez
mariā pueniēte z operāte di/
uini muneris gra singlr nūqꝫ
actualr subiacuisse originali pec
cato sed immunez semp fuisse
ab oīni originali z actuali ma
culaqꝫ et immaculatam tāqꝫ

piam et consonam cultui ec-
clesiastico fidei catholice recte
rationi ⁊ sacre scripture ac om
nibus catholicis approbandaꝫ
fore tenendam ⁊ amplecten-
dam diffinimus ⁊ declaram⁹
Nullique de cetero licitū eē in
contrarium predicare seu do-
cere: Tu aūt. ℟. Solem iusti
cie regem pitura supremum:
Stella maria maris hodie
processit ad ortum. ℣. Cer-
nere diuinū lumē gaudete fi-
deles. Stella Gloria Stella
In tertio noc añ. Ueni in or
tum meū soror mea spōsa mes
sui mirram meā cū aromati-
bus meis. ps. Canta. i. añ.
Comedi fauū cuꝫ melle meo:
bibi vinū cuꝫ lacte meo. Ps.
Dñs reg. ex. añ. Talis est di.
vt s. ps. Cātate. ij. ℣. Adiu
uabit eam. Scdm Matheū
Liber generatōnis Jesu
christi filij dauid filij a-
brahaꝫ. Abraham genuit y-
sac. ysaac autē genuit Jacob.
Et reliqua. Omelia bti hie-
In esaia le- ronimi presbyteri
gimus Generationeꝫ eius q̄s
enarrabit. Non ergo putem⁹
euangelistam prophete cōtra
riū esse: vt quod ille dixit im-
possibile effatu hic narrare in
cipiat q̄ ibi de generatōe di-
uinitatis hic de incarnatione
est dictum Tu aūt. ℟. Ad
nutum dñi nostrum ditantis
honorem. Sicut spina rosam
genuit iudea mariam. ℣. Ut
vicium virtus operiret gratia
culpā. Sicut. Lectio octaua
Renouātes p̄terea instituti
onem de celebrāda sancta ei⁹
conceptione que tam ꝑ roma
nam q̄ꝫ ꝑ alias ecclesias sexto
ydus decembris antiq̄ ⁊ lau-
dabili consuetudine hacten⁹
est obseruata: statuimus ⁊ or-
dinamus eandē celebritateꝫ
p̄fata die om̄ib⁹ ecclesijs mo-
nasterijs et conuentib⁹ christi
ane religionis sub nomīe con-
ceptionis festiuis laudib⁹ co-
lendam esse. Tu. ℟. Felix nā
q̄ꝫ es sacra virgo maria ⁊ om̄i
laude dignissima Or ex te or
tus ē sol iusticie christus de⁹
noster. ℣. Ora pro populo in
teruēi pro clero intercede pro
deuoto femineo sexu: sentiant
om̄es tuum leuamen quicūq̄ꝫ
celebrant tuam consceptio-
nem. Quia ex te. Lectio. ix.
Cunctisq̄ꝫ fidelib⁹ vere peni
tenti bus ⁊ confessis eadē die
missarum solennijs centū pri
mis aut vel secūdis vesp̄is to
tidem. Sermoni vero ꝟbi dei
de ea festiuitate interessenti-
bus centum quinquagīta di-
es concessione perpetuis tem
poribus duratura de iniunctꝫ
penitentijs hec sācta synod⁹
elargitur. Datum in sessione
nostra publica ī maiori eccl'ia

Basiliensi solenniter celebra-
ta decimoquinto kaleñ. octo-
bris Anno a natitate domini
millesimo quadringentesimo
tricesimonono. Tu autez. ℟.
Conceptio gloriose virginis
Marie ex semine Abrahe or
ta de tribu iuda clara ex stir-
pe Dauid. Cuius vita incly-
ta cunctas illustrat ecclesias.
℣. Gloriose virginis marie or
tum recolamus. Cuius Gl'a
Cuius. Te deū dr. añ laud.
℣. Sentiāt omnes. Ad laud.
añ. Conceptio gloriose virgi
nis marie ex semine abrahe or
ta de tribu iuda. clara ex stir-
pe Danid. ps. Dñs regnauit
cum ceteris. añ. Conceptio
est hodie sancte marie virgis
cuius vita inclyta cunctas il-
lustrat ecclesias. añ. Regali
ex progenie maria exorta reful
get cuius precibus nos adiu
uari mente et spū deuotissime
poscimus. añ. Corde et anio
canamus gloriam in hac sa-
cra solennitate precelse genit-
cis dei marie. añ. Cū iocūdi
tate conceptionem sancte ma-
rie celebremus vt ipa pro nob
intercedat ad dñm iesuz xpm.

Quem terra Hymnus.
pōtus ethera colūt ado
rant pdicant trinam regentez
machinam claustrum Marie
baiulat. Cui luna sol z om-
nia deseruiunt per tempora p
fusa celi gratia gestant puelle
viscera. Laus honor virtus
gloria do patri et filio vna cū
sancto spiritu in sempiterna se
cula. Amen. Caplm vt s in
vespis. ℣. Elegit eam deus.
Sup bened. añ. Conceptōez
hodiernam perpetue virginis
genitricis dei marie solennit
celebremus a qua celsitudo
throni processit alla. Col. vt
in ves. Post primū bñdi d fe-
ria. Ad primam añ. Maria
virgo semper letare que meru
isti christum portare celi z ter
re conditorem. qz de tuo vte-
ro protulisti mundi saluatorē
Cap. et col. vt in lau. ℟. Xpe
fili dei. ℣. Qui sedes. Gloria
℣. Elegit eam deus. Preces
solite vsqz sacerdotes. ℣. Sc-
tiant omes. Deinde p⁹ Col
Exultabūt cū cete. quotidiāo
more. Ad tertiaz añ. Hodie
cōcepta est virgo maria ex pro
genie dauid alla al. al. ℟. Au
di filia et vide z inclina aurez
tuam. ℣. Quia cōcupiuit rex
speciem tuam. Audi. Gloria.
Audi. ℣. Diffusa c. Ad sex-
tam z nonā. añ de lau. iij. z v.
℟. et ℣. sicut de virginib. In
ij. ℣s. sup ps. de dña. añ. d lau
dib. hymnus vt heri. Capl.
z col. vt in lau. ℣. Elegit eaz.
Sup mag. añ. Quādo ꝯcep
ta est virgo sacratissima tunc
illuminatus est mund⁹ stirps

beata radix sancta ⁊ benedi-
ctus fructus eius ; Post pri-
mum benedi. imponit an̄ O
sapientia. Si in dominicā ve
nerit transfertur in feriā secū-
dam. Siquidem nullius san
cti festiuitas in aliqua domi
nicarum aduentus aut qua-
dragesime agitur. sed transfe-
runtur vt registra docent. Al
la etiaꝫ ferialis cōmemoratio
sanctoꝝ nisi in missa tantum
habet i aduētu ⁊ q̄dragesima
excepta sola octaua sci andree
Sequens Bulla declarat ori
ginem Conceptionis beate
Marie celebrande.

Sixtus episcopus seruꝰ
seruorum dei. Ad perpe
tuam rei memoriam. Cum p̄
celsa meritorum insignia qui-
bus regina celorum virgo di
genitrix gloriosa sedibus pre
lata syderijs quasi stella ma-
tutina prerutilans deuote cō
siderationis indagine ꝑscru-
tamur. ⁊ infra pectoris archa
na reuoluimus quod ipsa vt
pote via misericordie: mr̄ gr̄e:
⁊ pietatis amica. humani ge-
neris consolatrix pro salute fi
delium qui delictorum onere
pregrauantur sedula oratrix
et peruigil ad regem quem ge
nuit intercedit dignum quin
potius debitum reputamus
vniuersos christifideles vt om
nipotenti deo pro cuius pro-
uidentia eiusdem virginis hu
militatem ab eterno respiciēs
pro reconcilianda suo auctori
humana natura lapsu primi
hominis et̄ne morti obnoxia:
iam sui vnigeniti habitaculū
sancti spiritus p̄paratione cō
stituit ex qua carneꝫ nr̄e mor-
talitatis pro redemptōne po-
puli sui assumeret: ⁊ immacu-
lata virgo post partum. nihi-
lominus remaneret: de ipsius
immaculate virginis mira cō
ceptione gratias et laudes re
ferat: et instituta propterea in
dei ecclesia missas ⁊ alia diui
na officia dixerint ⁊ illis int̄-
sint indulgentijs ⁊ peccatorū
remissionibus inuitare vt ex-
inde fiant eiusdem virgīs me
ritis et intercessione diuīe gr̄e
aptiores. Hac igitur conside
ratione inducti eiusdem om-
nipotentis dei ac beatorū pe
tri et pauli apostolorum eius
auctoritate confisi auctorita-
te apostolica ac imperpetuuꝫ
valitura. Constitutione sta-
tuimus ⁊ ordinamus ꝙ om̄s
⁊ singl̄i xp̄ifideles vt̄usq̄ sexꝰ
q̄ missā ⁊ officiū ꝯceptōis eius
dē v̄ginis gl̄iose iuxta piā de
uotā ⁊ laudabilē ordiatōnem
dilecti filij mgr̄i Leonardi de
Nogarol clerici veronēs nota
rij nr̄i: ⁊ q̄ desup a nob̄ emana
uit misse ⁊ officij hmōi institu
tionē ī die festiuitatꝫ ꝯceptōis

eiusdem virginis marie ⁊ per
octauas eius deuote clebraue
rint et dixerint. aut illis ho-
ris canonicis intererint quo-
tiens id fecerint eandē prorsꝰ
indulgentiam ⁊ peccatoꝝ re-
missionem exinde consequan
tur quam iuxta felicis recor-
dationis Urbani quarti in
concilio Vieneñ. approbate
ac Martini quinti et aliorū
Romanorum pontificum p̄-
decessorum nostrorum consti
tutiones consequuntur illi q̄
missam: officium ⁊ horas ca-
nonicas in festo corporis ⁊ sā
guinis domini nostri iesu xp̄i
a primis vesp̄is ⁊ p̄ illius oct̄.
iuxta Romane ecclesie insti-
tutionem celebrant dicunt:
aut misse officio et horis hu-
iusmodi intersunt presentibus
perpetuis futuris temporib̄
valituris. Datum Rome a-
pud sanctum Petrum. Anno
incarntionis dominice Mil
lesimoquadringentesimosep-
tuagesimosexto. Tertio Kal̄.
Marcij. Pontificatus nostri
Anno sexto.

Historia noua de conceptiōe
beate Marie virginis.

Incipit Officiū immacula-
te conceptionis virginis Ma
rie editum p̄ Reuerendū pa-
trem Dñm Leonardū noga-
rolum Prothonotarium apo
stolicum artium ac sacre the-
ologie doctorem famosissimū

In primis ꝟs añ. Sicut lili-
um int̄ spinas: sic amica mea
inter filias ade all̄a. ps̄. Di-
xit dominus: cum reliquis de
sancta maria. añ. Tota pul-
cra es maria et macula origi-
nalis non est in te all̄a. Ana.
Tu gloria hierusalem. tu leti
cia israel. tu honorificētia po-
puli nostri all̄a. Vox em̄ tua
dulcis est ⁊ facies illa tua de
cora nimis all̄a. añ. Que est
ista que ascendit de deſto de-
litijs affluens innixa supra di
lectum filium all̄a. Capitulū
Ego diligentes me diligo. ⁊
qui mane vigilant ad me in-
uenient me ī vijs iusticie am-
bulabo vt ditem diligentes
me. qui me elucidāt habebūt
vitam eternam. ℟. Domus
quam cupio edificare. vt ī ter
tio nocturno. Hymnꝰ. Aue
maris stel. ꝟ. Immaculata
conceptō est hodie sancte ma
rie virginis all̄a. Cuius inno
cētia inclyta cūctas illustrat
deuotas animas all̄a. Sup̄
mag. añ. Quam pulchri sunt
gressus tui filia principis col
lum tuuz sicut turris eburnea
oculi tui diuini ⁊ come capi-
tis tui sicut purpura regis q̄
pulchra es ⁊ q̄ decora carissi
Deus Oratio ma alleluia.
qui p̄ immacl̄atā virginis cō-
ceptionem dignū filio tuo ha

bitaculum preparasti cõcede
q̃sum⁹ vt sicut ex morte eius/
dem filij sui preuisa eã ab om
ni labe preseruasti: ita nos quo
q̃ mundos eius intercessione
ad te peruenire cõcedas. Per
eundem dominum nostrum.

Ad maturinas Inuitatoriũ

Immaculatam conceptionẽ
virginis marie celebrem⁹ chri
stum eius preseruatorem ado
remus dominum. ps̃. Veni
te. In primo noctur. añ. Mlt
te filie congregauerũt sibi di/
uitias: tu vero supgressa es v/
niuersas alla. ps̃. Dñe domi
nus. ℣. Eo q̃ esset cunctoruz
viuentiũ mater. Isti ℣. dicun
tur immediate post psalmum
z solũ in p̃ma nocte. añ. Sur
rexerunt filij eius et beatissi/
mam p̃dicauerũt vir ei⁹ z lau
dauit eam alla. ps̃. Celi eñ.
℣. Os nũc de ossibus meis z
caro de carne mea. añ. Forti/
tudo z decor indumentũ eius
bissus et purpura vestis illi⁹
alla. p̃s. Dñi est terra. ℣. In
sole posuit tabernaculum suũ
℣. Liberasti me domĩe ex ore
leonis alla Et a cornib⁹ vni/
cornium humilitatem meam
alla.

Prima lectio ex dictis beati Hyeroni

Canitur in canticis de Maria.
Ortus conclusus. fons signa
tus. emissiones tue paradis⁹.
Ortus delitiarum in q̃ sunt
consita vniuersa florum gene/
ra et odoramenta virtutum:
sicq̃ signatus vt nesciat vio/
lari neq̃ corrumpi vllis insi/
dijs fraudibusve diaboli. fõs
itaq̃ signatus sigillo totius
trinitatis. Idẽq̃ quicquid ĩ
maria gestum est totum puri
tas totum veritas totũq̃ gr̃a
fuit. Et iterum ceteris virgi/
nibus prestatur gratia p ptes
marie vero tota se infudit ple
nitudo gratie. Tu. ℟. Ego
ex ore altissimi prodij primo
genita ante omnẽ creaturam.
Ego in celis feci vt oriret lu
men indeficiens. Et sicut ne/
bula tegi omnem carnem. ℣.
Gyrum celi circuiui sola z in
profundum abyssi penetraui
z in omni populo z in omni
gente primatum tenui. Et.

Lectio secunda ex sermonib⁹ Augusti.

Summa dei sapi/
entia nullam in massa huma/
ni generis inuenit viam. per
quam vt disposuit in mundũ
veniens eius subueniret luc/
tuose perditioni donec ad il/
lam de qua loquimur virginẽ
ventum est. sed hec mox vt in
mundũ p humani generis li/
neam venit: tanta om̃is boni
virtute perfecte resplenduit vt
eam dei sapientia veridice iu/
dicaret vt p ipsam in hominẽ
veniens non tm̃ reatum p̃mo/
rum parentuz hominũ sz toti⁹

mundi peccata deleret. Idez
Magnifica illum qui te ab
omi peccato reseruauit. Quis
enim inquit dicere poterit si-
ne peccato suz natus aut mū-
dus sum ab omni iniquitate
dicere audebit: nisi illa virgo
prudentissima animatū tem-
plum dei excelsi quam ds sic
elegit et preelegit ante mundi
constitutionem vt sancta z im
maculata mater dei filio ab
eterno reseruata. icorrupta ab
omi labe peccati. ℟. Transi
te ad me omnes qui concupi-
scitis me et a generationibus
meis implebimini. Spūs em
meus super mel dulcis z here
ditas mea sup mel et fauum.
℣. Qui audit me non confū-
detur: et qui elucidant me vi
tam eternam habebūt Sps.
Lectio tertia ex dictis sancti
Ildephonsi archiepi toletani
Beata virgo maria nisi i vte
ro matris sanctificata fuisset
minime eius natiuitas colen
da esset. sed quia auctoritate
sanctorum patrum digne vt
nouit vestra charitas venera
tur. Constat eam ab omni
peccato originali fuisse im-
munem per quam non solum
eue maledictio soluta ē: verū-
etiam benedictio omnibꝫ cō-
donata. nullis ergo quādo na
ta est delictis subiacuit: nec
originale peccatū in vtero san
ctificata contraxit. ℟. Deū
est conciliū z equitas mea est
prudentia. mea est fortitudo.
per me reges regnant Per me
principes imperant. z poten-
tes decernūt iusticiā. ℣. Ego
diligentes me diligo z q̄ ma-
ne vigilant ad me inuenient
me. Per. Gloria. Per. In se-
cundo nocturno an. Quid vi
detis in sunamite nisi choros
castroruz alla. ps. Eructauit
℣. Ipa est mulier quam ppa
rauit dominus filio domini
mei. An. Aque multe nō po
tuerūt extinguere charitatem.
nec flumina peccatorum obru
ent mariam alla. ps. Deꝰ no
ster. ℣. Nō tetigit eā ab yma
lech sed ipa conteret caput su-
um. an. A custodia matutina
vsqꝫ ad noctem sperauit ma-
ria i domio. quia copiosa apd
eum redemptio alla. ps. Fū-
damenta. ℣. Terra in q̄ stas
sancta ē. ℣. Eruisti a framea
ds aiaz meā al. Et d manu ca
nis vnicā mrez meā al. Liij
ex dcis plimoꝝ scorū. Ilariꝰ.
Virgo bñdicta sup oēs femi
nas q̄ angelos vincis purita-
te q̄ omes sctōs supas pieta-
te. Cyprianus. O virgo iu
sta et omi iusticia plenissima
cuiꝰ cōceptio singularis. Ba
siliꝰ. O maria tu cādoris et
decoris forma cui in terris n̄
est equalis. nec in celi ianua.

Augustinus. O mater dñi si cut in prima femina abunda/ uit delictum: ita et in te super habundauit omis plenitudo gratie. ⁊ ideo super omnes. ig nara delicti. Idem charitas fecisti vt non solum maria nõ peccaret sed nec peccatũ cogi tare potuit ⁊ sup cunctos res/ uasti ab omni labe peccati. Origenes. Que neq serpen/ tis persuasione decepta. nec eius venenosis afflatibus in/ fecta. Ambrosius. Hec ẽ vir ga in qua nec nodus original' nec cortex venialis culpe fuit. ℟. Equitatui meo in curribꝫ pharaonis assimilaui te ami ca mea. pulcre sunt gene tue si cut turturis. Faciamus adiu torium sil'e sibi. ℣. Eo q post virũ tuũ alterũ nescieris: ideo manus dñi confortauit te. ⁊ ideo eris benedicta in eternũ Faciamus. Lectõ q̃nta ansel mi de exordio mũdane salutis Si quid originalis peccati i ꝓpagatione matris dei extitit illud ꝓpagantium non ꝓpaga te fuit. deus enĩ inquit casta/ nee confert vt inter spinas ⁊ a spinis remota concipiatur: a/ latur et formetur. non potuit hoc facere filius mr̃i sue. pla/ ne potuit et voluit. q si voluit et fecit. ⁊ i epistola. Nõ puto inquit verum esse amatorem virginis qui celebrare respuit festum sue conceptionis. ℟. Fac tibi archam de lignis le uigatis. ruptiq sunt fontes abyssi magne. Et factum est diluuium peccati super om/ nem terram. ℣. Archa vero deifera eleuata est in sublime ⁊ ferebatur super aquas oper tiq sunt omnes montes excel si sctõꝝ. Et. Lcõ vi. ex dictis scõꝝ. Cyrillus. Post fili/ um temerarium est in Ma/ ria virgine ponere culpam ali quam vel peccatuz. Bernar dus. Caro virginis ex adaz sumpta maculas ade non ad misit. Thomas. Maria ab omni peccato originali et actuali immunis fuit. Do/ minicus. Sicut primus adã fuit ex terra virgine ⁊ nunq̃ maledicta formatus ita de/ cuit in secundo Adam fieri. Richardus de sancto victo/ re Non decuit vt caro marie qualicunq foret obnoxia cul pe. nam dei sapientie indig/ num credimus vt quaz ad lu cem gentium destinauit pra/ uitate tenebre sineret inuolui nec erit ingratus matri sue q̃ patri matriq honorez p̃cepit exhibere. ℟. Fiat mihi sãctua rium ⁊ habitabo in medio eo rũ archã de lignis sethim cõ/ pingite et deaurabis eaz auro mundissimo int⁹ et foris. Et pones super mensam panes

positiõis in conspcũ meo semp. ℣. Inspice et fac scõm exemplar quod tibi in monte monstratum est. Et. Gla. Et In tertio nocturno añ. Que est ista que ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus mirre et thuris z vniuersi puluerís pigmentarij. alla. ps. Cantate primũ. ℣. Laudabunt eã in portis opera sua. añ. Ferculum fecit sibi rex salomon de lignis libani columnas eius fecit argenteas. reclinatorium aureũ ascensum purpureum media charitate constrauit alleluia. psã. Dñs regnauit exultet. ℣. Dignum dilecto meo adoptãdũ añ. Que est ista que progredítur quasi aurora consurgẽs pulchra vt luna: electa vt sol: terribilis vt castrorum acies ordinata alla. Psã. Cantate secũdũ. ℣. Et ideo amauit eam rex plusq̃ oms mulieres ℣. Vere dominus est in loco sancto isto z ego nesciebã alla Non est hic aliud nisi domus dei et porta celi alla. Lectio sancti euangelij Scõm lucaz

In illo tempe: Loquẽte iesu ad turbas extollẽs vocem quedam mulier ẽ turba dixit illi Beatus venter q̃ te portauit et vbera que suxisti. At ille dixit quinimo beati qui audiunt verbũ dei z cudiunt illud. ℣ media vñ. Lectio

Legimus charissimi magni dei librum intus et foris scriptum esse: linitamq̃ intrinsecus et extrinsecus archam in qua mansiuncule z tristega lege q̃ dei multiplicem auctore iob vt in qua et multa mystice ac oía in figura patribus contigisse ẽm apostolum vobis persuadentis. oms em prophetie vt Augustini vtar sententia. Que non solum in verbis sunt: verumetiaz sacra sacerdotia tabernaculum siue templuz: altaria. sacrificia: cerimonie: dies festi: z quicqd aliud ad illam seruitutẽ pertinet ea significata z pronũcíata sunt. Que ꝓpter vitã eternaz fidelitũ in christo impleri cernimus z implẽda confidim9. Tu. ℟. Oms moriemini q: in adam peccauistis quid habes hester elevata in populis ego sum frater tuus. noli metuere non morieris. Non em pro te sed pro omnib9 hec lex constituta est. ℣. Non extinguetur in nocte lucerna tua: z non timebis a frigore niuis Non em pro te. Leõ octaua

Non imerito igitur christi fideles ac marie deuotos ad ẽf nobis hodie est sermo: rogatos esse velim vt archana ac profunda silentia perscrutari nõ desinant. Audiantq̃ id salua

toris scrutamī scpturas quia
ille sūt que testimoniū phibēt
de me. videant etiā quid ō ei?
matre scriptuz sit. virginē eā
eam fuisse in sacris codicibus
contineri nemo nr̄m est q̄ am
bigat. Hodiernis tī tpibus
z cū emulis nr̄is bellū ē: attē
tos igitur reddo ne q̄ eā ma
culatā faciūt in eam incidant
sententiam. desinant obsecro
q̄ mater dn̄i est. desināt q̄ so
ror est abstineāt q̄ sponsa illi
us est. Vos vero marie deuo
ti eya surgite intelligite: my
steria secretiora colligite. Lau
date mecū mariā: q̄ zelus do
mus dn̄i comedit me: vulne
rauit cor meum in vno ocl'oz
suoruz. oīes igitur insimł iu
bilando cantemus. Hac no
cte non dicitur octauū ℟. sed
infra hebdomadam: sed lo
co eius canitur a choro Tota
pulchra. Infra vero hebdom
sine cantu dicitur cum lcrōne
Tota pulchra es amica no
stra columba nostra z macła
originalis non est in te alła.
℟. Filius meus puulus ē et
delicatus domus quā edifi
cari volo talis esse debet: vt ī
cunctis nationib nominetur.
Et ob hanc causā aī mortez
suā oīes preparauit impen
sas. ℣. Elegi et sanctificauī
locum istum vt sit nom̄e meū
ibi in sempiternum z pmane
ant ocli mei z cor meū tbi cū
ctis diebz. Et ob. Lectio. ir.
Videamus igitur quid sibi
noster euangelista velit excla
mat mulier de turba Beat?
venter qui te portauit. vere be
atus venter qui nescuit macu
laz. vterus puritatis: vterus
innocentie: ortus oīm suauita
te repletus domus dī sancta:
templū manu dei factum: ar
ca salutis: arca federis int̄ de
um et hominē. vbi reconditū
manna suauissimum. Taber
naculum ornatissimum ī quo
oīes mundi thesauri ciuitas
dei celestis edificata ex mar
garitis: vestis candida: tuni
ca inconsutilis desup z texta
p totum. pellis salomonis ad
mirabilis. caro christi imma
culata. mons dei: locus ī quo
absconditus est deus: habita
culum spiritus sancti. hospiti
um diuinitatis: viscera deife
ra scala paradisi: sol q̄ nescit
occasuz: luna pfecta: stella ma
tutina. thronus excelsus sup
quem sedet vir qui est deus z
homo: mulier amicta sole: stel
lis duodenis coronata: turris
fortitudinis ex qua mille cly
pei pendent: murus inexpug
nabilis cū ꝓpugnaculis. Ta
lem obsecro charissimi consi
derate ventrem z replebitis
ferere nobis. Deo gratias.
mentem. Tu autez domie mi

℟. Domus quam cupio edi
ficare magna est nimis et in-
clyta. Quia magnus deꝰ no-
ster sup omes deos. ℣. Quis
ergo poterit preualere vt edi-
ficet ei dignam domum si ce-
lum et celi celorum capere eum
nequeūt. Quia. ℟. Statim
vt sensit ysaac vestimentorū il
lius fragrantiam benedicens
ait Ecce odor filij mei. Sicut
odor agri pleni cui benedixit
dominus. ℣. Vestimēta non
vestimētū considera. qꝛ chri-
stus et maria sine macula illi
us non illorum. qꝛ caro vnius
caro alteriꝰ. Sicut. ℟. Erat
autē vterq; nudus Adam et
vxor eius. et non erubescebāt
quia sine macula et ruga. Nul-
lum motum carnis sentiebāt.
℣. De viro sumpta est que a
christi latere preseruata in in-
nocentiam carnis filij sapiens
virago vocata est Nullū. ℟.
Diffusa est gratia in labijs tu
is ꝓpterea benedixit te deus ī
eternum. parata sedes christi
ex tunc. Et ideo cōcupiuit rex
faciē tuā ⁊ decorem induit. ℣.
Benedixisti domīe terrā tuā
auertisti captiuitatem iacob
auertisti omnem iram tuam:
auertisti ab ira indignationis
tue. qꝛ parasti lucernā christo
tuo. Et. ℟. O israel q̄ ma-
gna est domus dei et ingens
Locus possessionis ē magnꝰ
⁊ excelsus. ℣. Qui scit vniuer
sa nouit eam ⁊ inuenit eā pru
dentia sua. Locus. Ista Re
sponsoria dicūtur solum ī die
octaue. Et nota q̄ infra octa-
uam semper incipitur a p̄mo
respōsorio. et ita sex p̄me l'c. di
cūtur. Ad lau. p ho. ā. Domū
tuam decet sanctitudo domie
in longitudine dierum allelu-
ia. p̄s. Dn̄s regnauit. cum re
liquis. ℣. Adorate scabellum
pedum eius quoniam sanctū
est. añ. Hec est domus dn̄i
firmiter edificata bene fūda-
ta et supra firmam petram. al-
leluia. ℣. Confortauit seras
portarum tuarum qꝛ sedes et
virga directōis tu es. añ. Fū-
dauit eam altissimus qui su-
per maria fundauit eam: ⁊ su
per flumīa preparauit illā all'.
℣. Edificabo ei domū fidelē
Añ. Dn̄s custodit te ab omī
malo maria custodiuit aīam
tuam. introitum tuum ⁊ exi-
tum tuum in seculum all'a. ℣.
Per diē sol nō vret te neq; lu-
na per noctem. Añ. Flumis
impetus letificat ciuitatē dei
sanctificauit tabernaculū suū
altissimus. ℣. Hic habitabo
qm̄ elegi eam. Capitulum.
Beatus homo qui audit me
et vigilat ad fores meas quo-
tidie et obseruat ad postes o-
stij mei. Qui me iueniet ieni-
et vitā ⁊ hauriet salutē a dn̄o

O Gloriosa dña Hymnꝰ. excelsa sup̄ sydera qui te creauit prouide lactasti sacro vbere. Quod eua tristis abstulit tu reddis almo germine intrent vt astra flebiles ĩmaculata concepta es. Tu regꝫ alti ianua et porta lucis fulgida vitam datam p̄ virginem gentes redempte plaudite. Gloria tibi dñe qui natꝰ es de virgine cum patre ⁊ sancto spiritu. ⁊c. ℣. Non accedet ad te malum all'a. Neq̄ flagellũ appinquabit tabernaculo tuo all'a. Ad benedꝰ añ. Quã pulchra es amica mea columba mea. immaculata mea ⁊ odor vestimẽtoꝝ tuoꝝ sup̄ oĩa aromata all'a. Quã cũ cognouisset pr̄ ait Tunica filij mei est. Ad primas añ. Maria ꝟgo semp̄ le. Cap̄. In om̄ibꝫ req̄em quesi. ℣. Elegit eam deꝰ. Preces vsq̄ Sacerdotes. ℣. Sẽtiãt oẽs. Coll'a. vt in ꝟs. Ad tertiã ã Que ẽ ista Cap̄ Magna erit gl'a domꝰ istius nouissime plusq̄ p̄me ⁊ ĩ loco isto dabo pacez dicit dñs. qꝛ euã mr̄em cũctaꝝ gẽtiũ corpe sup̄at maria q̄ ẽ mr̄ d̄i ⁊ gratie ℟. Libera me ex ore leõis alleluia al. ℣. Erue a framea deus animã meã all'a ⁊ de manu canis vnicã mr̄em meam all'a. Notãdũ q̄ oĩa capl'a nõ ponũtur de lectõe sapie ꝓpt̄ mltitudinẽ figurarũ. Ad sextã añ. Fundauit. Capitulum. Porta hec clausa erit peccato et non aperiet̄ Qm̄ dñs deus ingressus ẽ p̄ eã. critq̄ clausa a principio sue formatõnis ℟. Erue a framea deꝰ aĩam meã all'a all'a. ℣. Et de manu canis vnicã mr̄em meaꝫ all'a. Gl'a. ℣. Vere dñs est in loco sancto isto ⁊ ego nesciebã all'a Nõ est hic aliud nisi domus dei et porta celi all'a. Ad nonã añ. Flumĩs impe. Capi. Letamini cũ maria ⁊ exultate oẽs q̄ diligitis illã. Gaudete vniuersi qui zelatis eã. quia hec dicit dñs ecce ego declinabo sup̄ ip̄am quasi fluuiũ pacis ⁊ quasi torrẽtẽ inundãtez melle suauissimo. ℟. Vere dñs est ĩ loco scõ isto ⁊ ego nesciebã all'a al. ℣. Nõ ẽ h̄ alid̄ nisi domꝰ d̄i ⁊ porta celi all'a. Gl'a. ℣. Scalã vidit iacob cuius cacumẽ celũ tãgebat all'a. Angelos quoq̄ descẽdentes q̄ eã luĩe replebãt all'a. In. ij. ꝟs. Hieron. añ. Nihil ẽ cãdoris nihil ẽ splẽdoris. nihil est numinis q̄ nõ resplẽdeat ĩ virgine gl'iosa. Origenes. Añ. Que neq̄ serpẽtis p̄suasione decepta nec eiꝰ venenosis afflatibꝫ infecta all'a. August. añ. Hãc quã tu despicꝫ mãichee mr̄ mea ẽ ⁊ manu mea fabcata al. Ansel. añ Decuit ꝟgiez

ea puritate nitere| qua maior
sub deo neqiuuit intelligi all'.
Ambrosi⁹. Antiphona. Hec
est virga in qua nec nod⁹ ori/
ginalis nec cortex venial' cul/
pe fuit alleluia. Capitulum.
Vidi immaculatam descen
dentem de celo sicut sponsam
ornatam. Claritas em̄ dei il
luminabat illam: et vidi ta/
bernaculum dei cum homini
bus ⁊ nox non erat: qꝛ lucer/
na eius erat agnus. Hymn⁹
vt s̄. ℣. Dn̄e dilexi decorem
domus tue all'a Et locum ha
bitatiōis glorie tue all'a. Su
per mag. an̄. Unica ē colūba
mea: vna est ꝑfecta mea. vna
est genitrici sue electa. vider̄t
eam anime sancte ⁊ immacu/
latā predicauerūt all'a. Orō
vt s̄. Notandū ꝙ si festuꝫ
conceptionis in dn̄ica venerit
fit de festo. qꝛ spēalis effectus
dei fuit in tali die. Et ideo do
minica transfertur ad diem se
quentem. et hoc ex dispēsatiōe
pontificis. Octaua vero erit
de dn̄ica: ⁊ festū transferr̄ ad
diem sequentem. Si vero ve/
nerit infra octauam fit d̄ do/
minica cū cōmemoratōe festi.
Infra octauam Lectio p̄ma
Venter intactus: venter
sanctus. immaculatus:
mundus virgineus. puritate
plenus verecundus: incogni/
tus. ambl'ate charissimi ī por/
ticu veri salomonis: deambu/
late in thalamo tanti regis:
mentes eleuate: introite cellā
vinariam om̄i suauitate ⁊ o/
dore repletam. hec illa cella. il
la anima. ille venter. quē ꝑtrā
siuit christi gladius. Gladi⁹
puritatis gladius innocētie.
gladius spiritussancti ꝓcedēs
ex ore dei ⁊ agni profunde pe/
netrauit. quia longe p̄uisam
preseruauit. lancea militis la/
tus christi aperuit. cui⁹ gla/
dius pectus marie iustifica/
Quinimo beati Lcō. ij. uit.
qui audiunt verbum dei ⁊ cu
stodiunt illud. o inenarrabil'.
filij in matrem dilectio chari
tatis. non excludit mulier⁹ di
ctum. sed extollit incognitum
non matrem reprobat. sed ip/
sam sublime exaltat. audi mu
liercula diuina. secreta. audi
synagoga. audi turba iudeoꝝ
audi ignorantia mulieris et
crassa. audi tu abscondita: in
tellige admirandum respōsuꝫ
Laudasti meam matrē. sed a
laude defecisti: ignoras profe
cto cuius sit mater. qualisq̄
sit filius ⁊ quanta sit quā lau
Audi me ma/ Lcō iij. das.
rie filium. Audi dominū ⁊ de
um tuum tibi absconditum.
mater mea magni dei mr̄ est.
non hominis solum. non tātū
prophete. sed plusq̄ ꝓphete. nō
solum sancti viri sed sancti sā/

ctoꝝ qꝛ verbo concepit. audi/
uit et obediuit. custodiuit ver
bum quod sibi a domino per
angelum transmissum est non
maculatus est venter. sed cō/
cepit verbum suscipiendo sa/
piēter. Audiuit. obediuit. cu
stodiuit. ⁊ mater dei effecta ē.
Sanctum in ventre portasse
laudis est. verbum dei audi/
uisse custodisse. ⁊ ex spiritu sā
cto concepisse laudabiliꝰ mlt
toꝝ prestantius est. Alia fe/
ria Lcō I

SI nescis. mu/
lier mater mea beatissi/
ma est. non solum beata qꝛ fe
cit sibi magna qui potens est
Transmisit em̄ pater me ver/
bum suū in illū sanctū vteruz
beatumꝗ ventrem qꝛ obedi/
uit angelico verbo ⁊ de spiritu
sancto concepit. et conceptum
custodiuit. nutriuit. ⁊ conser/
uauit conferens in corde suo.
Istam ergo quantum digna
est si potes lauda. istam extol
le mulier qꝛ similem non inue
nies. Talis profecto laudan/
da est que sola super om̄es ele
cta est et post ruinam: mei gra
tia sola immaculata cōcepta
Lauda tu istam Lcō ij. est.
qꝛ laudāt eā in portis opa eiꝰ
excludūt om̄es ab ista viuen
te actualem maculam. exclu/
de igitur ⁊ tu mente origina/
lem. Audi augustinum dum
in iulianum clamat hereticuz
Profecto inquit si christꝰ mi
noꝛ existens oꝛiginale pecca/
tum habuisset grandioꝛis eta
te accessu actuali non caruissz
Sane qꝛ maioꝛ existens actu
ale non habuit: minoꝛ existēs
oꝛiginale non habebat. Ple/
nus igit̄ gratia christus. oꝛi/
ginali macula infectus. actu/
ali culpe resistere non poterit.
⁊ eius ancillam iam restitisse
dabatur. Lectio Tertia.

Lege mulier tuum canticoꝝ
librum. Uide si mater mea
ab om̄i vitio sensuum sit exclu
sa: siue hos dixeris interioꝛes
siue ext̄ioꝛes seu minutas co
gitationes inspexeris. Sācta
quippe viscera: sancta porta.
sancti postes ostij. beatus qui
obseruat. qui dicit. qui confi/
tetur. postes hostij. principiuz
conceptionis sue immacula/
tum. Sancta quippe dum cō
cipitur. Sancta dum mundi
poꝛtas intrat. Sancta in vte
ro. Sancta extra vterum. Sā
cta in operibus. Sancta vidē
do. dum audit. dum gustat.
dum tangit. dum loquit̄ ⁊ ta
cet. Sancta in habitu. San/
cta domi et foꝛis nihilꝗ inq̄/
natum in ea. Lectō prima

DUm esset rex in accubi
tu suo nardus nostra de
dit odoꝛez suauitaris q̄escēte
adhuc me filio in sinu celestis
patris. nardus humilis satis

herba humilis maria odorem
dedit mea carissima q̄ ex fasci
culo mirre nata est ex mei mor
te dilecti filij sui. a tota conge
rie passionis nr̄e Qui mirra ⁊
aloe ꝑlinit⁹ fui. Qui int̄ vbe-
ra cōmorat⁹ sū qꝛ caro nr̄a ca
ro vna ē lectulus nr̄ floridus
est. ⁊ tigna domoꝝ nr̄arum ce
drina Om̄ ambo sine macl̄a
Vide igit̄ mulier et Lcō. ij.
cōsidera qn̄ mr̄ ⁊ soror mea al
loq̄nda ē qūo eā laudes ne de
ficias a laude. Si em̄ ꝑuula
sit et vbera non habeat. si ex se
vbertatē ꝑseruādi a macl̄a nō
teneat. murus tn̄ est ⁊ ostium.
si igitur murus edificem⁹ sup
eū ꝓpugnacula argentea inno
centie et cādoris. Lectio. iij.
Si ostiuꝫ ꝑadisi. si porta per
quā mdm̄ itrare debeo dignū
ꝓfecto erit vt cōpingam⁹ illd̄
tabulis cedrinis om̄i purita-
tis odore repletis. Mur⁹ est
igit̄ inexpugnabilis ab insidi
is venenoq̄ diaboli. que neq̄
furentis iacula neq̄ ei⁹ vene-
nosos timet afflatus. Lctō I.
Reuertere igit̄ mlier ⁊ intue
re mō sunamitē nr̄am. vide q̄
pulchri sūt gressus filie ꝑnci-
pis. filie pr̄is mei ⁊ mr̄is mee
⁊ habitatōis spūssancti. Vi-
de quō laudare debeas. vide
mirāda. audi stupēda. cōside
ra altiora. Ista ē que fecūdat̄
a pr̄e meo dū me verbū suum
audiēdo suscepit. Preseruat̄
a me filio dū me verbū ab ip-
sa suscipiēdū intelligit̄ a spū-
scō dū p⁹ me verbū susceptuꝫ
ac suscip iendū eā actuali pec
cato maculari nō ꝑmittit sup̄
ergo te de⁹ o maria ⁊ i te de⁹
⁊ circa te de⁹. vt om̄ino nullis
insidijs diaboli violari possis
Dicamus igit̄ cū au- Le. ij.
gustino q̄ si ꝑdicta incorrup-
tio marie nō cōgruit. congruit
tn̄ filio quē genuit. Illd̄ ergo
sacratissimū corp⁹ de q̄ chri-
stus carnē assūpsit i q̄ diuinā
naturā humane vniuit escam
vermib⁹ traditā. nos ꝑo tāto
magis dicamus escā diabolo
datā. qꝛ sentire nō valeo. dice
re ꝑtimesco. Letare igit̄ ma-
ria leticia inenarrabili etiā ꝓ-
prio filio ꝑ ꝓpriū filiū. nec vl-
lā ꝑcedere necesse est infectio
nis erūnā. quā nulla secuta ē
tm̄ filiū ꝑturiēdo integritatis
corruptio vt sit sēp imaculata
quā tāta ꝑfudit gr̄a. L. vltia
Nō immerito igit̄ dies cōsti
tuet̄ in q̄ deo exhibeātur debi
te grārūactōes. Qꝛ nulli du-
bium est teste Hieronimo q̄n
totū ad laudē christi ꝑtineat
quicquid digne ac laudabili
ter genitrici sue fuerit impen-
sum ac solenniter exhibitum.
Diem ergo festū hūc celebre-
mus. Qꝛ opus dn̄i certe inu-
sitatū spēalis cōceptio. Mal

leus em̄ ⁊ om̄e ferramentum non sūt audita ī domo domi/ni. Qua ex re nullū op⁹ serui/le hec dies sentiat. Talē eniz virginē venerari multū ꝯuēit ⁊ vltra angelicā dignitatē q̄n tū fas ē cuz gaudio laudibus dignissime offerri. Hec ē igit̄ dies regine celi et terre quam fecit dn̄s: exultem⁹ ⁊ letemur in ea iubilando cantantes. Tu gloria hierusalem. Tu leticia isrl̄. Tu honorificentia populi nostri. Pro alijs die/bus capiātur lectōes ex bulla sixti que habetur añ historiā.

Agredi/ Ad missā Int̄. mini ⁊ videte filie syon reginā vr̄az quā laudāt astra matutina. cuius pulchritudi/nem sol et luna mirātur ⁊ iubi lāt om̄es filij dei. p̄s. Osten dat faciē suā sonet vox eius in auribꝫ nr̄is. qꝛ eloquiū suū dul ce ⁊ facies decora nimis Gl̄a. In cātu angelico dr̄ qđ sequi tur Qm̄ tu solus sāctus ma/riā p̄seruasti Tu sol⁹ dn̄s ma riā fabricasti Tu solus altissi mus mariā sublimasti. Orō Deus qui ꝑ immaculatā vt s̄ Lectō li. sapie. Dn̄s possedit me in initio vt in nati. ei⁹. ⁊c. Grad. Qual̄ ē dilcā nr̄a cha rissime Qualis est mr̄ dicite dn̄i. Qualis ⁊ quāta sit soror ⁊ spōsa xp̄i. ℣. Dilecta nostra cādida īmaculata quasi auro ra cōsurgens all̄a al. All̄a. ℣. Veni regina nr̄a. veni dn̄a in ortū odoris sup oīa aromata Lcō sācti euāgelij Scđm lu.

In illo tempe: Loquēte iesu ad turbas extollēs vocem quedam mulier đ tur/ba dixit illi Beatus venter q̄ te portauit et vbera que suxi/sti. At ille dixit quinimo bea ti qui audiunt verbū dei ⁊ cu diunt illud. Offerto. Ortus cōclusus. fons signatus. emis/siones tue paradisus o maria manus tue stillauerūt mirraz mellifluiqꝫ facti sūt celi dum manu fabricata ē mr̄ tāti dei Suscipe Oratō secreta. all̄a digneris per temetip̄m beni/gnitatis auctorē rogam⁹ dn̄e mr̄is ac dom⁹ tue zelatorum deuotas cū hylaritate suppli/catōes. vt sicut ip̄a tui gr̄a p̄/ueniēte mđo hodie īmunis ap paruit. ita ip̄i mūdā đ tui ma tris munere te ꝯcedente exhi/beat grārūactionē ꝑ te ip̄m ih̄m xp̄m. Qui vi. ⁊ reg. Cō: Gloriosa dicta sūt đ te maria qꝛ fecit tibi magna q̄ potens est all̄. Post cōmunio. oratio Odorē dn̄e sacrificij huius suscipe suauitatis et p̄sta. vt qui hodie marie ꝯceptōez iu/bilādo celebrāt: eius salubri oratione fructum centuplum sue deuotionis accipiāt. Per dominū nostrum iesū christū.

Lucie virginis. xiij. decembris
In primis vespis psalmi feriales cum suis anti. Hymnus.
Jesu corona. Capitulū. Sapientia vincit. ℣. Specie tu.
Sup mag. añ. In tua patientia possedisti animā tuam lucia sponsa christi. odisti que ī mundo sunt ⁊ choruscas cum angelis sanguine proprio inimicum subisti. Collecta.
Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut d̄ beate Lucie virginis et martyris tue festiuitate gaudemus. ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per. Post primum benedi. de feria. In mati. Inuit. añā p̄s. ℣. et R. in. i. ⁊ ij. nocturn̄. de cōmuni virginum. Lcō I.
Lucia virgo syracusana nobilis genere patrimonium suum vendidit ⁊ totum pauperibus erogauit. Quo comperto sponsus eā ad paschasium consularē trahit dicens eā esse christianā ⁊ cōtra legem agere augustoꝝ. Inuitāte aūt paschasio Luciā ad sacrificia ydoloꝝ respondit sacrificiū deo placēs est visitare paupes. et eis in necessitatibus subuenire. qꝛ āplius non habeo quod offeram me sibi retribuo offerēndā Tu. L. ij.
Cui paschasius P̄rimoniuz tuum cum corruptoribus tuis expendisti ⁊ ideo q̄si meretrix loqueris. Cui Lucia Patrimonium meuz in tuto loco cōstitui corruptores aūt mētꝫ ⁊ corpis nunq̄ sciui. Paschasius dixit Cessabūt verba cū ventuz fuerit ad verbera Cui lucia Verba dei cessare non possunt. Ecce corpus meum ad omne tormentum paratū est. Quid moraris. T. L. iij
Tunc Paschasius leones venire fecit dicens Inuitate ad eā omnem populum ⁊ tādiu illudatur donec mortua nūcietur. Volentes igitur eā trahere tāto pondere sp̄ūssāctus eā fixit vt om̄ino eā mouere nequirent. Tunc mille viros mille quoq̄ paria boum paschasius adhibuit. sed virgo immobilis permāsit. Tu. Lctō iiij
Cunq̄ nec sic moueri posset āgustiatus nimis iratusq̄ iussit copiosum ignez circa eā accendi picez resinā ⁊ feruēs oleum super eā fundi. Dixitq̄ lucia Inducias impetraui martyrij mei vt credentib̄ auferā timorē passionis ⁊ non credētibus vocē exultationis. Tu.
Videntes amici Paschasij eū angustiari gladiū ī gutture: lucie īmerserūt Que dixit. Annūcio vobis pacem ecclesie redditā Maximiano hodie mortuo ⁊ Dyocleciano a regno suo expulso. Et sicut ciuitati cathanēsiū soror mea

agatha est data protectrix sic
ego ciuitati syracusane ꝯcessa
sum interuentrix. Tu. Lcō vi
Cū hec loquitur ecce mīstri
rhomanoꝝ veniūt ⁊ apprehē-
sum pāschasium vinctū secuz
Romam ꝑducūt vbi accusa-
tus et conuictus a senatu ca-
pitali sententia est punit⁹. vir
go vero lucia de loco in quo ꝑ
cussa ē non est mota nec spūm
tradidit quousq; a venientib;
sacerdotibus corpus domini
accipet. In eodē aūt loco ē se
pulta ⁊ ecclesia fabricata. pas
sa aūt est circa ānos dñi. cccx.
Tu autem domine. In tertō
noctur. añ. ps. ꝟ. de p̄dicto cō
muni. Euange. Simile ē re.
ce. thesauro ab. ℟. Lucia vir
go quid a me petis quod ipa
poteris p̄stare continuo. nam
⁊ matri tue fides tua subueni
et: ⁊ ecce salua est. Quia iocū
dū deo in tua virginitate ha
bitaculuz prepasti. ꝟ. Sicut
per me ciuitas cathanensium
sublimat̄ a christo: ita ꝑ te ci-
uitas Siracusana decorabit̄
Quia. ℟. Rogaui dñm me
um iesum christū vt ignis iste
non dominetur mihi. Et im-
petraui a dño inducias mar-
tyrij mei. ꝟ. Pro eo vt me di-
ligerent detrahebāt mihi: ego
aūt orabam. Et. ℟. Grata
facta sē a domino in certamīe.
qꝛ apud deum et apud hoīes
glorificata est in conspcū prin
cipum loquebatur sapientiaz
Et dñs omniū dilexit eaz. ꝟ.
Adiuuabit eam deus vultu
suo deus in medio eius ñ cō-
mouebitur. Et. Gloria. Et.
Ad laud̄ añ. Orante scā lu-
cia apparuit ei beata agathes
⁊ consolabatur ancillā christi
añā. Lucia virgo quid a me
petis quod ipa poteris p̄stare
continuo matri tue. añ. Per
te lucia virgo ciuitas syracu-
sana decorabitur a dño Iesu
christo. Añ. Bñdico te pater
dñi mei iesu christi. quia ꝑ fi
lium tuum ignis extinctus ē
a latere meo. añ. Tanto pon
dere eam fixit spiritussanctus
vt virgo dñi immobilis per-
maneret. Hymnus et ꝟsi. de
virginibus. Sup bened̄. añ.
Columna es immobilis lu-
cia sponsa christi. qꝛ oīs plebs
te expectat vt accipias coronā
regni alla. Post primū Bñd̄.
de feria Ad horas añe d̄ lau.
ij. iij. et. v. In secūdis ꝟs. sup
mag. añ. Soror mea Lucia
virgo deo deuota quid a me
petis quod ipsa poteris p̄sta-
re continuo matri tue. Post
primū bñd̄. añ. de feria. In vi
gilia thome apostoli. xx. decē
bris Ad. ix. et ves. de vigla a-
postoli vt in cōi. vel vna añ. su
per psal. feriales. Dum steteri
tis. ℟. Ciues apostolorum.

Capitulum. Beatus homo qui inuenit sapiam vt s̄. Col. Cōcede quesum⁹ omp̄s deus vt ve. beati tho. vt s̄. Super mag. añ O thoma didime ꝑ christum quē meruisti tāgere te p̄cib⁹ rogam⁹ altisonis succurre nobis miseris ne damnemur cum impijs in aduētu iudicis. In die sancto. xxi. decembris: om̄ia festiue de apostolis ex cōmuni. Lcō prima

Thomas apostolus cuz esset apud cesaream apparuit ei dominus dicēs. rex Indie gundoferus misit prepositum abbanez querere hominem architectoria arte eruditum. Ueni igitur ⁊ mittaz te ad eum. Cui thomas. Domine quo vis mitte me preter ad Indos. Cui dominus Uade secure qꝛ ero custos tui Cunq̄ Indos conuerteris: ad me cum palma martyrij venies. Cui Thomas. Dominus meus es et ego seruus tuus fiat voluntas tua. Tu āt. Igitur apostolus Lcō secūda ⁊ abbanes ad regem Indie peruenerunt. designato ꝟo ab apostolo mirabili palatō ⁊ copioso thesauro accepto rex in aliam prouinciā proficiscitur ⁊ apostolus vniuersum thesaurum pauperib⁹ elargitur. Per totum autem biennium q̄ abfuit rex apostolus predicatiōi institit: ⁊ innumerabilē populum ad fidem conuertit. Tu. Rediens aūt rex Lcō tertia ⁊ que thomas fecerat discens ip̄m cum Abbane in yma retrudit carceris vt postmoduz viuos excoriatos vltricibus daret flammis. Interea gad frater regis moritur: ⁊ ei sepulchrum cum ambitione nimia p̄paratur. Tu aūt. Lcō q̄rta. Quarta aūt die qua mortuus fuerat resurrexit ⁊ stupefactis om̄ib⁹ cunctis fugientib⁹ dixit fratri suo Hic hō frater quem excoriare et incēdere disponebas amicus dei est om̄i potentis ⁊ om̄es angeli famulant̄ ei. qui me in ꝑadisuz ducētes quoddā mihi ostenderūt palacium ex auro ⁊ argento et lapidib⁹ preciosis mirabiliter fabricatum: ⁊ cū eius pulchritudinē ammirarer dixerūt mihi Hoc ē palatiū qd̄ fratri tuo extruxerat. Tu aūt. Quūq̄ dixerā vtinā Lectō. v. ianitor eius essem dixerūt mihi Frater tu⁹ illo se fecit indignū. si in illo vis manere rogabim⁹ dn̄m vt te suscitare dignet̄: vt illd̄ a fratre tuo possis emere reddēs ei pecuniā quaz se estimat ꝑdidisse. Et hec dicēs cucurrit ad carcerem apli fratri suo postulās indulgeri. abiectisq̄ vinculis rogare apostolū cepit vt vestē acciper

pciosam. Tu autē. Lectō. vi: Qui apls. Ignoras q̄ nihil carnale nihil terrenuz gestiūt qui cupiūt habere in celestib⁹ ptātē. egrediēti aūt aposto/lo de carcere rex occurrit. ⁊ ob uolutus eius pedib⁹ veniā po stulabat. Tūc apls ait. Dul cū vobis p̄stitit deus vt secre/ta sua oñderet vobis. credite in christū ⁊ baptisamini vt e/terni regni ptices sitis T. In illo tpe Scōm Joh. Thomas vnus ex duo/decim q̄ dr didimus non erat cuz eis qñ venit iesus. Et rel Iste vnus di/scipulus defuit reuersꝰ qđ ge/stū ē audiuit. audita credere renuit. Venit iterū dñs ⁊ nō credēti discipulo latus palpā dū p̄buit. manꝰ ostēdit. ⁊ oste/sa suoꝝ cicatrice vulnerū infi/delitatis illius vulnus sana/uit. Tu autem. Lectō octā. Quid frēs charissimi: quid inter hec animaduertitz. nū/quid casu gestū credit: vt ele/ctus ille discipulus tūc deesset post aūt veniēs audiret: audi ens dubitaret. dubitās palpa ret. et palpās crederet. Nō h casu sed diuina dispēsatōe ge/stum est. Tu aūt. Lectō nona. Egit nanqz miro mō supna clemētia vt discipulus dubi/tans dum i mgrō suo vulnera palparet carnis. in nobis vul/nera sanaret infidelitatz. Pl⁹ enī nobis infidelitas Thome ad fidē q̄z fides credētiū disci pulorum. pfuit. qz dum ille ad fidē palpādo reducitur nostra mēs oīm dubitatōe postposi/ta in fide solidat. Tu autem. Cap. Beatus vir qui inueu tus ē sine macula vrs. Coll. Oa nobis qms dñe bti tho me apli tui solēnitatib⁹ gloria ri vt eius sp̄ p̄cinijs subleue mur. ⁊ fidē cōgrua deuotōe se/ctemur. Per dominum nr̄m. Post primū bñd añ. Nolite timere. quinta enī die veniet ad vos dñs vester. Coll. ō fe. In scōis ves. Juravit p totū. Sup mg̃. añ. si placet O glo riose tactor vulnerum domi/ni iesu dulcis apostole O ve re p̄accepte magistro discipu/le sancte Thoma qui eterni so lis splendore tenebras indie perlustrasti. qui vt nostre vul nera sanares infidelitatis lo/ca clauorum ⁊ latus tactu p/uidisti: tu nos supplices tuos in eius fide stabiles efficer̄ di gnare quē palpando meruisti deū agnoscere. Felicis i pinc̄ ptiū. Janua. feriaꝝ sic de ꝓfes. nō p̄. Lcōes legūtur de epl̄is pauli. Post p̄mū bñdi. i ꝑs ⁊ mak. suffra. de dña tm̄ ⁊ non plura vsq̄ ad purificationis: septuagesima ñ obstāte. Coll. Cōcede qms omps deus vt

ad meliorem vitam beati fe/
licis confessoris tui exempla
nos restaurent quatinus cui?
solenia agimus etiã act? imi/
temur. Per. Marcelli papet
mar. xvi. Januarij sicut ō vno
Preces populi mar. Oratō
tui qms dñe clemēter exaudi
vt beati marcelli martyrꝫ tui
atqꝫ pontificis meritis adiu/
uemur cuius passiōe letamur
Per. Anthonij. xvij. Janua.
feria. sicut de vno conf. sed in
ecclesia maguntiñ. ix. l. Coll.
Deus qui concedis obtentu
beati Anthonij confessoꝛꝫ tui
morbidum ignem extingui ꝛ
membris egris refrigeria pre
stari: fac nos ꝓpicius ipius p̄/
cibus et meritis a iehenne ig/
nis incendijs liberatos inte/
gros mente et corpore tibi fe/
liciter in gloria p̄sentari. Per
Prisce. xviij. Janua. feria. sic
de vna virgine. Collecta.
Deus qms omps ds. vt q̄ bea
te Prisce virginis ꝛ martyris
tue natalicia colimus ꝛ ānua
solēnitate letemur. ꝛ tante fi/
dei proficiamus exēplo. Per.
Marij et Marthe. xxix. Ja/
nuarij sicut de marti. Collecta
Exaudi dñe populū tuuꝫ et
sanctoꝛum martyrum tuoꝛuꝫ
Marij et Marthe audifacis
ꝛ abachuc tibi patrocinio sup
plicantem: ꝛ tēpalis vite nos
tribuas pace gaudere. ꝛ eter/
num tribue reperire subsidiū.
Per. Fabiani et Sebastiani
martyrum. xx. Janua. In pri
mis vesp. ps. fe. cum suis. anti.
Hym. et ℣. de marty. Capi.
Sancti per fidem. vt supra.
Sup mag. añ. Elegit domi/
nus virum de plebe. ꝛ claritа
tem visionis eterne dedit illi.
celebremus solennitatem san
cti sebastiani martyris. Col.
Infirmitates nras respice om
nipotens deus. et quia pon/
dus proprie actōnis nos gra
uat beatoꝛ martyrum tuoꝛū
fabiani et sebastiani intercef/
sio gloriosa nos protegat Per
Post primū bñdi. de dña ꝛ ñ
plura. Ad matuti. Jnuitato.
Regem martyrum. ps. Ve/
nite. In primo noctur. añ. Se
bastianus mediolanensiū par
tium ciuis quem perfuderat
deus gratia vt ab omnibus
amaretur. p̄s. et ℣. de marty.
Añ. Erat em̄ in sermone ve/
rax: in iudicio iust?. añ. Chri
sto quotidie sedulum exhibe/
bat officium erat em̄ ver? dei
Fabian? Lcō i. cuiuꝛ
ciuis rhomanus fuit. et
cum papa defuncto prosalio
eligendo populus conuenisꝫ
inter eos ꝛ ipe venit rei exitus
scire volens. Et ecce columba
candida descendit sup caput
eius. Quod cum omnes mi/
rarentur ab eis in papā eligit

Tu. ℟. Sebastianus di cul
tor studiose curabat sub ab/
sconso clamidis sanctorū ani
mas confortare. Spem pmit
tens et glorīam consequi sem
p iternam. ℣. Deo igitur stu/
debat reddere animas quas
diabolus conabatur auferre.
Spem promittens. Lectō ij
Hic p omēs regiones septem
diaconos misit. t eisdem sep/
tem subdyacones tradidit. q̄
omnium gesta martyrum col
legerunt. ℟. Sebastian⁹ vir
christianissimus quem occul
tabat militaris habitus. Et
clamidis sue obumbrabat a/
spectus. ℣. Erat enī in ꝑmōe
verat in iudicio iust⁹. Et cla.
Hic imperatori Lectio tertia
philippo volēti intereſſe pasce
vigilijs t cōmunicare myste/
rijs restitit. nec quouscz pecca
ta confiteretur t inf penitētes
staret interesse permisit. Tan
dem pontificat⁹ sui anno tre/
decimo iussu decij capitis ob
truncatione martyrio corona
tur. Passus est circa annū do
mini ducentesimumquinqua
gesimumtertiuz. ℟. Erat nā
q̄ in sermone verax. in iudicō
iustus. in cōsilio prudus. i bo/
nitate conspicuus. In vniuer
sa morum honestate preclar⁹
℣. In commisso quoq̄ fidel. i
interuentu strennuus In vni.
Glo. In vni. In secūdo noc.
ana. Ad hoc tm̄ sub clamide
christi militem agebat absco
ditum vt deo redderet anias
quas diabolus conabatur au
ferre. añ. Clarissimis quoti/
die viris marcelliano t marco
suadebat seculi blandimenta
respuere. t momentanea tor/
mentorum genera non timere
Añ. Sebastianus vir christi
anissimus quem occultabat
militaris habitus. t clamidis
sue obūbrabat aspect⁹. L.iiij.
Sebastianus vir christianis/
simus narbonensis genere ci/
uis mediolanensis diocleſia/
no et maximiano imperatorib⁹
adeo charus erat vt principa
tum ei prime cohortis trade/
rent: t suo aspectui iuberēt sē/
per astare. Hic militarem cla
midem ad hoc tantum fere/
bat: vt christianorum animas
quas in tormētis videbat de
ficere cōfortaret T. ℟. Chri
sto quotidie sedulum exhibe/
bat officium. Vt christianoꝝ
animas quas in tormentis vi
debat deficere confortaret. ℣.
Ad hoc tm̄ sub clamide terre
ni imperij christi militē age/
bat absconditum. Vt christi
Cum aūt p̄clarissimi Lcō v
viri Marcellianus t marcus
gemini fratres pro fide chri/
sti decollari deberent: ad eos
parentes cum vroribꝫ et libe/
ris, veniūt vt ip̄orū animoa a

suo proposito revocarent. tūc sanctus sebastianus erumpēs in medium dixit: O fortissimi milites christi nolite p misera blandimenta coronā deponere sempiternam. ℟. Cōfortatus nicostrati dixit beato sebastiano beatus es tu ⁊ bene dictus sermo oris tui Per iesum christum dominū nostrū ℣. Benedicti qui in omnibus que locutus es credūt Per ie. Post hec pfectus Loco sexta dyocleciano imperatori de sebastiano suggessit. qui iussit eum in mediū cāpū ligari ⁊ a militibus sagittari. qui eum ita sagittis impleuerūt: vt quasi ericius videretur derelictus ab eis tanq̄ mortuus. post paucos dies iterum coram imperatore comparuit. ac de maⁿ que christianis irrogauerat increpauit. Tūc imperator eum tādiu fustibus cedi iussit donec spiritum exalaret. ℟. Egregie dei martyr sebastiane pnceps ac propagator sanctissimor p̄ceptorum ecce nomen tuum in libro vite celestis ascptum est. Et memoriale tuum nō derelinquetur in secula. ℣. Socius em̄ factus es supnarum virtutū. que et in cel̄ spm̄ tuū susceperūt Et Gloria Et In tertio nocturn. añ. Ut vidit beatus sebastianus athletas dei immēso certamis pōdere fatigari dixit o fortissimi milites christi nolite p misera blandimēta coronā deponere sempiternam. añ. Sebastianus dixit marcelliano ⁊ marco non vos seducāt blādimēta mulierum. añ. Nolite timere nō sepabūtur a vob sed vadunt in celum parare vob sydereas mansiones. Euāgeliū Descēdēs iesus de mō. ste: ℟. Elegit dñs virū de plebe ⁊ claritatem visiōis eterne dedit illi celebremus solēnitatez sebastiani martyris. Gaudiū sit in celo et in terra par hoibus bone volūtatis. ℣. Beatus es et bene tibi erit egregie dei martir sebastiāe. Gaudi. ℟. In isto loco promissio vera est ⁊ peccatorum remissio. splendor et lux perpetua ⁊ sine fine letitia. Quaz meruit christi martyr sebastian⁹. ℣. Nolite timere non separabūtur a vobis sed vadunt i celū parare vobis sydereas mansiones Quam. ℟. Beatus es tu et bñ tibi erit egregie martyr sebastiane. Quia cū sanctis gaudebis ⁊ cum angelis exultabis in eternum. ℣. Beatus es christi martir sebastiane ⁊ benedictus; sermo oris tui Quia. Gloria pa. Qua. Ad laudes añ. Sebastian⁹ dei cultor studiose curabat sō absconso clamidis sanctorū

animas confortare spem pro-
mittens: et gloriam consequi
sempiternam. añ. Si ego ve
rus christi seruus sum et si ve
ra sunt omnia que ex ore meo
hec mulier audiuit ⁊ credidit
aperiat os ei⁹ qui aperuit os
zacharie prophete sui. añ. Ad
hanc vocem christi martyris
sebastiani illico apertum ē os
vxoris Nicostrati. añ. Hoc
vxor Nicostrati dixit btō se-
bastiano beatus es tu ⁊ bene
dict⁹ sermo oris tui. añ. Sā
ctus sebastian⁹ dixit nicostra
to saluator noster pro pec ca-
toribus exhibere dignatus ē
suam presentiam. Sup bene
dictus añ. Beatus es ⁊ bene
tibi erit egregie martir sebasti
ane quia cum sanctis gaudeb
⁊ cum angelis exultabis ī et-
num. Post primū lbñdd dña
Ad tertiam añ. Multitudo
languentium veniebat ad eū
⁊ sanabantur om̄es alleluia.
℟. et ꝟ. de martyribus. Ad
sextam añ. Si ego vt s̄. Ad
nonam añ de lau. v. In secun
dis vesperis psalmi feriales:
cum suis antiphonis. Hym-
nus et versiculus de martyri
bus. Super Mag. añ. Egre
gie dei martir sebastiane prin
ceps ac propagator sanctissi-
morum preceptorum: ecce no
men tuum in libro vite cele-
stis ascriptum est. ⁊ memoria
le tuum non derelinquetur in
secula. Post primum bened.
de scā agnete. añ. Christi vir
go nec terrore cōcutit nec blā
dimēto seducit. ꝟ. Spē tua
Omp̄s Colla: ⁊ pulchri. t.
sempiterne de⁹ q̄ infirma mū
di eligis vt fortia queq; ꝯfun
das. ꝯcede ꝓpicius. vt q̄ beate
Agnetis virgis ⁊ martyr; tue
solēnia colim⁹ ei⁹ apd te pro-
cinia sētiam⁹ Per dominum
nostrum iesum christum filiū
tuum Qui tecum vi. De in-
de de dña ⁊ nō plura. Agnet;
virgi. xxx. Janua. In ecclesia
Maguntiñ. de sctā agnete in
p̄mis ꝟs añ. de p̄mo ⁊ scdo no.
sup ps̄. Oīa lau. vel ferialiter
℟. Induit me. Sup magñ.
Christi virgo. vel Heni elcā
Ad matuti. Inuit. Regē vir
ginū. In p̄mo nocturno anti.
Discede a me pabulū mort;
qr iā ab alio amatore p̄uenta
sum. p̄s et ꝟ. de virginib. añ.
Dexterā meā ⁊ collū meū cin
xit lapidib; p̄ciosis tradidit
auribꝫ meis iestimabiles mar
garitas. añ. Posuit signū in
faciē meā vt nullū p̄ter eū a-
matorem admittam. Lcō. x.

AGnes ꝟo prudētissima
tertiodecimo etatis sue
āno mortē ꝑdidit; ⁊ vitā inue
nit. Infātia q̄dē cōputabat
ī ānis s; erat senect⁹ mētis. ī-
mēsa corpe iuuēcula sed aīo

cana. Pulchra facie sed pulcri
or fide. Que dum a scolis re-
uertitur a p̄fecti filio adamat̄
Tu. ℟. Diem festum sacra-
tissime virginis celebremus q̄
liter passa sit beata agnes ad
memoriam reuocemus tertio
decimo etatis sue anno mor-
tem perdidit ⁊ vitā inuenit.
Quia solum vite dilexit au-
ctorē. ℣. Ingressa agnes tur-
pitudinis locum angelum do
mini preparatum inuenit. Qr
Nunq̄ ille sibi Lectio scd̄a
gemmas ⁊ diuitias innume-
rabiles promitteret si consen-
sum eius coniugio non nega-
ret Agnes respondit. Discede
a me fomes peccati: nutrimē
tum facinoris. pabulum mor
tis. qr iam ab alio amatore p̄
uenta sum cuius mr̄ virgo est
cuius pater feminā nescit. cui
angeli seruiunt. cuius pulchri
tudinem sol et luna mirātur.
cuius opes nunq̄ deficiunt.
Anulo suo subarrauit me vt
nullum preter eum amatorez
admittam. ℟. Dexterā meā
⁊ collū meum cinxit lapidib̄
preciosis. tradidit aurib̄ me-
is inestimabiles margaritas
Et circumdedit me vernāti-
bus atq̄ choruscantib̄ gem-
mis. ℣. Induit me domin⁹
cyclade auro texta ⁊ immēsis
monilibus ornauit me. Et.
Audiens hec insan⁹ Le. iij.
iuuenis lecto p̄sternitur ⁊ q̄ a-
more egrotet p̄ alta suspiria a
medicis aperit̄. Fiunt hec no
ta patri. qui audito q̄ christū
sponsum suum diceret primo
eā blādis sermonib̄ deide ter
roribus pulsat. quē agnes blā
dientē et terrētē similiter deri
debat. ℟. Amo christum in
cuius thalamum introiui. cu-
ius mater virgo est. cuius pr̄
feminā nescit. cui⁹ mihi orga-
num modulatis vocib̄ cātat
Quem cū amauero casta suz
cum tetigero munda sum cuz
accepero virgo sum. ℣. Mel
et lac ex ei⁹ ore suscepi ⁊ sāguis
ei⁹ ornauit genas meas Quē
Gloria. Quē. In secūdo no.
añ. Induit me domin⁹ cycla
de auro ꝯtexta ⁊ immēsis mo
nilib̄ ornauit me. añ. Mel ⁊
lac ex eius ore suscepi ⁊ sāguis
eius ornauit genas meas.
Añ. Ipsi soli seruo fidez ipsi
me tota deuotione committo
Tunc p̄fectus iussit Le. iiij.
eā expoliari: ⁊ nudā ad lupa-
nar duci. Tātā aūt densitatez
capillis eius dn̄s contulit vt
melius capillis q̄ vestib̄ te-
geretur. Ingressa agnes tur-
pitudinis locum angelum do
mini preparatū inuenit q̄ lo-
cuz claritate nimia circumful
sit sibiq̄ stolā cādidissimā p̄-
parauit. ℟. Omp̄s adoran
de colēde tremende benedico

te. qz per filiuz tuũ vnigenitũ euasi minas hoim impiorum Et spurcitias diaboli impolluto calle trãsiui. ℣. Ingressa Eurens añt Lcõ v. agnes. prefecti filius intrãs cũ eã cõtingere vellet in ipm lumẽ irruit. z cũ deo non dedisset honorem ꝓcatus a diabolo expirauit qui oõnibus agnetis suscitatus exclamauit. vnꝰ deus in celo et in terra. deꝰ christiãorum. ℟. Ipsi sum desponsata cui ãgeli seruiũt. cuiꝰ pulchritudinem sol z luna mirãt Ipsi soli seruo fidem. ipi me tota deotõne committo. ℣. Propter veritatem et mãsuetudinem z iusticiam. Lcõ vi. Refectus añt viso tãto miraculo vicarium suum ad seditionem populi iudicem dereliquit. z qz contra templozũ pontifices liberare non potuit tristis abscessit. Tũc vicarius aspasius nomine iussit eã in copiosum ignem iactari. sz in duas ptes flãma diuisa. sedítiosum populum exurebat Tunc aspasius in gutture eiꝰ gladium mergi precepit. z sic sponsus candidus rubicundꝰ ipam sibi sponsam z martyrẽ cõsecrauit. T. ℟. Induit me dominꝰ vestimẽto salutis z indumẽto leticie circũdedit me Et tãq̃ sponsã decozquit me cozona. ℣. Induit me dñs clade. Et. Gloria. Et tanq̃.

In tertio noctur. ã. Cuiꝰ pulchritudinem sol et luna mirãtur ipsi soli seruo fidem. Añ a Christus circũdedit me vernantibus atq̃ chozuscantibꝰ gemmis preciosis. añ. Ipsiũ desponsata cui angeli seruiũt cuius pulchritudinem sol z luna mirãtur. Euãge. Simile est regnũ celoz decẽ virginibꝰ ℟. Jã cozpꝰ eiꝰ cozpozi meo sociatum ẽ. z sanguis eius ozнauit genas meas Cuiꝰ mat virgo ẽ. cuiꝰ pr̃ femĩa nescit. ℣. Ipsi sũ desponsata cui angeli seruiũt cuius pulchritudinem sol et luna mirãtur Cuius. ℟. Pulchra facie sz pulchrioz fide beata es agnes respuẽs mõm. Letaberis cũ angelis intercede ꝓ oĩbꝰ nob. ℣. Spẽ tua et pulchritudine tu. intende p. pce. z reg. Lera. ℟. Mel et lac ex eius oze sumscepi. Et sanguis eiꝰ ornauit genas meas. ℣. Cuius pulcritudinem sol et luna miratur ipi soli seruo fidem. Et sanguis. Ad laudes añ. Ingressa agnes turpitudinis locum angelum dñi ꝑparatum inuenit.. añ. Decũ cm̃ habeo custodem cozpis mei angelũ domini. añ. Anulo suo subarrauit me dominus meus iesus christus. Et tanq̃ sponsã decozauit me cozona. añ. Bñ

dico te pr̄ dñi mei iesu christi
qꝛ ꝑ filiū tuū ignis extinctus
est a latere meo. añ. Congau
dete mecuꝫ ⁊ cōgratulami. qꝛ
cū his omnibꝫ lucidas sedes
accepi. Hymnꝰ ⁊ ꝟ. et. ℟ ad
horas de virgiñ. Cap̄. Qui
gloriat̄ in dño vt s̄. Sup̄ bñ
añ. Ecce qđ ꝯcupiui iā video
qđ speraui iā teneo. illi sū iun/
cta in celis quē in terris posi/
ta tota deuotōe dilexi. Col.
vt s̄ in ꝟs. Ad tertiam anti.
Stās a dextris eius agnꝰ ni/
ue candidior christus sibi spō
sā ⁊ martirē consecrauit. Ad
sextā et nonā añ. đ lau. iij. ⁊. v.
In secūdis ꝟs lau. ꝑ totum.
Sup̄ mag. añ. Voce cordis.
vel psalmi feriales cū suis añ
Hymnꝰ Jesu corona. ꝟ. Ele
git eā. Sup̄ mag. añ. Stās
beata agnes in medio flāme
expāsis manibꝫ adorabat ad
dñm omīpotēs adorāde colē/
de tremēde benedico te ⁊ glo/
rifico nomē tuū ī eternū. Post
primū lbñ de scō vincentio. ā.
Btūs vir qui suffert tētatōeꝫ
ꝟ. Gloria et honore. Oratō
Adesto qm̄s dñe supplicati/
onibꝫ nr̄is: vt qui ex iniquita/
te nr̄a reos nos esse cognosci/
mus. beati vincentij martyrꝭ
tui intercessiōe liberemur Per
Deinde de dña. Vincentij
martyris. xxij. Janua. festiue
sicut de vno martyre. Lcō. I.

Cum beatus Vincētiꝰ
iussu Daciani presidis
in eculeo leuatus toto corpo/
re dissiparetur. Ait Dacianꝰ
Dic mihi vincēti vbi nūc tu/
um miserū corpꝰ ꝯspicis. At
ille subridēs ait. Hoc est qđ
semp̄ optaui. Tunc iratus p̄/
ses cepit ei om̄ia genera torm̄
torum minari nisi ei assensum
preberet. Tu aūt. Lctō scđa.
Cui vincentius: O felicem
me q̄ mihi irasci reputas gra/
uius mihi melius incipis mi
sereri. Insurge ergo miser ⁊ to
to malignitatis spū debacha
re. Videb̄ me dei virtute plꝰ
posse dū torqueor q̄ꝫ possis ip
se dū torques. Tūc carnifices
pectines ferreos vsq̄ꝫ ad inti/
ma costarū fixerūt: ita vt đ to/
to corpe sanguis efflueret. ⁊ so
lutis costarū cōpaginibꝫ visce
ra interna paterent Tu autē
Et ait Dacianus Lctō. iij.
Miserere tui vincenti vt pos/
sis tā pulchrā recupare virtu
tem: ⁊ ea q̄ sup̄sunt lucrari tor
menta. Cui Vincētiꝰ O ve
nenosa diaboli lingua tormē/
ta tua nō timeo. sed hoc soluꝫ
metuo qđ te fingis miseri vel
le. Nam quo te magis iratuꝫ
video eo amplius exulto. No
lo vt aliquid minuas de sup
plicijs vt te victum in om̄ibꝫ
fatearis. Tu āt. Lcō quarta.
Tūc ex eculeo depositꝰ atq̄ꝫ

ad ignem raptus craticulam sponte conscendens assat vritur: crematur. membrisq; omnib; vnci ferrei ⁊ ardentes lamine infigūtur. Sal insup in ignem spargit vt in corp⁹ ei⁹ vndiq; vulneratū resiliēs stridentibus flammis crudelius comburatur. iamq; nō ad artus sed adviscera tela iaciunt. Inter hec ille manet Lctō. v. immobilis: ⁊ sursum erectis luminib; dñm precabat. Cūq; mīstri hec daciano retulissent. heu ait dacianus vincimur. sed iam nūc eum teterrimo carcere includite. ⁊ ibi testas acutissimas ꝯgerite. pedes eius ligno affigite. ac sine omī humano solatio extensuz sup testas relinquite. ⁊ cū defecerit mihi nunciate. Tu āt. Sauent quātocius Lcō. vi. ministri crudeles dño crudeliori. Sed ecce rex pro quo miles patitur penā commutat ī gloriam. Nā tenebre carceris ab immensa luce expellūtur testarum aspitas ī oīm flor̄ suauitatē mutatur. pedes dissoluuntur ⁊ angelorum solatio venerando perfruitur. Tandez translatus ad stratum molliorem post recreationez nouis puniendus supplicijs cū paululum quieuisset statim spūm tradidit circa annos domini ducentos octogintaseptē. T.

Euangelium. Nisi granum frumenti ca. vt s. Capitulū. Justus cor suum tradet. vt s̄ Cetera sicut de vno martyre Emerentiane. xxi. Janua. ferialiter sicut de martyribus. Magnificantes dñe Coll̄a clementiam tuam suppliciter exoramus. vt qui nos sanctorum tuorum Emerentiane eugenij et macharij frequentib; facis natalicijs interesse: perpetuis eorum tribue gaudere subsidijs Per. Timothei apostoli. xxiiij. Januarij festiue sic̄ de apostolis sed nō habet vigiliā. Capl̄m. Per man⁹ vt s̄ Presta qm̄s dñe ꝓpl̄o Coll̄. tuo consolationis auxiliū ⁊ diuturnis calamitatib; labor ātem beati apostoli tui Timothei intercessione a cunctis etiā tribulatōib; erue. Per dominum nostruz iesum christū filium tuum. Qui te Lcō I

Paulus apostolus Jesu christi per voluntatem dei scd̄m promissiouem vite q̄ est in christo iesu timotheo carissimo filio. Gratia ⁊ misericordia et pax a deo patre nostro et christo iesu domino nostro. Tu autem domine mi. Gratias ago deo Lectio ij. meo cui seruio a progenitoribus meis in ꝯscia pura q̄ sine int̄missiōe habeā tui memoriam in orōnibus meis nocte ac

die desiderans te videre me-
mor lachrymarum tuarum vt gau
dio implear. Recordationem
accipiens eius fidei que est in
te non ficta. que et habitauit
primum in auia tua loyde et ma
tre tua eunice. certus sum autem
quod et in te. Tu autem. Lectio iij.
Propter quam causam admoneo:
vt resuscites gratiam dei que est
in te per impositionem manuum
mearum. Non enim dedit nobis
deus spiritum timoris sed virtu
tis et dilectionis et sobrietatis.
Tu autem domine. Lectio iiij.
Noli itaque erubescere testimo
nium domini nostri neque me vin-
ctum eius. sed collabora euan-
gelio secundum virtutem dei qui nos
liberauit et vocauit vocatione
sua sancta: non secundum opera no-
stra sed secundum propositum suum
et gratiam que data est nobis in
christo iesu ante tempora se-
cularia. Tu autem. Lectio. v.
Manifesta est autem nunc per illu
minationem saluatoris nostri
iesu christi qui destruxit quidem
mortem illuminauit autem vi-
tam et incorruptionem per euange-
lium in quo positus sum ego pre
dicator et apostolus et magister
gentium. Ob quam causam etiam hec
patior sed non confundor. L. vi
Scio enim cui credidi et certus
sum quia potens est depositum me-
um seruare in illum diem. For-
mam habe sanorum verborum quam
a me audisti in fide et in dile
ctione in christo iesu. Bonum
depositum custodi per spiritum
sanctum qui habitat in nobis.
Tu. Euangelium. Designauit
dominus et alios septuagin.
vt supra. In secundis ves. canitur
de conuersione sancti pauli. Con
uersio sancti pauli xxv. ia. In pri
mis versus sup psal. fer. vna anna:
Saulus autem intrauit ad prin-
cipem et synagogas et petijt epi
stolas in damascum. vt quoscum
que vere fidei viros inueniret:
vinctos perduceret in hierusalem. R.
Magnus sanctus Hym.
Doctor egregie paule mo
res instrue et mente polum nos
transferre satage donec perfectum
largiatur plenius euacuato quod
ex parte gemimus. Sit trinita
ti sempiterna gloria honor po
testas atque iubilatio in vnita
te cui manet imperium ex tunc
et modo per eterna secula. Amen.
Saulus adhuc spirans Cap
minarum et cedis in discipulos
domini accessit ad principem
sacerdotum et petijt ab eo epi
stolas in Damascum ad syna-
gogas vt si quos inueniret hu
ius vie viros ac mulieres vin
ctos perduceret in hierusalem. D.
v. In omnem terram. Sap. mag.
ann. O gloriosum lumen omnium
ecclesiarum sole splendidius. O ve
re apostolicum sydus altissi-
mum sancte paule que eterni so

lis splendorem tenebris genti
um infudisti. qui in terra posi
tus celorum secreta petisti: ⁊
que non licet homi loqui ꝑui
disti illic supplices tuos post
huius carnis terminū ꝑduce
re dignare quos fecisti verita
tis lumen agnoscere. Collcā.
Deus qui vniuersum mdm
btī pauli apostoli p̄dicatione
docuisti. da nobis qm̄s vt cu
ius hodie conuersionē colim⁹
ꝑ eius ad te exempla gradia
mur Per. Post bn̄d de sācto
timotheo añ. Ecce ego mitto
vt s̄. ℣. Clamauerūt Colla
de scto. Deinde de dn̄a. Ad
matuti Inuit. Regem apo
stolorum. vt s̄. In primo no.
añ. Qui opatus est petro ī a
postolatu operatus est ⁊ mi
hi inter gentes ⁊ cognouerūt
grām que data est mihi a xp̄o
dn̄o. p̄s et ℣. de apostol Añ.
Scio cui credidi ⁊ certus suꝫ
qꝛ potens est depositū meū ser
uare in illū diez iustus iudex.
Añ. Mihi viuere christus ē
⁊ mori lucrum gloriari me op
tet in cruce dn̄i mei iesu chri
sti. Sermo b. Augusti. L. I.
Hodie lectio de actibus
apostolorum hec ꝓnun
ciata est vbi apostolus paul⁹
ex ꝑsecutore christianoꝝ ānū
ciator fcūs ē christi. Percuti
ens eum christus ⁊ sanās oc
cidens et viuificās occisus ē
agn⁹ a lupis vt faciat agnos
de lupis. Tu. ℟. Qui opera
tus est petro ī apostolatu ope
ratus est et mihi int̄ gentes.
Et cognouerūt grām dei que
data ē mihi. ℣. Grā dei ī me
vacua non fuit sed gr̄a ei⁹ sem
per in me manet. Et. Lcō. ij.
Ita em̄ etiā in p̄clara ꝓphetia
cū iacob p̄riarcha bn̄diceret
filijs suis p̄n̄tia tāgēs. fut̄a ꝓ
spiciēs p̄dictū erat qd̄ ī paulo
contigit. Erat hic paulus sic̄
ip̄e testatur de tribu beniamī
℟. Scio cui credidi ⁊ certus
sum qꝛ potēs ē depositū meū
seruare In illū diem. ℣. Re
posita est mihi corona iusticie
quā reddet mihi domin⁹. In
Cū aūt iacob bn̄di Le. iij.
cens filios suos venisset ad be
nedicendū beniamin ait de il
lo. Beniamin lupus rapax.
Quid ergo lupus rapax sem
per. Absit. Sed quid. Ma
ne rapiet predā ad vesperā di
uidet escas. hoc in apostolo
paulo completum est. qꝛ ⁊ de
illo dictum erat. ℟. Bonuꝫ
certamē certaui. cursū cōsum
maui fidem seruaui. Ideoqꝫ
reposita ē mihi corona iusti
cie. ℣. Scio cui credidi ⁊ cer
tus sum qꝛ potēs ē depositu
meum seruare in illum diem.
Ideoqꝫ. Gloria. Ideoqꝫ. In
secūdo noctur. añ. Tu es vas
electōis sācte Paule apostole

predicator veritatis i vniuer
so mūdo. añ. Magnus san/
ctus paulus vas electionis ve
re digne est glorificandus : q̄
z meruit thronuz duodecimū
possidere. añ. Bonū certamē
certaui cursum consummani
fidem seruaui. Lectio ḡrta.
Nam si placet audiam⁹ illū
mane rapientem z advesperam
escas diuidentem. Mane et
vesperum sic posita sunt acsi
diceret prius postea. Sic er/
go accipiamus prius rapiet :
postea diuidet escas. Tu aūt
℟. Reposita est mihi coro͂a
iustície quaz redder mihi do
minus in illum diem Justus
iudex. ℣. Scio cui credidi. J
Attendite raptore Lectō v.
saulus inquit acceptis litteꝛ
a principib⁹ sacerdotum ibat
vt vbicunq̄ inueniret dei sa/
cerdotes attraheret z addu/
ceret vtriq̄ puniendos ibat spi
rans et anhelans cedes. Hic
est mane rapiens. ℟. Audi/
stis eni conuersationez meam
aliq̄n i iudaismo q̄m p̄ficiebā
Supza multos coetaneos in
genere meo. ℣. Abūdantius
enim emulator existens pater
narum mearum traditionum
Supza multos. Lectio sexta
Audiuim⁹ mane rapiet. vi/
deamus ad vesperuz diuidet
spolia. Voce christi de celo p
stratus z accipiēs desup int/
dictoꝛiam seuiendi cecidit in
facie suā. Prius p̄sternendus
postea erigendus. Non em̄ in
illo postea christus viueret ni
si occideret in eo quod male
ante viriisset Tu aūt. ℟. Sā
cte paule apostole p̄dicatoꝛ ve
ritatis et doctoꝛ gentium In
tercede pro nobis ad deum q̄
te elegit. vt digni efficiamur
gratia dei. ℣. Tu es vas ele/
ctionis sancte paule apostole
p̄dicatoꝛ veritatis i vniuerso
mundo. Interce. Gloria In.
In tertio noctur. añ. Saul⁹
qui et paulus magnus predi
catoꝛ a deo confortatus cōua
lescebat z confundebat iude/
os. añ. Ne magnitudo reue/
lationum extollat me datus e
mihi stimulus angelus satha
ne vt me collaphiset p̄pter qō
ter dn̄m rogaui vt auferetur a
me. et dixit mihi domin⁹ suffi
cit tibi paule gratia mea. añ.
Reposita est mihi corona iu/
stície quā redder mihi domi/
nus in illum diem iustus iu/
dex. Euange. Ecce nos reli/
mus oīa. Require in cōi. ℟.
Saulus aūt magis ac magis
conualescebat z confundebat
iudeos qui habitabant Da/
masci Affirmans q̄m hic est
christus. ℣. Fuit aūt cum di/
scipulis qui habitabant Da/
masci p dies aliquot et conti
nuo i synagogis p̄dicabat ih/

sum Affirmans. ℟. Gratia dei sum id quod sum. Et gratia eius in me vacua nō fuit: sed semp ī me manet. ℣. Bonū certamen certaui Et. ℟. Magnus sanctus paul⁹ vas electōis. Vere digne ē glorificādus qui et meruit thronū duodecimū possidere. ℣. A christo de celo vocatus ⁊ ī terrā prostratus ex psecutore factus ē vas electionis: Vere. Glo. Ve. Ad lau. añ. Ego plantaui apollo rigauit deus aūt incremētū dedit all'a. añ Libenter gloriabor ī infirmitatib⁹ meis vt inhabitet ī me virtus christi. añ Sācte paule apostole p̄dicator veritatis ⁊ doctor gentiū intercede pro nobis ad deum q̄ te elegit. añ Gratia dei in me vacua non fuit sed gratia eius semp ī me manet. añ. Damasci prepositus gentis arete regis voluit me comprehendere a fratrib⁹ p murū submissus suz in sporta. et sic euasi manus eius in nomine domini. Hymnus ⁊ ℣. de apo. Cap. et col' vt sup. Sup bñd añ Vos qui secuti estis me sedebitis sup sedes iudicātes duodecim trib⁹ israel dicit dñs. Post p̄mū bñ de dña. Ad tertiaz añ Tu es vas electōis vt s̄. ℟. et ℣ de de apostolis Ad sextam ⁊ nonā añ. de laud iij et v. In secūdis ℣s añ Jurauit per totuz Hymnus cap̄ et collcā vt s̄ ī ℣s ℣ Clamauerūt Sup mg̃ añ Vos qui reliquistis om̄ia ⁊ secuti estis me centuplū accipietis et vitā eternā possidebitis Post primum bened de dña et non plura Policarpi xxvi ianuarij ferialit sicut Omnipotēs: de vno martire sempiterne de⁹ fortitudo certantium et martirum palma solennitatem p̄ntis diei intuere et ecclesiam tuam fac cōtinua celebritate letari vt quod meritis nō presumit bti martyris tui policarpi intercessione assequi mereamur Per d. Johannis chrisostomi xxvij ianuarij ferialiter sicut de confessore pontifice: et habent nouem lectiones de confessorib⁹ Deus qui p btm̄ io- Coll'a hānē chrisostomū ī terra rōnabili doctrine auree semē seminasti p̄sta nob ip̄ius p̄cib⁹ inclinatus vt quod ille auribus nr̄is excellēter infudit intelligētie cōpetētis eruditōe capiamus Per dominū nostrum

In octaua sancte Agnetis xxviij ianuarij ferialiter sicut de virginibus Capl'm Qui gloriatur vt supra Sup magnificat añ Beata agnes ī medio flammarum expansis manibus orabat Te deprecor venerande: colende: pater

metuende qꝛ ꝑ sctm̄ filiū tuū
minas euasi sacrilegi tyrāni.
ꝛ carnis spurcitias immacu-
lato calle trāsiui: ꝛ ecce venio
ad te quē amaui: quē quesiui.
quē semꝑ optaui. Collecta.
Deus qui nos ānua btē Ag
netꝫ martirꝫ tue solēnitate leti
ficas: da qm̄s: vt quā venera
mur officio: etiā pie conuersa
tionis seq̄mur exemplo Per.
Ad mat̄. Inuit̄. Regem vir
ginuꝫ Nocturnꝰ feri. ꝟ. Spē
tua et pulchri. Lectio prima
Parentes btē Agnetis
nullā penitꝰ hn̄tes tri-
ficiā cū om̄i gaudio abstule
rūt corpus eius ꝛ posuerūt il
lud in predio suo non longe a
via que dicitur numentata: ꝛ
assiduis ꝑnoctationibꝫ ad se
pulcrum eius vigilabāt Tu:
℟. Amo christum. vt s̄. L. ij
Octaua igitur die in medio
noctis silentio viderūt exerci-
tum virginum que om̄es au-
ro textis cycladibꝫ cum ingē
ti lumine pergebāt Inter q̄s
etiā viderūt btām Agnetem
simili veste fulgentē: ꝛ ad dex
terā eius agnū stātez niue cā
didiorem ℟. Induit me vt s̄
Nec dū viderēt parē Le. iij.
tes eius et qui simul aderant
quasi stupore mentis detenti
sunt. Sed beata Agnes parē
tibꝫ suis dixit. Uidete ne me
quasi mortuā lugeatis sꝫ gau
dete mecū ꝛ congratulamini
qꝛ cum his virginibus luci-
das sedes accepi ꝛ illi sū iun-
cta in celis quē i terris posita
tota dilexi deuotōe Et his di
ctis ꝑtrāsijt. ℟. Mel ꝛ lac ex
eius vt s̄. Te deū nō dicitur.
Ad lau. añ. Ingressa agnes.
vna tm̄. Hym̄nꝰ et ꝟ. de vir-
gi. Sup b. ā. Ecce qđ ꝯcupi.
vt s̄. Ad ho. añ. de lau. ij iij et
v. ℟ et ꝟ de virginibꝫ In se-
cundis vesp̄is nihil de scā Ag
nete Nota si oct̄ scē Agnetis
venerit in diem dn̄icū hn̄tur
nouē lectiones in hunc mōm
Ad vs̄ vt s̄ Ad mat̄ Inuit̄
añ p̄s ꝟ de cōi virginuꝫ Sex
lectiones de sermone Tum
in toto mūdo virgineus flos
vt in cōmuni Euāgeliū sicut
in die Tertium ℟ vi et ix de
historia btē Agnetis sicut in
die Cetera ℟ de cōi virginū
Ad laud̄ oīa sicut i die Coll̄
de oct̄ Ad hors̄ vt s̄ in octa.
In secundis ꝟs sicut in die
Ualerij ep̄i xxix Januarij fer̄
sicut de confessore pontifice
Aures tuas qm̄s dn̄e Coll̄
precibꝫ nostris accōmoda: vt
qui pctōruꝫ nostrorum flagel
lis percutimur: intercedente
btō Ualerio cōfessore tuo at
q̄ pōtifice tua gr̄a liberemur
Per Aldegundis xxx Ja-
nuarij fer̄ sicut de vna virgīe
Letificet nos qm̄s op̄s Col

deus beate aldegundis virgi
nis quā hodierna die recoli-
mus gloriosa solennitas vt q̄
suis tibi placuit meritis ꝓ no
stris imploret veniā cōmissis
Per. Geminiani epi. xxxi. ia-
nuarij ferialiter sicut de cōfes.
Concede nos Col. pontif.
qm̄s omp̄s ds beati geminia
ni confessoris tui atq̄ pontifi
cis dep̄catione muniri vt ⁊ tē-
poraliter eius patrocinijs fo-
ueamur ⁊ sp̄ualiter prepare-
mur eternis. Per dominum.
Brigide virginis p̄ma die fe
bruarij ferialiter sicut de v̄gi.
Deus qui beate Bri- Col.
gide virgini inuiolabile ca-
stitatis donum cōtulisti: men
tes nostras a carnalibꝫ cōcu-
piscentijs emunda ⁊ castimo-
nie nobis puritatē. ⁊ sanctis
moribꝫ ꝑseuerantiā largiaris.
Per. In festo purificationis
beate marie virgis. ij. februa-
rij. In p̄mis v̄s añ. O admi
rabile cō. vt̄s. cū ceteris. Ps.
de nat. d. Dixit dn̄s do. Ca.
Nec dic̄ dn̄s. Ecce ego mit
to angelum meū qui prepara
bit viam ante faciem meaꝫ. ⁊
statim veniet ad templū scm̄
suum dominator quē vos q̄ri
tis ⁊ angelus testamenti quez
vos vultis. ℟. Uidete mira
culū. vt̄s. Hymnus. A solis
ortus. v̄. Accipiens symeon
puerum ī manibꝫ suis gratias
agens benedixit dn̄m. Sup
mag. añ. Senex puerum por-
tabat. puer aūt senem regebat
quem virgo pepit ⁊ post ꝑtuꝫ
virgo permansit. ip̄m quē ge-
nuit adorauit. Collecta.
Perfice in nobis qm̄s dn̄e
grām tuam qui iusti symeōis
expectationē implesti: vt sicut
ille mortem non vidit priusq̄
christum videre mereret̄: ita ⁊
nos vitā mereamur eternam.
Per eundez. Nulla suffragia
Ad completoriū si venerit ex-
tra septuagesimā ꝑ om̄ia sicut
in die natiuitatis dn̄i omissis
tamē verbo hodie in collecta.
Si vero venerit infra septua-
gesimā añ. sup ps̄. et Nūc di.
sicut in vigilia natiuitatꝫ dn̄i
Cetera sicut in die. Si festuꝫ
purificationis ceciderit ī dn̄i
cam septuagesime vel ī sabba
to ante septuagesimā om̄ia so
lito more dicūtur solennit̄ de
festo. et ꝑ vlti. suffra. in vesp̄is
die sabbati dicitur añ. Hym
num cantate. ⁊ in hoc claudi-
tur alla. Postea vsq̄ in vigili
am pasce nō cātādū. de h̄ in ꝑ
te de tp̄e dn̄ica in. lxt̄. Genera
liter aūt de sanctis infra sep-
tuagesimā et quadragesimaꝫ
occurrētibꝫ q̄ sub officio nouē
lec. festiuari solēt nihil solite so
lēnitatis omittit̄ nisi tm̄ alla
et sequētia ī missa loco quorū
tractus decātatur. Ad matu

Inuitat. Ecce venit ad tem
plum sanctum suum domina
tor dñs. Gaude et letare sy
on occurrẽs deo tuo. ps. Ve
nite. In pmo noctur. añ. Bñ
dicta tu in mulieribꝫ ꝛ bñdi
ctus fructus ventris tui. ps.
Domie dñs noster. añ. Spe
ciosa facta es et suauis. In
delitijs tuis sancta dei genit
ps. Celi enarrant. añ. Sic
mirrha electa odorem dediſti
ſuauitatis sancta dei genitrix
ps. Dñi est terra. ℣. Spe
cie tua. Sermo bñ aug. Li.

Exultent virgines virgo
peperit christum. Nihil
in ea quod vouit putent exter
minatũ. mãsit virgo post pturꝫ
Exultent vidue. infantẽ chri
stum vidua anna coguit. Ex
ultent coniugate nasciturum
christum elisabeth nupta pro
phetauit. Nullus gradus pre
termissus est de quo nõ habe
ret testimoniũ salus omniuꝫ.
Tu aũt. ℟. Adorna thala
mũ tuũ syõ. ꝛ suscipe regẽ chri
stum. Quem virgo concepit:
virgo peperit virgo post pturꝫ
quez genuit adorauit. ℣. Ac
cipiens symeon puerũ ĩ mani
bus grãs agens bñdixit dñz.
Quem virgo. Lecto secũda
Nunquid em̃ solevirgies ad
regnũ celoꝝ pueniũt Peruenĩ
unt et vidue. Scã anna a vir
ginitate sua septem annis vi
rerat cum viro suo. Quo de
functo vsqꝫ ad senilem eratez
puenerat ꝛ senecture setã expe
ctabat infantiã saluatorus vt
paruũ videret annosa. paruuz
cognosceret anicula intrantez
in mundũ saluatorem videret
itura. ℟. Senex puerũ portа
bat: Puer aũt senem regebat
℣. Accipiẽs symeõ pueꝝ Pu.
er in masculino genere Li
tria illa genera commendata
sunt. Ipse christus puer nat
est exultent pueri continentiã
vouẽtes puero. Ipse vero in
tegritatem puericie ꝓsecrauit
qui sue mri fecunditatẽ atru
lit virginitatẽ nõ abstulit. ℟
Symeon iustus ꝛ timoratus
expectãs redemptionẽ israel.
Et spiritussanctus erat in eo.
℣. Responsum accepat syme
on a spũ scõ nõ visurũ se mor
tem nisi prius videret christũ
dñi. Et spi. Glozia. Et. In se
cũdo noctur. añ. Ante thorũ
huius virginis frequentate no
bis dulcia cãtica dragmatis
ps. Eructauit. añ. Sup sa
lutem et omnẽ pulchritudinẽ
dilecta es a dño sancta dei ge
nitrix. ps. Deus nr refugiuꝫ
Añ. Optimã ptem elegit si
bi maria que nõ auferetur ab
ea in eternũ ꝛ ps. Fundamen
ta. ℣. Diffusa ẽ gra. Lectio
Symeõ ille senex diu viverat
cuius etas comparatur anno

ꝛ audierat responsum ꝙ nō es
set visurus mortem nisi vidis
set christum. Intelligite frēs
quantum desideriuz habebāt
antiqui sancti videre christuz
sciebant illū vēturū esse ꝛ om
nes qui cupiebāt dicebāt. O
si hic me inueniat illa.ntitas.
O si quod credo in scripturis
dei videam oculis meis. ℟.
Suscipiens iesum in vlnas su
as symeon exclamauit ꝛ dixit.
tu es vere lumē ad illumina
tionē gentiū. Et gloriā plebis
tue israel. ℣. Responsū acce
perat symeon. Et gl. Lctō. v.
Et vt noueritis quātuz desi
deriū habebant sancti qui de
scripturis nouerant virginem
parituram sicut audistis cum
esaias legeretur. Ecce virgo ī
vtero concipiet ꝛ pariet filiuz
ꝛ vocabitis nomen eius ema
nuel. Emanuel quid sit euan
gelium nobis aperuit dicens
quod interpretatur nobiscuz
deus. ℟. Responsum acce
perat symeon a spiritu sancto
non visurum se mortem nisi vi
deret christum domini ꝛ bene
dixit eum et dixit. nūc dimit
tis seruū tuū in pace. Or vi
derūt oculi mei salutare tuuz
dñe. ℣. Lumē ad reuelationē
gentiū et gloriam pleb tue isrl
Nō tibi ergo sit mirū Le. vi
quecunqꝫ infidelis anima nō
tibi videat impossibile vt vir
go pareret. virgo pariens per
maneret. Intellige natum de
um et non miraris virgīs par
tum Vt ergo noueritꝫ antiq̄s
sanctos et iustos optasse vide
re quod concessum est huic se
ni symeoni dñs iesus christus
ad discipulos loquēs ait Mlt
ti iusti et prophete voluerunt
videre que vos videtis ꝛ non
viderunt ꝛ audire que vos au
ditis et non audierunt. ℟.
Benedicta et venerabilis vir
go maria. Cuius viscera me
ruerunt portare dominū chri
stum. ℣. Bñdcā tu ī mulieri
bus ꝛ bñdictus fructus ven
tris tui. Cnius. Glo. Cuius.
In tertio noc. añ. Hec ē que
nesciuit thorum in deucto ha
bebit fructū ī respectōe aīaruz
scārum. ps. Cātate i. Añā.
Gaude maria virgo cunctas
hereses sola interemisti ī vni
uerso mundo. ps. Dñs regñ.
exultet. añ. Dignare me lau
dare te virgo sacrata, da mihi
virtutem contra hostes tuos.
ps. Cantate. ij. ℣. Adiuua
bit eam. Scdm Lucam.
In illo tēpe Postq̄ im
pleti sūt dies purgatio
nis eius ꝑm legem moysi tule
runt illum in hierusalem vt si
sterent eum domino sicut scp
tū ēī lege dñi Et rel. Ola be.
Solēnitatē nob hodierne cele
britatꝫ quā q̄dragesimo dñice

natiuitatis die debitis vene-
ramur officijs. maxime eiusdē
saluatoris nostri simul ⁊ inte
merate genitricis eius humili
tatem dedicatā sacra euāgelij
lectio designat exponens eos
qui lege nihil debebāt implē-
dis se legalibꝫ ꝑ om̄ia subdi-
disse decretis Tu. ℟. Vide
te miraculū mater dn̄i cōcepit
virgo virile ignorās consortiū
Stans onerata nobili onere
maria. ⁊ mr̄em se leta cogno-
scit que se nescit vxorē. ℣. Vir
go concepit et virgo peperit ⁊
post ꝑtū virgo ꝑmāsit. Stās
Intueamur fratres Lcō viij.
charissimi diligentius verba
legis et videbimus apertissi-
me ꝙ beatissima dei genitrix
et ꝑpetua virgo maria siml' cū
filio suo quē genuit ab omni
fuit legis subiectione liberri-
ma. Cum em̄ dicat lex mulie
rem que suscepto semine pepe-
risset immūdā decerni. ⁊ ꝑ lō-
ga tempa simul cum ꝓle quā
genuisset. ⁊ oblatis victimis
debere mūdari. Patet ꝓfecto
qꝛ illā q̄ sine virili susceptōe se-
minis virgo peperit vna cum
filio qui natus est ei. neqꝫ im-
mundam describat. neqꝫ per
hostias salutares doceat esse
mundandā. Tu. ℟. Gaude
maria virgo cunctas hereses
sola interemisti que gabrielis
archangeli dictis credidisti:
Dum virgo deū et hominem
genuisti ⁊ post partū virgo in
uiolata permansisti. ℣. Ga-
brielem archāgelū credimus
diuinitus te esse affatū vterū
tuū de spū sancto credim⁹ im
pregnatū. erubescat iudeus in
felix q̄ dicit christū de ioseph
semine esse natum. Dū virgo
Sed sicut dn̄s ac Lectio. ix.
saluator nr̄ qui diuinitatis le-
gem dedit apparēs i hoīe fie-
ri voluit sub lege vt eos q̄ sub
lege erāt redimeret vt adopti
onē filioꝝ reciperemus: ita eti
am btā genitrix illius q̄ singu
lari priuilegio supra legē fuit
pro ostendēdo tamē humilita
tis exemplo legalibꝫ subdi n̄
rennuit institutis. ℟. Cū in
ducerent puerū iesū ꝑentes e⁹
accepit eū symeon in vlnas su
as et bn̄dixit deū ⁊ dixit Nūc
dimittis dn̄e seruum tuum i
pace. ℣. Quia viderūt ocl'i mei
salutare tuū. qd̄ parasti an̄ fa
ciē oīm populoꝝ. Nūc. Glo-
ria. Nūc. Ad laud. ℣. Acci-
piens symeon. Ad laudes an̄
Responsum accepit symeō a
spiritu sancto non visurum se
mortem nisi videret dominū.
An̄. Accipiens symeon puer
in manibꝫ grās agens benedi
xit dn̄m. an̄. Tolle puerum ⁊
mr̄ez eius ⁊ vade i terrā iuda.
an̄. Reuertere in terrā iuda:
mortui sūt em̄ qui quereban

animā pueri. añ. Obtulerūt pro eo dño par turturum aut duos pullos colūbarū. hymnus. Quem terra pontus. require conceptionis. Cap. vt supra in ps. ℣. Responsum accepit symeon a spō sancto nō visurū se mortem nisi videret dñm. Sup bnd añ. Cū inducerēt puerū iesū pentes eius accepit eū symeon i vlnas suas z benedixit deum dicens. nūc dimittis dñe seruū tuum Omps sem. Colla. in pace piterne deus maiestatē tuam supplices exoramus. vt sic vnigenitus filius tuus hodierna die cum nostre carnis substātia in templo est pnatus ita nos facias purificatz tibi mē nbus pnari. Per eundē. Hulla suffra. Ad pmā ā. Maria virgo sp leta. vt s. Cap z col. sicut i lau. ℟. Christe fili. ℣. Qui sedes. ℣. Elegit eam. Preces solite vsqz Sacerdotes. Deinde ℣. Accipiens symeon. Collecta vt s. Deinde Exultabunt cū ceteris: Ad vertiaz añ. Adorna thalamū tuum syon z suscipe regez christum quē virgo cōcepit virgo peperit virgo post partū quez genuit adorauit. ℟. et ℣. de domina. Audi filia et vide. Ad sextā et nonā añ de lauđ. sq. er. v. In secūdis ps ā. Tecum principiū p totū vt s. ps

Dixit dns, Hymn. A solortus addendo ℣. Feno iacemo parenti Cap. z Collā. ℣. Elegit eā. Sup mag. añā Hodie beata virgo maria puerū iesū presentauit in templū z symeon replerus spū sancto accepit eū in vlnas suas z bndixit deū in eternū. Post primū bnd. dr ℟. Verbū caro. vt s. ℣. In principio erat. Plenum gratia. Gloria. Repetitur Verbū caro. ℣. Notū fecit. Collā Cōcede qms omnipotēs deus vt nos vni. vt s. Deinde añā. Ecce completa sūt omia q dicta sūt p angelū de virgie maria. ℣. Post ptū Coll. Deus qui p btē marie virginis ptū vt s. Ad completoriū añ Miserere. Hymnus. Te lucis. Cetera sicut hucvsqz. Blasij cfi. iij. Feriatis quarū ferialiter sicut de vno Deꝰ qui pnte Coll. martyre die honorabilē nob in btī bla sij martyris tui atqz pōtificis solennitate fecisti. da populis tuis spūaliū munus gaudioz. z oim fideliū mēres dirige in viā salutis eterne Per. Post primū bnd. dicūtur ammodo suffragia ferialia feriatis diebus vsqz ad kl. dimisso tn suffragio de scā cruce ad matut. et vs. Agathe virginis. v. feriatis. In primis vesp. ps. fe.

cum suis anti. Hymnus Je-
su corona: Cap. Cōfitebor.
vt s. ℣. Spē tua. Sup mag.
añ. Btā agathes igressa car
cerem benedicebat dñm iesū
Deus qui int Col. christū
cetera potentie tue mirala eti
am i sexu fragili victoriā mar
tyrij contulisti concede ꝓpici-
us: vt cuius natalicia colim⁹
ꝑ eius ad te exempla gradia-
mur. Per. Nulla suffra. Ad
matuti. Inuit. Regem virgi
num. In primo nocturno. añ
Ingenua sum et expectabilis
genere vt om̄is parētela mea
testatur. ps et ℣. de virginib⁹
Añ. Sūma ingenuitas ista ē
in qua seruit⁹ christi compro-
batur. añ. Ancilla christi suz
ideo ostendo me seruilē ꝑsonā
Agatha vero Lcō ꝑma.
mente ingenua ⁊ corpe
pulcherrima in vrbe cathanē
sium dominum semper i om̄i
sanctitate colebat. Quā qui-
tianus consularis sicilie fecit
ad se duci. Cuius cum propo
situ immobile cognouisset tra
didit eā eufrodosie meretrici
⁊ nouem filiab⁹ suis eiusdem
turpitudinis: vt per triginta
dies ei suaderent. ac eius ani
mum immutarēt Tu aūt. ℟
Dum ingrederetur beata a-
gathes in carcerē dixit ad iu-
dicem. Impie crudelis ⁊ di ty
ranne non es confusus ampu
tare in femina quod ipe i ma-
tre suxisti. ℣. Ego aūt habeo
mammillas integras intus i
anima mea q̄s ab infātia dño
consecraui. Imp. Lectio. ij.
Videns ergo eufrodosia ip-
sam immobilē permanere di-
xit quitiano. facilius possunt
saxa molliri ⁊ ferrum in plum
bi molliciem conuerti quā ab
intentione christiana mens il
lius puelle reuocari. Tūc qn-
cianus iussit eam adduci ⁊ a-
it illi. Elige qd̄ volueris. aut
sacrifica dijs. aut diuersa sup
plicia sustinebis. Tu autem.
℟. Vidisti dñe ⁊ expectasti
agonem meū quo pugnaui in
stadio. sed quia nolui obedire
mandatis principum. Iussa
sum in mammilla torqueri. ℣
Propter veritatem ⁊ māsue-
tudinem et iusticiā Iussa suz
Qui agatha respōdit Le. iij
Si feras ꝓmittis audito no
mine christi mansuescunt. Si
ignem adhibeas de celo mi-
hi rorem saluificum angeli mi
nistrabūt si plagas vel tormē
ta ingeras habeo spūm sanctū
per quē respuo vniuersa. Tūc
iussit eā ad carcerez trahi ad
quē letissime ⁊ gl̄ianter quasi
ad epulas inuitata ibat. ⁊ a-
gonē suū dño cōmēdabat. ℟
Quis es tu q̄ venisti ad me
curare vulnera mea: ego suz a-
postolus christi nihil i me du

bites filia. Ipse me misit ad te quē dilexisti mēte ꝛ puro corde. ℣. Nam et ego apostolus eiꝰ sum et noui medicinā Ipse Gl'a. Ipe. In secūdo noct. añ. Agathes sancta dixit si feras mihi ꝓmittis audito christi nomie māsuescūt. aña. Si ignē adhibeas rorē mihi saluificum de celo angeli ministrabūt. añ. Agathes letissime ꝛ gl'iant' ibat ad carcerē ꝛ q̄si ad epulas inuitata agonē suū dño p̄cibꝫ commēdabat. Sequēti die q̄ncianꝰ Le. iiij. iussit eā xp̄m abnegare ꝛ deos adorare rennuētez i eculeo suspendi mammillā eius torq̄ri ac diutissime tortā abscindi. Cui agatha. Impie crudelis ꝛ dei tyranne. nō es ꝯfusꝰ amputare in femina qđ ipe i matre suxisti. Ego āt habeo māmillas integras i aīa mea q̄s ab infātia dño cōsecraui. ℟. Ipe me coronauit q̄ ꝑ apostolū petrū i custodia me confortauit ꝓ eo ꝙ iussa sū suspendi in eculeo ꝓpter fidē castitatis Adiuua me dñe đs meꝰ i tortura māmillarū mearum. ℣. Vidisti dñe agonem meum quō pugnaui i stadio. sꝫ quia nolui obedire mandatis principum. Adiuua me. Lctō. v. Tunc iussit eam in carcerez recipi prohibens ingressū medicorum ꝛ panem vel aquam ab aliq̄ sibi ministrari. Et ecce circa mediam noctē ad eaꝫ venit quidam senex quem antecedebat puer luminis portitor diuersa ferens secū medicamina. Cui agatha. Medicinā carnalez nūq̄ꝫ corpi meo exhibui et turpe ē qđ tamdiu seruaui nunc perdam. Tu. ℟. Agathes letissime et gl'iant' ibat ad carcerē. ꝛ q̄si ad epulas inuitata Agonem suū domino p̄cibꝫ commēdabat. ℣. Mēs mea solidata ē ꝛ a xp̄o fundata.. Lectio sexta. Qui dixit senex. Et q̄re nō ꝑmittis vt te curē. Agatha respondit qꝛ habeo dñm iesum christū qui verbo curat om̄ia ꝛ sermone restaurat vniuersa. hic si vult potest me curare. et subridens senior dixit: ꝛ ego apostolus eius suꝫ ꝛ ipe me misit ad te: ꝛ in noie eius scias te esse sanatā. ꝛ cōtinuo petrꝰ apostolus disparuit. Et procidens agatha ac grās agēs inuenit se vndiq̄ꝫ sanatā ꝛ māmillā suo pectori restitutā. ℟. Ego aūt adiuta a dño ꝑseuerabo in ꝯfessione eius. Qui me saluā fecit et cōsolatꝰ ē me ℣. Medicinā carnalem corpi meo nunq̄ꝫ exhibui sed habeo dñm meum iesum christum. Qui. Gloria. Qui. In tertiō noctur. añ. Nisi diligenter ꝑfecerꝫ corpꝰ meū a carnificibꝫ

attrectari. nō pōt anima mea
in paradisum dñi cuz palma
intrare martyrij. añ. Vidisti
domine agonē meū quō pug
nauī in stadio. sed qz nolui o
bedire mādatis principū ius
sa sū in māmilla torqueri. añ.
Propter fidem castitatis ius
sa sum suspendi in eculeo. ad
iuua me dñe deus meus i tor
tura māmillarū mearū. Euā
geliū. Simile ē reg. ce. de. vir
ginibus. vt s. R. Induit me
dñs vt s. R. Pulchra facie.
vt s. in festo sancte Agnetis.
R. Beata agathes ingressa
carcerez expādit manus suas
ad deum et dixit dñe q̄ me fe
cisti vincere tormēta carnifi
cum. Jube me dñe ad tuā mi
sericordiā pueníre. ℣. Aga
thes ingressa carcerē bñdice
bat dñm iesum christū Jube.
Gloria. Jube. Ad laud. añā.
Quis es tu qui veneristi ad me
curare vulnera mea. ego sum
apostolus christi. nihil in me
dubites filia. añ. Medicinā
carnalem corpi meo nunc̄ ex
hibui. sed habeo dñm iesum
christum qui solo sermone re
staurat vniuersa. añ. Gratias
tibi ago dñe qz memor es mei
z misisti ad me aplm tuū cu
rare vulnera mea. Añā. Bñ
dico te pr̄ dñi mei iesu christi
qz q aplm tuū māmillas me
as meo pectori restituisti. añ.
Qui me dignatus ē ab oīm
plaga curare z māmillas me
as meo pectori restituere. ip̄z
iuoco deū viuū. Hym⁹ et ℣.
de virgi. Cap̄. z col. vt s. Su
per bñs añ. Paganoꝝ multi
tudo fugiēs ad sepulchrū vir
ginis tulerūt velū eius cōtra
ignez vt compbaret dñs q̄a
periculis incendij meritz aga
the martyris sue eos liberaret
Ad tertiā añā. Dentē sctām
spontaneā honorem deo z pa
trie liberationem. R. et ℣. de
virgi. Ad sextā et nonā añ. de
lau. ij. et. v. In secūdis ℣s. ps.
fe. cū suis añ. hym. et ℣. de vir
giniby. Cap̄. et colle vt s in
lau. Sup Mag. añ. Beata
agathes ingressa carcerē expā
dit manus suas ad deum et
dixit dñe qui me fecisti vince
re tormēta carnificū iube me
ad tuā misericordiam pueníre. In
crastino Agathe pagitur fe
stum sancte Dorothee virgis
cum nouem leōnib⁹ et cōmūi
In primis ℣s añ. Dent ele
cta. ps. fer. R. Regnū mūdi.
Sup mag. añ. Aue gemma.
Suffragia de sācta Agatha.
Sup bened. añ. Prudes. In
secūdis ℣s vna añ. sup psal.
ferial. Ordo: Sup mag. añ.
Voce. Require Katherine,
Apolonie virginis ix. februa
rij. ferialiter sicut de virgine
Oterne ac fortissime Collā

deus qui ad tollerãda carnis tormenta spiritu fortitudinis electos tuos roborare non desinis exaudi nos propicius vt qui beate apollonie martyris tue quã excussis dentib⁹ ꝑ tui noĩs gloria acerbissima morte fecisti triumphare cui⁹ martyriũ colimus meritis ip̃ius ⁊ precib⁹ a corpis et dentiũ doloribꝫ ⁊ anie lãguorib⁹ eripi ⁊ protegi mereamur Per dñm. Scolastice virginis. x. Februarij ferialiter sicut de virgib⁹. Familiã tuã qm̃s dñe Coll. btẽ virgis tue scolastice meritis ꝓpicius respice: vt sicut ipsius p̃cib⁹ ad obtinedũ quod concupiuit imbrez celitus descendere fecisti: ita ei⁹ supplicationib⁹ ariditatẽ nr̃i cordis supno digneris rore ꝑfundere. Per. Valẽtini mar. xiiij. Februarij ferialiter sicut de vno martyre pontifice. Collecta. Presta qm̃s omp̃s deus: vt qui beati Valentini martyrꝫ tui atq; pontificis natalicia colimus: a cunctis malis imminentib⁹ eius intercessiõib⁹ liberemur. Per dominũ nr̃m. Juliane virginis. xvi. februarij ferialiter sicut de virginib⁹ Collcã. Om̃ipotens sempiterne deus qui infirma. vt supra in die agnetis. Cathedra petri apostoli. xxij. februarij in primis ꝟs vna añ. Solue. ꝑs ferialis. ℟. Petre amas me. Iam bone pastor Hym. petre clemens accipe vota p̃cantum ⁊ peccati vincl'a resolue tibi potestate tradita. qua cunctis celum verbo claudis aperis. Sit trinitati sempiterna gloria. Amen. Cap̃. Petrus apostolus iesu christi electis aduenis dispersiõis ponti galacie: capadocie: asie: ⁊ bythinie ſm p̃sciẽtiã dei patris in sanctificatõe spiritus: in obediẽtia et aspersione sanguinis iesu christi gratia vob̃ ⁊ pax multiplicetur. ꝟ. Ecce sacerdos magnus. Sup mg̃. añ Simon bariona tu vocaberis cephas quod interpretatur petrus ianitor celi pulsantibus aperi. supra modũ peccauimus om̃es. dimitte septuagies septies. Oratio. Deus qui beato petro apl'o tuo collatis clauib⁹ regni celestis animas ligandi atq; soluendi pontificium tradidisti concede vt intercessionis eius auxilio: a peccatoꝝ nr̃oꝝ nexibus liberemur. Per. Si fuerit in quadragesima sequitur post primũ bened̃ suffra. feri. Ad matuti. Inuit. et ad omnes noc. añ. p̃s. ꝟ. de cõmũi cõfes. Sermo be. augus. epi. L. I

Institutio solẽnitatis hodierne a senioribus nr̃is cathedre nomen accepit Ido

qm̃ primus apostolor̃ petrus hodie episcopatus sedem su/ scipe referat. Recte ergo ec/ clesie natalem sedis illius co/ lunt quam ap̃s p̃ ecclesiarum salute suscepit dicente christo Tu es petrus et sup hanc pe/ tram edificabo ecclesiã meaz. Tu. ℟. Euge serue bone. vt supra in cõmuni. Leõ secũda Petrũ itaq; fundamẽtum ec clesie dñs nomiauit. Et ideo digne hoc fũdamẽtuz ecclesia colit sup qõ ecclesiastici edifi/ cij altitudo consurgit. Vñ cõ uenienter psalmus qui lectus est dicit Exaltẽt eũ in ecclesia plebis Et reliqua. Tu autez ℟. Ecce sacerdos magnus. Bene eũ deus er/ altari i ecclesia precepit qz di/ gnum ẽ vt fũdamẽtũ hoc i ec/ clesia honoretur p qõ ad cclũ ascẽdit. Oõ natalis ḡ cathe/ dre hodie colitur sacerdotale honorat officiũ. Sibi hoc ec/ clesie p̃stant qz tãto necesse est q̃ plus habeat ecclesia digni tatis quãto sacerdotale offici um plus honoris Tu aũt. ℟ Tu es petrus et sup hãc pe/ trã edificabo ecclesiã meam. z porte inferi nõ p̃ualebũt ad uersus eam. Et tibi dabo cla ues regni celorum. ℣. Quod cunq; ligaueris sup terrã erit ligatum et in celis z quodcun q; solueris sup terram erit so/ lutũ et i celis. Et Gloria Et/

Sed cũ solẽnitatẽ hanc merito religiosa obserua tio introduxit miror cur apõ quosdam infideles hodie taz pernicios⁹ error increuerit vt sup tumulos defunctorum ci bos et vina conferant quasi egresse e corpib⁹ anime carna/ les cibos requirant. ℟ Inue/ ni dauid seruũ meũ. Le.y. Epulas eñ z refectões caro tantum requirit. Spũs eni et anima his non indigent Pa rare aliquas charis suis dicit quod ipe deuorat z qõ p̃stat ventri deputat pietati Tu aũt ℟. Posui adiutoriuz vt i cõi Cessate ergo frẽs ab hoc gẽtili infidelitatis er/ rore. Anime eñ sancte quei hoc seculo aut p̃ vite innocen tiam pure sunt aut penitẽtie satisfactõe purgate a saluato re nr̃o recipiuntur. z cũ eo esse credende sunt scõm apostoli dictum. Cupio dissolui z esse cum christo. ℟ Tu es pastor ouium princeps apostolorum tibi tradidit deus omia reg/ na mũdi. Et ideo tradite sũt tibi claues regni celorum. ℣. Quodcunq; ligaueris sup terram. Et Gl̃a Et. S. mat

In illo tempe: Venit ie/ sus in partes cesaree phi lippi et interrogauit discipulos suos dicens Quem dicut ho

mines esse filiũ hominis Et reliqua. Omelia Bede presb. Lectio sancti euangelij quaz modo fratres audistis tanto intentius est cogitanda ac sine obliuione iugiter retinẽda quãto constat. qz magnũ nob fidei pfectionẽ cõmendat: magnum eiusdem fidei perfecte contra oĩa rem̃ pramenta robur eque demonstrat. Tu autem domine miserere nob. ℟. Iste hõ ab adolescẽtia vt sup̃ra. Si enĩ scire volumus l. viij quomodo in christũ credi oporteat. quid lucidi9 eo qõ ait ad deum petrus. Tu es christus filius dei viui. Rursus si delectat audire quantum hec fides valeat. quid apertius eo qõ ait dñs de ecclesia que super eam edificanda erat Et porte inferi non p̃eualebunt aduersus eam. Sed hec suis i locis plenius exponentur. Tu autem domine miserere nob. ℟. Iste homo perfe. L cõ ix. Iesus ergo interrogabat discipulos suos dicens. Quem dicunt homines esse filium hominis. Non autem quasi nesciens de se sententiam vl discipulorum vel extraneorũ inquirit. Sed ideo discipulos quid de se sentiant interrogat vt confessionem recte fidei illoruz digna mercede remuneret. T. ℟. Petre amas me tu scis dñe qz amo te Pasce oues meas. ℣. Symon iohãnis diligis me plus his tu scis dñe quia amo te. Pasce. Gl'a patri et filio et spũi sancto. Pasce oues. Te deum dicitur. ℣. Tu es petrus: et super hãc petram edificabo ecclesiam meam. Ad laudes ant̃. Petre amas me pasce oues meas tu scis domine quia amo te. añ. Simon iohannis diligis me plus his tu scis domine quia amo te. Añ. Ego p̃o te rogaui petre vt non deficiat fides tua. t tu aliquando conuers9 confirma fratres tuos. Añ. Significauit domin9 Petro qua morte clarificatur9 esset deum in eternum. añ. Tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Hymnus Jesu redemptor. Capitulum et collecta vt supra. ℣. Clamauerunt. Super Benedictus ant. Quodcunqz ligaueris super terram erit ligatum et in celis. t q̃dcunqz solueris super terrã erit solutum t in celis dicit dominus symoni petro. Si fuerit in quadragesima post p̃mum Benedicamus de feria: Ad horas antiphone de laudib. ij. et. iij. t. v. Responsoria t ℣. de confessore. In secundis vesperis antiphõa. Jurauit dominus vt supra. per totum.

Hymnus Jam bone pastor. ℣. Clamauerũt. Sup mag. añ. Solue iubente deo terra/ rum petre cathenas qui facis vt pateant celestia regna bea tis. vel sup mag. añ. Quez di cunt homines. Si fuerit in q̃ dragesima tunc post primum bñdi de fe. Nota si festũ be a ti Petri Mathie aut Grego rij venerit in quartam feriam sertam vel sabbatũ quattuor tpm: tunc ad matutinas legũ tur due omelie. Prima de fe/ sto p viij. leõne. secũda de feria p. viij. et. ix. lectionibus. Ma thie apostoli. Jnvigilia ad ix vt de vigilia apostoli Jn pri/ mis ps vna añ. Dũ steteritz. ps feriat. ℟. Ciues aposto. Sup mag. añ. Jsti sũt viri sã ti. Require in octa. Petri z Pauli. Cap. Jbant gaudẽ/ tes vtq̃. Coll Concede qũs omps deus venturam vt supr. Jn die sancto tertiij. februarij omnia festiue sicut de apostol. excepta oct. añ. Btũ mõo cor.

Quam precla. Lectõ prima ra beati apostoli Ma/ thie festiuitas per anni cursus reuolutionem se representat: marime iocũditatis gaudia merito nobis mltiplicat cur eñ homo detrectet gaudeꝛ cũ carnis sue portionẽ per miseri cordiã mediatoris deiz hoim cognoscat i celo collocari. T.

In hac siquidem die Lectõ ij. sanctus Mathias apostolus carnee habitationis ergastu/ lo solutus in celestis regie au/ lã letantibꝫ angelis feliciterẽ susceptus Hodie iuxta vocẽ psalmiste Jn pace factus est locus eius z habitatio eius i syon. Tu autem. Lectio. iij. Deniqꝫ vt apostolicorũ ac/ tuum edocent scripta. Postqꝫ Judas penã suis sceleribꝫ di gnãm se suspendendo suscepit ne apostoli i vndenarij imper fectione velut decalogi trãsgres sores remanerẽt barsaban et mathiam eligentes in medio statuerũt atqꝫ fusa ad domi/ num prece sortẽ sup eos dede runt. Tu autẽ. Lectõ quarta Sortes mundissime intelli/ gunt pces aliquod diuine cle mentie indicium de re dubia postulãtes Quo sortium ge/ nere mathias electus aposto/ lorum collegio est sociatus. Mathias nanqꝫ dei paruus interpretat. Tu audieris p/ uum non corpis quantitatez sed morum attende qualita/ tem. Tu autem. Lectõ quinta Dei paruus humilis intelli gitur et quietus. Unde et do minus in euangelio precepit dicens Discite a me qz mitis sum et humilis corde z inue/ nietis requiem animabꝫ vrīs Et alibi. Sinite puulos ve/

nire ad me talium est em̄ reg
num celorum Tu. Lcō sexta
Nanc vocem dei puus au-
ditu intelligens atq; actu in-
tellecta perficiens iure duode
narium supbi apostate muti-
latum abiectione suppleuit vt
p ip̄z tūc perspiceretur ī re qd
olim p̄dixerat Dauid in spe.
Fiat inquit habitatio ei⁹ vi-
delicet Jude traditoris deser
ta ⁊ non sit qui habitet in ea.
⁊ episcopatum eius accipiet
alter In iij. noct. añ. Beati
mundi corde qm̄ ip̄i deum vi
debunt. Euange. Hoc est p̄
ceptum meum vt diligatis ī-
uicem vt supra. Capitulū
Axurgens petrus in medio
fratrū dixit Viri fratres op-
tet ex his viris qui nobiscum
congregati sunt in omni tem
pore quo intrauit et exiuit int̄
nos dñs iesus incipiēs a bap
tismo iohannis vsq; in diem
quo assumptus est testem re-
surrectōis eius fieri vnum ex
Deus qui btm̄ Coll. istis.
Mathiam apostolorū tuorū
collegio sociasti: tribue qm̄s:
vt eius interuentione tue cir
ca nos pietatis semp viscera
sentiamus Per. Nota in an-
no bisextili sicut in non bisex-
tili semp celebratur festū bea
ti Mathie. iij. die post kathe
dram petri et dies sequēs bis
numeratur. Si fuerit etiam ī
quadragesima. Post primuz
bñd tam in laud q̄z in .i. et .ij.
ves. añ. de se. Si aūt ceciderit
in diem dñicū in q̄dragesima
transfertur in feriā secūdaz in
choro tm̄ ⁊ nō ī foro celebrañ
⁊ missa de vigilia dicit in die
sabbati. sed. ix. de vigilia ī die
dñico reseruat. Nota etiā q
p totam quadragesimam nl-
lius sancti cōmemoratio ser-
uatur in dominica Sed q̄ ibi
occurrūt transferūtur in feriā
secundam sequentem. Festuz
vero annunciationis btē ma
rie virginis anticipatur in di
em sabbati ī choro et foro so-
lenniter celebrandū. Grego
rij pape. xij. die marcij In pri
mis vesp̄is añ. Georgi⁹ ort⁹
vt īfra cū iiij sequeñ. de .i. et .ij.
nock. p̄s fer. Cap̄ Oīs pon-
tifex vt s̄. R. Vere felicem.
vt infra. ℣. A dño: cū gloria
Hymnus Iste confessor. ℣.
Ecce sacerdos Sup mag añ
Gloriosa sanctissimi solennia
gregorij toto corde catholica
suscipiat ecclesia cuius doct-
na aurea p mundi splēdet cly
mata quā meritis et precibus
christo commendet q̄sumus.
Deus qui anim̄e fa- Colle
muli tui Gregorij eterne bea-
titudinis p̄mia contulisti cō-
cede propicius vt qui pctōruz
nostroꝝ pōdere premimur: ei⁹
apd te precib⁹ subleuemur. p.

Post primū benedē de fe. Ad matutinas Inuitat Ad dominum vigiles cūcti conuertite mentes. Gregoriū vigilem celi qui vexit ad arcem. Ps. Venite. In primo nocturno añ. Gregorius ortus rome ex senatorum sanguine fulsit mūdo velut gemma auro supaddita dum preclarior preclaris hic accessit atauis. Ps et v. de confessoribꝫ. añ. Lineā sui generis dictis et factis extulit bibens in puericia qđ ructuauit postea. añ Adherebat moralibꝫ eniorum relatibus quos tenaci memorie nō cessabat committere. Lcō ꝓma Gregoriꝰ senatoria stirpe progenitus. cuius pr Gordianus mater siluia dicebatur. Cum summū philosophie apicem in ipa sui adolescentia attigisset ac rerum et diuitiarū copia plurimū abūdaret: cogitauit tamē hec oīa deserere et in religionē se transferre. Tu. ℟. Fulgebat i venerando duplex decus gregorio senatoria dignitas ꝑm genus seculi voluntaria paupertas. Juxta preceptum dñi. ℣. Beatus vir qui timet dñm i mandatis eius cupit nimis Jux. Eandem patre orba. Le. ij. tus ser monasteria i sicilia cōstruxit. septimum intra menia vrbis sūb honore sancti Andree apostoli in proximo domate fabricauit in quo relictꝭ seruis auro gemmisq radiantibꝫ vili monastico habitu tegebatur vbi ad tantā pfectōnem in breui deuenit vt i ipo sui conuersionis initio posset iam imperfectorum numero computari. Tu aūt. ℟. Videns rhome vir beatus āgliorum forte pueros bene inquit bene angli vultu nitent vt angeli. O portet illis monstrari iter salutis eterne. ℣. Quoniam dñi est regnum et ipse dominabitur gentium. O por. Eanta deniq distri. Le. iij. ctiōe corpus suum afflixit: vt infirmato stomacho subsistere vix valeret et incisionem vitalium quam greci sincopim vocant patiēs crebris angustijs ꝑ horarum momenta ad exitum ꝓperaret. Tu autem domine miserere nobis. ℟. Cum oraret in obscuro seruus dilatibulo lux immensa super eum resplenduit post triduū. Hoc signo cunctis proditus papa vrbis efficitur. ℣. Quia misericordiam et veritatem diligit deus gratiam et gloriā dabit dominꝰ Hoc sig. Gloria. Hoc. In secundo noctur. añ Gregorius vt creditur diuinitus sic dicitur qui sibi et eccle sie vigilauit catholice. Anni. Studijs liberalibꝫ nulli secū

dus habitus prefor Urban⁹ extitit adolescens spectabilis An. Hic ab adolescentia di/uina fretus gratia anhelare ñ desist ad regnum vite ppetis. Percusso peste Lectō quarta inguinaria pelagio papa gre gorium licet toris viribꝫ reni tentez plebs oīs elegit. Cū q̄ lues populum vastaret z le taniam instituisset et in ipa q̄ q̄ pcessione octogīta hoies spūm exalarēt nequaq̄ ab ora tione et populi admonitione cessauit donec peste ipsam di uina miseratio ꝓpulserat Tu autem domine miserere nob. ℟. Propter intolerabiles re/rum curas mundanarum re/cusabat presulatum suscipere rhomanorum. Sed victus p/ce populi suscepit iugum do/mini. ℟. Nec fecit primo suo malum et obprobrium nō ac cepit aduersus proximos si/os Sed victus prece populi. Finita igitur Lectō quīta. processione fugere voluit. sed propter custodiam portis ꝓ ter eum die noctuq̄ adhibi/tam nequiuit tandem muta/to habitu a quibusdam mer/catoribus obtinuit vt quo/dam doleo super quadrigam de vrbe abduceretur. qui mox siluas expetijt cauernarū lati bula requisiuit ibiq̄ trib⁹ die bus latuit. Tu autem domi/ne miserere n. ℟ Orante bea tissimo ad dominum Grego/rio Sanata est plebs rhoma na a peste inguinaria. ℟. Dū tum enim valet deprecatio iu sti assidua. Sa Lectō sexta. Verum dum sollicite quere/retur columna lucis prefulgi/da e celo dependens super lo/cum in quo latitabat apparu it in qua columna angelos a/scendentes et descendentes q̄ dam reclusus aspexit. moxq̄ ab vniuerso populo capit tra hitur et summus pontifex cō secratur. Tandem vero cum sedisset annis tredecim men/sibus sex diebus decem. ple/nus virtutibus elemosynis et operibus bonis a corpore ad dominum transmigrauit. ℟ Vere felicem presulem vere fi dei doctorem quo petente pa/nis christi formam accepit di giti Ad firmandaz plebis fi dem versus in cruentam car/nem ℟ A domino factum est istud et est mirabile in oculis nostris Ad firmandam Glo/ria Ad firmandam In tertō nocturno antiphōa Sex stru xit in sicilia vir clarus mona/steria z infra vrbem septimuz in quo se fecit monachum. An His sane monasteriis p/dia large tribuit reliqua tan/dē vēdidit et egēis distribuit an Qui solebat i serie ꝓceder

induuijs post in abiectis ve-
stib⁹ seruit pauper paupibus
Euā. Sint lumbi vr̄i vt s̄. ℟
Sāctus papa gregorius vir
totus apostolicus postq̄ pre
sedit cathedre peruigil apl'ice
Carne solutus hodie adiuit
regem glorie. ℣. Innocēs ma
nib⁹ et mūdo corde qui nō ac
cepit inuano aīam suā Car-
ne ℟ Hodie p̄clarissim⁹ do
dignus epūs ⁊ angloruz apo-
stolus a terrenis separat⁹ Cō-
iūctus est celestib⁹ cū gl'ia gre
gorius ℣ Ecce vere israelita
in quo dolus non est Cōiūct⁹
℟ O pastor apostolice Gre-
gori beatissime tuo posce p̄ca
mine incremētū ecclesie Tuo
rigate dogmate ac defensate
ope ℣ Memor esto congrega
tionis catholice et dextera dei
plantate vinee Tuo Gloria
Tuo Te deū dicitur Ad lau
des añ Gregorius vigilijs cō
fectus ⁊ ieiunijs ⁊ si macera-
bat corpe ex spe vigebat anie
Añ Lentis quidem sed iugi
bus hic estuabat febrib⁹ po-
dagre necnon sincopis pulsa-
batur incommodis Añ Ce-
lesti cinctus verbere vir mire
innocentie presumebat se dili
gi quo merebatur argui Añ a
Bissenos numos angelo hic
dedit quasi naufrago hic scu-
tellam argenteam quam sibi
vidit reliquam Añ Virginū
tria milia rome pauit sub re-
gula exceptis dei famulis lō-
ge vel ꝓpe positis Hym: Jesu
redēp ℣ Justū deduxit Sup
bened añ Christi fidelis fa-
mulus prudens quoq̄ grego
rius postq̄ suo in tempe vixit
eius familie celo reddidit ani
mā terre carnis materiā Post
primū bened de feria Ad ter-
tiā añ Sex struxit in Sicilia
vt s̄ ℟ et ℣ de confessor Ad
sextā et nonā añ de laud iij ⁊ v
In secundis ℣s laud p totū
p̄s feriales Hymn⁹ Iste con
fessor ℣ Justuz deduxit Su-
per magn añ O gregori dul-
cissimum sancti spiritus orga
num atq̄ virtutum speculum
posce nobis suffragium vt h̄
possimus cōsequi quo te gau
demus perfrui Post primum
bened de feria De sancto Be
nedicto habent nouē lectiōes
ex cōmuni in ecclesia Magū-
tinensi In primis ℣s añ Iste
homo Ds̄ feriales ℟ Lex ve
ritatis in historia Bernardi
Sup Magnific añ Orabat
O melia Facilius est Super
bened añ. Bn̄dictus Requi
re in fine in historijs ⁊ In se-
secūdis ℣s sup magn añ Pr̄
In festo annunciationis bea
te marie virginis xxv marcij i
primis ℣s sup p̄s O m̄ia lau
date Añ Missus ē angelus
gabriel vt ifra cū q̄tuor seqn:

de p̄mo et secundo noct. Ca.
Ecce virgo concipiet et pa-
riet filium ⁊ vocabitur nomē
eius emanuel butyrum ⁊ mel
comedet vt sciat reprobare ma
luz et eligere bonū. ℟. Chri
sti virgo dilectissi. vt infra cu
versu et gloria patri. Hymn̄.
Aue maris stella dī ma
ter alma atq; semp̄ v̄go
felix celi porta. Sumens illd̄
aue gabrielis ore funda nos ī
pace mutans nomen eue Sol
ue vincla reis profer lumē ce-
cis mala nr̄a pelle bona cun-
cta posce. Monstra te eē ma
trem sumat p̄ te precem q̄ pro
nobis natus tulit esse tuus.
Sit laus deo patri summuz
christo decus spirituisācto ho
nor trinus et vnus. Amen. ℣.
Rorate celi desuper et nubes
pluant iustum. Sup̄ Mag.
an̄. Ingressus āgelus ad ma
riam ait. aue maria gr̄a plena
dominus tecum. Collecta
Deus qui hodierno die de
beate marie virgīs vtero ver
bum tuum angelo ānunciāte
carnē suscipe voluisti p̄sta sup
plicib; tuis: vt quivere eam dī
genitricem credimus: ei⁹ apd̄
te intercessionib; adiuuemur.
Per eundē dn̄m. Post p̄muz
bn̄. de fe. Ad cōpletoriū anti.
Missus est gabriel angelus
ad mariam virginem despon-
satam ioseph. Hymnus.
Virgo singularis inter om̄s
mitis nos culpis solutos mi-
tes fac et castos. Vitam p̄-
sta puram iter para tutum: vt
videntes iesum semper colle-
temur. Sit laus deo pr̄i sum
mum christo. ⁊c. Amen. Ca-
pitulum et collecta vt̄s in ℣s
℣. Ostende nobis dn̄e mise-
ricordiā tuā. Sup̄ Nūc dim.
an̄. Ne timeas maria. inueni
sti grām apud dominum. ecce
concipies et paries filiū. Pre
ces solite vsq; Sacerdotes. ℣
Aue maria gr̄a ple. do. tecuz
Bn̄dcā tu in muli. Collecta
vt̄s. Ad mat. Inui. Aue ma
ria gra. ple. Do. te. p̄s. Veni
te. In primo noctur. an̄ Mis
sus est angel⁹ gabriel a deo ī
ciuitatē nazareth ad virginez
desponsatam viro cui nomen
ioseph. p̄s. Dn̄e dn̄s nr̄. An̄.
Ingressus angelus ad mari-
am ait. aue gratia plena dn̄s
tecū. p̄s. Celi enarrant. An̄
Maria turbatur in sermone
angeli ⁊ cogitabat qualis eēt
ista salutatio. p̄s. Dn̄i ē ter.
℣. Egredietur virga. Lcō I
Erit in nouissimis die-
bus preparat⁹ mōs do-
mus dn̄i in vertice montium.
⁊ eleuabitur sup̄ colles. ⁊ fluēt
ad eū om̄es gētes ⁊ ibūt ꝓpl'i
multi et dicent. Venite ascen
dam⁹ ad mōtem dn̄i ⁊ ad do
mum dei iacob. ⁊ docebit nos

vias suas ꝛ ambulabimus i
semitis eius Quia de syon e
ibit lex ꝛ verbū dñi de hierusa
lem. Hec dicit dominus. ℟.
Ingressus angelus ad mariā
ait: Aue maria gratia plena
dñs tecum. ℣. Bñdicta tu i
mulieribꝫ ꝛ benedictus fructꝰ
ventris tui Auemaria. Le.ij
Hdiecit dominꝰ loqui ad a
chas dicens. Pete tibi signū
a domino deo tuo in ꝓfundū
inferni: siue in excelsum supra.
Et dixit Achas: Non petaꝫ
ꝛ non temptabo dominū. Et
dixit Audite ergo domus da
uid: Nunquid parum vobis
est molestos esse hominibꝫ. qꝫ
molesti estis et deo meo. Ꝓpt
ter hoc dabit dominus ipe vo
bis signum. Ecce virgo conci
piet et pariet filium ꝛ vocabi
tur nomen eius emanuel. Bu
tyrum et mel comedet vt sciat
reprobare malu ꝫ et eligere bo
num. Hec dicit dominꝰ Cō
uertimini ad me et salui eritis
℟. Benedicta tu in mulieri
bus Et benedictus fructꝰ vē
tris tui. ℣. Aue maria gratia
plena dominꝰ tecū Et. L.ij
Egredietur virga de radice
esse. et flos de radice eius as
cendet. ꝛ requiescet super eum
spiritus domini: spūs sapien
tie et intelligentie spiritus cō
silij ꝛ fortitudinis spiritꝰ scie
et pietatis. ꝛ replebit eū spūs
timoris dñi. Non fm visionē
oculoꝫ iudicabit. neqꝫ fm au
ditum aurium arguet. Sꝫ iu
dicabit in iusticia pauperes: et
arguet in equitate ꝓ man
suetis terre. Hec dicit domi
nus conuertimini ad me ꝛ sal
ui eritis Deo gratias. ℟. Da
ria vt audiuit turbata ē in ser
mone angeli. Et cogitabat q̄
lis esset ista salutatio. ℣. Bñ
dicta tu in mulieribꝫ cum di
xisset angelus maria turbata
est in sermone angeli. Et. Gꝫa
Et. In secūdo nocturn. ℟. Re
spōdēs angelus dixit ad ma
riam. ne timeas maria. inueni
sti enī gratiam apūd dñm. ℣.
Eructauit. añ. Ecce concipi
es et paries filiū ꝛ vocabis no
men eius iesus. hic erit mag
nus et filius altissimi vocabi
tur. ℣. Deus noster refugiū.
Añ. Dabit illi deus sedē da
uid patris eius ꝛ regnabit in
domo iacob in eternū. ꝛ regni
eius non erit finis. ℣. Fūda
menta. ℣. Egredietur domi
nus. Sermo beati maximi. e.
Hdest nob dilectissimi L.iij.
sacratissima dies dñice incar
natōis in q̄ humana natura i
ipsa primordiꝫ sui radice vici
ata concepit initium sue repa
rationis Quam tanto festiui
us celebriusqꝫ honorare debe
mus quāto nostre salutis ex
ordiū in ea nos suscepisse gau

demus. Tu autem domīe mi
serere nobis. Deo gratias. ℟.
Dixit angelus ad mariaz: ne
timeas maria inuenisti grāz
apud dominū. ℣. Ecce cōci-
pies et paries filiū ⁊ vocabis
nomen eius iesuz. Inue. L. v.
Nodie nāqꝫ cepit impleri qđ
in ipo mūdi primordio de fu
turo mulieris semine ad cōtri
tionem viperei capitis ipi ser-
penti denunciatum est. Ho-
die cepit ostendi quod diuīs
oraculis et propheticis presa
gijs ante legem ⁊ sub lege pre
signatum est. Quando ꝑ to-
tum mundū rorem gr̄e distil-
lantes melliflui facti sunt celi
⁊ superueniente spiritu sancto
in vterum virginis descendit
filius dei. Tu autem domīe.
℟. Ecce concipies et paries
filium. Et vocabitur nomen
eius iesus. ℣. Hic erit mag-
nus et filius altissimi vocabi
tur. ⁊ dabit illi dn̄s deus sedē
dauid patris eius. Et L. vi.
Descendit itaqꝫ de celis mis
sus ab arce patris introiuit ꝑ
aurem virginis in regionē no-
stram indutus stolam purpu
ream. ⁊ exiuit ꝑ clausam eze-
chielis portam lux ⁊ decꝰ vni
uerse fabrice mundi. Unige-
nitus scz filius et verbuz dei.
Tu autem domine miserere.
℟. Dabit illi dominus deꝰ
sedem dauid patris eius. Et
regnabit in domo iacob ī et-
num. Et regni eius nō erit fi
nis. Et regnabit. Gloria pa-
tri et filio. Et regnabit. In. iij
nocturno anti. Dixit autem
maria ad angelū quō fiet istđ
quoniam virum non cogno-
sco. et respondens angelus spi
ritussanctus superueniet in te
et virtus altissimi obumbra-
bit tibi. p̄s. Cantate p̄muz.
Añ. Ideoqꝫ et quod nascet
ex te sanctum vocabitur fili-
us dei. p̄s. Dominus regna-
uit exultet. añ. Dixit autem
maria ad angelum ecce ancil-
la domini fiat mihi scđm ver
bum tuum. p̄s. Cantate. ij.
℣. Ex syon species decoris eꝰ
Euangelium Missus est an
gelus gabriel. Require sup̄ in
aduentu domini in feria q̄rta
quattuor temporū. ℟. Quo
modo fiet istud respōdēs ait
maria quia virum non cogno
sco. angelus ad hec. spiritussā
tus superueniet in te et virtus
altissimi obumbrabit tibi. ℣.
Ideoqꝫ et quod nascetur ex te
sanctum vocabitur filius dei
Spiritussanctus sup̄. ℟. Di
xit autem maria ad angelum
Ecce ancilla domini fiat mi-
hi scđm verbum tuū. ℣. Spi
ritussanctus superueniet in te.
cum respondisset angelus ait
maria Ecce ācilla domini fi-
at mihi scđm verbum tuum.

℟. Christi virgo dilectissi-
ma virtutum operatrix opem
fer miseris. Subueni domīa
clamantibus ad te iugiter. ℣.
Quoniā peccatorum mole p̄
mimur ob hoc te dep̄camur.
Subueni. Gloria. Subueni
Te deum dicit. ℣. Aue ma-
ria. Ad lau. añ. Oñ venit er-
go sacri plenitudo temporis
missus est ab arce patris nat⁹
orbis cōditor ī terris. Añ.
Verbū supnū a p̄re añ tp̄a ge
nitū hodie pro nobis factum
caro exinaniuit semetip̄m for
mā serui accipiēs. añ. Bea-
tus auctor seculi seruile corp⁹
induit vt carne carnem libe-
rans ne p̄deret quos cōdidit.
Añ. Clausa parentis viscera
celestis intrat gratia vēter pu
elle baiulat secreta q̄ nō noue
rat. añ. Domus pudici pec-
toris templum repēte fit dei
intacta nesciens virū ℣bo cō-
cepit filium. Hymn⁹. Quez
terra. Capl'm et collcā vt sup̄
℣. Vox clamātis in deserto.
Sup̄ beneđ añ. Hec ē dies
quā fecit domin⁹. hodie dñs
afflictionē populi sui respexit.
z redemptionē misit. Hodie
mortem quā femina intulit fe
mina fugauit. Hodie de⁹ hō
factus id quod fuit permāsit
z qđ non erat assumpsit. Er-
go exordium nostre redemp-
tionis deuote recolam⁹ et ex-
ultemus dicentes gl'a tibi do
mine. Post primi bñđ. de fe
ria. Ad primā añ. Maria vir
go semp̄ Cap̄. et coll'c. legent
vt s̄. ℟. Christe fili dei v. ℣.
Qui sedes. Glo. Qui seđs ℣
Oñde nobis d. Preces solite
vsq̄ Sacerdotes. Deinde ℣.
Aue maria. Dñe exau. Dñs
vobiscū. Collcā vt s̄. Dein-
de Exultabūt cū ceteris. Ad
iij. añt Dixit aūt maria vt su
pra. prima in tertio noctur.
Cap̄. et collcā vt s̄. ℟. Veni
ad liberādū cū ceter. ℟. et ℣.
sicut in aduentu dñi. Ad sex-
tam et nonā añ. de lau. iij. z v.
In secūdis vesp̄is Laudes p̄
totū. p̄s de dña. Dixit z cete-
ri. Hymn⁹. Aue maris. ad-
ditis. ℣. Virgo singl'aris. ℣.
Vitam. ℣. Sit laus. ℣. E-
legit eam Sup̄ mag. añ. Al-
ma redemptoris mater q̄ per
uia celi porta manens z stella
maris succurre cadenti. surge
re cui cura est populo tu q̄ ge-
nuisti natura mirante tuū sā-
ctū genitorē. ℣go prius et po
sterius gabrielis ab ore sumēs
illud aue peccatoꝝ miserere.
Ad completo. de tp̄e sine psal
mo Miserere. Nota si festuz
annunciationis venerit ī diez
dñicum anticipatur in diem
sabbati in choro et foro solen
niter celebrandū p̄ oīa vt sup̄
scriptū est. Si vero venerit p⁹

festum palmarum vel in hebdomada paschali anticipat̃ ĩ vigiliam palmarũ in choro et foro mõ quo s̃ celebrandum. Ambrosij quarta die aprilis festiue sicut de confesso. Col.

Deus qui populo tuo eterne salutis beatũ ambrosiũ ministrum concessisti: p̃sta qm̃s: vt quẽ doctorem vite habuim⁹ in terris: intercessorẽ semp̱ habeamus in celis. Per. Lcõ. I

Ambrosius filius Ambrosij prefecti rhome cũ in cunabulis in atrio pretorij esset positus et dormiret: examen apum subito adueniens faciem eius et os ita compleuit vt quasi in alueolum suuz intrarent pariter ⁊ exirẽt. que postea euolantes in tãtã aeris altitudinẽ subleuate sũt vt humanis oculis minime viderẽtur. Quo ꝑacto pr̃ ait Si vixerit adolescẽtulus ille aliq̃d magni erit.. Lectio secunda.

Rome igitur cũ adoleuisset litteris eruditus causas p̃torij splendide ꝑorauit. Unde a valentiano imꝑatore ad regendam liguriã emiliamq̧ ꝓuincias directus est. Cũ mediolanum venisset ⁊ causa sedande seditionis inter arrianos et catholicos sup̱ eligẽdo episcopo exortam ad ecclesiaz perrexit: statim vox infantis insonuit dicens ambrosiũ episcopum. Tui voci om̃es consenserunt. Tu autem. Lcõ. iij

Quo ille cognito turbat⁹ ecclesiam exiens tribunal cõscẽdit: ⁊ cõtra cõsuetudinẽ suam tormenta adhiberi iussit. publicasq̧ mulieres ad se publice ingredi fecit: vt his visis ab eius electione populum reuocaret. Sed cũ nec sic proficeret populo semp̱ clamãte peccatum tuum sup̱ nos post primã ⁊ secũdã fugas inuentus baptisatur. ⁊ die octaua ĩ episcopalem kathedrã sublimat̃ Tu autem dñe. Lcõ q̃rta.

Quidã heretic⁹ arrian⁹ disputator durus ⁊ inconuertibilis ad fidem cũ audiret ambrosiũ predicãtẽ vidit ad aures eius angelũ loquẽtẽ ꝟba que populo p̃dicabat. q̃ viso fidem quam ꝑsequebat̃ cepit defendere. Tu aũt. Lectõ. v.

Fuit aũt tante abstinentie: ꝙ quotidie nisi in sabbato et die dominico ⁊ festis p̃cipuis ieiunabat. Tante etiã largitatis fuit ꝙ om̃ia que haber̃ poterat ecclesijs et pauꝑib⁹ nihil sibi retinẽs tribuebat. Tãte compassionis fuit ꝙ suis amaris fletib⁹ peccata sibi confitentes flere cõpellebat Tu. Tãte humilitatis Lcõ sexta fuit ac laboris vt libros quos dictabat propria manu scriberet nisi cũ infirmitate corporis

grauaretur. Tante autem cõ-
stantie et fortitudinis fuit q̄
imperatoris vel principũ vi-
tia non palpabat sed eos vo-
ce libera constantissime argue
bat. Demum cum infirmita-
te corporis laborare cepisset ro
gatus vt spacium viuendi si
bi a domino impetraret respõ
dit. Non ita inter vos vixi vt
me viuere pudeat nec mori ti-
meo cum bonum dominũ ha-
beamus. Tu autem domine:
miserere nobis. Cetera sicut
de vno confessore. Nota q̄ a
festo palmarum vsq̄ ad octa-
uas pasce exclusiue nullius sã-
cti memoria nisi in missa cuz
collecta tantum agitur. Sed
nec in missa fit memoria alicu
ius sancti. si venerit in cenam
domini parasceue sabbatum
aut diem sanctum pasce Ido
sanctorum festa que ibi occur
runt penitus non seruant nec
transponuntur: excepto festo
annunciationis de quo satis
dictum est in loco suo.

Incipit cõmune de san-
ctis infra festa pasce et
pẽthecostes occurrẽtibus. Et
primo de pluribus martyrib
festiue. In primis vespis psal
mi feriales cum suis alleluia.
Hymnus. Vita sanctorum
vel Festũ nunc cele. Cap̄ de
cõmuni sanctoruz. ℣. de festo
pasce vel ascensionis. Super
mag. añ. Filie hierusalem ve-
nite et videte martyres cũ co
rona qua coronauit eos domi
nus in die solennitatis ⁊ leti-
cie alla alla. Collcã de san-
ctis. Bñdicam⁹ domio alla
alla alla. Deo grãs alla alla.
alla. Post primũ Bñd it p-
cessio ad aliquod altare. vl' di
cunt suffragia p oĩa vt nota-
tum est in parte de tẽpore sab
bato post pascha. Ad cõpleto
rium de festo pasce vel ascensi
onis. Ad matuti. Inuit Al-
leluia Regem martyrum do
minũ Venite adoremus alla
p̄s. Venite. In primo noct.
añ. Sancti tui domine sicut
palma florebũt alla alla. Añ
Fulgebũt iusti sicut sol in reg
no patris eorum alla. Anti.
Vox leticie ĩ tabernaculis iu
storum alla alleluia al. psalm̄
leguntur de martyrib ita q̄ i
primo festo martyrum occur-
rente post hebdo pascalem le-
guntur. iij. p̄s. de. i. noc. id est:
Beatus vir. Quare fremue.

Cum inuocarem. In sequenti festo martyrum ps̄ de ij. nosc̄ Verba mea. Dñe dñs nr̄. Dñe quis habi. In festo tertio loco occurrenti ps̄. de tertio nocturno / Cōserua. Dñi ē terra. Beati q̄. In festo iiij. loco occurrenti. Ps̄ de primo nocturno ⁊ sic de alijs. Suo modo fiat de vno martyr̄ quo ad ps̄ de vno martyre ⁊ de apostolis quo ad ps̄. de apostolis. ℣. de martiribꝫ. vel de apostolis eiusdem nocturni cuius leguntur psalmi. Scdm Jo:

In illo tempe: Dixit iesus discipulis suis Ego sum vitis vera Et pater meꝰ agricola ē Et reliqua. O meiste locꝰ lia beati Augustini euangelicus frēs vbi se dominus dicit vitem et discipulos suos palmites ſm hoc dicit q̄ est caput ecclesie nosq̄ mēbra eius mediator dei et hominū homo christus iesus Tu. ℟. Preciosa in conspectu dñi alleluia Mors sanctoꝝ eiꝰ alleluia. ℣. In cōspectu om̄is populi eꝰ in atrijs tuis hierusalē Mors sancto. Lctō secūda.

Uniꝰ quippe nature fratres vitis et palmites sūt. Propt̄ quod cum esset deus cuiꝰ nature nos non sumus factus ē homo vt in illo esset vitis humana natura cuius et nos homines palmites essemus Tu autem domine miserere nobis. ℟. Tristicia vestra alleluia. Cōuertetur in gaudiū. alleluia al. ℣. Mundus quidem gaudebit vos autē contristabimi. sed tristicia vestra Conuertetur. Lectio tertia.

Quid ergo est. ego sum vitis vera. Nunquid vt adderet vera hoc ad eam vitem retulit. vnde ista similitudo translata est. Sic eni dicit̄ vitis ꝑ similitudinem non per proprietatem quemadmodnm dicit̄ ouis agnꝰ leo petra. lapis angularis ⁊ cetera huiusmodi: q̄ magis ipsa sunt vera ex quibus dicūtur et similitudines non proprietates. Sed cū dicit Ego sum vitis vera ab illa vtiq̄ se discernit cui dicitur Quomodo cōuersa es ī amaritudinem vitis aliene Tu āt domine miserere nobis Deo. ℟. Filie hierusalem venite et videte martyres cum corona qua coronauit eos dominus In die solennitatis et leticie alleluia. ℣. Quoniā confortauit seras portarum tuarum benedixit filijs tuis in te.

In ecclesia Maguntiñ cātat̄ videte martyrem cuꝫ corona qua coronauit euꝫ: siue d̄ pluribꝫ martyrtbꝫ siue d̄ vno martyre. Te deum dicitur. ℣. ante laudes. Preciosa in cōspectu dñi mors scōꝝ eꝰ al. Ad lau. ā

Sancti tui dñe florebũt sicut
lilium alla. ⁊ sicut odor balsa
mi erũt ante te alla. ps. Dñs
regnauit cum ceteris. añ. Sã
cti et iusti in dño gaudete al-
leluia. vos elegit deus ĩ here-
ditatem sibi alla. añ. In ve-
lamento clamabũt sancti tui
domĩe alla al. al. añ. Spiri-
tus et anime iustoꝝ hymnuꝫ
dicite deo nostro alla alla. añ
In celestibus regnis sancto-
rum habitatio est alla: ⁊ ĩ et-
num requies eoꝝ alla. Hym
nus. Te lucis auctor ꝑso. vel
Hymnum canamus. Cap.
sicut in vespis. ℣. Iusti autez
Sup bened. añ. Fulgebunt
iusti et tanq̃ scintille ĩ harun-
dineto discurrẽt iudicabũt na
tiones ⁊ regnabũt ĩ eternũ al-
leluia. Collecta de sanctis.
Post primũ bñ. suffra. de re-
surrectione Surrexit enĩ. vt s̃
℣. In resurrectõe tua. Coll.
Deus qui nos resurrectionis
vt s̃. Deinde de sanctis anti.
In taberna culis iustoruz lux
erit et leticia alla alla. ℣. Gau
dete iusti. Collcã. Presta q̃s
om ps deus vt in re. Bñdica
mus dño alla ter. Prime di-
cuntur de festo pasce vel ascen
sionis. Ad horas añ. de laud.
ij. iij. et. v. Cap. ⁊ col. de sãctis
℟. de martyribꝫ cũ alla. In se
cundis ves. psalmi feriales cũ
suis alla. Hymnꝰ et ℣. de fes.
Cap. et collecta de sãctꝭ. Su
per magnifi. añ. Stabunt
iusti in magna constantia ad
uersus eos qui se angustiaue-
runt et qui abstulerũt labores
eorum alla. Post primũ bñd
suffragia quotidiana de resur
rectione et de sanctis: sicut in
parte de tpe signatum est. De
martyribꝫ ferialiter sicut nũc
dictum est exceptis que sequũ
tur. In vesperis non fit ꝓces-
sio in eisdem ⁊ matuti. dicunt
suffragia ferialia de resurrcõe
⁊ de sanctis. Item in matuti
nis sup ps̃ in nock. vna tm̃ añ
Sancti tui dñe. Lectõnes leꝫ
guntur de apocalipsi vel epi-
stolis canonicis. aut de vita
sctõꝝ. Te deũ laudamꝰ nõ di
citur. Ad laudes vna tm̃ añ.
de laudibꝫ Sãcti tui. Bñdi-
camus dño sine alla. In secũ-
dis vespis nihil de sanctꝭ. Ce
tera omĩa vt statim supra di-
ctum ẽ. De vno martyre fe
stiue. In primis ℣s ps. feria-
les cum suis alla Hymnus:
Vita sanctoꝝ. Vel Festum
nunc celebre. Cap. de cõmũi.
℣. de festo pasce vel ascensiõis
Sup mag. añ. Filie hierusa-
lem vt s̃. Collecta de sancto.
Post primũ bñdic. fit ꝓcessio
vt s̃ dcm̃ ẽ de pluribꝫ marty.
Bñdi. alla ter. Comple. ⁊ p̃-
me de festo non mutant. Ad
matuti. Inuit Alla. Regez

martyrum vt s̄. p̄s. Venite. In nock. sup p̄s añ Justus germinabit sicut lilium ⁊ florebit ī eternū añ dñz alla. vna tm̄. p̄s tres de vno mar. et ꝟ sic. sil̄i ordine vt s̄ dcm̄ est legūtur lectiones de euangelio Ego sum vitis vera vt s̄. ℟. Beatus vir qui metuit dñm. alla. In mandatis eius cupit nimis alla al. all. ꝟ. Potens in terra erit semen eius generatio rectoꝝ benedicetur In. ℟. De ore prudentis ꝓcedit mel alla. dulcedo mellis ē lingua eius alla. Fauus distillans labia eius alla alla. ꝟ. Quamdulcia faucib⁹ meis eloquia tua dñe sup mel ⁊ fauum ori meo. Fau⁹. ℟. Filie hierusalem vt s̄. Te deū dicitur. ꝟ. Ora pro nob. Ad laudes añ. Justū deduxit dñs ꝑ vias rectas alla al. p̄s. Dñs regnauit. añ. Amauit eū dominus ⁊ ornauit eū alla alla. Añ. Justus aūt imꝑpetuum viuet alla alla. aña. Beatus vir qui inuentus est sine macula alla ⁊ opatus ē iusticiam alla. añ. Iste sanctus ꝓ lege dei sui morti se tradidit non dubitauit mori alla alla. hymnus de festo. ꝟ. Just⁹ vt palma florebit. Sup bened. añ. Iste cognouit iusticiā ⁊ vidit mirabilia magna ⁊ exorauit altissimum ⁊ inuētus ē ī nūero sanctorum alla. Cola ꝺ sācto Benedi. do. alla. ter. Post primū bñ. suffra. cōsueta Bñdicam⁹ dño alla ter. Ad hors̄ anti. de lau. ij. iij. et. v. Cap̄. et col. de sctō. ℟. et ꝟ. ꝺ vno martyre cū alla. In secūdis vesperis psalmi feri. cū suis allelu'ia. Hymnus et ꝟ. de festo. capitulum et collecta de sancto. Sup mag. añ. Justuz deduxit dñs ꝑ vias rectas ⁊ ostendit illi regnū dei. ⁊ dedit illi sciam sanctoꝝ honestauit illū in laborib⁹ ⁊ compleuit labores illius al. Bñdicam⁹ dño alla ter. Suffragia consueta. Benedicamus dño alla. ter: De vno marty. ferialiter. In primis ꝟs non fit ꝓ cessio sed dicūtur suffragia cōsueta Benedicamus sine alla. Cetera vt iam dcm̄ est de vno marti. festiue. In matuti. legūtur lectiones de biblia vel de vita sancti. Te deum non dicitur. Ad laudes vna tm̄ añ. ꝺ lau. Justū deduxit vt s̄. In secūdis ves. nihil de sancto. Cetera sicut de vno martyre festiue Tyburcij et Valeriani. xiiij: Aprilis ferialiter sicut ꝺ martyrib⁹. Capi. Lingua sapientum ornat scientiam. os antem stultorum ebullit stulticiam in omni loco oculi domini contemplantur bonos ⁊ malos. Deo grās Collcā.

Presta qms oms deus: vt qui sanctorum tuor tyburcij et valeriani solennia colimus eorum etiam virtutes imitemur Per. Georgij. xxiij aprilis festiue sicut de vno marci. Cap Justus cor suū tradet. Deus qui nos beati Tolle. georgij martyris tui meritis et intercessione letificas concede propicius: vt qui eius beneficia poscimus dono tue gratie consequamur. Per. Marci euangeliste. xxv. aprilis cuz q̄ concurrit letania maior festiue sicut de vno mar. Capitu. Benedictio dñi sup caput iusti Require in cōmuni. Col. Deus qui beatum marcum euangelistam tuum euangelice p̄dicationis gratia sublimasti tribue qms: eius nos semper eruditione proficere: et oratione defendi Per. Post primum beneō fit p̄cessio vt sup̄ dictum est. Ad matuti. euan. Quis vestrum ha. vt feria secunda in Rogationib. Post primū beneō añ. Petite et dabitur vobis. querite et inuenietis pulsate et aperiet vob alleluia. ℣. Fiat miscōia tua domine super nos quemadmodum speranimus in te. Col. Presta qms oms deus vt q̄ afflictōne nostra Require feria ij. in rogationib. Deinde suffragia et cetera oīa vt supra de vno martyre. Nota si festū beati marci venerit in hebdomada paschali: letania sola transfertur in feriam secundā sequentem: et fit de seō marco tm̄ commemoratio in missa: ipsa die in quā ceciderit: nisi fuerit dies pasce: tūc nec commemoratio eius agitur. Si vero venerit in dñicam post pascalem ebdomadam ibidē seruatur festus beati marci cum euangelio Ego sū vitis et pr̄ meus agricola cum ceteris vt supra de vno mar. Et letania transfertur in feriam secundā sequentem cum euan. Quis vestrum et añ. Petite. v sup̄. Sup beneō capi. et col. de letania. In ecclesia Magunti nensi festum beati marci cuz letanijs tranferk in feriam secundaz. quādo ceciderit i dominicaz q̄si mō. Oñ letania maior in die marci seruak tūc p̄suffragijs añ. Petite et dabitur vob dicitur. Si vero trāsfertur tunc añ. Petite dicik sic per bñdic. Vitalis. xxviij. aprilis ferialiter sicut de vno martyre: Coll. Presta qms omnipotens deus vt intercedēte beato vitali martire tuo a cunctis aduersitatib munimur i corpore. et a prauis cogitationibus mundemur in mente. Per dominum nostrū iesum christum filium tuum.

Quirini. xix. Aprilis feria
liter sicut de vno marty. Col
Omnipotēs sempiterne de⁹
maiestatem tuam suppliciter
exoramus: vt beati q̄rini mar
tyris tui meritis adiuti eter-
ne felicitatis gaudia adipisci
mereamur Per dominuz no.
Philippi et Jacobi prima
die maij In p̄mis vesp̄is ps̄.
feriales cum suis alleluia. ℟.
Isti sunt agni. Require q̄rta
feria pasce. Hymnus et ℣. de
Stabunt iusti festo. Capi.
in magna constantia aduers⁹
eos qui se angustiauerunt. et
qui abstulerūt labores eorum
Super mag. añ. Non turbet
cor vestrum neq̄ formidet cre
ditis in deum et in me credi-
te in domo patris mei mansi-
ones multe sunt alleluia alle.
Deus qui nos annua Coll.
beatorum apostolorū tuoruz
philippi et iacobi solennitate
letificas presta quesumus: vt
quorum gaudemus meritis:
instruamur exemplis Per do
minum nostrum iesum chri.
Benedicam⁹ dño alleluia. iij.
Post primū bñdicam⁹ fit p-
cessio vel dicūtur suffragia vt
sabbato in albis. Ad matut.
Inuit. Alleluia. Regē apo-
stolor̄ dñm vt s̄. Sup. psalm̄
de apostolis de primo noc. ā.
Sācti tui domine vt s̄. Añā
Fulgebunt iusti vt s̄. Añā.

Vox leticie vt s̄. ℣. In omnē
terram. Scdm Johannez.
In illo tempe Dixit ie-
sus discipulis suis. Nō
turbetur cor vestrum neq̄ for
midet Creditis in deum et ī
me credite Et reliq̄. Omelia
Ne mortem beati augustini
tanq̄ homies timerent ⁊ ideo
turbarentur. consolatur eos
et deum se esse cōtestās. Cre-
ditis inquit in deum ⁊ in me
credite. Consequens est eniz
vt si in deum creditis et ī me
credere debeatis Qd̄ non es-
set consequēs si christus non
esset deus Tu. ℟. Virtute
magna vt feria iij p⁹ pascha.
Creditis ī deū ⁊ ī me L. iiij
crdite. cui natura est nō rapi-
na esse equalem deo. Semet-
ip̄m enī exinaniuit non tamē
formam dei amittens sed for
mam serui accipiens. Mortē
metuitis huic forme serui nō
turbetur cor vestrum suscita-
bit illam forma dei Tu autē
domine miserere nobis Deo.
℟. Candidi facti sunt vt s̄.
vt in historia Dignus es dñe
Sed quid est qd̄ seq̄t Le. iij.
in domo patris mei mansiōes
multe sunt nisi quia et sibi me
tuebant. Unde audire debue
runt Non turbetur cor vr̄m.
Quis enim eorum non me-
tueret cum Petro dictum es-
set fidentiori atq̄ promptiori

non cãtabit gallus donec ter
me neges. Tanq̃ ergo essent
ab illo perituri merito turba-
bantur. sed cum audiunt i do
mo patris mei mansiones mlt
te sunt et si quo minus dixissẽ
vobis qꝛ vado parare vob lo-
cum a ꝑturbatione recreãtur
certi ac fidentes etiã post pe-
ricula temptationum se apud
deum cum christo esse mansu
ros Tu autem. ℟. Isti sunt
agni vt feria quarta pꝰ pasca.
Ad lau. añ. Alla. Ego sũ vi-
tis vera alleluia vos palmi-
tes mei alla alla alla. añ. Si
cognouissetis me ⁊ p̃rem me-
um vtiq̃ cognouissetis ⁊ am
modo cognoscetis eum ⁊ vi-
distis alla. añ. Dñe ostende
nobis patrem et sufficit nobis
alla. philippe qui videt me vi
det et p̃rem meum al. al. ant.
Si dilexeritis me et ꝟba mea
in vobis manserint quodcun
q̃ petieritis fiet vobis alla. añ
Philippe qui videt me alla.
videt et p̃rem meũ alla. hym-
nus de festo. Cap̃ ⁊ collec. vt
in vesperis. ꝟ. Clamauerunt
iusti. Sup̃ benedꝰ añ. Tanto
tempe vobiscum suꝫ ⁊ nõ cog
nouistis me philippe qui videt
me videt et patrem meum al-
leluia. Post primũ bñdꝰ suffꝝ
vt s̃ de martyribꝫ festiue. Ad
horas añ de lau. ij. iij. et. v. ℟
et ꝟ. de apostolis cũ alla. In
secũdis ꝟs laudes ꝑ totũ. p̃s
de aplis Sup̃ mag. añ Sta-
bunt iusti vt s̃. Hymnꝰ et ꝟ.
de festo pasce vel ascensionis.
Post primũ benedꝰ suffra. vt s̃
de martyribus festiue.
Inuentõnis sancte crucis iij.
maij. In primis ꝟs p̃s feria-
les cum suis alla Hymnꝰ de
festo pasce vel ascẽsiõis. Cap̃
Frẽs. Confido de vob i do
mino qd̃ nihil aliud sapiatis
nisi qd̃ domini est. qui aũt cõ
turbat vos portabit iudiciuꝫ
dei quicunq̃ sit ille. ꝟ. in ves.
Gauisi sũt disci. vel de ascensi
one Sup̃ mag. añ Helena de
siderio plena orabat cũ lacry-
mis dicens tu dñe ostende li-
gnum in quo salus nr̃a fuit su
spensa alleluia. Collecta
Deus qui in preclara saluti
fere crucis inuentione passio-
nis tue miracula suscitasti cõ
cede vt vitalis ligni precio e-
terne vite suffragia consequa
mur Qui cum patre Bene-
dicamꝰ domino alla ter. Post
primũ benedꝰ añ Beatus ale-
xander dixit ad quirinũ chri-
stus filius dei descendit d̃ ce-
lo vt ad fideꝫ suam inuitaret
om̃e genus humanũ alleluia.
ꝟ. Gaudete iusti in dño Col
Presta qm̃s omp̃s deus: vt
qui sanctoꝝ martyrum tuorũ
alexãdri euentij ⁊ theodoli na
talicia colimus a cũctis mal

imminentibꝫ eorum intercessi
onibꝫ liberemur Per Deinde
suffragia de resurrectōe vl' as-
censione et nihil d' sanctꝫ. Ad
matutinas Jnuit Alla Re-
gem mar. In primo nock. añ
Ecce crucem dñi fugite ꝑtes
aduerse vicit leo de tribu iu-
da radix dauid alla. ps Cā-
tate primū An Dulce lignuꝫ
dulces clauos dulce pondus
sustinuit que digna fuit porta
re precium huius secli alla ps
Dñs regnauit exultet. Aña.
Adoramus te christe et bene
dicimus tibi qꝛ ꝑ crucem tuā
redemisti mundū alla. Ps.
Cantate ij. ℣ Mihi autē ab
sit gloriari nisi i cruce domini
nostri iesu christi. Lcōnes de
euangelio iohannis Erat hō
ex phariseis vt in die scē trini
tatis ℟ Dulce lignum dul-
ces clauos dulce pondus su-
stinuit Que digna fuisti por
tare preciuꝫ huius seculi alla
℣ Hoc signum crucis erit in
celo cum dñs ad iudicanduꝫ
venerit Que ℟ Hoc signuꝫ
crucis erit in celo cum domi-
nus ad iudicandum venerit
Tunc manifesta erūt abscon-
dita cordis nostri alla alla ℣
Cum sederit filius hominis
in sede maiestatis sue ꝛ cepe-
rit iudicare seculū ꝑ ignē Tūc
℟ O crux benedicta que so-
la fuisti digna portare regem
celorum et dñm alla. ℣ Mi-
hi aūt absit gloriari nisi i cru-
ce dñi nostri iesu christi Que
Gloria Que Te deum dicit
℣ Adoramus te christe et be
nedicimus tibi. Quia per
crucem tuam redemisti mdm
Ad laudes añ Helena cōstā
tini mater hierosolymam pe-
tijt alla Añ Tunc ꝑcepit eos
omes igne cremari: at illi tim̄
tes tradiderūt iudam allelu-
ia Añ Tunqꝫ ascendisset iu-
das de lacu ꝑrexit ad locum
vbi iacebat sancta crux alla
Aña. Orabat iudas deus
deus meus ostende mihi lig-
num sancte crucis alla Ana
Cum orasset iudas cōmotus
est locus ille ī quo iacebat sā
cta crux alla Hymnꝰ de festo
℣ Hoc signum crucis erit ī ce
lo Cum do Cap̄ ꝛ collcā vts
Sup bñd añ Helena sancta
dixit ad iudam comple desi-
derium meum et viue sup ter
ram vt ostendas mihi qui di
citur caluarie locꝰ vbi abscō-
ditum est preciosum lignū do
minicum alleluia Post pmū
bñdicamꝰ an. Necesse est vt a
te interficiar aureliane sic om
nes qui nup illumiati migra-
uerunt ad regna syderea quia
dominū meuꝫ nunqꝫ negabo
alla ℣ Justi aūt imꝑpetuum
Collecta de sancto alexādro
Deinde de festo ꝛ nihil de scd

Ad tertiam anti. Non timeo
verbera ista que tempore trā-
seunt ⁊ inter moras finem in-
ueniunt alleluia. Cap. San-
cti per fidem vt s. R. de mar
tiribus cum v. col. de sanctis.
Presta qm̄s omp̄s deus vt s̄
ad om̄es horas. Ad sextā añ.
Sanctus presul dum aurelia
num constantissima responsi-
one confunderet iussus est ele
uari in eculeo ⁊ torqueri vn-
guib⁹ atq; lāpadib⁹ alleluia.
Ad nona añ. Missus autē i
furnum candentē sanct⁹ alex-
ander clamabat dicēs: frater
theodole festina. quia qui int̄
pueros apparuit hic nobiscuz
est alleluia. In secūdis vespe-
ris psal. fe. cum suis alleluia.
Hymnus de festo. Cap̄. vt s̄
in ves. v. Gauisi sunt discipu-
li. Vel de ascensione. Super
mag. añ O crux benedicta q̄
sola fuisti digna portare regez
celorum et dominū alleluia.
Col. vt s̄. in p̄mis vesp̄is. P⁹
primū benedꝰ añ Precios⁹ chri
sti martir alexander per tota
membra punctim transfixus
est euentius et theodolus de-
collati quorum corpa venera
bilis seuerina ꝯuenientib⁹ cle
ricis sepeliuit alleluia alle. v.
Gaudete iusti. Coll. Presta
qm̄s omp̄s deus vt qui scōrū
vt s̄. Deinde suffragia de fes.
⁊ nihil de sanctis. Johannis
ante portam latinam vi. maij
In primis ves. p̄s feriales cū
suis alleluia. R. Vox toni
trui Hymnus et v. d festo pa
sce vel ascensionis. Capituluz
Qui timet deum faciet bona
⁊ qui cōtinens est iusticie ap-
prehendet illam ⁊ obuiabit il
li quasi mater honorificata.
Sup mag. añ. In feruentis
olei dolium missus iohannes
apostolus diuina se protegēte
gratia ītactus exiuit alleluia.
Deus qui conspicis Collcā
qr nos vndiq; mala nr̄a ꝑtur
bāt. p̄sta qm̄s. vt bti iohānis
apostoli tui ⁊ euāgeliste inter
cessio gloriosa nos protegat.
Per. Post primū bn̄. fit ꝓces-
sio vel dicūtur suffragia vt su
pra sabbato ī albis. Ad ma-
tutinas Inuit̄ añ et R sicut
philippi et Jacobi. p̄s de ap̄.
de secundo noc. v. Constitu-
es. Lectōes de euangel. Ego
sum vitis vera vt s̄ Ad laud
an allelnia ego suz Cetere an
tiphone vt s de vno martire
festiue Himn⁹ de festo Cap̄
⁊ collcā sicut in v̄s. v. Clama
uerūt. Sup benedꝰ añ Domi
ne suscipe me vt cū frib⁹ me-
sim cū quib⁹ veniens inuita-
sti me aperi mihi ianuam vite
⁊ ꝑduc me ad conuiuiuz epu
larū tuaꝝ tu es em̄ iesus chri
stus filius dei viui qui p̄cep-
to patris mdm̄ saluasti. tibi

grãs referimus ꝑ infinita se-
culoꝝ secula alleluia. Pꝰ pri-
mũ bñd suffra. de festo ⁊ d sã-
ctis. Ad horas cap̃ ⁊ col. vt s̃
R̃ et ꝟ de apostolis cũ alleluia.
Cetera oĩa vt s̃ d vno mar-
tire festiue In secundis ꝟs su-
per p̃s de apostolis Laudes
per totũ Cap̃ et collcã vt sup̃
Cetera oĩa sicut de vno mar-
tire supra signatum est. Gor-
diani et epimachi x maij feri-
aliter sicut de martiribꝫ Col.
Da qm̃s op̃s ds vt q̃ btõrũ
martirũ tuoꝝ Gordiani ⁊ epi-
machi atq̃ sophie solẽnia co-
limus eoꝝ apud te intercessio-
ne adiuuemur Per Nerei ⁊
achillei xij maij festiue sicut d
martiribꝫ Cap̃ Stabũt iusti
vt sup̃ philippi et iacobi Clo
Semꝑ nos dñe martirũ tuo-
rum Nerei achillei ⁊ pangra-
cij foueat qm̃s btã solennitas
⁊ tuo dignos reddat obseq̃o
Per Gingolfi xiij maij cele-
briter sicut de vno martire
Presta qm̃s omp̃s ds Coll
vt ecclesia tua beati gyngolfi
martyris tui munita presidijs
nec minis aduersantiũ nec vl-
la mdi ꝑturbatõne quatiatur
eiusq̃ intercedentibꝫ meritis:
ad eterna dona ꝑtingere me-
reatur Per Urbani pape
xxv maij feria. sic de vno mar.
Presta qm̃s omp̃s Collcã
deus vt q̃ beati Urbani mar-
tiris tui atq̃ pontificis solen-
nia colimus eius apud te int̃-
cessionibus adiuuemur Per
Nicomedis p̃ma die iunij
ferialiter sicut de vno martire
Sancti martiris tui Collcã.
nicomedis p̃ciosa nos domĩe
merita tueant̃ i quibꝫ tue ma-
iestatis opa p̃dicãtes ⁊ p̃sens
capiamus adiutoriũ ⁊ futuꝝ
Per Marcellini ⁊ Petri ij
iunij festiue sicut de martiribꝫ
Deus qui nos ãnua Collc̃.
sanctoꝝ martirũ tuoꝝ marcel-
lini ⁊ petri solẽnitate letificas
p̃sta qm̃s vt quoꝝ gaudemꝰ
meritis instruamur exemplis
Per De scõ Erasmo collecta
Clemẽtiã tuã qm̃s dñe om-
nipotẽs et̃ne ds vt int̃cedeñ.
btõ erasmo martire tuo atq̃
põtifice veniã ꝯseq̃ mereamur
peccaminũ et vitam capiamꝰ
et̃nã. ꝑ. Bõifacij ⁊ socioꝝ eiꝰ
v. iunij celebrit̃ sic d mar. Si
tñ i diẽ ascẽ. trinitatꝫ aut cor-
pis xp̃i euenerit trãsfert̃ i feriã
ꝓxĩe seq̃ntẽ. ⁊ i p̃mis ꝟs canit̃
de fes. et pꝰ p̃mũ bñd suffra. d
scõ bonifa. Si i vigilia aut di-
em pẽthe. euenerit trãsfert̃ i fe-
riã q̃rtã seq̃ntẽ: ⁊ tũc i matut̃.
habẽt̃ due omelie: p̃ma d scis
scda de die. ⁊ post p̃mũ b. tã i
ves. q̃ i mat̃. suffra. de festo pẽ-
thecostes ⁊ nõ plura Si autẽ
infra ebdomadã trinitatꝫ eue-
nerit dicũtur tm̃ tres lctõnes

de euãgelio et totidem psal-
mi festiue cum cantu de histo
ria Absterget: et post primuz
bñ suffr. de sancta Trinitate
Si post hebdomadam Tri-
nitatis tunc legũtur nouẽ le-
ctiones festiue cum cantu de
cõmuni martyruz In eccle
sia Maguntineñ tenet̃ p̃sens
historia de sancto Bonifacio
In primis vesp̃is añ Sctũs
Bonifacius Require ĩ p̃mo
z ij noct̃ Ps Om̃ia laudate
Añ Tunqz diu Añ Quo cõ
perto añ Cunqz puer sanctus
añ. Fitqz vir Cap̃ Hi sũt vi
ri misericordie R̃ Felix ma-
guntinensis popul⁹ Hymn⁹
Bonifacius est ortus de
anglorum germine edu
catus ex magnorum nobili p̃
genie p̃dicator veritatis z do
ctor ecclesie Qui miss⁹ a gre
gorio ad terras germanie p̃di
cans nomẽ dñi nouo lucens
lumine his ostendens saluta-
rem fructum penitentie Nu
ius festum celebremus hym-
no cantu iubilo vt cũ ip̃o con
regnem⁹ in eterno gaudio vbi
honor virt⁹ deo extat sine ter
mino Amẽ ℣ Letami Sup
mag añ Viri frẽs fortes esto
te animo et ne terreamini ab
his qui corpus occidũt aniaz
aũt sine fine manentem neca-
re non possunt alleluia. Col
Deus qui multitudinez po
puloruz beati Bonifacij mar
tyris tui atqz pontificis socio
rumqz eius instãtia ad agni-
tionem sancti nomis tui vo-
care dignatus es concede ꝓpi
cius vt quoꝝ solennia colim⁹
eorum p̃rocinia sentiam⁹ Per
Ad completoriũ sup p̃s añ.
Sapientiã sctõꝝ narrãt ppl̃i
et laudẽ eoꝝ ꝓnũciat oĩs eccle
Hinc cõuersa Hymn⁹
germania francia z has-
sia thuringia bauaria confir-
mãdi gratia sanctus fresones
reuisit quos conuersos dimi-
sit Quẽ hodie laureatũ pre-
cioso sãguine sociorum circũ-
datũ glorioso agmine mittũt
celo coronatum cũ palma vi-
ctorie Añ Cap̃ ℣ z collcã vt
s̃ Sup nunc dimittis ã Gau
dent in celis anime sãctorũ q̃
christi vestigia sunt secuti z qz
pro eius amore sãguinẽ suum
fuderũt ideo cum christo exul
tãt sine fine Ad mat̃ Inuit.
Regem regum dñm Venite
adoremus qz ip̃e ẽ coron ascõ
rum martirum Ps̃ Venite.
In primo nocturno añ Sctũs
bonifacius cum primeue eta-
tis esset decorus eterna magꝫ
q̃ presentia cogitare studuit
Ps̃ Beat⁹ vir añ Cũqz diu
de celestibus cogitaret vt ad
supna se erigeret patri etiam
hec que animo gerebat reuela
uit Ps̃ Quare fremuerũt gẽ.

Añ. Quo comperto obstupe factus pater magnis eũ minis et blandimentis prohibuit. ps. Cum inuocarem. ℣. Letamini in domino. Lcõ I

Sanctissimi atq; egregij pontificis bonifacij viri apostolici et omni sapiẽtia adornati hodie roseus cruor effusus celeberrimum cunctis contulit festum: ⁊ quotidie pium fidelibus prebet auditu; Qui de anglorum gente nobilem ducens originem ibidẽ in sancto proposito religiosissime educatus. ⁊ doctrina nihilominus insignis fuit ⁊ miraculis claruit. Tu. ℟. Beatus bonifacius terrenũ reliq̃t patrem. Et sequens celestem eterna bona ꝓmeruit. ℣. Beatus qui omniũ que dimisit cẽtuplum accepit: ⁊ ꝑhennẽ vitam inuenit. Et sequẽs. Le. ij

Qui cum esset annorũ circiter quattuor seu quinq; dei se seruitio subiugauit: multoq; mẽtis conamine de monasteriali vita studuit anhelare. Tũq; ita diu de celestib; diuturna mentis meditatõe cogitaret totumq; se in futurum extẽderet ⁊ ad superna erigeret. patri etiã demum hec que animo gerebat innotuit. ⁊ vt sue consuleret voluntati rogauit. Tu. ℟. Sanctus bonifaci⁹ om̃es suos cõmilitones vite ꝓbitate superabat. Et sapiã. ℣. Oibus erat amori et honori q̃ magna honestate pollebat. Et sapientia. Lctõ iij.

Quo pater comꝑto obstupe factus magna eum increpationis instãtia partim ne se desereret prohibuit. partim etiã blandimentis ad secularẽ curam negotij instigabat. Verꝝ mens eius iam solidata ⁊ in christo fundata a proposito auelli non potuit quin potius ĩ eo quod ceperat perdurauit. Trigesimo vero vite sue ãno ad sacerdotalis officij gradũ accessit: ⁊ vinũ ac siceram non bibens vtriusq; testamẽti imitatus est patres. Tu aũt. ℟. Ex quo factus est presbyter sãctus Bonifacius vinũ ⁊ siceram non bibit. Et docens exẽplis bonis et prudentib; verbis multos ad amorem sanctitatis prouocabat. ℣. Laudabilis acri feruore celi ⁊ probabili pietate amabilis. Et. Gloria Et. In secundo no. anti. Cunq; puer sanct⁹ a patre prohiberetur ne eternũ q̃reret thesaurum inuasit patrẽ languor ⁊ pio pueri paruo interuallo voluntas succreuit. ps. Verba mea. añ. Sicq; vir dei carnali orbatus patre inito fratrum consilio ad optimu; nostre redemptionis secutus est patrem. ℟. Domĩe

dñs. añ. Magna quidē men
tis castimonia ditatus est ac
celesti inspirante gratia pasto
rali pedagogio ꝓuectus. Ps̄
Dñe quis habi. ℣. Posuisti.
Postea vero diui/ Lcō q̄rta
na admonit⁹ pietate germa/
nie fines adijt: francoꝝ gentē
diuersis errorum laqueis irre
titam nobiliter instruxit: ⁊ he
reticorū prauitatē instantissi/
me supauit. Euangelica etiaꝫ
doctrina adeo precipuus ex/
titit vt apstolorum tp̄a ī eius
predicatōe laudares. Tu āt.
℟. Idoneus christi atletha
bonifacius cum probabil' eēt
inter fideles viros meditari ce
pit quō gentiles quosdā ab er
roribꝫ auerteret. ℣. Magna
feruens charitate ꝑ exteras q̄
q̄ꝫ natiōes veritatem dilatare
curauit Meditare. Le. q̄nta
Itaq̄ meritis illi⁹ circūquaq̄ꝫ
clarescentibꝫ a viro sanctissi/
mo gregorio papa romano ac
cersitus ad illuminatōnē toti
us germanie missus ē ⁊ ab eo
dem epūs ordinatus in ciui/
tatem que maguncia dicitur
pontificat⁹ honore meruit sub
limari. Ibi inter homies con
stitutus angelicam vitā exer/
cuit. Francorum ⁊ thuringoꝝ
gentem ⁊ saxonū populos do
mino acquisiuit. ⁊ in om̄i san
ctitate gloriosissimus fuit. T
℟. Litteris anglorū lauda/
tus bonifacius ⁊ merito Pla
cens a gregorio papa missus
est ad gētes preco veridicus.
℣. Virtute vigens ⁊ callens
prudentia. deoq̄ꝫ carus ⁊ ho/
minibꝫ aptus. Placēs. L. vi.
Tali aūt auctoritate sufful/
tus sanctus bonifacius cepit
vndiq̄ꝫ que diuina sūt plāta/
re: dyabolica vero extirpare: ce
nobia edificare ⁊ ecclesias. pa
stores cautissimos ecclesijs eis
dem preponere. Nam p̄ter mł
tos q̄s antea ꝯstituit episco/
pos in quibꝫ erant venerabi/
les viri ⁊ villeboldus ⁊ burcar
dus quorū priorē in loco Ey/
stat nuncupato ep̄m. aliū ve/
ro in vrbe que ⁊ virtzeburg di
citur ep̄m cōstituit lullum in
maguncia ipse adhuc viuens
subrogauit sibi epūm. Tu āt.
℟. Vigore p̄ualido bonifa/
cius legationem euangelicaꝫ
sibi commissam ꝓsecutus est.
Destructor falsitatis ⁊ verita
tis assertor. ℣. Heresum eniꝫ
extinctor erat ⁊ eradicator i/
dolatrie. Destructor. In ter/
tio nocturno añ. Magis ac
magis diuino exarsit ingenio
⁊ instituta sctōrum p̄m incho
auit: dilatauit: ac ꝑfecit. Ps̄.
Conserua: añ. Fratrumq̄ꝫ se
cum in domino viuentiuꝫ cō
tubernio coniunctus ⁊ extitit
pedagogus. ac metrorum fa/
cundia fulsit imbutus. Ps̄.

Domini ē terra. an̄. Ecce be
atus bonifacius atletha chri
sti extitit ⁊ vicit maliciaꝫ ⁊ vi
ctor permāsit. ps̄. Beati quo
rum remisse sūt. ℣. Exultent
iusti. Euangeliū. Uidēs ie/
sus turbas Require in com
muni martyruꝫ. ℟. Felix ma
guntinensis populus ibonifa
cium meruit epum. Qui fuit
plurimis gētibꝫ speculū recti/
tudinis. ℣. Hoc doctore gau
dent frācij. bauarij. thuringij.
⁊ hassij cum fresonibꝫ. Qui.
℟. Dum doleret bonifacius
errare fresones more gētili plu
res eoꝝ bene conuertit. Sꝫ ab
inuidis occisus cum suis pro/
meruit martyrium. ℣. Fultꝰ
virtute diuina cōtrarie fortitu
dinis mlta vasa tollebat. Sꝫ
℟. Beatus bonifacius cum
plurimis socijs martiriū me/
ruit. Ut in celū intraret cum
manipulis multis. qui verba
vite seminando plures deo se
getes in terris fundauerat. ℣.
Deus eum signis varijs ⁊ mlt
tis comprobauit dignuꝫ Ut
in. Ad lau. an̄. Sanctus hic
dn̄i ad palmā martyrij ꝓpera
bat ⁊ famulos suos ad certa/
mina confortabat vt gaude/
rent pariter cum christo imꝑ/
petuum. ps̄. Dn̄s regna. cuꝫ
ceteris. an̄. Cunqꝫ illuxisset
sanctus dies versa vice ꝓ ami
cis inimici ingens in castra
hostium irruit multitudo. an̄
Sanctus vir dei audiuit pu
eros currentes cum armis ex
tentorio processit ⁊ interdixit
certamen. an̄. Jam inqt ad/
est diu optatus dies confor/
tamini in domino ⁊ liberabit
animas vestras. an̄. Gaude/
te in dn̄o cum supnis angelo/
rum ciuibꝫ vt regnare cū chri
sto valeatis in euum. Hym/
nus.

Assis nobis in a/
gone venerande patro/
ne tua benedictione bonefati
bone vt tue simus corone con
sortes et glorie. Presta pat
ingenite ⁊ tu vnigenite simul
alme paraclite consolator ani
me quibus par laus ⁊ gloria
ꝑ eterna secula. Amen. Sup
bn̄. an̄. Inclitꝰ martir bonifa
ciꝰ cū alūpnos ad palmā mar
tyrij īcitaret irruit paganorū
tumultꝰ ⁊ sctōꝝ corpa cruēta
bāt. Ad. i. an̄. Scūs bonifa
ciꝰ. Ad. iij. an̄. Ecce beatus.
Ad. vi. et. ix. iij. v. an̄. de laud.
In. ij. ℣s. an̄. Uirgā virtutis
tue emittet dn̄s ī splēdoribus
scōꝝ. ps̄. Dixit d. an̄. Gene/
ratio rectoꝝ bn̄dicet qꝛ exor/
tū ē lumē rectis. ps̄. Btūs ℣
an̄. Ueniētes veniēt cū exul/
tatōe portātes manipl̄os suos
ps̄. In cōuertē. an̄. Justi cō/
fitebūtur noī tuo. habitabūt
recti cū vultu tuo. ps̄. Eripe
me. an̄. Lauda hierl̄m dn̄m q̄

posuit fines tuos pacem ⁊ be
nedixit filijs tuis in te. Psal.
Lauda hierusalē. Sup mag.
añ. Hic est beatus bonifaci⁹
cuius hodie festuz celebram⁹
atletha christi triūphauit cū
sanctis ac palmaz victorie ac
cipere meruit de manu domi
ni alla. Cap̄ ⁊ col'. vt supra
Primi et feliciani. ix. Junij fe
rialiter sicut de martyribus.
Fac nos qm̄s dñe Collcā.
martyrū tuorum primi et fe
liciani festa sectari quorū suf
fragijs protectionis tue dona
sentiamus. Per dominū nr̄m
Barnabe apostoli. xi. iunij
Si ante festum penthecostes
venerit canitur sicut iohannis
ante portam latinam. Sz p̄s
in nocturno legent̄ de apostol'
de tertio noctur. ⁊ sup magni
ficat et bened̄ añ de vno mar.
Si infra octauas penthecos
tes fiet tm̄ memoria in missa
Si post trinitatis canit̄ cele
briter sicut de apostolis. secū
de aūt vespe dicūtur de sāctis
Basilide Cirino. ⁊c. Post
primum Benedicam⁹ suffra
gia de sancto barnaba. Col'.
Deus cuius spū monente be
atus barnabas apostol⁹ vna
cum paulo segregatus est ele
ctione superna ad predicādū
gentib⁹ euangelium christi fi
lij tui. concede ꝓpicius. vt gen
tium populus eum piū apud
tuam misericordiam sentiat
intercessorem quem eterne vi
te te largiente meruit habe
re predicatorem Per eū. eius.
Basilidis Cyrini Naboris
xij. Junij cele. sicut de marty.
Sanctorum martyrū Coll'.
tuorū Basilidis Cyrini Na
boris et Nasarij qm̄s domie
natalicia votiua resplendeāt
⁊ quod illis contulit excellē
tia sempiterna: fructibus no
stre deuotionis accrescat Per
Viti et modesti. xv. Junij.
celebriter sicut de martyrib⁹.
Familiā tuam qm̄s Colla
dñe supplicantem propici⁹ re
spice. et que te inspirante de
poscit beatorum martyꝝ tu
orum viti et modesti atqꝫ cre
scentie patrocinijs consequa
tur. Per dominuz. Lcō p̄ma
Vitus puer egregius ⁊ fi
delis annorum duode
cim in sicilia martyriuz pass⁹
est. Hic a patre crebro verbe
ratur ex eo q̄ ydola contemne
bat nec ipsa adorare volebat
Quod audiens Valerianus
prefectus puerum accersiuit:
⁊ sacrificare nolentem fustib⁹
cedi iussit. Tu aūt. Lectō. ij.
Brachia aūt verberantium
et manus prefecti statim aru
erūt. clamauitqꝫ prefect⁹ Ve
mihi qꝛ manū amisi. Cui vi
tus. Accedant dij tui ⁊ te sa
nent si possunt. Cui ille. Nū

qd et tu facer̄ vales hoc. Cui vitus. In nomine dei mei valeo. statimq; pro eo orauit: et sanitatem sibi obtinuit. Dixitq; prefectus. Pater corripe puerum tuum ne male pereat Tu autē domīe. Lectō tertia

Cum aūt pater filium occidere cogitaret angelus domini modesto pedagogo ei⁹ apparuit ⁊ vt nauem conscēdēs puerum ad aliam terram duceret imperauit. Quod cum fecisset aquila eis cibum afferebat: ⁊ multa ibidem mirabilia faciebant. Interea fili⁹ Dyocletiani impatoris a demone arripitur ⁊ nisi vitus lucanus veniat se nūq̄ exire fatetur. Tu aūt. Lectio quarta

Vitus queritur ⁊ inuentus ad impatorem ducitur. Cui Dyocletianus. Puer pueruz meum sanare vales. Cui ille Non ego sed dominus. Statimq; sup eum manus imposuit et protinus ab eo demon aufugit. Et ait diocletianus Puer consule tibi ⁊ dijs sacrifica: ne mala morte intereas. Quod cum ille recusaret ⁊ in carcerem cum modesto miss⁹ fuisset subito ferri moles que eis erat imposita cecidit: ⁊ carcer immenso lumine choruscauit. Tu autem do. Lcō q̄nta

Quod cum imperatori nunciatum fuisset: eductus in clybanum ardentem mittitur sed tamen illesus egreditur. Tunc leo terribilis ad eū deuorandum mittitur: sed tamē ab eo fidei virtute placatur. Tandem ipse cuz modesto et crescentia nutrice sua que semper eum secuta fuerat in eculeum suspendi iubetur. sed subito aer ꝑturbatur terra concutitur. tonitrua mugiunt. idolorum templa corruunt ⁊ multos occidunt. Tu aūt. L. vi.

Impator aūt territus fugiēs pugnis se ꝑcutiebat dicens: Ve mihi q̄ ab vno puero victus sum. Illi aūt ab angelo continuo soluti iuxta quoddā flumen se inuenerunt ⁊ ibidez pausantes et orantes anīas domino reddiderūt. Quorū corpa ab aq̄lis custodita florentia illustris matrona sācto vito reuelante reperit ⁊ ea accipiens honorifice sepeliuit. Passi sunt autē sub Diocletiano qui cepit circa annū domini ducentesimum octuagesimum septimum. Tu autem Aurei ⁊ Justine. xvi. Junij celebriter sicut de martiribus. Lectiones de cōmuni. Col.

Deus qui glorificaris in cōsilio sanctorum martirum tuorum Aurei et Justine respice ad preces humilitatis nostre et quoruz solennia calebram⁹ eoꝝ p̄cibus adiuuari merea.

mur. Per. Marci et marcelli
ani. xviij. iunij feria. sic d mar.
Deus qui nos scoꝝ Collcā
martyrū tuorū marci ⁊ mar-
celliani confessionib⁹ gloriosꝰ
circūdas et ꝓtegis: da nobis
de eoꝝ imitatione ꝓficere ⁊ in
tercessione gaudere Per dn̄z.

Geruasij et prothasij. xix. iu
nij ferialiter sicut de martyri:
Deus qui nos annua Col.
sanctoꝝ martyrum tuorū ger
uasij et prothasij solēnitate le
tificas. concede propici⁹. vt q̄
rū gaudemus meritis accen-
damur exemplis. Per domi.

Albani. xxi. Junij. celebrit
sicut de vno marti. In p̄mis
ꝑs. sup ps. fer. añ. Iste cog-
nouit. añ. Iste sanctus. req-
re in lau. de vno mar. infra pa
scha et penthec. añ. Iste hō.
añ. Beat⁹ vir qui suffert. añ.
Iustū deduxit dn̄s. Capl'm.
Beatus vir q̄ potuit. ℟. De
torrēte passiōis: Hymn⁹ De
us tuoꝝ. ℣. Ora ꝓ nob bea-
te albane. Sup mag. añā. A
progenie i ꝓgenies fecit mise-
ricordiā dn̄s q̄ eduxit abrahā
de vr chaldeoꝝ ⁊ de vltimis fi
nib⁹ terre vocauit scm̄ albanū
vt in hac terra nr̄a peregrin⁹
esset ⁊ aduena in illa ꝑo cele-
sti ciuis scōꝝ ⁊ domesticus di
vbi nobis datus a deo patro
nus iugiter intercedat ꝓ hac
sancta plebe ⁊ vniuersis fide-

Sancti albani Collcā. lib⁹.
nos dn̄e foueant continuata
presidia. qꝛ nō desinis propi-
cius intueri quos talib⁹ auxi-
lijs concesseris adiuuari Per:

Tempore Honorij Le. x
impijssimi regis persarū
in carthagine orta altercatōe
magna īter christianos ⁊ arri
anos couuenerūt sexcenti sep
tuagīta episcopi. Inter quos
theonest⁹ vir religiosus a phi
lippis pro fide christi expuls⁹
causa orationis romam venit
cum discipulis suis Albano
Vrso et thabratan. Tu autez
domine miserere no. Lctō ij.
Vbi aliquantulū moratus
causa predicandi thusciam: li
guriam peragrans mediola-
num adijt. ibiq; ab ambrosio
benigne receptus multa con-
tra arrianos disputauit: et tā
dem progressus augustam ve
nit. ibiq; multa ab infidelib⁹
passus collegam suum vrsum
reliquit. Qui tentus ab infi-
delibus in eodem loco marty
rio coronatus est. Tu autez.
Theonest⁹ autem al- Liij.
pes trāsgrediens vsq; ad sige
mundum regem peruenit. sed
ipse dum esset vere catholicus
causam sui itineris dinoscens
per suos legatos misit ad eū
beatum paulinum treuerēsez
episcopum cum quo aliquan
tulū moratus tandem i pace

dimisit eum. Tu aūt. L.iiij.
Theonestus vero ꝓpositum
iter arripiens venit in ciuita-
tem magunciam que sita est ī
litore rheni fluminis. Cui ec-
clesie tunc prefuit beatus au-
reus episcopus. Sed ab arri-
anis a sede sua expulsus: ad
alia loca migrauit. qui postea
eodem reuersus cuꝫ sorore sua
iustina ibidem martirio coro-
natus est. Tu aūt. Lectio.v.
Sanctus itaq; theonest⁹ au
diens maguncie arrianorum
multitudinem magnaꝫ: cepit
cum socijs suis veritatem ca-
cholice fidei instanter illis ex
ponere vt verum deum agno
scentes. ad vnitatē mr̄is eccle
sie redirent. Tu autem. L.vi.
Pluribꝫ autē diebꝫ predica-
tionis instantia consumptis.
pagani videntes se in omnibꝫ
victos et confusos Albanum
quia confidenter verbū dei
predicabat comprehenden-
tes ꝛ foris ciuitatem educen-
tes: caput eius gladio ampu-
tabant. Quod ip̄e statim ꝓ-
prijs manibus complectens:
illuc deportauit vbi nunc pro
piciante domino corpus eius
simul cum capite requiescit: ꝛ
ab illo tempore vsq; nūc pluri
ma et innumerabilia operāte
domino per illius intercessio-
nem fiunt mirabilia. Cetera
festiue de cōmuni martyrum.

Decem miliū mar.xxij. Ju
nij. ferialiter sicut de martiri.
Sed in ecclesia maguntiñ. ha
bentur nouem lectiones d̄ cōi
Deus qui ad imi- Collec.
tandum passionis tue exēplū
decem milia martirum crucis
patibulum subire fecisti: con-
cede propicius. vt qui eoꝝ pas
sionem veneramur in terris.
passionis tue remedia conseq̄
mur in celis. Qui viuis ꝛ re.
In vigilia beati iohānis bap
tiste.xxiij. Junij. om̄ia d̄ feria.
sed lectiones dicūtur de euā-
gelio. Scd̄m Lucam.
Fuit in diebꝫ herodis re
gis iudee sacerdos quidā no-
mine zacharias de vice abya
et vxor illi de filiabus aaron.
et nomen eius elizabeth. Et
reliqua. Omelia venerabilis
Venturus in Bede p̄sbyte.
carne dominus ꝛ redemptor
noster multos dispensationis
sue testes premisit: ꝛ nuncios
qui diuersis temporibus di-
uersis israelitice plebis tribu-
bus orti. nō diuersi fide sꝫ vno
eodēq; ꝑ oīa sēsu eiusdē incar
natiōis ei⁹ mysteriū prophe-
tādo precinerent. Tu. Lcō ij
Norum vltim⁹ ꝛ q̄si limes
q̄dā legis ꝛ euāgelij figure et
v̄itatis iohānes apparuit dn̄o
attestāte q̄ ait Lex ꝛ ꝓphe vsq;
ad iohānē ex eo regnū dei euā
gelisatur. Unde etiam plusq̄

propheta dictus est. qꝛ quem
ceteri a longe prophetādo so-
lum predixerant. ille p̄mo vē
turum prophetando signauit
ꝛ mox venientem ostendēdo
monstrauit. Qui certe gratia
dispensationis non solum iu-
stis sed et de pontificali stirpe
ortis parentib⁹ natis asserit̄.
Tu autem do. Lectio tertia.
Fuit enī sacerdos sicut ex le
ctione euangelica audiuimus
nomīe zacharias d̄ vice abya
ꝛ vxor illi de filiab⁹ aaron: et
nomen eius elizabeth. Erant
aūt ambo iusti ante deū. Iu-
stis quippe parentib⁹ ē genit⁹
vt eo confidentius iusticie p̄-
cepta populis daret. quo hoc
ipse non quasi nouicia didicis
set sed velut hereditario iure
a progenitoribus accepta ser
uaret Tu aūt. Cetera de fe-
ria. Si tamen in diem domi
nicum occurrerit euangeliuz
cum officio misse anticipatur
in diem sabbati. Sed. ix. d̄ vi
gilia reseruatur in diem domi
nicum. Et generaliter obser-
uandum de vigilia cuiuscūq̄
festi si in diem dominicū vene
rit officium de vigilia vsq̄ ad
nonam anticipari debet ī sab
bato. None vero in diē domi
nicum reseruant̄ Exceptis vi
gilia natiuitatis christi ꝛ epi
phanie. Ad nonaz anti. Iste
puer vt infra. Cap̄. ꝛ collecta
vt in vesperis. ℟. et ℣. sicut de
vno martire. In primis ves.
sup psalmos feriales: vl̄ Om-
nia laudate. Añ. Descendit
angelus dñi ad zachariaz di-
cens: accipe puerum ī senectu
te tua: ꝛ habebit nomē iohan
nes baptista. añ. Nazare⁹ vo
cabitur puer iste vinum ꝛ sice
ram non bibet: ꝛ omne immū
dum nō māducabit ex vtero
matris sue. Añ. Ex vtero se-
nectutis et sterili iohānes na-
tus est p̄cursor dñi. añ. Ipe p̄
ibit ante illū in spū ꝛ virtute
helie parare dño plebem pfe-
ctam. añ. Pro eo q̄ nō credi-
disti verbis meis eris tacens
ꝛ non poteris loqui vsq̄ ī diē
natiuitatis eius Capitulū
Factum est verbum dñi ad
me dicēs. Priusq̄ te formarē
in vtero noui te. ꝛ anteq̄ exi-
res de vulua sanctificaui te.
ꝛ prophetam in gentib⁹ dedi
te. Deo. ℟. Tu puer ꝓpheta
altissimi vocaberis: p̄ibis em̄
ante faciem dñi. Parare vias
dñi. ℣. Ad dandam scientiā
salutis plebi eius in remissio
nem peccatorum eorum. Pa-
rare. Gloria. Pa. Hymnus.
Vt queant laxis resona
re fibris mira gestorum
famuli tuorum: solue polluti
labij reatum sancte iohannes
Nuncius celso veniens olim
po te patri magnum fore na-

sciturum nomen et vite seriez gerende ordine promit. Ille promissi dubius superni pdidit prompte modulos loquele. sed reformasti genitus perempte organa vocis. Uētris obstruso positus cubili senseras regem thalamo manentē hinc parens nati meritis vterq; abdita pandit. Antra deserti teneris sub annis ciuiuz turmas fugiens petisti ne leui saltem maculare vitam famine posses. Prebuit hyrtū tegimē camelus artubꝫ sacris stropheum bidentes cui latex haustum sociata pastū mella locustis. Ceteri tantū cecinere vatum corde p̄sago iubar affuturuz. tu quidem mundi scelus auferentem indice prodis. Non fuit vasti spacium per orbis sanctior quisq; genitus iohanne qui nephas secli meruit leuantem tingere lymphis. Dox a sublime maneat parenti eius et nato pariterq; sancto pneumati: trino domino et vni semper in euum. Amen. ℣. Fuit homo missus a deo. Cui nomē erat iohānes Sup Mag. añ. Ingresso zacharia templuz dñi. apparuit ei gabriel angelus stās a dextris altaris incensi. Collecta Presta qm̄s omp̄s ds: vt familia tua per viam salutꝫ incedat: et beati iohannis precursoris hortamenta sectādo ad eum que p̄dixit secura pueniat Dñm nostrum. Ad completorium de tempe. Ad matutinas Inuit. Regem p̄cursoris dominum Uenite adoremus. p̄s. Uenite. In primo nocturno añā. Priusq; te formarem in vtero noui te: ꝛ anteq; exires sanctificaui te. p̄s. et ℣. de vno martyre. Añ. Ad om̄ia q̄ mittā te dicit dominus ibis ne timeas et que mandauero tibi loqueris ad eos. Añ. Ne timeas a facie eoꝝ qꝛ ego tecū suz dicit dñs. Sermo b. maximi ep̄i. L. I.

Solēnitates nob̄ diuersorum martyrū frēs carissimi vite p̄ntis occasus: et suscepta ab eis pro christi nomine passio consecrauit. Multimoda nanq; veterum relatione didicim⁹. nonnullos martirum prostratos gladio. igne alios concrematos. complures bestiarum dilaceratos dētibus. innumeros etiaz varijs tormentorum cruciatibꝫ affectos. spreta sui corpis morte. christiane fidei testimonium reddidisse Tu aūt. ℟. Fuit homo missus a deo cui nomē iohannes erat. hic venit vt testimonium perhiberet de luīe Et parare dño plebez pfcām ℣. Erat iohannes in deserto predicans baptismum peni-

tentie. Et parare? Lectio.ii.
Beatus vero baptista iohā-
nes cuius nunc festiuitate le-
tamur: celestia mūdo gaudia
sterili ab vtero hodie nat⁹ in
uexit. Et illi quidem indubi
tata iam gloria regnantē con
fessi sunt dei filium. Hic aūt
et nasciturum dn̄m propheta
li spiritus illuminatione pre-
uidit. et natum priuilegio gr̄e
singularis ostendit. Tu autē.
℟. Elizabeth zacharie mag
uū virū genuit iohannē bap-
tistam p̄cursorem dn̄i. Qui vi
am dn̄o preparauit in heremo
℣. Fuit homo missus a deo
cui nomen iohānes erat. Qui
In tantū etiam spēalis L.iij
prefulsit in eo electio vt ante
mereretur annunciare domi-
num q̄ nascendi initiū. vl' lin
guam quā enunciare possz ac
ciperet. Denicq̄ elizabeth ve-
tus illa mulier ⁊ noua mr̄ que
ante partum suū de futuri fi-
lij letabatur officio venienti
ad se beate marie in ip̄o saluta
tionis occursu ait. Ecce ex q̄
facta est vox salutationis tue
in auribꝫ meis exultauit ī gau
dio infans in vtero meo. ℟:
Priusq̄ te formarez in vtero
noui te et anteq̄ exires de ven
tre sanctificaui te. Et prophe
tam in gētibꝫ dedi te. ℣. Vir
dilectus a deo ⁊ ab om̄ibꝫ ho
norificatus est. Et pro. Gl'ia.
Et prophe? In secūdo nocte.
an̄. Misit dn̄s manum suam
⁊ tetigit os meum ⁊ prophetā
in gentibꝫ dedit me dn̄s. An̄
Ecce dedi verba mea ī ore tuo
ecce constitui te sup̄ gentes et
regna. an̄. Dn̄s ab vtero vo-
cauit me de vētre matris mee
recordatus est nominis mei.
Quid hoc est miracl'i L.iiij.
fratres. Que tantorum noui
tas gaudiorum vt habere se ī
vtero elisabeth testaretur in-
fantem. qui necdum semetip-
sum sentiens: dn̄i cum iam sē-
tiret aduentum. Vere h̄ oim
beatissimus puulorum: q̄ in-
tra viscera adhuc materna cō
clusus adesse saluatorem mdi
qꝛ necdum sermone poterat p̄
phetico gaudio reuelabat. T.
℟. Ascendit angelus dn̄i ad
zachariā dicēs. accipe pueruz
in senectute tua. Et habebit
nomen iohannes baptista. ℣:
Iste puer magnus corā domi
no. nam ⁊ manus eius cū ipso
est. Et habebit. Lectio q̄nta.
Nullus ignorat charissimi
omnem paruulū materno ab
vtero prodeuntez inter ip̄a lu
cis exordia mestis concrepa-
re vagitibus. solus vero bap-
tista dn̄i vltra legem nascenti
um natiuitatem suam leticie
exultatione preuenit. Tu aūt.
℟. Hic precursor! dilectus et
lucerna lucens ante dominuz

ipe est eni iohannes q̄ viā do
mino p̄parauit ī heremo sz ⁊ ag
nū dei demōstrabat. Et illu-
minabit mentes hominum. ℣.
Ipe preibit ante illū in spū et
virtute helye. Et il. Lectō. vi.
Et qm̄ decuit fratres vt de
matre sterili nasceretur q̄ fecū
ditatem virginis reuelabat q̄
tinus mirabilem partum mi
rabiliter natus oñderet. Istd
etiam q̄ stupendum quamq̄
magnificum q̄ zacharias sa-
cerdos pater futuri prophete.
quia hocip̄m quod gerebatur
angelo loquenti non credidit
vsum loquendi amisit: donec
promissione completa natus
noui homīs preco paterne lin
gue vincula relaxaret. Tu āt.
℟. Innuebant patri ei⁹ quē
vellet vocari eum: ⁊ postulans
pugillarem scripsit dicēs Jo-
hannes est nomen eius. ℣. A
pertum est os zacharie ⁊ ꝓphe
tauit dicens Johannes. Glo
ria. Johannes. In tertio no-
turno añ. Posuit os meū do
minus quasi gladium acutuz
sub vmbra manus sue prote-
xit me. Añ. Formans me ab
vtero seruum sibi dominus ī
lucem gentium vt sim sal⁹ ci⁹
ab extremis terre. añ. Reges
videbunt et consurgent prin-
cipes ⁊ adorabunt dominum
deū tuum qui elegit te. S. lu.
In illo tēpore Elizabeth
impletum est tempus parien
di et peperit filium Et reliq̄.
O melia venerabilis bede ps.
Precursoris domini natiui-
tas sicut sacratissima lectiōis
euangelice prodit historia mlt
ta miraculorum sublimitate
refulget. quia nimirum dece-
bat vt ille q̄ int̄ natos mulie
rū maior nemo surrexit maio-
re iter ceteros sanctos in ipso
mox ortu virtutum iubare
claresceret. Tu autem domīe
miserere nobis. Deo gr̄as. ℟.
Precursor domini venit de q̄
ipse testatur: Nullus maior
inter natos mulierum iohan-
ne baptista. ℣. Ipse preibit
ante illum. Nullus. Le. viij.
Senes ac diu infecundi pa-
rentes dono nobilissime pro-
lis exultant. Ipsi patri quem
incredulitas mutum reddide
rat ad salutandum noue pre
conem gratie os et lingua rese
ratur. Nec solum facultas be
nedicendi deum restituitur sz
de eo etiam prophetandi vir-
tus augetur. ℟. Gabriel ar-
changelus apparuit zacharie
dicens. nascetur tibi filius no
men eius iohannes vocabi-
tur. Et multi in natiuitate e-
ius gaudebunt. ℣. Erit enī
magnus coram domino: nam
⁊ manus eius cum ipso est.
Et multi in nati. Lectō nona
Excitati fama facti omnes

vicini ãmiratione ac metu p/
celluntur omniũ qui audiere
circũquaq; ad aduẽtum noui
prophete corda p̃parant̃ Vñ
merito sancta ꝑ orbem eccl̃ia
que tot beatorum martirũ vi
ctorias quib; ingressum reg/
ni celestis meruere frequentat
huius tantummodo post dñi
etiã natiuitatis diem celebra
re consueuit. ℟. Inter natos
mulierum non surrexit maior
iohanne baptista. Qui viam
dño p̃parauit in heremo. ℣.
Fuit homo miss⁹. Qui. Gl̃a.
Qui. Te deũ dicitur ꝑ totaz
octauam. ℣. Fuit homo. Ad
laudes añ. Elizabeth zacha
rie magnum virum genuit io
hannem baptistã p̃cursorẽ do
mini. añ. Innuebãt p̃ri eius
quem vellet vocari eum ⁊ scp̃
sit dicens iohannes ẽ nomẽ e⁹
Añ. Johannes vocabitur no
men eius ⁊ in natiuitate eius
multi gaudebũt. añ. Johan
nes est nomen eius. vinũ ⁊ si/
ceram non bibet. ⁊ multi ĩ na
tiuitate eius gaudebũt. Añ.
Iste puer magnus corã dño
nã ⁊ man⁹ ei⁹ cũ ip̃o est. Hy⁹

O Nimis felix meritiq;
celsi nesciens labem ni/
uei pudoris prepotens mar/
tir heremiq; cultor maxĩe va/
tum Serta terdenis alios co
ronant aucta crementis du/
plicata quosdam terna cente
no cumlata fructu te sacer or
nant. Nunc potens nr̃i me/
ritis opimis pectoris duros
lapides repelle asperũ planãs
iter. ⁊ reflexos dirige calles.
Ut pius mundi sator ⁊ re/
demptor mentib; pulsa liuiõe
puris rite dignetur veniẽs sa/
cratos ponere gressus. Do/
xa sublimi. Capitulum.
Nec dicit dñs: Audite insu
le et attendite populi de lõge
domin⁹ ab vtero vocauit me.
de ventre matris mee recorda
tus est nomis mei. ℣. Justus
vt palma. Super bened. añ.
Apertum est os zacharie ⁊ ꝓ
phetauit dicens benedictus
deus israel. Collecta.
Deus qui p̃ntem diem ho/
norabilem nobis in beati io/
hannis baptiste natiuitate fe
cisti. da populis tuis spũaliũ
munus gaudiorum ⁊ omniuz
fidelium mentes in viam diri
ge salutis eterne. Per Ad p̃/
mã de tp̃r. Ad tertiã añ. De
scendit an. vt s̃. Cap̃. ⁊ coll̃a
vt in laud. ℟. et ℣. d̃ vno mar
tyre. Ad sextã et nonaz añ. de
lau. iij. et. v. In secũdis vespe
ris laudes ꝑ totũ: ps̃. feriales
Hymnus. Ut queant laxis
℣. Justus vt palma florebit.
Sup mag. añ. Puer qui na/
tus ẽ nobis plusq; ꝓpheta ẽ
hic est em̃ de quo saluator in
ter natos mulierum nõ surre/

xit maior iohanne baptista.
Per octauā canitur de sancto
iohanne festiue hoc mō: Sin
gulis diebꝫ feriatis leguntur
tres psalmi cum añ ꝟ. et R. i.
noc. ij. vel. iij. historie festi ſm
ordinē. Prima die ꝺ ꝑmo no.
Secunda die de secūdo noc.
Tertia de tertio noc. ⁊ eodem
ordine repetūtur. Inuit. sicut
in die. Lectōes tres legantur
de sermone vt infra. Ad lau.
vna tm̄ añ. de lau. Hymnus.
cap̄. ꝟ. sicut in die. Sup bene
dictus dicūtur añe sequētes.
vel ꝑ suffra. si festum nouē lec.
occurrerit. añā. Inter natos
mulierum non surrexit maior
iohanne baptista. añā. Tu
puer propheta altissimi voca
beris p̄ibis em̄ añ faciem do
mini parare vias eiꝰ. añ Ap
tum ē os zacharie vt s̄. Añā.
Puer qui natus est vt s̄. Col
ad om̄es horas. Presta qm̄s
omp̄s deus vt familia. vt sup̄
per totam oct. Ad horas añ.
de lau. ij. iij. ⁊ v. Cetera sicut ī
die preter coll. In ꝟs psalmi
feriales cum suis anti. Hym
nus capl. sicut in die. ꝟ. Gl̄a
⁊ ho. ꝟ. Iustus vt pal. alter
natim. Sup mag. vel post ꝑ
mū bn̄ꝺ. dicūtur añ. de ꝑmis
ꝟs Descendit. vt s̄. cū quat
tuor sequentibꝫ et añ. Ingres
so zacha. vt s̄. Coll̄c Presta
qm̄s omp̄s ꝺs vt familia vt s̄

Si dies dn̄ica occurrerit. in
fra octa. canitur de sancto io
hanne. In primis ꝟs. vt iam
notatum ē. Post ꝑmū bn̄dica
mus de dn̄icali historia suffꝫ
In die dn̄ica ī matutinis sex
lec. de sermone vt infra. Cete
ra om̄ia dicūtur sicut in die.
pret collect. Ad horas et ves.
sicut s̄ infra octauas notatū
est. Per hebdomadam lcōes
Sermo bti maximi e. Lec. I.

Quinctorū quidē ꝓpheta
rum frēs charissimi ve
neranda recordatio est. Bea
tus aūt iohānes baptista cu
ius geminus hodie natalis
honoratur intantū omniū il
loꝝ singulari quodam meri
to supgressus ē gloriam vt do
minum iesum saluatorē nr̄m:
non solū esse venturum sed ad
uentasse iā ⁊ cohabitare hoī
bus veritate pn̄tis testimōio
reuelaret. Quem cū inter ꝓ
miscuas turbas ad bapiismū
snuꝫ ꝓperare vidisset velut de
monstrans ait Ecce agnꝰ dei
ecce qui tollit peccata mundi
Quā innocēs ē huiꝰ vita vel
qua possumus deuotōne eiꝰ
merita compēsare. qui agni ce
lestis aduentū ⁊ primꝰ agno
uit ⁊ solus ostendit. Quā mi
rabile vniuersis est eius preco
nium. de cuius ore primo ab
solutionem suam mundꝰ au
diuit. Hic ē charissimi de q̄

prophetica annūciatione pre/
dictum est Vox clamantis ī
deserto parate viam domini:
rectas facite semitas dei no/
stri. Clamaturus enim erat
sicut et clamauit. ⁊ vociferan/
te salutis precone scz obdura
tas diu aures mortalium pre
dicatio celestis aperiret. Quis
ergo huiusmodi propheram
non tota admiratōne suscipi/
at quē tm recognoscit obtinu
isse de deo. vt ante eius meri/
ta laudarent ꝯ natiuitas for
maretur. Hic igitur zacharie
iustissimo sacerdoti cum mul
ta esset etate prouectus ⁊ steri/
litatis senissime coniugis suc
cessionem votiui germinis de
sperasset omipotentis dei cu/
ra per angelum promittit na
sciturus. Et bene senissimis
parentibus nouus filius da/
tur qui senescenti labēticz mū
do vnigenitum dei ad spē fu/
ture iuuentutis ostenderet.
Quid illud. quantocz est stu
pore mirāduz q zacharias ip/
se dum precursorem salutaris
verbi concipiendum senili al/
uo paulo tardius credidit si/
lentio repentine taciturnitatz
obmutuit. nec pristinum loqn
di recepisset vsum nisi nomē
pueri quo vocandus essz clau
si oris eius vincula relaxasset
Atcz ita factum est vt sacer/
dotale quod ⁊cepidatio colli/
gauerat dubitantis meritum
filij nascētis absolueret. ⁊ re/
parata patris lingua infantis
gloriā testaretur. quid aūt de
continentie eius virtute. qd
de amore iusticie loquar. cui si
cut legitur immutabilis vic⁹
et luce ipa clarior veritas fuit
Conuersatus enī in deserto ve
stitum habens de pilis came
li et zonam pelliceam circa lū
bos suos. locustas edebat et
mel siluestre: vt increpaturus
hominum mala nullam peni
tus haberet vel in veste vel in
epulis voluptatem. Denicz tā
ta ei⁹ mentē diuine legz emu/
latio possidebat: vt ⁊ prauita
tem perfide generationis pro
phetico vigore corripet ⁊ au/
ctoritate ferentis in se spūs/
sancti regem intrepidus incre
paret errantem. Saluticz vir
beatissimus sub denunciatōe
iusticie furentis succumbere
gladio ꝯ reticere veritatem.
qua manifestare venerat au/
ctorem. Johannis et Pauli
xxvi. iunij. In primis vesperz
psal. feriales cū suis anti. hym
nus et ℣. de cōmuni martyrū
Capkm. Hi sunt viri miseri/
cordie. Super magnif. anti.
Isti sunt due olive ⁊ duo can
delabra lucentia ante domi/
num. habēt potestatē claude/
re celum nubib⁹ ⁊ aperire por
tas eius. qz lingue eorum cla/

ues celi facte sunt. Collecta.
Quesumus op̄s d̄s: vt nos geminata leticia hodierne festiuitatis excipiat que de beatorū iohānis et pauli glorificatione ꝓcedit quos eadem fides et passio vere fecit esse germanos. Per. Deinde de sctō iohanne. Ad matuti. Inuita. añ. p̄s. ꝟ. et sex p̄ma R. de cōmuni martyrum. Lcō p̄ma.
Cum Julian⁹ cesar captus esset cupiditate sacrilega auariciam suam euangelij testimonio colorabat. nā facultas et p̄rimonia auferēs christianis dicebat. Christus vester dicit ī euangelio. Qui non renunciauerit omnib⁹ q̄ possidet non pōt meus eē discipulus. Tu āt. Lcō secūda
Peruenitq̄ ad eū ꝙ paulus et iohannes om̄i die turmas christianorū recrearent ex his opibus quas sacratissima virgo cōstantia reliquerat: ⁊ misit qui eos conueniret dicens debere eos sibi adherere Tu. Illi vero responderūt Le. iij. inter alia Pro iniquitate tua destituimus a tua salutatōne ⁊ a societate imperij tui nosmetip̄os om̄ino subtraximus Sumus enī non falsi sed veri christiani. Julianus vero mādauit eis dicēs. Cōsiderare debetis q̄ vos in regia aula nutriti estis non debetis deesse lateri meo. Quod si cōtēptus a vobis fuero necesse mihi erit agere vt contemni non possim. Tu aūt dñe Lec. iiij.
Paulus et iohānes dixerūt. Non tibi facimus hanc iniuriā vt preponamus tibi qualemcunq̄ ꝑsonā Dñm tibi p̄ponimus qui fecit celū ⁊ terrā: mare et om̄ia que ī eis sūt Quibus Julianus ait Decem dierum vobis a me dank inducie vt decima die transacta sponte ad me veniētes amicos habcā nō veniētes ꝟo tāq̄ hostes publicos puniā. Tu autem domie. Lcō q̄nta
Tunc sācti viri iohannes et paulus christianos ad se inuitantes ordinauerūt de omnib⁹ q̄ relinquere poterant. ac per totos decem dies incessāter die noctuq̄ elemosynis insistebant dñz nostrū iesū christum sibi in adiutorium inuocantes Tu autem domine.
Undecima vero die Lcō vi. missus est ad eos terentianus qui dixit eis. Dominus noster Julianus statuam aureā iouis ad vos misit. vt eidem thura incendatis: alioq̄n ambo peribitis. Cui sācti dixerunt. Si tuus domin⁹ ē iulianus habeto pacem cū illo. nobis alius non est nisi dñs iesus christus. Tunc iussit eos occulte decollari: ⁊ in fouea

intra domum sepeliri famam
faciens q̄ in exiliū eēnt missi.
Tu. Euāge. Attendite a fer
mēto phariseorum. vt in com
muni. R. Isti sūt duo viri mi
sericordie qui assistunt añ do
minū Dñatorem vniuerse ter
re. ℣. Isti sūt due oliue ⁊ duo
candelabra lucentia añ dñm
Dñat. R. Isti sūt due oliue
et duo candelabra lucētia an
te dñm habēt potestatē clau
dere celū nubib⁹ ⁊ aperire por
tas eius Quia lingue eorum
claues celi facte sunt. ℣. In
omnē terrā Quia. R. Bea
ti martires christi iohannes ⁊
paulus dixerunt iuliano. nob
aūt alius nō est nisi vn⁹ deus
Pater et filius et spūssanct⁹.
℣. Vnus spūs ⁊ vna fides e
rat in eis. Pater. Ad laudes
añ. Paulus et iohannes dixe
rūt ad Julianū nos vnū deū
colimus qui fecit celū ⁊ terrā.
Añ. Paulus et iohannes di
xerūt ad terentianū si tu⁹ do
minus est iulian⁹ habeto pa
cem cum illo. nob alius nō ē:
nisi domin⁹ iesus christ⁹. Añ
Johannes et paulus cogno
scentes tyrannidem Juliani
facultates suas paupib⁹ ero
gare ceperūt. Añ. Sācti spi
ritus et anime iustoꝝ hymnū
dicite deo all'a. añ. Johānes
et paulus dixerūt ad gallica
num fac votum deo celi ⁊ ers
victos melior q̄ fuisti. Sup
bened. añ. Isti sūt sācti qui p
dei amore minas hominum
cōtempserūt sancti martyres
in regno eterno exultant cū an
gelis. o q̄ p̄ciosa ē mors sctō
rum qui assidue assistūt ante
dñm. ⁊ ab inuicē nō sūt separati
all'a. Post primū bened. de sā
cto iohanne. Ad horas añ. de
laudi. ij. iij. ⁊. v. Cetera d̄ mar
tyrib⁹. In secūdis vesp̄is sup
mag. añ. Hec est vera frater
nitas que nunq̄ potuit viola
ri certamine qui effuso sangui
ne secuti, sūt dñm cōtemnētes
aulā regiā p̄uenerūt ad regna
celestia. Post primū bñ. d̄ scō
iohanne. Cetera de martyri
b⁹. In vigilia beatoꝝ petri
et pauuli. xxviij Junij Ad ma
tutinas om̄ia festiue de scō io
hanne preter lectiones q̄ legēt
de euangelio vt sequit. S. io.

In illo tempe: Dixit ie
sus petro. Simō iohan
nis diligis me plus his. Et
reliqua. Omelia venera. bed
Virtutem nobis p̄fecte dile
ctionis presens sancti euange
lij lectio commendat. Perfcā
etenī dilectio est qua deum ex
toto corde. tota anima. tota
virtute. proximos aūt tanq̄
nosmetipos diligere iubemur
Et neutra harum dilectionū
sine altera valet esse perfecta.
q̄ nec deus vere sine proximo

nec sine deo vere potest proxi-
mus amari. Tu aūt. Lcō. ij.
Unde dominus totiēs inter
rogato petro an se diligeret et
illo respondente ꝙ eum ipo te-
ste diligeret adiungebat ꝑ sin
gula ita concludēs: pasce oues
meas siue pasce agnos meos.
Ac si aꝑte diceret Hec sola ⁊
vera est probatio integri ī de-
um amoris. si erga fratres stu
dueris curam solliciti exercere
laboris. Tu autē. Lectō. iij.
Nam quicunq; fratri op⁹ pi
etatis quod valet impendere
negligit minus iusto se condi-
torem diligere ostendit. cuius
mandatuz in sustentanda ꝓxi
mi necessitate contemnit. T.
Si venerit in diē dñicum offi
cium misse cum euange. de vi
gilia anticipatur in diem sab
bati vt supra notatū est de vi
gilia Johannis baptiste. Ad
nonam añ. Tu es petrus vt
infra. Cap. et col. vt infra ī ve
speris. ℟. et. ℣. de apostolis.
In ꝑmis vesperis sup psalm̄.
feriales vel Omnia laudate.
añ. Petrus et iohannes ascē-
debāt in templum ad horam
orationis nonam. añ. Uidit
populus claudum ambulātē
et laudantē deū ⁊ repleti sunt
stupore ⁊ extasi in eo quod cō
tigerat illi. añ. Petrus autē
seruabatur in carcere ⁊ oratio
fiebat sine intermissione ab ec
clesia ad deū. añ. Tu es pa-
stor ouium princeps apostolo
rum. tibi tradite sunt claues
regni celorum. añ. Solue iu-
bente deo terrarum petre cate
nas qui facis vt pateant cele
stia regna beatis. Capitulū
Petrus et iohannes ascēde-
rūt in templum ad horā orati
onis nonam Deo gratias. ℟
Petre amas me tu scis domi
ne quia amo te. Pasce oues
meas. ℣. Simō iohānis dili
Aurea luce Hymn⁹ gis
⁊ decor̄ roseo lux luc; om
ne ꝑfudisti seculum decorans
celos inclyto martyrio hac sa
cra die que dat reis veniā. Ia
nitor celi doctor orbis pariter
iudices secli vera mūdi lumīa
per crucem alter alter ense tri-
umphans vite senatum laure
ati possident. Iam bone pa-
stor petre clemēs accipe vota
precantum: ⁊ peccati vincula
resolue tibi potestate tradita.
qua cunctis celum verbo clau
dis aperis. Doctor egregie
paule mores instrue ⁊ mēte po
lum nos transierre satage do-
nec ꝑfectuz largiatur plenius
euacuato quod ex parte gemi
mus. Oliue bine pietat; vni
ce fide deuotos. spe robustos.
maxime fonte repletos chari-
tatis gemine post mortē car-
nis impetrate viuere. Sit tri
nitati sempiterna gloria. ho-

nor potestas atq; iubilatio in
vnitate cui manet imperium
ex tūc et mō ꝑ eterna scl'a Amē.
℣. In om. t. Sup mag. ā. Be
atus petrus apostolus vidit
sibi christum occurrere ado-
rans euz dixit dñe quo vadis
venio romam iterū crucifigi.
Presta qūs omp̄s deꝰ Col.
vt nullis nos ꝑmittas pertur
bationib; concuti quos i apo
stolice confessionis petra soli-
dasti. Per dominū. Post pri
mū b. de scō iohāne. Ad com-
pletoriū de tpe. Ad matutin̄.
Inuit. Christum regē reguz
adoremus dñm. Qui marty
rio crucis btm̄ glorificauit pe
trū apl'z. p̄s. Venite. In. i. no
cturno añ. Petrus et iohan-
nes ascendebāt in templū. p̄s
z ℣. de apl'is. añ. Claudus q̄
dem cum vidisset petrum z io
hannem cepit rogare eos: vt
elemosynam acciꝑet. añ. Ar-
gentum z aurum non est mihi
quod aūt habeo hoc tibi do.
Omnium quidē Lcō. I.
sanctarum solennitatū
dilectissimi totus mundus est
particeps et vnius fidei pie-
tas exigit: vt quicquid ꝓ salu
te vniuersorum gestū recolitur
cōib; vbiq; gaudijs celebret.
℟. Simon petre anteq̄ d̄ na
ui vocarem te noui te. z super
plebē meā p̄ncipē te constitui.
Et claues regni celoꝝ tradi-
di tibi. ℣. Quodcunq; liga-
ueris sup terrā erit ligatū z in
celis. z quodcunq; solueris su
per terrā erit solutū z i cel'. Et
Verumtamē hodierna L. ij.
festiuitas p̄ter illā reuerētiaz
quam toto terrarum orbe pro
meruit speciali z ꝓpria nr̄e vr-
bis exultatione veneranda est
vt vbi p̄cipuorum apostolorū
glorificatus ē exitus ibi i die
martyrij eorum sit leticie prin
cipatus. ℟. Si diligis me sy
mon petre pasce oues meas.
domine tu nosti qr amo te Et
animā meā pono ꝓ te. ℣. Si
oportuerit me mori tecū nō te
negabo. Et animā. Lcō iij.
Isti enī sūt viri ꝑ quos tibi e-
uāgeliū christi roma resplēdu
it z q̄ eras magistra erroris fa
cta es discipl'a veritatis. Isti
sunt sancti p̄res tui veriq; pa-
stores qui te regnis celestibus
inserendam multo melius mlt
toq; felicius condiderunt q̄
illi quorum prima studio me
nium tuoꝝ fundamenta loca
ta sūt. E quib; is qui tibi no-
men dedit fraterna te cede fe-
dauit. ℟. Tu es petrus z su
per hanc petram edificabo ec
clesiam meam. z porte inferi
non preualebunt aduersus eā
Et tibi dabo claues regni ce-
lorum. ℣. Quodcunq; liga-
ueris sup terram. Et. Gl'a. Et
In secundo nocturno añ. In

nomine iesu christi nazareni surge et ambula in pace. Aña Exiliens claudus ⁊ ambula/bat ⁊ intrauit cuz illis ambu/lans et laudans deum. Aña Vidit populus claudū am/bulantem vt supra. Lectō iiij.

Isti sunt qui te ad hanc glori am ꝓuexerunt vt gens sancta populus electus. ciuitas sacer dotalis ⁊ regia per sacram be ati petri sedem caput orb effe cta latius presideres religione diuina q̄ domiatione terrena Quamuis em̄ multis aucta victorijs ius imperij tui terre mariq̄ protuleris minus tñ ē quod tibi bellicus labor sub/didit q̄ quod tibi pax christi ana subiecit. Tu. ℟. Dñe si tu es iube me venire ad te su/per aquas. ⁊ extendēs manuz apprehendit eum. Et dixit ie/sus modice fidei quare dubi/tasti: ℣. Cunq̄ vidisset ven/tum validum veniētem timu it. ⁊ cum cepisset mergi clama bat dicens dñe adiuua me. Et dixit iesus. Lectio quīta.

Deus nāq̄ bonꝰ iustus om/nipotēs q̄ miscdiam suam hu mano generi nunq̄ negauit: om̄esq̄ in cōe mortales ad co/gnitionē sui abūdātissimis sē per beneficijs erudiuit volun tariam errantium cecitatē et procliuem in deteriora nequi tiam secretiore consilio ⁊ alti/ore pietate misertus est. ℟. Surge petre et indue te vesti mentis tuis. accipe fortitudi/nem ad saluandas gētes. Or ceciderūt catene de manibus tuis. ℣. Angelus aūt dñi asti tit. ⁊ lumē refulsit ī habitacu/lo carceris ꝑcussoq̄ latere pe/tri excitauit eum dicens surge velociter. Quia ceciderunt.

Vt aūt huius Lectō sexta. inenarrabilis gratie ꝑ totum mundum diffūderetur effectꝰ romanum regnum diuina ꝓ/uidentia preparauit. Cuius ad eos limites incrementa ꝑ/ducta sunt ⁊ dilatata: vt his cunctarum vndiq̄ gentiū vi/cina et longinqua contineret vniuersitas. Tu autem domi ne miserere nobis. Deo grās. ℟. Tu es pastor ouium prin ceps apostolorum. tibi tradi/dit deus om̄ia regna mundi. Et ideo tradite sunt tibi cla/ues regni celorum. ℣. Quod cunq̄ ligaueris super terram. Et ideo tradite. In secundo nocturno añ. Petrus autē ser uabatur in carcere ⁊ oratō fie bat sine intermissione ab ec/clesia ad deum. Aña. Dixit angelus ad petrum. circunda tibi vestimentum tuum ⁊ se/quere me. Aña. Misit domi nus angelum suum ⁊ libera/uit me de manu herodis. alle luia.

In illo tempe Scdm io.
Uenit iesus ī partes ce-
saree philippi ⁊ inꝛrogauit di
scipulos suos dicens. Quem
dicunt homines esse filiū ho-
minis. Et reliqua. Omelia
Lectio sancti venerabilꝛ bed.
euangelij quam modo fratres
audistis tanto intentius ē co
gitanda ac sine obliuione iu-
giter retinenda: quanto cōstat
qꝛ magnam nobis fidei perfe
ctionem cōmendat magnum
eiusdem perfecte fidei contra
om̄ia temptamenta robur eq̄
demonstrat. ℟. Quem dicūt
homīes esse filium hominis:
dixit iesus discipulis suis. re-
spōdens petrꝰ dixit. tu es xp̄s
filius dei viui. Et ego dico ti-
bi qꝛ tu es petrus ⁊ sup̱ hanc
petram edificabo ecclesiā me
am. ℣. Beatus es simon pe-
tre qꝛ caro et sanguis nō reue
lauit tibi sed pater meus qui
est in celis. Et ego di. L. viij.
Si enī scire volumus quō in
christum credi oporteat: q̄d
lucidius eo quod ait ad eum
petrus Tu es christus filius
dei viui. Rursꝰ si delectat au
dire quantum hec fides vale-
at quid apertius eo quod ait
dn̄s de ecclesia que sup̱ eū edi
ficāda erat. Et porte inferi nō
preualebūt aduersus eā. Sed
hec suis in locis plenius expo
nentur. Tu aūt domine. ℟.
Ego pro te rogaui petre vt nō
deficiat fides tua. Et tu ali-
quando conuersus confirma
fratres tuos. ℣. Caro ⁊ san-
guis non reuelauit tibi sꝫ pa-
ter meus qui est in celis. Et.
Iesus ergo interroga- Le. ix.
bat discipulos suos dicens.
Quē dicūt homines esse fili-
um hominis. Non aūt quasi
nesciens de se sententiā vel di
scipulorum vel extraneorum
inquirit. Sed ideo discipl̄os
quid de se sentiant interrogat
vt confessionem recte fidei il-
lorum digna mercede remune
ret. Tu. ℟. Petre amas me:
tu scis domine qꝛ amo te Pa
sce oues meas. ℣. Simon io
hannis diligis me plus his:
tu scis dn̄e qꝛ amo te. Pasce.
Gloria Pasce. Ad laud. añā
Petre amas me. pasce oues
meas. tu scis domine qꝛ amo
te. añ. Simon iohannis dili
gis me plus his tu scis domi
ne qꝛ amo te. añ. Ego ꝓ te ro
gaui petre vt non deficiat fi-
des tua. ⁊ tu aliquando ꝯuer
sus confirma fratres tuos. añ
Significauit dominus petro
qua morte clarificaturus esset
deum alla. añ. Tu es petrus
⁊ sup̱ hanc petraꝫ edifiabo ec-
clesiam meam. Hymnꝰ Or
Misit hero Cap̄. to phebi.
des rex manꝰ vt affligeret q̄s
dam de ecclesia. occidit autē

iacobum frēm iohannis gla-
dio. videns aūt qꝛ placeret iu
deis apposuit apprehendere ⁊
petruꝫ. ℣. Clamauerūt Su
per bened. añ. Quodcunqꝫ li
gaueris sup terram erit liga-
tum et in celis. ⁊ quodcūqꝫ sol
ueris sup terram erit solutum
⁊ ī celis dicit dñs simōi petro
Deus qui hodiernam Col.
diem apostolorum tuoꝝ petri
⁊ pauli martyrio cōsecrasti da
ecclesie tue eorum in omnibus
sequi preceptum. ꝑ quos reli-
gionis sumpsit exordiū. Per.
Post primū bened. de scto io-
hanne. Ad. i. de tpe. Ad. iij. ā.
Solue iubente. vt s̄. ℟. ⁊. ℣.
de apostol. Ad vi. ix. de lau.
iij. ⁊. v. In secundis ves. Jura
uit do. ꝑ totū. vt supra. Hym
nus. Oliue bine. ℣. Sit tri-
nitati. Caplm. ℣. ⁊ collec. vt
in matutinis. Sup mag. añ.
Gloriosi principes terre quō
in vita sua dilexerunt se ita et
in morte non sunt separati.
Post primū bñd de scō iohā-
ne ⁊ nihil de cōmemoratōe sā
cti pauli. Sequēti die agitur
commemoratio sancti pauli.
Ad matt Inuit. Regē aplo-
rum. ps. Venite. In primo
nocturno añ. Qui opatus ē
petro in apostolatu operatus
est et mihi inter gentes: ⁊ cog
nouerunt grām que data ē mi
hi a christo dño. ℣. Qui me
segregauit ex vtero mr̄is mee
vocauit ꝑ grām suam. ps. ⁊ ℣
de aplis. añ. Scio cui credi-
di et certus sum qꝛ potens est
depositū meū seruare in illum
diem iustus iudex. ℣. De re-
liquo reposita ē mihi corona
iusticie. añ. Mihi viuere xp̄s
est ⁊ mori lucrum gloriari me
oportet in cruce domini mei
iesu christi. ℣. Per quē mihi
mundus crucifixus est ⁊ ego
mundo Sermo be. Jo. L. i.
Beatus paulus cū cels⁹
in omniuꝫ consisteret ar
ce virtutum oēm tamē flāmaꝫ
precipuo charitatꝫ ardore vin
cebat. Ut em̄ missum est ī ig-
nem ferrum totuꝫ profecto ig-
nis efficitur sic paulus chari-
tate succensus totus factus ē
charitas. Tu. ℟. Qui opa-
tus est petro in apostolatu o-
peratus est ⁊ mihi inter gen-
tes. Et cognouerūt gratiā di
que data est mihi. ℣. Gratia
dei in me vacua non fuit: sed
gratia eius in me manet. Et.
Nic quasi cōmunis to- L. ij.
tius mdi esset pater ita ⁊ in a-
more hoīm ipos eoꝝ imitaba
tur ꝑntes: īmo cūctos nō car-
nales mō verumetiā spirita-
les pr̄es sollicitudine ac pieta
te supabat. pecunias et verba
⁊ corpus et anīam pro his q̄s
diligebat impēdēs. ℟. Scio
cui credidi et certus sum quia

potens est depositum meū ser
uare In illū diem. ℣. Repo
sita ē mihi corōa iusticie quaz
reddet mihi dñs. In il. L.iij
Propter hoc itaqꝫ charita/
tem etiā plenitudinē legis vo
cabat et vinculum ꝑfectionis
z oīm bonorum matrē z initi
um finemqꝫ virtutū. Qr igit
initiuz et finis z bona om̄ino
vniuersa dilectio est. vel in ip
sa paulum studeamus imita
ri. Etenī hic illius ope talis
effectus est. ℟. Bonū certa/
men certaui: cursum consūma
ui: fidem seruaui. Ideo repo/
sita est mihi corona iusticie:
℣. Scio cui credidi et certus
sum qr potens ē depositū me/
um seruare in illum diē Ideo
In secūdo noctur. añ. Tu es
vas electionis scē Paule apl̄e
predicator veritatis ī vniuer/
so mundo. Per quē om̄es gen
tes cognouerūt grām dei. añ.
Magnus sanctus paul⁹ vas
electionis vere digne est glori
ficandus qui z meruit thro/
num duodecimum possidere.
℣. In regeneratōne cum sede
rit filius hominis in sede ma
iestatis sue. añ. Bonū certa/
men certaui cursum consum/
maui fidem seruani. ℣. De ce
tero reposita ē mihi corona iu
Non em̄ mihi Le.iiij. sticie.
ꝓponas mortuos q̄s sepi⁹ su
scitauit neqꝫ le ꝓsos q̄s eadez
ꝟtute mūdauit nihil a te hoꝝ
requirit deus. Posside chari/
tatē pauli z ꝑfcām adipiscerꝫ
coronam. ℟. Reposita ē mi
hi corona iusticie quā reddet
mihi dominus ī illum diez iu
stus iudex. ℣. Scio cui credi
di. Iustus iudex. Lectō q̄nta
Quius vero ista sententia ē
Ipsius nutritoris vtiqꝫ chari
tatis qui eam z mirabilibus
z signis et alijs bonis mille ꝓ
posuit. Quia em̄ ip̄e eā abun
de ac vehementer impleuerat
idcirco eam acrius atqꝫ exa/
minatius vim eius intelligit
Per ipsam em̄ ille ad tam cel
sum ꝑfectionis cacumen ascē/
dit nihilqꝫ eum ita dignū d̄o
vt virtus prestitit charitatis
℟. Audistis em̄ cōuersationē
meam aliqñ in iudaismo quo
niam ꝓficiebā. Supra mlt̄os
coetaneos meos in gñe meo.
℣. Abundanti⁹ enī emulator
existens paternarū mearū tra
ditionum. Supra. Lcō sexta
Et id̄o dicebat Imitami: do
na meliora z adhuc excelsio/
rem vobis viam demonstro
charitatem profecto optimaz
viam planissimamqꝫ ꝓnunci/
ans. In hac etiam nos iugit
ambulemus vt et paulum im
mo dñm pauli videre merea/
mur z incorruptibiles conseq̄
mur coronas. gratia z miseri/
cordia domini nostri iesu xp̄i

cui gloria est et imperium ī se-
cula secnlorum Amē. Tu aūt
domine miserere nobis Deo.
℟. Sancte paule apostole p̄
dicator veritatis et doctor gē
tium. Intercede ꝓ nobis ad
dominū qui te elegit vt digni
efficiamur gratia dei. ℣. Tu
es vas electionis sancte paule
predicator veritatis in vniuer
so mundo. Intercede pro no-
bis ad dominum. Gloria pa
tri et filio et spiritui s. Interce
de. In tertio nocturno anti.
Saulus qui et paulus mag-
nus p̄dicator a deo confortatus
conualescebat ⁊ confūde
bat iudeos. ℣. Ostēdens qꝛ
hic ē christus filius dei viui.
añ. Ne magnitudo reuelatio
num extollat me datus ē mi-
hi stimulus angelus sathane
vt me collaphiset. ꝓpter quod
ter dominū rogaui vt auferet
a me. et dixit mihi dominus.
sufficit tibi paule gratia mea
℣. Nam virtus in infirmita-
te ꝑficitur. Añ. Reposita est
mihi corona iusticie quā red-
det mihi dominus in illū diē
iustus iudex. ℣. Cooperāte
gratia spūs sancti. Euange-
lium. Ecce nos reliquimus
omnia et secuti sumus te. ⁊c.
℟. Saulus autem magꝫ ac
magis conualescebat ⁊ cōfun
debat iudeos qui habitabāt
damasci. Affirmans quoniā
hic est christus. ℣. Fuit autē
cuꝫ discipulis qui habitabāt
damasci per dies aliquos. et
continuo in synagogis predi-
cabat christum. Affirmans.
℟. Gratia dei id sum quod
sum. gratia eius in me vacua
non fuit Sed semper ī me ma
net. ℣. Bonum certamē cer-
taui. cursum consummaui. fi-
dem seruaui. Sed semper in
me manet. ℟. Magnus san
ctus paulus vas electionis.
Vere digne est glorificandus
qui et meruit thronum duo-
decimuꝫ possidere. ℣. A chri
sto de celo vocatus ⁊ in terraꝫ
prostratus ex persecutore effe-
ctus est vas electionis Vere
digne est glorifican. Gl̄ia pa-
tri. Vere digne est gtorifican.
Ad laudes antiphona. Ego
plantaui appollo rigauit. deꝰ
autem ncrementuꝫ dedit al-
leluia. ℣. Vnusquisqꝫ enī pro
priam mercedem accipiet ꝑm
suum laborem. anti. Liben-
ter gloriabor in infirmitatibꝫ
meis vt inhabitet in me vir-
tus christi. ℣. Quando enim
infirmior tunc fortior sum et
potens. Añ. Sancte paule
apostole predicator veritatis
⁊ doctor gentium intercede ꝓ
nobis ad deum qui te elegit:
℣. Vt digni efficiamur gra-
tia dei. añ. Gratia dei in me
vacua ñ fuit sꝫ gr̄a eiꝰ sp̄ ī me

manet. ℣. Gratia dei sum id
qd sum. añ. Damasci prepo-
situs gentis arethe regis vo-
luit me comp̄hendere a fratri
bus ꝑ murum submissus suꝫ
ī sporta. ⁊ sic euasi manus eiꝰ
in nomine dñi. ℣. Deus aūt
⁊ pater dñi nostri iesu christi
scit qꝛ non mentior. Hymnꝰ.
Ortu phebi. Capitulum.
Frēs: Notū vob facio euan
gelium quod euangelizatum
est a me qꝛ nō ē ꝑm hominem
neqꝫ em̄ ego ab homine acce-
pi illud: neqꝫ didici sed ꝑ reue
lationem iesu christi. Super
beneđ. añ. Vos qui secuti estꝫ
me sedebitis super sedes iudi
cantes duodecim tribꝰ israel
dicit dominus. Collecta.
Deus qui multitudinē ꝓplo
rum beati pauli apostoli p̄di
catione docuisti da qūs vt cu
ius natalicia colimus eiꝰ apđ
te p̄rocinia sentiamus Per.
Post primū b. de scō iohanne
⁊ nō plura. Ad tertiā añ. Ter
virgis cesus suꝫ semel lapida-
tus sum. ter naufragiū ꝑtuli ꝑ
christi nomine. R. et ℣. đ apo
stolis Ad sextā ⁊ nonā añ. de
lau. iij. et. v. sine versibꝰ. In se-
cundis ℣s. Iurauit dñs ꝑ to
tum. Hymnus. Doctor egre
gie. ℣. Sit trinitati. Super
Mag. añ. Vos qui reliqui-
stis om̄ia et secuti estis me cē
tuplum accipietis et vitā eter
nam possidebitis. Post pri-
mū bn̄đ. de octaua beati iohā
nis añ. Ingresso zacha. vt s.
℣. Fuit homo. Coll. Presta
qm̄s omp̄s đs vt fa. vt s. ⁊ ni
hil de sancto petro: In octaua
beati iohannis baptiste p̄ma
die iulij. Ad mat. oīa sicut in
die p̄ter lec. que legūtur vt in-
fra. ⁊ collcā que erit Presta q̄s
sumus omp̄s đs vt fa. vt sup̄
Sermo beati maximi. Le. I
Festiuitatem p̄ntis diei
fratres charissimi vene-
randi iohānis baptiste gemi-
na natiuitas consecrauit. qui
idcirco in hoc seculum supna
dispensatione directus est vt
non solum ip̄e prophetali sub
limaretur gloria sed vt ⁊ om-
niū ꝑ eū ꝓphetarū p̄conia fir-
marentur. Tu aūt. Lectō. ij.
Nec imerito illum precipuo
nunc honore veneramur q̄ spe
ciali quadam gr̄a ob hoc re-
demptorez mundi nouissimꝰ
prophetauit vt eū primꝰ osten
deret. Tu autē. Lectō tertia
Nic eni solus ē ꝓphearum q̄
dñm nostrum iesū christū quē
alij in longa futurū tp̄a p̄scie-
runt ꝓprijs videre ocul meru
it ⁊ annūciare p̄ntem. Naꝫ sic
sacratissimū euāgeliū refert ve
niente dño ad baptismū eius
hmōi prorupit in vocem. Ec-
ce agnꝰ dei. ecce qui tollit pec-
cata mundi. T. Lcō quarta.

Propter hoc nimirum salua
tor ipse de illo dicebat ad tur
bas. Quid existis in desertū
videre prophetam. Dico vob
et plusq̄ prophetam. Plꝰ re
uera est q̄ propheta qm̄ ceteri
om̄s venturi adhuc christi fu
ere precones. hic aūt ꝓbatissi
mus venit dñi pñtis assertor.
Plusq̄ propheta est Lcō. v.
cuiꝰ manibus quod nulli ē p̄
stitum prophetarum baptisā
duz se dei filiꝰ inclinauit. Plꝰ
q̄ propheta est cuius tanta ē
prerogatiua meritorū vt vno
eodemq̄ momento celi terre
q̄ arbitrum submersum aq̄s
tingeret in iordane. spūm quo
q̄ sanctum venientem cernerz
in columba. ⁊ attestantis vo
cem patris audiret e celo Tu.
Hic est ille quem Lectio vi.
inspiranti deo p̄scius annūci
at esaias dicens Vox clamā
tis in deserto parate viam do
mini. Quam congrue frēs be
atus iohannes p̄dicatus est
vox qui celestis verbi et preco
mittebatur et testis. Cetera
vt in die. Post p̄mū b. d apo
stolis petri ⁊ pau. dicētur duo
suffra. ꝑ totā octauā sequētes
añe totiens quotiens opꝰ fue
rit repetende. añ. Estote for
tes in bello vt s̄. añ Petrus
apostolus ⁊ paulꝰ doctor gen
tium ip̄i nos docuerūt legem
tuam domine. añ. Vos q̄ se
cuti vt s̄. ꝟ Clamauerūt. Col
Deus cuius dextera beatuz
petrum ambulantem in fluc
tib; ne mergeretur erexit: ⁊ co
apostolum eius pauluz tertio
naufragantem de profūdo pe
lagi liberauit exaudi nos ꝓpi
cius et concede: vt amborum
meritis eternitatis gl̄iam cō
sequamur. Per. Post primūz
Bñd. in vei. per octauas dicē
tur sequentes añe. similit̄ quo
tiens opus fuerit repetende.
Añ Gloriosi principes vt sup̄
Añ. Dū steteritis. añ. Ecce
ego mitto sov ꝟ. Clamaue
runt. Collecta. Deus cuius
dextera beatum petrum am
bulantem. Ad horas ꝑ om̄ia
sicut infra octauas. In secun
dis ꝟs canitur de festo visita
tionis. In festo visitationis
beate Marie virgis. ij. Julij.
historia hec de visitatōe ñ ser
uat̄ in ecclesia maguntiñ. In
primis ꝟs sup̄ p̄s. Oīa lau
date. añ. Exurgens aut ē ma
ria abijt in montana cū festia
tione in ciuitatē iuda: ⁊ intro
iuit in domum zacharie ⁊ sa
lutauit elizabeth all̄a. añ. Et
factū est vt audiuit elizabeth
salutationem marie exultauit
infans in vtero eius ⁊ repleta
est spū sctō. añā. Exclamauit
elisabeth voce magna ⁊ dixit:
benedicta tu ī mulierib; ⁊ be
nedictus fructus ventris tui.

alla. an. Et vnde mihi hoc vt
veniat mater dñi ad me. ecce
enī vt facta est vox salutatio-
nis tue in auribus meis exul-
tauit in gaudio infans in vte
ro meo alleluia. an. Et beata
que credidisti quoniā ꝑficiun
tur ī te que dicta sūt tibi alla.
Ecce iste venit saliens Cap
in mōtibus transiliens colles
similis est dilectus meus hin-
nulo capreeq; ceruorum Deo
grās. ℟. Magnificat vt ifra
Assunt festa Hymnus.
Aiubilea ī marie nūc gau
dia tota psallat ecclesia deuo-
ta laudum dragmata. Cu-
ius sacrata viscera dei inuisit
gratia vt esset virgo grauida
thori virilis nescia. Nec pa-
ranympho dum credit sacruz
hanc pneuma repleuit. aluus
tumescit ⁊ gerit verbū patris
quod meruit. Confestiz mō
tes adijt elizabeth salutauit
obuijs eaz suscipit vlnis strin
git ⁊ circūit. Sacri iungūtur
vteri milesq; sui domini p̄sen-
tiam dum percipit hunc exul
tando suscipit. Clamat an⁹
cum iubilo plena sancto para
clyto beata tu in filio que cre
didisti dño. Exultet celi re-
gia ⁊ mundialis curia abyss⁹
atq; maria laudent deum per
secula. Patri summo cū filio
spiritui quoq; sancto sit sem-
piterna gloria in vnitate soli-
da Amen. ℣. Audi filia ⁊ vi
de ⁊ inclina aurem tuam Or
concupiuit rex speciem tuam.
Sup mag. an. O quāta vis
amoris illibate tunc mentem
accenderat virginis. vt in spū
sancto rapta iubilaret. magni
ficat ania mea dominū. al. al.
Omnipotens sem- Collcā
piterne deus qui ex abundan
tia charitatis beatam virginē
mariā tuo filio impregnatam
ad salutationem elizabeth in
spirasti presta quesumus: vt
per eius visitationē donis ce-
lestibus repleamur. ⁊ ab omni
bus aduersitatibus eruamur.
Per e. do. Post. i. bñ. de sācto
iohanne an. Puer qui natus
est vt s. ℣. Iustus lvt palma.
Collecta Presta qm̄s omp̄s
de⁹ vt fa. Deinde de apostol
petro et paulo. Ad completo
rium an. Cum iocūditate vi
sitationem sancte marie cele-
bremus. vt ipsa pro nobis in-
tercedat ad dominū ihm xp̄m
O Christi ma- Hymn⁹.
ter fulgida scatens fōs
omni gratia lux pellens que-
q; nubila maria venustissima
Gestansq; castimonia inta-
cta p̄rez filia virgo monarchā
inclyta genitrix pudicissima.
Tua prece hanc miseram pu
sillamq; plebicolam subleua
per auxiliū que iacet nexu cri-
minum. O aduocata stren-

nua hostem nostrum extermi/
na. depelle quecq; noxia impe
tra celi gaudia. Sit gloria do
patri iesu christoq; filio spiri/
tui paraclyto trino et vni dño
Amen. Capitulum z collectā
vt in vesperis. ℣. Elegit eam
Super Hunc dim' añ. Gau
de maria mater christi q̄ sin/
gulari ꝓuilegio meruisti por/
tare christum dominuz lumē
ad reuelatōnem gentiū alla.
Preces solite vsq; Sacerdo/
tes. Deinde ℣. Sentiāt om/
nes tuum iuuamen Quicūq;
celebrant tuam visitationem.
Capituluz vt supra. Ad ma
tutinas Inuitato. In hono
re marie virginis elisabeth vi
sitantis Adoremus dominū.
alleluia. ps. Venite, In pri
mo nocturno anti. Qua glo/
riosam z admirabilem in vni
uersa terra fecit deus ancillaz
humilem alleluia. Ps̄. Do/
mine dominus noster'. Anti.
Celi stupent in maria cui tot
singularia sunt collata dona/
ria alleluia. Ps̄. Celi enar/
rant. añ. Feraz est terra domi
ni venter sacrate virginis. qui
thesauruz fert homini nostre
parem imaginis alla. psalm'
Domini est terra z plenitudo
eius. ℣. Specie tua z pulcri/
tudine tua. Bulla Bonifa/
cij pape Lectio Prima.
Bonifacius episcop' ser
uus seruorum dei. ad ꝑpetu
am rei memoriam. Superni
benignitas conditoris huma
nam naturam ad similitudi/
nem suam creatā. misericordi
pietate respiciens: z collapsaz
fore primi parentis lapsu con
sideras. illaz miro decreuit cō
silio releuandam. vt scz verbū
supernum quod erat in princi
pio eam a mortis nexibus li/
beraret. Tu autē domie. ℟.
Surge propa amica mea Et
veni iam eīm hyems transiit.
imber abiit z recessit alleluia.
℣. Audi filia z vide z iclina
aurem tuam Et veni: Lec. ij.
Voluit igitur pij patris qua
nos dilexit charitas tempoꝛ
veniente plenitudine verbum
ipsum eternum sub forma ser
ui carnem nostre mortalitatis
assumere vt eandem mortē no
stram moriendo destrueret ac
damnationis sententiaz simi'
z maculam quam per reatuz
primi hominis generi humā/
ni posteritas incurrisse nosce/
batur clemēs eterni verbi bo
nitas aboleret. Tu autē do/
mine miserere nobis. Deo g̃.
℟. En dilectus meus loquit'
mihi. Intra p̄cordia mea dat
vocem suaz alleluia. ℣. Quā
dulcia faucibus meis eloquia
tua domie super mel ori meo.
Intra precordia mea dat ꝛc.
Quapter declara] Lectō iij.

stirpe regia dauitica preelegit
virginē in cuius vtero mystico
spiramine verbū ip̄m carnem
susciperet: vt egrederet iuxta
verbum propheticum virga d̄
radice yesse: et flos de radice
eius ascenderet ⁊ requiesceret
spiritus dn̄i sup̄ eum. ℟. Ibo
ad montem mirrhe festināter
⁊ videbo verbum hoc. Quod
factum est in auribꝫ meis ab
angelo salutante alla. ℣. Vi
am mandatorum tuoꝝ cucur
ri iuxta verbum tuum. Quod
In secundo noctur. añ. Ver-
bum bonum virgo paris ma
nens expers om̄is maris fecū
daris pneumate alla. p̄s. E-
ructauit. añ. Torrens sacra-
ti fluminis vrbez dei letificat
duz maria vi numinis ore de
um magnificat alla. p̄s. Deꝰ
noster refugium. añ. O dile-
cta ciuitas dei rei poscimus:
qui te noscimus. ora ꝓ nob̄ de
um alla. p̄s. Fūdamenta. ℣.
Diffusa est gr̄a in la. Le. iiij.
Profecto reginam inclytam
in matrē eligens q̄ tanto regi
digna fuit sui corp̄is thala-
mum prepare. De quo tanq̄
sponsus pre filijs hominū ꝓce
deret speciosus locum in naza
reth qui flos siue sanctitas dr̄
ad suā cōceptionez elegit. ℟.
Ecce iste venit saliens ī mon-
tibꝫ trāsiliēs colles. Similis
est dilectus meus hinnulo ca
preeq̄ ceruorum alla. ℣. Et
ultauit vt gygas ad currēdaz
viā a sūmo celo egressio eius.
Similis est dile. Lctō q̄nta.
In q̄ ꝑ angelice salutatōis e-
loquia ipsius incarnati verbi
mysteria miraq̄ fuerunt solē-
nia celebrata. Ibi enī nostre
sumpsimus redemptionis ex
ordia. Ibiq̄ primum dies sā
ctificationis illuxit qui nobis
de salute spem intulit ⁊ d̄ eter
nitate leticiā. Tu. ℟. Felices
mr̄es sed nati feliciores. Et q̄
gessere felicia facta fuere alla
℣. Felix domus. felix familia
quibꝫ sunt visa tot mirabilia:
Et que gessere. Lectio sexta.
In hoc etenim tāte fecūditatis
loco virgo regia venustissima
a dn̄o cōsecrata flos sanctita-
tis. vas celestis gratie mūdis
simū omniū virtutū floribus
redimita. Cuius pulchritu-
dinē sol et luna mirantur re-
gem gentium virgo concepit
datura lucem gentibꝫ sb̄ mor-
tis caligine constitutis. Tu.
℟. O preclara stella maris
virgo mater singularis q̄ cog
natā visitasti iohannem illu-
minasti prole preclarissima.
Te deprecamur ī hoc festo sis
solamen om̄i mesto. fuga mor
tem: confer sortem nobis in ce
li p̄ria alla. ℣. Ad te clamāt
om̄es rei larga datrix scē spei
o fons indeficiens Te depre-

Gloria. Te dep̄. In tertō no. anti. Magna mirabilia in filia quā sibi elegit terre marisq; dn̄s celi. nihilominꝰ signanter peregit alla. p̄s. Cantate primū. añ. Exultet terra ꝓpere. multe letent̄ insule. en nubem rore celico repleuit spūssāctus alla. p̄s. Dn̄s regnauit exultet. añ. Nouum tibi virgo canticum decantamus vt per te vite viaticuz habeamꝰ alla. p̄s. Cantate. ij. ꝟ. Adiuuabit eam. Scdm̄ Lucam

In illo tpe: Exurgēs maria abijt in montana cuz stinatione in ciuitatem iuda. Et reliq̄. Omelia bti ambro. Morale est om̄ibꝫ vt q̄ fidem exigunt fidem astruāt. Et ido angelus cū abscōdita nūciaret vt fides astrueretur exemplo senioris femīe sterilisq; cōceptum marie virgini nunciauit vt possibile deo om̄e quod placuerit assereret. Tu autem ℟. Speciosas filias cumulātes diuitias. Thesauro ventris grauidi transcendit mat̄ dn̄i alla alla. ꝟ. Exulta ⁊ lauda habitatio siō qꝛ magnus i medio tui sanctꝰ israel. The. Ubi audiuit hoc Lctō viij. maria non quasi incredula d̄ oraculo. nec quasi incerta d̄ nūcio. nec quasi dubitās de exēplo: sed quasi leta pro voto religiosa ꝓ officio festina p̄ gaudio in montana ꝑrexit. Tu āt ℟. Ait aūt maria fecit mihi magna qui potens ē Et sāctū nomē eius alla. ꝟ. Et misericordia eius a progenie in ꝓrogenies timētibꝫ eū. Et. Le. ix. Quo em̄ iā deo plena nisi ad superiora virgo cū festinatōne ascenderet. Nescit tarda molimina spūssancti gratia. Discite et vos mlieres sancte sedulitatē quā pregnātibꝫ debeatꝫ exhibere cognatis. Tu ℟. Magnificat ania mea dn̄m. ⁊ exultauit spūs meus i d̄o salutari meo. Quia respexit humilitatē ācille sue alle. ꝟ. Ec em̄ ex hoc beatam me dicent omnes generatōes. Quia respexit humilitatē. Gla. Quia Te deū lauda. dr̄ ꝑ totā octauam. ꝟ. Sentiāt om̄es. Laudum añe. In marie virginis vtero parata sedes tua deus a seculo alla. añ. Jubilet d̄o omnis terra et celestis ierarchia seruiat ei alla. añ. Fecit dn̄s potētiā in brachio suo dispersit suꝑbos mente cordis sui. alla. añ. Deposuit potentes de sede et exaltauit humiles. alla. añ. Esuriētes impleuit bonis ⁊ diuites dimisit inanes alla. Hymnus. Quem terra. Cap̄. et colla vt s̄. ꝟsi. Elegit eam. Sup bn̄. añ. Benedictus dn̄s d̄s israel qꝛ visitauit ⁊ fecit redemptōnē pleb̄

sue. sicut locutus est p os sctō-
rū alla. Post primū Bñd. de
apostolis. Ad primā ā. Ma-
ria virgo semp letare que me-
ruisti christū portare celi ⁊ ter-
re conditorem. qr de tuo vte-
ro protulisti mundi saluatorē
Caplm et col. vt s. ℟. Chri-
ste fili. ℣. Qui sedes. ℣. Ele-
git eam deus. Preces vsq; sa-
cerdotes. ℣. Sentiant omnes
Collecta vt s. Deinde Exul-
tabunt cum ceteris. Ad terti-
am añ. Magna mirabilia vt
supra. ℟. Audi filia ⁊ vide ⁊
inclina aurem tuā. ℣. Qr cō-
cupiuit rex speciem tuaz. Ad
sextā et nonā d lau. iij. et. v. ℟.
de virginib. In secūdis ves.
laudes p totū. ps. de dña Di-
xit dñs. Hymnꝰ caplm ⁊ col
vt in pmis ves. ℣. Elegit eā.
Sup mag. añā. Magnificet
dñm totū genꝰ fidelium cōcre-
pet armōica laude cohors an-
gelica in marie gaudia allelu-
ia. Post primū bñ. de aplis.
Per totā octauā singulis die-
bus canit de dña. In matuti-
nis vnū noc. de historia cum
ps trib de virginib. Lctōes
vt infra de bulla Bonifacij.
Ad lau. vna tm añ. de laudi.
Sup bñd. añ. Bñdictꝰ dñs.
Post primū b. de aposto. vsq;
ad oct. eoꝝ. Cetera sicut i die
Ad pmā sicut i die. Ad hors
añe de lau. ij. iij. et. v. ℟. Spē
tua cū ceteris de virginib. Ad
ves. sup ps. Dixit cum ceteris
de dña añā vna de añ. sup ps.
in pmis ves. Hym. caplm et
colla. sicut in die. ℣. Specie
tua et pulchritudine tua. ⁊c.
vel. Elegit eam deus. Super
Magnificat antiphona. O
quāta vis amoris vt s. añā:
Magnificet dñm vt s. alt̄na-
tim. Cetera sicut in die. Si
dñica occurrerit infra octauā
canitur de dña in matutinis
historia vt iacet. sed ps. d vir-
ginib ⁊ lectiones vt infra ex
bulla. Cetera sicut infra oct.
notatū est. Omelia domini-
calis reseruatur in diē feriatā
sequentem p lectionibus cum
cantu de domina. ⁊ post pmū
Bened. de dñica suffra. Per
hebdomadā lectōes ex bulla

Sane ipsa re- bonifacij.
gina celorum in cuiꝰ se
clausit viscera dei filius factꝰ
homo ex tanti honoris fasti-
gio sibi p angelū nūciato neq-
q̄ sumpsit elatōis spūm. Sz
tanq̄ ancilla humilis q̄uis
mater effecta dñi humilitatis
sue quā respexit dñs exequens
officium. Exurgēs abijt i mō-
tana ad elizabeth cognatam
suam que vocabatur sterilis.
Jam semestri p̄gnantem cuz
festinatōne. ⁊ quemadmoduz
ab angelo humilime salutati-
onis accepat oracl'm: sic etiaz

ipsā elizabeth humiliter salu/
tauit. Elizabeth vt vero salu
tationem audiuit virgis glo/
riose repleta spiritu sancto. et
incarnati verbi mysterium in
vtero sentiens virginali voce
magna exclamauit et dixit: be
nedicta tu inter mulieres ⁊ be
nedictus fructus ventris tui
Et vnde hoc mihi vt veniat
mater domini mei ad me Ec
ce enī vt facta est vox salutati
onis tue in auribus meis. ex/
ultauit pre gaudio infans in
vtero meo. Et beata que cre/
didisti quoniā pficientur ī te
que dicta sunt tibi a domino
Ad que virgo venerāda in spi
ritu humilitatis respondens
illud mirabile canticū decan
tauit. Magnificat aīa mea
dominum. et exultauit spirit⁹
meus in deo salutari meo Qz
respexit humilitatē ancille sue
ecce enī ex hoc beatā me dicēt
omnes generationes. Qz fe/
cit mihi magna qui potens ē:
⁊ sanctū nomen eius. O ma/
gnum mysterium. O admi/
rabile commertium. O inef/
fabile sacramentum. vt mīes
de pignoribus que gestabant
in vteris in spiritu presentirēt
⁊ etiam prophetarent. Et
vt sacri euāgelij pādit histo/
ria celi regia grauida ptui cō
secrāda diuino pro humilita
tis āplioꝛi signaculo precurso
ris sui quem gestabat filij ge/
mitura grauide humanitatis
impendebat obsequiū. Quo
impenso completoq; huiusmo
di visitationis q̄si trium men
sium tempore in domum suā
est reuersa. Hec em̄ est illa de
q̄ sacra canunt eulogia. Sole
amicta lunā habens sub pe/
dibus stellis coꝛonari meruit
duodenis. Hec est illa que in
suis castis viscerib⁹ celi rec/
torē gestabat opificem. Et so
la cunctas hereses interemit.
Et pro christiāo poplo vt ad
uocata strennua: ⁊ exoꝛatrix p
uigil ad regem quem genuit
intercedit. Igitur felicē re/
coꝛdationis Vrbanus papa
sextus predecessoꝛ noster dig/
num duxit et debitum: vt fe/
stum visitationis ipsius bea/
te Marie virginis quādo vt
plurimum fertur visitauit Elizabeth
in dei ecclesia celebraret. Qđ
testimonio sācti suffultum e/
uāgelij humānis nequit ratio/
nibus detractari. Tu autem
domine miserere nobis Deo ḡ.
Alique ecclesie legunt hāc hy
storiā sequentem in festo visi/
tationis beate Marie virgi/
nis. que etiā seruatur in eccle/
sia Maguntinensi. Ad. i. ve/
speras antiphona Accedunt
laudes virginis admirāde in/
daginis nouiter promulgate
en visitat elizabeth maria mī

ipsamet celica p̄robitate. p̄s.
Om̄ia laudate. an̄. Diuo re
pletur muner̄ maria sine mur
mure cum filium concepit sur
rexit ab oraculo statim ī mō-
tis calculo abijt et ꝑfecit. an̄.
Accendit ardor spūs mariaꝫ
tangens celitus de nazareth
mig̃ndo mox ad mōtana trās-
tulit vbi tumultu caruit sup-
ua degustādo. an̄. Mōstrās
culmen dulcedinis maria sui
sanguis elisabeth salutat stā-
tem in domo proximi propin
qua templo dn̄i deuote sub-
ministrat. an̄. Charisma sc̄i
spūs diffudit se diuinitus in
puerum cum sensit conceptuꝫ
salutiferum mariaꝫ sibi obui
um elisabeth consensit. Cap̄.
et collecta vt s̄. ℟. Rex inspi
rator cordium mariā det sub
sidium deuios erigendo vt ve
niat de angulo. Tanq̄ amica
dn̄o anxios visitādo. ℣. Sur
ge feruēter aquilo veni auster
de libano. ortum meū ꝑflādo
Tanq̄. Gloria. Tanq̄ ami.
In mariaꝫ vite Hym.
viā mr̄em verā viuenti-
um pie venit qui redemit pec
cata delinquentium. Gressū
cepit cum concepit maria mr̄
tum properās visitauit cōfor-
tauit elizabeth compatiens.
Salutatur inflāmatur eliza-
beth. et filius inaudita fiunt:
ita de dono sācti spūs. Imp̄-
gnata g̃uidata fit mr̄ olim ste
rilis infans datus nondū na
tus exultat christo iubil̄ Ser
uit maior gaudet minor ma-
ria fert solacium visitatis pre-
paratis ad spūm propheticū
Precursorem ꝛ doctorē ma
ria manu indicat qui rectorē
purgatorem digito mdo nun
ciat. Leua gregem duc ad re
gem maria cunctos visitās vt
saluetur et letetur cum tu sis
mater mediās. Amen. ℣. Au
di filia. Sup mag. an̄. Ac-
celerat̄ ratio in puero nondū
noto instinctu sancti pneuma
tis diuinitus sibi dato nouit
pn̄tem dn̄m in virgine clā la-
tentem adorauit cū iubilo ad
seruulum venientem. Post p̄-
mum bn̄di. de scō iohāne an̄.
Puer qui vt supra. Deinde
de apostolis Petro ꝛ Paulo
Ad completoriū anti. Inter
turmas femineas et sctārum
excubias maria collaudat̄ ꝓp
ter fructum qui queritur quo
iure mundus emitur et plene
O Christi Hymn⁹ visitat̄
mr̄ celica. fons viu⁹ flu-
ens gratia lux pellens cuncta
scismata maria deo proxima.
Ex motu veri luminis trāsi-
uit in monticulis virgo inua-
re vetulam de precursore gra-
uidā. Maria venit de naza-
reth vt salutet elizabeth replē
tur dono spūs anus ꝛ ei⁹ fili⁹.

Elizabeth complacuit q̄ mr̄
dei affuit infans gaudet ī vte
ro presente christo dño. Ma-
rie visitatio exempluz dat pro
brauio q̄ sit parata om̄ib; ip-
sam pie querentibus. Crini
tatis clementia cūcta laxet fa
cinora ꝑ matris christi meri-
ta nos ducat ad celestia. Am̄
Capl'm et collecta vt sup̄. ℣.
Elegit eam. Sup̄ Nūc dim̄.
añ. Alma redemptoris mat̄:
que ꝑuia celi porta manens ⁊
stella maris succurre cadenti.
surgere cui cura est populo. tu
que genuisti natura mirante
tuum sctm̄ genitorē. virgo pri
us ac posteri⁹ gabriel' ab ore
sumens illud aue peccatoruz
miserere. Preces solite vsq̄ sa
cerdotes. ℣. Sentiant om̄es
tuum leuamen quicunq̄ cele-
brant ⁊c̄. Collecta vt s̄. Ad
matutinas Inuit̄. Reginaz
celi mariam concordit̄ adore
mus. Que visitās elizabeth
spem contulit vt laudemus.
ps̄. Venite. In primo noct̄.
añ. De celo velut radi⁹ descē-
dens sacer spiritus elizabeth
intrauit mox bñdictā virgīez
sanctitatis propaginem ꝓphe
tice clamauit. ps̄. Dñe domi
nus noster. añ. Inter turmas
semi vt s̄. ps̄. Celi enarrant.
Añ. Vocat hāc matrē nomīe
dñi primo famine elizabeth
vi sup̄na qd̄ fuit clausum alijs
in velatis mysterijs noticia
eterna. ps̄. Dñi est terra. ℣. d
virginibus. Lectōes vt supra
in historia precedēti. ℟. Sur
gens maria grauida migra-
uit ꝑ cacumina in ciuitatē iu-
de. Intrauit domū ꝓpere za-
charie cum opere salutis cōso
brine. ℣. Vt audiuit eliza-
beth salutes mox de nazareth
exclamat miratiue Intra.
Dixit verba prophetica eliza
beth celicola de virgine ma-
ria beata q̄ credidit. In hac
fient que didicit a dño mente
pia ℣. Venit ex te sāctissim⁹
vocatus dei filius sicut predi
xit angelus sue mr̄i in via. In
hac. ℟. Elizabeth congratu
lans profunde se humiliās in
aduentu messie. Unde ait cō
deceat q̄ mater dei veniat ad
me cum plausu vie. En fe-
lix salutatio duplata exultatō
dabantur vi sophie. Vñ. Glo
ria Unde. In secūdo noctur
no añ. Non fuit christus one
ri nec grauis moles pueri vi-
sceribꝫ matris digne: sed igna
ra de pondere cum corꝑali ro
bore transilijt benigne. psalm̄
Eructa. añ Transiuit in itine
re maria multum ꝓpere monti
culos scandendo euitauit la-
sciuiam ꝓpter morum constan
tiam colloquia spernendo. ps̄
Deus noster refugium. Añ.
Longam viā ꝑtransijt maria

montes circũit hylaris labo/
rando. honores mundi respu
it. deuotionez tenuit celica me
ditando. ℘s. Fundamenta.
℟. Maria parens filios plã
gens querit deperditos in sce
lere mortali. Clamãs clamat
vt releuet manũ. ponit vt sub
leuet ne pena ruant mali. ℣.
Elisabeth quesierat iohãnez
doctum nouerat deuita super
nali. Clamans ℟. Rosa de
spinis prodijt virga yesse flo/
ruit maria visitauit. Vis
ardoris diffunditur tota do/
mus perficit gratia cũ intra/
uit. ℣. Miranda salutatõ fit
plebi gratulatio que fructum
expectauit. Vis. ℟. Stella
sub nube regitur. maria mõ
premitur rutilans in splẽdore
Elizabeth ꝓducitur ad sola
men lux spargitur roborãs in
vigore. ℣. Luna soli coniũgi
tur elizabeth deuoluit estuãs
in amore. Eli. Glo. Elizabeth
In tertio noctur. añ. Tũc ad
sermonez virginis dabat do/
num flaminis matri simul et
proli hic gaudebat in vtero.
hec prouidit de puero ⁊ de re
gina poli. ℘s. Cantate ℘mũ
Añ. Adest mira credulitas
ac virginis fecunditas ꝑ exẽ/
plũ monstratum. concepit pri
us sterilis. que vox est impos/
sibilis nisi ꝓ verbũ datũ. ℘s.
Dñs regnauit exultet. Añ.
Fit nature ꝓpinquius ꝙ sterili
fit filius ꝙ virgo fiat pregnãs
sed nihil impossibile deo infa
ctibie per verbum suũ dictãs
℘s. Cãtate ℣. ℟. Occasum
virgo nescit velut lux mundi
profluit de summo fundẽs lu
men. Elizabeth applicuit de/
uotos sibi attrahit ỏ celo pã
dens numen. ℣. Spũs rapit
symbola celestibus cõformia
tanꝙ aquarum flumen. Eli.
℟. Thronum lucis prospexe
rat qui vt aurora fulserat sole
mane splendente. Elizabeth
vbi vidit verba que palam ꝓ
tulit speculo suadente. ℣. In
marie pẽsentia plura patẽt la/
tentia elizabeth dicente. Eli.
℟. Elizabeth ex opere signo/
rum dat pro pignore mariam
inuocare. Quaz charitas at/
trarerat et pietas commoue/
rat vetulam visitare. ℣. Nul/
lus diffidat hodie ad mariã
ꝓfluere. sibiꝙ supplicaꝛ. Quã
Gloria. Quam. Laud. anti.
Sacra dedit eloquia maria
responsoria. Elizabeth laudã
ti exclamauit deo cãticũ mag
nificando dominũ de sursum
bona danti. añ. Tũc exulta/
uit animus cum ipsius sit fili
us angelo nũciante. ancilla di
credidit. confestim verbuz ge
nuit maria supplicante. Añ.
Vera humiliatio fuit christi
conceptio deo respiciente. ex

hoc laudabant singuli mariã matrem secũ ipa mer sic dicẽte. aña. Magna pfecit dominus in marie virtutiby deũ cõcipiendo. fit mater plena gracie z impatrix vente oĩlby miserendo. aña. Maria tribus mensiby quasi stetit laboribus elizabeth subdendo conferebat de angelo z verboz my/sterio que protulit salutando mutum audiuit eloqui pphetias domini de christo declarando tantum audit de puero mirabili ab vtero precursorem vocando facta post reuerentia reuersa ẽ ad propa maria contemplando. Hymn?.

O Esacro tabernaculo virtutum flos egredit ĩ mõtis diuertículo odoz marie spargitur. & z charitatis germine elisabeth appiat: z pietatz culmine ipsã deuote visitat. Salutat seruam domina hec matrem christi nominat. conferẽ ingens gratia matrem z plezsatiat. & n christi incarnatio per nondum natũ panditur. hunc adorat cum gaudio qui vẽtre mris claudit. & lamat senex in nubilo videns marie gloriam beata credens angelo fuisti rem veridicam. Re ic stupet reruz regula nature mutans ordinem. vbi fiũt mira/cula per solum celi principem & resta virgo purissima suffi ciens auxilium cuz sis mater largissima nos visites in sc̃m Amen. Cap. et collec. vt sup. ℣. Elegit eam. Sup bñs aĩ Adiutrix visitatio z frequens ministratio elizabeth oblata: mariam dat propiciaz ad impetrandum gratiam cum fuerit vocata. naz mater est ecclesie fluctuantis nauicule subditos gubernando promptos suo regimini dirigẽtiqz flamini deuotos, visitando. Post primũ beneb. de apos. Ad primam hymnus Jam lucis or. Loco versus Deo pa. legant duo versus sequentes. similit ad oĩes horas id ẽ ad. iij. vi. et. ix. & ffundet nobis domina vires plangendi crimina: vt seruuit elizabeth humanã mentem visitet. & rgo pater pijssime verbumqz iudex anie cuz spiritus charismate ad celos oĩes trahite. Amẽ. Ant. Maria virgo. vt supra. R. Christe fili. ℣. Elegit. Preces solite vsqz Sacerdotes: ℣ Sentiant omnes tuum. Capitulum et collecta vt sup. Deinde Exultabunt cum ceteris Ad tertiã secundã aĩ in lau. R. Audi filia z vide z inclina aurem. Ad sextam z nonã antiphone de laudib. R. z ℣: de virginibus. In secundis vesperis laudes per totum. Psalm. de domina. Hymn?.

Capitulum ⁊ collecta' vt s̄ in
primis vesperis. ℣. Elegit.
Sup mag. añ. Jesu redemp-
tor optime ad mariā nos im-
prime vt mūdi aduocata pa
riforma nos visitet sicut fecit
elizabeth ꝑ summam pietatē
mores ⁊ act⁹ dirigat ⁊ ad ce-
los alliciat ꝑ grām collatam.
Post p̄mū bñd. de aplis. Per
octauā pōt hec historia serua
ri eodem ordine sicut in prece
denti historia ꝑ octauā nota-
tum est. In translatione san-
cti martini. iiij. Julij. In qua
concurrit dedicatio maioris
ecclesie maguntiñ. In primis
vs psalmi seriales cū suis añ.
Hymnus. Martine ꝯfessor
Cap. Ecce sacerdos. ℣. Ora
pro nobis. Sup Mag. anti.
Domine deus noster. vt infra
in festo beati Martini. Tol.
Deus qui nobis sanctā diei
solēnitatem in honore sancti
martini confessoris tui atq̄
pontificis consecrasti: adesto
familie tue precibus ⁊ da: vt
cuius translationem celebra-
mus merito ⁊ auxilio subleue
mur. Post primū bñdi. d dña
⁊ de apostol. Ad completoriū
d dña. Ad mat Inuit. añ. p̄s
Anno ℣. de cōi ꝯf. L. I.
sexagesimo q̄rto post trā
situm gloriosi dñi Martini:
beatus perpetuus turonice se
dis cathedram sortitus est di
gnitatis. Adeptusq̄ hūc api-
cem cum magno votorum cō
sensu fundamenta templi am
pliora q̄ fuerant sup btā mē-
bra locare disposuit Tu autē.
℟. Euge serue bone. Lcō ij.
Aduenientе ergo optato tē-
pore sacerdoti vt templū dedi
caretur ⁊ scm̄ corpusculū a lo-
co vbi sepultū fuerat transfer-
retur: cōuocauit beat⁹ ꝑpetu⁹
ad diem festum vicinos pon-
tifices sz ⁊ abbatū ac diuerso
rum clericorum, nō minimam
multitudinem. Tu aūt d. ℟.
Ecce sacerdos. Lectō. iij.
Et qr hoc in kaleñ. iulij age-
re volebat vigilata vna nocte
facto mane accepto sarcl'o ter
ram q̄ sup scm̄ erat tumulum
ceperunt effodere. Quo dete-
cto manus vt eū cōmouerent
initiūt. ibiq̄ multitudo tota
laborans nihil prorsus ꝑ to-
tam diem profecit. Tu autē.
℟. O virum ineffabi. L. iiij
Vigilata deniq̄ alia nocte
mane temptantes iterū nihil
om̄ino agere potuerūt. Tunc
cōturbati atq̄ exterriti quid
facerent nesciebant. Dicit eis
vnus ex clericis. Scitis quia
post triduū natalis episcopa-
tus eius esse consuerat. ⁊ forsi
tan in hac die se transferri an-
nuet. Tu. ℟. Inueni dauid.
Tunc ieiunijs ⁊ orōib⁹ L. v
ac iugi psalmo die noctuq̄ in

sistens triduum illud in hac continuatõe duxerunt. Quarta aũt die accedentes ponentesq; manus non valebant penitus mouere sepulchrũ. Pauore aũt omnes exterriti iã in hoc stantes vt terra vasculum quod detexerant operirent apparuit eis veneranda canicie senex adinstar niuis candorez efferens dicens se esse abbatẽ ℟. Posui adiutoriuz. L. vi. Et ait eis. Usq; quo cõturbamini: tardatis. Nõ videtis dñm martinum stantẽ vos iuuare paratum si manus apponitis. Tunc iactãs palliuz q̃ vtebatur posuit manũ ad sarcofagum cũ reliq̃s sacerdotibus crucib; paratis ⁊ cereis: impositaq; antiphona dederũt cuncti voces psallentium in excelso. Tũc ad senis conatum protinus sarcofagum in summa leuitate commotum: in loco vbi nũc adoratur dño annuente ꝑducitur. In quo loco ex illa die multe virtutes facte sunt que ꝑ negligentiaz non sunt scripte. Tu autẽ. ℟. Dixerunt discipuli. vt infra. Euange. Sint lumbi vestri. ℟. Iste homo ab ado.. ℟. Iste homo perfecit. ℟. O beatum virum in cuius transitu sanctoꝝ canit numerus angelorum exultat chorus. Omniumq; celestium virtutum occurrit psallentium exercit⁹. ℣. Martinus hic pauper ⁊ modicus celum diues ingredit. Omniũ. Glo. Om. Ad lau. añ. Dixerunt di. cum ceteris de sancto martino. Hymn⁹. Iesu redemptor. Sup bene. añ. O quantus luctus omnium. quãta p̃cipue lamẽta monachorum et virginũ chorus. quia piuz ẽ gaudere martino ⁊ piuz est flere martinũ. Post primũ bened. de dña ⁊ d apostolis. Ad primã de domina Ad horas añ. d lau. ij. iij. ⁊ v. ℟. et. ℣. de confesso. In secundis ves. psal. fe. cũ suis ã. hymnus. Martine confes. ℣. Iustũ deduxit. Sup mag. anti. O martine o pie q̃ piũ ẽ gaudere de te o martine prophetꝫ compar apostolis conserte: p̃sulum gemma fide ⁊ meritis egregie pietate misericordia caritate ineffabili succurre nob nunc ⁊ ante deum. Post primum bñd. de dña ⁊ de aplis. Cetera vt heri. In octa. apostolorum petri et pauli. vi. iulij. In primis ℣s Iurauit ꝑ totum. ps. de apostol. Hymnus. O liue bine. ℣. Sit trinitati. Cap. Hi sũt viri mi. ℣. In omnem terrã exiuit sonus eoꝝ Et in fines orb terre ꝟba eoꝝ. Sup mag. añ. Isti sunt viri sancti quos elegit dominus in charitate non ficta

et dedit illis gl̄iam sempiter-
nam quorum doctrina fulget
ecclesia vt sol et luna all̄. Col̄
Deus cuius dextera. Post p̄
mum bn̄d. de dn̄a. Ad matut̄
an̄. p̄s. ꝟ. et sex prima ℟. d̄ cō
muni apostolorꝝ. Sermo bea
ti maximi Lectō prima
Gloriosissimos christia
ne fidei principes annuis so-
lennitatibus honorantes fra
tres charissimi ip̄m dominuz
ac deum nostrum qui huiꝰ au
ctor est fidei debita religione
veneramur. Apostoli nāq̄ la
tino sermone dicuntur missi.
Qui ergo honorant missos:
manifestum est eos honorare
mittentem. Lectio secunda.
Dignitas que defertur mi-
nistris illi sine dubio cuiꝰ mi
nistri sunt exhibetur vt ait ip
se saluator ad discipulos suos
Qui vos audit me audit: et
q̄ vos recipit me recipit. Ue-
re beata apostolorū merita in
quibꝫ se christus ⁊ recipi p̄di-
cat et audiri. Lectio tertia:
Beati nihilominus ⁊ illi q̄-
rum deuotō delata angelis re
currit in christum. Tenentes
itaq̄ fratres tante promissio-
nis fidem de supplicijs patrū
nostrorum pro christi confessi
one susceptis fidelibꝰ gaudijs
exultemus. quoniā qui d̄ mar
tyrum morte letatur martyres
non dubitat cum christo reg-
nare post mortem. Tu autem
Nos vero ecclesiarū Le. iiij.
omniū reuerendissimos p̄res
Petrum dico et Paulū pijssi
mis studijs honoremus. qui-
bus christi prestāte gratia fa
ctus est hodie de morte nata
lis dies quibus finis vite vi-
uendi initium dedit. Quibꝫ
vt ait apostolus Paulus Vi
uere christꝰ erat ⁊ mori lucrū.
Tu aūt domine miserere nob̄
Erat vtiq̄ eis chri- Lctō. v.
stus viuere quibus vita non
erat sine christo. Erat eis chri
stus viuere. quia totum chri-
sti proficiebat ecclesijs qd̄ vi-
uebant. Erat eis et mori lu-
crum quo tali hac morte vitā
sibi mercabantur eternaz erat
eis mori lucrum quoꝝ corrup
tioni incorruptio succedebat
⁊ damna presentium tempo-
rum lucra perpetua sequeban
tur. Tu autem domīe. L. vi.
Nic itaq̄ ille est petrus: qui
confitendo christum dominū
viui dei esse filium validissi-
ma iniuictaq̄ nobis creden-
di fundamenta constituit. nā
percunctanti dn̄o quis eē ab
hominibus diceret̄ respondit
Tu es christus filius dei vi-
ui. Tu aūt domine mise. nob̄
In illo Scd̄m matheū:
tempe: Jussit iesus di-
scipulos suos ascendere in na-
uiculam ⁊ precedere eum trās

fretum donec dimitteret tur-
bas. Et reliq̄. Omelia bede
Quare discipulos iussit ire
trans fretum post saturitatez
panum. iohannes euangelista
narrat. quia videlicet ventu-
ri erant populi vt vellent eum
regem facere. propterea tulit
se de loco ne euz inuenirēt. ℟.
Isti sūt duo vt supra. L. viij
Quia em̄ ipse erat conditor
mundi nolebat secularē potē-
tiam quā hi qui habebant ip
so dante vel permittente ha-
bebant. Ip̄e nanq̄ erat d̄ quo
salomon ait. Per me em̄ reges
regnant. Fretuz genesar a fer
uendo fretum nominat̄. Ve-
spere solus erat ibi. ip̄e ascen-
dit solus verticem montis ora
re: et discipuli laborabant in
mari in remigando tota no-
cte. ℟. Isti sūt due oliue. vt s̄
Non em̄ erant Lectō nona.
discipuli adhuc perfecti idcir
co permisit eos agnoscere q̄d
possent sine ipso vt ampli⁹ eū
diligerent ⁊ deum elementoꝝ
eum pro certo crederent. Na-
uicula autem in medio mari
iactabatur fluctibus. Naui-
cula que iactabatur signifi-
cat ecclesiam concutiendā in-
ter turbines persecutionum.
Vētus ipse persecutiones ab
infidelibus sunt. ℟. Ciues
apostolorum. Ad laudes de
communi apostolorum. Su-
per benedictus añ. Petrus
apostolus ⁊ p̄aulus. Post p̄
num benedicamus de domi
na. Ad horas anti. de laudi-
bus. ij. iij. et. v. ℟. et. ℣. d̄ apo-
stolis. In secundis vesperis
Iurauit per totum. Hymn⁹
vt supra. ℣. Clamauerunt.
Super magni. añ. Ecce ego
mitto vos Post primum be
nedicamus anti. de domina ⁊
non plura. Kyliani marty
ris octaua Julij festiue sicut
de martyribus. In primis ve
speris Capl'm Hi sunt viri.
℟. Isti sunt sancti. Collecta
Deus qui nos annua beati
Kyliani martyris tui ⁊ socio
rum eius solennitate letificas
concede propicius: vt quoruz
natalicia colimus virtutem q̄
q̄ passiōis imitemur. Per do
minum nostrum Lcō prima.
Fuit vir vite venerabil'
nomine Kyllena quem
magnum de genere scotorum
editum orientalis francia me
ruit habere patronum. Qui
etiaz a puerili etate sacras di-
sceus litteras in tantum ī eis
profecit vt exinde pontificale
culmen promereretur. Tu au
tem domine: miserere nobis.
Deo gratias. Lectio secūda.
Nic p dei amore patriā parē
tesq̄ deserens cū duob⁹ socijs
colonato presbyt'o ⁊ totnano
dyacono limina apl'oꝝ adijt.

Apostolicus vero audita illo
rum fide atq; doctrina dedit
eis potestatem predicādi. or/
dinans kyllenam epūm vocās
q; Kylianum. Lectio tertia.
Qui cū dimisisset eos ad ori
entales venerunt francie par/
tes. applicantesq; ad zvirtze/
burg castellū: constanter cepe
rūt pdicare verbum dei. Deo
aūt instigante non post mul/
tum tpis dux gosbertus q̄ eā
tunc regebat prouinciam: sa/
cris illius acquiescens moni/
tis credens baptizatus ē. om
nisq; populus qui sub ei⁹ fue
rat potestate. Tu autē. Liiij
Cunq; beatus kylianus du
ci gosberto suadere cepissz vt
tanq̄ verus catholicus iā fid
firmatus vxorē fratris quam
sibi cōiunxerat dimitteret: cō/
iunx his auditis inuidie ac/
censa fomite die noctuq; quō
potuissz eos pdere cogitabat.
Tu autem domine. Lectō. v.
Quadā vero die cū ds om/
nipotēs milites suos tempo/
rale vellet finire certamē illis
in dei laudib; vnanimiter cō
sistētib; accedit lictor iussu gei
lane vxoris gosberti ducz om
nes pariter in dei confessione
permanentes decollauit. Eo/
demq; i loco furtim sepeliuit.
Illorum vero capse Lctō vi.
z crux z euangelium z pontifi
calia vestimenta simul cuz ill'
in sepulchro posita sūt. Veni
ente aūt duce gosberto cepit
miser ille qui necauerat sctōs
currens et insaniens clamare.
kyllena sancte dei incēdis me
mox cepit semetipm dentib;
laniare suis quousq; vitā fi/
niret. Octaua visitatōis no/
na iulij omia sicut in die pter
ps. in pmis vs. loco qrū legū/
tur psalmi de dña Dixit z ce/
teri. z R. in pmis vs. nō dicit
Sed in ecclesia Maguntin.
cantatur R. Rex inspirator.
vt supra in die. Post primum
bñ. in pmis ves. de scō Kylia
no. Lectiones ex bulla boni/
facij. Lctō. I
Igit vrba/
nus ipse deliberatōe sup
hoc matura phabita de frm
suoruz sancte romane ecclesie
cardinalium: de quoz nume/
ro tunc eramus consilio. Ad
exaltationem fidei catholice
digne et rationabiliter videli
cet sexto Idus aprilis ponti/
ficatus sui āno vndecimo sta/
tuit vt festum prefatum vicz
festum visitationis beate ma/
rie virginis quando vt prefer
tur visitauit elizabeth sexto no
nas iulij annis singulis in dei
ecclesia cum laudum cantico
leticie iubilo cordisq; tripu/
dio sub duplici officio p orbē
vniuersum solenniter celebra/
retur. Tu autem dñe. Lcō. ij.
Suasit etiam et cōsuluit idē

predecessor vt ipsius festi vigi
lia vt vigilia natiuitatis ⁊ as/
sumptionis p̄dicte virginis fe
stiuitatū etiā in obseruatōne
ieiunij deuotius obseruaretur
Tu autem domine. Lcō.iij.
Mandauit etiā q̄ simile non
tamen duplex officium absq;
alicuius sancti commemora/
tione exceptis primis ꝑs ante
octauā apostoloꝝ petri ⁊ pau
li ⁊ officio totius dicte octaue
cū cōmemoratōe tamē eiusd̄
noui festi p̄ septez sequētes di/
es in dei ecclesia cū celebritate
debita decantaretur. Lc.iiij.
Et etiā volēs idez p̄decessor
christifideles ad colendum tā
te festum virginis et etiā cele
brandum donis spiritualib⁹
animare. ipōsq; mystic⁹ ō the
sauris militantis ecclesie bn̄/
dictionum muneribꝫ cupiens
p̄uenire. Omnib⁹ vere peniten
tib⁹ ⁊ cōfessis qui matutinali
officio festi eiusdem in q̄ idez
celebraretur interessent cētum
Qui vero misse totidem. qui
aūt primis festi vesp̄is simili
ter centum. qui aūt secundis
totidem. Illis vero qui p̄me
tertie sexte none ac completo/
rij officijs pro qualibet hora/
rum quadraginta dies. Illis
aūt qui p̄ octauas festi predi/
cti matutinalibus vesperoꝝ
misse ac predictarū horarū of
ficijs interessent. centum dies
singulis octauarum ip̄arū de
ebus de omnipotentis dei mi
sericordia. et beatorum petri
⁊ pauli apostoloꝝ eius aucto/
ritate confisus de iniunctis si
bi penitentijs misericorditer re
laxauit. Tu autem. Lectō.v.
Ne aūt pro eo q̄ ip̄ius prede
cessoris supueniente obitu lit
tere apostolice sup̄ p̄missis cō/
fecte minime extiterant hmōi
constitutio frustretur effectu.
Volentes ⁊ apostolica aucto
ritate decernētes q̄ huiusmōi
constitutio a dicta die videli
cet sexto idus aprilis perinde
sortiatur effectum ac si sup̄ ea
dicti p̄decessoris littere sub ip
sius diei data confecte fuissēt
put superius enarratur. Od/
q; p̄sentes littere ad probā/
dum plene constitutionez hu
iusmodi vbiq; sufficiant. nec
ad id probationis alteri⁹ ad
minicl'm requiratur. Lcō.vi.
Uniuersos patriarchas ar/
chiepiscopos episcopos ⁊ ali
os ecclesiarum prelatos mone
mus ⁊ hortamur in dño q̄ apo
stolica eis scripta in virtute scē
obedientie districte precipiēdo
mandantes ⁊ in remissionem
peccaminum iniungētes. qua
tenus tam gloriosuz festū ⁊ ce/
lebre annis singulis sexto no/
nas Julij vt p̄fertur deuote
ac solenniter celebrent. ac ieiu
nium vigilie huiusmōi suade/

ant in augmentum meriti ob
seruari. Et faciāt ꝑ vniuersas
ecclesias suarū ciuitatum ⁊ di
ocesum celebrari ⁊ officiū per
agi supradictum. vt pia eius
virginis intercessione ipi chri
stifideles ⁊ hic a noxijs prote
gi ⁊ in futuro sempiterna con
sequi gaudia mereantur Tu.

Septem fratrū. x. Julij. fe
rialiter sicut de martyri. Col

Presta qm̄s omp̄s deꝰ vt q̄
gloriosos martyres fortes in
sua confessione cognouimus:
pios apud te in nostra int̄ces
sione sentiamus. Per dn̄m.

In translatione sancti benedi
cti vndecima Julij ferialit̄ si
cut de confessore non pontifi.

Intercessio qm̄s dn̄e Collcā.
nos beati benedicti abbatis.
commēdet: vt qd̄ nr̄is meritis
non valemꝰ eius patrocinio
assequamur. Per. Margare
te virginis. xiij. Julij. celebrit̄
sicut de virginibꝫ. Sup mag.
an̄. Magnificemus dn̄m sal
uatorem omniū in spū exultā
tes ac festum venerantes bea
te margarete ancille humilis
sue nos vt eiusdem precibus
criminum expurgemur fecibꝫ.

Indulgentiam nobis Coll'a
domine btā margarita mar
tir et virgo imploret. que tibi
semꝑ grata extitit ⁊ merito ca
stitatis ⁊ tue professione salu
tis. Per dn̄m. Inuit. Aucto
rem vite christum laudare ve
nite Cui margareta conreg
nat i ethere leta. p̄s. Venite.

Beata margarita Le. I.
cuius hodie celebratur
natalis filia fuit theodosij. q̄
fuit patriarcha gentilium ci
uis antiochie ciuitatis. Hec
virgo christianissima cum pa
sceret oues nutricis sue cuꝫ ce
teris puell' coetaneis suis trā
sibat olybrius vrbis p̄fectus
de asia in antiochiam Tu āt

Videns aūt pulchri Le. ij.
tudinem virginis christi mar
garete misit ministros suos q̄
eam ad se perducerent. Et cū
cognouisset eam esse christia
nam iratus iussit eam in car
cereꝫ retrudi donec inueniret
quō eam interficeret Tu aūt.

Secūda aūt die sedēs Le. iij
in tribunali iussit sibi beataꝫ
presentari margaretaꝫ. Et cū
nec minis nec blandimentis
eam a fide christiana reuoca
re posset primo eam virgis ce
di. deinde suspensam vngulis
lacerari postea vero in carce
rem tenebrosum recipi prece
pit. Tu autem dn̄e. Lec. iiij.

Altera aūt die educta d̄ car
cere cū nollet sacrificare suspē
sa est in eculeo: ⁊ lampadibus
latera eius combusta sūt. De
inde ligata in vas magnum
plenum aqua missa est. sed ꝓ
uidentia dei vincl'a soluta sūt

ꝛ exiuit de aqua benedicēs de
um. Tu autem. Lectō q̄nta.
Eadem hora facta est vox ꝺ
celo dicens. Veni margare-
ta in requiem christi tui. Ve-
ni in regnum celorum. In ip̄a
hora crediderūt in domīo vi
ri quinq̄ milia: quos impius
prefectus statim decollari pre
cepit. ꝛ post pusillum iussit be
atam margaretam gladio in-
teremi. Tu aūt. Lectō sexta.
Educta aūt foris ciuitatem
vt decollaret̄ post spaciū orā-
di concessum accessit lictor: et
vno ictu amputauit caput ei⁹
dicens. Dn̄e ne statuas mihi
hoc peccatuz. Compleuit au
tem beata margareta certam̄
suum quintodecimo die men-
sis iulij regnante domino nr̄o
iesu christo cui cuz patre ꝛ spū
sancto honor est et gl̄ia in scl̄a
seculorum. Amen. In diui
sione apostoloruz. xv. Julij fe
stiue om̄ia de cōmuni apl̄orū
In primis v̄s canit̄ R. Qui
sunt hi. Capl̄m Per manus
apostolorum. Collecta.
Ecclesiam tuam domine ꝓ-
picius intuere: ꝛ omniuz apo
stolorum tuoruz continuis de
fende subsidijs: vt eorum pre
cibus gubernetur quibus ni-
titur te constituente principi-
bus. Per dominum nostrum
De omelia Gregorij pa. L. I
Missis predicatoribꝫ q̄d
prēcipiatur audiamus. Eun
tes predicate dicentes: quia
appropinquabit regnum celo
rum. Hoc iā dilectissimi fra-
tres etiam si euangelium ta-
ceat mundus clamat. Ruine
nanq̄ illius voces eius sūt. T
Qui enī tot attritus Lcō. ij
percussionibus a gloria sua ce
cidit quasi iam nobis e proxi
mo regnum aliꝺ quod sequa
tur ostendit. Ipsis iam ꝛ a q̄
bus amatur amaturus ē. Ip
se ruine eius predicāt q̄ amā
dus non est. Si em̄ ruinā sui
domus quassata minaretur
quisquis in illa habitaret fu-
geret. ꝛ qui stantem dilexerat
recedere quantotius a caden
te festinaret. Tu autē domie.
Si ergo mundus Lcō tertia
cadit ꝛ nos cum amando am
plectimur opprimi volum⁹ po
tius q̄ habitare. Quia nulla
nos ratio a ruina illius sepat.
quos eius passionibꝫ amor li
Facile ē g̊ Le. iiij. gat. Tu
nūc cū iam destructa oīa cerni
mus aīm nr̄m ab ei⁹ dilectiōe
disiūgere. sed hoc illo ī tp̄e dif
ficilimū fuit. q̊ tūc p̄dicare re-
gnū celoꝝ inuisibile mitteban
tur tā lōge lateq̄ om̄es cerne-
rent florere regna terrarū. T.
Unde ꝛ adiuncta sūt Le. v.
predicatoribus scīs miracula
vt fidem verbis daret virtus
ostensa: ꝛ noua facerent qui

noua predicarent sicut in hac
eadem lectione subiungit̄ In
firmos curate mortuos susci-
tate. leprosos mundate. demo
nia eijcite. Tu autē. Lcō. vi.
Florente mūdo. crescēte hu
mano genere. diu ī hac vita sb̄
sistente carne. exuberante rerū
opulentia. quos cum audiret
vitam esse aliam crederet. q̄s
inuisibilia visibilibus prefer-
ret. Sed ad salutem redeunti
bus infirmis ad vitam resur-
gentibus mortuis carnis mū
diciā recipiētibus leprosꝰ erep
tis a iure īmundoꝝ spirituuꝫ
demoniacis tot visibilibꝫ mi-
raculis [illegible] nō crede
ret q̄ [illegible] audiret.
Euangeliū. Cōuocatis ieſꝰ.
Require feria quinta in heb-
domada penthecostes. Cete
ra om̄ia de cōmuni apostolo-
rum. Alexij xvij. iulij feriali
ter sicut de confessore non pon
tifice. Vel legatur hystoria.
In primis vespis sup psalm̄.
feriales añ. Plebs romana d̄
patrono tuo gaude libere q̄ iā
fulget celi throno vt in lucis
sydere. añ. Hic mirande pau
pertatꝫ gaudet priuilegio. nā
habundans eget satis patris
in hospitio. añ. Alexius pro-
pagatus de stirpe nobilium
zelat christum aspernatus ni
torem natalium. anti Corde
tendens in supernis ſm carnē
viuere horret iussio de pater-
nis licet cogatur nubere. Añ.
Alienam concupiuit suo da-
uid solario suam castaꝫ custo
diuit in spōse diuersorio. Ca.
Dilectus deo. R. in ꝟs. Vir
tus dei prouexit alexium hu-
ius vite post ductum exilium
Super celi conscendit solium
℣. Se per sacruꝫ exercens stu
dium cunctis fuit lux ⁊ prodi
gium. Super. Hymnꝰ
Letare sy on inclyta par-
tu nouelli filij laud̄ festiue me
rita triumphātꝫ alexij. Agēs
christi militiam hostes sup-
plantat pedibus assecutꝰ vi-
ctoriam conregnat in celesti-
bus. Carnis solutus carcer̄
celi subintrat gaudia effectus
est de paupe diues eterna gl̄a
Reuelatur diuinitus sc̄i spi-
ritus organum voce delapsa
celitus ad omnem cetū roma
num Trino deo sit gloria a-
lexio qui merita confert pie et
p̄mia volūtate gratuita. Am̄
℣. Ora pro nobis beate ale-
xi. Sup mag. añ. Nouū sy-
dus noua stella romanis exo
ritur dum hic sanctus sua cel-
la ex hoc mundo tollitur. hic
de celis ostendit̄ in domo pa
tris iacere qui iam non pōt la
tere de supnis prodit̄ laudibꝫ
attollitur populi cum letitia
decantantis alleluia. Colla
Deus qui beato alexio con-

fessori tuo tribuisti. vt ⁊ noua mundum arte illuderet: ⁊ de hoste generꝫ humani mirabiliter triumpharet: concede ꝓpicius: vt eius muniamur auxilijs cuius salutiferis erudimur exemplis Per dñm. Inuit. Christum regem adoremus in beato alexio Ut nos iungat imploremus huiꝰ sancti consortio. ps. Venite. In primo noctur. añ. Tanq̄ lignum fructiferum in celesti rosario redolet hic in posterꝫ romanorum collegio. añ. Inuidebat ei patrisfamilia sed hic propter deum in patientia alapas ⁊ ꝓbra suffert ac vilia sciens deum suum pati similia. Añ. Tu susceptor es dñe sancti tui in gloria granum purū de fragmine excussa ꝑmo palea bonus cultor in culmīe reponit vt in horrea. ℣. de vno confessore non pontifice. L. I.

Fuit rome vir magnus ⁊ nobilis Eufemianus nomīe valde diues et primus in palatō imꝑatoris. Erātq; ei tria milia puerorum qui zonis cingebantur aureis ⁊ sericis induebantur vestimentis Hic nāq; erat iustꝰ ⁊ misericors elemosynas mltas pauperibꝫ erogans. Tres ꝑ singulos dies mense parabātur in domo eius orphanis viduis ⁊ peregrinis et iter agentibus. Ipe ꝯo ad horā nonā comedebat cum viris religiosis. Mulier autem eius agles nomīe religiosa ac timens deum ⁊ non erat illis filius eo ꝙ sterilis esset. Tu aūt. ℟ Alexius ex nobili licet de matre sterili extitit oriundus prosapia et vigili cura. Vitaq; celibi nutrit informandus. ℣. Ut samuel postulatur alexius ac donatur a deo matri flebili. Vita. Unde merentes Lctō scda: erant et tristes eo ꝙ tantarum substantiarum ac familiarum nullum haberent heredem. et ideo immensas quotidie largiebantur elemosynas orōibꝫ quoq; et obsecrationibꝫ insistentes dominum depcabantur vt daret eis filium qui succederet eis. Quorum ds ꝑm bonitatē suā cōtritionē aspiciens recordatus est operum ipsorum ⁊ exaudiuit eos. cōcessitq; eis filium Et vocauerūt nomen eius alexium. Quo nimis letantes gratias egerunt deo. Et statuerūt vt deinceps castum et sanctum reliquū vite sue ducerent tempꝰ vt deus gauderet de illꝰ ⁊ de filio quez dederat eis ⁊ vt vltra adinuicem non accederent sed ī castitate perseuerarēt Tu aūt. ℟. Gaudet parens de filio vterq; quem mox studio tradunt liberali pneumatis sancti gr̄a

dat̄ illi scientia. Viro plusq̄ a mortali. ℣. Sic spūs vbi manat mox libertas alta planat absq̄ voce magr̄ali. Viro plusq̄ a mortali. Letō. iij.

Puer autem vt ad etatem discipline cōgruā ꝑuenit tradiderūt eum ecclesiasticoꝝ sacramētoꝝ ac liberaliū disciplinarū mgr̄is ⁊ ita d̄o largiente edoctus ē vt in om̄ib⁹ ph̄ie et maxime spūalib⁹ floreret studijs. Cū aūt ad tempus adolescentie accessisset ⁊ eū nuptialib⁹ insulis aptū iudicassēt: dederūt ei puellā ex gn̄e impiali ⁊ ornauerūt thalamū: ⁊ imposite sūt illis singule corone ī templo bonifacij martiris ꝑ manus honoratissimoꝝ sacerdotum. ⁊ sic cum gaudio ⁊ leticia letum duxerunt diē. Tu autem domine misere. nobis. ℟. Hic prouectum dicūt sui tradendum esse nuptui sicut decet suo pari. sz si iūgat̄ nuptijs Carnis tn̄ officijs se nolebat mancipari. ℣. Sicut nubi nec nubere angeliqz assistere volūt suo salutari. Carnis Gloria patri et filio. Carnis tamen officijs. In secūdo no. an̄. Sacrificiū iusticie tibi deus obtulit qn̄ tanq̄ pellez hostie supflua repulit. an̄. Ad te orabat dn̄e hic beatus alexi⁹ ⁊ in tua dulcedine exauditur vberius. An̄. Dn̄e q̄ mirabilis in sanctis et laudabilis. sz tamen in alexio quē p̄claꝝ tot signorum reddis cunctis ⁊ decorū nr̄a tendit deuotō. L. iiij

Vespe aūt fctō dixit euphemianus filio suo. Intra fili in cubiculum et visita sponsā tuam. Vt aūt intrauit cepit nobilissimus iuuenis ⁊ i christo sapientissimus instruere sponsam suam ⁊ plura ei sacramēta disserer̄. deinde tradidit ei anulum suum aureū ⁊ rendaz id est caput balthei quo cingebat̄ inuolutā ī pāno ⁊ purpureo sudario. dixitq̄ ei Suscipe hec ⁊ conſua vsq̄ dū domino placuerit: ⁊ dn̄s sit int̄ nos. Tu autem domine miserere nobis. D. ℟. Spreto nexu coniugali comitatuq̄ pōpali hic ad edissem syrie tēdit vt mēs eius tota christo daretur. Remota cameli supficie. ℣. Ab om̄ib⁹ abstineri se volebat ⁊ haber̄ illud brauium glorie. Remota a carmeli superficie. Lectio quinta.

Postea accepit de substātia sua ⁊ discessit ad mare ascendensq̄ nauem deo prospante ꝑuenit laodiciam. ⁊ inde iter arripiens abijt ad edissam syrie ciuitatem vbi sine humano opere imago domini nr̄i iesu christi in sindone habebat̄: Quo ꝑueniens omnia que secum tulerat pauꝑibus eroga

uit. Et induens se vestimēta vilissima cepit sedēr cum ceteris pauperibus ad atrium sctē dei genitricis marie, Sctā q̄ q̄ dei mysteria singulis diebꝫ dominicis accipiebat: ⁊ de elemosynis que ei dabant quantum sibi sufficeret reseruabat. cetera ꝑo pauperibus erogabat. Tu autem domine mise. nob. ℟. Emulator paupertatis in habitu vilitatis a suis dum requiritur in alterꝫ iam mutatus viruꝫ. Et alienatus penitus non agnoscitur. ℣. Qui sunt eius christus nouit mundus autem non agnouit a q̄ ipse non colit. Et alienatus. Post cuius nanq̄ Lectō vi. discessionem facta est Rome inquisitio magna. Et non inuenientes eum misit pr̄ ipsius pueros suos vt per vniuersas mundi partes requirerent euꝫ quorum aliqui dum venirent edissam viderunt eum int̄ ceteros pauperes sedentez ⁊ dātes ei elemosinam discesserunt quia eum non cognouerunt. Ipse autem homo dei cognoscens eos glorificabat deum dicens Gratias ago tibi domine qui me vocasti et fecisti vt propter nomen tuum acciperem elemosinam de seruis meis. Reuersi autez pueri annunciauerunt nō inuenisse eū Tu autem domine miserere nobis. Deo gra. ℟. Dū vir sanctus vult orare custos nō sinit intrare limen in ecclesia Sed hunc mandat introire ⁊ custodem preterire virginis yconia. ℣. Hic beniamin in excessu mentis sicut in processu iam patet historie Sz hūc Gloria pr̄i. Sed hunc man. In tertio noct̄no añā. Hic q̄ facit iusticiam et ꝑuat innocētiam vt beatus alexius ī tuo tabernaculo hoc testante versiculo habitabit supernis. añ Alexium preuenisti in benedictionibus dulcedinis ⁊ coronam posuisti de gemmis lapidibus in capite eius vñ cuꝫ sanctis gaudet habūde. Añ. Hec est generatio querentiuꝫ dominum quorum postulatō pre filijs hominum heredem promeruit de celis quem genuit. Euangelium Scdm lu.

In illo tempore: Dixit iesus discipul̄ suis: Facilius est camelum per foramen acus transire q̄ diuitem intrare in regnum dei. Et rel̄. Omelia venerabilis Bede presbyteri

Si facilius est camelum ingentibus membris enormem angustum foramen acus penetrare q̄ diuitem intrare in regnum dei. Nullus ergo diues intrabit in regnuꝫ dei. Et quomō vel ī euāgelio matheus et zacheus ⁊ ioseph

vel inveteri testamento q̄ plu
rimi diuites dei regnuz intra
uerunt nisi forte quia diuiti-
as vel pro nihilo habere vl' ex
toto relinquere domino inspi-
rante didicerūt. Nunquid ei
dauid in regni diuitijs confi-
debat qui et de semetipso ca-
nit qm̄ vnicus et pauper sum
ego. ⁊ alias hortat̄ diuitie, si
affluant nolite, cor apponere:
credo non ausus dicere nolite
suscipere. Tu aūt. ℟. Sz ne
fauor laudis vane pulset eius
cor inane sathane v̄sucia thar
sum tendens vento flante adit
romā Dispensante sic diuina
clementia. ℣. Neqz cuiq̄ sit
fastidio disponit manere sui
patris hospitio ibiqz degere.
Dispensante. Lectio octaua
Mater vero eius a die qua
discessit filius eius sternēs sac
cum in pauimento cubilis sui
sedensqz sup illum eiulās ⁊ la
mentās dicebat Viuit domi
nus qr ita manebo donec co-
gnoscā quid factuz sit de filio
meo. Sponsa vero eius dixit
ad socrum suā. nō egrediar d̄
domo tua sed sil'abo me tur-
turi qui omnino alteri nō co-
pulatur dum eius soci⁹ capt⁹
fuerit sic et ego faciā quousqz
sciā quid factum sit de dulcis-
simo coniuge meo Tu aūt. ℟.
Apud p̄rem hospitat̄ sed fili
us ignorat̄ sub pauperis effi-
gie. hic a seruis exprobratur:
irrisui cunctis datur. Paup
vbi diuitie. ℣. Hic est paul⁹
iā secūdus qui crucifixus est
mundus diues in pauperie.
Pauper vbi. Lectō nona.
Ille nanqz homo dei in eodē
quo dcm̄ est atrio permansit i
scā cōuersatōne ⁊ vite austeri
tate ꝑ decem et septem annos
incognitus. Postea vero vo-
lens deus reuelare causā ipsi
us imago que in honore san-
cte dei genitricis marie ibidē
erat ꝑamonario ecclesie dixit
Fac introire hominem dei qr
dignus est regno celorū ⁊ spi-
ritus requiescit sup eum. nam
et oratio eius sicut incensum
in conspectu eius ascēdit. Exi
ensqz ꝑamonarius quesiuit e-
um ⁊ non cognouit. Et reuer
sus intro cepit deprecari om̄i
potentis dei clemētiā vt ostē-
deret eum illi. Iteruz imago
ait. Ille qui sedet foris i ostio
ille est. Tu autem. ℟. Vox
de celo protestatur q̄ ꝓ roma
deprecatur iam assumptus in
gloria adhuc viuens. Carte
thomo descripsit i p̄ris domo
suam vitā per omnia. ℣. Ec-
ce liber inuolutus virtutū sig
naculis aperuit resolutus sig
na magna populis Car. Gl'a
Car. Ad lau. añ. Domū tu
am o domine inhabitat alexi
us dierum longitudine tanq̄

heres et filius. Añ. Omi ho
ra qua seruiuit tibi deus nūc
iubilat et atria introiuit vbi
nox non obnubilat. añ. Hic
vigilat ad te deus plus relin
quens q̄ zacheus nil retinens
de proprijs. propterea nūc re
plet bonis tuis ⁊ meretur ce
lorum frui gaudijs. añ. Bñ
dictus es dñe qui tanq̄ lux ī
lumine refulgēs in alexio quē
vno die tollere placet tecū de
corpe ex quodā priuilegio. añ
Sol et luna te mirātur in cel
sublimatum. te virtutes vene
rant in terris ꝓpalatū Hym.
Mirus contemptor seculi
collaudetur alexius ni
sum transcendens populi ne
xus sanguinis nescius. Nor
rens carnis delitias sequi fe
stinat aspera mundi spernens
blanditias mēte fert ad ethe
ra Aspirat ad humilima sta
tu sublimi preditus latet sub
opulentia vera paupertas spi
ritus. Feruēs amore domi
ni calcat conculcat omia vt to
tum se det numini. fugit per
transit maria. Trino deo sit
gloria alexio q̄ merita confert
pie et premia volūtate gratui
ta. Amen. Capl̄m. Dilectus
ꝟ. Justum deduxit. Super
bened. añā. Erexit cornu dñs
salutis in alexio. nam egroti
sunt protinus eius sani presi
dio. cecivident. ⁊ loquunt mu
ti. demones pellunt sospes q̄s
q̄ regreditur nos qui sum⁹ vi
tiati morbo munda nūc pec
cati quod a nobis ingeritur.
Collecta vt s̄. In secūdis ꝟs
sup psalmos feriales laud. per
totum. Hymnus vt ī primis
ꝟs: Sup mag. añ. Dū auro
ra huius vite finem daret ale
xio. ecce fluunt romanite cum
papa innocentio. nūc claret in
eminenti qui fuerat sub nubi
lo ⁊ abiectus est ingenti reue
latus cum iubilo. candelabꝝ
sub modio. iam nō latet sz me
dio nostre fulget ecclesie cele
sti fruens requie. Arnolphi
xviij. Julij ferialiter sicut d cō
fessore non pontifice. Collā.
Plebs tua dñe sancti confes
soris tui arnolphi glorificatio
ne te magnificet. vt eadem p̄
cante te mereamur habere re
ctorem. Per. Arsenij. xix. iu
lij ferialiter sicut de confessor
non pontifice. Collecta
Omnipotēs sempiterne de⁹
qui btō arsenio confessore tuo
ex singulari gratie tue mune
re cor contritum ⁊ ꝯtinuā la
chrymarum inundationez mi
seri corditer tribuisti: concede
ꝓpicius nostrorum veniā pec
catorum. ⁊ ip̄ius precib⁹ ⁊ me
ritis tribue nobis purā cordis
contritionem. ⁊ vere penitētie
lachrymas. ⁊ sub pacis ac ꝓ
tectionis tue presidio dies no

stros salubri fine concludas. Per. Arbogasti.xx.iulij ferialiter sicut de confessore pōtifice.sed in ecclesia magunti. habentur nouē lectōes. Coll.

Deus qui nos annua bti arbogasti cōfessoris tui atq; pōtificis solēnia celebrare concedis.presta qm̄s vt et deuotis eadem mentib; recolamus: et eius patrocinio ꝓmerente plene capiamus securitatis augmentum. Per dn̄m nostrum.

Braxedis.xxi.iulij. ferialit̄ sicut de virginibus. Collecta

Deus qui nos beate braxedis virginis et martyris tue annua solēnitate letificas: da vt quā veneramur officio: etiā pie conuersatōis sequamur exemplo. Per dn̄m nostrum ie.

Marie magdalene.xxij.iulij. In primis ꝟs sup psal.fe. vl. Om̄ia laudate ī ecc̄lia maguntinen̄.an̄ Suauissime vniuersorum domīe misericordiarū pater pijssime qui om̄ia sub peccato concludis vt omnium miserator miserearis miseri tuorum in omnib; miseraminum nos memores te pietatis nimie: te fontem rogam⁹ supplices vt apud te potenti beate marie magdalene suffulti precamine ei⁹ te solo exemplo mereamur diligere mltuz vt et remittas nobis qd̄ heu ī mltz tibi soli peccauim⁹ mltū.

Fidelis sermo ⁊ om̄i Capl̄ acceptione dignus.qꝛ dominus iesus venit in hunc mdm peccatores saluos facere quorum primus ego sum. Deo g̃. ℟. Hanc vero quam Lucas peccatricem mulierem: iohannes mariam nominat.illā eē mariam credimus de q̄ marcus septem demonia eiecta fuisse testatur. septem em̄ demonia habuit. que vniuersis vitijs plena fuit. Sed ecce quia turpitudinis sue maculas aspexit: lauanda ad fontem misericordie cucurrit. ℣. Uidēs hoc phariseus dicebat intra se.hic si esset ꝓpheta sciret vtiq; que et qualis est mlier que tangit eum qꝛ peccatrix ē Sz Gloria. Sed ecce. Hymnus

IEsu christe auctor vite qui in tuo sanguine peccatum lauisti ade marie magdalene tribuisti salutarem fructum penitentie. Preciosam margaritam stellamq; clarissimam eam locasti in arce vranice curie: vt esset euidēs tue exemplum clementie. Interuentu ergo eius sis nobis propicius ac nostra dele peccata ⁊ da vite gaudia qui regnas cum deo patre ⁊ spū compare Amē. ℣. Dimissa sunt ei peccata multa qm̄ dilexit multū Sup mag.an̄. Fidelis ſmo et om̄i acceptōe dignus quia

christus ihesus venit in hunc mundū peccatores saluos facere. ⁊ qui nasci dignatus est de maria virgine tangi nō dedignatus est de maria peccatrice. hec est em̄ illa maria cui dimissa sunt peccata multa: qꝛ dilexit multū. Hec est illa maria que resurgentez a mortuis prima omniū videre meruit dn̄z nr̄m iesū christū quē pro nostris reatibꝫ oret quesumus in eternum. Collecta

Deus qui beate marie magdalene penitentiā ita tibi placitam gratamq̄ fecisti: vt nō solum ei peccata dimitteres: verumetiam singularis tui amoris gratia cordis eius intima perlustrares. da nobis tue ꝓpiciationis abundantiaz: vt cuius solennitate letamur: eiꝰ apud tuam miscdiam p̄cibus adiuuemur. Per dominū nostrum iesum christum filiū tuum Qui tecuz viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus ⁊c. vel istā

Beate marie magdalene q̄sumus dn̄e meritꝭ adiuuemur cuius p̄cibꝫ exoratus quadriduanum eius frēm viuum ab inferis resuscitasti. Per dominum nostrum ihesum. Ad matuti. Inuitat. Ploremus coram domino cū maria. Vt veniam mereamur cum illa. p̄s. Venite. In primo noct. an̄. Cuz discubuisset ī domo simonis dominꝰ iesus mundi gloria mulier q̄ erat peccatrix nardi odorifera exhibebat vnguenta. p̄s. Dn̄e dominus. An̄. Secus pedes dn̄i stans incessāter crine soluto diua vestigia osculat̄ lachrymis plena. p̄s. Celi enarrant. An̄a. Irrigabat igitur dn̄icos iesu pedes. fractoq̄ alabastro p̄cipuis odoribꝫ fragrabat domꝰ om̄is atq̄ capilloꝝ officio detergebat. p̄s. Dn̄i est terra. ℣ Specie tua et pul. Lcō p̄ma

Maria magdalena cuius hodie celebratur natal̄ post ascensionem dn̄i saluatoris ꝓ ardenti eius caritate ab humanis obtutibꝫ se seq̄strās in heremum recessit. ibiq̄ per triginta annorum spaciū omni humano solatio mansit immunis. Tu aūt d. ℟. Soror marthe maria sedens fecꝰ pedes dn̄i Audiebat verbū illius. ℣. Martha satagebat circa frequens ministeriū at maria Audiebat. Lectio secūda

Om̄ibꝫ aūt horis canonicis angeli de celo venientes eam in aerem vehebant vt ibi cuz eis suam orationem compleret. Post triginta autem annos cuidam presbytero q̄ per singulos annos quadraginta dies in heremo ieiunijs ⁊ orationibꝫ vacabat diuīa cōcedēte gr̄a corpeis vider̄ ꝯcessū est

oculis q̄liter beata maria i ae re inter angelos canonicas ce lebraret horas. ℟. Martha stetit ⁊ ait dñe nō est tibi cure q̄ soror mea maria relict me solam ministrare. ℣. Dic er go illi vt me adiuuet Mistra Ipe aūt presbyter Lectio iij. percussus magnitudine visio nis accessit ad locū vbi ange los dei descendere conspexit. ⁊ inuenit sibi speluncam clau sam. Tunc senex fletus genib⁹ clamauit dicens Adiuro te p patrem et filium et spūmsctm vt si homo sis q̄ i ista spelūca habitas loquaris mecum. ⁊ si spiritus sis respondeas mihi ℟. Cum venisset maria vbi erat ihesus. Videns eum cecidit ad pedes eius. ℣. Sicut peccatorum veniaz sic frī suo obtinuit vitam. Videns.

In secundo nock. añ. Simon autem intra se inquit si h̄ esset propheta sciret profecto quer qualis esset que tangit eu⁹ q̄ peccatrix est. p̄s. Eructauit. Añ. Et conuersus dominus post⁹ veni inquit in domum tuam non cessat crine fuso hec meos osculari pedes. p̄s. Deus noster refugiū. añ. Quoniam multū dilexeras dimissa tibi scito peccamina. ⁊ fide quia polles sacra i pace dimitto. p̄s. Fundamenta. ℣. Diffusa est gratia. Lectio q̄rta.

Ad hanc adiurationem b̄tā maria de spelūca rndit. Ego sum maria magdalena peccatrix. de qua vt legitur in euangelio. dñs eiecit septem demonia. Post huius scz dñi ascēsionem gloriosam istā solitudinem accessi et p hos triginta annos nec hominem vidi nec hominis vocem audiui. ℟. Maria vt iesum adesse audiuit cito surgit ⁊ Ad eu⁹ venit ℣. In illo loco vbi Martha ei occurrit maria Ad. Le.v. Angeli aūt dei om̄i hora canonica veniūt ad me ⁊ perducunt me in celum ad orationē ⁊ completa oratōne iterum reducunt me ad speluncā. Pro celesti ergo suauitate. ⁊ pro angelica visione neq̄ cibum neq̄ potum humanum capiebā Et nunc sciens me hominem esse rogo te vt meam petitōez suscipias sicut et ego tuā. P⁹ septem dies veniēs ad me defer mihi vestem humanam. tē pus em̄ mee resolutiōis instat et cum hominib⁹ debeo vitaz finire. ℟. Accepit maria libram vnguenti nardi pistici pretiosi ⁊ vnxit pedes domini Et capill' suis extersit. ℣. Stās retro vt peccatrix secus pedes domini hos lachrymis osculando rigauit Et capil. L.vi. Hanc petitionem presbyter gaudenter accipiens post sep-

tem dies vestimentum attu/ lit z ad suam congregationez perduxit vbi accepta commu nione corporis et sanguinis ie su christi stans iuxta altare e/ leuatis in celum cū manibus oculis orans emisit spiritum. Quam p̄sbyter ibidē honori fice sepeliuit vbi prestant bñ/ ficia vsq; in hodiernum diem ℟. Vbicunq; predicatū fue/ rit euangelium istud ī vniuer so mundo dicet. Et q̄ hec fe/ cit in memoriā eius. ℣. Mit/ tens hec vnguentuz hoc ī cor pus meū ad sepeliēdū me fe/ cit. Et q̄. Gloria. Et. In.iij. nocturn.añ. Satagebat igitur martha soror marie magdale ne circa ministeriū que sedens secus pedes dñi audiebat ver ba oris eius. p̄s. Cantate.i. Añ. Nō est martha inquit ti bi cure q̄ soror mea me reliq̄t solam ministrare: iube illi vt me adiuuet. p̄s. Dñs regna. erultet. añ. Et respondēs di/ xit illi dñs. vnū extat certe ne/ cessarium. hec optimaz sibi p tem elegit que non auferetur. p̄s. Cantate. ij. ℣. Adiuua bit. Euangelium. Rogabat iesum quidaz phariseus. Re quire sexta feria quattuor tē/ porum in fine post euangelia dñicalia. ℟. Dixit iesus di/ scipulis suis quid molesti est huic mulieri Bonuz op9 ope rata est in me. ℣. Quod ha/ buit hoc fecit. preuenit vngere corpus meum in sepulturam. Bonum opus operata est in me. ℟. Venit mane Maria magdalena cum adhuc tene/ bre essent. Ad monumentum ℣. Igne amoris eius accensa ardebat desiderio z recedenti bus discipulis non recedebat Ad mo. ℟. Armilla p̄forata est leuiathan maxilla p cuius foramē subtracta es o maria adiuua erga nos: vt qui ī illā incidimus peccando te imitā tes valeamus subtrahi. Pe/ nitendo. ℣. Diuina misericor dia te interueniente non soluz nos in ore leuiathan ire pro/ hibeat. sed ab ore etiam redi/ re concedat. Peniten. Gloria Peni. ℣. Dimissa sūt ei. Lau dum añ. Conuersus ē domi nus ad symonem z dixit. in/ trauī ī domū tuā aquā pedi/ bus meis ñ dedisti hec mulier ñ cessauit lachrymis rigare pe/ des meos. Añ. Tanto nanq; amplius peccati rubigo con/ sumitur quāto peccatoris cor magno charitatis igne cre/ matur. añ. Quid peccatori/ ribus letius vel iustis q̄d spe/ randum est securius. non de/ dignatur dominus tangi pec catricis manib9 atq; rigari fle tib9. añ. Maria pio coniūcta iesu osculando pedes illius et

pie rigando terge crimina no
stra. an. Martha vocauit ma
riam sororem suam silentō di
cēs mgr̄ adest ⁊ vocat te. hym.
Sidus solare reuehit op
tata festa diei: qua ma
ria magdalena arcem polorū
subiit. Peccatricem se dño
que fatetur in publico: ⁊ spre
tis mundi illecebris veniā sic
ꝓmeruit. Nec prima pedes
dñi postq̄ a morte surrexit q̄s
lauerat cū lachrymis leta de
uote tenuit. Huius p̄camur
precib⁹ nos christe solue nexi
bus tergendo nostra crimina
in sempiterna secula. Amen.
Capl'm et coll'. vt s̄. ꝟ. Ele
git eam. Sup̄ be ned. an̄ Sā
cta maria magdalena q̄ xp̄m
a morte resurgētē p̄ma morta
lium videre meruisti te suppli
ces oram⁹ vt ip̄m ꝓ nobis ro
gare digneris quo eius quaz
elegisti optime partis nos fa
ciat esse participes. Ad terti
am an̄. Satagebat igitur. ℟
et ꝟ. de virginib⁹. Ad sextam
⁊ nonā an̄e de lau. iij. et. v. In
secūdis ves. laudes ꝑ totū. p̄s
feriales. Hymn⁹ capl'm ⁊ col'
vt s̄. ꝟ. Elegit eam. Super
mag. an̄. In lectulo meo per
noctem quesiui quem diligit
anima mea quesiui illuz ⁊ nō
inueni: surgaz ⁊ circumibo ci
uitatem ꝑ vicos et plateas. q̄
ram quem diligit anima mea
quesiui illum ⁊ non inueni. in
uenerūt me vigiles qui custo
diunt ciuitatem. num quez di
lexit anima mea vidistis. pau
lulum cum pertransissem eos
inueni quem diligit anīa mea
De scō liborio conf. ⁊ pon. col'
Deus qui ecclesiā tuā in cō
fessione tui nominis solidasti
presta q̄ms: vt qui sancti libo
rij confessoris tui atq̄ pontifi
cis annua recolit solennitatez
eius apud te valeat implorare
suffragia. Per dñm nostrum.
Appollinaris. xxiij. iulij feria
liter sicut de vno marti. pō. col'
Deus fidelium remunerator
animarum quiq̄ hunc diem
beati appollinaris sacerdotis
tui martirio cōsecrasti tribue
q̄ms famulis tuis: vt q̄ ei⁹ ve
nerandam festiuitatē celebra
mus precib⁹ eius indulgenti
am consequamur. Per dñm.
Christine. xxiiij. iulij ferialit'
sicut de virgine martire Col'
Crescat dñe q̄ms semper in
nobis sancte iocunditatis af
fectus: ⁊ beate christine marti
ris tue veneranda festiuitate
augeatur Per dominū nostr̄.
In vigilia be. ia. apo. Ad. ix.
an̄. In patiētia. Cap̄. Bn̄
dictio dñi. In primis ꝟs Ia
cobi vna an̄. sup̄ p̄s. Dū stete
ritis. ℟. Qui sunt hi. Sup̄
mag. an̄ Dic nob. Require i
cōi de mar. In die sancto. xxv

Julij. omnia festiue de cōmuni apostolorum. Lectio ꝑma.

IAcobus apostolus filiꝰ zebedei frater iohannis dum post ascensionem dñi ꝑ iudeam et samariam predicaret: tandem in hyspaniam trāsiens ibidem verbuz dei seminauit. Sed dum p̄ter nouem discipulos quos ibidem acq̄siuit nil proficeret duobꝫ ex eis causa predicandi ibi relictꝫ alios septem secum assumens iterum redijt in iudeā. Leō. ii

Cunqꝫ in iudea predicaret non esse alium deum nisi patrem et iesum christum filium eius a iudeis crucifixum ⁊ spiritum sanctum magus q̄dam hermogenes nomīe discipulū suum philetum misit: vt beatum iacobum coraz iudeis ratione conuinceret. ⁊ suam predicationem falsam esse ostenderet. Sed versa vice philetꝰ ab apl'o rationabiliter instructus doctrinā eius approbauit. fidem christi recepit. ⁊ ad hermogenem rediens: q̄tinus relicta arte magica iacobi discipulus fieret fideliter exhortando persuasit. Lectō tertia

Hermogenes aūt iratꝰ maleficijs suis confidens magis cepit phileto ⁊ apl'o aduersari donec aꝑte cognouerat maleficia sua preualere non posse seqꝫ per ea miserabiliter illusū turpiterqꝫ confusum. Vñ proiectis in mare artis sue magice libris ad apl'm redijt ⁊ plātas eius tenens dixit. Aniarum liberator accipe penitentem quē inuidentē tibi ac detrahentem hactenus sustinuisti. Cepit quoqꝫ in dei timore ꝑfectus esse adeo vt virtutes plurime ꝑ eum fierent. Le. iiii

Videntes igitur iudei Hermogenem conuersum zelo cōmoti sunt et misso fune in collum apostoli ip̄m ad herodez agrippam trahūt. Cunqꝫ iussu herodis ad decollandū duceretur paralytico in via iacēti atqꝫ ad eum ꝓ sua sanatōne clamanti ait. In nomine iesu christi pro cuius fide ad decollandum ducor exurge sanꝰ ⁊ statim sanatus surrexit ⁊ dominum benedixit. Tu autem domīe miserere nobis. Le. v.

Hec vidēs iosias scriba q̄ funem in collum apostoli miserat ⁊ trahebat ad pedes eius se proiecit ⁊ veniaz petēs xp̄ianum se fieri postulauit. Qui a beato iacobo baptizatus iubente herode cuz apostolo capitis obtruncatōne martyriū feliciter consummarūt Tu autem domine miserere nobis. Deo gratias. Lectō sexta.

Discipuli ꝟo apostoli corpꝰ eius nocte timore iudeorum rapientes nauim sine remige

ascenderunt ac sepulturam di
uine prouidentie commiserũt
Angelo itaq; dñi duce in gal
laciam ad regnum lupe veniẽ
tes eidem dixerunt. Dñs ihs
christus mittit ad te corp⁹ di
scipuli sui: vt quem noluisti su
scipere viuum suscipias defũ
ctũ. Que post multa visa mi
racula dño credens propriuz
palacium suum sepulture con
cessit ⁊ in ecclesiam consecra
ri fecit. Scdm Matheum.

In illo tempe: Accessit
ad iesũ mater filiorũ ze
bedei cum filijs suis adorans
⁊ petens aliquid ab eo. Et rel'
Omelia beati hieronmi pres.

Unde opinionem regni ha
bet mater filiorum zebedei:
vt cum dominus dixerit fili⁹
homis tradet̃ pricipib⁹ sacer
dotũ ⁊ scribis ⁊ cõdemnabũt
eum morte ⁊ tradẽt gentibus
ad illudendum et flagellãduz
⁊ ignominiã passionis timen
tibus discipulis nunciaret. il
la gloriam postulet triũphãt;
Tu autem dñe. Lectõ viij.

Hac vt reor ex causa q̃r post
omia dixerat dñs: ⁊ tertia die
resurget. Putauit euz mulier
post resurrectionem illico reg
naturum. et hoc quod in secũ
do aduentu promittitur p̃mo
esse complendum: ⁊ auiditate
feminea presẽtia cupit imme
mor futurorum. Tu ãt. L. ix.

Quod aũt interrogat domi
nus ⁊ illa petẽte respondet q̃d
vis. non venit de ignorantia
sed ex eius persona dicitur. q̃
flagellandus ⁊ crucifigendus
erat. quõ ⁊ de morbosa q̃s me
tetigit. ⁊ de lazaro vbi posui
stis eum. in veteri quoq; testa
mento. adam vbi es. et descẽ
dens videbo si iuxta clamorẽ
suum qui venit ad me perfici
unt sinautẽ non est vt sciam.
Tu autẽ domie. Capitulũ.

Misit herodes rex man⁹ vt
affligeret quosdam de eccle
sia. occidit aũt iacobũ fratrez
iohannis gladio. Deo grãs.
Esto dñe qm̃s plebi Colla.
tue sanctificator ⁊ custos: vt
beati iacobi apostoli tui mu
nita presidijs ⁊ conuersatõne
tibi placeat ⁊ secura deseruiat
Per dñm nostrũ. In crasti
no sancti Jacobi legit̃ histo
ria de sctã Anna. In festo
sancte Anne ad primas ves.
sup psalmos feriales añ. Ce
leste beneficium introiuit ĩ an
nam de q̃ nata ẽ nob Maria
virgo. Capl'm. Mulierẽ for.
℟. Ad nutum dñi nr̃i. Req
re in natiuitate marie. Hym.

Lucis huius festa colat
plebs honesta deuz celi
dignis confrequentans hym
nis. Mater mr̃is christi ex h̃
mundo tristi migrãs fide bo
na sumit vite dona. Annam

sic expresse fudit radix yesse vt sit mater mr̄is nati dei pr̄is. Ex hac carnis planta surgit virgo sancta ex hoc fluit fonte lapis cesus monte. Celo iaz sublata mulier btā suo nos p̄ catu purgat a reatu. Trino laus et vni deo sit cōmuni cū quo viuit anna simul cuz maria. Amen. ℣. Spē tua. Super mag. añ. Felix anna q̄dā matrona legittima beato ioachim ꝓmeruit generare felicez filiā noie mariaz. Collecta. Deus qui beate anne tantā grām donare dignatus es: vt beatissimā mariā mr̄em tuaz ī suo glorioso vtero portare mereret̄: da nob̄ qm̄s ꝑ int̄cessionē mr̄is ⁊ filie tue ꝓpiciatōnis abundātiā: vt quarū memoriam pio amore cōplectimur: eaꝝ p̄cib̄ ad celestē hierusalē ꝑuenire mereamur. Per. Inuitatoriū. In honore beatissime anne Jubilemus ⁊ cantemus domino. Ps̄. Venite. In primo nock̄. añ. Apd̄ dominū hominesq̄ horum vita claruit que nequaq̄ iuste vnq̄ reprehendi potuit. añ. Sb̄stātia nēpe sua diuisa trifarie partem vnā impendebant tēplo vel ecclesie. aña. Peregrinis et egenis erogabāt aliam clientule quoq̄ sue siue sibi tertiam. ℣. Spē tua. Lcō I

In dieb̄ illis Erat vir ī israel nomine ioachim ex tribu iuda. ⁊ hic erat pastor ouium suarum timēs deū ī simplicitate cui nulla erat cura alia nisi gregū de quoꝝ alebat fructu om̄es timentes dominum duplicia offerēs munera in timore dei et doctrina et laborantib̄ ⁊ simplicia offerens his qui ministrabāt eis siue eni in agnis siue in hedis siue in om̄ib̄ reb̄ suis d̄ oib̄ tres partes faciebat. Unam partem dabat viduis orphanis et peregrinis atq̄ pauperibus. Aliam partem colentibus deum. Tertiam ꝑtem sibi ⁊ domui sue. Tu autez domine miserere nobis Deo. ℟. Nazare⁹ pater huius vite vir egregie mater aūt de bethleē. Regali fulsit semine. ℣. Dignum em̄ erat talem hoc oriri ordine. Regali. Lctō secūda

Nec aūt illi facienti multiplicabat dominus greges ei⁹ ita vt non esset similis ei ī populo a quintodecimo aūt āno etatis sue hec eo inchoante facere cuz esset annoꝝ viginti accepit annam filiā ysachar vxorem de tribu et genere dauid cum qua moratus per annos viginti filios non accepit. Factum est aūt vt in dieb̄ festiuis inter eos qui in templo offerebant incensum dn̄o staret ioachim paraus munera sua.

in conspectu dñi. Tu aũt: ℟. Quadam die soli stanti angelus apparuit Dicens illi Flere noli deus exaudiuit te. ℣. Sic dolorem eius grauem cõfortans compescuit. Dicens. Audiens scriba Lectõ tertia templi nomie rubẽ ait ad eũ Non tibi licet intrare sacrificia dei considere qz nondũ dixit deus vt daret tibi semen in israel. Passus itaqz verecũdiam in conspectu populi abscessit de templo dei plorans z non est reuersus in domũ suam sed abijt ad pecora sua et duxit secum pastores inf mõtes in longinquo ita vt p quĩqz menses nec nũciuz audiret de eo vxor eius que dum i oratione sua fleret z diceret. Dñe iam qz filios nõ dedisti mihi virũ meũ quare tulisti a me. Tu. ℟. Stirps ẏesse. Rectore infra a natiuitate btẽ Marie. In primo no. añ. Sic per annos bis decenos celebe cõtugium peragentes actitabãt dñi seruitium. añ. Ea quippe tempestate presul erat ysachar qui ioachim infecũdi refutabat munera. añ. Exprobrabat z dicebat hunc valde presumere qui fecundis infecundus se captabat iungere. Ecce enĩ quinqz Lcõ quarta menses fluxerũt et virũ meuz non vidi et nescio an sit mortuus vt vel sepulturam fecisem ei. z dum intus fleret inmis in viridario domus sue i oratõe sua eleuans oculos ad dñm vidit nidum passerũ i arbore lauri. z misit vocẽ ad dominum cũ gemitu z dixit. T. ℟. Firma fide fidens crede. ne sis vltra dubius Cum pfertim anne anus iam tumescit vterus. ℣. Quia deus vestros pius exaudiuit gemit⁹. Cum presertim. Lectõ ãnta Dñe deus omps q omĩ creature donasti filios z bestijs et iumentis et serpentibus z volucrib⁹ omneqz sup filios suos gaudent me solam a benignitatis tue dono exclũdis. Tu nosti dñe ab initio coniugij hoc voluisse vt si dedisses mihi filium aut filiam obtulissem eam templo sancto tuo Tu. ℟. Preces tue sunt acepte in conspectu domini. nõ dolebis sed gaudeb. Immunis obprobrij. ℣. Vxor tua dõcara concipiet et pariet. Im. Et dum ista dixit Lcõ sexta ante faciem eius apparuit angelus dñi dicens Noli timere anna qm in consilio deiest germen tuum. z qõ ex te natũ fuerit dabit i ammiratõnem omnib⁹ seculis vsqz in finẽ. Et cũ hoc dixisset ab oculis eius elapsus st. Illa aũt tremens qvidisset talẽ virtutẽ z audis

set talem sermonē ingressa est cubiculū ⁊ iactauit se in lectū suuz. ⁊ quasi mortua tota die atq; tota nocte in orōe ꝑman sit. Tu. ℟. Erant autē circa tēplū iuxta psalmos graduū tūc quidē gradus alti dantes iter arduum. Hos maria scā dit sola nec querens suffragiū ℣. Que et quanta sit futura bonū dās indiciū Hos. Gl'a Hos. In tertio noctur ā Nō nat̄e peccati sz vltor extat do/ min⁹. sz vterū cū interdum ob struit alicuius ad hoc fac̄ vt denuo reparet̄ melius. Anti. Cū ad portā ꝑuenies quam dicitis auream sponsā tuam mox habebis ingressur⁹ obui am. añ. Infecundos cū fecū/ dis mos nō erat sister̄ nisi de us daret prius masculinū gi/ gnere. Euangeliū mathi. Li ber generatōis. require i con/ ceptione beate marie vir. ℟. Promiserūt et vouerūt si det eis ds prolem seruitio ei⁹ scō. Sine fine ꝑmāsuram. ℣. Et mancipaturos illam sollicite cōseruandū. Sine. ℟. Vob quoq; nasciturā nunc presago filiā dei matrem fore gratam Spē putcherrimā. ℣. Vocabitis hāc mariā gr̄a munifi/ cam. Spe. ℟. Inclita stirps yesse virgā produxit amenam de q̄ ꝓcessit flos Miro plen⁹ odore. ℣. Est hec v̄ga dei mr̄ flos ortus ab illa Miro. Glo ria patri et filio. Miro plen⁹ Ad laudes anti. Virgo sem/ ꝑ hec maria stirpe nata regia dauid regis venerandi proces sit ꝓsapia. añ. An azareth ori unda ꝯuersat̄ in hierosolyma ⁊ in templo illic scō nutrit̄ iu/ uencula. añ. Hec ioachim vi ro iūcta mr̄is dei mr̄ fcā cara deo est et grata. añā. Hec ad casam ex hinc suam repedare noluit iam dedecus magis et plus augmentari timuit. añ. Ex h̄ aūt obprobrio ioachiz pulsus nimio vna cū suis be/ stijs mox secessit in pascuis.

Clara diei gau/ dia moduliset ecclesia: ī anna dei famula pangēs celi mirabilia. Anna regum pro genies ⁊ sacerdotū series stir/ pez illustrē pr̄ib⁹ suis ornauit actib⁹. Nupta celi indicio fi deli mr̄imonio iuxta verbum angelicū fructū ꝯcepit celicū. Infecunda ꝓ tēpe ꝓpe marce/ scens corpe decreto pr̄is lumi num parit reginaz virginum. Obtētu mr̄is filie maria ple na gratie nobis auctorez om nium reddat anna propiciuz. Sit laus paterno numini sit filio et flamini qui nos ꝑ an/ ne meritum celi traducat adi tum. Amen.

Hymn̄

De sancto christofero in p̄/ mis vesp̄is sup̄ p̄s feriales añ

Iste cognouit. Capl'm. Iu-
stus cor suum. ℟. Miles xpi
gloriose christofere sāctissime
Tuo pio interuētu culpas no
stras ablue. ℣. Ut celestis re
gni sedem valeamus scander̄
Tuo pio interuētu. Hymn⁹
Deus tuoꝝ militū. Ad mag.
añ. Athletha dei fortissime
christi martir christofere q̄ se
cutus dominū ꝑtulisti marty
rium nos in hac valle lachry
marum a nexib⁹ absolue cul-
parum: vt tuis adiuti meritis
ab omnib⁹ eruamur aduersis
Deus qui beatum Collcā.
christoferū martyrē tuuz ī cer
tamine liberum ⁊ int̄ tormen
ta securū gr̄e tue vbertate gau
dere fecisti qm̄s clementiā tu
am vt eius merita recolentes
nos qui sua suffragia poscim⁹
apud tuam miscdiam sanita-
tem anime et corpis celeri⁹ im
petremus Per dn̄m. Ad bn̄.
anti. Insignis martir christo
ferus duz sanctam complesset
orationem ad dn̄m celitus fa
cta voce confortatus. ⁊ sic ca-
pite plexus beatum consum-
mauit martyrium percipiens
a christo coronam glorie ī eter
num. Ad mag. in secundis ve
spis añ. Expleta oratōe mar
tir dei christoferus ab impio
tyranno gladio decollatus cū
glorie triūpho celos ē ingres-
sus. Panthaleonis. xxviij.
Iulij ferialit̄ sicut d̄ vno mar
Beati panthale- tyre Coll'a
onis martiris tui qm̄s dn̄e p̄
cibus adiuuemur. ⁊ eius dig-
ne solennia celebrātes tuo no
mini fac semper esse deuotos.
Per. Felicis simplicij fausti-
ni et beatricis martyris. xix. iu
lij ferialit̄ sic̄ de pl'ib⁹ mar. col'
Presta qm̄s dn̄e: vt sicut po
pulus christianus sanctorum
martiꝝ tuoꝝ felicis simplicij.
faustini et beatricis tempora
li solennitate congaudet: ita ꝑ
fruat̄ eterna: ⁊ quod votis ce
lebrat comprehendat effectu.
Per dn̄z. Abdon et sennen
xxx. iulij. ferialit̄ sicut d̄ mart̄.
Deus qui sanctis Collecta
tuis abdon et sennen ad hāc
gloriam veniendi copiosū mu
nus gr̄e contulisti concede fa-
mulis tuis suorum veniā pec
catorum: vt sanctoꝝ tuoꝝ int̄
cedētibus meritis ab om̄ib⁹
mereamur aduersitatib⁹ libe-
rari. Per. Eodem die mar-
the hospitis christi In p̄mis
vesperis psalmi feriales anti.
Veni electa mea. ℟. Regnū
mundi. Ad mag. añ. Mar-
tha nobis virginis filiū quez
pauisti redde propicium: ⁊ p⁹
mentis huius exilium fac ī ce
lo nobis hospitium. Ad bn̄.
añ. Martha chorū audit an
gelicum dum fert̄ ante vultū
dominicuz magdalene spūm

celicum miriſi cum? In ſecū/ dis ꝑs ſup mag.añ. Jeſu bo ne ſedere tue bonitatis confir ma nos munere caſtitatis a/ more dapiferi. parcenſq; pec/ catis fac nos tecū viuere ſp cū O mps ſem/ Colla. beatis piterne deus qui p btām mar thā ꝟginem hoſpitam tuā cō ſolationem huius vite ſepius recepiſti nos indignos obten tu ipſius ſancte virginis ad conſolationē eterne vite ⁊ pa/ trie ꝓducere dignare Qui cū pre. Germani epi.xxvi. Ju/ lij ferialiꝫ ſicut de confeſſori. O raudi dñe pces nras Col ⁊ intercedente beato germāo confeſſore tuo atq; pontifice: ſupplicationes noſtras placa tus intende Per. Vincula petri prima auguſti In pmis ꝑs pſalmi feriales cuz ſuis ā. ℟. Surge petre: Hym. Jā bone paſtor. ℣. Sit tri. La. Petrus quidē ſeruabat i car cere. oratio aūt fiebat ſine in/ termiſſione ab eccleſia ad deū pro eo. ℣. In omnē ter. Su per mag.añ. Angelus domi/ ni aſtitit ⁊ lumē reſulſit i habi taculo carceris ꝓcuſſoq; late/ re petri excitauit eum dicens ſurge velociter ⁊ ceciderūt ca/ thene de manib⁹ ſuis. Colla Deus qui beatum petrū a/ poſtolum a vinculis abſolutū illeſū abire feciſti: nr̄oq; queſu mus abſolue vincula pēcato rum: ⁊ oīa mala a nob ꝓpici atus, exclude Per. Sub vna concluſione dicat ſequēs col. Fraterna nos dñe martirū tuorum corona letificet q̄ fi/ dei nre pbeat incitamēta vir tutum. ⁊ mltiplici nos ſuffra/ gio conſolet. Per. Ad matu. Jnuitat: Christū regem vtē petri et pauli. In primo noc. añ. In plateis ponebāt in firmi in lectulis vt veniēte pe tro ſaltem vmbra illius obū/ braret quenq; illorum ⁊ libe rarent ab infirmitatib⁹ ſuis ⁊ ps. et ℣. de aplis. añ. Ait pe/ trus principib⁹ ſacerdotuz ie ſum quē vos interemiſtis ſu/ ſpendentes in ligno. hunc de/ us ſuſcitauit ⁊ principem ac ſaluatorem exaltauit ad dan dam penitentiā in remiſſionē peccatorum. añ. Petr⁹ apls dixit paralytico enea ſanet te dñs ieſus christ⁹. ſurge ⁊ ſter/ ne tibi. qui continuo ſurrexit. ⁊ oēs qui videbant conuer/ ſi ſunt ad dominum. Sermo beati Auguſtini epiſco. L.I.

SOlennem obſeruantiā huius feſtiue diei a riti bus gentilium ſupſtitiōnum i religionem cōmutās ſuſcepit eccleſia dei ſicut ⁊ alia multa que ad hoc eccleſiaſticiſ anna libus legūtur inſerta. vt ſicut re munerabilia bonorum geſta

dum legunt recte gradientib⁹ pieq̄ viuētib⁹ prosunt ad edificationem. ita dānabilia prauorum facta eorumq̄ pena errantib⁹ ꝓueniant ad correctionem Tu aūt. ℟. Simon pe.

Nac nanq̄ de causa Lcō ij. sancta ecclesia a primitiua sui institutione superstitōnes ⁊ ritus gentilium aūt ꝓphanos ⁊ penitus execrabiles respuens ꝯdemnauit aut exemplares ⁊ sobrios christiana religione ī melius commutauit. ℟. Si diligis me. Lectio tertia.

Nac igit felici commutatōe huius sacre diei obseruantia a supsticioso cerimoniarū ritu augusti cesaris in religiosam trāsijt veneratōem euangelici piscatoris vt liquide ꝯstaret. qr sicut huic concessit saluatoris christi aduentus ea suo tēpore potiri pacevt. eius edicto describeret vniuersus orb ita ⁊ huic collatis clauib⁹ regni celestis donauit gr̄a christi primatuz toti⁹ ecclesiastice dignitatis. Tu. ℟. Tu es petrus. In secūdo noct. añ. Factum ē vt quedaz discipl̄a nomine thabita plena opib⁹ bonis et elemosynis infirmata moreret miserunt aūt discipuli ad petrū rogātes ne pigriteris venire vsq̄ ad nos. añ. Adueniente petro circumsteterūt illum om̄es vidue flentes et ostendentes tunicas ⁊ vestes quas faciebat illis dorcas. añ. Ponēs petrus genua sua orabat ⁊ ꝯuersus ad corpus dixit thabita surge: ⁊ illa aperuit oculos. ⁊ viso petro resedit dansq̄ illi manum erexit eaz ⁊ sanctis ac viduis assignauit viuam. Ex secundo li. mach.

Contigit et septē fratres vna cum matre apprehēsos compelli a rege antiocho contingere ꝯtra phas carnes porcinas. vnus autē ex illis q̄ erat primus sic ait. Quid q̄ris et quid vis discere a nobis parati sumus mori magis q̄ patrias et dei leges preuaricari. ℟. Propter testamētuz vt in cōi martirum. Lctō. v.

Iratus rex iussit sartagines ⁊ ollas eneas succendi. quib⁹ statim succensis iussit ei qui p̄or fuerat locutus amputare linguam: ⁊ cute capitis abstracta summas quoq̄ manus ⁊ pedes eius prescindi: ceteris e⁹ frībus ⁊ mr̄e inspicientib⁹: et cum iā ꝑ om̄ia inutilis fact⁹ fuisset iussit ei ignez admoueri: ⁊ adhuc spirātē torreri ī sartagine. Hoc aūt defuncto ceteros similiter interemit. ℟. Hec est vera fraternitas.

Sup modū aūt Lectō sexta mr̄ mirabilis ⁊ bonoꝝ memoria digna que pereuntes septē filios sub vnius diei tempo-

re conspiciens bono animo ferebat ꝓpter spē quā in dño habebat. Singulos em illorum hortabat ꝓria voce fortiter repleta sapientia femine cogitationi masculinū animū inferens nouissime post filios t ipsa consūpta est. ℟. Isti sūt sancti qui pro testamento dī require in cōmuni. In tertio n. añ. Cornelius centurio vir religiosus ac timens deum vidit manifeste angelum dei dicentem sibi cornelī mitte t accersi simonem qui cognomīatur petrus, hic dicet tibi qd te oporteat facere. añ. Aperiens petrus os suum dixit ī veritate comperi qm nō ē psonarum acceptor deus sed in omni gente qui timet deuz t operat iusticiā accept⁹ est illi. añ. Adhuc loquēte petro cecidit spīritussāctus sup omēs qui audiebāt verbum t erāt loqntes linguis t magnificantes deū. tūc petrus iussit eos baptizari in noie dñi iesu christi. Euangelium. Venit iesus ī ptes cesaree. vt supra petri et pauli. ℟. Surge petre. ℟. Solue iubente deo terraruz petre catenas. Qui facis vt pateant celestia regna beatis ℣. Quodcunqz ligaueris sup terrā erit ligatum t in celis. t quodcunqz solueris sup terrā erit solutū t in cel. Qui. ℟. Petre amas. Ad l. ā Petre amas me cū ceteris sic in die petri et pauli. Capīm t collecta sub vna conclusione vt ī vesperis. Ad tertiā añ. Cornelī⁹. Ad tertiā sextā et nonā capīm t collecta de apos. rātum. ℟. t ℣. de apostolis. Ad sextam et nonā añe. de laudibus. iij. et. v. In secūdis vesp. añ. Juravit dñs p totum. Hymnus sicut heri. Super mag. añ. Solue iubente vt infra. Capitulum et collecte ambe vt supra in vesperis sub vna conclusione. Stephani pape t martiris secunda Augusti serialiter sicut de vno martire. Collcā

Deus qui nos beati stephani martyris tui atqz pontificis annua solennitate letificas cōcede propicius: vt cuius natalicia colimus: de eiusdē etiam protectione gaudeamus. Per dominum nostrum iesuz christum filium tuum. Qui tecum viuit t regnat in vnita.

Inuentionis stephani ꝓtho mar. tertia Augusti festiue ī primis vesperis psalmi feria. cum suis añ. ℟. Sacerdos dei lucianus. Hymn⁹. Rex gloriose martyrum. Capīm

Stephanus autē plenus grā et fortitudine faciebat signa t prodigia magna in populo. ℣ Letamī. Sup b. ā. Ostēdit sāctus gamaliel p visū luciano

sacerdoti tres calathos aureos rosis refertos ⁊ quartū argentum chroco plenum ⁊ dixit. hi sunt nostri loculi ⁊ nre reliquie. hic autē sanguineas habens rosas loculus est sancti stephani. qui solus ex nob martirio meruit coronari. Col.

Deus qui es sanctoꝝ tuoꝝ splendor mirabilis quiq̄ hodierna die corpora beatorum stephani nicodemi gamalielꝫ atq̄ abybon inuentione gloriosa reuelasti da nob in eterna letitia de eorum societate gaudere. Per. Ad matut. Invit Adoremus regem magnū dominum. Qui in sanctis suis semp est mirabilis ps. Venite. In primo noctur. añ. Luciano venerabili presbytero q̄escenti in stratu suo de reuelatione sanctaꝝ reliquiarū prothomartiris stephani talis diuinitus ostensa est visio. Ps ⁊ ℣. de mar. Añ. Cum adhuc pene vigilaret vir venerandus tanq̄ in excessu mentis repente est effectus. añ. Vidit igitur assistere sibi virū etate senē statura procerū vultu decorū

Lectio. I

Visio mihi luciano presbitero de reuelatione sanctaꝝ reliquiaꝝ beati stephani pthomartirꝫ hoc mō ostensa est. Die sexte ferie illucescente circa horam noctꝫ tertiam duꝫ vigilarem adhuc tāq̄ in excessu mentis effect⁹ vidi virū etate senem statura procerum vultu decorum prolixa barba vestitu candido. amictum pallio. in cuius summitate erāt tanq̄ auree cruces i texte. ⁊ in manu tenebat ℣gaꝫ auream calciatus caligis i superficie deauratis deambulantem coram me ⁊ tacentem T. ℟. Beatus gamaliel doctoris gentium pauli discipulus apputit xpi sacdoti luciano in vestitu cādido amictus pallio. ⁊ ℣gā manu gestabat aureā. ℣. Calciatus caligis in superficie deauratis quasi deambulans corā eo. Et vir.

Lectō. ij.

Qui nihil dubitās dissimulata deābulatōne venit ad me et ℣ga quā i manu tenebat pulsās me, tertio noie meo clamauit dicēs. Luciane Luciane Luciane. Cui ego. Quid est domine. Dicit mihi. Surge et vade dic iohanni epiſcopo hierosolimitano: vsq̄quo clausi sumus. vsq̄q̄ non aperis nobis maxime cū tuis temporib⁹ reuelandi sumus. ℟. Igit dissimlata gamaliel deambulatione venit ad eum. ⁊ ℣ga quā i manu gestabat tetigit illum vocās eū tertio Luciane lucia e luciane surge. ℣. Cui sacerdos rndit quis es domine. At ille dixit ad eum Luciane.

Lectō. iij.

Cum hec et alia audissez aio ad eum. Dicito mihi dñe: tu quis es: ⁊ qui sunt tecum. Et dicit mihi. Ego sum gamaliel qui nutriui paulum postea apostolum fcm̄. Qui aūt iacz mecum ip̄e est dñs stephanus qui a iudeis lapidatus ē hierosolymis cuius corp⁹ collegi ⁊ in monumento meo nouo feci sepeliri. Alius qui mecuz iacet est nicodemus nepos me⁹ Tertius vero est abibon fili⁹ meus mecum pariter baptizatus. Tu. ℟. Vade luciane ⁊ dic iohāni ep̄o hierosolimitāo vsqꝫquo clausi sum⁹. vsqꝫq̄ nō ap̄is nobis. Tuis etenī tp̄ibꝫ reuelandi sum⁹. ℣. Aperi nobis velocius vt ꝑ nos ostium misericordie sue humano generi aperiat deus. Tuis. Gl̄a Tuis. In secundo noct. añ. Vir dei gamaliel ait luciano non mei solūmodo causa sollicitus sum sed potius pro eis qui mecum sunt. añ. Isti etenim maximo digni sūt honore venerari in terris quos ī celo rex regum immensa cumulauit gloria. añ. Cum ḡ sint apud deum meritis excelsi apud homies loco tenētur hu- Cunqꝫ tertō Lcō q̄rta. mili. hec visio mihi apparuisset per rexi ad sctm̄ iohannem epūm ⁊ cū illi qd̄ videram enarrassē p̄ gaudio lachrymatus ē ⁊ dixit. Benedictus dñs d̄s filius dei viui oportet me inde transferre beatum stephanuz qui primus aduersum iudeos dñica bella certauit: ⁊ dominum in sua maiestate in terris positus vidit: ⁊ tanq̄ꝫ angel⁹ in contione hominū apparuit. ℟. Lucianus presbyter dixit dñe tu quis es: ⁊ qui sūt tecū. At ille. Ego sū gamaliel pauli quondam doctor apostoli. qui autem iuxta me quiescit. Ip̄e ē dñs stephan⁹. ℣. Qui a iudeis hierosolymis lapidatus ad lacerandū bestijs ⁊ auibus ē positus ꝑ d̄i ꝓuidētiā ꝑmāsit intactus. Lctō q̄nta. Veniens itaqꝫ ad locū mihi in visione designatū iohānes epūs cū alijs ep̄is ⁊ clericꝭ q̄s vocauerat fodere cēpim⁹. Et cum ꝑuenissemus deorsum inuenimus locum sancti stephani in parte orientis. Statim terre motus factus: ⁊ tāta suauitas in fragrantia odoris egressa est quantam nullus hominū sensisse se memīt vt putaremus nos in amenitate paradisi esse positos. ℟. Cū scirem ego gamaliel sanctitatem christi atlethe stephani fidez eius ac deuotionem credens me in resurrectione partem habiturū cū eo feci eum sepeliri. In monumento meo nouo. ℣. Auditor dñi nicodem⁹ ibidē

sepultus est. ⁊ abybas filiꝰ me
us mecuz est repositus vbi ia
cet beatus stephanꝰ. In mo.
Aderat et multitudo Lc. vi.
populi inter quos plurimi e/
rant infirmi varijs languori/
bus. Et in eadem hora mox
de odore suauitatis eius sep/
tuaginta et tres anime sūt cu
rate. Et ita cū psalmis ⁊ hym
nis asportauerūt reliquias be
ati stephani in sanctā ecclesiā
sion vbi et archidiaconus fue
rat ordinatus. ℟. Sacerdos
dei lucianus prostrauit se ī o/
ratōe laudās deū ⁊ dicēs. do
mine iesu christe si est hec visio
ex te. Presta vt iterum ac ter/
tio manifestetur mihi. ℣. Ut
confessus fiducialiter annun/
ciem reuelationem sanctoruz
seruorum tuoruz. Presta. Gl'a
Presta. In tertio no. añ. In
ieiunijs et orōnibꝫ constituto
apparuit iterum sanctꝰ gama
liel luciano presbitero dicens
quare dissimulasti frater ⁊ nō
retulisti que dicta sunt tibi io
hanni episcopo. añ. Nōne vi/
des quanta sit siccitas ⁊ tribu
latio in toto mūdo: ⁊ tu negli/
genter agis. añ: Surge ergo
et vade dic iohanni episcopo
vt aperiat nobis et faciat locū
orationis: vt ꝑ nostram inter
cessionem misereatur dominꝰ
populo suo. Scdm matheuz.
In illo tempe: Dicebat
iesus turbis iudeorum ⁊ prin
cipibus sacerdotuz. Ecce ego
mitto ad vos prophetas ⁊ sa/
pientes et scribas. ⁊ ex illis oc
cidetis et crucifigetis. ⁊ ex illꝭ
flagellabitis in synagogis ve/
stris. Et reliqua. Omlia bea
ti hieronimi p̄
Hoc qd̄ antea
dixerā vos implete mensuraz
patrum vestrorum ad ꝑsonaz
dñi ꝑtinere eo ꝙ occidendus
esset ab eis: potest ⁊ ad disci/
pulos eius referri. Tu aūt. ℟.
Sanctus gamaliel in visu di
xit luciano. diligenter aniad/
uerte que dico ⁊ statim depo/
suit coraz eo tres calathos au
reos. Et quartus argenteus
plenus erat chroco. ℣. Unꝰ
ex tribꝫ calathis rubentes ha/
bebat rosas tanq̄ sanguinem
alij vero referti erant rosis al/
bis. Et quartus argente.
De quibꝫ nunc di/ Lc. viij.
cit Ecce ego mitto ad vos ꝓ/
phetas ⁊ sapientes ⁊ scribas
⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifige
tis ⁊ flagellabitis in sinagogꝭ
vestris ⁊ ꝑsequimini de ciuita
te in ciuitatem. vt compleatis
mensuram patrum vestrorum
℟. Uides o frat luciane hos
calathos. hic rosas habēs pul
cherrimas loculus est preciosi
martyris stephani qui solꝰ ex
nobis martirio meruit coro/
nari. ℣. Introgressus ostium
sepulcri inuenies eum in par/

te orientali. Qui so. Le. nona
Simulq; obserua iuxta apo-
stolum scribentez ad corinthi
os varia dona esse discipulorꝫ
christi. Alios prophetas qui
ventura predicant alios sapiē
tes qui nouerūt quando debe
ant proferre sermonem. Alios
scribas in lege doctissimos.
Ex quibus lāpidatus est ste-
phanus. paulus occisus. pe-
trus crucifixus flagellati ī ac
tibus apostolorum discipuli.
℟. Sāctus iohannes episco-
pus lachrimatus pre gaudio
benedixit deum ⁊ dixit ad lu
cianum presbyterum. oportet
me inde transferre beatum ꝓ-
thomartirem stephanū. Qui
tanq̄ angelus apparuit posi-
tus in contōne hominum. ℣.
Qui primꝰ apud iudeos do-
minica bella pegit: ⁊ iesum a
dextris virtutis dei stātem vi
dere promeruit. Qui tanq̄.
Gloria. Qui tanq̄. Ad lau-
des aña. Regressus lucianus
presbyter a sancto iohanne e-
piscopo iussit vt consurgerent
om̄es diluculo et foderent in
aceruo illo vbi putabat eē cor
pora sanctorum. añ. Apparu
it sanctus gamaliel cuidā mo
nacho nomīe migecio innocē-
ti ⁊ simplici viro dicens ad eū
vade et dic luciano. vane la-
boras ī aceruo illo non ibi su-
mus modo. añ. Ibi olim po
siti fuimus exequiarum tem-
pore planctus. nūc quere nos
in illo loco qui dicit̄ bonoruz
virorum possessio. An. Audi
ens ergo Lucianus sacerdos
verba monachi migecij bene-
dixit dominum quia inuentꝰ
est et alius testis in reuelatio-
ne sanctorum. An. Dum in-
uentum esset sacratissimuz be
atissimi stephani corpus sta-
tim terremotus factus ē ma-
gnus. atq; omnes qui aderāt
odor perfudit suauissimus.
Hymnus et ꝑsiculus de mar
tyribus. Super benedictꝰ añ
Ex odoris mira fragrātia sa-
nitas egrotis emanauit maxi
ma. septuaginta nanq; et tres
tunc a varijs languoribus cu
rati sunt homines in inuenti-
one corporis stephani dilecti
sui martyris deum benedicē-
tes. Ad tertiam añ. In ieiu
nijs et orationibus cōstitnto.
vt supra. ℟. et ℣. de martyri-
bus. Ad sextam et nonam añ
de laudibus. iij. et. v. In secū-
dis vesperis super mag. anti.
Hodie sanctus iohannes pō
tifex cum maximo cleri plebis
q; tripudio preciosas protho-
martiris stephani reliquias ī
sanctam transtulit ecclesiam
sion vbi quondam archidia-
coni functus est officio. cuius
pia apud deum sit pro nobis
quesumus intercessio.

Cetera sicut de martyribus.
Iustini confessoris. iiij. augu
sti celebriter sicut de confesso.
A desto qm̄s pontifice Col.
dn̄e supplicationib; nr̄is q̄s ī
sancti iustini cōfessoris tui at/
q̄ pontificis commemoratōe
deferimus: vt qui nostre iusti/
cie fiduciam non habemus:
eius qui tibi placuit precibus
adiuuemur. Per Osrvaldi
regis quinta augusti ferialiter
de vno martire. Collecta.
Auxiliuz tuū nobis dn̄e pla
catus impende: ⁊ intercedēte
beato Osrvaldo martire tuo
dexterā sup̄ nos tue maiestatꝫ
extende. Per dominum nr̄m.
Sixti et sociorum eius. vi.
augusti ferialiter sicut d̄ mar.
Deus qui nos ꝯcedis Col.
sanctoꝝ martyrum tuoruz six
ti felicissimi ⁊ agapiti natali/
cia colere: da nobis ī eterna le
ticia de eorum societate gau/
dere. Per. Afre martyris.
vij. augusti ferialiter sicut de
martyrib;. Vel legatur p̄sens
historia. Ad vesp̄as sup̄ psal.
feriales an̄. Grās tibi dn̄e ie/
su referimus immensas q̄r in
beata martire afra vbi habū/
dauit iniquitas sup̄habunda
uit ⁊ gratia tua. Capl'm. Fi
del' sermo. require marie mag
dalene. ℟. Martir sancta d̄i
que flagrans igne fidei flam/
mas spreuisti tortoꝝ victima
christi. Qui fedant mores p̄/
cib⁹ restringe calores. ℣. Cre
scat vt in nobis diuini feruor
amoris. Qui fedant. Gloria
Hymn⁹. Rex gloriose. ℣. Le
tamini. Sup̄ mag. an̄. Glo/
riosa et beatissima christi mar
tir afra que p̄ florem paradisi
preciosum presulem narcissuz
diuinitus medicata mortife/
ros ydolatrie et prisce turpitu
dinis morbos euasisti. teq̄ ip
sam viuam et illibatā domio
holocaustum p̄ ignem passio/
nis obtulisti nos qm̄s q̄uis
sordidos q̄uis peccatores tui
nūc memoriā venerātes sere/
no vultu respice. ⁊ cum beatis
martyrij tui consortib; p̄ nr̄is
reatib; intercede Collecta
Familiā tuā qm̄s dn̄e ꝓpici
us respice: vt que te inspirante
deposcit beatarum martyruz
tuarum afre sociarumq̄ ei⁹ pa
trocinijs consequat̄ Per. In/
uitatoriū. Vigili corde dn̄z
adorantes venite Qui a sor/
dib; purgatam sanctis marti
rib; beatā sociauit afram. ps̄
Venite. In primo noctur. ā.
Cum sub dyocletiano tyran
no seua persecutionis tēpestas
christi turbaret ecclesias bea
tus presul narcissus domio fa
uente vindelicam venit augu
stam. ps. ℣. de mar. an̄. In q̄
ciuitate cum puellis suis vene
reis sacris dedita tūc turpis

sed postmodũ sanctissima habitabat afra. an̄. Cuius prostibulum cum felice diacono suo sanctus presul ignorãs ingressus pacem dñi imprecat̄. benigneq; quasi pro turpi amatore suscipitur. Lcto p̄ma

Apud prouinciam reciã in ciuitate augusta narcissus epũs supueniens tẽpore quo ꝑsecutõ dyocleciani feruebat nesciens. vbi intraret ꝓfugus ad meretricẽ ingressus est afram nomine cum diacono suo nomine felice. Illa aũt videns honestos viros aduenisse existimãs impudicos parauit cenã ⁊ om̄ia q̄ solito more cum trib⁹ puellis suis parare consueuerat. Tu. ℟. Beatus pontifex narcissus cũ beatas feminas gratia diuina p̄uentas capaces verbi persensisset toto nisu frutices errorũ extirpare. Et veritatis frugez studuit inserere. ℣. Dño ꝓ ipsis supplicans ⁊ verbum vite eis annuncians. Et veritatꝫ. Epũs aũt veniens Lctõ. ij. vt cibum caꝑet orare cepit et psallere. Afra aũt que nunq̄ hoc audierat nec viderat i stuporem ducta cepit inquirere quis esset ⁊ didicit hũc eẽ episcopuz. ⁊ ꝓtinus cecidit ad pedes eius dicens. Dñe indigna sũ ⁊ i ista ciuitate me turpior iueniri nõ potest. Cui narcissus epũs ait. Saluator meus a turpissima tactus inquinari non potuit. illius em̄ sanctitas om̄es sordes diluit atq; mundat. nec sordes vlle poterũt inquinare dñi claritatem Tu. ℟. Sãcto presule p̄cib⁹ obnixius insistente demon nigerrimus et horrore plen⁹ apparuit. Ac se iniuria suis e sedibus pelli proclamauit. ℣. Mundi cordis amatorez nil in tam sordidis habere vasis protestatur. Ac se in. Lcõ. iij.

Dicit ei afra Ego q̄ tot peccata commisi quot nõ sũt mei capilli in capite quõ possum a tantis sordib⁹ ablui. Respondit narcissus epũs. Tantũ tu crede et baptisare et salua erꝫ. Tunc afra conuocãs puellas suas dixit eis. Iste homo qui ad nos venit epũs est christianorum ⁊ dicit mihi. Si ctedideris christo ⁊ baptisata fuerꝫ ab om̄i poteris emundari peccato Quid vobis videt̄. Tu ℟. Hostis antiquus celesti virtute et rationuz veritate cõfutatus victus tandem aufugit. Et deditas iaz christo feminas eiulãs reliquit. ℣. Coactus a sancto pontifice mortiferum in faucib⁹ alpiuz draconem perimere. Et de. Gl̄ia. Et de. In secundo noctur. q̄. Cum psalmis deo ⁊ hymnis sancti viri vota persoluerẽt a-

fra stupens ⁊ tremebunda in-
soliti quid sibi hospites vel int
est admirata. an̄. Audiēs ve
ro beatū virū christianoꝝ esse
antistitez pedibꝫ eius proster-
nitur se turpem se peccatricem
taliq; indignam hospite pro-
fitetur. an̄. Quam vir sanctꝰ
verbis euangelicis consolatꝰ
ad penitentiam ⁊ cōuersionez
cohortat̄. eiq; si credere ⁊ bap
tisari velit veniam ⁊ vitā eter-
nam pollicet̄. Lectō q̄rta.
Respōdentes aūt digna eu-
nomia et eutropia dixerūt Tu
dn̄a nostra es ⁊ que secute su-
mus te ad inquinamenta fa-
cinorum quō nō te sequamur
ad indulgentiam peccatorū.
Tu caput nr̄m es ⁊ quocunq;
ierit caput necesse est vt mem
bra sequātur. Interea cuz ser-
mocinarētur nox initiū sump
sit. ⁊ incipiens episcopꝰ hym-
nos dicere deo cum dyacono
suo felice totam noctem oran
do et psallendo perficiens si-
mul habuit afram consortem
suis cum puellis. Tu aūt. ℟.
Propulso post longū ꝯflictuz
prisci erroris persuasoꝝ vir do
mini narcissus beatus mulie-
res fide christi plenius instru
xit ⁊ salutari lauacro peniten
tia et ieiunijs prepari fecit. ℣.
Familiam totā cognatos af-
fines et amicos. Preparari.
Mane aūt facto Lectō q̄nta
abijt afra ad matrē suā nomi
ne hylariam et dicit ei Epūs
christianoruz venit ad me ne
sciens vbi intraret ⁊ tota noc-
te expandēs manus suas ad
deum suum cantāsq; ei quod
nouit nos fecit sil̄ orare. Cir-
ca vero pullorum cantum ve-
nit fulgur d̄ celo sicut solet cho
ruscus venire ante tonitru-
um et non recessit: sed tam-
diu stetit q̄ꝫdiu aurora incipe
ret. Et cum orationem ille fi
nisset iussit nos sibi responde-
re. amen. Et lux fulguris illi-
us paulatim recessit ab oculis
nostris. Tu aūt. ℟. Dū fon-
tē vite sitientes ⁊ fide alacres
ꝑspexisset sanctus pontifex do
mino grās referēs christi bap
tismo gaudētes abluit om̄es.
℣. Vasa priꝰ ire in vasa emū
dans misericordie. Christi.
Post hec misi me Lectō. vi.
ad pedes eius ⁊ dixi illi. In-
iuriam tibi grandez fecisti q̄z
ad me introisti. sum em̄ muli-
er peccatrix. Et ille dixit Vbi
me dn̄s meus fecit ingredi ibi
introiui. Mane aūt facto cir-
ca horam tertiam ostēderunt
se mihi. qui anteq̄ꝫ luceret in-
sidiati fuerant vt exeuntes te
nerent ⁊ occiderent eos. Sed
cum non exirent conuenerunt
me Ego vero vbi phasces lini
habeo abscondi eos ⁊ timeo
ne scrutentur locum. Siiu-

bes domia mater huc eos trā
sire faciam quia ꝓmisit mihi
dicens. Facio te christianam
ꝛ omnia peccata tua delebun
tur. Tu aūt. ℟. Mox omib⁹
in fide christi confortatis auū
culum afre dyonisium epūm
eis prefecit ꝛ domum hilarie
in ecclesiaꝫ dedicauit. ℣. Ut
ibi spurta pridem commertia
christi deinceps frequentaren
tur misteria Domū. Gl'a Do
mum hilarie. In tertio noct.
añ. Sancto pontifice in diui
nis laudibus pernoctāte lux
celitus emissa ꝛ tenebras no
ctis excussit ꝛ cor afre splēdo
re fidei illuminauit. añ. Cū
q̄ dulcem sane doctrine sapo
rem pregustasset afra puellas
suas allocuta promptas eas
ad viam vite pedissequas in
uenit. añ. Afra priscam raab
iherichontem secuta veri iesu
legatos ad supplicium a per
secutoribus requisitos sub li
ni fasciculis supne ciuitatꝫ fu
tura ciuis occultabat. Euan
gelium luce. Accesserūt ad ie
sum publicani. Require dñi
ca tertia post trinitatis. ℟.
Postq̄ nouella conuersa afra
beatus narcissus auguste fun
dauit ecclesiam nouam domi
no lucraturus familiam. Hy
spaniorum vrbem adijt gerū
dam. ℣. Ubi cum felice dia
cono suo feliciter martiriū cō
summauit. Hispaniorum.
Audiens hec mater Le. viij
ei⁹ gaudio repleta ē et dixit:
Prestet mihi deus vt mihi h̄
contingat. Cui dixit afra. Er
go veniente nocte transmitto
eos huc. Cui respondit mat̄
sua. Etiam si noluerit roga eū
Vespere aūt fcō rogauit sctm̄
narcissum vt migraret ad ma
trem suam. Ingresso aūt do
mo narcisso episcopo factū est
gaudiū magnū ita vt hilaria
per tres horas teneret plantas
eius ꝛ diceret. Obsecro te do
mine vt et me facias emūda
ri a peccatis meis. Tu autē.
℟. Feruente interim imma
ni ꝑsecutiōis seuicia btā afra
comp̄hendit̄. Et gaij iudicis
tribunalib⁹ pñtatat̄. ℣. Gau
dēs ꝛ tripudiās coronāq̄ mar
tyrij adipisci desiderans. Et.
Tñc scūs narciss⁹ epi Lix.
scop⁹ dixit ei btā ē fides tua q̄
añq̄ disceres ꝟbū ꝟitatꝫ ip̄aꝫ
ꝟitatē quā ꝑ ꝟbū vix agnosce
re pñt hoies ī tua mente fūda
sti. Tñ qꝛ video te eē capacem
verbi di hodierna die simł in
cipite tenere ieiuniū ꝛ ꝑ septē
dies ieiunātes audite ꝟbū ꝟi
tatꝫ. Octauo aūt die purifica
bimi ab omi pctō ꝛ eritꝫ tł'es
q̄les fuistꝫ infātes T. ℟. Mł
tis hic ide ꝑmonū ꝯflictatōib⁹
habitꝫ mł'tis blādicijs minis
ꝛ terrorib⁹ incassū ꝯsūptꝫ btā

martir ĩterrita ꝑmanẽs. Omnia pro christo ꝑpeti tormẽtorũ gña desiderabat. ℣. Christum libere confitens xp̃m ardenter sitiens dissolui ⁊ eẽ cuꝫ christo cupiens. Om̃ia. Gl̃ia Om̃ia. Ad laudes añ. Inuicta christi testis afra varijs agayo iudice modis attemptata ab agnite veritatis confessione nulla potuit deterreri ratione. añ. Constans animo ꝑsistens et libera tyrannũ voce confundens crudeli postremo sententia viua ignibꝫ est sãcta martir addicta. añ. In quandam itaqꝫ laci fluminis insulam ducta ardentem flammis crepitantibꝫ piram leta cõspicat̃. ⁊ vt a pristinis ꝑ hãc sordibꝫ expurgari mereret̃ suppliciter saluatoris mundi pietatem precat̃. añ. Ignium flãmis circũdata dñm hymnisans benedixit. ⁊ int̃ grãrũactiones martirio candidatum celo spũm tradidit. Añ. Sãcti corꝑis reliquias beate eiꝰ puelle a flumine reductas flebiles cuꝫ amicis exequias celebrantes sepelierunt ⁊ suꝑ eã ediculam vilibus ex lignis cõstruxerũt. Capl̃m. Fidel̃ sermo vt s̃. Hymnꝰ. ℣. de martiribus. Ad bened̃. añ. Cũ ad martirꝫ sepulcrum christo vota reddentes beate cõuenissent mulieres iussu tyranni ad cultum ydolorum a tortoribꝫ frustra sũt coacte ⁊ fortes in fide mox ignibꝫ suppositis concremate ad martyrij triumphuꝫ ⁊ ip̃e pariter ꝑuenerũt. Colla vt sup̃. Ad tertiã añ. Afra p̃scam ⁊c̃. In secũdis ℣s super psalmos feriales laudes ꝑ totum. Suꝑ mag. añ. O mirãdam et laudandam mutationem dextere excelsi quam ĩ beatis martiribꝫ quarũ venerandam recolimus passioneꝫ domine iesu christe, misericordit̃ ostendisti pro qua debitas tibi grates referentes supplicamus vt ipsarũ meritis suffragantibꝫ nos de vitijs ad virtutes mutare ⁊ in adoptionẽ filiorum dei digneris transformare. Cyriaci ⁊ socioꝝ eiꝰ viij. augusti celebriter sicut de martiribus. Collecta.

Deus qui nos annua bt̃i cyriaci martyris et sociorum eiꝰ solennitate letificas: concede ꝓpicius: vt quorum natalicia colimus virtutem quoqꝫ passionis imitemur. Per. Lcõ I.

Cyriacus a marcello papa diaconns ordinatus comprehensus iussus est cum socijs suis terram fodere. ⁊ ꝓprijs humeris ad termas que edificabant̃ deportare. Contigit aũt filiam diocletiani arthemiam nomine a demõe vexari qui in ea clamauit. Non

exeam nisi cyriacus diacon⁹ veniat. Tu aūt. Lctō secūda
Cum aūt adductus fuisset cyriacus ⁊ demoni vt mandaret exiret. rñdit si vis vt exeaz da mihi vas aliquod quod intrem. Respondit cyriacus. ecce corpus meum si potes ingredere. Cui demon. In vas tuum intrare non possum. qꝛ vndiqꝫ signatuz est ⁊ clausum. Sed si eijcies me scito in babiloniā faciā te venire. L.iij.
Cum vero coactus demō exisset arthemia clamauit ꝙ deum quē cyriacus predicaret videret. Cum ergo cyriacus eaz baptisasset ex gratia dioclecia ni ⁊ serene vxoris eius cepit in domo quā ei dederāt securus viuere Tu āt. Lectio quarta
Venit igit̄ nuncius a rege ꝑsarum ad dioclecianum rogās vt ad se cyriacus mitteret̄. qꝛ filia sua a demone vexaretur. Ad preces igitur diocleciani ciriacus cum largo ⁊ smaragdo ad puellam in babiloniaz veniens demonem eiecit. ⁊ sanatam puellam cum patre et matre et multis alijs baptizauit. Tu autem. Lectō q̄nta
Deinde romam rediens p⁹ annos duos dioclecianus moritur: ⁊ maximus succedēs de sua sorore artemia iratus ciriacum comp̄hendit. ⁊ nudum catenis ligatum añ currū suū trahi iussit: ac demum carpasio vicario tradidit. vt eum cū socijs sacrificare nolentem diuersis perimeret supplicijs. T
Carpasius vero Lectō sexta
cum picem sup caput eius liquasset et in eculeo suspendisset eum cum suis socijs decollauit. Qui cum in loco vbi beatus ciriac⁹ baptisauerat ad derisionem christianorum se lauaret: epulasqꝫ cum decem nouem socijs celebraret subito om̄s mortui sunt. Et ex tūc clauso balneo gentiles christianos timer̄ ⁊ venerari ceperāt

Romani nona augusti ferialiter sicut de vno mar. Coll.
Beati romani martirꝫ tui domine nos tibi placita ꝓsequatur oratio. ⁊ tua postulet miseratione defendi. Per dominū

In vigilia beati laurētij. ix augusti. Ad nonā añ. Beat⁹ laurentius orabat vt̄s. Cap̄
Confitebor tibi dñe. Req̄re in cōmuni de virginib⁹. R̄. et ꝟ. de vno martire. Collecta
Adesto supplicationib⁹ nr̄is: ⁊ intercessione beati laurentij martiris tui ꝑpetuam nob̄ misericordiam benignus impende. Per. Ad primas vespas sup psalmos feriales añ. Beatus laurentius dixit dñe ihu christe de⁹ de deo miserere mei serui tui. añ. Beatus laurentius dicit mea nox obscurum

non habet sed omnia in luce
clarescunt. añ. Beatus laurē
tius orabat dicens grās tibi
ago domīe. qꝛ ianuas tuas ī/
gredi merui. añ. Beatus lau
rentius clamauit et dixit deū
meū colo ⁊ illi soli seruio ⁊ ido
non timeo tormenta tua. añ.
Leuita laurentius bonū op⁹
operatus est qui ꝑ signū crucꝫ
cecos illuminauit. Cap̄. Cō
fitebor tibi. ℟. Beatus vir
laurentius cum. ꝟsu ⁊ gloria.
Martiris christi Himn⁹
colimus triumphū ānu
um tempus venerādo. cuius
cernua votis prece iam rotun
dus orbis adorat. Pōtifex
sixtus monuit ministrum fix⁹
in ligno crucis exequeris me
cito penam patiendo magnā
ibis ad astra. Tortor iratus
petit vt talenti pondus igno/
ti manifestet om̄e mente vesa
na cupiens vorare aurea lucra
Spreuit hic mundi peritura
dona. fert opem nudis alimē
ta claudis: diuidit numos.
miseris cateruis corde flagrā
ti. Igne torquet stabili teno/
re cordis accensus superat mi
naces igniuꝫ flammas ī amo
re vite semꝑ opime. Uritur
postq̄ latus om̄e testis verte
prefecto loquit iocando cor/
poris partem laniando coctā
dentib⁹ atris. Ipsum sumpsit
chorus angelorum intulit ce/
lo pie laureandum vt scel⁹ la/
xet hominū precando om̄ipo/
tentem. Supplici voto rogi/
temus omnes sancti laurentī
veniam preceris qui tuum fe/
stum celebrant vbiq̄ voce vel
actu. Gloriam pr̄i resonem⁹
omnes eius et nato iubilem⁹
apte cum quibus regnat simul
⁊ creator spiritus almus Am̄
ꝟ. Gloria et honore. Super
mag. añ. Confitebor tibi do
mine rex ⁊ collaudabo te. quo
niam liberasti me a pressura
flamme que circumdedit me.
⁊ in medio ignis non sū estua
tus. Collecta. Adesto domi
ne supplicationib⁹ nostris. ⁊c.
In die sancto decima Augu
sti. Ad matutinas Inuita/
torium. Uenite adoremus re
gem regum. Qui beatum ho
die coronauit laurentium. p̄s
Uenite exultemus domino:
iubilemus ⁊c. In primo noc.
añ. Quo progrederis sine fi/
lio pater. quo sacerdos sancte
sine ministro properas Ps̄.
Beatus vir. Anti. Noli me
derelinquere pater sācte quia
thesauros tuos iam expendi
quos tradidisti mihi. Psalm̄
Quare fremuer̄t gen. Anti.
Non ego te desero fili neq̄ de
relinquo sed maiora tibi debē
tur pro fide christi certamina
Ps̄. Domine quid. ꝟ. Glo/
ria ⁊ honore. Sermo beati

Smaximi episcopi. Lcō. I
Anctuz est fratres ac deo
placitum vt natalem bti lau
rentij precipua deuotione ve
neremur. cuius radiantibꝫ flā
mis. victrix in hunc quoqꝫ di
ez toto orbe christi choruscat
ecclesia. Qui cum in sede glo
riosissimi pr̄iarche diaconatꝰ
fungeret officō: puritate inno
centis vite fortissimeqꝫ mortꝫ
triumpho apostolico se consor
tio copulauit. Tu auiē domi
ne miserere nobis. Deo grās.
℟. Leuita laurentius bonuz
opus operatus. est qui per sig
num crucis cecos illumīauit.
Et thesauros ecclesie dedit
paupibus. ℣. Dispsit dedit
paupibus iusticia eius manet
in seculum seculi. Et thesau.
Nec immerito Lectō secūda
eum apostolorum supparem
predicamus cui et castitas a
nimi leuiticum ministerium
dedit et plenitudo fidei mar
tirij contulit dignitatem. Tu
antem domine miserere nob.
℟. Puer meus noli timere.
quia ego sum tecum dicit do
minus dum transieris per ig
nem flamma non nocebit te.
Et ardor ignis non erit ī te.
℣. Donec ponaz inimicos tu
os scabellum pedum tuoruz.
Et ardor ignis. Lectō tertia
Quem venerabilis sixtus ro
mane vrbis antistes cum im
pietatem seuientis mundi per
tormenta supāret: ⁊ regnis es
set celestibus iam vicinus. vi
deretqꝫ eum patrna de morte
tristissimum. ita illum spiritu
prescientie compellasse narra
tur. Noli fili mestus esse post
triduum me sequeris. Tu au
tem domine miserer̄ nob. D.
℟. Strinxerunt corporis mē
bra posita in craticula subijci
entibus prunas exultat leui
ta christi. Beate laurēti mar
tir christi intercede pro nobis.
℣. Carnifices vero vrgentes
ministrabant carbones subt
cratem ferream. Beate. Glo
ria. Beate. In secundo noc
turno anti. Beatus laureuti
us dixit domine vt supra ī ve
spis. p̄s. Cum inuocarem. ¶
Anti. Dixit romanus ad be
atum laurentium video in te
iuuenem pulcherrimum festi
na me baptisare. Ps̄. Verba
mea. An̄. Beatus laurentiꝰ
dixit mea nox vt supra. ℣. Po
suisti domine sup cāput eius.
Unde apparet Lectō q̄rta.
charissimi beatum laurentiū
n̄ de sacdotis sui victoria ha
buisse tristiciam sed doluisse
quia etiam ipe non mundum
cum suo pariter sacerdote vin
cebat. Noli inquit fili mestus
esse post triduum me sequeris
Hoc est noli tristis esse velut
apud seculum derelictus. nā

nec te fides vitaq̄ tua tl̄i mor
te priuabit. Tu. ℟. Quo p̄
grederis sine filio pater: q̄ sa-
cerdos scē sine diacono ꝓperas
Tu nunq̄ sine ministro sacri-
ficium offerre consueueras. ℣.
Quid in me ergo displicuit
paternitati tue. nunquid dege
nerē ꝓbasti experire certe vtꝝ
idoneum ministrum eligeret:
cui commissisti dominici san-
guinis dispensationem. Tu.
Nulla te de meo Lctō q̄nta
trāsitu quo ego gaudeo ꝑtur-
bet anxietas qꝛ mox ⁊ tu ha-
biturus es de tua passione le-
ticiam. Vere beati laurentij
gloria singularis qui tm̄ d̄ d̄o
suo cōsecutus est gr̄e vt ei mar
tir de martirio ꝓphetaret quē
pro suorū p̄rogatiua meritoꝝ
ante victoria letificauit q̄ pu
gna terreret. Tu aūt. ℟. No
li me derelinquere pr̄ sācte qꝛ
thesauros tuos iam expendi.
non ego te desero fili neq̄ de-
relinquo. sed maiora tibi de-
bent̄ pro fide christi certami-
na. ℣. Nos quasi senes leuio
ris pugne cursum recipimus:
te quasi iuuenem magnuꝫ glo
riosior de tyranno triumphꝰ
expectat. post triduū me seq̄-
ris sacerdotez leuita. Nō ego
te desero. Lectio sexta.
Ergo vt comperit ore sacer-
dotis ⁊ martiris. se quoq̄ om
nimodis assumendum cōgre-
gatis inopum turbis ecclesia
sticum censum religiosa libera
litate diuisit. Quā profundū
spūal̄ viri ⁊ q̄ celeste consiliuꝫ
vt ⁊ egenis consuleret ⁊ multi
tudine consumente que dede-
rat inueniri nō possit qd̄ raper
ꝑsecutor. Tu. ℟. Btūs lau-
rētius dixit ego me obtuli sa-
crificiū d̄o In odorē suauita-
tis. ℣. Qm̄ ad te orabo dn̄e
mane exaudies vocē meā. In
odorem. Gl̄ia. In odorē. In
iij. noct. an̄. Strinxerūt corpis
membra posita sup̄ craticulā
ministrātibꝫ prunas exultat le
uita christi. ps. In dn̄o ꝯfi.
an̄. Igne me examinasti ⁊ nō
est inuenta in me iniquitas.
ps. Exaudi dn̄e iusti. an̄. In
t̄rogatus te dn̄e ꝯfessus sum.
assatus gr̄as ago. p̄s. Dn̄e ī
virtute. ℣. Magna est gl̄ia.
Euangelium. Nisi granum
frumenti cadens. Require ī
cōmuni de vno mar. ℟. Be-
atus laurētius clamauit ⁊ di
xit deum meum colo. ⁊ illi soli
seruio. Et ideo nō timeo torm̄
ta tua. ℣. Mea nox obscuruꝫ
non habet sed om̄ia ī luce cla
rescūt. Et. ℟. Beatꝰ vir lau
rentius qui post aurū nō abijt
nec sperauit ī thesauris pecu-
nie. Fecit em̄ mirabilia in vi-
ta sua. ℣. Qui potuit trāsgte
di ⁊ nō ē trāsgressꝰ ⁊ facer̄ ma
la ⁊ non fecit. Fecit em̄ mira-

bilia in vita sua. ℟. In crati-
ticula te deum nō negaui. Et
ad ignē applicatus te dñm ie-
sum christum confessus sum.
℣. Probasti dñe cor meum ⁊
visitasti nocte. Et ad ignem.
Gl'a. Et ad ignem. Añ laud
℣. Dispsit dedit paupib⁹ iu-
sticia eius manet ī seculum se
culi. Ad laud. añ. Laurenti⁹
ingressus est martir: ⁊ confess⁹
est nomen dñi iesu christi. añ.
Laurentius bonū opus opa
tus est qui p signuz crucis ce-
cos illumiauit. añ. Adhesit
anima mea p⁹ te qr caro mea
igne cremata est pro te ds me
us. añ Misit domin⁹ ange-
lum suū et liberauit me de me
dio ignis et non sum estuat⁹.
Añ. Beatus laurentius ora
bat vt s̄ in ℣s. Hym. Mar
tir dei. Capl'm. Qui pce se-
minat. ℣. Justus vt palma.
Sup bened añ. In craticula
te deum nō negaui: ⁊ ad ignē
applicatus te christe confessus
sum. pbasti cor meum ⁊ visita
sti nocte igne me examinasti ⁊
non estinuenta ī me iniquitas
Da nobis dñe vitioꝝ Coll.
nr̄oꝝ flammas extinguere qui
beato laurētio martiri tuo tri
buisti tormentoꝝ suoꝝ incen-
dia supare. Per. Vel istam.
Excita dñe ī ecclesia tua spi
ritum cui beatus laurenti⁹ le
uita seruiuit: vt eodē nos replē-
te studeamus amare qd ama
uit ⁊ ope exercere quod docu-
it. Per. Ad tertiā añ. Leuita
laurentius. Cap. ⁊ collec. vt i
lau. ℟. et ℣. de vno mar. Ad
vi. añ. Adhesit ania mea. Ad
nonā añ. Beatus laurēti⁹ o-
rabat. In secūdis ℣s psalmi
feriales. Añ. Laurēti⁹ ingres
sus. vt s̄. añ. Laurētius bo-
num opus operatus ē vt sup.
Añ. Beatus laurētis clama
uit vt s. añ. Gratias ago deo
meo quia hostia christi effici
merui assatus nō negaui: ⁊ in
terrogatus te christe cōfessus
suz. añ. Grās ago tibi dñe qr
ianuas tuas ingredi merui.
Hymnus Martiris christi.
Cap. et collec. vt s̄ in laudi:
℣. Justus vt palma. Super
mag. añ. Beatus laurentius
duz in craticula supposit⁹ vre
ret ad impijssimū tirānum di
xit assatus sum iā versa ⁊ mā
duca. nā facultates eccl'ie q̄s
requiris in celestes thesauros
manus pauperū deportauert
Tiburcij mar. xi. augus. feri
aliter sicut de vno mar. Sed
sup bñd. añ. Inclitus martir
tiburcius cum nudatis plan
tis p prunas ardētes incede-
ret fabiano prefecto dixit. vi-
det mihi q sup roseos flores
incedam in nomie dñi mei ie-
Beati tibur- Col. su christi.
cij nos foueant dñe ꝯtinuata

presidia qꝛ nõ desinis propici
us intueri quos talibus auxi
lijs concesseris adiuuari Per.
Si venerit in diem dñicũ le-
gũtur nouẽ lectões ex cõmuni
de vno mar. Sup bened. añ.
Inclytus martir tiburci⁹. vt
supra. De scõ ꝛviperto col.
Ad defensionem familie tue
dñe qm̃s dexterã tue maiesta
tis extende ꝛ vt ꝑpetua tue pi
etatis protectõne muniamur.
intercessione beati ꝛviperti cõ
fessoris tui pro ea ad te iugit̃
dirigant̃: eius patrocinia glo
riantur. Per dominum nr̃m
iesum christum filium tuum.
Qui tecum viuit et regnat.
Hypoliti et sociorum eius
xiij. augusti celebriter sicut de
martiribus. Sup mag. anti.
O hypolite si credis in domi
num iesum christum ꝛ thesau
ros tibi ostendo ꝛ vitã eternã
Da nobis Col. promitto.
qm̃s dñe deus: vt beati hipo-
liti martiris tui et socioꝝ eius
venerãda solennitas ꝛ deuoti
onem nobis augeat et salutẽ.
Per: Ad matuti. Inuit. añ.
ps. ℣. et. ℟. de cõi mar. preter
nonum responsoriũ. Lectõ I.
Hypolitus postq̃ corpus
beati laurentij sepeliuit
venit in domum suam: ꝛ dans
pacem seruis ꝛ ancillis suis:
om̃es sacramento altaris qđ
iustinus presbiter obtulerat
cõmunicauit Et apposita mẽ
sa priusq̃ cibum sumeret veni
entes milites eum rapuerunt
ꝛ ad cesarem duxerunt. Tu.
Quem videns deci⁹ Lcõ. ij.
cesar subridens dixit ei. Nun
quid et tu magus effectus es
Cui hipolitus. Hoc feci nõ
quasi magus sed quasi christi
anus. Iratus decius iussit vt
expoliaret̃ ꝛ os eius lapidib⁹
tunderetur. Cui hipolit⁹ Nõ
me expoliasti sed magis vesti-
sti. Tu autez dñe. Lcõ tertia.
Dixitq̃ decius. Nũc sacrifi
ca et viues: ne cum tuo lauren
tio pereas Cui hipolitus Ex
emplum fieri merear beati lau
rentij quem tu ore polluto au-
sus es nominare. Tũc decius
fecit eum fustibus cedi ꝛ pec-
tinibus ferreis laniari. L. iiij
Hipolitus aũt cum tormen
ta derideret ꝛ se christianum
clara voce confiteretur valeri
ano prefecto et decio traditur
vt ab eo direptis facultatib⁹
diris tormentis interficeretur
Inuento quoq̃ ꝙ eius fami-
lia christiana esset cogunt̃ om
nes ad sacrificia idoloruz. T.
Respõdẽs aũt ꝯcordia Lv.
nutrix hipoliti pro om̃ib⁹ ait.
Nos cum domino nostro ma
luimus mori pudice q̃ viuere
impudice. Tunc valerianus
presente hipolito ꝛ gaudente
precepit eam plumbatis tam

diu cedi quonsq; spiritum exalaret. Tu aũt domine miserere nobis. ℟. Deo gratias. Lectõ quinta. Deinde extra portam tiburtinã valerianus hipolitum cũ familia sua duci fecit: et in conspectu hipoliti deo grãs agentis: et suos in dño confortãtis omnib; capita amputari. Hipoliti vero pedes ad colla indomitorum equoruz ligari pcepit. et pcardos et tribulos tã diu trahi donec spiritum emisit. Corpa aũt eorum iustinus presbiter rapuit: et iuxta corp; beati laurẽtij sepeliuit Tu autem domine: miserere nobis. Deo gratias. Euangelium de communi martirum. ix. ℟ O hipolite si credis in dominum ihesum christum. Et thesauros tibi ostendo: et vitã eternam pmitto. ℟. Dispersit dedit pauperibus iusticia eius manet in seculum seculi. Et. Gloria. Et. Ad laudes añ. Dixit hipolitus ad decium. non me expoliasti sed magis vestisti. añ. Preses dixit ad hipolitum factus es insipiens et nuditatem tuam vt non erubescas. añ. Dixit cesar ad hipolitum nũc magus factus es. respondens hipolitus dixit ad decium non sum ego magus sed seruus domini mei ihesu christi. añ. Audita est vox infantium et dicentium gloria deo alleluia. añ. Exemplum merear fieri cõsortij beatorum martirum. Super benedic. añ. Orauit scũs hipolitus voce magna clamauit et dixit gratias tibi ago domine mi ihesu xpe qz famulos meos in conspectu meo pati vidi. Ad horas añ. de laus. ij. iij. et. v. Cetera omnia de cõi martirum. Eusebij confessoris. xiij. augus. ferialit sicut de vno confessore. Sed lectiones legentur de euangelio vigilie assumptionis Loquente ihesu ad turbas ecce mater eius et frẽs stabant foris q̃rentes loqui ei. Et reliqua. Omelia venerabilis Bede presbiteri. Quod dominus ad matrez fratresq; rogatus ab officiõ verbi dissimulat egredi. non materna refutat obsequia pietatis cuius preceptum est honora patrem tuum et matrem: sz paternis misterijs amplius q̃s maternis debere demonstrat affectibus. Et extendens manus in discipulos suos dixit: ecce mater mea et fratres mei Tu autẽ domine miserere nobis. Deo gratias. ℟. de confessoribus. Lectio secunda. Qui ihesu et frat et soror ẽ credendo: mater efficit pdicando Quasi enĩ parit dominũ quẽ

cordi audientꝫ infudent z mr̄
eius efficit si p eī vocē amor
dñi i primi mēte gnat. Sicꝫ
hoc faciēs vsꝫ in finē in eo p
seuerauerit regni celestis par/
ticeps erit. et visione dei fruet
ppetua. Tu aūt dñe. Le. iñ.
Ne uius visionis vt nos dile
ctissimi ptcipes eē possimus
ad ventura gaudia toto cord̄
prepemur. Quia adest nob̄ fe
stiuitas gloriosa beate marie
ꝟginis plena gaudijs z immē
sis de ascensu eius repleta mu
neribꝫ. Que inde glorioſior ē
ceterorꝫ sc̄ārꝫ naliciꝫs quo il
lustrat bt̄a ꝟgo z mr̄ dñi inef/
fabilibꝫ diuinorꝫ sacramento
rum priuilegijs qr inde creue
rūt merita. vnde plenissima re
ferta ē gr̄a. Tu. Cetera ō scō
Col. Deus q̄ nos annua bt̄i
eusebij. Ad nona de dña añ.
Pulcra es. Capitulum.
Sicut cynamomum z balsa/
mum aromatisans odorē de/
di. quasi mirra electa dedi sua
uitatē odoris. ℟. et ℣. de vir/
ginibus. Deus qui ꝟginalez
aulā vt infra in ves. In vigilia
anumptionis ꝟginis marie
ad vs. añ. Surge aquilo et
veni auster pfla ortum meum
z fluent aromata illius. Ps̄.
Oēs gentes laudate. añ. Ortus
conclusus fons signatus. surge
ꝑpera amica mea. Añ. Di
lecte mi apprehendā te z du/
cā te in domum pris mei. z in
cubiculum genitricis mee. ibi
me docebis precepta domini
Añ. Descendi in hortum nu
cum vt viderem poma cōual
lium z inspicerez si floruissent
vinee z germinassent malapu
nica reuertere reuertere suna/
mitis reuertēr reuertere vt in/
tueamur te. Añ. Anima mea
liquefacta est vt dilectus lo/
cus est quesiui z non inueni il
lum. vocaui z non respondit
mihi. inuenerunt me custodes
ciuitatis percusserunt me z vul
nerauerunt me. tulerūt pallū
meum custodes murorum filie
hierusalem nūciate dilecto qr
amore lāgueo. Capitulum.
Ego quasi vitis fructificaui
suauitatē odoris z flores mei
fructus honoris z honestatis
℟. Ista est speciosa vt infra
cum versu z gloria pa. Hym.
Hic porta christi pua re
ferta plena gratia trāsit
qs̄ret z pmanet clausa vt fuit
p secula. Genus superni lu/
minis processit aula virginis
sponsus redemptor conditor:
sue gigas eccl̄ie. Honor ma
tris z gaudium immensa spes
credentium p acra mortis po
cula resoluit nostra crimina.
Deo patri sit gloria. ℣. Au/
di filia et vide. Sup Magn.
añ. Virgo prudētissima quo
progrederis quasi aurora val

de nutilans. filia sion tota formosa ⁊ suauis es. pulcra vt luna electa vt sol. Collecta.

Deus qui virginalē aulam beate marie in qua habitares eligere dignatus es: da qñs. vt nos sua defensiōe munitos iocundos faciat sue interesse festiuitati. Qui. Ad complet. per totam octauā. añ. Sub tuam protectionem confugimus vbi infirmi acceperunt ꝓtutez. ⁊ propter hoc tibi psallim⁹ dei genitrix virgo. Hymnus. Virgo singularis. La. Sicut lilium inter spinas sic amica mea inter filias. ℣. Elegit eā. Sup nunc dimit. añ Talis est dilectus meus ⁊ ip se est amicus meus filie hierusalem. Preces solite vsq; Sacerdotes. ℣. Sētiant oēs tu. Concede misericors Colla. deus fragilitati nostre presidium: vt qui sancte dei genitricis et virginis marie requiez celebramus: intercessionis ei⁹ auxilio a nostris iniquitatib⁹ resurgamus. Per. Ad matu. Inuitat. In honore beatissime marie virginis Jubilem⁹ deo ps. Venite. In ꝓmo nocturno añ. Ecce tu pulcra es amica mea. ecce tu pulcra oculi tui columbaꝝ. ps. Domie dominus. añ. Sicut liliū inter spinas sic amica mea inter filias. ps. Celi enarrant. añ. Fauꝰ distillans labia tua spōsa et odor vestimentoꝝ tuorū sicut odor thuris. ps. Dñi ē terra. ℣. Spē tua. De canti. Osculetur me osculo oris sui. Lcō ꝓma. quia meliora sunt vbera tua vino fragrantia vngentis optimis. Oleum effusum nomen tuum ideo adolescentule dilexerunt te. Trahe me post te. Curremus in odore vnguentoꝝ tuorum. Introduxit me rex i cellaria sua. Exultabimus ⁊ letabimur in te: memores vberum tuorum sup vinum. Recti diligunt te. Tu autem dñe ℟. Vidi speciosa sicut colūbam descendentem sup riuos aquarum. cuius inestimabil⁹ odor erat nimis in vestimentis ei⁹. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosaꝝ et lilia conuallium. ℣. Que est ista que ascendit p deſertum sicut virgula fumi ex aromatibus mirre ⁊ thuris. Et sic̄ dies verni circundabant eā flores rosaꝝ ⁊ lilia conuallium. Nigra sum sed formosa filie hierusalem sicut tabernacula cedar sicut pelles salomonis. Nolite me considerare q̄ fusca sim q̄ decolorauit me sol. Filij mris mee pugnauerūt contra me custodem in vineis. Vineam meam nō custodiui. Tu aūt. ℟. Sicut Lcō. ij.

cedrus exaltata suꝫ in libano
ꝛ sicut cypressus in monte iō
quasi mirra electa Dedi sua-
uitatem odoris. ℣. Et sicut
cynamomum et balsamum a-
romatisans Dedi suauitatez.
Indica mihi quē di- Lcō iij.
ligit anima mea: vbi pascas:
vbi cubes in meridie: ne vaga
ri incipiam post gregem soda
lium tuorum. Si ignoras te
o pulcherrima inter mulieres
egredere et abi post vestigia
gregum: et pasce hedos tuos
iuxta tabernacula pastorum.
Equitatui meo ī curribꝫ pha
raonis assimilaui te amica.
Pulcre sunt gene tue sic turtu
ris collū tuum sicut monilia.
Murenulas tuas faciemꝰ ti-
bi vermiculatas argento Tu.
℟. Que est ista q̄ processit si-
cut sol et formosa tanq̄ hieru
salem. Viderūt eā filie sion et
beatam dixerūt et regine lau-
dauerūt eam. ℣. Que est ista
Vide. Gl'ia. Viderūt. In se-
cundo noct. an. Emissiones
tue paradisꝰ maloꝝ punicoꝝ cū
pomorū fructibꝫ. ps. Eructa
uit. an. Fons hortorum pute
us aquarū viuētiū q̄ fluūt im
petu de libano. ps. Deus nr̄
An. Veniat dilectus meꝰ in
hortum suū vt comedat fructꝰ
pomoꝝ suoꝝ. ps. Fundamen
ta. ℣. Diffusa. Lcō quarta.
Cum esset rex ī accubitu suo
nardus mea dedit odorē suū
Fasciculus mirrhe dilectꝰ me
us mihi int̄ vbera mea cōmo
rabit̄. Botrus cypri dilectus
meus mihi in vineis engadi.
Ecce tu pulcra es amica mea
ecce tu pulcra oculi tui colum
barum. Ecce tu pulcer es di-
lecte mi et decorus. Lectulus
noster floridus. tigna domoꝝ
nostrarum cedrina. laquearia
nr̄a cypressina. Tu aūt dn̄e.
℟. Beatam me dicēt omnes
generatōes qꝛ fecit mihi dn̄s
magna qui potens est. Et san
tum nomen eius. ℣. Et mise
ricordia eius a progenie ī pro
genies timētibꝫ eū. Et L. vi.
Ego flos campi ꝛ lilium cō-
uallium. Sicut lilium int̄ spi
nas sic amica mea inter filias
Sicut malꝰ inter ligna silua-
rum: sic dilectus meus int̄ fili
os. Sub vmbra illius quem
desiderauerant sedi ꝛ fructus
eius dulcis gutturi meo. In-
troduxit me rex in cellam vi-
nariam ordinauit in me cha-
ritatem. Fulcite me floribus.
stipate me malis qꝛ amore lā
gueo. Leua eiꝰ sub capite meo
ꝛ dextera illius amplexabitur
me. ℟. Ornatam in monili-
bus filiam hierusalem dn̄s cō
cupiuit. Et videntes eam fi-
lie sion ꝛ beatissimam p̄dica-
uerunt dicentes. vngentum ef
fusum nomen tuum. ℣. Asti-

tit regina a dextris tuis in ve-
stitu deaurato circũdata vari
etate. Et videntes. Lcõ. vij.
Adiuro vos filie hierusalem
ꝑ capreas ceruosq; camporũ
ne suscitetis neq; vigilare faci
atis dilectam quoadusq; ipa
velit. Vox dilecti mei. Ecce
iste venit saliens in montibus
transiliens colles. Similis ẽ
dilectus meus capree hynnu-
loq; ceruorum En ipe stat p⁹
parietẽ nr̃m respiciẽs post fe-
nestras ꝓspiciens ꝑ cancellos
Tu autem domine: miserere
nob. ℟. Sup salutem ⁊ oẽm
pulchritudinem dilecta es a
dño ⁊ regina celestꝫ vocari di
gna es. Nam et chori angelo
rum ꝯsortes et conciues tui.
℣. Specie tua. Nam. Gloria
Nam. In tertio noc. añ. Ve
ni in ortum meum soror mea
sponsa messui mirrham meaꝫ
cum aromatib⁹ meis. ps. Cã
tate i. añ. Comedi fauuꝫ cũ
melle meo bibi vinũ cum lac-
te meo. ps. Dñs regnauit ex
ultet. añ. Talis est dilectus
meus et ipe est amicus meus
filie hierusalem. ps. Cantate
ij. ℣. Adiuuabit eam deus.
Euangelium Scdm lucam.
In illo tempe. Intrauit
iesus in quoddaꝫ castel-
lum: ⁊ mulier quedã martha
nomine excepit illũ in domuꝫ
suam. Et reliq. Omelia bea-
ti anselmi epi.
Castellum in
quod intrauit iesus singularẽ
⁊ intemeratam virginem eius
dem iesu genitricem salua scp̃
turarum regula per similitu-
dinem accipimus. Castelluꝫ
eniꝫ significat quamlibet tur
rim et murum in circũitu eius
que duo inuicez sese defendũt
ita vt hostes per murum ab
arce ⁊ a muro ꝑ arcem arceã-
tur. Huiusmodi castello non
incõgrue virgo maria assimi
latur quam virginitas mentꝫ
⁊ corporis quasi murus vndi
q; vallauit. vt nullus vnq̃ li-
bidini esset ad eam accessus:
nec sensus eius aliqua corrũ-
peretur illecebra. Tu autẽ do
mine miserere nobis. ℟. Ista
est speciosa inter filias hieru-
salem sicut vidistis eam ple-
nam charitate et dilectione.
In cubilibus et in hortis a-
romatum. ℣. Specie tua et
pulchritudine tua. In cubili
bus. Lectio Octaua.
Et quia virginitatem cum li
bido non possit solet impug-
nare superbia: est in eadem vir
gine turris humilitatis que a
muro virginitatis omnem re-
pellit superbiam. Itaq; hec
duo murus videlicet virgini-
tatis et turris humilitatis ab
alterutro muniuntur vt nunq̃
in humili virgine fuerit aut
superba virginitas aut inqui

nata humilitas sed semp ī ea
dem pmansit: z humilis vir/
ginitas z virginalis humili/
tas. Tu añt. ℟. Veni elec/
ta mea z ponam te in thronu
meum. Quia concupiuit rex
speciem tuam. ℣. Specie tua.
et pulchritudine tua. Or con
Et mulier Lectō. ix. cupiuit
quedam martha nomine exce
pit illum in domum suam: et
huic erat soror nomine maria
Due iste sorores duas nobis
in sancta ecclesia vitas desig/
nant. martha actiuam. maria
contemplatiuam. Sicut autē
mater dei est singularis istarū
effectus vitarum in ea extitit
singularis. Numq̄ enī in aliq̄
persona immo in oīnib⁹ mar/
tha sic opata. nūq̄ sic al's ma
ria cōtemplationi vacauit. nū
q̄ sic al's hec vel illa quod suū
est exhibuit. Tu. ℟. Btā es
virgo maria dei genitrix q̄ cre
didisti domino pfecta sunt in
re que dicta sunt tibi. ecce ex/
altata es sup choros angelo
rum. Intercede pro nobis ad
dominum iesum christum. ℣.
Aue maria gratia plena dōs
tecum. Intercede. Gloria In
tercede. Te deum dicit̄ p oc/
tauas. ℣. Sentiant oīes tu
um leuamē quicūq̄. Ad lau.
añ. Assumpta ē maria in celū
gaudent angeli laudātes bñ/
dicūt dominum. añ. Maria
virgo assumpta est ad ethere
um thalamum in quo rex re/
gum stellato sedet solio. Añ.
In odore vngentorum tuorū
currimus adolescentule dilexe
runt te nimis. añ. Bñdicta fi
lia tua dño. quia p te fructus
vite communicauim⁹. Añā.
Pulcra es et decora filia hie
rusalem. terribilis vt castror
acies ordinata. Hym. Quē
terra pontus. vt s in visitatōe
In omnib⁹ requiem Capīm.
quesiui et in hereditate domi
ni morabor. tunc precepit z di
xit mihi creator oīm z q̄ crea/
uit me requieuit in tabernacu
lo meo. ℣. Elegit eam. Sup
benedc. añ. Que est ista q̄ asce
dit sicut aurora cōsurgēs pul
chra vt luna electa vt sol terri/
bilis vt castrorum acies or/
Veneranda Collcā dinata.
nob dñe huius diei festiuitas
opem conferat sempiternam: ī
qua sancta dei genitrix mortē
subijt temporalem: nec tamē
mortis nexib⁹ deprimi potuit
que filium tuum dōm nr̄m de
se genuit incarnatum. Qui te.
Ad primā ā. Maria ẏgo sē/
per letare. vt supra. Capīm.
In omnib⁹ requiem quesiui.
℟. Christe fili. ℣. Qui seōs
Glo. ℣. Elegit eam. Preces
solite vsq̄ Sacerdo. ℣. Sen
tiant oīes tuum. Collecta.
Famulorum tuorum quesu/

mus domine delictis ignosce vt qui tibi placere de actib⁹ nostris non valemus: genitricis filij tui dñi dei nostri intercessione saluemur. Per eundem.

Deinde Exultabūt cum ceteris quotidiano more. Sic seruabitur ad primā p totā hebdomadā. Ad tertiā añ: Veni in ortum meū. vt s. Capi. et collecta vt in lau. ℟. Audi filia. ℣. Diffusa ē. Ad. vi. añ. In odore. ℟. et. ℣. de virginibus. Ad nonā añā. Pulcra es vt s. In secūdis vel. sup psalmos de domīa Dicit Laudate pue. Letatus. Nisi do. Lauda hie. añ. de laudib⁹ Hymnus. Fit porta. Capi. et col'. vt in lau. ℣. Elegit eā. Sup mag. añ. Hodie maria virgo celos ascendit gaudete qr cum christo regnat in eternum. Infra octauam legūtur tres lectiones de ꝑmone beati hieronimi,. require infra post vesp̄as et. iij. p̄s in hūc modū. Inuitat. singulis diebus. In honore vt s. In prima die p⁹ festum si feriata fuerit añ. Exaltata es sancta dei genitrix sup choros angelorum ad celestia regna. p̄s. Dñe dñs. añ Paradisi porte nobis aperte sunt quas hodie gloriosa cum angelis triumphas. p̄s. In dño confido. añ. Sicut mira electa odorem dedisti suauitatis sancta dei genitrix. p̄s Domine quis hab. ℣. Spē. tua. ℟. de primo no. festi. Secunda die. añ. Speciosa facta es et suauis in delitijs tuis sancta dei genitrix. p̄s. Celi enā. Añ. Sup salutem omnem pulchritudinem dilecta es a domino sancta dei genitrix. p̄s. Dñe in virtute. Añ. Ante thorum huius virginis frequentate nobis dulcia cantica dragmatis. p̄s. Dñi ē ter. ℣. Diffusa est gra. ℟. de secūdo noc. festi. Tertia die anti. Gaude maria virgo cūctas hereses sola interemisti i vniuerso mundo. p̄s. Eructauit cor meum. añ. Dignare me laudare te virgo sacrata. da mihi virtutem contra hostes tuos. p̄s. Deus noster refugium: Añ. Optimam ptem elegit sibi maria que non auferet ab ea in eternum. p̄s Fundamēta. ℣. Adiuuabit eam. ℟. de tertio noc. festi. Et hoc ordine repetuntur sequētib⁹ diebus. Ad laudes vna añ. tm̄ de laudib⁹. Hymnus capt̄m et. ℣. n̄ mutantur. Sequentes anti. dicūtur ꝑm ordinem sup benedictus. vel post p̄mum bñs. añ. Reuertere reuertere sunamitis reuertere vt intueamur re. añ. Nigra sum sed formosa filie hierusalem ideo dilexit me rex t introduxit me i cubi-

culum suum; añ. In ple ma/
ter: in partu virgo. gaude & le/
tare virgo mater domini. añ.
Alma virgo maria que genu
isti christum intercede pro no
bis. añ. Scā maria virgo in
tercede pro toto mundo q̄ ge/
nuisti regem orbis. añ. San
cta maria succurre miseris iu/
ua pusillanimes. refoue flebi/
les ora pro populo interueni
pro clero intercede pro deuo/
to femineo sexu sentiant om̄s
tuum leuamen quicunq; cele/
brant tuum nomen. Collcā
Famulorū tuor̄. Ad. iij. vi. et
ix. añ. de lau. ij. iij. et. v. Capi.
In omnib; requiem quesiui/
℟. et ℣. de virginib; . Collec.
Famulorum tuor̄. In secun
dis ℣is sup̄ psalmos de dña.
añ. Ecce tu pulcra. illa tantū
Per totam oct̄. nō mutat nisi
fuerit dies dñica. Hymnus.
Fit porta christi perusa Ca/
pitulum. In omibus requiē
quesiui.. ℣. Specie tua & pul/
chritudine tua. vel Elegit eā.
Sup̄ mag. vel post primū be
nedicam⁹ p̄ suffra. dicūtur se/
quentes anti. Hortus conclu/
sus vt s̄. añ. Dilecte mi. vt s̄.
añ. Descendi. vt s̄. añ. Ani/
ma mea. vt s̄. añ. Nigra sum
sed formosa filie hierusalem si
cut tabernacula cedar. sic̄ pel
les salomonis. nolite me con/
siderare q̄ fusca sim q̄ deco/
lorauit me sol. Collecta. Fa
mulorum tuorum. Si domi
nica infra octauam venerit in
primis ℣s añ. Ecce tu pulcra
es vt s̄. cuz sequentib; quattuo/
or psalmis de dña. Sup̄ mg̃.
añ Virgo prudentissima, vt
supra. Cetera vt supra. Post
primum benedicam⁹ suffra.
de dñic̄. In matutinis Inuit̄
añ. p̄s. et ℣. vt sup̄ tribus die/
bus infra octauam habentur
lectiones de sermone vt infra.
Euangelium sicut in die. ℟.
de historia sicut i die. Ad lau
des añ. Assumpta est vt sup̄.
cuz ceteris. & sup̄ bñ. sicut i die
Collecta. Famulorum tuor̄
Nulla suffragia. Ad hos̄ om
nia sicut signatum est infra oc
tauas. In secundis vespis su
per psalmos de dña. añ. Ecce
tu pulcra es. cum quattuor se
quentib; ℣. Elegit eam. Su
per magnificat añ. Descendi
in hortum. vt s̄. Cetera vt in
fra octauas. Omelia domi/
nicalis transfertur in diem fe
riatam. Per hebdomadā lec/
tiones. Sermo beati hieroni

HOdie l ē/ mi presbiteri.
per gloriosa virgo ma/
ria celos ascendit. rogo gaude
te quia vt ita fatear ineffabili
ter sublimata cum christo re/
gnat in eternum. Regina mū
di hodie de terris & de presen
ti seculo nec̄ eripitur: iterum

dico gaudete qz secura de sua imarcessibili gloria ad celi ia peruenit palacium. Exultate inquam z gaudete z letek omnis orbis qz hodie nobis omnib eius interuententib meritis salus aucta est. Vob qz diligentibus eam honor z virtus vna cum reliquis virginibus sacris amplior prestatur et gratia Idcirco dilectissimi letamini z laudate. quia si deum ore propheti co in sanctis suis laudare iubemur: multo magis eum in hac celebrita te beate virginis matris eius oportet cum hymnis z cantici cis diligentius extollere z dignis deo iubilare preconijs ac mysticis honorare muneribus

Nulli dubium quin totum ad gloriam laudis eius pertineat quicquid digne genitrici sue impensum fuerit ac solenniter attributū. Et quo timeo et satis valde pertimesco dum vestris cupio parere profectibus. ne forte sicut improbus ita et indignus laudator inueniar. profecto cum nec sanctitas vel facūdia suppetat: vt beatam z gloriosam virginem digne laudare queam. Quoniam vt verum fatear quicquid humanis dici potest verbis minus est a laude celi quia diuinis est z angelicis excellentius predicata laudata preconijs. A prophetis quidem prenunciata a patriarchis figuris z enigmatibus presignata. ab euangelistis exhibita z monstrata ab angelo venerabiliter atqz officiosissime salutata. Prerea qualis et quanta esset ab eodem diuinitus declaratur cum ait Aue gratia plena dominus tecuz. benedicta tu in mulieribus. Talibus nanqz decebat virginem oppignerari muneribus. vt esset gratia plena que dedit celis gloriaz terris deum pacemqz reddit. fidem gentibus finem vitijs. vite ordinem. moribus disciplinam. Et bene ad virginem angelus mittitur quia semper est angelis cognata virginitas. Profecto in carne preter carnem viuere non terrena vita est sed celestis. Vnde i carne angelicam vitam acquirere magis est meritum qz habere. Esse enim angelum felicitatis est: esse vero virginem virtutis. dum hoc obtinere viribus virgo nititur cum gratia quod habet angelus ex creatura. vtrunqz tamen esse virginem et angelum diuini muneris est officium non humani. Aue inquit gratia plena Et bene plena qz ceteris p p tes prestatur. marime vero simul se totā infudit plenitudo

gratie. Hoc quippe est qđ da/
uid canit Descēdet sicut plu/
uia ī vellus. Vellus itaq; cū
sit de corpe nescit corpis passi
onem. Sic et virginitas ī car
ne vitia carnis nescit. Celestꝫ
plane imber in virgineum vel
lus placito se infudit illapsu:
z tota diuinitatis vnda se cō/
tulit in carne quando verbuz
caro factum est ac deinceps p
crucis patibulum expressum.
terris oībus pluuiam salu/
tis effudit: z stillicidia gratie
humanis prestitit mentibus.
Dñs tecuz inquit. Mira res
Et iam erat cum virgine q̄ ad
virginem mittebat angelum:
z pcessit nūciū suū ds sed a do
non recessit. nec teneri potuit
locis qui oīb⁹ habeť in locꝫ
z totus vbiq; est sine quo ni/
hil totum. Ergo verbū pris
nunc̄ a pre discedens homo
p nobis dignatus est fieri se/
creto suo mysterio quo ipe no
uit. Qui qm̄ totū suscepit qđ
est homis homo tot⁹ est z to/
tum accipiens qđ dei est oīmi/
no aliud q̄ deus qui natus ē
ex maria esse nō potuit. Scit
em̄ ds oīa et potest. Ppterea
quia ita est sciuit se ac potuit
in vtero virginis sine sui cor/
ruptione miscere atq; vnire vt
vnus esset christus deus z hō
vna psona vnaq; substantia.
ob qđ dei genitrix electa z p/
electa iure ab angelo salutať.
z predicať gratia plena. Ve/
re plena p quā largo spūssan/
cti imbre pfusa est oīs crea/
tura. Et ideo satis eam deuo
tissime primum angelus vene
ratur et salutat. Mirať itaq;
z ipe qualis aut quāta sit quā
salutat. Nō em̄ simplex vł cō/
sueta erat ista salutatio sz om
ni admiratione dignissima.
Siquidē veneratois fuit de/
latio oblatio muneris. famu/
latus obsequij. Quia et si in
sanctis pŕib⁹ z prophetis gra
tia fuisse credit nō tm̄ eatenus
plena. In maria ꝓo tot⁹ gre
que in christo ē plenitudo ve
nit q̄q̄ aliter. Et ideo inquit
bñdicta tu inť mulieres. id ē
plus benedicta q̄ oīes muli
eres. Ac p hoc quicquid ma/
ledictionis infusum ē p euam
totum abstulit benedictō ma
rie. Insup z grām refudit xpi
ortus quā nō habuit pri⁹ om
nis mundus. Igitť qđ natura
non habuit vsus nesciuit. igno
rauit ratio mens nō cepit hu/
mana pauet celum. stupet ter
ra creatura oīs etiaz celestis
mirať. hoc totum est qđ p ga/
brielem marie diuinitus nun
ciatur: z p christum adimpleť

In octaua beati laurētij. xvij augusti. In ꝑmis vesp. psal. fer cū suis añ. Hymn⁹. Suppli/ci voto. Capl'm. Cōfitebor

℣. Gl'ia et hono. Sup mag. añ. Veni desiderator bone. veni suscipiant te angeli mei. qm̄ assatus non negasti me. ꝓbatus confessus es me. Col. Beati laurentij nos faciat q̄sumus dñe passio veneranda letantes et vt eam sufficienter recolamus efficiat promptiores. Per. Post primū bñdicamus de dña. Completorium de dña. Ad matutinas Inuitatoriū. Venite adorem⁹. añ. p̄s. et. ℣. de primo no. historie sancti laurentij tres lec. vt ifra ℟. Beatus laurentius dixit. ℟. Beatus laurentius orabat et dixit. Dñe ihesu christe pastor bone suscipe spūm meum. ℣. Gratias tibi ago dñe qꝛ ianuas tuas ingredi merui Dñe ihesu. ℟. In craticula. Te deum dicit. Ad laud. añ. vna tm̄ de lau. Hymn⁹ et. ℣. de vno mar. Capl'm ⁊ collcā vt sup̄. Sup bñd. añ. In craticula. Post primū bñ. d dña. Ad primā de dña. Ad horas añ. de lau. ℟. et. ℣. d vno martire. In secūdis vespis nihil d scō taurētio om̄ia de dña. Si octaua beati laurentij in diez dñicum venerit in matutinis seruabit historia sicut iacet. cetera vt s̄. In secūdis ℣s psal. feriales cum suis añ. Hymn⁹ Supplici voto: ℣. Iustus vt palma. Sup mag. añ. Beatus laurentius dum in craticula. Post primū bñd. de dña

Sequunt lectiones Lectō. I

Beatus laurentius transiuit ꝑ ignem quo nō adustus inhorruit sed illuminatus effulsit. Transiuit ꝑ ignez momentaneum atq; terraneū sed flammam gehēne ꝑpetuo exurentis euasit. Tu. Lcō. ij.

Quid hoc beatius viro qui miserentis dei dispēsante gr̄a arsit ne arderet ⁊ ne vreret exustus est. Qui si nullis eēt ignib⁹ ac supplicijs traditus fuerat quidem securitas liberalitatis: sed nll'a extiterat gloria dimicautis. Tu. Lcō tertia.

Ad hoc em̄ nos exēplis atq; doctrinis in ecclesia sua christus erudit. non vt nihil mali patiamur in mundo: sz vt mūdum multimoda passione vincamus. Cecidit quondā varijs tribulationib⁹ coartat⁹ ille clarissimus prophetarū patrum pr̄iarcha dauid dicens. Conculcauit cor meum intra me ⁊ in meditatōne mea exardescit ignis. Tu Si fuerit dies dominica. Lectio quarta:

Predictam prophete sententiam etiam venerabili laurentio conuenire manifestum est cuius cor tanta in fide christi magnanimitate concaluit vt despectis proprij corpis cruciatib⁹ insanissimo tortori suo

triumphatis eius ignibus le-
tus illuderet. Tu aūt. Lcō. v.
Vere in meditatōne eius in-
superabil' exarsit ignis q̄ odio
ꝑfidie et amore veritatis accē
sus appositam sibi extrinsecus
flāmā. aut non sensit aut vicit
Tu aūt dñe. Lectio sexta.
Propterea charissimi exulte
mus et letemur in domino nō
dubitantes: ⁊ ꝑsecutorē marti
ris pro ignibus quos accēdit
preparata impijs incendia ꝑsu
stinere et ip̄m beatissimū mar
tyrem ꝑ flamma quaꝫ ꝑtulit
apud omnipotentem deuꝫ in
corrupte lucis illumīatōe ful-
gere. Tu. Euangeliuꝫ sicut ī
die. Cetera vt supra notatū ē.
Sequitur de scō bernardo ab
bate. In primis ꝟs sup psalm̄
feriales. añ. Iste homo. Ca
pitulum Dñs dedit confessi-
onē. ℟. Beatus bernardus
quasi vas auri solidum orna-
tum om̄i lapide precioso fluē-
ta gratie propinauit in popl'o
Et accepit stolam gl'ie in con
summatōne virtutis. ꝟ. Fa-
ctus est quasi ignis effulgens
et quasi thus redolens ī die-
bus estatis Et accepit. hym.
Iesu corona celsior ⁊ veri
tas sublimior qui confi-
tēti seruulo reddis ꝑhenne p̄-
mium. Da supplicanti cetui
obtentu huius optimi remissi
onem criminum rumpēdo ne-
xum vinculi. Anni recurso tē
pore dies illuxit lumine q̄ san
ctus hic de corpe celuꝫ migra-
uit prepotens. Plus currit ī
certamine confessor iste susti-
nens quam martir ictū suffe-
rēs mucrone fūdens sāguinē.
Proinde te pijssime p̄camur
om̄es supplices vt huius almi
gr̄a nobis dimittas debita.
Presta pater pijssime. ꝟ. Ec
ce sacerdos. Sup mag. anti.
Magnificauit sanctū suū do
minus et dedit illi scientiā sā
ctoꝝ vt consummarent̄ in bo-
num opera eius. ⁊ pax dei su-
per eum in eternuꝫ. Collecta
Perfice in nobis quesumus
dñe pium sancte religionis ef
fectum: ⁊ ad obtinendam tue
gratie largitatem beatus ber
nardus abbas doctor egregi
us suis apud te semp pro nob
meritꝫ et precibus intercedat
Per. Ad matutinas Inuita
toriū. In confessione laudis
adorem⁹ dñm Qui stola gl'ie
confessorem suū decorauit ber
nardum. p̄s. Venite. In pri
mo nocturno añ. Vie viri sā-
cti vie pulchre ⁊ om̄es semite
eius pacifice qꝛ lignū vite ap
prehendit. p̄s. Beatus vir.
añ. Semitas iusticie viasq̄
sanctorum custodiens vir bea
tus cursum vite in pace cōsū-
mauit. p̄s. Quare fremuerūt
Añ. Bñdictio dñi sup caput

iusti memoria eius in secula se
culorum. Psalmus. Domi-
ñe quid multiplicati sunt qui
tribu. ℣. Ecce sacerdos ma-
gnus qui in diebus suis ꝛc.
Beatus bernar- Leō. I.
dus castello burgundie
oriundus fuit parentibꝫ claris
ꝑm dignitatem seculi sed no-
bilioribꝫ ꝑm christiane religio
nis pietatem. Qui memor cre
atoris sui in diebus iuuentu-
tis sue: mūdum relinquere de
siderās cepit inquirere vbi cer
tius ac purius inuenniret re-
quiem anime sub iugo christi
annos habens circiter vigin-
ti tres. Cistercium ingressus
cuꝫ socijs fere triginta sub ab
bate stephano suaui iugo chri
sti collū submisit: Ab illa die
dedit dominus bñdictionem
ꝛ vinea illa dñi sabaoth dedit
fructum suum extendens pal-
mites suos vsqꝫ ad mare. ꝛ vl
tra mare propagines suas.
Tu autem domine miserere.
℟. Prima virtus viri sancti
habitus corpis sui quod ita
composite et vno semp modo
agebat. Vt nil appareret i eo
quod posset offendere intuen-
tes. ℣. Totum in eo discipli-
natum totum insigne virtutꝫ
perfectionis forma Vt nil ap
pareret in eo. Lectio secūda.
Cum aūt complacuit ei qui
eum segregauit a seculo ꝛ vo-
cauit vt in eo reuelaret gloriā
suaꝫ misit ad cor abbatis ste-
phani ad edificādum domū
clareuall' mittere fratres suos
ꝛ cum eis alios viros religio-
sos. Quibus abeuntibus be
atum bernardum prefecit ab
batem. Innumeris quidē mi
raculis seruum suum deus cla
reuallensem significauit abba
tem vt ecclesie quedam propis
pastoribꝫ destitute eum sibi in
episcopum eligerent. Tu aūt
domine miserere nobis Deo.
℟. Virtute multa ꝛ scia p̄di
tus sanctus dei proximabat
dignitati sanctorum. Cū fru
ctu operum proferens celestis
sapientie verba. ℣. A pueri-
cia requisiuit auctorem vite et
animum dedit ad eloquia dī.
Cum fructu operum pro. ꝛc.
Elegit eum Lectio tertia.
domestica lingoniensis eccl'ia
elegit et cathalanieñ. Intra
ytaliam ciuitas ianuēsis me-
diolanensis nec non rem⁹ no
bilissima suncie ciuitas hunc
optauerunt pastorem ꝛ mgr̄ꝫ:
Sed om̄ibus his vocatōnibꝫ
postpositis non magis euꝫ de
lectabat tyara et annulus q̄ꝫ
castrum et sarculus. Venit
igitur vir dei de fulcumatum
que est abbacia vna de pri-
mis quas ipse edificauit.
Cumqꝫ oratorij dedicatio
pararetur, ita occupauerat

illud muscaꝝ incredibilis mul-
titudo vt introeuntibꝫ mole-
stiam generaret. Nullo igitur
ocurrente remedio dixit sctūs
Excōmunico eas mane oms
parit mortuas inuenerūt Tu
℟. In timore dei pris sancti
gloriatio ⁊ in sensu eius cogi-
tatus dei Et omis narratō eꝰ
in pceptꝫ altissimi. ℣. Pastor
populi dei factus est in sapiē-
tia sermonis sacri. Et omnis.
Glia. Et. In secūdo noct. añ
Consurgens diluculo quesi-
uit bona pr sanctus quasi flo-
rens lilium germinauit. Ps.
Cū inuocarem. añ. In testa
mentis pacis stetit semen illi
us ⁊ vsqꝫ in eternum pmanet
gloria eius. ps. Verba mea.
Añ. Exaltauit dñs in eternū
cornu christi sui. ⁊ dedit illi te
stamentum vite ⁊ sedem glie
sue. ps. Dñe dñs no. Le. iiij
Frēs iherosolimitani tēpli
tunicam sancti viri pro bene-
dictione eximia ꝟuabāt. Apd
quos sacerdos quidam despe
rabiliter egrotabat qui porta
ri se in oratoriuꝫ ⁊ bti viri sup
poni sibi tunicā fecit. Ut aūt
veluti carne solutus exanimis
apparuit circumfert multitu-
dine sacerdotum celebrantiū
exequias de more solēnes tūc
in vultu habituqꝫ sancti viri
quedam veneranda psona p-
diens manu innuit illis vt ta
cerent voce piter prohibēs ne
mortuum reputarēt cuius vi-
tam clareuallensi abbati do-
nauerat ds. Tu. ℟. O odo-
riferum lilium spargens, vbi-
qꝫ viuificum suauitatis odo-
rem. Cuius apud nos memo
ria in benedictōne est apud su
peros pñtia ī honore. ℣. Fac
canentes te tante plenitudinis
participio non priuari. Cuiꝰ
Apud aquitanie Lcō quta.
regionem misera cuiusdaꝫ mu
lier a demone vexabat. Abu-
tebat igit ea in spē militis in-
uisibilit impurissimꝰ ille adul
ter: ⁊ in eodem lecto cubante
marito incredibili vexabat li
bidine. Illa quidem virū ha-
buit militem strennuum. sed
huius execrabilis commercij
prorsus ignarū. Sex annis la
tuit hoc malū nec detexit mu-
lier tanti criminis probrū sep
timo anno confusa in seipa ex
pauit. Tum ꝓpter colluuionez
continue turpitudinis. tū ꝓpt
timorem dei Tu. ℟. Acce-
pit vir sanctus a dño ptātē in
pceptis testimonia veritatis
docere subditos Et ī lege di
lucem dare populo. ℣. Addi
dit ei gloriam dñs hereditatē
pacis possidere in eternū. Et.
Confugit ad Lctō sexta.
sacerdotes piaculum profitet
pagrat loca scā scōꝝ implorās
suffragia sꝫ nulla elemosinaꝝ

largitio suffragat. Denique ze-
lus effusum est. Quo cognito
maritus contubernium eius ex
ecrat. Trãseũte viro dei ape-
ruit ei passionem crudelem. et
q nil ei profecissent quecunq
fecisset sibi a presbyteris im-
perata. Addidit etiam ab op
pressore suo aduentuz eius p̃-
dictum ⁊ minacit ei int̃dictũ
ne ad eius veniret pñtiam qr
nihil ei ꝓdessz sed recedẽte ab
bate ipe q̃ fuerat amator cru-
delissimus ei fieret ꝑsecutor.
Tu aũt. ℟. Lex veritatis in
ore p̃ris sancti. Et iniquitas
nõ est inuenta in labijs eius. ℣.
In pace et equitate ambula-
bat coram deo Et iniquitas.
Gl̃a. Et. In iij. no. añ. Qua
si oliua pullulans ⁊ cypressus
in altitudinẽ se tollens sic vir
beatus ad gloriam sãctitatis
ascendit. ps. Dñe quis hab.
Añ. Porrexit manum suã vir
sanctus in libatione altaris ⁊
de sanguine vue effudit odo-
rem diuinum excelso principi.
ps. Dñe in vir. añ. Amplia-
uit gentem suam vir sanctus:
adeptus gloriam in conuersa
tione eius. Ps. Dñi est terra.
℣. Amauit cuz. Scdm mat.

In illo tpe Dixit simon
petrus ad iesum: Ecce
nos reliqnimus om̃ia ⁊ secuti
sumus te Quid ergo erit no-
bis. Et reliqua. Lectõ vij.

Audiens hoc vir dei blãdis
eam verbis consolat: ne cures
inquit minas eius sed vade ⁊
tolle hunc baculum nr̃m ⁊ po
ne in lecto tuo: et quicquid po
test agat. Egit mulier qd̃ ius-
sa fuerat: ⁊ recubans in lecto
signo crucis munita iuxta se
baculum ponit. Adest ille cõ-
tinuo sed ad consuetum opus
nec ad cubile presumit accede
re minat tñ acerrime q recedẽ
te viro dei ipe in eius suppli-
cia reuertat Tu. ℟. Testam̃
tum eternum cuz btõ p̃re ber
nardo constituit dñs. Et iu-
sticiam ac iudicia sua ostẽdit
illi. ℣. Magnalia honorꝫ di
vidit oculꝰ eius Et iu. L. viij

Cunq maximus populꝰ ad
ecclesiam conuenisset int̃ mis-
sarum solennia ipe ad ambo-
nem conscendit: ⁊ vt om̃es ac
censas candelas in manibus
teneant indicit. Quod ⁊ ipse
cum episcopis et clericis faci
ens inauditos ausus diaboli
aperit et fornicatorem spiritũ
qui cõtra naturam suam exar
serat cum omni fidelium q̃ ad
erãt subscriptõe anathemati-
zauit ⁊ auctoritate christi taz
ad illam q̃ ad om̃es mulieres
interdixit accessum. Extinctꝫ
itaq luminaribꝫ extincta est
et virtus diaboli. ⁊ mulieri pꝰ
ꝯfessionem communicãti nun
q̃ postea comparuit: sed itre-

gulariter eliminatus aufugit Tu añt. ℟. O liua fructifera in domo dei oleū letīcie fo/uens bñficijs chorusca̅s miraculis. Fac nos eius qua fruerís lucis suauitatisq; parti/pes. ℣. Introisti in potētias dñi t iam potentior ad impetrandum. Fac. Lectio nona. Undiq; ad virum dei cōfluebant qui varijs incommodis laborabant et virtus dominí erat ad sanandū eos. Int̄ q̄s puer fere decennis cecus ex vtero matris sue oblatus ē vi/ro dei. Qui in digitos suos expuens et liniens oculos eius in nomine christi aperuit oculos ceci nati. Offertur t ali⁹ puer ex vtero matris sue claudus et mancus cuius in modum pile cubiti cum genub⁹ umbelico pedes añt natibus adheserūt. At ille singula mēbra attrectans erexit eum t sanauit Tu añt. ℟. Dedit dominus confessionē sancto suo t excelso in verbo glorie. ℣. omni corde laudauit dominum. Et dilexit deum qui fecit illū ℣. Dedit decus in celebratōe operis sancti et ornauit tempora sua vsq; in finē. Et. Gl'a. Et. Ad laud. añ. Beat⁹ bernardus ab infantia spiritum sortitus est bonum per quem erat puer docilis t amabilis valde. añ. Honorauit deum vir sanctus in operibus suis: t in obtectatione susceptus ē ab eo. añ. Extulit manus suas pater venerabilis dare gloriam deo a labijs suis t in nomine ipius gloriari. añ. Dedit dñs sancto suo iocunditatem cordis fieri pacem in diebus suis in populo dei. Añ. Repleuit sanctum suū dominus spiritu intelligentie t ipe fluenta doctrine ministrauit populo dei. Capl'm t collectā vt supra. Super Benedictus anti. Benedictus dom⁹ deus patris nostri: qui eius doctrina t exemplo edificauit ecclesiam suā eius, felici assumptione supernā letificauit ciui/tatem suā eius solenni recor/datione presentem hodie consolatur familiā suā. Super Mag. añ. Exultet in domino spiritus viri sancti q̄ mole le/uatus corporea totus pergit in deum t adherens illi vnus fit cum eo spiritus in eternum.

In octaua assumptōis beate marie virginis vicesimasecunda augusti in primis ves. super psalmos de domia. Dixit. añ. Ecce tu pulcra cum q̄ tuor sequentibus vt supra. ī festo assumptionis. ℟. de btā virgine Salue maria. vt ī cōmemoratione. Capitulum In omnibus requiem quesiui. Hymnus. Fit porta chri/

sti peruia. ℣. Audi filia. Super mag. añ. Tota pulcra es amica mea ⁊ macula non est in te fau⁹ distillans labia tua mel ⁊ lac̄ sub lingua tua odor vngentorum tuorum sup̄ omnia aromata. iam enim hyēs trāsijt: imber abijt ⁊ recessit. flores apparuerūt vinee florētes odorem dederūt ⁊ vox turturis audita est in terra nr̄a, surge propera amica mea veni de libano veni coronaberis. Concede nos qm̄s Collectā. omnipotens deus ad btē marie semper virginis gaudia eterna pertingere: de cuius venerāda assumptione tribuis iterata solennitate gaudere. Per. Ad matutinas Inuit. ps. añ. ℣. ℟. sicut in die De sermone beati hieronimi L. I

Hec est presentis diei festiuitas in qua gloriosa ⁊ felix ad ethereum peruenit thalamum Que profecto festiuitas sicuti ipsa virgo incōparabilis est virginibus ceteris: ita incompabilis est omnium sanctorum festiuitatib⁹ ⁊ admiranda etiā angelic⁹ virtutib⁹ Tu autem. Lectio. ij.

Propter quod ex persona supernorum ciuium in eius ascēsione admirās spiritussanct⁹ ait in canticis. Que est ista q̄ ascendit per desertum sic̄ virgula fumi ex aromatibus. Et bene q̄si virgula fumi q⁊ gracilis ⁊ delicata. q⁊ diuinis extenuata disciplinis. etenim concremata intus in holocaustuz incendio pij amoris ⁊ desiderio charitatis. Lec. iij.

Et virgula inquit fumi ex aromatibus nimirum quia mlt̄is repleta virtutum odorib⁹ ⁊ manans ex ea fragrabat suauissimus odor etiā spiritib⁹ angelicis. Ascendebat autez dei genitrix de deserto presentis seculi virga de radice iesse olim exorta sed mirabātur electorum anime pre gaudio que nam esset que etiam meritorum virtutibus dignitatez vinceret angelorum Tu aūt. De hac rursus idem Le. iiij.

spiritussactus in eisdem cāticis que est ista que ascendit inquit quasi aurora consurgens pulcra vt luna. electa vt sol. terribilis vt castrorum acies ordinata Admiratur autem spūssāct⁹ q⁊ oēs d̄ ascēsu hui⁹ ꝟgis admirātes facit ꝙ quasi noui diluculi aurora rutilans ascensu suo resplēdeat multis freta et vallata sāctorum agminibus. Lectio quinta.

Unde dicitur terribil̄ vt castrorum acies ordinata Siq̄dē terribil̄ suis fcā ꝟtutib⁹ vt castrorum acies admodū ordīata: hincinde angelorū scōꝝ fulta presidijs. Pulchra vt

luna: immo pulchrior q̄ luna: quia iam sine defectu sui choruscat celestib⁹ illustrata fulgorib⁹. Electa vt sol fulgore ꝟtutum qꝛ ip̄e elegit eam sol iusticie vt nasceret ex ea. T. L. vi

Ad cuius profecto exequias quantuꝫ fas est credere famulabant angeli et vniuerse celorum congratulabant curie Nec immerito. Credit enim q̄ saluator omniū ip̄e quantū dat intelligi p se totus festiu⁹ occurrerit. ⁊ cum gaudio eam secuꝫ ī throno collocauit. Alias autē quō implesse creditur quod in lege ip̄e p̄cepit Honora inquit p̄rem tuum ⁊ matrem tuam. Tu. Scd̄m lucaꝫ

In illo tp̄e: Extollēs vocem quedam mulier de turba dixit ad iesum Beatus venter qui te portauit. Et rel. Omelia venerabilis bede p̄s.

Magne deuotionis et fidei hec mulier ostendit que scrib̄ et phariseis dominū temptantib⁹ tanta eius incarnationeꝫ p̄ om̄ib⁹ sinceritate cognoscit: tanta fiducia confitetur: vt et p̄ntium ꝓcerum calumniā: et futurorum confundat hereticorum p̄fidiam. Tu. Lcō viij

Nam sicut tunc iudei sancti spiritus opera blasphemando verum substantialemq̄ dei filium negabāt. sic heretici p̄terea negādo mariam semper virginem sanitispiritus cooperāte virtute nascituro ex humanis membris vnigenito d̄o carnis sui materiam ministrasse verum consubstantialēq̄ patri filium hominis fateri non debere dixerūt Tu. Lectō. ix.

Sed si caro verbi dei s̄m carnem nascentis a carne ꝟginis matris pronunciat non facta sine causa venter qui eum portasset vbera que lactassent beatificant. Qua em̄ consequētia eius lacte credat nutritus cuius semine negatur eē ꝯceptus. Tu. Ad laudes ⁊ cetera om̄ia sicut in die. Collcā vt s̄. Ad horas añ. de lau. ij. iij. ⁊. v R. et ꝟ. de virginib⁹. cetera sicut in die. Sup mag. añ. Salue regina misericordie vtta dulcedo et spes nr̄a salue. Ad te clamam⁹ exules filij eue. Ad te suspiramus gementes ⁊ flētes in hac lachrimarum valle eya ergo aduocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte. Et iesum benedictum fructuꝫ ventris tui nobis post hoc exilium oñde. O clemens O pia O dulcꝫ maria. Collecta vt s̄. Ad cōpletoriū de tp̄e. In vigilia bartholomei. xxiij. augusti. ad nonā añ. In patiētia vestra. In primis vesp̄is canit vna añ. Dum steteritis. Sup p̄s. R. Qui sunt hi Lap̄. Btūs

homo. Sup mag. añ. Isti sūt viri sancti. require in oct. apostolorū petri et pauli. Cetera festiue de cōmuni apostolorū

In die sancto. xxiiij. augus. Ad matutinas oīa de communi apostolorum. Lectio. i.

Bartholomeus apostol⁹ ad indiam veniens vbi idolum nomine astaroth colebat. ibi quasi peregrinus manere cepit. Dum aūt quereretur nec inueniret: quidam demoniacus exclamauit dicens Apostole dei bartholomee incendūt me oratiōes tue. Cui apostolus. Obmutesce et exi ab eo. et statim liberatus est. Tu autem do. Lcō secūda

Audiens hec rex potenti⁹. misit ad apostolum rogans vt filiam suam lunaticaz sanaret. Ad quā cum apostolus venisset z eam cathenis ligatā solui iussisset ministris aūt timētib⁹ qz accedentes morsib⁹ lacerabat dixit. Ego demonem tā ligatū teneo z vos timetis. Igitur soluta statim liberata est. Tu aūt domie. Lcō tertia

Rex aūt multis muneribus apostolum honorare voluit. Cui apostol⁹. Munera ista necessaria sunt his qui requrūt terrēa: ego aūt nihil terrenū nihil carnale desidero Tūc apostolus cum regi fidei sacramēta predicasset: ac demonē quē colebat idolum xp̄iū cōminuētem ostendisset: regem cum vxore et filijs z oīni populo baptisauit. Tu aūt d. Lectio. ij.

Tūc rex dimisso regno apostoli discipulus effectus est. Igit temploz pontifices congregati astragē regē fratrē ei⁹ conuenerunt: et de deoz suoz amissione templi euersione regis deceptione contra apostolum sunt conquesti. Lcō ḡnta

Indignat⁹ rex astrages apostolum ad se duci iussit. Cui et dixit. Sicut tu fecisti frēm meum deum suum relinquere z deo tuo credere sic ego factā te deum tuuz relinquere: z do meo sacrificare. cui apostolus Ego deū quē frater tuus coluit ligaui. ligatum ostendi et xp̄ium simulacrum cōminuere coegi. si sic poteris facere do meo poteris me ad simulacrū prouocare. Sinautē ego deos tuos comminuā z tu crede do meo. Tu autē dñe. Lcō sexta

Nec apostolo loquente nūciatur regi q deus suus baldach cecidisset z cōminut⁹ eēt. Qd rex audiēs purpurā suā scidit z apostolū fustib⁹ cesū viuū excoriari mandauit. Christiani vero corpus eius tulerūt z honorifice sepelierūt. Astrages aūt rex z pontifices a demonibus arrepti mortui sunt. Tu. Euāgliū. Facta est contētio

xx

Require in cōmuni Capl'm
Iam non estis hospites ⁊ ad
uene sed estis ciues sanctoruz
⁊ domestici di supedificati su-
per fundamentum apostoloꝝ
et prophetarū ipo summo an-
gulari lapide christo iesu dño
Omps sempi- Col. nostro.
terne deus qui huius diei ve
nerandam sanctamq; leticiaz
in beati apostoli tui bartholo
mei festiuitate tribuisti. da ec-
clesie tue qm̄s id amare quod
credidit et predicare qd̄ docu
it. Per. De scō magno marti
re et pontifice Ad vs̄ sup ps̄.
feriales Añ. Iste cognouit.
Capl'm. Iustum dedux. Vl'
Iustus cor suum. R. Hodie
iubar ethereum p ascensū pur
pureū ad salomonis aureū trā
sijt reclinatoriū. Bibēs passi-
onis fluniū. ℣. De torrente ī
via bibit. ꝓpterea exaltauit ca
Pangat mr̄ Hymn' put
ecclesia summi regis p̄-
conia magna di mg̃nalia mg̃
ni solēnia Nic primo pastor
ouium forma factus humiliū
conscendit votis omnium: pa
storale fastigium. Vita doc-
trinis splenduit: insignis sig-
nis claruit. plus fecit. minus
docuit sic p̄fuit q̄ profuit. In
corpis exilio ex quodam pri-
uilegio vtens in ministerio an
gelorum consortio. Post ab
apparitoribꝫ tentus ⁊ carnifici
bus pijs profusis precibꝫ iugi
ter celi ciuibꝫ. Ergo martir
egregie lux et dec' ecclesie tue
plaudentes gl'ie redde celesti
gratie. Pro tanto p̄ris meri
to laus tibi sit ingēito laus vni
genito. laus tibi sit paraclyto
Amen, ℣. Gl'ia et hono. Su
per mag. añ. Magna vox lau
de sonora te decet p om̄ia. quo
poli chorea gaudet aucta tali
compare terra plaudit ⁊ resul-
tat digna tanto p̄sule o sacer
magne martir nostra vota su
A desto dñe sup- Col' scipe-
plicationibꝫ nostris: ⁊ interce-
dente btō magno martire tuo
atq; pontifice ab hostium nos
defende propiciatus incursu.
Per dñm. Inuitato. Eternū
trinumq; deum veneremur et
vnum martirio scm̄ q̄ vexit in
ethere magnum. p̄s. Venite.
In p̄mo noc. añ. Vie sci ma-
gni vie pulchre ⁊ om̄es semite
eius pacifice qr lignū vite ap
prehendit. añ. Semitas iu-
sticie viasq; scōꝝ custodiēs vir
beatus cursum vite ī pace cō
summauit. añ. Benedictō do
mini sup caput magni memo
ria eius in secula seculorū. ps̄
℣. de vno martire. Lcō p̄ma.
Igit athleta christi bea
tissim' magnus ī apulee
ptibꝫ vnic' pentibꝫ ortus est:
Cui' pentes cū eent pagani
⁊ paupes nec victū quotidia-

De s. Magno mart. et epiro. Tranensi.

partibus parentibus

num haberēt creuit eoꝝ filius magnus. Ceperūt aūt ꝑntes eiꝰ docere eū dicētes Vade fili ⁊ fac opꝰ mercēnarij ⁊ pasce oues alienoꝝ: vt vel sic acquiras nobis victū necessarium. Tu. ℟. Virtute multa ⁊ scientia p̄ditus sanctus dei ꝓximabat dignitati martyrum. Cū fructu opm ꝓferens celestis sapientie verba. ℣. A puericia requisiuit auctorem vite ⁊ animū dedit ad eloquia dī. Cum fructu. Lectō secūda.

Tūc cōtristari cepit bone indolis puer ex penuria ꝑentuꝫ suorum. Sed miſante gr̄a diuina cadē hora eunte puero ꝑ viā misit ad illū dn̄s angeluꝫ suū scm̄ q̄ occurrēs ei dixit: vt quid te video sic plorare. Nā me quē pn̄tē conspicis tecum loquētē misit deus vt tibi ferā consolatōem. Nunc ergo tolle qđ tibi dn̄s nr̄ transmisit. Et dedit ei auri pondera decem. Tu. ℟. In timore dei patris sancti gloriosa ⁊ in sensu eiꝰ cogitatus dī. Et om̄is narratō eiꝰ in p̄ceptis altissimi ℣. Pastor ꝓpl̄i dei factus ē ī sapiētia sermonis sacri. Et. Lcō iij.

Et cū accepisset reuersus est ad domuꝫ p̄ris sui gaudens. Tunc cepit referre p̄ri suo q̄liter ei angelus dn̄i apparuisset qui necdū viā dn̄i agnouisset Tūc puer cepit rogare p̄rem suū dicēs. p̄r hec donauit nob̄ dn̄s ꝑ suā pietatē ita nob̄ opꝑtunum ē exinde diuidere cum pauꝑib̄. Et ita opibus compleuerūt vt etiā maiorē ꝑtem auri pauꝑib̄ erogarent. Tu. ℟. Beatus magnus q̄si vas auri solidū ornatū om̄i lapide p̄cioso fluenta gratie ꝓpinauit in populo. Et accepit stolam glorie in consummatōe ꝟtutꝫ ℣. Factus ē quasi ignis effulgens ⁊ quasi thus redolens ī dieb̄ estatis. Et. Gl̄ia. Et. In secūdo noct. añ. Consurgens diluculo quesiuit bona martir magnus quasi florens lilium germinauit: añ. In testamētis pacis stetit semen illius ⁊ vsq̄ in eternuꝫ ꝑmanet gloria eius. añ. Exaltauit dominus in eternū cornu christi sui. ⁊ dedit illi testamētū vite ⁊ sedem glorie sue. Lcō. iiij.

Dixitq̄ p̄ri suo vade ⁊ compara oues. ⁊ cum empte essent ita creuerūt vt ex decem ⁊ octo fierent mille. Tunc beatissimus magnus cuꝫ adhuc paganus esset de tonsura ouiuꝫ suarum saccos impleuit: et ꝑ noctes importauit ī ciuitatē ⁊ pauperib̄ christianis vl̄ viduis erogabat. Quib̄ etiam precepit dicēs Videte nemini dixeritis sꝫ dicite dn̄s donauit nob̄ de me aūt nemo sētiat. Tu. ℟. Justū deđ. L. v.

Tunc descendente eo ad ci-
uitatem dñi ageret dies festus
dñi hec erat lectio in ecclesia.
Querite et inuenietis: pulsa-
te et apiet vob. His auditis
beatus magnus figens inten
tionis cor intra semetipm ait
Ecce magne iā diuitē te dñs
tuus dimisit ⁊ nūc ꝑ euāgeliū
tibi maius māifestauit vt ad
lumen ꝑtingas veritatis. a te
nebris redeas ad lucē qꝛ ꝑdi-
disti qđ laborasti si fructuꝫ la
boris non teneb hoc est sequi
saluatorem. Tu. ℟. Sint lū
bi vestri precincti. Lectō. vi.
Ergo teneo quod tenendum
est animo ⁊ om̄ia q̄ respuenda
sunt relinquam: ideo quesiui
vt inuenirem: ideo inueni vt
teneam. Hec secū reuoluebat
animo et meditabatur ⁊ quo-
tidie querebat quō viā verita
tis inueniret. Hec eo meditā
te apparuit ei angelus dñi in
similitudine homis et dixit ei
Nos sequamur iustum ⁊ scm̄:
venerabilemq̄ virum nomine
redemptum ꝑ om̄ia eruditū.
Tu aūt. ℟. De torrente pas
sionis dum bibit in via btūs
magnus ꝑ ascensum purpure
um ad regis salomonis aure-
um transijt reclinatorium. ℣.
Hic fulget miraculorū gratia
ibi gloria. Per. Gl'a. Per. In
iij. noct. an̄ In dño đo suo cō
fisus fortis athleta magnꝰ mi
litum fortiter sustinuit ictus.
⁊ idcirco ad montem virtutū
transmigrauit victoriosus. an̄
Quasi oliua pullulans ⁊ cy-
pressus in altitudine se tollēs
Sic vir beatus ad gloriā san
ctitatis ascendit. an̄. Porre-
xit manum suam vir sanctus
in libationem altaris ⁊ de san
guine vue effudit odorem di-
uinū excelso principi. S. luc.
In illo tpe: Dixit iesꝰ di
scipulis suis. Qui vos
audit me audit: ⁊ qui vos sp-
nit me spernit. Et reliqua.
Omelia lectionis eiusdem.
Ne quis putaret dñi increpa
tionem illis tantūmodo ciui-
tatibus vel personis que do-
minum ī carne videntes sper-
nebant. ⁊ nō om̄ibꝫ qui hodie
euāgelij verba despiciūt cōue
nire consequēter adiunxit di-
cens: Qui vos audit me au-
dit: et qui vos psernit me sper-
nit: et in audiendo quisq̄ vel
spernendo euangelij predica-
torem nō viles quasq̄ ꝑsonas
sed dñm saluatorem immo ip
sum p̄rem spernere se vel au-
dire diceret. Tu aūt. ℟. Be
atus magnus iam triumpho
potitus nouit suis famul' pre-
bere celestia commoda qui to
to corde poscunt eius petitio-
nes. Illi nimirū tota nos de-
uotione oportet committere:
℣. Ut apud dominū eiꝰ p̄ro

cinijs adiuuemur. Il. L. viij.
Audiens hec beatissim⁹ magnus statim misit se ad pedes angeli: ⁊ rogabat eū cū lachrymis vt eum ꝑduceret ad sctm̄ virum. Fit ꝓuidēte angelo qđ ex fide desiderij implorabat. Et ꝓducente angelo venit ad sanctum redemptum. Et duz ingressus fuisset domum sacerdotis simul cū angelo statim beatissimus magnus prosternebat se ante pedes eius: plorans et dicens. Ostende nobis iter quo ituri sumus vt mereamur ingredi viā dñi saluatoris. Tūc sacerdos sanct⁹ cum om̄i diligentia erudiuit eum: ⁊ ad sacrum baptismum ꝑuenit. Tu. ℟. Stola iocunditatis vt in cōmuni. Le. ix.
Tunc beatus magnus data sibi licentia om̄ia pauꝑtatis sue predia vendidit ⁊ pauꝑibꝫ atq; orphanis et viduis erogabat. Et dum hec faceret beatissimus magnus fama eius totam apuleā ꝑcurrebat. Tūc nutu dei qui volebat sibi eum in sacerdotem eligere vniuersus populus clamauit ad beatum magnum vt ip̄e eis scm̄ ageret episcopatuz. Ad q̄s respondit: Nisi dñs edificauerit domum inuanum laborauerunt qui edificāt eā. Et nisi domin⁹ mihi peccatori reuelauerit et vos om̄es orauerit ad dñm et sic fiat dñi voluntas in me. Tu aūt d. ℟. Hodie iubar vt s̄. Ad laudes an̄. Btūs magnus pontificatus infulis decoratus talez se exhibuit vt martirio coronaretur. an̄. Ecclesie sācte frequētās limina sacro pectori mādata cōdebat sagacit̄. an̄. Infātia teneriori decursa corpus martyrio dedicabat. an̄. Sācte ⁊ iuste viuendo ad honorē sacerdotij meruit reuelari diuinit⁹. an̄. Sācte mg̃ne martir dñi p̄ciose adesto nr̄is p̄cibus pius ac ꝓpicius. Hym. Ad sacrū. Capl'm. Justū deduxit. ℣. Justus vt. Super bñdcūs an̄. Bñdcūs dominus deus patris nr̄i qui eius doctrina ⁊ exemplo edificauit ecclesiā suā eius felici passione suꝑnam letificauit ciuitatem suam ei⁹ solenni recordatōe p̄sentē hodie cōsolet̄ familiā suam. Collcā vt s̄. Ad tertiaz. In dño deo. In secūdis ℣s. an̄. Jocūdus hō q̄ miseret̄ in dño nō cōmouebit̄ in eternū. ps̄. Beatus vir. an̄. Quid retribuam domīo ꝓ om̄ibus que retribuit mihi. calicem salutaris accipiā. ps̄. Credidi an̄. Dñe libera aīam meam a labijs iniquis et a lingua dolosa. ps̄. Ad dñm. an̄. Miserere mihi dñe miserere mihi qꝛ multū repletus sū despecti

one. p̄s. Ad te leuaui. an̄ Su
stinuit ania mea in verbo do-
mini sperauit anima mea ī ip
so. p̄s. De profundis. Hym
nus. capl'm. ꝟ. vt s̄. Sup mg̃.
an̄. Iste homo ab adolescen.
Herenei habūdi. xxvi. augus.
ferialiter sicut de mar. Colla.
Deus qui nos annua beato
rum martirū tuoꝝ herenei et
abundi solennia celebrare con
cedis p̄sta qm̄s vt et deuotis
eadem mētib⁹ celebremus ⁊ eo
rum intercessionibus adiuue
mur. Per. Rufi martyris.
xxvij. augusti ferialiter sicut d̄
vno martire. Collecta.
Da nobis qm̄s dn̄e glorio-
sa natalicia rufi martiris tui
digne celebrare: et eius patro
cinio ab om̄i aduersitate men
tis et corpis liberari. Per do.
Augustini doctoris et episco-
pi. xxviij. augusti Om̄ia festi-
ue de communi confesso. Ca.
Omnis pontifex. Collecta.
Deus qui beatum augusti-
num ecclesie tue in exponēdis
scripture sancte mysterijs do-
ctorem optimum et electū an
tistitem preuidisti da nob q̄-
sumus eius doctrinis institui
⁊ oratione fulciri. Per. Lc. I.
Augustinus doctor egre
gius in prouincia affri-
cana ciuitate carthaginēsi ex
honestis valde parentib⁹ pa-
tre patricio matre monica o-
tus. in liberalibus artib⁹ suf-
ficienter edoctus fuit adeo vt
summus philosophus ⁊ rhe-
tor luculentissimus haberet.
Tu aūt domine. Lcō secūda
Nic in errorem manicheorū
qui christum fantasma fuisse
affirmant et carnis resurrecti
onem negant incidit. sed tan-
dem conuersus anno etatꝫ sue
tricesimo cuꝫ filio suo a deoda
to ⁊ allipio amico suo meritis
sue mr̄is et p̄dicatione bti am
brosij sacrum baptisma susce-
pit. Tu aūt domie. Lcō. iii.
Protinus aūt in fide catho
lica mirabiliter confirmatur:
spem omnem quam habebat
in seculo dereliquit et scholis
quas regebat abrenunciauit.
Dehinc ad agros proprios re
uertitur vbi ieiunijs et oratio
nib⁹ deo vacabat. libros scri-
bebat. ⁊ indoctos docebat. T
Fama aūt ei⁹ Lcō quarta.
vbiqꝫ diffundebat ⁊ in omni
bus libris suis ⁊ actib⁹ admi
rabilis habebat. Tādem hy-
ponensis ecclesie cathedrā su-
scipere coactus adhuc viuēte
btō valerio eiusdem eccl'ie epi
scopo monasteriū clericoꝝ in-
stituit. ⁊ scd̄m regulā a sanctis
apl'is constitutā viuere cepit.
Habitu moderatus: mensa
frugalis paup̄m semp̄ memor
ex his que habere poterat libe
raliter exhibebat. Tu. Lc. v.

Hereticos vir sanctus vali-
dissime cōfutabat. ita vt pub
lice predicarent peccatū nō es
se interficere augustinū. quez
tanq̄ lupum occidendum di
cebant. et occisoribꝫ om̄ia pec
cata sua a deo dimittenda as
serebant. Tante aūt puritatꝫ
ꝛ humilitatis fuit vt etiā mi-
nima peccata confitens ꝯfes-
sionis sue librum scripsit om̄i-
bus patentem. Tu. Lctō. vi.
Denicq̄ miraculis pluribus
claruit. energuminos multos
liberauit. florens tam exēplis
virtutum q̄ affluentia doctri
narum. Qui tanq̄ sapientie
lumen prefulgidum ꝓpugna-
culum veritatis ꝛ fidei muni
mentum om̄es ecclesie docto-
res tam ingenio q̄ scientia vi
cit. Nam tanta scripsit vt nō
solum diebus ac noctibꝫ scri-
bere libros suos quis nō pos
sit sed nec legere. Post tot la-
bores anno etatis sue septua-
gesimo septimo: episcopatus
vero quadragesimo corā posi
tis fratribꝫ et orantibꝫ ī pace
ad dominum transmigrauit.
Tu aūt. Euangeliuz. Nemo
lucernam accendit. In secun-
dis ves. canitur de sancto Jo
hanne baptista. Decollatō sā
cti Johānis baptiste. xxix. au
gusti in primis vesp̄is psalmi
feriales cū suis anti. ℟. Po-
stulante Hymnꝰ. Deꝰ tuo.

Expectatio iustoꝝ Capl'm.
leticia. spes aūt impiorum pe
ribit: fortitudo simplicis via
domini et pauor his qui ope-
rantur malum. ℣. Gloria et
honore. Sup mag añ. Argue
bat herodem iohannes ꝓpter
herodiadem quam tulerat fra
tris sui philippi vxorem. Col'
Sancti iohannis baptiste et
martiris tui dñe qm̄s venerā
da solennitas salutaris auxi-
lij nobis prestet affectū. Per.
Post primum Benedicamꝰ
de sancto Augustino. In ma
tutinis Inuitatoriū in p̄mo
et secūdo nocturno añ. p̄s. ꝛ ℣
de vno martire. Sermo bea-
ti Johannis ep̄i. Lectō p̄ma

Hodie nobis iohannis
virtus Herodis feritas
cum refertur confusa sunt vi-
scera corda tremuerunt. cali-
gauit visus. hebuit intellectꝰ.
aufugit auditus. aut q̄d con-
stat in sensibꝰ humanis quā-
do perdit virtutum magnitu-
dinem criminum magnitudo
Tu autem domine: miserere
nobis. Deo gratias. ℟. Mi
sit herodes rex manꝰ ac tenu-
it iohannem et vinxit eum in
carcerem quia metuebat eum
propter herodiadem. Quam
tulerat frīs sui philippi vxorē
℣. Arguebat herodē iohānes
ꝓpt herodiadē Quam tulerat
Herodes inquit tenuit Le. ij

iohannem ꝛ alligans posuit eum in carcerem Johānes scola virtutū: magisterium vite: sanctitatis forma: norma iustitie: virginitatis speculū. pudicitie titulus. castitatis exēplum. penitentie via. peccatoꝝ venia. fidei disciplina. ℟. Johānes baptista arguebat herodem Propter herodiadē quā tulerat fratris sui viuentꝭ vxorem. ℣. Misso herodes speculatore precepit amputare caput iohannis in carcere. Propter herodiadē. Lectō. iij Iohānes maior hoie: par angelis: legis summa euāgelisatio. apostoloꝝ vox. silentiū pphetarū. lucerna mūdi. pcursor iudicis. christi mediator. dñi testis. totius medius trinitatis. Et hic tantus dat̄ in cestui. tradit̄ adultere. addicitur saltatrici Tu aūt. ℟ Detuebat herodes iohannē Sciens eum virum iustum ꝛ scm. ꝛ custodiebat eum. ℣. Et audito eo multa faciebat: ꝛ libēter eum audiebat Sciēs Glt. Sciens eum vi. Lectō quarta Merito ergo confusa sunt viscera corda tremuerūt. At vero herodes prophanauit templum sacerdotiū suffulit cōfudit ordinem. temerauit regnū corrupit quicquid erat religionis quod legis. quod vite qō morum: qō fidei. qō disciplie perdidit et confudit. Tu aūt. ℟. Arguebat herodē iohannes propter herodiadē Quā tulerat fratris sui philippi vxorem. ℣. Detuebat herodes iohannem ꝓpter herodiadem. Quā tulerat. Lectō quita Herodes sicarius in ciues: īnobiles latro. in socios populator. in domesticos pdo. plebis interemptor: occisor filiorum. in extraneos homicida. in pprios patricida. inebrians terram cruore. in siti sanguinis ꝑmanebat. Tu autem domie. ℟. Puelle saltanti imperauit mater. nihil aliud petas nisi caput iohānis baptiste. Et cōtristatus est rex propter iusiurandum ꝛ ꝓpter simul discūbentes. ℣. Dñe mi rex da mihi in disco caput iohānis baptiste. Et cōtristatus. L. vi. Nunc est q iohannes sanguinem pium in poculo crudelitatis absorbuit. Sed ista lcō iā loq̄tur. Herodes inquit renuit iohānem ꝛ alligauit euz. Qui vincula soluerat pcōꝝ peccatoris vinculis alligatur vt vincta venia locū venie nō relinquat. Tu aūt. ℟. Detuebat herodes iohannem sciens eum virum iustum ꝛ scm̄ Et audito eo multa faciebat ꝛ eum custodiebat et libenter audiebat. ℣. Ille erat lucerna ardens et lucens. Et eum

Gloria. Et eum: In. iii. noc. añ. Herodes funest⁹ iussit interficere ⁊ afferri caput iohannis in disco. ps. In dño ꝯfi. añ. Petijt puella caput iohānis baptiste. quo allato dedit matri sue. ps. Dñe quis. añ. Misit rex incredulus mīstros detestabl'es: ⁊ āputari iussit caput iohānis in carcere. ps. Dñe in virtute. ℣. Magna est gloria. Scdm matheum.

In illo tempe: Audiēs herodes tetrarcha famā iesu ait pueris suis. Hic ē iohānes baptista ⁊ ipe surrexit a mortuis. Et reliqua. Omelia venerabilis Bede presbi.

Natalem frēs charissimi beati iohānis diē celebrātes oportet vt nō solū cōstātiam passionis illius pia deuotōe recolamus: sed et eoruz a quib⁹ passus est maliciā nobis ī arma vertamus salutis Tu aūt ℟. Dñe mi rex da mihi in disco. Caput iohānis baptiste. ℣. Et contristatus ē rex ꝓpt iusiurandū ⁊ ꝓpter simul discumbentes noluit eam contristari sed misso spiculatore precepit amputari Caput. Lec. viij.

Tunc em̄ scripturis sanctis vtiliter animum intendimus cum non solum in eis virtutes ac premia iustoꝝ verūetiā vitia vindictamq; reproborum ad incitamenta nobis bñ agēdi proponimus. Audiuit igitur herodes tetrarcha famaz iesu ⁊ ait pueris suis. Hic est iohannes baptista ipe surrexit a mortuis: ⁊ ideo virtutes operātur in eo. Tu aūt domie. ℟. Postulāte nequissima herodiadis filia vt preco christi nobilis baptista Necaretur ī carcere. ℣. Misso herodes spiculatore precepit vt iohannes baptista Necaret. L. ix.

Qui bñ intellexit mortuum posse hominem resuscitari ad vitam: bene de resurrectōnis gloria sensit: qui iustos p⁹ resurrectionem maioris potētie q̄ mortalis fragilitas capit futuros esse ꝑspexit. Sed misere desipuit qui quod de homine puro sponte credere potuit. hoc de deo homie creder̄ tot miraculis attestantib⁹: tātis p̄dicatorum p̄conijs cōsonantibus nulla rōne consēsit. Tu aūt. ℟. Accedentes discipuli sancti iohannis baptiste. Tulerunt corpus eius ⁊ sepelierūt illd. ℣. Misso herodes spiculatore precepit amputare caput iohannis ī carcere. quo audito discipuli eius Tulerunt corp⁹ ei⁹. Gloria. Tulerūt. Ad laudes añ. Herodes em̄ tenuit ⁊ ligauit iohānē ⁊ posuit in carcerem ꝓpter herodiadem. añ. Puelle saltanti impauit mr̄ nihil ali

ud petas nisi caput iohannis
An. Dñe mi rex da mihi ī di
sco caput iohannis baptiste.
añ. Da mihi ī disco caput io
hannis baptiste ⁊ cōtristatus
est rex ꝓpter insiurandum. añ
Perpetuis nos dñe sancti io-
hannis baptiste tuere presidi-
is et quanto fragiliores sum⁹
tanto magis necessarijs attol
le suffragijs. Hymn⁹. Mar
tir dei. Capl'm et collecta vt
supra. ℣. Iustus vt palma flo
rebit. Super bene. añ. Mis-
so herodes spiculatore prece-
pit amputare caput iohannis
in carcere. quo audito discipu
li eius venerunt et tulerūt cor
pus eius. ⁊ posuerunt illud in
monumento. Ad. iij. añ. He-
rodes funestus iussit inter. ℟
et. ℣. de vno mar. Ad sextam ⁊
nonā añ. de lau. iij. et. v. In se
cundis ves. sup mag. añā. In
medio carceris stabat beatus
iohannes voce magna clama
uit et dixit dñe deus meus ti
bi cōmendo spūm meum. Ce
tera sicut de vno mar. Feli-
cis et adaucti. xxx. augusti feri
aliter sicut de martiribꝫ. Col'
Presta qm̄s omp̄s deus: vt
populus ad plene deuotōnis
effectum beatoꝝ martyꝝ tuo-
rum felicis ⁊ adaucti natali-
cijs incitet: ⁊ eoꝝ patrocinio
promerente plenum omnium
bonoꝝ ad eternam vitā ꝓmo
uentium capiat incrementū.
Per Paulini ep̄i xxxi. augusti
erialiter sicut de confesso. pō.
Collcā. Misericordiā tuam
nobis. vt in cōmuni. Egi-
dij prima die sep. ferialiter sic
de confessore pon. Sz vbi ha
bent. ix. l'c. dicat p̄ñs historia
De scō Egidio ad primas
vespas sup psal. feriales anti.
Beatus Egidius natōe gre-
cus nobilis erat progenie sed
nobilior sanctitate. añ. Tra-
dit⁹ igit liberalibꝫ studijs me
moriter cepit viam indagare
veritatis. añ. Quadā die p-
gens ad ecclesiam cuidā egro
to tradidit tunicam suam. añ
Hoc beneficio puer sanct⁹ nō
inferior erat martino dum ille
dimidiā clamidem iste totaz
tunicā dedit ꝓ dño. añā. Se
cuta ē ergo pietas pietatē. qꝛ
dū eger ille induta ē tunica to
tius corpis meruit recipe sani
tatē. Capl'm. Dilcūs dō. ℟.
Scissime xp̄i ꝯfessor Egidi
ora ꝓ nob qm̄s in conspcū do
mini. Ut de p̄teritis mal' ve-
niam et de futuris sp habere
mereamur custodiā. ℣. Qui
arborē virtutū ascēdisti cū za-
cheo ꝓ supplicibꝫ tuis dignan
ter supplica dō. Ut. Hymn⁹
Festum sancti egidij mē
te colamus parili q̄ cuz
supnis ciuibꝫ nūc gaudet ī cele
stibꝫ. Genere quidē nobili sz

nobiliꝰ meritis. signis clare/ bat plꝫ op̄ ferēs debilibus Ab obsessis corpibus demones fugās precib⁹ pcm̄ regis diluit mortuo vitā reddidit. Nunc tota gaudet gallia cū francis et germania. hinc omnis lingua iubilet. oīsq; reꝰ supplicet. Ut a nr̄is reatibus suis nos mūdet p̄cib⁹ in trinitatis noīe te adoramus dñe. Amē. ℣. Ecce sacerdos magnus. Sup mag.añ. O q̄ miranda ē potētia saluatoris in meritis beati egidij confessoꝛ q̄ apud deū et homies dignꝰ memoria cū sanctis iā etna tripudiat in gl̄ia. Collecta.

Deus qui beatū egidiū confessorē tuū i terris vita laudabili decoꝛasti et in celis eterna gl̄ia sublimasti: qm̄s vt eiꝰ suffragātib⁹ meritis vita nostra apd̄ te suis precib⁹ condonet. Per. Ad matut. Inuit. Sūme regē gr̄e venite adoremus Qui phenni coꝛona gl̄ie hodie brm̄ sublimauit egidium. ps̄. Venite. In primo noct. añ. Beatus egidius vt s̄ i p̄mis ℣s. ℣. Require d. conf. añ. Traditus ig̈it. ꝛc. Anti. Quadā die. ℣. de confessoꝛe.

Sanctus egi/ dius natōne grecus a p̄claris parētib⁹ orig̈inē duxit. Extitit em̄ ab athenis ꝓcreandus patre videlicet theodoro nomine matre ꝓo pelagia qui vterq; regia stirpe progeniti: licetq; inter omnes primatos totius vrbis preclari christianissimam t̄m duxerūt vitā post hec pentib⁹ suis in dño quiescentib⁹ patrimoniū sui xp̄m fecit heredem. Tu aūt do. ℟. Beatus egidius p̄ diuinam potentiam sanauit miserū q̄ndā. Qui a serpente percussus mortiferū ꝓin se habuit virus. ℣. Misericoꝛdia motus sup illum sanauit eum ac dimisit. Quadā die Lectō. ij. Qui. dū de ecclesia rediret quidaꝫ a serpente p̄cussus eidem obuius extitiſſ sed oꝛōe fusa egidius ptinꝰ virꝰ fugauit. Quē dā demoniacū i ecclia cū alīs cōsistētē ꝛ fideles clamoꝛib⁹ suis turbātē egidius demone fugato sanauit. Clerū humani fauoꝛis formidans periculum clam littus maris petijt. ꝛ nautas quosdā in mari ꝑiclitantes conspiciens fcā oꝛōe tempestatem omnem sedauit Tu autem domine miserere nobis Deo gratias. ℟. Sāctus pater egidius magnaꝫ fiduciam habēs in domino Liberauit quendam pauperē arreptum a demonio. ℣. Demō clamans et multum discerpēs discessit ab eo. Liberauit quē dam pauperem arreptum. ꝛc.

Lectio Tertia.

Applicantibꝫ aũt nautis audit q romam tenderent grati as eius meritis egerunt et q eum secum gratis veherent p miserunt. Cum igit marsilie se applicas arelatem venisset: z biennio cũ sancto cesario eiusdem ciuitatis epo mansisset: z ibidem quendam triennio febricitantem curasset: heremum cupiens clam discessit. Et trasito rodano cum veredemio heremita sanctitate cõspicuo diu mãsit vbi sterilitatem terre suis meritis fugauit Tu. ℟. Dũ vir sctũs priam relinquẽs trãseundũ mare disponeret. Quosdã naufragãtes vidit et liberauit. ℣. Erat eĩn eis contrarius vẽt⁹ Quosdam. In tertio noc. añ. Hoc beneficio. añ. Secuta ẽ ãna. Post parentũ suoꝝ obitũ quẽ spũ reuelante prescierat primonij sui heredez sibi christuz Sed dum Lcõ. iiij. fecerat. vbiq miracul chorruscaret humane laudis timens periclm relicto eo interiorem heremuz locum scz cui nomen septeria na penetrauit vbi quoddam antrum et quendam fonticulum reperiens quendam nbi lominus ceruã diuinitus preparatam ibidem habuit i nutricem que certis horis lactis alimoniã sibi prebebat. sed cũ ibidem regis scz grecorum fla uij nomine pueri venarẽtur predictã vidẽtes ceruã ceterꝫ ferꝫ contemptis hanc cũ canibꝫ insequũtur a quibꝫ dum vehemẽter vrgeret ad pedes sui cõfugit alumni. Tu. ℟. O q̃ p clara duo mundi cõueniere luminaria Egidi⁹ et veredemi⁹ signa in simul opantes mlti pharia. ℣. Et seminauerũt agros z plantauerunt vineas. Egidius et vere. Lcõ ãnta Ille vero ammirans cur solito plus sic mugiret exiens et venatores audiẽs dñm ero rauit: vt quã sibi tribuerat nutricem seruaret. Canũ autem nullus infra iactum lapidis sibi appinquare ausus est. sed cum nimio vlulatu ad venatores reuertebanꝫ. Nocte igit supueniente domũ redeũt z se quẽti die illuc reuertentes casso labore iterum domũ redierũt. Tu. ℟. Sanctus vir egidius inter alia terre pellens sterilitatem. Infirmo cuidaz totius corpis sanitatez reddidit. ℣. Recolens illud qõ dicitur: quis infirmat et ego nõ infirmor. Infirmo. Lcõ sexta. Qõ dũ audissz idẽ rer cũ mltitudine populi et episcopo illuc pperauit. Sed cum canes vt prius accedere non psumerent sed omes vlulando redirent locum vepriũm densitate inaccessibilem in gyrum circũ

dederūt. Vn⁹ aūt incaute sa-
gittam dirigēs vt inde ceruā
expelleret viro dei pro cerua
orante graue vulnus inflixit.
Sed et milites semitā ferro a
perientes ad ip̄ius deuenerūt
speluncam. Et vidētes habi-
tu monachali indutum cani-
cie ⁊ etate venerabilem ceruā
quoq; ad eius genua prouolu
tam solus epūs et rex eum pe
dites adierunt ceterꝫ retro stā
tib⁹. Et interrogauerunt eum
q̄s esset vel vnde venisset aut
cur tam densam heremi vasti
tatem petisset seu quis eū taꝫ
grauiter vulnerare presumpsis
set. Tu aūt. ℟. Veredemiū
ergo corpore non mente relin-
quēs desertū petiuit Vbi her
bis ⁊ aqua contentus solus so
lus soli dño seruiuit. ℣. Qui
ꝑ coruum pascebat heliam ip
se egidium reficiebat ꝑ ceruā.
Vbi. In tertio noct. añ. Sā
ctus vir egidius nauiꝫ ingres
sus applicuit ad marsiliam. et
inde arelatum vbi cesariū que
rens cesarium sitiens cesariuꝫ
adiuit epūm. añ. Sicut socꝝ
petri febricitantez sanauit do
minus sic cuiusdam vidue fi-
liam a febre liberauit egidi⁹.
Añ. Sāctus pater egidi⁹ ex
arelatu discedens ⁊ rodanuꝫ
ꝑtransiens coniunctus est cui
dam veredemio sanctus san-
cto vt sāctitas alterius agno-
sceret ab altero. Euāgelium.
Scdm Lucam.

In illo tempe: Dixit ihs
discipulis suis Facilius
est camelum ꝑ foramen acus
transire q̄ diuitem intrare in
regnum dei. Et reliq̄. Omlia
venerabilis Bede presbiteri
Si facilius est cameluꝫ ingē-
tib⁹ membris enormem angu
stum foramen acus penetrar̄
q̄ diuitem intrare in regnum
dei. nullus ergo diues intra-
bit in regnum dei. Et quomō
vel in euangelio mathe⁹ ⁊ za-
cheus et ioseph vel ī veteri te
stamēto q̄plurimi diuites di
regnum intrauerunt nisi forte
qꝛ diuitias vel ꝑ nihilo habe-
re vel ex toto relinquere dño ī-
spirāte didicerūt. Nunquid
enim dauid in regni diuitijs
confidebat qui et de semetip̄o
canit qm̄ vnicus et pauꝑ sum
ego ⁊ al's hortatur: diuitie si
affluant nolite cor apponere:
credo non ausus dicere nolite
suscipere. Tu. ℟. Jam domi
num laudet qui se bene viuer̄
gaudet. Vt pater hic vixit q̄
se mūdo crucifixit. ℣. Dū sti
mulos carnis anime deuice-
rat armis. Vt. Lctō octaua.
Qui cum ad singula rn̄dissꝫ
⁊ illi cum rege ab eo humilit̄
veniam postulassent medicos
sanādo vulneri spoponderunt
⁊ multa alia donaria obtule-

runt. sed ipe nec medicinā ad hibere voluit. z munera ptem nens ad ipa etiā non respexit quin potius sciens virtutē in infirmitate pfici dñm exora uit vt ne, q̄diu viueret sanita ti pristine redderetur. Sed cū rex oīa loca frequēter visita ret z paululū salutis ab eo re cipet immensas diuitias ob tulit: sed ille eas recipe penit⁹ recusauit admonens vt inde monasterium construeret vbi monastici ordinis disciplina vigeret. Tu. ℟. Vox claman tis erat sibi dum deserta pere bat. Ingredi ēdo vias heremi velut alter helyas. ℣. Associ atus ei qui fons pius est req ei. Ingrediendo. Lectō nona

Quod cū rex fecisset victus egidius lachrimis et p̄cibus regis post q̄ plurimū rēnuisset illius monasterij in abbatem pmotus curā suscepit in q̄ ce nobio adunatus dei seru⁹ q̄ diu vixit se crebris vigilijs et orōib⁹ macerabat diurnis q̄ ieiunijs ac assiduis abstinen tijs corpus affligebat subdi tos discreta moderatōne tra ctabat et licet eis crucem dñi baiulandū intimaret amore potius q̄ timore reuerendus oīb⁹ habere. Huius famā rex Karolus vt audiuit eius impetrato aduentu reuerēter eum suscepit qui inter cetera sa lutis colloquia rex sibi ꝓfitēs eū rogauit vt p ipo dignāter orar et. q̄ q̄dā facin⁹ enorme cōmiserat qō nulli vnq̄ nec ip si scō ꝓfiteri auderet. Tu. ℟. Oribus vniti vos vere iungi te viti. Vt p̄ hic sueuit q̄ mū di gaudia spreuit. Fructifere vitis odor vt per secla sitis. ℣. Pacis tranquille sitientes gau dia mille. Vt. Ad laudes ā. Rex francoꝝ Karolus quod dā ppetrauit facin⁹ qō nulli dicere fuit ausus sci egidij cō mēdauit p̄cib⁹. añ. Btō egi dio pro Karolo rege inter mis sas supplicāte dño pcm regis z venia pcī p cartulā delata est ab angelo. añ. Adiūctum erat in fine cartule q̄ sci egidij meritis quilibet peccator ab solua⁹ a crimine si nō vult vl terius admittere. añ. Sāct⁹ vir egidius ad karolū iens de moniacuz sanauit a karolo re diens cuiusdam principis fi liū a morte resuscitauit. ant. Vir non modice in christo fi dei ostia rome sibi tradita cō misit tyberi que ad monaste rium patris forebank p equo ra maris. Hymnus capīm. z ℣. vt supra. Sup Bñdcūs ā

O virum laudabilem in cun ctis inuocantib⁹ se exorabilē qui er antiquo hoste deo gra tam se deferens victoriam ho dierna die perpetuam transi

uit ad gloriam: Colla. vt s. Ad. iij. añ. Serue dei viui mi serorum pastor egidi nunc pi us exaudi quod nos canimus tibi laudi. Ad sextam ant. Beato egidio, Ad nonã añ. Vir non modice. In secũdis vesp̃is super psalmos fer. Añ. laudes per totum. Capitulũ hymnus vt in p̃imis vesp̃is. ℣. Justũ deduxit. Sup mag. añ. Laus immensa dei sunt huius festa diei in qua grecorum flos scandit ad alta polorum inclitus egidi⁹ qr dulcia vota p eius vincula rũpũtur tempestates reprimuntur. sedant morbi toticz salus datur orbi. Mansueti et remacli. iij. septẽbris fer sicut de cõ B eatissimorum festo: Colla confessoruz tuoz paritercz põtificum mãsueti z remacli domie natalicia celebrãtes supplices te rogamus vt qui eos celesti gloria sublimasti. nos concedas ad eandem gloriaz eorũ precibus promoueri Per Magni. vi. lep. ferialiter sicut de confesso. ñ ponti. Colla S ancti magni cõfessoris tui domine confessio venerãda cõferat nobis pie deuotõnis augmentum qui in confessiõe nominis tui perseuerans meruit honorari. Per dominum no. Regine virginis septima septembris ferialiter sicut de vir Q oncede ginibus. Collectã nobis omnipotens deus sancte regine virginis exultari meritis et beneficiorum eius extolli suffragijs Per dominum nostrum iesum christum filiũ. Natiuitatis virginis Marie viij. sep. In. i. ℣s. sup p̃s Omnia lauda te. añ Adest nãcz nativitas sacratissime virgis que ex regali progenie genita genuit christum regem domi num ipa intercedat p peccatz nostris. añ Ortus conclusus añ. Dilecte mi. añ: Descendi in ortum nucum. añ. Anima mea liquefacta ẽ. s in vigilia assumptionis. Capitulum. D ñs possedit me ab initio viarum suarum antecz quiccz faceret a pncipio ab eterno ordinata sum et ex antiquis antecz terra fieret. ℟. Ad nutũ domini cum versu et gloria p. G Aude vise/ Hymnus. ribus mater in intimis felix ecclesia q̃ sacra replicas: sancte festa marie plaudent astra solum mare. Cuius magnifica est generatio cuius vita sacris clarnit actibus. cuius finis honorem suum sine tenet fine. Que virgo peperit virgocz permanet lactauit proprijs vberibus deum portantemcz gerebat ylnis prona trementibus. Felix multi plici laude puerpera. regis

porta summi clausa ꝑhēniter
mundi stella fluentis florꝫ vir
gula regia. Te nūc supplicit
scā theotocos regꝫ ꝑpetui spō
samq; poscimus vt nos semꝑ
vbiq; miti munere protegas.
Sanctis obtineas virgo p̄ca
tibus pacis presidium dulce
diutine nobis atq; beati reg
ni dona ꝑhennia. Presta sū
me pater patrꝫ ⁊ vnice ambo
rumq; simul spūs annue q̄ re
gnas deus vnus om̄i tempo
re seculi Amen. ℣. Audi filia
Sup mag. ā. Natiuitas tua
dei genitrix virgo gaudiū an
nunciauit vniuerso mundo ex
te em̄ ortus est sol iusticie chri
stus ds̄ noster. qui soluēs ma
ledictionez dedit bn̄dictionē
⁊ confundēs mortez donauit
nobis vitā sempiternā. Coll.
Supplicationem seruorū tu
orum deus miserator exaudi:
vt qui in natiuitate dei geni
tricis et gloriose virginis ma
rie congregamur. eius intercessi
onibus a te de instantib; peri
culis eruamur. Per eundem.
Ad completoriū sicut i assūp
tione beate ma. virgi. Colla
Famulorum tuorum qūs do
mine delictis ignosce vt q̄ ti.
Per totam octauam ita ꝑua
tur. Ad matutinas Inuita.
p̄s. ℣. sicut supra i festo assūp
tionis. De canticis Lectō. I.
Surge aquilo et veni au
ster. ꝑfla hortum meum ⁊ flu
ent aromata illius. Veniat di
lectus meus in hortum suum
vt comedat fructum pomorū
suorum. Veni in hortum me
uz soror mea spōsa messui mir
rham meaz cū aromatib; me
is. Comedi fauum cū melle
meo bibi vinum meum cū lac
te meo. Comedite amici ⁊ bi
bite ⁊ inebriamini charissimi
Ego dormio et cor meū vigi
lat. Tu aūt. ℟. Hodie nata
est btissima virgo maria ex ꝓ
genie dauid ꝑ quam sal⁹ mdi
credentib; apparuit Cuius vi
ta gloriosa lucem dedit seclo:
℣. Beatissime virginis marie
natiuitatem deuotissime cele
bremus. Cuius. Lcō secūda
Vox dilecti mei pulsantis.
Aperi mihi soror mea amica
mea columba mea immacula
ta mea quia caput meū plenū
est rore et cincinni mei guttis
noctium expoliaui me tunica
mea quomō induar illa. La
ui pedes meos quomō inqui
nabo illos. ℟. Gloriose vir
ginis marie ortuz dignissimū
recolamus. Cuius dominus
humilitatem respexit angelo
nunciante concepit redempto
rem mundi. ℣. Beatissime ꝑ
ginis marie natiuitatez deuo
tissime celebremus. Cuius.
Dilectus meus Lctō tertia.
misit manum suam ꝑ foramē

ꝛ vēter meus intremuit ad ta
ctum eius. Surrexi vt aperi⁹
rem dilecto meo: manus mee
stillauerūt mirrham. ꝛ digiti
mei pleni mirrha probatissi
ma. Pessulum ostij mei ape
rui dilecto meo. at ille declia
uerat atq; transierat. Tu. ℟.
Stirps iesse virgā ꝓduxit vir
gaq; florem. ꝛ sup hunc florem
requiescit spiritus almus. ℣.
Virgo dei genitrix virga est.
flos filius eius. Et su. L. iiij.
Anima mea liquefacta est vt
dilectus locutus est. Quesiui
ꝛ non inueni illū. vocaui ꝛ nō
respondit mihi. inuenerūt me
custodes qui circūierūt ciuita
tem. Percusserunt me ꝛ vulne
rauerūt me tulerūt palliū me
um custodes murorum. Tu.
℟. Natiuitas tua dei genitrix
virgo gaudiū annūciauit vni
uerso mūdo. ex te em̄ ortus est
sol iusticie christus deus no
ster. Qui soluens maledictio
nem dedit benedictionem. et
confundens mortem donauit
nobis vitam sempiternam. ℣.
Aue maria gratia plena dn̄s
tecum. Qui soluens. Lcō. v.
Adiuro vos filie hierusalez
si inueneritis dilectū meuz vt
nuncietis ei qꝛ amore lāgueo.
qualis ē dilectus tuus ex di
lecto o pulcherrima mulieruz
Qualis est dilectus tuus ex
dilecto qꝛ sic adiurasti nos.
Tu aūt. ℟. Beatissime vir
ginis marie natiuitatē deuo
tissime celebremus Ut ipa ꝓ
nobis intercedat ad dominuz
iesum christum. ℣. Hodie na
ta est beata virgo maria ex ꝓ
genie dauid. Ut ipa ꝓ nobis
Dilectus meus Lectō sexta.
candidus ꝛ rubicundus electus
ex milib⁹. Caput eius auruz
optimum. come eius sicut ela
te palmarum. nigre quasi cor
uus. Oculi eius sicut colūbe
super riuulos aquaꝝ que lacte
sunt lote: ꝛ resident iuxta fluē
ta plenissima. Gene illius sic̄
areole aromatuz consite a pig
mentarijs. Labia ei⁹ lilia di
stillantia mirrham primam.
Manus illius tornatiles au
ree plene hyacinctis. Tu. ℟.
Solem iusticie regē paritura
supremum. Stella maria ma
ris hodie processit ad ortum
℣. Cernere diuinum lumen
gaudete fideles. Stella. Gl'a
Stella ma. Scd̄m matheuz.
Liber generationis iesu
christi filij dauid filij a
braham. Et reliq̄. Omelia
Mathe⁹ Rabbani episcopi
in exordio suo satis ostendit
generationem christi ſm car
nem se suscepisse narrandam.
Scd̄m em̄ hanc christus fili
us hominis est quod etiam se
ipsum sepissime appellat cōmē
dās nobis quid misericordit

dignatus sit esse pro nobis.
Tu. aũt domi. ℟. Ad nutũ
dñi nostrum ditantis honorẽ
Sicut spina rosam genuit iu-
dea mariã. ℣. Ut vitiũ virt⁹
opiret gr̃a culpã. Si. Le. viij.
Nã illa supna ⁊ eterna gene-
ratio ſm quã filius dei vnige
nitus est ante oẽm creaturaꝫ.
qui et om̃ia ꝑ ip̃m fcã sũt: ita
ineffabilis est vt de illa dictũ
a propheta intelligatur. Gene
rationẽ eius quis enarrabit.
Tu aũt. ℟. Felix namq̃ es
sacra virgo maria et om̃i laud
dignissima. Quia ex te ortus
est sol iusticie christus ds no-
ster. ℣. Ora pro populo inter
ueni pro clero intercede ꝓ de-
uoto femineo sexu sentiãt om̃s
tuum leuamen quicunq̃ cele-
brant tuum natalem. Quia.
Quanq̃ de tempali Le. ix.
eius natiuitate qua verbũ ca
ro factũ est: ⁊ virgo spũsancto
grauida filium pepit. ⁊ virgo
permansit. hec prophetica sẽ-
tentia possit non inconuenien
ter accipi: ne sacre editiõis dis
cors compago non hereat T.
℟. Natiuitas gloriose virgi-
nis marie ex semine abrahe or
ta de tribu iuda: clara ex stir-
pe dauid. Cuius vita inclita
cunctas illustrat ecclesias. ℣.
Gloriose virginis marie ortũ
dignissimum recolamus. Cu
ius. Gloria. Cuius. Te deuꝫ
dicit ꝑ totam octauã. ℣. Sẽ
tiant omnes tuum. Ad laud.
añ. Natiuitas gloriose virgis
marie ex semine abrahe orta
de tribu iuda clara er stirpe
dauid. añ. Natiuitas est ho
die sancte marie virginis cui⁹
vita inclita cunctas illustrat
ecclesias. añ. Regali ex ꝓge-
nie maria exorta refulget cui⁹
precibus nos adiuuari mente
⁊ spiritu deuotissime poscim⁹
Añ. Corde et animo christo
canamus gloriaꝫ in hac sacra
solennitate p̃celse genitricꝫ di
marie. añ. Cũ iocũditate na
tiuitateꝫ sancte marie celebre
mus: vt ipsa pro nobis inter-
cedat ad dominum ih̃m chri
stum. Hymnus. Quem ter-
ra ponthus ethera. vt s̃ i festo
visitationis beate ma. Capl.
Dñs possedit me ab initio. ℣
Elegit eam deus et preelegit
eam. Super benedcũs anti.
Natiuitatem hodiernam per
petue virginis genitricis dei
marie solenniter celebrem⁹ a
q̃ celsitudo thrõi ꝓcessit alla.
Famul' tuis qũs dñe Col.
celestis gratie mun⁹ imparti-
re: vt quibus beate marie vir-
ginis partus extitit salutis ex
ordium natiuitatis eius voti-
ua: solennitas pacis tribuat i
crementum. Per dominuꝫ no
strum iesum christum filiũ tu
um Qui tecuꝫ viuit ⁊ regnat

in vnitate spiritussancti ds. p
Ad primam añ. Maria virgo
semper letare. Capitulum et
collecta vt in laud. Cetera vt
in die assumptionis ita dicet
p totam octauam. Ad tertiã
anti. Hodie nata est virgo ma
ria ex progenie dauid alleluia
alla: alleluia. Capl'm et colla
vt i laud. R. et v. sicut i assũp
tione. Ad sextam et nonã añ.
de laud. iij. et. v. In secũdis ve
speris sup ps d dña Dixit do
min⁹ dño: añe. de laud. Hym
nus Gaude visceribus Ca.
et collec. p totam octauã. vt s
in laudibus. v. Elegit eam:
Super mag. añ Quando na
ta est virgo sacratissima tunc
illuminatus est mund⁹ stirps
beata radix sancta z benedi-
ctus fructus eius. Ad comp.
sicut heri. Per octa. ad matu
tinas Inuitatoriũ In hono-
re ps. de virginib⁹ sicut infra
octauam assumptionis. tres
anti. et R. de historia festi si-
cut iacet qualibet die vn⁹ no-
cturnus sm ordinem: Lcões
de sermone vt infra. Ad laud.
vna antiphona de laud scdm
ordinem. Hymnus capitulũ.
v. et collecta sicut in die. Su-
per bene. vel post primum bñ.
cantentur antiphone sequen-
tes. Añ. Beatissime virgis
marie natiuitatem deuotissi-
me celebrem⁹ vt ipsa pro nob
intercedat ad dñm nostrũ ie-
sum christum. an. Reuertere
reuertere cum ceteris sicut in
assumptione. Ad horas anti.
de laudib⁹. ij. iij. et. v. Capitu
lum et collecta sicut in die. R.
Specie tua et pulchritudine
cum ceteris de virginib⁹. In
vesperis omia sicut p octauã
assumptionis. sed hymn⁹ ca-
pitulum et collecta de festo p-
senti. Si dies dominica infra
octauam occurrerit. In pmis
vesperis anti. Ecce tu pulcra
cũ quattuor sequentibus. ps.
de domina. Hymnus capl'm
v. et col. vt supra in die. Sup
Magnifi. añ. Ortus conclu
sus est. Post primum bened.
suffra. de historia dominicali.
Ad matutinas canetur histo
ria sicut iacet. Sed psalmi ad
nocturñ leguntur sicut infra
octauam. Lectiones vt infra.
Ad lau. añ. et sup benedic. sic
in die. Ad hors sicut infra oc
tauas modo dictum est. In
secundis vesperis anti. Ecce
tu pulchra es vna tantum. ps
de dña. Super Magni. anti.
Quando nata est. Cetera vt
supra. Si tamẽ festum exalta-
tionis sancte crucis concur-
rit cum dominica. omnia di-
cuntur d festo crucis. vt infra
signatum est. Dominicalis
omelia reseruatur in diem fe-
riatam. Per octauam lec.

Natiuitas beatissime et intemerate genitricꝫ dei marie fratres charissimi merito precipuum et singulare prebet hominibꝫ gaudiū qui totius extitit humane salutꝫ exordium. Sicut em̄ om̄ipotens deus ineffabili prouidētie sue intuitu anteq̄ꝫ homo fieret hominem periturum diabolica machinatiōe preuidit. sic etiā redemptionis humane consilium ante secula immense pietatis sue visceribꝫ habuit. Et non solum qualit̄ redimeret modum et ordinem in profundissima sapiētie sue ratione constituit. verumetiā qn̄ redimeret certum temporis articulum prefiniuit. Sicut ergo īpossibile erat vt humani generis redemptio fieret nisi dei filius de virgīe nasceret̄: ita etiam necessariū fuerat: vt virgo ex qua verbuꝫ caro fieret nasceret̄. Oportebat quippe prius edificari domum in quam descendens celestis rex habere dignaret̄ hospitium. Illam videlicet de q̄ p salomonem dicit̄. Sapientia edificauit sibi domum excidit sibi columnas septem. Septē namq̄ virginalis hec domus suffulta columnis extitit quia venerabilis mater domini septem sancti spiritus donis id est sapientie. intellectus consilij et fortitudīs scientie et pietatis atq̄ timoris dn̄i ditata fuit. Quā vtiq̄ eterna sapientia que attingit a fine vsq̄ ad finem fortit̄ ⁊ disponit om̄ia suauiter talez construxit que digna esset illā suscipere. ⁊ de intemerate carnis sue visceribus procreare. Necesse erat prius erigi thalamum que veniētem ad nuptias sācte ecclesie suscipet spōsum. Cuius dauid exultans in spiritu epithalamum canit dicens. Tanq̄ꝫ sponsus dominus procedēs de thalamo suo. Merito ergo ꝓfusis gaudijs totus vbiq̄ terraruꝫ orb̄ exultat. Merito vniuersa sancta ecclesia nascente sponsi sui genitrice. vt ita p̄ gaudio dixerim fescennini carminis laudes alternat. Exultemꝰ ergo noui testamenti festiuitatū celebrantes initium. Exultemus inq̄ꝫ in hac die precipua vt totis visceribus in domino delectemur. In qua dū redēptorem nostri colimus matrez reliquarum festiuitatum celebramus originem. Que eniꝫ est ceteris festiuitatibus sublimior temporum antiquitate nequaq̄ꝫ esse debet inferior dignitate. Nam si salomon cuꝫ israelitico populo in dedicatione templi ex lapidibus facti tam copiosum ⁊ magnificum

sacrificium solenniter celebrauit quale quantumq; gaudiū beate marie natiuitas popl'o christiano debet afferre. in cuius velut sanctissimum tēplū deus ipse est descēdens ⁊ humanam naturam ex ea suscipe ⁊ cum hominibus dignatus est visibiliter habitare. Licet em̄ et in illd̄ salomonis tēplum deus descendisse credēdus sit: in hoc tamen rationabili sanctuario hoc est in beatissime virginis vtero multo mirabilius multoq; felicius dignatus est manere ꝓ nobis De illo quippe antiquo videlicet templo scriptum est. Factum est cum exissent de sanctuario impleuit nebl'a domū dñi. ⁊ non poterant sacerdotes dñi seruire et ministrare ꝓpter nebulam. Impleuerat eni gl'a dñi domum dñi. que om̄ia sic̄ egregius predicator dicit in figura contingebant illis.

Gloria quippe domini intelligitur christus. cuius fide repletus est mundus. De q̄ gl'a cum adorato vitulo deprecaretur dominū moyses vt ꝑceret populo peccatori. respondit dominus ꝓpicius ero illi. Verumtamen viuo ego ⁊ viuit nomen meum. qꝛ implebitur gl'ia mea om̄is terra. Et psalmista. Implebit̄ inq̄t gloria eius om̄is terra. Qd̄ autem nebula impleuit domum domini et non poterant sacerdotes ministrare ꝓpter nebulam. hec sententia supbos iudeorum pontifices ⁊ doctores insinuat. qui dum incarnationis christi sacramenta inuestigare despiciunt: debitum fidi sue ministeriuz per erroris nebulam ꝑdunt. Ita em̄ eorū mentes infidelitatis caligo īpleuit: vt proprijs meritis ipsorum exigentib; nō agnoscāt cultum vere credulitatis: Ad illud ergo templum domin⁹ in nebula descendit vt cecam infidelitatis iudaice caliginē designaret. In hoc aūt sic scp̄tum est: In sole posuit tabernaculum suum vt sedentes in tenebris et in vmbra mortis illuminaret. Illi deniq; templo deus omnipotēs gloriam quidem sui aduentus cōtulit sed nihil ex eo sua natura suscepit. In beatissime autez virginis vterum non solū dignatus est descendere. sed ex eo etiam substantiam nr̄e mortasitatis assumere. Quanto ergo nostri templi maior ē dignitas tanto gloriosior matr̄ dñi debet esse solennitas.

Sed quo pacto eius festiuitatem digne celebrare valet infirmitas hominum que gaudium parere meruit angelorū Qualiter eam laudare mor-

talis homiuis transitoriū ver
borū que illud ꝓtulit ꝺ se ꝟbū
quod manet in eternuꝫ. Que
lingua in eius laude inuenit
idonea que illū genuit cui om
nia benedicunt ⁊ cum tremo
re obediunt elemēta. Tu aūt.

Exaltationis sancte crucis
xiiij. septēbris. In primis ve
speris psalmi feriales cum su
is anti. ℟. O crux bnedeicta

Require inuētōis sancte cru
Lignū cru cis. Hymnꝰ
cis mirabile olim ꝑ or
bem prenitet in qua pependit
innocens christus redemptor
omniū. Nec arbor est subli
mior cedris quas habet liba
nus que poma nescit noxia. sꝫ
ferre vite premia. Tu christe
rex pijssime huius crucis sig
naculo horis momentis omi
bus munire nos non abnuas
Ut ore tibi cōsono ⁊ cordꝺ de
uotissimo possimus omi tem
pore laudes referre debitas.
Deo pri sit gl̄ia eiusqꝫ. Cap
Confido de vobis vt s̄ in fe
sto inuentionis. ℣. Nos autē
gloriari oportet. Sup mag. ā
O crux splēdidior cūctꝫ astrꝫ
mundi tenebras hominibus
multo amabilis sanctoꝝ vni
uersis q̄ sola fuisti digna por
tare salutem mundi. dulce lig
num dulces clauos dulcia fe
rens pondera salua ꝓsentez
cateruam in tuis hodie lau
dibꝫ congregatam tuo vexillo
Deus qui vni Col signatā
geniti tui dn̄i nostri iesu chri
sti ꝓcioso sanguine humanū
genus redimere dignatus es
concede propicius: vt qui ad
adorandam viuificā eius cru
cem adueniūt: a peccatoꝝ suo
rum nexibꝫ liberentur. Per e.

Post primū beneꝺ. de domia
Deinde añ. Scm̄ est verū lu
men. ℣. Letami in do. Col.
Infirmitatē nr̄am qm̄s ꝓpici
us respice ⁊ mala om̄ia que iu
ste meremur sanctoꝝ martirū
tuoꝝ cornelij et cypriani auer
te. Per. Completorium ꝺ do
mina. Ad matu ti. Inuitatoꝛ
Regem martirum. In p̄mo
⁊ secūdo nock. om̄ia de cōmūi
martirum. Sermo bti maxi
mi episcopi. Lectō prima In
martirio beatissimi cypriani
fratres charissimi vniuersa no
biscum christi exultat ecclesia

Require in cōi de vno marti.
In tertio nocturno añ. Dul
ce lignum. p̄s. Cantate p̄mū
Añ. Per signū crucis de ini
micis nostris libera nos deꝰ
noster. p̄s. Dn̄s regnauit. ex
ultet. añ. Adoramus te chri
ste et benedicimus tibi. vt su
pra in inuentione sācte crucis
psal. Cātate. ij. ℣. Mihi ab
sit gloriari. Scdm Johānē.
In illo tempore Dixit ie
sus discipulis suis. Nūc

iudicium est mundi nūc prin
ceps huius mundi eijciet fo-
ras. Et reliqua. Omlia bea-
Possidebat ti augustini epi
diabolus genus humanum ⁊
reos suppliciorum tenebat cy
rographo peccatorum. Domi
nabatur in cordib⁹ infideliuz
ad creaturam colendam des-
to creatore deceptos captiuos
q̄ pertrahebat Tu aūt domi.
℟. Dulce lignum. Leō. viij.
Per christi aūt fidem q̄ mor
te eius et resurrectione firma-
ta est per eius sanguinem qui
in remissionem peccatorū fu-
sus est milia credentium a do
minatu diaboli liberant̄ chri
sti corpi copulantur. ⁊ sub tā-
to capite vno eius spiritu fi-
delia membra vegetāt̄. Hoc
vocabant iudicium hanc di-
scretionem. hanc a suis redēp
tis diaboli expulsionem Tu.
℟. Hoc signum crucis. Lix
Deniq̄ attēdite quid dicāt
quasi tantū queremus quod
ait Nunc iudicium ē mundi:
secutus exposuit. Ait eni Nūc
princeps huius mundi eijciet̄
foras. Audiuimus quale di-
xerit esse iudicium. non illud
quod in fine venturum ē vbi
viui et mortui iudicandi sunt
sed iudicium quo priceps hu
ius mundi eijciet̄ foras Tu.
℟. O crux benedicta. Te de
um dicitur. ℣. Adoram⁹ te
christe et benedicimus tibi.
Quia p crucem tuam redemi
sti mundum. Ad laudes añ.
O magnū pietatis op⁹ mors
mortua tunc est quando in li-
gno mortua vita fuit. Anti.
Salua nos christe saluator p
virtutez crucis qui saluasti pe
trum in mari miserere nobis.
Añ. O crux admirabilis eua
cuatō vulneris restitutio sani-
tatis. añ. Nos autē gloriari
oportet in cruce domini nostri
iesu christi. añ. Crux bene di
cta nitet dominus qua carne
pependit atq̄ cruore suo vul-
nera nostra lauit. Hymnus.
Eterna christi munera. Cap̄
et collecta vt s̄. ℣. Hoc sig-
num crucis erit in celo. Cum
dominus ad iudicandū vene
rit. Super benedcūs añ. Su
per om̄ia ligna cedroruz tu so-
la excelsior in qua vita mundi
pependit in qua christus triū
phauit et mors mortem supe
rauit alleluia. Post primum
benedicamus de domina ⁊ n̄
plura. Ad primam de domīa
Ad tertiam sextam et nonam
añ. ℟. et. ℣. de communi mar
tyrum. Capitulum. Sancti
per fidem. Collecta. Infir-
mitatem nostram: In secun-
dis vesperis de domina. Fe-
ria quarta post festum sancte
crucis est ieiunium quattuor
temporuz. Uide s̄ p⁹ dñicas

In octaua natiuitatis. xv. sep
tembris. In primis ves. anti.
Ecce tu pulcra es. vt in die as
sumptōis cum quattuor seqn
tibus. p̄s. de dña. ℟. Stirps
yesse. Hymnus. capl'm. coll'a.
vt supra in festo. ℣. Audi fi
lia. Super mag. Aña. Tota
pulchra es vt supra in octaua
assumptionis. Post primum
benedicamus añ. O crux bñ
dicta vt s̄ inuentionis sancte
crucis. ℣. Hoc signum. Col.
Deus qui vnigeniti et nō pl'a
Ad matutinas om̄ia sicut in
ipso die natiuitatis. Lectō I.
Beata mr̄ domini ⁊ per
petua virgo maria p̄us
q̄ nasceretur oraculis nuncia
ta ē ⁊ designata miracul'. Na
ta vero progenie diuinitus or
dinata priuilegio virtutū insi
gnis emicuit saluatorem edi
dit a quo glorificata in celis.
nūq̄ terrigenis patrocinari
desistit. Tu aūt. Lcō secūda.
Propositionem sequatur or
dine suo narratio. Jaz quidē
referamus vnum de pretaxa
tis oraculis ac deinde paucis
expediamus. Dixit etern⁹ ad
veterem deus ad serpentem.
Inimicitias ponam inter te ⁊
mulierem et semen illius ipsa
conteret caput tuum. Tu aūt
Quid est fratres Lcō tertia
in hoc loco caput serpentis cō
terere nisi diaboli suggestionē
id est concupiscentiam resistē
do supare. Si ergo querat̄ :q̄
nam mulier huiusmodi victo
riam opata sit: profecto nō re
peritur in linea generatōis hu
mane donec pueniatur ad il
lam de qua nunc agimus san
ctam. Tu autem. Lcō. iiij.
Et si nunc interroget̄ in q̄ ser
pentis caput vel ipa contriue
rit nimirū in eo q̄ virginitatē
simul et humilitatem deo sa
crificauit. Virginitate nāq̄
seruata pbatur extinxisse cōcu
piscentiam carnis. Humilita
te que fecit paupem spū ꝯcu
piscentiam mentis. Tu. L. v.
Sicq̄ principali suggestione
diaboli victa vitiosum caput
virtutis pede contriuit. Non
tamē hoc solo sed ex eo q̄ ma
xime triumphauit q̄ de mun
dissima sua carne corporata
sapientia vicit vsq̄quaq̄ ma
liciam attingēs a fine vsq̄ ad
finez fortiter: ac disponēs om
nia suauiter. Tu aūt. Lcō. vi
Nec est illa mulier ad quam
illud diuinum intēdebat ora
culum. hanc quoq̄ nascituraz
innuebat. hanc singulariter in
timabat. Tu aūt. Cetera si
cut in die. Ad horas sic̄ huc
vsq̄ per ebdomadam. In se
cundis vesperis laudes p to
tum. p̄s de dña sicut in die.
Sup mag. añ. Salue regina.
Cetera sicut in die. Ad cōple

torium̄ añ. Miserere mei.
Eufemie decimasexta septem
bris ferialiter sicut de virgini
Concede qm̄s bus. Colla.
omnipotens deus: vt btā eu-
femia que virginitatis parit̄
ꝛ martyrij promeruit palmaꝫ
intercessionibꝫ suis ꝛ presētis
vite remedia nobis conferat ꝛ
eternam salutem Per domiñ.
Lampti episcopi xvij. septem
bris ferialit̄ sicut de vno mar
Libera qm̄s dñe tire Colla.
a peccatis et hostibꝫ ꝓplm̄ ti-
bi supplicantem vt beati sacer
dotis ac martiris tui lampti
doctrinis viuentes nullis af-
fligamur aduersis Per dñm.
In vigilia Matthei apo-
stoli et euangeliste. xx. septem.
Ad nonā añ. In patiētia ve
stra et cetera de cōi aplorum.
Caplm̄. Unicuiq; nostrum
data ē. Require in vigilia a-
scensionis. Collcā. Concede
qm̄s omp̄s deus venturam.
vt in cōmuni. In primis ve
speris vna añ. Dum steteritis
cuꝫ ceteris. psalmi feriales ℟
Oni sunt hi. Caplm̄ et colla
vt s̄ ad nonam. Sup mag. ā.
Ecce ego iohannes. Requi-
re luce euangeliste. Lectio. I.
Mattheus apostolus pꝰ
dñi ascensionem in ethi
opia ciuitate nadaber p̄dicās
zaroen ꝛ arphaxat magos rep
perit ita homines suis artibus
dementantes: vt quoscūq; vel
lent membroꝝ officio et sani-
tate priuare viderent̄ se quo-
q; quasi deos fecerunt ab ho-
minibꝫ adorari. Tu aūt. L. ij
Matheus aūt ita magoꝝ p̄-
stigia detegebat: ꝙ quicquid
illi faciebant hominibus ī p-
niciem. hoc ip̄e conuerteret in
salutem. nam et dracones ig-
nem sulphureum ore ꝛ naribꝫ
spirantes quos isti adduxerāt
apostolus tanq̄ oues māsue-
tissimas sine vllius lesione ab
ire fecerat. Lectio tertia.
Post hec matheo predicāte
populo de gloria paradisi ec-
ce subito tumultus exortꝰ est
in quo regis filius mortuꝰ plā
gebat̄. Quē cū magi suscitar̄
non possent regi suaserunt ꝙ ī
deorum consortium assump-
tus esset. ꝛ ideo simula cruz ei
construi oporteret. Sed hunc
apostolus fusa oratione proti
nus suscitauit. Tu. Lctō. iiij
Rex aūt egyꝓpus cum vxo-
re sua et omni populo bap-
tisatus est. Epygeniam quo-
q; regis filiam apostolus deo
dicatam plusq̄ ducentis vir-
ginibus prefecit. ac totā ethi-
opiam ad fidem conuertit. nā
ecclesie quam ibi edificauerāt
triginta et tribus annis prese
dit Tu aūt dñe miserere nob.
Nirtacus vero regis Lcō. v.
successor epigeniam concupi-

scens dimidiuz regni tui apo/
stolo promisit si virginem ad
consensum coniugij eius incli
naret. Cui apostolus ait: vt
fm morem sui pdecessoris do
minica die ad ecclesiam cõue
niret: z pñte epygenia cum ce
teris virginibus q̃s bona sint
iusta coniugia audiret. Tu ãt
Quo cum rex cũ gau/ Le.vi
dio properaret: Dathe⁹ oĩi
populo congregato de bono
matrimonij diu locutus tãdẽ
subintulit. Cum bonũ sit ma
trimonium si saluo federe te/
neak. si tamen regis sponsã ser
uorum aliquis vsurpare presu
meret regis offensam incurre/
ret z mortem mereretur. Ita z
tu rex epygeniam eterni regis
sponsam quõ poteris tuo ma/
trimonio copulare. Vnde fu
ribundus rex speculatorẽ mi/
sit qui iuxta altare gladio a
tergo infixo apostolum marty
rem domino consecrauit. Tu

In illo tpe: Sedm mat.
Videns ihesus hominez
sedentem in telonio matheũ
nomine Ait illi Sequere me.
Et reliqua. Omelia venera/
Audiuimus bilis Bede pr.
quia sedentem in teloneo ma/
theum ac temporalibus cur/
intentum repente misert⁹ vo/
cauit: z de publicano iustum:
de telonario discipulum fecit.
Tu autem domine. Leõ. viij

Matheum etiam proficienti
bus eiusdem gratie incremen
tis de communi discipulorum
numero ad apostolatus gra/
dum promouit. nec solum pre
dicandi: verumetiam seri/
bendi euãgelium illi ministe/
rium commisit. vt q̃ terrestriũ
curam omiserat: celestium esse
talentorum dispensator inci/
peret. Tu aũt dñe. Lectõ. ix.
Quod ob id vtiq; prouidẽ/
tia superna fieri disposuit: vt
nullum enormitas. nullũ nu/
merositas suorum sceler⁹ a spe
randa venia reuocaret cũ hũc
tantis mundi nexibus abso/
lutum: tam celestem fcm q̃ spi
ceret. vt cõmunicato cum an/
gelicis spiritibꝫ vocabulo euã
gelista nomiaret z esset. Tu.
Si concurrerit quattuor tem
por legẽtur due omelie Pria
de aplo p. vij. lcõne. Secũda
de feria pro octaua et. ix. lc. et
post pmũ bñs. añ. z col. s q̃/
tuor rpibꝫ. Ad laud. añ. Hoc
est pceptũ cũ ceteris. Laptm.
Dñs dedit quosdam quidez
Ueati matthei Col. aplos.
apostoli et euãgeliste dñe pci
bus adiuuemur. vt quod pos
sibilitas nostra non obtinet e/
ius nobis intercessione donet
Per dominum nostrum iesuz
christum. Cetera oĩa s apo
stolis. In secundis vesperis
Jurauit dominus p totum.

Post primum bñdi. añ. Gaudent in celis: vt infra in vesperis oim scōꝝ. ℣. Leiamini in Annue qm̄s Collca. domio omp̄s deus: vt nos sanctorū martirum tuorum mauricij: exuperij: candidi: victoris: innocentij: et vitalis ac sociorum eorundem letificet festiua solēnitas vt quorum suffragijs nitimur natalicijs gloriemur. Per dominum nostrum iesuꝫ christum filium tuum Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnita.

Mauricij ⁊ sociorum ei⁹. xxij septembris. In matutinis celebriter sicut de marti. Lcō I

Diocletiano ⁊ maximiano imp̄atoribus exercitum contra rebelles romano imperio conuocantibus legio electorum militum a thebeis mittitur ad reipublice defensionez. Huic aūt sacratissime legioni dux erat inclytus vir mauricius signifer aūt candidus. Tu aūt dñe. Lectio. ij.

Maximianus igit̄ adiuncta sibi legione ꝯtra gallias proficiscitur. Cunqꝫ montes alpium transiens ottodorum peruenisset iubet imp̄ator exercitum sistere et om̄es secum idolis sacrificare: ⁊ cōtra rebelles imperio ⁊ maxime contra christianos vnanimiter coniurare. Tu autem. Lectio tertia.

Sancti vero milites hec percipientes ab exercitu octo milibus secesserunt ad quendaꝫ locum cui nomen est agaunū iuxta rodanum consederunt. Qui vocati ibiqꝫ ab imp̄atore ad idolorum sacrificia: responderunt se tanq̄ christianos id facere non posse. Tu āt domine miserere nobis Deo.

Tunc iratus imp̄ator ait Jūgitur despectui meo celestis iniuria ⁊ mecum religio romana contemnitur. Sētiat contumax miles non solum mihi sed etiam dijs meis me posse dare vindictam: Missisqꝫ militib⁹ iussit vt aut dijs eos sacrificare compellerent aut decimum quemqꝫ eorum decollarent. Tu autem domine miserere nobis. L. v.

Sancti igitur cum gaudio capita extendentes vnus añ alterum festinabat ⁊ ad mortez p̄uenire ꝓperabat. Tūc sanct⁹ mauricius assurgens sic concionatus est. Congratulor vobis qꝛ ꝓ fide christi om̄es mori parati estis commilitones nostros nosipsi ad martyriuꝫ sequamur. Tu autem domie: miserere nobis. Deo gratias.

Imperatori autem talia remandauerūt. Milites sumus imperator tui serui autem christi. tibi debem⁹ militiā, illi inocētiā oia ꝓ ip̄o ormēta suscip̄e parati sum⁹ ⁊

ab eius fide nunq̄ discedem⁹
Tunc impi⁹ imp̄ator admo-
to exercitu om̄es paucis eua-
dentibus martires domio cō-
secrauit. Tu aūt. Euangeliū
Descendens iesus de monte
stetit in loco campestri. Si fu
erit quattuor tp̄m legant̄ due
omelie. ⁊ suffragia de quattu-
or temporib⁹ vt notatum ē he
ri. Ad laudes añ. Scūs mau
ricius legionem sanctam pre-
monuit vt ad celestia regna ꝓ
perarēt beatus exuperius mi-
les candidus et victor iūctis
meritis se sociauerunt. Anti.
Sancta legio agaunēsiū mar
tirum dum resisterent aduer-
sarijs sacro duce mauricio int̄
ueniente immortalitatis com
pendium acquisierunt. Anti.
Ecce factus est sacer ille agau
nensium loc⁹ ꝑ suffragia scōꝝ
sal⁹ p̄ntiū presidium futuroꝝ
Añ. Preciosa sunt thebeoruz
martyruz vulnera sancti mau
ricij cum socijs suis qui sb̄ ma
ximiano mortem decreuerunt
suscipe añ. Scōꝝ corpa sacri
sanguinis vnda ꝑfudit p̄cioso
rum martiꝝ societas ꝯsecra-
uit q̄ nobis rodanus inundā
do perfudit. Hymn⁹ capl̄m.
et ꝟ. de martirib⁹. Sup bene-
dictus añ. Flagrabat ī bea-
tissimis martirib⁹ gloriosꝰ ar
dor qꝛ trucidati ferro coll̄ sub
missis qui sub maximiano ꝑ-
empti sunt quos mlt̄itudo ā-
gelorum cum gaudio suscepe-
runt. Collcā. Annue qūs op̄s
deus vt s̄. Ad horas añe de
laudib⁹. Cetera de martirib⁹
In secundis vesp̄is sup mag.
añ. Triumphant sancti mar-
tires qui sb̄ maximiāo mortē
decreuerunt suscipe: ⁊ cum san
cto mauricio regna celestia as
sumpserūt. Cetera de marti-
ribus. Tecle virgīs. xxiij. sep-
tembris ferialiter sicut de vir
Intercessio nos ginib⁹. Coll.
dñe beate tecle virginis ⁊ mar
tiris tue votiua confoueat: vt
eius sacrata natalicia ⁊ tem-
poraliter frequentemus ⁊ con
spiciamus eterna. Per dñm.
Cosme et damiani. xxvij. sep-
tembris ferialiter sicut d̄ mar.
Collecta. Presta qm̄s om̄i-
potens deus vt qui sanctoruz
martirum tuorum Cosme et
Damiani. vt in communi.
Michaelis archangeli vicesi
manona septembris. Ad pri-
mas vesperas super psalmos
feriales Vel Om̄ia laudate
Añ. Te sanctum dñm in ex-
celsis laudant om̄es āgeli vna
voce dicentes te decet hymn⁹
domine. añ. Gloriosus appa-
ruisti in conspectu dñi. ꝓpterea
decorem induit te domin⁹. añ
Concussum est mare ⁊ contre
muit terra vbi archangel⁹ mi
chael descendit de celo. Añ.

Archangele dei michael nuncius summi ora ꝓ nobis i conspectu domini. añ. Laudemus dñm quem laudant angeli quem cherubin et seraphī sanctus sanctus sanctus ꝓcla Factum est Capl'm. mant. prelium magnum in celo michael et angeli eius prelia bantur cum dracone. ⁊ draco pugnabat et angeli eius ⁊ nō valuerūt: neq; locus inuentus est eorum amplius in celo. D. R. Te sanctum dominum i excelsis laudant om̄es angeli eius dicentes Te decet laus ⁊ honor domine. ℣. Cherubin quoq; ⁊ seraphin sanctus proclamant ⁊ om̄is celicus ordo dicens Te decet laus ⁊ hōr. Gloria Te decet. Hymnus.

Tibi christe splendor patris vita et virt⁹ cordiū in conspectu angelorum votis voce psallimus alternātes cōcrepando melos damus vocibus. Vollaudemus venerātes om̄es celi milites. sed precipue primatem celestis exercitus michaelem in virtute cōterentem zabulon. Quo custode ꝓcul pelle rex christe piissime: omne nephas inimici mundo corde et corpe paradiso redde tuo nos sola clementia. Gloriam patri melodis resonemus vocibus gloriam christo canamus. gloriam paraclito qui deus trinus et vn⁹ extat ante secula. Amen. ℣. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus. Et adorabo ad templum sanctū tuū. Sup mag. añ. Dum sacrum mysterium cerneret iohannes archangelus michael tuba cecinit dignus es domine deus noster accipere librum ⁊ aperire signacula eius all'a. Coll'a Deus qui miro ordine angelorum mīsteria hominūq; dispensas. concede propicius: vt a quibus tibi ministrantibus in celo semp assistitur ab his in terra vita nostra muniatur. Per dominū nr̄m iesum xp̄m.

Ad completorium de tempore ad matutinas Inuitator.

Regem archangelorum dñm Venite adoremus. Vel Angelorum regi deo iubilem⁹ pariter Michaelem venerantes primatem solenniter. p̄s. Venite exultemus. añ. Om̄es fideles christi deuoti concurrite ad hanc solennitatem sancti michaelis archangeli. p̄s. Beatus vir. añ. Data ē potestas archangelo michael super animas iustorum atq; peccatorum. p̄s. Cum inuocarē Añ. Stetit angel⁹ iuxta araz tēpli habens thuribl'm aureū in manu sua. p̄s. Verba mea ℣. In conspectu. De omelia. xxxiiij. beati Gregorij L. I

Nouem ordines angelo-
rum diximus. qꝛ videli-
cet esse testante sacro eloq̄o sci
mus angelos et archangelos
virtutes potestates. principa-
tus, dominationes. thronos.
cherubin atq; seraphin. Esse
nanq; angelos et archangelos
pene om̄es sacri eloquij pagīe
testātur. Tu. ℟. Factum ē si
lentiū in celo dum cōmitteret
bellum draco cum michael ar
chāgelo. Et audita ē vox mi-
lia miliū dicentiuz sal⁹ honor
et virt⁹ om̄ipotēti deo. ℣. Mi
lia miliū ministrabant ei ⁊ de
cies milies centena milia assi
stebant ei. Et au. Lectio. ij.
Cherubin vero atq; seraphī
sepe vt notum est libri prophe
tarum sequūtur. Quattuor q̄
q; ordinū nomīa paulus apo
stolus ad ephesios enumerat
dicēs Supra omnē principa-
tum et potestatem ⁊ virtutē et
dñationē. Qui rursus ad co-
losseuses scribens ait. Siue
throni siue dñatiōes siue prin
cipat⁹ siue ptātes. T. ℟. Ste
tit angelus iuxta arā tēpli ha
bens thuribulū aureū ī manu
sua. et data sūt ei incensa mul
ta. Et ascēdit fumus aroma-
tum de manu angeli in cōspe
ctu dñi. ℣. In cōspectu ange-
lorum psallaz tibi ⁊ adorabo
ad tēplū scm̄ tuū. Et. L. iij.
Dñationes vero et virtutes
principatus ac potestates iaz
ad ephesios loquens descrip-
serat: Sed ea q̄q; colossensib⁹
dicturus p̄misit thronos de q̄
bus necdū quicq̄ fuerat ephe
sijs locutus. Tu. ℟. In con
spectu gentiū nolite me tuere.
vos eni in cordib⁹ vestris ado
rate. Et timete dñm. angelus
em̄ eius vobiscū est. ℣. Ste-
tit angelus dñi iuxta arā tem
pli habens thuribulū aureuz
in manu sua. et data sunt ei i-
censa multa. Et timete dñm.
Gl'ia. Et. In secūdo no. anti.
Data sunt ei incēsa multa vt
adoleret ea ante altare aureū
quod est ante oculos domini
Ps. Dñe dñs nr̄. an̄ Ascen
dit fumus aromatum in con
spectu domini de manu ange
li. ps. Dñe quis habitabit.
Anti. Angelus archangelus
michael dei nūcius de aniab⁹
iustis all'a all'a. ps. Dñe ī vir
tute. ℣. Adorate deū. L. iiij.
Cuz ergo illis quatuor q̄ ad
ephesios dixit id est principa-
tibus potestatib⁹: virtutibus
atq; dominationibus coniū-
guntur throni. quinq; sūt ordi
nes qui specialiter exprimunt
quibus dum angeli et archan
geli cherubin atq; seraphī ad
iuncta sunt proculdubio nouē
esse angelorum ordines inue-
niunt Tu autem domīe mise.
℟. In cōspectu angeloꝝ psal-

lam tibi. ⁊ adorabo ad tēplū sanctum tuum Et confitebor nomini tuo domine. ℣. Sup misericordia tua ⁊ ꝟitate tua quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum. Et confitebor nomini tuo ⁊c. Unde et ipsi angelo Lcō. v. qui primus est conditus ꝑ ꝓphetā dicit Om̄is lapis p̄ciosus operimentum tuū Sardius topasius atq; iaspis. crisolitus onix et berillus saphyrus carbunculus ⁊ smaragdus Ecce nouem dixit nomīa lapidum. quia profecto sūt nouem ordines angelorum. Tu ℟. Hic est michael archāgelus princeps militie angeloꝝ cuius honor prestat beneficia populorum. Et oratio perducit ad regna celorum. ℣. Angeli archangeli throni et dn̄ationes principatus et ptātes virtutes celorum. Et oratio. Quibus nimiruz. Lectō vi. ordinibus ille primus angelꝰ ideo ornatꝰ et opertus extitit qꝛ dum cūctis agminibꝫ angeloruz prelatus est ex eoꝝ comparatione clarior fuit. Tu autem domine miserere nob. D. ℟. Venit michael archangelus cum multitudine angelorum. cui tradidit deus anīas sanctorum. Ut perducat eas in paradisum exultationis. ℣. Emitte domine spiritum tuum de celo spiritum sapientie et intellectus. Ut perducat. Gloria patri. Ut perducat. In tertio noctur. añ. Michael prepositus paradisi quē honorificant angelorum ciues. Psalm̄ Dn̄i est terra ⁊ pleni. Anti. Archāgele michael cōstitui te principem super om̄es animas suscipiendas. Psal. Deus noster refugium. Añ. Archangele dei michael. vt s̄ in primis vesperis. psalmus. Om̄es gentes. ℣. Benedicite domino. Scd̄m matheum

In illo tempore Accesserunt ad iesum discipl̄i eius dicentes. Quisputas maior est in regno celorum Et reliqua. Omelia venerabilis

Si diligenter Bede presby. audistis euangelicam lectōez intelligere potestis. quia ministris ac sacerdotibus dei reuerentia debeatur. vel quia ipsos clericos inuicem humilitate se oporteat preuenire. Tu autem domine miserere nob. ℟. Fidelis sermo et omni acceptione dignus michael archangelus qui pugnauit cuz diabolo gratia dei ille victor in celis extitit. Et ille hostis antiquus, passus est ruinam magnam. ℣. Milia milium. Et ille hostis. Lectō octaua

Ait enim dominus percunctātibus discipulis quis eoꝝ

in regno celorum maior esset futurus statuto coram omnib⁹ puerulo. Quicunq; humiliauerit se sicut puce iste hic maior erit in regno celorum. Vñ intelligimus q⁹ humilitate p⁹nenitur ad regnum simplicitate penetratur ad celum. Tu. ℟. Nunquid scis quare venerim ad te t nunc reuertar vt p̄lier aduersus principem p̄sar contradicentem tuis preciby et mee legationi Verumtam michael archangelus princeps vester erit adiutor meus. ℣. Daniel vir desideriorum itel lige verba que loquor ad te. t sta in gradu tuo. Verumtam Quisquis ergo cupit Le. ix. diuinitatis tenere fastigia humilitatis ima sectet. Quicunq; vult fratrem p̄uenire regnā do prius illum preueniat obsequendo sicut ait apostolus Honore inuicem preuenientes Vincat eum officijs vt possit vincere sanctitate. Tu aut do. ℟. Te sanctum dominum. vt s̄ in primis ℣s. Vel. ℟. In tempore illo cōsurget michael qui stat pro filijs vestris Et veniet tempus quale non fuit ex eo ex quo gentes esse ce perunt vsq; ad tempus illud. ℣. In tempore illo saluabit populus tuus omis qui scriptus est in libro vite Et veniet Gloria Et Añ laud. ℣. Adorate deum omnes angeli eius. Audiuit. Laudum añe. Factum est silentium in celo dum draco committeret bellum et michael pugnauit cum eo t fecit victoriam alla. añ. Dū cō mitteret bellum draco cum michaele archangelo: t audita ē vox milia milium dicentium salus deo nostro. añ. Dum p̄liaret michael archangel⁹ cū dracone audita est vox dicentium salus deo nr̄o alla. Añ. Angeli dñi dominū benedicite in eternum. añ. Angeli archāgeli throni t dominatōes principatus et potestates virtutes celorum laudate dominum de celis alla. Hymnus. Eterna christi munera. In hoc p̄su et in sequēti mutetur nomen martyrum in nomen angelorum. Capitulum t col vt s. ℣. Stetit angelus iuxta aram templi Habens thuribulum aureum in manu sua. Sup̄ benedc añ. Michael gabriel cherubin et seraphin qui non cessant clamare quotidie dicentes dignus es domie accipere gloriam alla. Ad primam de tempore. Ad tertiaz añ. Michael prepositus. ℟. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus. ℣. Et adorabo ad templum sanctū tuum. Jn. Glo. Jn. ℣. Adorate deum. Ad sextam anti:

Dum preliaretur. ℟. Adorate deum omnes angeli eius ℣. Audiuit et leta est syō. Adorate. Gl'a. Adorate. ℣. Benedicite dño. Ad nonā anti. Angeli archangeli. ℟. Benedicite dño om̄es angeli eius. ℣. Potentes virtutes facientes verbū eius. Bn̄di. Gl'ia. Benedi. ℣. Stetit angelus. In secundis ves. sup psal. fer. Fcm̄ est silentium. an̄. Dum cōmitteret. an̄. Dum p̄liaret an̄. Archangele dei. vt supra in vesp̄is. an̄. Archangeli michaelis interuentōe suffulti te dñe dep̄camur: vt quos honore p̄sequimur contingamus ⁊ mente all'a. Hymnus. Tibi christe. Capl'm et col. vt sup. ℣. Stetit angelus. Sup mg̃. Archāgele christi p gr̄az quā meruisti dep̄camur te p vnigenitū dñm nr̄m vt eripias nos de laqueo mortis all'a. Post primū bn̄. an̄. et ℣. de cōi ꝯfes. Collecta vt infra post ꝯcōnes Hieronimi confes. ⁊ doctoris xxx. septēbris festiue sicut d̄ cōfessoribꝫ. Et epistola bt̄i augustini ad cyrillum. Lectō. I.

Gloriosissimus christiane fidei atletha hieronimus de vanissimis litterarū studijs verberibus euocatus sacre scripture mīsterio deputatur. In cuius vultus lumīe vtriusq̄ testamenti lumen videmus. In cuius brachij fortitudine hereticorum ꝑs maxima est dispersa Tu aūt domi. Nic gloria virtutis Lectō ij nostre transferens vtrunq̄ testamentum ex hebreoꝝ lingua in grecam pariter et latinam: disponensq̄ ip̄m posteris ī et̄nū declarans enigmata ⁊ obscura dubia ⁊ nodosa. Preparans officiorum seriem cūctis ecclesie ministris totam pene ecclesiam edificauit. Liberales aūt sciētias ita p̄fecte sciuit ꝙ relatōne omnium null⁹ sibi similis adhuc appareret. Tu autem. Lectio tertia. De scripturis vero sacris eq̄lem sibi neminem vnq̄ nouimus. Hebraicorum grecorū chaldeorum persarum ⁊ medorum arabicorū ⁊ pene omnium nationum linguas ⁊ litteras tanq̄ si fuisset in eisdē natus ⁊ educatus sciuit. quid plura dicam. Que hieronim⁹ ignorauit in natura humana nullus vnq̄ hominum sciuit. Tu autem dñe. Lcō quarta. Liceat ergo dici alter h̄ helyas alter hic samuel. alter h̄ iohannes baptista vite excellentissime sanctitate. Helyas et iohannes heremite magnis ciborum et vestium asperitatibus carnez macerarūt nō minoris vite gl'iosissimus hieronimus heremita idē p q̄drien

niũ in heremo ferarum tantuz
socius perstitit Lectõ q̃nta
Quinqaginta annis vinum
z syceram non gustauit aliq̃li
ter. A carnium, et piscium esu
ita se abstinuit q̃ vix ea nomi
nare vellet. Coctum quid ni-
si in vltima egritudine bis co
medit. Cilicino sacco carnez
veluti ethiopis macerans de
super panno vilissimo se tege-
bat. Tu autem domine mise
rere nobis. Lectio sexta.
Stratum alium nisi terram
nunq̃ sciuit. Non nisi fructi-
bus aut herbarum folijs siue
radicibus pastus ĩ die semel
post vesperas. deinde se orati-
onibus prebens vsq̃ ad horã
secundam noctis quotidie vi
gilabat. Postmodum ꝟo som
no fessus in terra dormiẽs vs-
q̃ ad noctem mediam quie-
scebat. Qua quidem conti-
nue surgens hora lectionibus
et scripturis sanctissimis qui-
bus tota radiat ecclesia inten
tus vsq̃ ad esus hominum ꝑ
durabat. Quid plura loquar
Si sanctoꝝ singulorum vitas
perquirerem eo vt puto maio
rem neminẽ inuenirem. Tu.
Deus qui nobis Collecta.
per beatum hyeronimum cõ-
fessorem sacerdotemq̃ tuum
scripture sacre vateitrem z mi
stica sacramenta reuelare dig
natus es: presta quesumus: vt
cuius natalicia colimus eius-
dem semper erudiamur doc-
trinis z meritis adiuuemur.
Per dñz. In secundis vespe
ris post primum benedicam⁹
de sancto remigio. Remigij
germani et vedasti prima oc
tobris celebriter sicut de con-
fessoribus. Sz in ecclesia ma
guntinensi habetur historia.
Item in festo sancti remigij ĩ
primis vesperis sup psalmos
feriales añ. Sacerdos z pon-
tifex Capl'm. Pl'es facti sũt
sacer. ℟. Iste est qui de sub-
limibus celorum prepotenti-
bus vnus quez manus domi
ni consecrauit matris in visce
ribus. Cui⁹ nos meritis ad-
iuuari supplices deposcimus
℣. Remigius sanctus anteq̃
natus ꝑ mõtanum monachũ
prenunciatus. Cuius nos.
Hymnus. Iste confessor do
mini. ℣. Ecce sacerdos. Su-
per mag. añ. Confessor domi
ni remigi astantem plebẽ cor-
robora sancta intercessione vt
qui peccatorum nostroruz põ
dere premimur: beatitudinis
tue gratie subleuemur: z te du
ce eterna premia cõsequamur.
Exaudi domĩe po- Collcã.
pulum tuum: z sanctorum tu
orum remigij germani veda-
sti et amandi antistitum solẽ
nia celebrantem temporal' vi-
te tribue pace gaudere z eter-

num recipere subsidium. Per Inuitat. Regem confessorũ. In primo noctur. añ. Aplorꝝ summa magnificatus auctoritate remigius almus ecclesie catholice prius notus q̃ genitus ora pro nobis ad dñm deum nostrum. ps. et. ℣. d cõfessoribus. añ. Longe anteq̃ conciperetur audita est magnificentia beati remigij quaz angelicis nisibus illustratꝰ sacer montanus nunciauit monachus. añ. Benedicta portantis viscera tantam salutez que meruit scire anteq̃ conciperet sobolis virtutem. Le. I.

REmigius doctor egregius cõfessor domini gloriosus ortus ex anu. z vetulo sterilibꝫ ꝑ repmissiõz vt ysaac et iohes testant vir iste scũs anteq̃ natus nomine designatus vt monstraretur in ortu q̃lis esset in actu a quodam heremita nasci taliter est preuisꝰ Cum em̃ vandalorum persecutio totam fere franciam deuastasset quidam reclusus vir sanctus qui lumen oculorum amiserat pro pace ecclesie gallicane crebris orationibꝰ dominum exorabat. Tu autem domine miserere nobis. Deo. ℟. Post vindictam scelerum q̃ fctã ẽ a dño cede galliarum vãdalorꝝ ꝑsequẽte crudelitate Misericordiaz celi distillauerunt dum remigium mũdo pontificem ꝓtuletunt. ℣. Benedicta gloria deo de celo suo sancto que nos meritis sctõꝝ eripit ab ira indignatõnis sue Misericordie. Lectõ secũda

Et ecce angelus domini ĩ visu ei astitit. eiq̃ dixit. Scito q̃ mulier illa cilina filium nomine remigium generabit ex patre emilio qui gentem suaz a maloruz incursibꝫ liberabit. Cunq̃ euigilasset statim ad domum ciline venit: z qd̃ viderat enarrauit. Cunq̃ illa ñ crederet eo q̃ anus iam esset ille respondit. Scies q̃ cũ puerum ablactaueris oculos meos de lacte perunges z continuo mihi visuz restitues. Cũq̃ hec omnia per ordinem cõtigissent remigius mundũ cõtinuo fugit z reclusorium intrauit. Tu autem domine miserere nobis.. ℟. Beatissimi remigij gloriosa solennitas vigore magni nominis exprimit gratiam magne salutis. vt enim remigio cuncta fluctuum superantur pericla. Sic sancti huius meritis mundana vincuntur impedimenta. ℣. Sicut apostolico fundamento sancta constat ecclesia z a christo firma petra petrus auctor insuperabilis statutꝰ est. Sic sancti huius meritis.

Lectio tertia.

Crescente aũt eius fama cũ
esset viginti quinq; annorum
ab omni populo episcopus re
mensis electus est. Tãte autẽ
mansuetudinis fuit q̄ etiã ad
mensam eius pasceres venie/
bant ⁊ de manu eius ciboruz
reliquias comedebant. Quo
dam etiam tp̄e cum in domo
cuiusdam matrone hospitat⁹
fuisset et illa modicuz vini ha
beret remigius cellarium in/
trauit ⁊ sup̄ doliuz crucẽ fecit.
Cunq; orasset mox desupervi
num egreditur: ita q̄ p̄ mediũ
cellarium fundebatur. Tu ãt
℟. O ineffabilis gratia pie/
tatis a quo dum substãtia so/
la petitus triplex remediũ ob
tinet. Victu pauit egenũ mu/
nerauit visu cecatuz reddidit
libertati captiuum. ℣. Atq;
ita contigit p̄ hoc insigne my
sterium: vt dum vnus apparu
it in paup̄e trinitas ostende/
ret se in salute. Victu. In se/
cundo nocturno añ. Sanctus
remigius virtutum gratia ple
nus vigore nominis gloriosꝰ
inter aduersa mundi pericula
gubernãdo suis promisit por
tum salutis. añ. Presul remi/
gius gaudens glodoneum re/
gem cathezizauit ⁊ implenda
mystica sacramenta cum mul
to populo baptizauit. Anti.
Presul remigius nobilis gñe
nobilior sanctitate qui gentez
barbaricam francorum p̄m⁹
p̄duxit ad fidem catholicam.
Remigius regem Lcõ q̄rta
glodoneum ⁊ gentẽ totã fran/
corum ad fidem christi cõuer
tisse dicit. Habebat autẽ rex
vxorem christianissimam que
regem virum suum ad fidem
christi nitebatur conuertere sz
nequibat. Que cum filiuz ge
nuisset ip̄m baptisare voluit:
sed rex omnino prohibnit. Il
la aũt acquiescere non valens
tandem vix hoc a rege obtinu
it et filiũ baptisauit. Qui cuz
baptisatus esset subito defun/
ctus est. Cui rex ait. Nũc ap
paret q̄ christus vilis est deꝰ:
qui eum p̄ fidem quem poterat
sublimari in vita seruari ñ po
terat. Cui illa. imo in h̄ a deo
meo valde me diligi sentio q̄
primum fructum ventris mei
ip̄m recepisse cognosco qr reg/
num infinitũ tuo melius filio
meo largitus est. Tu aũt. ℟
Mitigator furoris dñi remi/
gius presul. cui domin⁹ p⁹ a/
postolos principalem grãm p̄
fectionis tribuit. Celestis p̄/
co et in terris predo dei sui pre
cipuus bellator inuictus gau
dens regnat cum christo i et/
num. ℣. Iste est de sublimib⁹
celorum p̄potentib⁹ vn⁹ quez
manus deo consecrauit mr̄is
in viscerib⁹ Celestis. Lcõ. v.
Concepit igit̄ iterum ⁊ filiũ

peperit quem sicut primuz cũ multa instantia baptisari fecẽ Et ecce subito infirmat ita q̃ de eius vita desperat. Dixitq̃ ei rex: Vere debilis ẽ deus tuus qr nullum in nomine suo baptisatum in vita conseruare potest. Nam si mille genueris et cunctos baptisari fecerz omẽs simul peribũt. Sed tamen puer conualuit ⁊ p⁹ patrem regnauit. Tu autẽ. ℟. Intendebat vir beatus remigius iactantiam virtutum fugere in quo non poterat gratia celsa latere. ℣. Studebat teneros annos morum maturitate vincere ⁊ beniuolentiaz cordis charitatis melle cõdire. In quo. Lectio sexta.

Tandem aũt rex gratia dei ⁊ fidelis vxoris sue precibꝫ cõuersus est. Cum igit quodaz tempe vidisset q̃ infinitus exercitus alemannoꝝ sup se venisset dño deo quem vxor sua colebat votũ vouit q̃ si de alemãnis sibi victoriã ꝯcederet: mox fidẽ christi susciper. Qd cum fuisset ad libitum cõsecutus btm̃ remigiũ adijt ⁊ se baptisari poposcit. Cunq̃ ad fõtem baptismatis venisset: nec ibidem sacruz haberet crisma ecce columba quedam ampullam cum crismate in rostro detulit de quo regem pontifex liniuit. ℟. Beatissimus remigius cum lachrymis ad pauimenta sanctorum in orõe prostratus ⁊ reliquos vt ita facerent adhortatus est. Tũc effuso lachrymarum imbre cõsurgens suscitauit mortuam quã prius sanauit egrotã. ℣. Precibus nanq̃ populi supplicantis euictus vt orationem ꝓ ipsa funderet ⁊ pentum lachrymis condoleret. Tunc. In iij noc. añ. Gentem francoꝝ inclitam simul cum rege nobili beatus remigius sumpto celitus crismate sacro sanctificauit gurgite atq̃ spũssancti pleno ditauit munere. añ. Iste ẽ de sublimibꝫ celoꝝ prepotentibus vnus quem manus domini consecrauit matris in visceribus cuius nos meritꝫ adiuuari supplices deposcimus. añ. Beatus remigius orauit deus nos ab omi malo sp cu[illegible]stodiat cunctisq̃ bonis indesinẽter letificet: ⁊ ad eterna gaudia feliciter pducat. Euangelium. Sint lumbi. in cõmun de confessor. ℟. Presul remigius nobilis genere nobilior sanctitate. Qui gentem barbaricam francorum prim⁹ pduxit ad fidem catholicam. ℣. Sinceritatem mentis vult⁹ sui serenitate monstrabat ⁊ pietatez deuotissimi cordis ostẽdebat lenitate sermõis. Qui. Nec aũt ampulla Lectõ. vi

in remensi ecclesia cõseruatur: ⁊ inde vsq; hodie reges frãcie inunguntur. Factus autẽ rex christianus volens eccl'iaz remensem dotare remigio dixit vt quantum ip̃e circuiret cum ip̃e rex in meridie dormiret sibi daret. Quod et factum est Sed cum quidam molendinum suum haberet infra fines beati remigij molendinarius ip̃m dum circuiret cum indignatõne repulit Cui dixit remigius Amice non sit tibi durum vt hoc molendinum simul habeamus. At ille vt eũ reiecit statim rota molendini in contrarium ferri cepit. Clamauitq; post sanctum remigium dicens: Serue dei veni ⁊ habeamus insimul molendinum. Cui ille. nec mihi nec tibi. Statimq; terra se aperuit ⁊ molendinum deglutiuit penit⁹. T. ℟. Iste ẽ q̃ d̃ sb̃ i ℣s Preiudẽs remigius Lcõ ix famem futuram cum, in q̃daz villa bladi cumulos congregasset inebriati rustici ei⁹ prudentes informatões irridẽtes ignem supposuerunt. Quod ille audiens illuc venit: ⁊ p̃ frigore etatis et vespertini tp̃is se calefacere cepit ⁊ tranquillo corde dixit. Semp̃ foc⁹ bonus est. verumtamen qui hoc fecerunt et posteri eorum viri in genitalibus rupti ⁊ femine gutturose erunt. Quod sic ĩ illa villa euenit quousq; per karolum sunt dispersi. Tu ãt. ℟. Gloriosus cultor d̃i remigius barbarorum doctor egregius ferocitatem gentinm perdomuit: mores crudelium superauit. Victor in christo ꝓpl'm acceptabilem dño preparauit ℣. Presul remigius nobil' gñe nobilior sctitate q̃ gẽtẽ barbaricã francoꝝ ꝑduxit p̃m⁹ ad fidẽ catholicã Vic. Ad l. an. Remigius scũs anteq̃ natus ciline mr̃i diu sterili vt precursor dñi ad parãdã illi plebem ꝑfectã ꝑ mõtanũ monachum diuino est oraculo ex noĩe nũciatus. an. Remigius meritis gloriosus filiã nobiliũ alacris p̃cib⁹ ex ip̃is inferni claustris rediuiuã reddidit ꝑentibus. an. Btũs remigi⁹ quendã habẽs obuiã cecũ occulta a demonio infestatõe vexatuz vt stipẽdia petẽtẽ respexit ab immũdo spũ repẽte elisuz ĩgemuit. ⁊ ad orõem procumbẽs vt ẽ ꝑfusus lachrimis cec⁹ lumẽ recepit demone caruit ⁊ sb̃sidiũ q̃d petebat accepit. an. Btũs remigi⁹ vt vidit igni valido ciuitatẽ remoꝝ ꝯcremari ꝑ demões suspiciẽs ĩ celũ ĩgemuit ⁊ dixit d̃s d̃s me⁹ adesto voci mee. an. Cõcito cursu btũs remigius ciuitatẽ petijt ad cuius aduentum ignis fuga labens q̃ se ꝟtit vir d̃i vrbẽ egress⁹ ẽ. Lap. vt s. Hym.

z.p.de.pf. Sup.bñ.añ. Glio/ sus di cultor remigij barbaro rū doctor egregij ferocitatem gētiū pdomuit mores crudeli um supauit victor in xpo ppl̄z acceptabilē dño ppauit. Lot Exaudi. Ad tertiū an. Iste est de sub. In.ij.ps ps̄al. fe.cu suis an. Sup mag.añ. Sācte remigi pf. Reqre Nicolai in tau. Leodegarij.ij.oct.feri. sicut de vno martire. Collcā.

Oreſta qm̄s op̄s ds ꝛta nos bti leodegarij martiris tui at q̄ pontificis defēsiōe munirī: ne aliqñ succūbam⁹ vitijs nec oppimamur aduerſ. Duoꝝ euualdoꝝ.ij.oct.feriē d. mar.

Tuoꝝ nos q̄s dñe tu/ ere p̄cib⁹ scōꝝ vt festa euualdo doꝝ martyꝝ tuoꝝ veneranda et fideli muniamur auxilio et magnifico p̄ficiam⁹ exēplo. Per. Fracisci.ij.octob.fer.si cut de cōfes.non pon. Collcā.

Deus q̄ ecclīam tuā ibti frā/ cisci meritis fetu noue ꝓlis ā/ plificas tribue nob ex ei⁹ imi/ tatōe terrena despicere z dono rū celestiū sp ꝓticipatōe gau/ dere. Per. In festo scoꝝ mar. Sergij et bachi. Ad p̄mas vs̄ sup ps̄ fer.añ. Absterget ds. añ. Isti sūt scī añ Hec ē vera. añ O veneranda. Añ. Ops ds. Reqre aurei z iusti Cap.de mar. ℟ Beatissimi sergius et bach⁹ maximiano dixerūt rex nr̄ regē vbiq. Cui nr̄as vouim⁹ alias q̄ ē xp̄s fili us dei cūctipotētis i eternū. ℣ Per singlos dies huic offeri mus scm̄ viuūq sacrificiuz et rōnabilē cultū. Cui nostras. Hym. Rex gl̄iose mar. ℣ Le tami. Sup mag.an. Cōtri/ stato sergio de nece bachi ap/ paruit scūs bachus dicens et si carne recessi a te sed amoris vinclo recū sū horꝝ tā festiua curſū cōsūmare fidei mecū ti/ bi reposita corona est Collā.

Deꝰ q̄ hodiernā diē scōꝝ tu/ orū sergij z bachi mrio ꝓsecra sti da nob natalicia votiua re colere: z eoꝝ suffragio ab oīni bus aduerſ liberari. Per. Ad mat. Inuit. Regē mīz. In.i. noc.ā. Felices ꝛe sergi⁹ z ba/ ch⁹ q̄ dignitatē ꝓtenētes trā/ sitoriā ꝓsecuti sūt ꝑpetuā. ps z ℣.d mar. an. Scīs sp actib⁹ intēti rectisq̄ ꝓmonib⁹ prudē dētissimi mīstros sōtrahētes ab errore pagānoꝝ ꝑdurerūt ad fi dē catholicā: añ. Bonis pro meritꝫ maloꝝ odia ꝑpessi ple/ ni⁹ obtinuerūt amore xp̄i. L.i

Impante maximiāo tyrā/ no mīc⁹ error hoim gen⁹ possederat. lapides ei z ligna hoim adinuētōes adorabāt z de abscenis sacrificijs degusta bāt. q̄ aūt sacrificare nolebāt penis atq̄ supplicijs vehemē/ ti⁹ afflicti dekuire demōib⁹ cō pellebant. Tu. ℟ Beatis er/ gius z bachus a maximiano

impatore diligebant nimis: sed cum nollent ydolis sacrificare curam eius incurrerunt. Et dilectione christi pmerentes obtinuerūt vitam eternā. ℣. Respuentes enī ydoloruz culturam christiane religiōis elegerūt obseruantiam. Et.

Erat aūt edictum Lectō. ij. p singulas ciuitates in foro propositū cū seuerissima cōminatione. Polluebatur itaqz etheris puritas de diabolico ararum nitore ⁊ tenebre dyabolici erroris oportuna ꝯuersatio hominibus putabant. Tu. ℟. Beatissimi sergius ⁊ bachus vt supra. in vesperꝫ.

Tunc itaqz veluti Lcō tertia quedā stelle terrestres erga cōfessionem fidei saluatoris nostri iesu christi sergius ⁊ bachꝰ pollebant in pallacio honorabilesqz erant apd maximianū impatorem. Tu. ℟. Dumqz sancti dei sergius et bachꝰ traherent p mediū forum cantātes simul dicebant. Si ambulauerimꝰ i medio vmbre mortis non timebimus mala q̄uiā ds nobiscum ē. ℣. Maximianus deridendo nos muliebribꝫ forꝫ induit vestimētis. intus vero christus amicabiliter nos sue sponsionibꝫ vestibus adornauit. Si. In secūdo nocturno añ. Contemnētes sancti sacrificare ydolis orabant dñm vt mūdus ab errore purgaret. añ. Sanctos tuos dñe induisti salutem ac tunica leticie circumdedisti eos. añ. Sergius ⁊ bachꝰ martyrio coronati tibi christe iuncti eterna letant in gl̄a. L. iiij

Beatus quidem sergius erat primicerius prīceps schole gētiliuz amicus impatoris ⁊ mltam apud eū habens fiduciā: vt etiam velociter postulatōibus eius annueret. Qua d̄ re antiochum quendam familiarem habēs sergius poposcit ab impatore vt dux fieret augusto eufratense patraꝝ ꝓuintie. Tu aūt. ℟. Maximianꝰ dixit ad sergium ⁊ bachū mittemini antiocho cui vos a me ducatum impetrastis: vt ille vos dijudicet qui hactenꝰ minor vobis erat. Ut sciatis ex qua dignitate cecidistis. ℣. Grauibus cathenis ligati ad augendam turpitudinem vestraz antiocho per publica ducemini loca. Ut. Lectō q̄nta

Beatus vero bachus eiusdē ⁊ ipse erat gentilium schole secūdicerius. Qui em̄ vnanies erant in christi charitate oportune et in seculari militia non separabātur ab alterutro. non quidem affectu nature sed vinculo fidei connexi cantantes semp et dicentes Ecce q̄bonum et q̄ iocundum habita-

refratres in vnum. Tu a. ℟. Angel⁹ dñi dixit sergio ⁊ bacho pugnate contra sathanaz vt eum supponatis virilit pedib⁹ vestris. ⁊ dum veneritis christi gloziam visuri occurrēt vobis angeli laudantes victoziam vestram. Ferentes vobis fidei palmam confessionisq; cozonam. ℣. Scitote q; xp̄s est vobiscum in oīnib⁹. yñ cito laudant angeli victoziā vr̄am Ferentes vobis. Lectio. vi. Erant aūt ingenioli et felices dei milites scriptis a deo īspirati ad perfectum instructi ad erroris diabolici destructōz. ⁊ in prelijs adplenum exercitati ad barbarozum peremptōem Tu aūt. ℟. Dixit antiochus sergio ⁊ bacho. hec mandauit rex linquite iesum christum et recipite pristinam dignitatez illi responderunt. Nunq; salutis auctozem deseremus. ℣. Dolosa hortaris antioche venenum aspidum est sub labijs tuis ⁊ non tangit animas nostras suasio tua que ad pditionem nos prouocat. Nunq;. In tertio nocł. añ. Orabant sancti ne laberent a veritate sz in laude christi pseuerarēt. añ. Benedictus es domine q; sanctos tuos delectatōe vult⁹ tui letificas in eternum. añ. Sergius et bachus semp vident faciem dñi dei sui. Euangelium Descendens iesus de mōte. Require in cōmuni ♂ martyribus. ℟. Dum cederet sanctus bachus fcā ē ad eum vox de celo dicens veni ad regnum tibi paratū atletha fortis ⁊ fidelis miles. Audientes vocē mirabātur. ⁊ stupoze marcebant. ℣. Reddidit igitur bachus animam suā domio cuius vox eū accersierat Audiē. ℟. Contristatus sergius de obitu bachi flendo dicebat: heu mihi bache frater mi q̄re me liquisti putas cantabim⁹ vnq;. Ecce q; bonum et q; iocundum habitare fratres ī vnum. ℣. Bachus autē sergio respondit in somnis: ⁊ si carne recessi a te sed confessionis vinculo tecum psallo dicēs. Ecce ℟. Beatus sergi⁹ postq; calciamentis calciatus interius clauatis decem ⁊ octo milia/ria cucurrit aliasq; ptulit passiones capite truncatus tenacius. Capiti adhesit vniuerse bonitatis. ℣. Orans aūt etiam p inimicis suis martyrio cozonatus est. Capiti. Ad l. añ. O quanto ardoze christū diligebant sergius et bachus pro quo fastus precelsos relinquentes grauibusq; supplicijs assilicti martirio vitam p̄sentem finierūt. añ. Honestissime secularī preerāt militie fortī ardebant charitate vt stelle

lucide fulgētes fide christi mlt
tos ab errore cōuertebāt. ergo
gaudebūt in eternū. an. Sci
dei maximiano virilit dixerūt
quē tu dicis filiū fabri veri di
natus est: ⁊ scō spū affectāte d
virgie carnē sūpsit ⁊ se diuinis
signis pbauit esse deū. Anti:
Angelus dñi dixit bacho et
sergio pugnate ꝯtra sathanā
vt eū vr̄is pedib⁹ supponatis
⁊ angeloꝝ ciues eritis ⁊ ami-
ci dei. an Fortis martir sergi
us dixit antiocho scito ꝙ per-
sistam ad vincendam virtutē
tuam pr̄isq; tui sathane. Naz
ydolis nunq̄ sacrificabo sz do
meo meip̄m sp offero. Sup
bn d. an. Beatus sergius post
q̄ calciamētis calciatus inte
rius clauatis decē ⁊ octo mili
aria cucurrit aliasq; ꝑtulit pas
siones. capite truncatus tena-
ci⁹ capiti adhesit vniuerse bo
nitatis. Ad tertia an. Ser-
gius et bachus semp. In. ij.
ves. sup mag. an. Beat⁹ sergi⁹
hora sue decollatōnis orauit
deum dicens dimitte pecca-
ta delinquentibus in me dñe
meq; sume ad celestia premia
respondit deus veni me⁹ mi-
les tene regnū qd tibi paratū
est ab origine mdi. Coll. vts
Dyonisij et socioꝝ eius. ix. oct
ferialiter sicut de mar Hic ha
bentur nouem lectōes de com
muni in ecclesia maguñ. Coll

De⁹ q̄ btm̄ dyonisiū hodier-
na die martirē tuū ꝟtute cō-
stātie i passiōe roborasti q̄q; il
li ad predicandum gentibus
gloriam tuam rusticuz ⁊ eleu
therium sociare dignatus es:
tribue quesumus ex eorū imi-
tatione ꝑ amore tuo prospera
mundi despicere ⁊ nullo eius
aduersa formidare Per dñm.
Gereonis et sociorū ei⁹. x. oct.
festiue sicut de mar. Colla.

Deus qui hodiernam diem
beatorum martirum tuoꝝ ge-
reonis victoris cassij florentij
atq; malusij sociorumq; eorū
dem tuis fidelib⁹ prestitisti ve
nerabilem. presta qm̄s: vt sic
eos proprijs exigentib⁹ meri-
tis per triumphū martyrij ad
superna celorum transtulisti:
ita ⁊ nob̄ premia largiar⁹ eter
na. Per. Lcōes de cōi marti.
Lubentij. xiij. oct. ferialiter si
cut de confessoribus. Collcā

Deus qui conspicis nos ex
nostra infirmitate deficere ad
amorem tuum nos misericor-
diter ꝑ sancti lubentij confes-
soris tui exēpla restaura. Per.
Calixti. xiiij. octo. fer. sicut de
vno mar. pontifice. Collecta

Cōcede qūs dñe fidelib⁹ tu-
is populis sancti kalixti mar⁹
tiris tui atq; pontificis socio
rumq; eius digne celebrare so
lennia ⁊ eorum que fideliter
implorant. ⁊ hic expiant auxi

lia et eternis effectibꝫ apprehẽdant. Per. Sanctorum mauroꝝ. ℣. octo. feꝛ sicut ỏ mar.

Omnipotens sempiterne deus qui ꝑ gloriosa bella certaminis immortalitatis triumphum martiribꝫ contulisti da cordibus nostris dignaꝫ pro eorum commemoratione letitiam: vt quoꝝ ꝓcinia pio amore complectimur eoꝝ ꝑcibꝫ adiuuemur Per dominũ. Galli. xvi. octo. ferialiter sicut de confessore non ponti. Col

Sancti galli confessoris tui domine supplicatiõibꝫ tribue nos foueri vt cuius venerabilem solennitatem preueniṁ obsequio eius intercessionibꝫ commendemur ⁊ meritis. per In crastino galli habent nouem lectiones de scõ lullo archiepiscopo maguũ. de cõmũi cõfessoꝝ. Collec. sicut siluestri Luce euangeliste. xviij. octob In primis ℣s. ꝑs feꝛ. cuꝫ suis anti. Hymn̄. et ℣. ỏ apo. La.

Similitudo vultus quatuoꝛ animaliũ facies homis ⁊ facies leonis a dextris ipoꝝ q̄tuoꝛ. facies aũt bouis a sinistris ipoꝝ quatuoꝛ. ⁊ facies aquile desup ipoꝝ quatuoꝛ. Deo gr̃as. Cet capitulũ

Salutat vos lucas medicus filius meus charissimus cuius laus est in euangelio ꝑ oẽs ecclias. ℟ Qui sũt hi. de apl. vt Virtute mꝫta. Reqre i hi storia sancti Bernhardi. Super mag. anti. Ecce ego iohãnes vidi ostium apertum i celo: ⁊ ecce sedes posita erat i ea ⁊ in medio sedis ⁊ in circuitu eius quattuoꝛ animalia plena oculis ante et retro. ⁊ dabant gloriaꝫ et honoꝛem ⁊ benedictionem sedenti sup thronum viuenti in secula seculoꝝ Interueniat pro Collea. rũ. nobis quesumus domine sanctus tuus lucas euangelista: qui crucis mortificationeꝫ iugiter i suo coꝛpoꝛe pro tui nominis amoꝛe poꝛauit Per dominum nr̃m iesum christum filium tuum: Qui tecum viuit ⁊ regnat in. Ad matutias oĩa festiue de cõmuni apostolorum. Lectio prima.

Lucas natõne syrus cuius laus in euãgelio legit apud antiochiam medicine artis egregius. ⁊ apostoloꝝ christi discipulus. postea vsqz ad cõfessionem paulũ apostolum secutus sine macula in ꝛginitate ꝑmanẽs dño maluit ꝛuire cꝫ seculo ꝛnugaliter viuere. Tu aũt. Lectio. ij.

Hic ergo diuino stimulatus imperio in achaie partibꝫ grecis euãgeliũ scꝛpsit in q̄ incarnationem dñi fideli narratione ostẽdit. Eundemqz ex stirpe dauid ⁊ oꝛigine descendiſ

se monstrauit. Cui nō inmeri-
to scribendoꝝ actuum apl'orū
potestas in ministerio dat'.
Iste paulum consum- Lō iij.
mationi apostolicis actib' de
dit q̄ꝫdiu cōtra stimulū calci-
trātē dn̄s elegisset qd̄ legētib'
ac requirentib' deū breui ma
luit ostēdere sermone q̄ꝫproli-
xius aliquid fastidientib' edi
disse sciēs qꝛ opantē agricolā
oportet de suis fructib' edere
Tu aūt domine. Lcō quarta
Lucā igit' medicū ita diuīa
subsecuta ē gr̄a vt eius medi-
cina non solū corpib' sed etiā
ꝓficeret aniab'. Hic neqꝫ vxo
rē vnq̄ꝫ habēs neqꝫ filios sep-
tuaginta et quatuor etat' ha
bens annos obijt ī bithimia.
plenus spūsctō. ⁊ sepultus ē in
eadē ciuitate. Tu aūt domi.
Vicesimo autem Lectō. v.
anno constantini imperātoris
ossa eius cum reliquijs bt̄i an
dree apl'i constātinopoli trans
lata honorifice sepulta sunt.
Huius luce aliorumq̄ꝫ euāge
listarum ezechiel ꝓpheta ad-
mirabiles virtutes quas cele
sti visione sub figura quattu-
or animaliuꝫ desiderat plenis-
simo sermone describit. Tu.
Iohannes quoq̄ꝫ apo- L. vi.
stolus qui erat vnus ex eis et
ip̄e visione doctus spiritali in
tra prima ecclesie sacramenta
eorundemq̄ꝫ euangelistarum
facit mentionem. Tante q̄ꝑpe
erant dignitat' euangeliste q̄
redemptoris nostri facta et di
cta scribendo memorie tradi-
derūt vt non solū ꝓphetico sed
et apostolico essent testimōio
commendandi Tu aūt domi.
Euangeliū Designauit dn̄s.
Cetera om̄ia de apostolis In
secundis ves. añ. Jurauit do-
ꝑ totum. Post primum bn̄d.
de scō ianuario. añ. Sanctū
est verum. ℣. Letami in dn̄o
Intercedentib' sanctis Col.
tuis dn̄e ianuario ⁊ socijs suis
plebi tue presta subsidium: vt
ab om̄ib' noxijs expedita et h̄
⁊ in eternum sibi cuncta ꝓfu-
tura percipiat. Per dominū.
Januarij et sociorum eius xix
octobris celebrit' sicut d̄ mar
tirib'. Ad mag. añ. Beat' ia
nuarius orabat dicens dn̄e ie
su christe qui me ex vtero ma-
tris mee vsq̄ꝫ ad hanc horam
custodire dignatus es: adhi-
be solitam pietatem custodie
tue et libera me d̄ feruent' for-
nacis incendio. Et habentur
laudes ꝓprie vt sequitur. Ad
laudes añ. Sanctus ianuari
us beneuentane ciuitatis epi
scopus a tymotheo iudice per
cussus ad palmaꝫ martirij cū
socijs ꝑuenit. añ. Cum opi-
nionem sancti viri timotheus
insanus audisset. iussit eū exhi
beri et fornacem igne succēdi:

vt eum intromitteret si christū non negaret. añ Cognoscē-tes duo ex clero sancti viri fe-stus diaconus ⁊ desiderius le-ctor teneri eum in vinculis ve-nerūt flentes inuisere eū. ⁊ sta-tim a iudice detēti ad palmā martyrij cū ipo ꝑuenerūt. añ. Cū iudex audissꝫ gesta btōꝝ martyrū sosij et ꝓculi euticetꝫ ⁊ acucij iussit eos sb̄ arta ꝯstri-gi custodia q̊usqꝫ decerneret q̄ pena eos ꝑderet. añ. Erat aūt diuina gr̄a largiēte sctūs ianuarius ⁊ corꝑe pulcer ⁊ mē-te. Hymnꝰ capl̄. et ꝟ. de mar-tiribꝫ. Sup bn̄d añ. Cū bea-ti martires ꝑuenissent ad locū vbi decollādi erant sanctꝰ ia-nuarius cū ceteris flectēs ge-nua orabat dicēs dn̄e ih̄u xp̄e suscipe spm̄ nr̄m in pace. Col̄ vt s. Ad horas añ de laudi. ij. iij. et. v. Cetera de cōi uar. In secundis ves. sup mag. añ Post mortem vero martirum plebs vnaqueqꝫ inde venerāt in lo cum decollationis suum patronum querebant. ⁊ inuen-tis corporibꝫ nocte silent̄ rapi-entes cum honore decenti se-pelierunt. Undecim milium virginum xxi. octobris ferialr̄ sicut de martiribus. Collcā. Deus qui digne sacratis ti-bi virginibus mirandi agonis robur indidisti quo ꝑ marty-rij palmam ad suꝑne contem-plationis ꝑtingerent gloriaꝫ: da qm̄s eaꝝ nos intercessioni-bus adiuuari quas hodierna die transcenso mortis stadio ī celestibus fecisti triumphare. Per. Seueri. xxij. octobs. In festo sancti Seueri sup psalm̄ feriales ad vs̄ añ. Gloria sanctorum deus accipe vota pre-cantum nosqꝫ tuas laudes in seuero venerantes respice pla-catus nr̄os soluendo reatus. Capl̄m. Ecce sacerdos. ℟. Verbum pr̄is summi vera sa-lus vnica spes ⁊ consolatō mū-di. Tue tuiqꝫ presul̄ seueri lau-di assistentes nos clemēter ex audi. ꝟ. Vt tue dext̄e defēsio-ne mereamur ꝓtegi in die extre-me vltionis Tue. Hymnus

Iste confessor nob̄ inter-cessor celitus datus co-lumba monstratus sic est sa-cratus presul hic beatus scūs seuerus. Nic quondam vere more muliebre nouit carꝑe la-nam ⁊ texere hic monocorduꝫ plusq̄ decacordum tāgere sue-uit. De remo petrum. de la-na seuerū ambos de thoro q̊s prefecit choro deus vocauit: et eis dōauit eē pastores Cū quiuis suis o seuere tuis esto placatus nostrorum reatus p̄-cibꝫ dele fer opem medele no-bis sanandis. Virtute sana doce nos et vana mundi sper-nere deo adherere nunc ⁊ euū

vt vitemus neuum ipo pstāte
Amen. ℣. Ecce sacerdos ma.
Sup mag. añ. Magnifice-
mus in excelsis christum vene
rantes qui sanctum seueruz in
cede locauit olympi angelico
fruit vbi nūc dyademate gau
dens vñ pater humiles odas
tu respice nostras. Collecta.
Deus qui beatum seuerum
ad pontificatus apicem p ad
uentum spūs sancti in colum-
be specie pmouisti tribue que
sumus: vt eadem que sup euz
visa ē colūba descendere in no
stris dignetur mentib habi-
tare. Per dominum nostrum
iesum christum filium tuum.
Ad mat. Inuitat. Preoccu-
pemus dñi faciem in bti con-
fessoris seueri solennitate. Cu
ius pces inclite omni nos sol-
uant facinore. ps. Venite ex.
In primo noctur. añ. Beat⁹
ꝯfessor seuerus virtutū merit
pcipu⁹ via iniqrū spreta in di
lege pmāsit sine ruga. ps. Be
atus vir. añ. Qui habitat in
cel rex regū cōstituit ꝯfessorez
seuerū sup multitudine gētiū
predicare regnū celorū. Ps.
Quare fre. añ. Filij hoim sci
tote qm mirificauit dñs scm
seuerū ipe exaudit orōem eius
p nob miseris fcām. Psalm.
Cū inuo. ℣. Ecce sacer. L. I.
Inclitus dñi ꝯfessor seue
rus longo tpe in laycali
habitu cōstitutus vitā paupe
rem in vrbe rauenna sm scm
gerebat. Hic quandā feminā
in matrimoniuz sortitus ē no
mine vincentiam de qua ge-
nuit filiā vocabulo innocētiā.
cū qb opa muliebria victū q-
sitās opabat. nā lanā nere mo
re feminaꝝ atqꝫ texere solebat
Unde vulgo lanarius voca-
bat. Qualis aūt meriti idem
vir fuerit apd internū iuditez
etiā homib idē arbiter inno-
tescere curauit sicut in sequēti
bus demonstrabit. Nā cū pre
sul memorate vrbis obisset ius
sus ē populus a principe ciui
tatis triduanum agere ieiuni
um vt deus p aliquod signuz
ostenderet qui in locum defū-
cti succedere debuisset Tu. ℟.
O seuere gloriose seruis tuis
condescende Sub obtētu me
ritoꝝ soluens nexus delictoꝝ
℣. Post vite cursuz trahe nos
ad gaudia sursuz. Sub obtē-
tu meritorum. Lectio secūda
Dū hec gerūtur dixit seuer⁹
vincentie cōiugi sue vadā ad
ecclesiā videre qs hodie eliga
tur eps. Cui illa cū indignati
one rn dit. Quid tu pānis vi-
lib obsitus int nobiles ⁊ pur
puratos viros queris. vel qd
ptinet ad te magnatoꝝ super
epi electōe ꝯsiliū. vtili⁹ ē tibi
vt solito more alicui suias vñ
mihi et filie tue victui necessa

ria ministrare valeas. Adhuc ille. Quid nocet si vadã. At illa ait. Utinã illuc veniẽs colaphizatus recedas. Ille aũt vxoris ꝑuipẽdẽs ꝟba ad ecclesiam ꝓperauit. ⁊ ingressꝰ pene iuxta principẽ stetit. T. ℟. Mellifluũ florez diuino rore madẽtẽ sicut apis studio mellis. Sic q̃q; frequẽtãt seueruz p̃sulẽ vite documẽta docẽtem ꝟ. Ut gelidos fontes cerui q̃rũt sitiẽtes. Sic. Lctõ tertia

Orãte aũt populo ecce subito columba desuꝑ volitãs super caput ip̃ius cũctis videntibus ꝯsedit Qđ q̃daz ꝓ signo accipiẽtes eũ sacerdotio dignũ iudicabãt. alij ꝟo indigne ferẽtes ꝙ tã vilibꝫ vestimentꝫ indutꝰ int̃ p̃mos ciuitatꝫ stare p̃sumpsisset: ⁊ eũ inhoneste sicut vxor euenire optauerat đ eccl̃ia exire cõpulerũt. Altera aũt die in eccl̃ia latitare volẽs etiã ꝑ colũbã ꝓditus sollicitabat corda intuẽtium. Tu. ℟. Verbũ p̃ris sũmi. vt s̃ in ꝟs In. ij. no. añ. Verba almi cõfessoris seueri dñs patulis auribꝫ ꝑpẽdit clamorẽq; eiꝰ clemẽter intellexit. Ps̃. Verba mea. añ. Dñe minuisti tuũ fidelẽ seuerũ paulominꝰ ab angel' gl̃ia et hõre corõasti illum in cel'. ps̃. Dñe dñs nr̃. Añ̃a. Equitatẽ vultꝰ dei. qꝛ nouit contẽplari hũc i mõte scõ palma letũ ducat sẽpit̃na. psalm̃ In dño ꝯfi. ꝟ. Iurauit dñs.

Tertia ꝟo die cũ i Lcõ. iiij. eccl̃ia positi iterũ aliqđ signũ a đo venire postularẽt ille qui nõ i facie sz i corde videt ⁊ iudicat q̃si duriciam illoꝝ increpãs eũ sic p̃ꝰ ꝑ colũbã sacdotio dignũ palã oibꝫ demõstrauit. Tũc oẽs vna voce dixerẽt Quẽ possumꝰ eligere nisi quẽ dñs elegit iã tertio. Et appre hẽdẽtes eũ de turba i eminẽtiorẽ locũ reluctãtẽ ꝑtrahunt. ac mutato habitu clericũ fecerũt. Deinde iuxta morẽ ecclesiasticũ ep̃m cõsecrarũt. T. ℟.

Rex celoꝝ pie đs ad te spectat laus illiꝰ. Tu ꝑ eũ nobis ꝑce ac redemptis miserere. ꝟ. Plasma tuum christe defende benignus ab hoste Tuuz.

Currẽs aũt q̃dã de Lcõ. v. assistentibus nunciauit vincentie ꝙ maritus illius esset episcopus. At illa subridens ait scio quia seuerus grãmatica ceteris artibꝫ imbutus. vnde potest esse episcopus. Naz p̃r mõasterioꝝ lõgo tꝑe extitit pl̃imoꝝ. idcirco exẽpla ꝯuersatiõis illiꝰ ceteri debẽt imitari Ille ꝟo q̃ nũciauerat verũ se dixisse affirmauit. at illa. q̃ hactenꝰ inq̃t incedẽdo fila i colo tẽdere atq; i fusũ colligere solebat: in cathedra episcopali nõ imerito sedere ꝑbibet̃ Hec

aūt omīa irridēdo dicebat T
℟. Sctē seuere xp̄i p̄sul audi
rogātes ſuulos Et impetra-
tā celitus tu defer indulgētiā
℣. O scē seuere sydus aureuz
dñi seruoꝝ gemit⁹ solita susci
pe clementia Et. Lectio. vi.
Et ecce alt̄ ⁊ terti⁹ venert̄ p̄o
ri nūcio sil̄ia referētes. Tūc il-
la āmiratōe ducta surrexit at
q̄z vna cū filia ad ecclesiam cu
currit. Cunq̄z vera que audi
erat vidisset gratias deo egit
Statim vtraq̄z illarum sacro
velamine cooperta vna quidē
in viduitatis. altera vero in
virginitatis proposito pie vi-
uendo perdurarūt. Sanct⁹ ve
ro seuer⁹ q̄tidie ī dei ſuitio ꝓfi
ciēs ⁊ miracul̄ choruscās mag
nū ꝓpl̄o d̄ se p̄buit spectacl̄m.
Nā oēs illius tp̄is in sua ci-
uitate viros vite sanctitate ⁊
doctrinarum studio sanctarū
supabat. Tu aūt. ℟. Seuer⁹
in gaudium est ingressus an-
gelorumq̄z cetibus admixtus
sic de munere gaudet interi⁹.
Ut iam non sit quod doleat
de corruptione exteri⁹. ℣. Aīa
eius in bonis demorabit̄ ⁊ se-
men eius hereditabit terram
Ut. In tertio noctur. añ. Ad
hunc mōtem suspirare fac nos
pater sanctissime vt exuta car-
ne graui excipiat aula celi. ps̄
Domine quis habita. Anti.
Preuenisti domine dilectum
confessorem tuum seuerum in
benedictionib⁹ dulcedinis po
suisti in capite eius coronā de
lapide precioso. ps. Dñe ī ꝟ
tute. añ. Sacerdos dei seuer⁹
non accepit inuano animā su
am ip̄e suscepit benedictōnem
a domino ⁊ modo triumphat
in celis. ps. Dñi est terra. ℣.
Amauit eum dominus. Euā
gelium Sint lumbi vestri pre
cincti. Require in communi.
℟. Uite huius caduce con-
temptor et eterne glorie ama-
tor assidue seuere doctor bone
exempli et doctrine Per tuuz
dogma gentium sancte sequa
mur ad regnum. ℣. Ut habi
temus in domo dñi in longi-
tudine dierum Per. ℟. Mi-
les christi gloriose seuere san-
ctissime tuo pio int̄uētu Cul
pas nr̄as ablue. ℣. Ut cele-
stis regni sedem valeam⁹ scan
dere. Cul. ℟. Gl̄iosus igitur
dei atletha hic eximius sacer-
dos seuerus in ꝓlixa etate ie-
iuniis et orationib⁹ famulans
regi sup̄no Hodie suscepit me
ritorum premia ab ip̄o in an-
gelorum choro. ℣. Diuers̄ vt
apes floribꝰ onusta ita iste sā
ctus extitit virtutū omniū ne
ctare oneratus Hodie. Lau-
duz añ. Induit op̄s virtutum
nectare sanctum seuerum pie-
tatis opus de corde sequentē
Añ. Seruiuit dño sanct⁹ pan

gendo sacerdos ⁊ meruit pe-
netrare polorum regna beata
An̄ Aurora croceo clari sub
tegmine solis pausant hic psal
lebat ouanter carmīa christo.
Anti. Peruigili sanctus cura
seuer⁹ ouile christi commissuz
q̄ gregem sine labe regebat.
an̄ Laudib⁹ cū gemīs ꝯfessor
corde canebat ore etiam dn̄o
psallens non deficiebat. hym
nus. De remo petrū vt s̄. ℣.
Iustum deduxit. Sup bn̄d.
an̄a. O seuere tuis pie pastor
celitus assis te memorē nostri
faciat clementia christi ac per
euum christe nobis petimus
miserere. Collecta vt s. In se
cundis vesp̄is sup psalmos fe
riales an̄. Hic atletha tu⁹ ce
lebris pietate patronus p⁹ in
uictoꝝ certamina plena labo
rum migrat ad ethereas ho-
die gaudendo choreas. Alia
omīa vt s. Sup mag. an̄. Ex-
ultemus deo om̄es hunc ī san
ctis collaudantes o seuere sa
cer aue. preces audi: culpas
dele nos his festis fac adesse
⁊ eternis non deesse. Col. vt s̄
Seuerini. xxiij. octobris fe
rialiter sicut de confes. pontifi.
Deus qui nobis san Collcā
ctam huius diei solennitatez
in honore sancti seueri confes-
soris tui atq̄ pontificis conse
crasti: adesto familie tue preci
bus ⁊ dōa: vt cuius festa cele
bramus eius meritis et auxi-
lio subleuemur. Per. Colū
bani. xxiiij. octobris ferialiter
sicut de confessore non ponti.
Oretende nobis do- Coll.
mine miscdiam tuam: ⁊ bea-
tum columbanum confessorez
tuum cuius nos dedisti pro-
cinijs adiuuari: tribue maie-
statem tuam pro nobis iugit̄
exorare. Per dn̄m nostrū ih̄m
Crispini et crispiniani xxv
octobris ferialiter sicut d̄ mar
Adesto domīe tirib⁹. Colla
supplicationib⁹ nostris ⁊ inter
cessionibus beatissimoꝝ mar
tyrum tuoruz crispini ⁊ crispi-
niani confidenter tribue cōse-
qui quod sperare docuisti. p.
Amandi. xxvi oct. feri. sic
de confessore pontifice. Col.
Ueta nos domine quesumus
sancti amandi confessoris tui
atq̄ pontificis festiuitas exci
piat que et iocunditatem no-
bis sue glorificationes infun-
dat: ⁊ tibi reddat acceptos. p
In vigilia beatorum symōis
et iude apostolorum. xxvij. oc
tobris. Ad nonaz et cet̄a om
nia de cōmuni apostolorum.
Ad nonam et vesp. capitulū.
Per manus. In primis ves.
aplorum vna an̄. sup psal. feri
ales Isti sunt due oliue Req
re pe. ⁊ pau. ℟. Ciues. Su-
per mag. an̄ Isti sunt viri sc̄i
Require in octaua pe. ⁊ pau.

Concede qm̄s omp̄s Colla
deus vt sicut apostolorꝝ tuorꝝ
simonis ⁊ iude natalicia glo-
riosa preuenimus: sic ad tua
beneficia promerenda maie-
statem tuam ipi ꝓ nobis ꝓue-
niant. Per dn̄m. Ad matuti.
om̄ia festiue de cōi aplo. L. I

Simon chananeus ⁊ iu-
das qui et tatheus frēs
fuerunt iacobi minoris ⁊ filij
marie cleophe que alpheo nu-
pta fuit. hi in persidam veniē
tes duos magos zaroen ⁊ ar-
phaxat quos beatus mathe⁹
de ethiopia fugauerat inuene
runt. Tu aūt dn̄e. Lectio. ij.

Cum aūt ⁊ varadach dux re-
gis babilonie cōtra indos p̄-
liaturus nullum a dijs suis d̄
belli exitu obtinere potuisset
respōsum: didicit a phano ꝓxi
me ciuitatis ꝓpter apostolorꝝ
p̄ntiam deos suos respondere
non posse. Tu aūt. Lectio iij.

Tunc dux eos inquiri fecit:
⁊ inuentos qui nam essent vel
qua de re venissent inquisiuit
Qui responderūt. Si genus
queris hebrei sumns: si condi
tionem seruos christi nos fa-
temur. Si causam salutis ve
stre causa huc venimus. De-
hinc deos suos mendaces esse
probarunt. ac pacem ꝑ eorꝝ in
gressum redditam nunciarūt
Tu autē domīe. Lectō q̄rta.

Dux aūt ad regem eos du-
cens ait. Isti rex sunt dij latē
tes in effigie humana. Ma-
gi vero presentes dixerūt eos
malignos esse ⁊ contra regnuꝫ
subtiliter cogitare. Et cū mul
titudinem serpentum adueni
re fecissent apostoli pallia sua
de serpentib⁹ impleuerūt: ⁊ in
eos proiecerunt dicentes. In
nomine domini non moriemī
sed a serpentibus lacerati do-
lorum vestrorum mugitus da
bitis. Tu aūt domīe. Lcō. v.

Cum ergo serpentes carnes
eorꝝ comederent: ⁊ ipsi tanq̄ꝫ
lupi vlularent: rex et ceteri ro-
gabant apostolos vt a serpē-
tib⁹ occidi ꝑmitterēt. Quib⁹
apl'i. nos missi sum⁹ reducere
de morte ad vitā ñ a vita p̄ci
pitare in mortē. Post triduuꝫ
igitur eos sanabant ⁊ liberos
abire permiserunt. Tu autem
domine miserere no. Lcō. vi.

Apostoli itaq̄ꝫ per vnum an
num et tres menses ibidem
manētes plusq̄ꝫ sexaginta mi
lia hominum exceptis paruu-
lis cum rege et principib⁹ ba-
ptizarunt. Deinde venientes
in ciuitatem suamair: q̄ ma-
gi predicti fugerant a septua-
ginta idolorum pontificibus
a magis instigatis comprehē
si dum idolis rennuunt sacri-
ficare trucidantur. Templuꝫ
vero fulminis ictu tripharie
scinditur: ⁊ magi p̄dicti ī car-

bones conuertuntur. Tu aūt domine miserere nobis. Euā gelium. Hec mādo vob. Capitulum. Scimus quoniam diligentibus ꝛc. Collecta. Deus qui nos per btōs apostolos tuos simonem et iudaz ad agnitionem tui nomis ꝑuenire tribuisti: da nobis eoꝝ gloriam sempiternam et proficiendo celebrare: ꝛ celebrando proficere Per dominū nostrum iesum christum. In secundis vesperis anti. Inrauit domin⁹. ꝑ totum. Cetera omnia de communi apostoloruz

Theonesti. xxx. octo. ferialiter sicut de vno martire. Col. Concede quesumus omnipotens deus: vt qui triūphuz laudabilem beati Theonesti martiris tui atqꝫ pōtificꝫ recolimus digne ipsius imitationem sectando gaudiorū eius mereamur eē participes. Per dominum nostrum iesū xp̄m.

Quintini tricesima prima Octobris ferialiter sic ꝺ vno Pretende Colla. martire. nobis dñe misericordiā tuam ꝛ tribue vt sanctus martir tuus quintinus cuius nos dedisti patrocinijs adiuuari: maiestatem tuam iugiter exoret pro nobis Per dominum nostrum iesum christum. Missa et nona dicuntur de vigilia omnium sanctorum. Ad nonam añ. Gloria hec est. Cap̄ et collecta vt infra in vesperis ℟. Exultent iusti in conspcū dei. Et. ℣. Iusti autē in ꝑpetuum viuēt. In festo omnium sanctorum. i. die Nouembris Ad primas vespas añā. Domine deus virtutum beati omnes qui sperant in te nō priuabis bonis eos qui ambulant in equitate in secl'a seculorum laudabunt te. psal. Omnia laudate. añā. Qui diligitis dominum letamini in domino ꝛ confitemini memorie sanctitatis eius. Anti. Gaudent in celis anime sctōrum qui christi vestigia sūt secuti. et qꝛ pro eius amore sanguinem suum fuderunt: ideo cum christo exultant sine fine Añ. Sanctum est nomen tuum domine qui reples bonis esurientes iusticiā ꝛ facis magna timentibus te a progenie in progenies añ. Laudē dicite deo nostro omnes sancti eius ꝛ qui timetis deum pusilli et magni quoniam regnauit dominus deus noster omnipotens gaudeamus ꝛ exultemus ꝛ demus gloriam deo Ecce ego iohannes vidi in medio throni ꝛ q̄tuor animalium ꝛ i medio seniorum agnum stantem tāqꝫ occisum habentem cornua septem: ꝛ oculos septem: qui Capitulū.

sunt septem spiritus dei missi in omnem terram. Deo grãs. ℟. Beati estis scti dei. hym.

IEsu saluator seculi redẽptis ope subueni ⁊ pia dĩ genitrix salutem posce miseris Cetus om̃es angelici patriarcharum cunei et propheta rum merita nobis precentur veniam. Baptista christi p̃uius et clauiger ethereus cuz ceteris apostolis soluant nos nexu criminis. Chorus sacratus martirum confessio sacerdotum et virginalis castitas nos a peccatis abluant. Monachorum suffragia omnesq; ciues celici annuant votis supplicum et vite poscant premium. Laus honor virtus. ℣. Timete dominũ om̃s sancti eius Quoniã nihil deest timentibus eum. Super Mag. añ. O q̃ gloriesuz est regnũ in quo cum christo gaudent om̃es sancti amicti stolis albis. sequuntur agnum quocunq; ierit. Collecta.

Domine ds noster multiplica sup nos misericordiã tuaz ⁊ quorum preuenim⁹ gloriosa solennia tribue subsequi in sancta professione leticiam. p̃ Ad completorium añ. Miserere solito more. Ad matutin̄ Inuitatorium. Regem regũ dominũ venite adorem⁹ Qr ip̃e est corona sanctoꝝ omniũ ps̃. Venite exultemus. In p̃mo nocturno anti. Nouit dominus viam iustorum qui in lege eius meditãtur die ac nocte. ps̃. Beatus vir. añ. Mirificauit dn̄s sanctos suos et exaudiuit eos clamantes ad se. p̃s. Cum inuocarem. añ. Admirabile est nomen tuum domĩe qr gloria et honore coronasti sanctos tuos ⁊ constituisti eos super opera manuũ tuarum. p̃s. Dn̄e dn̄s noster ℣. Letamini in dn̄o ⁊ exultate iusti Et gloriamini omnes

Ex sermone Rabani episco.

Crescente Lectõ prima. religione christiana decretum est vt in ecclesijs dei q̃ per orbem terrarum longe lateq; construuntur honor ⁊ memoria omnium sanctorum in capite kalendaruz nouembrium haberet: vt quicquid humana fragilitas per ignorantiam ⁊ negligentiam seu p̃ occupationem rei secularis in solennitate sanctorum min⁹ plene peregisset in hac sancta obseruatione seruaretur. Tu autẽ. ℟. Gaude maria v̄go cũctas hereses sola interemisti q̃ gabrielis archangeli dictis credidisti. Dum virgo deum et hominem genuisti et post partum virgo inuiolata p̃mansisti. ℣. Gabrielem archãgeluz credimus dininitus te esse af

fatum vterum tuum de spiri-
tu sancto credimus impregna
tum erubescat iudeus infelix
qui dicit christum de ioseph
semine esse natum. Dum ꝟgo
Nouem esse angeloꝝ Lcō. ij
ordines archangelorumq; ag
mina ad dei iudicia ac mini-
steria complenda testante sa-
cro eloquio cognouimus quo
rum principatus mirabiliter
om̄ipotentis nutu distinguūt
Quib; a primordio incipien-
tis vite beatorum spirituum
distinctionib; supna celorum
regna a deo conditore imper
petuum mirabiliter colloca-
ta subsistunt. His omnib; ꝺo
dilectis angelorum ordinib;
huius diei solennitatem credi
mus esse consectatam. Tu āt.
℟. Te sanctū dominū vt s̄ i
i. vesp̄is Michaelis. Lcō iij.
Non solum autem angelorū
spiritibus verumetiam sāctis
omnib; qui in terra sunt ab ex
ordio mundi procreati hono-
rabiliter hodierna diei festiui
tas dedicata consistit E qui-
bus primi fuerunt patriarche
viri religiosi patres propheta
rum et apostolorum quoꝝ me
moria non derelinquetur in e-
ternum. Hos sequitur electio
prophetarum quorum q̄si be-
atus iohānes baptista qui eo
dem angelo quo christus de-
nunciante conceptus est p̄ma
tuz tenet. Huic atlethe ꝺi ele
ctio concordat duoden⁹ apo-
stolorum numerus qui a p̄mis
miraculorum virtutib; ad cō-
ponendum noue fidei funda-
mentum erigendumq; adhuc
tenere statum ecclesie prouidē
tia diuina ex om̄ib; quos ca-
piebat mundus elegit. Tu āt
℟. Qui sunt hi qui vt nubes
volant. ⁊ quasi columbe ad fe
nestras suas. ℣. Dorsa eoruz
plena sunt oculis ⁊ scintille ac
lampades in medio discurrē-
tes. Et qua. Glo. Et. In secū
do noctur. añ. Dñe qui opa-
ti sunt iusticiam habitabunt ī
tabernaculo tuo ⁊ requiescent
in monte sancto tuo. p̄s. Do
mine quis habitabit. Anti.
Hec est generatio querentiuz
dominum querentium faciez
dei iacob. p̄s. Dñi est terra.
Añ. Letamini in domino et
exultate iusti et gloriami om-
nes recti corde. p̄s Bti quoꝝ
℣. Iustorum aīe. Lectō q̄rta
Nis subiectuz est triumpha-
le martyrum nomen qui ꝑ di
uersa tormentoꝝ genera chri-
sti passionem non lacescentib⁹
precordiorum mentib; imita
bantur. Alij ferro perempti.
Alij flammis exusti. alij flagrꝫ
verberati. alij vectibus ꝑfora
ti. alij cruciati patibl'o. alij pe
lagi periculo precipitati. alij
viui excoriati. alij trūcatꝫ ma

nibus siue ceteris cesi mēbrꝫ
spectaculum contumelie i po-
pulis nudi ꝓpter deum porta-
uerunt. Eis nimirum hūc di-
em tantum credimus sancti-
ficatum quantum in semetip
sis vt sacrificarentur laborare
ꝑ tormenta ñ cessauere. Tu.
℟. Isti sunt sancti qui ꝓ te-
stamento dei sua corpora tra-
diderunt. Et in sanguine ag-
ni lauerūt stolas suas. ℣. Tra
diderunt corpora sua ꝓpter de
um ad supplicia ⁊ meruerūt ha
bere coronas perpetuas. Et.
Ipsi vero sacerdoti- Lctō. v.
bus atq; doctoribꝫ siue ꝯfes-
soribꝫ huius festiuitatem diei
non ignotam esse credimus q̄
corda fidelium spiritualiter q̄
si imbribꝫ irrigant celestibus
vt feliciter proferre immarces
sibilem bonoruꝫ opm possint
fructum. Qui talenta sibi cre
dita non solum reddere verū-
etiam cum vsura sine fraude
amplificare procurauerūt T.
℟. Sint lumbi vestri precin-
cti et lucerne ardentes in ma
nibus vestris. Et vos similes
hominibus expectantibꝫ do-
minum suum quādo reuerta
tur a nuptijs. ℣. Vigilate er
go quia nescitis qua hora do
minus vesterventurus sit Et
vos similes homi. Lctō sexta
Beata dei genitrix ⁊ semper
virgo maria templum domi
ni sacrarium spiritussācti. vir-
go ante partum virgo pꝰ par
tum presentis diei solennita-
tis cum suis virginibus exps
nullo modo credenda ē. Que
dei populum faciendo mone-
bat spernere perituri luxus se
culi ac lenocinia mortalis na
ture declinare carnis pudiciti
am cum virginitatis honore
intra cordis hospitia obserua
re. Omnium horum metitis
quorum hodie tempalia festa
gerimus ad eterna peruenire
satagamus. Tu autē domīe.
miserere nobis Deo gratias.
℟. Simile est regnum celoꝝ
decem virginibus que accipi
entes lāpades suas Exierunt
obuiam sponso et sponse. ℣.
Media aūt nocte factus est
clamor: vigilate virgines spō
sus ecce venit. Exierunt. Gl'a
Exierunt. In tertio nocturñ
añ. Timete dominum omēs
sancti eius quoniam nihil de-
est timentibus eum: ecce ocu-
li domini super iustos ⁊ aures
eius in preces eorum. psalm̄
Benedicaꝫ. añ. Dñe spes sā-
ctorum et turris fortitudinis
eorum dedisti hereditatem ti
mentibꝫ nomen tuum ⁊ inha-
bitabunt in tabernaculo tuo
in secula. p̄s. Exaudi deꝰ de
precationem. añā. Beati q̄s
elegisti domine: habitabūt in
atrijs tuis. etenī clamabūt et

hymnum dicent. ps. Te decet. ℣. Exultent iusti. Euangelium. Uidēs iesus turbas ascendit in montem. in communi. ℟. Beati estis scti dei omes qui meruistis consortes fieri celestium virtutum: ⁊ perfrui eterne claritatis gloria. Ideoq; precamur vt memores nostri intercedere dignemini pro nobis ad dominum iesum christum. ℣. Gaudete et exultate quoniam nomina vestra scripta sunt in celo. Ideoq;. ℟. Beati qui persecutionem patiuntur propter iusticiam quoniam ipsorum est regnum celorum. Beati pacifici quoniam filij dei vocabūtur. ℣. Beati mundo corde: quoniam ipsi deum videbūt. ℟. Beati pauperes spū quoniam ipsorum est regnum celorum. beati mites quoniam ipsi possidebunt terram. beati qui lugent quoniam ipsi cōsolabūtur. Beati qui esuriūt ⁊ sitiunt iusticiam quoniam ipi saturabuntur. ℣. Beati misericordes quoniam ipi misericordiam consequentur. Beati qui esu. Te deum dicitur. ℣. Timete dñm. Ad lau. aña Scimus quoniam diligentibus deum omia cooperantur in bonum his qui ꝑm propositum vocati sunt sancti. Añ. Sapientiaz sanctoꝝ narrant populi et laudem eorum ꝓnūciat omnis ecclesia. añ. Reddet deus mercedem laboruz sanctorum suorum: ⁊ deducet illos i via mirabili. añ. Spiritus et anime iustorum hymnum dicite deo nostro alla alleluia. añ. Gloria hec est omnibus sanctis eius. Hymnꝰ. Eterna christi munera. In h ⁊ sequenti versu mutetur nom martirum in nomen sanctoꝝ

Ecce ego iohannes Capl'm vidi alterum angelum ab ortu solis descendentem habentem signum dei viui: ⁊ clamauit voce magna quattuor angelis quibus datum est nocere terre et mari dicens Nolite nocere terre et mari neq; arboribus quousq; signemꝰ seruos dei nostri in frontibꝰ eorum. Deo gratias. ℣. Iusti autem in perpetuum viuent. Super Benedictus an. In ciuitate domini ibi sonant iugiter organa sanctoruz. ibi cynamomum et balsamuz odor suauissimus carmina eoꝝ ibi angeli et archangeli hymnuz deo decantant ante thronum dei alleluia. Collecta.

Omnipotens sempiterne deus qui nos omnium sanctorum tuorum merita sub vna tribuisti celebritate venerari: quesumus vt desideratam nobis tue propiciationis habun

dantiam multiplicatis inter-
cessoribus largiaris. Per do.
Ad primam anti. Te inuoca
mus. Capitulum. ℣. preces ⁊
cetera solito more. Ad tertiaz
añ. Timete dominũ. Capl'z
⁊ collecta vt in laud. ℟. et. ℣.
de martiribus. Ad sextam et
nonam anti. de laud. iij. et. v.
In secundis ves. añ. Uirgaz
virtutis tue emittet dominus
in splendoribus sanctorũ. p̃s.
Dixit dominus. anti. Gene-
ratio rectoruz benedicetur qꝛ
exortum est lumen rectis. Ps̃
Beatus vir. añ. Uenientes
autem venient cum exultatiõe
portãtes manipulos suos. p̃s
In conuertendo. añ. Justi cõ
fitebuntur nomini tuo habi-
tabũt recti cum vultu tuo. p̃s
Eripe me. añ. Lauda hieru-
salẽ dñm qui posuit fines tu-
os pacez et benedixit filijs tu
is in te. p̃s. Lauda hierusalẽ
Hymnus. Jesu saluator. ℣.
Justi autem. Super mag. ã.
Gaudete et exultate om̃es san
cti quoniam merces vestra co
piosa est in celis. Ad comple
torium añ. Miserere. Si cõ-
memoratio animarum venerit
in diem dominicum transfert
in feriam secundam. In com-
memoratione animarum fide
lium in ecclesia maiori magũ-
tineñ. sic ꝑuat ordo diuini offi
cij. Dictis secundis vesp̃is de
omnib⁹ sanctis imponunt an
tiphone. Placebo. ⁊c. cũ p̃s.
consuetis. ꝓ gl'ia patri. Requi
em. ℣. Reuqiem eternaz. Su
per mag. añ. Om̃e qd. Coll'.
Fidelium deus. Pro benedi
camus Requiem eternã. Ad
completoriũ añ Requiem. p̃s
consueti. Sup Nũc dimit. ã.
O pie deus qui primum ho-
minem. Deinde Kyrieleison
Xp̃eleison Kyrieleison ter. vt
moris est Pater noster. Et ne
nos. In pace. Credo. Requi
em eternam. Col'. Fidelium
Ad matutinas psal'. Dñe ne
in furore. Inuitatoriũ Regẽ
cni omnia viuunt venite ado-
remus. p̃s. Uenite. añ. psal'.
℣. lectiones. ℟. ꝑ om̃ia sicut ĩ
vigilijs maiorib⁹ continentur
Et stati post añ. sup bñ. dicit
Col'. Fidelium. Ad primam
Ex obrupto incipitur sup p̃s
añ. Requiem eternam: Dein
de Kyriel'. Pr̃ nr̃. Uiuet aĩa
Erraui. Credo. Ne tradas
domine. Collecta. Fidelium
Ad tertiam sextam et nonam
similiter ex obrupto anti. Re-
quiem. Collecta. Fidelium.
Istis supra notatis ñ obstañ.
potest vnusquisq; sacerdos sua
exigente deuotione al's de tẽ-
pore vel sanctis complere ho-
ras. Eustachij et sociorum
eius secunda nouembris lege
tur nocturnus ⁊ tres lectiones

de martiribꝰ matutinis mor-
tuorum non obstantibꝰ. Col.
Deus qui beatum eustachi-
um in temptationibus proba
sti ⁊ probatum mirabiliter co
ronasti: concede vt ip̄ius soci-
ornmq̄ eius victoriosa suffra-
gia in omni tribulatione nr̄a
tuum nobis prestent auxiliuꝫ
⁊ sup̄ne consolationis int̄mi-
nabile gaudium Per domin̄.
Leonardi. vi. nouembrꝭ fe-
rialiter sicut de confesso. n̄ pōt.
Dn̄e deus omnipotēs Col.
qui beati leonardi confessoris
tui meritis et precibꝰ cūctis eꝰ
auxilium inuocantibꝰ in carce
ribus seu quibuslibet catena
rum nexibꝰ constrictis erepti-
onis pia remedia contulisti:
concede nobis famulis tuis.
vt intercessione ip̄ius venerā-
da a quacunq̄ molestia cor-
porali ⁊ ab omnibus peccato
rum vinculis mereamur p̄ tue
misericordie solitam clementi
am liberari. Per dominum.
Uillibrordi septima nouem-
bris ferialiter sicut de confess.
Beatus sacer-pōti. Collcā
⁊ confessor tuus ⁊ villibrordus
domiue nos sua intercessione
apud te commēdet vt eiꝰ pla-
cito tibi suffragio quam pre-
camur iudulgentiam peccato
rum consequi mereamur Per
Quattuor coronatorū viij.
Nouembris ferialiter sicut de
Presta martiribus. Colla.
quesumus omnipotens ds: vt
qui gloriosos martires clau-
dium nicostratum castorium
atq̄ simplicium fortes in sua
confessione cognouimus pios
apud te ī nostra intercessione
sentiamus Per dominū nr̄m
Theodori nona nouembrꝭ
ferialiter sicut de vno martire
Deus qui nos beati Colla.
theodori martiris tui confessi
one gloriosa circundss ⁊ pro-
tegis presta nobis ex eiꝰ imi-
tatione proficere et oratōe ful
ciri. Per dominum nostrum.
Martini pape decima nouē-
bris ferialit̄ sicut de vno mar
tire et pontifice. Collecta.
Exaudi domine populū tuū
tota tibi mente subiectum: et
beati martini martiris tui at
q̄ pontificis supplicatione cu-
stodi vt corpore et mente pro-
tectꝰ quod pie credit appetat
⁊ quod iuste sperat obtineat.
Per dominum nostrum ihm
In festo beatissimi Martini
episcopi patroni ecclesie ma-
gūtinensis. xi. nouembris In
primis vesp̄is sup̄ Oīa laud
an̄. Adest veneranda nob̄ di
es festiua sancti martini presu
lis eximij cuius nos intercessi
one huic facias dignos ihesu
christe intresse. an̄. Sanctꝰ
Martinus digne in memori
am vertitur hominum qui ad

gaudium transiit angelorum quia in hac peregrinatõe solo corpore constitutus cogitatione et auiditate in illa eterna patria conuersatus est. Anti. O per omnia laudabilem virum cuius meritis ab omni clade liberantur qui ex toto corde querunt illum. añ Domine deus noster cui gra beatus martinus tres mortuos resuscitauit concede propicius vt per eius intercessionem a morte anime resuscitari mereamur. añ. O martine o pie ppium est gaudere de te. o martine prophetis compar apostolis conferte presulum gemma fide et meritis egregie pietate misericordia charitate inefabili succurre nobis nunc et ante deum. Capl'm Ecce sacerdos magnus. R. Martinus sacerdos dei cui p apostolos tantam gratiam dominus contulit vt tres mortuos suscitaret et alias virtutes p claras ostendit. Et inter alios confessores t martires vt rosa fulget in gallia. ℣. Corpore quidem virgineo blandũ habebat eloquium. grauis erat in moribus intenta mente celo suspensus est. Et inf alios con. Gloria Et. Hymn. Fratres vnanimes fedare nexili mecum participes luminis annui quo solis hodie fulminat orbita martini reuehens festa celebria Cãtemus pariter carmen amabile martini meritis opido nobili clerus cum populo consonet organo grandi iam volupe est psallere gaudio. Martinus qui vota fidelium transcendens tribuit cuncta salubria confert hic famulis rite canentibus stellis aureola serta micantibus. Cunctis cãdelabru luminis extitit a mltis tenebras mortis t expulit virtutum statuit crescere germina in quorum fuerant pectore crimina. Nos nos subsidijs vndicp prediti pangamus proprio cantica presuli t laudem parili voce quod approbat damnemus vigili mẽte quod improbat. Martinum precibus gẽs mõ gallica dignis sollicitet nostra t germania martinus faciat tempora prospera mũdi christi salus o tibi gloria. Amen. ℟. Ora pro nobis beate martiue Ut digni eff. Hec anti. sequens sup mag. duplicat. añ. O beatum virum cuius anima paradisum possidet vnde exultant angeli letantur archãgeli. chorus sanctoꝝ pclamat turba virginum inuitat. mane nobiscum in eternum. Collta: Deus qui conspicis qr ex nlla nostra virtute ubsistimus

concede propicius vt intercessione beati martini confessoris tui atq; pontificis contra omnia aduersa muniamur Per.
Ad completorium hac nocte tantuz añ Sacerdos di martine pas. vt ifra i iij noc. hym.
Martine confessor patris inuicte miles filij atletha fortis spiritus nobis faue poscentibus. Christi crucem tu baiulas christoq; confixus cruci iocunda spernens seculi gaudes modo in regno dei. Nec ergo nobis quesumus clemens adesto' comin⁹ omnē impetrando comodum ⁊ post ꝑhenne gaudium Presta pater pijssime patriq; compar vnice cum spiritu paraclito regnans ꝑ omne seculum. Amen. Capl'm. Non est inuentus. ℣. Justum deduxit. Sup bened. añ. Martin⁹ trium mortuoruz suscitator magnificus viuit in christo gemma sacerdotum mirifice laureatus. Preces solite vsq; Sacerdotes. ℣. Ora pro nobis Presta qm̄s omp̄s Coll'a. deus: vt sicut diuina in sancto martino cōfessore tuo atq; pōtifice laudam⁹ magnalia: ita indulgentiam tuam pijs eius precibus assequamur. Per d.
Ad matutinas Inuitatoriū. Adoremus christum regez cōfessorum dominum. Qui eterna sanctum martinum corōauit gloria. p̄s. Venite exultemus. In primo nocturno añ Martin⁹ adhuc cathecuminus hac me veste contexit. p̄s et ℣. de confessore. añ. Sācte trinitatis fidem martin⁹ confessus est ac baptismi grām ꝑcepit. añ. Ego signo crucis ñ clipeo ꝓtectus aut galea hostiuz cuneos penetrabo secur⁹
Ex omelia alquini Lcō p̄ma
Beatissimus vir martin⁹ paganis parentib; ī regione pannonie sabarie oꝓpido genitus est sed intra ticini ytaliaz nutritus militieq; cingulo a ꝑfido iuliāo iuxta parētum suorum nobilitatem ē addictus. Sed vir sanctus magis elegit deo celesti seruire q̄ sub imperatore militare terreno. Tu autem. ℟. Hic ē martinus electus dei pontifex cui dominus post apostolos tantam gratiam conferre dignatus est. Ut in virtute trinitatis deifice mereretur fieri triū mortuorum suscitator magnificus. ℣. Sācte trinitatis fidem martinus ⁊fessus ē Ut Qui specialiter ele- Lectō. ij ctus est vt vexillum scē crucis occiduas orbis portaret in ꝑtes ⁊ militie sacramēta euāgelicis mutaret edictis nō ꝓ regno armis secularibus certare romano sz spūalib; doctrīs

christianum dilatare imperi/
um: nec dura romanorum le/
ge populos subiicere feroces:
leui christi iugo plurimaq; col
la iniicere gentium. Tu autez
℟. Dñe si adhuc populo tuo
sum necessarius non recuso sb
ire ꝓpter eos laborem Fiat vo
luntas tua. ℣. Dñe si adhuc
in eodem labore stare me pre/
cipis munia tua deuot⁹ im/
plebo Fiat voluntas. Lcō iij.
Qui p⁹ sacri baptismatꝭ my
steriū mḡnis i mōdo claruit mi
raculis et doctrinis catholicꝭ
longe lateq; resplenduit ī orbe
Cuius hec prima legunt insi
gnia. Dum adhuc cathecumi
nus esset hyemali frigore me/
dia sue clamidis paupem p/
te vestiuit. Qua etiam parte
clamidis sue inter angelicos
exercitus dominum iesum di/
uinitus illuminatus nocte se/
quente vestitum aspexit. Tu.
℟. O beatum virū martinū
antistitem. Qui nec mori ti/
muit nec viuere recusauit. ℣.
Domie si adhuc populo tuo
sum necessarius non recuso la
borem fiat volūtas tua Qui
nec mori. Glia. Qui. In secū
do nocturno añ. Confido in
domino q; filia mea precibus
tuis reddita sit sanitati. Añ.
Tetradius cognita dei virtu
te ad baptismi gratiam pue/
nit. añ. O ineffabilem viruz
per quem nobis tanta mira/
cula choruscant. Lectio. iiij.
Hic vir florem adolescentie
sue mediolane transegit in vr/
be. quam tunc temporis arri/
ana fauente aurentio multuz
maculauit perfidia. Cui san/
ctus martinus vt fortis athle/
ta christi viriliter restitit in/
trepiduscꝫ veram sancte trini
tatis fidem docebat. Tu aūt
℟. Oculis ac manib⁹ in celū
semper intentus Inuictū ab
oratione spiritum non relaxa/
bat. ℣. Dum sacramenta of/
ferret beatus martinus glob⁹
igneus apparuit super caput
eius. Inuictū ab ora. Lcō. v.
Sed exinde arrianorum seui
tia principum depulsus galli
anas secessit in partes venera
bilicꝫ pictauensis vrbis an/
tistiti hilario iunctus est: qui
tunc temꝑis quasi firmissima
fidei columna oīb⁹ laudabi
lis extitit. Tu aūt. ℟. Beat⁹
martinus obituz suum longe
ante presciuit. dixitcꝫ fratrib⁹
Dissolutionez sui corꝑis im/
minere q; indicauit se iam re/
solui. ℣. Viribus corꝑis ce
pit repente destitui conuocatꝭ
qꝫ discipulis invnū dixit. Dis
solutionem sui cor. Lcō sexta
Huius disciplinis se sanct⁹
martinus post relictum mili/
tie cingulum sociauit vt tan/
ti viri eruditus exemplis chri

stianaz fortiter processisset ad pugnam fidei armatus galea et lorica iusticie munit⁹. ⁊ gladio ꝟbi di accict⁹ intrepid⁹ cōtra oīa tela maligni bellator muniretur. ℟. Dixerunt discipuli ad beatum martinum cur nos pater deseris. aut cui nos desolatos relinquis. Inuadent eñ gregem tuum lupi rapaces. ꝟ. Scimus quidez desiderare te christum. nostri potius miserere quos deseris Inuadent Gloria Inuadent In tertio nocturno anti. Dominus iesus christus nō se inquit purpuratum nec diademate renitentem se venturū eē predixit. añā. Sacerdos dei martine aperti sunt tibi celi ⁊ regnum patris tui. añā. Sacerdos dei martine, pastor egregie ora pro nobis deum. Euangelium. Sint lumbi vestri precincti. ℟. Cum sacramenta offerret beatus martinus Globus igneus apparuit sup caput eius. ꝟ. Orante sācto martino Glob⁹. ℟. Ora pro nobis beate martine Ut digni efficiamur promis. xp̄i. ꝟ. Tu autem sacerdos christi beate martine ora ꝓ nobis Ut dig. ℟. Martin⁹ abrabe sinu letus excipitur martinus hic pauper ⁊ modic⁹ Celum diues ingredit̄. hymnis celestib⁹ honoratur. ꝟ. Martinus episcopus migrauit a seculo viuit ī christo gemma sacerdotum Celum di. Gloria. Celum. Te deum dicitur ꝑ totam octauam. ꝟ Ora ꝓ nobis. Ad laudes añ. Dixerūt discipult ad beatum martinū cur nos pater deseris: aut cui nos desolatos relinquis: inuadent eñ gregem tuum lupi rapaces. añ. Dñe si adhuc ꝓplo tuo sum necessarius non recuso laborem fiat voluntas tua añ. O virum ineffabilem nec labore victum nec morte vincendum qui nec mori timuit: nec viuere recusauit. añ. Oculis ac manib⁹ ī celum semper intentus inuictum ab oratiōe spiritum nō relaxabat al. alla añ. Martinus abrae sinu letus excipitur martin⁹ h̄ pauper et modicus celuz diues ingredit̄ hymnis celestib⁹ honorat̄. Hymnus. Martine cōfessor. Caplm et col. vt s̄ i ꝟs ꝟ. Iustum dedux. Sup bñd añ. O quantus luctus omnium quanta precipue lamenta monachorum ⁊ virginū chorus quia piū est gaudere martino et pium est flere martinū Nulla suffragia. Ad primaz per totam octauam añ. Martinus trium mor. vt s̄ in cōpl̄ Caplm. Non est inuentus. ℟. Christe fili. ꝟ. Iustū deduxit. Preces solite vsq̄ Sa-

cerdotes. ℣. Ora p nob. Col Deus qui conspicis. Deinde Exultabunt cuz ceteris. Ad tertiam añ. Dñe deus noster R. et ℣. de conf. Ad vi. et ix. añ. de lau. iij. et v. In secūdis ps lauds. p totuz. ps. Dixit. ps. Cōfitebor. ps. Beatus vir. ps. Laudate pueri dominum. psalm⁹. Laudate dominū om. gē. Hym. capt. et col. sicut heri. ℣. Justum deb. Sup mag. añ. O beatuz pōtificē qui totis visceribz dilexit gebat christum regē z nō formidabat imperij principatuz o martine dulcedo medicamēta et medice O sanctissima ania quā etsi gladius psecutoris non abstulit tamē palmā martirij nō amisit. Ad completoriū p totā octauā añ. O virum ineffabilem. Hymn⁹ Ad sacrum cui⁹. Sup Nūc dimittis añ. Martin⁹ abrae Cetera vt heri Per octauam Ad mat. Jnuitat. Adorem⁹ christum regē. Tres ps añe. ℣ et R. de histo. et tres lec. vt infra fm ordinē nocturnaz die bus singulis festo sci brictij et dñica exceptis legētur. Ad l. dicit vna añ tantum de lauds. Hymnus. Martine confessor Cap. ℣. et col. sicut in die. Super benedicētur añ. fm ordinem vt sequuntur quotiēs opus fuerit repetende. añ. Beatus martinus dixit iuliano christi em̄ sum miles pugnare mihi non licet. añ. Martin⁹ episcopus migrauit a sclo. viuit in christo gemma sacerdotum. añ. Dum sacramēta offerret beatus martinus globz igneus apparuit sup caput ei⁹ Añ. Ora pro nobis brē martine Ut digni efficiamur promissione christi. Ad tertiam añ. Sacerdos dei martine aperti. Ad. vi. aña. Sacerdos dei martine pastor. Ad nonā añ. Ora p nob. Cetera sicut in die. Ad vesp̄as sup psalm̄. Dixit dñs. Confitebor. Beatus vir. Laudate pueri dominum. Laudate dominum omnes gen. hec anti. tantum. O p omnia lauda. Hymnus. Frēs vnanimes. ℣. Ecce sa. ℣. Justum dedux. alternatiz Sup mag. dicentur anti. que sequūtur dum opus fuerit repetende. añ. Sanctus martinus di. añ. O per omnia. aña. Domine deus noster. añ. O martine. Capt'm et collecta sicut in die. Si dies dominica venerit infra octauā cantabitur historia sicut iacet. Sz in primis vesp. sup psal. Dixit dominus. añ. O per omnia. Sup mag. añ. O beatū virū Post primuz bened de dñica. In matut. lectiones vt infra. Ad horas sicut infra octauas

In secūdis vesp̄is super psal/ Dixit dominꝰ. añ. O per omnia laudabilem Super mag. añ. O beatum pontificem. Nulla suffragia dicūtur. Cetera sicut in die. Euangelium dñicale transfertur cum officō dñicali in diem feriatam vbi comperenter seruari poterit.

Lectiones per hebdom̄.

IDem quoq; sanctus vir martinus diuino ammonitus oraculo parentes suos ad sacre fidei conuertit professionē ⁊ matrem que se mundo genuit ipse generauit christo. Hoc q; itinere latronum perpessus insidias duz vni traditur ad custodiendum euangelica predicatione latronem conuertit ad christuz ⁊ cui traditus fuit ad penam factus est ci in salutem. Inde egressus obuiaz habuit malignum spiritū qui sancto viro quocunq; pergeret comitem se esse spopōdit. Cui intrepidus respondit. Dominus mihi adiutor est. non timebo minas tuas. Sed multas arrianorum tribulatōnes sustinens iterum in gallias repedauit sanctoq; patri hylario pictauensi iunctus ꝓpe ciuitatem sibi cellulam construxit in qua liberius contemplatiuos carperet fructus. Cui quidam catechuminus adherens subita sancto absente viro morte p̄reptus est. Quez vir dei p̄cibus p.ofusis resuscitauit ,redditum tamen vite baptisauit qui multis postea vixit annis. Alterum quoq; in cuiusdam lupicini agro laqueo suspensum sacris oratiouibus vite restituit. Tertius ab eodem sancto viro in carnoteno oppido cuiusdam mulieris filius flentis sola oratōne in conspectu populi suscitatus est. quo miraculo viso plurimi ex populo crediderī xp̄o Succedente tempe in eodem oppido mutaz ab infantia puellam benedicti olei vnctione sanauit. Sed ne lucerna dñi modio recta lateret, dulcissimis abstractus est sedib9 multorumq; precibus alligat9 electus ē in epūm thuronice ciuitatis vbi p̄lima scārū insignia gessit virtutū ⁊ multa celestis vite dogmata sparsit Tū puate vite cōtinētiā in turb9 populoz nō amisit. Humil in habitu iocūdus in sermōe. deuot9 in p̄dicatōe. verax i iudicō. venerabilis i moribꝫ. Peruigil in oratōibꝫ. assiduus in lectōne. constans in vultu: pius in affatu. honorabilis in ministerio sacerdotali. infatigabilis verbi dei seminator impiger acceptam domini sui pecuniā multiplicare. Cū gaudētib9 gaudēs. cū lugētib9 lugēs om̄i

bus oīa factus vt oīes lu/
crificaret christo virtutibus
insignis bonitate laudabilis
pietate amabilis multis ī epi
scopatu fulgens virtutib⁹. nā
turbam paganorum ritu tu/
multuantem in obsequio cu/
iusdam corporis verbo oratio
nis vno ligauit in loco. iterū/
q; reuoluens suis permisit do
minari vestigijs. Ruentes
pinum super signo crucis op/
posito auertit mirātemq; tur
bam christo credere fecit. Se
ipsum in tecto cuiusdam do/
mus flammis oppositit. ne in/
nocua lederet ignis qui fanum
incendit idolatrie. Aliō q;
templum antiquo errore demo
nibus dedicatum duz manu
non potuit humana angelico
fultus auxilio subuertit. Nec
non alio in loco gentilium sa
cra subuertens a quodam pa
gano gladio appetitus nudū
ferientis ictui collum opposu
it. Sed impius retro cadēs su
am intelligēs ipietatē veniam
postulauit a sctō. Alteroq; li
brante ictum in sanctū caput
ferrum fugit de manib⁹. Tre
ueris paralyticam puellaz to
tisq; resolutis membris sacra
benedicti olei infusione astan
te populo prestante reddidit
sanitati. Terradij procōsu
laris viri seruum manuū impo
sitione a demonio liberauit.
Vnde et ille terradius cum to
ta domo sua ad christianā cō
uersus est religionem. Cu/
iusdam quoq; patrisfamilias
puero a demonio arrepto digi
tos in os mittens spūm malig
num per pudenda patientis
exire compulit. Leprosum in
porta parisiace ciuitatis a de
formitate sui corpis solo sana
uit osculo. Sed et fimbriam
vestimenti eius vel fila cilitij
multos sanare morbos comp
tum est. Filia arborij prefe
cti p impositionem epistole sā
cti Martini a grauissimis li
berata ē febrib⁹. Paulini ocu
luz pāniculo superposito sana
uit a dolore atq; caligie. Idē
quoq; sanct⁹ martinus cadēs
per gradus grauiter pene tot;
attritis membris nocte ab an
gelo ad integram recreatus ē
sanitatem. Sepiusq; angelicq;
visitationib⁹ et familiari locu
tione fruebatur. Quadam
vero die beatissime genitricis
dei et domini nostri iesu chri
sti et sanctorum apostolo/
rum petri et pauli necnon san
ctarum virginum tecle z agne
tis visitatione vir dei honora
tus et confortatus est. Naz
demonum fantasmata z in di
uersis figuris horribiles aspe
ctus nihil met uens. nec vllis
eorum fallacijs illudi potuit.
Spū so prophetie ita claruit

vt multis multa prediceret fu
tura veluti maximo ī italia vi
ctoriam: ⁊ in aquileia interitū
predixerat. Tu autem domīe
Brictij confessoris. xiij. nouē/
bris. In primis vespis psal/
mi feriales cum suis anti. Ca
pitulū Non est inuentus. Ce
tera de cōmuni confes. Colla
Presta qm̄s omp̄s deus. vt
sicut beatus brictius tibi pla
cito fulsit sorte pontificatus:
ita pietatꝫ tue nos pia suppli/
catione commendet. Per do.
Post primū bened. añ. San
ctus martinus. ℣. et col. de sā
cto martino. Completoriū et
prime de scō martino. Ad ma
tutinas om̄ia de cōmuni cōf.
Sanctus brictius Le. I.
sanctissimi martini disci
pulus presbyterij honore p̄di
tus sepius beatū martinū cō/
uitijs lacesciuit. adepto g̊ con
sentientibus ciuibus pontifi/
catus officio oratiōi vacabat.
qꝛ q̄q̄ esset sup̄bꝰ ⁊ vanus ca
stus tamen habebatur in cor
pore. Tu autē dñe. Lcō scda.
Tricesimo ordinationis sue
anno oritur cōtra eū lamenta
bile crimen. Nam mulier ad
quam cubicularij eius vestim̄
ta deferebant ad abluendum
que sub specie religionis erat
veste mutata concepit ⁊ pepit
Tu autē domine. Lcō tertia
Qua de re surrexit om̄is po/
pulus turonorum in ira: ⁊ to/
tum crimen sup̄ epūm referūt
volentes eum vnanimit̄ lapi/
dare. Aiebāt em̄. Diu pietas
sancti tuam celauit luxuriam
nec nos deus diutiꝰ sinet ma
nus tuas indignas osculādo
pollui. Tu aūt. Lectō quarta
Illo quoq̄ econtrario viriliter
hec negante: afferte inquit in/
fantem ad me Cunq̄ oblatꝰ
fuisset infans trigīta dies ab
ortu habens ait ad eum bri/
ctius episcopus. Adiuro te p̄
iesum christum filiū dei om̄i/
potentis: vt si ego te generaui
corā cunctis edicas. Tu aut.
Et ille infans dixit Lctō. v.
sancto brictio episcopo. Non
es tu inquit pater meus. Po/
pulis autē rogantibus vt q̄s
esset pater interrogaret ait sā
ctus brictius episcopus. Nō
hoc est meum. Quod ad me
pertinuit sollicitus fui. vobis
si aliquid suppetit per vos re/
scite. Tu autē dñe. Lectō. vi.
Tunc illi magicis hec arti/
bus ascribentes contra eū in
surgunt: trahunt: calumniant̄
eijciunt: vt s̄mo scī martini ad
impleret̄. Nouerꝫ te in episco/
patu multa aduersa passurū.
Brictius ℣o romane vrb̄ pa
pam expetijt flens eiulans at/
q̄ dicens Merito hec patior
qm̄ peccaui in sanctū d̄i. Exi/
lij ℣o sui septimo expleto āno:

beatus brictius in cathedraz
suaz regressus septē postea feli
citer viuens annis post qua-
dragesimū septimū ep̄atus sui
annum in domino feliciter re
quieuit. Tu aūt. Euangeliū
Homo quidam peregre. Ad
laudes an. Post decessum be
ati martini episcopi beat⁹ bri
ctius cathedram episcopalez
suscepit. an. Tricesimo ordi-
nationis sue anno oritur con-
tra eum lamentabile crimen.
nam quedam mulier que cu-
bicularijs vestimenta ablue-
bat cōcepit et pepit z om̄e cri-
men sup epūm obijciunt. An
Illo quoq; negante iussit af-
ferre sibi infantem. cunq; ob-
latus fuisset triginta ab ortu
habens dies ait ad eum bri-
ctius. adiuro te per deum: vt
si ego te generaui coram cūctz
edicas. an. Respondēs autē
infans coram om̄i populo be-
ato viro dixit. nō es tu inquit
pater meus. an. Sanct⁹ bri-
ctius satisfaciēs populis pru
nas ardentes ab vrbe in byr-
ro suo deferens. z an sepulcruz
beati martini coram populo
proijciens vestimentum eius
inustum apparuit. Sup bn̄d
an. Populis aūt non creden-
tibꝫ z ab ep̄atu eum pijcienti-
bus romam petijt flens z eiu
lans atq; dicens. merito hec
patior qz peccaui in sanctū di

Post primū bened. de s. marti
no an. Martin⁹ ep̄s vt s̄ cum
suis ꝟ z col. Ad horas an. de
lau. ij. iij. v. In secūdis vesp̄is
psalmi feriales cum suis anti.
Cetera om̄ia de cōmuni con
fessoꝝ. Post primum bened. ā
O p om̄ia. ꝟ. Iustum dedu
Collcā. Deus qui conspicis
In octaua bti martini. xviij.
nouembris p totum sicut ip̄o
die i eccl'a maguñ. sz al's In p̄
mis ves. sup p̄s. Dixit dn̄s. cū
ceteris vt s̄. An. Sacerdos
dei martine aperti. an. Sa-
cerdos dei martine pastor. an
Martinus epūs. an. Ora p
nobis. an. Martinus trium
mor. vt s̄. Hymnus. Fratres
vnanimes. Capl'm. Ecce sa
cerdos. ꝟ. Ecce sacerdos ma
gnus. Sup mag. an. O bea
tum virum: vt s̄. Collecta
Concede qm̄s omp̄s deus:
vt beati martini cōfessorz tui
atq; pontificis frequentata so
lennitas ad ꝑpetuam populo
tuo proficiat salutem z quem
sepius veneramur in terrz sem
per habeamus patronum in
celis. Per. Ad completoriū.
sicut hucvsq; Ad matutinas
om̄ia sicut in die preter. ix. R
quod eri O quantus luctus
Beato viro Lectō p̄ma.
martino sacrum celebrā
te misterium ad altare globꝫ
igne⁹ subito de vertice fulsit

illius. Euãcius quidã egrot⁹ ꝓperante ad se beato viro pri⁹ sanitatem recepit ꝙ scũs martinus domũ intraret In eadẽ quoꝙ domo puerum a serpente ꝓcussum sanctoꝝ tactu di/gitorum a periculo mortis e/ruit. Tu autem. Lcõ secũda. Nam tante fuit vir dei pati/entie vt conuitia non doleret. obprobria non sentiret immo et quorundam rusticorum flagella placido sustineret animo ꝛ eoꝝ fixa terris animalia so/lo soluebat sermone. Hemini adulando blandiebatur prin cipi nulli veritatis verba ta/cuit ad nota semper oratiõ subsidia recurrens. Vnde si quid ei potestas rennuit secu/laris mox diuina prestitit pietas. Tu aũt dñe. Lectio.iij. Quedam persona demoniaco arrepta spũ stramineybi sãctus martinus sedebat a po/restate eruta est inimici nõ solum homines sed etiam animalia a demonuz liberans potestate. mansuetos in suum redire gregem mandauit. Etiã tante fuit misericordie vt canibꝫ sequentibꝫ lepusculũ im/peraret stare ꝛ miseram bestiolam a morte presente eriper. Villa quedam in sennomico grandinea sepius vastata tẽ/pestate ad preces sancti mar/tini multis liberata est annis Mulier a sanguinis fluxu vestimentorum illius tactu sanata est. Tu aũt dñe. Lectõ.iiij. Et alibꝫ electus dei sacerdos claruit mundo miraculis vt ĩ oĩi vita ꝛ conuersatione pfectus: in oĩi pietate ꝛ religiõe preclarus in oĩi bonitate et benignitate iocund⁹ anno etatis sue octogesimoꝓmo ꝛ episcopatus sui vicesimosexto annis maturus ꝛ meritis ad celestia euocatur regna quarin⁹ cũ multiplici laboris sui mercede ꝑpetuã a dño recipet coronam. Tu autem domine miserere nobis. Lectõ quinta. Sed diem obitus sui multoante pnoscens ꝛ quibusdaꝝ suis predicens fribꝫ a ꝓpinqn/teꝝ hora febrium tactus dolore letus in laude dei inter diuina predicationis verba inter angelicas celestium hymnoꝝ voces suis astantibus discipulis sanctam deo christo tradidit animã. Tu aũt. Le.vi. Cuius scĩ corpus a clericis ciuitatum et populorũ turbis cum laudibus et hymnis ad turonicam portabatur ciuitatem. ibiꝙ in poliandro publico sepultus est. Vbi postmodum beatus antistes perpetuus laudabili opere et venerabili cultu construxit ecclesiam tãti pris ꝺdignã meritiꝫ ĩ qua etiã vsꝙ hodie multa mi

racl'oꝝ signa plurime sanitatū virtutes consolatōes merenti/ um pietates letantium p̄stan te dño nostro iesu christo fieri solent. qui viuit et regnat cuꝫ deo patre et spiritu sancto in vnitate maiestatis diuine per om̄ia secula seculorum Amē. Tu aūt. ℟. O quantus erat luctus omnium quanta preci pue lamenta monachorū. Or pium ē gaudere martinum et pium est flere martinū. ℣. Be ati viri corpus vsq̄ ad locum sepulcri hymnis canora cele/ stibus turba prosequit̄ dicēs. Quia. Gl'ia. Quia. Cetera sicut in die. Collecta vt supra in ves. Ad horas anti. sicut in fra octauam. Collecta vt s̄ in vespis. In secūdis vespis lau des ꝑ totum. ps. Dixit cū ce teris vt s̄. Hymnus. Fratres vnanimes. Capl'm ⁊ collecta vt s̄ in ves. ℣. Justum dedu: Sup mag. añ O martine o pit. Post primū bn̄dicamus de sancta elizabeth. Ad com pletorium d̄ tpe. Elizabeth vidue decimanona nouembr̄ In primis ℣s canitur de oct̄ sancti martini. Post primuꝫ bened. añ. Gaude ccluꝫ terra plaude dies adest digna lau/ de plena dies gloria qua elisa beth antiquū castitat̄ inimi/ cum elisit victoria pia mater ⁊ matrona tuis sacris p̄cib̄ in/ terueutrix et patrona sis ꝑ no bis omnib̄. ℣. Specie tua et Tuorum corda Col. pulc̄ fidelium deus miserator illu/ stra: et beate elizabeth preci/ bus gloriosis fac nos prospa mundi despicere ⁊ celesti sem/ per consolatōe gaudere. Per. Ad matuti. Inuitato. Regi deo iubilantes laudū ꝑ insig nia. Exultemus venerantes elisabeth solennia. ps. Veni. In primo nocturno añ. Ex ore infantium laudem deo ꝑ fecit infantes egentium dum quasi nutrix refecit. ps. Dñe domin⁹ no. añ. A calore cha ritatis calefacti paupes iux/ ta prunas nuditatis letantur immemores. ps. Celi enar. añ. Inquinari manus sorde reputans delitias infirmorū mundo corde tractat immun dicias. ps. Dñi est terra. ℣. de virginibus. Lectō prima.

Elizabeth illustris vnga rie regis filia genere no bilis: sed fide ac religione no/ bilior stirpem tam nobilē no/ bilitauit exemplis: illustra/ uit miraculis ⁊ decorauit gr̄a sanctitatis. Quaꝫ auctor na ture supra naturam quodam/ mō extulit dum puella rega/ libus nutrita delitijs omnia puerilia aut om̄ino contemne ret aut eadem diuino obseq̄o manciparet. Tu aūt. ℟. De

paupertatis palea dum quasi granum germinat elisabeth ī/signis. Hereses ab area fidei disterminat meritis et signis ℣. Aures surdis reserat claudis gressum repat: ⁊ cecis incessum. Hereses. Lcō secūda

Crescens aūt ꝑ etatē tpis crescebat amplius ꝑ affcm̄ deuotionis. At vbi gradum virginalem prudenter rexit ⁊ innocenter ꝑcurrit coniugalē graduz intrare compellitur. vtpote que ad hec patno imperio vrgebatur. Consensit igit̄ licz inuita in copulam coniugalez Ludouici lantgrauij thuringie lege quidem thori astricta sed nulli delectationi subiecta ℟. Ista regis filia hec ꝯtemptibilia mundi non elegit sed seipsa fortior seseqz sublimior se sibi subegit. ℣. Spūm ieiunio carnem sub cilitio iugiter castigans Se Lectō tertia

Quantevero deuotōis ac humiliationis fuerit ad deum: quanteqz austeritatis ⁊ abstinentie ad seip̄am quante largitatz et misericordie ad pauperes sermo breuis non sufficit explicare. Nam pernox in orationib⁹ obedientia strictissima sub regimine cuiusdam magistri Conradi se submisit: carnem ieiunio ⁊ verberib⁹ subegit: ⁊ que habere potuit ī pauperum consolatōem expēdit. Tu aūt. ℟. O mirandā mulieris huius fortitudinem qua in se vite veteris sic occidit hominem. Et potestatz aeris vertit in formidinem. ℣. Hec pugnatura stadio mente virum induit femur cingens gladio Et potestates Gloria Et. In secundo nocturn̄. an̄. Abintus regis filie om̄is decor gl'ie nihil foris appetit laudis et honoris. p̄s. Eructanit. an̄. Dum refugio fortiter adheret dū viri solatio vidua careret. p̄s. Deus noster refugium. an̄. Habens celo fundamentum aurū sup ⁊ argētū prudenter edificat. dum pauꝑes letificat. p̄s. Fundmēta

Mortuo q̄z in ter Lctō iiij.ra scā marito vidualem statū cum deuotōne amplectit̄ ⁊ cōtinentiam deo perpetuam pollicetur. A quibusdam autem viri sui vasallis turpiter eiecta est: vt ex hoc eius patiētia clarescerет. ⁊ pauꝑtatis diu conceptum desiderium obtineret Unde nocte adueniente ī porcorum stabulo cuiusdaz tabernarij se recepit deo grās mlt̄as agens. Tu autem domīe. ℟. Aspernata seculum generosi sanguinis paruipendit titulū Apprehendens em̄ fusum manuum consilio victus querens vsum. ℣. In gazophilatium vidua cum vidua totū mittit

precium. Apprehēdēs L.v.
Cum vero succedente tempe
pro dote sua ducētas marcas
recepisset partē in paupes di-
stribuit: de reliquo hospitale
construxit in quo se pauperuz
seruitijs tanq̄ ancillaz humi-
lem mancipauit. Infirmoruz
immūdicias q̄s ancillule sue
horruerant cum gaudio con-
trectabat: ita tamē partē mar
the agebat vt contemplatōni
ac orationi feruentissime non
deesset. Tu autem domine:
miserere nobis. ℟. Egens
egenis largiēs sibi nil retinu-
it. Celeste regnum ambiens
hic presens om̄e respuit. ℣. Fi
de grandis spe secura manuz
mittit ad futura. Cele. L.vi
Appinquante aūt tpe q̄ dn̄s
dilectam suam de mūdi erga
stulo vocare disposuit dum fe
bre correpta decumbens ad
parietem faciem verteret int̄-
medie auicule dulcissima me
lodia prouocata similiter cā-
tauit. tandem ad extremā ho-
ram veniens Anno dn̄i mille
simo ducentesimo vicesimo sex
to feliciter in domino obdor-
miuit. De corpore vero ei⁹ qd̄
diebus quattuor inhumatuz
iacebat odor quidam aroma
ticus cunctos reficiens exala
bat. cuius sanctitatem mira-
cula innumera declarabant.
Tu autem domine miserere.
℟. Ceco nato cui nec sedes
erant oculorum instrumenta
lucis dedit. Et nature decus
redit p momenta temporum
℣. Nouum hoc spectaculum
idez isti vetus christi renouat
miraculum. Et. Gloria. Et.
In tertio noctur. añ. Deo de
cantent om̄ia qui vitā reddit
mortuis elisabeth suffragijs:
z fugat demonia. ps̄. Cāta-
te. i. añ. Iuste lux orta gratie
late spargens radiū rectis cor
de studium ingerit leticie. p̄s
Dn̄s reg. exultet. añ. De⁹ pa
lam om̄ib⁹ reuelans iusticiaz
salutarem gentib⁹ per hāc in-
fundit gratiam. p̄s. Canta-
te. ij. Euangelium. Simile ē
est regnum celorum thesauro.
℟. Famulis se famulam fecit
hec beata coquine squalorib⁹
gaudēs deturpata. Et cor ge
rens indefessum debiles debi
lior portat ad secessuz. ℣. Sic
sedula paupcula lauit istos il
lis strauit. Et cor ge. ℟. A-
mā in patibulo cum hester ap
pendit. holofernis dexterā in
caput extendit. Et suum peri
culo populū defēdit. ℣. Da
num mittens ad fortia sic vi-
cit innocentia. Et suū per. ℟.
O lampas ecclesie riuos fun
dens olei medicina gratie nu
trimentum fidei. Tutelam p̄-
sta pauidis calorem min⁹ fer
uidis languidis medelam. ℣

Tu dei saturitas oliua fructi
fera cuius lucet puritas ⁊ re-
splendent opera Tutelam p̄-
sta. Gloria patri. Tutelā pre-
sta. Item ℟. Celi fulgēs so-
lio Solis amicta pallio inter
astra glorie nouum syd⁹ gra-
tie elizabeth perfidie tenebas
retundit. Et lucem leticie me
stis lapsis venie gaudium re-
fundit. ℣. Huius ortu syde-
ris redit egris sanitas ⁊ lesi ca
lamitas aeris recedit. Et lu.
Te deum dicitur. Ad laudes
añ. Dñs elizabeth induit de
core cuius nunc parata est se-
des in honore. añ. Deo cū le-
ticia seruiens puella sub magi
stri manib⁹ sustinet flagella.
Añ. Hec ad deum sitiens et
currens in siti carnis desideri
is didicit reniti añ. Domo
rebus duz ablatis mendicat
hospitium in camino paupta
tis benedicit dominum. añ.
In tantis virtutib⁹ famule fi
delis laudet om̄is spirit⁹ do-
minum de celis. Hymnus.
Tādem viro. cum ceteris ℣-
sibus sequentibus vt infra in
secundis vesperis. Capitulū
Mulierem fortem. ℣. Elegit
eam. Super bened. añ. Cor
nu salutis hodie in turrib⁹ ec
clesie dominus erexit quod de
manu philistei castra protexit
fidei ac in viam gratie pacis
⁊ iusticie plurimos direxit.

Collecta vt s̄. Ad tertiā añā
Deo decantent. ℟. et ℣ d̄ vir
ginib⁹. Ad sextam et nonam
añ. de laud. iij. et. v. In secun
dis vesperis super psalmos fe
riales añ. de primis vespis ā.
Letare germania claro felix
germine nascētis elizabeth ex
regali semine. añ. Que nexu
coniugij data viro socia su-
aue iugum dñi tulit ab infan
tia. añ. Apta tandem viri vo
tis sicut creuit virib⁹: ita pijs
sic deuotis excreuit virtutib⁹.
Añ. Sic fulgebat in aspectu
exultat decentius paupertatē
in affectu colebat attentius.
Añ. Quāto sese deprimebat
humilis nobilitas tanto ma-
gis elucebat nobilis humili-

Hymnum Hymn⁹. tas.
deo vox iocunda decan
tet ecclesia nā congaudet leta
bunda sion mater filie ascēdē
ti de profunda conualle mise-
rie. Quam regali stirpe natā
annis infantie vir accepit de-
sponsatam indolis eximie sē-
per tamen inspiratam voto cō
tinentie. Fide prole sacram̄
to ratum hoc coniugium vero
docet argumento q̄ patruz ce
lestium vite sancte succremen-
to attigit consortium. Lege
carnis sic ligata non extinxit
spiritum: sed impleuit fide ra
ta nec reliquit irrituz q̄d a do
mens ꝑata gerebat ꝓpositum

Nec insignis hec beata pau
perum nutricia: fastu mundi
non elata nec parentum gl'ia i
se carne trucidata crucifixit vi
tia. O q̄ eam dum rogauit
hostis innocentie. potum lac-
te perforauit clauo penitentie
⁊ sic sese liberauit virtus pati-
entie. Vandem viro destitu-
ta mūdana mundū exuit xp̄o
mente iam induta saccum car
ni consuit et in tempus h̄ sta-
tuta sic lampas emicuit. Ve
ras censu paupertat̄ redimēs
diuitias et thesauro pietat̄ fu
dit auri copias ⁊ multoꝝ ege
statis suppleuit inopias. Fe
cit opus fuso cibi querens ali
moniam et vilescens ip̄a sibi
spreuit ignominiam sciens so-
li christe tibi recte dari gl'iam
Gloria sit iesu bone tibi nūc
⁊ iugiter qui certantes in ago
ne adiuuas fideliter. ⁊ merce-
dem das corone vincenti viri
liter Amen. Capl'm ⁊ collcā
vt s̄ in vesp̄is. ℣ Elegit eam
Sup mag. añ. Exultet vox ec
clesie nam caput sup̄bie elisa-
beth contriuit. que non exau-
diuit vocem exactoris cui⁹ in
tercessio nos ab hoc exilio re-
uertentes faciet angeloꝝ cho-
ris. In festo presentationis
beate marie virginis. xxi. No
uembris In ecclesia magunti
nensi canitur historia de nati.
beate marie virginis. sed al's

In primis ℣s añ. Fons hor-
torum redundans gratia mū
dum replens celi muneribus
mater dei fecundans omnia
nos restaurans supernis sedi-
bus florens ortus mox ab in
fantia admirandis fulsit vir-
tutibus p̄s. Om̄ia laudate.
añ. Rore celestis gratie in vte
ro p̄fundit̄ mater misericordie
vt stella splendēs orit̄. añ. A
pijs parētib⁹ post vota impe-
trata templi penetrabilib⁹ est
trima dicata. añ. Tātilla pu
ellula virtutis exemplum nul
la freta gratia ascendit ī tēplū
Añ. Erudita puella regia cō
templat̄ mente celestia chari-
tate flagrant precordia. Ca-
pitulum. Ego sum vitis vt s̄
in primis vesp̄is assumptiōis
beate marie virginis. ℟. Re
colam⁹ virginis inclyta ac mi
randa laudum preconia infā-
tilis etatis merita. Et virtutis
grata primordia. ℣. Radiat
gratia in puella ⁊ sapiētia ful-
get in paruula. Et virtu. Gl'a
Et virtutis grata. Hymnus
O Dei sapientia attingens
fortiter humani lapsus
vitia sb̄leuasti suauitas Sūp
sisti formam hominis in qua
mortem susciperes ex aluo na
scens virginis ne consors cul-
pefieres. Replens matrem
dulcedis dono duz aluo clau
ditur fit plena bonis inclytis

vt stella fulgens oritur A mo
ris dans indicia certans effi
cacit tota nostra pcordia ad
te traxisti dulciter. Eterni pa
tris ordine in tēplo virgo con
ditur vbi mira dulcedine con
templando pfruitur. O rati
oni dedita 7 diuis obsequijs
a mōo prorsus abdita archa
nis vacat studijs O mira re
dundantia gratie date ꝑgini
qua cuncta sunt flagrantia et
grata summo numini. O ēs
lingua caro spūs sensus affe
ctus actio electam monstrant
celitus i matrē dei filio G la
tibi domine qui natus es de
virgine idem manens in nu
mine patri cum scō flamine.
℣. Audi filia. Sup mag. añ.
Nouc laudis adest festiuitas
grata mundo ac celi ciuib; q̄
beate marie sanctitas templo
data est a parētibus. vt oliue
pinguis suauitas redūder fru
Deus qui Collā. ctibus.
vnigeniti tui mox futurā ma
trem et virginem mariam i tē
plum trimam hodierna die p̄
sentare voluisti: largire supplī
cibus tuis vt qui presentatio
nem eiusdem matris sue vene
ramur i terris: tibi mereamur
ipsa patrocinante pūrari in ce
lis. Per eiusdem. Ad comp.
añ. Erudita puella vt s̄ i ꝑs.

SAcre parentes Hymn9
virginis steriles natura
liter hanc dono summi numi
nis susceperūt feliciter Voti
soluētes filiam ad templū tri
mam deferunt deo placentes
hostiam ibi mansuram dese
runt. Infantie dum teneri cre
uit virtus et gratia in oīm cō
plens opere creatoris obsequa:
Regitur sancti spirit9 dome
stico dictamine omnis virtu
tis penitus decus splendet in
virgine. G loria tibi dñe qui
natus es de virgine. Capīm.
Sicut lilium vt s̄ in assump
tione. ℣. Elegit. Super nūc
dimit. añ. Quātum facultas
vt infra in laud. Preces solite
vsq; Sacerdotes. ℣. Senti
ant omes. Collecta vt s̄ i ꝑs
Ad matutinas Inuit. Voc;
vocib; laudantes dominum
Instemus laudib; virgis vir
ginum. p̄s. Venite. In prio
nocturno añ. In templum di
gradibus ter quinis erat adi
tus quos compositis gressib;
ascendit fulta celitus. p̄s et ℣.
de dña sicut in ceteris fest; be
ate virginis. añ. Nihil insolē
tie virgo pretendebat naz lux
sapientie in ipa fulgebat añ.
Ex affectu supplici deo famu
latur: sed ex gestu simplici cer
nentes horratur. Lō prima.

IOachim et anna paren
tes sacratissime virginis
marie completo triennio ab
lactationis tempore ad tēplū

dñi virginem mariam cũ ob/
latõnibus adducerunt. Erãt
autez circa templum iuxta q̃n
decim graduum psalmos q̃n
decim ascensionis grad⁹ Nã
quia templum in monte erat
constitutum altare holocau/
sti quod forinsecus erat adiri
nisi p gradus non poterat In
hoc itaq; nouissimo egressi
tura cunctos sine alic⁹ adiu/
torio ita conscendit. ac si iam
etatis perfecte esset. Tu autẽ.
℟. Dente sancta fuit z hu/
milis splendẽs ornatu gratie:
virgo pia. vñ sic nobil Thro/
nus dignus fit regis glorie. ℣
Thronus eburneus cum au/
ro fulgido venter virgine⁹ cũ
corde prouido. Thro. Lcõ ij:
Perfecta igitur oblatõe filiã
cum alijs virginib⁹ in medio
dimittentes ad propria redie
runt. Virgo autẽ quotidie in
omni sanctitate proficiens et
ab angelis quotidie visitaba
tur z visione diuina quotidie
fruebat. Hãc autem regulaz
sibi statuerat vt a mane vsq;
ad tertiam orationibus insi/
steret. a tertia vsq; ad nonã ex
tremo opi vacaret: a nona ab
orationibus non recedebat q̃
usq; angelus apparens sibi es
cam daret. Tu autem domie.
℟. O q̃ pulchram q̃ sanctã
decuit matrem esse que deum
genuit lacte quoq; vberum a/
luit. Strinxit vlnis manib⁹ te
nuit. ℣. Tanto regi fit tanta
domestica quem vestiuit hu/
mana tunica Strinxit vlnis.
Quarto aũt decimo L.iij.
etatis sue anno pontifex pub/
lice denunciauit: vt virgines
que in templo instruebantur:
z etatis temp⁹ implessent do
mum reuerterentur vt viris le
gittime iungerentur. Cuius
mandato cum ceteree paruis/
sent sola beata virgo maria ꝺ
se facere non posse respondit.
Tum quia parentes sui eam
domini seruitõ mancipassent
tum quia virginitatem suam
domino ipsa vouisset. Tu au/
tem domine miserere nobis.
℟. Ordo rectus seruatus no
scitur dum maria i templo cõ
ditur. nam contemplans deo
perfruitur. Sic ad alta mens
eius rapitur. ℣. Cum i men
te verbi lux oritur digna ver/
bi mater disponitur Sic ad.
Gloria patri. Sic ad alta.
In secũdo nocturno añ Om/
ni virtute predita totum dat
ad hoc studiũ vt deo tota sub
dita deuotum det obsequiuz
Añ. Rex virtutum sibi mira
bilem matrem fecit mitem et
humilem: oĩ quoq; dote spe
ctabilem. Añ. Desponsata
cor docile ad angeli colloqui/
um mite p̃bet et humile pmp
ta spondet obsequiuz Tu au/

tem domine miserere nob̄ D.
Tunc anxiatus Lectō q̄rta.
pontifex eo q̄ neq̄ contra scri-
pturaz que dicit vouete ⁊ red-
dite votum infringendum pu-
tarent nec morem genti insue-
tum introducere auderet. Ad
imminentem festiuitatem iu-
deorum senioribus conuoca-
tis omnium hec vna fuit sen-
tentia vt in re tam dubia con-
silium domini quereretur Tu
autem domine miserere nobis
℟. Eminenti celi dulcedine
stans in templo virgo reficit̄.
Eius quoq̄ mens pulchritu-
dine gratiarum ibi perficitur.
℣. Magna semper exercens
opera gratiora meretur mune-
ra. Eius quoq̄. Lectō quīta
Cum autem orationi insiste-
rent et pontifex ad consulēdū
dominum accessisset: mox de
loco oratorij cunctis audien-
tibus vox insonuit dicēs. Ut
quicunq̄ de domo dauid nu-
ptijs abiles coniugati non es-
sent singuli virgas singl̄as ad
altare deferrent. ⁊ cuiuscunq̄
virgula germinasset, et in ca-
cumine eius scd̄m esaie vatici-
nium spiritussanctus in colū-
be specie consedisset. ip̄e ꝓcul-
dubio esset cui virgo despon-
sari deberet. Tu autē domine
miserere nobis. añ. Alma vir-
go propositum nunq̄ nuben-
di statuit. Semper dei placi-
tum in hoc voto supposuit. ℣.
Grat⁹ virga ioseph flos emi-
cat: et hunc sponsum virginis
indicat Semper dei placituz
Orat inter ceteros Le. sexta
ioseph de domo dauid cui cū
incongruum videret̄ si virgaz
prouecte etatis tam teneram
virginem duceret ī vxorem ce-
teris virgas suas afferentib̄
solus ip̄e virgam suam subtra-
xit. Unde cum nil diuine vo-
ci consonum appareret ponti-
fex iterato dominum consulen-
dum putauit. Qui respondit
q̄ solus ille virgam suam non
attulit cui ꝟgo despōsari debe-
ret. Predict⁹ itaq̄ ioseph cū
virgam suam attulisset ⁊ ip̄a
ilico florem germinasset: ⁊ in
eius cacumine columba d̄ ce-
lo veniens consedisset liquido
om̄ibus patuit ipsi virginem
desponsandā fore. Tu autem
℟. Nuptam sic ex indicio sc̄i
spiritus in columbe misterio
gabriel missus celitus salutat
magno gaudio. Que cōcepit
diuinitus. ℣. In parentū ma-
nens hospitio inuenit̄ a d̄i nū-
cio. Que con Gloria. Que.
In tertio noc. añ. Flos in flo-
ris tempe ad locū floris mit-
titur sic de floris corpe glorio-
se cōcipitur. Anti. Jesus flos
maria virgula vterq̄ tp̄s florz
flos nazareth p̄ria plēa sūt de
corz. ā. Cādēs flos mlt̄iplicat

virgule decorem concept⁹ glo
rificat marie pudorem. Euā
gelium. Liber generatōis ie/
su christi. Requisire s̄ in festo
natiuitatis beate marie v̄gis
℟. Arca dei in qua recōdit̄
dulce manna cibus ethereus:
quo plebs dei sancta reficitur
Est marie venter virgine⁹. ℣
Thalamus regis glorie quo
iungitur ecclesie Est. ℟. Mi
rabile deus commertiū cū hu
mano iniuit genere suum nob̄
donans fastigium. Nr̄a dig/
nans infirma sumere. ℣. Nā
vt nr̄m sanaret vitiuz sic amo
ris dei dedit indicium. Nr̄a.
℟. Maria yesse virgula de q̄
iesus flos oritur. Spūssancti
regula manens in templo dn̄i
℣. Ibi diuino dogmate de di
uinis instruitur om̄i quoq̄ ca
rismate gr̄aꝝ imbuit̄. Spūssā
cti. Gl̄a. Spūssancti. Te deū
dicit̄. ℣. Sentiant omnes t.
Laudū añ. Lauda felix eccle
sia alme matris infantiam cu
ius immensa gratia tibi para
uit gl̄iam. añ. In templo dei
laudib⁹ virgo dedicata a sup̄
nis ciuib⁹ gaudet visitata. añ
Om̄is eius actio in deū ten/
debat toto vite spacio meritū
augebat. añ. Quicquid egit
penitus est forma virtutis et
doctrina spiritus ⁊ causa salu
tis. añ. Quantum facultas
suppetit. laudent mentes pie.
nam om̄is lingua deficit ī lau
de marie. Hymnus. Eterni
patris ordine cum ℣. sequēti.
vt supra in ℣s. Capl̄m ⁊ col̄.
vt supra in vesp̄is. ℣. Elegit
Sup̄ bened̄. añ. Benedictus
virginis filius replens mr̄em
misericordie aduocatam dās
hāc propicius ne sit quisq̄ ex/
p̄s venie. Ad primā añ. Ma
ria virgo semp̄ letare. Capl̄m
vt in vesp̄is. ℟. Christe fili.
℣. Qui sedes. ℣ Elegit. Pre
ces solite vsq̄ Sacerdotes. ℣
Sentiant om̄es. Collecta vt
supra. Deinde Exultabunt.
Ad tertiam añ. Flos in floris
℟. Audi filia. ℣. Diffusa ē
Ad sextam et nonam anti. de
lau. iij. et. v. ℟. et. ℣. de virgin̄.
In secundis vesperis sup̄ p̄s.
de domina Laudes p̄ totum
Hymnus vt s̄ in ℣s. ℣. Ele
git eam. Sup̄ mag. anti. O/
liua fructifera mater pietatis
fugans mūdi scelera stella cla
ritatis per quam cuncta p̄spa
dant̄ nobis gratis nos tādez
in ethera transfer cum beatis.
Post primum bn̄. de scā ceci/
lia añ. Virgo gloriosa semp̄
euangelium christi gerebat in
pectore suo non dieb⁹ neq̄ no
ctib⁹ a colloquijs diuinis ⁊ o/
ratione cessabat. ℣. Specie.
Deus qui nos annua Coll̄a
beate cecilie virginis ac mar/
tiris tue solennitate letificas:

da vt quam veneramur officō etiam pie conuersationis seq̄mur exemplo. Per. Ad completoriū añ. Miserere. Cecilie virginis vicesima secūda nouembris. In matutinis Inuitatoriū Regem virginum. In primo nocturno añ. Cecilia virgo almachium exuperabat tyburcium et valerianum ad coronas vocabat. p̄s et ℣. de virginib. añ. Expans manib orabat ad dominū vt eā eripet de inimicis. añ. Cilitio cecilia membra domabat deum gemitib exorabat. L. I

Cecilia virgo preclarissima ex nobili romanorū genere exorta ⁊ ab ip̄is cunabulis in fide christi nutrita: absconditum semp euangeliū christi gerebat in pectore ⁊ nō dieb neq̄ noctib a colloq̄is diuinis et oratōe cessabat. suāq̄ virginitatem conseruari a domino exorabat. Tu aūt. ℟. Cātantibus organis cecilia virgo in corde suo soli domīo decantabat dicens: Fiat dñe cor meum et corpus meū immaculatum vt non confūdar ℣. Biduanis ac triduanis ieiunijs orans commendabat domino quod timebat Fiat. Cum aūt cuidam Lectō. ij. iuueni nomīe valeriano despōsata fuisset ⁊ dies nuptiarum instituta esset. illa subtus ad carnem cilitio erat induta: et desup deauratis vestib tegebatur ⁊ cantantibus organis illa in corde soli domino decātabat dicens. Fiat domīe cor meum et corpus meum immaculatum vt nō confundar. Et biduanis ac triduanis ieiuniis orās commendabat domino quod timebat. Tu aūt. ℟. O beata cecilia que duos fratres conuertisti almachium iudicem supasti. Urbanū ep̄m in vultu angelico demonstrasti. ℣. Cecilia me misit ad vos vt ostendatis mihi Urbanū episcopum. Lectio tertia.

Venit āt nox ī q̄ suscepit vna cū spōso suo cubili secreta silētia ⁊ ita eñ alloq̄t O dulcissime atq̄ amātissime iuuenis ē misterium qd̄ tibi cōfiteor angelum d̄i habeo amatorem q̄ nimio zelo custodit corp⁹ meū Hic si vl̄ leuit senserit q̄ tu me polluto amore contingas statim feriet te. ⁊ amittes florem tue gratissime iuuentutis. Si aūt cognouerit q̄ me sincero amore diligas: ita quoq̄ diliget te sicut me ⁊ ostendet tibi gloriā suā. Tu āt. ℟. Virgo gloriosa semp euāgelium christi gerebat in pectore Et non dieb neq̄ noctib vocabat a colloquijs diuinis ⁊ oratione ℣. Est secretum valeriane qd̄ tibi volo dicere angelū dei ha

beoamatorem qui nimio zelo
custodit corpus meum. Et ñ
diebus neqꝫ noctibꝫ vacabat
a collo Gloria. Et non diebꝫ
neqꝫ noctibus. In secūdo no
cturno an. Dñe iesu christe se-
minator casti cōsilij suscipe se-
minum fructus quos in ceci-
lia seminasti. añ. Beata ceci
lia dixit ad tiburcium hodie
te fateor esse meum cognatuz
qꝛ amor dei te fecit esse cōtēp
torem idolorum. añ. Fiat do
mine cor meum et corpꝰ meuz
immaculatum vt non confun
Tūc valeria- Le. iiij. dar.
nus nutu dei correptus post
baptismuz a beato vrbano ad
cecilie exhortationem suscep-
tam cecilia cum angelo loqn-
tem in cubiculo inuenit q̄ du-
as coronas ex rosis et lilijs in
manu habens vnaz cecilie: al-
terā valeriano tradidit. Quo
rum odorem cum tiburciꝰ fra
ter valeriani sensisset ꝛ myste-
rium cognouisset per predica-
tionem beate cecilie ad fidez
christi conuersus ꝛ a sancto vr
bano baptisatus angelos dei
sepe videbat Tu aūt do. ℟.
Cilicio cecilia mēbra doma-
bat deū gemitibus exorabat:
almachium exuperabat Ty-
burtium et valerianum ad co
ronas vocabat. ℣. Non die-
bus neqꝫ noctibus vacabat a
colloquijs diuinis ꝛ oratione.

Valerianus itaqꝫ L. cō q̄nta
et tyburcius elemosynis insi-
stebāt et sctōrum corpa quos
almachius prefectus occidit:
sepulture tradebāt. Quos al
machius ad se vocās ꝛ ad sa-
crificia deorum inuitās cū cō
sentire nollent precepit parit
decollari. Cecilia vero tanqꝫ
valeriani coniugem corā se fe-
cit astare. Tu autem. ℟. Ce
ciliam intra cubiculum oran-
tem inuenit: ꝛ iuxta eam stan
tem angelum domini. Quez
videns valerianus nimio ter-
rore correptus est. ℣. Angelꝰ
domini descendit de celo ꝛ lu-
men refulsit ī habitaclo Quē
Cum vero almachius L. vi
constātissima responsione ceci
lie confunderetur iussit eā ad
domum suā reduci ibiqꝫ tota
nocte ꝛ die in bulienti balneo
concremari atqꝫ ī ipo balneo
decollari. Que post tertiā per
cussionem semiuiua relicta ꝑ
triduum superuiuens plēs cō
uertit: ꝛ facultates suas pau-
peribus distribuit ac domum
suā in ecclesiā consecrari a be-
ato Vrbano postulauit. Cu
ius corpus idem sāctus vrba
nus inter episcopos sepeliuit.
Tu autem domine misere. n.
℟. Domie iesu christe pastor
bone seminator casti consilij:
suscipe seminum fructus quos
in cecilia semiasti. Cecilia fa-

mula tua q̄si ouis tibi argu/
mentosa deseruit. Hā sponsū
quem q̄si leonem ferocem su/
scepit ad te q̄si agnum man/
suetissimum destinauit. Eccl.
Glo. Eccl. In tertio noctur.
añ. Credimus christum filiū
dei verum deum esse qui sibi
t'lem elegit famulā. Añ. Nos
scientes sāctum nomen domi
ni omnino negare non possu/
mus. Añ. Tunc valerianus
perrexit ad antistitem z signo
quod acceperat inuenit sāctū
vrbanum. Euāgelium Simi
le est regnum celorum decem
virginibus. ℟ Btā cecilia
dixit tyburtio hodie te fateor
esse meum cognatum. Quia
amor dei te fecit esse contemp
torem idolorum. ℣. Suscipe
domine seminum fructus q̄s
in ecclesia seminasti Qr. ℟.
Cecilia me misit ad vos vt o/
stendatis mihi sāctum Vrba
num Qr ad ipsum habeo se/
creta q̄ pferā. ℣. Tunc valeri
anus perrexit ad antistitem z
signo quod acceperat inuenit
sāctum Vrbanum. Qr. ℟.
Cum aurora nocti finem da
ret cecilia dixit Eya milites
christi abiicite opera tenebra
rum z induimini arma lucis.
℣. Cecilia valedicens fratri/
bus z exhortās ait Eya Bta
Eya. Ad laud. añ. Cantan/
tantibus organis cecilia dño
decātabat dicens. fiat cor me
um immaculatum vt non con
fundar. añ. Est secretum vale
riane quod tibi volo dicere:
angelum dei habeo amatorē
qui nimio zelo custodit corp⁹
meum. Añ. Valerianus in
cubiculo cecilię cuz angelo o/
rātē inuenit. Añ. Benedico
te pater domini mei iesu chri/
sti. quia per filium tuum ignis
extinctus est a latere meo. añ
Cecilia famula tua domie q̄/
si ouis tibi argumētosa deser
uit. Hymnus. Virginis p/
les. Capitulum. Fallax grā
Sup benedictus añ. Dū au
rora nocti finem daret beata
cecilia dixit eya milites christi
abiicite opera tenebrarum et
induimini arma lucis. Colla
vts. Ad tertiā. ā. Cecilia me
misit ad vos vt ostendatz mi/
hi sācum vrbanum qr ad ip/
sum habeo secreta que perfe/
rā. ℟. et ℣. ℣ virginibus. Ad
sextā et nonā ā. de l'.iij. et. v.
In secundis vespis sup' mag.
añ. O btā cecilia q̄ duos fra
tres conuertisti z almachium
iudicem superasti vrbanū epi
scopum in vultu angelico de/
monstrasti. Capitulum z col
lecta vt supra. Cetera de vir/
ginibus. Post primum Bñ/
dicam⁹ añ. Dedisti dñe habi
taculum martiri tuo clementi
in mari in modū tēpli marmo

rei angelicis mãibus preparatũ
iter prebẽs popl'o terre vt enar
rent mirabilia tua. ℣. Gl'ia ⁊
honore coronasti. Collecta.
O mĩpotens sempiterne de⁹:
qui in omni sanctorum tuorũ
virtute es mirabilis: da nob
in beati clemẽtis martirꝫ tui
atq; pontificis annua solenni
tate gaudere qui filij tui mar-
tir et pontifex quod ministe-
rio gessit testimonio comꝓba-
uit ⁊ quod predicauit ore con
firmauit exemplo Per eundẽ.
Clementis pape ⁊ mar. xxiij.
nouembris. In matuti. Inui
tat. p̃s. añ. ℣. et sex prima R.
ex cõi de vno martire. Lcõ I
Clemens episcop⁹ ex no
bili romanoꝝ prosapia
ortus beati petri apostoli di-
scipulus postq̃ domicellã vir
ginem neptem domiciani ce-
saris sacro velamine consecras
set: ⁊ theodoram vxorem sisin-
nij amici imperatoris ad fi-
dem et castitatis propositum
conuertisset ipsumq; sisinniuꝫ
cum trecentis tredeciꝫ de do-
mo sua baptisasset a mamerti
no p̃fecto iussu traiant impa-
toris exilio damnat̃ Tu aũt.
Cunq; ad insulam Lctõ. ij.
cum clericis et laycis eum se-
quẽtib⁹ venisset inuenit ibi pl⁹
q̃ duo milia christiãorum ibi
dudũ ad secãdũ marmora dã
natoꝝ. Quib⁹ in lachrymas
ꝓrumpentib⁹ sãct⁹ clemẽs ait
Non meis meritis ad vos me
misit dñs sed vestre corone ꝑ-
ticipẽ me fieri. Tu aũt. Liij.
Cum aũt ab eis didicisset:
q̃ a sexto miliario aquaꝫ suis
humeris deportarẽt dixit eis
Oremus omẽs dominũ iesũ
christum: vt confessorib⁹ suis
fontem ac venas aque apiat.
Oratione aũt fcã vidit agnũ
stãtem qui erecto pede dextro
locum ostendebat quem locũ
cum sarculo ꝑcussisset fõs ma
ximus erupit ⁊ in fluuium cre
uit. Tu autem. Lcõ quarta.
Tunc vniuersis gaudentib⁹
sanctus clemens ait: Flumis
impetus letificat ciuitatẽ dei
Ad hãc famã multi confluxe
runt ⁊ vna die quingẽti ⁊ am
plius ab eo baptizati sunt et
ydolorum templa destruẽtes
intra vnius anni spacium sep
tuagita. q̃nq; eccl'as edificarẽt
Tu ãt domine miserere. Le. v.
Post tres ãnos traian⁹ hoc
audiẽs ducẽ quendã illuc mi
sit. Qui cũ omẽs libẽter mo-
ri conspiceret multitudi cessit
⁊ solũ clemẽtẽ ligata ad collũ
eius anchora in mari precipi
tauit. Stãte aũt omĩ multitu
dine ad litus phebus ⁊ corne
lius eius discipuli orauerunt:
vt domin⁹ eis corp⁹ sui marti
ris demonstraret. Tu aũt do.
Statim mari per Lctõ vi.

tria miliaria recedēte oēs per
siccum ingressi inuenerunt in
modum templi marmorei ha
bitaculum a deo paratum: et
ibi in arca corpus beati clem̄
tis ⁊ anchoram iuxta eū. Re/
uelatum est aūt discipulis ei⁹
ne inde tollerent corpus eius.
Om̄i autē anno septem dieb⁹
recedit mare et siccum iter ad
uenientibus tribuit. Tu aūt.
Euangeliū Sint lumbi. Ul
tima tria ℟. Orante scō cle/
mente apparuit ei agnus dei:
de sub cuius pede fons viuus
emanat. Flumīs impetus leti
ficat ciuitatem dei. ℣. Uidi
supra montem agnum stantē:
de sub cuius pede fons viuus
emanat. Flu. ℟. Dedisti do/
mine habitaculū martiri tuo
clementi in mari in modū tē/
pli marmorei angelicꝫ mani/
bus preparatum iter prebens
populo terre. Ut enarrent mi
rabilia tua. ℣. Hoc domine
ad laudem et gloriam nomīs
tui fieri voluisti Ut. ℟. Phe
bus et cornelius discipuli be/
ati clementis dixerunt ad po/
pulum. Orem⁹ om̄es ad do/
minum vt ostendat nob̄ mar
tiris sui corpus. ℣. Inuenerūt
in modum templi marmorei
habitaculuꝫ a deo patū. Ore
mus. Gloria. Ore. Ad lau: ā
Orante sancto clemente appa
ruit ei agnus dei. an̄. Uidi su
pra montem agnum stantem
de sub cuius pede fons viuus
emanat. an̄. De sub cuius pe
de fons viuus emanat flumi/
nis impetus letificat ciuitatē
dei. an̄. Inuenerunt in modū
templi marmorei habitaculū
a deo paratum. an̄. Omnes
gentes per gyrum crediderūt
christo domino. Capl̄m. Be
atus vir qui inuentus est. Ul
Om̄is pontifex. Sup̄ bened̄
an̄. Dum iter per mare fecissꝫ
populus voce magna clama/
bat. dn̄e iesu christe salua illū
⁊ clemens cum lachrymis di/
cebat accipe pater spiritū me/
um. Collecta vt s. Cetera d̄
vno mar. Ad tertiā an̄. Non
meis meritis ad vos me mi/
sit dn̄s sed vestre corone parti
cipem me fieri. Ad sextā an̄a
Oremus om̄es ad dn̄m iesuꝫ
christum vt cōfessoribꝫ suis fō
tis venas aperiat. Ad nonaꝫ.
an̄. Oremus om̄es ad domi/
num iesum christum vt osten
dat nobis martiris sui corp⁹
In secundis ves. sup̄ mag. an̄.
Qui dum esset summus pon
tifex terrena non metuit sꝫ ad
celestia regna gloriol⁹ migra/
uit. Cetera omia de cōmuni
marti. Chrysogoni xxiiij. no/
uembris feriat̄r sicut de vno.
Presta qm̄s martire. Coll̄a.
omp̄s deus: vt beati chrisogo
ni martiris tui cuius exempla

miramur et colim⁹. ⁊ si equa-
ri factis eius non possumus:
saltem vestigia sequi ⁊ fidem
nobis contingat imitari. Per
Katherine virginis. xxv. no-
uembris. In primis ves. sup
psal. fe. In ecclesia maguntiñ
omia lauda.. añ. Virgis exi-
mie Katherine martiris alme
festa celebrare da nob rex pie
christe. añ. Hec mundū sper
nens ⁊ mundum florida du-
cens ꝓ nihilo verā studuit co
gnoscere vitam. añ. Cepit a-
mare deum totumq̄ relinque
re mundum celica mente pe-
tens et christo semꝑ adherēs.
añ. Hanc pius in propriā si-
bi christus sumere sponsā di-
gnatus celi prouexit ad atria
summi. añ. Jam christi tha-
lamum scandit Katheria be
atū spōso iūcta suo pro q̄ tulit
aspa mundo. Cap̄. Confite
bor tibi do. rex. ℟. Virgo fla
gellatur crucianda fame reli-
gat carcere clausa manet: lux
celica fusa refulget. Fragrat
odor dulces cantant celi ag-
mina laudes. ℣. Sponsus a-
mat sponsam saluator visitat
illam. Fra. Glo. Fra. Hymn⁹

Pange ligua gloriose vir
ginis preconiuz gemme
subar preciose descendat ī me
dium vt illustret tenebrose mē
tis domiciliū. Virgo penis
sam attrita rotarum patibulo
pñtatur p̄munita fidei signa-
culo genu flectit. orat ita cir-
cumstante populo. Ut ꝯfir-
mes spem tuorum in honorez
nomīs vt elides suꝑboꝝ vim
virtute numinis: struem deus
hanc lignorum ictu frāge ful-
minis Mox completur mox
iunctura rotarum dissoluitur
astans molis expressura popu
li pars teritur pars baptismū
susceptura virgini coniungit.
Fide fides occultata regis
vxor emicat. deos regis dete-
stata christuz regem predicat
tortis mammis cruciata: spe
constante dimicat. Decolla
ri cum iubet caput offert gla-
dio. petit sibi suffraget virgīs
oratio ex defcū ne fraudet pal
me sue p̄mio. Nuius ⁊ nos ī
plorem⁹ deuote suffragia mē-
tes ita confirmemus katherie
gratia vt regine conregnem⁹
in celesti p̄ria Amen. ℣. Spē
Sup mag. añ. O christi pie
tas omī prosequēda laude q̄
sue famule merita lōge lateq̄
declarat. nam ex tumba eius
oleū manat cūctosq̄ lāguidos
Deus qui de- Collcā. sanat
disti legem moysi in sūmitate
montis synai. ⁊ in eodem lo-
co corpus beate Katherie vir
ginis ac martiris tue ꝑ sctōs
angelos tuos mirabiliter col-
locasti tribue qm̄s vt ei⁹ meri
tis et intercessione ad montes

qui christus est puenire vale/amus. Qui tecū. Ad matut̄ Jnuit̄. Adoret̄ virginum rex in sec'oꝝ secula. Virgini qui katherine cōtulit celestia. ps. Venite exultemus. In ꝓmo nock. añ. Virgo regalis fidi merito specialis vt iubar i tenebris mundo katherina refulsit. ps. Dñe dns nr̄. Añ Hec dñm celi complectēs mēte fideli respuit errorem mūdi labēris amorem. ps. Celi enarrāt. añ. Membra redemptoris fidei maxentius hostis inuidus cedebat gladius per cuncta furebat. ps. Dñi ē terra. ℣. Specie tua et pulchritudine tua intende prospe ꝓcede et regna. Lectō prima

BEatissima virgo katherina costi regis filia liberalib⁹ studijs erudita cū ēet annoꝝ decem et octo in palatio diuitijs et pueris pleno sola ꝑmanebat. Hec cū audissꝫ maxentium impatorem i alexandria ad ydolorum sacrificia vniuersā populi multitudinem conuocasse multosq; christianos metu mortis ad sacrificandum compelli signo crucis se munies tyrannū adijt z vanam eius superstitionē prudenti eloquio cōfutauit. Tu. ℟. Scā virgo katherina costi regis filia Sūmo patri ꝺo digna mundi sprevit gaudia. ℣ Tam diuinis q̄ humanis erudita studijs. Sūmo. Le.ij. Impator admirans nimium puelle pulchritudinem eloq̄ntiam simul et prudentiam q̄n quaginta oratores mortales oēs in mundana sapientia excellentes de diuersis prouincijs adduci mandauit: quib⁹ munera plurima si hanc virginē vincerent repromisit. Q̄ cum virgo didicerat z se totā dño cōmendauerat angel⁹ domini astitit. ad cōstantiā hortatur. eiq̄ datam a domio victoriam nunciauit. ℟. Cogit cesar christi seruos libare demonijs. Sed tiranni virgo iussa voce damnat libera. ℣. Seuit hostis innocentes perimens atrociter. Sed. Le.iij. Cum igitur virgo cum oratoribus sapientissime disputaret eosq; apertis rationibus confutaret impatori nimio furore repleto vnus oratorum ceteris peritior ait. Noueris imperator q̄ hec puella i qua spiritus dei loquitur sic nos i ammirationem conuertit: vt contra christum ad quem omnes conuertimur aliq̄d dicere formidamus pariē z nescim⁹ Ad hec tyrānus nimio furore succēs⁹ oēs i ciuitatis medio cremari iussit. Illi añ in fide instructi ac sāguie ꝓprio baptisati anias deo reddiderunt.

vestimentis ac capillis ab ig/ ne penitus illesis. Tu aūt. ℟. Virgo prudens et electa dei sapientia. Oratoruz argumē ta vicit ac versucias. ℣. Ab angelo confortata plena dei gratia. Ora. Glia. Ora. In ecclesia magumtinensi tertiuz ℟ de sancta Katherina Hec quinquagenos oratores supe ratos dirigit ad celos aurum velut igne probatos. ℣. Effi ciens testes fidei quos ptulit hostes. Dirigit. In secundo nocturno añ. Cesaris intrepi de studijs preclara sophie ar/ guit errorem malesanū virgo furorē. ps. Eructa. añā Ho cedens monitis mactak ver/ bere mitis. carcere damnatur nec virgo sic supatur. ps. De us noster refugium. añā. Ce/ sar vt inuictam penitus vidit Katherinā vt leo crudek iubet hanc discerpe penis. ps. Fun damenta. ℣. Diffusa est gra/ tia in labijs tuis. Lcō quarta Post multa vero blandimē/ ta iussit tirannus virginē scor pionib cesam in obscurū car/ cerem tradi. ibiq duodecim diebus fame cruciari. In quo reginam et porphyrium mili tem cum ducentis christo ac/ quisiuit. qui oēs cum regina eulsis prius eius mammillis postmodum decollati coronā martyrij susceperunt. Tu aūt. ℟. Spōsa christi gl̄iosa gau/ det inter ℣bera nulla mouent hanc promissa nec terrent sup plicia. ℣. Charitate vulnera ta tendit ad celestia. Nulla. Beatā vero Katheri/ Lc.v nā tandē de carcere eductam: sic tyrannus alloquik. Ex du obus vnum tibi elige: aut sa/ crifica vt viuas. aut exquisita tormēta subi vt pereas. Que cum sponte tormentis se ob/ tulisset horribilis quattuor ro tarum machina contrario or/ dine voluenda dilacerandis membris virgineis preparak quam angelus tanto impetu diuellendo concussit q quat/ tuor milia gentilium interе/ mit. Tu aūt. ℟. Christ9 sā/ ctam tenebroso recluſaz erga/ stulo. Viro satis atq blādo confortat eloquio. ℣. Salue virgo benedicta quam christi presentia Viro. Lcō sexta Post hec beata Katherīa ite/ rum tirāno presentatur z cun/ ctas promissiones eius z blā/ dimenta contemnens decolla ri iubetur. Que cum post ora tionē decollarek ō eius corpe lac9 sanguie emanauit Ange li aūt corpus accipientes ab illo loco ad montem synai iti/ nere plus q dierū viginti di/ stantē deduxerūt z honorifice sepelierunt. Ex cuius ossibus indesinēter oleū manat. quod

cūctoꝝ debilium membra sa-
nat. Tu ℟. O mr̄ nr̄a ter sā
cta quaterq; beata: Cū p̄ce de
uota famulātū suscipe vota. ℣.
Iā xp̄o iūcta sp̄osoq; tuo soci
ata. Cum. Gl̄ia. Cum. In
tertio nocturno añ. Machina
penalis nutu confracta tonan
tis martire non lesa dedit or-
cho milia cesa. p̄s. Cātate. i.
Añ. Martir vt orauit gladi
um subit ethera scandit spon
sus honorq; datur cuꝫ christo
deliciatur. p̄s. Dn̄s regnauit
exultet. añ. Virginis ex oleo
quod manat corpe sacro certa
medela dat̄ morbi gen⁹ om̄e
fugatur. p̄s. Cantate. ij. ℣.
Adiuuabit eam. Euāge. Si
mile ē regnū celoꝝ decē virgi.
℟. Surge v̄go ⁊ nostras sp̄o
so p̄ces aperi tua vox ē dulcis
in aure domini q̄ pausas sub
vmbra dilecti. Ab estu mūdi
transfer nos ad amena para-
disi. ℣. Pulcre sion filia ꝓ mor
tali tunica. agni tecta vellere
et corona glorie. Ab estu. ℟.
Corpus virgineum christi ve
nerabile templum Monte sy
na angelico conditur obseq̄o.
℣. Purus in etherea conscen-
dit spiritus aula. Mon. ℟.
O christi pietas o virtus at-
q; potestas virginis ex mem-
bris sacri fluit vnda liquoris
Unde fides egris infūdit do
na salutis. ℣. Virginis ob me
ritum manet hoc memorabile
signum. Unde. Gloria. Vñ
Deinde sequit̄ ꝓsa Eterne v̄-
go memorie quā sibi desp̄odit
rex glorie. ℣. Virginis ꝓles
eximie sp̄osusq; virginis eccl̄ie
℣. Tu gaudes hodie de dono
gratie. ℣. Et cantas ꝓprie car
men leticie. ℣. Te laudantes
i terra respice. ℣. Atq; nostra
clemēter suscipe vota. Deinde
sequitur Te deum. Ad laud.
añ. Et no regi celo terraq; po
tenti seruans morte fidem vir
go conregnat eidem. añ. A-
tria hierusalem penetrās ⁊ lu-
minis arcem hec iubilās sp̄o-
so seruit cui celicus ordo. añ.
Ad laudem vigilem fontēq;
deum sitientem christus susce
pit cui virgo fidelis adhesit.
añ. Ignibus extinctis canit
hymnuꝫ vox puerilis sic nece
consumpta sponsi Katherina
sub vmbra. añ. Ordo puella
rum q̄ felix candidularuꝫ cū
quibus hec virgo cantat no-
ua cantica christo. Hymnus

PResens dies expandat̄
in eius obsequium cui⁹
virtus dilatatur in ore laudā
tium si gestorum teneat̄ finis
⁊ initium. Verbo eius robo
ratus prosilit porphyrius cuꝫ
ducentis decollatus migrat
palme socius katherine cruci-
atus maturat maxenti⁹. Im
minente passione palaꝫ hec in

terserit assequar ihesu bone qđ a te petierit quisquis suo in agone memoz mei fuerit. In hoc caput amputatur fluit lac cuz sanguine angelozum subleuar corpus multitudie z synai collocar in sūmo culmine Hoc declarat hoc explanat meritū virgineum q̄ ex tumba eius manat inces̄anter oleum cuius virtus oīs sanat dolozis aculeum. Ut im dolozis cozpozalis vt hec sanet vnctio sic liq̄oris spiritalis mūdet nos infusio z ek̄no temporalis dolor cedat gaudio. Amen. Capitulū et collecta vt s. Super beneđ. añ. Prudens z vigilās virgo qualis es cū christo spō so illo qui te elegit de mundo q̄s pulcra q̄s mirabilis: quāta luce spectabilis inter sion iuuenculas z hierusalem filias. thalamo gaudes regia ꝑiuncta dei filio. Ad tertiā anti. Vachina penalis. R. et. ỹ. de virginib. Ad sextā et nonam añe de lauđ. iij. et. v. In ecclesia maguñ. ad. i. iij. vi. et nonā habētur añe sequentes: non de laudibus. Ad primā añ. Aue virgo speciosa clarioz syderib. cuius vultum ac decozem concupiuit domin⁹: funde preces creatoz pro tuis supplicib. Ad tertiam anti. Aue gemma claritatis ad instar carbunculi aue rosa par a diui mozis fragrās balsami katherina ꝑgo felix gloziosa meritis assistentes tuis festis celi iunge gaudijs. Ad sextam añ. Bñdictus domin⁹ rex celestz qui p merita beate katherine virginis medelam lāguidis p̄stat sanitatem ipius cozporis oleo fideliter perunctis Ad nonā añ. Pater amabil insup̄abilis ad meliora nos p̄ce dirige facta q̄s cozrige deteriora. In secundis vesperis laudes. per totum. ps. feriales Hymnus. Pāge lingua. ỹ. Elegit eam deus. Sup mg. añ. Gloce cordis et oris in laudem sūmi redemptoris exultet omnis fidelis cuius mediante gratia martir et ꝑgo katherina fctō clamoze hoza matutīa exiuit obuiā christo spōso qui sedet super cherubin cū cūcta videns in abscōso ferēs sertum rose z lilij cuz triūpho martirij euasit minas tozto⁹ o beata virgo oza iugiter pro reatib⁹ supplicum tuozum.

Mercury vicesima sexta no. ferialiter sicut ō vno mar. cel. Oresta q̄s op̄s ōs vt q̄ beati mercurij martirz tui gl'iosa merita veneramur ei⁹ apō te p̄cibus adiuuemur ꝑer. Vylbildis vidue. xxvij no. ix. l. cel. sic Oresca de ꝑgib. Collecta inob dñe sc̄e iocūditatz affectet bre zvylbildis venerāda. fe

stiuitate augeat. Per. Lcō. I
Regnante clodonio rege
sup galliā fuit vir vite
venerabilis iberim nomīe cū
mathilda sibi legittimo cōnu
bio copulata: qui nobilis ꝓsa
pie ortū sūmis probitatibus
adornabāt. His tres filie erāt
Quarum vna ꝛ vylhildis. alte
ra hildegardis. tertia reinhil-
dis statura vultu ꝛ honestate
elegantes p̄clarā indol' spēm
in se ostēdebāt Tu aūt. Le. ij
Btā āt ꝛ vilhildis cathecumi
na que prepediente ignoratur
causa baptismi donū nō acce
pit. q̄ crescēs licet se ignoraret
regn̄atōis gr̄a caruisse. puruꝫ
tn̄ in suo pectore christo domi
ciliū parare studebat Corp⁹
suū ab omni spurcitia detor-
quens ꝑsimonia. ceterisq; vir-
tutū incrementis florebat. T
Deinde duci cuidā Lctō iij.
militū ethan noīe bellicis pre
claro factis copioso opum cu
mulis a parētib; licet īuita cō
iunx tradita ē. Que q̄uis eēt
matrimōij legib; subacta xp̄i
tn̄ quē toto cord' dilexerat ob
sequijs sedula īcūbebat ita vt
in ceteris virtutib; sorores su-
as virgīes om̄ib; adequabat.
Absēte marito ī regia L. iiij.
expeditōne btā ꝛ vilhildis die
noctuq; d'o infatigabilit' des-
uiēs quō maritale pactū aufu
geret diuinoq; seruitio inhere
ret assidue meditat. p⁹ hec lo
cū hocheim iuxta litus mogo
ni fluminis paterne heredita
tis solum. Deinde moguntiā
adibat et a sigiberto auuncu-
lo suo ip̄ius ciuitatis episco-
po charitatiue suscepta ibidē
permanebat. Tu autē. Le. v.
Interim certo legato virū cō-
periens sopitum qualiter a se
culo viduata christum nuda
sequeret cepit meditari. Hec
secum voluens areolam a pre
fato episcopo adepta est. In
q̄ ecclesiam in honorem d'i ge-
nitricis virginis marie fabri
cans multitudinem feminaꝝ
sanctarum collegit eisq; quic-
quid possidebat pro alendis
necessarijs tradebat Inter q̄s
et ipsa pie viuens nō solū car-
nalia sed etiam sancte cōstitu
tionis alimēta eis ministra-
bat. Tu autem. Lectō sexta.
Deus autē infinite misericor
die famulam suam inuanum
laborare diutius non permit
tens quibusdam eiusdem mo
nasterij sanctis mulierib; eaꝫ
cathecuminā eē necdū baptis-
mi grām attigisse patefecit. q̄
qd' deo reuelāte didicerūt bea
te ꝛ vilhilde enudauerunt. At
epūs hec ꝑcipiens diuino iu-
dicio certificatus eā in nomi
ne sancte trinitatꝫ baptizauit
Que dehinc studiosius d'i ser
uitio inherens vite presentis

lineam quinto kalendas decē
bris feliciter excessit. Ei⁹ autē
membra in eadem quam con
struxerat basilica terre cōmi-
serunt. Cuius meritis ipo in
loco plurima post miracla cla
ruerūt. Tu aūt. Euange. Si
mile est reg. ce. thesau. Satur
nini et sociorū eius vicesima
nona nouembris ferialiter si-
cut de martirib⁹. quere in pte
hyemali.

Sequuūtur quedam historie
in locis proprijs non posite.

De vno martire. In secūdis
vespis añ. Jocūdus homo q̄
miseretur in dño nō cōmoue-
bitur in eternū. ps. Beatus
vir. añ. Quid retribuam do
mio pro omnib⁹ que retribu-
it mihi. calicem salutaris acci
piam. ps. Credidi. añ. Do
mine libera animā meam a la
bijs iniquis et a lingua dolo-
sa. ps. Ad dñm. añ. Mise-
rere mihi dñe miserer̄ mihi q̄
multum repletus sum despe-
ctione. ps. Ad te leuaui. añ.
Sustinuit anima mea in ver
bo dñi sperauit anima in ipo.
ps. De psundis. De plurib⁹
mar añ. O venerāda martir̄
gloriosa certamina qui in suis
corpibus pro christo immania
pertulerunt tormenta. ⁊ ideo
percipe meruerunt immarces
sibilem eterne glorie coronaz.
Añ. Omps deus qui glorio-
sa bella certaminis ad imor-
talitatis triumphum martiri
bus contulisti: da cordib⁹ no
stris dignaz pro eorum cōme
moratione leticiam: vt quor̄
hic corpa pio amore amplecti
mur eorū precib⁹ adiuuemur.
Aña. Dic nobis quando hec
erunt dñe et quod signuz ad-
uentus tui videte ne quis vos
seducat vllo modo audituri ei
estis prelia videte ne turbemi
in patientia vestra possidebi-
tis animas vestras alla. Añ.
Cum vidisset ihesus turbas
ascendit in montem. ⁊ cum se-
disset aperiēs os suū docebat
eos dicēs beati paupes spiri
tu qm̄ ipor̄ est regnū celorum

De lancea et clauis dñi festū
quod celebratur sexta feria p⁹
octauas resurrectionis dñice.
Ad vs. sup ps. feri. Aña. In
splēdore fulgurātis haste sue
deus et homo regnauit a lig-
no et in virtute clauorum suo
rum regna demonum cōtrita
sunt alla. Capitulum.
Sumet scutum domin⁹ inex-
pugnabile equitatis. acuet au
tem diram iram in lanceam ⁊
pugnabit pro illo orbis terra
rum cōtra insensatos Deo g̅.

℟. Surge ergo eccīa spōso red
de munia cui claui grauia im
primūt vestigia ꝑ q̄ ruit gehē
nalis sizara. Nam clauos Ja
hel malleo eius fixit ī timpo
ra ℣. Dulces claui pūgite cor
da nostra nectite christo sz dis
iūgite a prauoꝝ capite Nam
Hymn⁹ de resurrectōne ⁊ ℣.
Sup mag. anti. Gaude pia
plebs iustoꝝ omne gen⁹ ger
manorum tantis de muneri
bus naz clenodia salutis tibi
dedit rex virtutis suis de vul
neribus clauos lanceaz ⁊ cru
cem hec sacra magnalia: ergo
christū vite ducē excole ꝑ oīa.
Deus qui pro salute Collcā
mdi passus es ⁊ de corde tuo
aquā et sanguinē ꝑ lāceā mili
tis emanare voluisti vt ab o
peribꝫ mortuis nr̄as ꝯsciētias
emūdares qm̄s: vt q̄ eosdem
clauos et lanceam hodie ve
neramur de peccatis om̄ibus
veniā ꝯsequi mereamur Qui
Ad comple. de resurrectōne ꝑ
totū. Ad matutīas Inuitat.
Celestis regis lāceā venite a
dorem⁹ Et ꝓ clauis ipi⁹ xp̄o
iubilem⁹ alleluia. an̄ Princi
pes et populi cōuenerūt teme
re gētiles increduli christum
crucifigere alleluia. ps̄ Qua
re fremuerunt an̄ Jesu nostra
spes suauis matris ab vberi
bus est ꝓ nobis fossus clauis
palmis atq̄ pedibꝫ alleluia.
ps̄ De⁹ ds̄ me⁹ res. an̄ Exal
tatus crucis ligno dū christ⁹
occubuit lanceat⁹ a maligno
hoste nos eripuit alleluia ps̄
Dn̄e ds̄ salutis ℣. Fui flagel
latus tota die. Et castigatio
mea ī matutinis Scdm Jo.
In illo tpe Rogauerūt
iudei pilatū vt frāgeren
tur eoꝝ crura et tollerēt Ve
nerūt ḡ milites ⁊ p̄mi q̄dē fre
gerūt crura ⁊ alteri⁹ q̄ crucifix⁹
est cū eo Ad ihm āt cū venis
sent vt viderūt eū iā mortuuz
nō fregerūt ei⁹ crura sz vn⁹ mili
tū lācea lat⁹ ei⁹ apuit ⁊ conti
nuo exiuit sāguis et aq̄ Et rel.
Omelia bti augustini Lcō I
Unus militū lācea latus
eius apuit ⁊ ꝯtinuo exi
uit sāguis ⁊ aq̄ Vigilāti aīo
euāgelista vsus est vt nō dice
reret lat⁹ ei⁹ ꝑcussit aut vulne
rauit aut q̄d alid̄ sz apuit vt il
luc q̄dāmō vite ostiū pāderet
vn̄ sacramēta manauerūt sine
q̄bꝫ ad vitā q̄ vere vita ē non
intrat Ille sāguis q̄ fusus est
ī remissionē fusus ē pctōꝝ Aq̄
illa salutare tpat poculū Hec
lauacrū p̄stat et potū Tu ℟.
Vibrās miles lāceā acutissi
mā apuit tēplū scm̄ glorie dei
In quo habitat plēitudo di
uinitatis ⁊ ego nesciebā ℣. I
bi abscōdita ē fortitudo eius
ante faciē eius ibit mors In
quo habitat Lectio secūda

Noe prenunciabat ꝙ noe ī
latere arche ostium facere ius-
sus est quo intrarent anima-
lia que non erant diluuio pe-
ritura quibus figuratur eccle
sia. Propter hec prima muli-
er facta est de latere viri dor-
mientis ⁊ appellata ē vita mr̄
q̄ viuorum. Magnum quip
pe significauit bonū añ mag-
num p̄uaricatōis malum. Et
secundus adam inclinato ca
pite in cruce dormiuit vt for-
maretur ei coniunx que de la-
tere dormiētꝫ effluxit O mors
vñ mortui reuiuiscūt. Quid
isto sanguine mundius. quid
vulnere isto salubrius. Facta
sunt em̄ hec inquit vt scp̄tura
impleretur. Os nō cōminue-
tis ex eo. Et iterum alia scrip
tura dicit: Videbunt in quez
trāsfixerūt. Tu. ℟. Vbi ē ha
sta regis et potus fellis fixa ē
intus in corde suo. Viuit do
minus filij mortis estis vos
qui interfecistis dominū nr̄m
regem. ℣. Vidi multitudinē
angelorum volantium ꝑ me-
dium celi voce magna clamā
tiuz ⁊ dicentiuz. Viuit. L. iij.
Duo testimonia de scripturꝫ
singulis rebus reddidit qua-
si facta fuissent narrauit. Nā
quia dixerat. ad iesum aūt cū
venissent vt viderūt eum iam
mortuum non fregerūt ei⁹ cru
ra ad hoc ꝑtinet eius testimo
nium. Os non cōminuetis
ex eo qđ p̄ceptum est eis q̄ ce-
lebrare pascha iussi sunt ouis
immolationis in veteri lege q̄
dñice passionis vmbra p̄cesse
rat. Vnde pasca nostrum im-
molatus est christus. De q̄ ⁊
esaias propheta dixerat Sic
ouis ad occisionem ductus ē
Item qꝛ subiunxerat dicens:
Sed vnus militum lancea la
tus eius aperuit ad hoc perti
net aliud testimoniuz. Vide-
bunt in quem transfixerunt.
vbi promissus est christus ī ea
qua crucifixus est carne vētu
rus. Tu aūt dñe. ℟. Videte
gloriosa loca clauorum ⁊ lat⁹
meum lācea ꝑforatū ꝓ salute
mundi. Palpate et videte qꝛ
ego ip̄e sum all'a. ℣. Vere lan
guores vestros ego tuli ⁊ do-
lores vestros ego portaui Pal
pate Gl'a. Palpa. Te deum
dicit. ℣. añ lau. Dicite in na-
tionib⁹. Quia dñs regnauit
a ligno alleluia. añ. Hasta
regis glorie christum cruenta
tauit cum ī crucis arbore do
min⁹ regnauit all'a. añ. Hāc
tremendam lanceam oēs ado
remus ⁊ ī ei⁹ laudib⁹ sp̄ iubile
mus all'a. añ. Alme ds me⁹
cū clauis ⁊ lācea sp̄ sis ꝓtector
me⁹ ꝓ tua clemētia all'a. Añ
Tres clauos cū lācea sole cla-
riores michael tūc afferet con
tra pctōres all'a. añ. Sempi-

terna gaudia xp̄us tūc dona/
uit cū clauis et lācea mortem
supauit alla. Hymn⁹ de resur
rectione. Cap. ⁊ col. vt s̄ i ꝟs
ꝟ. Per scām lāceā tuā de ini/
micis nr̄is Libera nos deus
nr̄ alla. Sup bn̄d. an̄. O fe/
lix ⁊ om̄i laude digna lancea
saluatoris q̄ ptrāsiēs lat⁹ eius
⁊ corda demonū trāsfodiens
⁊ deuastās affixit ea patibulo
crucis in eternū. alla. Suffr.
cōsueta de resurrectōe. Ad pri
mā de resur. p totū. Ad horas
an̄e d̄ lau. ij. iij. v. Capl'm ⁊ col'
vt s̄. Ad tertiā R. Apprehē/
de arma et scutū alla alla. Et
exurge in adiutoriū mihi alla
alla. Gl'ia. Apprehen. ꝟ. Fo/
derūt manus meas ⁊ pedes
meos Dinumerauerūt om̄ia
ossa mea alla. Ad vi. R. Fo/
derūt man⁹ meas ⁊ pedes me
os alla al. ꝟ. Dinumerauer̄t
om̄ia ossa mea al. al. Gl'a. Fo
derūt. ꝟ. Quē tu pcussisti p/
secuti sūt Et sup dolorē vulne
rū meoꝝ addider̄t allelu. Ad
ix. R. Quē tu pcussisti psecu/
ti sūt alla al. ꝟ. Et sup dolo/
rē vulneruz meoꝝ addiderunt
al. al. Gloria. Quez. ꝟ. Ipse
vulneratus ē ꝓpter iniq̄tates
nostras. Attritus ē ꝓpter scele
ra nr̄a al. Ad secūdas vs̄ lau
des p totū. ps̄ Dixit Credi
di. Ad dn̄m. Sepe expugna.
Voce mea. ꝟ. Accipiet arma
turā zelus illius. Et armabit
creaturā ad vltionē inimicoꝝ
al. Sup mag. an̄. Collaude/
mus christi clemētiā q̄ p glo/
riosos clauos ⁊ lāceā dat eccle
sie de inimicis victoriā. ⁊ i ce/
lo vitā ⁊ coronā ꝑpetuā al. al.
In cōmemoratōe btē marie
virgis sabb̄o p⁹ dn̄icā Quasi
mō ge. In p̄mis ꝟs. sup psal.
Oia laud. an̄. Salue regina.
Capitu. Ego quasi vitis. R.
Salue maria gēma pudicitie
de q̄ mūdo illuxit sol iusticie.
salue pia mr̄ christianoꝝ suc/
curre filijs ad filiū regē ange/
loꝝ alleluia. ꝟ. Virgo solamē
desolatorum spes ⁊ mr̄ beni/
gna orphāoꝝ. Succur. Hym
nus. Vita sctōꝝ. ꝟ. Gauisi.
Super Mag. ā. Regina celi
Prosit nobis sp omp̄s Col.
pr̄ ⁊ p̄cipue inter hec festa pa/
scalia filij tui solēnia dei geni/
tricis et virgis marie cōtinua
ta memoria q̄ ⁊ astitit vulne/
rata caritate i cruce pēdēti: et
nūc astat p nob̄ a dextris regi
na i celo regnāti: eidē ih̄u xp̄o
filio tuo dn̄o nr̄o Qui tecuz.
Suffragia ꝯsueta. Ad cōple.
de resur. p totum. Inuit. Aue
maria gr̄a plena alla ps̄ Ve
nite In p̄mo no. an̄ Bn̄dctā
tu i mu. ps̄ Dn̄e dn̄s nr̄. an̄.
Dignare me lau. Ps̄. Celi
enar. an̄ Sicut mirra electa.
ps̄ Dn̄i ē terra. ꝟ. Spē tua

In illo tpe Sedm̃ Iob̃m Stabat iuxta crucē ihu mr̃ ei⁹ z soror mr̃is ei⁹ maria cleophe z maria mḡdalene Et reliq̄ Omelia lcōis eiusdem Lectō sci tuāgelij q̄ vr̃is auribꝫ insonuit frēs mei z scē dei genitricis sēpq̄ virgis marie pcipue dilcōis magnitudinē z ꝟstātiam nō ficte fidei sublimit declarat q̄ etiā discipulis i passiōe filij dei fugiētibꝫ p̄m q̄ scptū ē i zacharia ꝓpha Percute pastorē z dispgent̄ oues gregis z nō solū fugiētibꝫ: verūetiā de resurrectōis ipi⁹ gloria dubitātibꝫ ipa velut colūna lucis diuini cōsilij nō ignara sola pstitit īmobilis. i fide nō ignorās tertia die resurrectuī quē tñ dolebat velut ex ꝓpria carne ꝓcreatū crudelem mortis subire sentētiā Tu ℟ Salue nobilis virga yesse salue flos cāpi maria ℣ Ihñ ortuz est lilij cōuallium alleluia ℣ Odor tuus sup̄ cūcta pciosa vngenti fauus distillās labia tua mel et lac sub lingua tua. ℣ In scptū ē Lectō ij Unde Stabāt iuxta crucē: z reliq̄: Stare em̄ ꝟstātie desig̃t firmitatē Ihñ ex inspiratōe spūs scti mos ioleuit i ecclesia scā vt i ebdomada dñice passionis i nocknis vigilijs trede cim lumiaribꝫ accēsis alternatim psalmodie numero cōpleto extinguāt̄ ℏ innuēte scptura q⁹ duodecī aplis de q̄bꝫ ip̄e saluator ait Vos estis lux mūdi Et ñ pt ciuitas abscōdi sup̄ mōtē posita i fidei ꝟstātia nō pseuerātibꝫ sz retro abeūtibus Et validis ꝓcellis vētoꝝ z tēptationū tumultibꝫ exagitatis lumine fidei ꝑuatis ℏm q̄ Jeremias sctissim⁹ lōge añ ꝓphauit dicēs Asperi terram z erat vacua: z nihil z celos z nō erat lux i eis Tu ℟. Felix nāq̄ vt īnntitate ei⁹ Lcō iij Ipa sola scissimarum scissima turris david firmissima cū ꝑ pugnaculis īmortalis z inuicte caritatis ansulis stabilita sola pstitit inconcussa: colūna lucis manēs: lumē inextīguibile coroborās tenere ecclesie fidei fundamētū Et inde ceteris luminaribꝫ extinctis vnuz lumē sub lanterna viuū z ardēs deferī ex q̄ rursum pacta dñice passiōis memoria z maturina ꝑq̄ solēnijs expletis: rursū extricte lāpades accēduntur Tu ℟ Salue maria vt s in vespis Te deū ℣ Sentiāt oēs Ad laud̄ ā. Bñdcā filia Añ. In odore Añ Pulcra es z decora añ Regali ex p Añ Cor de z aio Hymn Te luc⁊ auctor pson̄t Lap̄ Ego q̄si vitis ℣ Elegit Sup b ā Scā maria succurre miser⁊ iuua pusillanimes. refoue flebiles ora ꝓ ꝓplo

interueni pro clero Intercede pro deuoto femineo sexu sentiant omnes tuum leuamen qui cunctę celebrant tuum nomen alla. Colla. Prosit. vt s in vesperis. Suffragia cōia. Ad p̄mam de resurrectione domini p totū. Ad tertiā añ. In odore. Ad sextā añ. Regali. Ad nonā añ. Corde et anio. Lap̄ z collecta vt in matuti. ℟. de dña nra. In secūdis vs añe. Ecce tu pulcra. Sicut lilium Fauus distillans. Emissiões tue. Fons ortoꝝ. ōs de domina. Hymnus. Vita sanctoꝝ. Lap̄m vt s. ℣ Gauisi. Super mag. añ. Quā pulcra es z ęę decora charissima in delitijs. Statura tua assimilata est palme. Vbera tua botris caput tuum vt carmelus. collum tunm sicut turturis eburnea. Veni dilecte mi egrediamur in agrum. videam⁹ si flores pturiūt. si floruissent mala punica. ibi dabo tibi vbera mea alleluia. Collā Prosit Suffragia vt supra.

Item historia commemorationis beate marie virginis i hyeme ante septuagesimam seruanda legetur p totum sc̄ historia cōmemorationis sabbato ante aduentum: quam require in fine partis estiualis de tē pore. Folio. cclix. solū illo dēpto⁹ q tunc secūde vespe legent de. lxx. Et si sit infra purificationem: tunc suffrāgium erit Glorificamus te vt s i compl̄ Deus qui salutis Collecta eterne beate marie virginitate fecūda humāo generi premia prestitisti tribue qms vt ipaz pro nobis intercedere sentiamus q quā meruimus auctorem vite suscipe Dñm nostrū iesum christum filium tuum. Qui. tc. De scō benedicto in primis vesp̄is sup̄ psalm̄ feri. añ. Iste homo. Lap̄. Dilectus deo et hominib⁹. ℟. Lex veritatis in ore patris sancti. Et iniquitas non est inuēta in labijs eius. ℣. In pace et equitate ambulabat cora deo Et. Hymnus. Iste confessor. ℣. Ecce sacerdos. Sup mag nificat añ Orabat sanct⁹ benedictus dñe nō aspicias peccata mea sed fidem huius hominis qui resuscitari filiū suū rogat z sub oculis omnium viuentem puerum reddidit pa

Concede nob̄ Coll. tri. suo. qms omps deus sancti benedicti confessoris tui meritz innocenter viuere vt ad eternaz patriam peruenire mereamur Per dñm nrm. Ad matutinas de confesso. Sup bñd. añ Benedictus dominus deus pris nostri qui eius doctrina z exēplo edificauit ecclesiam suaz. eius felici assumptione supna

letificauit ciuitatem suã eiꝰ so
lẽni recordatõe pñtẽ hodie cõ
solek familiã suã. In secundis
ves. sup mag. añ. Pater sctũs
dũ intẽta oculorum acie ĩ splẽ
dore chorusce lucis videretur
abire vidit germani alam ca
puani epi in spẽ ignea ab an
gelis in celũ deferri. In dedi
catione templi. In ṕmis ps.
sup ps Dia laud. añ. Tu do
mine vniuersoꝝ q̃ nullã habes
indigẽtiã voluisti templũ tuũ
fieri in nobis conserua domũ
istã immaculatã in eternũ do
mine vna antum. Capitulũ
Vidi ciuitatem scãm hierl'z
nouam descendentẽ de celo a
deo paratã sicut spõsam orna
tã viro suo. Deo g̃. ℟. Vidi
ciuitatẽ scãm. Vel ℟. Visi
VRbs btã Hymnꝰ. ta.
hierusalem dicta pacis
visio que construit in celis vi
uis ex lapidibus z angelis co
ronata vt spõsata nobit. No
ua venies e celo nuptiali tha
lamo ꝑparata vt sponsata co
pulata dño. platee z muri eiꝰ
ex auro purissimo. P orte ni
tent margaritis aditis paten
tib⁹ et virtute meritoꝝ illuch
troducit omis qui pro christi
nomine hic in mũdo premit.
Confessionib⁹ pressuris expo
liti lapides suis coaptantur
locis p manuz artificis dispo
nuntur permansuri sacris ędi
ficijs. Angulare fundamen
tum lapis christus missus est
qui compage parietum ĩ vtro
q̃ nectitur quẽ syon sancta su
scepit in quo credens perma
net. Omnis illa deo sacra z
dilecta ciuitas plena modul:
in laude z canore iubilo trinũ
deum vnicumq̃ cũ fauore ꝑ
dicat. Gloria et honor deo:
vsq̃quo altissimo vna patri
filioq̃ inclyto paclito cui laus
est z potestas p eterna secula.
Amen. ℣ Dñe dilexi decorẽ
domus tue Et locũ habitati
onis glorie tue. Sup mag. ã.
z duplicat O q̃ metuendus
est locus iste vere non est hic
aliud nisi domus dei z porta
Deus qui nobis Colla celi
p singulos annos huius sacti
templi tui cõsecratõis repas die
z sacris sp misterijs repsentas
incolumes exaudi ꝑces popli
tui z ꝑsta vt dsçs h̄ templuz
beneficia petiturus ingredit:
cũcta se impetrasse letet. Per.
Ad cõpleto. añ. Dom⁹ mea
vt infra in laudib⁹. Hymnꝰ.
Hoc in templo sũme de
us exoratus aduenĩ: z
clemẽti bonitate ꝑcũ vota su
scipe largã bñdcõem h̄ infũde
iugit. Nic ꝓmereant omnes
petita accipe z adepta possi
dere cũ scis ꝓhenniter padisũ
introire trãsfati i requiẽ Gla.
z honor deo. vsq̃quo; vt supra

Et dixit q̄ sedebat i Capl̄z.
throno ecce noua facio om̄ia
Deo grās. ℣. Hec est dom⁹
dñi firmiter edificata bñ fun-
data est supra firmā petram.
Sup̄ Nūc dim̄. añ. Lapides
preciosi vt infra in laud̄. Pre
ces solito more vsq̄ Sacerdo
tes. ℣. Beati q̄ ha. Collcā.
Concede qm̄s omp̄s de⁹: vt
hoc in loco nomi tuo dedica-
to cūctis petentib⁹ aures tue
pietatis accōmodare digner⁹
Per. Ad matuti. Innit. Tē-
plū hoc scm̄ ingrediētes Rex
pie exaudi dñe. ps̄. Venite.
In primo noctur. an. Dñs i
templo scō suo dñs i celo all'a
ps̄. In dño cōfido. añ. Tolli
te portas principes vestras ⁊
eleuamini porte eternales. ps̄
Dñi est terra. añ. In templo
dñi om̄es dicēt gl'iam. ps̄. Af
ferte dño. ℣. Dñe dilexi deco
rem domns tue Et locum ha
bitationis glorie tue. Sermo
beati augustini Lectio p̄ma.
Recte festa ecclesie colūt
qui se ecclesie filios eē co
gnoscunt. Hec em̄ omniū cre-
dentium mater est que natos
ad mortem regenerat ad salu
tem. Hec est post synagogaz
quidem vocata sed ante syna
gogam promissa. Hec enim
iam in primo homine prefi-
gurata est. Nam sicut ex adē
latere abricata est eua: ita ex
christi corpore ⁊ vulnere redē-
pta creuit ecclesia. Tu ℟. In
dedicatione templi decanta-
bat populus laudem Et i ore
eoꝝ dulcis resonabat son⁹. ℣.
Fundata ē dom⁹ dñi sup̄ ver
ticē mōtiū ⁊ exaltata est super
om̄es colles Et i ore. Lcō ij.
Nec intra archā diluuio ex-
undante seruata crucis benefi
cium et baptismatis misteri-
um presignauit. Hāc sara ste
rilis ⁊ desperata in senectute:
vnico pignore fecunda p̄cinu-
it. Ecclesia em̄ vnicum id est
dilectissimum deo populū se-
culo iam senescente progenuit
Tu aūt ℟. Fundata est do-
mus dñi sup̄ verticē mōtium
⁊ exaltata est sup̄ om̄es colles
Et veniēt ad eā om̄es gētes.
⁊ dicent gl'ia tibi dñe. ℣. Bñ
dic domine domum istā quā
edificaui nomini tuo Et veñ.
Nec est regina illa de Le. iij
qua ad dominum dicitur A-
stitit regina a dextris tuis in
vestitu deaurato circūamicta
varietate id est diuersarū cir-
cumdata precioso decore vir-
tutum. Hec ē illa regina que
venit a partibus ethiopie au-
dire sapientiam salomonis.
Sed hec non tam ex vna regi
one q̄ ex vniuersis mundi p̄ti
bus reges paritura conuenit.
sicut etiam euangelista com-
memorat. Regina austri ve-

nis a finib⁹ terre audire sapiē/
tiā salomonis Tu aūt domie
℟. Bñdic dñe domū istam:
quaz edificaui nomini tuo ve
nientium in locum istum. Et
audi preces ī excelso solio glo/
rie tue. ℣. Qui regis isr'l intē
de qui deducis velut ouez io/
seph. Exa. Glia. Exa. In secū
do noctur. añ. Erit mihi dñs
in deum et lapis iste vocabit
dom⁹ dei. ps. Judica me ds
añ. Edificauit moyses alta/
re dño deo. ps. Deus nr̄ ref.
añ. Cum euigilasset iacob ō
somno ait vere dñs est in loco
isto. ps. Magnus dominus
℣. Beati qui habitant in do
mo tua dñe. In secula seculo
rum laudabūt te. Lectō iiij
Uenit ecclesia ad redempto
rem et eruditorem suum vt ō
stultricia erroris doctrinaz pci
peret veritatis. De qua pleni
us sicut audiuimus regnoz
scribit historia ita dicens. Et
ingressa regina hierusalem cū
multo comitatu z diuitijs cū
camelis portantib⁹ aromata
z aurū infinitū nimis z gem/
mas preciosas venit ad salo/
monem et locuta est ei vniuer/
sa que habebat in corde suo.
Tu aūt. ℟. Adduxisti sāctos
tuos in p̄paratōne Quam p̄
parauerūt manus tue dñe. ℣.
Altaria tua dñe virtutuz rex
meus et deus meus beati qui
habitant in domo tua Quā.
Ergo in figura regine Le. v.
huius ecclesia venit ex gētib⁹
z a finib⁹ terre imponēs fines
cupiditatib⁹ vitijsq; terrenis:
vt audisset sapientiā salomo/
nis id est veri pacifici dñi no
stri iesu christi qui fecit vtra/
q; vnum soluens inimicitias
inter deum z hominem ī car/
ne sua. Tu aūt. ℟. Bñdcūs
es dñe ī templo sancto glorie
tue. Quod edificatum ē ad
laudem et gloriam nominis tui
℣. Domū tuā dñe decet sāc
titudo in longitudine dierum.
Quod edificatum. Lectō vi.
Uenit post veteres z p̄fanas
superstitiones audire et disce
re de fidei illuminatōne z iu/
dicio futuro. de anime imor/
talitate. de spe resurrectōnis z
gloria. Uenit ergo in hieruſa
lem cū multo comitatu id est
non iam cuz vna tm̄ gente iu/
deoz̄um sicut p̄ius synagoga
solos habuit hebreos sed toti
us mūdi gentib⁹ diuersisq; na
tionibus Tu. ℟. Mane sur
gens iacob erigebat lapidem
in titulum. Fundens oleuz de
sup̄ votum vouit dño. ℣. Cū
q; euigilasset iacob ō somnis
ait vere dñs est ī loco isto. Fū
dens Glia. Fundens. In ter/
cio noctur. añ. Non est h̄ aliud
nisi domus dei et porta celi.
ps. Te decet. añ. Vidit iacob

scalam summitas eius celos tangebat et descendentes angelos et dixit. vere locus iste sanctus est. ps. Quam dilcā añ. Erexit iacob lapidem in titulum fundens oleum desuper. ps. Fundamenta. ℣. Fūdata est domus dñi. S. lucā

In illo tpe: Egressus iesus perambulabat iericho. Et ecce vir nomine zacheus Et reliqua. Omelia bed. Que impossibilia sunt apud homines possibilia sunt apd deum. Ecce enī camelus deposita gibbi sarcina p foramē acus transijt: hoc est diues et publicanus relicto onere diuitiarum contempto censu fraudium angustam portam artāq viam que ad vitam ducit ascendit. Tu autē. ℟. O q̄ metuend⁹ est loc⁹ iste. Vere n̄ est hic aliud nisi domus dī et porta celi. ℣ Domū istam p tege dñe z angeli tui custodiant muros eius. Nō. Le. viij

Hic mira deuotione fidei ad videndum saluatorem q minus habuerat natura ascensu supplet arboris atq ideo iuste q̄uis ipe rogare non audeat benedictionez dominice susceptionis quam desiderabat accepit. Tu aūt. ℟. Vidi ciuitatē scām hierlm nouaz descendentem de celo a deo paratam Et audiui vocem magnam de throno dicentem ecce tabernaculum dei est cum hominib⁹ z habitabit cū eis. ℣. Et dixit qui sedebat i throno ecce noua facio omnia. Et

Ysticē aūt zache? Lec. ix. qui interpretatur iustificatus credentem ex gentib⁹ populus significat Qui quanto curis secularib⁹ occupatior tāto sagittis deprimentib⁹ erat fcūs humilior. Sed ablutus ē sed sanctificatus sed iustificatus in nomine domini nostri iesu christi et in spū dei nostri Tu Rōsoriū. Terribilis est loc⁹ iste nō est hic aliud nisi dom⁹ dei et porta celi Vere etenim dominus est i loco isto z ego nesciebam. ℣. Cumq̄ euigilasset iacob de somno ait Vere, Gl'a Vere. Te deum dicitur. ℣. Beati qui habitant. Ad laudes añ. Domum tuā dñe decet sanctitudo in longitudine dierum. añ. Domus mea domus orationis vocabitur. añ. Hec ē domus domini firmiter edificata bene fundata est et sup firmam petram. añ. Bene fundata est domus domini supra firmam petrā. añ. Lapides precioſi oēs muri tui z turres hierusalem gēmis edificabuntur. Hymnus.

O Hriste celorum habitator alme hec domus fulget in honore cuius hostiā cle

mēs tibi quā litam⁹ suscipe
laudis. O mniū sp̄ chor⁹ āge
lor̄ ī polo temet bn̄dicit alto
atq̄ te sci simł vniuersi sedulo
laudāt. O oxa sublimi. Ca
pitł̄z et col. vt s̄ in ꝟs. ꝟ. Hec
est dom⁹ dn̄i. Sup b. ā. Ma
ne surgēs iacob erigebat lapi
dē in titulū fūdēs oleū desup
votū vouit dn̄o. vere loc⁹ iste
scūs ē ⁊ ego nesciebā. Ad pri
mā añ. Fūdamēta tēpli hui⁹
sapiētia sua fūdauit ea in quo
dn̄m celi collaudāt angeli se
uiāt vēti. ⁊ fluāt flumia. n̄ pn̄t
ea mouere vnq̄. fūdata ei erat
sup firmā petrā. Cap̄. Et di
xit q̄ sedebat. ℟. Christe fi.
ꝟ. Hec ē dom⁹. Preces soli
te vsq̄ Sacerdotes. ꝟ. Bea
ti q̄ habitāt. Collecta.
Deus q̄ de viuis ac electꝫ la
pidib⁹ eternum maiestati tue
cōdis habitacł̄m auxiliare po
puto tuo supplicāti vt qđ eccle
sie tue corpalib⁹ ꝓficit spacijs
spūalib⁹ amplificet augmētꝫ.
Per. Deinde. Exultabūt cū
cetis. Ad tertiā añ. Zachee
festinās descēde q̄r hodie ī do
mo tua optet me manere. at il
le festinās descēdit. Et susce
pit illū gaudēs ī domū suam
alł̄a. hodie huic domui salus
a đo scā ē alł̄a. Capł̄m ⁊ colł̄a
vt s̄ in ꝟs. ℟. Dn̄e dilexi de
corē dom⁹ tue. ꝟ. Et locū ha
bitatiōis gł̄ie tue Dn̄e. Gł̄ia.
Do. ꝟ. Bti q̄ habitāt. Ad vi
añ. Hec est dom⁹ domini ꝟ
℟. Beati q̄ habitāt ī domo
tua dn̄e. ꝟ. In scł̄a scł̄or̄ lau
dabūt te. Bti Gł̄ia. Bti. ꝟ.
Dn̄e dilexi. Ad ix. añ. Lapi
des p̄ciosi. ℟. Fūdata ē do
mus dn̄i sup verticē montiuꝫ
ꝟ. Et exaltata ē sup om̄s col
les. Fūda. Gł̄a Fūda. ꝟ. Hec
est dom⁹ dn̄i. In secūdis ꝟs.
añ. Uota mea dn̄o reddā in
atrijs dom⁹ dei nr̄i. p̄s. Cre
didi. añ. In domū dn̄i letan
tes ibim⁹. ps̄. Letat⁹. añ.
Bn̄fac dn̄e bonis et rectꝫ cor
de. ps̄. Qui cōfi. añ. Nisi tu
dn̄e ꝟuab nos inuanū vigilāt
oculi nr̄i. p̄s. Nisi dn̄s. añ.
Qm̄ cōfortauit seras portar̄
tuarum. ps̄. Lauda hierł̄m.
Hymn⁹ Hoc ī tēplo. Capi.
et colł̄a sicut in primis ꝟs. ꝟ.
Hec ē dom⁹ dn̄i. Sup mag.
añ. Sāctificauit dn̄s taber
naculū suū. Hec ē domus đi
in q̄ inuocat̄ nomē ei⁹ de quo
scriptū est erit nomē meuꝫ ibi
dic̄ dn̄s Ad cōpł̄. añ. Diser̄
Nota si dedicatio tēpli ī ad
uētu dn̄i venerit ꝑagenda tūc
festiue ꝑagat̄ ꝑ om̄ia sic̄ mos
est. Ad missā prima colł̄a de
dedicatōe. secūda de aduētu
tertia de scā trinitate dicatur.
Si aūt venerit infra septua
gesimā vel q̄dragesimā tūc ob
mittit̄ alł̄a tm̄. cetera oīa soli

to more pagētur. Ad missam
tract⁹ Qui ꝯfi cū p̄fatiōe sā-
cte trinitatis deuote decātat̄.
Et si infra pascha vel ascen-
sionem vel penthecosten vene
rit tūc ad vesperas hymni scz
Uita scōꝝ Uel Festū nūc ce-
lebre. vel Ueni creator spūs.
non mutentur. Cetera om̄ia
de festo dedicationis persona
bunt. ⁊ ad matutinas tantuz
tres lectiones legētur de ome
lia et cantu de primo nocturn̄
Ad missā vero duo alt̄a. Pri
mum de dedicatione Secun
dum de festo cātetur. ⁊ nihilo
minus sequentia de vnoquo-
qꝫ festo. ⁊ similiter prefatō vni
nscuiusqꝫ festi decātet̄ ibidez
Cetera de festo dedicatōnis.

Societatis Jesu Paderb.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN